211,31 NS.
.57-33; 3
3252

4363

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

TABLE OF CONTENTS.

Volume XXXIII (Nos. 1 to 8).

28th, 29th and 31st March and 2nd to 6th April 1956.

PAGES

***Wednesday, the 28th March* 1956.**

I Questions and Answers 1-9

II Announcement by the Hon. Speaker—Messages from the Council 9

III Statement under rule 40 of the Assembly Rules *re* closure of many Plantation Estates in Walluvanad and Ernad taluks in South Malabar 9-10

IV Government Bills—

(1) The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956 (L.A. Bill No. 1 of 1956) 11-12

(2) The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 12-30

V Government Motion—The States Reorganization Bill, 1956. 31-101

VI Paper laid on the table of the House 101

***Thursday, the 29th March* 1956.**

I Questions and Answers 103-112, 202-203

II Motion under rule 23 of the Assembly Rules *re* transaction of Government business on non-official day 112

III Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council 112

IV Government Motion *re* the States Reorganization Bill, 1956. 113-201

V Paper laid on the table of the House 201

***Saturday, the 31st March* 1956.**

I Questions and Answers 205-217

II Government Motion—The States Reorganization Bill, 1956. 217-301

III Papers laid on the table of the House 301

V211,31'N56
N57. 33 33
63252

PAGES

Monday, the 2nd April 1956.

I Questions and Answers 303–318
372–463

II Statement under rule 40 *re* prevention of harassment in recovering well loans and waiver of recovery 318–320

III Announcement by the Hon. Speaker—
(1) Message from the Governor 320
(2) Message from the Council 321

IV Government Motion *re* draft Outline of the Second Five-Year Plan 321–371

Tuesday, the 3rd April 1956.

I Questions and Answers 465–483
530

II Government Motion *re* draft Outline of the Second Five-Year Plan—*cont.* 484–529

III Papers laid on the table of the House 529

Wednesday, the 4th April 1956.

I Questions and Answers 531–552

II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council 552

III Government Motions—
(1) Draft Outline of the Second Five-Year Plan—*cont.* 553–571
(2) Amendments to the rules under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. 571–572

IV Non-official Motion—Report of the Committee of Privileges. 571

V Non-official Bill—The Madras Marumakkattayam Amendment Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954) 572

VI Government Bills—
(1) The Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956), as passed by the Council 572–592
602–605
(2) The Pudukkottai (Settlements of Inams) Amendment Bill, 1956 (L.C. Bill No. 2 of 1956), as passed by the Council 592–593
606
(3) The Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 8 of 1956)—*cont.* 593–599
(4) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowment (Amendment) Bill, 1956 599–601

VII Motion under rule 23 of the Assembly Rules *re* transaction of Government business on a non-official day 601

VIII Paper laid on the table of the House 601

PAGES

Thursday, the 5th April 1956.

I Questions and Answers 607–639
715–726

II Announcement by the Hon. Speaker *re* nomination of Members to—
(1) The Committee on Subordinate Legislation ... ... } 639–640
(2) The Committee on Government Assurances ... ... }

III Presentation of the Report of the Committee on Government Assurances 640
727–807

IV Government Motion—White Paper on Education 640–714

V Papers laid on the table of the House 714

Friday, the 6th April 1956.

I Questions and Answers 809–834
875–878

II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor 834

III Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules—
(1) *Re* change in the order of business 834–835
(2) Information *re* sittings of the House 835

IV Government Motion—Discussion *re* White Paper on Education—*cont.* 835–874

V Papers laid on the table of the House 874

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 28th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Epidemics in Agathi Island

* 3483 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the number of deaths that occurred on account of epidemics in Agathi island in the Laccadives and Minicoy islands in November and December 1955; and

(*b*) the steps taken by the Government to give medical relief to the Islanders?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) The number of deaths that occurred in Agathi island on account of Measles which spread in an epidemic form and its complications in the months of November and December 1955 were 8 and 58 respectively.

There was no epidemic in Minicoy island.

(*b*) A dispensary with an Assistant Surgeon, one Compounder, one Maternity Assistant and one man Nursing Orderly has been functioning in the Minicoy Island and a dispensary has now been opened in the Agathy island also, for rendering medical aid to the Islanders. A Medical Officer with necessary staff and medicines and a Health Inspector with necessary drugs, disinfectants and vaccines landed in Agathi island on 15th January 1956. They could not reach the island earlier due to unfavourable weather conditions in the sea. The Medical Officer attended to the treatment of cases and the Health Inspector carried out necessary preventive measures like disinfection, chlorination of water sources and vaccination.

The infection has subsided now.

SRI A. M. RATHNASWAMY : I had an opportunity to learn from certain people who came last month from Laccadives and Minicoy islands that epidemics regularly ' visited ' the islands at least once a year. May I know whether there is any Infectious Diseases Hospital worth mentioning in those islands to cater to the needs of the people there who are victims of these epidemics?

[28th March 1956

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There are five islands in the Laccadive Group of islands and these are attached to the district of Malabar and there are five doctors posted, one doctor in each one of these islands. I have no information whether any infectious diseases hospital or shed has been put up there.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know when the Government received the report of the attack of epidemics and when actually the attack of epidemics began?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The first report that some disease like smallpox appeared there came in November. Due to unfavourable weather conditions and the non-availability of boats the deputation of a health officer with necessary vaccines could not be arranged immediately. The Health Inspector went there in January.

SRI O. KORAN: May I know whether travelling facilities are provided to doctors?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know when the dispensaries were opened, either before the outbreak of epidemics or after the outbreak of epidemics?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: In Agathi island, a new dispensary has been opened now. Other dispensaries have been functioning already in this group of islands.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether any deputation waited on the Collector of Malabar and the Departmental Heads even before the Government could depute some doctors to the islands? May I know whether the Government took immediate action to send medical relief and health staff to organize timely preventive measures to be taken in the islands?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. The Collector was aware of the outbreak of epidemics and measures were taken to send health staff as well as medical staff there.

SRI K. P. GOPALAN: May I know whether the Government are aware that even on former occasions also there was an outbreak of epidemics? May I know from the Hon. Minister why the Collector of Malabar and the Government did not take preventive measures against such outbreak of epidemics and did not arrange to send doctors earlier to organize precautionary measures adequately?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: One doctor was posted but he took leave. Another doctor did the same and a third doctor had to be sent. Sending doctors to these islands is just like sending doctors to the Andaman Islands.

28th March 1956]

SRI M. JAGANNATHAN: Arising out of the answer of the Hon. Minister, that there is no I.D. hospital worth the name in any of these islands, may I know whether the Government will be pleased to consider the desirability of converting an ocean-going ship into a mobile I.D. hospital to serve these islands?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Laccadive and the Amindivi Islands will go to the Centre, Sir, after the reorganization of States.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether necessary transport arrangements were made for the doctors, nurses and others to go to these islands? May I know also whether the nurse or midwife had to be stranded in the sea for fifteen days without food and water, that they had to be taken to Valapad hospital in the Malabar coast by some of the mariners who happened to pass that way and that they had to be subsequently taken to Perintalmanna hospital for further treatment? May I know whether the Government have extended any relief to these victims?

MR. SPEAKER: This question relates to epidemics and not to transport; that is a separate question.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Mr. Speaker, Sir, this is a matter about the epidemics in the islands; a party of doctors or nurses were deputed by the Government in connexion with the epidemic diseases just to do some medical relief work. Because the Government failed to arrange the necessary transport to these doctors and nurses, they could not reach the islands in time and not only that they had to undergo series of sufferings in the sea. I am just asking about that and, therefore, my question is very much connected with the main question, Sir. 9-10 a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, ordinary boats were provided and there is no steam-ship service between the islands and the coast. All these difficulties would disappear when these islands are transferred to the Central Government shortly.

Electrification of Kancheepuram taluk

*3484 *Q.*—SRI S. DAIVASIGAMONEY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the number of villages electrified in Kancheepuram taluk during 1953–54 and 1954–55; and

(*b*) the number of villages proposed to be electrified in 1955–56?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (*a*) Two villages during 1953–54 and eight villages during 1954–55.

(*b*) Twenty-three villages.

[28th March 1956

Sri S. DAIVASIGAMONEY : Sir, electrification of villages ordinarily means supply of electricity to villages for electric pump-sets. May I know while the Government are pleased to connect the villages with electricity, they also will consider the supply of street electric lights for the benefit of the community?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : As far as possible we are giving electricity for street lights also.

Sri V. R. NAGARAJAN : In providing electricity for villages, do Government make allotment for one year as a whole or do they allot on a half-yearly basis or quarterly basis?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We draw up a scheme for the whole year, Sir.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, as regards the supply of electric lights to the streets of the villages, it is possible only when the Panchayat Board makes the usual contribution. Has the Government any scheme to light the streets of these villages which do not have any Panchayat Board?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It has not yet been considered, Sir.

Sri S. VIRUPAKSHIAH : May I know the definite policy of this Government in respect of electrification of villages in the rural parts?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I cannot quite understand the question, Sir.

Mr. SPEAKER : He means the extension of electricity.

Sri S. VIRUPAKSHIAH : In the matter of extension of electricity in rural parts, what is the definite policy of this Government?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : As far as possible, it is done. So far as the street lighting goes, it is a matter between the panchayats of the locality and the Government. As for pump-sets, there must be a certain minimum return over which we take up the scheme.

Birth control clinics in slum areas

*3485 Q.—Sri A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of birth control clinics opened so far in the slum areas of the City?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : No family planning clinics have been opened by the Government in any of the slum areas of the City. Ten family planning clinics are being run by the

28th March 1956]

Corporation of Madras in the Child Welfare Centres in the City which are situated near slum areas and they are catering to the needs of the slum dwellers.

Sri S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether any American Firm has come with a proposal of starting a factory for manufacturing contraceptive appliances?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : I am glad that the hon. Member is not only interested in Family Planning, but he is also well-informed. Sir, it is a fact that an American Company has volunteered to start a factory for manufacturing certain contraceptive chemicals which will be cheap costing about Rs. 1–8–0 for a person to use for one year.

Dr. K. B. MENON : I hope the Government and the Hon. Minister are aware that artificial contraceptives have a reaction on the physical and nervous system which is very detrimental to the interests of the persons who use them? Will the Government consider this aspect and go into this question before they permit the factory to be started?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : Sir, contraceptive appliances are very widely used in Western countries. The hon. Member, I am afraid, is not in a position to have any knowledge about that matter. (Laughter.)

Sri M. JAGANNATHAN : Sir, now that the need and necessity for opening of birth control clinics are keenly felt more than ever, will the Government consider the desirability of opening more number of birth control clinics in slum areas of the City with a view to putting an end to the indiscriminate procreation that takes place among the poorer sections of the society?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : The women of the slum areas, in addition to going to the Corporation clinics, are also going to the Women and Children's Hospital, Egmore, the Kasturba Gandhi Hospital, Triplicane and Sir Ramaswami Mudaliar Lying-in Hospital, Rayapuram.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, the Corporation as well as the Government are running some clinics so as to give instruction in this Family Planning. Sir, have any tangible results been achieved by this kind of propaganda work? What is the experience of this Government as far as the clinics are concerned. As for the appliances, since my curiosity has been aroused, may I know what type of appliances they are, what is the cost, what is the appearance of those appliances and what are they called also?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : There has been no proper follow-up in this matter. It is well-known that contraceptive appliances are more effectively used in Western Countries. They must produce results here also, if suitable appliances are intelligently and properly used.

Sri P. SELVARAJ : Is it a fact that reproduction capacity is greater in slum areas rather than in modern towns? If so, what are the reasons?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : As the standard of life goes up, people become more educated and more prudent, while the lower and uneducated classes are generally indiscreet in this matter.

Sri V. R. NAGARAJAN : Sir, is this birth control clinic attached to every Government Headquarters Hospital in the State and if so, may I know whether there is one functioning in South Arcot district?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : Not so far in South Arcot, Sir. Government have sanctioned the opening of part-time clinics in all District Headquarters Hospitals where they do not exist now. The Planning Commission has now allotted a sum of Rs. 4 crores for this work and that is much more than what they had allotted during the First Five-Year Plan period—the amount being only Rs. 65 lakhs. There is a proposal to have 600 Maternity and Child Welfare Centres during the Second Five-Year Plan period and Family Planning work will become part of the integrated services rendered at these Maternity and Child Welfare centres.

Sri A. M. RATHNASWAMY : In view of the grave apprehensions felt in responsible quarters in this country that if population is allowed to grow unabated, it might even go to the extent of jeopardising the Five-Year Plans, have the Central Government got any definite policy to see that the various activities in this particular field pursued in the various States are well co-ordinated?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : Yes, Sir. The Planning Commission has recognised the need for controlling the rate of population growth. For this purpose as well as on health grounds, they have recognised the need for Family Planning Work and have made better provision for this in the Second Five-Year Plan.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, so far as family planning is con-
9–20 a.m. cerned, may I know from the Hon. Minister what is the maximum number of children that one ordinary middle class individual can possess by way of sons and daughters?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : One son and one daughter. (Laughter.)

Sri S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to say that the use of contraceptives is common in Western countries. It is also common in Western countries to sterilise men and women. Will the Government consider the desirability of sterilising men and women in our State, especially the diseased people, people with leperosy and other diseases, who, it is said, have got a higher percentage of potentiality?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : Yes, Sir. It has come to the knowledge of the Central Committee appointed by the Central

Government in this matter that in many of our clinics and hospitals more and more people are now asking for sterilisation and sterilisation becomes necessary when the women suffer from tuberculosis or heart disease or some such disease which make pregnancy and childbearing a danger to life.

Sri P. CHELLATHURAI : மிக பயங்கரமான அளவிலே நாட்டில் ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாகிக்கொண்டு போவதால், ஒருவருக்கு ஒரு ஆண், ஒரு பெண் உண்டான பிறகு கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர முன் வருமா ?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : There is no compulsion in this matter in any country. It is left to the option of the people.

Palayoor Channel

* 3486 Q.—Sri S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Venkatesha Sholagar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of temporary and permanent regulators in the area supplied by the Palayoor Channel of the Vadavar extension canal in Mannargudi taluk of Tanjore district; and

(b) whether the Government have any proposal to make the temporary regulators permanent and if so how many?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI ; (a) It is presumed that the hon. Member refers to the temporary and permanent pipes and sluices in the Palayoor Channel. There are 40 permanent sluices and 20 temporary pipes.

(b) No. The question will be examined by the local Officers in the usual course.

Sri S. RAMALINGAM : பைப் டெம்பரரியாக இருப்பதால் அது அடிக்கடி பாதிக்கிறது, இதனால் ஆயக்கட்டுகளில் தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த சிஸ்டம் ஆரம்பித்து 10, 12 வருஷமாகியுங்கூட தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. உடனடியாக ஆயக்கட்டுகளிலுள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் சரியானபடி தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு சர்வே எடுத்து ஆவன செய்வார்களா ?

The Hon. Sri R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் என்ஜினீயரிங் ஸ்டாப் போட்டு அவர்கள் பார்த்துச் சொன்ன பிறகு வேண்டியதை செய்கிறோம்.

Headquarters hospital, Chingleput

* 3487 Q.—Sri S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state when the proposal to construct a new Headquarters hospital at Chingleput will materialise?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : The matter is under consideration.

[28th March 1956

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, may I know whether the proposal to locate the Headquarters hospital of Chingleput district at Conjeevaram has been abandoned?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. Government have decided that the Headquarters hospital should continue at Chingleput and that it should be extended and improved.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, as regards the shifting of the headquarters hospital from the present place to a different place in the Chingleput Municipality, is the Hon. Minister aware of the fact that there is considerable volume of opinion against the shifting of this hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, there is no space for expansion of the hospital in the present site. It has necessarily to be shifted to a place where we can have a big and up-to-date hospital.

SRI M. R. RAMACHANDRAN: Sir, may I know the exact date or at least the month by which time this hospital will be located in a better place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: As early as possible.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, the Hon. Minister was pleased to say that the Government have dropped the proposal to locate the headquarters hospital at Conjeevaram. May I know the reasons which induced the Government to drop the proposal?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, Chingleput is the headquarters of the district and very handsome donations have been offered both by the Municipal Chairman and the District Co-operative Stores for the purpose of rebuilding the hospital.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is it not a fact that no individual from Conjeevaram town came forward with a substantial contribution for constructing the headquarters hospital at Conjeevaram, whereas in Chingleput a philanthropist has come forward with a lump sum donation for the reconstruction of the hospital there? If so, will the Government consider the desirability of putting up storeys, first floor, second floor, etc., in the present building itself instead of shifting it to a different locality?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It is pleasing to see that there is a spirit of emulation among the two hon. Members sitting side by side. All their observations have been noted by me.

Dam-cum-water overflow at Lakshmangudi

*3488 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Venkatesha Sholagar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to build a minor dam-*cum*-water overflow (Sarukkal) at a place east of Lakshmangudi, where the Sitrar branches off from Vennar in Mannargudi taluk of Tanjore district; and

28th March 1956]

(b) if so its estimated cost and when it will be taken up for execution?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No.

(b) The question does not arise..

MR. SPEAKER: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following messages, dated the 27th March 1956, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council:—

(1) In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Appropriation Bill, 1956 (L.A. Bill No. 6 of 1956), as passed by the Council on the 27th March 1956 without any recommendation and signed by me.

(2) In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 7 of 1956), as passed by the Council on the 27th March 1956 without any recommendation and signed by me.

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* CLOSURE OF MANY PLANTATION ESTATES IN VALLUVANAD AND ERNAD TALUKS IN SOUTH MALABAR.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules calling the attention of the Hon. Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., closure of many plantation estates in Walluvanad and Ernad taluks in South Malabar.

SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Agriculture and Labour to a matter of urgent public importance, viz., closure of many plantation estates in Walluvanad and Ernad taluks in South Malabar. I do not want to speak much on the subject because even the Hon. Minister said sometime back that he would look into the matter. Why I stress this matter is due to the fact that even now no settlement has been arrived at. The Labour Officer was also moved in the matter. The dispute arose because the workers wanted the owners of the estates to implement the minimum wages. In order to evade this, the owners have closed the estates and declared lock-outs. It is said that the closure is an usual feature

in certain months of the year. This may be the case with some few estates, but in this particular case it is not so. The managements want to evade paying minimum wages to the workers and at the same time want to see that they are not allowed even normal trade union rights. That is why they are trying to take new workers.

9-30 a.m. If an Estate has declared a lock-out, they cannot take new workers at the time of re-opening the Estate. They will have to take the old workers. They cannot take new workers retrenching the old workers. I want to bring the attention of the Hon. Minister to the fact that some speedy settlement is necessary in this matter because many workers are unemployed.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, the hon. Member has referred to the closure of many plantation estates in Walluvanad and Ernad taluks in South Malabar for the past four months, thus making hundreds of workers unemployed and requests the Government to take immediate steps for re-opening of the estates and payment of lay-off wages, etc., to workers. I shall give a brief account in the matter.

A copy of the memorandum from the Walluvanad Taluk Rubber Estates Union, dated 10th February 1956, addressed to the Collector of Malabar about the closure of 30 Rubber Estates in South Malabar and about other grievances of the workers in Walluvanad was received by the Government and the Commissioner of Labour. The Labour Officer, Kozhikode, who enquired into the matter has reported that the tapping is stopped for technical reasons and that the rubber estates workers will have no work during February and March every year, that as the workers are aware that tapping in rubber estates will be stopped and that the estates will be re-opened after one or two months, after the first rain, no notices are usually given to the workers and that the workers have only been laid off temporarily and they will be given work soon after the rains. The Labour Officer, Kozhikode, is enquiring into the matter further and on receipt of his reply, necessary action will be taken by the Commissioner of Labour.

The closure of only one estate, viz., Thanga Vilas Rubber Estate on 28th February 1955 was brought to the notice of Government. The closure was due to the poor yield of rubber and to the estate having become uneconomic. The Government considered that the closure of the estate was due to *bona fide* reasons and therefore did not refer the dispute for adjudication. As the management had not paid retrenchment compensation, the Union was asked to advise the workers to file claim petition under Section 25 I of the Industrial Disputes Act, 1947, for recovery of retrenchment compensation due to them as arrears of land revenue. No claim petitions have so far been received from the workers.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) RE-ENACTING BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 1 OF 1956).

MR. SPEAKER: Hon. Members will remember that the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act of 1949 expired on the 25th of January 1956. As it was not possible to re-enact the necessary amending legislation for the purpose before 26th January 1956, it became necessary to re-enact the Bill with retrospective effect from 26th January 1956. The Re-enacting Bill was passed by both Houses in January 1956 and was presented to the Governor for his assent under Article 200 of the Constitution. The Governor in turn reserved it for the consideration of the President.

In pursuance of the proviso to Article 201 of the Constitution, the President has directed the Governor to return the Bill with a message to the two Houses of the Madras Legislature to reconsider clause 3 of the Bill and to consider the desirability of revising that clause on the lines recommended by them. The Governor's message in accordance with the directions of the President was read in the House on the 21st March 1956.

The amendment proposed by the President and communicated by the Governor is with reference to clause 3 and it reads as follows:—

"3. *Savings.*—Anything done or any action taken (including any rule or order made, notification issued, decision, award or direction given, proceeding taken, liability or penalty incurred and punishment awarded) under the provisions of the said Act—

(*a*) as in force immediately before its expiry; or

(*b*) on or after the 26th day of January 1956, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, on the footing that the said Act was in force at the relevant time, shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provisions of the said Act as hereby re-enacted:

Provided that nothing contained in this section shall render any person liable to any punishment whatsoever by reason of anything done or omitted to be done by him contrary to the provisions of the said Act on or after the 26th day of January 1956, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*."

I find that the real change that is proposed by the President and communicated to us through the Governor is that the penal provisions in the Act should not have retrospective effect. In the Act which was re-enacted by this House, the penal provisions also have retrospective effect. Now the proposal is that these penal provisions should not have any retrospective effect during the period of interregnum between the 26th January 1956 and the time when the Act comes into force. Now, the matter is open for discussion.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, I was trying to explain the position but inasmuch as you have explained the whole thing, I do not think there is any necessity for me to speak. I have assured the House that the Government will not give retrospective effect with regard to the penal provisions of the Act. This amendment is suggested to clarify the position. I do not think there is any controversy over the point and I hope the Hon. Members will agree to this amendment.

MR. SPEAKER : I will now put the amendment to the vote of House. The question is—

"That for the existing clause 3 in the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956 (L.A. Bill No. 1 of 1956), the following be substituted :—

'3. *Savings.*—Anything done or any action taken (including any rule or order made, notification issued, decision, award or direction given, proceeding taken, liability or penalty incurred and punishment awarded) under the provisions of the said Act—

(*a*) as in force immediately before its expiry; or

(*b*) on or after the 26th day of January 1956, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, on the footing that the said Act was in force at the relevant time, shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provisions of the said Act as hereby re-enacted :

Provided that nothing contained in this section shall render any person liable to any punishment whatsoever by reason of anything done or omitted to be done by him contrary to the provisions of the said Act on or after the 26th day of January 1956, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*.' "

The amendment was put and carried.

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill *, 1956, and move—

" That the Bill be taken into consideration."

Hon. Members may remember I made mention about this tax on sugar—an additional sales tax of one anna in the rupee at one point for the purpose of augmenting our revenues for the purpose

* Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 14th March 1956.

of the plan. Even during the Budget Debate, many points were raised against this taxation proposal and I have met all those points *in extenso* during my reply. Therefore, it will not be necessary for me to mention all those points again. I suppose the hon. Members also will not repeat the points which they attempted to make during the Budget Debate. If there are any new points, certainly it can be put forward. Not that there is any legal bar against repetition but it will be unnecessary. That is all what I wanted to say. I will place before this House the only one point of view that was not raised earlier during the Budget Debate. As far as the factory manufactured sugar is concerned, this is largely and mostly consumed only in urban areas and, therefore, I should consider this an urban tax. In the villages it is only the better class of people, the richer section, which purchases this sugar. As far as others are concerned, it is the ordinary and other forms of local cottage industry variety that is being mainly consumed. I am not prepared to say that it is not consumed at all in the villages. But, I am prepared to say with a certain amount of knowledge of village life that as far as this variety of sugar is concerned, it is mostly in the urban areas that it is consumed and we all know the level and the standard of life in urban areas and rural areas. So, this tax should be imposed only on persons who are having a comparatively better standard of life. I am sure, Sir, hon. Members will agree that this is a tax which would mainly be paid by the urban population and also the richer section of the rural population.

That is the justification. Apart from that, as I have already stated it is necessary to find further resources for the purpose of implementing the plan. It is only after a good deal of consideration, the Government have come to the conclusion that this will be an equitable tax and, as I have already explained, it does not fall heavily even on the poor people in urban areas. Therefore, I hope this House will give concurrence to the passing of this taxation Bill. 9-40 a.m.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration."

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, be circulated to elicit public opinion."

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, be circulated to elicit public opinion."

Sri K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, though the Hon. the Minister for Finance has stated that a lengthy discussion is unnecessary on the Bill, I wish to point out to the Government . . .

Mr. SPEAKER : I find another amendment in his name which seeks to refer the Bill to a Select Committee. The hon. Member cannot move both the amendments. One is for circulating it to elicit public opinion and the other is for referring it to a Select Committee.

Sri S. RAMALINGAM : It is only an alternative. The House can accept either of the two.

Mr. SPEAKER : The hon. Member can move only one amendment and not a series of contradictory or different amendments.

Sri K. P. GOPALAN : I am not moving the other amendment.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, two amendments have been tabled by way of abundant caution. If one falls through, the other one stands. That is the object.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Not necessary.

Sri K. VINAYAKAM : Unless it is voted down, the other one stands.

Mr. SPEAKER : That question does not arise, as the hon. Member, Sri Gopalan, is not moving the second amendment.

Sri K. P. GOPALAN : While I am not moving my second amendment, I wish to bring to the notice of the Chair that it is the usual practice to allow two amendments.

Coming to the subject under discussion, though the Hon. Minister for Finance has stated that there has already been a lot of discussion on this matter during the Budget Debate, I wish to remind the Government that nobody in the Opposition agreed to give support to the Government in respect of this taxation measure.

Sir, the Hon. Minister for Finance has also stated that this taxation measure will affect only people in the urban areas. But I wish to point out that it is not a fact at all. Even in the rural parts the poor and middle class people use sugar. That is the state of affairs as far as my experience goes. Nowadays even poor people use sugar. In this connexion, I also wish to bring to the notice of the Government that some of the popular newspapers in our State wrote editorials against this taxation measure. We are not against taxation but we find that this tax will hit very hard the poor and middle class people. I wonder how the Hon. Minister for Finance says that it will affect only urban

population and I may be excused if I say that he has got a very poor idea of the living conditions of the people in the rural areas of this State. If the Government are sure that the rural and urban people will support this taxation measure, I only request them to circulate the Bill to elicit public opinion. I am sure the Government will not be supported in this matter. It might be that the Planning Commission have suggested more taxation for the implemention of the plan but the Government are not coming forward very boldly t otax the richer classes in our country. There is no meaning at all in taxing still further poor people. Therefore, I oppose this Bill and want it to be circulated for eliciting public opinion. If this Bill is passed, I am sure, the whole people will rise against it. With these words, I resume my seat.

Sri N. K. PALANISAMY : 'கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். "திட்டக் கமிஷனும் வரி விசாரணைக் கமிஷனும் இந்த நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அதிகப்படியான பணம் வேண்டும், ஆகவே வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே, இந்த ராஜ்யத்தில் எந்த அளவுக்கு வரி போட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வரி போட்டாய் விட்டது. வரி போடுவதற்கு நமக்குள்ள அதிகாரம் நமக்குத் தெரியும். விற்பனை வரி, நிலவரி முதலிய வரிகளைத்தான் நாம் விதிக்க முடியும். அந்த வரிகளை விதிப்பதற்குத்தான் நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. வேறு பல வரிகளை விதிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுத்து விட்டோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நாடு பூராவிலுமிருந்து வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்கிறது? யார் பணம் கொடுக்க முடியுமோ அவர்கள் மீது வரி போட வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்கார் "சூபர் டாக்ஸ்" ஆகவும், **additional tax on certain goods produced by firms** ஆகவும் போட்டிருக்கக்கூடிய வரிகளின் மொத்தத் தொகை ரூ. 10 கோடிதான். பெரிய முதலாளிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயத்தில் இவ்வளவு தொகைதான் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மறைமுகமாகப் பொது ஜனங்கள் மீது நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும் வகையில் போட்டிருக்கக்கூடிய வரியின் தொகை 25 கோடி, அதாவது, துணி, சோப்பு முதலியவைகளின் மீது மொத்தத் தொகையாக ரூ. 25 கோடி வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உண்மையில் முதலாளிகள் மீது அதிகமாக வரி போடவில்லை. தங்கள் மீது அதிகமான வரி போடப்படலாம் என்று எதிர்பார்த்த முதலாளிகள் இன்று சந்தோஷமடைகிறார்கள், ஏனென்றால் போட்டிருக்கக்கூடிய வரி பொது ஜனங்களைதான் பாதிக்கிறதே தவிர பெரிய முதலாளிகளை அல்ல. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதென்றால் யாருக்கு உற்பத்தியின் லாபம் சேர்ந்திருக்கிறது, யார் வரி கொடுக்க வேண்டும், யார் மீது வரி போட வேண்டும். ஆகவே திட்டத்தை நடத்துவதற்கு பணக்காரர் மீது வரி போட வேண்டும் அல்லது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு பகுதி பணம் அதிகப்படியாய் வாங்க வேண்டும். இதைத்தான் நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறோம். இன்று சர்க்கரை மீது வரி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக வெல்லத்தின் விலை மணங்கிற்கு, அதாவது மூட்டைக்கு, ரூ. 3 அதிகமாகியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில், இன்னும் விற்பனை வரி போட வேண்டுமானால், வேண்டுமானால் வரி குறைந்த அளவில் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். மேலும், ஒரு முனையில் விற்பனை வரியை விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம்.

9-45 a.m.

[Sri N. K. Palanisamy] [28th March 1956

அதோடுகூட, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்த மசோதாவில் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் வரி போடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்று, மைசூர், ஹைதராபாத் முதலிய மற்ற ராஜ்யங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே குறைந்த விற்பனை வரி போடப்படுகிறது. அங்கே **3/4** அணு வரி போடுகிறார்கள். ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தில் 1 அணு வரி போடப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, வியாபாரிகள் வேறு ராஜ்யங்களிலிருந்து பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டுவந்து இந்த ராஜ்யத்தில் விற்கிறார்கள்; **smuggling** ஏற்படுகிறது. இன்று ஏற்கெனவே சிகரேட் மீது இந்த மாதிரித்தான் நமது ராஜ்யத்தில் அதிகமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படி அதிகமான வரி போடுவதன் காரணமாக வியாபாரிகளுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது; அவர்கள் மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்து பொருள்களை வாங்கி தலை மூட்டையாக இங்கே கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள்; வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகளுக்கும் கஷ்டம் பொதுஜனங்களுக்கும் கஷ்டம் பம்பாய் போன்ற ராஜ்யங்களில் ½ அணுத்தான் வரி போடப்படுகிறது. ஆகவே அந்த ராஜ்யங்களில் போடும் அளவு வரியைத்தான் இந்த ராஜ்யத்திலும் போட வேண்டுமென்றும், இந்த மசோதாவைப் பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-50 a.m. **Sri C. H. KANARAN**: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ നികുതിയെ എതിർക്കുമ്പോൾ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെ എതിർക്കയാണെന്നു ധരിക്കരുതെന്നപേക്ഷയുണ്ടു. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ പേരിൽ ഏതു നികുതിയും ഏർപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള നിലയാണു ഗവൺമെണ്ടിനുള്ളതു. പദ്ധതിയുടെ പേരുപറഞ്ഞാൽ ഏതു നികുതിനിയമവും അസംബ്ലി കണ്ണുമടച്ചു പാസ്സാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരടിസ്ഥാനത്തിലാണു ഗവർമ്മെണ്ടു നില്ക്കുന്നതു. പദ്ധതിക്കു പണം വേണം. ധാരാളം പണം വേണം, എത്രയോ കോടി പണംവേണം. അതു ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിലോ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലോ ആർക്കും ആക്ഷേപമില്ല, എതിർപ്പുമില്ല. ഇനിയും കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാക്കി എത്രയോ അധികം പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണു ഞാൻ. പക്ഷെ പ്ലാനിൻെറ പേരിനെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു എല്ലാ മാതിരി നികുതിയും ഏർപ്പെടുത്തിക്കളയാമെന്നു ഗവർമ്മെണ്ടു കരുതുന്നതു വളരെ തെററാണു. പണം വേണം, അതിനു നികുതി ഏർപ്പെടുത്തണം. പക്ഷെ അതു പട്ടിണിക്കാരായ സാധുക്കളുടെ തലയിലല്ല കെട്ടിവെക്കേണ്ടതു. വലിയ വലിയ ധനികന്മാരായിട്ടുള്ള എത്രയോ ആളുകൾ ഈ രാജ്യത്തുണ്ടു. അവരിൽനിന്നും ഇനിയും എത്രയോ അധികം നികുതി ന്യായമായി പിരിക്കാൻ സാധിക്കും. വരുമാനമുണ്ടാക്കാനാണെങ്കിൽ സാധുക്കളെ ഉപദ്രവിക്കാതെതന്നെ എത്രയോ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ മുമ്പിൽ തുറന്നുകിടപ്പുണ്ടു. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ബഡ്ജററു ചർച്ചചെയ്ത അവസരത്തിൽ എത്രയോ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ഗവർമ്മെണ്ടിനു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. അതൊന്നും ഗവർമ്മെണ്ടു കാര്യമായെടുത്തിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ പഞ്ചസാരയുടെ മേൽ നികുതികെട്ടാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണു. ധനികന്മാരല്ലേ പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നാണു മന്ത്രിയുടെ വാദം. കഴിഞ്ഞ തവണ മോട്ടോർ വാഹനനികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നിയമംകൊണ്ടുവന്നപ്പോഴും ഇതേ വാദംതന്നെയാണു അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ചതു. മോട്ടോറിലും ബസ്സിലും യാത്ര ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം പണക്കാരാണെന്നു അന്നദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ ഇപ്പോൾ പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നവരെല്ലാം പണക്കാരാണെന്ന വാദവുമായിട്ടാണു മുമ്പോട്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു. മന്ത്രിയുടെ കൈയ്യിൽ വല്ല കണക്കും ഇതിനെസംബന്ധിച്ചുണ്ടോ? എത്ര ഉറുപ്പിക വരുമാനമുള്ള ആളുകൾ പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നു, എത്ര വരുമാനമുള്ളവർ കുറച്ചുപയോഗിക്കുന്നു, എത്ര വരുമാനമുള്ളവർ കൂടുതലുപയോഗിക്കുന്നു, ആരെല്ലാം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്നെല്ലാമുള്ളതിനു ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ കൈയിൽ വല്ല കണക്കുമുണ്ടോ? അതൊന്നുമില്ല. ചുമ്മാ അങ്ങുപറയുകയാണു പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നതു പണക്കാരാണെന്നു. സാധാരണക്കാരാണു ഇന്നാട്ടിൽ പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. പണക്കാരാണു ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു മന്ത്രി പറയുന്നതു ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നവരിൽ 95 ശതമാനം ആളുകളും സാധാരണക്കാരാണു. ഈ നിയമം പാസ്സാക്കിയെടുക്കാൻ വേണ്ടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇങ്ങനെ നിരർത്ഥകമായ വാദങ്ങ

28th March 1956] [Sri C. H. Kanaran]

ളെല്ലാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു വളരെ ആക്ഷേപാർഹമാണു. ഈ നയം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു. വളരെ ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു നികുതിയാണു ഇതു. സാധാരണക്കാരുടേയും സാധുജനങ്ങളുടേയും ജീവിതഭാരം ദുസ്സഹമാക്കിത്തീർക്കാൻ ഉതകുന്ന ഈ നികുതിയെ അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഇതിനെ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. ഗവർമ്മെണ്ടു ഇതു കൈവിടണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* Sri S. DAIVASIGAMONEY: Mr. Speaker, the Hon. the Minister for Finance was pleased to adduce a fresh argument for the levy of an additional sales tax on sugar. He said that the people in the villages and rural areas do not consume much of this sugar and that they only consume either palm gur or some other kind of raw sugar. Sir, my experience is otherwise. But, even granting that those people in villages are accustomed to use only a different kind of sugar than the ordinary sugar that is being used in urban areas, I would only like to respectfully ask, 'How long this Government are going to deprive the people in rural areas of the use of good rectified sugar? Are those people in villages going to be left in the same condition as they have been in the past several centuries?' If the Government are really interested in improving the condition of the people in villages and uplifting them, they must bring forward measures for the reduction of taxes on commodities like sugar. Only by such measures can the level of the people in rural areas be raised. Therefore, I submit that if the Government are really anxious to do some good to the people in rural areas and if they are really interested in bringing them to the level of those living in urban areas, they must see that the sales tax on sugar was reduced and not enhanced. If they really want to know the mind of the people in the rural areas, it is but meet that this matter should be left to the opinion of the public. Therefore, I commend the circulation of the Bill for eliciting public opinion. Thank you, Sir. 9-53 a.m.

* Sri M. P. SUBRAMANIAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரையின் மேல் வரி போடுவதற்காககொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரி மசோதாவை நான் மிகவும் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன், எதிர்க்கிறேன். சர்க்கரையின்மேல் வரி போடுவதைப் பற்றி கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் பேசும் போது, "கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் அதிகமாக சர்க்கரையைப் பயன்படுத்துவது இல்லை, நகரப்புறங்களில் உள்ளவர்கள்தான் அதிகமாகப் பயன் படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, நகரப்புறங்களிலுள்ளவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான பணத்தை வரி மூலம் கொடுப்பது அவசியம்" என்று கூறினார். 9-55 a.m. கிராமப்புறங்களில் சர்க்கரை எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்தால், தேயிலை, காப்பி போன்ற பானங்களை கிராமப் பொது மக்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டார்கள், அவைகளுக்குச் சர்க்கரை அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஏராளமான அளவுக்கு சர்க்கரை விற்பனை ஆகிறது என்பதையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுவும் கூற வேண்டுமானால், மிக ஏழையாக இருப்பவர்கள், பசி ஏற்பட்டால் சாப்பிட முடியாத காரணத்தால் டீ, காப்பி போன்ற பானங்களைக் குடித்துவிட்டு, பல மணி நேரம்கூட சாப்பிடாமலேயே காலம் கழிக்கிறார்கள் என்பதையும் அந்த அளவுக்கு ஏழை மக்கள் டீ, காபி போன்ற பானங்களுக்கு சர்க்கரையை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இங்குள்ள ரிக்ஷாக்காரர்கள், கூலி வேலை செய்பவர்கள் எத்தனை

[Sri M. P. Subramaniam] [28th March 1956

தடவை டீத் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு நாள் முழுதும் சாப்பாடு இல்லா மலேகூட காலந்தள்ளுகிருர்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் ஏராளமான அளவுக்கு சர்க்கரையை உபயோகப்படுத்துகிருர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே, சர்க்கரை மிக அவசியமான பொருளாய் விட்டது. சர்க்கரை ஆடம்பரப் பொருளாக இருந்தது போய், மிக மிக அவசியமான பொருளாக மாறிவிட்டது. ஆகையால், குறிப்பாக ஏழையைத்தான் இந்த வரி பாதிக்கிறது. பணக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் சர்க்கரையைப் பயன் படுத்துவதன் மூலம் ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று வரி கொடுத்தாலும், அது பெரிதல்ல. ஆனுல், ஏழைகள் இரண்டு பைசா வரி கொடுத்தாலும் கூட அவர்களுக்குச் சுமை மிகுதியாய் இருக்கும். ஆகையால், நம் ராஜ்யத்திலுள்ள எத்தனை ஏழை, மக்களை இந்த வரி பாதிக்கும் என்பதை சபை உணர வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

இந்த வரியானது எல்லோரையும் பாதிக்கக்கூடிய வரியாகும். வரி போடும்போது அந்த வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி மக்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து, தாங்கக்கூடிய மக்களுக்கு வரி போடவேண்டுமே யொழிய, தாங்கச் சக்தி இல்லாதவர்கள் பேரிலும் வரி போடுவது சரியா என்பதை அரசாங்கத்தார் பரிசீலிக்க வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தெந்த வகையிலே வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமோ, ஏழை மக்களுக்கு வரி கொடுக்க எந்த அளவுக்குச் சக்தி இருந்ததோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய சக்தியைச் சரி செய்து விட்டோம். வேறு மாகாணங்களிலுள்ளவர்களிடமிருந்து எந்த அளவுக்கு வரி வசூல் செய்திருக்கிருர்களோ, அந்த அளவுக்கு மேல், அதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாக, நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ளவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து விட்டோம். ஏற்கெனவே அரசாங்கம் சமர்ப்பித்துள்ள பல அறிக்கைகளைப்பார்த்தால், தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 250 முதல் ரூ. 270 வரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வருமானம் வருகிறதென்ருல், வட இந்தியாவில், குறிப்பாக பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு சராசரி வருமானம் ரூ. 450 முதல் ரூ. 500 வரையில் வருகிறது. வருடம் ஒன்றுக்கு சராசரி வருமானம் ரூ. 450-க்கு மேல் இருக்கக்கூடியவர்கள் கொடுக்கும் வரிக்கும், வருடம் ஒன்றுக்கு சராசரி வருமானம் ரூ. 250 இருக்கக்கூடியவர்கள் கொடுக்கும் வரிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இருவரும் ஒரே மாதிரி வரி கொடுத்தாலுங்கூட, ரூ. 250 வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு வரிப் பளுவு மிக மிக அதிகம் என்பதையும் அரசாங்கத்தார் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது, எல்லா மாகாணங்களையும் விட சென்னை மாகாணத்தில் வரிப்பளு மிக மிக அதிகம் என்பதை மனதிலே கொள்ள வேண்டும். வரிப்பளுவைத் தாங்க மக்களுக்குச் சக்தியில்லை.

கடைசியாக, "இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு, ஐந்தாண்டுத்திட்டம் என்பது மக்களுடைய திட்டம், தேசியத்திட்டம், கட்சித் திட்டம் அல்ல" என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களுடைய ஆதரவைத் தேடும் போது சொல்கிருர்கள். ஆனுல், சமயம் வரும்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டம் தான் என்று சொல்லிக் கொள்கிருர்கள். அது ஒருபுறமிருக்க, திட்டமானது உண்மையிலேயே மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, அதற்கு ஆதரவு தர எல்லோரும் தயாராக இருக்கிருேம். திட்டத்தை நிறைவேற்ற பணம் தேவை என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிருேம். ஆனுல், அந்தப் பணம் நமக்கு ஏற்கெனவே இல்லையா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களை விட நம் மாகாணத்தில் வரிப் பளு அதிகமாக இருக்கும்போது, அரசாங்கத்திற்கு நாம் அதிகமாக வரிப்பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, டில்லி அரசாங்கம் நமக்கு அந்தப் பணத்தைத் திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்காக கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்கக்கூடாதா என்று நான் கேட்கின்றேன்.

28th March 1956] [Sri M. P. Subramaniam].

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பக் காலம் முதற்கொண்டு எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் கூறிக்கொண்டு வருகிருேம். வரி போடுவதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. யார் மீது வரி போட்டால் தாங்குவார்களோ அவர்கள்மேல் தான் வரிபோட வேண்டுமென்று சொல்கிருேமே தவிர, வரியே போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்கள் மீது தான் வரி போடச் சொல்கிருேம். ஆனுல், இந்தக் கொள்கையில் தான் இருசாராருக்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் எவ்வளவு தேவை என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு எங்கெங்கே வரி போடுவது, யார் யாரிடத்திலிருந்து வரி வசூல் செய்வது என்பதைப்பற்றி நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்தாருக்கு இருந்தால், சர்க்கார்க் கட்சியினரும், எதிர் கட்சியினரும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, திராவிட சட்ட சபை கட்சி இன்னும் மற்ற எதிர்க்கட்சி எல்லோரையும், ஒன்ருகக்கூட்டி சர்க்காருக்கு எவ்வளவு பணம் தேவையாக இருக்கிறதோ அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, யார் மீது வரி விதிக்க வேண்டும், யார் மீது வரி விதிக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து நிச்சயமான ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். நாட்டில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நாங்களும் அக்கறை கொண்டிருக்கிருேம். திட்டம், மக்கள் திட்டம் என்று கூறி, அதற்குப் பணம் நீங்கள் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று மக்களிடம் கூறி, எல்லோருக்கும் பொதுவான திட்டம் என்று கூறுவதோடுமட்டும் நின்று விடாமல் வழி வகை காண்பதற்கு எல்லோரும் கூடி ஆலோசிப்பது மிகச் சிறந்தது என்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் சர்க்கரை மீது வரி விதிப்பதனுல் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தை விட, ஏழை மக்கள் மிகுதியாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் சர்க்கார் மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கனம் அமைச்சரவர்கள், கூறினுர்கள் : தினம் ஒரு கோப்பை ஒருவன் டீ குடித்து வந்தால் மாதம் 30 கோப்பைகள் டீ குடிப்பான். மாதம் பூராவும் முப்பது கோப்பை டீக்கு ஒருவன் ஒரு அணு வரி கொடுக்கக் கூடாதா என்று பள்ளிக்கூட பிள்ளைகள் கணக்குப் போடுவதைப் போல் போட்டுச் சொன்னுர்கள் . . .

10 a.m.

சாதாரணமாக தமிழ் நாட்டில் ஒன்று சொல்லுவது உண்டு. அதாவது ஒருவன் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு ஆற்றின் ஆழத்திற்கு சராசரி கணக்குப் போட்டு விட்டு ஆற்றைக் கடக்க முயன்ருனும். அப்படி இருக்கிறது இப்பொழுது சர்க்கரைக்கு வரி போடுவது என்பது. சர்க்கரைக்கு வரி போடுவதால் மாதம் முப்பது டீ அல்லது காபி சாப்பிட்டால் தான் ஒரு அணு வரி கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னுர். அப்படிக் கணக்குப் போடுவது சரியல்ல. வியாபாரிகள் அதிகப்படியான லாபத்தை அடையத்தான் பார்ப்பார்கள். இப்பொழுதுள்ள ஒரு அணு டீ $1\frac{1}{2}$ அணுவாகி விடும். அப்படி டீக்கு $1\frac{1}{2}$ அணு வரையில் உயர்வது என்பது நியாயமல்ல. டீ காபியின் விலைதான் அதிகமாக உயர்ந்து விடும். அதனுல் பொது மக்களுடைய வரிப்பளுதான் அதிகமாகப் போய் விடும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனுல் சர்க்கரைக்கு கண்டிப்பாக வரி போடக் கூடாது. அதை கை விட்டு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேறு விதமான வழிகளில் வரி விதிக்க எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து அந்த முறையில் அரசாங்கம் வரி விதிக்க முன் வந்தால் அதை சட்டசபை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஆதரித்து துணையாக இருக்க சம்மதிக்கிருேம். சர்க்கரை என்பது ஒரு ஆடம்பரச் செலவு அல்ல. அதற்கு வரி விதித்தால் ஏழை மக்களை அது பாதிக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு இந்த வரியைக் கை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-02 a.m.

* SRI R. KRISHNAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതിയെ ഞാൻ പിന്താങ്ങുന്നു. പഞ്ചസാരനികുതി പണക്കാരെ മാത്രമേ ബാധിക്കയുള്ളുവെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട

[Sri R. Krishnan] [28th March 1956

മന്ത്രിയുടെ വാദം. അതു കഴമ്പുള്ള ഒരു വാദമല്ല; മററൊന്നും പറയാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പറയുന്ന ഒരു മുടന്തൻ ന്യായം മാത്രമാണെന്നു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ കണാരൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അതു ശരിയാണു്. സർ, ഞാൻ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം. വേനൽക്കാലത്തു റോഡരികിലിരുന്നു സർബ്ബത്തു വില്ക്കുന്ന ആളുകളുണ്ടു്. ആരാണു, പണക്കാരാണോ ഈ സർബ്ബത്തു വാങ്ങിക്കുടിക്കുന്നതു്? പാവപ്പെട്ട കൂലിക്കാരും ചുമട്ടുകാരും മററും വെയിലത്തു പൊരിഞ്ഞു ദാഹിച്ചു വശംകെടുമ്പോഴാണു് ഒരു പാത്രം സർബ്ബത്തു വാങ്ങിക്കുടിക്കാമെന്നുവയ്ക്കുന്നതു്. അവരാണോ ഈ രാജ്യത്തെ പണക്കാർ? ഈ സർബ്ബത്തു കച്ചവടംചെയ്യുന്നവരാണോ പണക്കാർ? സർ, ഈ നികുതി കൂലിക്കാരനും തൊഴിലാളിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന സർബ്ബത്തു കച്ചവടംചെയ്യുന്ന ആളുകളെ ബാധിക്കുന്നതാണു്. അതുപോലെ സാധുക്കൾ വാങ്ങിക്കഴിക്കുന്ന മററു പാനീയങ്ങളുണ്ടു്. ചായ സാധുക്കളുടെ മുഖ്യമായ പാനീയമാണു്. വിശേഷിച്ചും മദ്യനിരോധനം വന്നതിനുശേഷം ചായകുടി വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മദ്യം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്കു ഇന്നു അല്പം ഉന്മേഷത്തിനുള്ള വക കിട്ടുന്നതു് ചായയിൽനിന്നാണു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ചെന്നുനോക്കിയാലറിയാം മുക്കിലും മൂലയിലുമായി എത്രയെത്ര ചെറുചായപ്പീടികകളാണു് അടുത്ത കാലത്തു പൊന്തിവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു്. ചായപ്പീടികയില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നു് ഈ നാട്ടിലെങ്ങുമില്ല. ചായക്കു പഞ്ചസാരകൂടിയേ കഴിയൂ. ചായപ്പീടികക്കാർക്കു് ചക്കര ഉപയോഗിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ ചായ കുടിക്കുന്നവരെല്ലാം പണക്കാരാണോ? വാസ്തവത്തിൽ പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കാത്തവരാണു് പണക്കാർ. വ്യായാമമില്ലാതെ പഞ്ചസാരവർദ്ധിച്ചു പ്രമേഹം പിടിപെട്ടു വിഷമിക്കുന്ന കൂട്ടരാണു് പണക്കാർ. അധികമുള്ള പഞ്ചസാര ശരീരത്തിൽനിന്നു പുറത്തു കളയുകയാണു് അവർക്കാവശ്യം. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളിയും കൃഷിക്കാരും കൂലിവേലക്കാരുമെല്ലാമാണു് ചായ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്, പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഈ നികുതി സാധുക്കളേയും സാധാരണക്കാരേയുമാണു് കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നതു്. ഈ നിയമം ഇങ്ങനെ പാസ്സാക്കുന്നതു് ആപത്താണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ ചെറുപ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* Sri S. C. C. ANTHONY PILLAY : Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose the present taxation measure. The Hon. the Minister for Finance has sought to lull the Opposition by adopting a specious argument that this tax will not affect the rural population. By this kind of argument, he hopes, Members representing rural areas, who are in an overwhelming majority in the House, can be made to reduce their opposition to the Bill, to that extent. But, Sir, I would like to point out that this particular taxation measure will affect not merely the urban people but also the rural population as well, though indirectly. I admit that as we are undertaking a big programme of development under the Second-Five Year Plan adequate resources have got to be found to implement that programme. But I submit that in attempting to find resources for the Plan, we must think of such taxation measures as will help rather than hinder the Plan. Now in the Second-Five Year Plan, there is large scope for deficit budgeting and one of the dangers of deficit financing is the possibility of inflationary pressures developing in our economy. How can we hope to keep such inflationary pressures under check unless the fiscal measures that we undertake exclude from their purview such of the consumer commodities which increased taxes on them are bound to set up the cost of living of the people? If the cost of living goes up, because of taxes on consumer commodities to the extent it goes up, inflationary pressures increase. Let us assume for the sake of argument that sugar is consumed by the urban people only. To that extent, the

28th March 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

cost of living of the urban people will go up because of this proposed tax. The moment it goes up, the prices of other commodities will go up and in consequence the manufactured articles purchased by the rural people also will cost more. Therefore, I submit that if the Government are thinking in terms of finding financial resources to implement the Second Five-Year Plan, let them think of such taxation measures as will not increase the cost of living. If it increases, then undoubtedly the execution of the Plan will be hindered by the inflationary pressures that may develop. I would like to submit that inasmuch as there already exists some disparity as between the urban and the rural sectors, this taxation measure is bound to affect rural economy more adversely.

Then, Sir, there is a tacit assumption in the statement made by the Hon. the Minister for Finance that the urban people are mostly rich people. The overwhelming majority of the people in the Madras City itself belong to the poorest sections of the population. If you take, for example, the profession tax that is collected by the Corporation of Madras, you will find that there has been no sizable increase in the revenue through this source during the last four or five years. So, to assert that for the implementation of the Second Five-Year Plan, the urban sector alone has to find the requisite financial resources available is certainly a wrong argument. For these reasons, Sir, I oppose the taxation measure before the House and I hope that the Hon. the Finance Minister will find his way to withdraw it.

* Sri O. KORAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ സർ, പഞ്ചസാരയുടെമേൽ ചുമത്തുന്ന നികുതി പണക്കാരെ മാത്രമേ ബാധിക്കൂ, സാധുക്കളെ ബാധിക്കുകയില്ല എന്ന അഭിപ്രായം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണു്. കാപ്പിയും ചായയുമെല്ലാം ഉപയോഗിക്കുന്നതു സാധാരണക്കാരായ കൃഷിക്കാരും തൊഴിലാളികളും മററും ആണു്. പണക്കാർക്കാണെങ്കിൽ പാലും മററും വാങ്ങിക്കുടിക്കാൻ സാധിക്കും. സാധാരണക്കാർക്കു് അതു് സാദ്ധ്യമല്ല. സാധുക്കളായ ആളുകൾ പാലു് അശേഷം ഉപയോഗിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാണു്. പാലില്ലാത്ത കട്ടൻ കാപ്പിയും ചായയും കഴിക്കുന്ന എത്രയോ സാധുക്കളുണ്ടു്. പാലില്ലെങ്കിലും അല്പം പഞ്ചസാരയില്ലാതെ അതു കഴിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പഞ്ചസാരയ്ക്കു നികുതി ചുമത്തുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ പഞ്ചസാരയുടെ വില വർദ്ധിക്കാൻ പോവുകയാണു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു ഒരു അല്പം പഞ്ചസാരപോലും വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു നില ഈ നികുതിയുടെ ഫലമായുണ്ടാകും. വളരെ സുഖസൌകര്യങ്ങളോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന പണക്കാരെ ഈ നികുതി ബാധിക്കുകയില്ല. തുച്ഛമായ വരുമാനംകൊണ്ടു പട്ടിണിയിലും അർദ്ധപ്പട്ടിണിയിലും കഴിക്കുന്ന ആളുകളെ ബാധിക്കുന്ന ഈ നികുതി വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

Sri C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கரை மீது வரி விதிப்பதைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது விரிவாக எடுத்துப் பேசி விட்டேன். அப்பொழுது அதைப் பற்றி திட்டவட்டமாக கூறி விட்டேன். அது சாதாரண மக்களில் பெரும்பாலோரை பாதிக்கும், அது பணக்காரர்களை மட்டும் பாதிக்கும் என்பது அல்ல, ஏழைகளையும் பாதிக்கும் என்று சொல்லி விட்டேன். இன்றைய தினம் திட்ட வட்டமாக அனுபவத்தில் பார்த்தால் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் தான் சர்க்கரையை உபயோகப்படுத்துகிருர்கள். நகரங்களிலுள்ளவர்கள் மட்டும் சர்க்கரையை உபயோகப்படுத்துகிருர்கள் என்பது இல்லை. அதனுல் சர்க்கரைக்கு அதிகப்படியாக வரி போடுவது என்ருல்

அது பணக்காரர்களை மட்டும் பாதிக்கும் என்பதில்லாமல் ஏழைகளையும் பாதிக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். பணக்காரர்களைத்தான் அது பாதிக்கும் என்று அரசாங்கம் சொல்வது பொருத்தமான விஷயம் அல்ல. ஏற்கெனவே சர்க்கரைக்கு விற்பனை வரி விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரைக்கு இப்பொழுது அதிகப்படியான விற்பனை வரி விதித்தால் அதன் விலை அதிகப்படியாகப் போய் விடும். அதனால் சிகப்பு சர்க்கரையின் விலையும் அதிகமாகப் போய்விடும். பனவெல்லம் முதலியவைகளின் விலையும் உயர்ந்து விடும். இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு தொடர்பு இருப்பதனால் அவைகளின் விலை உயர்ந்து விடும். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவைகளின் விலையும் உயரக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்பதை கூறிக் கொள்ளுகிறேன். பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுகிறது, அதனால் சர்க்கரைக்கு விற்பனை வரி போட்டு அதன் மூலம் துண்டு விழக் கூடிய 50 லட்சம் ரூபாயை சரிக்கட்டி விடலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. துண்டு விழக்கூடிய 50 லட்சம் ரூபாயை சரிக்கட்டிக் கொள்வதற்கு வேறு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. 50 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவதில் நெருக்கடி ஏற்பட்டால் அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது வேறு இனங்களுக்கு வரி கொண்டு வந்தால் அதை ஆதரிக்க எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. சர்க்கரையும் உணவு பொருள்களைச் சேர்ந்தவை. இப்பொழுது உணவு பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிப்பதில் பல எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதனால் இந்த சர்க்கரைக்கும் வரி விதித்தால் எதிர்ப்பு அதிகமாக ஆகி விடும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு அணா உயர்த்தினால் அதன் பலன் எல்லா பொருள்களுக்கும் விலை உயர்ந்து விடும். பல விதத்தில் அது வியாபிக்கும். இதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு வியாபாரிகள் மற்ற தொடர்புள்ள எல்லா பொருள்களுக்கும் விலையில் ஒரு அணாவைக் கூட்டி விடுவார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு பணம் வேண்டும் என்றால் அதற்கு நாம் வேறு வழிகளில் வருமானத்தைக் கண்டு பிடித்துக் கொள்ளலாம். அதனால் சர்க்கரைக்கு அதிகப்படியாக ஒரு அணாவை உயர்த்துவது என்பது சரியல்ல. ஆகவே திட்ட வட்டமாக இது போன்ற பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, this Bill seeks to
10-13 a.m. impose an extra tax on sugar. The Hon. Minister in charge of the Bill put forth an able argument that from his knowledge only the higher sections of the people in villages and the urban people consumed rectified sugar and the poorer classes consumed only gur. I do not know whether I should attach much veracity to his statement because my experience and the experience of others is that in villages even the poorer sections of the people if ever they want to use sweets, they went in only for rectified sugar. They do not care for this palm gur and such other stuff the production of which is very negligible compared to the production of rectified sugar. Therefore I submit that the argument of the Hon. Minister may not stand the test of logic.

There is one other aspect which I think the Hon. Minister would have examined. There is likely to be a legal snag in this Bill. For instance take the case of imposition of extra taxation on hotels. If the turnover of a hotel dealer is below Rs. 25,000 a year he has to pay the tax at the rate of Re. 0-0-3 in the rupee and if the turnover exceeds Rs. 25,000 he has to pay at the rate of 4½ pies in the rupee. This was taken before the Court and the High Court has held that this extra taxation in the case of a hotel keeper

whose annual turnover exceeded Rs. 25,000 was *ultra vires*. (Interruption.) I know the Hon. Minister can rebut my argument but I hope he will please meet my argument before he comes to a conclusion. On what grounds did the High Court come to the conclusion that it was *ultra vires*? There was a discrimination made between people engaged in the same trade. That being so, does not that argument apply to this taxation also? Are not the consumers going in for rectified sugar discriminated against those going in for other forms of sugar, palm gur and others? Consumers of rectified sugar are asked to pay more. If anybody should take it into his head to test the legality of this measure before a court of law, does the Hon. Minister believe that this will stand that test? I want the Hon. Minister to satisfy himself on this point before launching upon this measure. As I said earlier, we are not also in a position to accept the argument of the Hon. Minister that this would affect only the richer class of people and not the poorer class of people.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, first of all I should express my grateful thanks to the hon. Member Sri K. Vinayakam for giving his very valuable legal opinion on this matter. (Laughter.) I have also seen a paper report of the judgment of the High Court referred to by the hon. Member. But I am sorry to say that the hon. Member, because the report was brief, has not grasped the content of the judgment and the basis for the conclusion of the High Court. I can assure him that there is absolutely no legal or Constitutional bar as far as this measure is concerned. I may tell him this with the little bit of experience I possess about law and Constitution. Hon. Members therefore need not worry about the legal difficulty which the hon. Member was good enough to mention.

Sir, I am not surprised that there was opposition and united opposition to this measure from the parties sitting opposite to me. The Government have got to be opposed and the most popular front for opposition is taxation; whatever be the taxation, the opposition can advance arguments against that taxation and they can also be popular by opposing taxation measures. That is why I find there is almost a united front against this measure, so far as the opposition parties are concerned. I congratulate the Opposition because they have to find out at least some points for opposing the Government. Otherwise they cannot justify their existence as Opposition parties. But I would only request the hon. Members to look into the proposals which I made in the Budget speech. There I had given out a proposal for the imposition of an additional tax on factory-manufactured sugar and the other for the removal of sale-tax on varieties of sugar manufactured by cottage industries. It is the declared policy of the Government that we should encourage cottage industries. For that purpose we should have countervailing duties on factory-manufactured goods. Take for example mill-goods. We imposed

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1956

an extra levy of Re. 0-1-3 in the rupee and all the hon. Members welcomed it saying : ' Yes, it is a good measure because it gave protection to the handloom industry '. So also in this case a large number of people are engaged in our State in the manufacture of raw sugar. Therefore, it is also necessary to give a certain amount of protection to those cottage industries. After all we are not increasing the price of every form of sugar. Only the factory-manufactured sugar will be taxed. From the health point of view also, I may tell the hon. Members—I am not an expert in that—that raw sugar and gur have better nutritive value than factory-manufactured sugar. Though the hon. Member Sri Vinayakam may not believe this now, he was a believer in that when he was a Congressman. His beliefs have changed now. That is a different matter altogether. But the point that raw sugar has a greater food value should also be borne in mind, and cannot be brushed aside. Therefore it is that we are increasing the price of only factory-manufactured sugar and not every form of sugar. And, Sir, it is the policy, as I already said, of this Government, to give protection to cottage industries as against factory-manufactured goods wherever necessary.

It was argued, Sir, that sugar was becoming popular even among the poorer sections of the people. In my humble opinion, I submit, 10-20 a.m. it is a wrong trend. That is why Gandhiji wanted to set an example by saying that he would not use factory sugar, but would only use the cottage-manufactured sugar. Therefore, for the purpose of even curbing this wrong tendency, it is necessary to impose this tax, apart from the fact that we would be requiring it for the purpose of adding to our resources for implementing the Plan. If a person wants to purchase only factory sugar in spite of all the circumstances and he would not go in for the purchase of raw sugar, I respectfully submit that certainly this tax of one anna in the rupee—not more than that—is not going to create any hardship whatever for him.

I also advert to another argument which I have already said in the House that in respect of certain articles I have been pleading before the Planning Commission and the National Development Council that it is better they are taken out of the purview of the sales-tax because we find that an excise duty is being levied by the Central Government with reference to them and with reference to the same articles we are collecting sales-tax at the State level. Why this double taxation involving various administrative difficulties and administrative expenditure also? Therefore, sugar is one of these articles which I have mentioned for the purpose of showing that they should bear entirely only excise duty and there should not be sales-tax at all over them. I have pleaded for cloth to be taken out of the sales-tax sphere and that there should be only excise duty levied on it. The third article is tobacco on which only excise duty should be levied and not sales-tax. If this is accepted, all our difficulties will vanish. But till then we have to see that we get a little more resources and also convince the Planning Commission. It is not merely the question of our asking for a greater allotment for our State that this allotment should be raised from Rs. 170 crores to

28th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

Rs. 220 crores. But as far as we are concerned, we are also prepared to meet the responsibility of raising additional resources required for that purpose. Therefore, as a token of our *bona fide* in that field, it is necessary that we should fulfil this measure. The hon. Member Sri Subramaniam mentioned that this should be a People's Plan and so on. Yes, it should be a People's Plan not only with reference to the schemes, but with reference to the finding of the resources also. You cannot say that we shall have more and more schemes, but as far as taxation is concerned, we shall always oppose because that is the easiest way of opposing the Government and becoming popular among the people. Therefore, Sir, I would appeal to the Opposition not merely to look up to the mere popular point of view, but also to look at it from the national point of view. If such a view is taken, I have absolutely no doubt that instead of opposing this measure, they should wholeheartedly welcome it. But we will have to wait for the day when Opposition will take such a reasonable attitude because they have to function as an Opposition party. Therefore, I am sorry, I am unable to accept the amendment moved by Sri K. P. Gopalan. If he is convinced of my argument, I hope he will withdraw it. Even if he is convinced, it is rather difficult for the Opposition Party to give their concurrence to a taxation measure.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : A charge has been levelled against the Opposition that there is a united front opposing this measure because we went to oppose the Government. May I know from the Hon. Finance Minister whether the right and freedom of expression has been given to the members of this Assembly belonging to the Government side and whether it is the unanimous opinion of all the members on the Congress side that this measure is a welcome one.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This was taken up before the Congress Legislature Party and it is the unanimous decision of the Congress Legislature Party that this measure should be pushed through.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment of Sri K. P. Gopalan to the vote of the House. The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, be circulated to elicit public opinion."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I move—

" *For* the existing Clause 2, *substitute* the following :—

' 2. *Amendment of section* 3, *Madras Act IX of* 1939.—In section 3 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), in sub-section (2)—

(*a*) for the word " seller " wherever it occurs, substitute the word " dealer ";

(*b*) after item (ii), the following item shall be inserted, namely :—

(ii-*a*) Sugar ... ... One anna.' "

Sir, the relevant portion of the amendment is clause (*a*), for the word " seller " wherever it occurs, substitute the word " dealer ". There is a certain amount of difficulty because in respect of imported sugar the first seller is the Government of India and Government of India cannot be taxed because they do not come under the definition of a dealer who alone is liable to be taxed. That is why, Sir, instead of saying a seller, the word ' dealer ' is being used in order to get over the difficulty. That is only a technical amendment without in any way affecting the substance of the clause.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" *For* the existing Clause 2, *substitute* the following :—

' 2. *Amendment of section* 3, *Madras Act IX of* 1939.—In section 3 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), in sub-section (2)—

(*a*) *for* the word " seller " wherever it occurs, *substitute* the word " dealer ";

(*b*) *after* item (ii), the following item shall be inserted, namely :—

" (ii-a) Sugar ... ... One anna.' "

SRI N. K. PALANISAMY : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name—

" In clause 2, *for* the words " one anna " occurring at the end, *substitute* the words ' half anna '."

SRI K. T. RAJU : I second the amendment.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" In clause 2, *for* the words ' one anna ' occurring at the end, *substitute* the words ' half anna '."

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

" *For* the words ' one anna ' occurring at the end of clause 2, *substitute* the words ' three pies '."

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" *For* the words ' one anna ' occurring at the end of clause 2, *substitute* the words ' three pies '."

The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. RAMALINGAM : இந்த ஷரத்தில் நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஏற்கெனவே வரி உயர்வு ஏன் கூடாது என்பதைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இப்பொழுது சொல்வது ஒன்று தான். கசப்பு மருந்துகளைக் குடிக்கச் செய்ய பிள்ளைகளுக்கு நாம் சர்க்கரையைக் கொடுக்கிறோம். சர்க்கரையையே கசப்பாக்கி விட்டால் மருந்து கொடுக்க முடியாத நிலைமை வந்துவிடும். ஆகவே ஸ்ரீ பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தப்படி ஒரு அணா வரி என்பதை ½ அணாவாகக் குறைத்தாலாவது அந்த அளவுக்கு அதன் கசப்பு குறையும். இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் மந்திரி அவர்கள் " செல்லர் " என்பதை எடுத்து விட்டு " டீலர் " என்ற பதத்தைப் போட்டுக் கொள்ளும்படியாக திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். " டீலர் " என்பதற்கு என்ன வியாக்கியானம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று " சேல்ஸ் டாக்ஸ் பில் " சம்பந்தமான செலக்ட் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது, இதனை இப்போது எப்படி புகுத்த முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பாக்டரி சர்க்கரைக்குத் தான் வரி போடப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தால் பாக்டரியிலே வாங்கிக் கொண்டு விடலாம். வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து வரும் சர்க்கரைக்கு சுங்கம் ஏற்படுத்தி வரி போட்டு விடலாம். வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் சர்க்கரைக்கும் அப்படியே வரி போட்டு விடலாம். எனவே இந்த மாதிரியான வரிச் சட்டத்தைக்கொண்டு வர வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, we tried to persuade the Government to drop the entire measure of taxation failing which we now appeal to the Government to think of lowering the rate to be levied upon the consumers of sugar. If the entire taxation of one anna could not be dropped, I request the Government to think of accepting an amendment levying half anna per rupee so that the consumers will not be put to a greater difficulty.

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, I want to say only 10-30 a.m.
a few words in respect of my amendment. The Hon. the Finance Minister said that the work of the Opposition Party was to oppose whatever taxation proposals the Government might bring forward. I want to remind the House that when the Government brought in the Agricultural Income-tax Bill, we unanimously passed that legislation and the Opposition Party also supported it. So, it is not correct to say that we oppose all the taxation measures brought forward by the Government.

[Sri K. P. Gopalan] [28th March 1956

The Hon. the Finance Minister also referred to the fact that from the national point of view this taxation proposal must be supported. I want to tell him very respectfully that there is a people's way of taxation. That people's way of taxation must be followed for the betterment of our country and for carrying out the schemes in the Second Five-Year Plan. People's way of taxation is to tax the rich people and not to tax the poor people. That is the nationalist way of taxation. If the Hon. the Finance Minister believes that the burden on the people must be reduced, he should do it by accepting the amendment brought forward either by the hon. Member, Sri Palanisami or myself. Let him do that and show to the people of the State that this Government are not for placing more burden on the people but that they are for lessening the burden on the people. Let them prove that the Government are striving for the establishment of a socialistic pattern of society and for the betterment of the poorer classes in the society. With these words, I resume my seat.

MR. SPEAKER : There is already a tax on every community. The tax is at the rate of three pies. But the amendment of the hon. Member Sri K. P. Gopalan states—

" *For* the words ' one anna ' occurring at the end of clause 2, *substitute* the words ' three pies '."

Will that be in order because there is already a tax at three pies?

SRI S. RAMALINGAM : This is additional taxation, Sir.

MR. SPEAKER : That term is not here.

SRI S. RAMALINGAM : The one anna contemplated is an additional tax at the first point of sale. So, the same thing is sought to be changed into " three pies ".

DR. K. B. MENON : On a point of information, Sir. The Hon. the Finance Minister said that the Government were the ' sellers '. If the Government were the ' sellers ', why not raise the price of sugar by one anna and avoid the trouble of collecting it in the form of a tax?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is only with reference to imported sugar. In respect of manufactured sugar, the Government of India do not come into the picture. Therefore, we cannot have one formula for the internally manufactured sugar and another formula for the imported sugar.

SRI N. K. PALANISAMY : I raised a question with regard to the definition of ' dealer '. The question is pending with the Select Committee in connection with the General Sales Tax (Third amendment) Bill. Therefore, why should this amendment be brought forward now?

28th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are now concerned with the existing definition. If there is any change necessary in a pending Bill, that will be looked into. But as far as the present Bill is concerned, the definition in the existing Act will apply. Therefore, there is no difficulty.

The hon. Member Sri Gopalan was referring to the people's way of taxation. I am just trying to go through Stalin's Works to find out what the people's way of taxation is. If I get any light from those works, I shall apply that formula. The people's way of taxation suggested by the hon. Member Sri Gopalan is only that way. That was why I said that I would go through Stalin's Works and find out what the people's way of taxation was. Here, we are for the people and it is only for the benefit of the people and for giving greater facilities to the people that we are imposing the tax. Of course, as far as the Communist Party is concerned, I have always been maintaining that the words " democracy " and " people " have a completely different connotation. Certainly, we are not prepared to adopt that policy and that definition for these two words " people " and " democracy ".

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment of the hon. Member Sri Gopalan to the vote of the House. The question is—

" *For* the words ' one anna ' occurring at the end of clause 2, *substitute* the words ' three pies '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy to vote. The question is—

" In clause 2, *for* the words ' one anna ' occurring at the end, *substitute* the words ' half anna '."

*SRI N. K. PALANISAMY : *கனம் மந்திரி அவர்கள் உள்நாட்டில் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய சர்க்கரைக்கு அரையணா வரியும், வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் சர்க்கரைக்கு ஒரு அணா வரியும் போட யோசனை செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would request the hon. Member to refer to the hon. Member Sri Vinayakam and ascertain whether it would be legal. (Laughter.)

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : I shall now put the Government amendment to vote. The question is—

" *For* the existing clause 2, *substitute* the following :—

' 2. *Amendment of section* 3, *Madras Act IX of* 1939.—In section 3 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), in sub-section (2)—

(*a*) *for* the word " seller " wherever it occurs, *substitute* the word " dealer ";

(b) *after* item (ii), the following item shall be inserted, namely :—

" (ii-a) Sugar ... ... one anna." ' "

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The motion is—

" That clause 1 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendments :—

" *For* clause 1, *substitute* the following :—

1. *Short title*.—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1956.' "

MR. SPEAKER : The question is—

" *For* clause 1, *substitute* the following :—

1. *Short title*.—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1956.' "

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, as amended, be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

V.—GOVERNMENT MOTION.

THE STATES REORGANIZATION BILL, 1956.

MR. SPEAKER : Before I call the Hon. the Leader of the House to move the motion standing in his name, I want to draw his attention to one point. I find in the paper that has been circulated that the first motion is—

' That this House recommends that the States Reorganization Bill, 1956, be introduced in Parliament.'

I find that in the original Article 3 of the Constitution it is stated that with respect to the proposal to introduce the Bill in Parliament, the matter must be placed before the House. But that Article has been amended. The amendment reads as follows :-

' For the proviso, the following proviso shall be substituted, namely :—

" Provided that no Bill for the purpose shall be introduced in either House of Parliament except on the recommendation of the President and unless, where the proposal contained in the Bill affects the area, boundaries or name of any State or States specified his attention to the point. I find in the paper that has been referred by the President to the Legislature of the State for expressing its views thereon within such period as may be specified in the reference or within such further period as the President may allow and the period so specified or allowed has expired." '.

What was contained in the original provision ' leave to introduce the Bill in Parliament ' has been taken away by means of the above amendment. Therefore, I think we may straightway proceed with the motion ' That the proposed States Reorganization Bill, 1956, be taken into consideration '.

SRI K. T. RAJU : Mr. Speaker, on a point of order, Sir. இப்போதே கேள்விகளுக்கு நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. S. R. C. Bill விவாதத்திற்கு இன்னும் அதிகநேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது கொஞ்ச நேரம்தான் ஆயிற்று, மத்தியானம்கூட இதைப்பற்றி விவாதம் நடக்கும்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : I understand that many 10-40 a.m.
Members of the Ministerialist Party may not speak. Many Members want to speak only in the general discussion of the Bill. Clause by clause discussion may relate only to the clauses relating to the Madras State and the Kerala State and therefore much time need not be spent on that. Therefore I suggest that the general discussion may be continued till the end of the forenoon session to-morrow and the clause by clause discussion taken up in the afternoon session of to-morrow and on the 31st. That is the general feeling of the Members of the House.

[Mr. Speaker] [28th March 1956

(*b*) *after* item (ii), the following item shall be inserted, namely :—

" (ii-*a*) Sugar ... ... one anna." ' "

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The motion is—

" That clause 1 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendments :—

" *For* clause 1, *substitute* the following :—

1. *Short title*.—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1956.' "

MR. SPEAKER : The question is—

" *For* clause 1, *substitute* the following :—

1. *Short title*.—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1956.' "

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, as amended, be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956, as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

V.—GOVERNMENT MOTION.

THE STATES REORGANIZATION BILL, 1956.

MR. SPEAKER : Before I call the Hon. the Leader of the House to move the motion standing in his name, I want to draw his attention to one point. I find in the paper that has been circulated that the first motion is—

' That this House recommends that the States Reorganization Bill, 1956, be introduced in Parliament.'

I find that in the original Article 3 of the Constitution it is stated that with respect to the proposal to introduce the Bill in Parliament, the matter must be placed before the House. But that Article has been amended. The amendment reads as follows :-

' For the proviso, the following proviso shall be substituted, namely :—

" Provided that no Bill for the purpose shall be introduced in either House of Parliament except on the recommendation of the President and unless, where the proposal contained in the Bill affects the area, boundaries or name of any State or States specified his attention to the point. I find in the paper that has been referred by the President to the Legislature of the State for expressing its views thereon within such period as may be specified in the reference or within such further period as the President may allow and the period so specified or allowed has expired." '.

What was contained in the original provision ' leave to introduce the Bill in Parliament ' has been taken away by means of the above amendment. Therefore, I think we may straightway proceed with the motion ' That the proposed States Reorganization Bill, 1956, be taken into consideration '.

SRI K. T. RAJU : Mr. Speaker, on a point of order, Sir. இப்போதே கேள்விகளுக்கு நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. S. R. C. Bill விவாதத்திற்கு இன்னும் அதிகநேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது கொஞ்ச நேரம்தான் ஆயிற்று, மத்தியானம்கூட இதைப்பற்றி விவாதம் நடக்கும்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : I understand that many Members of the Ministerialist Party may not speak. Many Members want to speak only in the general discussion of the Bill. Clause by clause discussion may relate only to the clauses relating to the Madras State and the Kerala State and therefore much time need not be spent on that. Therefore I suggest that the general discussion may be continued till the end of the forenoon session to-morrow and the clause by clause discussion taken up in the afternoon session of to-morrow and on the 31st. That is the general feeling of the Members of the House. 10-40 a.m.

[28th March 1956

MR. SPEAKER: Now the time is only 10-40. We have encroached upon the time set apart for the discussion of the States Reorganization Bill only by forty minutes and this is not very much.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as I am concerned, I am prepared to accept whatever the Party Leaders decide with regard to the allotment of time for the various stages of the Bill. We want to adhere to the final time table and the discussion should be over by the 31st. If hon. Members feel that in the clause by clause consideration stage there need not be much of a discussion, I do not want to stand in their way. I have no objection to accept the suggestion made by the hon. Member Sri Swayamprakasam if there is agreement about it. Till the end of the forenoon session to-morrow, we will carry on the general discussion. We will take up clause by clause consideration in the afternoon session to-morrow. We will continue the clause by clause consideration and take up and conclude the third reading stage on the 31st. After all there may not be much to say at the third reading stage and the time for it may be cut short.

SRI K. VINAYAKAM: Does it mean that we do not sit in the evening to-day?

MR. SPEAKER: The general discussion will be continued between 3 p.m. and 5 p.m. to-day and also in the forenoon of to-morrow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That the proposed States Reorganization Bill, 1956, be taken into consideration."

The proposals for the reorganization of the States have been before the public for some time. This House had the opportunity of discussing the proposals at an earlier stage; the Legislatures of other States also had a similar opportunity. After taking into consideration the views of the Legislatures and also the views expressed in the Press and on public platforms, the Government of India have come to certain conclusions and on those conclusions this Bill is based. Hon. Members are aware that subsequent to the discussion of this matter on the floor of this Assembly, many events have happened in the country which have not added to the dignity of our country in anyway but which have, to a certain extent, lowered the prestige of the country. I am sure all hon. Members share the view that those events should not have taken place. We all feel sorry that those events happened. But those events also ought to be analysed and we should see what the reasons for those events are. Even in our own State, there was a demonstration by staging a hartal. We are all happy that we are peaceful as far as possible in giving vent to our views. In certain other parts of the country, there was widespread violence for the purpose of impressing upon the Government of India and upon

28th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

the people that their point of view alone was correct. It is rather regrettable that in a democratic set-up it is necessary even for a minority to resort to violence for the purpose of impressing its point of view. If that theory should be accepted, then there can be no orderly Government and orderly progress in the country. Whatever be our differences of opinion, whatever be our point of view and whatever be the injustice that we imagine has been done, it should be possible for us to resort to only constitutional and democratic methods for the purpose of bringing about the necessary changes that we want to be made. If everyone should feel that his own point of view is correct, that the point of view of everybody else is not correct, and that he would resort to any sort of action for the purpose of impressing his point of view, then there can be only chaos in the country. We will have to bear that in mind. Unless that is borne in mind, our future is not quite bright and we cannot attain the progress and prosperity which we want to attain as early as possible. While we all regret that such events should have taken place, this House should express in no unmistakable terms that, as far as this State is concerned, it will not tolerate any such action from any section of the people either now or in the future. Unless we take up that attitude, the position in our State also is likely to deteriorate, whether we want it or not. Certain decisions may be liked by us and certain decisions may not be liked by us. Even for the purpose of ventilating a grievance or removing an injustice, we should not resort to violent methods. That is the first plea which I want to place before this House.

With reference to the reorganization of the States itself, there is a difference of opinion. Yesterday Dr. A. Ramaswami Mudaliar spoke at a certain gathering and very many others also have spoken. They ask whether we cannot postpone the reorganization of States for at least ten years so that the economic progress of the country need not be impeded. I am afraid that at this stage it may not be possible to accept that advice, however well-intentioned it might be. Though analogy is no argument, I will give an analogy for the purpose of showing the real state of affairs. The diagnosis of the disease has been made and it has been decided that the patient should undergo an operation. The patient has been laid on the table and his abdomen has been opened. We find that the disease is more serious than what we diagnosed it to be. Simply because the disease is more serious than what we diagnosed it to be, will it be a proper thing to give up the operation? Having gone through certain processes, my humble view is that 10-50
it will not be wise or proper on our part to allow the status quo to a.m.
remain for ten years or more, till peace is restored, till the people's emotions settle down. At the same time, I would not put forward the other point of view. Suppose after opening the abdomen it is found that not only the disease is a serious one but that it is a little bit different from the diagnosis we have already made before opening the abdomen, and suppose the doctor thinks that a different treatment should be given, can it be said, 'No, no; your diagnosis before opening the abdomen was quite different; you

opened the abdomen for quite a different purpose altogether. Now how can you think of different treatment? This point of view should also be considered. Now after seeing the various symptoms in the country, if we find that different methods will have to be adopted, a different treatment will have to be given. Simply because we have been adopting a certain attitude before knowing the full symptoms and the extent of the disease, it cannot be said, 'We have been advocating something for a very long time. How can we now say, even when facts are known, that the disease is completely different and that there should be a change in the treatment altogether'. Therefore, in my view this also is a short-sighted view. Taking all these into consideration we have to deal with the disease so to say, if I may be permitted to use that term, with reference to the state of affairs now. Otherwise, it is bound to affect the entire body of the community and the country as a whole. The whole body should be restored to normalcy. We attach importance only to a particular organ without taking into account that the entire body as a whole should survive. If we take the view that the head alone, or the leg alone, or the hand alone, should survive, such an existence is impossible. Therefore as far as we are concerned, the Congress point of view is that India will have to exist as a united whole and as one unit. In regard to this, there can be no compromise with anybody however high-placed he might be. This point of view will have to be kept in mind in applying remedies. If people should advocate remedies having in view that the head or any limb should be separated from the body, as far as we are concerned, we can never agree to that. Therefore, all the proposals which we have to consider will have to be considered from this aspect, namely, we have to consider India as a whole, as one unit, and we cannot agree to the severance of any limb from that body. Our own point of view is that no limb can exist by itself. It has to remain along with the body. We have to consider the proposals from this aspect also that this unity should be maintained. If remedies which would affect the unity of the country are applied, then those remedies cannot be proper remedies. Therefore, we have to see that this unity is kept up at all costs. Then alone even as the body can survive the country also can survive. If some hon. Members have a different point of view, I am prepared to say that it is not acceptable to the majority of the people. There might be a minority section feeling in a different way altogether, and in a democratic country, they are entitled to hold their views. Not only are they entitled to hold their views but also they can give expression to their views. Not only are they entitled to give expression to their views but also they can work for the acceptance of their point of view by others. But this can be done only by adopting constitutional methods, legal methods and not by resorting to unconstitutional methods, or resorting to violent methods. We give freedom of opinion. We give freedom of expression. We give even freedom of action provided it is within the limits of law and within the limits of the Constitution.

SRI K. VINAYAKAM: I rise on a point of explanation, Sir. Does the Hon. Minister accept that anybody who is responsible

for this proposal is a bad doctor in not diagnosing the disease properly? Not knowing what will be the consequences did they moot this Bill and then after trying to tackle the disease, they found that the disease was more dangerous than the cure itself? Does he admit that the Congress, the Central Government, or the State Government, whoever is responsible for this reorganization is a bad doctor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not a question of 'bad doctor'. Even the best of doctors can commit mistakes. It is a question of anticipating the events which resulted in people resorting to violence with reference to a particular territory. What does this show? This shows that these events were not anticipated. To that extent, the diagnosis of the disease has not been correct. I am prepared to accept that after all anybody is likely to commit mistakes. I am not prepared to say that simply because it is the Congress organization or a leader belonging to the Congress party, he cannot commit any mistakes at all. Anybody is likely to commit a mistake. Wisdom lies in owning the mistakes committed and seeing that the mistakes are not repeated. Even yesterday it was pointed out by a leader that the Father of our Nation, even in the midst of a great struggle, was prepared to accept his mistakes—Himalayan blunders—and retrace his steps. Therefore simply because we have adopted a certain attitude, it does not mean that, when we realise that attitude is wrong, we should not change that wrong attitude. I am not prepared to say that whatever we have been advocating and saying is cent per cent correct. We have committed a mistake in diagnosing the disease. It will be a wrong claim and a tall claim for anybody to make—even though he be the Prime Minister himself—that no mistake had been committed. Therefore, we have to take into considera-tion the circumstances prevailing. After all we are all human beings, and we do not have what is called 'Deergadarsanam' to find eternal remedies. After all we have to treat matters as they come before us. Therefore if any different treatment has got to be given, that treatment has to be given to the best of our ability and to the best of our knowledge. That is all we can do in the present circumstances.

Sir, I was on the point that in applying the remedies, that is, in the reorganization of the States, the unity of the country should not be in any way impaired. If because of this reorganization, fissiparous tendencies should be let loose, then it is necessary to apply the corrective to see that these fissiparous tendencies are kept in check. Therefore we have got to take that aspect into consi-deration and then apply the remedies. As far as this Bill is concerned, a good deal of attention has been paid to it. It is not as if a hurried decision has been taken. In this matter all points of view have been considered and a final decision has been taken. This Bill is now before the House. It might be that some other solution might be proper from my point of view or yet some other solution might be proper from the Opposition point of view. Now

that we have taken certain decisions after taking into consideration the various points of view, it will be unwise to carry on the dispute. Because, as I have already stated, when we were considering the proposals for the reorganization of States, the attention of the people had been completely diverted from the economic development, and the people have come to believe that this is something more important than economic development. Such an atmosphere is injurious to the country's interest. Therefore this indecision should be removed. This transition period should be shortened, and we will have to accept these decisions and get settled. After all, the best of decisions, when there are conflicting points of view and when there are conflicting interests, may not give entire satisfaction to all the parties. If one party is satisfied, another party may be dissatisfied. When there is such a conflict, and when that conflict has been before the most competent people who can deal with it, wisdom lies in accepting their decision. After all in our view whatever may be the point of view of others, we consider that the leadership to-day in charge of the affairs of our country is in the hands of the most competent people who can deal with the situation effectively. It may be that other leaders may come later on. But I am talking of the present as far as I am concerned. Others may have different views. Those who follow the Congress point of view and I have absolutely no doubt that point of view is growing not only in our country but throughout the world, namely, that the present leadership in the country is competent to deal with the national problem and with the various aspects of the conflicts arising in the life of the community. The leaders have taken a decision. As far as I am concerned, I will appeal to the
11 a.m. House—even though individually we might feel that the decisions could have been otherwise—to accept the decisions for the present and give a quietus to all sorts of agitation and see that peace and normalcy are restored so much so we may apply ourselves to the various problems—problems which are more important—facing the country. I do feel, Sir, that this is not as important as the problef of eradication of poverty of the millions of people, that this is not as important as a problem of betterment of the standard of living of millions of people who are living in sub-human standards in the various villages and in slums and even in towns. That is more important than the reorganisation of States Sir. I do agree that this is also important in the context of having a good administration, in the context of having an efficient administration, but much more importance than what is needed should be attached to this problem and we should not carry on the disputes beyond this, now that the decisions have been taken. When we express an opinion and ultimately the people's representatives at the Centre—people's representatives representing the entire country as a whole—sit in judgment and pass a certain measure, it is better that we agree with their decisions and see that we do not carry on the disputes endlessly. By carrying on the disputes, what do we gain? We are not going to gain anything, but we will be creating only unstable conditions in the State and when such conditions are created, certainly the attention of the Government and the people would be completely diverted from the real activities. That is the

difficulty facing us, Sir. Therefore, in dealing with this problem I would appeal to hon. Members, that while we are entitled to express our points of view and while we are entitled to be aggrieved over certain decisions, we should not carry our differences any further and create unstable conditions, create conditions of unsettlement, create conditions of chaos in the State which would not in any way be in the best interests of our own State. That is the appeal, Sir, I would like to make.

From that aspect, Sir, decisions have been taken and proposals have been made for the reorganization of the States. But in reorganizing the States in the Bill as I have already stated, the leaders thought that there should be a corrective to this fissiparous tendency which has exhibited itself in the country. For that purpose they were trying to find out whether ther ecould not be a merger of various linkuistic units to form bilingual or multilingual States. But after taking that into consideration, as far as we are concerned, that merger has been given up and proposals have been made for the creation of a Madras State, a Kerala State and a Mysore State. But in view of the symptoms which we have observed we should apply some correctives at least. That is why, they have formulated the proposal to have Zonal Councils so much so it should not be thought that Kerala State is completely isolated from the Madras State or that the Madras State has nothing to do with the Mysore State or that the latter State has nothing to do with the Andhra State. The Southern region is one region not only from the geographical point of view but there are identical economic interests also. Therefore, it is better that there is some sort of co-operation in this region between the various States. That is why, a Zonal Council is sought to be created, not with statutory powers overriding the wishes of the legislatures of the States in the region but created only in a advisory capacity. We want to see how these Zonal Councils would work, whether they would work for better understanding between the various States or whether they would create greater difficulties. After all this is an experiment to see whether they promote better understanding between the various States and between the various regions. The formation of Zonal Councils is only an experiment and this experiment may prove sometimes harmful and that is why we are making a small beginning and we are giving advisory powers to these Zonal Councils. We should see that these Zonal Councils function properly and for that purpose we must all co-operate. If these Zonal Councils function properly, then we may perhaps later on assess the value of these Councils and examine whether further powers should be given and if so what further steps should be taken and if in case these Zonal Councils do not prove a success we should examine whether they should be abolished altogether or some other formula should be devised for the purpose of resolving difficulties. Therefore, I would appeal to this House to look into this question of formation of Zonal Councils as one of the remedies to be applied for checking fissiparous tendencies which have exhibited themselves in the country to a

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1956

great extent. It is hoped that this would prove some sort of a sementing factor cementing the economic unity of the various regions concerned.

I need not go into the composition and the various functions of these Zonal Councils. They have all been stated in detail in the Bill itself. But I would like to point out only one thing. These Zonal Councils can make recommendations not only with reference to State Subjects but even with reference to matters exclusively pertaining to the Union Government. Therefore, the entire aspect of administration in the region could be considered by the Zonal Council and recommendations made to the various State Governments in the region and also to the Union Government. Therefore, the Zonal Councils would deal with matters not merely with reference to States in the regions but also with reference to Union Government. That is why, a Union Minister is also brought into the picture, not merely for the purpose of seeing that the scales are held even between the different States in the region but also because Union Subjects are involved in the consideration by the Council. That is why, a Union Minister is brought into the picture. Some hon. Members may imagine, why should a Union Minister be a member of this Zonal Council and what has he to do with it? This Zonal Council will deal with not only State matters but with reference to Union matters also they will be making recommendations. I do not think, Sir, I need explain further the provisions which are sought to be made for the creation of Zonal Councils.

Then, Sir, we come to the creation of our own State and the demarcation of boundaries. I pleaded before the House and I pleaded quite strongly too with regard to Peermede and Devicolam that they should form part of Madras State. But, after we have put forward our full case and after Travancore-Cochin State have put forward their point of view, the leaders have come to the conclusion, and the Government of India have come to the conclusion that Peermede and Devicolam should be retained in Travancore-Cochin State. So also with reference to Gudalur, there was a point of view that it should go along with Malabar. They also put forward their case and we also put forward our case. They have come to a decision that Gudalur should remain in Madras. The hon. Member from the Nilgiris district—Mr. Ari Gowder—even though he was a single individual to put forward his point of view—pleaded that the whole of the Nilgiris district should go to Mysore. That is also a point of view and I am glad that even though he was a single individual to put forward that point of view he had the courage to put it forward and I am all admiration for him for that. That point of view has been taken into consideration and then a decision has been made, that the Nilgiris district should remain with the Madras State. So also with reference to transfer of five taluks from Travancore-Cochin State, there was a very strong agitation in Travancore-Cochin State, that these five taluks formed the core of Travancore-Cochin State, that without these five taluks the Travancore-Cochin State could not exist at all

28th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

and that there was no purpose in accepting a truncated Kerala State. All those arguments were put forward and our points of view were also put forward. A final decision has been given that they should form part of the Madras State.

Of course, it is possible for us to take a different point of view with reference to Devicolam and Peermedu; so also it is possible for them to take a different point of view with reference to the five taluks which have been handed over to the Madras State and also with reference to Gudalur, there could be different points of view. If we want that our point of view alone should prevail and if the Travancore-Cochin people and the Malabar people want that their point of view alone should prevail, then, there will only be a never ending conflict and chaos. We cannot have any of the developmental activities. There cannot be a Second Five-Year Plan, why for that matter, there can be no plan of any type whatever, if this state of affairs is allowed to continue for ever. 11-10 a.m.

It is not as if we have not put forth our case. We have done it to the best of our ability. Perhaps others may think that they might have done better. I do agree and I am not prepared to say that others could not have done better. But rightly or wrongly, we have been placed in this position to represent the State. After all we are your representatives. We are responsible to the Legislature and there may be Opposition Parties, but still we represent the Opposition Parties also. If we have not done full justice, to a certain extent it is the fault of the Legislature also, for here we are their representatives.

Another point of view has also been placed. It may be for political purpose. One person might argue that Subramaniam had not placed the matter properly—before the leaders, before the Working Committee and before the Government of India. I do agree that those persons who accuse me of incapacity might have done better. But unfortunately they have not got themselves elected to this place. What would they have done if they had stood for the election is quite a different matter. We have to take note of things as they exist. Therefore, rightly or wrongly, we have formed the Government here and the State has got the Ministers here which it has chosen and we have done things to the best of our ability. Therefore, there is no use finding fault with me or with the Chief Minister personally. There is no need for it. It does not do credit to ourselves; to say that your representatives did not have the capacity and still allow those representatives to continue in office is to confess, shall I say, weakness in yourselves, if I could disassociate myself as far as that aspect is concerned. Therefore there is no question of incapacity. We have placed all the facts before them. Further, it is not as if they (Government of India) do not know the problem; they were in possession of the full facts of the case. It is not a foreign authority to whom certain facts which are unknown to them have got to be explained. They are also aware of the problem, they were also aware of the conflicts

and they were also aware of the emotions as far as this State was concerned. After taking all that into consideration, a decision has been given. Is it necessary to reopen the whole matter now? If we reopen that, it affects not only the area which we want, but we reopen the entire case with reference to the southern taluks of Travancore-Cochin, Hosur, etc. Of course we can keep it open. To that extent it will be an eternal conflict among neighbouring States. But it is not good statesmanship in any event to adopt that attitude. That is why even though I also share the disappointment as intensely as other hon. Members with regard to Devicolam and Peermedu, I feel we have to accept the final decision. Disappointments should not lead us to resort to certain actions which are likely to prove prejudicial and which are likely to injure the country as a whole, in addition to our State. Therefore, in spite of the fact that we feel disappointed and that we feel in us that injustice has been done to Tamilnad, we should be prepared, even with that injustice and in the face of that injustice, to remain calm and peaceful. After all, it is not as if a separate independent State is being carved out. It is only a reorganization of the State for administrative purposes, as I already stated. That is why I lay greater emphasis that India will continue as one Unit and function as one Unit. These administrative reorganizations should not be taken too far to create chaotic conditions inside the State. Therefore I would appeal particularly to those hon. Members who feel genuinely disappointed about this and who feel sincerely that an injustice has been done to give up that feeling. Perhaps other parties may also have same feelings. When there is a dispute and our case has been expressed fully, there is no use feeling over it if the case is lost. And as far as these disputes are concerned, if we are unable to come to agreement, somebody else will have to give decisions and in these disputes when we are unable to come to an agreement, the third party gives the judgment; it is not fair or just to go on saying that their judgment is wrong. Of course, one can appeal to a better forum, if there is a higher forum. But the highest forum has given this decision after taking into consideration all the points of view. Sir, it will be folly, it would not be statesmanlike to continue the agitation further.

Unfortunately, apart from the feeling of disappointment and sincere feelings that injustice has been done to us, certain people want to use this for their own political purposes. (Interruption by Sri A. Govindasamy Nayagar.) I am coming to that. Kindly allow me freedom of opinion and freedom of expression. I am not saying that they exhibit those feelings for political purpose. I am not casting aspersions on that. I do not say that their feelings are any the less genuine than mine; it is as genuine, perhaps it is more genuine also and I am prepared to admit that. But there is another aspect which will have to be considered. That is, some people are demanding that we should resign from the Ministership, because an injustice has been done, that we should revolt against the decision given by the Working Committee, and against the

Central Government. This is certainly political, this advice is given with a political motive. Because what is standing in between them and taking over power to-day is the Congress Party and the Congress Party is still strong in the country, if Bye-Elections are any indication; if general feelings are any indication, we are still strong. As it is, indications are that we are strong. Therefore it is in the interests of the other political parties to see that the Congress strength is weakened, the Congress Party is weakened. Now how can this Congress Party strength be weakened? Only by disrupting the party. Here is an All-India organization working under one leadership with various branches spread out throughout the country. As long as it is a powerful organization, it will be a powerfull challenge to all the other parties. Therefore it is in the interests of the other parties to see that this Congress organization is disrupted and that is their idea when they give that sort of advice in the name of Tamilians that we should resign; their only aim in saying that we should resign and that we should revolt against the All-India National Congress is to see to that extent the Congress Party is disrupted and to that extent the Congress Party is weakened, so that they may have a political advantage in the elections. It is a political game. After all we can also play that political game to a certain extent; we have also a little amount of foresight to see through the implications of the proposal being made by them. After all by our resignations we are not going to gain anything. It is not only open to us, but to other States and to other areas also. Therefore, we are not going to gain anything through resignations. But I do agree that the opposition political parties will gain in the sense that the Congress would be disrupted as far as Madras is concerned. If that is so, Congressmen are not going to commit suicide that way even though other political parties may recommend it to us. Therefore, Sir, this kind of saying that any self-respecting Tamilian should resign from the Ministership or 11-20 a.m.
from the Government may deceive people for some time. But if it is properly explained and if it is brought to the notice of the people for what purpose these people are now taking to the slogan of "Tamilnad and Tamilians" and are saying that the Congressmen should resign, then I am sure the people will understand the real motive behind the cries "Subramaniam should resign; Kamraj should resign on this issue". As I already said, if resignation could bring in results—I have absolutely no doubt that it is not going to bring in results—we are prepared to resign. But that is not the real motive at all. If the thing is possible of achievement by our resigning, we will resign, but it is impossible to achieve the object by resigning. That is why I say it is a political game.

Sri A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்களும், முதல் மந்திரி காமராஜ் அவர்களும் ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தூண்டுவதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கனம் காமராஜ் அவர்களும் நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்களும் அமிர்தசரஸ் காங்கிரஸுக்குப் போன நேரத்திலே, நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் தங்கள் ராஜினாமா கடிதங்களை தேபரிடம் கொடுத்ததாகவும்,

[A. Govindaswami Nayagar] [28th March 1956

அதற்கு அவர், இவர்களை பொறுமையாக இருங்கள் என்று சொன்னதாகவும் " **Blitz** " பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது உண்மையா இல்லையா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That question **does not** arise at all. Anyhow, if we wanted to resign, we did not want to resign on the issue of Devikulam and Peermede. It was a different question altogether. I would request the hon. Member Sri Govindasamy not to believe these rumours. Half truths are sometimes more dangerous than complete lies.

Another solution was offered to us. If the retention of Devikulam and Peermede in the Kerala State would create difficulties and if Travancore-Cochin Government should think that the taking away of five taluks would create difficulties for them, another solution was offered, namely the merger of Kerala and Madras. That would also, to a certain extent, be a remedy for these fissiparous tendencies. That was also violently opposed. It was said " No, no, we will fight it to the last ". I do not say that we do not have the right to oppose. We have got every right to oppose if we feel that it is wrong. I am not going into the merit of the opposition. We cannot have all things in the particular way we want and say " We should have Madras State; we should have Devikulam and Peermede; we should have Gudalur, Hosur and the five southern taluks of Travancore-Cochin and that alone would satisfy us ". That is taking a purely individualistic attitude, as far as we are concerned, without taking into consideration the feelings of others. Therefore I say that even though the feelings may be genuine—there may be a sincere feeling of disappointment and a feeling of injustice also—the further actions which are being taken by the political parties are only at a political level and therefore we cannot attach any importance to the advice they are giving to us now and then as to how we should behave and what we should do, and if we should take the advice of the political parties—political parties which do not believe in the unity of India—then we can easily imagine where it will lead us to. I can assure them that as far as this is concerned, we can have no compromise and I know for what purpose certain parties who do not believe in the unity of the country are putting forth all points of view. We can never be misled and will never be misled by these slogans or by these created oppositions, whatever be the strength of such opposition. We have faced much stronger oppositions and we have faced them boldly and bravely. I have no doubt that the people of Tamil Nad are intelligent enough to know what is just and what is wrong, who are the real and genuine sympathisers and who can deliver the goods. The people of Tamil Nad know much better and the Opposition parties need not be under the illusion that by these false slogans the people can be deceived and their attachments can be diverted and therfore I would appeal to them not to play political game which ultimately will not be in the best interests of the country.

As I have already stated, it is necessary to have settled conditions in the State for the purpose of executing the Second Five-Year Plan. The Second Five-Year Plan is to begin from 1st April 1956

28th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

and therefore if you are really interested in the economic development of the country and if you are really interested in taking up the various schemes and working them sincerely, then we should create conditions wherein it would be possible to launch these schemes successfully for the benefit of the people. After all, what is most important is, as I have already said,—there is nothing wrong in repeating it—to see that the standard of living of the millions and millions of poor and down-trodden people living in the villages is raised. They have to be fed, clothed and housed and they have got to be educated. That is the problem which is facing us and that could be done only in a planned way and we have to execute these plans. The earlier we execute them, the earlier we will be able to solve this problem and anybody who creates conditions of chaos and confusion—may be with genuine motives—is really working against the interests of the poor and the down-trodden people. That is the other appeal I would like to make.

Now, I would like to go into some of the provisions in the Bill which we will have to consider and to which we also want to move certain amendments. Hon. Members may be aware that at page 3, paragraph 9 of the Explanatory Note (Introductory portion) there is reference to a Boundary Commission being appointed. I would like to read it, so that hon. Members may not be under any illusion with reference to the Boundary Commission referred to in this paragraph : " Reference has already been made in the Press Communique, dated 16th January 1956, to the possibility of certain territorial adjustments being made with the agreement of the parties ". Of course, with the agreement of parties, any territorial adjustment can be made at any time. It is further stated : " It is also likely that some other minor changes in the boundaries of some States (I would like to emphasize the words ' minor changes in the boundaries of some States ') may have to be made on administrative grounds ". I again emphasize the words " on administrative grounds ". This is not with reference to matters which have already been in dispute and about which decisions have been taken. Those decisions would not be reopened. If people should imagine that under this the question of Devikulam and Peermede could be reopened because there is a provision for the appointment of a Boundary Commission and therefore they need not worry about it,—we will only be disappointed later on. Let us know what the exact position is and then deal with it instead of being under a false illusion. For instance, so far as Kasaragod taluk is concerned, the South Kanara people need not be under the impression that a Boundary Commission will be appointed for the purpose of going into the question so that the position could be re-examined. As a matter of fact, all these questions have been gone into in detail and final decisions have been taken. So also with respect to Gudalur or the five southern taluks of Travancore-Cochin. This is only for the purpose of going into the question of making some minor territorial adjustments which have got to be made. We have got a few areas like that. (Sri K. Vinayakam : May I know what are those areas?) I will immediately mention the areas, because the matter has been taken up with the Government of India already

and also with the Travancore-Cochin Government. There are certain forest areas in the Coimbatore district which form one unit.

11-30 a.m. The approach to them is from Coimbatore district. That is being administered from Coimbatore district and administratively it will be convenient to include that area in Madras. I refer to a small village called "Mudhalamadayi Amsom". It is a small area; that area according to us contain a few water resources which are being used by us in the forests belonging to us. It is not the intention of the Government to move any amendment with reference to that. This is a case which we have already put forward and we will ask the Government of India to refer this to the Boundary Commission. Whatever be the decision of the Boundary Commission, I am sure both parties will agree.

So also, there is the Attapadi Valley forest wherein the drinking water source of Coimbatore town is situated. The reservoir itself is situated within the Malabar district. So, we have already written that that block should be transferred to the Madras State for the purpose of administration of this reservoir. That is also a matter which we would ask the Government of India to refer to the Boundary Commission. I am only giving a few instances and if we look into all these cases, we will find that no population is involved in all these cases but only some forest areas and a few water resources. Therefore, on administrative grounds, these things could be referred to the Boundary Commission and they can go into the entire thing. Whatever decision is given by the Boundary Commission, we can abide by that decision.

Before I proceed further I should like to say that in the heat of the controversy and the emotions raised, we have really failed to see the significance of this Bill. The great changes that are being made are completely forgotten or are not taken notice of. When the Constitution was framed, the institution of Rajpramukhs came into existence for the purpose of solving the problems of Princely States and before Independence, I am sure, hon. Members would have seen, during the Round Table Conferences, during the various discussions for constitutional reform, what importance was attached to the privileges and powers of these Princely States the Maharajahs and Rajahs. If we see the Butler Commission's Report, volumes and volumes have been written about the privileges of the Princes and their powers. But, when Independence came they voluntarily agreed to surrender all that power and temporarily the institution of Rajpramukhs was created and a few of them occupied the position of Rajpramukhs. But now, even that institution of Rajpramukhs is being abolished. I should say that this is a tremendous social change. But, we do not feel the significance of it simply because we get ourselves involved in many other things in which emotions have been aroused. This is really a significant change and that is done not by chopping off heads but merely by taking decisions with their concurrence. That significant change should be kept in mind.

Then Sir, I will not go into the full details of the Bill. I shall await the hon. Members' reactions with reference to the Bill before I reply to any of the points raised. Hon. Members would see that Part IV deals with the allocation of Members in the Council of States. After reorganization, according to the formula of population, we would become entitled to seventeen representatives in the Council of States. We have got now eighteen Members in the present set-up. A proposal has been made that one Member should be transferred from this State to Travancore-Cochin and the remaining seventeen Members should continue to represent the reorganized Madras State. Sir, I feel that it is not proper because we find that there are three Members who belong to the Malabar district and one Member who belongs to the South Kanara district. A qualification has been prescribed in the Peoples' Representation Act that for a person to be chosen as a representative of a particular State in the Council of States, he should be an elector in a parliamentary constituency in that State. Therefore, will it be proper that persons who belong to the Malabar district and who would not belong to this State after reorganization, should continue to represent our State in the Council of States? I think an amendment is necessary here that all the three Members should be allotted to the Kerala State. But the proposal in the draft Bill is that Travancore-Cochin should have two vacancies and there should be a bye-election to these vacancies. I do not think, Sir, the hon. Members of this Assembly will object to those representatives who have been elected by the Members including the Members from Malabar that the three of them should be allotted to Kerala and that there should be consequential vacancies here which should be duly filled up.

Again Sir, there is a Member coming from South Kanara and the number of representatives to the reorganized Mysore State is being increased. In that connexion, will it not be proper and just that a Member who comes from South Kanara should be allotted to the Mysore State and we should elect a Member who would be representative of our State? The Government would therefore be moving amendments for the purpose of rectifying this mistake here.

So also, with reference to the Council, I do not think that any person belonging to another State and resident of another State, should be a Member of the Council for this State. So, I want to adopt formula that any person who will not be a resident of this State after reorganization should not be a Member of the Council. Therefore, we are suggesting that in case an Assembly is to be formed without a General Election in Travancore-Cochin that all the Council members belonging to the Malabar district should become automatically Members of the Assembly of Travancore-Cochin pending General Elections. This is only an interim arrangement. So also, any Member belonging to South Kanara, who is a Member of the Upper House here should automatically become a Member of the Upper House in Mysore State. These are the two amendments I propose to bring in.

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1956

Then, there is another difficulty. I do not think it will come strictly for consideration now. But still hon. Members should be made aware of that. It is referred to at page 17 of the booklet supplied to hon. Members. It is proposed that the existing arrangement (i.e., with reference to the temple fund in the Travancore-Cochin State), should be continued even after the formation of the new State of Kerala but the contribution to the Travancore Devaswom Fund from the consolidated fund of that State should be reduced from Rs. 51 lakhs to Rs. 46·5 lakhs. I think the hon. Members will be aware of the real situation there. I am not quite sure about the facts but from the facts available, I am placing it before the House. We have asked for accurate facts and figures. As soon as they become available, we shall circulate it for the information of the hon. Members. But, as far as facts are available, this is the position, Sir.

11-40 a.m. There were large landed properties belonging to the various temples. In the year 1811 or so all these landed properties were taken over by the State and the Maharajah took over the responsibility of maintaining these temples. To-day even after the constitution came into force the responsibility to maintain these temples has been taken over by the State and from the Consolidated Fund a sum of Rs. 51 lakhs is being expended on them everywhere. I am told—I am not prepared to say that this information is quite correct—that as far as those five southern taluks are concerned, there are 1,500 temples situated there. That is the information I have and it may be wrong or it may be correct but there are a large number of temples there. It is stated that Rs. 4·5 lakhs are allotted to these temples there. How this Rs. 4·5 lakhs is made out is quite a different thing altogether. I have taken Rs. 4·5 lakhs as representing the share of these five taluks but I am told reliably—I am subject to correction—that out of the Rs. 51 lakhs, about Rs. 20 lakhs is being spent for maintaining the temples in these five taluks. Now naturally we have to consider that when these five taluks go over to us, whose liability will it be to spend these Rs. 20 lakhs on the maintenance of these temples? We are very enthusiastic to take over territories but we do not take into account the liabilities which we have to take. Here Rs. 20 lakhs will have to be spent even under the existing provisions of the Constitution, out of the Consolidated Fund. Therefore, we have taken up this matter with the Government of India. We are also writing to the Government of India that since all the properties have been taken over by the then Maharajah and the Kerala State is the successor to the Maharajah, the liability of maintaining these temples also, in fairness, should be taken over by the Successor State, that is the Kerala State. Sir, something should be done for compensating us for this large annual expenditure, for meeting which they have taken over those properties long ago. Of course, if any properties are situated outside this area, that also will have be taken into consideration. But I am told—I think I am correct—

28th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

that most of the properties are situated outside this area. Therefore, that aspect of the matter also should be taken into consideration. So also I am told that there is a temple fund available. They have built up a temple fund from the surplus out of Rs. 51 lakhs and there is about Rs. 1 crore and odd. We would be eligible to get the share not merely on the basis of area or population but on the basis of expenditure incurred in the various regions. I am just bringing to the notice of hon. Members the position in respect of this matter. I do not know what the ultimate position would be. Now, there is a liability of Rs. 20 lakhs for the maintenance of these temples and for which we have to get compensation. I am hoping that we will be given sufficient compensation to meet this liability.

Then, there is only one other matter before I finish my speech. As far as the financial allocation is concerned, they have simply followed the precedent created at the time of the formation of the Andhra State. I do not think that there is anything to be said on it. However, if hon. Members may point out anything further, I would certainly take it into consideration.

Then, with reference to the Services, some people are under the impression that soon after the reorganization, all the Malayalee officials would be packed off and I am told that some officials have been calculating how high they could go after the reorganization. I would respectfully submit to hon. Members that such a position cannot arise as far as this reorganization is concerned. The formation of the Andhra State was quite different from the present reorganization. As far as the Andhras were concerned, they were under-represented in the Services. Therefore, it was possible for them to take all the Andhra officers. They were all gone except a few of them who were retained on administrative grounds. But with reference to Malayalees, it will not be so. As the proposals are, a large number of Malayalee officials will be left behind. Of course, we would man the districts fully. So also we would withdraw Tamilian officials from South Kanara and Malabar. Even after that, there will be a considerable number of them left behind in the Madras State. That would be the state of affairs as far as the State Service is concerned.

With reference to the All India Services, specific provision has been made which, I think, requires an amendment. According to the provisions made here, no member of the Indian Civil Service or the Indian Administrative Service or the Indian Police Service, can be transferred to any other State from the Madras State, whereas officers in other States which are being newly formed can be transferred to other States for the purpose of adjustment. But in view of the fact that a large tract of territory will be going out of the State—I am speaking subject to further verification and examination—at least a few of the Indian Administrative Officers and the Indian Police Officers should be allotted to the Kerala State. Therefore, I intend moving an amendment, so that there would be power for the President to transfer some of the officers to the Kerala State or the Mysore State.

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1956

Subject to these amendments, we will have to accept this Bill and recommend it to the Parliament for further consideration. I am sure that our representatives there will safeguard our interests. With these few observations, I would appeal to the House to consider this Bill not from an emotional point of view but to give calm and cool consideration to the various provisions of the Bill. We should not be carried away by emotion simply because we have been affected in a particular way. We should see that we come to proper decisions and having taken those decisions, we abide by them and we do not carry the dispute any longer than what is necessary. We should also see that the people accept those decisions peacefully so that we can engage ourselves in activities which would add to the increased prosperity and happiness of the people. With these few words, I commend my Motion for the consideration of this House. (Cheers.)

Mr. SPEAKER : Motion moved—

"That the proposed States Reorganization Bill, 1956, be taken into consideration."

The motion is now before the House for discussion.

Sri M. S. MOGRAL : On a point of order, Sir.

Just now the Hon. Minister for Finance has stated that no Boundary Commission would be appointed for Kasaragod and other disputed areas. May I know whether he has received any instruction from the Centre or is that his own interpretation of the reading of the provisions?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : That is a point of information. The hon. Member may take it from me that it is an authoritative interpretation. If he can put any other interpretation, he can certainly put forward it and it will be considered. It is not in the Bill itself and it is a paragraph added.

11-49 a.m. Sri P. JEEVANANDAM : அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையினுள் நான் நுழையும்போது இது 375 அங்கத்தினர்கள் கொண்ட சபையாக இருந்தது. ஆந்திர நண்பர்கள், கன்னட நண்பர்கள், மலையாள நண்பர்கள் தமிழ் நண்பர்கள் ஆக 420 பேர்கள் இரண்டு சபைகளிலும் இருந்தார்கள். இப்போது வந்திருக்கும் ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு மசோதா வரவேற்கக்கூடியதுதான். இம்மசோதா சட்டம் ஆக்கப்பட்டவுடன் இவ்வாண்டு அக்டோபர் மாதம் ஒன்றும் தேதி தமிழ் அங்கத்தினர்கள்மட்டும் இங்கிருந்து சபையின் நடவடிக்கைகளை நடத்தும் நிலைமை வரும் என்று பார்க்கும்போது, மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழர்கள்மட்டும் இந்த சபையை நடத்துவது மகிழ்ச்சிகரமானது என்பதை, வலியுறுத்தி கூறுகிறேன். ஏன் ? இப்படி தமிழர்களும், மலையாளிகளும் கன்னடியர்களும் தனித்தனியாக சட்ட சபை நடத்துவதால் மேலும் மேலும் ஜனநாயகம் நம் நாட்டில் உயர்வு அடைந்து இன்று இன்றியமையாத தேசிய ஒற்றுமை அதிகரிக்குமே தவிர அந்த ஒற்றுமை சிதறியடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

நிதி மந்திரி அவர்கள் கருத்துகளை கூறியபிறகு, சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களுக்கும், இந்த பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் பல உண்மைகள் விளங்கமாக தெரிந்திருக்கின்றன. முன்பு இச் சபையில்

28th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

விவாதிக்கும்போது, இந்த விஷயம் இந்த மாதிரியாக விளங்கவில்லை என்பதை இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார் ? தேசிய ஒற்றுமைதான் பெரிது, ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றி பெருவதுதான் பெரிது, இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களும் இன்று அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும் இந்த மசோதா தயாரிக்கும்போது இந்த நோக்கத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் தயாரித்திருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்டவசமாகவோ, அதிர்ஷ்டவசமாகவோ, இந்த திட்டத்தை தயாரித்தவர்கள் பூராவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள். இவர்களுடைய காரியங்கள் நாட்டின் சரித்திரத்தில் இடம் பெறப்போகிறது என்பதை மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது.

இந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டுதான் மந்திரிகள் இந்த ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு விஷயமாக பேசுகிறார்கள் என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இங்கே நிதி அமைச்சருடைய பேச்சில் கேட்டுக்கொண்டபடி பார்க்கவேண்டும் மொழிவழியாக ராஜ்ஜியங்களை அமைப்பது, அதுதான் உண்மையில் தேசிய ஒற்றுமையை பலப்படுத்தும். அதுதான் உண்மையாகவே ஜனநாயக முறையில் நாட்டை நடத்திச் செல்லுவதற்கு வாய்ப்பு வசதியளிக்கும், அதுதான் உண்மையாகவே நம் நாடு ஜனநாயக ரீதியில் முன்னேறும், மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் ஒட்டு மொத்தமாக வளருவதற்காக இன்றைய ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்திற்கு முழு மூச்சுடன் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து வெற்றியடையும்படி செய்யவேண்டுமென்று என் போன்றவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிவந்திருக்கிறோம். ஏன் இப்படி சொல்லுகிறோம் ? நிதி அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு ராஜ்ஜியம், இந்திய யூனியனை விட்டு பிரிந்துபோகவேண்டுமென்று நினைக்கும் ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் பதில் சொல்லுவதினாலேயே, அவர்கள் சொல்லும் கருத்துக்கள் சரி என்று ஆகிவிடுமா, அல்லது அவர் சொல்லும் இம்மாதிரியான பதிலால் இந்தப் பிரச்சினையை சமாதான முறையில் தீர்த்துவிட முடியுமா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களும் இதை யோசிக்கவேண்டும். எல்லோருமாக, நிதானமாக இதை யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். தற்போது இது விஷயமாக பெரும் தலைவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு டாக்டர் செய்யும் காரியத்தை ஒப்பிட்டு இது சம்பந்தமாக பேசினார்கள். இந்த சமயத்தில் லோகமானிய கங்காதர திலகரைப்பற்றி ஞாபகம் வருகிறது. அன்று இருந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரம், எப்படி இந்த நாட்டுக்கு ஒரு டாக்டரைப்போலிருந்து வேலை செய்தது என்பதை அவர் குறிப்பிடும்போது சொல்லுகிறார், நம் நாட்டை diagnose செய்து, ஜுரம் இருக்கிறதென்று ஒரு மருந்து கொடுப்பது, வயிற்றுவலி என்று சொல்லி அதற்கு மருந்து கொடுப்பது போன்ற காரியங்கள் செய்து, அதிகாரம் செய்துவந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். பிரிட்டிஷ் நிர்- 11-53 a.m.
வாகம் இருக்கிறது என்று கூறினார். நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன், இந்த உபமானத்தை நம்முடைய பண்டித நேருவின் தலைமையின்கீழ் இருக்கிற ஆட்சிக்கு கூறக்கூடாது என்று. ஆனால் இந்த மொழிவழி ராஜ்யத்தை பொருத்தவரையில், ராஜ்ய சீரமைப்பு பிரச்சினையில் அவர் எடுத்துச் சொன்னார். அதைப்பற்றி எடுத்த நடவடிக்கைகள், அதைப்பற்றிய கருத்துக்களை அடிக்கடி மாற்றிக்கொள்வது, இதைப் பார்த்தால் வேறு என்ன சொல்ல இருக்கிறது. நம்முடைய தலைவர்கள்தான், ரொம்ப தீர்க்கதரிசனத்தோடு தேசீய போராட்டத்தை நடத்தினவர்கள் தான். ஆனால் ஒட்டு மொத்த தேசிய இயக்கமும், நமது அனுபவம் பூராவும், அறிவு பூராவும் நமக்கு தந்த ஒரு உண்மையை மறுத்து வந்து இருக்கிறோம் என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிய பிறகும் நன்றாக காட்டுகிறது. மொழிவழி பிரிவது ஒற்றுமைப்படுத்துகிறதா, பிரிவை உண்டாக்குகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நம் நாட்டின் சரித்திர வளர்ச்சியில் என்ன பார்க்கிறோம் ? மொழிவழியாக நாடு அமையவேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள் தேசீய ஒற்றுமைக்கும் உறுதியாக நின்றுவந்து இருக்கிறார்கள். இது நிதி அமைச்சருக்கும்

[Sri P. Jeevanandam] [28th March 1956

நமக்கும் தெரியாததல்ல. வாழ்க பாரத மணித்திருநாடு என்று பாடினனே, அந்த புலவன் என்ன சொன்னான்? அவனுடைய அப்பழுக்கற்ற தேசபக்தி என்ன சொல்லிற்று? "தமிழ்த்திருநாடு தனைப்பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி." "செந்தமிழ் நாடென்ற போதினிலே";

செந்தமிழ்நாட்டு பொருநர், சேரன்தன் வீரர் சிந்தை துணிந்த
 தெலுங்கர்,
தாயின் சேவடிக்கேபணி செய்திடு துளுவர்,
கன்னட ரெட்டியரோடு—போரிற்
காலனு மஞ்சக் கலக்கு மராட்டர்,
பொன்னகர்த் தேவர்களொப்ப—நிற்கும்
பொற்புடையாரிந்துஸ்தானத்து மல்லர்,
பாரில் மறைவரும் கீர்த்திகொள் ரஜபுத்ர வீரர்
பஞ்சநதத்துப் பிறந்தோர்—முன்னைப் பார்த்தன் முதற்பலர்
வாழ்ந்த நன்னாட்டார், துஞ்சும் பொழுதினுந் தாயின் பத்த
தொண்டு நினைந்திடும் வங்கத்தினோரும், சேர்ந்ததைக்
காப்பது காணீர், அவர் சிந்தையின் வீரம் நிரந்தரம் வாழ்க.
தேர்ந்தவர் போற்றும் பரத—நிலத்தேவி துவஜம் சிறப்புற
வாழ்க என்றார்.

தேசீய இயக்கத்தில் கல்மிஷம் ஒன்றும் இடையாது. பிரிந்துபோகிற புத்தி இடையாது. கோவா போராட்டத்தில் தெலுங்கன் சென்று மகாராஷ்டிரனுடனின்று செத்தான். ஆந்திரா பிரிந்தது. அவர்கள் சாதாரணமாக நின்று போராடி வெற்றி பெற்றார்களே ஒழிய, ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்ததும், இந்திய யூனியனைவிட்டு போய்விடுவோம் என்று கூறவில்லை. இது நாம் கண்ட சரித்திரம். நம்முடைய பரம்பரையில் மொழிவழி பிரியவேணடும் என்பது எல்லா மக்களுக்கும் ஜனநாயக வாழ்வில் ஈடுபடுவதற்கு, வாழ்வை உறுதிப் படுத்துவதற்கு உபயோகப் படுகிறது. மொழிவழி பிரிவினை தேசீய ஒற்றுமையை செழுமைப் படுத்துகிறதே ஒழிய அதைப் பிரித்துவிடவில்லை என்பதை துரதிர்ஷ்ட வசமாக சமீப காலத்தில் நம்முடைய தலைவர்கள்—மேலிடத்தார்—ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஒப்புக்கொள்ளாமல் மொழிவழி பிரிவினை ஆகிய இன்றியமையாமை இருக்கிறதே, இது வெறியாகத்தான் மாறும், இது separatism தனித்துப்போகிற போக்கைத்தான் கொண்டுவரும் என்று கணக்குப் போடுவது இன்னும் இருக்கிறது என்பது நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் விளக்கத்திற்கு பின்னால் உறுதிப்படுகிறது. நாங்கள் அந்த அபிப்பிராயத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதிலிருந்து பல தவறுகள் வருவதற்கு இடமிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் "தமிழ்நாடு" என்று ஆக்கவேண்டும் என்பது பற்றி நிதி அமைச்சரவர்கள் சொல்வார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர் அதுபற்றி சொல்லவில்லை. "இமிழ்கடல் வரைப்பால் தமிழகம்" என்று 2,000 வருஷமாக, செந்தமிழ் நாடு என்று பாரதி சொன்னபடி நாமெல்லாம், நிதியமைச்சர் அவர்கள் உள்ளிட்டு, அத்தனைபேரும் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, சென்னை ராஜ்யத்தை தமிழ் ராஜ்யமாக்கினால் என்ன? கேரளம் ஆகலாம்; ஆந்திரம் ஆகலாம்; பம்பாய் என்பது மகாராஷ்டிரமாகலாம்; குஜராத் ஆகலாம். சென்னைக்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. ஆனால் நாட்டின் முக்கியத்துவம், நகரின் முக்கியத்துவத்திற்காக குறையக் கூடாது. சம்யுக்த கர்னாடகம் என்றால் மூன்று கோடி கன்னடியர்களுக்கும் இருதயம் சுருங்கி விரிந்து இன்பமாக இருக்கிறது. மைசூர் என்றால் முக்கியத்துவம் இல்லை. அதேமாதிரிதான் ஆந்திரம் விசால ஆந்திரமாக கொடுக்கப்படாமல் ஆந்திரா-தெலிங்கானா என்ற ஒன்றரை முழ நீளம் பெயரை சொல்வதற்கான நிலையைத்தான் வைத்து இருக்கிறோம். இது அந்த மொழிக்கு கொடுக்கவேண்டிய முக்கியத்வத்தை குறிக்க

28th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

வில்லை. சரித்திர வளர்ச்சியில் மொழியை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்வது முற்போக்குதான். மொழி அடிப்படையில் பிரிவது பிற்போக்கல்ல என்பதை காட்டுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே மொழிவழியாக ராஜ்யங்கள் பிரிக்கப்படும்பொழுது இந்திய 11 58 a.m.
தேசம் சுக்கு நூறாக உடைந்து விடாது. காங்கிரஸ் கட்சியும்கூட சுக்கு நூறாக உடைந்து விடாது. காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ளவர்கள் அம்மாதிரி யாரும் நினைக்க வேண்டாம். வளர்ந்துவரும் ஜனநாயகத்திற்கேற்ப, வளர்ந்துவரும் தேச பக்திக்கு ஏற்ப நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தை தமிழ்நாடு என்று ஏன் அழைக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். தமிழ் என்று சொல்வதே காங்கிரஸை அழுத்திவிடக்கூடியது என்ற விபரீதமான அர்த்தத்தை யாரும் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அந்த விபரீதப் போக்கு ஏற்பட வேண்டாம் என்று நான் காங்கிரஸ் தரப்பினரை நான் கேட்கிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும்கூட அம்மாதிரி ஒரு தமிழ் உணர்ச்சியை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தை தமிழ் நாடு என்று தாராளமாகச் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் மொழியின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு அந்த மொழியின் அடிப்படையிலேயே ராஜ்யங்களுக்கு பெயரும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் தமிழ் பேசும் பகுதியை தமிழ்நாடு என்று குறிப்பிட்டுவிட வேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

எல்லைப் பிரச்னை சம்பந்தமாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது ரொம்ப 'மைனர்' பிரச்னையைப் பொருத்தவரைதான் எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படும். என்று சொன்னார். அதுவும் எப்படி என்றால் "அவசியப்பட்டால், அவசியம் என்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டு ஒத்துக் கொண்டால் அப்பொழுதுதான் எல்லைக் கமிஷன் ஏற்படும்" என்று சொன்னால் இது எப்படி இருக்கிறதென்று பாருங்கள். இது திரிபுரம் எரித்த கதையாகத்தான் இருக்கிறது. முதலில் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு ராஜ்யங்களும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் 'மைனர்' பிரச்னையா என்பதை மைக்கிராஸ்கோப் வைத்துக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால், இது மைனர் பிரச்னைதான் என்று பெரிய இடத்தார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் அதைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏதாவது இடம் உண்டா என்று இரும்புக் கதவு போட்டு அடைத்த மாதிரி எல்லைப் பிரச்னை விஷயம் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்தே இந்த மொழிவாரி ராஜ்ய பிரிவினை மசோதா வந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அந்தக் காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்தே திரிபுர எதிர்ப்பு வரக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய மூன்று மொழிகள் பேசக்கூடிய இனத்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறோம். திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் இருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நாகர்கோவில், கன்னியாகுமரி, சுசீந்திரம் போன்ற தாலூக்காக்களில் மிகச் சிறப்பான கோவில்கள் இருக்கின்றன என்றும் அந்தக் கோவில்களுக்கு 20 லட்சம் வரையில் செலவாகிறதென்றும், அதை நாம் கேட்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தமிழ் என்பது ஒரு கட்சி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் அல்ல. ஆகவே தமிழ் நாடு என்று சொல்லும்போது அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிதான் இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியும் இருக்கலாம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இருக்கலாம், வேறு எந்தக் கட்சி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்தை தமிழ் நாடு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதில் காங்கிரசுக்கு முதல் பங்கு உண்டு என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யம் தமிழ் நாடு என்று அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதனால் அது காங்கிரசுக்கு விரோதம் என்று விபரீதமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. தமிழ்,

தமிழ் நாடு என்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் ஏதோ காங்கிரசுக்கே விரோதம் என்ற விபரீதமான கருத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள்கூட எண்ண வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ் நாடு அமையவேண்டும் என்பதில் அவர்களும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த எல்லைப் பிரச்னையில் ஜனநாயகக் கோட்பாட்டை நீங்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சித்தூர் ஜில்லாவில் தமிழ்நாட்டைச் சேரவேண்டிய சில பகுதிகள் இருக்கின்றன என்று பல தடவை சொல்லி இருக்கிறோம். அது சம்பந்தமாக எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று சென்னைச் சர்க்காரும் ஆந்திரா சர்க்காரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தோடு தொடர்ச்சியாக இருக்கும் தமிழ் . பகுதிகளை, கிராமத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஜனநாயக முறையில் எல்லைப் பிரச்னை தீர்க்கப் படவேண்டும். ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் காங்கிரஸ் அல்லவே. அதே கொள்கை எல்லையில் தகராறு இருப்பதாகச் சொன்னேன். தமிழர்கள் மலையாள ராஜ்யத்தில் இருக்கவும், மலையாளிகள் தமிழ் இராஜ்யத்தில் இருக்கவும், தமிழர்கள் தெலுங்கு ராஜ்யத்தில் இருக்கவும் சிக்கல் இருப்பது இயற்கையும் இன்றியமையாததும் ஆகும். முழுப்பங்கு எடுத்துக்கொள் வதற்கு கஷ்டம் என்பதை கட்டாயமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

12-04 a.m. **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** : ராஜ்யங்களை எப்படித் தான் மாற்றியமைத்தாலும், தமிழ்நாட்டில் தெலுங்கர்களும், மலையாளிகளும் இல்லாதபடி மாற்றியமைக்க முடியாது. அதே மாதிரி, மலையாளத்தில் தமிழர்கள் இல்லாதபடி மாற்றியமைக்க முடியாது. ஒரு ராஜ்யத்தில் வேறு மொழி பேசுபவர்கள் இல்லாதபடி மாற்றியமைக்க முடியாது. ஆகையால் தமிழர்கள் மட்டும் இருக்கக்கூடிய தனித் தமிழ் ராஜ்யம் அமைக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. JEEVANANDAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது எனக்குப் புரிகிறது. உலகத்தில் தனியாக யாரும் இருக்கவே முடியாது. நான்கு தமிழர்கள் லண்டனுக்குப் போய் அங்கே இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு.) இப்போது உலகம் முழுவதும் எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம். கொச்சி, திருவனந்தபுரம், கொல்லம் முதலிய மலையாளப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களை இங்கு வரவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அங்கே பெரிய வியாபாரிகளாக இருக்கக்கூடிய தமிழர்களை இங்கே வரவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அதே மாதிரி சென்னையில் இருக்கக்கூடிய மலையாள வக்கீல்களும் மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள மலையாளிகளும் மலையாள ராஜ்யத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மலையாளிகளுடைய தாயகமாகிய மலையாள ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்தாற்போல் இருக்கின்ற பிரதேசங்களிலுள்ள மலையாளிகளை மலையாள ராஜ்யத்துடனேயே சேர்க்க வேண்டும். அதே போல் தமிழர்களுடைய தாயகமாகிய தமிழ் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்தாற்போல் இருக்கின்ற பிரதேசங்களிலுள்ள தமிழர்களை தமிழ் ராஜ்யத்தோடு சேர்க்க வேண்டும். தாயகத்தோடு சேர்ந்தாற்போல் இருக்கின்ற அதே மொழி பேசும் பிரதேசங்களை தாயகத்துடனேயே சேர்க்க வேண்டும். இன்று, பெஜவாடாவில் ரயில்வே உத்தியோகத்தில் உள்ள தமிழர்களை சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. மாதுங்காவிலுள்ள தமிழர்களை சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லவும் முடியாது. ஒரு மொழி பேசுபவர்களுடைய தாயகத்தை ஒரு தனி ராஜ்யமாக்க வேண்டும். அந்த அந்த ராஜ்யத்தில் அந்த அந்த மொழி பேசுபவர்களை முன்னணியில் நிறுத்தி ஜனநாயகத் தன்மையில் ஆட்சி நடத்தப்பட வேண்டும். அந்த அந்த மொழி பேசுபவர்களுக்கு அவர்களுடைய தாயகத்தில் ஜனநாயக ஆட்சியில் உரிய பங்கு கிடைக்க வேண்டும். இதர வசதிகளுக்கு **zonal** கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் உதவி கிடைக்கச் செய்வதற்கு மண்டலக் கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கவுன்சில்கள் அவசியமானவை.

ஆகவே மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைக்கும்போது, ஒரு மொழி பேசும் கோடிக்கணக்கான மக்களை அவர்களுடைய தாயகத்தில் சேர்க்க வேண்டுமே தவிர அவர்களை ஈடு ஜோடு தெரியாதபடி பிரித்துவிடக் கூடாது. ஆகவே ஒரே மொழி பேசும் மக்களுக்கு நடுவே 'சீனச் சுவர்' களை எழுப்பக் கூடாதென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். ராஜ்யசீரமைப்பு கமிஷன் வந்து என்ன செய்தது ? அதுவும் சுவர்களைப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டது. தேவிகுளமும், பீர்மேடும் தமிழகத்தோடு சேராதபடி கதவு போட்டு அடைக்கப் பட்டு விட்டது. அதே மாதிரித்தான் மலையாளிகள் விஷயத்திலும் கூடலூரை அடைத்து விட்டது. ஆகவே இரண்டு பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை ; மலையாளிகளுக்கும் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை; தமிழர்களுக்கும் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே ராஜ்யங்கள் மொழிவழியாக அமைக்கபடாதோ என்ற பயம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இந்திய யூனியனை பலப்படுத்தி, ஜனநாயக முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தி, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு, மொழிவழி ராஜ்யங்கள் நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மண்டலக் கவுன்சில்கள் எந்த முறையில் ஏற்படுத்தப் படும் என்பதுபற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அந்தக் கவுன்சிலின் சேர்மனாக மத்திய அரசாங்க மந்திரி நியமிக்கப்படுவார் என்றும், உதவிச் சேர்மனாக நமது ராஜ்ய மந்திரி நியமிக்கப்படுவார் என்றும், மற்றும் பிரதம காரியதரிசிகளும் அதில் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவர்களையெல்லாம் நியமிக்க வேண்டியது அவசியமானது தான் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால் இதில் இன்னும் கொஞ்சம் ஜனநாயகத் தன்மை வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது என்ற முறையில் இங்கிருந்து மூன்று அங்கத்தினர்களையும் அந்தக் கவுன்சிலில் நியமிக்க வேண்டும். மண்டலக் கவுன்சிலில் வரக்கூடிய தீர்மானங்கள் எந்த ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் அவைகளை அந்த அந்த ராஜ்ய சட்டசபையில் கொண்டுவந்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இந்தக் கவுன்சில்கள் ஜனநாயகத் தன்மையுடையதாக இருக்கும். ஆனால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மண்டலக் கவுன்சில்களைப்பற்றிக் கூறியதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு ஒரு பயம் ஏற்படுகிறது. "இந்த மண்டலக் கவுன்சில்கள் இப்போது ஆலோசனைக் கவுன்சில்களாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் பிறகு இவைகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படலாம் ; இவை வேறு உருவத்திலும் மாறி விடலாம்" என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, தட்சிணப் பிரதேசம், பூர்வப் பிரதேசம், பஸ்சிமப் பிரதேசம் என்று வேறு உருவங்களில் இந்த மண்டலக் கவுன்சில்கள் மாறி, பழையபடி பாரதம் வந்துவிடுமோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி பல பயங்கள் காரணமாக மக்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். இரண்டு ஆந்திர ராஜ்யங்கள், இரண்டு மஹாராஷ்டிர ராஜ்யங்கள், ஒரு தட்சிணப் பிரதேசம் இவைகள் அமைக்கப் படக்கூடாதென்று மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தால், அவற்றிலுள்ள பலாத்கார அம்சத்தைத் தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள் ; மக்களின் உள்ளம் குமுறியதால்தான் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார் கள். அந்தக் கிளர்ச்சி ஒரு தேசிய இயக்கம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். சுதந்திரம் வந்ததிலிருந்து ஏழு வருஷங்களுக்குப் பிறகு ராஜ்யப் புனரமைப்பு வருகிறது. ஏழு வருஷங்களுக்குப் பிறகு வரும் போதும், அது குண்டாந்தடியுடன் வருகிறது ; காந்திஜியைத் துன் புறுத்திய அதே குண்டாந்தடியுடன் வருகிறது. ஆனாலும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமது தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியைப் பாராட்டினார்கள். இதில் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக்கும் பெரிய பங்கு உண்டு. எங்கோ ஷோலாப்பூரிலும், பெல்காமிலும், பம்பாயிலும் நடந்த கிளர்ச்சியின் தன்மையை சாக்காகக் காட்டி எல்லா இடங்களிலும் நடந்த கிளர்ச்சியை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது. உண்மையான தேசிய இயக்கத்தை, தேசியக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் மக்களை நமது தாய் தந்தையர்களாகக் கருத

[Sri P. Jeevanandam] [28th March 1956

12-09 a.m வேண்டும்; தாய் தந்தையர்களுக்குக் கொடுக்கும் மதிப்புக்குச் சமமான மதிப்பை இவர்களுடைய கிளர்ச்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே இந்த மண்டலக் கவுன்சில்களை ஜனநாயகத் தன்மையில் அமைக்க வேண்டும். ஸோனல் கவுன்ஸிலைப் பொறுத்தவரை அந்தத் தன்மை இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நிதி அமைச்சரவர்கள் சொன்னபோது இரண்டு மூன்று அம்சங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. ராஜ்யங்கள் பிரிவ தற்கு முன்பு இங்கிருந்து லோக சபையில் ஸ்தானம் வகித்த மூன்று பேர் கள் வேறு ராஜ்யங்களிலிருந்து ஸ்தானம் வகிப்பார்கள் என்று சொல்லப் பட்டது. அதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. எல்லோருக்கும் பச்சையாகத் தெரியும்.

லோக சபைக்கும், ராஜ்ய அசெம்பிளிக்கும் அங்கத்தினர்களைப் பிரித் திரிக்கும் முறையைப் பார்க்கும்போது, ஆந்திரா-தெலிங்கானுவுக்கு லோக சபையில் 43 ஸ்தானங்களும், ராஜ்ய சட்டசபையில் 301 ஸ்தானங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அஸ்ஸாம் ராஜ்யத்துக்கு லோக சபையில் 12 ஸ்தானங்களும், ராஜ்ய சட்டசபையில் 108 ஸ்தானங்களும் கொடுக்கப்பட் டிருக்கின்றன. பீஹார் ராஜ்யத்திற்கு லோக சபையில் 55 ஸ்தானங்களும், ராஜ்ய சட்டசபைக்கு 330 ஸ்தானங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கேரள ராஜ்யத்திற்கு லோக சபையில் 18 ஸ்தானங்களும் ராஜ்ய சட்டசபையில் 126 ஸ்தானங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மத்தியப் பிரதேச ராஜ் யத்திற்கு லோக சபையில் 36 ஸ்தானங்களும், ராஜ்ய சட்டசபையில் 288 ஸ்தானங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், சென்னை ராஜ்யத் திற்கு லோக சபையில் 41 ஸ்தானங்களும், ராஜ்ய சட்டசபையில் 205 ஸ்தா னங்களும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்ய சட்டசபையில் 205 ஸ்தானங்களே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் என்னதான் ஆட்சேபனை செய்து, சிபார்சு செய்து பார்த்தாலும் ஒன்றிரண்டு ஸ்தானங்களை வேண்டுமானால் மேலும் பெற லாமேயொழிய, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற எண்ணிக்கையானது மற்ற சில ராஜ்யங் களைவிடக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

அஸ்ஸாம் ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் லோக சபையில் ஒரு ஸ்தானம் இருந்தால் ராஜ்ய சட்டசபையில் 9 ஸ்தானம் வீதத்தில் நிர்ண யிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ராஜஸ்தான் ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கு லோக சபையில் ஒரு ஸ்தானம் இருந்தால் ராஜ்ய சட்டசபையில் 8 ஸ்தானம் வீதத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேச ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் லோக சபையில் ஒரு ஸ்தானம் இருந்தால் ராஜ்ய சட்டசபையில் 8 ஸ்தானம் வீதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக் கிறது. பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால், மிகப் பெரும்பான்மையான ராஜ் யங்களில், லோக சபைக்கு ஒருவர் என்றால், ராஜ்ய சட்டசபைக்கு 7 பேர் வீதம் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நாம் என்ன பாவம் செய்தோமோ தெரியவில்லை, என்ன உண்மை இருக்கிறதோ தெரியவில்லை, லோக சபையில் ஒருவர் இருந்தால், ராஜ்ய சட்டசபைக்கு ஐவர் வீதத்தில் ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து லோக சபைக்கு ஒரு அங்கத்தினர் உண்டு என்றால், ராஜ்ய சட்டசபைக்கு, அதாவது ராஜ்ய அசெம்பிளியில் ஐந்து அங்கத்தி னர்கள் இருக்கலாம் என்ற முறையில் பிரித்திருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங் களில் ராஜ்ய அஸெம்பிளி அங்கத்தினர்கள் எந்த விகிதாசாரத்தில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறார்களோ அதே விகிதாசாரத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் ஏன் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் தரம் என்ன குறைந்து போய் விடுமா? குறைந்துவிடாதே! அப்படிப் பார்த்தால், மேற்கு வங்காள ராஜ்யத்தில் ராஜ்ய அசெம்பிளியில் 238 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்களே; பீஹார் ராஜ்யத்தில் ராஜ்ய அசெம்பிளியில் 330 மெம்பர்கள் இருக்கி றார்களே; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 288 பேர்கள் ராஜ்ய அசெம்பிளியில் மெம்பர்கள் இருக்கிறார்களே; பண்டித நேரு அவர்களுடைய ராஜ்யமாகிய

28th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

உத்தரப் பிரதேசத்தையே எடுத்துக்கொண்டாலும், அங்கும் 430 மெம் பர்கள் ராஜ்ய அசெம்பிளியில் இருக்கவில்லையா? அப்படியிருக்கும்போது நம்முடைய சென்னை ராஜ்ய அசெம்பிளிக்கு மட்டும் ஏன் 205 மெம்பர்கள் மட்டுந்தான் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதன் காரணம் எனக்கு தெரியவில்லை. அதிகமான எண்ணிக்கையில் ராஜ்ய அசெம்பிளியில் இருந் தால் தரம் குறைந்துவிடுமோ என்று பார்த்தால்கூட, மேற்கண்ட ராஜ்ய அசெம்பிளியில் நம்மைவிட அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்களே. ஆகவே, தரம் குறைந்துவிடாது. அதிகமான எண்ணிக்கையில் அங்கத்தி னர்கள் ராஜ்ய அசெம்பிளியில் இருந்தால், ஜனநாயகத் தன்மைதானே அதிகரிக்கும். ஆகவேதான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அசெம்பிளி அங்கத்தி னர்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் இருந்தாலும் திராவிட அதிகமாக உள்ளவர்கள் என்ற எண்ணத்தில் குறைவாக நிர்ணயித்துவிட்டார்களோ! அதிகமான எண்ணிக்கையில் அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் ஜனநாயகத் தன்மை மேலும் மேலும் வளரும். தரம் குறைந்துவிடாது.

நம்முடைய ராஜ்ய சட்டசபை இந்தியாவிலுள்ள வேறு எந்த ராஜ்ய சட்டசபையையும்விட தரத்தில் இளைக்காது; இதர சட்டசபைகளுக்கு வழி காட்டியாக, முன்மாதிரியாக இருந்துவந்திருக்கிறது; அந்தப் பாரம்பரியத் தில் நம்முடைய ராஜ்ய சட்டசபை நடந்துவந்திருக்கிறது. அந்தப் பாரம் பரியத்தை நாம் மேலும் மேலும் வளர்ப்போமேயொழிய, அதிலிருந்து குறைந்துவிடப்போவதில்லை. இதற்குமுன் ராஜாஜி மந்திரிசபை இருந்தது. அதிலும் இப்பொழுதுள்ள நமது நிதி அமைச்சரவர்கள் சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். முன்னூறுக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பெரியதொரு சட்டசபையில் நாம் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்துவந்தோம். ஆகவே, அதிகமான எண்ணிக்கையில் ராஜ்ய சட்ட சபையில் அங்கத்தினர்கள் இருந்தால், சுறுசுறுப்பு ஏறுமேயொழிய, இறங்கி விடாது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் இருந்தால், விவாதத்தில் அதிக மான பேர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்வார்கள். ஜனநாயகம் மேலும் மேலும் செழிப்படைய உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எண்ணிக்கை அதிகத்தினால் தரம் குறையும் என்று சொல்லப்படுமானால் இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள சட்டசபைகளின் தரமும் குறையவேண்டு மல்லவா? அப்படியானால், உத்திரப் பிரதேச ராஜ்ய அசெம்பிளியிலும் 1 : 5 என்ற விகிதத்தில் லோக சபைக்கும் ராஜ்ய சட்டசபைக்கும் அங்கத்தி னர்களை நிர்ணயித்திருக்கலாமே! அப்படியில்லாமல் அங்கு அதிகமான ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே. சில ராஜ்யங்களில் 1 : 9 என் றும், இன்னும் சில ராஜ்யங்களில் 1 : 8 என்றும், இன்னும் சில ராஜ்யங் களில் 1 : 7 என்றும் லோக சபைக்கும் ராஜ்ய அசெம்பிளிக்கும் ஸ்தானங் கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, நம் ராஜ்ய அசெம்பிளிக்கு மட்டும் ஏன் 1 : 5 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. குறைந்த பட்சமாக 1 : 7 என்பதையே எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, நமது ராஜ்யத் திற்கு சுமாராக 287 ஸ்தானங்களாவது கிடைப்பதற்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சொத்துக்களைப் பிரிக்கும் விஷயத்தில் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவினையின் போது என்ன கொள்கை கையாளப்பட்டதோ அதே கொள்கையைத்தான் கையாளப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதில் ஆட்சேபனை இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Mr. Deputy Speaker, Sir, 12-14 p.m.
I am indeed very grateful to you and the House for affording me a very early opportunity to participate in this debate and it suits me also very well. But before I embark upon the discussion of the various matters that arise out of this Bill, I wish to pay a tribute to the Hon. the Finance Minister for the very forceful and lucid speech the delivered, though all of us may not be able to concur with him in

[Sri B. Vaikunta Baliga] [28th March 1956

all aspects. The salient points have been presented by him with a clear perception. They will certainly weigh with all those that are concerned with this Bill.

Sir, this very matter came up for consideration before the House at the time when the States Reorganization Commission's Report was in debate. Proper study was made and full attention was bestowed and decisions were arrived at then. They were forwarded to the Government of India and now we have the Bill before us. We find that it is not in full accord or in concurrence with the opinions expressed on the floor of the House then. But that should not make us feel diffident in supporting this Bill because even now the Bill that is before us is not the final measure that is going to be passed into law by the Legislature. It is still open to Parliament to reconsider appropriate cases and it is in that light I wish to say that I stand by all that I stated so far as Kasaragod is concerned. It is even now my hope that the Centre would pay proper attention and set matters in this respect right. But anyway the discussions which we are now having will undoubtedly go a long way in the second stage of the consideration that is the consideration of the appropriate clauses dealing with the organization of States that is to be effected.

Sir, it is seen from the very name of the Bill that it is a reorganization and it is coming appropriately in the course of evolution of things after independence. At the time independence was won, there were about 600 States, small and big, with a variety of structure. It looked like a Lambani country where you had a variety of colours all over. However, the process of integration reduced the problem to appropriate dimensions. Then came the question of exchange of enclaves to round off the corners. Then followed the Andhra Bill and the Andhra State was carved out of the composite Madras State. Now we are having a realignment of all the areas in proper measure. Is it not clear then that this is only following a scheme of things that are evolving and that it is appropriate that this reorganization should come about?

One thing to which I would like to make special reference is what is called the psychological approach with regard to the States that are being formed. The problem arises in a very peculiar manner so far as the new Mysore State is concerned. Of all the new States the new Mysore State that is to be formed has got its own peculiarities. Parts from two ' A ' class States—I emphasise the phrase ' A ' class States—are to be added to the existing Mysore State and the new Mysore State formed. It has always been thought that a ' A ' class State is always a bigger State, better managed and better co-ordinated. Particularly with regard to Madras State, notions have prevailed in certain quarters that Mysore has always been either following or copying it with regard to its statutory enactments and with regard to its policies. Whatever might be the correctness or otherwise of this notion, we that are going now from Madras to Mysore go there with no such complex. We go there as humble workers, devoted pilgrims in the progress of the country trying to work in that area that is allotted by the Centre for us to work for the progress of the nation and society as a whole. It is in that light that we are going there. I am sure that the people that are joining that State from Bombay—it is also a ' A ' class State—will join us with the same spirit of service. So also the people coming from Hyderabad—a ' B ' class State—and people from Coorg—a ' C ' class State. It is also necessary on the part of Mysore—it has always been a progressive State, one of the first-class ' B ' class States—not to feel that it is the parent body receiving its struggling children back into its fold. It is a question of equality. We are all joined, fused together to constitute a new State with perfect equality. Just as in the case of the human body—the 12-20 p.m.
analogy was given by the Hon. the Minister for Finance—every limb is equally important—the size of the limbs does not matter; a big belly or a long arm is not going to matter much, the power of the intellect is also going to play an important part—so also in the formation of the States, every part is equally important. It is nothing but a joint venture on which we are embarking as in the case of any joint family, every partner, every member will have equal rights and equal privileges and equal onerous duties. It is in that light, Sir, that the spirit should be prevailing when new States are started.

28th March 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

One suggestion, Sir, I wish to make for the very serious consideration by this Government as well as the Central Government. You are aware that what are called the Instrument of Instructions would be given and it would be but proper to consider as to whether there is any necessity to issue any Instrument of Instructions to the various States when they are formed either to the Rajpramukhs or to the Governments themselves. I am saying that, Sir, because on a hasty perusal of this Bill certain ideas are prevailing as if certain basic areas in a new State are going to be what are called the parent body and the rest are all appendages. All this type of ideas should not prevail. Personally, I feel it does not yield that interpretation. But that idea has been mentioned and therefore, I am taking this opportunity of placing it before the House and also the Government, both State and Central, so that appropriate directions may be given in that behalf.

Sir, there are very many points that arise out of this Bill which is a very complicated one and in the drafting of which very serious attention and study has been bestowed. So, it will not be possible for me in the course of this short speech that I am now delivering here to cover up all points. But I wish to touch a few points. I have got in mind the case of the High Courts. There were 18 High Courts and 7 Judicial Commissioners, but in the reconstituted States there will be only 14 High Courts. Sir, you could have seen that even with regard to that, the salary of the Judges has been differentiated. While Rs. 4,000 and Rs. 3,500 have been mentioned as the salary of the Judges with regard to one class of High Courts, the salary has been reduced in some other High Courts. The only reason that I have been able to find is that the level of the income at the Bar at

[Sri B. Vaikunta Baliga] [28th March 1956]

those places is not the one which will warrant the payment. Sir, I do not know whether this is a good reason. But apart from that, I do maintain and submit that this distinction is not wanted and also not warranted, because, all High Courts have the same status and the Judges have to deal with exactly similar problems. The idea that Mysore or Kerala or Rajasthan had small territories will not now rule the field. The areas are going to be augmented and the work that will be entrusted to them and the duties that they will be called upon to discharge are same and similar. Absolutely no comparison could be made to say that a distinction should be drawn. Then again the idea of quantum of work that prevailed with the persons who framed this distinction, I do submit, is no reason for this because the quantum of work can be co-related to the strength of the Judge that is to constitute High Court and not at all with regard to the status. You are aware further that in the Constitution there are provisions wherein a Judge of a High Court can be transferred to another High Court. Is it not going to be causing a lot of hardship to the persons that are going to be appointed as Judges? You are aware that in the matter of selection of particularly the Judges of the High Court, the highest Tribunal of the State, the very best talents should be attracted and there should be no handicaps at all. Sir, you could have further seen that there is the question of promotion of the High Court Judges to the Supreme Court. Above all, as I said in the other matter, a psychological approach should be there. There should not be any kind of complex with regard to the Judges of one High Court to say that they are not up to the status of another High Court. That will not at all be conducive to inspire confidence. I do say, Sir, these and several other reasons which I can cite before the House are deserving of attention and the provision that has been made in the Bill that the Judges of the High Courts of Kerala or Mysore or Rajasthan should be paid a smaller salary is not at all proper. I am sure, Sir, this will receive proper attention.

Then coming to the question of distribution of assets, I really do not understand that very complicated provision of the statute. I know that at the time when assets have to be distributed, they are to be valued according to the market value that prevails today or whatever may be thought of to be a fair value as on this date.

I am not sure according to the provision whether this is going to be the test or what is called the book value or the amount that has been really expended on such matters which has been done long time back. Sir, the amount that was spent in olden times did belong to the entire composite State and there is absolutely no reason why that value should be taken. I do suggest that in the matter of distribution of assets it will not be wrong on my part to say that the values of the properties or the assets as it stand on the day of distribution should be the guiding factor and not any other consideration at all.

Similarly, with regard to the distribution of the various buildings and lands that are there, whether that will go to Mysore, or to Kerala or will remain in Madras, it does not matter, but certainly it is one which should be looked into and appropriate decisions arrived at.

28th March 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

Then, Sir, there is the question of the integration of Services. This is one of the most complex problems which is full of difficulties and these difficulties are perhaps best revealed in the case of the Mysore State. Protection for Services like Indian Civil Service or Indian Administrative Service or Indian Police Service, has been specifically provided for. Even there, I would say that the recommendation of the States Reorganization Commission with regard to the Indian Administrative Service whose personnel should be at least 50 per cent from outside is a very salutary rule. It is observed in the introductory portion that this has been adhered to or has been followed and even if it is a question of not following it, it will be worthwhile to provide it in the Statute itself so that it will not be possible for any diversion from it. I am saying that because it will inspire confidence—not that anybody will have less confidence in any officer or officers belonging to their own States. There are certain decisions, particularly the policy decisions that have to be taken and that has to be taken by persons who do not have any personal motives or who do not allow personal considerations to prevail. I am having in mind at the moment the great decisions or the decisions of big implication that are to be taken with regard to the development of Malnad area and various other problems that will be arising. An assurance has been given by the Hon. Finance Minister to the Services from whichever category they might come, whether they come from Kanarese or from Kerala some will have to continue in Madras. I am glad that he has mentioned that aspect. I am sure he and the Madras Government will at all times look after them very well and their interest will be safe and fair and just treatment will be given to them. But at the same time viewing it from the new Mysore State I would say that we would like to have as many as possible so that we may have our own people there to settle our problems and take decisions that should not in any way influence the consideration of the issue. So far as the interests of individual officers are concerned, option must be given to them and option has been given to them and should there be any difficulty, the Central Government will have to decide it. In the overall picture, two principles should be borne in mind. One is that their interests should be protected. The other is, as far as possible they should be allotted to the Mysore State.

Apart from these, the question of the seats that have been allocated to new Mysore State, or Kerala or Madras with regard to Council of States or Legislative Council has been one of the topics on which the Hon. Finance Minister has spoken. Coming as we do from South Kanara we do desire that our representatives should go over with us to the new Mysore State. That is the request that we made. That is the request that has been accepted and that is a very proper request because it avoids embarrassment

not only to the Madras State but even to the individual. We do not wish our representatives to be embarrassed, should there be any conflict of interest arising at any stage. It is in that light that we welcome the proposal and support the amendments that South Kanara representatives who are either in the Legislative Council or the Council of State should be allotted or should be transferred to the new Mysore State. So far as the Legislative Council is concerned, there is really no difficulty because in the Mysore State the existing 31 members in the Council there will continue automatically. But so far as the seats are concerned, there has been no allotment. So far as the entire 29 Members are concerned, we have got one Member who could be and who should be transferred or made over. The amendments that are being mentioned have the fullest support so far as the South Kanara Members are concerned.

Sir, we are fast coming to the 1st of October. By the time we assemble again, perhaps within a short time we might have to part. This parting is always sad. We have been friends. We have been good brothers. We have been affectionate towards each other. Whatever we might have said in a spirit of exasperation, irritation or loss of temper are things which ought to be forgotten and I would, therefore, take this opportunity to make an appeal to all the hon. Members. I am sure I have not erred but if I have erred unconsciously, I wish to take this opportunity to tender my apology and ask for forgiveness and request all the hon. Members to remember the Members from South Kanara with affection and to have a soft corner in their hearts for them. We on our part will
12-30 p.m. reciprocate those sentiments and treatment at all times, wherever we may be, whatever the boundary distinctions may be and whatever may be the boundary that separates the new Mysore and Madras. We who are going from here to Mysore will always cherish with affection and regard the treatment that has been given to us. I wish only to say that during the short period that remains the few works that have been undertaken should not be forgotten and should not be neglected. On the other hand, they should be executed with all expedition that is possible. We have that assurance from the Government and if we have not, I would certainly like to make my request and desire acceptance with regard to the completion of the works that are now going on in the South Kanara district. Thank you, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, with considerable patience and attention, I have heard the arguments adduced by the Hon. the Leader of this House while placing this Bill for our consideration. Lawyer as he is, he is in a position to argue for both sides. Sometime back, he ably argued how and why we should get Devikulam and Peermade to be merged with Madras. Now, the same lawyer comes forward and tells this House that having lost them, we have got to reconcile ourselves to the present position. Sir, for over thirty years the Congress organisation, even before it came to power, has been advocating a

theory that the States have got to be demarcated on a linguistic basis. After the Congress came to power, those people were very reluctant. But being bad doctors, it was proved afterwards, even though they thought they were good doctors, they would not concede the request of the linguistic groups in our State. The Andhras started the agitation and they got a State for themselves. What happened later? Because there was a universal agitation all over the State, the Central Government thought it fit to appoint a Commission known as the States Reorganisation Commission and then a Report has come to us. We had already an opportunity of discussing that Report here threadbare. It was then that the Leader of the House advocated that we should have Devikulam and Peermade on the basis of language, on the basis of population and on the basis of contiguity and culture. Now, he tells us that the Central Government have decided otherwise taking the pros and cons into consideration and we must take the decision lying. If we are going to accept this kind of decision after an agitation which has been peaceful, let us consider what the treatment given by the Central Government to other linguistic groups in our country is. Let us start with the Punjab. The Punjab is an area having a group speaking one language. For instance, in West Punjab and Pepsu the people speak Punjabi language, whereas Himachal Pradesh is a Hindi-speaking area. The States Reorganisation Commission recommended that the Punjab and Pepsu the two Punjabi-speaking people—should be integrated with Himachal Pradesh—the area of the Hindi-speaking people. As against that recommendation, the people of the Punjab agitated, and then they achieved their aim. They made the Central Government take away Himachal Pradesh which, the States Reorganisation Commission recommended, might be integrated with the Maha Punjab and treat it as a Centrally administered area. So, the Punjabis have realised what they wanted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member does not know the real facts. The reorganised Punjab has a Hindi-speaking area in it and there is a separate Punjabi-speaking area. The agitation was that they should be separated. But, now, they have taken them together and for the purpose of satisfying the people, regional councils are being formed.

SRI K. VINAYAKAM: The Hon. the Leader of the House jumps to unforeseen conclusions. He believes that I am not aware that there will be regional councils to safeguard the interests of the people there.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There will be two language-speaking areas. It is not as if the entire Punjab area has been demarcated and a separate State has been given. In the reorganised Punjab, there is a Punjab-speaking area and there is a Hindi-speaking area also.

SRI K. VINAYAKAM: I know that.

[28th March 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad the hon. Member knows about that.

SRI K. VINAYAKAM : In any State there will be people speaking some other language which is not the main language of the State. It is not possible to avoid that contingency. Let us come to Maharashtra. With regard to Maharashtra, what is the recommendation of the States Reorganisation Commission? First, it was said that the Marathi-speaking people should have a separate State called the Vidharba State and Gujerathi State should be formed with the City of Bombay and that no State was to be formed for the Maharashtrians as a whole. They agitated for reversing the recommendations of the States Reorganisation Commission. Now, what is the position? They have got now Bombay City to be administered by the Centre. They got the Marathi-speaking people integrated in one contiguous area. There also, they saw to it that Bombay did not go to the Gujerathi-speaking people. They have seen to it that at least for the present it is Centrally administered with the scope of being given back to the Maharastrians as their capital as is evident from the talks which Jaya Prakash Narain and Vinoba Bhave had with our Prime Minister. So, the Maharastrians also to a large extent gained what they wanted. Let us come to Andhra. They wanted Vishala Andhra. The Telengana people would not like to get merged with it. The States Reorganisation Commission recommended that after five years, if the times were propitious then, they might think of integrating Telengana with Andhra. Apart from the formation of the Legislature of Telengana, the Andhra people, the Telugu-speaking people, wanted Vishala Andhra to be formed immediately. What happened? There were protracted talks. Even Sri Sanjeevi Reddi threatened that unless they showed signs of revolt and agitation, the Central Government were not in a position to accede to their request. The Andhra Assembly then passed a unanimous resolution and they demanded Vishala Andhra to be formed immediately. Now, they have got what they wanted even though the Central Government have thought that they could change the name. First, it was agrred to call the State as the Andhra-Telengana State Now, they have composed their differences and they are going to call it the Andhra Pradesh. That is the position with respect to Andhra. So, what they wanted they got. Now, let me come to Mysore. They also thought Bellary, having been given to them, should not go back to Andhra. Then, there was an agitation. There was a satyagraha movement and even the Government helped that
12-40 p.m. tacitly. What happened later? They saw to it that Bellary, once having been given to Mysore, did not go back to Andhra. By putting pressure upon the Central Government, Kannadigas got what they wanted. The Bill goes against the recommendations of the States Reorganisation Commission. The Commission recommended that Bellary should go back to Andhra. But the Bill reverses that recommendation. Coming to Kerala, the Commission recommended that five taluks should be given to Madras. But Madras got only four and a half taluks, having given up half a taluk. Sri Panampalli

28th March 1956] [Sri K. Vinayakam]

Govinda Menon has been giving out in his press interviews that the bifurcation of the Shenkotta taluk was done with the consent of the Madras Ministers. But no Madras Minister comes forward to deny that statement. The Leader of the House tells us that it is not his job to contradict all kinds of statements. How are we to know that the bifurcation of the taluk was not done by agreement between the two State Governments? He throws the blame on the Central Government. We fought the issue of Devikulam and Peermade on their own merits, but Shenkotta was lost on a different footing—that is what he said. But the Chief Minister of Travancore-Cochin State has been going about saying that the bifurcation of the Shenkotta taluk was done in agreement with the Madras Ministers. That is the position.

The Leader of the House tells us that there is a fissiparious tendency to cut away from the Centre. That may be the declared policy of one or two parties in the State, but that is not the declared policy of all the parties in the State. For instance the Communist Party has joined in this agitation, but certainly it is not its policy to cut away from the Centre. The Hon. Minister is making a mountain of a molehill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member, after his experience in the Joint Front, is saying that the Kazhagams are only a molehill and I am prepared to take that statement.

SRI K. VINAYAKAM : The Hon. Minister is trying to fish in troubled waters.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Where is the fish and what are the troubled waters?

SRI K. VINAYAKAM : I used an idiom in the English language and the hon. Member should not give a literal meaning to the words in the idiom.

The hollowness of the Madras Cabinet, the incapacity of the Madras Government, is quite evident. Other States are able to get what they want by agitational approach, by peaceful representation or by able argument. But our Ministers come and tell us ' We have done our job, we have argued ably and well, but we have lost. So reconcile yourself to the position as it is '. Does it not mean that our Ministers have been going about doing the job in a wrong way? They have lost their case, whereas all other States have gained. Maharashtrians have gained, Sikhs have gained, Andhras have gained, Kannadigas have gained, even the Keralites have gained, but Tamilians are losing. Our Ministers come and tell us ' We, being a peaceful people, should not agitate We should take the decisions lying down.' This is a situation which I cannot understand.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : May I know the significance of the word ' even ' in his statement that ' even the Keralites have gained '?

[28th March 1956

SRI K. VINAYAKAM: Keralites are supposed to be as good and well-behaved boys as we are. That is why I said that even the Keralites have gained.

I am not totally against this Bill. Some points for which we have been agitating for a long time have been conceded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For how long?

SRI K. VINAYAKAM: For the past five years. Kanyakumari, the southernmost point of Tamilnad, which we wanted should be given to us, has been given to us. There is a possibility of having a State of our own, namely, the Tamilnad. Whether the Ministers would like to call the State Tamilnad or Madras or whatever else it be is only a temporary question. Simply because the Opposition parties have been harping upon, and doing propaganda for, naming the State as Tamilnad, the Ministers should not flare up. The Congress Party should not think that it should not accede simply because the clamour comes from the Opposition. The Members of that Party think that the feather will go to our cap. We do not want such feathers. We make this very clear that if this Government is willing to name our future State as Tamilnad, the entire credit for it will go to the present Cabinet and the Congress Party, whoever might have been the people who have worked for it. Why should the Congress Party be so indifferent to the universal demand of the Tamilians? Let the Leader of the House or the Cabinet consult and take the view of the people. I suggest that he may hold a public meeting, tell the people that the Madras Cabinet does not want to name the State as Tamilnad but wants to continue the name of Madras, and then study the reaction. The Ministers are saying ' Madras is internationally well known. That name having acquired a reputation, why should it be given up now? By changing the name from Madras to Tamilnad, what is the economic benefit that accrues in terms of rupees, annas and pies? ' Everything should not be view from the economic aspect only. The naming of the State as Tamilnad after the language of the State gives a psychological satisfication to all of us including the Ministers and the Congressmen. London is internationally well known, but Great Britain is not named after the name of the capital of that country. Moscow is internationally well known, but the country of which it is the capital is known as Russia.

What is the origin of the name ' Madras '? Madras is the name of a Dutch settler. If anybody doubts the veracity of my statement, let him refer to the records in the Fort St. George. I had occasion to peruse the records. The State has been named after the name of the Dutch settler. Even the name ' Sennai ' has its origin in the name of a Telugu gentleman according to the story of the English settlers here. Why should we want to perpetuate the memory of those under whose tutelage or subjection we lived? It is in the fitness of things that the name of the State

28th March 1956] [Sri K. Vinayakam]

should be changed into Tamilnad. If the Government do not concede on a point of prestige, if they do not concede to the logical and sane request of the Opposition because it comes from the Opposition, I am afraid they will not be doing the proper thing.

Then I come to the Zonal Council. This is the most mischievous part of the entire Bill. To start with, it looks very innocent. But it is likely to cause a great havoc in future. Let us take the composition of a Zonal Council. Its Chairman will be a Minister of the Centre, its vice-chairmanship will go to the Chief Ministers of the States in rotation and there will be two other Ministers of each State nominated by the Governor. No agenda can be got up without the approval of the Chairman. Who is the Chairman? The Chairman happens to be the Central Minister. Any matter which does not command the confidence of the Chairman (or the Central Minister) cannot be dealt with. So what does this amount to? It amounts to the vesting of the powers in the Zonal Council. Sir, nowhere have I seen in any Constitution a provision for a Government in between the Central Government and the State Government. To start with, this Zonal Council may be all right. But I am afraid that this will become more powerful than the States themselves. So, this is a loophole in this Bill. It is created more or less as a watchdog of the Centre to watch the proceedings of the States and to watch how the reactions are being felt in the States. It is more an instrument of the Centre to curb our tendencies and not to help us. It looks as if it is going to decide inter-State problems like water, transport, and minor questions like boundary disputes arising out of the formation of the States as per the provisions of this Bill. This looks like an innocent Council to start with. But it is going to give us a lot of trouble in future. So it is ushering in, I would not say Dakshina Pradesh, but a greater Dakshina Pradesh. Originally to start with Dakshina Pradesh was contemplated with the merger of Tamilnad and Kerala. The proposed Zonal Council is much more dangerous and will become a greater Dakshina Pradesh. It is going to be an agency of the Centre watching the activities of the States. So, I am totally opposed to the very provision relating to the formation of these Zonal Councils. I am very glad that after all the Leader of the House has accepted that he or whoever is responsible for this report or the Bill is a bad doctor. That analogy does not hold good for this reason. People in the seat of administration, and persons who are responsible to the public at large must have foreseen all these things and must have thought, ' We are going to create linguistic States; we have accepted that theory '. Whether this area goes to that State or that area comes to this State, or whether giving Peermade and Devicolam taluks to Madras State will deprive the Kerala State, or whether Communists will come into power and the Congress will go down in the coming elections, are all things which should have been taken into consideration. I am not going to accept, whatever the Leader of the House is going to say. He will say that these were not the

12-50 p.m.

[Sri K. Vinayakam] [28th March 1956

considerations which weighed with them. But I know, as a matter of fact, that the Central Government are not interested in installing any other party in power.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad that the hon. Member knows about the intentions of the Central Government much better than I do.

SRI K. VINAYAKAM : It is very easy, Sir. If a politician cannot read through all these things and see what is envisaged behind the move, I am only very sorry for the Leaders of the House.

In Kerala the Congress is losing its ground. This is patent and evident. So the Congress thinks that in the coming general elections the position would be still worse. The Congressmen wanted at any cost the Opposition party like the Praja Socialist Party or the Communists should not come into power in Kerala. To avoid that contingency, they wanted to tack on that State to some other State which commanded absolute Congress majority. That State must also be in proximity to the Travancore-Cochin State. They could think only of the tame Tamilnad because here there are no leaders worth the name to revolt against the Centre.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Does the hon. Member know that our getting two seats from Kerala is not going to make much difference in the Kerala pattern?

SRI K. VINAYAKAM : That is the object which weighed with the Centre to move the Dakshina Pradesh proposition in Amritsar Congress. When that resolution was discussed, they said that they were prepared for unilingual States, bilingual States, and trilingual States. They wanted to experiment their idea in the South of having bilingual States. Our Leader was kind enough to support that resolution. Having come to Madras and having seen the considerable volume of opinion against the formation of Dakshina Pradesh (our Chief Minister, as usual, never gives out his views publicly until sufficient atmosphere is created to support his views), they say that it is not judicious to push this unwanted Dakshina Pradesh upon us. (The Hon. Sri C. Subramaniam : Impose on us.) Naturally what happened? The Congress Party in power, the Ministers in power made use of the agitation which others were in a position to start and made use of the benefits of the agitation to turn round and tell the Delhi people " There is a big commotion in our country. People are against the formation of Dakshina Pradesh. We do not want Dakshina Pradesh ". That is how they made it clear to Delhi. Turning round, one or two Ministers, or I think the Hon. Mr. Bhaktavatsalam was uncivil to call us " devils " and " monsters ".

பிசாசுகளும் பேய்களும் இந்த எதிர்ப்பை நடத்துகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : *எங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.*

28th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : *தினமணியில் வந்திருக்கிறது.* This is all in black and white. They make use of our agitation and the good effects of our agitation. But they condemn us here. They say that we are indulging in violence and that we are going beyond our limits. That is what they say. They tell the Centre that there is so much of opposition in the South against the formation of Dakshina Pradesh. This is not the attitude which the Cabinet should take. After all we are trying to help the Cabinet in power. What is it that we want? You may dub as extremists. You may dub us as fanatics. But in all humility we submit that we are not fanatics. We are only following in the footsteps of our forefathers. Even our Bharatiar has said :

" நீலத் திரைகடல் ஓரத்திலே நின்று
நித்தம் தவம் செய் குமரி எல்லை "

அத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

The next stanza I am not prepared to recite, because it goes against you. Cape Comorin we got by hook or crook. Even if the Central Government have refused to give us Cape Comorin, the people of that place would have come to us. Their decision is there for us to take note of. The Central Government have decided that we should have Cape Comorin. That would be your argument. Who is responsible for this? The people who have voted for the Travancore-Tamilnad Congress candidates in the Travancore-Cochin State are responsible for bringing these taluks to us. The very same leaders who are now sitting here, Mr. Kamaraj, Mr. Bhaktavatsalam, and others from Madras State went to Travancore-Cochin State and carried on propaganda among the voters there saying, " Please do not vote for the Travancore-Tamilnad Congress candidates, but vote for the Congress candidates. Do not worry about the areas. Please return the Congress candidates ". Suppose the people have taken your advice, they should have voted for the Congressmen and not for the Travancore-Tamilnad Congress people. What would have happened? The State Reorganization Committee will say, the Central Government will say, and everybody will say, " You have lost the elections. The Congress candidates have won. The people have given a verdict not in favour of merging those areas with the Tamilnad." This would have been the boomering that would have come on us. Rightly they did not take your advice. They gave you applause. They gave you garlands. Pandit Nehru went there for election propaganda. The people heard him patiently with all respect to him. They garlanded him. As soon as he went back to Delhi, they voted for the Travancore-Tamilnad Congress candidates and not to the wolves with the result public opinion has been created there to assert that those are Tamil areas and that they should go to Tamilnad. All the credit for this goes to the people of the Tamil areas of the Travancore-Cochin State. We are getting Cape Comorin by the efforts of the people of the Tamil areas of the Travancore-Cochin State and not by the efforts of this Government. (The Hon. Sri C. Subramaniam : Not by hook or crook!) It is not by

[Sri K. Vinayakam] [28th March 1956

hook or crook as far as the Congress Party is concerned. It is only by the perseverance of the people of those areas, by their constructive work and by their constant attention to the problem, that we were able to get Cape Comorin.

1-00 p.m. Now, Sir, I come to the next line of the stanza which states:

வடமாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ் மண்டிக்கிடக்கும் தமிழ்நாடு என்று பாரதியார் இப்படி பாடியிருக்கிறார். கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வருவார். அவர் மாலவன் குன்றத்தை வாங்கிக் கொடுத்தாலும் கொடுப்பார். கொடுக்காமல் இருந்தாலும் இருப்பார். ஆனால் வேலவன் குன்றத்தையாவது கொடுக்கும்படி கேட்க வசதியாக பாட்டைத் திருத்திக் கொள்ளும்படி பாட்டு இருக்கிறது.

“ வட வேலவன் குன்றம் ” திருத்தணியையாவது வாங்கப் பாருங்கள்.

மாலவனை வாங்க முடியாவிட்டாலும் வட வேலவனையாவது பிரித்து வாங்கிக் கொடுங்கள். அதாவது திருத்தணியையாவது வாங்கிக்கொடுங்கள்.

The ingenious Bharathiar would have been conscious of what was going to happen now and so he had provided scope for readjustment. I would appeal to the Hon. Leader of the House . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member has dubbed us as incapable of achieving anything. Why should the hon. Member appeal to me?

SRI K. VINAYAKAM: Rightly or wrongly you are in power and you yourself have said that the people have put you in power . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member cannot argue in both ways.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, the Bill is very silent about the Madras-Andhra borders. Disputes relating to the Madras-Andhra border does not come under the purview of this Bill. My fear is that if the Bill is rushed through and if the States are to be carved according to the provisions of the Bill, everything will subside and nothing will be done with regard to the vexatious question of Madras-Andhra border disputes.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I may assure the hon. Member that we are trying our best to get the disputes solved so that the hon. Member may have a constituency and he may not be very anxious about it.

SRI K. VINAYAKAM: The Hon. Leader of the House is trying to have a dig at me . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know it hurts him but still it is there . . .

SRI K. VINAYAKAM: I may assure him that even if those areas were to come and were to be formed into a constituency, I will not contest from that constituency. The entire Tamilnad is available to me and I can contest anywhere from any area . . .

28th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know he can contest anywhere and that right is given to every one. But to win is a different matter . . .

SRI K. VINAYAKAM: There is one more year for elections and let us see afterwards about it. I am not concerned with this area from the point of view of elections. Apart from all this humour, I want the Hon. Leader of the House to state, what is to happen to the people living in those disputed areas? The Andhra Government are not devoting much attention to the improvement of that area . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This matter has already been referred to me and I have explained to him the steps that we have taken. I do not think we should further go into this matter now.

SRI K. VINAYAKAM: I do not wish to speak further on that subject. But the future of the people of that area is very much unsettled. That is why, I want a decision to be taken this way or that way. There must be some finality in all these matters.

With these words I wish to close my speech. Left to myself, Sir, I would reject this Bill and I would even go to the extent of recommending that this Bill be burnt in a public place.

SRI E. K. SANKARAVARMA RAJA: Mr. Deputy Speaker, Sir, on this occasion I propose to speak in Malayalam. 1-05 p.m.
മലയാളികളായ ഞങ്ങൾ ഇനിയധികം കാലം ഈ അസംബ്ലിയിലുണ്ടാവുകയില്ല. ഒക്ടോബർ മാസം ഒന്നാം തിയ്യതിയോടുകൂടി മലയാളികളായ ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്ന വിട്ടുപോകാൻ പോവുകയാണ്. ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നുവെന്ന പറഞ്ഞാലും, ഞങ്ങൾ പോകുന്നതു ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കാണ്. തിരു-കൊച്ചിയിലെ നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെപ്പോയി ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററിയും പറയാൻ ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തിയ്യതി മുതൽക്ക സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കയാണ്. അതു് എന്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതുവരെ ഈ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു കഴിഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളതു പരിശോധിച്ചാൽ തമിഴർക്കോ ആന്ധ്രക്കാർക്കോ കന്നാടകക്കാർക്കോ മലയാളികൾക്കോ തമ്മിൽ വിരോധം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തമിഴരും മററാളുകളും തമ്മിൽ എത്രമാത്രം സ്നേഹത്തോടും മമതയോടും കൂടിയാണ് പെരുമാറിയിട്ടുള്ളതെന്ന നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം അതിൽ സന്തോഷവുമുണ്ട്. എങ്കിലും ചില്ലറ തെററിദ്ധാരണകൾക്കും അവിശ്വാസങ്ങൾക്കും കാരണമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന പറയാനും നിവൃത്തിയില്ല. കുറച്ചു തെററിദ്ധാരണകളും അന്ത:ച്ഛിദ്രങ്ങളുമെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന തന്നെ സമ്മതിക്കണം. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം തമിഴർ മലയാളികളെക്കുറിച്ചുള്ള തെററിദ്ധാരണയാണെന്നുവേണം പറയാൻ. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആളുകൾക്കിടയിലുള്ള തെററിദ്ധാരണകൾക്കു പുറമേ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർക്കിടയിൽതന്നെ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ബുദ്ധിശക്തിയിലും മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്ന മലയാളികൾ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം തട്ടിയെടുത്തു തമിഴനാട്ടിനെ വിഴുങ്ങിക്കളയുമെന്നുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം നിലവിലുണ്ട്. അതു അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരു ഭയമാണെന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർതന്നെ പലപ്പോഴും ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും തമിഴർക്ക് ഇനിയും വേണ്ടത്ര വിശ്വാസം വന്നിട്ടില്ല. മററു രംഗങ്ങളിലെ സ്ഥിതി പരിശോധിച്ചാൽ ആശങ്കക്കൊന്നും അവകാശമില്ല. മദ്രാസിൽ മലയാളികൾ കുടിയേറി പാർക്കുന്നുണ്ടെന്നും മററും പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു മദ്രാസിൽ മാത്രമുള്ള കാര്യമല്ല. എത്രയോ ആയിരം തമിഴർ മലബാറിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ കച്ചവടങ്ങളിലും വ്യവസായത്തിലും മററും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എത്രയോ ആയിരം തമിഴരുണ്ട്. മലയാളികൾ

തമിഴ് നാട്ടിൽവന്ന പ്രവൃത്തിയെടുത്തു ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ, എത്രയോ തമിഴർ മലബാറിലും തിരു-കൊച്ചിയിലും വന്നു കച്ചവടവും വ്യവസായവും മററു പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ അവർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ട്. അവിടെ തമിഴനെന്നോ മലയാളിയെന്നോ ഉള്ള ചിന്തയില്ല. യാതൊരു വിരോധവും കൂടാതെ ഐക്യത്തോടും സ്നേഹത്തോടും കഴിയുകയാണു അവരെല്ലാം. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു കൊല്ലക്കാലത്തെ അനുഭവം വച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഐക്യവും പരസ്പരധാരണയും സ്നേഹവുമെല്ലാം പ്രസംഗങ്ങളിലും കടലാസിലും മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ലേയെന്നു സംശയമില്ലാതില്ല. എൻെറ അനുഭവത്തിൽനിന്നും ഏതാണ്ടു അങ്ങനെ ഒരഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇനിയും അതു പരിഹരിക്കാനുള്ള ലക്ഷണവും കാണുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ അതു വർദ്ധിച്ചുവരാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളല്ലേ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഭയവും എനിക്കുണ്ട്. കാലം ചെല്ലുംതോറും രാജ്യത്തെ കക്ഷിതിരിച്ചു മുറിച്ചുമുറിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണു ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. രാജ്യത്തു നിന്നു ഓരോ ഭാഗമായി തുണ്ടുതുണ്ടായി 'വെട്ടിമുറിച്ചു വേർപെടുത്തി രാജ്യം ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി വരികയാണ്. ആന്ധ്രക്കാർ നേരത്തെപോയി. മലയാളികൾ പോകാൻ പോവുകയാണ്. കന്നടക്കാരും പോകുന്നുണ്ട്. ഇനിയാണു തമിഴരുടെ യോജിപ്പു കാണാനിരിക്കുന്നത്. മലയാളികളും കർണ്ണാടകക്കാരും കൂടെ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ തമിഴർക്കിടയിൽ എന്തെല്ലാം കക്ഷിവ്യത്യാസങ്ങളും വഴക്കുകളുമാണു ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നതെന്നു ഇപ്പോൾ പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതുവരെ കക്ഷിതിരിവെല്ലാം മലയാളികളും തമിഴരും കർണ്ണാടകക്കാരും എന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. തമിഴരുടെ ആക്രമണത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം മലയാളികളും കന്നടക്കാരുമായിരുന്നു. ഒക്ടോബർ രണ്ടാം തിയ്യതി ഞങ്ങൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ (പോയിക്കഴിഞ്ഞാലെന്നു പറഞ്ഞാൽ, പോയേതീരു, അതു ഗുണമാണോ ദോഷമാണോ എന്നുള്ള പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോഴില്ല, അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല) പിന്നെയാണു തമിഴരുടെ ചേരിതിരിച്ചിലുകളും കടിപിടികളും കാണാനിരിക്കുന്നത്. മദ്രാസിൽനിന്നു വിട്ടുപോയാലും അദ്ധ്വാനിച്ചു ജീവിക്കാനും ആവശ്യം വരുമ്പോൾ കേന്ദ്രത്തിൻെറ സഹായം നേടി അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാനും കഴിയുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഉറപ്പുണ്ട്. അതു അങ്ങനെയിരുന്നാലും നമുക്കു പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹവും ഐക്യവും നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ നോക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു എൻെറ തമിഴ സുഹൃത്തുക്കളോടും കർണ്ണാടക സുഹൃത്തുക്കളോടും അപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളത്. നേരെ മറിച്ചു പരസ്പരം പകയും വിദ്വേഷവും വച്ചു പുലർത്തിയാൽ എല്ലാവർക്കും ആപത്താണ്. തമിഴനും നശിക്കും മലയാളിയും നശിക്കും. കന്നടക്കാരനും നശിക്കും. ദക്ഷിണേന്ത്യക്കു മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയൊട്ടുക്കുതന്നെ അതു നാശം വരുത്തിവെയ്ക്കും.

സർ, തമിഴ്നാട്ടിൽ വനങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്, അതുകൊണ്ടു തമിഴ്നാട്ടിൻെറ ആവശ്യത്തിന്നു ഇനിയും കുറെക്കൂടെ കാടു വേണം എന്നും മററും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വാദിക്കുകയുണ്ടായി. കാട്ടുപ്രദേശം തമിഴ്നാട്ടിൽ കുറവാണെങ്കിൽ അതിന്നു പോംവഴിയുണ്ടാക്കാൻ അത്ര വലിയ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി അന്യോന്യം സംസാരിച്ചു ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രശ്നമല്ല അതു. അതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളാണു നിലവിലുള്ളത്. മലയാളികൾ അടിച്ചു പിടിച്ചാണ് കൂടുതൽ സ്ഥലം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്ന് ശ്രീ വിനായകം പറയുകയുണ്ടായി. അതിൽ എത്രമാത്രം പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു എനിക്കു പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എത്രയൊക്കെ വാദിച്ചാലും കടിപിടികൂട്ടിയാലും അന്യരുടെ സഹായവും സന്മനസ്സും കൂടാതെ ഒന്നുംതന്നെ സാദ്ധ്യമല്ല.

SRI K. VINAYAKAM: മലയാളത്തിൽ പറയുന്നതൊന്നും എനിക്ക് അറിയുന്നില്ല.

SRI E.K. SANKARAVARMA RAJA: പിന്നീടു അതെല്ലാം സാവകാശമായിട്ടു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിത്തരാം. നമുക്കു പരസ്പരം സൌഹാർദ്ദത്തോടെയും സഹകരണത്തോടെയും വർത്തിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ സ്വൈരജീവിതം നയിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വരും. അതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇപ്പോൾ തമിഴരുടെ ആക്രമണത്തിനെല്ലാം ശരവ്യമായിട്ടുള്ളത് മലയാളികളാണല്ലൊ. ഞങ്ങൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടെ പിന്നെ മത്സരം മുഴുവനും നാടാരും മുതലിയാരും തമ്മിലും ബ്രാഹ്മണനും അബ്രാഹ്മണനും തമ്മിലും മററും മററും ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പോയിക്കഴി-

ഞ്ഞാൽ തമിഴർക്കു ഐക്യത്തോടുകൂടി സ്വൈരജീവിതം നയിക്കാമെന്നു ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു വലിയ അടിസ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. തമിഴ്നാട്ടിന്നു കേരളത്തിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടിയായാൽ അതു കൊടുക്കാൻ മലയാളികൾ തയ്യാറാണ്. തമിഴ്നാട്ടിൽ മഴ കുറവാണ്. അതുകൊണ്ടു പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളിലെ നദികളിൽനിന്നു വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു ജലസേചനം നടത്താൻ സൌകര്യം വേണം എന്ന വാദമുണ്ട്. മഴയില്ലാത്തതു നിമിത്തം കൃഷിചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ അയൽക്കാർ പട്ടിണിയിലായാൽ അവരെ സഹായിക്കേണ്ടുന്ന കടമ മലയാളികളായ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു അറിയാത്തവരല്ല ഞങ്ങൾ. തമിഴരെ ആവുംമട്ടിൽ സഹായിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമാണ്. പക്ഷേ അതിന്നു പകരം, ഞങ്ങൾക്കു അതില്ല ഇതില്ല, അതുവേണം, ഇതുവേണം, മററതുവേണം മറിച്ചതു വേണം എന്നെല്ലാം അവകാശവാദം തുടങ്ങിയാൽ നടപ്പില്ലെന്നു മലയാളികളും പറഞ്ഞേക്കും. പക്ഷേ സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിൽ ഇതൊന്നും പോംവഴി കാണാൻ വയ്യാത്ത പ്രശ്നങ്ങളല്ല. കുറച്ചുകാലത്തെ ഇവിടത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും അനുഭവങ്ങളുടേയും വെളിച്ചത്തിൽ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു അതാണ്. പാലക്കാട്ടു താലൂക്കിലെ മുതലമട എന്ന സ്ഥലവും അട്ടപ്പാടിയുമെല്ലാം തമിഴ്നാട്ടിന്നു വേണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. അതെല്ലാം തമിഴ്നാട്ടിന്നു വേണമെങ്കിൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. ഒരു കൊല്ലം മഴയുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ തമിഴ്നാട്ടിൽ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അങ്ങിനെയുള്ള തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കുറച്ചു വെള്ളമോ വനമോ വേണമെങ്കിൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ശഠിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ അതു ചോദിക്കുന്നതിന്നു ഒരു നീതിയുണ്ട്. കാലുഷ്യത്തോടെ ഇമ്മാതിരി ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുമ്പോഴാണ് അതു നടപ്പില്ലെന്നു പറയാൻ മറുഭാഗത്തും ചിലർ മുന്നോട്ടുവരുന്നത്. ഈ സ്ഥലം തമിഴ്നാട്ടിന്നു വേണം, ആ സ്ഥലം മലബാറിന്നു വേണം, അതു തരില്ല, ഇതു തരില്ല എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു ഇനി ബഹളം കൂട്ടുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. ഇപ്പോൾ വിനോബാജിയുടെ പ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഭൂമി എനിക്കു നിനക്കു എന്നെല്ലാം പറയുന്നതുതന്നെ പഴങ്കഥയായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഭൂദാനം ശക്തിപ്പെട്ടു വരുന്ന ഇക്കാലത്തു രാജ്യാതിർത്തികൾക്കുവേണ്ടി വഴക്കടിക്കുന്നതു നിരർത്ഥകമായ ഒരു കാര്യമാണ്. സർ, സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞുതീർക്കാൻ വയ്യാത്ത എന്തു പ്രശ്നമാണ് ബാക്കിയുള്ളതെന്നു ഞാൻ എൻെറ തമിഴ് സ്നേഹിതന്മാരോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എല്ലാം പരിഹരിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. പക്ഷേ അതിന്നു സൌമനസ്യവും സൌഹാർദ്ദവും വേണം. അതല്ലാതെ തമ്മിലടിച്ചും യുദ്ധംചെയ്തും ഇതെല്ലാം സമ്പാദിക്കാമെന്ന മനോഭാവം വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഒരുകാര്യവും നടക്കാൻപോകുന്നില്ല. ആർക്കും അതുകൊണ്ടു നന്മയുണ്ടാകാനും പോകുന്നില്ല.

മലബാർ ജില്ല വളരെ അധഃപതിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. അവിടെ വ്യവസായങ്ങളൊന്നും തന്നെയില്ല. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കൃഷിചെയ്യാൻ ഒന്നാമതു് സ്ഥലമില്ല. കൃഷിചെയ്യണമെങ്കിൽ ഇനി ആകാശത്തേ സ്ഥലമുള്ളു. വലിയൊരു ജന്മികുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവനാണ് ഞാനും. എനിക്കും കുറച്ചു കൃഷിചെയ്യാൻ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹം ഇല്ലാതെയില്ല. പക്ഷേ കൃഷിചെയ്യാൻ സ്ഥലമില്ല. വസ്തുക്കളെല്ലാം മററുള്ളവരുടെ കയ്യിലായി. അതൊന്നും മടക്കിക്കിട്ടാൻ സാദ്ധ്യവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യണമെന്ന മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ ആകാശത്തു കൃഷിചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇന്നുള്ളത്. മലബാറിൽ സ്ഥലം അത്രയ്ക്കു കുറച്ചേയുള്ളു. ജനസംഖ്യയാണെങ്കിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളെല്ലാം മലബാറിലുണ്ട്. പക്ഷേ അയൽക്കാരെന്ന നിലക്കു നാം അന്യോന്യം സൌഹാർദ്ദത്തോടും സൌമനസ്യത്തോടും പെരുമാറുകയാണെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം പരിഹാരം കാണാൻ സാധിക്കും. നമുക്കെല്ലാം സുഖമായി സ്വൈരജീവിതം നയിക്കാനും സാധിക്കും. മലയാളികൾക്കു തമിഴ്നാട്ടിൽ കുറെ കുടിയേറിപ്പാർക്കാൻ സൌകര്യം നൽകുക, തമിഴ്നാട്ടിന്നു കേരളത്തിൽനിന്നും വെള്ളവും കാടും മററും കൊടുക്കുക, ഇതെല്ലാം സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളു. തമിഴ്നാട്ടിൽ വെള്ളമില്ലാതെ ആളുകൾ ചത്തൊടുങ്ങുമ്പോൾ വെള്ളം തരികില്ലെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു മനുഷ്യത്വമില്ലാത്തവരല്ല മലയാളികൾ. ഞങ്ങളുടെ അയൽക്കാർക്കു കഴിയുന്ന ഏതു സഹായവും ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരായിരിക്കും.

സർ, വളരെക്കാലമായി അവഗണിക്കപ്പെട്ടു അധഃപതിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു ജില്ലയാണ് മലബാർ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലൊ. മലബാറിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഇ-

ഗവൺമെൻറ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ചിലതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, നൂററാണ്ടുകളായി അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടന്ന ഒരു ജില്ലയെ അഞ്ചോ ആറോ കൊല്ലംകൊണ്ട് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. അത്രയ്ക്കു അധഃപതിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമായതുകൊണ്ടാണ് ഗവൺമെൻറിൻെറ പദ്ധതികളെല്ലാം കടലിൽ കായം കലക്കിയപോലെ നിസ്സാരമായിപ്പോയിട്ടുള്ളത്. ഇനി ഒരു ചുരുങ്ങിയ കാലമേ മലബാർ ഈ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. ആ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിലെങ്കിലും മലബാറിൻെറ പിന്നോക്കനിലയെ പ്രത്യേകം പരിഗണിച്ചു ഉള്ള വികസന പദ്ധതികളെങ്കിലും ഊർജ്ജിതമായി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ട്. അതു ചെയ്തില്ലെന്നുവച്ചു മലയാളികൾ തമിഴരോടു പകവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അത്രയ്ക്കു മൂഢന്മാരല്ല. എങ്കിലും ഉള്ള സമയംകൊണ്ട് ഗവൺമെൻറ് കഴിവുള്ളിടത്തോളം നന്മ ചെയ്തു എന്ന ഒരു ആശ്വാസവും സംതൃപ്തിയും അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു അതുകൊണ്ടുണ്ടാകും. തമിഴ്നാട്ടിനുവേണ്ടി എന്തു സഹായവും ചെയ്യാൻ മലയാളികൾ എന്നും തയ്യാറായിരിക്കും. തമിഴർ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ എന്നും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്രമാത്രമെ എനിക്കു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയാനുള്ളു. ഇത്രയും സമയം അനുവദിച്ചതിനു അങ്ങേയ്ക്കു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ എൻെറ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1-17 p.m. **SRI S. P. THANGAVEVU** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதாவின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை சட்டசபையின் முன்பாக வைக்கும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த ராஜ்ய புனரமைப்பு மொழி அடிப்படையில் யோசிக்கப்படவில்லை, மற்றபடி நிர்வாகம் திறமையாக நடக்கவும் மற்றும் இதர சௌகர்யங்களுக்கும் புனரமைப்பு வேலை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். நாட்டில் மற்ற பகுதிகளில் எந்தப் பகுதியைப் பார்க்கும்போதும் மொழி அடிப்படைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் தென்னாட்டில் முக்கியத்துவம் அந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது நன்றாக தெரியவருகிறது. தென்னாட்டின் கோரிக்கைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல பகுதிகளில் கிளர்ச்சிகள் நடந்தன. அந்த அடிப்படையிலும் இந்த நாடு பிரிக்கப்படவில்லை. ஒரே மொழியை பேசக்கூடிய இடங்களையும் ஒன்று சேர்க்கப்படவில்லை. அந்த முறையில் இந்த மசோதாவை திருத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த மசோதாவை திருத்திக்கொண்டு வருவதன் மூலமாக மக்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மொழி அடிப்படையைக் கொண்டு இந்த ராஜ்யத்தைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது மக்களுடைய கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தை தமிழ் ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி தமிழ் ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. சிறு சிறு திருத்தங்கள் மட்டும் கொண்டுவந்தால் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாகாணத்தை சென்னை மாகாணம் என்று அழைக்காமல் தமிழ் மாகாணம் என்று அழைப்பது என்பது பெரிய திருத்தம் அல்ல. தமிழ் மாகாணம் என்று அழைப்பதில் இந்த சர்க்காருக்கும் சரி, மத்திய சர்க்காருக்கும் சரி எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் .இருக்க முடியாது. அதனால் பெரிய மாறுதலும் ஏற்படப்போவதில்லை, பொருளாதாரத் துறையிலும் எந்த விதமான மாறுதலும் ஏற்படப்போவதில்லை. எந்த விதமான லாபமோ நஷ்டமோ வந்துவிடப்போவதில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ் மொழி பேசுவதால் அதன் அடிப்படையில் இதை தமிழ் ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் நியாயம். ஆகவே இந்தப் பகுதியை தமிழ் மாகாணம் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழ் பேசக்கூடிய மற்ற பகுதிகளையும் இந்தத் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்ப்பதுதான் முறையாகும். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னபோது தேவிகுளம், பீர்மேடு முதலிய பிரதேசங்களை தமிழ் நாட்டுடன் இணைக்கப்படவேண்டும் என்று திறமையாகப் பேசியிருக்கிறார். அப்படி இணைக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சட்டசபையின் மூலமாக அதன் கருத்தை வலியுறுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அதையே மீண்டும் அவர் மத்திய சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அப்படித் தெரிவிப்பதன் மூலமாக இந்த இரண்டு பகுதிகளையும், மற்ற சிக்கல்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் எல்லைக் கமிஷன் ஏற்படுத்தித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். இவற்றை தமிழ் நாட்டோடு இணைப்பதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ராஜ்யங்களை புதிதாக மாற்றி அமைப்பதன் மூலம், அந்தந்தப் பகுதி மக்கள் முன்னேற்றம் பெறுவதற்கும், நிர்வாகம் பலம் பெறுவதற்கும் இடம் ஏற்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களை மாற்றி அமைப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான லாபமும் ஏற்படக்கூடிய வழியைக் காணோம். அது சம்பந்தமாகத் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்ற காரியங்களிலும் தமிழ் நாட்டுக்கு அனுகூலம் ஏற்படுமென்ற அறிகுறியைக் காணோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ராஜ்யப் புனரமைப்பு மசோதாவில் நிர்வாக இயந்திரம், ஹைக்கோர்ட்டு போன்ற விஷயங்களும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்யம் பிரிக்கப்படும்போது உத்தியோகத்திலுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க மொழி, இனம் என்ற வகையில் பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது என்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து மலையாளம், கன்னடம் முதலிய பிரிக்கப்படும்போது, அந்தப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தால் அவர்களும் அனுப்பப்படுவார்களா, மாட்டார்களா என்பது போன்ற விஷயம் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது ராஜ்ய சர்க்காரில் தமிழர்கள் அல்லாதார்கள், வேறு இனத்தவர்கள், வேறு மொழிக்காரர்கள் நிறையப் பேர் உயர்ந்த உத்தியோகங்களிலெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழி பேசாத, மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய பேசும் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ராஜ்ய புனரமைப்புக்கும் பின்னும் இந்த ராஜ்யத்திலேயே வேலை பார்த்து வரட்டும் என்று விடுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மலையாளப் பகுதியையும், கன்னடப் பகுதியையும் முறையே கேரள, மைசூர் ராஜ்யங்களோடு சேர்க்கும்போது, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே உத்தியோகங்களில் இருந்தாலும் அந்தச் சர்க்கார்களுக்கு மாற்றிவிட ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம். ஆந்திரா சென்னை ராஜ்யத்தைவிட்டுப் பிரிந்தபோது, புதிதாகப் பிரிந்த சர்க்காருக்குப் போதுமான அதிகாரிகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் யாரையும் அவர்கள் எடுத்துப்போக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. புதிதாகப் பிரிந்துபோன பிற்பாடு அவர்களுடைய பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே பொறுக்கிக்கொண்டார்கள். அதேபோல கேரளம் பிரிந்து போகிறபோது, கன்னடப் பகுதிகள் பிரிந்து போகிறபோது, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும், இவர்களையும் அந்த ராஜ்யங்களுக்கே அனுப்பிவிட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்குப் பிரிவினையினால் அனுகூலம் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கான வழிமுறை எதுவும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே திருத்தங்கள் மூலமாக அம்மாதிரியான விஷயங்கள் ஏதாவது வந்தாலும் அதனை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதை ஒப்புக்கொண்டு இந்தக் கருத்தை மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சும் செய்யவேண்டும். அவர்களை

[Sri S. P. Thangavelu] [28th March 1956]

இந்த ராஜ்யத்திலேயே இருக்கவிடுவதினால் என்ன நஷ்டம் ஏற்படப் போகிறது என்று கேட்கலாம். அந்த அதிகாரிகளை தங்கள் பிரதேசத்திற்குப் போக விரும்புவார்கள். அவர்களுடைய நலனை உத்தேசித்தும் அவர்களுடைய பிரதேசத்திற்கு அனுப்புவதே முறை.

அடுத்தபடியாக தொழில் கல்லூரிகளில் படித்துக்கொண்டிருக்கிற மாணவர்களைக் குறித்துச் சில சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறதாக உணருகிறேன்.

ஆனால் காலேஜுகள் திறந்த பிறகு புதிதாக மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட ஆரம்பிக்கும்போது, மற்ற மொழிபேசும் பகுதிகளிலிருந்து வரும் மாணவர்களை சர்க்கார் இந்த நாட்டு தொழில் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக எந்த விதமான சலுகையும் காட்டக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுவரை தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு தொழில் கல்லூரிகளில் படிக்க அதிகமாக வாய்ப்பு இருந்ததில்லை. இனி மேலாவது அந்த படிக்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக ஏற்படுவதற்கு நாட்டின் சட்டங்களிலே இடம் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்காக தகுந்த திருத்தங்கள் இந்த மசோதாவின்மீது கொண்டுவந்தால் அவைகளை சர்க்கார் எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch anu meet again at 3 p.m. to-day.

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER : Mr. Ananta Pai will now speak.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, I have to address an empty House . . .

MR. SPEAKER : Say ' this House '.

* SRI T. ANANTA PAI : Sir, the Government of India have placed before us the State Reorganization Bill and the connected proposals for the amendment of the Constitution. After the Report of the States Reorganization Commission was presented to the State Assemblies and the Parliament and public opinion was invited to it and after several negotiations between the affected parties, the Government of India have been able to solve several problems to the satisfaction of a very large number of people. In spite of claims and counter-claims, it has been possible to arrive at a large amount of agreement. But unfortunately there are certain border adjustments which have worried a lot of people. The Prime Minister, speaking on the floor of the House of the People gave expression to the feeling that he would not understand why people should be agitated when a few villages belong to one State or the would happen thereafter to those people wha remained behind, was would happen thereafter to those people who remained behind, was really a matter which required the attention of the Government.

Sir, no doubt, the wishes of the people, to a very large extent, have got to be respected. At the same time the Report itself has stated that where national considerations are overriding even the wishes of the people may have to be subjugated to them. But in areas where people feel very strongly that they should not continue

28th March 1956] [Sri T. Ananta Pai]

to be with one State, I do not think that it is proper to compel them to continue there as it does not involve a very large national consideration. After all, their feelings have got to be taken into consideration. A certain amount of tension has already been brought about in the minds of the linguistic minorities. What is the fear that haunts them to-day? What is the reason for the desire to dissociate themselves with these proposals and insist on remaining in a particular State? I think, the Central Government are not unaware of the feelings of tension that are likely to be created in the border areas which, I am sure, no Boundary Commission would be able to satisfactorily solve. After all, it is but proper that the leaders of the affected areas must sit together and arrive at a satisfactory solution so that no political party even at a future date would be enabled to fish in troubled waters and continue to keep this agitation or tension which is not desirable in the future interest of the country. If these border disputes continue to exist—to which danger the States Reorganization Commission has drawn our attention—some States are likely to claim extra territorial rights over the people of a language group in which they are interested. Therefore, I do hope that the intervening period between now and before the Bill comes up before the Parliament, would be utilized to see that the representatives of the people and the Members of the Parliament belonging to affected areas are enabled to come together by the Government of India and made to understand the problems and desires of the people and come to some satisfactory solution. Otherwise, the border problems are going to be a pestering sore on our body politics and the very object that we have in mind of bringing about a national consciousness of oneness of the country would be defeated.

Sir, new States are being brought into existence, and we shall belong to one such new State. It is the State of Mysore, by whatever name it may be called. It has its own problems, problems which, I think, the Parliament should take into account from the very beginning. It is the one State where five administrative units are going to be integrated—four districts of the Bombay State, two districts of the Hyderabad State, one district and one taluk of the Madras State, Part ' C ' State of Coorg and the Mysore State with different types of administration, laws, taxation and scales of pay. This integration is something which, I am afraid, is going to be only the ' Second Five-Year Plan ' for our new State unless the leaders of Karnataka show courage, vigour and broadmindedness which are necessary. Just as linguism could be a bad thing even 3 p.m.
within a language group, even within a State it is not impossible to think of regionalism developing as has already been shown. If these five integrating units come together understanding the objective before them of building up of a new State availing of the golden opportunity that has been given to them to develop that part of the country called Karnatak with all the untapped resources that are available, I think it is something of which the people of Karnataka or Mysore could be proud of. But instead of that, if we are very much worried as to which is the group, which is the party,

[Sri T. Ananta Pai] [28th March 1956

who are the people that are going to be in power this integration will become a very difficult job. After all before the physical integration of all these parts, the most important thing is to have an integration of all our minds and hearts realising the common objective. Just as Mysore State is claimed to be a model State in several respects—it is a model State in several respects—and some people there have an apprehension that its importance might be lost, when about a crore of people from outside should come in and integrate themselves in Mysore State, there are apprehensions even in the integrating units like South Kanara whether the educational institutions that they have in such large numbers would be looked after as well in the new State. There is a feeling in the Bombay State whether the civil servants and the Government servants are going to be paid the very same salary as they receive now in the new State also. All these feelings certainly give rise to a certain amount of suspicion and hostility. That is not the atmosphere under which a proper and normal integration could take place within a short time. Sir, I therefore, wish that all these difficulties are realised before hand. It should not be that after we go there each unit starts quarrelling with other forgeting the greater objective before it. I therefore feel that the same solution that has been provided for Telangana and Punjab should be provided for Mysore so that the apprehensions of these people might be set at rest. I am rather inclined seriously to believe that a separate Regional Council must be constituted for the non-Mysore area that is to go into the new State so that neither of the units should have a feeling that the other is going to exploit it. We are interested as much in the development of Mysore, as Mysore should be interested in the development of rest of us because after all the new Karnataka State cannot be built up with only one part of it alone developing. From this point of view I do feel that it does require a cadre of experienced civil servants. I wish that all the experienced administrative personnel should be an asset to that State wherever they may be working in Karnataka areas now. After all one of the greatest assets that a State can have is an experienced and efficient and honest administrative personnel devoted to the cause of their duty. I wish the tide of popular emotions is not allowed to ebb away and later on give rise to disappointment. Many people felt that everything would come automatically after Independence. Now many people feel that prosperity will automatically follow the creation of new States. No doubt the creation of new States will give ample opportunities for people to build up and develop and further their economic resources. The Dhar Commission felt that if all Karnataka regions come together under one administration it would be a prosperous State. Well, it will provide the necessary incentive for development, but development does not automatically follow. We shall have to work hard for it. I therefore wish that we make a proper attempt to build up the new States laying surer foundations and clearing all misunderstandings beforehand rather than make the people disappointed that after all they did not get what they expected out of a new State. I wish that the existing institutions

28th March 1956] [Sri T. Ananta Pai]

in the integrating units should continue and the traditions of these units which are respected by the people continue. So far as Government services are concerned, if they wish, option must be given to them wherever they are working to opt to new States. The scales of pay adopted should be one recommended by the States Reorganization Commission, i.e., the highest scale of pay prevailing in any integrating unit should be given as far as possible. There is no provision made in the Bill for payment of the highest prevailing scale of pay in any integrating unit. I therefore wish that this point is made very clear, so that there is no misunderstanding and the integrating units do not start quarrelling among themselves.

MR. SPEAKER : I am going to prescribe a time-limit of 10 minutes for each hon. Member. The hon. Member has exceeded the time-limit.

* SRI T. ANANTA PAI : May I request you, Sir, to give me five more minutes?

MR. SPEAKER : There are a large number of speakers. The hon. Member may continue.

* SRI T. ANANTA PAI : There are other points that I would like to refer to. One is the matter of High Courts. I do not see why a second place should be given to the High Courts of Rajasthan, Mysore and Kerala considering the level of income at the Bar. As Sri Vaikunta Baliga has put it rightly, it will lead to a lot of complications later on because it will give them an inferior status. I am afraid that the judgments of those High Courts might not be taken seriously by the other High Courts because they might think that those judgments were given by some Judges who are not as well paid as themselves. Any difficulty should not come in the way of the High Courts being upgraded and the Judges being paid well. The States Reorganization Commission has recommended that one-third of the strength of the Judges at least should come from areas outside the State. Will this be possible unless all Courts are treated alike?

The States Reorganization Commission has made some salutary recommendations. One was about the administrative personnel. They said that half at least of the All-India Services must come from outside. I do wish that this is taken into account and the Parliament necessarily enforces this. Now that zones have been constituted, I go one step further and wish that instead of assigning the All-India Services personnel State-war as they envisage, they are allotted on a Zonal basis so that people who work in one Zone may be freely transferred from one State to another and they may have a broader outlook. We should not instil a parochial outlook and vested interest in the officers serving the Government.

Sir, one more point I would like to make out. We all say that regionalism and communalism must not be allowed to develop.

But unfortunately we lay the foundations for all these in our highest educational institutions. The Universities, instead of becoming temples of learning, become citadels of vested interests, privileges, castes and communalism. While this whole report lays emphasis on one Indian citizenship, a young man who should feel that he belongs to this country comes across barriers of caste, community and language. Educational institutions of one State are not open to the students of another State. The result of it is, everywhere there is a feeling of being trampled upon and the privileges of citizenship given by the constitution become a mockery. Even with regard to Services, Government want people of their State only to work in that region. I very much wish that while the new States attend to the elementary education, the higher educational institutions and professional colleges are all taken over by the Central Government and facilities made available to students of all States so that no vested interest may be created in their very foundations that by calling themselves Kannadigas, Malayalees, or Andhras they are entitled to more privileges. Then only we will be laying the sure foundations of Indian citizenship; then only everybody will feel that he is a citizen of India. Good intentions should be followed by concrete action.

Sir, You may remember our visit to the Mental Asylum last year as members of the Estimate Committee. We found then that that was the only place where no segregation was practised in spite of the fact that there were a few European patients. Not even in the United Nations may we find this policy of non-segregation. Should we find that it is only in insanity that people are united. Let us remember that in poverty, in illiteracy, in ill-health, India is united. In respect of these problems I do not think there can be any great difference between one language group and another. There is need for development everywhere. While we develop, let us always remember whatever we do in one State is going to contribute to the building up of our country.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഭാഷാപരമായി സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയെന്നുള്ളത് വളരെക്കാലമായി രാജ്യത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള ഒരു സജീവപ്രശ്നമാണ്. ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യമായതിനുശേഷം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ പ്രശ്നം നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരുടെ പരിശോധനയ്ക്ക് വിഷയമായിട്ടുണ്ട്. വിഭജനവും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളുമെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തു ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ആളുകളെയെല്ലാം ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കാൻ പോന്നവയായിരുന്നു. സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനാ കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെയും സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടന തികച്ചും ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു തെററാണെന്നു ഊന്നി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷയോടൊപ്പംതന്നെ സാമ്പത്തികഭദ്രത, ഭരണപരമായ സൌകര്യം എന്നിവയ്ക്കും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചാലേ സംസ്ഥാന പുനഃസ്സംഘടന പൂർണ്ണവും തൃപ്തികരവുമാകൂ എന്ന് കമ്മീഷൻ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയ്ക്കു നോക്കിയാൽ ഈ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനതന്നെ മൌലികമായ ഒരബദ്ധമാണെന്നു ഞാൻ പറയും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ജനായത്തമാതൃകയെപ്പോലും ഈ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന അലങ്കോലപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതിനകം വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്.

സർ, ജനായത്ത ഭരണരീതിതന്നെ പ്രയോഗത്തിൽ തലയെണ്ണി തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുക എന്നുള്ളതാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇന്ന് ഏതു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യം എടുത്തു നോക്കിയാലും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ കീഴിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതായിട്ടാണ്

കാണാൻ കഴിയുക. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച് ഭരണം നടക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷത്തിന്നു അതിൽ യാതൊരു കൈയുമില്ല. പരിപൂർണ്ണമായ ജനപ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ ഭരണം ഇന്ന് ഒരു ദിക്കിലും നിലവിലില്ല. പുതുതായി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളെ എടുത്തുനോക്കിയാൽ കേരളസംസ്ഥാനമാണ് ഏററവും ചെറുത്. ഉത്തരപ്രദേശ് ഏററവും വലുതും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിലയിൽ പാർല്ലിമെൻറിൽതന്നെ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ തീരുമാനം രാജ്യം സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഉത്തരപ്രദേശത്തെപ്പോലെയുള്ള വമ്പൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഭൂരിപക്ഷതീരുമാനത്തെ കേരളത്തെപ്പോലെയുള്ള ചെറിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ന്യൂനപക്ഷ പ്രതിനിധികൾ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രജായത്തം അർത്ഥവത്താവുകയില്ല. ഈ നിലയിലുള്ള പ്രജാധിപത്യാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് രാജ്യഭരണം നടക്കുന്നതെന്നു വരുമ്പോൾ ഭരണസൌകര്യവും സാമ്പത്തികഭദ്രതയുമെല്ലാം അവഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് വന്നാൽ അതിലത്ഭുതമില്ല.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം ഞാൻ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നടന്ന സംഭവങ്ങളെയെല്ലാം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി കഴിഞ്ഞതെല്ലാം വിസ്മരിച്ച്, ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ പല ഭാഷകളും സംസ്കാരങ്ങളും ഉള്ളവരാണെങ്കിലും, ഭാവി നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ വ്യത്യാസങ്ങളെയെല്ലാം മറന്നു ഐക്യബോധത്തോടും സഹകരണത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കേണ്ടവരാണെന്ന ബോധത്തോടുകൂടി വേണം ഈ ബില്ലിനെ സമീപിക്കുവാനെന്ന്. എന്നാൽ അതേ ശ്വാസത്തിൽതന്നെ അദ്ദേഹം മലബാറിലെ മുതലമട, അട്ടപ്പാടി മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ കേരളത്തിലുൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ബില്ലിൽ പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും ഭരണസൌകര്യത്തേയും മററും മുൻനിർത്തി ആ പ്രദേശങ്ങൾ തമിഴ് നാട്ടിനോട് ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നും വാദിച്ചു. ഏതൊരടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതൊന്നും മലയാളികളെടുത്തിട്ടുള്ള തീരുമാനമല്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമായ മലയാളികൾ ഭൂരിപക്ഷക്കാരെടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുന്നുവെന്നല്ലാതെ അതിൽ കൂടുതലൊന്നും അതിന്നർത്ഥമില്ല. അതുകൊണ്ട് സംസ്ഥാന പുനഃസ്സംഘടനയുടെ പേരിൽ രാജ്യത്തു നടക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾക്കെല്ലാം ഗവർമ്മെണ്ടിന്നാണ് ഉത്തരവാദിത്വമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തെററില്ല. ഭൂരിപക്ഷമാണ് ഭരിക്കുന്നത്. തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതു ആ ഭൂരിപക്ഷക്കാരാണ്. മററുള്ളവർക്ക് അതിൽ യാതൊരു ചുമതലയുമില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമായ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂരിപക്ഷം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾകൂടി ഇനിയും വിട്ടുകിട്ടണമെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന്റെ ന്യായം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഇന്നത്തെ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു മന്ത്രിയാണെങ്കിലും ഭരണഭാരം വഹിക്കുന്ന ഒരു തമിഴ് മന്ത്രിയെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന വാദങ്ങൾ സകല മലയാളികളേയും നിരാശപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്.

കേരളസംസ്ഥാനം രൂപം കൊള്ളാനിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം താങ്ങും തണലുമായി നിൽക്കുന്നതു കേന്ദ്രഗവർമ്മെണ്ടാണ്. കേന്ദ്രത്തിന്റെ സ്ഥായിയായ സഹായം ഇല്ലാതെ കേരളത്തിന്നു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ അഭിലഷിച്ചിരുന്നതു ഒരു അഖണ്ഡകേരളസംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചു കാണുവാനാണ്. പക്ഷെ ഒരു വെട്ടിമുറിച്ച കേരളമാണ് ഉടലെടുക്കാൻ പോകുന്നതു. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ ഗൂഡല്ലൂർ കേരളത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നാല്പത്തി ഏഴായിരത്തിൽ ചില്വാനം ജനസംഖ്യയുള്ള ഗൂഡല്ലൂരിൽ വെറും പത്തൊമ്പതിനായിരത്തിൽ ചില്വാനം മാത്രമെ തമിഴ് സംസാരിക്കുന്നവരായിട്ടുള്ളൂ. അതേ സമയം മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവർ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിന്നു മേലുണ്ട്. എന്നിട്ടും ആ പ്രദേശം തമിഴ്നാട്ടിൽ നിലനിറുത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കയാണ്. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗൂഡല്ലൂർ കേരളത്തോടു ചേരേണ്ടതല്ലെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ അഞ്ചു താലൂക്കുകൾ തമിഴ് നാട്ടിനോട് ചേർക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചതു എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ അഞ്ചു താലൂക്കുകൾ തമിഴ് നാട്ടിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ഭാഷയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിപ്പോവുകയാണെങ്കിൽ ഗൂഡല്ലൂർ കേരളത്തിൽ ചേർക്കാതിരിക്കാൻ എന്താണ് കാരണം?

[Sri C. Kunhirama Kurup] [28th March 1956

സർ, വിഭജനം കഴിഞ്ഞു നാമെല്ലാം ഇവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടവരാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയെ പൊതുവായി സ്പർശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം നാം ഒന്നിച്ചു കൈകോർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടവരാണെന്ന വസ്തുത നാം ഒരിക്കലും മറന്നുകൂടാ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രി അടുത്തകാലത്തു ദക്ഷിണസംസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തു വാദങ്ങളും പ്രസ്താവനകളുമെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നിയതു് അദ്ദേഹം ദക്ഷിണസംസ്ഥാനം വേണമെന്നു പറയുന്നതു് അതുകൊണ്ടു് തമിഴ്നാട്ടിനു ചില ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണെന്നാണു്. തമിഴർക്ക് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണെങ്കിൽ അതുപോലെതന്നെ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ തമിഴരും ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണു്. അങ്ങനെ പരസ്പര സഹകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസാരിച്ചു് കാര്യങ്ങൾ ഒതുക്കിത്തീർക്കാൻ മലയാളികൾ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരാണു്. ആ സഹകരണവും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകാൻ വേണ്ടി, ഭരണസൌകര്യത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികഭദ്രതയുടേയും പേരിൽ ഭരണാധികാരം വഹിക്കുന്ന ആളുകൾ മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഞാൻ ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് എതിരല്ല. പക്ഷെ ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു അതിരു കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് ഭരണസൌകര്യത്തെയും സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയെയും അപകടത്തിലാക്കുന്നതു് രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനു വഴിവെക്കുന്നതാണു്. ആ ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടാണു് കേരളത്തിലെ പ്രധാന രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും നേതാക്കന്മാരുമെല്ലാം കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപം മനസ്സിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. ആ രൂപമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ തികച്ചും വ്യക്തമായി പറയാം അതു് ഒരു പശ്ചിമതീര സംസ്ഥാനം തന്നെയാണെന്നു്. ഒരു പശ്ചിമതീര സംസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ ജനസംഖ്യയും വരുമാനവും തൊഴിൽ സൌകര്യങ്ങളും വികസന സാദ്ധ്യതകളും എല്ലാം വെച്ചുകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിക്ഷേമത്തിനും പരിപൂർണ്ണമായ സാദ്ധ്യതകളുണ്ടെന്നു് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ധാർ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ അതു് വളരെ വ്യക്തമായി എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. ധാർ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ മലബാറും തിരു-കൊച്ചിയും മുഴുവനും കൂടാതെ കോയമ്പത്തൂരിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും കാസർഗോഡും തെക്കൻകന്നടത്തിന്റെ മററു ചില ഭാഗങ്ങളും ഗൂഡല്ലൂരും നീലഗിരി ജില്ലയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളുമെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടു് അങ്ങനെയൊരു സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചുകൂടാ എന്ന ചോദ്യത്തിനു ഭരണാധികാരികൾ ഇനിയും തൃപ്തികരമായ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു വെട്ടി മുറിച്ച കേരളം ഉണ്ടാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷവും, അതു് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ തലയിൽ വെച്ചുകെട്ടിയതിനുശേഷവും ഇനിയും ചില ഭാഗങ്ങൾ തമിഴ്നാട്ടിനു കിട്ടണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വാദിക്കുന്നതു്. ചുരുക്കത്തിൽ ഏതു ഭാഗമായാലും ഏതു് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം ഏതിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ട എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതു് ഒരു സാർവ്വദേശീയ വീക്ഷണത്തിലും സാഹോദര്യബുദ്ധിയോടുകൂടിയും ആയിരിക്കണമെന്നു മാത്രമെ എനിക്കു ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കാനുള്ളു.

3-30 p.m. * **Sri M. S. Mogral**: Mr. Speaker, Sir, I am very much thankful to you for the opportunity that you have given me to participate in to-day's discussion. The States Reorganization Bill has been placed before this House to elicit the opinion of this House on the provisions contained therein. I do not find much difference between the States Reorganization Commission report and the provisions contained in the present Bill. As such I doubt whether this House has got anything substantial to contribute to its opinion already submitted during the discussion on the States Reorganization Commission report. Anyhow the Bill has come before this House and we should express ourselves in unequivocal terms and make the Central Government understand the exact reaction of this House. I stand by every word I spoke during the discussion of the States Reorganization Commission report earlier. This is in reference to the northern portion of Kasaragod taluk to the north

28th March 1956] [Sri M. S. Mogral]

of the Chandragiri-Payaswami rivers consisting of the revenue firkas of Manjeshwar, Kumbla, and some villages of Kasaragod firka of which I have the honour to represent the latter in this House. This area has been recommended to be merged with Kerala in spite of the wishes of the people of that area and against the wishes of the representatives of both the Houses here and those of the Parliament, nay against the decision of this House as recommended during the discussion of the States Reorganization Commission report. The present Bill is a reiteration of the States Reorganization Commission report, and I do not find anything substantial in it. The States Reorganization Commission report proceeds on the question of language and bases its recommendations on administrative convenience as far as this area to the north of Chandragiri river is concerned. Every argument adduced by the Commission has been met in an exhaustive manner by us during the discussions of the report. Further, Sir, statistics supplied with regard to educational institutions, registration of documents, and a number of other points leave no doubt as to the claim of the area not to be put in Kerala. It has been pointed out that administratively it will be in the interests of the area to remain in Mysore. Geographically, the Chandragiri river is the natural boundary, and the waters of this river separate the distinct cultures of Mysore and Kerala. Any attempt to cut away this area from its natural set-up and include it in any other State is no better than the vain and unimaginative operation of a surgeon to cut an important organ from a human body and graft it on to another lacking that organ. This operation will definitely do harm to the former without conferring any benefit on the latter. This transplanted organ is sure to result in gangrene or any other self-imposed disease. Also, Sir, such a course while certainly working for the detriment of the separating and contiguous region coming under Mysore, will not improve the progress of the disputed area merging with Kerala with any substantial benefit to that State. Furthermore the discontent engendered in the hearts of the people of the area will not die for centuries to come. I say that the area is opposed to such a merger, and I challenge any one who disputes my statement either by plebiscite or by any other method known to democracy. However we do feel that as long as the destinies of this great country are in the hands of our great Prime Minister, there is no room for pessimism. We are glad to note that the Central Government have not banged their doors on the issue of the States Reorganization Bill. Perhaps none among us is a greater believer in the principles of democracy and democratic institutions than our great Prime Minister. Agitation in a number of places has not failed to convince him that the arrangement arrived at against the wishes of the people and without their approval cannot have the moral sanction so necessary for its success. It is heartening to note that the Prime Minister has reiterated his firm belief in his great ideas and expressed the view that any proposal for reorganization would not be undertaken by the Government against the wishes of the people, whom it is going to affect. Under these circumstances, I would submit that plebiscite is an easier method

than any other method known to democracy to ascertain the wishes of the people. Now most of the panchayats having resigned on the reorganization issue, new elections to those boards including those boards that have not resigned so far, may be based on plebiscite. Thank you, Sir.

3-35 p.m. **SRI C. H. KANARAN** : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനയെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ചില തത്വങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് പോകണമെന്നാണ് എനിക്ക് പ്രധാനമായും പറയാനുള്ളത്. അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാത്തിടത്തോളം സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനകാര്യത്തിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാവുക എന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. ഇന്ന് ഈ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ അവഗണിച്ചു എന്നുള്ളതാണ്. ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ വേണമെന്ന വാദം ഇന്നോ, ഇന്നലെയോ ഉണ്ടായതല്ല. വളരെക്കാലത്തിനു മുമ്പെ ഇന്ത്യയിൽ ദേശീയപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച കാലം മുതൽക്കേ ഭാഷാസംസ്ഥാനം നമ്മുടെ ഒരു മുദ്രാവാക്യമായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്തു സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയ നേതാക്കന്മാരും അതിൽ പങ്കെടുത്ത ധീരഭടന്മാരും ഒരുപോലെ ഇന്ത്യയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യമാണ് ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കണം എന്നുള്ളത്. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതിനുശേഷം പലരും മറന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഭാഷാസംസ്ഥാനകാര്യവും ഒട്ടേറെ മറന്നുപോയി എന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. നാം നമ്മുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽനിന്നു കുറെയെല്ലാം പിന്നോട്ടുപോയി. വീണ്ടും ആന്ധ്രസംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനുവേണ്ടി പൊട്ടി ശ്രീരാമുലു നിരാഹാരവ്രതം ആരംഭിക്കുകയും തെലുങ്കർ പ്രക്ഷോഭണം കൂട്ടുകയും ചെയ്തതിനുശേഷമാണ് അക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കാര്യമായി ആലോചിക്കാൻ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരും ഗവൺമെൻറും മുന്നോട്ട് വന്നിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറിനുള്ള വൈമനസ്യം വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല എന്നാണ് ഇപ്പോഴും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്. അതുനിമിത്തമാണ് ഈ അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ രാജ്യത്തു വലിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും, കലാപങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളുമെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ എവിടെവിടെയെല്ലാം കൃത്രിമങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാമാണ് പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും ലഹളകളും മററു തകരാറുകളും പൊന്തിവന്നിട്ടുള്ളത് എന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ബോംബെയിൽ നാം കണ്ടതു അതാണ്. ന്യായമായി മഹാരാഷ്ട്രത്തോട് ചേർക്കേണ്ട ബോംബെയെ എന്തെല്ലാമോ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു മാററിനിർത്തിയതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് ബോംബെയിൽ ഈ കുഴപ്പം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെ ബിഹാറിലെയും ബംഗാളിലെയും സംഭവങ്ങളും. ബിഹാർ-ബംഗാൾ സംയോജനം ആലോചനവിഷയമായതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് അവിടെ ഈ കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെയും ദക്ഷിണസംസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചനയുണ്ടായപ്പോഴാണ് ചില അസ്വസ്ഥതകളെല്ലാം ആരംഭിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ആദ്യം അംഗീകരിക്കുകയും, പിന്നീട് അതു പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുകയാണ് ഏററവും ശരിയായിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗമെന്നു ഊന്നിപ്പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ ബില്ലിലുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളെസംബന്ധിച്ചും ഒരു ചർച്ചക്ക് ഞാനിപ്പോൾ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം ചിലതു പറയാനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതു് ഒരു കേരളസംസ്ഥാനം രൂപമെടുക്കാൻ പോകുകയാണെന്നുള്ളത് വളരെ വളരെ സന്തോഷിക്കത്തക്ക ഒരു കാര്യമാണ്. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി അഭിലഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് കേരളസംസ്ഥാനം. ദക്ഷിണസംസ്ഥാനമായാലും ശരി, പശ്ചിമസംസ്ഥാനമായാലും ശരി, മറെറന്തെല്ലാം ഉരുട്ടുപിരട്ടുകളായാലും ശരി, അതിലൊന്നും മലയാളികൾക്കു അശേഷം താല്പര്യമില്ലെന്നു സുവ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതൊന്നും കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നവയല്ല. അതിലൊന്നും അവർക്കു വലിയ താല്പര്യവുമില്ല. പുതുതായി സംസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം രൂപമെടുക്കുമ്പോൾ മലയാളികൾക്കും കന്നടക്കാർക്കും എല്ലാം ഇവിടെനിന്നു പാസ്പോർട്ട് കൊടുത്തു പറഞ്ഞയക്കണം എന്നുള്ള മട്ടിൽ ചിലർ ഇവിടെ സംസാരിച്ചു കേൾക്കുകയുണ്ടായി. തമിഴരല്ലാത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയെല്ലാം ഇവിടെനിന്നു പറഞ്ഞയക്കണം, മററു രംഗങ്ങളിലും തമിഴരല്ലാത്തവരെയെല്ലാം പുറത്താക്കണം എന്നുള്ളമട്ടിൽ ഒരു വാദം ഇവിടെ പൊന്തിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെയുള്ള മലയാളികളെല്ലാം വിട്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളണം, അതുപോലെ അന്നാട്ടിൽ തമിഴരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെല്ലാം ഇങ്ങോട്ട് പോരണം എന്നാണ് വാദം. ഇന്ത്യയാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം; നാമെല്ലാം ഇന്ത്യക്കാരാണ്; തമിഴനായാലും, മലയാളിയായാലും ഇന്ത്യയുടെ അഭിവൃദ്ധിയാണ് നമ്മുടെ അഭിവൃദ്ധി; ഇന്ത്യ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടാലേ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു അഭിവൃദ്ധിയുള്ളു എന്നീ കാര്യങ്ങളൊന്നും കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കൂട്ടരാണ് ഇത്തരം വാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തിനു സർവ്വപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ആഭ്യന്തരഭരണത്തിനുള്ള സൌകര്യത്തെ മുൻനിർത്തി ഇന്ത്യൻ യൂനിയനു അകത്തുതന്നെ ഭാഷാഘടകങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുക എന്നുള്ള നിലയിലാണ് ഞങ്ങൾ ഈ പ്രശ്നത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. അതിർത്തികളെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെയാണ് കേരളസംസ്ഥാനവും മദ്രാസ് സംസ്ഥാനവും കർണ്ണാടകസംസ്ഥാനവും എല്ലാം രൂപീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചില്ലറ അതിർത്തിതർക്കങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ഗൂഡല്ലൂർ മദ്രാസിൽ നിലനിർത്തണമൊ കേരളത്തിൽ ചേർക്കണമൊ, കേരളസംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും തമിഴ്നാട്ടിനോട് കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതായി ഉണ്ടോ എന്നെല്ലാം ഉള്ള ചില തർക്കങ്ങൾ ഇനിയും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ തർക്കങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. എവിടെയാണോ ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് അതിർത്തിനിർണ്ണയം ചെയ്യുക എന്ന തത്വത്തിൽനിന്നു ഗവൺമെണ്ട് വ്യതിചലിച്ചിട്ടുള്ളത് അവിടെയാണ് തർക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും ഈ തർക്കങ്ങൾ പരിഹാരം കാണാൻ വിഷമമുള്ള മഹാപ്രശ്നങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. വരാൻപോകുന്ന കേരള ഗവൺമെണ്ടും മദ്രാസ് ഗവൺമെണ്ടും കർണ്ണാടക ഗവൺമെണ്ടും ഒന്നുചേർന്നു കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഇന്നില്ല. അതിർത്തി കമ്മീഷന് ഇതേപ്പററി പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പ്രശ്നം അതിർത്തി കമ്മീഷന് വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ഏററവും നല്ലതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ആ തത്വം ബില്ലിൽ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അതിനെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

മേഖലാ കൌൺസിലുകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ എനിക്കു ചില ആശങ്കകൾ ഇല്ലാതില്ല. ഈ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിച്ചാൽ വലിയ ഭയത്തിനൊന്നും അവകാശമില്ല. മേഖലാ കൌൺസിലുകൾ വെറും ഉപദേശകസമിതികളായിരിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. എങ്കിലും ഇതു ക്രമേണ ദക്ഷിണസംസ്ഥാനത്തിലേക്കു വഴുതി വീണേക്കുമോ എന്ന ഭയം ഇല്ലാതില്ല. അതുണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കണം. സംസ്ഥാന നിയമസഭകളുടെ അധികാരങ്ങളെ ചോദ്യംചെയ്യത്തക്ക ഒരു നിലപാടു മേഖലാ കൌൺസിലുകൾക്കുണ്ടാകരുത്. നദീജലതർക്കങ്ങൾ, ട്രാൻസ്പോർട്ട് മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശം നൽകുന്നതാണ് മേഖലാകൌൺസിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ സംസ്ഥാന നിയമസഭകളുടെ അധികാരങ്ങളെ ഈ മേഖലാ കൌൺസിലുകൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ബങ്കാൾ-ബിഹാർ സംയോജനം, ഹിന്ദിക്കാരെക്കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പഞ്ചാബ്, ഇടയ്ക്കു പൊന്തിവന്ന ദക്ഷിണസംസ്ഥാനം ഇതെല്ലാം ഒരു തരത്തിൽ മേഖലാ കൌൺസിലുകളെ നിയമസഭകൾക്കു മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളാണെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും ചില ഭാഗങ്ങളെല്ലാം വിട്ടുപോകുന്നുണ്ട്. കർണ്ണാടക പ്രദേശങ്ങളും മലബാറും വേർപിരിഞ്ഞുപോയാലും മദ്രാസിനു രാജ്യസഭയിലുള്ള മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങൾ കുറയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞതു് ശരിയാണ്. ആ അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു, സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു.

സർ, തമിഴ്, മലയാളം, കന്നടം എന്നീ നാടുകളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു കിടക്കുകയും ഒരേ സംസ്ഥാനത്തിൻെറ ഭാഗമായിരിക്കുകയും ചെയ്യു കാലത്തു് ഈ പ്രദേശങ്ങളുടെയെല്ലാം സമ്പത്തു് കോരിച്ചൊരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ് മദ്രാസ് നഗരം. മദ്രാസ് നഗരത്തിലുള്ളപോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ മലബാറിലൊ സംസ്ഥാനത്തിൻെറ മററു ഭാഗങ്ങളിലൊ ഇല്ല. യൂണിവേഴ്സിററിയുണ്ട്, ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ടുകളുണ്ട്, മെഡിക്കൽ

കോളേജുകളുണ്ടു്, അങ്ങനെ മററു പലതും മദ്രാസ് നഗരത്തിലുണ്ടു്. ഒന്നിച്ചു കിടന്ന ഈ ഭിന്നഭാഷാ പ്രദേശങ്ങളുടെയെല്ലാം പൊതുവായ ഉപയോഗത്തിനുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാണിവയെല്ലാം. അവയിൽ മലബാറിനും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകേണ്ടതാണ്. എല്ലാമൊന്നും വേണമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും കുറേക്കാലത്തേക്കു അതു് ആവശ്യമാണ്. മലബാർ ഇന്നു എത്രയോ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. അവിടെ ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിവരണമെങ്കിൽ എത്രയോ കൊല്ലം പിടിക്കും. പോരെങ്കിൽ മലബാർ വളരെക്കാലമായി അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശവുമാണ്. പെട്ടെന്ന് ഇതെല്ലാം നികത്തിയെടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സംസ്ഥാനത്തു് വിദ്യുച്ഛക്തി വിതരണത്തിന്നായി 11 കോടി ഉറുപ്പിക ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ അതിൽ മലബാറിന്നു കൊടുത്തതു് ഏകദേശം 4 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക മാത്രമാണ്. ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ ജനസംഖ്യക്കണക്കു പറയുന്ന ഗവർമ്മെണ്ടു് വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ ജനസംഖ്യക്കണക്ക് പറയുന്നില്ല. വിദ്യുച്ഛക്തി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ മലബാറിന്നു കിട്ടേണ്ട വിഹിതം കിട്ടിയിട്ടില്ല. അങ്ങനെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടന്ന ഒരു ജില്ലയെ മററൊരു സംസ്ഥാനത്തോടു് ചേർക്കുന്നുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം ആ ജില്ലയുടെ ധനവുംകൂടി വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഗുണം അവിടത്തെ ആളുകൾക്കു നിഷേധിക്കാവതല്ല. പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ നാമെല്ലാം തമ്മിൽ തല്ലാനും കടിപിടികൂടാനും പോവുകയല്ല. അതിർത്തികളെ സംബന്ധിച്ചു് തർക്കമുണ്ടാകുമ്പോൾ അല്പം ക്ഷോഭങ്ങളെല്ലാം കാണിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, അതു കിട്ടണം ഇതു കിട്ടണം എന്നെല്ലാം വഴക്കടിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും രാജ്യത്തിൻെറ പൊതുവായ ഐശ്വര്യം പടുത്തുയർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ നാട്ടിന്നു നേതൃത്വം നല്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ് നാം എന്ന ബോധത്തോടുകൂടി രാജ്യത്തിൻെറ ഐക്യത്തിലും ഭദ്രതയിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്നനുസരണമായിട്ടുള്ള പദ്ധതികളും നടപടികളും കൈക്കൊള്ളാൻ എല്ലാവരും ശ്രമിക്കണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഞാൻ എൻെറ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SRI A. VELOO: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபைமுன்பு இப்போது விவாதத்திலிருக்கும் ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு மசோதாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த சபையில் ராஜ்ஜியபுனரமைப்பு சம்பந்தமாக வந்த தீர்மானத்தை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து விவாதித்து இந்த சட்ட சபையிலுள்ள தமிழர்களின் ஏகோபித்த ஆதரவு பெற்று தமிழ் மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கை இன்னதென்று முடிவு செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். அதை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தற்போது சட்டசபைமுன் விவாதிக்கப்படும் ராஜ்ஜியபுனரமைப்பு மசோதாவில் நமக்கு அது சம்பந்தமான விரிவான திருத்தங்கள் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லாம், சிறுசிறு திருத்தங்கள் செய்ய மாத்திரம் இம்மசோதாவில் நமக்கு இடங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

3-45 p.m. ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு செய்யும் விஷயத்தில் முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டியது மொழி பிரச்சினையாகும். மொழி வழியாக ராஜ்ஜியங்களைப் பிரிக்க இதில் இடங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி கவனிக்கப்படவேண்டும். இரண்டாவதாக, ஜனநாயக ரீதியில் மக்கள் விருப்பத்தை அறிந்து, தொடர்ச்சியாக ஒரே மொழி பேசும் இடங்களை, அதாவது கிராமங்களை unit அடிப்படையாகக்கொண்டு, அவ்விடங்களை அந்தந்த மொழி ராஜ்ஜியத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றும் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் இவ்வித அடிப்படைகளைக் கொண்டு நம் ராஜ்ஜியத்திற்கு எந்த விதமான இடங்களையும் சேர்த்து இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தேவிகுளம், பீர்மேடு இவ்விடங்களில் பெருவாரியான தமிழ் மக்கள் வசிக்கிறார்கள்; மேலும் இவ்விடங்கள் தமிழ் பகுதிகளுக்கு சேர்ந்தாற்போல் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அவைகளை நம் ராஜ்ஜியத்துடன் சேர்க்காமல் கேரள ராஜ்ஜியத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். இவைகள் நம் ராஜ்ஜியத்துடன் சேர நியாயமிருக்கிறதென்று பல புள்ளிவிவரங்களுடன் சென்ற சட்டசபை கூட்டத்தில் வெகு அழகாகவும் ஆணித்தரமாகவும் நிதி மந்திரி எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்படி எடுத்துக்கூறியும் அவ்விடங்கள் நமக்கு கிடைக்காமல் ஒருதலைபட்சமாக தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருப்பதைக் கண்டால் வருத்தப்படாமலிருக்கமுடியவில்லை.

இந்த புதிய மசோதாவில், ஐந்து மண்டல கவுன்சில்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசீய ஒற்றுமைக்கு இவைகள் பயன்படும் என்று சொல்லப்பட்டாலும் மொழிக்கு இக்கவுன்சில் ஏற்படுத்துவதில் முதலிடம் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதுடன் ஆலோசனை கூறும் கவுன்சில் சபையாகமட்டுமே இருக்கும் என்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல், தேசீய ஒற்றுமையைப்பற்றி மாத்திரம் பேசிக்கொண்டே இருந்தால், நமக்கு ஏற்பட்ட அநீதி நீங்கிவிடாது. ஆகவே மொழிக்கு இந்த ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு விஷயத்தில் முதல் இடம்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக நாம் தீவிர முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்வதுடன் நம் ராஜ்ஜியத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிடவேண்டியதுதான் பொருத்தமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை ராஜ்ஜியம் என்ற பெயர் உலகம் அறிந்த பெயர் அதனால் அந்த பெயரே நம் ராஜ்ஜியத்திற்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது தமிழ் நாட்டின் பெயரையே அவமதிப்பதாகும்.

இப்போது டெல்லியில்கூட பல இடங்களில், பெயர்களை எல்லாம் மாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஆந்திராவில்கூட தமிழ்ப் பெயராக இருந்த சில இடங்களில் எல்லாம் பெயர்களை மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால், நம்முடைய இந்தச் சென்னை என்ற பெயரைத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிட, நாம் தக்கவிதத்தில் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR: Mr. Speaker, Sir, it is with a certain amount of pride that I stand before you. This question of the reorganization of the States has created a lot of confusion in various parts of India. Malabar has been free from that and as such I am proud of it. There was not even the slightest demonstration and there was no trouble in Malabar. It is not, as the hon. Member Sri K. Vinayakam pointed out, that Malabar gains something at the hands of the Centre. Hon. Members know that five big taluks, which form the granary of Travancore-Cochin, are taken away. You, Sir, know that Kerala without Kanyakumari is a misnomer. Kerala and Kanyakumari have been connected from the very inception of the State and as such it is a sacrifice. But the people there and here have put forward certain claims to the Central Government. Our beloved leaders have considered all the aspects of the question and they have come to the conclusion that the States should be reorganized on the basis of the recommendations contained in the Bill which is now before us for discussion. 3-50 p.m.

It is true that I had pleaded for Dakshina Pradesh and I still believe that it will come when we realize that the destinies of Tamilnad and Kerala are so intertwined that they cannot exist as two separate States. If we take the population of Malabar, we will find that the Tamil population comes to 119,743. If we take the Malayalam-speaking population of the Tamil districts excluding, of course, Madras and Nilgiris, it comes to 118,119, while the population of Madras including Nilgiris comes to 199,611. I have completely ignored the Tamil population of Travancore-Cochin where out of 92 lakhs, 11 lakhs are Tamil speaking. Considering all this, we will find that the destinies of Malabar and Tamil Nad are so intertwined that from the very early days trade has been in the hands of our Tamil friends. Take any factory there, whether it be the tile factory or the spinning mill or any other factory.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [28th March 1956

They have been in the hands of our Tamil friends. The bulk of the capital has been invested by them and the majority of the members managing them are Tamilians. Of course, I am restricting my remarks to Malabar district. If we go further South to Travancore-Cochin we will find that important factories are all run by the Tamil people. Their influence is greater. For the development of most of the districts of Tamil Nad, especially the border districts, the water resources available in Malabar and the co-operation of Malabar are absolutely necessary and I have no doubt that in spite of the fact that we are parting as two separate States, there won't be any hitch or trouble with reference to the use of the common resources. These are facts to which most of the people have no access or have not studied. If we analyse the consequences of separation, I am sure it will hit both Tamil Nad and Malabar equally.

Now, let us take another aspect. The hon. Member Sri K. Vinayakam was saying that it was most probable that the idea of forming Dakshina Pradesh and the favour done to Kerala were to prevent the Communists and others from coming to power in Kerala. You, Sir, know that the Congress Party had made the greatest sacrifice by standing by the directions of the Congress leaders. The Ministry there had to quit because the majority Party (the Congress) had accepted the recommendations of the Congress leaders. We thought that the unity and the prestige of India were more important to us than functioning as a Government in a State and so the Congress Party had to quit. It is not due to any other motive but it is due to the self-sacrificing attitude of the Congress Party in Travancore-Cochin, which has accepted the proposals and is prepared to implement them as far as possible.

Intertwined with the linguistic problem is the religious problem. If one temple is transferred to another State, people think that that also will create complications. Hon. Members know that Malayalees usually go to the temples in Tirupati, Palani, Rameswaram and Benares. We are not bothered if one is in Andhra, the other two are in Tamil Nad and the fourth is in North India. All of us have got a common culture. We believe that our conveniences will be met by our brethren.

Another factor which I wish to impress upon is that out of a total forest area which comes to about 60 lakhs of acres in the Madras State, the forest area in Malabar is only six and odd lakhs acres. Salem has got 1,024,099 acres while Coimbatore has got 1,448,347 acres. Only a minor portion of the forest area of the Madras State falls in Malabar district. Like that, if we scrutinize facts and figures, we have nothing to fear about the demarcation and we need not be quarrelling between ourselves for a few inches of land here or for a few inches of land there.

I may also tell that though Malabar has not been fully developed, there is scope for development. So far as paddy cultivation is concerned, Malabar stands second to Tanjore. In Tanjore paddy

28th March 1956] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar]

is cultivated in an area of 1,353,790 acres while the area in Malabar is 863,997 acres. It will also be seen that in 90 per cent of the area, there is cultivation of the first crop. With the extension of electricity and with the help of seven months' rain, we will be able to increase our production and we will thrive.

We are not afraid of anything else. We are only concerned 4 p.m.
with the unity of India. That is why we have been advocating the formation of Dakshina Pradesh.

Reference was made by the hon. Member Sri Mogral about Kasaragod. The total population of that taluk is 411,031 and the Malayalam speaking population is 295,916 and it is no wonder it has come to Malabar. With reference to Muthala Mada and Attipadi areas, Muthala Mada constitutes 30·87 square miles and the Attapadi area constitutes 28·42 square miles. In Attapadi area, paddy is cultivated in about 10,000 acres and the population there is 11,353. The population in Muthala Mada is 16,352. These form part of Malabar and we will be placing our case before the Boundary Commission, if any, that is appointed.

In 1954, an estimate was prepared for fourteen lakhs of rupees to connect a road to Attapadi area. But the work was not taken up. I hope the Government will take up the work this year itself. You know, Sir, that access to the mountainous regions can be had from the summit or top of the hill. Here you will find jeep transport available to go to Attapadi. You know, Sir, most of us have visited that place and we know something about it. I am sure these aspects will be further examined by the Government and that no claim is made in respect of these areas.

Then, Sir, I have only to thank you for having given me this opportunity to speak about the general aspects of this Bill. As and when clauses are taken up separately, I will be placing my views about them. I hope that in spite of harsh words, which I request hon. Members may not use, there is not going to be much difference of opinion and the situation will not deteriorate. We have not to weigh much in respect of the words that are used. People are intellectually blind and sentiment plays a large part and as such, we have to view all the speeches here with a certain amount of understanding. I am sure both Tamil Nad and Malabar will, at a future date, unite again into another State and they will be able to solve all their problems successfully. *In toto*, the Bill has to be approved. I support it.

* **Sri S. C. Virupakshiah**: Mr. Speaker, Sir, I wish to make a very few observations with respect to the States Reorganization Bill before us. The question of reorganization of States of course, was felt from a very long time and concrete steps were taken towards the implementation of certain proposals. It is only then some controversy began to grow. It is after definite proposals were laid before the country, an attempt at violence was made in certain

parts of the country, and thank God, by the good offices of the top leaders, things have settled down and calm, cool and reasonable considerations prevail now. The present Bill before us is the outcome of such calm and dispassionate consideration. Such acts of violence have led us to conclude that such acts never take them nearer their goal and they will not evoke the sympathy of the people at large. On the other hand it will receive the condemnation from all right-thinking people.

The territorial divisions that have been enunciated in this Bill are the outcome mostly out of agreement and in addition to the Press Communiqué that was issued on the 16th January 1956. In that Press Communiqué, only three points which were held to be controversial were held up. But, decisions were taken after detailed discussion, deep consideration and after broad agreement. So, I feel that there will not be much controversy over the provisions with respect to the division of territories.

There is another improvement in this Bill over the Report of the States Reorganization Commission and that is in regard to the appointment of Boundary Commission. There are three ways in which the question of border disputes can be settled. One is, as is found, by the agreement of parties. Secondly, minor changes in boundaries may be referred to a Boundary Commission. Thirdly, there are the Zonal Councils, and they are empowered to look into border disputes. I feel that the border disputes can be easily settled by the three ways and here the States will have to exhibit their magnanimous nature, their breadth of vision and their forethought to come to conclusions which will give a finality to all controversy. At present, taluk has been taken as the unit. I feel, as it is, the Boundary Commission or the Zonal Council, will be empowered to look into questions that are bordering every area involving less than a taluk. I am keeping in mind the Talavadi firka of Gobichettipalayam taluk in my district. It is such small things wherein administrative inconvenience will be felt. If the Boundary Commission will be seized of such small thing, I feel that we will get justice.

Then, Sir, I would like to state that the appointment of Zonal Councils is a great experiment. If it is found to be more helpful in solving the problems of the country I am sure that it will be vested with greater powers. Otherwise, it will receive early termination. So, the working of Zonal Councils will be watched with great interest all over the country and the different units that go to the Zone will be responsible for the good working of such an institution. Then again, Sir, in the formation of the new State of Mysore, all the Kannadigas distributed over five or six units in different States will now come together and work out their destination. It will infuse great enthusiasm in the minds of the various parts of the country and they will all work to the good of the State and to the good of India at large.

In this Bill, Sir, my constituency, viz., Kollegal has been added on to the new State of Mysore. The people of that area hail this decision with great enthusiasm. But there is a small thing which is agitating their minds, namely, the inclusion of Kollegal in Mandya district. Every day I am getting communications from my area protesting against this. The panchayat boards are passing resolutions that it is more feasible and contiguous to the taluks of Mysore district and as such, it should be tagged on to the district of Mysore. I feel, Sir, that business connexions, social connexions, commercial connexions—all sorts of connexions are more with Mysore than with Mandya. So, instead of including it in Mandya, it is better that Kollegal taluk is tagged on to the district of Mysore. I know, Sir, that under clause 14 the powers of the State Government are saved to reorganize the districts. I feel that immediately after the formation of the reorganization of States, the State Government will be called upon to discharge more onerous duties towards economic and other directions than to think of the small things. So, I plead that the Central Government will be pleased to tag on Kollegal to the Mysore district.

Of course, Sir, as somebody remarked, parting is a sad affair. But, it cannot be helped. I, as a sole Member of the Kollegal taluk, will have to go out of the composite State to the new State of Mysore. I carry with me the happy relationship that I had with all our friends, particularly the friends of the Coimbatore district. I am not going away either complaining that there was neglect or that there were other hardships. I will only feel that any neglect that I had was due to the physical impossibility that the Government had in attending to our needs. On the whole, I support the provisions in this Bill. Thank you, Sir.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! ராஜ்ய சீரமைப்பு மசோதா, தமிழர்களுக்குப் பெரிய பாதகத்தை விளைவித்திருக்கிறது. தமிழர்களுடைய உரிமையைப் பறித்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே, மொழி வழிநாடு பிரியவேண்டுமென்று பல மகாநாடுகளில் தீர்மானம் போட்டு இருந்தும்கூட, இந்த மசோதா வெளிவருகின்ற நேரத்தில், நிர்வாக வசதிக்காகத்தான் ராஜ்யங்கள் பிரிக்கப்படுகிறது. மொழியின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படமாட்டாது என்று சொன்னாலும்கூட, பெருவாரியான மாகாணங்கள் மொழியின் அடிப்படையிலேயே பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பிரித்து இருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழ்நாட்டுக்குச் சேரவேண்டிய தேவிகுளம், பீர்மேடு, கொச்சி, சித்தூர், நெய்யாற்றங்கரை போன்ற பகுதிகள் தமிழ்நாட்டோடு ஏன் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்ற காரணகாரியங்களை, இன்றைய தினம் சர்க்கார் கட்சியில் வீற்றிருக்கின்ற இதே சுப்ரமணியம் அவர்கள்தான், எடுத்து நல்ல முறையிலே விவாதித்தார். அதையேதான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அன்றைய தினம் அவர் சொன்னதை, இன்றையதினம் ஏன் அவர் பின்வாங்கவேண்டும் என்றுதான் நமக்குப் புரியவில்லை. மேல் இடத்து உத்தரவு என்று கூறி, மக்களுடைய எண்ணத்தைத் தப்புக்கணக்காக நினைக்கிற அளவுக்குச் சட்டசபைத் தமிழ் அங்கத்தினர்கள் பெருவாரியான வோட்டுக்களால், ஏகமனதாகத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருந்தும்கூட, ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டிலும், இந்த தேவிகுளம், பீர்மேடு போன்ற பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடுதான் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லாப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலும், மொழித் தீர்மானத்தை நிறை- 4-10 p.m.

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [28th March 1956

வேற்றிய பிறகும், பொதுஜனக் கருத்துக்கு மதிப்பு அளிக்காது, நேரு சர்க்கார், யதேச்சாதிகார மனப்பான்மையோடு, இந்தத் தமிழர்களைப் பழிவாங்குகின்ற நிலையில், தமிழர்களுடைய உரிமையைப் பறித்துக்கொண்டார்கள். நமக்குச் சமாதானத்தைச் சொல்லுகின்ற நேரு அவர்கள், நமக்கு ஏற்கனவே, இந்தக் கமிஷன் வழங்கிய செங்கோட்டையின் ஒரு பகுதியை, குரங்கு அப்பத்தைப் பங்கிட்ட கதையாக பிரித்து, அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அது மாத்திரம் அல்லாமல், ஜனநாயகத்துக்கு முரணுக, ஒரு கட்சிச் சட்டசபையிலே, இந்தப் பிரச்னையானது விவாதத்துக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே, ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவுக்கு, முக்யமான கருத்துக்கு முரணுக, எந்த அங்கத்தினரும் பேசக்கூடாது என்ற அறிக்கை. இது தான் ஜனநாயகமா என்று கேட்கிறேன். ஒரு கட்சி தனி அறிக்கை விடுவதால், சட்டசபையில் இருப்பவர்களுக்கு வேலையே யில்லை. இன்றைய தினம் நாம் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மலபார் அங்கத்தினர்களுக்கும், கன்னடதேச அங்கத்தினர்களுக்கும், இங்கே பேச உரிமை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசாமல், அவர்களுக்கு வாய்பூட்டுச் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் என்று கேட்கிறேன்? அவர்களைப் பேசவிட்டால், எங்கு தேவிகுளம், பீர்மேடு நிச்சயமாகத் தமிழ் நாட்டுக்குத்தான் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்பார்களோ என்ற பயத்தால் தான் அவர்கள் இதுவரையில் பேசத்தடைவிதித்து இருக்கிறார்கள். இனி, பின்னால், பேசுவார்களோ என்னமோ தெரியாது. தவிர, இவர்கள் நடவடிக்கையின், அரசியல் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. தமிழ் நாடு என்று பெயர் வையுங்கள் என்று அன்றைக்கும் வாதாடினோம், இன்றைக்கும் வாதாடுகின்றோம். நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம், விவாதத்துக்குப் பிறகு, திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டிய நேரத்தில், நம்மை ஏமாற்றிவிட்டார்கள்.

இந்த மசோதா வரும்போது, தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்துக் கொள்ளலாம் நமக்குள்ளே ஒற்றுமை இருக்க வேண்டாமா? ஏகமனதாக தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிடலாம். நமக்குள்ளே பிளவைக் காட்ட வேண்டா மென்றுக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் "மெட்ராஸ்" என்றுதான் பெயர் வந்திருக்கிறது. "ஏன் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது. பச்சைத் தமிழன் ஆட்சியிலே ஏன் தயக்கம்" என்று கேட்ட போது நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள்.—"குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னாலேயே, பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறாரே கோவிந்தசாமி" என்று. இப்போது நான் கேட்கிறேன் "வெள்ளைக்காரன் பேரால் மெட்ராஸ் என்று வைக்கப்போகிறீர்களா? அல்லது தமிழ் நாடு என்று வைக்கப் போகிறீர்களா?"

"பெயரை மாற்றினால் உலகத்துக்குத் தெரியாது தமிழ்நாடு என்றால் உலகத்துக்குத் தெரியாது" என்று சொல்லுகிறீர்கள். மூவேந்தர் ஆண்டது உலகத்துக்குத் தெரியாதா? தமிழ் நாட்டின் பேரால்தான் அவர்கள் ஆண்டார்கள் இந்தியாவுக்கு பாரத் என்று பெயர் வைக்க வில்லையா? அது எந்த வெள்ளைக்காரனுக்குத் தெரியும். இந்தியாவுக்கு "பாரத்" என்று பெயர் வைக்கும்போது, சென்னைக்கு ஏன் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கக் கூடாது. மேலும், பார்லிமெண்டு என்பது வெள்ளைக்காரன் வைத்த பெயர்தான். அதை இப்போது "லோக் சபை" என்று மாற்றவில்லையா? இதையெல்லாம் நாங்கள் கேட்டால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னால் நாங்கள் ஏன் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

இன்னும், தேவிகுளம், பீர்மேடு விஷயமாக, **Boundary Commission** பரிசீலனை செய்து, திட்ட வட்டமாக சொல்லி, இந்த ராஜ்யங்கள் அமைப்புக்கு வருவதற்கு முன்னாலே, **Boundary Commission** நியமித்த **delimitation constituencies** ஏற்படுவதற்கு முன்னாலே, இந்தப் பிரச்னையைச் அடுத்தப் பொதுத் தேர்தலுக்குள்ளே ஆராய்ந்து, மலையாளத்துக்குச் சேர வேண்டிய பகுதிகளை மலையாளத்துடனும், தமிழ் நாட்டுக்குச் சேர வேண்டிய பகுதிகளைச் தமிழ் நாட்டுடனும் சேர்க்க உறுதி கூறப்

28th March 1956] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

படவில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போதுதான் நாங்கள் இவர்கள்
பிரச்னையைக்கண்டிக்காமல் இருப்பதற்கில்லை. நம் முதல் மந்திரி என்ன
பேசுகிறார் தெரியுமா? "குளம் வேண்டும், மேடு வேண்டும்," என்று பிரச்னை
யையே கிண்டல் செய்கிறார். "பீர்மேடு, தேவிகுளம் எங்கே போனால்
என்ன? நான் இங்கேதானே இருக்கப் போகிறேன்" என்கிறார். இந்தத்
தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற மந்திரிகளும், அங்கத்தினர்களும் கேலிக்
குரிய சித்திரங்களாக இருக்கிறார்களே என்றுதான் நாங்கள் வருத்த
படவேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்னையைக்
கிண்டல் செய்யவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள்
கட்சிக்குப் கட்டுப்பட்டு நாகம் போலே நீங்கள் இருந்தாலும் (நிதி மந்திரி
அவர்கள் கூட சொன்னார்கள் உங்களுக்கு இருப்பதை விட அதிகமாக
உணர்ச்சி எனக்கும் இருக்கிறது என்று) ஆனால் வெளியே காட்ட முடிய
வில்லை, கட்சிக்கட்டுப்பாடு காரணமாக. தமிழ் நாடு என்று பேர் வைப்பதற்
குக் கூட நீங்கள் தயங்கினால், வேறே என்னதான் சாதிக்கப்போகிறீர்கள்?

மற்ற சர்வ கட்சித் தோழர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, இந்தப் பிரச்னையை
பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஹர்த்தால் நடத்தவேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொண்டதன் பேரிலே, தமிழ் நாடு எங்கும் பொதுமக்கள் ஆத
ரவு காட்டினார்கள். ஆனால் நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம் அவர்கள் இதை
ஒத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். பேச வேண்டிய அங்கத்தினர்களை பேச
விடாமல் வைத்து இருக்கிறார்கள். இதுதான் ஜனநாயகமா? இந்த ஜன
நாயகத்தை வைத்துக் கொண்டு மற்ற நாடுகளுக்கு நீங்கள் என்ன வழி
காட்டப் போகிறீர்கள் என்றுதான் நான்கேட்கிறேன்.

இப்போது இங்கே அங்கம் வகிக்கும் மலையாள மெம்பர்கள் கேரள
நாட்டுக்கும் தமிழ் மெம்பர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கும் போகிறது போலே,
இங்கே உத்தியோகம் பார்க்கிறவர்களையும் அனுப்ப வேண்டியது நம்
கடமை. அப்போதுதான் தமிழ் நாட்டிலே இப்போதிருக்கும் வேலையில்லாத்
திண்டாட்டம் ஒழியும். இதை நான் சொல்வதனாலே, மலையாள கன்னட
மெம்பர்கள் மீது எனக்கு வெறுப்பு என்பது அல்ல, தமிழ் நாட்டுக்
காரர்கள் அவர்கள் நாட்டிலே (மலையாள நாட்டிலும் கன்னட நாட்டி
லும்) உத்தியோகத்திலே இருந்தால் அவர்களை நம் நாட்டுக்கு அனுப்பி
விடலாம். இதனால் அவர்களுக்கும் நமக்கும் சண்டை வந்து விடாது,
இன்று காலை நிதி மந்திரி சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள் "பிரி
வினை மனப்பான்மையை நான் ஆதரிக்க முடியாது" என்று இந்தியா
விலிருந்து பாகிஸ்தான் பிரியவில்லையா? பாகிஸ்தான் பிரிந்த காலத்தி
லும் இப்படித்தான் சொன்னார்கள். பாகிஸ்தான் பிரிந்ததா இல்லையா
என்று கேட்கிறேன். மொழியின் அடிப்படையிலே நாடு பிரிவது பைத்
தியக்காரத்தனம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்றைய சர்க்கார், காங்கிரஸ் கட்சி நம் கோரிக்கைகளை ஏற்க முடி
யாதென்று சொல்லுகிறது. ஆனால் நாளை இதை ஒத்துக் கொள்ளத்தான்
போகிறார்கள். நமக்கு மலையாளிகளுடனே மற்ற யாருடனே வெறுப்பு
இடையாது. மொழி வழியாகப் பிரித்து இனவழி சேர்ந்து வாழ
வேண்டுமென்பதுதான் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் நோக்கமாகும்.
இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்று ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றா
லும், என்றாவது ஒரு நாள் ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.
கடைசியாக நான் சொல்லுவது. இந்த ராஜ்ஜியத்திற்கு தமிழ் நாடு
என்று பெயர் வைக்க வில்லை என்றால் எதிர்காலத்தில் தேர்தல் வரும்
போது, அதன் பலனை காங்கிரஸ்காரர்கள் அநுபவிப்பார்கள் என்று
எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

Sri C. KANDASAMY: "கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 4-30 p.m.
மசோதாவில் பல பல இனங்கள் இருந்த போதிலும் கூட, இந்த
நாட்டின், தமிழ் நாட்டின், வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய, மிகவும்
சக்தி வாய்ந்த ஒரு மசோதா, இது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்
றைய தினம், இந்த மசோதாவில் அடங்கி இருக்கும் விஷயங்கள், ராஜ்
ஜியபுனர் அமைப்பு சம்பந்தமான விஷயங்கள். யார் விரும்பினாலும்
விரும்பாவிட்டாலும், இன்றைய தினம் இந்த மசோதா, அமுலுக்கு
வரவேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்துவிட்டது.

இந்த நாட்டு மக்கள் இந்த கோரிக்கைக்காக செய்து வந்திருக்கும் கிளர்ச்சி பலன் தந்திருக்கிறதென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த நிதி அமைச்சர் பல மசோதாக்களை இந்த சபையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அந்த சமயங்களில் எல்லாம் அவர் அழுத்தம் திருத்தமாக தக்க காரணங்களோடு, எல்லா மசோதாக்களையும் பிரேரேபித்திருக்கிறார். ஆனால் இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவை பிரேரேபிக்கும்போது, அதே மாதிரி இல்லாது வேண்டா வெறுப்போடு நம்பிக்கை இல்லாத முறையில் பிரேரேபித்திருகிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் சிலர் நினைக்கிறார்கள் இந்த மாதிரியான மொழிவழி அடிப்படையில் மாகாணங்களை திருத்தியமைப்பதால் இந்த நாட்டிற்கு நல்ல விளையுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில், இதனால் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு கேடு விளையுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இன்று நாட்டில் மக்கள் மொழிவழி அடிப்படையில் நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவருகிறார்கள். இதன் காரணமாக இன்று காங்கிரஸ் தன்னுடைய கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஏதாவது காரணம் சொல்லி இந்தப் பிரச்னையை ஒத்தி போடவும் ஒரு பக்கத்தில் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். வைத்தியர் உதாரணத்தை நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்டார். அந்த உதாரணம் இந்த பிரச்னைக்குச் சற்றும் பொருந்தாது. சென்ற 50 வருஷகாலமாக மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் மக்களிடம் சொல்லி வந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் காங்கிரஸ்காரர்கள் இதையெல்லாம் நினைக்காமல் இல்லை. சென்ற காலத்தில் ! மொழிவழி அடிப்படையில்தான் காங்கிரசுக்கு பலம் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில் மொழிவழி மாகாணம் அமைப்புக் கோரிக்கை காரணமாக, இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அந்தக் காலத்தில் நடத்திய போராட்டங்களில் வெற்றி கண்டதற்கு இதுதான் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. மகாத்மா காந்தி குஜராத்தியில் பிறந்தாலும், C. R. Das வங்காளத்தில் பிறந்தாலும், சி. ராஜகோபாலாச்சாரி, வி. வோ. சிதம்பரம் பிள்ளை இந்த மாகாணத்தில் பிறந்தாலும் சரி, எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டத்தை நடத்தி இருக்கிறார்கள்.

4-24 p.m. அதிகாரத்திற்கு இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் வந்ததற்கு பிறகு அந்த நிலைமையை மாற்றிக் கொண்டுள்ளார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் பிரதேசங்களிடையே தாரதம்யமான வளர்ச்சி இருந்திருக்கிறது. ஒரு சில பிரதேசம், இதர பிரதேசங்களை விட வளர்வதற்கான வசதிகளும் சில பிரதேசங்கள் பின் தங்கிய நிலையிலும் வைத்திருந்தான் வெள்ளைக்காரன். எப்படி இந்த நாட்டில் சீர்குலைவு ஏற்படவேண்டும் என்று செய்திருந்தானோ அந்த நிலையை போக்குவதற்கு பதிலாக இந்த நாட்டில் மீண்டும், ஒற்றுமை குலைந்து விடும், திட்டங்கள் தகர்ந்து விடும் என்று மொழிவழி அமைப்புக்கெதிரான விஷயங்களை சொல்லுவது பொருத்தமாக இல்லை.

இன்றைக்கு தமிழ் நாடு அமைக்கப்பட்டதனால், கேரளம் அமைக்கப்பட்டதனால், கர்னாடகம் அமைக்கப்பட்டதனால் ஒட்டு மொத்தமாக இத்தேசத்தின் ஒற்றுமை சக்தியை இந்த பிரதேசங்களிலுள்ள தலைவர்கள் மறந்து விடுவார்கள் என்று சொல்வது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார் "சென்ற சில மாதங்களில் நடந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் அவமானகரமானவை" என்று. வாஸ்தவம். பல பலாத்கார செயல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இந்த மாதிரி சமயங்களில் எப்படி அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்தவேண்டும் என்பதை நான் உணர்ந்து இருக்கிறேன். அதற்கு ஒரு கட்சியை மாத்திரம் சொல்வது பிரயோஜனமில்லை. வகுப்புவாதிகளாகவே இதைச் செய்துவிடவில்லை. வகுப்புவாதிகளுக்கு கையோங்கும் வகையில் காங்கிரஸ் உட்பட ஆங்காங்குள்ள கட்சிகளும், ஈடுபட்டு இருக்கின்றன. "மொழிவழி மாகாணம் அவசியம், எப்படி எல்லைப் பிரச்னைகளை தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் ? பிறர் பிரதேசங்களை கேட்பது எப்படி தவறு ? நம் பிரதேசங்களை

விட்டுக்கொடுப்பது எப்படி தவறு," என்று மக்களுக்கு அறிவுறுத்த காங்கிரஸ் முன் வந்திருந்தால் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை தவிர்த்து இருக்க முடியும். இந்த கருத்து மாறுபட்டதாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, மகாராஷ்டிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மகாராஷ்டிரம் அமைப்பதற்கு பழம் பெரும் தேசபக்தரான சங்கரராவ் தேவ் போன்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் தலைமை வகித்துள்ளனர். அவர்களுடைய நோக்கத்தைப்பற்றி போராட்ட வழிகளைப்பற்றி குறைகூற முடியாது. மொழிவழி அமைப்பு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியம். அடிப்படை, ஆரம்பம் என்பதை இன்னும் ஒத்துக்கொள்ள மறுப்பது, இந்த மசோதா கடைசி வரையில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு, பண்டித நேரு அவர்களுக்கு எல்லாவித மரியாதையோடும் சொல்லுகிறேன். பண்டித நேரு உட்பட, நிதி அமைச்சர் உட்பட இந்த மசோதாவால் ஏற்படக்கூடிய வருங்கால விளைவைப்பற்றி தலைவர்களே, அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களே. சந்தேகத்துடன் இந்த மசோதாவை அமுலுக்கு கொண்டுவருகிறார்களென்றால் இது எந்த அளவுக்கு அமுலாவதற்கு இவர்கள் கடைசி வரையில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதிலே சந்தேகப்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கிறது.

அதே மாதிரி தான் Zonal Council. அது சாதாரணமாக வந்திருந்தால், இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கு இடையேயுள்ள விவகாரங்களை தீர்ப்பதற்கு, மத்திய சர்க்காருக்கும் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்குமுள்ள விவகாரங்களை தீர்ப்பதற்கு இந்த மாதிரி ஒரு Zonal Council அவசியம் என்பது முன்னதாகவே கூறப்பட்டிருந்தால் இதில் தகராறே இருந்திருக்காது. இப்பொழுது பிரதேச ராஜ்யம் வேண்டும் என்று, கோரிக்கை, அதற்கு கட்சிக்குள்ளேயே பலவிதமான தகராறுகள், சந்தேகப்படுவதற்கான இடங்கள், இதற்கு கட்சி போட்டுக்கொண்டு தேசம் பூராவும் அபிப்பிராயம் இரு கூறாக பிரியக்கூடிய நிலைமை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இதைக் கொண்டுவருகிற சந்தர்ப்பத்தில் சந்தேகங்கள் கிளம்புகின்றன. இந்த சந்தேகங்கள் கிளம்புவது மாத்திரமல்ல. அதைப்பற்றி பேசுகிற காலத்திலே பண்டித நேரு அவர்கள் கூட "நான் விரும்புவது பிரதேச ராஜ்யங்கள். ஆனால் அது சாத்தியப்படாத நிலைமையில் தான் இது மாதிரி கொண்டு வருகிறோம்" என்று பேசும்பொழுது பலவிதமான சந்தேகங்கள், இந்த மாதிரி Zonal Council பிறகு பிரதேசங்களாக வந்துவிடுமோ என்று நினைப்பதற்கு வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக தமிழ் நாட்டைப்பற்றி ஏற்படக்கூடிய ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பது என்று கூறுகிற காலத்தில் அபிப்பிராய பேதமில்லை. அதற்கு ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள். பெயரிலே என்ன வந்திருக்கிறது, சென்னை ராஜ்யம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம், ஆகவே சென்னை ராஜ்யம் என்றே இருக்கலாம் என்று. தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதன் மூலம் இந்த பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக கோரிவந்த மொழிவழி மாகாண கோரிக்கை பூர்த்தியாகிவிட்டது என்ற பெருமிதம், மன உற்சாகம் பெற்று நாட்டின் புனருத்தாரண வேலையில் ஊக்கத்துடன் ஈடுபடுவார்கள் என்ற அடிப்படையிலே தான் மற்றவர்கள் "தமிழ் நாடு" என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

பாரதியாரைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் விநயகம் ஒரு விதமாக கூறினார். "செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே" என்ற அவருடைய பாட்டை பூராவும் பார்க்க வேண்டும். சென்னை ராஜ்யம் என்று ஒன்று இருப்பதாக அவர் ஒப்புக்கொண்டதே கிடையாது. வெள்ளைக்காரர்கள் பல ராஜ்யங்களை ஒன்றாக இணைத்து, தங்களுடைய ஏகாதிபத்திய நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக ஏற்படுத்திய ராஜ்யம் சென்னை ராஜ்யமே தவிர சென்னை என்று குறிப்பிடுகிற காலத்திலே இங்கே இருந்த கவர்னரின் ஆட்சியும், அவர்கள் அரசாங்கம் செய்த அடக்குமுறைகளும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறதே தவிர பாரதியார் பாடி இருக்கிற "செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே" என்பது ஞாபகத்திற்கு வருகிறதா. இதை மந்திரி சபையார் சிந்திக்க வேண்டும். இதிலே யாதொரு விதமான பிரச்னையும்

இல்லை. யாருக்கும் எந்த விதமான கௌரமும் கிடையாது. இனி வரப்போகிற காலத்தில், முதல் முதலாக தமிழ் நாடு என்ற் பெயரிட்டு தமிழர்களைக் கொண்டு ராஜ்யத்தை இந்தியாவில் ஏற்படுத்திய ஒரு பெருமை இந்த மந்திரிசபைக்கு வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெயரில் என்ன இருக்கிறது ? என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு மொழி அடிப்படையில் பெயர் கொடுக்கும்போது, தமிழ் நாட்டுக்கும் அதே முறையில் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்வதில் என் தயக்கம் ஏற்படுகிறது என்று நான் கேட்கின்றேன். இருநூறு வருஷங்களாக தமிழ் நாட்டின் பகுதிகள் மற்ற ராஜ்யங்களில் இருந்ததன் காரணமாக, தமிழ் நாடு சிதைக்கப்பட்டு, அளவு குன்றி, அங்கங்கள் பலப் பலவிதமாக பிடுங்கப்பட்டு, சினிதக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு, இப்பொழுதாவது, மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள தமிழ் நாட்டின் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டு, பெரும்பாலான தமிழ்ப் பகுதிகளைக்கொண்டு இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பது தான் சாலச் சிறந்தது. இது சாதாரணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்று வற்புறுத்துகின்றேன்.

எல்லைப் பிரச்னை விஷயமாக இன்றைக்காவது அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர் ஒருவர், " திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்ட ஐந்து தாலூகாக்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலேயே இருந்து விடவேண்டும் " என்று பேசினார். அதற்கு முன்பாக பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஒருவர் " காசர்கோடு எந்தப் பகுதியில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்கு அங்கு வாக்கெடுப்பு வேண்டுமானால் வைத்துப் பார்த்துக்கொள்ளட்டும். ரொம்ப அநீதி, அங்கு ஒரு நதி ஓடுகிறது ; அந்த நதி இரு கலாசாரங்களைப் பிரிக்கக்கூடிய எல்லைக் கோடாக அமைந்திருக்கிறது ; பண்டித நேருவிடம் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது ; இந்த மசோதா இறுதியானது அல்ல ; நீதி கிடைக்கும் " என்று முறையில் பேசினார்.

தேவிகுளம், பீர்மேடு, நெய்யாற்றங்கரை, கூடலூர் போன்ற பிரதேசங்களின் நிலைமை கனம் நிதி அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திலிருந்து தெளிவாகி விட்டது. எல்லைக் கமிஷன் என்று ஏற்படவேண்டுமானால், அது சின்னஞ் சிறு பிரதேசங்களைப்பற்றிய அபிப்பிராய பேதத்தை தீர்த்துவைப்பதற்காக வேண்டுமானால் ஏற்படுமே தவிர, தேவிகுளம், பீர்மேடு போன்ற பகுதிகளுக்கு அல்ல என்ற முறையில் அமைச்சரவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். இன்றைக்கு ராஜ்யச் சீரமைப்பு மசோதா இந்தச் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்குமேல் பார்லிமெண்டில் கூட நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டாலும், சரியான கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், நியாயமான அடிப்படையில், ஜனநாயக அடிப்படையில் எல்லைகள் வகுக்கப்படாவிட்டால், எந்தெந்த பிரதேசங்கள் எந்தெந்த ராஜ்யங்களோடு சேர்க்கப்படவேண்டுமோ, அதன்படி சேர்க்கப்படாவிட்டால், இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் மத்தியில், இடையூறாகவும், முன்னேற்றத்திற்குக் குந்தகமாகவும், வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் இருக்குமென்பதை ஒரு காலத்தில் இல்லாவிட்டாலும், இன்னொரு காலத்திலாவது மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் உணரத்தான் போகிறது.

பொருளாதாரப் பிரச்னை வருகிறது. ஆனால், அதுவேறு விஷயம். இந்தியா தேசம் என்ற ஒரு தேசத்தில் இருக்கிறோம் என்று உணர்வு இருக்கிறவரை பரஸ்பரம் உதவி செய்துகொள்ளவும் ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை இன்னொரு ராஜ்யத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் முடியும். இன்றைய தினம் தேசியத்தின் பேரால் இருக்கக்கூடிய காங்கிரசில் இருக்கிறவர்களுக்கு அந்த மனப்பான்மை இல்லையென்றால், அது கேவலமானது, அது வருந்தத்தக்கது. மொழிவழி அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு, தொடர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு, கிராமத்தை " யூனிட் " ஆக வைத்துக்கொண்டு எல்லையை வகுப்பதன் மூலமாக இந்த ராஜ்யத்தின் ஒற்றுமையும், தேசத்தின் ஒற்றுமையும்

நிர்வகிக்கப்படும் என்று திட்டமாகக் கூறி, கனம் திரு. ஜீவானந்தம் அவர்கள் பல திருத்தங்களைப்பற்றி கூறியதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் முடிக்க வேண்டியதைக் கருதி, என்னுடைய சிற்றுரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

Sri A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய 4-32 p.m.
விவாதத்தில் இருக்கும்படியான பிரச்னையானது ஒரு சிறிய பிரச்னை அல்ல. நாம் தமிழகத்திலே இருக்கிறோம். ஆனால், நம்மிடத்திலிருந்து பிரிந்து போகின்ற மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களது பிரதிபலிப்பை இந்தச் சபையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழர்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று, தமிழர்கள் பிரதிநிதியாக இங்கு வந்திருக்கிற காங்கிரஸ் தரப்பிலுள்ள தோழர்கள் தங்களுடைய உள்ளக் கிடக்கை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இல்லாமல் கிடக்கிறார்கள். அது நேருவினுடைய ஆக்ஞையாகவும் அல்லது நம்முடைய சர்க்கார் அவர்களுக்கு விதித்திருக்கிற ஒரு கட்டளையாகவும் இருக்கலாம். இது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்க விஷயமாகும், என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியவில்லை. எந்த ஒரு சிறிய மசோதாவை கொண்டுவந்தாலும் இதனை நம்முடைய கெஜட்டில் பிரசுரித்து பொதுமக்களுக்கு உணர்த்தி, அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய சர்க்கார் இதுகாறும் அறிந்து வந்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்த ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதாவானது திடீரென்று சபையில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தட்சிணப் பிரதேசம் பற்றி பிரச்னை நாட்டு மக்களிடையே அதிகமான கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருந்தது. புதிதாக வரப்போகின்ற ராஜ்ய சீர் அமைப்புத் திட்டமானது எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றிக் கூட அறிந்துகொண்டு, பொதுமக்கள் அதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் எதுவும் கூறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல், உடனடியாக இந்தச் சபையில் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்படவேண்டுமென்று அவசரத்தோடு வந்திருக்கிறது.

அப்போது ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில், தமிழ் நாட்டையும், தெலுங்கு நாட்டையும், கன்னட நாட்டையும், மலையாள நாட்டையும் ஒன்றாக இணைத்து வைத்து ஆட்சி புரிந்துவந்த ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்த ராஜ்யத்திற்கு சென்னை ராஜ்யம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது என்றால் அந்தப் பெயரே இப்பொழுதும் நீடிக்க வேண்டும், இதனை " மதராஸ் என்றே அழைக்க வேண்டும், அது சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற பெயர் " என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. பள்ளிக்கூடங்களில் ஆங்கிலம் வேண்டாமென தமிழ் மொழியைப் புகுத்துகிறோம். வடக்கே ஆங்கிலம் வேண்டாமென இந்தி மொழியை புகுத்துகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இங்கே மாத்திரம் ஆங்கிலேயர்கள் வைத்த பெயர் நீடித்து இருக்க வேண்டுமா என யோசிக்க வேண்டும். ஆந்திரர்கள் பிரிந்து போய் விட்டார்கள். மலையாளிகளும், கன்னடர்களும் பிரிந்து போகப்போகிறார்கள். எஞ்சி இருக்கப் போவது தமிழ் நாடு மாத்திரம் தான். ஆகவே மதராஸ் ராஜ்யம், சென்னை ராஜ்யம் என்று இதனை அழைப்பதற்குப் பதிலாக " தமிழ் நாடு " என்று அழைத்தால் என்ன என்று கேட்கிறோம். அந்த மாதிரியாக எடுத்துச் சொல்ல இன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. இருந்தாலும் கூட எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்ற நாங்கள் எப்படியாவது, எந்தக் காலத்திலாவது இதனைத் தமிழ்நாடு என்றே அழைக்கும்படியாக பெயரை மாற்றி வைப்போம் என்கின்ற உறுதிமொழியை நான் கொடுக்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக ஜோனல் கவுன்சில் ஏற்படுத்தப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மிக அதிகமான பொறுப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கவுன்சிலில் ராஜ்ய முதன் மந்திரிகள், இதர மந்திரிகள், செக்ரடரிகள் முதலியவர்கள் இருப்பார்களாம். இவர்கள் மத்திய சர்க்காரின் கருத்து எதுவோ, ஆணை எதுவோ அதற்கு உட்பட்டு நடப்பார்களே தவிர உண்மையில் மக்களின் உள்ளம் கிடக்கை எடுத்துச்சொல்ல மாட்டார்கள்,

தட்சிணப் பிரதேசமே உண்மையில் அமைக்கப்பட்டாலும்கூட நலமாக இருக்கும் என்று சொல்வேன், இந்த ஜோனல் கவுன்சில் ஏற்படுத்த யோசிக்கையில். ஏனென்றால் அங்கே பொது ஜனப் பிரதிநிதிகள் இருப்பார்கள். ஆனால் இந்தக் கவுன்ஸிலில் மக்களின் அபிலாஷைகளை எடுத்துச் சொல்ல யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்திரவுகளை நிறைவேற்றக் கூடியவர்களே இருப்பார்கள். இதற்கு இந்தக் கவுன்சிலை ஏற்படுத்தப்படவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அமைக்கப்பட்டால் இதனில் பொது ஜனப் பிரதிநிதிகளும் இடம் பெறும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்த ராஜ்ய சீரமைப்பு மசோதாவைக் கொண்டுவரும் போது, இந்த ராஜ்யத்தின் பெயரை தமிழ் ராஜ்யம் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றுகூடச் சொல்லக்கூடிய உரிமை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம் ? இந்தத் திட்டம் தமிழ் மக்களிடையே திணிக்கப்படுகிற திட்டம் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-40 p.m. தேவிகுளம், பீர்மேடு தாலூக்காக்கள் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்கள் தீர்ப்பு கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணமெல்லாம் தேவிகுளம், பீர்மேட்டை பெறவேண்டும், சென்னை என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு தமிழ்நாடு என்று பெயரிடப்படவேண்டும் என்பதுதான். தேவிகுளம், பீர்மேட்டில் தமிழ் மக்கள்72 சதம் விகிதம் இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு. ஆனால் நண்பர் குட்டி கிருஷ்ணன் நாயர் பேசும்போது அட்டப்பாடியில் மலையாளிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வேணுமென்றால் அவர் வோட்டெடுக்கட்டும், யார் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். ஆதலால் அவரை வோட்டெடுத்துப் பார்க்கும்படி சவால் விடுகிறேன். ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி தேவிகுளம், பீர்மேடு, நெய்யாற்றங்கரை, கல்குளம், முதலிய தாலூகாக்கள் தமிழ் நாட்டுடன் இணைக்கப்படா விட்டால் போராட்டம் உறுதி என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்படும் இத்திட்டம் ஒரு உதவாக்கரை திட்டமாக இருக்கிறது. இத்திட்டத்தை சர்க்கார் திணித்தால் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லவிரும்புகிறேன். மேலும் ஆங்கிலேயனால் இடப்பட்ட "மெட்ராஸ்" என்ற பெயரை மாற்றி தமிழ் நாடு என்று பெயரிடும் வரையில் நிச்சயமாக போராடியே தீருவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தில் லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எதற்காக இந்த கவுன்சில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். முன்பு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் 333 பேர்கள் இருந்தார்கள். ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு 233 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இனிவரும் புது அமைப்பில் 205 பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று தெரியவருகிறது. இவ்வளவு குறைவான மெம்பர்களை வைத்துக்கொண்டு எதற்காக மேல் சபையை வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு சர்க்கார் கட்சியில் நன்மைக்காக, ஆதர்வு தேடிக்கொள்ளவதற்காக பணத்தை கரியாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த திட்டத்திலிருந்து லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சிலை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ, സർ, വെട്ടിമുറിക്കപ്പെട്ട ഒരു കേരള സ്റ്റേററ് രൂപീകരിക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ബില്ലാണ് ഇപ്പോൾ സഭമുമ്പാകെ വന്നിരിക്കുന്നത്. കേരളീയ ജനതയുടെ അഭിലാഷത്തിനനുസരിച്ച ഒരു കേരളസംസ്ഥാനമല്ല രൂപപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നതെന്ന് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ ആവലാതിയുണ്ട്. കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തായി നിലയിച്ചിട്ടുള്ള കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനെപററി വീണ്ടും ചില വാദങ്ങൾ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ഈ അവസരത്തിൽ വീണ്ടും ഇതു സംബന്ധിച്ച വസ്തുതകളിൽ ഇടപെടേണമെന്ന ഞാൻ തീർമാനിച്ചത്. സംസ്ഥാന

പുനസ്സംഘടനാ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട്, കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം ഈ സഭയിൽ ചർച്ചചെയ്യുമ്പോൾ ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്കു വടക്കുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കർണ്ണാടകത്തോടു ചേർക്കണമെന്ന് പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും തമിഴരുടേയും കർണ്ണാടകക്കാരുടേയും ഭൂരിപക്ഷ വോട്ടനുസരിച്ച് അതു പാസ്സാക്കി കേന്ദ്രഗവമ്മേണ്ടിനു അയക്കുകയും ഉണ്ടായി. ആ തീരുമാനവുംകൂടി പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷമാണ് എല്ലാ കണക്കുകളും അഭിപ്രായഗതികളും പരിതഃസ്ഥിതികളും വച്ചുകൊണ്ട് കേന്ദ്ര ഗവമ്മേണ്ട് ഒരു തീരുമാനം എടുത്തിട്ടുള്ളത്. ആ തീരുമാനം സംസ്ഥാനപുനസ്സംഘടന കമ്മീഷൻ ശുപാർശചെയ്തപോലെ കാസർഗോഡു താലൂക്ക് മുഴുവനും കേരളത്തിൽത്തന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തണം എന്നായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് ഹൈക്കമാണ്ടിന്റെ ഒരു സബ്ബ്കമ്മിററി എല്ലാ വശങ്ങളും പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം ഒരു ശുപാർശ സമർപ്പിക്കുകയും ആ ശുപാർശയെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ്സ് ഗവമ്മേണ്ട് അവസാന തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തു ബില്ലാക്കി നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അതിന്നെതിരായി പ്രസംഗിക്കുകയോ ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുകയോ പാടില്ലെന്ന് പാർട്ടി നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും അതിനെ വകവെക്കാതെ വീണ്ടും ആ തീരുമാനങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു ചിലർ മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ചില്ലറ മാററങ്ങളെപ്പററി സംസാരിക്കാമെന്നല്ലാതെ പ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾക്കു എതിരായി പ്രസംഗിക്കാൻ കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാക്ക് അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

സർ, എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ മൊഗ്രാൽ പറയുകയുണ്ടായി കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്കു വടക്കുള്ള ആളുകൾ എല്ലാം കർണ്ണാടകത്തോട്ട് ചേരണമെന്ന് ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു എന്ന്. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു അങ്ങനെ ഒരഭിപ്രായം ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ആ ഭാഗത്തെ കേരളത്തോട് ചേർക്കുവാൻവേണ്ടി അട്ടിലക്ഷിക്കുകയും വാദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ആകപ്പാടെയുള്ള ജനസംഖ്യ നാലു ലക്ഷത്തിപ്പതിനൊന്നായിരത്തിൽ ചില്വാനമാണ്. അതിൽ രണ്ടു ലക്ഷത്തിത്തൊണ്ണൂറായിരം മലയാളികൾ ആണ്. കർണ്ണാടകം, തുളു മുതലായ ഭാഷക്കാരെല്ലാംകൂടെ ചേർന്നാൽ ഒരു ലക്ഷത്തി പതിനയ്യായിരത്തിൽ ചില്വാനം മാത്രമേ വരുന്നുള്ളു. താലൂക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ 72 ശതമാനത്തിലധികം ആളുകൾ മലയാളികളാണ്. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്കു വടക്കുള്ള പ്രദേശം മാത്രം എടുത്തുനോക്കിയാൽ കർണ്ണാടകം സംസാരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വെറും പതിനെണ്ണായിരത്തിൽ ചില്വാനമാണ്. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്ക് വടക്കും തെക്കുമുള്ള കണക്കുകളും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്റെ ഒന്നാകെയുള്ള കണക്കുകളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷമാണ് 72 ശതമാനത്തിലധികം മലയാളികളുള്ള കാസർഗോഡ് താലൂക്കു മുഴുവൻ കേരളത്തോട്ട് ചേർക്കണമെന്ന് സംസ്ഥാനപുനർവിഭജന കമ്മീഷനും ഇന്ത്യാ ഗവമ്മേണ്ടും തീരുമാനിച്ചത്. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള അതിരാണെന്നാണ് മറെറാരു വാദം. അതിന്ന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും ഇല്ല. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴയെ അതൃത്തിയായി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ താലൂക്ക് മാത്രമല്ല ഫർക്കകളേയും ഗ്രാമങ്ങളേയുംകൂടി വിഭജിക്കേണ്ടിവരും. പല ഫർക്കകളേയും ഗ്രാമങ്ങളേയും വിഭജിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴ പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഏതു അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാലും കാസർഗോഡു താലൂക്കിനെ വെട്ടിമുറിച്ചു കുറെ ഭാഗം കർണ്ണാടകത്തോടു ചേർക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് ഉണ്ണി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്കു വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും മലയാളികളാണെന്നു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞല്ലോ. 111,237 മലയാളികൾ ഉള്ളപ്പോൾ കന്നടം സംസാരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വെറും 18,419 ആണ്. അതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്കു വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ജനസംഖ്യ മാത്രം എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും ആ ഭാഗം കർണ്ണാടകത്തോടു ചേർക്കണമെന്നു പറയുവാൻ ന്യായമില്ല. നേരെ മറിച്ച്, ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ കേരളത്തോടു ചേർക്കേണ്ടതാണെന്ന് സുവ്യക്തവുമാണ്.

സർ, എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ മൊഗ്രാൽ ആധാരങ്ങളുടേയും മററു രേഖകളുടേയും കണക്കുവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാദം ഇപ്പോഴും ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഈ വിഷയം ഇവിടെ ചർച്ചക്കുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹവും മററു ചിലരും കൊണ്ടുവന്ന വാദങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുക മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

അതിന് ഞാനന്നുതന്നെ മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്നു പറഞ്ഞതെല്ലാം വീണ്ടും ആവര്‍ത്തിക്കണമെന്ന് ഞാന്‍ കരുതുന്നില്ല. പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടുമാരെല്ലാം കന്നടക്കാര്‍ ആണെന്നും അതു് ആ പ്രദേശം കര്‍ണ്ണാടകത്തോട് ചേര്‍ക്കണം എന്നുള്ളതിന്ന് മതിയായ ന്യായമാണെന്നും മററും അദ്ദേഹം വാദിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ തവണ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകള്‍ നടന്നിട്ടുള്ളതു ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. ഭാഷാപ്രശ്നം മുമ്പില്‍ വെച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരുക്കമാണോ എന്നും ഞാനന്നു തന്നെ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. രാജിവെച്ചിട്ട് ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ പേരില്‍ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിന്നു മത്സരിക്കാന്‍ തയ്യാറുണ്ടോ എന്നു ഞാനദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അതിന്നു തയ്യാറില്ല. ആ വെല്ലുവിളി ഞാനിപ്പോള്‍ വീണ്ടും ആവര്‍ത്തിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അതിന്ന് തയ്യാറാണെങ്കില്‍ മുമ്പോട്ട് വരട്ടെ.

ഈ പ്രശ്നം ഒരു ജനഹിതപരിശോധന നടത്തി തീരുമാനിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യക്കകത്തുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിര്‍ത്തികള്‍ തീരുമാനിക്കുന്നതിന്ന് ജനഹിതപരിശോധനയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് പ്രധാന മന്ത്രിയും കോണ്‍ഗ്രസ്സിലെ മേലേക്കിടയിലുള്ള നേതാക്കന്മാരും പലവുരു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോള്‍ കാസര്‍ഗോഡ് താലൂക്കിലെ ഏതാനും ചില ഗ്രാമങ്ങളോ ഗ്രാമങ്ങളുടെ അംശങ്ങളോ ഏതു് സംസ്ഥാനത്തില്‍ ചേരണം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുവാന്‍ ഒരു ജനഹിത പരിശോധന നടത്തണമെന്നു കോണ്‍ഗ്രസ്സ് കക്ഷിയില്‍പെട്ട ആളുകള്‍ വാദിക്കുന്നതു് ന്യായീകരിക്കത്തക്കതാണോ എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴക്ക് വടക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങള്‍ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി കര്‍ണ്ണാടകത്തോട് ചേരേണ്ടതാണെന്ന് വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാല്‍ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി കാസര്‍ഗോഡ് താലൂക്ക് മുഴുവനും മലബാറിനോട് ചേര്‍ന്നു കിടക്കുന്ന പ്രദേശമാണെന്നു ധാര്‍കമ്മീഷന്‍ മുതല്‍ ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്ഥാനപുനസ്സംഘടനകമ്മീഷന്‍ വരെ സകലയാളുകളും സ്പഷ്ടമായി എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അതിന്നു വിപരീതമായി അതെല്ലാം കര്‍ണ്ണാടകത്തോട് ചേര്‍ന്നു കിടക്കുകയാണെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അര്‍ത്ഥം മനസ്സിലാക്കാന്‍ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത കാലത്തു അവിടെ മൂന്നു പഞ്ചായത്തുകളില്‍ പ്രസിഡണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളില്‍ ഭാഷ മുഖ്യമായും ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. നെക്രാജ, ആദൂര്‍, കാറടുക്കം എന്നീ പഞ്ചായത്തുകളില്‍ അടുത്ത കാലത്തു പ്രസിഡണ്ട് തിരഞ്ഞെടുപ്പുകള്‍ നടക്കുകയുണ്ടായി. മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലും മലയാളികളെയാണ് പ്രസിഡണ്ടുമാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതില്‍ നിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. ഇന്നുള്ള പഞ്ചായത്തുകളുടെ സ്ഥിതി എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുകയാണെങ്കില്‍ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ മലയാളികളുടെ പ്രതിനിധികള്‍ക്കേ വിജയം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു എന്നുള്ളതു് തര്‍ക്കമററ സംഗതിയാണ്. ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളില്‍ ധാരാളം കന്നടക്കാരുണ്ട്. അവിടങ്ങളില്‍ കന്നടക്കാര്‍ക്ക് വിജയം ലഭിച്ചു എന്നും വരാം. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് ഞാന്‍ വാദിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളൊഴിച്ചാല്‍ ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം മലയാളികള്‍ക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണ്. പൊതുവെ എടുത്തു നോക്കിയാല്‍ കാസര്‍ഗോഡിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തും കന്നടക്കാര്‍ക്ക് ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടെന്നു പറയാന്‍ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഒന്നോ രണ്ടോ പഞ്ചായത്തുകളുടെ കാര്യം വിട്ടിട്ട് കാസര്‍ഗോഡ് നിയോജകമണ്ഡലത്തില്‍നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്ന് മത്സരിക്കാന്‍ തയ്യാറുണ്ടോ എന്ന് ഞാന്‍ എന്റെ സ്നേഹിതന്‍ ശ്രീ മോഗ്രാലിനോട് ചോദിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അതിന് തയ്യാറില്ല.

സര്‍, ഈ സന്ദര്‍ഭത്തില്‍ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുവാന്‍ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ബില്ലിനെ എതിര്‍ക്കാനോ അതിന്നു ഭേദഗതിപ്രമേയങ്ങള്‍ അവതരിപ്പിക്കാനോ അവസരം നല്‍കിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാര്‍ ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവര്‍മ്മേണ്ടിനെക്കൊണ്ട് പ്രത്യേകമായ ഒരു ശുപാര്‍ശ അയപ്പിക്കാന്‍ പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി എനിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. ഈ അസംബ്ലി എടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിന്നു പുറമെ കാസര്‍ഗോഡ് താലൂക്കോ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗമോ കര്‍ണ്ണാടകത്തോട് ചേര്‍ക്കണമെന്ന് മദിരാശി ഗവര്‍മ്മേണ്ട് യാതൊരു പരിതസ്ഥിതിയിലും കേന്ദ്ര ഗവര്‍മ്മേണ്ടിനോട് ശുപാര്‍ശ ചെയ്യില്ലെന്നു വ്യക്ത

മായ ഒരു ഉറപ്പ് നല്‍കുവാന്‍ സഭാനേതാവായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യം മുന്നോട്ട് വരണമെന്ന് ഞാനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തില്‍ ഇത്രമാത്രമേ എനിക്ക് പറയാനുള്ളൂ.

SRI M. MUNI REDDI: Mr. Speaker, Sir, in the States Reorganization Bill no provision has been made for settling disputed areas as between the Madras and the Andhra States. (Hon. Members . . . Please speak in Tamil.) I could speak in Tamil but my Tamil may not be understood by other Members. Further I will not be able to explain my ideas clearly and lucidly. That is why I am speaking in English. The problem of settling the disputed areas as between the Madras and the Andhra State is pending for the last three years. We have submitted memoranda to the Central Government and made several representations (on) this matter. Both the Prime Minister and the Home Minister of India were pleased to inform us that this matter would be looked into and would be settled amicably and that if there was no possibility of settling the dispute between the Andhra and the Madras Governments the matter would be referred to a Boundary Commission. Even though the representatives of both the Madras and the Andhra Governments had met at a conference, the matter had not been settled. My view is that if both the Madras and the Andhra Governments had acted democratically and justly this problem could have been solved long long ago. Now, Sir, the people are very much disappointed. As far as the difficulties of the people of Hosur taluk and Veppanapalli firka in Krishnagiri taluk are concerned, I have not represented their case on the floor of this House before. This is the first occasion, I present their case. I request both the State and the Central Governments to look into the case and see that a Boundary Commission is appointed. 4-50 p.m.

As far as the disputed areas are concerned, they are predominantly Telugu in character. I have spoken on this matter to several hon. Members of this House. I have got with me statistical data prepared by the Government of Madras themselves. We have got also the maps prepared by the Government. These maps and statistical data were placed before the conference of the representatives of the Andhra and the Madras Governments. If we take the figures given in 1951 Census we will find that out of a total population of 109,000 Telugu people in this area only 6,683 people can understand Tamil. Out of 70,000 Kannadigas in this area, only 3,400 people speak Tamil. From this, it will be seen that out of 2 lakhs and odd non-Tamilians only about ten thousand people speak and understand Tamil which will work out to about 5 per cent. All the four High Schools in that area adopt Telugu as the medium of instruction. All the village authorities pass their test in Telugu. All the panchayat boards maintain the proceedings of their meetings in Telugu. I do not know how this area can be retained in Madras State. Recently the Government of Madras sent telegraphic communications to the revenue authorities to collect information about the resolutions passed by panchayat boards as to

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 29th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

College girls in the city

* 3489 *Q.*—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri A. M. Rathnaswamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware that College girls are being robbed in the city in the recent times; and

(*b*) if so, the measures taken to put an end to these incidents?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) There has been one solitary instance of a girl being robbed in the city in recent times.

(*b*) Police patrols, particularly, in the lone hours have been intensified, as a preventive measure.

SRI V. R. NAGARAJAN : Apart from Police bandobust, have the Government set up any C.I.Ds. to go about all over the City especially during office hours, so that the non-gazetted officers going to offices and other students attending schools and colleges may not be molested by such people?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think there has been any such case. There is no use of creating a scare about it.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am unable to understand the meaning of the answer given by the Hon. Minister. Am I to understand that the girls are being robbed from their parents or the girls are being robbed of their properties?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think the hon. Member is a lawyer. Robbing is not " robbing a girl ". Taking away a girl would be kidnapping or abducting. Robbing means " robbing of one's property."

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am sorry, Sir. I have got to enlighten the Hon. Minister for Finance. Women are merely considered to be chattel or property of their parents. Therefore, I want the Hon. Minister to elucidate this point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is called kidnapping or abducting and not " robbing " whatever be the conception we may have with reference to women.

[29th March 1956

SRI N. K. PALANISAMY : On a previous occasion, I put the same question and informed the Hon. Minister that there is a special gang working for this purpose and even high officials are involved in this gang. May I know whether any steps are taken to arrest their activities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I really do not understand the hon. Member saying that high officials are involved in this gang. If the hon. Member has any information, he can certainly pass it on to me. He cannot make vague charges that high officers are involved in this gang. I think the hon. Member is speaking in a responsible manner. If that is so, I would ask him to pass on the information he has to me.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know from the Government whether the one case that had happened was a case of robbing a college girl as such of her property or was it a case of usual pick-pocketing that was going on in the City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a question of pick-pocketing. She was a girl and she had no pocket. Her gold chain was robbed.

Neyveli Lignite Mines

* 3490 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the present stage of the work at the Neiveli Lignite Mines;

(*b*) the total area of private lands so far acquired; and

(*c*) the number of villages affected by the project?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) *to* (*c*) A statement is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether there is any previous agreement between the Central Government and our Government with regard to the working of these mines? May I know why it will be entrusted to the Central Government? Why can't this Government undertake this work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This has been explained by me so many times in this House. The matter was discussed thoroughly between the Central Government and this Government and ultimately the Central Government have taken up the Project as their Project.

SRI S. RAMALINGAM : இந்த தண்ணீர் இறைப்பு முடிந்தவுடன் பழுப்பு நிலக்கரியைத் தோண்டியெடுப்பது ஆரம்பிக்கப்படும். சமீபத்தில் கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து பல நிபுணர்கள் நெய்வேலிக்கு வந்து இரும்பை உருக்குவதற்கு பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தமுடியுமா என்று பரிசீலனைகள் நடத்தியிருப்பதாக ஒரு செய்தி வந்தது. அது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா ?

* Printed as Appendix on page 202–203 infra.

29th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பழுப்பு நிலக்கரியை எடுத்த பிறகுதான், இரும்பை உருக்குவதற்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் அதைப் பயன்படுத்துவதுபற்றி யோசிக்க முடியும். கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த நிபுணர்கள் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து நல்ல வகையில் நடத்தலாம் என்று சொல்லியிருப்பதுதான் எனக்குத் தெரியும். மற்ற விவரங்களை நான் கவனிக்கவில்லை. பரிசீலனை சீக்கிரத்தில் முடிந்துவிடும். இதுவரையில் ஏற்பட்டுள்ள முடிவுகளிலிருந்து இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிந்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை என்று தெரிகிறது. திட்டம் பற்றிய பரிசீலனை முடிவதற்கு 100 நாட்கள் பிடிக்கும். இந்தப் பரிசீலனை முடிந்தவுடன், திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு அங்கீகாரம் பெற்று, இயந்திரங்கள் வாங்கி, பிறகுதான் பழுப்பு நிலக்கரியைத் தோண்டி யெடுப்பது ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI K. R. VISWANATHAN : Are the Government aware that there is a lot of complaint in this part that the Administrative Officer in that place is communal minded and recruitment to technical posts and other posts is vitiated by such communal-mindedness. Will the Government come forward to take necessary steps to rectify the state of affairs in that place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may at once tell the hon. Member that there is no basis at all for this kind of complaint. Perhaps these complaints arise only out of communal-mindedness.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I see from the paper placed on the table that about 1,000 gallons of water per minute is being pumped out by each of the pumps installed in the lignite mines. May I know for what use the water is put to and where it is let out?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Project itself would require the water for power production and all that. But, it is now let into a tank which should be otherwise dry and the water is used for irrigation purposes.

SRI K. ARANGANATHAN : ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ஈடு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறதென்றும் அது சம்பந்தமாக சட்டத்தையே மாற்றவேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்திற்கு இதுவரையில் தாக்கீது வந்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி யொன்றும் இங்கே வரவில்லை. இப்போது இதை மத்திய அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டுவருகிறது. அப்புறப்படுத்தப்படும் மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது மட்டுமின்றி அவர்கள் நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்வதென்பது இப்போது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் கவனிக்கப்பட்டுவருகிறது.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, inasmuch as it is widely believed that considerable delay is being caused in pushing through the execution of this scheme, for which, I believe, the non-arrival of the pumps from Germany in time is an important factor, will the Government consider the desirability of placing orders for these pumps with some other country than Germany so that the inordinate delay in the arrival of these pumps can be avoided? 9-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Certain delays are exceptional in matters like this. When the Government order for these pumps, they have also all the information about the availability of pumps in the various countries and they take this into account before getting them.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know whether the Government find it easy to acquire lands or do they meet with any resistance and therefore resort to compulsory acquisition of lands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Of course, acquisition is compulsory. The necessary compensation and rehabilitation measures are also taken.

SRI N. K. PALANISAMY : In view of the fact that a large quantity of water is available in the mines, will the Government start a State Farm for the purpose of agriculture?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have no such proposal. There are private lands and there are petty ryots and they can take advantage if the water is available.

SRI K. ARANGANATHAN : நான் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன். பழுப்பு நிலக்கரி சம்பந்தமாக அங்கே வேலை நடக்கிறதைப்பற்றி எங்களுடைய கவனத்திற்குப் பல செய்திகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஸ்ரீ கோஷ் என்பவர் நெய்வேலி லிக்னைட் பிராஜெக்ட்டின் அதிகாரியாக இருந்தபோது வட இந்தியர்களை, குறைவான திறமையுள்ளவர்களாக இருந்தாலும், அதிகமாகப் போட்டு, தமிழர்களைக் குறைவாகப் போட்டார் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தோம். இப்பொழுதிருக்கக்கூடிய அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசர் பிராம்மணருக்கு அதிக சலுகை கொடுக்கிறார். அவர்களுக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுத்து எடுத்துக்கொள்கிறார் என்ற நிலைமை தென்னாற்காடு ஜில்லா முழுவதும் பரவி வருத்தத்தையும் வெறுப்பு உணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே தான் இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறோம். அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து தக்கது செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினரவர்களே தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து வருகின்றார் என்பது எனக்கும் இங்கேயுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், அவர்களுடைய காதிலே விழுகிற புகார்களையெல்லாம் யதார்த்தம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உத்தியோக விஷயத்தில் ஜாதிப் பிரச்னையைக் கிளப்புகின்றவர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்காவிட்டால், ஜாதியின் பேரால் சொல்கிறவர்கள், அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் அதற்குச் செவிசாய்த்தாலும் அரசாங்கம் இதற்கெல்லாம் செவிசாய்த்து ஒரு பெரிய ப்ராஜெக்ட்டுக்குப் பாதகம் விளைக்கும் வகையிலே சில்லரை விஷயத்தில் கவனத்தை விலுக்க முடியாது.

SRI S. RAMALINGAM : நெய்வேலி ப்ராஜெக்டிலிருந்து இறைக்கும் தண்ணீரை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டால், அதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து ஏதாவது பிரத்தியேகமான தண்ணீர்த் தீர்வை மாதிரி வசூலிக்கப்படுகிறதா? அப்படி வசூலிக்கப்பட்டால் நிறுத்திவிடுவதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. புதிதாக தண்ணீர் வசதி பெறுகின்றவர்கள் தீர்வை கொடுக்கின்றார்கள். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினரவர்களுடைய அக்கறையை வேறு வகையிலே திருப்பலாம்.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்க வேலைகளுக்காக பல கிராமங்கள் காலி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்காக ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ரூ. 250 தான் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் அந்த நிலத்தினுடைய மதிப்பு கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ரூபாய் பெறும். ஆகவே, ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்குப் பதில் ரூ. 1,000 வீதம் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதிப்பீடு நிர்ணயிப்பதெல்லாம் உள்ள சட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையிலே மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆகையால், இதிலே அரசாங்கம் தலையிடுவதற்கு இல்லை. ஆனால், குறை இருக்கிறவர்கள் அதற்குமேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI G. GOVINDAN : நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்க வேலைகளுக்கு ஏதோ ஜாதியின் பேரால் ஆட்கள் எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதனால் ஏதோ அங்குள்ளவர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுவதாகவும் சொல்லப்பட்டது. நான் யோசனை கூறுவது என்னவென்றால், எங்கள் இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெரிய அளவில் இருப்பதால், அங்குள்ளவர்களை மேற்படி திட்டத்தில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் சென்னை ராஜ்யத்திற்கே பெருமை தரக்கூடிய அளவுக்கு வேலை செய்வார்கள். ஆகவே, இராமனாதபுரம் ஜில்லா தொழிலாளர்களை அங்கு வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இராமனாதபுரம் ஜில்லா வாசிகளின் தொழில் திறனைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பெருமை கொள்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் திறனை எந்தெந்த வகையிலே உபயோகிக்கலாம் என்பதைக் கவனிக்கலாம்.

High schools run by Malabar Educational Society

*3491 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints from the staff of High schools run by the Malabar Educational Society at Chalapuram, Kallai, Feroke and Tanur, regarding non-payment of salary and cancellation of bonds, etc., dated 17th August 1955, 17th November 1955, 23rd January and 3rd February 1956; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Orders have been issued on 17th March 1956 authorising the disbursement by the Director of Public Instruction of the arrear salaries due to the teachers and other staff employed in the High schools at Kozhikode, and Kallai from the arrears of teaching grant due. The other points are under consideration.

[29th March 1956

Case under the Madras Preservation of Private Forests Act

* 3492 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the judgment delivered by the District Judge of North Malabar on 12th January 1956 in a case under the Madras Preservation of Private Forests Act, in which the conduct of the Forest department officers has been severely criticised; and

(b) if so, what action the Government have taken against the officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir, but a copy of the judgment referred to has since been obtained by the Government.

(b) The Chief Conservator of Forests has been instructed to take suitable disciplinary action against all officers and subordinates concerned, and report to Government the result of the action taken.

Pepper

* 3493 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state that approximate increase in the export of pepper from this State to countries like the United Kingdom and the United States of America after the setting up of the Export Promotion Council at Cochin by the Government of India up to now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Export Promotion Council for Pepper at Cochin was set up by the Government of India on 17th October 1955. The export of pepper through the ports of Madras and Travancore-Cochin for three months after the formation of the Council, viz., November 1955 to January 1956, was 77,447 cwt. as against 72,724 cwt. exported during the corresponding period in the previous year. There was, therefore, an increase of 4,723 cwt. in the export of pepper after the formation of the Council, but this increase cannot with certainty be attributable to the export promotion activities of that Council since it has only just started to implement its programme.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether this Government will take necessary steps to see that the working of this Council is beneficial to the pepper growers of this State? May I also know whether this Government would meet the expenditure in connexion with the said Council?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : For the second part of the question, I would like to have notice. About the first part of the question, I may assure the hon. Member that the Government

29th March 1956]

have been looking into the matter and seeing how best they could take advantage of this Council in the interest of the pepper growers in this State?

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know the total value of annual exports of pepper from our country to the foreign countries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI A. M. RATHNASWAMY : What is the total dollar earning earned by the Government of India during the last year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This question should have been put in the Parliament where the hon. Member was once a Member. But now he is here in this House.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that the price of pepper is going down, may I know from the Hon. Minister whether this Council will look into this question also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no doubt the Export Promotion Council will certainly look into it. The question of export is certainly related to the question of price.

SRI M. JAGANNATHAN : Since the export of pepper to foreign countries especially the United Kingdom contributes to the favourable balance of trade, may I know whether this Government will be willing to step up the production of pepper in our State and export it more and more to foreign countries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have been looking into that aspect of the matter. As hon. Members are aware, the Government have got a programme of pepper-growing in the forest areas also.

SRI S. RAMALINGAM : வெளி நாடுசளிலே மிளகுக்கு நல்ல கிராக்கி கிடைப்பதற்கு மிளகு ரசத்தை வெளி நாடுகளுக்குப் பெரிய அளவு அனுப்பி பிரசாரம் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This 'Milagu Thanni' is already popular in certain places in foreign countries.

Aaron Spinning and Weaving Mills, Kulappuram

* 3494 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) where it is a fact that the management of Kulappuram Aaron Spinning and Weaving Mills, Kulappuram, Chirakkal taluk, North Malabar, have not provided canteen and rest house for the workers as required under the Factory Act; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Under the Factories Act, 1948, the factories are required to maintain a canteen only when the number of workers employed in the factories exceed 250. In the case of Kulappuram Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, the number of workers employed does not exceed 250 and the mills are not, therefore, required to maintain a canteen under the Act. As regards rest shed, plans for the construction of rest shed have been received by the Chief Inspector of Factories and they are under his scrutiny. As soon as they are approved, the construction of the rest shed is expected to be taken up.

SRI K. P. GOPALAN : Are Government aware that two factories, one textile mill and another handloom factory, are being run in the same compound? The management has separated these factories and given separate names and that is why they claim that they are not required to maintain a canteen under the Act. May I know from the Hon. Minister whether more than 250 workers are working in the same compound under two categories; and if so, are they not required to maintain a canteen under the Factories Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the information I have with me is that there is no separate spinning mill and weaving mill. It is a spinning and weaving mill that does not employ as many as 250 workers.

Co-operative Sugar Factory in Tanjore district

* 3495 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to answer given to question No. 5 on 10th August 1955—

(a) whether the Government have reached any decision in regard to the proposal to start a Co-operative Sugar Factory in the Tanjore district; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. RAMALINGAM : ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் கவனிக்கும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் ஆறு மாத காலமாகியும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று ரயத்துகளும் உற்சாகத்துடன் இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான தொகையையும் தர அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி இங்கு எவ்வளவோ முறை விளக்கி இருக்கிறேன். எங்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எழுதி விட்டால் மட்டும் போதாது. அதற்கு வேண்டிய பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளையும்

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறைந்தது பத்து லட்சம் ரூபாய் மூலதனமாவது அதற்கென்று சேர்க்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் பிறகு யோசிக்கப்படும். நேற்று மலையாள அங்கத்தினர்கள் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய மூலதனத்தை சேர்த்துக் கொடுக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். அதன் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே போல் தஞ்சை ஜில்லாவிலும் முன்வந்தால் அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய உதவியும் அளிக்கும்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : சென்ற வருஷம் அங்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் பிரசாரம் செய்யவும் பணம் வசூல் செய்யவும் மேலதிகாரிகள் அனுமதி கோரி அங்குள்ள சி. என். ஆர். மூலம் எழுதிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. ஆனால் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமலா எழுதினோம். சர்க்கார் பதில் எழுதாவிட்டால் நாங்கள் மேற்கொண்டு எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் ? அதனால் அரசாங்கம் ஒரு உறுதி மொழி கொடுத்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் ஜனங்களிடம் சென்று பணம் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்பொழுது ஜனங்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் வாண்டையாருக்கும், குன்னியூர்க்குந்தான் லைசென்ஸ் கிடைத்துள்ளது. நமக்குக் கிடைக்காது. அதனால் அரசாங்கம் ஒரு உறுதி மொழி கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களிடத்தில் போய் ஒருவாறு சொல்லி பணம் வசூல் செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுதுதான் ஜனங்கள் நம்புவார்கள். நிச்சயமாக லைசென்ஸ் கிடைக்கும் என்ற உறுதி மொழி இப்பொழுதாவது கொடுத்தால் நல்லது. அதனால் உறுதி மொழி கொடுப்பார்களா என்பது அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு முன்பு குறைந்த பட்சம் பத்து லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் வாண்டையாருக்கும், குன்னியூருக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கமாட்டோம். அவர்களுக்கு அப்படி கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. கூட்டுறவு முறைக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்க முடியும். இது வரையில் அந்தப்படி விண்ணப்பம் வராததால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது யார் முன் வந்து பத்து லட்சம் ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுத்தாலும் அதன் பிறகு கூட்டுறவு முறையில் ஆலையை ஆரம்பிக்க லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படும். மூலதனத்தைச் சேர்க்காமல் உறுதி மொழி கொடுக்க முடியாது. அதன் பிறகு தான் அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை கவனிக்கும்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் போது கூட்டுறவு முறையில் பணம் சேர்க்கப்பட்டு அதை டிபாசிட் செய்தால் உறுதி கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார். பணத்தை நிச்சயமாக கட்டுவதற்கு யாரும் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்கள் பிரதேசத்தில் கட்டுவதற்கு எல்லோரும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்கே பணத்தை வசூல் செய்து கொடுத்தால் கூட்டுறவு முறையில் ஆலையை அமைத்துக் கொடுக்கப்படுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் திட்ட வட்டமாக சொல்லுவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு முறையில் கேட்கிற அளவிற்கு கொடுத்து விட முடியாது. மூலதனத்தை மட்டும் வசூல் செய்து கொடுத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. ஒரு கூட்டுறவு முறையில் ஆலையை அமைக்க அதற்கு வேண்டிய அளவு கரும்பு உற்பத்தியாகி இருக்கிறதா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு தான் அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளும்.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால் நீந்தத் தெரிந்த பிறகு தான் தண்ணீரில் இறங்குவேன் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. முதலில் சர்க்கரை ஆலைக்கு பர்மிட வேண்டும் என்று கேட்டால் அதைக் கொடுக்க நிச்சயமில்லாமல் இருக்கும்போது அங்கு எப்படி வசூல் செய்வது என்பது புரியவில்லை. சர்க்கரை ஆலைக்கு பர்மிட் கொடுப்பது என்பது நிச்சயமில்லாமல் இருக்கிறது. லைசென்ஸ் கொடுத்தால்தான் அங்குள்ளவர்கள் பணம் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பணம் வசூல் செய்தால்தான் சர்க்கார் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்பொழுது தீரும் என்பது தெரியவில்லை. அங்கு கமிட்டியை அமைத்து ஆலையை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று கூட்டுறவு ரிஜிஸ்த்ராருக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தி சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் அதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். பணத்தை வசூல் செய்தால் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறோம் என்று எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுக்க முடியுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் ஆகாத வேலைக்கு வீண் சாக்குச் சொல்வது போல் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 23 OF THE ASSEMBLY RULES RE TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

9-20 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

"That rule 23 of Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday 29th March 1956."

MR. SPEAKER : The question is—

"That Rule 23 of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, 29th March 1956."

The motion was put and carried.

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 28th March 1956, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

"I have the honour to transmit a copy of Clause 3 of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956 (L.A. Bill No. 1 of 1956) as recommended to be amended by the Governor in his message, dated the 20th March 1956 and as approved and agreed to by the Council on the 28th March 1956 without any amendment and signed by me."

IV.—GOVERNMENT MOTION RE THE STATES REORGANIZATION BILL 1956—*cont.*

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Mr. Speaker, Sir, while speaking on the States Reorganization Bill under discussion, I congratulate the Leader of the House on the able way in which he has explained the main features of the Bill. I particularly congratulate him on the way in which he has argued the case of Tamil Nad. None of the major or minor questions has escaped his notice. He has taken into account the seats in the Rajya Sabha and the seats in the present Madras State Council and suggested some ways to divide them between Kerala and Tamil Nad. But I am afraid a very important matter has escaped his notice. As for the members of this Hon. House from Malabar, their term is to expire on the appointed day according to the provisions of the Bill, i.e., on 1st October 1956. The provisions say that the term of office of the members sitting in this House representing Malabar will automatically cease on the appointed day and they will become members of the Travancore-Cochin Assembly which is to be the future Kerala Legislative Assembly. Let the suggestion to continue the membership of the members of this House from Malabar till the term of the present Madras Legislative Assembly expires be accepted. Amendments have been given notice of by some members. One of the amendments suggests that the term of membership of the Malabar Members of the Assembly be extended up to the date on which this Assembly is to be dissolved after the general elections. There is another amendment given notice of by me which proposes the formation of a Legislature for Malabar comprising the Members representing that district in the Madras Assembly. I go still further and say that those Members should themselves form a ministry for the Malabar district till the next elections take place in the Kerala State. In fact we are not at fault. Something happened in Travancore-Cochin which led to the dissolution of the Assembly there. For that the Members representing the various constituencies in Malabar ought not to be penalised. Some of my friends said that my suggestion was very radical or revolutionary when I told them that the Members coming from Malabar should form themselves into a legislature and also form a ministry for the whole of Kerala State. When one person can advise the Rajpramukh in regard to the administration of the whole State, in my opinion there is nothing wrong in some of the Malabar Members of the Assembly forming a ministry and conducting the administration of the State.

The second thing that I want to bring to the notice of this House is that the case of Malabar has not been well presented before the appropriate authorities. Kerala State requires more space for its people to live in. According to history, puranas and ithihasas, Kerala was reclaimed by Maharishi Parasurama by throwing his axe from the Western Ghats into the Arabian Sea According to ithihasas, that State extends from the western slope of the Western Ghats to the Arabian Sea and from Cape Comorin

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [29th March 1956

to Gokarnam. Originally South Kanara district was inhabited by Malayalees. But later on Jain influence crept in and Jain religion played a predominant role in shaping the affairs of that district. Therefore that district has come under the Kannadigas.

As far as Cape Comorin is concerned, it is the natural boundary of the beautiful Kerala State and it was given by Sri Parasurama to the people of Kerala. To mutilate or truncate that southern part from the future Kerala State is rather very hard for that State.

A new suggestion was made by the Leader of the House yesterday with regard to the Mudalamada amsam of Palghat taluk and the Attapadi Valley of Walluvanad taluk. There is forest wealth in Mudalamada village. I do not know why the Madras State and the Leader of the House are so forest-thirsty nowadays. If that village is taken into the Madras State, it will only form a pocket inside the Kerala State. The Attapadi Valley contains a large extent of virgin land which can usefully be exploited by the people of Malabar for the future development of that district. Attapadi is the valley which gives us our water resources. The rivers Kunthipuzha and Nellipuzh flows from that valley. The Kunthipuzha, which is named after that great Kunthi of Mahabharata, has its origin in that valley and flows into the Arabian Sea through Mannarghat, Srikrishnapuram and Pattambi firkas of Walluvanad taluk and the Kuttipuram firka of Ponnani taluk, and provides irrigation facilities to these firkas. These two rivers join somewhere below Mannarghat and flow as one river up to the Arabian Sea. The people of the areas through which these rivers flow depend mainly upon these rivers for water for irrigation. To take away the Attapadi Valley will deprive the future Kerala State of the water resources that it very badly needs.

There are two small streams in Attapadi Valley called Siruvani and Varahar. There was a proposal by the district officials of Malabar to construct some dams across them and bring more lands in that valley under cultivation. I was told at that time itself that certain engineers of Tamilnad opposed that proposal on the ground that it will prevent the supply of water to Tamilnad. It is not correct to say that utilization of the waters of the Siruvani and Varahar for cultivation of land in Attapadi Valley will make the Tamilians suffer.

There is one point in favour of Madras for retaining within it the Gudalur taluk of the Nilgiris district. The headworks of the Pykara and the Moyar hydro-electricity schemes are in Gudalur taluk and therefore Madras needs that taluk. But for retaining the Attapadi Valley and Mudalamada in the future Kerala State, this argument does not hold good. There is forest wealth there. If the Kerala State is to thrive as an independent State, the self-interest of Tamilnad alone should not be taken into consideration. I request the House to see that the future Kerala State is not made to suffer for the mere fancy of gaining more land for the Madras State. Thank you, Sir.

29th March 1956]

*Sri N. K. PALANISAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அரசாங்கம் என்றால் எட்டாக்கனியாக இருந்த நமது மொழிவழி மாகாணம் ஏற்படுவதும் அந்தந்த மொழியிலே தங்கள் நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டவரை மக்கள் ஜனநாயக பூர்ணமான முறையில் அரசியலில் பங்கு கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த எல்லைப் பிரச்னை இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த எல்லைப் பிரச்னை தீர்ந்துபோன விஷயம் என்று சொல்லுகிறார். ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிக்கும் போதே எல்லைப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு கிராமங்களை யூனிட்டாய் வைத்துக்கொண்டு ஒரு எல்லைக் கமிஷனை ஏற்படுத்தி பிரிக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் அதற்கு மாறாக ஆந்திர அரசாங்கம் இன்று கிராம யூனிட்டுக்குப் பதிலாக தாலூகாவை யூனிட்டாக வைத்துப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. நாம் சொல்லுகிறோம் கிராமத்தை யூனிட்டாக வைத்துக்கொண்டு அதன்படி பிரிக்கவேண்டும் என்று. ஆதலால் பிரச்னையை சுமுகமாக தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக கிராமத்தின் அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு ஒருபுறமும், தாலூகாவை யூனிட்டாக வைத்து இதில் முரண்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தேவிகுளம், பீர்மேடுஎல்லைப் பிரச்னை தீர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். இதைத் தமிழர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். ஸ்ரீ நேரு அவர்கள்கூட பேசும்போது "It can be reopened" என்று சொல்லும்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் தீர்ந்துபோன விஷயம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த தேவிகுளம், பீர்மேடு விஷயத்தில் 6 காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்து ஓட்டுப் போட்டதினால் காங்கிரஸ் சர்க்காரே ராஜினாமா செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேவிகுளம், பீர்மேட்டைப்பற்றி காங்கிரஸ் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால் அங்கிருக்கக் கூடிய காங்கிரஸே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை காப்பாற்றவேண்டிய ஒரே நோக்கத்துடன்தான் இம்மாதிரி முறையிலே பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டல்ல. 9 40 a.m.

அடுத்தபடியாக அமிர்தசரஸ் காங்கிரஸிலே என்ன நடந்தது. No truck with the Communalists என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஸ்ரீ நேருவை கேவலம் செய்த தாராசிங் காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்கு அமோகமாக அழைக்கப்படுகிறார். அந்த அகாலிக் கட்சி என்ன சொல்லிற்றோ அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மஹாபஞ்சாப் கேட்கக்கூடியவர்கள் ஆத்திரமடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே fissiparous attitude create செய்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் அதிகாரவர்க்கம்தானே.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் எந்த அடிப்படையில் எல்லைப் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு முயலுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஜனநாயக அடிப்படையிலே தீர்க்கப்படாததால், மக்களிடையே மிகுந்த குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ நேரு அவர்கள் பம்பாயைப்பற்றி பேசும்போது 100-க்கு 45 பேர் மகாராஷ்டிரர்கள் இருக்கிறார்கள். நியாயமாகப் பார்த்தால் பம்பாய் மாகாணம் மகாரஷ்டிரர்களுக்குத்தான் போய்ச்சேரவேண்டும். ஆனால் இன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மகாராஷ்டிரர்கள் வந்துவிட்டால் அங்கு இருக்கும் முதலாளிகள்மீது அதிகமான வரி போட்டுவிடுவார்களே என்ற காரணத்தினால் இன்றையதினம் பம்பாயை மத்திய ஆட்சியின்கீழ் வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே இதில் இருக்கக்கூடிய இந்த விதமான மனப்பான்மையை யார் ஏற்படுத்தியது என்றால், இன்றையதினம் சர்க்கார்தான் ஏற்படுத்தி இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே முதலாளிகள்பேரில் வரி போட மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதென்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர்ந்து பேசுகிறாரா, சட்டம் தெரிந்து பேசுகிறாரா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். It is all nonsense.

[29th March 1956]

SRI N. K. PALANISAMY: You need not say that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am prepared to say that what is being said is nonsense. Under the Constitution it is the Central Government that has got the power to levy taxes on incomes from the non-agricultural side. Therefore to impute a motive to the Congress that because the Maharashtrians would levy taxes on those capitalists, and in order to save the capitalists from such levy that Bombay is being retained by the Centre is absolute nonsense. I am prepared to repeat it.

SRI N. K. PALANISAMY: எது **nonsense** என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் பம்பாயைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பம்பாயைப் பிரித்திருக்கும்போது சென்னையையும் ஏன் அப்படி பிரிக்கக்கூடாது? அதேமாதிரி கல்கத்தாவை ஏன் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். அடுத்தபடியாக **fissiparous attitude** நாங்கள் **create** செய்வதாகச் சொன்னார், கனம் நிதி அமைச்சர். அதைச் செய்வது நாங்கள் அல்ல. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் மகாத்மா காந்தியைப் பற்றி எவ்வளவோ பேசுகிறார்கள். அம்மகாத்மாவின் அடிப்படைக் கொள்கையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால் இன்று நடப்பது என்ன? 1948-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் ஒன்றாம் தேதியன்று ஹரிஜன் பத்திரிக்கையில் காந்தியார் எழுதிய கட்டுரையை படிக்கிறேன்:

"The Congress Working Committee had been discussing the question of reconstitution of the provinces on a linguistic basis. The Congress had already adopted the principle and had declared its intention to give effect to it constitutionally as soon as they came to power, as such a redistribution would be conducive to the cultural advancement of the country."

He had written in the same article:

"The redistribution of the provinces on a linguistic basis was necessary, if provincial languages were to grow to their full height. A linguistic redistribution should give an impetus to education and trade."

இவ்வளவு தூரம் அவர்கள் மொழிவழி மாகாணங்கள் ஏற்படவேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக சொல்லி இருந்தபோதிலும், அவருடைய மொழிகளைக் கடைப்பிடித்து நடப்பவர்களாகிய அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? இந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்களை ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, தட்சண பிரதேசம் ஏற்படவேண்டும், பெங்கால் பீகாரை இணைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி கொள்கைகளைப் பார்க்கும்போது யார் இம்மாதிரி நாட்டில் குழப்பம் விளைவிக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், சர்க்கார் இவ்வித குழப்பமான கொள்கையை விட்டுவிட்டு, மொழிவழி மாகாண அமைப்பில் சிரத்தை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் எல்லைத் தகராறுகளைத் தீர்க்க எல்லைக் கமிஷனை சர்க்கார் நியமிக்கமாட்டார்கள்போல் தெரிகிறது. உடனடியாக எல்லைக் கமிஷனை நியமித்து, கிராமத்தை unit-ஆக எடுத்துக்கொண்டு, எல்லைத் தகராறுகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக Zonal Council-ஐப்பற்றியது. இந்த Council களுக்குத் தலைவராக இருப்பவர், மத்திய சர்க்காரின் தலைவர்தான். ஏன் மத்திய சர்க்கார் இந்த கௌன்சில்களுக்குத் தலைமை வகிக்க

29th March 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

வேண்டும்? இந்த **Zonal Council** மெம்பர்களை இந்திய **Union President** தான் நாமிநேஷன் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்வித நாமிநேஷன்? ஏன் அந்த மாகாண **Zonal Council**-களுக்கு அந்த மாகாணத்திலேயே ஒருவர் தலைமை வகிக்கக்கூடாது? இந்த **Zonal Council**-கள் அந்தந்த மாகாணங்களில் நடக்கும் விஷயங்களை மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இன்று ஒரு பெரிய அபாயம் இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று **States**-கள் சேர்ந்து கொண்டு இன்னொரு ராஜ்யத்தின் அரசியலில் தலையிடும் மோசமான நிலைமை ஏற்பட வசதியளிக்கிறது. இதை சர்க்கார் உடனடியாகத் தடுத்து ஆகவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, ராஜ பிரமுக்குகள் ஒழிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குமுன் ராஜ பிரமுக்குகள் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டிடம் போய் ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு திட்டம் தங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது, படேல் அவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் இத்திட்டத்தினால் நிறைவேற்றப்படாமல் போனாலும் நாங்கள் அந்த திட்டத்திற்கு விரோதமாக நிற்கமாட்டோம், தங்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் தங்களுக்குச் சம்மதம்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் ராஜ பிரமுக்குகள் ஒழிக்கப்படுவது நிஜமானால் ஏன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் நிறுத்தப்படவில்லை? ராஜ பிரமுக்குகள் தங்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கே பணமில்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டியதுதான். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் கூட நிஜாம் மன்னருக்கு அவர் கோரிய பணத்தை கொடுத்துவிட தனி அனுமதி கேட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு ரிஸர்வ் பாங்க் வைத்து அதிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பிளாடினத்தை வைத்து எடைபோட்டு, அவ்வளவு பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஆகா கானுக்கு ஏன் ரூ. 98,000 வருஷம் ஒன்றுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும்? இம்மாதிரியான முறையில் ராஜப்பிரமுகருக்கு ஏன் கொடுக்கப்படுகிறது? இதை ஒழித்துள்ள போதிலும் கூட, அவர்களுக்கு இம்மாதிரியாக பணம் அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! சபை முன்பாக, விவாதத்தில் இருக்கக் கூடிய ராஜ்யப் புனரமைப்பு மசோதாவைப் பொதுவாக, சில ஆட்சேபணைகளுடன், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது என்பதை முதன்முதலாகப் பேசிய தோழர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் சபையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசும்போது, கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் எந்த அளவுக்கு, நம்முடைய தமிழர்கள் அதிகமாய் இருக்கக் கூடிய தேவிகுளம், பீர்மேடு—இந்தப்பகுதிகள் சென்னை ராஜ்யத்துடன், சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று மிகத்தெளிவாகவும், வலுவாகவும் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, மத்திய சர்க்கார் இறுதியாகத் தீர்மானம் செய்து விட்டார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர, வேறு வழி கிடையாது. இந்தத் தேசத்தின் ஒற்றுமை என்ற பெயரால், இனி நாம் இந்தப் பிரச்னையைத் தொடர்ந்து, எடுத்துக் கொண்டே இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தேசத்தின் ஒற்றுமையில் அக்கறை உள்ள நாம் தேசத்தின் ஒற்றுமையை மேலும் ஸ்திரமாகக் கட்டி வளர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதே தேசத்தின் ஒற்றுமை பலாத்காரமாக அல்லாமல் ஒன்றுபட்ட உணர்ச்சியுடன், ஏகமனதாக, தன்னிச்சையாக ஒற்றுமை இருக்க வேண்டுமானால், அது பாஷாவாரியாக, இந்த நாட்டில் வெவ்வேறு மக்கள் ஒன்றுபடவேண்டும். தவிர, கவர்ன்மெண்ட் சென்ற காலத்தில், பலவிதமான ரூபத்தில் தான், ஒற்றுமையைக் கட்டியிருந்தார்கள். இந்தியாவில் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே, அந்த ஒற்றுமையைத் தான் நிறுத்தினார்கள். அந்த ஒற்றுமை (voluntary) சுயேச்சை தன்மை, அல்லது தன்னிச்சையான ஒற்றுமையாக இருக்கவில்லை. அதே போல், இன்றைக்கும் நமது தேசிய சர்க்கார், சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும், அந்த முறையைக் கையாள்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதைத் தான், நாங்கள் இப்போது எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம். ஏனென்றால், இன்றைக்கு இந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய மக்கள், குறிப்பாக,

தேவிகுளம், பீர்மேடு—இதில் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய தமிழர்களோ, அல்லது நம்முடைய ராஜ்யத்தில், தமிழ் நாட்டில் உள்ள கூடலூரில் இருக்கும் மலையாளிகளோ, எந்த விதத்திலும், அந்த மாதிரி ஒற்றுமையை விரும்பமாட்டார்கள் என்பது தான், எங்களுடைய திண்ணமான அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு மசோதாவைக் கொண்டு வரும்போது, எல்லைப் பிரிவினைக் கமிஷன், அதனுடைய சிபாரிசு, Linguistic Minority பாஷாவாரியாக இருக்கக் கூடிய சிறுபான்மையோருக்குச் சில பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில், இந்த மசோதாவில் வராவிட்டாலும் கூட, Constitution-ல் தெரிவித்துள்ளபடி, அங்கங்கு இருக்கக் கூடிய சிறுபான்மையோருக்கு, (elementary education) ஆரம்பக் கல்வி அவர்களுடைய தாய் பாஷையிலேயே நடத்தவேண்டும் என்று ஒரு யோசனை அமைத்திருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்குப் பயன்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மைனாரிட்டிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். ஆனால், அது தடையின்றி அவர்களுக்கு பயன்படவேண்டும் என்று சொன்னால், படிப்பு Elementary Education அல்ல. 5-வது வகுப்பு வரையில் தான் அவர்களுடைய தாய் மொழியில் படிப்புக் கிடைக்கும். திருவாங்கூர் பகுதியில் இணைக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய தமிழர்களை எடுத்துக் கொண்டால், 5-வது வகுப்பு வரையில், நம்முடைய குழந்தைகள் தமிழில் படித்துவிட்டு, அதற்குமேல் படிக்க வேண்டுமென்றால், மலையாளத்தில் படிக்கவேண்டும், அல்லது சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடத்துக்கு அவர்கள்
9-52 a.m. தமிழ் படிக்க வரவேண்டுமென்றால் அதற்கு அவர்கள் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் மகனோ, அல்லது குமாஸ்தாவின் மகனோ சென்னை ராஜ்யங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் S.S.L.C. வரை படிக்கவைக்க மிகச் சிரமமாக இருக்கும். கூடலூர் மலையாளிகள் பிள்ளைகள் படிப்பிலே 5-வது வரை மலையாளத்திலே சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு இங்கே தமிழிலேதான் படிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இங்கே தமிழிலேதான் நடக்கும். மலையாளத்திலே அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்ட பூர்வமாக எந்த உத்திரவாதமும் கிடையாது. மலையாளத்திலே 5-வது வரை படித்துவிட்டு 6-வது வகுப்பிலிருந்து அவர்கள் தமிழிலே படிக்க வேண்டும் அல்லது கேரள ராஜ்யத்துக்குப் போக வேண்டும். இது நடைமுறையில் சாத்தியமா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான சில முக்கியமான பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஆகையினால், கிராம அடிப்படையை எல்லையாக வைத்து பாஷாவாரியாக மாகாணங்களைப் பிரிக்க வேண்டும். இதனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சச்சரவுகள் போகும். ஒரு இஷ்டபூர்வமான ஒரு தேசிய ஒற்றுமை இருக்கும். அது நம்முடைய நாட்டுக்கு மிகப் பெரிய சக்தியாக விளங்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நம் முன் இருக்கும் மசோதாவில் சொத்துப் பிரிவினை, இன்னும் அதிகாரிகள் பிரிவினை இவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, நம்முடைய சபையில்—ஆந்திரா இங்கு பிரிந்த போது—நாம் என்னென்ன முறையிலே நம் சொத்துக்களைப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்தோமோ, அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அதை நாம் வரவேற்கிறோம்.

ஆனால் மத்திய சர்க்கார் வரிகளிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சில பங்குகள் இருக்கிறதே, income-tax, excise duty இவைகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பங்கு, இவைகள் எல்லாம் சென்ற காலத்திலே இருக்கக்கூடிய சட்டப் பிரகாரம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டாலும், அது போதாது என்று இப்போது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நமக்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த நடைமுறை ஒரு வருஷத்துக்கு first half-க்கு ஒரு rate, second half-க்கு [illegible] பிரிவினையான பிறகு ஒரு rate. அதற்கடுத்த வருஷத்தைப்

பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி Finance Commission யோசனை செய்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். Finance Commission-ஐயும் மத்திய சர்க்காரையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, அபிவிருத்தி திட்டங்களை செய்து முடிக்கவேண்டிய பொறுப்பு மாகாண சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. விவசாயத் துறையிலே, கல்வித் துறையிலே, சுகாதாரத் துறையிலே அபிவிருத்தி மிக முக்யமானது. இந்த முக்கியமான அபிவிருத்திகளையெல்லாம் செய்யவேண்டியது மாகாண சர்க்காருடைய கடமையாகவும் பொறுப்பாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு வருமானங்கள் வரக்கூடிய இனங்கள் மிகக் குறைவு. நாட்டின் செல்வம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க income-tax, excise duty இவைகள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானமும் அதிகரிக்கும். ஆனால் அதிலே வரி விதிக்கக் கூடிய அதிகாரம் நமக்கு நேரடியாகக் கிடையாது. மத்திய சர்க்காரும், Finance Commission-ம், income-tax, excise duty இவைகளிலிருந்து இன்னும் அதிகப்படியான பங்கை நம்முடைய ராஜ்யங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இங்கே நமக்கு ஒதுக்கி இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இப்போது நமக்கு ஒரு பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர் இருந்தால், அந்தத் தொகுதிக்கு ஐந்து சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள்தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதன் பிரகாரம் பிரிக்கப்பட்ட சென்னை ராஜ்யத்துக்கு 205 அங்கத்தினர்கள் தான் உண்டு. ஆனால் கேரள ராஜ்யத்துக்கு ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு ஏழு சட்ட சபை அங்கத்தினாகள். மைசூருக்கும் அதேமாதிரி ஏழு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள். ஆந்திர தேசத்துக்கு ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு ஏழு சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள். இந்த தட்சிண பிரதேசத்திலே இந்த ராஜ்யங்கள் எல்லாம் அடங்கினதாக இருந்தாலும், ஒரே Regional Council-ஆக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு Parliament தொகுதிக்கு ஏழு சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கொடுத்துவிட்டு, நம்முடைய தொகுதிக்கு மாத்திரம் ஐந்து பேர் கொடுத்திருப்பது சரியல்ல. ஏற்கெனவே ஆந்திரா இங்கு ஒன்றாக இருந்தபோது 375 அங்கத்தினர்களாக நாம் இருந்தோம். ஒரு தொகுதிக்கு ஐந்து ஆக இருந்தாலும் 500-க்கு மேல் போய்விடும். Constitution பிரகாரம் 500-க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. அதன் பிரகாரம் நாம் அதை ஒத்துக்கொண்டோம். இப்போது ஆந்திரம் பிரிந்து விட்டது. தென் கன்னடமும் கேரளமும் பிரிந்து விட்டது. மீதியிருப்பது தமிழ் நாடு. அந்த நிலைமையில் ஐந்து அங்கத்தினர் போதாது. இதை ஏழு ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்பர் அதிகமாகப் போய்விட்டால், தரம் குறைந்துவிடுமென்று ஒரு வேளை வாதம் சொல்லலாம். அதைத் தவிர வேறே வாதம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த வாதம் சரியாகாது. சபையிலே இன்றைக்கு படித்தவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்களும்கூட வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு மேலாக தங்களுடைய கருத்துக்களை வரக்கூடிய பிரச்னைகளில் எடுத்து விவாதிக்கிறார்கள்.

ஆகையால் பெரிய படிப்பாளிகள்தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்க 9-57 a.m.
வேண்டும் என்று சொல்வது தவறு. அங்கத்தினர்கள் அதிகம் ஆகிவிட்டால் சபையின் தரம் குறைந்துவிடும் என்று சொல்வதும் பொருந்தாது. ஆகையால் இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கௌன்சில் ஆப் ஸ்டேட்டில் நமக்கு 19 ஸ்தானங்கள் இருப்பதை 18-ஆக குறைத்து இருக்கிறார்கள். இதை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் குறைக்ககூடாதென்று சர்க்கார் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை மட்டும் செய்யும்போது நம்முடைய சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை விகிதாசாரபடி அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்பதில் என்ன ஆட்சேபம் இருக்கமுடியும். இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இறுதியாக நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் கொடுக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள்கூட நான் பேசினேன். இந்த ராஜ்யத்தின் பெயர் தமிழ் நாடு

[Sri S. Ramalingam] [29th March 1956

என்றுதான் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்களும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் இதை வற்புறுத்த அவர்களால் முடியவில்லை. காரணம் கட்சி கட்டுப்பாடு, இதைப்பற்றி பேச அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. எதிர் கட்சிக்காரர்கள்தான் இதைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்று என்னிடம் தனியாக சில காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பரிதாபகரமான விஷயம்தான். எதிர் கட்சியாகிய நாங்கள் எங்களுடைய பிரச்னைகளை மட்டுமல்ல, நாட்டின் பொதுவான பிரச்னைகளை கவனிக்க கடமைபட்டுள்ளோம். தமிழ் நாடு என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரு தனி பெருமை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு பண்டை காலத்தில் இருந்து ஒரு பெருமை இருந்து வந்திருக்கிறது. கடல் கடந்து வியாபாரம் செய்து இருக்கிறார்கள் நம் முன்னோர்கள். பெரிய அரசர்கள் இருந்த ராஜ்யம் இன்று சீரழிந்து சின்னா பின்னம் ஆகி இருக்கிறது. மீண்டும் தமிழ் நாடு என்ற ராஜ்யத்தை இந்த நாட்டில் ஸ்தாபித்தோம் என்கிற பெருமையும் மதிப்பும் நமக்கும் இந்த மந்திரி சபைக்கும் ஏற்படவேண்டும். இன்னும் ஐந்து, ஆறு மாதங்களுக்குள் இந்த சட்ட சபையின் காலம் முடிவடைந்து விடும். மறு தேர்தல் வர போகிறது. ஆகவே, நம்முடைய காலத்திற்குள் தமிழ் நாட்டை நாம் ஸ்தாபிததோம் என்கிற நல்ல பெயரை நாமும் இந்த சர்க்காரும் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் இந்த சர்க்கார் இதை செய்ய முன் வரவில்லை. எதிர் கட்சியாக நாங்கள்தான் இதை செய்ய முன் வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் இதை செய்யவில்லை என்றாலும் சும்மாவாவது இருக்க வேண்டும். நாங்கள் வாய்ஸ் வோட்டால் ஜெயித்துக் கொள்கிறோம். டிவிஷன் வற்புறுத்தாமல் இருந்தால் நாங்கள் இதில் வெற்றி அடைந்து விடுவோம்.

இறுதியாக இப்பொழுது எல்லை பிரச்னைகள் சுமுகமாக தீர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த பிரச்னையை தீர்க்க பொதுவாக எல்லை கமிஷனை நியமித்து மெஜாரிடியாக வாழ்கிற மக்களை, கிராமத்தை யூனிட்டாக கொண்டு அந்த அந்த மொழி பேசும் மக்களை, அதே மொழி பேசும் பகுதிகளுடன் சேர்ப்பதுதான் பொருத்தமாகும். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன பேச்சு வார்த்தை நடதது அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டுப்பாடு காரணத்தினால் இதில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை யென்றாலும் மத்திய சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி இந்த ராஜ்யத்திற்கு நியாயமாக சேர வேண்டிய பகுதிகளை சேர்க்க முயற்சி எடுததுககொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாகாணத்துக்கும், கேரளத்திற்கும் தகராறுக்கு உரிய பிரச்னைகளை எல்லைக் கமிஷன் மூலம் தீர்வு காண வேண்டும என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆந்திராவுக்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் எல்லை பிரச்னைகளை தீர்க்க எப்படி ஒரு கமிஷனை ஏற்படுதத இருக்கிறார்களோ அதே மாதிரி மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் நமக்கும் உள்ள எல்லைப் பிரச்னைகளை தீர்க்க ஒரு கமிஷனை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-01 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Mr. Speaker, Sir, I would like to begin my speech by congratulating the Hon. Minister for Finance who has moved the motion for consideration of the Bill on his ability in having placed his case so well before this House. Being a lawyer himself, he has been able to present the case—may I take it, the case of the Congress Party also—to the House so well.

Since the publication of the Report of the States Reorganization Commission, many events have taken place in our country till the preparation of the present Bill under discussion and those events and agitations in many parts of the country have been the subject-matter of the preliminary speech of the Hon. the Finance Minister. No doubt, Sir, no patriot or Indian will like such an event or agitation in the country. But who is responsible for those

29th March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

events and the agitation that have been going on? When we examine the question as to how the Congress Party deals with the various problems arising out of the States Reorganization Commission Report, naturally one feels—and that is the feeling of the public also in many parts of the country—that public opinion has not been properly appreciated. The Hon. the Leader of the House, when he was delivering his preliminary speech, at one stage asked : " What is the use of having such a sort of agitation when the final forum has decided all these matters? " When we, lawyers, present a case and argue it before a particular court, we are conscious of the fact that there is an appellate authority and we are prepared to face the consequences. If we lose our case in the court of first instance, there is the chance of our taking it to the upper forum. For all practical purposes, let us take that the Supreme Court is the final forum. Suppose a client loses his case even in the Supreme Court. If he is not satisfied with that decision, he recognizes only fate as the final judge. That is how an ordinary client reacts, but, here, who is the final judge in these matters? The Hon. the Leader of the House said that final decisions had been taken by the leaders—he did not refer to them as the " High Command " but he said " leaders ". He said that the final decision may rest with the so-called leaders. But, according to us in this part of the House, the final decision rests with the people. (Cheers.) But, Sir, the Leader of the House could not understand why this agitation was going on when the final decision has been made by the High Command according to us or the leaders according to the Hon. the Leader of the House. Who is this High Command, Sir? The members of the High Command or the leaders of the Committee, who have decided this matter ultimately, belong to one party, namely, the Congress Party. I think it is high time that everybody recognize that there were more parties than one in this country, irrespective of the strength of the parties. We cannot say that there is only one party in this country. If we examine the constitution of the High Command, the Committee which went into this question consists entirely of members of the Congress Party, which is the ruling party. No doubt, the decision has been arrived at by one party. Naturally, therefore, it is open to the Opposition to go to the final judge, namely, the people and place the facts before them, viz., what is going on in this country, what is it they require, how things are being managed and who is responsible for the present state of affairs. When this is realized or appreciated, the Leader of the House would not have said that there was no necessity for the agitation that was going on in the country. Of course, I can understand that the agitation must be constitutional.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I point out to the hon. Member that I have absolutely no doubt that the wish of the people of Tamil Nad is to have Devikulam and Peermede. But we are not the only party. So also the wish of the people of Kerala is that Devikulam and Peermede should go to them definitely. When the wishes of the two people conflict with each other,

naturally somebody will have to decide the issue and that could be decided not by contest in the battle ground between the people of Malabar and the people of Tamil Nad. That is why the leaders stepped in, so to say, to decide the claims of the two people. Therefore, the hon. Member's contention that the people should be the ultimate authority is a little bit misleading in this case.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, I am not on the point about Devikulam and Peermede or this part and that part of the country. But I am dealing with the point as to how things are being managed and the methods by which the Congress Party, which is the party in power, is dealing with such matters. When I am on this point, I may be permitted to go a little further. What is the directive that has been given to the Congress Party? Now, I find from the newspapers that the members of the Congress Party have been directed to exercise freedom of speech but not the freedom of vote. I can perfectly understand that this is in conformity with the provisions of the Constitution which has ensured freedom of speech for everybody. Here, in this House, the so-called High Command here has denied even the freedom of speech to the Members sitting on the other side of the House. I am not worried that the members of the Congress Party have not been allowed to speak in this matter. But I am worried about this factor that the Members of the other side of this House have been denied to say what public opinion is. After all, so far as this matter is concerned, the final word rests not with us, but with the Parliament.

10-10 a.m. When this Bill has been referred to this Legislature to obtain the views of the Members of the Legislature, naturally the views of every section must be before the Parliament so as to enable them to understand the correct views of the public. What are the views that have been expressed? No doubt, the views of the so-called leaders may be the views of the Congress Party. I am very particular to find out what is the view of a particular member or members in a particular locality so that the people of that locality may understand what the views of their representatives are, and I find, Sir, that that thing has been denied. So, I may urge on the Government or the Members of the Parliament to understand the views that have been expressed by the Opposition Members. The views of the Opposition Members alone must be taken by the Members of Parliament as representing the views of the people. I do not think I am wrong in saying so.

In this connexion, I may tell the Hon. the Leader of the House how things are carried on by the Congress. We say very often the words " Democracy, democratic principles " and all that. But, in practice the democratic principles are not being followed. The democratic principle is followed by the Congress so long as election is going on, but the moment a particular member is elected and returned, the democratic principle ceases to function and he practically sells away his conscience in the name of party discipline. He is not allowed to express the views of the constituency. Thereby,

one man's view at the so-called High Command is the view of so many members representing so many constituencies with the result the real views of the constituencies are not forwarded or taken into account by the High Command. So, may I take it that in practice it comes to that?

Very often, the Leader of the House in his preliminary speech said that our people are there in the Parliament. What is there if our people are in Parliament, I ask. They are also under party discipline. Ultimately, the members of party are not given freedom of speech, and the views of one group of people alone prevail. In the end, it becomes practically ' totalitarian views ' and what they call in spirit, nature and practice as the ' totalitarian State ' and the so-called tall-talked democracy, and democratic principles are only in an outward measure we are finding in this country. Honestly I believe that we do not know where we are drifting to. I feel that thing is there in the name of discipline. I quite agree that a certain amount of discipline is essential. But the medium of expression that has been given to an ordinary member of public has been denied. That means, we are taking away the real privilege guaranteed under the Constitution of India.

Take for instance another important thing. Very many Members urge ' What is the harm in naming this State as Tamilnad? ' This is a matter which does not affect a Member from Malabar or a Member from South Kanara and it is not a controversial point also. There cannot be any objection in conceding this request. But what is the reply that we are receiving? They say " What is there in naming the State as Madras? After all, Madras is known in so many places ". I may urge on the Government to find out why in the Indian Constitution fourteen languages including Tamil have been recognized as National languages. Every language-speaking people like Bengali, Telugu, have got territories of their own. If the Tamil-speaking people do not have a State of their own, then a man in America cannot understand why Tamil, one of the fourteen languages, has not got a territory of its own. If it is called Tamilnad, naturally, any man in any part of the world will understand easily that this particular language has also got a territory of its own. This is one of the important points which even an ordinary man in the street feels that our State must be named Tamilnad. Another important thing is Tamilnad has got a culture of its own. The Hon. the Leader of the House is not here. But I think I can mention this. There is a saying of the famous saint, Sri Ramalinga Adigal, which runs as follows :—

" உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்
உறவுகலவாமை வேண்டும்."

The translation of the words is that " we should not have relationship of a man who talks one thing and thinks in a different manner ". That is the saying of the famous saint Ramalinga Adigalar. I think the Leader of the House is a devotee of that Ramalinga Adigal because I have seen him very often going to

[Sri S. Swayamprakasam] [29th March 1956

Vadalur. When so many Members on the other side of the House think that they want Tamilnad but are not allowed to vote for it, they must be voting against their conscience. Is it in conformity with the saying of the famous saint? Now, in the name of party discipline, the conscience is taken away. What I would like to impress is that the sayings of that famous saint should be borne in mind whenever people act in any manner.

Another important question that arises in my mind is that in the political field a man is expected to have a political conscience. It is quite different from any other conscience. In his private capacity, he is expected to act in a different way. But in the political field, it is a very great problem. Very many members are required to act in a different manner. If allowed, they might have acted in a different way. I know in this case, the Leader of the House, Mr. Subramaniam, is acting in a different way. When we were discussing the report of the States Reorganization Commission he said in so many words that he was not against naming the Madras State as Tamilnad. When I was moving this amendment, he said that that was not the proper time, the proper time was the consideration of the Bill, that at that time I could move the amendment and that we could consider whether it was feasible. That was what he said. Yesterday, I was closely watching him and he has not said a word about the naming of this State as Tamilnad. If the Congress Party discipline is not there, how many Members will vote against the naming of the State as Tamilnad? I am throwing that challenge. If the people on the other side, the Congress people, are not prepared to subscribe to the view that this State should be named as Tamilnad, you are really taking away the freedom of conscience, the freedom of voting and freedom of voice. Especially, the people's right and privilege to act in a particular way has been taken away. I think this is a serious problem. In the name of the party, very many things are happening.

Another important point I wish to deal with is about the Zonal Councils. I think clause 21 deals with the functions and powers of the Zonal Council. The wording of that clause is very vague and the words ' common interest ' mentioned in that clause, to my mind, have got a well-known meaning. Indirectly I may feel that the so-called Dakshina Pradesh has been implied in that clause. I have no objection if the Zonal Council's function is to deal with actions relating to inter-State matters. But if the Zonal Council is intended to deal with any internal matters of a particular State, I mean to say that it will be encroaching upon the powers and privileges of particular States.

10-20 a.m. Sir, there is also an important legal point involved in this matter. Article 268 of the Constitution gives greater powers to the President of the Union and empowers him to appoint a particular Council whenever there is any difficulty to deal with inter-State disputes. Therefore, clause 21 of this Bill dealing with the Zonal Councils will be contrary to the provisions of the Indian

29th March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

Constitution and will be offending it. So, this aspect of the matter should be looked into and the proper thing would be that the Zonal Councils, on no account, should be given powers to interfere in the internal affairs of the individual States. (At this stage the Hon. Speaker sounded the gong.) Thank you, Sir.

* DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, Sir, I stoutly opposed the Resolution that was brought forward by the Hon. the Leader of the House recommending to the House the acceptance of the Report of the States Reorganization Commission. I opposed it on three grounds.

Firstly, when the Commission recommended the formation of such giant States like the Uttar Pradesh and the Madhya Pradesh in the north and such pigmy States like Kerala and Vidharba in the south, they were watering down the democracy in our country and that they were displacing the democracy with a kind of despotism.

Secondly, ignoring the terms of reference, the Commission divided the country on purely linguistic basis which, I thought, would mar the future of the south.

Thirdly, the regrouping of the States was premature and that it would stand in the way of the economic rehabilitation of the country in which the poor man, the common man, in the villages whose back is there and whose belly is empty, is much more interested.

When the Report of the States Reorganization Commission was published, there was not a voice of protest from the summit circles of the Congress except the lone voice of Rajaji. Rajaji has had always the courage of his convictions and he has never hesitated to speak out the right thing. But the words of wisdom of Rajaji were not listened to by the summit circle of the Congress and they were determined to implement the Report. Wisdom dawned on them when there were sporadic outbreaks of violence in the different parts of the country and it was extremely tragic that more shots were fired by the Police in those couple of weeks in India than were fired in the whole generation of our struggle for freedom under the leadership of Mahatma Gandhi. It reflected no credit on the leadership. Realizing that they had stirred up a hornet's nest in the country, they decided to beat a retreat and as a result a resolution was passed by the Working Committee of the Congress recommending the formation of bi-lingual and tri-lingual States. Resolutions were also moved at the All-India Congress Committee which met at Amritsar welcoming the merger of Bengal and Bihar. Then, we thought that the Report which created so much trouble in this country was thrown on the scrap-heap. I would like to ask the question : " Why was it resuscitated and who did it? " I wish to submit that the Congress units in the south—I have information only with regard to the south, particularly Madras—did not make any effort to popularise the good resolutions and good intentions of the Congress Working

Committee or the All-India Congress Committee. But there seemed to be a kind of conspiracy to prevent that resolution being brought into effect. The top leaders—I deliberately avoid the use of the word 'Ministers' because Ministers are not responsible as Ministers—began to talk in different voices, with the result the confusion in the country became more confounded. People did not know where they were going and the result of it all was that the Report of the States Reorganization Commission had been brought back from its grave. Who were the grave-diggers? My submission is that the grave-diggers are the linguistic fanatics who in alliance with petty politicians, did not want larger States formed in this country. It is as a result of that, the Report has been brought back again and the Bill is here before us for discussion and approval. Sir, I cannot throw the entire blame on petty politicians and linguistic fanatics, but I must blame the summit circle of the Congress for they acted in haste when Sri Potti Sriramulu died as a result of starvation. It was a hasty step to have formed the Andhra State. It was equally hasty on the part of the leadership at the Centre to have appointed the States Reorganization Commission and vested in them all powers as to dictate the future of our entire nation. It was also equally hasty on their part to have decided to implement the Report as soon as it came out. Time is the best solvent not only in the case of this Report. Time is the best solvent of most of our ills in this world. If time had been given and if people had been given an opportunity to discuss and think sanely of the problem, probably the chaos and confusion that we see in this country to-day would have been easily prevented. That was not done. The whole thing was rushed and I do not know why it was rushed. Now when we talk of pigeon-holing it for a decade, one is tempted to think that that may be good. I do not know whether it is possible. The leadership at the Centre will certainly say that they have gone too far and that they cannot come back but who asked them to go so far? The responsibility, therefore, has to be fairly and squarely placed on the leadership.

10-30 a.m. Now let me go to discuss the zonal grouping that is suggested. That is the only material change that is made on the report of the States Reorganization Commission. I think it was good motives that induced the Prime Minister of India to propose zonal grouping when he saw the trend of discussion and the drift he found in the country, as a result of efforts to implement the recommendations of the Commission. But that also has been virtually torpedoed. If the objective at the back of the zonal grouping is to create national solidarity, then it should be done in a better way. As it is, the Council that is proposed is purely recommendatory. It is undemocratic and bureaucratic. It is undemocratic because the councillors are sought to be nominated by the Governors of the States concerned and by the Centre. I suppose that the Governors were complaining that the Ministers were not giving them a fair deal in the administration—that the Ministers were not even showing them official papers—and that, therefore, as a sop, it is now

proposed that the Governors may nominate Ministers who are to be members of the Zonal Council so that they may go to the Governors at least to seek nomination. Whatever that may be, the entire Council is sought to be constituted on the basis of nomination without any elective force at the back of it. When a Council is constituted without an elective force at its back, it cannot be called a representative body; it cannot be said to have been constituted on a democratic basis. (Sri Y. Manjayya Shetty in the Chair.) Apart from this, it is bureaucratic. (Cheers.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Does the hon. Member mean to say that the Chief Minister has no electoral backing when he becomes Chief Minister and that the Ministers whom he nominates as members of his Cabinet have also no such backing?

DR. K. B. MENON : If the Leader of the House will please wait until I finish, probably he may get an answer to the very question he has put.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I was tempted to put that question because there was clapping of hands on the other side. Probably they clapped without understanding you.

DR. U. KRISHNA RAO : Probably it was because Mr. Manjayya Shetty took the Chair.

DR. K. B. MENON : Mr. Chairman, I said it was undemocratic because there was no elective force behind it. I was referring to Minister-Members of the Council. They should be elected by the Ministers themselves; the Cabinet must decide who should represent it on the Council. They may be chosen on the basis of the portfolios that they hold. Public Works and Agriculture, for example, are inter-State portfolios. If they are elected by the Cabinet on the basis of the portfolios they hold, then that would be a little more democratic than the one constituted with nominees of the Governors and the Centre.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Unfortunately, we see Ministers hold so many portfolios that ultimately it may be found unworkable if only one Minister were on the Council. That is why discretion has been given to the Governor to nominate two Ministers apart from the Chief Minister.

DR. K. B. MENON : That is a matter of detail and a matter of adjustment which the Cabinet must decide. My point is that nomination is undemocratic since it lacks elective force at the back. An undemocratic and bureaucratic body like the Zonal Council can never hold the different units together and cannot solve our present problems.

SRI R. V. SWAMINATHAN : On a point of information, Sir. May I know from the hon. Member, Dr. Menon, who is the leader of the Praja Socialist Party, what method he contemplates or desires in the matter of selection of Ministers or the composition of the Zonal Councils, if he is opposed to nomination of members?

DR. K. B. MENON : If Ministers are to be there on the Council, they could be elected by the Ministers from among themselves or nominated by the Cabinet on the basis of portfolios held by individual Ministers. The portfolios held by the Members of the Council should be inter-State ones so that there may be some co-ordination of the work between the States concerned. This alone in future will create a sense of unity among the units that form the zone.

Let me now proceed, please. So, I feel that if the objective behind zonal grouping is not the creation of a sense of unity among the units comprising the zone, then it is likely to create trouble in future. Zonal grouping is different from zonal merging. Zonal merging, I quite welcome. But zonal grouping must be the first step in our march to zonal merging; otherwise, these Councils will serve no vital purpose.

Now let me come to linguistic division. I am dead set against such division. I submit to my party's decision that States may be reorganized on a linguistic basis provided other conditions are favourable and satisfactory—viability, etc. But the States Reorganization Commission in its recommendation of linguistic division of the country has completely ignored other considerations and that is my main grievance. Let me tell these linguistic fanatics that they are living in a fool's paradise if they think they can by raising this thatty curtain of language around the States, they can prevent other people from coming in. That is just a figment of their imagination. As the Leader of the House himself made it clear last year and as the Prime Minister of India made it very clear more than once, border or boundary is a fluctuating factor. According to the Indian Constitution, we are all citizens of the country as a whole and we have freedom to move about the whole country and to accept jobs in States to which we may not belong, if those States are willing to keep us as their employees. I think some such provision is also in the Bill. After all, why should Tamil Nad cut my fingers, cut my limbs and gouge my eyes? Let me be taken as a whole; I have no objection. Is it that Tamilians are afraid of Malayalees? What is it that they fear them for? There is nothing between man and man. A Malayalee is equal to a Tamilian and I am sure in a few years' time he will find himself a little better in Malabar itself. There is much in common between Malabar and Tamil Nad and I am sure the Malayalee and the Tamilian will complement and supplement each other. We are neighbours and loving friends, we should be, bone of the bone, flesh of the flesh and blood of the blood. There is no reason why we should be treated as untouchables. If you want Mudalamada and Attapadi, if you want Devikulam and Peermede, take the whole of Kerala and annex it to Tamil Nad. No one has any objection. But a truncated Malabar with 13½ million people huddled in 14,000 square miles of land is a crime against the people. This is a matter which nobody should attempt.

The next point that I would like to make is Malabar has had the worst deal in the States Reorganization Commission's report. The result is it is going to be the point of sepsis and infection in the whole of South India. The sepsis or infection is not going to stop there. It will begin to spread. It will not be confined to Kerala. It is going to spread to Tamil Nad and everywhere. Therefore, it is always dangerous to leave a point of sepsis in our body politic. As such, no one, not even the worst linguistic fanatic, should think that Tamil Nad can be free and can live peacefully if Malabar is got rid of. If anyone thinks like that, it is a mistaken conception which I cannot subscribe to.

The third point I would like to bring to the notice of the House is that the whole of the south is going to be split up into small bits or groups. These small bits or groups can never produce big men. Men of the mould of Rajaji can never come up in the south hereafter if all of us are split up. If we remain joined together, if the whole south is one, then we will produce great men. History is back of me when I make that statement. History not only of India but history of other countries is back of me when I say that division into small bits is ruinous to any group of people. In that sense splitting up of the south is dangerous. 10-40 a.m.

Sir, before I finish I would like to say just a word about the suggestion made by the Hon. the Leader of the House about Muthalamada and Attapadi. Last time also I had to cross swords with the Hon. the Leader of the House on the floor of this House that as a Minister he is as much responsible for Malabar as he is responsible for Tamil Nad. This time also I would like to bring the same point to his notice and tell him that as a Minister he is as much responsible for Malabar as he is for Tamil Nad. It is my submission that the Madras State as a State should never move an amendment . . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are not moving any amendment.

DR. K. B. MENON : The Madras State as a State should not make a suggestion that any part of Malabar which is governed by the Madras State, which is part and parcel of the Madras State now should be taken away from here. Equally that position can be taken up by Malabar and said that for administrative convenience or some other convenience portions of Tamil Nad should go to Malabar. But we are not making that contention. Malabar has remained quiet and I hope Malayalees will remain quiet whatever be the hardship to which they are put and I am perfectly sure that the Malayalee genius will rise to the occasion and meet any hardship, any serious situation that the States Reorganization Report or the division of States may bring about. But that does not mean that the Madras State which we have served so long, of which we have been part for centuries should, at the last moment when we are saying good-bye, in any way be unfair to us. We expect that fairness from the Madras Government. I am perfectly sure that

[Dr. K. B. Menon] [29th March 1956

the present Cabinet will not be unfair to us. That is my earnest appeal to the Madras Government. If they want any portion that thing must be done in a fair way. We may talk it over a round table and then there might be give and take. I know that Tamil Nad will need water and lots of other things from Malabar and Malabar will need lots of things from Tamil Nad. These are things which we can settle without any hallo-bellow or noise about it. It is not difficult. That is my last submission which I want to make to the Hon. Ministers and the people of Tamil Nad. We do not want to part as enemies. We do not have any ill-will at all against anybody. Some day we may come together again. Or it may be we may not come together. But whatever it is, we are neighbours after all, and let us remain as good friends for ever.

Thank you, Sir.

10-45 a.m. * SRI O. KORAN: മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, സംസ്ഥാനപുനസ്സംഘടനാ കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ട് പുറത്തുവന്നതിനുശേഷം അതിനെസംബന്ധിച്ച് ഈ രാജ്യത്തു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും വാദകോലാഹലങ്ങളും നോക്കിയാൽ അതു നമ്മുടെ ദേശീയൈക്യത്തെയും രാജ്യത്തിന്റെ ഭദ്രതയെത്തന്നെ തകിടംമറിക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനർവിഭജനം ചെയ്യണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇന്നത്തെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഘടന ഭരണപരമായ പല അസൗകര്യങ്ങൾക്കും കാരണമായിട്ടുണ്ട് എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾക്കു ഒരു ശാസ്ത്രീയ അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ ഇന്ന് നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളുമെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ അധികം ആളുകളും അങ്ങിനെയൊരു അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ഈ പ്രശ്നത്തെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. സർ, 1947 ൽ അഖിലേന്ത്യാ പട്ടികജാതി ഫെഡറേഷൻ നേതാവായ ഡോക്ടർ അംബേദ്കർ രാജ്യത്തോടായി ഒരു ആഹ്വാനം പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇന്ത്യയുടെ വിരിമാറിൽ വിദേശശക്തികൾ വലിഞ്ഞുകേറാനിടയായിട്ടുള്ളതു് ഇവിടത്തെയുള്ള വർഗ്ഗീയതയുടെയും തൊഴുത്തിൽകുത്തിന്റെയും ഫലമായിട്ടാണെന്നു്. ഏറ്റവും അർത്ഥവത്തായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണതു്. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ ഇന്ത്യക്കകത്തുതന്നെയുള്ള ഛിദ്രവാസനകളും തൊഴുത്തിൽകുത്തുകളും അവസാനിപ്പിച്ചു എല്ലാ ജനങ്ങളും സഹോദര്യത്തോടും, സൌമനസ്യത്തോടും, ഐക്യദാർഢ്യത്തോടും ജീവിക്കാൻ ഉതകുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാനാണ് ദേശാഭിമാനമുള്ള സകലരും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തിനുതന്നെ വലിയ ആപത്തായിത്തീരും. ഇത്രയും ഞാൻ എടുത്തുപറയാൻ കാരണം ഈ അസംബ്ലിയിൽ തന്നെ തമിഴ് മലയാളി സ്പർദ്ധയും, വിദ്വേഷവും വളർത്താൻ ഇടയാക്കുന്ന ചില പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായതാണ്. സർ, ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അധഃകൃതജാതി ഫെഡറേഷൻ നേതാവായ ശ്രീ രത്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ അല്പം ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്. മദ്രാസിൽ ആരെയോ പോലീസുകാർ അടിച്ചുവെന്ന വസ്തുതയെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മലയാളികളായ പോലീസ് തമിഴരെ മർദ്ദിക്കുന്നുവെന്നു തികച്ചും തെറ്റിദ്ധാരണയുളവാക്കുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ അദ്ദേഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഈ രാജ്യത്തു നിന്നും ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ പുറത്തുപോകണമെന്നുള്ള മുദ്രാവാക്യവും ചിലർ മുഴക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചു ഇന്ത്യയിലെ ഒരു പൌരനു രാജ്യത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും സ്വൈരമായി പോയി അധിവസിക്കുന്നതിനും നിയമാനുസൃതമായ പ്രവൃത്തികളിലേർപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നതിനും അവകാശമുണ്ട്. അതു പാടില്ല, ഒരു കൂട്ടർ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നു പുറത്തുപോകണം എന്നു വാദിക്കുന്നതു വളരെ തെറ്റായ ഒരു നടപടിയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് എത്രയോ മലയാളികളുണ്ട്. അതുപോലെ കേരളത്തിലും എത്രയോ തമിഴരുണ്ട്. പരസ്പരം വളരെ സൌഹാർദ്ദത്തിൽ കഴിയുന്ന ഈ ആളുകളിൽ ഭാഷാവിദ്വേഷവും, വെറുപ്പും ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യുന്നതു വളരെ നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഭാവിയിലും അത്തരം ഒരന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ അങ്ങേയറ്റം ചുമതല

29th March 1956] [Sri O. Koran]

പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജനനേതാക്കന്മാരും, നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരുംതന്നെ അത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകുകയെന്നുവന്നാൽ അതിൽപരം വേദനാജനകമായിട്ടു മറ്റൊന്നില്ല.

സർ, കേരളം വെട്ടിമുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. സഹ്യാദ്രിക്കും അറബിക്കടലിനും ഇടയ്ക്ക് കന്യാകുമാരി മുതൽ ഗോകർണ്ണംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശത്തെയാണ് കേരളമെന്നു പറയുമ്പോൾ മലയാളികൾ മനസ്സിൽ കാണുന്നതു്. കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികളെക്കുറിച്ച് മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പാടിയിട്ടുള്ളതു് ഇങ്ങനെയാണ്:

പച്ചയാം വിരിപ്പിട്ട സഹ്യനിൽ തലവച്ചും,
സ്വച്ഛാബ്ധി മണൽത്തിട്ടാം പാദോപധാനം പൂണ്ടും,
പള്ളികൊണ്ടീടുന്ന നിൻ പാർശ്വയുഗ്മത്തെ കാത്തു-
കൊള്ളുന്ന കുമാരിയും ഗോകർണ്ണേശനുമമ്മേ!

കിഴക്കു സഹ്യനും പടിഞ്ഞാറു അറബിക്കടലും തെക്കു കന്യാകുമാരിയും വടക്കു ഗോകർണ്ണവുമാണ് കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികളെന്നു പണ്ടേ സർവ്വരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയൊരു കേരളസംസ്ഥാനമല്ല സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനാ കമ്മീഷൻ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ചെറുതാണ് കേരളസംസ്ഥാനം. കേരളവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ രൂപീകരിക്കാൻ പോകുന്ന മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിനു കേരളത്തിന്റെ രണ്ടിരട്ടി വലിപ്പമുണ്ട്. സർ, കേരളത്തിന്റെയും മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും അതിർത്തികളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ പ്രധാനമായി മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ളതു്. ഒന്ന്, കേരളം ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ സംസ്ഥാനമാണ്. രണ്ട്, ഇന്ത്യയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനവർദ്ധനവുള്ള പ്രദേശവും അതാണ്. മൂന്ന്, മലയാളികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ഒരു കേരളസംസ്ഥാനമാണ്; അല്ലാതെ ഒരു മലയാള സംസ്ഥാനമല്ല.

സർ, സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനർവിഭജനം ചെയ്യുന്നതു് ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭരണസൌകര്യവും സാമ്പത്തികഭദ്രതയും ഭൂമിശാസ്ത്രവും മറ്റുമെല്ലാം പരിഗണിച്ചാണെന്നു കമ്മീഷൻതന്നെ വ്യക്തമായി എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ അഞ്ചു താലൂക്കുകൾ വേർപെടുത്തി തമിഴ്നാട്ടിനോടു് ചേർക്കാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. എന്നിട്ടും എന്തിനാണ് അങ്ങിനെയൊരു തീരുമാനമെടുത്തതെന്നു ചോദിച്ചിട്ട് അതിനു തൃപ്തികരമായ ഒരു സമാധാനം ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആയിരമായിരം കൊല്ലങ്ങളായി ഒരുമിച്ചു കിടന്നിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തമിഴരുടെ ഭാഗമെന്നും മലയാളികളുടെ ഭാഗമെന്നുമെല്ലാം പറഞ്ഞു് വെട്ടിമുറിക്കുന്നതു് ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളെ വെട്ടിമുറിക്കുമ്പോലെ വേദനാജനകമായിട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്ന് ഇന്നലെ ഇവിടെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഏറ്റവും അർത്ഥവത്തായ ഒരു അഭിപ്രായമാണ് അതു്. ആയിരമായിരം കൊല്ലങ്ങളായി സ്നേഹത്തോടും ഐക്യത്തോടും ഒന്നിച്ചു വളർന്നുപോന്ന തമിഴരെയും മലയാളികളേയും വെട്ടിമുറിക്കുന്നതു് വളരെ വേദനാജനകമാണെന്നു ഞങ്ങളുടെ കക്ഷിനേതാവായ ഡോക്ടർ മേനോൻ പ്രത്യേകിച്ചും ഊന്നി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ആചാര്യ കൃപലാനി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളപോലെ ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകളെ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കാൻ എങ്ങനെ നോക്കിയാലും ഇന്ത്യയിൽ ഒരിടത്തും സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ. ഏതടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനസ്സംഘടിപ്പിച്ചാലും എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഭാഷാന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കതന്നെ ചെയ്യും. അതു് ഒഴിവാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആ നിലയ്ക്കു ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും അവർക്കു മറ്റു രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ നൽകാനുമുള്ള നടപടിയെടുക്കുകയെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് പോംവഴി. അതിനു പകരം ആളെണ്ണിയും വീടെണ്ണിയും പകുക്കുന്നതും വെട്ടിമുറിക്കുന്നതും വളരെ തെറ്റായിട്ടുള്ള ഒരു നടപടിയാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

സർ, ശ്രീമാൻ വിനായകം ദേവികുളം, പീരുമേട് മുതലായ ചില പ്രദേശങ്ങൾ ചരിത്രപരമായും ഭാഷാപരമായും സാംസ്കാരികമായും എല്ലാം തമിഴ്നാട്ടിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണെന്നു വാദിക്കുകയുണ്ടായി. ദേവികുളം, പീരുമേട് എന്നീ താലൂക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ 66 ശതമാനം ആളുകളേ തമിഴ് സംസാരിക്കുന്നവരായി

ള്ളവയെന്ന കമ്മീഷൻതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ അപ്പുറത്തു കിടക്കുന്ന ആ പ്രദേശങ്ങൾ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും പ്രാകൃതികമായും സാംസ്കാരികമായുമെല്ലാം കേരളത്തിന്റെതന്നെ ഭാഗമാണെന്നു സുവ്യക്തമായിരിക്കെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ വിനായകം ഇത്തരം വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി നോക്കിയാലും ശരി, സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയെയും ഭരണസൌകര്യത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കിയാലും ശരി ആ പ്രദേശം തമിഴ്നാട്ടിനോടു ചേർക്കണമെന്നു പറയുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെ ചില തെറ്റിദ്ധാരണകളുണ്ട്. അവിടത്തുകാർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ അധികവും മലയാളത്തോടടുപ്പമുള്ള ഒരുതരം മിശ്രഭാഷയാണ്. അതിനെ തമിഴെന്നു വിളിക്കുന്നപോലെതന്നെ മലയാളമെന്നു വിളിച്ചാലും ശരിയായിരിക്കും. വളരെക്കാലമായി ഈ ആളുകളെല്ലാം അന്യോന്യം യാതൊരു മാത്സര്യവും വിദ്വേഷവും കൂടാതെ ജീവിച്ചുവരികയാണ്. അവർക്കു ഒരു പശ്ചിമതീരസംസ്ഥാനത്തിൽ തുടർന്നു പോകാൻ യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ക്ഷോഭവുമുണ്ടാകാനില്ല. സഹ്യന്നപ്പുറത്തു കന്യാകുമാരി മുതൽ കാസർഗോഡ് വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ (ഗോകർണ്ണംവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല) ഒന്നിച്ചുചേർത്തു ഒരു പശ്ചിമതീരസംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കയാണെങ്കിൽ അതു ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമായിരിക്കയില്ല, പിന്നെയോ തമിഴരും കന്നടക്കാരും എല്ലാം ഉൾപ്പെട്ട ഒരു മിശ്രഭാഷാസംസ്ഥാനം തന്നെയായിരിക്കും. അവിടെ മലയാളികൾക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ അതു ഒരു തനി മലയാളി സംസ്ഥാനമായിരിക്കയില്ല. ഇന്നു എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുണ്ട്. ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ സ്ഥിതിക്കു ഭാഷയെ മാത്രം നോക്കാതെ, സാമ്പത്തിക നിലയേയും മറ്റു സൌകര്യങ്ങളേയും കൂടെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പശ്ചിമതീരസംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലതെന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു വീക്ഷണം ഈ ബില്ല് രൂപപ്പെടുത്താൻ ഉത്തരവാദികളായിരുന്ന ആളുകൾക്കുണ്ടായിക്കാണാത്തതിൽ ഖേദിക്കുന്നു.

സർ, ഗൂഡല്ലൂരിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വളരെ തെറ്റായ ഒരു നിലപാടാണ് ഗവൺമെണ്ട് എടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണകാലത്തുതന്നെ ഗൂഡല്ലൂരിനെ മലബാർ ജില്ലയോട് കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഒന്നിലധികം തവണ ആലോചനയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മലബാർ ജില്ലയുടെ വലുപ്പത്തെ പരിഗണിച്ചും അതിനോട് കൂടുതൽ പ്രദേശങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ ഭരണസൌകര്യം വളരെ കുറവായിരിക്കുമെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനം വച്ചുകൊണ്ടും മലബാർ കലക്ടർ ആ നിർദ്ദേശത്തെ എതിർത്തുനിന്നതുമാണ് അതു നടപ്പിൽ വരാതെ പോയിട്ടുള്ളത്. അല്ലെങ്കിൽ പണ്ടേ തന്നെ ഗൂഡല്ലൂർ മലബാറിന്റെ ഭാഗമാകേണ്ടതായിരുന്നു. തികച്ചും മലയാളനാടായ ഗൂഡല്ലൂരിനെ ഇപ്പോൾ തമിഴ് നാട്ടിൽ ചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കയാണ്. ഏറ്റവും ചെറിയ സംസ്ഥാനമായ കേരളത്തിനുവേണം കൂടുതൽ സ്ഥലം നൽകാനെന്ന പരിഗണന വച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും ഗൂഡല്ലൂർ കേരളത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഗവൺമെണ്ട് ശുപാർശ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അതിനുപകരം ഏറ്റവും ചെറിയ സംസ്ഥാനമായ കേരളത്തിനു ന്യായമായി അവകാശപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളെപ്പോലും തട്ടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് മദിരാശി ഗവൺമെണ്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വളരെ സങ്കുചിതമായ ഒരു വീക്ഷണത്തോടുകൂടിയാണ് ഗവൺമെണ്ട് ഈ പ്രശ്നത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അടുത്ത അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രധാന മന്ത്രി മലബാർ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ഗൂഡല്ലൂരും ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനപരിപാടിയിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഒരു ഗൂഢാലോചനയുടെ ഫലമായിട്ടെന്നുതന്നെ പറയട്ടെ ആ പരിപാടി റദ്ദുചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തത്. അവിടെ കലാപം ഉളവാക്കി ശല്യമുണ്ടാക്കുമെന്നൊരു കാരണം പറഞ്ഞു തന്ത്രത്തിൽ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ഗൂഡല്ലൂർ പരിപാടി റദ്ദു ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. നേരെമറിച്ചു പ്രധാന മന്ത്രി അവിടം സന്ദർശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവിടത്തെ ആളുകൾക്ക് നേരിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ച് നിവേദനം നടത്താനും ഗൂഡല്ലൂരിന്റെ യഥാർത്ഥ നില അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കാനും ആ പ്രദേശത്തെ കേരളത്തോട് ചേർക്കേണ്ടതിന്റെ ന്യായം അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാനും കഴിയുമായിരുന്നു. അതിനെ മദിരാശി ഗവൺമെണ്ട് തന്ത്രത്തിൽ തട്ടിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തതെന്നു അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ കരുതുന്നു. അവർക്കതിൽ വലിയ ആക്ഷേപവുമുണ്ട്.

കേരളസംസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മറ്റൊന്നു പറയാനുള്ളത് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കാര്യമാണ്. കന്യാകുമാരിയില്ലാത്ത കേരളം കേരളമേ അല്ലെന്നാണ് മലയാളികൾ കരുതുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പശ്ചിമതീര സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുകയല്ലേ നല്ലതെന്ന് ഗവൺമെണ്ട് ഒന്നുകൂടെ പരിശോധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* **Sri M. P. SUBRAMANYAM** : கனம் தலைவர் அவர்களே! 10-55
இந்த் ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதாவின் பேரில் அபிப்பிராயம் கூற இங்கே a.m.
இரண்டு நாட்களாக விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. அபிப்பிராயம் கூற
என்று சொல்லும்பொழுது சம்பிரதாய முறைப்படிதான் என்று சொல்ல
வேண்டும். ஏனென்றால் இதைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த
சபையிலே பேசும்பொழுது " இந்த மசோதாவிலே கண்டிருக்கிற விஷயங்களை
யெல்லாம் ஏற்கனவே தலைவர்களால் முடிவு செய்தாகி விட்டன;
(Final decisions have been taken by the leaders) என்று கூறி
இருக்கிறார். அப்படி இது மாதிரியான சங்கதிகளில் ஏற்கனவேயே முடிவு
எடுத்துவிட்ட பிறகு இந்த சபையின் அபிப்பிராயம் ஒரு சம்பிரதாய
முறைதான். இந்த சபையிலே மிகப் பெரிய கட்சியான, ஆளும் கட்சியான
காங்கிரசிலேயுள்ள தமிழ்நாட்டு அங்கத்தினர்கள் எந்த விதமான கருத்தை
யும் தெரிவிக்க முடியாமல் வாய்ப்பூட்டு போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்
நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு வெளியிலே பேசும்
பொழுது " பாருங்கள், ஹர்த்தால் செய்கிறார்கள்; இது நியாயமா?
பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சபையில் அல்லவா தெரிவிக்க
வேண்டும்; சபையின் கருத்தை மக்கள் கருத்தாக எடுத்துக்கொள்
கிறேன் " என்று கூறினார்கள். ஆனால் அதே சமயத்திலே காங்கிரஸ்
அங்கத்தினர்களின் கருத்தை இந்த சபையிலே சொல்வதற்கு வாய்ப்பு
அளிக்காது இருக்கிறார்கள்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அவர்களுடைய பிரதிநிதி
யாகத்தான் நான் பேசுகின்றேன்.

* **Sri M. P. SUBRAMANYAM** : காங்கிரஸ் சட்ட சபை உறுப்
பினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்
களே கூறுவதாக இருந்தால், காங்கிரஸ் கட்சியின் அபிப்பிராயத்தை
காங்கிரஸ் தலைவர் ஒருவரே கூறிவிட்டால் போதுமே. அப்படிச் செய்தால்
இந்த மாதிரியான செலவுகள் குறையும். பணமும் மிச்சமாகும். அது
மாதிரி செய்துவிடலாம். அதற்குதான் ஜனநாயகம் என்று நிதி அமைச்சர்
சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நினைக்கிறார் போலிருக்கிறது. மக்களின்
பிரதிநிதிகளாக அந்த அந்த வட்டாரத்திலிருந்து சபைக்கு வந்துள்ளவர்
கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்வதற்கு அவகாசம் கொடுத்
திருக்க வேண்டும். உண்மையாகவே இந்த சபையின் கருத்துக்கு மதிப்பு
கொடுப்பதாக இருந்தால், இந்த ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதாவின்
பேரில் ஏற்கனவேயே நம் அபிப்பிராயத்தை திட்ட வட்டமாக தெரிவித்து
இருக்கிறோம்; அந்த கருத்து என்னவாயிற்று என்று இதுவரையில்
நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறவில்லை. நம்முடைய கருத்தைக் கேட்டு
இங்கே இந்த மசோதாவை அனுப்பி இருக்கிறார்கள் என்றால், உண்மை
யாகவே இதனுடைய கருத்தின் அடிப்படையிலே ஏதாவது மசோதாவிலே
இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இனியாவது ஏதாவது திருத்தம் வருமா
என்றால் வராது என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையிலே
இருக்கிறோம். இந்த அளவிற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்தின் போக்கு
இதுவரையில் இருக்கிறது; இன்னும் இருக்கும் என்ற முறையில் தான்
நமக்கு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. தங்கள் அபிப்ராயம் என்ன
என்கிறபோது, மக்களின் அபிப்பிராயத்தை கேட்கிறோம் என்று முதன்
மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு மாறாக இப்பொழுது நடக்க
வில்லையா என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்கிறேன். தேவி
குளம், பீர்மேடு தமிழ் நாட்டுக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற
அடிப்படையில் இப்பொழுதல்ல. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பொது
மக்களிடத்திலே தேர்தலில் நின்று பார்க்கட்டும். அப்பொழுது முடிவை
தெரிந்து கொள்ளலாம். தேவிகுளம், பீர்மேடு தமிழருக்கு சேர்ந்தது என்று
சொல்வது நியாயம்தான் என்று முன்பு ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால்

[Sri M. P. Subramanyam] [29th March 1956]

அவை ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு தகுந்த ஆதார பூர்வமான காரணங்களை தெரிவிக்கவில்லை. மொழி அடிப்படையிலே ராஜ்யங்களை பிரிக்கவேண்டும் என்று முன்பு சொன்னாலும், மொழியைக் காரணமாக வைத்து பிரிக்கவில்லை என்று இப்பொழுது கூறுகிறார்கள். அன்னிய ஆட்சியாளர்களை துறத்துவதற்கும், சுதந்திர உணர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் தமிழ்மொழி அடிப்படையிலே கட்சி இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார் கள். ஆனால் அந்த காரணங்களெல்லாம் இன்று எங்கு போய்விட்டன என்று கேட்கிறேன். அடிமை நாட்டிலே மொழி எவ்வளவு அவசியமோ அதைவிட அவசியம் ஜனநாயகத்திலே மொழி. மொழி அடிப்படையிலே ஆட்சி நடக்கவேண்டும். அடிமை ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய ஆபத்தை விட ஜனநாயகத்தில் மக்களுடைய கருத்தை தெரிவிக்காவிட்டால் ஆபத்து அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது மொழியை அடிப்படையாக வைத்து பிரிக்கப்படாமல் இருந்தால்கூட மொழி முக்கியமானது என்பதை மறுத்து விடமுடியாது. அதை ஓரளவு அடிப்படையாக வைத்துதான் மாகாணங் கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டுடன் தேவிகுளம், பீர்மேடு, நெய்யாற்றங்கரை, கொச்சின்-சித்தூர் ஆந்திர எல்லையில் உள்ள பகுதிகள் எல்லாம் சேரவேண்டும் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள்கூட நிச்சயமாக மறுக்கமாட்டார்கள் என்று
11 a.m. நினைக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது. "தலைவாகளே சொல்லிவிட்டார்கள், தலைவர்க ளெல்லாம் மிக சிறந்தவர்கள், வெளிநாட்டில்கூட புகழ் பெற்றவர்கள் ஆதலால் முடிவை நாம் ஏற்றுகொள்ளவேண்டும்." என்ற முறையில் கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் நேற்று பேசியிருக்கிறார்கள். தலைவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள், திருத்தம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, நீதியை கேட்பதற்குக்கூட அவசியம் இல்லை என்று சொன்னால், இந்த மசோதாவை நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதன்மீது நாம் அபிப்பிராயம் சொல்லவேண்டியது தேவைதானா என்ற சந்தேகத்திற்கே இடம் ஏற்படுகிறது. ராஜ்யச் சீரமைப்பு விஷயமாக முடிவு யார் எடுத்தார் என்பதும், யாரால் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதும் அல்ல நம்முன் இருக்கும் விஷயம். பிரச்னை என்ன என்பதையும் எப்படி முடிவாகத் தீர்மானிக்கவேண்டியதுதான் முக்கியம். மற்ற ராஜ்யங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் நம்முன்னால் இருக்கும் பிரச்னை.

சென்னை அரசாங்கம் நம்முடைய நியாயத்தை மத்திய அரசாங்கத்தாரி டம் எடுத்துச் சொல்லவில்லை; தேவிகுளம், பீர்மேடு போன்ற பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்ற நியாயத்தை நம்முடைய அர சாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சரியாக எடுத்துச் சொல்லி வாதாடவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியினர் தப்புப் பிரசாரம் செய்வது தவறு என்ற முறை யில் நிதி அமைச்சரவர்கள் பேசியிருக்கிறார். ராஜ்யப் புனரமைப்பு மசோதா தயாரிக்குமுன், ராஜ்யங்களைப் பிரிப்பதற்கு அனுசரிக்கவேண்டிய காரண காரியங்களை பார்க்கும்போது, எந்த அடிப்படையிலே தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் தமிழ் நாட்டுக்குச் சேரக்கூடாது, கேரள ராஜ்யத்துடனேயே இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள் என்று நான் கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். மொழி அடிப்படையில் பார்த்தீர்களா? சரித்திர அடிப்படையில் பார்த்தீர்களா? அல்லது நிர்வாக அடிப்படையில் பார்த்தீர்களா? எந்த அடிப்படையில் நீங்கள் தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் தமிழ்நாட்டோடு சேரவேண்டியதில்லை; கேரளத்துடன் சேரவேண்டும் என்று முடிவு செய்தீர்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். தேவிகுளம், பீர்மேடு இதுவரை திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தோடு இத்தனை காலம் இருந்து வந்திருக்கின்றன என்ற ஒரு காரணத்திற்காக, அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக, இதுவரை தமிழர்கள் ஏமாந்திருந்தார்கள் என்ற காரணத்தைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான காரணத்தையும் டில்லியில் உள்ளவர்களோ, திருவாங்கூர்-கொச்சியில் உள்ளவர்களோ ஏன் நிதி அமைச்சர் அவர்களோ கூறமுடிய வில்லை. கூறமுடியாது.

திரு. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பார்லிமெண்டில் 20-ந் தேதி [illegible] கிளர்ச்சியைப்பற்றி பேசும்போது "There is some meaning [illegible] allowing a patch to decide the issue. I mean the people."

29th March 1956] [Sri M. P. Subramanyam]

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது, சம்பந்தப்படாத மக்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக சம்பந்தப்பட்ட பகுதி மக்கள் தங்களுடைய கருத் தைத் தெரிவித்தால், அதற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆகவே, சம்பந்தப் படாத மற்றவர்கள் ஹர்த்தால் செய்வது அர்த்தமற்றது என்று கூறி யிருக்கிறார். சென்னை ராஜ்ய மக்களோ, அல்லது திருவாங்கூர்-கொச்சி மக்களோ தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் எந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கவேண் டுமென்பதற்கு கிளர்ச்சி செய்வதை விடுத்து, அந்த வட்டார மக்களே முடிவு செய்வதற்கு விட்டுவிடவேண்டும் என்று கருத்துப்பட சொல்லி யிருக்கிறார். நாங்கள் சொல்கிறோம் தமிழ்நாட்டார் சொல்வதையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாம், திருவாங்கூர்-கொச்சி மக்கள் சொல்வதையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாம். எந்த மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அந்த மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கோருவதற்கு, இனிமேலாவது தெரிந்து கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்திற்கு ஏன் தெரியவில்லை என்று நான் கேட்கிறேன். ஓட்டெடுத்தால் கலவரம் ஏற்படும் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் எல்லைக் கமிஷன் ஒன்றை நியமித்து சம்பந்தப்பட்ட மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கோரி, அதன் அடிப்படை யில் முடிவு செய்துவிட்டால், திருவாங்கூர்-கொச்சி மக்களும் தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களும் நிச்சயமாகக் கட்டுப்படுவார்கள். தலைமைப் பீடத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக நிதி அமைச்சரவர்கள் இந்தப் பிரச்னையை தமிழர்களுக்குப் பாதகமாக முடிவு செய்யவிடக்கூடாது. கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்குப் பயந்து, உண்மைக்கு மாறாகப் பேசவேண்டாமென்று நிதி அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன். தமிழ் நாட்டில், இவ்வளவு கேவலமாக, தன்மானம் அற்று தன்னுடைய நாட்டு மக்கள்மீது அக்கரை இல்லாமல் இருப்பதுபோல் மற்ற ராஜ்யத்தவர்கள் எவரும் இருந்ததில்லை, இருக்கப்போவதில்லை. பம் பாயில் பார்க்கிறோம், வேறு பல மாகாணங்களைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், தமிழகத்திலே மட்டும் ஏன் இந்த அக்கரை இல்லையென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, சென்னை மாகாணத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் கேட்டார்கள். "தமிழ்நாடு" என்று பெயர் வைத்தால் வெளிநாட்டவர்களுக்கு அதன் முக்கியத்துவம் தெரியாது என்று கூறப்படுகிறது. அந்த வாதம் சரியல்ல. தமிழனுடைய நாகரீ கத்தைப்பற்றி உலகம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. தமிழ் பழைய மொழி களிலேயே முதன்மையான மொழி என்பதை வடநாட்டார்களும் மறுக்க மாட்டார்கள். தமிழ் மொழியிலுள்ள திருக்குறள் உலகப் பொது நூலாக கருதப்பட்டு மற்ற உலக மொழிகளிலும் Bible-க்கு அடுத்தபடியாக அதிகப் படியான மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறந்த நூல்களைக் கொண்ட மொழியாகிய தமிழைப் பேசும் மக்களுடைய நாட்டை "தமிழ்நாடு" என்று அழைப்பதற்கு ஏன் இவர்கள் தயங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன்.

நாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் "தமிழன் என்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா" என்றும், "தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு, தனியே அவர்க்கொரு பண்புண்டு" என்றும் கூறியிருக்கி றார். நாமக்கல் கவிஞரை இந்த அரசாங்கம் பாராட்டியிருக்கிறது. ஆஸ் தான கவி என்ற பட்டமும் கொடுத்து கௌரவித்திருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஒரு கவிஞர் "தமிழனுக்கென்றே ஒரு பண்பு உண்டு" என்று கூறியிருக்கும்போது, அந்தப் பண்பின் பேரால் ஒரு நாடு வேண்டுமென்று ஒரு மொழி வேண்டுமென்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் நிதி அமைச்சரவர்கள் மறுக்க முடியாது. தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தன்னைப்பற்றி வெளியிலே சொல்வதற்குக் கூட அவ்வளவு அவமானமா என்று நான் அவர்களைக் கேட்கின்றேன். தமிழனுக்கு ஒரு பண்பு உண்டு, தமிழன் என்ற ஒரு இனம் உண்டு என்று இவர்கள் போற்றியிருக்கும் நாமக்கல் கவிஞரே பாடியிருக்கும்போது, ஏன் இவர்கள் தமிழைப் போற்ற தயங்க வேண்டும், தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க மறுக்கவேண்டும்? ஆகவே, தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைத்து

[Sri M. P. Subramanyam] [29th March 1956

விட்டால், தமிழ் நாடு இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து போய்விடாது. இப்போது தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கட்சி என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்களே, இந்தத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து பிரிந்துவிட்டதா ? இல்லை. ஆகவே தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிட்டால் எந்தவிதமான தகராறும் வந்துவிடாது என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது தமிழ் மக்களுடைய ஒரு சாதாரண விருப்பம். இந்த சாதாரண விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யவில்லையென்றால், " தமிழர்களின் நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது, இதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தார் வருங் காலத்தில் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கும் " என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே மாற்றியமைக்கப்படும் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-06 a.m. * SRI H. B. ARI GOWDER : Mr. Chairman, Sir, I usually do not make long speeches, but this time I am afraid I have to seek your indulgence and that of the House for a while longer, because I am engaged in a life and death struggle. To start with, I would like to thank the Leader of the House for making a kind reference to my efforts yesterday. He said that I was fighting single-handed. I am glad to inform him that I am not fighting single-handed any more. I have got the support of a large number of hon. Members of this House. I have got the support of almost all the Malayalee Members. I have got the support of all the South Kanara Members and I am sure I have got the support of a large number of my Tamil friends. Some of them—I am speaking about the Tamil friends—like me and my district so much that they do not like to part company with us. In the case of others, their acquisitive instinct is rather strong. As regards the Government, they have got two reasons which they have mentioned in the previous discussion of the States Reorganization Report. One of the reasons is said to be that the Nilgiris district has got a larger number of Tamil population. The actual figures show that the majority of the people are Kanarese. Then he said that the Madras State has got a small area of forest and that the forest of the Nilgiris district would add to the forest wealth of the Madras State. As regards that, I must disabuse his mind of one impression which might have been shared by the Members of this House and that is, that forest is not remunerative. It is a climatic forest. It is not going to help anybody in particular, but it will help all people round about. Therefore that climatic forest will not be destroyed. It has been there ever since this earth came into being and vegetation began to grow on it. Not a tree will be cut down because we know the importance of it. So, that ground does not hold good either. Then, there is the third reason and that is the Hydro-Electric Schemes undertaken by the Government of Madras. As regards that proposition, I can assure the Government and this House that they can have the electric supply given to them without any sort of restriction whatsoever. We do not want even a royalty in case it is merged with Mysore.

11-10 a.m. The fourth reason is that it is a strategic area. I do not think that many of the Members here, particularly those Members belonging to the younger generation, really understand anything

29th March 1956] [Sri H. B. Ari Gowder]

about that phrase " strategic area ". I have been long enough in this House to understand something about it, and I have had something to do with it myself in the early twenties. I cannot explain it because it is a matter pertaining to certain confidential affairs of the Government of India also. For that one reason only, if for nothing else, that area, particularly the Gudalur taluk and its adjoining taluks on the Nilgiris Plateau, should go to Mysore. This will be in the interests of Madras, Mysore, Kerala and indeed the whole of India. If only the hon. Members can understand the significance of it, surely they will agree with me. There is a three-pronged road approach from that strategic area to Mysore, even after Malabar is cut off.

Having explained the grounds on which the Hon. Leader of the House spoke against me the other day, I now turn to certain other aspects. Apart from the support that I have from the State as a whole, I must refer to the support which I have in the Nilgiris district itself. I want the hon. Members to listen to this part of my humble reference because, in case they have freedom of vote, they can exercise that freedom rationally. Out of the 30 panchayat boards of the Nilgiris Plateau, 29 have passed resolutions in favour of the merger of that district with Mysore. The only panchayat board on the plateau that has not come in is a board which has more or less an exclusively labour population in a private estate. Out of the 37 Village Congress committees, 35 have passed resolutions in favour of merger with Mysore. The District Board also has passed a resolution in our favour. Out of the two municipalities one municipality (Ootacamund) has not decided either way, because the votes on the relevant resolution were equal. The resolution put up before the municipal council was in favour of the retention of that district in Madras, but it was not carried. The Nilgiris Co-operative Marketing Society consisting of about 3,500 members has passed a resolution in favour of merger with Mysore. The District Co-operative Urban Bank has also lined up. All the co-operative credit and non-credit societies have passed resolutions in favour of merger with Mysore. If democracy and the mockery of democracy are combined into one, here is an example of it. According to the wish of the people, the whole district wants to cut away from Madras and merge with Mysore.

I failed to mention about the panchayat boards in the Gudalur taluk. These panchayat boards have not passed resolutions either against us or in favour of us. But I understand their attitude. They do not think that those resolutions will fructify and they do not like to be victimised by the Government of the State in which they have to exist. Otherwise that taluk also, consisting as it does of a majority of Kannadigas and Malayalees, must support us. That is the position.

I started by saying that we are fighting a life and death struggle, I must explain it. The Nilgiris district, which was uninhabited by any human being about a thousand years ago, was first occupied by indigenous tribes. They were the first to occupy that district. Steadily and gradually other people migrated to that

[Sri H. B. Ari Gowder] [29th March 1956

district and now they challenge the numerical superiority of the original inhabitants. We do not want to be crowded out of existence. Already those people are living on the subsistence level. It is simple arithmetic, that if a given area is occupied by more people than the number it could sustain, all of them will starve. We do not have any antipathy against such communities. In fact, we do not object to their coming in. Only we want them to live with us and co-operate with us.

(The Hon. Sri C. Subramaniam just then entered the Chamber and occupied his seat.)

Sri H. B. Ari Gowder : I am glad the Hon. Leader of the House has come in.

The Hon. Sri C. Subramaniam : I was listening to his speech through the mike in the room in which I was sitting.

Sri H. B. Ari Gowder : Were you? Thank you very much.

This part of my speech is important and therefore I invite his special attention to it. He was referring to the larger number of Tamilians and other outsiders as one of the causes justifying the retention of that district in the Madras State. In the first place I refute that statement on the ground that they are not in a majority. But even assuming that they will be in a majority in a short while, we must request the Government to protect the indigenous tribes of that district and not to allow people from other places to come in and crowd the indigenous tribes out of existence. Even assuming all people have the freedom to occupy all the areas, it will not serve any useful purpose because everybody, including the newcomers, will die out. A given area can sustain only a limited number of people and not more.

The Hon. Sri C. Subramaniam : I think for the benefit of the hill station of Ootacamund, there were invitations and appeals and pressure was put upon the Government to see other people were made to visit that place. If the hon. Member's plea is correct, then no outsider should go to the Nilgiris. I am afraid he does not know his own interest.

(Deputy Speaker in the Chair.)

11-20 a.m. Sri H. B. Ari Gowder : Well, Sir, it is a question of economics and sociology. One has to make a thorough study of these two subjects before one arrives at any positive conclusion. I do not say that nobody should come up to Ootacamund. I say that the exodus to the Nilgiris—the influx of people from outside into the Nilgiris—should be regulated.

(The Deputy Speaker sounded the gong to indicate that the hon. Member's time was up.)

Sir, I will finish my speech in a few minutes.

29th March 1956]

Deputy Speaker : I have already given the hon. Member five minutes more.

Sri H. B. Ari Gowder : I shall finish my speech soon, Sir. I was telling that if there was any democracy left in this country and in this State, the wishes of the people of the district should be respected. The wishes of the people are that the Nilgiris should go to Mysore. I have stated before the Hon. the Leader of the House came to the House that almost all the panchayats . . . .

The Hon. Sri C. Subramaniam : I have been listening to you.

Sri H. B. Ari Gowder : Sir, then I do not want to take up the time of the House in repeating what I said. Five thousand acres of land have been ordered to be assigned to Harijans. If Government were to look into the census reports regarding the availability of the land over there, they will find that there is hardly twenty to thirty cents available for each individual. When that is the case and when the local and indigenous tribes are denied the right of cultivating lands elsewhere, and also when they are not assigned any land, a Central Minister comes along and says that five thousand acres should be assigned to Harijans. This means that the local people will have to go to the wall. There is no possibility of their existence there. Even if these acres are allotted to the Harijans, they also will in due course suffer the same fate which their predecessors did. Therefore I suggest that distribution of land must be undertaken by the Government at once. Malnad area should be exploited to see that these Harijans and also the tribes may have a chance to live in this world for some time more.

As regards this Bill, Sir, I have not expressed my opinion. After this reorganization comes into being, there will again be a cry for a further change. I am sure about that, because this reorganization proposal has emanated from the deep-seated dissatisfaction prevalent verywhere in the country. That dissatisfaction will continue. The reorganization of States at the moment on a linguistic basis is at best a communal organization on a higher plane. This is going to mar our future. I am glad that the Hon. the Leader of the House, who is one of the few level-headed statesmen, has realized this. It is not good enough to say "Tamilnad for Tamilians" and so on and so forth. We gained immensely by inter-mixing with the other so-called "out-groups". Now we have regressed into the old system where we will not be satisfied with our lives and cry for a change. I do not know when that change will come. Truth remains a truth for ever. That is, linguistic divisions will perpetuate isolation.

(The hon. Member had not concluded his speech when the Deputy Speaker sounded the gong and called on the hon. Member Sri R. Krishnan to speak.)

Sri R. Krishnan : മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, [illegible] 11-25
[illegible] ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ [illegible] ഇനി a.m.

അധികം താമസമില്ല. ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സംസ്ഥാനങ്ങൾ പുനർവിഭജനം ചെയ്യുവാൻ ഇനി അധികംകാലം വേണ്ടിവരില്ലല്ലൊ. സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാകമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ട് പുറത്തു വന്നതിനുശേഷം ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പല തരത്തിലുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു നമുക്കെല്ലാമറിയാം. പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും ലഹളകളുമെല്ലാം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾക്കൊന്നും ഇടയാകാത്ത തരത്തിലാണു ഇന്നു ഈ ബില്ലവതരിപ്പിച്ചു ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഘട്ടംവരെയും കഴിഞ്ഞുപോന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പറയുമ്പോൾ അതു നമുക്കെല്ലാം സന്തോഷിക്കത്തക്ക ഒരു കാര്യമാണ്. അതേ സമയം ദക്ഷിണസംസ്ഥാനവാദം ഉടങ്ങി ചില അഭിപ്രായങ്ങളും അഭിപ്രായഭിന്നതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അതു ഒരു വലിയ കാര്യമായി കണക്കാക്കാനില്ല. എങ്കിലും അതിരുകവിഞ്ഞ അതിർത്തിവാദങ്ങളുമായി നടക്കുന്ന ചിലരെയെങ്കിലും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിലും കാണാനുണ്ട് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമാധാനമായിട്ടും സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടിയും സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ കഴിയുന്ന തമിഴരെയും മലയാളികളെയും കർണ്ണാടകക്കാരെയും തമ്മിലടിപ്പിക്കാനും അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കാനും ചിലർ ശ്രമിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ വ്യസനകരമാണ്. തർക്കമുള്ള അതിർത്തികളെ സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കാൻ ഒരു അതിർത്തി കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണമെന്നും ആ നിഷ്പക്ഷ കമ്മീഷന്റെ തീരുമാനം എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കണമെന്നുമാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു. പക്ഷെ, മററു ചിലർ അതിനൊന്നും ഒരുക്കമില്ലാത്തമട്ടാണ്. അതിങ്ങോട്ടുവേണം ഇതങ്ങോട്ടുവേണം എന്നും മററും ചിലർ ശാഠ്യംപിടിച്ചു വാദിക്കുകയാണ്. ദേവികുളം, പീരുമേട്, ചിററൂർ, അട്ടപ്പാടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം തമിഴ് നാട്ടിനുവേണമെന്ന് ചിലർ വാദിക്കുകയുണ്ടായി. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും അതിനെപ്പററി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വാദം ഇങ്ങനെ തുടർന്നുപോയാൽ തർക്കങ്ങൾ തീരാനല്ല, വർദ്ധിക്കാനാണു എളുപ്പം. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗ്രാമങ്ങളെ യൂനിററായി എടുത്തുകൊണ്ട് അതിർത്തികൾ നിർണ്ണയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആർക്കും എതിർപ്പുണ്ടാകാൻ ഇടയില്ല. ഏതു ഗ്രാമമായാലും ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ ഏതു ഭാഷസംസാരിക്കുന്നോ ആ ഭാഷക്കാരുടെ സംസ്ഥാനത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്നാണു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സാമീപ്യംകൂടെ പരിഗണിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ അതൃപ്തിയോ എതിർപ്പോ ഒന്നും ഉണ്ടാകാനില്ല. അങ്ങനെ ഒരു തത്വം വച്ചുകൊണ്ട് അതിർത്തികാര്യം തീരുമാനിക്കുന്നതിനുപകരം, ഇവിടെയും അവിടെയുമെല്ലാം തമിഴരുണ്ട്, അതുകൊണ്ടു ആ നാടെല്ലാം തമിഴ് നാട്ടിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണ് എന്ന മട്ടിൽ വാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു നടപ്പുള്ള കാര്യമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പാലക്കാട്ടു താലൂക്കിലെ മുതലമടയും അട്ടപ്പാടിയുമെല്ലാം തമിഴ് നാട്ടിനു വിട്ടുകിട്ടാൻവേണ്ടി ശ്രമം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. കൊച്ചിയിലെ ചിററൂർ താലൂക്കും തമിഴ് നാട്ടിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നു ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ വാദിച്ചുകേട്ടു. ഈ മനോഭാവം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ കുഴപ്പങ്ങളെങ്ങിനെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു ചോദിക്കാനുള്ളതു. മുതലമടയും അട്ടപ്പാടിയുമെല്ലാം തമിഴ് നാട്ടിനു വേണമെന്നു വാദിക്കുന്നതു ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മുതലമടയെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. അവിടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും മലയാളികളാണ്. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ചില ഊരുകളിൽ ഒരു പക്ഷെ തമിഴർക്ക് ഭൂരിപക്ഷം കണ്ടേയ്ക്കാം. അതു വളരെ ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിലേയുള്ളു. മുതലമടയെ ഒന്നാകെ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാൽ മലയാളികളാണ് അവിടെ ധാരാളമായുള്ളതു. തമിഴർക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെന്നു ഒരിക്കലും പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അട്ടപ്പാടി വനങ്ങൾ കിട്ടണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനവും എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമല്ല, ഈ സഭയ്ക്കുപുറത്തും ആ സ്ഥലങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭണം കൂട്ടാനും സമരം ചെയ്യാനും ചിലർ ജനങ്ങളെ ഇളക്കിവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി ഇനിയും പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്നേയുള്ളുവെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നതു. തമിഴ് നാട്ടിനു കേരളത്തിൽനിന്നു വെള്ളം കിട്ടണമെന്നും മററും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതൊരു പുതിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. മലബാറിലെ വെള്ളം ഇന്നുതന്നെ തമിഴ് നാട്ടിനുപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഭവാനി അണക്കെട്ടും മററും അതിനുദാഹരണമാണ്. അട്ടപ്പാടിയിൽനിന്നാണു ഭവാനി അണയിൽ വെള്ളം വരുന്നതു. മലയാളികളുടെ ഭാഗം പിടിച്ചു വാദിക്കുകയാണ് ഞാനെന്നു ധരിക്കരുതെന്നപേക്ഷയുണ്ട്.

അട്ടപ്പാടിയിലെ ജലം യഥാർത്ഥത്തിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോകേണ്ടതാണ്. വേണമെങ്കിൽ അതങ്ങോട്ടു തിരിച്ചുവിടാനും പ്രയാസമില്ല. പക്ഷെ അതങ്ങോട്ടു തിരിച്ചുവിടണമെന്ന് ആരും വാദിച്ചിട്ടില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല തമിഴ് നാട്ടിനു വെള്ളം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ നിലപാടെന്താണെന്നു എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ഈ സഭയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. തമിഴരും മലയാളികളും തമ്മിൽ ഭാവിയിൽ യാതൊരു ഇടപാടുമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ബന്ധമററു വിട്ടുപോകാനല്ല പോകുന്നതെന്നും കേരളത്തിൽ മിച്ചമുള്ള വെള്ളം തമിഴ് നാട്ടിനു കൊടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നും അതിനുവേണ്ടി കേരള ഗവമ്മേണ്ടിനെ ഉപദേശിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കാനും ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നും മററും ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ഈ സഭയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ സകലകഴിവുകളും അതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമാണ്. കേരളത്തിന്റെ ആവശ്യം കഴിച്ചു അധികമുള്ള വെള്ളം തമിഴ് നാട്ടിനു കൊടുക്കുന്നതിനു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. അങ്ങനെ കൊടുക്കാതിരിക്കുമെന്നു സംശയിക്കാൻ കാരണവുമില്ല. അതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ പരമാവധി ശ്രമിക്കുമെന്ന് വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചുപറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ വെള്ളം വേണം, വനം വേണം എന്നും മററും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പാലക്കാട്ടും, ചിററൂരും, അട്ടപ്പാടിയുമെല്ലാം വിട്ടുകിട്ടണമെന്നു വാദിച്ചാൽ അതു അന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കു അത്ര രസിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. അവർക്കു വേദനയുണ്ടാക്കുവാനേ അതുപകരിക്കൂ. അതുകൊണ്ടു ആ വാദം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് ഞാൻ എന്റെ തമിഴ് നാട്ടു സുഹൃത്തുക്കളോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, മലബാർ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. സ്വത്തു ഭാഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആന്ധ്ര പിരിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ ചില തീരുമാനങ്ങളെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സ്വത്തു വിഭജനം നടത്താൻ വലിയ പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ല. മലബാർ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നു ഭാഗംവച്ചു പിരിയുംപോലെ വേണം പോകാൻ. മലബാർ വളരെക്കാലമായി മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കുകയായിരുന്നു. മലബാറിനു പുറത്തു കോടിക്കണക്കിനുറുപ്പിക വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു വമ്പിച്ച വിദ്യുച്ഛക്തി പദ്ധതികളും മററും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരം പദ്ധതികളൊന്നും മലബാറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. മലബാറിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി കൊണ്ടുവരുന്നതു തമിഴ് നാട്ടിൽനിന്നാണ്. മലബാറിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. അവിടെയും ധാരാളം പുഴകളുണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തി പദ്ധതികൾക്കുള്ള സാദ്ധ്യതകളുമുണ്ട്. പക്ഷെ മദ്രാസിന്റെ ഭാഗമായി കിടന്നതുകൊണ്ടു മലബാറിൽ അതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇത്രയും കാലം ഞങ്ങൾ മദ്രാസിൽ ചേർന്നുനിന്നിട്ടു ഇനി പിരിഞ്ഞു തിരു-കൊച്ചിയോടു ചേരുമ്പോൾ അവിടത്തെ ആളുകൾ ഞങ്ങളോടു ന്യായമായും ചോദിക്കും ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ മദ്രാസിനോടു ചേർന്നുനിന്നിട്ടു എന്തെല്ലാമാണ് കിട്ടിയതു; ഇപ്പോൾ എന്തെല്ലാമാണ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു എന്ന്. അതുകൊണ്ടു എനിക്കു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനുള്ളതു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനിടക്കുള്ള ഈ കാലത്തു എന്തെല്ലാം പദ്ധതികൾ മലബാറിലാരംഭിക്കാൻ കഴിയുമോ അതെല്ലാം അടിയന്തിരമായി സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം മലബാറിനു വികസനപദ്ധതികളുടെ രൂപത്തിൽ ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട വിഹിതം പണമായി വീതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നുമാണ്.

സർ, മറെറാരു പ്രശ്നവും ഇപ്പോൾ ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു എന്റെ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് ഷാഫി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തിയ്യതി മലബാർ പിരിഞ്ഞുപോവുകയാണ്. എന്നാൽ മലബാറിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവരായ അസംബ്ലി മെമ്പർമാർ എങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടതെന്ന ഒരു പ്രശ്നം ഇപ്പോൾ ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരു-കൊച്ചിയിലെ നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കയാണ്. നിയമസഭ നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു പ്രദേശത്തേയ്ക്കാണ് ഞങ്ങൾ പോകാൻ പോകുന്നതു. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ പ്രസിഡണ്ടു ഭരണമാണ്. പക്ഷെ മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ അതു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, മലബാറിൽ ജനാധിപത്യഭരണം തുടർന്നുപോകണമെന്നും തിരു-കൊച്ചിയുടെ ഗതി വരരുതെന്നും ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മലബാറിലെ എം.എൽ.എ മാരെ ചേർത്തു ഒരു പ്രാദേശിക നിയമസഭ രൂപീകരിക്കാനും, കലക്ടർ മുഖാന്തിരം ഭരണം നടത്താനും, അങ്ങനെ ജനാധിപത്യഭരണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാനുള്ള മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സാധിക്കാനും ആവശ്യമായ നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ശ്രീ ഷാഫി പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ആ അഭിപ്രായത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു. ഗവമ്മേൻറു അതിനെപ്പററിയും ഗാഢമായാലോചിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

[29th March 1956

11-35 a.m. SRI S. S. KOLKEBAIL: Mr. Deputy Speaker, Sir, the States Reorganization Bill has now come before this House for discussion. The States Reorganization Commission's Report had already been debated on both in the Rajya Sabha and in the Lok Sabha for about fifteen days. In spite of all that, we do not find any unanimity among the people about the provisions of this States Reorganization Bill. Of course, yesterday, the Hon. Leader of the House in a very forceful and a thought-provoking speech referred to the several movements preaching bigotry and gave some wholesome advice that nothing should be done to impair the unity of the country. He has given the advice at a very correct time and his speech has contributed for decent thought and action. The speech is not only revealing in its contents but has also alerted our people against anti-Indian organizations which are amidst us to-day and which say that Tamilnad should be only for Tamilians, that Kerala should be only for Malayalees that Kannada State should be only for Kannadigas, and so on.

Sir, this movement for formation of States on a linguistic basis was not thought of in 1954 or 1955. This movement was started as far back as 1922 when Mahatma Gandhi joined the Indian National Congress. All arguments advanced against the formation of States on a linguistic basis will not hold water at all. The formation of linguistic States is very essential for Kannadigas because they are at present living in different regions and States. We, the Kannadigas, therefore, wholeheartedly welcome this decision to form States on a linguistic basis.

Now, Sir, I wish to refer to certain difficulties experienced by us. Until October 1953 when the new Andhra State was formed, the Madras Government were treating us as co-partners in running the administration of this State. But after the Andhras left us and formed their own State, the Madras Government began to neglect us in all spheres of activities and began to treat us as "divided brothers".

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is quite unnecessary to make such statements now.

SRI S. S. KOLKEBAIL: I am only mentioning these facts so that proper division of assets and liabilities may be made. For proper division of assets and liabilities. the fact that after 1st September 1953, when the Andhra State was formed, the district of South Kanara has been neglected, should be taken into account. During the last Budget session, none of us took part in the Budget discussion because we felt that the Government had somehow or other not made any provision in the Budget for satisfying the needs of the people of South Kanara. This is probably because that we have given notice that we will also separate and go to a Kannada State. From 1st September 1953, we are being treated as "outgoing partners" in a joint family. The Government of Madras had not taken care to bestow that amount of attention which they were bestowing on us before the Andhra State was formed. I will give

29th March 1956] [Sri S. S. Kolkebail]

in this connexion one concrete example. Whenever we approach our Chief Minister for provision of some medical relief or for provision of some roads, the latter used to say coolly "*Parkalam, Parkalam*" (பார்க்கலாம், பார்க்கலாம்). That is the only word he will say. Especially after he has become the எஜமான் or கார்ய வான் of this House, he has not taken care to see that linguistic minorities are taken care of. . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For arguments' sake even if all those charges are true—I do not concede that—it does not serve any purpose to create a feeling of bitterness especially when they are parting from us. On the other hand, I would appeal to the hon. Member not to create a sense of bitterness as between the two areas as that is not going to serve any purpose at all. If he thinks he is appealing to his own constituency, this is not the method to do so.

SRI S. S. KOLKEBAIL: I know that this is not the place to appeal to my constituency, nor is this the correct argument by which to appeal to my constituency. That is a different matter. But now we are going to effect a division in status. We are going to divide the assets and liabilities and for dividing the assets and liabilities, certain procedure has been laid down in the Bill, which we say is not at all correct. It is said that the book value has to be taken into account. There is no provision whatsoever with regard to the several institutions which will continue to remain in the residuary State and which won't be available to us when once we leave this State. So some safeguards and weightage should be given to us as in the case of the Andhras. So some representation and weightage should be given to us in the professional and engineering colleges and so many other institutions. We are also responsible for building up these institutions. As I have already said, with regard to the division of assets and liabilities, the book value is not the correct valuation. The market value should be taken into account. Necessary changes must be effected in the Bill in this regard. 11-40 a.m.

With regard to certain other points, I have given notice of amendments and as and when those amendments are coming up I shall have my say.

With regard to Kasaragod, there is a likelihood of some compromise being effected between Malayalees and Kannadigas. So I am not going to talk on that subject.

Thank you, Sir.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very sorry to note that the Hon. the Minister for Finance should have, on this occasion, sought to make the question of the Reorganization of the States a party issue. It is not a party issue at all. Instead of assuming that there may possibly be at least some modicum of sincerity of purpose amongst the Opposition members with regard to the attitude they have taken up, he has

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [29th March 1956

sought to make it out that every opposition to the particular proposals now before the House must be motivated by a partisan spirit. Now, Sir, the Hon. the Leader of the House, while moving his motion, has adopted the maxim of Dickens' time, namely, that when you have got a bad case, abuse the opposite parties. Inasmuch as the Leader of the House had not much to say positively with regard to the proposals, he thought that he could cover up the defect by resorting to this method of abuse. Now, Sir, I am charitable enough to concede that whatever may be the attitudes that might have been taken up by the leaders, those changes of attitude must have been motivated by a sincerity of purpose. I would also like to point out to him that the opposition to the various proposals does not come necessarily from the traditional opposition parties alone. A good amount of the opposition has come from the Congress members themselves, particularly in the Maharashtrian areas. The dissident Congress members have been the spearhead of opposition to the various proposals that have emanated from time to time. Now, Sir, what I most dislike about the manner in which this debate has been carried out throughout the country is the absence of an attempt to assess the proposals in a dispassionate manner. A lot of emotionalism has been created and that emotionalism has been prompted particularly by the party in power. A few decades ago, it was the Congress that set up the goal of reorganizing the States on a linguistic basis after the attainment of Independence and the traditional Opposition parties can only be guilty of one charge, namely, that they have been consistent in the attitude they have taken up, namely, that the reorganization of the States should be done on a linguistic basis. Instead, it is the party in power which has deserted from that principle after the attainment of Independence. Hon. Members are aware how after the attainment of independence, their first attitude was to postpone this issue. They did not want to face the issue but it was only after the death of Sri Potti Sriramulu and after the disturbances created in Andhra thereafter, that they were compelled to appoint a Commission. What was the attitude that was taken up by the Government at the time of the appointment of the Commission? They said that this was an impartial and judicial body and that the recommendations made by this impartial body would be in the nature of an award by an arbitrator and that the nation should abide by that award. But the very moment the Report of that impartial Commission was published, the leader of the Congress Party, Mr. Nehru himself, came out with a statement that some of the recommendations were of an astounding nature and thereafter this arbitrator's award has been the subject of various dissident opinions by the Congress Party itself. From time to time various statements have been made by the so-called super arbitrator, namely, the leaders of the Congress Party, that certain modifications may be made subject to the wishes of the people. By changing the attitude from time to time, an impression was created in the minds of the people that all that was necessary was a certain degree of agitation to induce the arbitrator to come to a particular decision. Consequently, there has been throughout this country not an impartial, not a rational assessment of the questions relating to reorganization, but an emotional response to the various attitudes that have been taken up.

29th March 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

Then, suddenly, without any premonition whatsoever, the idea of Dakshina Pradesh and bi-lingual States was mooted and some of them including the Hon. the Leader of the House led themselves to believe that that kind of reorganization may be useful for the country. I do not criticise him for this change in his viewpoint, but he cannot abuse the opposition. Incidentally I may mention that I was one of those who thought that perhaps Tamil Nad has no strong claim to Devikulam and Peermede, but after I heard Mr. Subramaniam's very eloquent speech on the floor of this House I was converted to the position that Tamil Nad had a very strong claim to this particular territory. After having whipped up the feelings of not only the Members of this House but also the people of Tamil Nad that the claim to Devikulam and Peermede is a just and reasonable one and that any attempt to remove these territories from the Tamil areas would be an injustice, we are told here to-day that a super arbitrator has decided against us. Another remark that was made by the Hon. Minister this morning is very revealing. He stated that when there are two people, the Malabar people and the Tamil people, making divergent claims to a particular territory, how can the divergent claims be resolved except through some super arbitrator deciding the question. But, Sir, the answer to this question is very simple. There are the people of Devikulam and Peermede who may be asked to which side they want to go. If a consistent attitude had been taken up, namely, that for purposes of administrative convenience the States should be reorganized on a linguistic basis, then there would have been no agitation whatsoever, because there can be no moral claim if the people themselves, I mean the people of the particular territory had been consulted and that the people's voice should not be the deciding factor. That is why I submit that the whole question of the reorganization of States has been queered up by the very inconsistent attitude taken up by the party in power.

Now, another attempt is made to set up Regional Councils to prevent or reduce the possibility of fissiparous tendencies. Sir, if States are reorganized on a linguistic basis, I cannot understand why there should be this very strong apprehension in the minds of some of the friends on the other side that fissiparous tendencies must necessarily set in. There are already several States in India which are linguistically organized and in which no fissiparous tendencies have exhibited themselves. If fissiparous tendencies should come into play, it can only be on account of the fact that the economic programmes and the social programmes of the Party in Power have failed to satisfy particular linguistic groupings and these groupings will feel that it is only by getting out of the clutches of the Congress their economic improvement could be established or sustained. Therefore the party in power should take up the attitude that ultimately the only method for arresting fissiparous tendencies is not to deny the principle of reorganization of States

11-50 a.m.

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [29th March 1956

on a linguistic basis but to adopt such economic programmes and such steps to improve the condition of the people. Unless and until that approach is made, the danger of fissiparous tendencies exhibiting in India is likely to recur and any amount of Regional Councils will be of no avail. Therefore, I submit that the attitude of the Socialist Party is that the question of reorganization of States will be most desirable in the interests of preserving the integrity of India. Thank you, Sir.

11-51 a.m. *SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நாட்களாக திராவிட நாடு பெறவேண்டுமென்று பாடுபட்டதன் பயனாக, இன்று நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று என் போன்றவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அப்படி நாட்டுப் பிரிவினை ஏற்படுங்கால், பிரிந்த நாட்டிற்கு என்ன பெயரிடுவது என்பது தான் இப்போது நம் முன்னுள்ள கேள்வியாக இருக்கிறது. திராவிட நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு நாங்கள் பிரியப் படுவோம். ஆனால் அது முடியுமா என்பது தான் இப்போதுள்ள கேள்வி. இப்போது பிரியும் நமது ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிட வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய கவி பாரதியார் " செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே " என்று பாடியிருக்கிறார்கள். அவர் கூறியதைப் பின்பற்றுகிற காங்கிரஸ், அவருடைய அடிச் சுவட்டைப் பின் பற்றுகிற காங்கிரஸ், அவர் கூறியுள்ளதை நூற்றுக்கு நூறு ஏற்றுக்கொள்ளும் காங்கிரஸ் பிரியும் நமது ராஜ்யத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும். தமிழ் என்று சொல்லும்போது, பாரதியார் " செந்தமிழ் " என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது " செழுமையான " தமிழ் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதற்குத் தயங்கக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த " ழ " என்ற எழுத்தானது வேறு எந்த பாஷையிலும் இடையாதென்று பல பெரிய புலவர்கள் வாயால் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். " தமிழ் " என்று சொல்லும்போது அந்த வார்த்தையில் " ழ " வருகிறது. " அழகு " என்று சொல்லும்போது அந்த வார்த்தையில் " ழ " வருகிறது. பெரிய கவிஞர்கள் இதைப் பற்றி வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் தமிழின் பெருமையைத் தான் காட்டுகிறது. மேலும், " கன்னடமும் களி தெலுங்கும், கவின் மலையாளமும், துளுவும் . . . . உன் உதிரத்தே உதித்தெழுந்து ஒன்று பலவாயிடினும் . . . " என்று தமிழின் பெருமையை எடுத்துரைத்துப் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ் அவ்வளவு அருமையானது. இந்த ராஜ்யத்தில் எப்போதும் அனேகமாக எல்லோரும் பேசுவதும், எழுதுவதும், படிப்பதும் தமிழ் மொழி. ஆகவே பிரிக்கப்படும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்று உலகம் பூராவும் பாராட்டப்பட்டு பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள திருக்குறள் எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டது ? அது தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உலகம் முழுவதும் யாவராலும் விரும்பப்படும்படியாக அவ்வளவு சிறந்தவையாக அதிலுள்ள கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் எதைக்காண்பிக்கின்றன ? இவையெல்லாம் தமிழ் மொழியின் பெருமையையும், பண்டைத் தமிழனின் பெருமையையும் தான் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

11-15 a.m. திருக்குறளைப் பற்றி இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், " கடுகைத் துளைத்து எழு கடலைப் புகுத்தி குறுகத் தரித்த குறள் " என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஒரு கடுகுக்குள் எழு கடலையும் புகுத்தியது போல் குறளில் அவ்வளவு பெரிய பெரிய விஷயங்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், அப்படிப்பட்ட ஒரு நூலைக் கொண்ட தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

29th March 1956] [Sri N. Rathina Gounder]

சைவ சித்தாந்த நூல்களை வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம், மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், அகநானூறு புறநானூறு, ஜீவக சிந்தாமணி போன்ற மிக உயரிய நூல்களைப் பெரிய பெரிய புலவர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். அந்த நூல்களில் உள்ள கருத்துக்கள் 1956-வது ஆண்டுக்கும் பொருத்தமும், தகுதியும் உள்ளனவாக அமைந்திருக்கின்றன என்றால் எத்தகைய தன்மை வாய்ந்த நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

" தமிழ் நாடு " என்று இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பெயரிடாமல் " சென்னை " என்று பெயரிடலாம் என்று நமது அரசாங்கத்தார் நினைக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது உள்ளபடியே மிக மிக வருந்துகிறோம் ; தமிழர்களாகிய நாங்கள் வருந்துகிறோம். ராஜ்யங்கள் மொழிவாரியாகப் பிரிந்துபோகும்போது, தமிழ் மொழி பேசுகிற மக்களைக் கொண்ட ராஜ்யத்திற்குத் " தமிழ் நாடு " என்று பெயர் வைக்க நமது அரசாங்கத்தார் பின் வாங்குவதைக் கண்டு, வட நாட்டுக்குச் சலுகை காண்பிக்கின்றீர்களோ என்று நினைப்பதற்குத் தான் இடம் ஏற்படுகிறது. உள்ளபடியே தமிழ்ப் பண்புடைய உங்களிடம் அந்த உணர்வு இருக்காது என்று நினைக்கின்றேன்.

இராமயண காவியத்திலும்கூட—அதில் சிறு சிறு பொய்க் கதைகள் திணிக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட—அதிலுள்ள சிறப்பைப் பார்க்கும்போது அது மிக மிக பாராட்டத் தகுந்தது தான். " இந்தியா " என்னும் பெயர் எப்படி உண்டாயிற்று என்று பார்த்தால் **India is the land of the Indus** என்று சரித்திரத்தில் படித்திருக்கிறோம். சிந்துநதி தீரத்தில் வசித்தவர்கள் இந்தியர் என்று அழைக்கப்படுவதைப் பார்த்து, இந்தியா என்ற பெயரை இந்த தேசத்திற்கு வைத்து விட்டார்கள். அந்தப் பெயர் இன்னும் வழங்கிவருகிறது. இந்தியா தேசத்தை பாரத தேசம் என்றும் அழைக்கின்றோம். இந்தியா தேசம் முழுவதையும் பாரதத் தாயாக நாம் பாவிக்கின்றோம். அதே முறையில் தமிழ் நாட்டைத் தமிழ்த் தாய் என்று நாம் போற்றுகின்றோம். தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சிக்கு (**research**) நாம் ஏராளமான பணத்தை அரசாங்கத்தின் மூலமாகச் செலவிடுகிறோம். அப்படிப் பட்ட உயரிய இலக்கியங்களையும், புகழையும் கொண்ட தமிழ் மொழி பேசுபவர்களைக்கொண்ட நாட்டுக்கு ஏன் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இயல், இசை, நாடகம் என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது தமிழ் மொழி. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்ற துறையில் மிகச் சிறந்த நூல்கள் தமிழில் இருக்கின்றன. ஆகவே, தமிழ் வேறு எந்த மொழிக்கும் பிற்போக்கானது அல்ல. முற்போக்காக இருக்கிறது.

சிற்பத் துறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிற்பங்களைக்கூர்ந்து பாருங்கள். வானளாவும் கோபுரங்களிலும், தூண்களிலும் கற்களில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களைக் கண்டு உலகமே போற்றுகின்றது. உலகத்திலேயே எங்கும் இல்லாத அளவிலே சிற்பக் கலையில் நம் தமிழ் நாடு சிறந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தமிழ்நாட்டுக்கு பெருமை கொடுங்கள் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

" மதராஸ் " என்பது டச்சுக்காரர்களுடைய பெயரை ஒட்டியிருக்கிறது. " சென்னை " என்பது குறுநில மன்னனுடைய பெயரை ஒட்டியிருக்கிறது. மனிதன் ஒருவனுடைய பெயருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ராஜ்யத்திற்குப் பெயர் வைப்பதா ? அல்லது தமிழ் நாடு பூராவும் உள்ள தமிழர்களாகிய அந்த இனத்தின் பெயருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா என்பது தான் கேள்வி. நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும், நாம் வந்த பரம்பரைக்கும் மதிப்பு கொடுங்கள் என்று தான் நாங்கள் கேட்கின்றோம்.

வட நாட்டுக்கு நான் போய்ப் பழக்கம் இல்லாவிட்டாலும், பிறர் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அதாவது, " மதராஸி " யைப் பற்றி வடநாட்டில் என்ன நினைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் என்றால் " ஏமாற்

[Sri N. Rathina Gounder] [29th March 1956

றக்கூடியவன் " என்று. "மதராஸி" என்ற பதத்திற்கு "ஏமாற்றக் கூடியவர் " என்று வட நாட்டார் பொருள் கொள்கிறார்கள். ஆனால், " தமிழன் " என்று சொன்னால் வட நாட்டிலே நமக்கு மரியாதை இருக்குமென்று நம்புகிறேன். அந்த முறையில் பார்த்தாலும் நம் ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

சேரன்-செங்குட்டுவன்கூட வட நாடு சென்று பல இடங்களை ஜெயித்து வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள் தமிழ் நாட்டில் இருந்துவந்தன. அந்த மூன்று நாடுகளை முன் மூவேந்தர்கள் சீரும் சிறப்புடன் ஆண்டு வந்தார்கள். (Interruption.) நான் வசிக்கக் கூடியது கரூர். சேர நாட்டின் தலைநகராக விளங்கி வந்த திருவஞ்சிக்களம் என்பது தான் கரூர் என்று சொல்கிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கரூர் நகரில் வஞ்சியம்மன்கோவில் என்ற ஆலயம் இருக்கிறது. பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவரான கருவூரார் சமாதியும் உள்ளது. பசுபதீஸ்வரர் என்ற கோவிலும் அங்கு உள்ளது. அது மாத்திரமல்ல. கரூர் புராணத்திலே, கரூர், சேர நாட்டரசர்களின் தலைநகராக இருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினரவர்கள் சரித்திரம் வேண்டுமானால் பேசட்டும். கரூர் என்னும் ஊர் கேரள ராஜ்யத்துடன் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்ற argument-ஐக் கொண்டுவரவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

***SRI N. RATHINA GOUNDER:** தமிழ் நாட்டுக் குறுநில மன்னர்கள் வட நாடு சென்று படையெடுத்தார்கள் என்று புதை பொருள் ஆராய்ச்சியிலிருந்து தெரிகிறது. உதாரணமாக மொஹஞ்சதாரோ ஹாரப்பா முதலிய இடங்களில் காணப்பட்ட புதைபொருள்களிலிருந்து தமிழர்கள் நல்ல மாதிரியாக ஆண்டிருக்கிறார்கள், என்பதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த ராஜ்யம் தமிழ் நாடு என்று அழைக்கப்படுவதற்கு எல்லா வகைகளிலும் தகுதி பெற்றிருக்கிறது.

பீர்மேடு, தேவிகுளம் போன்ற தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும். அப்படிச் சேர்க்கும்போது மற்ற யாருடைய அபிப்பிராயங்களையும் கேட்கவேண்டாம். அங்குள்ள மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை வோட்டு எடுப்பு முறை மூலம் கேட்டு, யாருக்கு என்னென்ன இஷ்டமோ அதன்படி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. " சோழவளநாடு சோறுடைத்து " என்று பாடியிருக்கிறார்கள். அப்படி நல்ல நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆகையால் தமிழ்ப் பண்போடு, அமைச்சரவர்கள் தைரியமாக இந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12 noon. **SRI M. PALANIYANDI:** கனம் தலைவர் அவர்களே, மாநில புனரமைப்பு யாதாஸ்தைப் படித்த பிறகு மத்திய அரசு கொடுத்த சட்டத்தை இங்கு நாம் நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இந்த நாட்டை " தமிழ் நாடு " என்று பெயரிட வேண்டும் என்று ஊர்ஜிதமாக பேசியிருக்கிறார்கள். அதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அது உண்மை என்பதை அவரே ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஏதோ காரணம் சொல்லி வருகிறார்கள், அப்படி மாற்றக் கூடாது என்பதற்கு. அந்தக் காலத்தில் பாரதியார் ஒன்றைப்பாடியிருக்கிறார் :

> " செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே—இன்பத்
> தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
> தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
> சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே—எங்கள் "

என்று அன்றைக்கே பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். நாடு விடுதலை அடையும் அப்பொழுது நாடு தன்னுடைய தாய் மொழியாகிய தமிழில் இயங்க வேண்டும் என்று பாடியிருக்கிறார். அவருடைய ஆசை இன்று நிறை

29th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

வேறப் போகிறது. நாடு விடுதலை அடைய வேண்டுமானால் நம்முடைய மொழியிலேயே இயங்க வேண்டும். ஒரே மொழி ஒன்று சேர்ந்து நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மொழியின் அடிப்படையில் நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும். மொழிவழி மாகாணம் வேண்டும் என்று அன்றைக்கே காங்கிரஸ் கமிட்டி பல திட்டங்கள் போட்டு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி இருக்கின்றன. நாம் காந்தியின் அடிப்படையில் வந்திருக்கிறோம். அவருடைய எண்ணமும் நாடு மொழிவழியில் இயங்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். அதனால் நாட்டை பிரிக்கும் போது எங்கெங்கு ஒரே மொழியைப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்த அடிப்படையில் நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும் என்றாலும்கூட இன்று எஸ்.ஆர்.சி. கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் நாம் அதைக் கண்டு கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட நேற்று கனம் விநாயகம் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்

> " நீலத் திரைக் கட லோரத்திலே—நின்று
> நித்தந் தவஞ் செய் குமரி யெல்லை—வட
> மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
> மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ் நாடு."

என்ற பாட்டை அவர் குறிப்பிட்டார். தமிழ் நாட்டின் புகழ் மண்டிக் கிடக்குது. இந்த நிலையில் இருக்கும்போது தமிழ் பேசக்கூடிய பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்காமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எஸ்.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது கனம் சி. சுப்ரமணியம் ரொம்பவும் அழகாக எடுத்துக் கூறினார். நம்முடைய விஷயங்களை எடுத்து நன்றாக வாதாடினார். ஆனால் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு பார்த்தால் நம்மிடமிருந்து தேவிகுளம், பீர்மேடு முதலியவைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் நமக்கு வந்தாக வேண்டும். அதைப் போலவே வடக்கெல்லையைப் பற்றி பேசும்போதும் ஒரு கமிஷன் வரும் என்று சொன்னார். அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களையும் தயாரித்துக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார். ஆனால் அந்தக் கமிஷன் இன்னும் வரவில்லை. நாம் காந்திஜி வழியைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். அவர் என்ன சொன்னார் ? அதை அனுசரித்து நடக்க வேண்டாமா ? அதை கனம் சுப்ரமண்யம் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டின் லட்சக் கணக்கான மக்கள் அங்கே போகிறார்களே, அவர்களுடைய பிரச்னை என்ன, அவர்களுடைய கஷ்டம் எவ்வளவு என்பதையும் அவர் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். ஆனால் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அங்கு நிர்வாக சௌகர்யம் ஏற்பட வேண்டும், அந்த முறையில் அவைகளை அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். இருந்த போதிலும் அவைகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கத் தீர்மானமாக இல்லா விட்டாலும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தீர்மானம் ஒன்று நிறை வேற்றி மேலிடத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அவர்கள் வேறு என்னமோ காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். தேவிகுளம், பீர்மேடு தமிழ் நாட்டுடன் சேர்ப்பதற்கு அவர்கள் முன் வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏதோ ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று. அந்த ஒப்பந்தம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அந்த ஒப்பந்தம் பொருளாதார சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தமா ? பொருளாதார சௌகர்யத்திற்காக என்று சொன்னால் நாம் மட்டும் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோமா ? நாம்தான் முன்னேற்றமடையவில்லையே. தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இப்பொழுது பர்மா, மலேயா, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு பொருள் தேடும் வகையில் போயிருக்கிறார்களே. அப்படி இருக்கும்போது நாம் என்ன பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோமா ? அதனால் நாம் என்ன கவனிக்க வேண்டும் என்றால் தமிழர்கள் அங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள், அந்த

[Sri M. Palaniyandi] [29th March 1956

பிரதேசத்தை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க வேண்டும். பீர்மேடு, தேவிகுளம் முதலியவைகளை தமிழ் நாட்டுடன் தான் சேர்க்க வேண்டும். என்ன ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வடக்கெல்லைப் பகுதியைப் பற்றி கூட இவ்வளவு நாட்களாக சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு என்று ஒரு கமிட்டியினரை நியமிக்கப் போவதாகவும் சொன்னார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடத்துகிறோம். வற்புறுத்தி வருகிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டின் எண்ணத்தை கருத்தில் கொண்டு அதை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும். அவர்கள் காந்திஜியின் அடிச்சுவட்டில் வந்தவர்கள். அதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. பம்பாயில் நடத்தியது போல் இங்கும் நடத்த வேண்டியதில்லை. இங்கு கூட பொது மக்கள் போராட்டம் நடத்தி வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தேவிகுளம், பீர்மேட்டை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் பல விஷயங்களில் நாம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம். வெற்றியையும் காண்பித்திருக்கிறோம். தேர்தல் நடத்திய காலத்தில் அங்கு மெஜாரிட்டியானவர்கள் அவைகள் தமிழ் நாட்டுடன் சேர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவைகள் தமிழ் நாட்டுடன் சேரவேண்டும் என்று பொது மக்களே தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள்.

12-05 p.m. அதுமட்டுமல்ல. செங்கோட்டையில் நமக்குக் கொஞ்சம் காட்டு வளம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். கொள்ளே காலம் காட்டுப் பகுதியைக் கேட்டோம். நமக்குக் காட்டுச் செல்வம் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியும்கூட இவை ஏன் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. "பீர்மேடு, தேவிகுளம் இறந்து போன விஷயம். அதைப்பற்றிய பிரச்சினையை எழுப்பக் கூடாது, அதைப் பற்றி வோட்டுப் போடக் கூடாது," என்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது எப்படி இறந்து போன விஷயமாகும்? இறந்து போனவர்களையே விடமாட்டேன் என்கிறோம். போஸ்ட்மார்டம் செய்து பார்க்கிறோம். அப்படி இருக்க இந்த விஷயம் செத்துப் போனது, இதைப்பற்றி பேசக் கூடாது என்று எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்? இது எப்போது செத்தது? யாரால் சாகடிக்கப்பட்டது என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ராஜ்யப் புனர் அமைப்புக் கமிஷன் அங்கத்தினர்கள் இந்த யாதாஸ்தை சமர்ப்பிக்க எத்தனையோ பாடுகள் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நம்முடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறோம். அதே சமயத்தில் தமிழர்களுக்கு அநீதி வழங்கப்பட்டிருந்தால், அந்த அநீதியை எடுத்துச் சொல்ல தமிழர்களுக்கு ஏன் உரிமை கிடையாது என்று கேட்கிறேன். இப்பிரச்னை வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். திரும்பவும் தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் தமிழ்நாட்டோடு வர வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். நிர்வாகப் பிரச்சினை என்பதைச் சொல்லி நிரந்தரமாக இந்தத் தமிழ் பகுதிகள் பிற ராஜ்யத்தோடு இணைய விடக்கூடாது. இது அங்கே வாழ்கின்ற தமிழர்களுடைய அடிப்படையான பிரச்சினை. கிராமம் கிராமமாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. பனம்பள்ளி திரு. கோவிந்த மேனன் தமிழ் பகுதியை விடமாட்டேன் என்று சொல்கிறார். ஆந்திரா திரு. கோபால் ரெட்டி திருத்தணிப் பகுதியை விடமாட்டேன் என்று சொல்கிறார். தமிழர்களாகிய நாம் பிறர்களுடைய நாட்டைப் பிடித்து ஆளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ் ராஜ்யத்தோடு இணைய வேண்டுமென்று தான் கேட்கிறோம். "தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு : தனியே அவனுக்கோர் குணமுண்டு", என்று பாடிக் காட்டுகிற நாம், நமக்கே உரிய பண்பாட்டோடு, நமக்கே உரிய குணத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அமைதியாகத் தான் வலியுறுத்தி வருகிறோம். இந்தப் பிரச்சினையை அதிகாரம் பெற்றுள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்தினாரா? எப்படி வற்புறுத்தினார்? எந்த வகையில் வாதாடினார்? முடிவு எப்படி ஏற்பட்டது? ஏன் அவை செத்துப் போன விஷயங்கள் என்று இன்றைக்கு அவர் பேசுகின்றார் என்பதை அவர் மக்களுக்கு விளக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆந்திரா பிரிந்து போய்விட்டது. மலையாளிகளும், கன்னடர்களும் பிரிந்து போன பிற்பாடு எஞ்சி இருக்கக் கூடிய தமிழர்கள் தாங்கள்

29th March 1956] [M. Palaniyandi]

வாழும் பகுதியை ஏன் தமிழ் நாடு என்று அழைக்கக் கூடாது? தமிழன் என்று சொல்கின்றவர்கள் தமிழுக்கு மரியாதை செலுத்துவது முதல் கடமை அல்லவா? இதில் அரசியல் பிரச்சினை இல்லை; கட்சிப் பிரச்சினை இல்லை. இது இனப்பிரச்சினை. தமிழர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கின்ற எல்லோருடைய பிரச்சினையும் ஆகும். கல்லூரிகளில் தமிழையே போதனை மொழியாக்க வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் முழங்குகிறார். அதனை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த ராஜ்யத்தை தமிழ் ராஜ்யம் என்று அழைக்க ஏன் மறுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்?

ஆகவே நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வது இது தான். இந்த ராஜ்யத்தை தமிழ் ராஜ்யம் என்று பெயரை வைக்கவும், இந்த ராஜ்யத்தோடு பீர்மேடு, தேவிகுளம் போன்ற பகுதிகளும், சித்தூர், திருத்தணி பகுதிகளும் சேரும்படியாகவும் தக்க நடவடிக்கை உடனே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கின்றது. திருவாங்கூர் தமிழ் பகுதிகளில் வாழக் கூடிய மக்களின் ஒத்துழைப்பு நிறைய இருக்கின்றது. உடனடியாக இதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

மேலும் சென்னை அசெம்பளியின் ஸ்தானம் அதிகப்பட வேண்டும். சிறிய சிறிய யூனிட்டுகளாக இருந்தால் தான் அந்த அந்தப் பிரதேசத்திய மக்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். பிற ராஜ்யங்களுக்கும் ராஜ்ய அசெம்பளிக்கும், லோக்சபாவுக்குமுள்ள அங்கத்தினர்கள் விகிதாச்சாரம் 7 : 1 என்பது வரையிலும் இருக்க நமது ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் 5 : 1 என்று இருப்பது சரியல்ல. இதையும் அதிகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ராஜ்யத்தைத் துண்டும் துக்காணியுமாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று மற்றவர்கள் சொல்கின்றது போலச் சொன்னார். ஆனால் இந்த எண்ணத்தைக் காங்கிரஸ் தான் உண்டு பண்ணியது என்று நான் குற்றம் சாட்டுவேன். பாஷாவாரியாக ராஜ்யத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் தான் முதலில் மக்களிடையே வைத்தது. மேலும் ஆந்திராவில் கிளர்ச்சி நடந்தவுடன் உடனே பாஷை அடிப்படையில் ஆந்திராவையும் பிரித்தது காங்கிரஸ் தான். அந்தக் காரியங்களின் அடிப்படையாகத் தான் இந்த மசோதா இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே பாஷாவாரி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரிக்கப்படும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பகுதிகள் தமிழ் நாட்டுடன் சேரவேண்டுமென்று சொல்வதில் தவறு இல்லை.

ஆந்திராவைப் பொருத்த வரையில் ஹைதராபாத் பகுதிகள் எல்லாம் சேர்க்- 12-10
கப்பட்டு, ஆந்திரா என்ற பெயருடன், ஒரு சிறு பெயரையும் சேர்த்து அந்த p.m.
ராஜ்ஜியம் அழைக்கப்படுகிறது. அதே அடிப்படை வைத்துக்கொண்டு உருவாகி இருக்கும், அதாவது தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தமிழ் பகுதிகள் எல்லாம் நம் ராஜ்ஜியத்துடன் சேர்த்து, தமிழ் நாடு என்று நம் ராஜ்ஜியத்திற்கு பெயர் வைக்கா விட்டால், நம் நாட்டில் கிளர்ச்சி இருக்கத்தான் செய்யும். பம்பாயைப் பற்றி மகாராஷ்டிரர்கள் கிளர்ச்சி செய்யும்போது, பண்டித நேரு அவர்கள், இந்த ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் நான் தோற்று விட்டேன், தவறு செய்து விட்டேன் என்று ஒரு நண்பருக்கு கடிதம் எழுதினதாக சொல்லப்படுகிறது. இது விஷயம் பத்திரிகையில் வந்ததையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக Zonal Council, பிராந்திய கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்கவுன்சில்களை ஏற்படுத்துவதின் மூலம் காங்கிரஸ், ஒரு சர்வாதிகார முறையில் இந்நாட்டை ஆள வேண்டுமென்று விரும்புகிறது என்று சந்தேகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பாக தக்ஷிண பிரதேசம், பலமொழி

[K. R. Nallasivam] [29th March 1956

ராஜ்ஜியங்கள், இந்நாட்டை ஐந்து பலமொழி ராஜ்ஜியங்களாக பிரிக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் பேசப்பட்டது. அவ்வித ராஜ்ஜியங்களை ஏற்படுத்தத்தான் இந்த **Zonal Council**-களை தற்போது புதிய முறையில் நுழைக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இக்கவுன்சில்கள் பின்னால் புதிய உருவமெடுக்குமென்றும் சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிலர் நினைக்கலாம், இந்த **Zonal Council**-கள், மாகாணங்களில் நடைபெற வேண்டிய சில முக்கிய விஷயங்களுக்காக, இவைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் அப்படி நினைப்பதற்கில்லை. உண்மையில் ஏற்கெனவே பண்டித நேரு மற்றும் நமது நிதி அமைச்சர் முதலிய தலைவர்கள் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு தக்ஷிண பிரதேசம் பலமொழி மாகாண அமைப்புப் பற்றி பேசும்போது மக்கள் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது; அதை சமாளிக்கவும், தங்களுடைய பலமொழி மாகாணங்களை ஏற்படுத்தும் கொள்கையை திணிப்பதற்கான முயற்சியே, இந்த **Zonal Council** அமைப்பதின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று சந்தேகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

தமிழ், தமிழ்நாடு என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள், நானும் அதைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்ஜியத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால், நமக்கு எந்த விதமான சங்கடமோ குறைவோ வந்துவிடாது. இப்படி நாம் சொல்லும்போது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? எதிர்கட்சிக்காரர்கள் ஏதாவது இப்படிப்பட்ட சின்ன விஷயங்களை பிடித்துக்கொண்டு, பிரசாரம் செய்து வாழ விரும்புகிறார்கள், தேர்தலில் இந்த பிரச்சினைகளை எழுப்பி ஜெயிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் நாட்டை தமிழ் நாடு என்று அழைக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை, தேவிகுளம், பீர்மேடு நம் ராஜ்ஜியத்துடன் சேர வேண்டுமென்ற பிரச்சினை, சரியான பிரச்சினைகளாக இருப்பதால், எதிர் கட்சிக்காரர்கள், இந்த பிரச்சினைகளை மக்கள் முன் நிறுத்தி ஏன் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். இப்பிரச்சினைகளை நாங்கள் பயன் படுத்திக்கொள்வதில் என்ன தப்பு இருக்க முடியுமென்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதை எல்லாம் சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் அதற்கான பலனை சர்க்கார் அனுபவிக்க வேண்டிவரும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-14 p.m. ***Sri K. T. RAJU**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்ஜிய புனரமைப்பு மசோதாவில், இந்தச் சபையின் கருத்து மாறுபட்டிற்கு, அடிப்படையாக இருப்பது ஒரே தகராறு தான். இதர விஷயங்களில் சிறு சிறு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், இந்த எல்லையை நிர்ணயப்பதிலும், ராஜ்ஜிய எல்லை தகராறு சம்பந்தமாகத் தான், அதிகமான கருத்துக்களை நம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்து பேசும்போது இந்த எல்லை சம்பந்தமாக ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதாவின் முன்னுரையிலுள்ளதை எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார்கள். அது என்னவென்றால், அவசியப்பட்டால் எல்லைக் கமிஷன் ஏற்படுத்துவார்கள். அந்த எல்லைக் கமிஷன் நிர்வாக வசதிக்காக ஏற்படும் சிறு சிறு எல்லைத் தகாராறுகளைத் தான் கவனித்துத் தீர்த்துவைக்கும்; ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைப்பதைப்போல் தேவிகுளம், பீர்மேடு, கூடலூர், ஆந்திர-சென்னை எல்லைத் தகராறு, இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களை அந்த எல்லைக் கமிஷன் தீர்த்து வைக்காது, அப்படி தீர்த்து வைக்குமென்று நினைத்தால் ஏமாற வேண்டியதாக இருக்குமென்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்கள்.

12-15 p.m. **The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM**: ஆந்திரா பிரச்னை வேறு. இப்போது இந்த மசோதாவில் எல்லைக் கமிஷன் பிரச்னையை எதற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்? அது மத்ய சர்க்கார் விஷயம். அதனால், ஆந்திரா விஷயத்தை இங்கே கொண்டு வந்து புகுத்த வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

29th March 1956]

***Sri K. T. RAJU**: ஆகவே இப்போது இந்த எல்லைப் பிரச்னையை மக்கள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்று இவர்கள் கூறுகிற நிலையில், இன்றைய தினம், மக்களுக்கு முன்னாலும், எதிர்க்கட்சிக்கு முன்னாலும் இருப்பது என்னவென்றால், நாட்டிலே வறுமையும், பஞ்சமும், மேலும் 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தீட்டி இருக்கும் ஆக்க வேலையில் ஈடுபட வேண்டி இருப்பதை விட்டு, சாதாரண எல்லை விஷயத்தில் ஈடுபடுவது, நாட்டின் முன்னேற்றத்தையும், தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் தடைபடுத்துவது ஆகும். ஆகவேதான் இந்த விஷயத்தை நம் மக்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அவர்களுடைய சக்தியில் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. நாமும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில், முட்டுக்கட்டையாக இருக்க கூடாது இப்பிரச்னை. இப்போது நாம் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்காமல் போனால், அந்தப் பகுதி மலையாளிகள், தமிழ் நாட்டில் இருக்க, இங்குள்ள மக்கள் கேரளத்தில் இருக்க, உண்மையில், அது தகராறுக்கு இடமான காரணமாகப் போய் விடும். இப்படிப்பட்ட முட்டுக் கட்டையினால், மக்களுடைய சக்தியெல்லாம் குறைந்து விடும் என்று நாம் நினைக்கிறபோது, இந்த எல்லைப் பிரச்னையை ஏற்படுத்தி, எல்லைக் கமிஷனுக்குவிடுவதன் மூலம்தான் நாம் இப்படிப்பட்ட ஒற்றுமை மனப்பான்மைக்கும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான ஆக்க வேலைக்கும், மக்களை உபயோகிக்க முடியும். ஆகவே, எல்லைக் கமிஷன், இந்தத் தேசத்தைப் பிளவுகளாக ஏற்படுத்தக் கூடிய எல்லைக் கமிஷனாக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தான் இந்த மசோதாவைப் படித்து, அதற்குத் திருத்தங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்த எல்லைக் கமிஷன் எப்படி இருக்க வேண்டும், அந்தந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடிய எல்லைப் பிரச்னையை எப்படித் தீர்க்க வேண்டும் என்று நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

2-வது பிரச்னை மண்டல கமிஷன் விஷயம் பற்றியது. மண்டல கமிஷன் ஏற்பட்டால், அது தட்சிண ராஜ்யமாகப் போகுமோ என்ற பயம் எனக்குக் கிடையாது. இதில், நாட்டு மக்கள் ஏற்கனவே, தட்சிண ராஜ்யத்திற்கு ஆதரவாக இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கவலை இல்லை எனக்கு. இந்த நாட்டில் அந்த மண்டலக் கமிஷன் தட்சிண ராஜ்யமாக அமைய முடியாது. நாங்கள் அதே சமயம் மண்டலக் கமிஷனை வரவேற்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் நிலைமை முன்னேற்றம் அடைவதற்காக இந்தப் பரம்பிகுளத் திட்டத்தை நடத்தி கோவை ஜில்லாவில் உள்ள வரண்ட பிரதேசத்திற்கு, அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து நல்ல விதமான வழிகளில் அதை வளம் பண்ண வேண்டும். அதை வளப்படுத்த பரம்பிகுளத் திட்டம் நிறைவேற வேண்டும். மற்றபடி, அடுத்து இரு ராஜ்யங்களின் தகராறு, வறண்ட பாலாறு. அது பாலாறு ஆகவே இருக்க வேண்டுமானால், அதில் தண்ணீர் வரும்படிச் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகராறாய் இருப்பது, மைசூர் ராஜ்யத்துக்கும் நமக்கும் இருக்கின்ற தகராறுகள். இப்படிப்பட்ட தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காக, பொதுவாக தமிழ் நாட்டுக்கு, நம்முடைய காடுகள் மாதிரி வரண்ட பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கொடுப்பதற்கு, நல்ல மாதிரியான வசதிகளை, கண்டிப்பாக இந்த மண்டலக் கமிஷன் மூலம்தான், பெறமுடியும். இந்த நாட்டின் மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஆட்சி செலுத்துகின்ற அத்தனை அங்கத்தினர்களும் மற்றும் இருக்கின்ற பலரும் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் வீணாகப் பேசி நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கான பரம்பிகுளத் திட்டத்துக்கு முட்டுக்கட்டை ஆக இருக்க வேண்டாம் என்றும், பாலாறு திட்டம் விஷயத்திலும் முட்டுக் கட்டையாக இருக்க வேண்டாம் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நம்மிடத்திலும் கோரிக்கைகள் இருக்கலாம். பேசுவதற்குச் சாதகமான நிலையும் இருக்கலாம். அத்தோடு இந்த ராஜ்யத்தின் சட்ட திட்டங்களுக்கு மீறி, தனித்தனியாகச் சொல்லும் அளவுக்குப் போகாமல்—ஆக, இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு, மண்டலக் கமிஷன் ஆனது, உடனடியாக, இந்த 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், பாலாறு, பரம்பிகுளத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்தக் காரணத்துக்காக நான் அந்த மண்டலக் கமிஷனை வரவேற்கிறேன்.

[Sri K. T. Raju] [29th March 1956

12-20 p.m. ஆகையினுலேதான் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும், அந்த மண்டலக் கமிஷன் எப்படியிருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிருேம். அமைச்சர்கள், சர்க்கார் அதிகாரிகள், யூனியன் மந்திரிகள் என்பது மட்டுமில்லாமல், இந்த சபையினுல் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று M.L.A. களும் அந்தக் கமிஷனில் அங்கம் வகித்தால், மக்களுக்கு எந்த பயத்துக்கும் அவசியம் இருக்காது. உண்மையாகவே அந்தக் கமிஷன் ஒரு யோசனை கூறக்கூடிய ஸ்தாபனம்தான். இருப்பினும் பொது மக்களிடை அந்தக்கமிஷன் வேறே விதமாக மாறிவிடுமோ என்ற பயத்தைத் தவிர்க்க இந்தச் சபையின் மூலம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று அங்கத்தினர்கள் அங்கம் வகிப்பது நல்லதாக இருக்குமென்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறது கம்யூனிஸ்டு கட்சி.

மூன்ருவதாக இந்த ராஜ்யத்துக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிட வேண்டுமென்ற பிரச்னை. எனக்கும் கவி பாடத் தெரியும். கவிதை பாடி நான் இதை வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. நாட்டு மக்களுடைய உணர்ச்சியை வைத்து வற்புறுத்துகிறேன். இது நாட்டின் பிரிவினைப் பிரச்னையோ பொருளாதாரப் பிரச்னையோ அல்ல. சென்னை ராஜ்யம் என்பது சென்னை அல்ல. 'பம்பாயிலிருந்து ஒருவன் டிக்கட் வாங்கினுல், Madras-க்குத்தான் ticket வாங்குகிருன். ஆனுல் இந்த ராஜ்யத்தைப் பெயரிட்டு அழைக்கிறநேரத்திலே, தமிழ்நாடு என்று அழைக்க வேண்டுமென்றுதான் குறிப்படுகிருேம். வருகிற அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு மேல், இது 'தமிழ்நாடு' என்று இருப்பது ஆனது, இந்த ராஜ்ய மக்களுக்கோ, அரசாங்கத்துக்கோ அல்லது காங்கிரஸ் கட்சிக்கோ விரோதம் ஆனது அல்ல. என்ன காரணத்துக்காக அந்த மாதிரி அழைக்கக் கூடாதென்று சொல்லுகிருர்களோ எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்கு பதில் சொல்லுகிற நேரத்திலே, நிதியமைச்சர் இதற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்களைப் பொருத்தவரையிலும், மக்களைப் பொருத்தவரையிலும் என், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் கூட தமிழ் நாடு என்று இருப்பதிலே ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. நாம் இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்யும் நேரத்திலே ஏகோபித்த விதத்திலே 'தமிழ்நாடு' என்று இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு ஏகோபித்த முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜீவானந்தம் எடுத்துக் காட்டியது போல, இந்த ராஜ்ய சட்டசபை அங்கத்தினர் எண்ணிக்கையைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டும். பல ராஜ்யங்களிலும் ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ருற்போல் அங்கத்தினர்கள் இருப்பது போல, நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் ஜனத்தொகை கணக்குப்படி, 250 பேருக்குமேல் நம் சபையிலே இருக்க உரிமை உண்டு. நாம் இதைப் பின்னுல் பார்த்துக் கொள்ளலாமென்று விட்டு விடக்கூடாது. மசோதா சட்டமாகிற நேரத்திலே நம் கருத்தை எடுத்துச்சொல்லி—சிக்கல்கள் இருந்தாலும் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்து அவைகளைத் தீர்த்து—நம்முடைய வசதியைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சபைக் கட்டிடம், சட்டசபைக்காக ஏற்கனவே கட்டியபோது, 370 பேருக்காகக் கட்டினேம். நாம் அன்று கால் வைத்த நேரத்திலிருந்து ஒவ்வொருவராகப் பிரித்து விட்டுக்கொண்டிருக்கிருேம்; 370-லிருந்து குறுகிக்குறுகி வந்திருக்கிருேம். மற்றவர்களை வழியனுப்பக்கூடிய பொறுப்பாளி, தமிழ் நாடு ஆகப்போய்விட்டது. இதனுல் நாம் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. ஐந்தாவது வருஷம் வரும்போது எல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டு நாம் மட்டும் தான் இந்த சபையிலே இருப்போம். இதற்காக குறுகி விட்டதே என்று கோட்டைவிட்டுப் போய் விட வேண்டாம். இங்கேயே இருக்கலாம்; 250 பேராவது இருப்பதற்கான விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் அதில் அரசாங்கத்தாருக்கும் நமக்கும் எந்த விதமான தகராறும் இருக்காதென்று நம்புகிறேன். தொகுதிகளைப் பிரிப்பதில் கஷ்டம் இருக்கலாம். அதனுல் தேர்தலைக் குறிப்பிட்ட தேதியில் நடத்த முடியாது என்பது அல்ல. குறிப்பிட்ட தேதியிலே தேர்தலை நடத்தமுடி

29th March 1956] [Sri K. T. Raju]

யும். ஆகையால் இந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமென்று சொல்லவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri S. VADIVELU : சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்ய புனரமைப்புக் கமிஷன் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளலாமென்று எண்ணுகிறேன். அதாவது 12-24 p.m. வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழி உடைந்தது என்று சொல்லுவார்கள் பழமொழி. அதே மாதிரி, தமிழ் ராஜ்யம் ஏற்படுகின்ற பூரிப்பிலே தட்சிண பிரதேசம் என்ற ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்கினுர்கள்.

இப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் தேவிகுளம், பீர்மேடு மற்ற மசோதாக்களை யெல்லாம் பார்த்தால் நாம் பரிபூர்ணமாகப் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. இருந்தாலும் சிலரிடம் கொடுத்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டு எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும், அப்போது கூட பரிபூரணமாகப் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு மேலே நாம் பரிபூரணமாக பங்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியும். பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் சார்பிலே என் நல் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தங்களுடைய தாய் மொழியில் தமிழ் ஆட்சி இந்த நாட்டில் நடக்கும் என்று சொல்லும்போது அதை எல்லோரும் வரவேற்கிருர்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்கு தமிழ் கூட தெரியாது. அப்படி இருக்கும்பொழுது ஒரு சிலர் செல்வாக்கு படைத்தவர்கள்தான் ஆங்கிலத்தை படித்து இருக்கிருர்கள். அவர்கள் முனிசிபாலிடிகளிலும் ஜில்லா போர்டுகளிலும் சட்ட சபைகளிலும் பார்லிமெண்டிலும் அங்கம் வகித்துக்கொண்டு தங்களுடைய கருத்தை எடுத்து சொல்லி வருகிருர்கள். ஒரு மட்டத்தில் இருக்கிற ஜனங்களுடைய கருத்தை அதே மட்டத்தில் உள்ளவர்கள்தான் பிரதிபலிக்க கூடும். அவர்கள்தான் அங்கத்தினராக இருக்கவேண்டும். 1952-ல் புது தேர்தல் நடந்தபோது அவர்கள் சாதாரண மக்களை, என் போன்ற தொழிலாளர்களை இந்த சட்ட சபைக்கு அனுப்பி இருக்கிருர்கள். இந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில் நல்ல முறையில் காரியங்கள் நடக்கவில்லையா? எப்படியாவது தமிழ் ஆட்சி மலரும் என்று பலரும் எதிர் பார்க்கிருர்கள்.

இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு எல்லைக் கமிஷனை நியமித்து கிராம அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் மக்களை தமிழ் நாட்டுடனும், மலையாளம் பேசும் மக்களை கேரளாவுடனும் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதுதான் பொருத்தம். இதுதான் நியாயமும் கூட. மூன்று கோடி மக்கள் நம் நாட்டில் வாழ்கிருர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இதை விரும்புகிருர்கள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் முன்னேற முடியும் என்று நம்புகிருர்கள். தமிழில் ஆட்சி நடத்த முடியுமா என்று ஒரு சிலர் பரிகாசம் செய்து வருகிருர்கள். ஏனென்ருல், ஆங்கிலத்தில்தான் விஞ்ஞானம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் கருதுகிருர்கள். ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாத ஐயர், ஸ்ரீ கே. சந்தானம் போன்றவர்கள் மிகப் பெரிய நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிருர்கள். ஸ்ரீ மு. வரதராசனுர் எழுதி இருக்கிற புத்தகத்தை பார்க்கும்பொழுது அறிய கருத்துக்களை பார்க்கிருேம், இதைப் பார்த்த பிறகாவது தமிழில் ஆட்சி நடத்த முடியுமா என்று கேட்பது தவறு. வெள்ளைக்காரர் வருவதற்கு முன்னுல் இந்த நாட்டில் அராஜகம் நடந்து வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நம் முன்னேர்கள் தமிழ் நாட்டில் நல்ல முறையில் ஆண்டு வந்திருக்கிருர்கள். ராஜ ராஜ சோழன் வழி வந்தவர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்திருக்கிருர்கள். நல்ல முறையில் ஆட்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. அந்த ஆட்சி தமிழில்தான் நடந்து வந்திருக்கிறது. இதை உலகம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது; 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னுல் மூவேந்தர்கள் இந்த நாட்டை நல்ல முறையில் ஆண்டு வந்திருக்கிருர்கள். சென்ற காலத்தில் ஆட்சி நல்ல முறையில் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கு அறிகுறிகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அதே மாதிரி தமிழில் இப்பொழுது ஆட்சி நடத்த என்ன கஷ்டமிருக்கிறது. ஆகவேதான் தமிழில் ஆட்சி நடந்தால் தமிழ் நாட்டில்

[Sri S. Vadivelu] [29th March 1956

ஜில்லாபோர்டிலிருந்து பஞ்சாயத்து போர்டிலிருந்து சட்ட சபை வரையில் எல்லா இலாகாகளிலும் மக்களால் பரிபூரணமாக பங்கு கொள்ள முடியும். அப்பொழுதுதான், மக்களுடைய குறைகளை போக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-27 p.m. SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, regarding this Bill I must first of all state that it is the outcome of the growth of the democratic movement in our country for formation of States on linguistic basis.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It was sponsored by the Communist party.

SRI K. P. GOPALAN : Whatever may be the shortcomings in the Bill I welcome it because States in India will be reorganized on the basis of language very shortly. Not only people in Kerala, and in Tamilnad but the people in the whole of India will rejoice over this formation of States on linguistic basis. Sir, I do not share the view expressed by the hon. Member, Sri K. Vinayakam, that this Bill should be burnt. I cannot approve of his idea that the Bill should be burnt. It is a very wrong idea. I think the hon. Member has got a very wrong conception of the whole thing. Sacrifices were made and agitations were carried on by our democratic national movement to achieve this objective. Therefore the opinion expressed by the hon. Member, Sri K. Vinayakam, that this Bill should be burnt is entirely wrong.

12-30 p.m. Sir, there was a conference in Malabar attended by about 600 delegates. In that conference an old man came before the delegates of his own accord and supported the move for the formation of Aikya Kerala State; his reason was that under the British Rule a peasant like him could not read even a summons or any paper sent to him; now if the Kerala State is formed, the language of the people would be the language of the State and so he could read any communication sent to him. That is the spirit of the people behind this formation of linguistic States.

Sir, I do not approve of what Dr. Menon said regarding the formation of the linguistic States. Sir, I want to know from Dr. Menon whether he is for a Kerala State, whether he is for the States of Tamilnad and Karnataka. I know the feelings of the people of Malabar as well as the people of Tamilnad. They are all for the formation of the linguistic States, if we take the opinion of the people.

Sir, I know the Hon. the Finance Minister was propagating the idea of Dakshina Pradesh. Whoever may propagate it, it is a dead horse and nobody can wake it up. Though I have great respect for Rajaji even if Rajaji comes and propagates, Dakshina Pradesh will never materialise. The people will never allow the formation of such a Pradesh. That is the sentiment and opinion of the people, not only in Malabar but also in Tamilnad. That is how I understand it.

29th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Dr. Menon said that it was a hasty action on the part of the Central Government to have started this formation of linguistic States. Sir, my opinion is the linquistic States should have been formed earlier. We know that our National Organization took up this issue even at the time of the formation of Bengal. Since then the Congress and other Democratic parties have been fighting for this. With the growth of national movement, with the masses taking part in it more and more, this urge for the formation of linguistic State has come to stay. Therefore, it is now for our Governments to see that linguistic States are formed as early as possible so that all conflicts would fade away.

Sir, the Hon. Finance Minister went on to blame the Opposition parties and pleaded before this House and before the people that whatever the Congress Party has done on the question of formation of linguistic States is entirely right and what other parties say are all wrong. I can never agree to this view point. The Hon. Finance Minister says that we have got the best of leaders and I may also say that we also have respect for our national leaders. But I want respectfully to submit before the Hon. Finance Minister why our leaders who are tackling international problems of our country and other countries also, are not able to solve this particular problem.

In the formation of linguistic States, the regional language will have to play a prominent part and that is the basic factor. Yesterday the Finance Minister read page 3 of the Bill regarding boundary disputes. Now if we read the Bill we can see that the problem of Bengal and Bihar has not been settled; the problem of Bombay and Mahratta has not been settled. Even at this stage I want to say that the question of language is not taken into consideration very seriously. Even from the very beginning we are of the opinion that contiguity of the territory on the language basis taking village as the unit must be the main consideration. We still feel that that is the correct solution. If the Congress Party had adopted that, there would not have been so much chaos in the country. The present chaotic condition will be taken advantage of by the reactionary forces to disrupt the unity of the country. It is the responsibility of the Congress Party to find correct solutions to this problem.

Sir, in regard to territorial disputes, there are two alternatives and I agree with the Hon. Finance Minister in that. The two problems facing us are, whether we are to agree to this Bill or whether we are to take the recommendations of the States Reorganization Commission Report. Therefore either the linguistic States should be formed as early as possible or we should postpone the formation of linguistic States. Shall we then try to settle the disputes, spending our time and energy? I would prefer the first court, namely, the immediate formation of linguistic States and constitution of boundary commission.

I do not want to speak further on this. As far as I am concerned, as far as our Party is concerned, what we feel is that all

the disputes must be resolved in a friendly manner and on a friendly basis by mutual negotiations. It is not as though we can solve those difficulties by passing amendments or quarrelling with each other or by carrying on agitation and creating more and more confusion in the minds of people. I want to bring to the notice of the Hon. Finance Minister one thing and that is the hartal that was observed here has clearly shown what the feelings of the people of Tamilnad are as also the feeling of people of Malabar. The Hon. Finance Minister also knows what those feelings are. (THE HON. FINANCE MINISTER: About Devikulam and Peermedu?)
12-40 p.m. That also our Finance Minister knows pretty well. Sir, what I want to state here is that we know our claims and the Tamil Nad leaders also know the claims of Malabar. As far as Malabar people are concerned, we are not going to leave an inch of space which belongs to us. At the same time we do not want territories belonging to Tamil Nad people. We want to settle the question by mutual negotiation on a friendly basis and those who advocate that we should fight each other are in the hands of the reactionary forces in the country. That is why we stress more and more upon the unity of Tamil Nad and Kerala and the unity of the entire nation. That is why we are pleading so much.

I want to say a few words about the formation of Zonal Councils. I am for the formation of the Zonal Councils. I have got some special interest in that. I do not think that the Zonal Council will end in the formation of Dakshina Pradesh. I am sure about that. As far as Kerala is concerned, it is industrially and economically a backward area. The Kerala people will try their level best to put their case before the Zonal Council and see that economic and industrial development of Kerala is assured. I want to make one suggestion to the Central Government and the Hon. Finance Minister and that is, some representatives of the Assemblies must be in the Zonal Councils and the recommendations of the Zonal Councils must be placed before the Assemblies.

I want to bring to the notice of this Assembly that on October 1st, we the Malayalee Members will not be anywhere. We will not be in this House and we will not be in the Travancore-Cochin Assembly also because it has been dissolved. The hon. Member, Sri Kuttikrishna Nayar, said that President's rule is very democratic and it was the working of democracy which ended in the President's rule. I never understood the theory behind it. All the linguistic States will be formed on 1st October and Malabar people alone should not be left without getting a State on that date. So, what I want to urge upon this Government as well as the Central Government is that they should conduct elections before 1st October in the Travancore-Cochin State and see that on 1st October along with other States, Kerala State comes into existence. I think even the Hon. Speaker is involved in this . . .

MR. SPEAKER: No, the Speaker is never involved. Speaker is an institution.

SRI K. P. GOPALAN: The Central Government say that no stable Government can be formed in Travancore-Cochin State. Suppose, when we 30 people go there, surely a stable Government can be formed. That is why the President's Rule has come there. As a representative of the people I have to state here that the whole people of Malabar as well as Travancore-Cochin are against the President's rule.

As for the membership in the Council of State, I quite agree with what the Leader of the House has stated regarding the members from Malabar that they must be considered as duly elected from Malabar. Even if the Travancore-Cochin State Assembly is dissolved, those members who belonged to the Southern Travancore must find a place here. On October 1st the President's Rule must end in Travancore-Cochin State and it is the duty of this Assembly also to see that the President's rule must be ended as early as possible.

Another point to which I want to refer is the naming of Madras State. I am for naming the Madras State as Tamil Nad. Even though a Malayalee I feel proud if the Madras State is named as Tamil Nad.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Why don't you name your Kerala State as Malayalee State?

SRI K. P. GOPALAN: Kerala itself is Malayalam. It is a country of coconut trees. It is a beautiful country.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Why don't you follow the advice before preaching it to others?

SRI K. P. GOPALAN: It is not advice. I am expressing the opinion of the people of Tamil Nad. I have got a right to do it so as long as I am a member of this House. Government will have to accept the proposal of the people, whatever may be their opinion.

The number of members in the Tamil Nad Assembly must be increased. I am for that. I think in Assam for one Parliament member there are 9 seats in the Assembly. In other places there are 7 seats in the Assembly for one Parliament member. But in Tamil Nad there are only 5 seats for one Parliament member. I really feel that their number should be increased. I want to state here as far as Malabar also is concerned, the number of the members of the Assembly should be increased. According to the Constitution, for every 750,000 people there must be one member for Parliament. If we calculate on this basis, Kerala will have to get one more member. The Central Government has allowed in the case of Assam 9 seats in the Assembly for one member in Parliament. That is why we demand an increase in the number of members in Kerala Assembly also.

[Sri K. P. Gopalan] [29th March 1956

Lastly, I want to state one thing before this Assembly. Regarding the areas excluded, we have not given any amendment. When we accept the principle of appointing a Boundary Commission, we can argue our case before it. We have to see the working of the Boundary Commission and before that we cannot give a judgment on this question. That is why we do not give any amendments. Some of my friends from Malabar have moved some amendments saying that the 5 taluks in the Southern Travancore also must be joined with Aykya-Kerala. I have to categorically state here that I am against that because even the Congress Party in Travancore-Cochin has accepted that these 5 taluks must go to Tamil Nad. When the recommendations of the States Reorganization Commis-
12-50 p.m. sion and the decisions of the Central Government thereon were made known, the Malayalee people took those decisions calmly and quietly. The Malayalee people know where to fight and what to do in this matter. We never wanted to quarrel with anybody, we never wanted to create hatred and bitterness between the people of Tamil Nad and Malabar. We know that the people of Malabar want that all disputes must be settled amicably and in a friendly manner. There is no justification to say that the taluks which we have already admitted should go to the Madras State should be given to the Kerala State. I know that no decent people in Malabar will accept that. That is meant only as a political game and I am sure that that game cannot be played upon the people of Malabar. People of Malabar want unity to prevail between them and the people of Tamil Nad. We have been living together for a long number of years and we know each other well. I want to bring before this House that the democratic forces of Malabar and Kerala will never countenance any attempts to thwart this unity, from whichever party or quarters they come. At the same time we will see that the economic stability and progress of Kerala is ensured, we will try to get what is due to Kerala and I am sure all decent people will give to Kerala what legitimately should belong to it.

Arguments were advanced that Attapadi Valley and some other places should go to Tamil Nad. There is no case for forming a boundary commission in respect of these places. The Hon. Finance Minister said that there was access to those places from the Coimbatore side. That is not the principle which we should adopt for settling these things. I have got a doubt that a boundary commission for these places may materialize if the Finance Minister takes up the initiative. Even though I have got differences of opinion with the Finance Minister because he wants to do everything on a political basis and blame the Opposition parties for playing a political game, I take it that the statements in his speech were made in good spirits. My appeal to the Finance Minister is that he should see that this Bill is implemented on the 1st of October and that all outstanding disputes are settled by negotiation. This procedure alone will lead to the prosperity of both Tamil Nad and Kerala. We have to try our level best to maintain national unity. To achieve that unity, Linguistic States must

29th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

be formed and the people of the Linguistic States must be made to feel that the Government have sponsored this Bill to enable them to develop to the fullest possible extent. With these words, I hope that a peaceful atmosphere will prevail in our State.

As Dr. K. B. Menon pointed out, it is the responsibility of the Finance Minister and the Cabinet to put before the appropriate authorities the just demands of not only the people of Tamil Nad but also the people of Kerala. I hope the Madras Cabinet will take a realistic and helpful attitude in this matter.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: Sir, I rise on a point of personal explanation. The Sub-Deputy Leader of the Communist party, Sri K. P. Gopalan, said that I said that President's rule was a most democratic set-up. The hon. Member has misunderstood my statement. This is what I said:

It was ludicrous to form a cabinet for a party which consists of 17 members in an Assembly of 118 members. Democracy means that it must be organized on party lines and its working must be on party lines and the party must have an ideology and a programme. A hetrogenous combination of divergent parties with a minimum programme is not a party and it will be an insult to democracy if a party having a strength of only 17 in an Assembly of 118 members is allowed to form a ministry in Travancore-Cochin.

Even now I stick to that statement. I am sure people who know the elementary principles of political science will concur with me and not dispute my statement. I wish he had read the full text of my statement and that he puts a more charitable construction upon the statements of persons belonging to parties other than his own.

SRI K. P. GOPALAN: I wish to state that the Congress Party took the help of some other parties when Rajaji formed a ministry in this State in 1952. In the same way Sri Pattom Thanu Pillai had the backing of 61 members of the Travancore-Cochin Assembly and he informed the Rajapramukh to this effect. But he was not called on by the Rajapramukh to form the ministry. Thus he had the support of 61 members and not 17.

MR. SPEAKER: Let us not go into that controversial question.

SRI K. VINAYAKAM: How is it relevant to our discussion here?

MR. SPEAKER: That is exactly what I am telling. It is not relevant.

SRI C. H. KANARAN: When once a point is raised, it should be answered. Sri Kuttikrishnan Nair said that a party of 17 members should not be allowed to form the ministry. That means coalition ministry should not be allowed to be formed, and that will be against democracy.

[29th March 1956

MR. SPEAKER: The hon. Member, Mr. Kuttikrishnan Nair, gave a personal explanation and we cannot launch into questions of democracy and all that.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I am rather weighed with a certain amount of responsibility in replying to the debate. I may assure the hon. Members that I do not approach the various problems posed by the Members of the Opposition in a partisan spirit. I want to approach these problems as an Indian first and Indian last. I do not want to approach them merely from a party point of view. This is a national problem and therefore we have to discuss it from an angle which will benefit the nation as a whole. Therefore I would appeal to the hon. Members to leave off party politics to a certain extent and try to find out what would be in the best interests of the country as a whole. If such an approach is made, I have no doubt it will be realized that the statements I made in introducing this Bill were motivated by that point of view. Even though hon. Members differed in certain details here and there, I am glad that to a certain extent they have echoed my own feelings that the interests of the country should be kept in mind, that fissiparous tendencies particularly tendencies which would lead to the Balkanization of the country should be avoided and that the forces which give rise to them should be put down.

The charge was made that the Congress Party and the Congress leadership are imposing their decision on the people, particularly the people of Madras. That charge is a very uncharitable one and I am sorry it has been made. The hon. Member, Sri K. B. Menon, referred to a resolution of the Indian National Congress—the official resolution sponsored by the Working Committee, endorsed by the All-India Congress Committee, and finally unanimously passed at the plenary session of the Indian National Congress, advocating the formation of bilingual States or trilingual States even in the southern part of the country. If it is a question of imposition of any decision, Sir, I can tell hon. Members here that the Congress Party did have the power to impose the decision whatever might have been the strength of the opposition here. Therefore, to bring a charge in a lighthearted manner that the Congress Party is trying to impose its decision on the people of this part of the country is merely political propaganda. I would request hon. Members not to make that approach once again for party advantages when looking at national problems.

1-00 p.m.

Then, Sir, it was asked, 'How can this decision with reference to Devikulam and Peermede be imposed on the people of Tamil Nad?' I had already explained this. I had also to intervene in the debate when a statement was made to that effect. It is not a question in which one party alone is interested. Here is the disputed—an admittedly disputed—area. The State Reorganization Commission went into the problem and made a recommendation that Devikulam and Peermede should go to Kerala State. But we thought that that was a wrong decision, and we put forward our

29th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

point of view, particularly when that recommendation was based on the assumption that the population there was a floating population. With great respect to the Commission, I still differ from the point of view expressed by the Commission. Therefore we put forward our point of view that that population was not a floating population. After all we were putting forward our own point of view. Nobody was interested here to put forward the other point of view. I have heard the other point of view when that was put forth before the leaders at Delhi. After having listened to the various aspects put forward by the leaders of Malabar, the leaders of Travancore-Cochin, and also the leaders from here representing this State, they (Delhi) came to the conclusion that there was some force in the arguments put forward by the States Reorganization Commission. Whether it is right or wrong, it is not for me to say. But in a dispute we have to take the decision of a third party if we are unable to come to agreement as between ourselves. Therefore this is quite a different thing from the imposition of any particular decision. When there is a dispute, is it in the national interest to carry on the dispute to a point whereat it will lead to further bitterness and further quarrels? The national leadership has taken this into consideration and had given their decision. They have taken all aspects of the matter into consideration, and they are of the opinion that Devikulam and Peermede should remain in Kerala. If permission was given to Congressmen here to carry on this agitation and if permission was also given to Congressmen of Kerala to carry on this agitation, I have absolutely no doubt that it would have ended in greater chaos. Therefore, in the national interests the leaders took the responsibility of giving a decision. If you think that there can be a higher tribunal than the leaders at Delhi, I am prepared to consider that. The hon. Member, Sri Swayamprakasam said that ultimately it should be decided by the people. If it should be the decision of the people, then it should be the decision of the two peoples belonging to Tamilnad and Kerala. Perhaps the hon. Member wants that this should be settled in a battle field. This is not our conception. Therefore the leaders have taken the entire responsibility for the decision, even though that decision is likely to be misunderstood by certain sections of the people—by the people against whom this decision has gone. It is but proper that they have taken that responsibility for giving the decision in the matter. Therefore, when I appeal in the national interests that we should abide by that decision, I am accused of taking a partisan attitude—the attitude of the Congress Party—and that I do not care for the interests of Tamilnad or any other part of . . .

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, my object in saying that the leadership decided this point was not to mean that the national leaders were third parties. When a dispute arose regarding a particular plot of land, for instance, Devikulam and Peermede, the Tamilnad people wanted that these places should go to Tamilnad and the Kerala people wanted that these places should go to Kerala. It is not my object that there must be any fight between these two places. I ask, why not leave the matter to the people of the area themselves to decide?

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why I gave the indication that the first question to be decided was whether the population was a floating population or a permanent one. With reference to the facts and history available, they had to take a decision. Such a decision having been taken, even though I myself might feel that it is a wrong decision and that there is no justification for that decision, can we go on disputing that decision? This is what I want to say. If we go on disputing endlessly, it will not in any way benefit us. Taking into consideration the national aspect, this decision was given. I am glad, Sir, that the hon. Member Sri Anthoni Pillai paid a compliment to me, which he rarely does. Even though he was of the view that Devikulam and Peermede should belong to Kerala, he was convinced by my argument and changed his view. But he heard only one side of the argument. He should hear the argument of the other side also and then come to a conclusion. On that day I was putting forward our point of view and we were taking a decision. When a third party has to take a decision, he has to hear the other side also. He cannot come to a judgment after hearing only one party. That is the real state of affairs.

SRI P. JEEVANANDAM: நிதி அமைச்சர் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தபொழுது அவருடைய முன்னுரையையும் கேட்டேன். இப்பொழுதும் கேட்டேன். இந்த இரண்டிலிருந்தும் நிதி அமைச்சர் பீர்மேடு, தேவிகுளம் ஏன் கேரளாவுடன் சேர்க்கப்பட்டது என்பதற்கு சொல்லும் சமாதானம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. தேசிய முன்னேற்றத்திற்காக் தேசத் தலைவர்கள் தேவிகுளம், பீர்மேடு கேரளாவுடன் சேர வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இதே நிதி அமைச்சர் பீர்மேடு, தேவிகுளம் தமிழ் நாட்டுடன் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு காரணங்கள் சொல்லி இருச்சிறார். ஆனால், தேசீய ஒற்றுமையை கருதி இப்பொழுது தேசீய தலைமை பீர்மேடு, தேவிகுளத்தை கேரளாவுடன் சேர்த்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கான காரணங்களை திட்டவட்டமாக இதுவரையில் சொல்லவில்லை. இதற்கு இப்பொழுதாவது சமாதானம் சொல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already mentioned that the relevant point for consideration in this matter is whether the population in Devikulam and Peermede, 72 per cent of whom are Tamils, are permanent residents or they are only mere floating population going there for the purpose of carrying on their avocations and coming back to Tamilnad. This is the aspect we have to take into consideration. All the facts with reference to these two places were placed by us and all facts and figures relating to these two places were placed by the leaders of Travancore-Cochin also. After considering all the facts, the leaders thought that the recommendation of the States Reorganization Commission was proper, and they have accepted it. **1-10 p.m.** As I have already stated, we may differ from that point of view and we may think that an injustice has been done to us. Even if injustice has been done, it is necessary in national interest to close that chapter and carry on with what we have. That has been my appeal and in national interest I still feel that it is necessary.

Then, with regard to reorganization of States, the question of Dakshina Pradesh was brought in. I am glad that Mr. Menon made, may I say, a very wise speech. But all wise suggestions are not necessarily practicable and not necessarily popular also. Therefore, while I do appreciate the point of view he put forward, we will have to take into account the practical situation existing in the country. Taking all that into consideration, this Bill has been drafted and has been sent to us for consideration. If a certain other situation should come into existence—if Mr. Menon should wish it and I also wish it—it is not practicable now and, therefore, that is not the issue before us now. Therefore, what can be done now must be practical politics and that has been taken into consideration. From that point of view we have to examine the various provisions in this Bill. When we examine that, we have to take into consideration the various recommendations made in the Bill. But, before I proceed further to answer a few points raised with reference to the various provisions in the Bill, I want to state one thing, namely, that whatever might be the ultimate set up of the reorganized States it is absolutely necessary that there should be co-operation between the various parts of the country whether Kerala, Madras, Mysore and Andhra function separately or all the States are brought together. What is wanted is co-operation between the various sections of the people. If by bringing them all together we create quarrels then the purpose will not be served. If we separate, and still we quarrel, then also the purpose will not be served. The only objective is that there should be mutual co-operation and mutual understanding. What would foster that better understanding and co-operation is the thing which hon. Members should consider rather than merely saying our own point of view that Tamilnad should have that territory or that Kerala should have this territory. When we are working in a set-up of one country, one India and within that when we are creating various administrative units, the first thing we have got to see is that there is no bitterness between the various sections of the people. But, 'are we working for that,' I would like to ask? Are the political parties working for that? I found it stated in a paper in big headlines that Malayalees should be driven out of Tamilnad and a certain leader declaring "I am proud to say, I am an anti-Malayalee", apart from his being an "anti-Brahman". He has never given any positive leadership at any time. I have no objection to that anti-feeding if that will foster the interests of Tamilnad. If we say that all Malayalees should be driven out of Tamilnad the same formula will have to be applied with reference to Tamilians in other parts of the country. I would like to appeal to the leaders, who are taking particularly this 'anti-attitude'—they have nothing positive and they can only thrive on anti-slogans—to consider whether they are the real friends of Tamils. These are the figures which I have taken out from 1951 census. Even after reorganization we will find that 5 lakhs of Tamils will continue to live in Kerala State as against 8 lakhs of Malayalees in the reorganized Madras State. If these 8 lakhs of Malayalees should be driven out of Tamilnad, naturally

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1956

the 5 lakhs of Tamils who are residing in Kerala should be driven out of that State. Will that stop with Kerala State alone? Tamils form 40 per cent of the population in Bangalore City and there is a good proportion of Tamils in Karnataka State and all of them should be driven out of that State. Will it stop there? In Bombay a few lakhs of Tamilians are working and they should be driven out. There are a few lakhs of Tamilians in Calcutta and they cannot certainly live there. In Delhi there is no justification for the Tamils to live there. Even if we send away all the non-Tamils here . . (Interruption.) Who are the non-Tamils and whom they want to drive out, I shall out to that latter . . .

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : On a point of order, Sir. I do not think I have listened to any speech made by any hon. Member of this House pleading for driving out people from one State to another. I do not think, Sir, any hon. Member has referred to that question . . .

MR. SPEAKER : The Hon. Minister is perhaps referring to opinions expressed outside the House.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have to answer the points raised outside and in the Press also. We cannot shut our eyes and ears to those facts. If that is the attitude that is adopted here, will it stop with out country alone? Apart from the Tamilians being driven out of Calcutta, Bombay, Delhi, Nagpur and other places to Tamilnad, what about the position of Tamilians in Ceylon? Naturally the same theory will have to be applied. What about the Tamils in Burma and Malaya? There also the same theory should be applied. I now ask, who are the real friends of Tamils? Are these people who speak about driving non-Tamils from Tamilnad the real friends? Even they are very careful to say that only Malayalees should be driven out. What abbout Kannadigas? Perhaps the person who advocates this proposition is himself a Kannadiga and this may affect him. He has therefore excluded the Kannadigas. Then what about the Telugus?

Then there is a theory going about, " If you want to prove that you are a friend of a particular person, you should abuse everybody else and then alone you can be a true friend." If I have to prove to be a true Tamilian, I should abuse every Malayalee, every Kannadiga and every non-Tamilian. If I want to prove that I am safeguarding the interests of non-Brahmans, then I should abuse the Brahmans and then alone I will be able to prove that I am safeguarding the interests of non-Brahmans. Certainly that is not human attitude. It might be the law of the jungle wherein one group of animals cannot live with the other and the law of survival of the fittest prevails. Such an attitude can never lead us to happiness and to prosperity. Still these people go about saying that they are greatest friends of Tamils. Shame to the Tamils who accept them as their leaders. It is a disgrace to have such leadership because it is injurious to the interests of Tamils. I do not know whether they are doing it in ignorance or acting the part of fifth columnists. Therefore, Sir, if anybody should say " Tamilnad for

29th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

Tamils ", that he is doing the greatest injury to the Tamilians. In the present set up that theory will have to be given up not only with reference to every State in India but with reference to every country in the world and I have absolutely no doubt that otherwise we have to go about in the streets as beggars. Therefore, if any person should go about talking in this way, it is not in the interest of Tamilians; it is only self-interest for the purpose of posing as leaders. Therefore, Sir, all this anti-slogans is not going to pay us any dividends. It is bound to injure our cause. Therefore, I appeal to my Tamil brothren not to follow this hymn of hatred, this policy of anti-this, anti-that. After all we have to live as Indians here and we have to carry on as Indians here, and I do not believe at any time that we are going to have a separate Tamil Nad cut off from the other area. Even then, we are not going to send away all the other people—the Telugus, the Kannadigas, the Gujarathis, the Parsees and whoever might be living here—and it would be impossible to send them out in the present set up of society as a whole. Therefore, Sir, I would appeal to the hon. Members not to think in these terms. Tamil Nad for Tamils is a false slogan and it is likely to mislead the people.

Then, Sir, I would like to point out another thing. As I have already pointed out that even after reorganization of States, there will be living in this State not only 3 lakhs of Malayalees and 8 lakhs of Kannadigas but also 32 lakhs of persons whose mother-tongue is Telugu. This cannot be avoided. Whatever be the theory adopted for the purpose of demarcating boundaries, even if we accept the Communist theory of having the village as unit, it is impossible to avoid linguistic minorities. Therefore, what is more important is to foster the feeling of brotherhood and to foster the feeling of oneness of the country and develop that feeling that " Every Indian is my brother ". That feeling should grow and that alone would bring in the prosperity of the country and the happiness of the people in general. On the other hand, we try to raise all sorts of anti-slogans, one against the others and ultimately we find ourselves in a vicious circle. Therefore, I would appeal to my brethren to give up this attitude of saying that Tamilians alone should remain in Tamil Nad. It is ultimately bound to injure the Tamil people living elsewhere also. 1-20 p.m.

As I have already stated, in Malabar, five lakhs of Tamilians will continue to live. If it is a question of one injuring another, this is certainly going to create a situation in which we cannot have peaceful life and orderly progress. That is why I say that even though I feel that Devikulam and Peermede should go over to us with the best of reorganization, we are not going to have a completely unilingual state. We are bound to have Malayalees here. So also Kerala is bound to have Tamilians there. Therefore, instead of quarrelling with each other for a small bit of territory, should we not work for a better understanding between the people of Kerala and the people of Tamil Nad to make them feel that we are all brothers, we are all Indians and we can still co-operate with each other, and is it necessary for me to emphasize that that co-operation would be to our mutual advantage? By mutual quarrel,

both the parties will get injured ultimately. Nobody could get anything out of that. That is why, Sir, even though as a Tamilian I feel that Devikulam and Peermede should have been annexed to the Tamil area, still as an Indian and as a person interested in the prosperity and betterment of India as a whole, I say we should work for the prosperity and the unity of the country. After all, Devikulam and Peermede do not cease to be my country. Therefore, instead of increasing the bitterness because of these quarrels, when the national leaders have come to a decision after taking all the aspects into consideration, we should further cease to quarrel over these matters. Once again, my appeal to the hon. Members is to take those decision in a sporting spirit and try to work for the benefit of the country as a whole and I have absolutely no doubt that by working in that spirit we would also be greatly benefited and we would get the co-operation of the other people.

Sir, I was surprised to find a member of the Communist Party rising and opposing the idea of Zonal Councils. After all, should we not have mutual discussions for the purpose of solving our mutual problems? If we create a permanent forum for the purpose of discussing the common problems of the various regions in the country—even as there is the U.N.O. for the purpose of discussing the problems of the various nations of the world—and if we create a Zonal Council for the purpose of considering what would be in the best interests of the entire region, even that idea is being opposed. I can understand such a thing being opposed by a certain section of the people who do not believe in the unity of the country but I was really surprised to find such an expression coming from a member of the Communist Party.

* SRI S. RAMALINGAM : Point of clarification. கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் பேசியது Zonal Council-ஐ ஏற்படுத்தி இருப்பது மக்களுடையே சில சந்தேகங்களை கிளப்பி இருக்கின்றன. அதை போக்கவேண்டும் என்ற முறையிலேதான் பேசினார். அதை தப்பாக மந்திரி அவர்கள் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I know we are all living in a suspicious atmosphere. I want to remove that suspicion and I want the hon. Members to give up that attitude of mutual suspicion. Then only you will be able to understand the real significance of the various proposals contained in the Bill. The Zonal Council is intended as a forum for the purpose of discussing all our common problems and it has no executive power or legislative sanction behind it to enforce all its decisions. Any decision taken by the Council will have to come up before the State Legislature for the purpose of ratification and the Government here will be responsible for enforcing those decisions and they are answerable to the Legislature.

Another point of view was put forward that there should be non-official representation in the Zonal Councils. Simply because I am a Minister, it does not mean I am a member of the bureaucracy. It is not so. I am as good a people's representative as the hon. Member Sri Jevanandam or Sri K. Vinayakam or Sri S. Swayamprakasam and I do represent this House and not merely

my party. I do represent this House when I am here as Minister. No doubt I have become Minister as a member of the Congress Party, but I have no function as Minister for the State as a whole. When I am here as Minister, I do represent the people and I do not think anybody can deny that claim. Therefore, there is no use of saying that people's representatives should participate in the Zonal Councils as if the Chief Minister and the other Ministers are not people's representatives. I should say that they are the accredited representatives of the people and therefore there is no need for further augmenting the strength of the Zonal Council. After all, it should be a compact body and there is provision for the purpose of inviting anybody else. If it becames necessary that any official or non-official should be invited for any particular purpose, certainly he could be invited. I am sorry I am unable to accept the suggestion that we should have some other representatives apart from the Ministers elected by the Legislature.

Then, there is the vexed question that this State should be named 'Tamil Nad'.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, about Zonal Councils we have made a suggestion that the decisions taken by that Council with regard to any particular State should be placed on the table of the House before they are implemented.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It has no meaning at all. When the Government take a decision, they are responsible to the Legislature. Nobody can question that. Even if we did not place it on the table, every hon. Member is entitled to demand an answer as to what was the decision taken and what action has been taken thereon. After all we are responsible to the Legislature and we will be functioning in a democratic set-up in a Legislature where the Ministers will have to answer every question not only during the time of the Budget discussion but also every day and one hour is allotted for the purpose of putting questions. That is a matter of detail which we can adjust among ourselves and it is not necessary to have the legislative sanction of the Parliament for that purpose. This is a matter on which we can come to an agreement.

Now I come to the question of the name of the State. It is also a question on which emotions have been exhibited and I am surprised at it, because people think that once our State is called 'Tamil Nad', it will satisfy the sentiments of the people and the motions of the people. I do not know how far it will satisfy them. After all, if we go through the history of our country was this part at any time called 'Tamil Nad'? It might have been called Pandya Nad, Chola Nad, Thondamandala Nad, Chera Nad or Kongu Nad to which portion I belong. It was called by various names. But, unfortunately, we want now to disown Chera Nad once for all. Particularly, persons who claim to be Tamilians and the protectors of Tamilian interests and who go about with three flags—Chera Nad, Pandya Nad and Chozha Nad—would disown Chera Nad altogether. (Interruption by Sri K. Vinayakam.) Hon. Member does not have the courage to face it. It is due to his own

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1956

weakness which makes him think that it is not possible. But it is not like that. They have absolutely no conviction about what they preach about.

Then people are talking about Dravida Nad. They were asked
1.30 p.m. what this Dravida Nad was. They said that it comprised people speaking not one language but speaking all the Dravidian languages. Which are the languages?—Kanarese, Malayalam, Telugu and Tamil. If at least for certain purposes a proposal is made for joining all these areas, they say " No, no, we oppose it ", after having published a map showing what Dravida Nad is.

Therefore, Sir, it is not because of conviction that they are opposing these proposals. It is merely politics, and that too election politics.

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : Point of clarification, Sir. திராவிட நாடு கேட்பதானது Election Politics என்று சொல்வது தவறு. திராவிட நாடு கோரிக்கை வருகின்ற எலக்ஷனை குறித்து ஆரம்பித்த கோரிக்கை அல்ல. திராவிட நாடு பிரச்னை நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாக தெரியும். திராவிட நாட்டு பிரிவினை மத்திய சர்க்காரின் பிடிப்பிலிருந்து, ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதுதான். இதைப் புரிந்துகொண்டே ஏன் புரியாமல் பேசுகிறார் என்றுதான் தெரியவில்லை.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களே அதை புரிந்து கொள்ளட்டும். அதை புரிந்து கொள்வதற்கு எனக்கு அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அதை அவர்களே புரிந்து கொள்ளட்டும்.

Sir, when we say that all these groups should be brought together for the mutual benefit, that is being opposed saying 'Oh! This is Dakshina Pradesh proposal! It is against the interests of the Tamilians.' When we give up that proposal they will carry on the agitation on some other issue. What I would like to say is, let them not go about saying that they alone represent the Tamilians' interests and they alone can safeguard the Tamilian interest. Let them not deceive people by these false slogans.

Then, Sir, about the naming of this State as Tamilnad, I would like to point out, Sir, that after all Kerala is not named Malayala Nad. Can we say then that Sri Gopalan does not love his language. Karnataka is being named as Mysore. Can we say that Kannadigas have absolutely no regard for their language? The Andhra people are there. Can we say that they have no faith in their language? Is this the test to find out whether I love my language or not? I know and the Tamil public know how much I love the language. But, that has nothing to do with the naming of the State. Therefore, I am saying that we have lived for centuries in what is known as Madras State, that even though from the Tamil language, many languages have sprouted, we did not think that the name of Tamil language should not continue to be Tamil. Therefore, from Madras State many areas have gone out. As even then, Tamil continues to be Tamil, so also, Madras State should continue to be called Madras. After all, if there is any positive advantage that could be gained by changing this name, I would be the first person to advocate the change. But, it does not serve any purpose at all. Therefore, I would appeal to the hon. Members not to make much

29th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

of it. It was stated that the Congress Party Members have not been permitted to express their views. With regard to that, I may tell hon. Members that we have consulted the Congress Party and it is the decision of the Congress Party that the name should not be changed. Therefore, I am speaking as a representative of the Congress Party, leave alone my individual point of view. We should take into consideration that aspect. It has been pointed out that Madras is well known everywhere. Now, if we change the name of the State, we will have to explain to every outsider that the original Madras has now been called Tamilnad. Do we gain anything by making this change? Aboslutely nothing. Only people who are not real Tamilians may think that way. But, people who are real Tamilians in their heart of hearts need not fear about it. Tamil will prosper whatever be the name of the State. As far as I am concerned, I have taken the attitude that Tamil should prosper and Tamil should grow. I am trying my best to foster its growth to the best of my ability, however humble it might be. Therefore, let not the test of one's love of language be linked with the naming of the State. It has absolutely no relevance whatsoever. From the practical point of view, it is good we retain the name 'Madras' rather than changing it for the emotional satisfaction of a few people without any material advantage whatsoever. That is my answer to the question posed with regard to the naming of the State.

Sir, another argument was advanced with regard to the number of Members in this Assembly. Somebody asked " Why should it be 205, why should it not be increased? " The argument was advanced saying that Assam is having one for nine and in Andhra it is one for seven. I request the hon. Members to understand that for our 30 million people, the area of our State will be about 50,000 square miles and as far as Andhra is concerned, it is 32 million people for about 150 thousand square miles. So also Karnataka. Sir, ours is a compact area; the constituencies do not become in any way too big or too small. Therefore, is it necessary to increase the strength for this purpose? It is not necessary, Sir. Here, we will have a medium-sized Assembly with 200 members.

Another practical difficulty is also involved in increasing the strength. It was incidentally mentioned and brushed aside. That is, we are committed to the fact that this State should come into existence by the 1st of October and we are also committed to the fact that we should have General Elections in 1957. If it is a question of disturbing the proportion, then the entire State will have to be delimited and then, I may assure the hon. Members that we cannot have the elections in 1957. We will have to wait till 1958. Even then charges would be levelled that the Congress Party is in power and that therefore by amending the Constitution, they have extended the life of the Assembly. It is therefore our intention, Sir, and we are trying our best to see that elections are held early in 1957 and that no obstacles are placed on the way. In spite of our efforts, so many obstacles may come in the way but we do not want to create further problems. It is not as if we are afraid of a bigger Assembly. After all, we have faced bigger Assemblies

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1956

with more than 300 Members and with a large number of Communists. Therefore, it is a question of practicalities which will have to be taken into consideration. I would appeal to the hon. Members not to press the point of view of increasing the strength of the Assembly. After all, after the General Elections, it is open to the Assembly when another Commission is appointed for the purpose of delimiting constituencies, to put forward our point of view—if we think that there is necessity for increase in the strength of the Assembly. It is open to the Members in this House to take their own decision later on. But, as far as our present decision is concerned, our recommendation is that we should accept the strength of 205.

I do not think I should deal with the other points which were raised here because most of them will be raised once again when the amendments are moved before this House. I will try to reply to the best of my ability when any points are raised at the time of moving amendments. With these words, I would appeal to the House not only to accept the main motion for consideration of the Bill but also to approach this problem not in any partisan attitude but from a national point of view. Let us be satisfied not only with reference to our own conscience but let us be satisfied that posterity should pass a judgment that we took the larger national interests into consideration in coming to decisions in this
1-40 p.m. matter and that we were not petty-minded when we were considering national problems of far-reaching importance. I would appeal to hon. Members of this House to take such an attitude. If we take such an attitude, I have absolutely no doubt that we will be able to come to agreed decisions on many of the problems which would be coming up when we deal with individual clauses of this Bill.

Thank you, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the proposed States Reorganization Bill, 1956, be taken into consideration."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The House will now rise for lunch and reassemble at 3-15 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3-15 p.m.)

MR. SPEAKER : We shall now take up the States Reorganization Bill, clause by clause. There are 121 clauses and six Schedules to the Bill and 94 amendments given notice of by hon. Members.

Clause 2.

SRI K. T SREEDHARAN : Sir, I move—

"*For* the existing sub-clause (*a*), *substitute*, the following :—

'(*a*) "appointed day" means the day of dissolution of the Legislative Assemblies and Parliament before the next general elections.' "

29th March 1956]

SRI O. KORAN : I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move—

"In item (i) of sub-clause (*m*) of clause 2, *delete* the word 'Madras' occurring in line 2.

For item (ii) of sub-clause (*m*) of clause 2, *substitute* the following :—

'(ii) In relation to the existing States of Bombay, Hyderabad, Madhya Bharat, Madras and Travancore-Cochin, the States of Maharashtra, Andhra-Telengana, Madhya Pradesh, Tamil Nad and Kerala, respectively.' "

SRI K. P. GOPALAN : I second the amendment.

SRI S. P. THANGAVELU : Sir, I move—

"In item (i) of sub-clause (*m*) of clause 2, *delete* the word 'Madras'.

In item (ii) of sub-clause (*m*) of clause 2, between the words 'Madhya Bharat' and 'Travancore-Cochin', *insert* the word 'Madras', and between the words 'Madhya Pradesh' and 'Kerala', *insert* the words 'Tamil Nadu'.

In item (i) of sub-clause (*c*) of clause 2, *for* the words 'also that State', *substitute* the words 'Tamil Nadu'."

SRI N. K. PALANISAMY : I second the amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I make a submission, Sir? These amendments are with reference to the name of the State which is sought to be changed as 'Tamil Nad'. These are substantial amendments. Instead of treating this question as a side issue, I think Mr. Ratnam's amendment which is comprehensive can be taken up. I think that will be taken up under clause 1, later on. So, we need not have these.

MR. SPEAKER : I thought Mr. Ratnam's amendment could be taken up later. That is why clause 2 is before the House with all the amendments to it.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, there is one small difficulty in taking up Mr. Ratnam's amendment now, at this stage, because it says, wherever the word 'Madras' occurs, it may be changed into 'Tamil Nad'. That will not be relevant now. After the new State that is proposed is formed, it has to be known as 'Tamil Nad', and not the present State of Madras. That amendment will not fit in now. There is another amendment, I mean the one given notice of by me, which would be a relevant one.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a point in what 3-20
the hon. Member, Sri Vinayakam, says. We cannot straightway p.m.
substitute the word 'Tamilnad' for the word 'Madras' occurring in the Bill. With reference to the existing state of affairs also the word 'Madras' has been mentioned in the Bill. My point is some substantial amendment may be taken up and discussed at the appropriate place instead of discussing it as a side

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1956

issue under this clause. If it is the desire of the hon. Members that it should be taken up even under this clause I have no objection. The hon. Member, Sri Vinayakam, states his amendment to clause 4 may be taken up and discussed. If that amendment is taken up and passed we will have to make necessary consequential amendments in the other clauses of the Bill. Let us not now discuss it as a side issue under clause 2.

MR. SPEAKER: Now we are considering clause 2 and the amendments thereto and not clause (1). The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI K. T. SREEDHARAN: Mr. Speaker, Sir, my amendment reads as follows:—

"*For* the existing sub-clause (*a*), *substitute* the following:—

'(*a*) "appointed day" means the day of dissolution of the Legislative Assemblies and Parliament before the next general elections.'"

I am moving this amendment to draw the attention of the hon. House to a most important factor. Sub-clause (1) of clause 26 of the Bill reads as follows:—

"(1) Where by virtue of the provisions of Part II the whole area of any Assembly constituency in an existing State is transferred to any other existing State or becomes part of a new State,—

(*a*) that area shall, as from the appointed day, be deemed to form a constituency provided by law for the purpose of elections to the Legislative Assembly of such other existing State or of such new State, as the case may be; and

(*b*) the sitting member representing that constituency shall, as from the appointed day, be deemed to have been elected to the said Legislative Assembly by that constituency and shall cease to be a member of the Legislative Assembly of which he was a member immediately before that day."

The point I want to bring to the notice of the hon. House is regarding the sitting members of this Assembly from Malabar. You know, Sir, the Travancore-Cochin State is now under the President's rule. Therefore the Members of this House from Malabar cannot find their places in the Assembly of the Travancore-Cochin State though Malabar is not under the President's rule. Therefore a real vacuum is created in Malabar so far as the functioning of the Government is concerned. It is only fitting that some appropriate clause should be added to make the Malabar Members of this Assembly find their places in the future set up. I find an amendment is given notice of by the Government in respect of Members representing the area to be transferred to the Madras State from the Travancore-Cochin State. The Government amendment in respect of this matter to clause 26 says: 'Notwithstanding the dissolution of the Legislative Assembly of Travancore-Cochin, the sitting Members representing on the 1st March 1956 the constituencies transferred to the State of Madras by virtue of the provisions of Part II shall be deemed to have been duly elected to the Legislative Assembly of Madras'. This Government has taken care to see that members representing those areas are given a new life and absorbed in this Assembly as early as possible. Only to bring this important factor to the notice of the hon. Members I have brought forward this amendment. In my opinion if the provisions of the Bill take effect after the ensuing general elections, these difficulties can be got over. So I would request hon. Members to think about this and accept my amendment.

29th March 1956] [Sri K. T. Sreedharan]

SRI K. P. GOPALAN: In supporting this amendment I only wish to draw the attention of the Government that since the Travancore-Cochin State Assembly has been dissolved, the members representing Malabar district will not find their place in the Travancore-Cochin Assembly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: How can you support the amendment?

SRI K. P. GOPALAN: This is not a question of supporting or opposing. I want that some way should be found to end the President's rule there or some provision made for the Members in the Madras Assembly representing Malabar district. I feel that that is the spirit of the amendment.

DR. K. B. MENON: I wish to say just a few words in support of the amendment moved by the hon. Member Sri Sreedharan. I feel that since that Travancore-Cochin State Assembly has been dissolved and since the President's rule has been imposed there will be no State to which the Members in the Madras State representing Malabar district can go. The other way is to extend the President's rule to Malabar also. That I think will be unfair to Malabar people since they have done nothing to be denied the democratic form of Government. So I feel that the amendment moved by the hon. Member is very timely and should receive the careful and sympathetic attention of the Government.

SRI S. RAMALINGAM: We are not speaking on the other amendments now. We have requested the Hon. Minister to take them up later.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: I have a doubt in respect of this amendment, Sir. I have every sympathy for the amendment moved by the hon. Member. But is it not possible for the Central Government to fix a date to conduct the general elections before the first of October? Moreover, the 'appointed day' means the 'appointed day' not only for the State of Travancore-Cochin or Madras but for the whole of India. If this is accepted, I do not know whether it will not affect the other States in the Union also. I wish to know whether there is not a possibility of conducting the general elections in Travancore-Cochin before the 1st of October and thus bring the Legislative Assembly there into existence before the 'appointed day'.

[29th March 1956

3-30 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I suppose the intention of Sri Sreedharan is to point out the difficulty arising in respect of the Members belonging to Malabar district. I do agree that there is difficulty as it is today. But hon. Members may be aware that the President's rule is a declaration under Article 356 of the Constitution. As far as that matter is concerned, certainly it is not a matter about which we can discuss on the floor of this House. We have to take note of the fact of such a declaration particularly with reference to the Members belonging to Malabar district who would form part of the Kerala State in which the Travancore-Cochin State will also be apart. But the emergency proclamation under Article 356 will last only for six months, unless it is extended by Parliament. We cannot foresee now the decision of Parliament and so we should not assume that even on the 1st of October the emergency would continue and that there would be no legislature functioning there. Therefore, Sir, I am afraid it is premature to think in that line. I would respectfully submit that we need not presume things; if there is no legislature functioning, the Parliament and President would make necessary provisions. The Parliament and President would decide what further action should be taken to resolve the anomaly. As far as we are concerned, I do not think we can presume any further than seeing that if the Parliament approves of taking over power by the President, it will last only for six months. I would therefore respectfully submit that this matter will be taken due notice of by the Government of India and necessary adjustments will be made to see that there is no anomaly created. I would request the hon. Member not to press the amendment at this stage.

MR. SPEAKER: I take it that Mr. Ramalingam is withdrawing his amendment.

SRI S. RAMALINGAM: I do not press it now in view of the amendment which will be taken up some time later.

MR. SPEAKER: Not this amendment, I suppose. Then the amendment of Sri Sreedharan?

SRI K. T. SREEDHARAN: In view of what the Hon. Minister has said, I am withdrawing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI S. P. THANGAVELU: I am not withdrawing my amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member cannot press his amendment now. For, once a decision is taken on that it cannot be reopened again and then even Mr. Vinayakam's amendment will become out of order. I would ask him not to press the amendment at this stage, but to concentrate on the comprehensive amendment later on.

SRI S. P. THANGAVELU: I am withdrawing the amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

29th March 1956]

MR. SPEAKER: All the amendments to Clause 2 are withdrawn. We shall now pass on to Clause 3.

Clause 3.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: I move the amendment standing in my name, Sir, namely:—

Add the following new sub-clause (3) to clause 3:

"(3) The proposed Andhra-Telengana State shall exclude such of those territories of Andhra State as are to be transferred to the Madras State under sub-clauses (*c*), (*d*) and (*e*) proposed to be added to clause 4."

SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR: I second the amendment, Sir.

*SRI M. P. SUBRAMANYAM: கனம் தலைவர் அவர்களே! 3-35 p.m. இந்த மூன்றாவது பிரிவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தமானது, அதற்கு அடுத்துள்ள 4-வது பிரிவிலே உள்ள திருத்தத்திற்கு ஒத்தவாறு இதை திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 4-வது பிரிவிலே கொடுத்திருக்கிற திருத்தம், ஏற்கனவே ஆந்திரத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் இடையிலே சிக்கலாக உள்ள சித்தூர், திருத்தணி, புத்தூர் போன்ற பகுதிகள் தமிழ் நாட்டுடன் சேரவேண்டும் என்று தமிழர்கள் பலநாட்களாக கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்று நாம் கேட்டபொழுது, தமிழ் நாட்டிலே உள்ளவர்களுக்கு எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படும் என்று சொன்னார். ஆனால் நமது சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து, ஆந்திர அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளும், சென்னை சர்க்காரின் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து பிரச்னையை தீர்த்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 1953-ம் ஆண்டிலேயிருந்து 1956-ம் ஆண்டு வரையிலும் காலம் கடத்திவிட்டார்கள். ஆந்திர அரசாங்கமும் சென்னை அரசாங்கமும் சேர்ந்து இந்த பிரச்னையை தீர்த்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கே இல்லை என்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆகவே எல்லைக்குழு நியமித்து அந்த பிரச்னையை தீர்க்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கவேண்டும். இது சாதாரண திருத்தம். இதிலே அரசாங்கத்தாருக்கும் ஆட்சேபம் இருக்காது. எல்லைக் கமிஷன் வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த அரசாங்கம் சிபார்சு செய்து இருப்பதாக நினைக்கிறேன். ஆகவே எல்லைக் கமிஷன் நியமித்து அதன் முடிவுப்படி நமக்கு ஏதாவது பகுதிகள் வந்தால், அந்த பகுதிகள் ஆந்திராவிலிருந்து பிரிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே! திருவாளர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன். அதற்கு ஒரேவொரு காரணம். இப்பொழுது ராஜ்யங்கள் சீரமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஏற்கனவே கிளர்ச்சியின் காரணமாக அமைக்கப்பட்ட ஆந்திர ராஜ்யத்திலே நம்முடைய தமிழ் மாகாணத்திற்கு சேரவேண்டிய சில பகுதிகள் சிக்கி இருக்கின்றன. இவைகளை எந்த விதத்தில் நம் நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டும் என்று யோசித்த போது அப்பொழுது சென்னை அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை. இதற்கு அந்த பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள், அதாவது இப்பொழுது ஆந்திர ஏரியாவிலே இருக்கிற மக்கள் கிளர்ச்சி செய்ததன் காரணமாக பண்டித நேரு அவர்கள் "கிளர்ச்சியை நிறுத்திவிடுங்கள், உங்களுக்கு எல்லைக் கமிஷன் அனுப்பி, அதை பரிசீலித்து, எந்த ராஜ்யத்தோடு சேரவேண்டுமோ, அதை நியாயப்படி, கணக்குப்படி, கலாசாரப்படி, மற்றும் இருக்கிற சூழ் நிலையை எல்லாம் எடுத்து, ஆராய்ந்து பார்த்து அந்த விதமாக முடிக்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். இப்படி சொல்லிய பிறகும்கூட எந்த விதமான எல்லைக் கமிஷனும் அனுப்பு

வில்லை. பிறகு சென்னை அரசாங்கமும் ஆந்திர அரசாங்கமும் இருவரும் சேர்ந்து கணக்கு எடுத்து, நன்றாக பரிசீலித்து அதற்கு வேண்டிய தஸ்தாவேஜிகளையெல்லாம் எடுத்து சேர்த்து விட்டார்கள். குறிப்பாக பூகோள படங்களை (Maps) கூட போட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆந்திரர்களுடைய சார்பிலே ஒரு ஆபீசரும், நம்முடைய சார்பிலே ஒரு ஆபீசரும், மத்திய சர்க்காரின் சார்பிலே ஒரு அதிகாரியும், இந்த மூவருடைய மேற்பார்வையின் கீழே தயாரிக்கப்பட்ட இந்த பூகோள படங்களை பார்க்கவந்த ஸ்ரீ சஞ்சீவி ரெட்டியார் உடனே சொன்னார் " Georgraphy seems to differ in both these States ". அதை நிதி அமைச்சரும் கவனித்து இருக்க வேண்டும். இப்படி சொல்லியதற்கு காரணம் என்ன ? அவர் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார், " திருத்தணி அவர்களுக்கு சேரவேண்டும், ஹோசூர் சேர்ந்து விடும், பொன்னேரி சேர்ந்துவிடும்," என்று. நம்முடைய பூகோள படங்களை பார்த்த பிறகு " ஹோசூர் வராது, பொன்னேரி வந்தாலும் வரலாம், திருத்தணி வரவே வராது" என்று தெரிந்ததும் அவர் சொன்னார் " Geography seems to differ in both these States " என்று. இதையெல்லாம் நிதி அமைச்சருக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன். அவர்கள் பரிசீலித்து இதை தீர்த்து விட வேண்டும் என்று வந்திருந்தால், உடனே அதை தீர்த்திருக்க முடியும். அவர்களை கிழக்கே இருந்து மேற்குக்கு போக வேண்டிய அளவுக்கு அமைச்சர்கள் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். எல்லைப் பிரச்னையிலே, கடற்கரையிலே இருந்து எங்கே நம்முடைய எல்லைகள் முடிகின்றனவோ அங்கிருந்து கொண்டு போய் இருந்தாலும் ஹோசூர் பிரச்னையை எழுப்பி இருக்க முடியாது.

3-39 p.m. பொன்னேரி, சூளூர், திருவள்ளூர், அரக்கோணம், திருத்தணி, குடியாத்தம் . . . கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு சொல்வதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. நான் சொல்வதிலேயும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முழுதும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பகுதிகளை (majority of the population) பார்த்து சிக்கல் இல்லாமல் தீர்க்க பெரும்பாலான எண்ணிக்கையைப் பார்த்து நடந்து கொள்ளலாம். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் பொன்னேரி, திருத்தணி, குடியாத்தம் போன்ற பகுதிகளில இரண்டு மொழி பேசும் பகுதிகளில் சிக்கல் ஏற்படாது. ஆனால் ஹோசூர் போன்ற மூன்று மொழி பேசும் பகுதிகளில் சிக்கல் ஏற்படும். நாளை என்ன நடக்கப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களோ பேச்சு வார்த்தைகள் இன்னும் நடைபெறும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். நாம் ஏற்கெனவே ஆந்திர அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி முறிந்துவிட்டது. கர்னூலில் இருந்து ஸ்ரீ களா வெங்கடராவை அனுப்பினார்கள். அவர் முடிவு காணக்கூடிய பிரச்னைகளை விட்டுவிட்டு முட்டுக்கட்டை போடக்கூடிய ஹோசூர் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டார். அதனால் அந்த பேச்சு வார்த்தைக்கு ஒரு முட்டுக்கட்டை போடப்பட்டது. அவர் ஆந்திராவுக்குத் திரும்பினார். அந்தப் பிரச்னையும் தீர்ந்தபாடில்லை. பேச்சு வார்த்தையை திரும்ப ஆரம்பிப்பதற்காக ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் எழுதி எழுதி பார்த்தார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் அனுப்பப்படவில்லை. ஆதலால் நமது அரசாங்கம் இந்த எல்லைப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்காக எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்கும்படியாக எழுதினார்கள். அப்படி எழுதி மூன்று மாதம் ஆகியும் அங்கிருந்து பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. ஏன் பதில் வரவில்லை என்றால், அதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் காரணம் என்ன கூறுகிறார் என்றால் பண்டித நேரு அவர்களுக்கு எத்தனையோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைக்கும் பிரச்னையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இதுபோன்ற சிறு பிரச்னைகளில் கவனம் செலுத்துவதற்கில்லை என்று சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : நான் ஒன்றும் சமாதானம் சொல்லவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : மூன்று முறை கடிதம் எழுதியும் [illegible]தமான பதிலும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. " [illegible] பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் சமரசம் ஏற்பட்டால், ஆந்திராவி[illegible]

இருந்து சில பகுதிகள் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்றால் நமக்கு இழுக்கு, அவர்களுக்கு பெருமை. அதேமாதிரியாக தமிழ் நாட்டிலிருந்து சில பகுதிகள் ஆந்திர நாட்டுக்கு வந்தால் அவர்களுக்கு இழுக்கும் நமக்கு புகழும் ஏற்படும். ஆதலால் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்கவேண்டும் " என்று அங்கிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் கருதுவதாக அங்கிருக்கும் ஒரு அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் அவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தார். ஆதலால் இந்த பிரச்னை இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. வருகிற அக்டோபரில் ராஜ்ய சீரமைப்புக்கு பிறகாவது இந்த பிரச்னையில் தீர்வு காணமுடியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த சிறிய பிரச்னைகளெல்லாம் இப்பொழுது யோசிக்க முடியாது மற்ற முக்கியமான பிரச்னைகள் இருக்கின்றன என்று இப்பொழுது சொல்லிவிடலாம். ஆனல் இப்பிரச்னையில் தீர்வு காணுததினல் அங்குள்ள மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். (Interruption.) நான் தேர்தல் நோக்கத்துடன் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை. இந்த சபையில் எத்தனை அமைச்சர்கள் திரும்பி வரப்போகிறார்கள், எத்தனை எம்.எல்.ஏ.-க்கள் திரும்பி வரப்போகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் அமைச்சர்குழு மறுபடியும் வருமா என்று சொல்வதற்கில்லை. Ex-Ministers, Ex-M.L.As. தொகைதான் அதிகமாகிறது. நான் முக்கியமாக சொல்வது என்னவென்றால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் நிம்மதியற்ற நிலையில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வந்தேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ முனிரெட்டியும் இம்மாதிரியாகத்தான் கருதுகிறார். ஹோசூர் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்தால் பரவாயில்லை. ஆந்திராவில் சேரவேண்டும் என்றாலும் அதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். அதே மாதிரியாக திருத்தணி பகுதியிலும் இந்த நிம்மதியற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் அங்கே ஐந்தாண்டு திட்டத்திலுள்ள சமூக நல திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் எதுவும் மேற்கொள்ளப் படாமல் ரோட்டுகள் எதுவும் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. திருவாளர் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் திருத்தணிக்கு மோட்டார் காரில் போனால், அப்போது அவர்களுக்கு அங்குள்ள நிலைமை தெரியும். நமது ராஜ்யத்தின் எல்லை முடியும் வரையிலும் பாதை தார் ரோடாக இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு திருத்தணிக்குப் போகும் பாதை தார் ரோடாக இல்லை. இம்மாதிரி மூன்று ஆண்டுகளாக திருத்தணியை ஆந்திர சர்க்கார் கவனிக்கவேயில்லை. திருத்தணி தமிழ் நாட்டிற்குப் போய்விடும் என்று ஆந்திர சர்க்காருக்குத் தெரியும். ஆகவே, தமிழ் நாட்டிற்குப் போகக்கூடிய பகுதிக்கு தாங்கள் ஏன் வீணுகப் பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கருதி நமது ராஜ்ய எல்லையோரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள ரோடுகளை அவர்கள் மராமத்துச் செய்யவில்லை. ஆகவே நமது ராஜ்ய எல்லையோரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள அந்த ராஜ்ய ரோடுகள் நன்றாக இல்லை. பெஜவாடாவிலும், கர்னூலிலும் உள்ள ரோடுகள் எப்படியிருக்கின்றனவோ, அதைபற்றி எனக்குத் தெரியாது. நமது ராஜ்ய எல்லையோரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள ரோடுகள் நல்ல நிலையில் இல்லை. இந்தக் காரணங்களினால், நான் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன். 3·44 p.m.

SRI A. RATNAM : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, திரு. எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கட்சியின் சார்பில் இந்தத் திருத்தம் நிறைவேற்றப் படாவிட்டாலும், எங்களுடைய பிரச்னையைச் சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். திருவள்ளூர், பொன்னேரி, திருத்தணி போன்ற இடங்களிலுள்ள மக்கள் கொந்தளிப்பில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திருத்தணிக்கும் சூளூர்பேட்டைக்கும் இடையிலுள்ள மக்கள் மிகுந்த கொந்தளிப்பில் இருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்துடன் சேர்க்கப்படுவோமா அல்லது தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்கப்படுவோமா என்பது தெரியாமல் அவர்கள் கொந்தளிப்பில் இருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ விநயகம் அவர்கள் கூறியமாதிரி அந்தப் பகுதிகளில் எந்த விதத்திலும் சீர்திருத்தம் செய்யப்படாததால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே குடி தண்ணீர் வசதிகூட செய்து கொடுக்கப்படாமல், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எப்படிப் பொன்னேரித் தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களோ, அதேமாதிரித்தான் திருவள்ளூர்

தாலூகாவிலுள்ள மக்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே குடி தண்ணீர் வசதிகூட இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே ஜனத்தொகையில் தெலுங்கர்களும் தமிழர்களுமாகக் கலந்திருப்பதால், அந்த ஜனங்கள் சமூக விஷயங்களில் கூட பல கருத்து வேறுபாடுகளால் சண்டை சச்சரவில் ஈடுபடுகிறார்கள். திருத்தணியிலுள்ள நிலைமையைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். திருத்தணி தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு எல்லைக் கமிஷன் போடாத காரணத்தாலும், அது விஷயமாக இது வரையில் ஆந்திர சர்க்காரும் சென்னை சர்க்காரும் கலந்து பேசி நல்லதொரு முடிவுக்கு வராத காரணத்தாலும், அங்கே தொல்லைகள் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகின்றன. எல்லைக் கமிஷனை நியமிப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் சரியானபடி விதிகள் போடப்படாதது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ராஜ்ய சீரமைப்பு மசோதா வந்த பிறகும் இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி கவலைப்படும்படியாக இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அந்தப் பகுதிகளில் இன்றுள்ள நிலைமை நீடித்தால் எல்லைப் பகுதிகளிலுள்ள ஆந்திரர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே ஒரு போராட்டம் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை சபையில் சமர்ப்பித்துப் பேசும்போது, "நாட்டை நமது மனதின் முன் நிறுத்தி, எல்லா விஷயங்களையும் கவனிக்கவேண்டும். எல்லோரும் தேச பக்தியோடு எல்லா விஷயங்களையும் கண்காணிக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு தேசபக்தியோடு இருக்கும் ஆந்திரர்களும் தமிழர்களும் எல்லைப் பகுதியில் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும், தேவிகுளத்திலும், பீர்மேடிலுமுள்ள தமிழர்கள். . .

Mr. SPEAKER: இந்த clause-ஐப்பற்றி பேசும்போது தேவிகுளத்தையும், பீர்மேடையும் பற்றி பேசுவது பொருத்தம் அல்ல. இந்தக் clause–ஐப்பற்றிப் பேசவேண்டும்.

Sri A. RATNAM: சென்னை ராஜ்யத்தோடு நியாயமாகச் சேர வேண்டிய பகுதிகளாகிய திருத்தணி, சூளூர்பேட்டை, திருவள்ளூர் முதலியவைகள் சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்தால்தான் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியும். அதற்கான அக்கறையை நமது சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக இருப்பதால், இந்தத் திருத்தத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

3-50 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This amendment relates to the border disputes between Andhra and Madras. It has been agreed that these should be settled either by mutual agreement between the Andhra Government and the Madras Government or by reference to a boundary commission. That problem has nothing to do with the clause that we are now considering. I do agree that that problem also is important. Mr. Vinayakam's statement that Mr. Nehru had no time to look into this small matter is wrong. As a matter of fact, this matter was brought to his notice. Hon. Members are aware that there was a conference of the Ministers representing the Madras State and the Ministers representing the Andhra State and that the talks broke down because of the Hosur problem. The hon. Member, Mr. Vinayakam, suggested that we should have started from the sea coast. We did start from the sea coast, but it ended in a debacle when we reached the western boundary. In my view, the Hosur problem is connected with the problem of Kolar. If Andhra wants Hosur taluk, contiguity can only be through the Kolar district. That is my point of view and I think it is generally accepted now. Andhra Ministers did not want to take a decision with reference to Hosur before knowing the decision on their claim to the Kolar district. That was the main difficulty, but that difficulty has

ceased now. As far as I can understand, the problem of Hosur will not be insoluble. When we represented to the Government of India that the talks had broken down and therefore a boundary commission should be appointed, we were told that the decision on Kolar, which would be taken and announced very soon, might facilitate the solution of the Hosur problem without the need for a boundary commission and that it was better that the question was settled by mutual talks. As hon. Members are aware, the decisions on the areas relating to Andhra were announced only very recently. Now we intend approaching the Andhra Government to find out whether they are prepared for direct talks. If they are not prepared, certainly we can ask the Government of India to appoint a boundary commission immediately. I can assure the hon. Members that we shall take all possible steps to see that a decision is reached before the 1st of October, so that the necessary Amending Bill may be passed in Parliament and the disputed areas allotted to Madras may be included in the Madras State when it is reorganized on 1st October. This Government are as much interested in the solution of this problem as the hon. Members. Under these circumstances I would request the hon. Member to withdraw his amendment. No purpose will be served by pressing the amendment for vote because, in my view, it is a little bit out of place here. The Government also are not in a position to accept it because it does not fit into this Bill at all.

Mr. SPEAKER: The amendment itself is dependent on an amendment to clause 4 because it reads "The proposed Andhra-Telengana State shall exclude such of those territories of Andhra State as are to be transferred to the Madras State under sub-clauses (*c*), (*d*) and (*e*) proposed to be added to clause 4." Anyhow, is the hon. Member withdrawing his amendment?

Sri M. P. SUBRAMANYAM: I am not withdrawing the amendment.

The amendment was put and lost.

Clause 4.

Mr. SPEAKER: As the hon. Member, Sri S. Daivasigamoney, is absent, his amendment is deemed to have been withdrawn.

Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, I move—

Delete clause 4 and *renumber* the subsequent clauses.

The amendment was duly seconded.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: This is a negative amendment opposing the whole clause. Therefore it need not be moved and it is enough if the mover opposes the clause itself.

Mr. SPEAKER: The procedure we are following in regard to this Bill is slightly different from the procedure we have been following in regard to the ordinary Bills. In the case of the

[Mr. Speaker] [29th March 1956

ordinary Bills, the clauses are put to vote. But in the case of this Bill, the clauses are not put to vote. Therefore the amendment may stand, and it will not have the effect of a negative vote.

SRI K. T. SREEDHARAN: Sir, I move—

For the existing clause 4, *substitute* the following :—

"4. As from the appointed day, the State of Madras shall consist of its present extent excluding Malabar district, South Kanara district, Gudalur taluk of Nilgiris district and the Laccadive and Minicoy Islands."

The amendment was duly seconded.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I move—

For the existing clause 4, *substitute* the following :—

"4. As from the appointed day, there shall be added to the State of Madras the territories comprised in the Agastheeswaram, Thovala, Kalkulam, Vilavancode, Neiyatrinkarai taluks of Trivandrum district and the Shencottah taluk of Quilon district and Deviculam and Peermedu taluks of Kottayam district and Cochin-Chittoor taluk (excluding Nemmara pakuthy) and thereupon the said territories—

(*a*) shall cease to form part of the existing State of Travancore-Cochin; and

(*b*) the taluks of Agastheeswaram, Thovala, Kalkulam, Vilavancode, Shencottah and Neiyatrinkarai shall be included in, and become part of, Tirunelveli district of Madras State and the taluks of Deviculam and Peermedu shall be included in and become part of Madurai district of Madras State and the taluk of Cochin-Chittoor (excluding Nemmara pakuthy) shall be included in and become part of Coimbatore district of Madras State."

The amendment was duly seconded.

SRI S. P. THANGAVELU: Sir, I move—

For the existing clause 4, *substitute* the following :—

"4. As from the appointed day, there shall be added to the State of Madras the territories comprised in the Agastheeswaram, Thovala, Kalkulam and Vilavancode taluks of Trivandrum district, the Deviculam and Peermedu taluks in Kottayam district, and the Shencottah taluk of Quilon district; and thereupon the said territories—

(*a*) shall cease to form part of the existing State of Travancore-Cochin; and

(*b*) shall be included in, and become part of, Tirunelveli district in the State of Tamil Nad."

The amendment was duly seconded.

29th March 1956]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, I move—

In clause 4, *omit* the words and brackets " (excluding Puliyara Hill pakuthy) ", and *add* after the words " of Quilon district ", the words " Devikulam, Peermedu, Chittoor and Neiyatrinkarai ".

The amendment was duly seconded.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: Sir, I move—

Add the following as sub-clauses (*c*), (*d*) and (*e*) to clause 4 :—

" (*c*) A Boundary Commission shall be appointed within one month from the date of passing of the Bill to decide on linguistic basis such of those disputed areas as the portion of Shencottah taluk that is retained in the proposed Kerala State, the taluks of Devikulam, Peermedu, Cochin-Chittoor, Neiyatrinkarai and Palghat of the present Travancore-Cochin State; and Chittoor, Puthur and Tiruttani taluks of Chittoor district in Andhra State.

(*d*) Dates shall be fixed by the President of the Indian Union for the so appointed Boundary Commission to give its award and for the implementation of the same, the dates being before the ensuing general elections.

(*e*) Such of those territories as are decided by such Boundary Commission that are to be transferred to the State of Madras, shall be included in the State of Madras."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY: I am not moving the amendment of which I have given notice.

MR. SPEAKER: Mr. K. Vinayakam will move his amendment for the addition of a new clause after clause 4.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Since the amendment proposes the addition of a new clause, it can be taken up separately after clause 4 is disposed of.

MR. SPEAKER: Yes. The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE: Sir, my amendment seeks to retain within the Kerala State the Agastheeswaram, Thovala, Kalkulam and Vilavancode taluks of Trivandrum district and the Shencottah taluk (excluding Puliyara Hill pakuthy) of Quilon district. The future Kerala State will have an area of 14,000 square miles and a population of 13 millions. This large population will have great difficulty in finding the necessary living space in the State. Hon. Members of this House know that the migration of the Kerala people from Travancore-Cochin and Malabar to far off places like Bhopal, and the Andamans and the Nicobar Islands has been going on continuously for so many years. The migration is there because the people in these areas are not able to find living space and scope for development in that part of the country. Just to remedy this difficult situation, I have moved the amendment and I commend it for the acceptance of the House.

[29th March 1956

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I shall not repeat the arguments that have already been advanced. Only four and a half taluks that are predominantly Tamil in nature and culture have been added on to the Madras State, whereas the other areas where also 5 p.m. the Tamilians are in a majority have not been added on. But we cannot see any logic in the argument of either our Leader of the House or the Central Government. The Central Government have not adduced any reasons why they are not giving Devikulam and Peermedu to us. We can understand if the Central Government or even our Hon. Ministers come forward to tell us why in spite of the majority of the Tamil population in Devikulam and Peermedu we have not been given those taluks. The only plausible excuse which they can give is contained in a small phrase that has occurred in the States Reorganization Commission Report, namely, 'floating population'. This is a nebulous phrase. This is an international enigma. Who can be called 'floating population' I am at a loss to understand. A man who goes in the morning to a certain place to eke out his livelihood and return to his native village in the evening can be called a member of the floating population. For instance, people from Nellore or Chingleput or even Cuddalore come to the City on business and go back to their respective places in the night. These persons can be classified as 'floating population'. But in Devikulam and Peermedu, what is the position? They have been there for years. They have exercised their franchise in the different elections. They have returned their own candidates on this very issue to their Legislative Assembly. I cannot understand the logic behind the move of the Central Government however much I try to go deep into the matter. The States Reorganization Commission has said that those portions consist of lakhs of floating population of labourers. I believe our Government also have put up a fight in the matter. That is what they tell us. We also sincerely believe them. But still, the Central Government have done the greatest harm—the greatest havoc—that can possibly be thought of to Tamilnadu. It stands to logic that we must have got Devikulam and Peermedu.

As regards Cochin-Chittoor, Sir, we do not claim the entire area of Cochin-Chittoor. I had occasion to go about the villages in Cochin-Chittoor. Cochin-Chittoor consists of two portions. One portion is an enclave, which is in Coimbatore district. The other portion is contiguous to the Travancore-Cochin State. I am speaking of the enclave. I have excluded the Nemmara pakuthy. It is populated wholly by Malayalees. This consists of 13 villages, all of which are populated entirely by Malayalees. We are not claiming the entire Cochin-Chittoor taluk. But there is every logic and there is every reason behind my argument to include the portion (excluding the Nemmara pakuthy) in the Coimbatore district. We say that the enclave in the Coimbatore district consists of 30 villages. The eastern portion of Cochin-Chittoor, which is an enclave in the Coimbatore district, and which is mainly populated by Tamilians, should be included in the

29th March 1956] [Sri K. Vinayakam]

Madras State. Statistics also go to prove my argument. This is the reason why I have tabled this resolution. It is nothing but proper that these areas should come to us.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: Sir, I oppose this amendment. It has been unfortunate that the States Reorganization Commission Report has awarded the taluks of Agastheeswaram, Thovala, Kalkulam and Vilavancode to the Madras State. If the same argument the Commission adopted in awarding Gudalur to the Madras State is applied here, I have no doubt that all these taluks must form part of the Trivandrum district, which has a Malayalee population outnumbering the Tamil population. Unfortunately when they came to a concluson about all these taluks, they adopted the taluk as the unit, and they awarded these taluks to the Madras State. Having got those taluks, to claim now other taluks in spite of the fact that the majority of the population is Malayalee—is unwarranted. I can excuse the claimants because most of them do not know what is happening in those areas. The hon. Member, Sri Vinayakam, went up to Palghat to find out whether he could make out a case for more areas. He found that it was impossible for him to claim more areas. Of course, I have to thank him for the little mercies shown by excluding the Nemmara pakuthi. Most probably if he had proceeded beyond Palghat, he might have claimed Calicut or even Mangalore. Fortunately he ended his tour with Palghat.

Regarding Devikulam and Peermedu, there is absolutely no doubt that majority of the people are Malayalees and that they are Malayalam-speaking people. The people who know the work of plantations of tea, rubber, etc., know perfectly well that the persons living in the quarters supplied by the plantation managements are emigrants. They go there. They work there for one or two years. Every year for two months they take leave and take the bus fare from the managements to go to their homes. They take the bus fare also to come back. This is the floating population talked of. This is borne out by the records of these plantations. There can be no doubt that the Commission have gone into this matter, and the Travancore-Cochin Ministry has placed all the facts before them. They were convinced that Devikulam and Peermedu should be in Kerala. We have a right more than anybody else to retain them within the bounds of Kerala State. Sir, I oppose this amendment vehemently.

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தேவிகுளம், பீர்மேடு, சித்தூர் (கொச்சியிலுள்ள), நெய்யாற்றின்கரை போன்ற பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்பதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிற காரண காரியங்களைப்போல, சரியாகவோ தப்பாகவோ திருவாங்கூர்-கொச்சியிலுள்ள தமிழர்களுக்கும் மலையாளிகளுக்கும் சண்டை சச்சரவு வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அதற்கு மூலகாரணம், அந்தப் பகுதியிலுள்ள தமிழர்கள் தாயகத் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி கொண்டவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் மீது அங்குள்ள மலையாளிகள் ஆத்திரம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. திருபட்டம் தாணுப் பிள்ளை பல தமிழர்களை அங்கே சுட்டுத்தள்ளியிருக்கிறார். அப்படியிருந்தும், அந்தப் பகுதிகள் மலையாள

ராஜ்யத்துடனேயே சேர்க்கப்பட்டால், அங்குள்ள தமிழர்களுக்கு திரு பட்டம் தாணுப் பிள்ளை காலத்தில் ஏற்பட்ட துன்பங்கள் மீண்டும் ஏற்படுமோ என்ற அச்சம் நமக்கு இருக்கிறது. ஆந்திர ராஜ்யத்திலுள்ள சித்தூர் திருத்தணி போன்ற தமிழ்ப் பகுதிகளில் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் தெலுங்கு கற்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுவதுபோல, திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலுள்ள தேவிகுளம், பீர்மேடு போன்ற பகுதிகளிலும் உள்ள தமிழ் மக்கள் மலையாளம் கற்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுவார்களோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய திரு. குட்டிகிருஷ்ண மேனன் அவர்களுக்கு இருக்கிற தன்மான உணர்ச்சியையும் நாட்டுப் பற்றையும் நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் காங்கிரஸ் தரப்பிலுள்ள தமிழ் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏன் அப்படிப் பட்ட உணர்ச்சி இல்லை என்று நான் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி கட்டு திட்டம் போட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் மலையாள அங்கத்தினர், அவர்களுடைய நாட்டுக்காக வாதாடுகிறார்கள். ஒரு மலையாள அங்கத்தினர் கன்யாகுமரி கூட கேரள ராஜ்யத்துடன் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் பேசினார். ஆனால், அவர் ஏமாந்துவிட்டார். அவர்களுடைய உணர்ச்சியானது தமிழ் நாட்டையேகூட கேட்டுவிடக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறதென்றால், காங்கிரஸ் தரப்பிலுள்ள தமிழ் அங்கத்தினர்களில் ஒருவருக்குக்கூட அந்த உணர்ச்சி இல்லையே என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

இதை நான் சொல்லும்போது கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிரிப்பு எதைக் காட்டுகிறது என்றால் எனக்கு தமிழ் உணர்ச்சி இருக்கிறது; ஆனால், கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு கட்டுபடவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறதே தவிர வேறொன்றும் இடையாது.

காங்கிரஸ் தரப்பிலேயே இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் திரு. கோவிந்தன், திரு. செல்லதுரை போன்றவர்களுக்கு இந்த உரிமையை வழங்கிப் பாருங்கள், எந்த முறையில் வாதாடுவார்கள் என்று உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அவர்களுடைய சுதந்தரம் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் பறி போயிருக்கும் காரணத்தால், தாங்கள் வெளியிலேயே இருப்பது நல்லது என்ற எண்ணத்திலோ என்னவோ பல காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சபையில் இல்லாதிருக்கிறார்கள். வோட்டு போடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அழைத்துவந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

Mr. SPEAKER: தயவு செய்து திருத்தத்தைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

***Sri A. GOVINDASAMY NAYAGAR**: அந்தத் தரப்பிலே இருக்கும் தமிழ் அங்கத்தினர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இல்லை என்பதற்காகத்தான் சுட்டிக்காட்டினேனே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்படாவிட்டால் பல தொல்லைகள் ஏற்படும் என்பதற்குப் பட்டம் தாணுப் பிள்ளை ஆட்சி ஒன்றே போதும்.

Sri G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பரவர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கு தமிழ் உணர்ச்சி இல்லை என்றும், அவர்களுக்குத் தான் தமிழ் உணர்ச்சி உண்டு என்றும் குறிப்பிட்டார். எங்களுக்கும் தமிழ் உணர்ச்சியும், நாட்டுப் பற்றும் உண்டு. ஆனால், எங்கள் எல்லோருடைய உணர்ச்சியையும் ஒன்று சேர்த்து கனம் நிதி அமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

***Sri A. GOVINDASAMY NAYAGAR**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் "காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களுடைய உணர்ச்சியை யெல்லாம் நிதி அமைச்சர் கனம் திரு. சுப்ரமண்யம் அவர்கள் கையில் கொடுத்துவிட்டோம்" என்று சொன்னார். அவர் அப்படிக் கொடுத்துவிட்டதும், நிதி அமைச்சரவர்கள் அந்த உணர்ச்சி பூராவையும் வாங்கிக் கொண்டதும் உண்மையானால்,

காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் ஏன் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும், வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடலாமே. அந்த நிலையிலே எல்லோருக்கும் மந்திரி என்று சொன்னார்கள். கட்சித் தரப்பிலே நின்றுகொண்டு, நேரு அவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ அதைத்தான் இங்குள்ளவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வாதாடிவிட்டு நிதி அமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டிருப்பதிலிருந்து கவலைப்படுவது மாதிரி இருக்கிறது. திருத்தத்தை அரசாங்கத்தார் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***Sri V. C. PALANISAMY GOUNDER**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி நாயகர் அவர்கள் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்கள். நானும் அவரைப் பார்த்துச் சிரித்தேன். என்னுடைய சிரிப்பிலிருந்து, எனக்கு உணர்ச்சியில்லை என்று நண்பரவர்கள் நினைத்துவிட்டார் போலும்! உணர்ச்சி இல்லாமல் நான் சிரிக்கவில்லை. எங்களுடைய பகுதியாகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்கு அடுத்துள்ள தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகளை தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று, சர்க்காரே, எங்களுடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கனம் திரு. சுப்ரமண்யம் அவர்களே எவ்வளவு வாதாடலாமோ அவ்வளவும் இந்த சட்டசபையில் வாதாடியிருக்கிறார். அவர் இந்த சட்டசபையில் வாதாடிய விவரத்தையும், பிரசங்கத்தையும் டில்லி சர்க்காருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார். அந்த முறையிலே எங்களுக்கு உணர்ச்சி இல்லாமல் இல்லை. எங்களுடைய உணர்ச்சியை யெல்லாம் நிதி அமைச்சரவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து நல்ல வழியாகப் போராட வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால், டில்லி வேறு விதமாக முடிவு சொன்னால் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு நாங்கள் கட்டுப்படத் தான் வேண்டும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 4-10 p.m.

* **Sri M. NARAYANAN NAMBIAR**: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ശ്രീ കെ. ടി. ശ്രീധരനും ശ്രീ കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് ഷാഫിയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതികളെ ഞാൻ പിന്താങ്ങുന്നു. പുതുതായി രൂപീകരിക്കാൻപോകുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ചു ഏററവും ചെറുതാണ് കേരളസംസ്ഥാനം. ജനസാന്ദ്രതകൊണ്ട് ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നതും കേരള സംസ്ഥാനമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്ന് ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് വ്യസനകരമായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ്. ഗൂഡല്ലൂർ താലൂക്കിന്റെ കാര്യം നോക്കിയാൽ, അവിടത്തെ നാല്പത്തേഴായിരത്തിൽ ശിഷ്ടം വരുന്ന ജനസംഖ്യയിൽ ഇരുപത്തീരായിരവും മലയാളികളാണ്. അതേ അവസരത്തിൽ തമിഴരുടെ സംഖ്യ ഒമ്പതിനായിരം മാത്രമേയുള്ളു. എന്നിട്ടും ആ താലൂക്ക് കേരളത്തോട് ചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് വളരെ നിർഭാഗ്യകരമാണ്. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ കേരളത്തോട് ചേരാനുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹം വളരെ സ്പഷ്ടമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും പരിഗണിക്കാതെയാണ് ആ താലൂക്കിനെ മദ്രാസിൽതന്നെ നിലനിർത്താൻ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സർ, ഇതു കേരളത്തോടും ഗൂഡല്ലൂരിലെ ജനങ്ങളോടും കാണിച്ചിട്ടുള്ള വലിയൊരനീതിയാണെന്ന് പറയാൻ എനിക്കു മടിയില്ല. അതേ സമയം തിരു-കൊച്ചിയിലെ അഞ്ചു താലൂക്കുകൾ വേർപെടുത്തി മദ്രാസിൽ ചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർ, ഗൂഡല്ലൂർ കേരളത്തോട് ചേർക്കാൻ ന്യായമില്ലെങ്കിൽ ഈ അഞ്ചു താലൂക്കുകൾ കേരളത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു തമിഴ്നാട്ടിനോട് ചേർക്കാൻ എന്തു ന്യായമാണുള്ളതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കന്യാകുമാരിയില്ലാത്ത കേരളത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കാൻപോലും കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. ആയിരമായിരം കൊല്ലങ്ങളായി തിരു-കൊച്ചിയുടെ ഭാഗമായിരുന്ന ഈ അഞ്ചു താലൂക്കുകളെ വെട്ടിമുറിച്ചു മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിനെ ഒരുതരത്തിലും ന്യായീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് എന്റെ സുഹൃത്തുകൾ ശ്രീ കെ. ടി. ശ്രീധരനും, ശ്രീ മുഹമ്മദ് ഷാഫിയും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതികളെ ഞാൻ പിന്താങ്ങുന്നു.

Sri S. P THANGAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மசோதாவில் விட்டுப்போய்விட்ட தேவிகுளம், பீர்மேடு போன்ற மற்றும் தமிழ் பேசக்கூடிய பகுதிகளைக் கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து பிரித்து தமிழ் நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு என்று திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கெனவேயே பல அங்கத்தினர்கள், இந்தப் பகுதியில் தமிழ் 4-14 p.m.

[Sri S. P. Thangavelu] [29th March 1956

நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தி, சேரவேண்டிய நியாயத்தையும் பல முறை எடுத்துக்கூறிவிட்டார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வேறொரு சந்தர்ப்பத்திலே இதைப் பற்றி பேசும்போது அந்தப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேருவதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களை நன்றாக வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. குட்டிகிருஷ்ண மேனன் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்த்துப் பேசுகிறபோது, மலையாளிகள் நிரம்ப இருக்கிற பாலக்காடு போன்ற பகுதிகளைக் கூட தமிழர்கள் கேட்க நேரலாம் என்று ஆத்திரமாகச் சொன்னார். மலையாளிகளுக்குச் சேரவேண்டிய பகுதிகள் தமிழர்களுக்கு ஒருபோதும் தேவையில்லை என்று திரு. குட்டிகிருஷ்ண மேனன் அவர்களுக்கு நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன். தமிழர்கள் நிரம்பியிருக்கிற, தமிழ் பேசக்கூடிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டியதன் நியாயத்தை முறையாக எடுத்துக்கூறி, அங்குள்ள மக்கள் பல ஆண்டுகளாக கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சியின் அறிகுறி, அதன் எடுத்துக்காட்டு தான் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் எல்லாரும் திருவாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் என்று ஒரு கட்சியை அமைத்துக்கொண்டிருப்பதே.

மற்றும் அவர்கள் இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி தமிழ் நாட்டுடன் சேரவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்துவந்தாகள். அதற்கு பெரும்பாலான மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்குள்ள தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கட்சியும் அங்குள்ளவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் சேர்ந்து திருவாங்கூர்-கொச்சியிலுள்ள சர்க்கார் கவிழும்படியாகச் செய்தார்கள். இதுதான் அந்த சர்க்கார் கவிழ்ந்து போனதற்குக் காரணம். பட்டம் தாணுப் பிள்ளை ஆட்சியில் தமிழர்கள் இங்கு சேரவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ததனால் அங்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதும் எந்த விதத்தில் அவர்களின் பேரில் பழி வாங்கப்பட்டது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தக் கிளர்ச்சி நியாயமான வரம்பிற்குட்பட்டதாக இருந்தாலும் அங்குள்ள தமிழர்கள் பேரில் பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள சர்க்கார் அங்குள்ள மக்களை மிருகத்தைப் போல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி இனிமேல் நடவாமல் இருப்பதற்கு அங்குள்ள சட்டசபை உறுப்பினர்களும் இங்குள்ள உறுப்பினர்களும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதன் பலன்தான் அந்த சர்க்கார் கவிழக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது: இனி மேலாவது அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடவாமல் இருக்க இந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி மலையாள சர்க்கார் அங்குள்ள தமிழர்களின் பேரில் பழி வாங்கும் வகையில் மறுபடியும் ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டதுபோல் நடவாமல் இருப்பதற்கு அவர்களைப் காப்பாற்றுவதற்குப் அந்த பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நாம் இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால் மறுபடியும் அப்படி நடவாமல் இருப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. P. SUBRAMANYAM :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த திருத்தத்தின் பேரில் பேசிய அங்கத்தினர் இரண்டு அபிப்பிராயங்களை எடுத்துப் பேசினார்கள். ஏற்கெனவே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நான்கு தாலூகாக்கள் திருவாங்கூர்-கொச்சியிலேயே இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள் சிலர். மற்றவர்கள் மசோதாவில் காணப்படாத நான்கு தாலூகாக்களையும் சென்னையுடன் சேர்க்கவேண்டுமென்கிறார்கள். மசோதாவில் கண்ட தாலூகாக்கள் நான்கையும் திருவாங்கூர்-கொச்சியிலே இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்பவர்கள் கூறும் காரணங்கள் இரண்டு. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் திருவாங்கூரில் மக்கள்

29th March 1956] [Sri M. P. Subramanyam]

எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த தாலூகாக்களை வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள இடம் போதாது இங்கு சேரவேண்டிய இடத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஹிட்லர் ஆதியில் சொன்னது போல் இருக்கிறது. அதாவது தன்னுடைய ராஜ்யத்தில் பலருக்கு தொழில் இல்லாத காரணத்தாலும் அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் கொடுக்க வேண்டிய காரணத்தாலும் பக்கங்களிலுள்ள சில ராஜ்யங்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னதுபோல் இருக்கிறது. அந்த விதத்தில் இருக்கிறது இப்பொழுது திருவாங்கூர் பகுதியில் சேரவேண்டுமென்று சொல்பவர்கள் சொல்லக் கூடிய காரணம். அதைப் போலவே கனம் குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் தாலுகாவை ஒரு யூனிட்டாக வைக்கக்கூடாது திருவாங்கூரை ஒரு யூனிட்டாக வைக்கவேண்டும். அப்படி வைத்தால் தமிழர்கள் குறைவாக இருப்பார்கள், ஐந்து சத விகிதம்தான் இருப்பார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அது எந்த அளவில் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை சட்ட சபை அங்கத்தினர்களே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

திருவாங்கூரிலிருந்து சில பகுதிகள் இங்கு கிடைக்கவேண்டும் என்றும் அதைப்போல ஆந்தரப் பகுதியிலிருந்து இரண்டு மூன்று தாலூகாக்கள் இங்கு கிடைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி வந்தோம். தகராறுகள் உள்ள பகுதிகளை உடனடியாக சேர்த்து விடவேண்டும் என்று இப்பொழுது சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியையும் அவர்களும் உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள், நாங்களும் உரிமை கொண்டாடுகிறோம். அதற்கு அவர்களும் ஆதாரங்கள் எடுத்துக்கூறுகிறார்கள், நாமும் ஆதாரங்கள் எடுத்துக் கூறுகிறோம். அதனால் ஒரு முடிவுக்கும் வராமல் இருக்கிறது எனக் கூறலாம். திருவாங்கூர்-கொச்சியில் உள்ள தமிழ் பகுதிகளில் இந்த அடிப்படையில் தேர்தல் நடந்திருக்கிறது. அந்தத் தேர்தல் காலங்களில் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் நடந்து வெற்றி அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருப்பது மக்களுடைய கருத்து இல்லையா ? அதை மக்களுடைய கருத்தாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை ஒப்பவில்லையானால் மீண்டும் மக்கள் கருத்தை வோட்டு மூலமாக அறியட்டும் என்கிறோம். அப்படி தகராறுள்ள பகுதிகளில் வோட்டெடுத்தால் குழப்பம் ஏற்படும். கலவரம் ஏற்படும் என்ற காரணங்களைக் காட்டி நிதி அமைச்சர் வோட்டெடுப்புக்கு மறுக்கிறார். இதையும் வாதத்திற்காக ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். கடைசியில் எல்லைக் கமிஷன் நியமித்தாவது முடிவு செய்யட்டும் எனக் கேட்கிறோம். அப்படி நியமிக்கப்படும் எல்லைக் கமிஷனில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் எங்களுக்குச் சேரவேண்டிய பகுதிகளை அவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டால் அதனால் நாங்கள் வருத்தப்படப் போவது இல்லை. கிடைத்து விட்டால் அதைக் கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவோம். அவர்கள் எந்த விதத்தில் தீர்ப்பு அளிப்பார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு கவலை இல்லை. எல்லைக் கமிஷனை அமைத்துக் கொடுத்தால் எங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பகுதிகள் எங்களுக்குக் கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் எல்லைக் கமிஷன் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு பகுதி (clause) இருக்கிறதென்று கூறலாம். ஆனால் எந்த எந்தக் காரியங்களை அது விசாரித்து முடிவு செய்யும், எந்த எந்த ராஜ்யத்தில் எல்லைக் கமிஷன் அமைக்கப்படும் என்பன போன்ற தகவல்கள் இல்லை. சித்தூர் தாலுக்கா பற்றி தகராறு கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக தீர்க்கப்படாததொரு பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்தப் பிரச்சினை பின்னர் தீர்க்கப்படுமென்றால் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்று சொல்ல முடியாமல் இருக்கின்றது. இந்தப் பிரச்சினையின் உண்மையையும், தன்மையையும் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவேதான் இது சம்பந்தமாக ஒரு எல்லைக் கமிஷனை அமையுங்கள், அதுவும் இந்த மசோதா பார்லிமெண்டில் சட்டமாக்கப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அமைக்கப்படவேண்டும், அவர்களுடைய முடிவை இருசாராரும் ஒப்புக் கொள்ளலாம் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். வருகிற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பாக இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவேண்டும்.

[Sri M. P. Subramanyam] [29th March 1956

ஆகவே மசோதா பார்லிமெண்டில் நிறைவேறியபின் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக இந்த எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்க வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தேர்தலுக்குள் அறிக்கை சமர்ப்பித்து முடிவடைந்து அமுலாக்கவேண்டுமென்பதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது திருத்தத்தில். இந்தத் திருத்தத்திற்கு எந்தச் சார்பிலுமிருந்தும் எதிர்ப்பு இருக்க அவசியமில்லை. அபிப்பிராய பேதத்திற்கும் இடமில்லை. எவ்வொரு தகராறுக்குரிய பிரதேசத்தை நான் எல்லைக் கமிஷனின் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்கிறேனே தவிர, அவற்றைத் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்த்துவிடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே கேரள நண்பர்களும் கூட என் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4-23 p.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Mr. Speaker, Sir, I do not want to advance a number of arguments for the purpose of including these portions of Devikulam and Peermedu. As the Hon. the Finance Minister himself put it, all the arguments have been advanced. I wish to advance only one argument. The matter has been thoroughly discussed on the floor of this House on a previous occasion when the Report of the States Reorganization Commission was discussed. I think that so far as Devikulam and Peermedu are concerned, the proposals of this House were unanimous. The stand was taken by the Hon. the Leader of the House himself on behalf of the Government that Devikulam and Peermedu must go to Madras State and that still stands. My only request to the Congress Party and to the Hon. the Leader of the House is not to take a different attitude now. After all, we are not the final masters to decide this matter. Ultimately the Parliament has to decide this matter and we need not embarrass them to take a different view. My appeal to the Government is not to take a different stand and support it. After all, what the Parliament decides is binding on everybody. Therefore, I would request the Hon. the Leader of the House to stick to the original stand and leave the matter to be decided by the Parliament.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தேவிகுளம், பீர்மேடு, சித்தூர், நெய்யாற்றங்கரைப் பிரச்சினை சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. இதற்கு முன்பு ராஜ்ய புனரமைப்புக் கமிஷன் யாதாஸ்து வந்தபோதே இதைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசியிருக்கிறோம். அந்த யாதாஸ்திலேயே அந்தப் பகுதியில் 72 சத விகிதத்துக்கு மேல் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட பொருளாதார நிலைமையை உத்தேசித்து அவை திருவாங்கூர்-கொச்சியோடு இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அது தவறானது, அந்தப் பகுதிகள் தமிழகத்தோடு இணைக்கப்படவேண்டுமென்பதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற தடவை இங்கே புள்ளி விவரங்களுடன் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு, அந்தப் பகுதிகள் நிரந்தரமாக கேரளத்தோடு தான் சேர்க்கப்படவேண்டும், இது நேருவின் கட்டளை, இதை யாரும் எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது, என்பதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை. எல்லாப் பொறுப்பையும் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமே விட்டுவிட்டோம் என்பதாகச் சொல்லி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் உட்கார வைக்கப்படிருக்கிறார்கள். அந்த யாதாஸ்து சமர்ப்பிக்கப்பட்டபொழுதே பம்பாயிலும், இதர நகரங்களிலும் பலத்த கலவரங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தில் தங்கள் கருத்துக்களை ஜனநாயக அடிப்படையில் திருத்தங்கள் மூலமாகக் கூட எடுத்துச் சொல்ல அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அவர்களும் பேசாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால்

29th March 1956] [Sri A. Ratnam]

என்ன அர்த்தம் ? பொதுத் தேர்தல் வரப்போகிறது. பல இடங்களில், ஸ்தானங்களில் போட்டி இடுவதற்கு காங்கிரஸ் டிக்கெட்டுகள் வரவேண்டும், இந்தச் சமயத்தில் காங்கிரஸ் மேலிடத்திற்கு இஷ்டமில்லாத காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது எனச் சும்மா இருக்கிறார்களோ என்றுதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : I have told the hon. Member already that there should be no discussion about the political parties and that the discussion should be strictly confined to the clauses that are being discussed. I find the hon. Member for the second time speaking only about the Congress Party. I request him to confine his remarks pertinently to the clauses which are under discussion.

SRI A. RATNAM : தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ கோவிந்தன், பழனிசாமி கவுண்டர் முதலியவர்கள் பேசிய நிலையிலிருந்து தான் நான் அவ்வாறு பேசும்படியாக ஏற்பட்டது. ஒருவர் கருத்தை எடுத்துக் கூறக் கூடாதென்பது அல்ல. ராஜ்ய சீர் அமைப்புக் கமிஷனுடைய யாதாஸ்தில் ஒருவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவில் செங்கோட்டை தாலுக்காவின் பூராப் பகுதியும் கேரள ராஜ்யத்தோடு சேரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இது சரியல்ல. அந்தப் பகுதியிலுள்ள தமிழ் பிரதேசங்கள் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

எஸ்.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட்டு தயார் செய்யும்போது, பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ராஜ்யங்களின் சில காரியங்களில் சில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டிவரும்போது, இரண்டு ராஜ்யங்களின் சம்மதத்தின் பேரில்தான் கொண்டு வரப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது தமிழ் மக்களை கேட்காமல் இந்த சட்டசபையையும் கலந்தாலோசிக்காமல் செங்கோட்டையில் ஒரு பகுதியை திருவாங்கூருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த செங்கோட்டைப் பகுதி (புளியாரா **மலைப்பகுதி நீங்கலாக**) திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ஜியத்துடன் சேர்க்கக்கூடாது, தமிழ் ராஜ்ஜியத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். செங்கோட்டை-பீர்மேடு, தேவிகுளம் தமிழ் ராஜ்ஜியத்துடன் சேரவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே எஸ்.ஆர்.சி. ரிப்போர்டில் சொன்னபோது அங்கு 72 சதவிகித மக்கள் தமிழர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்பொது கொடுக்கப்பட்ட சமாதானம் வேறு. அங்கு இருக்கும் தமிழர்கள் எல்லாம் **floating population** என்று சொல்லப்படுகிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே இந்த எல்லைப்பகுதிகளைப்பற்றி பேசும்போது இதைப்பற்றி வெகு விளக்கமாக பேசினார்கள். அங்கு பல ஆண்டுகளாக தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் நிலங்கள், சொத்துக்கள் எல்லாம் தமிழ் மக்களுடையது. அங்கு 72 சத விகிதத்திற்கு மேல் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பீர்மேடு, தேவிகுளம் நம் சென்னை ராஜ்ஜியத்துடன் சேரவேண்டுமென்று இங்கே தீர்மானம் ஏற்கனவே செய்து முடித்திருக்கிறோம். அந்த தீர்மானத்திற்கு எதிரிடையாக எங்கள் திருத்தமில்லை. எந்த தமிழர் பிரதிநிதியினுடைய கருத்துக்கும் இத்திருத்தம் விரோதமாக இருக்கமுடியாது. கட்சி கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இந்தத் திருத்தத்துக்கு விரோதமாக இருக்கலாமே ஒழிய மற்றபடி எவரும் இத் திருத்தத்தை புறக்கணிக்கமுடியாது. எனவே இந்த 12வது திருத்தத்தை உடனடியாக இந்த சபை ஒத்துக்கொண்டு சிபார்சு செய்தால் தேவிகுளம், பீர்மேடு, சித்தூர், நெய்யாற்றங்கரை போன்ற பகுதிகள், செங்கோட்டை பகுதியும் சென்னை ராஜ்ஜியம் பெற நாம் உதவியவர்கள் ஆவோம். அப்போது தான் நம் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் நல்ல தொண்டு செய்தவர்கள் ஆவோம். (4-26 p.m.)

[Sri A. Ratnam] [29th March 1956

நாம் தமிழ் மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய இந்த சபைக்கு வந்தோம். தற்போது மொழி அடிப்படையில் ராஜ்ய புனரமைப்பு உருவாக இருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் தமிழ் பேசும் பகுதிகளை எல்லாம் சென்னை ராஜ்யத்துடன் சேர்க்க முயற்சிக்கவேண்டும்.

பட்டம் தாணு பிள்ளை திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ஜியத்தில் ஆட்சி நடத்தும்போது, சமீபத்தில் தேவிகுளம், பீர்மேடு மற்ற தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளில் நடந்த சதி, கொலைகள், துப்பாக்கிப்பிரயோகம் போன்றவைகளை நாம் இன்னும் மறக்கவில்லை.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கவனிக்கவேண்டியது, பட்டம் தாணு பிள்ளையின் ஆட்சியைப்பற்றி இதிலே சொல்லவேண்டியதில்லை.

SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതികളെല്ലാം കുറെ സ്ഥലങ്ങളുമൊത്തും കുറെ സ്ഥലങ്ങളില്ലാതെയും വേണമെന്നുള്ള വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളവയാണ്. തമിഴ്നാട്ടിനോട് കുറെ ഭാഗങ്ങൾ കൂടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ. തമിഴ്നാട്ടിൽ ചേർക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത് വിട്ടുകിട്ടണമെന്ന് മറ്റൊരു കൂട്ടർ. ഇത് കണ്ടാൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു അഭിപ്രായവുമില്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. നാം ഇവിടെ ഇതൊന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ മതി, സകലരും അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ശ്രീ മുഹമ്മദ് ഷാഫിയും ശ്രീ കെ. ടി. ശ്രീധരനും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഭേദഗതികളിൽനിന്ന് അതാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെ [illegible] ചിറ്റൂരും തമിഴ്നാട്ടിനു വേണമെന്ന ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിനു വേണ്ടിയും കേരളത്തിനു വേണ്ടിയും ഞങ്ങൾ ഗംഭീരമായിട്ട് വാദിച്ചിരുന്നു എന്നെല്ലാം നാട്ടിൽ ചെന്ന് പ്രചരണം നടത്താൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഈ ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ പറയും. കന്യാകുമാരി മുതൽ കോയമ്പത്തൂർ നീലഗിരിയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നതിന് ലോകസഭ വരെ കിട്ടാൻവേണ്ടി ഞങ്ങൾ വാദിച്ചു, പക്ഷേ ഫലപ്പെട്ടില്ല എന്ന് നാട്ടിൽ ചെന്ന് പ്രചരണം നടത്താൻ ഇത് പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാം. അതിർത്തിതർക്കങ്ങൾ തീർക്കാൻ ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണമെന്നും ആ കമ്മീഷന്റെ തീരുമാനം എല്ലാ കക്ഷികളും സ്വീകരിക്കണമെന്നുമുള്ള തത്വം അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഈ വാദകോലാഹലങ്ങൾകൊണ്ടൊന്നും കാര്യമില്ല. തർക്കം തീർക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം ഇതല്ല. കുറെ ഭേദഗതികളെല്ലാം അവതരിപ്പിച്ച് വോട്ടെടുത്ത് [illegible] പറ്റുമെന്ന് തന്നെയിരിക്കട്ടെ, തർക്കം അതുകൊണ്ടൊന്നും തീരാൻ പോകുന്നില്ല. [illegible] തീരണമെങ്കിൽ ഒരു കമ്മീഷനെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം. ഈ ഭേദഗതികൾ സ്വീകരിച്ചാൽ അതിർത്തിതർക്കങ്ങൾ തീർക്കാൻ [illegible] വരുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

4-32 p.m. SRI R. KRISHNAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഞാൻ ഈ ഭേദഗതികളെ എതിർക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ വിനായകം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയിൽ ചിറ്റൂർ താലൂക്കുകൂടെ വേണമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ചിറ്റൂർ താലൂക്കിന്റെ കാര്യം എനിക്കു നല്ലപോലെയറിയാം. ചിറ്റൂരിൽ തമിഴർ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിന് യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല. മലയാളികളായ നായന്മാർ, ഈഴവർ മുതലായ സമുദായക്കാരാണ് അവിടെ അധികമുള്ളത്. ചിറ്റൂരിന്റെ പ്രകൃതിയും കൃഷിയും കൃഷിരീതിയുമെല്ലാം കേരളത്തിലേതുപോലെയാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ചിറ്റൂർ താലൂക്ക് തമിഴ്നാട്ടിനോട് ചേരേണ്ടതാണെന്ന് പറയുന്നത് എന്ത് ന്യായത്തിന്മേലാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പിന്നെ പാലക്കാട്ടിന്റെ കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ എം. പി. സുബ്രഹ്മണ്യം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയിൽ "തിരു-കൊച്ചിയിൽപ്പെട്ട പാലക്കാട് താലൂക്ക്" തമിഴ്നാട്ടിൽ ചേർക്കണമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പാലക്കാട്ടിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് അത്രയ്ക്ക് വിവരമുള്ളവെന്ന് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പറയേണ്ടതായിട്ടില്ലല്ലോ. പാലക്കാട് ഏത് ദിക്കിലാണെന്നുപോലും മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് അദ്ദേഹം ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഭേദഗതികളൊന്നും കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടോ ന്യായം വച്ചുകൊണ്ടോ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതല്ല, തർക്കങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമുള്ള ശ്രമങ്ങളാണിത്. ഈ ഭേദഗതികളൊന്നുംതന്നെ സ്വീകരിക്കരുതെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

29th March 1956]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, there are two sets of amendments. The first set claims that the five southern taluks of Travancore-Cochin should not be allotted to Madras. The second set claims that Devikulam, Peermede and certain other areas also in the Travancore-Cochin State should be allotted to Madras. It is something like claim and counter-claim in a Court of Law. I could very well understand if these claims are made for the first time. Then we need not take any decision and we may leave it to the decision of Parliament or the concerned authorities. All these matters have been considered and the very argument which I put forward, viz., that reopening these decisions will create further bitterness and lead to arguments and counter-arguments is proved by these two sets of amendments. Therefore, Sir, for the reasons I have already adduced, I would once again appeal to the hon. Members not to attempt to reopen this question once again and then bring in confusion into the picture. That is my answer to Amendment Nos. 10, 11 and 12. With regard to Amendment No. 13, viz., appointment of a Boundary Commission, I can very well understand if there is a new case which requires investigation and after investigation those facts have to be assessed again and a decision to be taken. There was the States Reorganization Commission presided over by an Ex-Judge of the Supreme Court who was also the Governor of a neighbouring State and also two other important public men. As far as Mr. Panikkar is concerned, we may say that he is a Malayalee. Leave him alone. But there were Messrs. Fazl Ali and Kunzru against whom we cannot say that they were likely to take a partisan attitude. They have gone into the matter carefully and they have given certain decisions. Then after that, all the matters were placed before the Prime Minister, the Home Minister and after considering all the facts and figures put before them, they have also given their decision. Whom are we going to convince hereafter that the decision is wrong and that therefore there should be a reversal of this decision? It will be merely for our satisfaction and to keep this case pending, it can be done. At certain stage we should have the courage to take up the responsibility and tell the people that we have tried our best here but a final decision has been reached and so, we should abide by it. Of course, if we do not have that courage, then we can leave everything undecided even with regard to the five southern taluks. We may say " Let a final decision be taken by the Boundary Commission or somebody. We do not want to express any view in respect of any issue ". So, my appeal once again to the hon. Members would be not to press these amendments and create further confusion and increase the bitterness by claims and counter-claims. After all, it is not we alone that can claim as we have seen the hon. Members from Malabar have put in their counter-claims. Therefore, since these claims have been considered and decisions have been taken and since it is not a case of losing what we already had, I would appeal to all hon. Members not to press any of these amendments. I am sorry it is not possible for the Government to accept any of these amendments.

[29th March 1956

SRI K. VINAYAKAM : A point of clarification, Sir. The Fazl Ali Commission consisted of three eminent men. We do not for one moment doubt their integrity or their honesty or their efficiency to tackle this problem. But, is it not a fact that Mr. Fazl Ali who hails from Bihar has abstained from taking part in the deliberations of this Commission whenever question concerning Bihar were taken up whereas Mr. Panikkar who hails from Malabar has not done the same thing so as to absolve him from all accusations?

MR. SPEAKER : The hon. Member is not quite in order when discussing this clause to go into the constitution of the Commission and all that. The Hon. Minister said that in order to show that it was an impartial Committee which had gone into this question. I would also like to impress upon the hon. Members that this is not a Bill which we are going to pass into law. The main object of this Bill being referred to this Assembly is to have the benefit of the views and the opinions of the hon. Members on various points that are there in the Bill and these amendments serve the useful purpose of focussing attention on those points. Therefore, it is not very necessary that each one of these amendments should be actually put to vote. Full freedom is given for expressing your opinions on these points and then it would be advisable that these are withdrawn in the light of the discussions that we had. Of course, it is open to any hon. Member to press his own amendment.

SRI K. VINAYAKAM : I would request the Hon. Speaker to permit me to say what I have got to say. Sir, I have not cast any aspersions against any individual. I only wanted to raise a point for clarification which I thought the Hon. the Leader of the House could enlighten me. Because, is it not a fact that Mr. Panikkar, coming from Kerala, has had a hand in solving all these problems and he has a right because he has been appointed to serve as a Member of that Commission? But, if really such eminent men wanted that we should not suspect them of their *bona fides*, Mr. Panikkar could have followed the example of Sri Fazl Ali, who abstained from the deliberations whenever questions concerning Bihar were discussed.

4-40 p.m. The amendment of Sri Kunhi Mohamed Shaffee was put and lost.

The amendment of Sri K. T. Sreedharan was put and lost.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Vinayakam, pressing his amendment?

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I press my amendment with all the emphasis at my command. (Laughter.)

The amendment of Mr. Vinayakam was put and lost.

The amendment of Sri Thangavelu was put and lost.

The amendment of Sri Swayamprakasam was put and lost.

The amendment of Sri M. P. Subramanyam was put and lost.

29th March 1956]

New Clause 4-A.

MR. SPEAKER : We shall take up this clause at the end as it deals with the general point, viz., the naming of the reorganized State of Madras as ' Tamil Nad '.

SRI K. VINAYAKAM : This can be taken up now

MR. SPEAKER : Yes, it can be taken up now.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

After the existing clause 4, *insert* the following as new clause 4-A—

" 4-A. As from the appointed day, such reorganized State of Madras shall be called as ' Tamil Nad '."

I need not waste much time over this matter as much has been said already about it. The Hon. the Leader of the House was saying that at no time in the past was the area covered by the present Madras State called ' Tamil Nad '. I am surprised at the colossal ignorance displayed by him. He is a champion of Tamil. (Interruption.) I do not want to give some lessons on Tamil. I only request him to peruse the Tamil literature. In all the ' Elakkiyams '—what we call ' Tamil Literature '—our country was known as ' Tamil Nad '.

SRI K. VINAYAKAM : சங்க இலக்கியங்கள் எது எடுத்தாலும் தமிழ் நாடு என்றுதான் இருக்கும்.

SRI K. RAJARAM NAIDU : இப்போது அதைச் சொல்லுங்கள், ஒரு இலக்கியம் சொல்லுங்கள்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : இப்போது ஒரு இலக்கியம் சொல்லுங்கள்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : At no time was there a State by name ' Tamil Nad '—even during the ancient days. In a general way where there are Tamil people, we can call it ' Tamil Nad '. At no time in the history was there existed a separate State called ' Tamil Nad ' and I am prepared to stand by it even though some poets might have sung about it. I am speaking subject to correction and I may be ignorant. I am prepared to take lessons from Sri Vinayakam. If hon. Members would throw more light on the historical aspect of the matter, I am prepared to take it.

SRI K. VINAYAKAM : I am only sorry at the impudent temperament exhibited by my hon. Friends. If only they had heard me fully, they would have understood it. Sir, our country was known as ' Tamil Nad ' in the Literary world ever since the days of ' Sangha Ilakkiya ' but different Dynasties were ruling our country—' Chera ', ' Chozha ' and ' Pandya ' were the names attached to the different kingdoms. Only the king was known as ' Chera ' and not his subjects. They were known as ' Tamil Nattu Makkal ' and the entire country was known as ' Tamil Nad '.

The logic behind it is very simple. If the Party in power does not want to call this State 'Tamil Nad', it is their look-out. After all, they have to face the people during the election time. Therefore, I still press my amendment.

SRI K. T. RAJU : Sir, I second it.

இப்போது தமிழ் நாடு என்ற பெயரானது சங்க இலக்கியங்களில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது பிரச்னை அல்ல. எப்படி மகாராஷ்டிரர்கள், குஜராத்திகள் என்ற முறையிலே, அந்த மாகாணங்கள் அமைக்கப்படுகிறதோ, அதே மாதிரி இன்றைய தினம் சரித்திர இலக்கியத்தில் தமிழ் நாட்டைப்பற்றி இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி விவாதம் வேண்டாம். இன்றையதினம் ஜனங்களின் மனோபாவம் 100-க்கு 90 சத விகிதம் என்று சொல்லலாம் பெரும்பான்மையான மக்கள், நம்முடைய ராஜ்யத்துக்கு, ஒட்டு மொத்தத்தில் பிரித்த ராஜ்யத்துக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்கள். பரவலாக மக்களிடை இந்த எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நண்பர் விநாயகம் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை விட்டுவிட்டு வேறு, அதாவது, இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு நாம் போகவேண்டாம். மக்களுடைய கருத்தை இன்றையதினம் எடுத்துக்கொண்டு, தமிழ் நாடு என்று பெயர்வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

After the existing clause 4, *insert* the following as new clause 4-A :—

"4-A. As from the appointed day, such reorganized State of Madras shall be called as 'Tamil Nad'."

SRI P. JEEVANANDAM : நமது சபை மன்றம், இலக்கிய சொற்போர்மன்றமாக ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான். முதலில் நான் கூற விரும்புவது தமிழ் இலக்கிய அறிவைக்கொண்டு தமிழ் வரலாற்று அறிவைக்கொண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலில் பல்லவ, சாளுக்கியர்கள், அதற்குப் பின்னர் நாயக்கர்கள் காலம், இடைக் காலத்தில், ராஜ ராஜ சோழன் ஆண்ட காலம், அதற்குப் பின்னர் மராத்தியர்கள் ஆண்ட காலம், அதற்குப் பின்னர் பிரிட்டிஷார் வந்த காலம். அந்தக் காலச் சரித்திரத்தில் எல்லாம் ஒரு தடவைகூட தமிழ் மொழியின் வரலாற்றிலே ஒரு அரசன் தமிழ் நாட்டிலே ஆளவில்லை என்பது சரித்திரம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுவல்ல இப்போது விஷயம். இன்றைக்கு காலையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாடு என்று பெயர் செய்யப்படுவது வேண்டாம், சென்னை ராஜ்யம் அல்லது மதராஸ் ராஜ்யமாகச் செய்யப்படுவது பொருந்தும் என்று கூறிய காரணங்களை எல்லாம், நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். இன்னும் நான் வேண்டிக்கொள்வேன். சர்க்கார் தரப்பைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இன்னும் தமிழ் நாடு என்று செய்யப்படுவதுதான் பொருந்தும். என் ? நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் கூறியதில் தமிழன் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறது என்று வற்புறுத்தவேண்டியதில்லை. தொல்காப்பியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரையில் இருக்கிற உலகத்தை தமிழ் கூறும் நல் உலகம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் பேசப்படுகிறது, தமிழ் மறுமலர்ச்சியில் இலக்கியத்தில் தமிழகம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழகம் என்று சங்க இலக்கியங்களில், புறநானூறு, அகநானூறு, இன்னும் வேறு புலவர்களும் தமிழகம் என்று தமிழர்கள் கலந்து, தமிழர்கள் வழங்கிய அந்த பதத்தைத்தான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். காலையில் நிதி அமைச்சர் கூறிய மாதிரி அந்தப் பதத்தில் பெரும் அரசர்கள்—பாண்டியர்கள், சேரர்கள், சோழர்கள்—இவர்கள்தான் இங்கே அரசாண்டார்கள். அத்தனை பேரும், கொங்கு நாடு, பல்லவ நாடு, பரப்ப நாடு, பாரிவள்ளல் ஆண்டது, இப்படித்தான் கூறப்பட்டு இருந்தது. தமிழ் நாடு என்று ஏற்படவில்லை. தமிழ் மக்கள், தமிழ் நாடு,

தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடத்தை, தமிழகம் என்றே கூறிவந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு என்பதைத் தமிழகம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் பாரதியார் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்.

"செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே
இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே"
"தமிழ்த் திருநாடு தன்னை பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா"

இதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபோது சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயருக்குப் பதில், தமிழ் ராஜ்யம் என்று பெயர் வைப்பதில், பல சிக்கல்கள், கஷ்டங்கள் உண்டு என்பதை மறுக்கவேண்டியதில்லை. இருந்தாலும், நம்முடைய நாட்டுக்கு தனியாக, தமிழ் நாடு தான் பொருந்தும் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவேதான், தமிழ் நாடு என்று மக்களுக்கு இந்த உணர்ச்சி இல்லை என்று சொல்வது யதார்த்தத்தைப் புறக்கணிப்பதாகும். அந்தத் தமிழ் நாடு என்பதில், நம்முடைய புதுக் கலையில், புது மறுமலர்ச்சியில், பண்பாட்டில் புதுமலர்ச்சி, இலக்கியத்தில் புதுமலர்ச்சி, தமிழர்களில் புது மறுமலர்ச்சி வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட உணர்வு, தமிழ் நாட்டில் பிறக்கும். இது ஒருநாளும் இந்திய ஒற்றுமைக்கு விரோதம் அல்ல. . . . இது ஒரு நாளும் தேசிய ஒற்றுமைக்கு 4-52
முரண் பட்டதல்ல, இந்த பலம்பொருந்திய இந்திய யூனியனில் 'தமிழ் p.m.
நாடு' என்று நம்முடைய நாடு இருக்கவேண்டுமென்று நம் தமிழ் சமுதாய மக்களிடை வளர்ந்து வரும் உணர்ச்சியைத் திருப்திபடுத்தும் முயற்சி உங்களை எந்தவிதத்திலும் பலவீனப்படுத்தாது. அவர்களுடைய இதயத்துக்கு ஆறுதலாக நாம் சாதிக்கக்கூடிய காரியம் இது. அந்த நோக்குடன்தான் காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருப்பவர்கள் இந்தப் பிரச்னையை நோக்கவேண்டும். இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் இறங்கவேண்டியதில்லை. விநாயகத்திடம் சண்டை போடுவதில் என்ன இருக்கிறது ?

மனோன்மணீயம் சுந்தரம் பிள்ளை சொல்லும்போது

"தெக்கணமும் அதில் சிறந்த திராவிட
நற்றிரு நாடும், அத்திலக வாசனை
போல அனைத்துலகம் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க
இருந்த பெரும் தமிழ் அணங்கே"

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு பாரதியார். அதற்கும் பிறகு பிறந்த தமிழன் (நாமக்கல் கவிஞர்).

"தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு
தனியே அவர்க்கொரு குணம் உண்டு"

என்று சொன்னது திராவிடக் கழகத்தார் அல்ல. காந்தீயத்தில் ஊன்றி வளர்ந்து இன்று ஆஸ்தான கவிஞர் என்று பட்டம் பெற்றிருக்கும் நாமக்கல் கவிஞர் அவர்களே கூறியது. தமிழன் எப்படி உருவாகி வந்திருக்கிறான் என்பதைக் காட்டுவது. தமிழன் என்ற பெயரால் கையெடுத்துக் கும்பிட்டுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சரையும், முதல் அமைச்சரையும் காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருக்கிற மற்ற உறுப்பினர்களையும் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதுதான் முறை. தமிழர்கள் நல்ல முறையிலே இதய பூர்வமாக நம் தேசிய முன்னேற்றத்துக்கும் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், தமிழ் நாடு என்ற திருப்பெயரை சூட்டவேண்டியது அவசியமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திசையிலே இதைப் பார்க்கவேண்டுமே ஒழிய ஒருவருக்கொருவர் கட்சிச் சார்பிலே இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. P. THANGAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. 4-54
நான் இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். p.m.
நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'தமிழ் நாடு' என்று ஒரு நாடு

[Sri S. P. Thangavelu] [29th March 1956

சரித்திர பூர்வமாக இருந்ததில்லை. சரித்திர பூர்வமாக எந்தக் காலத்திலும் ‘ தமிழ் நாடு ’ என்று அழைக்கப்படவில்லை. ஆகவே நாமும் சென்னை ராஜ்யத்துக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை என்று வாதித்தார்கள். இப்படியே சரித்திரச் சான்றுகள் தான் ஒவ்வொன்றுக்கும் தேவை என்றால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நாம் எந்தக் காலத்திலாவது வடநாட்டு ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருந்தோமா என்று நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த வடநாட்டுக்கு தென்னாடு எப்போதுமே கட்டுப்பட்டு இருந்தது இல்லை. தென்னாடு எப்போதுமே தனி நாடாக, சுதந்திர நாடாக இருந்திருக்கிறது. எந்தச் சரித்திர ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு இப்போது நம நாடு வடநாட்டுக்கு உட்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதற்கு சரித்திரச் சான்றுகள் தேவையில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

சென்னையென்று எப்போது இந்த ராஜ்யத்துக்கு பெயர் வைக்கப்பட்டது ? ஆங்கிலேயன் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்த நகருக்கு சென்னையென்று பெயரிட்டு, பிறகு இந்த ராஜ்யத்துக்கே அந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த சரித்திர அடிப்படையையும் கொண்டதல்ல என்பதை அவருக்கு நினைவூட்டுவதன் மூலம் தமிழகத்தின் பெரும் பகுதி மக்கள் இதைத் தமிழகம் என்று அழைக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயக முறையிலே அவர்கள் சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டு அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பண்பாட்டை மதித்து இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாக சென்னை ராஜ்யத்தை ‘ தமிழ் நாடு ’ என்று பெயரிட்டு அழைப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri M. PALANIANDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் இயங்கிய சென்ற காலத்திலெல்லாம் இந்த நாட்டை காங்கிரஸ் மாகாணங்களாக பிரிக்கும்பொழுது தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி, ஆந்திரா காங்கிரஸ் கமிட்டி, கேரள காங்கிரஸ் கமிட்டி, கன்னட காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று தான் பிரித்தார்கள். ஆகவே நம ராஜ்யத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது முற்றிலும் பொருத்தமே. இன்று நம்முடைய நண்பர் ஸ்ரீ ஜீவானந்தம் அவர்கள் பழம் பெரு தேசபக்தர். இன்று அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருக்கலாம. அவர் கலையும் கரையுமபடி நம் ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று ஏன் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று இலக்கிய சான்றுகளுடன் எடுத்துக் கூறினார். நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதை ஏற்றுக்கொண்டால் நிதி யமைச்சரவர்கள் எந்தவிதமான தவறையும் ஏற்றுக்கொண்டவர் ஆகமாட்டார். இந்த அடிப்படையான சிறு விஷயத்தையாவது நிதி அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று காலை நிதி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் “ சென்னை ராஜ்யம் என்பதை தமிழ் நாடு என்று சொல்வதால் எந்தவிதமான லாபமும் நமக்கு இடையாது ; Material advantages ஒன்றுமில்லை ” என்று. மூன்றரை கோடி தமிழ மக்கள, “ வந்தாரை வாழவைப்போன் தமிழன் ” என்று போற்றப்பட்டவர்களுடைய எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு, நம் ராஜ்யத்தை தமிழ் நாடு என்று அழைக்கவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already stated the position of the Government with reference to the renaming of the State. As far as I am concerned, I want that Tamil should be spoken, read, studied and appreciated not only within the limited area of this State but throughout India and throughout the world. That has been my ambition. Therefore, the development of Tamil to that height depends not on how we call our State but upon how we develop the language itself. Let us not be satisfied with mere sentiments. Those who spoke on the amendment call

29th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

themselves, “ பகுத்தறிவாளர்கள் ” . Even Mr. Jeevanandam appealed to my emotion and not reason. There was no reason adduced by anybody why the State should be renamed as Tamil Nad. They appealed only to emotion. I would like to disillusion the Members of one thing. Let them not think that renaming of the State itself is service to Tamil and will enrich Tamil. We have got to do something more for Tamil. Let us not be satisfied with merely adopting a name. As far as I am concerned, I am prepared to work for the development and enrichment of Tamil. We should be proud about our language and we must develop it in such a way as others may also seek treasures in it.

Sir, after full consideration of all the aspects of the question, the Government have come to the conclusion that it is not necessary to change the name of the State. ‘ Madras ’ is good enough. ‘ Chennai ’ is good enough. Whatever be the name, ultimately everything depends on what we are, how we behave and what our ideals and principles are. From that point of view we shall always be Tamilians and we shall always have Tamil culture and develop and enrich the Tamil language.

Therefore I am sorry I am unable to accept the amendment moved by the hon. Member Sri K. Vinayakam. I will once again appeal to the hon. Members not to make this a controversial issue. After all by having that name, they are not serving Tamilnad or even Tamil literature. They will not be serving the interests of Tamilnad by making this a controversial issue. Since there is a difference of opinion, they should leave it at that. If they are really interested in Tamilnad and Tamil literature, I would appeal to them not to press this amendment but leave it to the good sense of the Government to take appropriate action.

Sri P. JEEVANANDAM : Point of information, Sir. தலைவர் அவர்களே ! நிதி அமைச்சரவர்களிடத்தில் ஒரு விளக்கம் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்நாடு என்கிற பெயர் சூட்டவேண்டும் என்கிறவர்கள் தமிழிலே ஆட்சி நடக்கவேண்டும் ; கல்லூரிகளிலே விஞ்ஞானப் பாடங்கள் தமிழிலே போதிக்கவேண்டும்; தமிழ் வளரவேண்டும் ; தமிழ் கலை ஓங்கவேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள், தமிழுடம்பில் தமிழ் ஆத்மா விளங்கவேண்டும் என்பவர்கள். தமிழ்நாடு என்கிற பெயர் வேண்டாம், அவசியமில்லை என்று நிதியமைச்சரவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already stated my views.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, before I decide about the amendment, I would like to point out that the Hon. the Leader of the House was telling us that we were only appealing to his emotion and not to his reason. Sir, let me know whether simply because the Opposition Members are harping upon the same point of calling this State ‘ Tamilnad ’ the Government want to adopt an attitude of antipathy towards every amendment moved by us? Is that the reason for the Government opposing this amendment? Is that the reason why they do not want to change the name of this State?

[29th March 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have nothing more to add, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

"*After* the existing clause 4, *insert* the following as new clause 4-A :—

'4-A. As from the appointed day, such reorganized State of Madras shall be called as "Tamil Nad" '."

The amendment was put and the House divided as follows :

Noes—67.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
" " C. Subramaniam.
" " A. B. Shetty.
Sri K. Rajaram Naidu.
" V. C. Palaniswami Gounder.
" S. C. Virupakshaiya.
" P. K. Thirumurthy.
" R. Kuppuswami.
" N. Mounaguruswami Naidu.
" S. R. Arumugam.
" P. S. Rangaswami Naidu.
Dr. P. Varadarajulu Naidu.
Sri P. G. Manickam.
" M. S. Selvarajan.
" R. Krishnaswami Gopalar.
" N. Ramakrishnana Iyer.
Dr. U. Krishna Rao.
Sri M. R. Ramachandran.
" S. Panchaksharam.
" K. G. Munuswami Gounder.
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" M. P. Periaswami.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
" " S. S. Ramaswami Padayachi.
Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.
Sri T. K. Rama.
" M. S. Munisamy Pillai.
" V. S. Sivaprakasam.
" A. S. Subbaraj.
" T. V. Sannasi.
" A. M. Rathnaswami.
Sri C. Muthiah Pillai.
" K. G. Palaniswami Gounder.
" Vairava Thevar.
" O. Chengam Pillai.
" G. Vagheesam Pillai.
" V. Krishnaswami Padavachi.
" P. S. Krishnaswami Iyengar.
" M. Jagannathan.
" G. Govindan.
" AR. Rm. Chockalingam Chettiar.
" S. Javarama Reddiar.
" S. Ramaswami Naidu.
" R. V. Swaminathan.
" M. G. Shankar.
" P. Urkavalan.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnathambi Thevar.
" I. K. Subramania Pillai.
" K. Venkatamana Gowda.
" K. Kuttikrishna Nair.
" K. H. Bomman.
" V. Dharmalinga Nayakar.
" S. Somasundara Gounder.
" G. Samia Koorayar.
" V. R. Nagarajan.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" A. Appu.
" M. Kattimuthu.
" M. Muni Reddi.
" T. Manavalan.
" M. Palanimuthu.
" K. R. Viswanathan.
" H. B. Ari Gowder.

Ayes—26.

Sri S. Swayam Prakasam.
" S. C. C. Anthony Pillai.
" K. Vinayakam.
" A. Ratnam.
" S. Daivasigamoney.
" M. P. Subramaniam.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" P. Krishnaswami Gounder.
" S. P. Thangavelu.
" M. Kandaswami Kander.
" A. Velon.
" K. R. Nallasivam.
" M. Palanisamdi.
Sri S. Pakkiriswami Pillai.
" A. Ayyaru.
" K. P. Gopalan.
" C. Kandaswami.
" P. Jeevanandam.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" A. K. Subbiah.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisamy.
" C. H. Kanaran.
" R. Krishnan.

29th March 1956]

Neutral—7.

Sri K. Kunhi Mohammed Shafee.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sreedharan.
" S. S. Kolkebail.
Sri C. Kunhirama Kurup.
" M. Narayana Nambiar.
" O. Koran.

Noes—67; Ayes—26; Neutral—7.

The amendment was lost.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Saturday, the 31st March 1956.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 685, Home, dated 2nd March 1956, regarding remission of court fees for petitions relating to conditions of service from the former employees of estates taken over under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]

[29th March 1956

APPENDIX.

Vide answer to clauses (a) to (c) of starred question No. 3490 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th March 1956, page 104 supra.]

[SUBJECT.—*Lignite Investigations, Neyveli—Progress.*]

(a) Investigations by means of bore-holes have proved the existence of lignite in an area of about one hundred square miles in and around Neyveli in Vriddhachalam, Cuddalore and Chidambaram taluks of the South Arcot district at a depth of about 170 feet from ground level, the least recorded depth being 150 feet below the surface. The thickness of the seam varies from zero to 89 feet. There are at least two artesian aquifers below the lignite with confined water under considerable pressure. There is no continuous barrier of impermeable ground of sufficient thickness below the lignite seam to withstand the considerable water pressure of about 8 tons per square foot that would be exerted if the lignite were extracted. An essential pre-requisite to the actual mining of lignite is therefore the control of the ground water below the lignite to prevent a heave-up of the ground from below the lignite and flooding of the mine. The Consulting Engineers, Powell Duffryn Technical Services, Limited, have suggested that the pressure of the aquifer could be controlled and a depression in the water table effected locally at each area by pumping out water from a grid of bore-holes of sufficient depths, drilled at appropriate distance apart and equipped with submersible pumps, new bore-holes being drilled and the pumps moved forward progressively with the advance of the mine workings. On their advice, arrangements are now being made to conduct a large-scale pumping test for a period of 100 days with 20 pumps of a capacity of 1,000 gallons each per minute, in two rows of 10 pumps each, the rows being 250 feet apart and the grid covering a length of 1,000 feet, with pump wells, observation wells and recorder wells. The pump wells required for the test have been drilled and cased and are being developed to allow the free flow of water from the aquifer into the wells without impediment. The observation and recorder holes have also been drilled and cased. Fourteen pumps each with a capacity of 1,000 gallons per minute have been installed, two more will be installed very shortly and another 4 are on their way from Germany. In order to meet the requirements of power for the pumps, a thermal power station of 5,000 KW capacity has been erected. The large-scale pumping test began on 29th February 1956. Based on the data collected during the pumping tests, an integrated scheme for mining and utilization of lignite will be drawn up. Planning for the initial removal of over-burden is also in progress.

29th March 1956]

Bulk samples of lignite (about 30 tons) have been taken from a shaft sunk in the pilot quarry and sent to Germany for detailed tests and analysis.

(b) The total extent of private lands acquired up to 7th December 1955 was 209·83 acres.

(c) The number of villages that may be ultimately affected by the scheme is likely to be the 69 villages mentioned in the schedule to the Madras Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953 and some extra area in the neighbourhood.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 31st March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Unemployment

* 3477 *Q.*—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a deputation of workers and unemployed people was received by the Government at Fort St. George on 18th October 1955, requesting the Government to chalk out measures for relieving unemployment and to introduce comprehensive land reforms and to fix minimum wages, fair rent, etc.; and

(*b*) if so, the action taken by the Government on their request?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) Yes, Sir. A deputation led by Sri S. Pakkiriswamy Pillay, M.L.A., was received by the Chief Minister on 18th October 1955.

(*b*) The several requests contained in the memorandum presented to the Chief Minister were examined and no separate action was considered necessary on any of them, as steps have been initiated on most of them.

SRI A. RATNAM: இந்த மெமோராண்டத்தில் என்ன என்ன கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It contains about 5 or 6 topics, viz., the question of solving unemployment, fixing of minimum wages to agricultural labourers, land reforms, action of the Police in connection with certain agitations in respect of land cultivation, etc.

SRI A. RATNAM: விவசாயக் கூலிகளினுடைய குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. மேலும் மத்திய அரசாங்கம் இன்னும் தீவிரமாக ஆலோசித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. 1948-ம் வருஷத்திய மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டை திருத்திய பிறகுதான் இதை கவனிக்க முடியும்.

[31st March 1956

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Government be pleased to minimise mechanisation of agriculture, if they cannot completely do away with mechanisation, in view of the abundance of man-power available in the country side?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That also is an aspect to be considered. I think evidently the hon. Member is reminded of that on account of the Russian First Deputy Prime Minister's statement on this question recently.

SRI S. RAMALINGAM : வருஷத்திற்கு ரூ. 1,200 வருமானம் வரக் கூடிய நிலம் ஒரு **family unit** என்றும், அதுபோன்று மூன்று யூனிட்டுகள் ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சட்டமியற்றவேண்டுமென்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டமிட்டிருக்கிறார்களே, அந்த சிபாரிசை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா ? அப்படியானால் எந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த சிபாரிசு நிலச் சீர்திருத்தத்தில் மூன்றாவது கட்டத்தில் நிறைவேற்றபடவேண்டியது. நாம் இப்போது இரண்டாவது கட்டத்தில்தான் இருக்கிறோம். மூன்றாவது கட்டத்திற்குப் போகும்போது அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI K. T. RAJU : நாளையிலிருந்து அமலுக்கு வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனைபேருக்கு வேலை கொடுப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது ? எத்தனைபேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பதுபற்றிய விவரம் சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறதா ? விவரம் இருந்தால் அதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In the Second Five-Year Plan, quite a large number will be employed. I do not know the exact number.

Aided Secondary and Elementary Grade Teachers' Training School, Kumbakonam

* 3496 *Q.*—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Correspondent of the Aided Secondary and Elementary Grade Teachers' Training School, Kumbakonam, defrauded the Government and got grants on the strength of false and fabricated bills alleged to have been issued by one Selvam and Brothers, Furniture and General Merchants; and

(*b*) whether any action has been taken against the Correspondent Sri V. K. Arunachala Udayar and, if so, what it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No grant has been sanctioned to the school towards equipment.

(*b*) No action has been taken against Sri V. K. Arunachala Udayar pending the result of police investigation in respect of certain irregularities.

31st March 1956]

* 3497 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : I do not put the question, Sir.

Tuberculosis patients

* 3498 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any scheme for providing financial aid to tuberculosis patients undergoing domiciliary treatment?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Financial assistance is given to deserving poor tuberculosis patients, who are not undergoing treatment as in-patients in hospitals or sanatoria from out of the interest accruing from the Bhavanagar Kshayarog Fund.

SRI S. RAMALINGAM : Is it necessary that those patients should get any recommendation or certificate from the District Medical Officer and, if so, what are the instructions given to the District Medical Officers in respect of giving the certificates?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I believe they have to produce a certificate from some medical officer and also a poverty certificate from some revenue officer.

DR. K. B. MENON : May I know approximately how much money is given?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Rupees ten per month.

SRI K. P. GOPALAN : It is very difficult to get admission in sanatoria. Besides the number of tuberculosis patients are increasing in our country. Will the Government be pleased to arrange for their treatment at home and meet the cost of medicines themselves?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : We are starting clinics at which out-patients are treated and medicines are given.

DR. U. KRISHNA RAU : Will the Hon. the Minister be pleased to state whether this ten rupees is intended to cover the cost of medicine or food or both?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It may cover anything.

Cyclone

* 3499 *Q.*—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of applications received for rebuilding the houses in the cyclone-affected area in Mannargudi taluk of Tanjore district; and

(*b*) how many were sanctioned and the total amount so sanctioned?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) A total number of 6,471 loan applications have been received.

(b) A sum of Rs. 25,370 has been sanctioned so far to 51 persons. Besides this, a sum of Rs. 6,25,000 has been disbursed in this taluk up to 15th March 1956 for repair of damaged houses.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : முன்பு நான் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட சகல ஜனங்களுக்கும் கடன் கிடைப்பதற்கான வழியில் விதிகளைத் திருத்தவேண்டுமென்று சொன்னபோது, அதற்கான முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அந்த வகையில் முயற்சி செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அதிகாரிகள் தாங்கள் எந்த மாறுதலையும் செய்யமுடியாதென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே ஏதாவது உத்தரவு போட்டார்களா ? அல்லது சட்ட சபையில் சொன்னதோடு சரியாகிவிட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : உத்திரவு நிச்சயமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். பழைய உத்திரவுப் பிரகாரம் அதிகப்படியான பணம் கொடுக்க முடியாது. விதிகளைத் தளர்த்தி அதிகப்படியாகக் கொடுப்பதற்கு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. Security இல்லாமலேயே கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது Personal security-யின் பேரிலேயே கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் வீடு ரிபேர் செய்வதற்காக ரூ. 3,000 வரையில் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி அனேக முறைகளில் விதிகள் திருத்தப்பட்டுள்ளன.

SRI S. RAMALINGAM : On a point of order, Sir. The Hon. Minister has not replied to the question in clause (b) as to how many applications were sanctioned.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have replied that the number is 51

SRI S. VADIVELU : பெரும்பாலும் நிலங்கள், குடும்பங்களில் தகப்பன் பேரில் இருக்கின்றன. தகப்பன் இறந்தபிறகு மூத்த சகோதரன் பேரில் அவை மாற்றப்படுகிறது. அவர்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்து முறையில் பாகப் பிரிவினையாகி அதன்படி சாகுபடி செய்தும் வருகிறார்கள். அப்படிப் பட்ட கூட்டுப்பட்டாதார்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுப்பட்டாதார்களுக்கும் கடன் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூட்டுப்பட்டாதார்கள் விஷயத்திலும்கூட கொஞ்சம் விதிகளைத் தளர்த்தி அவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கலாம் என்றுதான் இப்போது உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

9-20 a.m. SRI P. CHELLATHURAI : புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட வட்டாரங்களில் இதுபோன்று வீடுகட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் காலவரையறை உண்டா ? அதாவது, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மனுச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் வரம்பு உண்டா ?

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : இரண்டுக்கும் ஒருவித கால வரம்பும் இல்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : கடன் வேண்டுமென்று கோரி சர்க்காருக்கு வந்துள்ள மொத்த மனுக்கள் எத்தனை ? கோரியிருக்கக்கூடிய மொத்த கடன் தொகை எவ்வளவு ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 6,471 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஓட்டு வீடுகளை ரிபேர் செய்வதற்குக் கடன் வேண்டுமென்று கோரி, மேற்படி மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. குடிசைகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக ரூ. 6,25,630 வரை செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, the Hon. Minister said that rules had been relaxed to the extent of giving loans to joint pattadars. May I know, Sir, in what way the rules had been relaxed so as to enable joint pattadars to get loans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I say from memory, Sir, that even in the case of joint pattadars, if the authorities are assured that there is substantial security on which they could advance loans and that there will be no loss to Government, they have been advised to issue loans. Not only on the security of lands, but also on personal security, loans could be advanced.

SRI V. BALAKRISHNAN : Irrespective of joint pattadars, are managers of joint pattadars recognized to receive the loans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If the manager is a pattadar, he may also be given loans.

SRI G. GOVINDAN : புயலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலே சர்க்காரிடமிருந்து கடன் கேட்கும் விவசாயிகளிடம் அங்கிருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது தகவல் உண்டா ? அப்படி ஏதாவது தகவல் வந்திருந்தால் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அம்மாதிரி பொதுவாக லஞ்சப் புகார் என்று சொன்னால் பிரயோஜனமில்லை.

SRI S. RAMALINGAM : 6,471 மனுக்கள் கடன் கோரி வந்திருக்கும்போது 51 மனுக்களுக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலிருந்தே சர்க்கார் இலாகா எவ்வளவு ஆமை வேகத்தில காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். புயல் அடித்து நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. வீட்டு ஓடுகளெல்லாம் காற்றிலே பறந்து, வீடு இடிந்துபோனவர்கள் திரும்பவும் தங்களுடைய வீடுகளைப் புதுப்பித்துக்கொள்வதற்கு கடன் வேண்டுமென்று மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆறு ஆயிரத்துக்குமேல் மனுப்போட்டிருந்தும் 51 பேர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், பாக்கிபேர்கள் நிர்க்கதியாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். ஆகவே, எவ்வளவு துரிதமாக கடன் கொடுத்து உதவ முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக கடன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகாரிகள் போதவில்லையென்றால் மேலும் பிரத்தியேகமாக அதிகாரிகளை வேண்டுமானால் நியமித்து, கடன் மனுக்களை துரிதமாகப் பைசல் செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்கள் நிர்க்கதியாக இல்லை. நிர்க்கதியாக இருந்தவர்களுக்குத்தான் ரூபாய் ஆறேகால் லட்சம் வரையில் பணம் கொடுத்திருக்கிறோம். குடியிருப்பு இல்லாமல் நிர்க்கதியாக இருந்தவர்க்கெல்லாம் குடிசை ஒன்றுக்கு முப்பது ரூபாய் வரையில் உடனடியாக பணம் கொடுத்து நிவாரணம் அளித்திருக்கிறோம். மேற் சொன்ன ஆறாயிரத்திற்கு அதிகமான மனுக்களெல்லாம் சொந்தமாக உள்ளவர்களிடமிருந்து வந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கே ஏற்கெனவே வீடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை ரிபேர் செய்துகொள்வதற்கு கடன் வேண்டுமென்றுதான் மேற்கண்ட மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் நிதானமாக ரிபேர் செய்துகொள்ளலாம். அந்த மனுக்களையெல்லாம் தீர பரிசீலனை செய்து, யோசித்துத்தான் கடன் கொடுக்கவேண்டும். ஏதோ கவர்ன்மெண்டார் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று மனுப் போட்டால் பணம் வாங்கிக்கொண்டுவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் அனாவசியமாக, யாதொரு

காரணமும் இல்லாமல்கூட மனுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் கடன் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, பொது மக்களுடைய பணத்தை வாரி இறைக்க முடியாது.

SRI K. T. RAJU : முயல் வேகத்தில் புயல் அடித்தும், கடன் நிவாரணம் ஆமை வேகத்தில் இருப்பதால் அங்குள்ளவர்களுக்கு மிகப் பெரிய பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, அடுத்த புயல் வருவதற்குள்ளாவது சர்க்கார் கடன் கொடுத்து நிவாரணம் அளிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அடுத்த புயல் என்று கனம் அங்கத்தினருடைய மனதிலே இருக்கிறது. அதை அவர் அறவே மறந்துவிடவேண்டும்.

SRI S. VADIVELU : மலேயா, சிங்கப்பூர், பினங்கு போன்ற வெளியிடங்களுக்குப் போயிருக்கும் பட்டாதார்களின் குடும்பத்தாருக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This is a new aspect of the question. I cannot straightway answer the question.

Central Road Traffic Board

* 3500 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of revision petitions against orders of Central Road Traffic Board which were disposed of by Government during the period from January to July 1955; and

(b) the number of petitions pending with the Government on 1st August 1955.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) 129 revision petitions were disposed of by Government during this period.

(b) 190 revision petitions were pending with Government on 1st August 1955?

MR. SPEAKER : Question No. 3501 will be taken up on 2nd April 1956.

Local Fund Dispensary at Hosdrug

* 3502 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Local Fund Dispensary at Hosdrug in South Kanara has been included in the list of dispensaries proposed to be provincialized during the Second Five-Year Plan period?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : There has been a long-standing request to take over this dispensary, and there was a proposal to provincialize this dispensary two years back. About two lakhs of people are depending on this dispensary, which is

situated in the headquarters of a sub-taluk. In view of this fact, will the Government consider the desirability of taking over this dispensary in this year itself?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : After all the taluk headquarters hospitals have been taken over by the Government, the case of this dispensary can be considered.

SRI M. NARAYANA NAMBIAR : There is a proposal I understand to provincialize three local fund dispensaries this year. May I request the Hon. Minister to treat the case of this dispensary sympathetically?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Six local fund institutions are proposed to be provincilized during the next year.

Backward Classes Commission

* 3503 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether this Government were requested to offer their opinion on the report of the Backward Classes Commission appointed by the Government of India; and

(b) if so, whether they have made their recommendations and what they are?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir.

(b) This Government have communicated their recommendations to the Government of India. As the Government of India have requested this Government to treat the report of the Backward Classes Commission as top secret, the recommendations of this Government cannot be divulged now.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know, Sir, when the report of the Backward Classes Commission expected to be published?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As soon as the examination of the recommendations of the Backward Classes Commission is over.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if the views submitted by the Madras Government are to be treated as top secret, may we know at least whether the entire report submitted by the Backward Classes Commission is a progressive one in its outlook or a regressive one?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It is with the idea of promoting the general conditions of the Backward Classes that this Commission was constituted. Naturally the recommendations would be as far as possible to the benefit of the Backward Classes,

SRI K. R. VISWANATHAN: Apart from the opinion of the Government ascertained by the Government of India, is it a fact that the Chief Minister was requested to offer his individual opinion on the report?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No, Sir. The Government of India wanted the general reactions of the Government of Madras. The Government of Madras expressed their general opinion in regard to those recommendations.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, while I will not press the Hon. Minister to let out the top secrets, may I know from the Hon. Minister on what criterion did they determine that these recommendations were of a very secret nature? What is the criterion which made the Government think that these recommendations are top secret and that they should not be divulged even to the Members of the Assembly?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: It is the publication of the report that is top secret. It will certainly be divulged in course of time.

SRI R. V. SWAMINATHAN: May I know, Sir, whether any particular community has been omitted from the existing list while making recommendations to the Government of India?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I am sorry, Sir, I cannot answer this question.

SRI V. BALAKRISHNAN: Was the opinion of the State Backward Classes Advisory Committee taken into consideration in formulating the opinion of the Government of Madras, Sir, in their report to the Government of India?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The time for it has not yet come.

9-30 a.m. SRI K. VINAYAKAM: May I know from the Hon. Minister whether he has any indication as to when the report of the Backward Classes Commission will be placed on the table of the House and whether this report will be discussed by this House before the recommendations made in this report are finally approved by the Parliament?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: These are questions which will have to be put on the floor of the Parliament. Certainly the report will be placed before the Parliament.

SRI R. V. SWAMINATHAN: May I know whether it is a fact that the Government have made a recommendation that certain communities like Valayars, Barbers, Washermen, etc., whose social conditions are worse than that of members of Scheduled Castes and Tribes may be removed from the list of Backward Classes and included in the list of Scheduled Castes?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As I said, some communities might have been deleted and some communities might have been included. The whole document is top secret.

SRI V. R. NAGARAJAN: While making recommendations, may I know whether this Government did make any special recommendation for the amelioration of the Backward Classes, having regard to the particular provision in the Constitution, namely Article 46 which enjoins that the State shall promote with special care the economic interests of the weaker sections of the people?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Backward Classes Commission when they visited this State took into consideration all the representations that were made and in accordance with the provisions of the Constitution only they would have written their report. I do not think I can say anything on the matter now.

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை ராஜ்யத்தில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களோடு மற்ற இனத்தவர்களில் ரொம்பப் பேர்கள் சேரவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அந்த இனத்தவர்களோடு சேர்ந்தால் சன்மானமும், நன்மையும் கிடைக்கிறது என்று நினைத்து அதில் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் சேருகிறார்கள். அதனால் மற்றவர்களையும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களோடு சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: அங்கத்தினருடைய அபிப்பிராயத்தை கமிஷனிடம் தெரியப்படுத்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அபிப்பிராயத்தையும் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ததாகத்தான் எனக்குத் தெரிகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know whether the Hon. Minister has verified the fact regarding the difference of opinion with regard to the correctness of the percentage of Backward Classes in relation to the total population?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: All those matters would have been gone into by the Commission and I do not think I can say anything now.

SRI K. VINAYAKAM: Since this report is likely to have a 'telling' effect upon the Backward Classes in general and in view of the fact that colleges and schools will soon be reopened after the summer vacation, will this Government at least urge upon the Central Government to take a final decision in the matter so that any beneficial recommendations made by the Backward Classes Commission may be utilized by members of the Backward Classes of this State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: This Government have anticipated the recommendations of the Backward Classes Commission long, long ago and they have granted certain privileges and concessions already to members of the Backward Classes. Therefore, Sir, apart from the recommendations of the Commission, certain privileges are already being enjoyed by the Backward

Classes in the State, particularly in the matter of the amelioration of their conditions. This has been done not only with reference to Backward Classes but also with reference to Scheduled Castes and Tribes and this inspiring example of this Government has been followed by other States. (Hear, hear.) Therefore, I do not think we can urge upon the Government of India to expedite the publication of this report. They are also trying to expedite the publication of the report, but they have a lot of work to do. I hope the hon. Members will patiently wait for some more time till the publication of the report.

Sri V. GOPALA GOUNDER: In our State, Sir, certain specific concessions are being given to members of Backward Classes in the matter of appointments, etc. May I know whether the Hon. Minister will at least say that the recommendations made to the Central Government will be on a 'par' with the concessions already enjoyed by the Backward Classes now?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: I am sorry I cannot answer that question.

Sri S. DAIVASIGAMONEY: Since there has been a long delay in the publication of the report after the Backward Classes Commission visited our State, may I know whether the report on that Commission is likely to be shelved?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: No, Sir. I do not think it is likely to be shelved.

Sri V. R. NAGARAJAN: On account of the non-publication of the report of the Backward Classes Commission, this Government has not made any special provision for the amelioration of the Backward Classes in the first year of the Second Five-Year Plan period. May I request this Government to convey the feelings of the Members of this House belonging to the Backward Classes that this report should be published as early as possible so that the Government may be in a position to implement the recommendations in the second year of the Second Five-Year Plan?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: While the Five-Year Plan is being implemented, the general benefits that are to be derived by all sections of the people will certainly be there and therefore we need not wait for the Backward Classes Commission's Report for that. Concessions are given to members of Backward Classes and Scheduled Castes and Tribes in Community Development Project and National Extension Schemes areas and they can avail of them. The Government realize that the report should be published as quickly as possible. But hon. Members also should realize the difficulties of the Government of India. It is a very important Commission and its recommendations will be far-reaching in importance, because these recommendations concern

almost more than 50 per cent of the population. Therefore, the examination will have to be done very carefully and very closely. I hope hon. Members will wait for some more time.

Sri S. RAMALINGAM: பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் இப்பொழுது கொடுத்துக்கொண்டுவருகிற சலுகைகளில் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் கமிஷன் கை வைக்காமலிருக்க இந்த சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களா? துர்பாக்கிய வசமாக இன்றைக்கு அளித்துவரும் சலுகைகளை குறைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னால் அதை குறைக்கவேண்டாமென்று இந்த சர்க்கார் சொல்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க முடியுமா?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: அங்கத்தினருக்கு ஏதாவது அதில் கை வைக்கவேண்டுமென்றோ அல்லது கால் வைக்கவேண்டுமென்றோ எண்ணம் இருக்கிறதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

Sri S. DAIVASIGAMONEY: If the Backward Classes Commission make far-reaching recommendations which would involve expenditure more than that set apart in the Budget, may I know whether the Government will come forward before the House with additional Demands for expenditure so that the recommendations of the Commission may be given effect to?

Mr. SPEAKER: I may tell the hon. Member that this is a hypothetical question and is not a supplementary question at all. Now, questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTION.

THE STATES REORGANIZATION BILL, 1956—*cont.*

Clause 5.

Mr. SPEAKER: Sri P. Rangaswami Reddiar has given notice of an amendment which reads as follows:—

"In clauses 5 to 121, *for* the word 'Madras' wherever it occurs, *substitute* the words 'Tamil Nadu'".

This has already been considered and therefore this is out of order.

Now, hon. Member Sri K. T. Sreedharan will move his amendment.

Sri K. T. SREEDHARAN: Mr. Speaker, Sir, I move—

"*For* the existing clause 5, *substitute* the following:—

'5. (1) As from the appointed day, there shall be formed a new State known as the State of Kerala comprising of the following territories, namely:—

(*a*) the territories of the existing Travancore-Cochin State;

(*b*) (1) Malabar district excluding the Laccadive and Minicoy islands;

(2) Kasaragod taluk of South Kanara district; and

(3) Gudalur taluk of Nilgiri district.

[Sri K. T. Sreedharan] [31st March 1956

(2) The territories specified in clause (*b*) of sub-section (1) shall form a separate district to be known as Malabar district in the State of Kerala.' "

9-40 a.m. MR. SPEAKER: Will the hon. Member please tell me how it will be in order in view of his amendment to Clause 4 (Amendment No. 9) having already been negatived. The amendment which the hon. Member sought to bring forward to Clause 4 was "As from the appointed day, the State of Madras shall consist of its present extent excluding Malabar district, South Kanara district, Gudalur taluk of Nilgiris district and the Laccadive and Minicoy islands." As that amendment has been lost, I rule this out of order.

I will now take up the next amendment. The hon. Member Sri M. P. Subramanyam is not in his seat. Therefore, his amendment (Amendment No. 18) will be deemed to have been withdrawn.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, I move the amendment standing in my name (Amendment No. 19)—

"In sub-clause (1) (*a*) of clause 5, *delete* the words 'excluding the territories transferred to the State of Madras by section 4.'

In sub-clause (1) (*b*) (i) of clause 5, *delete* the words 'excluding the islands of Laccadive and Minicoy and '.

Between the words 'Kasaragod taluk' and 'of South Kanara district', in sub-clause (1) (*b*) (ii) of clause 5, *insert* the words 'and Amindivi islands'.

Renumber the existing sub-clause (1) (*b*) (ii) of clause 5, as sub-clause (1) (*b*) (iii), and *insert* the following as sub-clause (1) (*b*) (ii) :—

'(ii) Gudalur taluk of Nilgiris district in the State of Madras, and.' "

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri Kunhi Mohamed Shafee's amendment No. 8 was for deleting clause 4 and renumbering the subsequent clauses. I take it that this also relates to the same thing, viz., the inclusion of the five southern taluks of the Travancore-Cochin State in the Kerala State. As that amendment has been lost, I think this is out of order.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Mr. Speaker, Sir, but the second part of my amendment is to include the Laccadive and Minicoy islands in the proposed Kerala State. That question has not been raised before. Further, the third part of my amendment is for the inclusion of the Amindivi islands also in the Kerala State. This has also not come up before the House for discussion.

31st March 1956]

MR. SPEAKER: So far as the Laccadive and Minicoy islands are concerned, the House has already considered it in the amendment proposed by Sri K. T. Sreedharan (Amendment No. 9) and it has already been lost. What is the other matter which the hon. Member wants to be discussed now?

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, the amendment proposed by the hon. Member Sri K. T. Sreedharan seeks to exclude those islands from the Kerala State. On the other hand, my amendment seeks to include them in the proposed Kerala State.

MR. SPEAKER: The hon. Member is not correct. The amendment of Sri K. T. Sreedharan reads as follows :—

"*For* the existing clause 4, *substitute* the following :—

'(4) As from the appointed day, the State of Madras shall consist of its present extent excluding Malabar district, South Kanara district, Gudalur taluk of Nilgiris district and the Laccadive and Minicoy islands.' "

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, that amendment does not seek to include the Laccadive and Minicoy islands in the proposed Kerala State.

MR. SPEAKER: The amendment will relate only to the Laccadive and Minicoy islands.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: And Amindivi islands also.

MR. SPEAKER: May I know who is seconding the amendment?

(There was nobody to second the amendment.)

MR. SPEAKER: The amendment of the hon. Member Sri Kunhi Mohamed Shafee is lost for want of a seconder.

* SRI K. VINAYAKAM: Sir, I move the amendment standing in my name (Amendment No. 20)—

"In item (i) of sub-clause (1) (*b*) of clause 5, between the words 'excluding the' and 'islands of Laccadive', *insert* the words 'taluk of Palghat and the'."

If my amendment is accepted, sub-clause (*b*) of clause 5 (1) will read as follows :—

"(*b*) the territories comprised in—

(i) Malabar district, excluding the taluk of Palghat and the islands of Laccadive and Minicoy, and."

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this will be quite out of order. Now the hon. Member wants to exclude the taluk of Palghat. So far as the constitution of the Madras State is concerned, we have come to the conclusion as to what it should be.

[Sri C. Subramaniam] [31st March 1956

Now, if Palghat is to be excluded from the Kerala State, does the hon. Member want a separate existence for Palghat taluk. Therefore I am sorry that this amendment will be out of order and this will have to be ruled out.

MR. SPEAKER : I also think so. May I know what the hon. Member has got to say?

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, it is unlikely that this amendment will be accepted. (Laughter.) The Hon. the Leader of the House is now worried about as to where this taluk of Palghat should go. It won't go anywhere and it will be with the Madras State. We can also amend clause 4 suitably. The object of my amendment is to take away the Palghat taluk from the proposed Kerala State and add it to the Madras State and if a Boundary Commission is appointed later on, we shall give back to Kerala the Malayalam-speaking area of that taluk.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri P. Kunhirama Kidav is not in his seat. The amendment given notice of by him (Amendment No. 21) will be deemed to have been withdrawn. So only the amendment of the hon. Member Sri K. Vinayakam remains.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, am I going to add to the weighty arguments already advanced? Malabar district does not comprise entirely the Malayalam-speaking area. There are certain Tamil pockets abutting Coimbatore district and Palghat taluk is not a strange affair to the Hon. the Leader of the House. It is an adjoining taluk of his district and he must have gone there many times. Constant agitation has been going on in that area that the Tamil-speaking portions of that taluk should be merged with the Madras State. The Tamil-speaking population there have held a number of conferences and they have also waited on deputation on the Prime Minister of India, our Chief Minister and the Hon. the Leader of the House. They have proved beyond reasonable doubt that there are certain areas which are predominantly Tamil-speaking. The object of my amendment is this. Instead of leaving the entire taluk of Palghat in the Kerala State, it must be within the residuary Madras State. If a Boundary Commission is appointed, we have no objection to give back the Malayalam-speaking areas of the taluk to Kerala and the predominantly Tamil-speaking areas must be claimed by us. My point is that it should remain with the parent State, namely, the Madras State. I wish that the Congress Party accepts this simple amendment. After all, it is not offensive. It does not do any injustice to the Malayalam-speaking brothern also.

9-30 a.m. * SRI S. DAIVASIGAMONEY : While seconding the amendment so ably moved by my hon. friend, Sri Vinayakam, I wish to say only a few words. Palghat is very famous. It has produced eminent men, judges and other persons. As a matter of fact, I wish to point out that in the High Court we have very many persons coming from Palghat area. Palghat being a border area, our judges and other eminent persons claim themselves not to be

31st March 1956] [Sri S. Daivasigamoney]

Malayalees but Tamilians. Their language is Tamil and it is but meet that this question should be decided by a Boundary Commission, i.e., whether Palghat should go to the Kerala State or remain in our State. Therefore, it would be better if it is retained in the Madras State for the present and if necessary the Boundary Commission may decide the issue later. Therefore, I second it.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this is an obviously unreasonable amendment because, as it is, Palghat taluk has a majority of Malayalee population. Boundary adjustment is a question to be considered later on. But the amendment here is to exclude Palghat taluk in its entirety from the Malabar district and from the future Kerala State. I do not think the hon. Member Sri K. Vinayakam who moved the amendment and the hon. Member Sri Daivasigamoney who seconded it—they themselves are quite serious about it. I would request them not to press the amendment.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member pressing his amendment?

* SRI K. VINAYAKAM : Before taking a decision, I should like to say one word, Sir. I am glad whether I have ably moved the amendment or not (that is a different matter), I was able to persuade the Leader of the House that there is a grain of truth in what I say. Since Tamil-speaking people are large in number in Palghat taluk, will he give me an assurance that the Boundary Commission, when appointed, will go into this question and that he will not completely block out Palghat taluk from out of consideration? If the Boundary Commission to be appointed will have jurisdiction over this area, then I am quite satisfied. If the Leader of the House could give me an assurance that a Boundary Commission to be appointed will go into this question, let them decide whichever way they like . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I can give no such assurance.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is withdrawing.

SRI K. VINAYAKAM : I am not withdrawing, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

"In item (i) of sub-clause (1) (*b*) of clause 5, between the words 'excluding the' and 'islands of Laccadive', *insert* the words 'taluk of Palghat and the'."

The amendment was put and lost.

Clause 6.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

"*Delete* clause 6 and *renumber* other clauses."

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [31st March 1956

This amendment seeks to include Laccadive and Minicoy islands in the coming Kerala State. In the draft Bill, clause 6 runs as follows :—

" As from the appointed day, the Laccadive, Minicoy and Amindivi islands shall cease to form part of the State of Madras and shall become a Union territory."

But the previous amendment that I moved has been dropped for want of a seconder. So, I think, Sir, this amendment will not stand.

MR. SPEAKER : So, the hon. Member is not moving it, I suppose.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The amendment under clause 6 is deemed to have been withdrawn.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The amendment of Sri S. S. Kolkebail.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

" In sub-clause (1) of clause 7, *for* the words ' State of Mysore ', *substitute* the words ' The State of Vijayanagar '."

SRI H. B. ARI GOWDER : I second it.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Mr. Speaker, Sir, it is a historical fact that almost all the States . . .

MR. SPEAKER : Will the hon. Member please move all the other amendments standing against his name? Amendment Nos. 25, 26 and 27 also relate to clause 7.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Sir, I move the following amendments standing against my name, namely :—

" *For* the existing item (*d*) of sub-clause (1) of clause 7, *substitute* the following :—

' (*d*) South Kanara district and Amindivi islands, Kollegal taluk and Talavadi firka of Coimbatore district, Hosur taluk of Salem district and Nilgiris district of the State of Madras; and ' and make consequential changes in the Bill.

In item (*d*) of sub-clause (1) of clause 7, *omit* the words ' except Kasaragod taluk ' in line 1, and *after* the words ' Kollegal taluk ' in line 2, *add* the words ' and Talavadi firka '.

31st March 1956] [Sri S. S. Kolkebail]

After item (*e*) of sub-clause (1), *add* the following as new item (*f*) :—

' (*f*) Madagasira taluk of Anantapur district, and Adoni Alur and Rayadrug of the State of Andhra : ' "

and make consequential changes in the Bill.

MR. SPEAKER : Is Mr. Ari Gowder seconding all the amendments?

SRI H. B. ARI GOWDER : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : Mr. Ari Gowder can also move his amendment.

SRI H. B. ARI GOWDER : Sir, I move the following amendment standing in my name, namely :—

" *Add* the following as new sub-clause (1) (*f*), *after* the existing sub-clause 1 (*e*) :—

' the district of the Nilgiris except a portion of the Gudalur taluk.' "

SRI S. S. KOLKEBAIL : I am seconding it, Sir.

* SRI H. B. ARI GOWDER : This amendment is moved partly to meet the wishes of my neighbours, the Keralians who will have to be friendly with other people in the region where both of them have to live side by side. I would have been very glad to move for an amendment to retain the Gudalur taluk as it is in that district and take the whole district over to Mysore. But, we have got to compromise. We have got to live and let live. That is the idea.

As regards the merger of the Nilgiris with the Mysore State— 10 a.m. about which I said something the other day—I need not repeat all the arguments now but I may say a few points which were left out in my speech. That district must be known to those who have cared to read the history of the Vijayanagar Empire and it belonged originally to Karnataka when it was a part of that Empire. Till Tippu Sultan was defeated, taxes were collected by the Mysore Government from the Nilgiris district. Historically, therefore, it is a part of Mysore. Ethnically also, the people of that district belong to the same group as those of Mysore. Climatically and physically also the similarity between the Mysore Table land and the Nilgiris Plateau is very great. The Mysore City is about 98 miles from Ootacamund whereas Madras is nearly 400 miles. Administratively, therefore, it will be far better if the Nilgiris district goes to Mysore and to that extent the Madras Government will be relieved of the responsibility to look after the district. But they may not agree to it and I understand their attitude towards the Nilgiris. They get a lot of money from that district which they do not like to give up. Otherwise, I do not think that there is any particular reason why they should cling on to it. But when we divide the people on a new pattern, on a linguistic pattern, which will bring into existence a new class of

communities, it will add on to the existing institutionalised caste system which is regretted by one and all. This new pattern is not going to work any better. That is my humble view. There will be, what is called. dominant-subordinate relationship between the dominant group in a State and the minorities. The minorities will exist as an inferior class or caste if you like to call it. That is what is going to happen. Every time we devise to bring about unity among all classes, we create a new class unfortunately. That is our experience in our country. Now that dominant-subordinate relationship will not do any good either to the dominant group or to the subordinate group. It will lead to, what may be called, psychological tensions which will again lead to social conflicts, legislative discrimination, etc. Some of us are up against division and subdivsion under one category or another and when that is coming into being, the only logical course for the subordinate group is to get away from that subordinate position and live a life of equality and self-respect in a region where they get both. That is what exactly impels me to get away from Tamil Nad. The Hon. the Leader of the House might say rather warmly that any fissiparous tendencies shown by the people in the State should be condemned. Very good. I appreciate it. I appreciate it as nobody else does. But he must remember—I am sure that I need not remind him of that—that his successors, the fiery types and the hot-heads, will not listen to his advice. They are going to rule this State. In view of that prospect the position of the minorities should be carefully considered now because it will not be considered later on. That is the main thing which makes me feel that I should go to a State where I can have a better place. I love my Tamil friends as much as anybody else. I have got some intimate friends here. I understand their fanaticism, virtuous fanaticism if they would like to call it. In the composite State of Madras, the Andhras, the Kerallans and others have had a good chance of administering the State on high planes but the Tamilians themselves have not had a large share in the shaping of the destiny of the Tamilians in Tamil Nad. I appreciate their attitude towards this aspect of the matter. But at the same time, my fear is that when their turn comes—as far as my district is concerned—they will adopt an attitude of superciliousness to start with and then that will develop into, what I fear, hatred in the long or short run because group interests will clash. When disputes arise, as they certainly will, between groups the Ministry will have to support the majority group which will be the Tamil group, as against the minority groups, the Kannadigas and others. That is natural but I do not want to blame the prospective Ministry that is to come, because that Ministry will be put into power by the Tamil Nad people and will be removed from that position by them. So, it is natural that that Ministry must respect the feelings of the Tamil Nad people. As far as minorities are concerned, they will be as good as non-existent, politically I mean. They will be as good as disfranchised people. I am one of the only two souls representing their interests as far as my district is concerned. If reason rules the administration even one

man's advocacy can be taken into consideration sympathetically. But I am afraid I am arguing with pre-logical people armed with big sticks. That is what I feel in respect of them. When I think of making an appeal to the Centre, I am reminded of the atmosphere of that place which was once ruled by the Moghuls. Their contention is that as long as the Report of the States Reorganization Commission is there, they are not going to reconsider or alter its recommendations unless there is compulsion.

Now, Sir, that report is not based on a thorough enquiry into the whole state of affairs in the different parts of the country. It would appear that they did not make any official enquiries into the state of things in my district. They did not call for evidence. Similarly, in respect of the taluks included in the omnibus amendment of my friend, Mr. Kolkebail, the same thing appears to have been the case. They would not have enquired into the position of these taluks. Therefore, it is up to us now to discuss everything in detail and make for recommendation. Now it is in the interests of my Tamil friends—Not to have grumbling and disgruntled minorities in their midst who will give them always pin-pricks. I would request them to be generous enough to let these border areas go wherever they want to go. Sir, I am reminded of what one of the greatest poets of the world said. Milton must be remembered by us with gratitude as one of the great Englishmen who gave us independence influenced by his poems and the high sentiments he expressed in them. With gratitude we must remember him. What he said was this: 'He is a great man who wears a Crown; and he is greater man who gives up one.' If you make the Nilgiris a part of Mysore, it will be a greater act. Thank you very much. 10-10 a.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, there are two amendments, one moved by Mr. Kolkebail and seconded by Mr. Ari Gowder and the other moved by Mr. Ari Gowder and seconded by Mr. Kolkebail. When two amendments are moved and accepted by the House, they should not contradict each other. Here we find two contradictory amendments. The amendment of Mr. Kolkebail seeks to include the whole of the Nilgiris district in Mysore whereas Mr. Ari Gowder's amendment says 'the whole of the Nilgiris minus a portion of the Gudalur taluk.' Since they are contradictory in substance to each other, both are out of order.

MR. SPEAKER: It is only an amendment to an amendment. One says the whole of the Nilgiris should be included in Mysore and the other modifies it by saying that a portion of Gudalur be omitted.

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Mr. Speaker, Sir, Kollegal taluk has been rightly added on to the new State of Mysore. The people of that taluk feel happy over it. But they take exception to the fact that it is tacked on to the Mandya district of Mysore. Kollegal is more contiguous with Mysore district than with Mandya district. In Chamarajanagar, Yelandur and T. Narsapur taluks of Mysore district, it forms a long, continuous unbroken

line and all these areas have strong commercial, social and economic ties. The facilities of transport in regard to Mysore are greater than in regard to Mandya district. While that is so, I cannot understand why it is tacked on to Mandya district. What happens is, people who have official work to do with the Government will have to go all the way to Mandya while they have to continue to go to Mysore for other purposes. This has caused great disturbance in the minds of the people of Kollegal taluk. I have already stated that the Kollegal Panchayat Board has passed a resolution to this effect. I have got four such resolutions with me and many more will be passed by the concerned panchayats. The people of Kollegal feel strongly that Kollegal should be tacked on to Mysore. I think the change is necessary.

11-01 a.m.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, there are two amendments before the House. One wants the entire Nilgiris district to go to Mysore and the other says 'minus a portion of Gudalur'. They are conflicting in nature. (Interruption.) Let us see that we do not perpetuate any irregularity. They are conflicting in nature. But the difficulty can be overcome if Mr. Ari Gowder's amendment is seconded by a person other than Mr. Kolkebail and Mr. Kolkebail's amendment is seconded by a person other than Mr. Ari Gowder.

MR. SPEAKER : Will the hon. Member show me the relevant rule in support? As far as I know, every hon. Member has got the right to second every proposition, amendment or resolution moved in the House. We need not go into the contents or merits of each amendment. The question is someone should second the motion proposed or the amendment proposed. Merits do not form part of the question of seconding at all.

Then, before Mr. Kolkebail begins to speak, I would like to know from him one thing. How can he include Amindivi islands in the amendment given notice of by him inasmuch as we have already passed clause 6? Then mention is made of Kasaragod taluk in another amendment again given notice of by him. A like amendment has already been moved by Mr. Ari Gowder. However, I have one objection to Mr. Ari Gowder's amendment, viz., he mentions 'a portion of Gudalur taluk' and he does not specify what that portion is. Nevertheless, it may be there. But Mr. Kolkebail's amendments will have to be ruled out of order unless the position is clarified, and only the remaining portions of his amendments will stand.

*SRI S. S. KOLKEBAIL : I shall be satisfied, Sir, if the remaining portions are accepted. (Laughter.) Apart from that, Sir, clause 7 of the Bill which is now before the House mentions the various territories that will be comprised in the future Mysore State. I say that such a State should consist of or should include also the territorie I have mentioned in my amendment. In the last clause of my amendment, I have said consequential changes have to be effected here and there, viz., wherever the name 'Mysore' occurs, the name 'Vijayanagar' should be substituted and wherever the word 'Kasaragod' occurs in relation to

'Kerala', it should be omitted. Similarly I want that wherever 'Madras State' occurs, the names of 'the Nilgiris', 'Hosur' and 'Talavadi firka' should be deleted. Similarly delate from Andhra State' the territories called Madasita taluk of Anantapur district and Alur, Adoni and Rayadrug of Andhra State and include them in the new Mysore or Karnataka State. It is these amendments which are 'consequential'.

10-20 a.m.

With regard to my amendment to name the Mysore State as 'Vijayanagar', it is not because I want to revive the name of 'Vijayanagar' which was once upon a time a great empire and which is now a forgotton name. All princely States, which were in existence in the year 1947 have been completely abolished. Their names have been obliterated. Even the names of the four States that remained, the names of three States, Travancore, Cochin and Hyderabad have been completely obliterated. They get merged into the names of Kerala, Maharashtra and Andhra. I do not know why in this case of Mysore alone this partiality should be shown and the name 'Mysore' retained. Is it because the Hindu rulers have sacrified a great deal to preserve the State that the name of Mysore is to be retained? This State did not voluntarily join the Indian Union. It is only after a struggle by the people they joined the Indian Union. Therefore I see no special reason for retaining this name 'Mysore State' when all other names of princely States have been completely obliterated such as the States of Udaipur, Gwalior, Baroda and so many others. If it is the intention to call the new State after the name of the State integrated into the new State, then Madras can be called Pudukkotta and Kerala State called 'The Travancore-Cochin' State. The purpose of obliterating the names of the Princely States was that our people who were enslaved by those Princely States should not remember those names. Therefore I say the name 'Mysore State' should not be there and this pollute the Bill. In the preamble of the States Reorganization Bill, we find the statement, that the concerned people have been consulted and thereafter this Bill has been brought forward. My submission is that there was *no consultation* with the Kannadiga people, Kannadiga people coming from Bombay, Hyderabad, Coorg and South Kanara. They have not been asked to state whether the name of 'Mysore' would be acceptable to them. So I submit, Sir, that the name 'Mysore' should be removed and the new State should be named as 'State of Vijayanagar'.

Regarding Kasaragod, I hear there is a chance of reaching a compromise between the Kerala people and the Kannadiga people. Therefore I do not want to press that particular portion of my amendment. With regard to Amindivi Islands, the proposal is that since they are islands in the Arabian Sea they should be under the control of the Central Government. That portion of the amendment also I am not pressing. With regard to Talayadi firka of Coimbatore district, last time when the States Reorganization Report was discussed in this Assembly, I have placed the memorandum submitted by the people of that firka. It is inhabited

completely—about 95 per cent—by the Kannadigas and there is not even one per cent of Tamilians there. In spite of that, it has been retained in the Madras State. It also does not fit in geographically with the Madras State. It is about 3,000 feet above sea-level and is contiguous to Kollegal taluk. People in that firka say and I also say that it should be transferred to Karnataka. With regard to Hosur taluk, there also the people, 60 per cent of them are Kannadigas. Simply because there is no State Government to put forward their claim, just as the Government of Madras, or Andhra, Mysore is not so much interests in the formation of the Karnataka State—and there are no representatives to put forward their case, their case has gone by default. Geographically also it is only 22 miles from Bangalore. It is admittedly a Kannada territory. Therefore in the fitnes of things it should be transferred to Karnataka State to be formed. With regard to the Nilgiri district, I fully endorse what all was said by the hon. Member Sri Ari Gowder. With regard to the other amendments, namely, Madakasira taluk of Anantapur district and Adoni, Aulr and Rayadrug of the State of Andhra, I must say the Andhra State was formed in 1953 by compulsion. Somehow or other Andhra now got a very huge territory. Since the areas mentioned in my amendment are predominently Kannadal area, it is also in the fitness of things that they should be transferred to the new State of 'Karnataka'. Therefore, Sir, my amendments except with regard to 'Kasaragod' and Amindivi Island, I hope, are in order and they will be accepted by the House.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, I am just intervening to make a request to the hon. Member Sri Kolkebail to consider whether it is just to ask the Members of this House, majority of whom are non-Kannadigas, to decide the name of the future Karnataka State. The naming of the future State of Karnataka comprising the territory where Kannadigas live in a majority, is really a matter for the Kannadiga people to decide. After all he has given us the name 'Vijayanagar'. It is a very good name. I have no objection to the name as such. It brings to my memory the glories of the Vijayanagar empire. All this may be relevant and quite good. As far as I am concerned, this is the first time I have ever heard a proposal that the new State should be named 'Vijayanagar'. The people living in the Karnataka area of the present State of Bombay, they want to name the State as 'Samyukta Karnataka'. For some reason or other the people in Mysore, they want it to be named as 'Mysore'. But all these people are going to live in the same new State, the Karnataka State. They may evolve some sort of a compromise as was evolved between the people of Telengana and Andhra to call their new State 'Andhra-Telengana'. These are after all things in which ultimately the wishes of the people have to prevail and if there is any difference, some sort of a compromise can be evolved. They wanted linguistic States. They have got it. With regard to the naming of the State, it is for them to decide the matter ultimately. I would therefore request the hon. Member to consider whether it is

fair to ask us, Members of this House, who do not know anything of the controversy going on in this respect—a majority of us do not know anything—though I know it to a certain extent—to judge this issue. Therefore I would request him not to press the amendment but leave it to the Kannadiga people to decide it.

* SRI K. VINAYAKAM: Sir, in addition to what has been said by the hon. Member Mr. Ramamurthi, I am at a loss to know how Mr. Kolkebail is advocating the adoption of the name of 'State of Vijayanagar' for the 'State of Mysore' that is to be formed. Sir, evidently Mr. Kolkebail is not aware that the City of Vijayanagar does not fall within the State of Mysore that is to be formed. 10-30 a.m.

SRI S. S. KOLKEBAIL: Either I must teach Mr. Vinayakam history or he must learn history.

* SRI K. VINAYAKAM: The Humpi ruins to which architectural importance is now attached are still within the Mysore State, the territory being within Bellary area. Still there is a controversy whether King Krishnadeva Raya was a Telugu gentleman or a Kannadiga gentleman. I am a student of Telugu literature and I have read plenty of it (loud laughter) and books written by the nine authors who were flourishing in those days. They were not Kannadigas and for that matter King Krishnadeva Raya himself was a Kannadiga and that is one good point in their favour. But the entire civilization, the enitre culture and tradition of the area is Telugu. That being so, how on earth are they claiming this? Simply because Krishnadeva Raya once ruled over Vijayanagar, it cannot be claimed that the area belongs to them. (The Hon. the Finance Minister: Why do you take all this trouble?) The various points have to be said. Therefore, I say that it is a matter to be left to the Kannadigas and not to be decided by us here.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM. Sir, I thought Mr. Vinayakam was going to help me by answering the points raised by the hon. Members Mr. Ari Gowder and Mr. Kolkebail. But he let the cat out of the bag and said that he was a Telugu student and therefore he did not care to deal with those points. Apart from that, the position with regard to the Nilgiris will have to be understood properly. Mr. Ari Gowder would give the impression that the Nilgiris is predominently a Kanarese speaking district and therefore it should be tacked on to the Mysore State. In this connection, I would say that the population figures are quite revealing and therefore I would request him to go through them before he puts forth the theory with regard to transferring of the Nilgiris to the Mysore State. According to the 1951 census, the Tamil population in the Nilgiris is 119,045, the Telugu population is 26,469, the Malayalee population is 41,461 and the Kannada population is 40,241, a little less than the Malayalee population. That being the state of affairs, I am really surprised that the hon. Member should put forth the theory in all seriousness. I had been considering his plea as a joke till to-day. But to-day he tried to put that theory with a little more seriousness and advanced arguments in that

behalf. The figures establish that he has absolutely no case whatsoever, even to suggest that the Nilgiris should be tacked on to Mysore. He seemed to put on an attitude of fairness and said that he would compromise with the Malayalees and would give up part of Gudalur to the Kerala State and then take the rest alone. His inclinations may lie with the Karnataka or Mysore State and nobody grudges Mr. Ari Gowder living in Mysore merrily and carrying on his work there. But that is a different matter altogether. But if he should suggest that the Nilgiris district should be tacked on to Mysore, I am sorry, I cannot take it seriously, in spite of the fact that he put on a show of seriousness.

Another argument of his was the 'distance theory' and he said that Ootacamund was only about 100 miles from Mysore. To the border (of Mysore State) it is much less. At that rate, Coimbatore also is only 150 miles from Mysore whereas it is more than 300 miles from Madras. Is it his contention that Coimbatore should be tacked on to Mysore on the ground of distance? Even on the ground of history, Coimbatore was ruled once by Mysore Kings, Tippu and Hyder Ali. Even now there is a Fort situated in Coimbatore town known as Tippu Fort. Therefore, his distance theory is wrong. There is also a good proportion of Kannadigas in Coimbatore, as in the Nilgiris district. If the same argument of distance is to be applied, even Tinnevelly will have to go to Kerala and not to Madras State. This is a confusing theory and he tried to confuse himself in any event even though he cannot confuse this House as far as this is concerned; as far as the Nilgiris is concerned, I am afraid, the case is hopelessly weak and nobody had attempted either in Mysore or elsewhere to ask for the Nilgiris. But for an hon. Member of this House representing the people of the Nilgiris to whom he owes a responsibility to come here and put forth such a theory and claim on behalf of the Mysore State is something to which the people alone can give an answer. I do not want to say anything about it. Therefore, if he is so much interested in Mysore, certainly it is for the people of the Nilgiris to decide whether he should represent them or not. That is a different matter altogether, but I would request the hon. Member not to put forward this claim on behalf of the people of the Nilgiris because I know their attitude and if he wants he may try whether the people are behind him or against him. Therefore, I would appeal to the hon. Member not to press his amendment and make it worse. It is enough he made that statement and let it be there and let him not press this amendment.

So also with reference to Talavadi firka. Sir, it is not a question whether a particular village or a particular firka is Kanarese or not; we have to take the taluk as a whole and the district as a unit has been taken into consideration. I do not think we can accept the contention that Talavadi firka should be in the Mysore State.

As far as Kollegal taluk is concerned, it is for the future Mysore State to decide whether it should be in Mysore district of Mandya district. I am sure the hon. Member Mr. Virupakshayya will

remain a Member of the Legislative Assembly even after separation and he may also get elected as a representative to the future Mysore Assembly. Necessary changes can be made and necessary powers have been given to State Governments to tack on any area to any district. That is purely an administrative matter and that can be looked into then.

I do not quite understand Mr. Kolkebail moving an amendment regarding Madakasira taluk of Anantapur district and Adoni, Alur and Rayadrug of the State of Andhra. Certainly this House is not competent to express an opinion on that and that is not a matter which is within our jurisdiction. It might be that after reorganization, some claims may be made and some arrangements made. But this House is not competent to express an opinion. I hope the hon. Member would not put this House to such an embarrassment. May be it is his personal wish and he wishes certain things to be done. But we have no concern whatever and it would not be proper for us to express any opinion on this matter.

I am sorry, Sir, I am unable to accept any of the amendments, even a part of any. The Leader of the Opposition and Mr. Vinayakam have very ably advanced arguments why the change of name of Mysore should not be considered here, whatever it might be called later on. I am sorry I am unable to accept any of the amendments.

* SRI H. B. ARI GOWDER : Sir, I notice a number of hon. Members supporting the Hon. Leader of the House by way of laughter when he quoted some figures from the census reports. Now admittedly he made a mistake and quoted wrong figures on an earlier occasion and this time also he has quoted the figures not completely. In that way he has erred.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Will the hon. Member please give the correct figures and then proceed?

MR. SPEAKER : If you are in possession of the correct figures, please give them.

* SRI H. B. ARI GOWDER : I was trying to do that. He has quoted the number of Kanarese as only 40,000. He has omitted Badagas who are also Kanarese and who number about 67,000. They speak Kanarese at home. If you want to take all the people who speak Tamil as Tamilians, you can as well take the Malayalees as Tamilians and make a merger of Tamil Nad and Kerala and call it whatever you like. Turning to Sri Vinayakam, you now do that. Won't you? (Laughter.) 10-40 a.m.

MR. SPEAKER : The hon. Member should address the Chair.

* SRI H. B. ARI GOWDER : Besides these two communities who number about 107 and odd thousand people, there are other

hill tribes, primitive tribes, the ancient settlers who have been put under others and they number from our careful enquiry about 20,000.

MR. SPEAKER: I cannot allow the hon. Member to make another speech. I thought he had some personal explanation to make or he rose to rectify some errors in the figures given by the Hon. Finance Minister. If he has any, I request him to do so and not to make another speech on the same subject.

* SRI H. B. ARI GOWDER: I thank you very much. I have omitted a big thing and I should refer to it in fairness to the Hon. Minister and to this House and that is by way of clarification. My friend referred to the fact that the people are not behind me.

MR. SPEAKER: The hon. Member should not address another hon. Member as a friend unless he belongs to the same party.

* SRI H. B. ARI GOWDER: I am sorry, Sir. The Hon. Leader of the House has stated that I have not got the backing of my Constituency in regard to this matter. I explained it day before yesterday when he was not here. But when he came I wanted to repeat it, he said that he had heard me from another place and so I stopped repeating. Since he is repeating the same mistake, evidently he does not remember what I said. I have got the backing of practically the whole district, if you take the resolutions of the Panchayat Boards, the Congress Committees, the Taluk Committees and the District Board and others into consideration. Because the Hon. Minister has made a statement like that and it will be given wide publicity, I have to make that correction. Hon. Members who were present then are also here to-day and they know what I said. As regards representation of the people's view, I think I have put it sufficiently clearly before the House. Besides, the two members representing the people (of the Nilgiris) in this House belonging to two different parties opposing each other, the Congress and the Opposition, are also one in this matter. What more does the Minister want? If he wants, I can even tell him that the member who represents the district in the Lok Sabha, should be deemed to have been in favour of the merger, as evidenced by his signature attached to a report submitted to the Dhar Commission in 1948. So, every way possible representation by the representatives of the people has been made both to the Centre and to this House and if this is not representative enough, I really do not know what it is. Thank you, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) of clause 7, *for* the words 'State of Mysore', *substitute* the words 'The State of Vijayanagar'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I will put the amendment to vote leaving out the words "and Amindivi Islands". The question is:

"*For* the existing item (*d*) of sub-clause (1) of clause 7, *substitute* the following:—

'(*d*) South Kanara district, Kollegal taluk and Talavadi firka of Coimbatore district, Hosur taluk of Salem district and Nilgiris district of the State of Madras; and' and make consequential changes in the Bill."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I will put the amendment to vote leaving out the words "*omit* the words 'except Kasaragod taluk' in line 1, and". The question is—

"In item (*d*) of sub-clause (1) of clause 7, *after* the words 'Kollegal taluk' in line 2, *add* the words 'and Talavadi firka'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

"*After* item (*e*) of sub-clause (1), *add* the following as new item (*f*):—

'(*f*) Madagasira taluk of Anantapur district, and Adoni, Alur and Rayadrug of the State of Andhra;'

and make consequential changes in the Bill."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

"*Add* the following as new sub-clause (1) (*f*), *after* the existing sub-clause 1 (*e*):—

'the District of Nilgiris except a portion of Gudalur taluk'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: There are no amendments to clauses 8 to 13.

Clause 14.

MR. SPEAKER: With reference to the amendments of Sri Vinayakam, Jeevanandam and others, I have to say that in the amendment of Sri M. P. Subramaniam there is a reference to the appointment of a Boundary Commission and that has been voted against and therefore, I think these amendments will not be in order.

* SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, you have been kind enough to refer to the amendment of Sri M. P. Subramaniam which says that a Boundary Commission should be appointed for the entire border areas of our State which will mean the border disputes with Kerala, Mysore as well as Andhra. But my amendment seeks to refer only to the disputes that existed between Madras and Andhra. This is quite a different one. But the amendment of Sri M. P. Subramaniam is an all-comprehensive one, but my amendment

[Sri K. Vinayakam] [31st March 1956]

refers only to the disputes existing between Madras and Andhra. Here, I would like to point out that a similar amendment was passed when the Andhra Bill was discussed on the floor of this House and it is I who moved that amendment. That amendment only sought that a Commission should be appointed to decide about the disputes between the Andhra and Madras States which was accepted by the entire House. So, this amendment only seeks to reiterate what has been already accepted by this House. Then, what was the position of this House? The Andhra members were also here and the present House with the old Andhra members accepted that amendment. Even the Government did not have any objection to it. So, my amendment only reiterates what we have done and what action we have already taken and this should be treated separately from the amendment moved by Sri M. P. Subramaniam.

10-50 a.m. MR. SPEAKER: I am concerned more with the procedure. The hon. Member himself admits that the amendment of Sri M. P. Subramanyam is more comprehensive than his own amendment. I want to read to him a portion from Sturgis's 'Parliamentary Procedure' regarding finality of amendment—

> When an amendment is adopted or when an amendment is rejected, the same, or substantially the same, question or idea cannot be presented again at the same meeting or convention unless the vote originally taken on the amendment is reconsidered. This rule applies where it is sought to take out an amendment or a part of an amendment previously adopted or to adopt an amendment or a part of an amendment previously rejected or any combination of the two.
>
> This rule is necessary in order to terminate debate upon a question which might otherwise be continued indefinitely by renewing and rephrasing amendments.

The idea contained in Mr. Vinayakam's amendment is put in a more comprehensive form in Mr. M. P. Subramaniam's amendment which was put to vote and lost. Applying the general rule that I have quoted, Mr. Vinayakam's amendment is out of order. I am not saying anything about the merits; I am only concerned with the procedure regarding the amendments.

* SRI K. VINAYAKAM: I have understood the ruling given by you. But there is a snag in this issue.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Speaker has given the ruling that the amendment is out of order. To reopen the ruling and try to convince the Speaker that it is wrong will almost amount to contempt, and therefore I would request the hon. Member not to attempt it.

* SRI K. VINAYAKAM: Has the Speaker given a ruling? He has only adduced arguments for ruling it out of order.

MR. SPEAKER: I have given my ruling and I have supported it by a statement from a standard book on Parliamentary procedure. If the hon. Member has got anything to say but not on the ruling I do not want to shut him out.

31st March 1956]

* SRI K. VINAYAKAM: I respect the ruling given by the Chair, I am not going to speak on the ruling. But I am speaking on the merits of the question.

MR. SPEAKER: That is, if anything, much worse. The amendment of Sri K. Vinayakam is ruled out of order. As is clear from the quotation I read out to the House, it is possible for a member to give the same amendment under different phraseologies. If the central idea is that a Boundary Commission should be appointed, an amendment incorporating that idea has been put to vote and lost. The hon. Member cannot renew it.

SRI K. VINAYAKAM: In the amendment of Sri M. P. Subramanyam, there is a time-limit. That makes a vital difference between his amendment and my amendment.

MR. SPEAKER: I have ruled the amendment out of order.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, with regard to the next amendment given notice of by Messrs. K. P. Gopalan and S. Ramalingam and the amendment next to that given notice of by Mr. P. Jeevanandam and two others, I want to make a submission before a ruling is given. The amendment of Sri M. P. Subramanyam sought the appointment of a Boundary Commission within one month from the date of passing of the Bill for settlement of the areas in dispute between Madras on the one side and Kerala or Andhra on the other side. It may be that the House rejected that amendment because it did not want to recommend to the Central Government the constitution of a Boundary Commission within that one month. In these two amendments, there is no time-limit and they simply recommend to the Government of India to include a provision for the appointment of a Boundary Commission before the Bill is introduced in Parliament. There may be disputes not only between Madras and Kerala or Andhra, but also between Kerala and Mysore. Provision should be made for the settlement of all disputes in general. Otherwise how are the disputes going to be solved? These two amendments are very important in that they lay down a method for the settlement of inter-State disputes and I submit they should not be ruled out of order.

MR. SPEAKER: I quite realize the importance of the amendments. Sri M. P. Subramanyam's amendment is more comprehensive and it comprises Andhra, Kerala and Madras.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The position is this. The question of disputed areas was discussed, it was decided that it should not be left in doubt for future decision, certain decisions were taken, we accepted those decisions, and those decisions have been incorporated in this Bill. The amendment proposing the appointment of a Boundary Commission in respect of the disputed areas came up before the House and it was voted down. The substance of the same amendment is put in these amendments. It may be that the time factor mentioned in the lost amendment is not

[Sri C. Subramaniam] [31st March 1956

there in these amendments. But on that ground they do not cease to contain the substance of the lost amendment, namely, the appointment of a Boundary Commission. When decisions have been taken about disputed areas, there is no question of re-opening them. About that, I have advanced arguments and the House has accepted them. The substance of the previous amendment, namely, the appointment of a Boundary Commission has been disposed of, with or without the time-limit. No useful purpose will be served by discussing the same thing, and I think even the procedure is against it.

11 a.m. SRI P. RAMAMURTHI: Sir, the question is not with reference to the arguments. The question is about the substance of the two amendments. I can understand the argument of the Hon. the Leader of the House if the amendment given notice of by Sri K. P. Gopalan had been put to the House first. His amendment relates to the appointment of a Boundary Commission as such. If his amendment had been put to the House first and lost, then there would be substance in the argument of the Hon. the Leader of the House that the principle of the appointment of a Boundary Commission had already been decided. But this argument cannot hold good now for the simple reason that the amendment of Sri M. P. Subramanyam stands on a different footing. Simply because that amendment speaks of appointing a Boundary Commission within a certain date and that amendment was lost, the Hon. the Leader of the House cannot adduce arguments against the appointment of a Boundary Commission at any time, which the amendment now before the House envisages. We cannot be guided by arguments. We are guided by the wording of the amendments. The particular meaning, the particular wording, and the particular substance of the amendments should be looked into. The amendment of Sri K. P. Gopalan deals with the appointment of a Boundary Commission as such. The amendment of Sri M. P. Subramanyam deals with the appointment of a Boundary Commission within a certain date and for a specific purpose. As I said, if the amendment of Sri K. P. Gopalan had been put to the House earlier and had been decided upon, the amendment of Sri M. P. Subramanyam would be out of order. But that is not the case now. Therefore, I say that it cannot be considered that the substance of the present amendment had already been considered.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, the amendment of Sri M. P. Subramanyam deals with the claims of Tamilnad on the territories of Kerala and not the claims of Kerala on Tamilnad. There is no mention of Mysore State there. My amendment is a separate amendment by its very nature. I request that my amendment may be allowed.

MR. SPEAKER: I have already read out to the House that so far as amendments are concerned, it is not the mere phraseology but even the question or the idea behind them that is important. The amendment before the House cannot even be regarded as an amendment, because an amendment to a clause should be to substitute something, or to take away some words from the clause, or to add some words. The amendment of Sri K. Vinayakam before the House more or less reads like a resolution. It says:

31st March 1956] [Mr. Speaker]

'This Assembly urges upon the Central Government the immediate necessity of appointing an impartial Boundary Commission . . .'

Therefore, this cannot be regarded as an amendment to any particular clause. This can be treated only as a resolution. I suppose hon. Members do not want me to support what I say regarding amendments, with authorities. Therefore, I rule the two amendments of Sri K. Vinayakam and the amendment given notice of by Sri K. P. Gopalan and Sri S. Ramalingam, and also the amendment given notice of by Sri P. Jeevanandam, Sri N. K. Palaniswami and Sri C. Kandasamy out of order in view of the amendment of Sri M. P. Subramanyam havng been already put to the House and lost.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I bow to your ruling. But before proceeding further, I would like to bring to the notice of the Hon. Speaker that this amendment was given notice of not to this particular clause. This amendment was given as an amendment to the resolution which the Hon. the Leader of the House had given notice of. Unfortunately this amendment had been put under this clause. There must be some mistake somewhere. Therefore, I submit that I may be allowed to move this amendment to the final resolution that will come later on.

MR. SPEAKER: After all, the States Reorganization Bill is before the House for expressing opinion. And, as I said, these are not strictly amendments. If the hon. Member has got any other method by which he can express his opinion, that can be decided later. Because, I find that in the end the views and the resolutions of the House regarding this Bill are going to be forwarded to the Government of India.

Clauses 15 to 21.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri S. P. Thangavelu will move his amendment.

SRI S. P. THANGAVELU: Sir, I move the amendment . . . .

SRI A. RATNAM: Sir, I want to know why the hon. Member Sri S. P. Thangavelu has been asked to move the amendment when my name stands first in the list.

MR. SPEAKER: I was told that the hon. Member Sri S. P. Thangavelu would move his amendment, and so I called on that hon. Member to move his amendment. You can as well move your amendment.

[31st March 1956

Sri A. RATNAM : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

" *Delete* clauses 15 to 21 in Part III and *renumber* the other clauses."

(Sri K. T. Sreedharan rose in his seat.)

Mr. SPEAKER : It is enough if one of the five hon. Members who have given notice of the amendment moves the amendment. It is not necessary that all the five hon. Members should move the same amendment.

The amendment was duly seconded.

Mr. SPEAKER : Amendment moved :

" *Delete* clauses 15 to 21 in Part III and *renumber* the other clauses."

Sri A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த திருத்தமானது மிகமிக முக்கியத்வம் வாய்ந்த திருத்தம். காரணம் இந்த சபையிலே ஏற்கெனவே கொண்டுவரப்பட்ட S.R.C. ரிப்போர்ட்டில் இந்த Zones, Zonal Council-ஐப் பற்றி ஒரு வார்த்தையும் கிடையாது. இந்த Zonal Council என்பது 15-லிருந்து 21 கிளாஸ்கள் வரை பொருந்தியது ஆகும். இதற்கு முன்னர் மொழிவழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்களை பிரிக்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அது அறிவிக்கப்பட்டது. அ த நேரத்திலே நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மட்டுமல்ல, எல்லா ராஜ்யங்களிலும் கிளர்ச்சிகள் கிளம்பி 'இது சரியான தீர்ப்பு அல்ல; மக்களுக்கு அநீதி விளைவிக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று கோஷங்களும், கிளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டு அதனால் பல இடங்களிலே துப்பாக்கி பிரயோகங்கள்கூட நடந்து இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி இன்று விவரிக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இந்த குழப்பங்களையும், போராட்டங்களையும் கொண்ட நேரு சர்க்கார் மத்தியிலே தட்சிண பிரதேசம் போன்ற மண்டலங்களை எல்லாம் அவர்களுடைய ஆலோசனைகளாக சொல்லிவந்தார்கள். அப்படி சொல்கின்ற நேரத்திலே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இதனை எதிர்த்து பல காரியங்கள் நடைபெற்றன. இதனை பல ராஜ்யங்கள் எதிர்த்தன. அதற்காக பலர் உயிரைக்கூட இழந்தனர். அந்த நிலையிலே இருக்கும்பொழுது Zonal Council என்றெல்லாம் இந்த புதுமாதிரியான திட்டம் புகுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் இது பசுந்தோல் போற்றிய புலியாக மாறிவிடும்போல் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே, இவைகளுக்கு இன்னும் அதிகமான பொறுப்புகளும் கொடுத்து பல காரியங்களை செய்ய முடியும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தட்சிண பிரதேசத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் ஒருவாறு மக்களுக்கு நன்மை கிடைத்ததாக இருக்குமே தவிர இந்த Zonal Council-ல் இருக்கிற விதிகளைப் பார்த்து பரிசீலிக்கிற நேரத்திலே பிரசிடெண்டு அவர்களாலே நியமனம் செய்யப்படுகின்ற Union Minister ஒருவரும் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கிற முதலமைச்சரும், மற்றவர்களையும் போட்டு செய்யப்படுகிற ஒரு காரியமாக இருக்கிறது; இதன் மூலமாக நம் மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு மக்கள் சபைக்கு M.P.-களாக அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறவர்கள் அங்கு நம்முடைய ராஜ்யங்களைப்பற்றி நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கிற மக்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று பிரதிபலித்து பேசுவதற்குக்கூட இது தடையாக முடியும். காரணம் இது மத்திய சர்க்கார் என்ன சொல்கிறார்களோ அதனை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இந்த Council இருக்க முடியுமே தவிர, இந்த நியமனம் பெற்ற மெம்பர்கள் அங்கே இருந்து கொண்டு அந்த மத்திய சர்க்கார் என்ன சொல்கிறார்களோ அதனை தீர்மானித்து அவர்களுக்கு சிபார்சு செய்யக்கூடிய நிலையிலேதான் இந்த Zonal Council இருக்குமே தவிர வேறு கிடையாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் உத்தியோகஸ்தர்கள்தான் எல்லா காரியத்தையும் நடைமுறையில் செய்யக்

31st March 1956] [Sri A. Ratnam]

கூடிய பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை இன்று கொடுக்கப்படவில்லை. ஏதோ மெம்பர்களுக்குத்தான் ஓட்டுரிமை கொடுக் கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆபீசர்களுக்கு கிடையாது. ஆனால் அட்வைசரும், முதல் மந்திரிகளும்தான் இந்த கவுன்சிலில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஏதாவது செய்வார்கள் என்றால், அதனை ஒவ்வொரு ராஜ்யமும், மத்திய அரசாங்க மும் உத்தரவுகளையோ அல்லது சர்குலர் போன்ற நோட்டீஸ்களையோ அனுப்பி என்ன வேண்டுமோ அதனை அமுல் செய்துகொள்ளலாம். இந்த நிலையில் இருக்கிற இந்த கவுன்சில் மூலமாக மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஏதாவது பார்லிமெண்டில் பேசினால், இது Zonal Council-லிருந்து சிபார்சு செய்யப்பட்டு காரியங்கள் ஏற்கெனவே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே மெம்பர்கள் பேசுவதற்கு ஆதாரமே கிடையாது என்று அங்கு rule out செய்வதற்கு வேண்டிய காரியமும் இருந்துகொண்டிருக்கும் என்று நாங்கள் அச்சப்படுகிறோம். அது மட்டுமல்ல. இந்த தட்சிணப் பிரதேசத்தை தமிழ் மக்கள் விரும்புவது கிடையாது. விரும்பவும் இல்லை. அம்மாதிரியே மைசூரிலும், மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இதனை எதிர்க்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே மறைமுகமாக ஒரு Zonal Council, இதனாலே எல்லாவற்றையும் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்வதானது மக்களை ஏமாற்றும் வித்தையாகத்தான் முடியுமே தவிற வேறு அல்ல என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். எனவே இந்த திருத்தத்தின் மூலமாக இந்த Zonal Council-ஐ நாம் தவிர்க்க முடியும். எனவே 15-வது விதி முதல் 21 விதி வரையிலுள்ள 3-வது அத்தியாயம் இந்த திட்டத்திலே தேவைப்படாது என்று கூறிக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தின் மூலமாக 3-வது அத்தியா யத்தை எடுத்துவிடும்படி கோருகிறேன்.

* Sri K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, we are objecting to 11-11 a.m.
the provisions made in this Bill for the formation of Zonal Councils because in no other Constitution of any country in the world there exists such a provision for the formation of Zonal Councils. This Zonal Council which is created is an intermediary body between the State and the Central Government. This is a new innovation, Sir. Why we are objecting to the formation of such Councils is for the reason that these Councils are given powers of supervision over us. I may even say that Zonal Councils will act as watch-dogs of the Central Government over the affairs of the various States. The Governor has got powers under the provisions of the Bill to nominate two Ministers as Members of this Zonal Council while the Chief Minister *ipso facto* by virtue of his office is also a member of this Council. Therefore, the invisible hand of the Governor in the functioning of the Council is there. This is a vital matter and this goes against the very spirit of the provisions of the Constitution itself. By vesting the Governor with the power to nominate two Members to the Council, *ipso facto* he becomes more powerful than even the President of the United States of America. This Zonal Council is supposed to be an advisory body. But this has been given statutory powers, according to the provisions of the Bill. The Chief Secretary of each State represented on the Zonal Council will also be a Member of the Council. This Council has been given wide powers. According to the provisions made, ' this Council may discuss any matter in which some or all of the States represented in that Council . . . have a common interest ' and ' all questions . . . shall be decided by a majority of votes of the Members present . . .' Therefore, in deciding questions the majority of members in that body will have a voice, and therefore this Council becomes a statutory body . . .

[31st March 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It may be a statutory body but still it is an advisory body. The hon. Member was saying that some statutory power was being conferred on this body. I wish to know what statutory power has been conferred on this body. By statute, it is only an advisory body and that is why no executive or legislative or judicial power is being transferred to this body at any time. Evidently the hon. Member is under a misapprehension.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, any decision taken in this Council is to have effect if it commands the support of a majority of the Members present at the time the decision is taken. (The Hon. Sri C. Subramaniam: That is only a recommendation.) Though to start with this Council may be entrusted with advisory powers, later on this Council may be vested with statutory powers. Our fear is this. In the South there is a clamour against the introduction of Hindi. As far as this question is concerned, the attitude taken by our State Government is conciliatory. I consider that the formation of Zonal Councils is only a ruse and an indirect move for imposition of Hindi on all the Southern States. I shall explain this. If four Southern States are brought in this Zonal Council, and if they function together in this Council, I wish to ask what language except Hindi is going to be the medium of communication between the four States in the Zonal Council and between the Zonal Council and the Central Government. This is an indirect move for spreading Hindi to a greater degree in the South. This is another way of forming Dakshina Pradesh. I was told in a private talk by one or two Ministers that this is nothing but 'Dravida Nadu', for achieving which some people in our State are agitating. But, it is not so, Sir. Who is going to preside over this Zonal Council? It is the Minister coming from the Centre that will be presiding over the meetings of this Council. Even the agenda to be discussed at the meetings of this Council will have to be approved by the Chairman of the Council. This Zonal Council is only a limb of the Central Government. I can appreciate if some of the subjects coming within the purview of the Central Government are transferred to the Zonal Councils. Then, it can be said there is some semblance of democratic principle adopted in the provisions. But, on the other hand, none of the subjects under the purview of the Centre is transferred to this body. So, I consider that it is quite unnecessary to form Zonal Councils. That is why, Sir, I oppose the formation of Zonal Councils.

11-16 a.m. SRI S. P. THANGAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்ய புனர் அமைப்பு மசோதாவில் மண்டல சபைகள் ஏற்படுத்துவதற்காக இருக்கின்ற ஷரத்துகளாகிய 15-ல் இருந்து 21-வது அம்சம் வரை உள்ள ஷரத்துகளை இந்த மசோதாவிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த திருத்தத்தின் கீழ் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஷரத்து அவசியமில்லாதது. ராஜ்ய புனரமைப்பு மசோதாவில் இந்த ஷரத்துக்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. மண்டல சபைகள் செய்யவேண்டிய பல வேலைகள்

31st March 1956] [Sri S. P. Thangavelu]

இந்த ஷரத்துக்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைபற்றியெல்லாம் ஏற்கெனவே நமது அரசியல் சட்டத்திலேயே 263-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்பதை சபையோரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கும் இடையேயுள்ள பொதுவான விஷயங்கள் சம்பந்தமாகவும் எல்லா ராஜ்யங்கள் சம்பந்தமாகவும் உள்ள பல பொதுவான விஷயங்களிலும் ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு அரசியல் சட்டத்தில் 263-வது பிரிவில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரங்களை உபயோகித்து ராஜ்ய சட்டசபைகளின் மூலம் காரியங்களைச் செய்யலாம். ராஜ்ய சட்ட சபைகளின் மூலம் நிறைவேற்ற முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் ஜனாதிபதியின் உத்தரவின் பேரில் தாராளமாக நிறைவேற்றலாம். ஆகவே ஏற்கெனவே அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் மூலம் நாம் வேண்டிய காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியும். அந்த அதிகாரங்களை மறுபடியும் ராஜ்யபுனரமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள ஷரத்துக்களிலும் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே இந்த ஷரத்துக்களை இந்த மசோதாவிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கோரும் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த சபையில், பேசும்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், இந்த மண்டல சபைகள் எப்படி வேலை செய்யும் என்பதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் இவை ஆலோசனை சபைகளாகத்தான் இருக்குமென்றும் பிறகு இவைகளுக்கு மேலும் மேலும் அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்காருக்குமிடையே எப்படி மண்டல சபைகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படுமென்பது சரியாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை, இந்த மண்டல சபைகளுக்கு அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு நாளாவட்டத்தில் தட்சிணப் பிரதேசம் போன்ற ராஜ்யங்கள் ஏற்படுத்தப்படுமோ என்று தோன்றுகிறது. பொது மக்களின் எதிர்ப்பு காரணமாக இப்போது தட்சிணப் பிரதேசம் அமையமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே மறைமுகமாக தட்சிணப் பிரதேசம் கொண்டுவருவதற்கு இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றனவோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. தட்சிணப் பிரதேசம்பற்றி நமது ராஜ்ய மந்திரிகள் இன்னும் அதிகார பூர்வமாக தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்தான், தன் சொந்தக்கருத்து என்ற முறையில், தட்சிணப் பிரதேசம் அமைக்கப்படுவதால் ஏற்படும் நன்மைகளைப்பற்றி பத்திரிகையாளர்களிடத்தில் விளக்கமாக கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சர்க்காரின் திட்டவட்டமான அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைப் பற்றி இந்த சபையிலோ வெளியிலோ மந்திரிகள் சொல்லவில்லை. மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டுதான் தட்சிணப் பிரதேசம் அமைப்பது முடிவு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்துங்கூட, இந்த மண்டல சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதிகாரங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பார்க்கும்போது, இந்த மண்டல சபைகள் ஏற்பாடு கடைசியில் தட்சிணப் பிரதேசம் என்று உருவாகிவிடுமோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்தால் அது உண்மையில் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகும். மண்டல சபைக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்படுமேயானால், 11-22 a.m. ராஜ்ய சட்டசபையாகிய இந்தச் சபையினுடைய அந்தஸ்தே பாதிக்கப்படக்கூடும் என்று நான் கருதுகின்றேன். ராஜ்ய சட்டசபையும் மத்திய சட்டசபையும் சில வரையரைக்குட்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின்கீழ் இயங்கிவருகின்றன. இந்த இரண்டு சபையும் ஒன்றுக்குள்ள அதிகாரத்தில் மற்றொன்று சாதாரணமாக தலையிட முடியாத அளவு அரசியல் திட்டத்திலே திட்டவட்டமாக வகுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு சபைகளுக்கும் இடையிலே வேறொரு அதிகாரம் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஒரு சபையை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக இங்கிருக்கிற ராஜ்ய சட்டசபையின் சுய நிர்ணயத் தன்மை பாதிக்கக்கூடும். ராஜ்ய சட்டசபைகளின் சுய நிர்ணய உரிமையை பாதிக்கக்கூடிய அளவு முறையிலே மண்டல சபை பின்னால் வளரக்கூடும் என்று அஞ்சுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆகவே, 15 முதல் 21 வரையுள்ள ஷரத்துக்களை நீக்கிவிடவேண்டுமென்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

[31st March 1956

* SRI K. T. SREEDHARAN : Mr. Speaker, Sir, I also have given notice of the amendment for deleting clauses 15 to 21. The intention of bringing in these clauses into the Bill may no doubt be good, but I am afraid the result cannot be achieved by the mere introduction of these clauses. We know the working of the Advisory Councils. Even the unanimous recommendations of these Advisory Councils are not implemented by the Government. So I am afraid that this will entail only huge expenditure that cannot be borne at all. By this, I am not pleading that greater executive powers should be given to these Zonal Councils. If these Councils are given executive powers, then the functioning of the State Governments would also become impossible. In order to avoid the huge expenditure and in view of the practical difficulties I suggest that these clauses may be deleted.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have been listening to the arguments put forward by hon. Members to find out the reason for opposing the idea of Zonal Councils. After listening to the arguments, I am only tempted to say that this opposition exhibits a certain amount of narrow-mindedness and parochialism if I may say so. Whatever be the set-up it is necessary for us to co-operate with the neighbouring States for the purpose of economic development. After all, hon. Members have been pleading that it should be possible by negotiation with the Travancore-Cochin Government to utilize the waters of the Western Ghats. There is a dispute about the Palar waters also, so far as Mysore is concerned. So also with respect to Andhra. It is not as if Nature has created the big rivers Godavari and Krishna mainly or solely for Andhra. It is Nature's gift to the country as a whole. Therefore, there will be economic factors which will have to be considered for the region as a whole and then recommendations will be made—not that those recommendations should be binding on anybody. Therefore, taking the benefits which will accrue for the region as a whole, if that theory is accepted, it will be good. A body is created wherein all these things could be discussed and recommendations made to the various State Governments and the Central Government. Instead of welcoming such a proposal, if it should be opposed on the ground " No, no, we should not have anything to do with neighbouring States; we should function only as separate entities ", my impression that this arises out of narrow-mindedness and parochialism is further strengthened.

Then, the hon. Member Sri K. Vinayakam brought in the argument of Hindi here. I am really surprised at his ingenuity. Leave alone these Zonal Councils. We will have to communicate with the neighbouring States and Inter-State problems will be coming up for discussion and as between the Tamil area and the Andhra area, or as between the Mysore area and the Tamil area, or as between the Kerala area and this area, we will have to talk at some stage or other even without these Zonal Councils. Because some common language would have to be used and Hindi may become the common language and therefore there may be the

31st March 1956] [Sri C. Subramaniam]

possibility or the necessity to use Hindi for these talks, shall we say that we will have nothing to do with the neighbouring States? Certainly absurdity cannot go farther than this. Therefore, I would appeal to the hon. Members not to look at it from this narrow aspect. Later on if they want to increase the powers of these Councils, we can oppose it if we think that it will not be in the interests of our State or in the interests of the region. But when that body is purely an advisory body and is a forum for discussing not only Inter-State problems but also common problems which may be within the jurisdiction of the Centre, I am afraid I cannot be a party to lend support to the opposition. Hon. Members are afraid of the ghost of Dakshina Pradesh and think that this may be the starting point for Dakshina Pradesh. It is for the people to decide whether Dakshina Pradesh should come, if it is to come later on. But, certainly, the Zonal Council is not Dakshina Pradesh and I may assure the hon. Members if they want any such assurance. Therefore, to think of something which . . .

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the Hon. Minister stated that we are afraid of the ghost.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am saying ' ghost ' because hon. Members do not know what Dakshina Pradesh is. As even children get frightened at the very mention of the word ' ghost ', so also some of the hon. Members get frightened by the fact that Dakshina Pradesh is coming and they are afraid of it even without knowing what it is. That is why I am saying it is a ' ghost '.

Apart from that, the point for consideration is this. Whether we want Dakshina Pradesh or not is not the issue here. Here is a solely advisory body being created for the purpose of considering inter-State problems and common problems relating to this region. Instead of supporting the proposal, I am really surprised to find that the Opposition should have thought fit to oppose it. 11-30 a.m.

MR. SPEAKER : Now, I put the amendment to the vote of the House. The question is—

" *Delete* clauses 15 to 21 in Part III and *renumber* the other clauses."

The amendment was put and lost.

Clause 16.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move the following amendment standing in my name, namely :—

" *For* sub-clause (1) (*b*) of clause 16, *substitute* the following :—

' (*b*) the Chief Minister of each of the States included in the zone, two other Ministers of each such State to be nominated

by the Governor and three members of the Legislative Assembly of each such State elected by the elected members of the said Assembly on the system of proportional representation.' "

SRI K. P. GOPALAN : I second it, Sir.

SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, I move the following amendment standing in my name, namely :—

" *For* the existing sub-clause (1) (*b*) of clause 16 *substitute* the following :—

' (*b*) the Chief Minister of each of the States included in the zone and three members of each of the Legislative Assemblies, elected on the principle of proportional representation.' "

SRI O. KORAN : I second it, Sir.

SRI H. B. ARI GOWDER : Sir, I move the following amendment standing in my name, namely :—

" *After* the existing sub-clause 1 (*d*), *add* the following new sub-clause 1 (*e*) :—

' One non-official member from each State to be nominated by the Governor to represent minority interest.' "

SRI A. RATNAM : I second it, Sir.

SRI A. RATNAM : I move the following amendment standing in my name, namely :—

" *After* the existing item (*c*) of sub-clause (4) of clause 16, *insert* the following item (*d*) :—

' (*d*) three persons for the time being holding the office of the members of the Legislative Assembly in the States elected by the concerned Legislators.' "

SRI K. VINAYAKAM : I second it, Sir.

MR. SPEAKER : I find the amendments of Mr. K. P. Gopalan, Mr. Ramalingam, Mr. Sreedharan and Mr. Ratnam are almost similar. So, we may have only the amendment of Mr. Ramalingam and the other two amendments (Nos. 35 and 37) may be withdrawn.

SRI K. VINAYAKAM : I submit, Sir, that hon. Members may be allowed to speak on their amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have to move an amendment.

MR. SPEAKER : Mr. Sreedharan's amendment (No. 35) is comprised in amendment No. 34. So also the amendment of Sri Ratnam (No. 37). So, I take it that amendment Nos. 35 and 37 are, with the leave of the House, withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move the following amendment, namely :—

" In clause 16, sub-clause (4), to item (*c*) *add* the following, namely :—

' or any other officer nominated by the State Government concerned.' "

MR. SPEAKER : Now, the amendments are before the House for discussion.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸோனல் கவுன்சிலில் மத்திய மந்திரி ஒருவரும், அந்தந்தப் பிரதேச ராஜீய முதல் மந்திரிகளும், கவர்னரால் நியமிக்கப்படக்கூடிய இரண்டு மந்திரி களுடன், அந்தந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று அங்கத்தினர்களும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரதான அம்சமாகும். 11-35 a.m.

பொதுவிவாதத்தில் நான் பேசும்போது இது விஷயத்தை சர்க்காருக்கும் சபைக்கும் விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பதில் கூறுகையில் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, "ஸோனல் கவுன்ஸிலிலே இங்கிருந்து போகக்கூடிய மந்திரிகளும் பொதுஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான், அவர்களும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள்தான் ; அவர்கள் செல்வதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்கமுடியாது, முதல் மந்திரியும், மற்றும் இரண்டு மந்திரிகளும் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் இருக்கும்போது, அவர்களைத் தவிர வேறு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மூவர் இங்கிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை" என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

சர்க்காரிலே வேலை செய்யும், சர்க்காருக்குப் பிரதிநிதித்துவமாக இருக்கும் முதல் மந்திரியும் இரண்டு மந்திரிகளையும் தவிர ஏன் மூன்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்த ஸோனல் கவுன்ஸிலில் அங்கம் வகிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கூறுகிறோம் என்றால், மந்திரிகள் அந்தச் சபையில் அங்கம் வகிக்கும்போது அவர்கள் சர்க்காருடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரை அங்கு பிரதிநிதித்துவம் செய்வார்கள். சபையில் இருக்கக்கூடிய எண்ணத்தையும்கூட பிரதிநிதித்துவம் செய்வோம் என்று நிதி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இங்கு எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய நோக்கங்கள் என்ன, கருத்துக்கள் என்ன என்பதையும் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். இங்கிருந்து மூன்று அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஸோனல் கவுன்சிலுக்கு அனுப்பப் பட்டால், சர்க்கார்த் தரப்பிலுள்ள கருத்துக்களை மந்திரிகள் தெரிவிப்பது போல், எதிர்த்தரப்பினுடைய கருத்துக்களையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே, சர்க்காருடைய பிரதிநிதிகளாக மூன்று மந்திரிகளோடு சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று அங்கத்தினர்களும் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் அங்கம் வகிக்கவேண்டுமென்று கோரும் என் திருத் தத்தை சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

* SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, I second the amendment. This is only to make the clause more democratic and less bureaucratic. As it is, only the Government nominees can function in the Zonal Council. The amendment seeks to provide for the representation of Opposition Members also on these Zonal Councils. The three Members of this honourable Assembly should be elected to that body on the principle of proportional representation. It is only with this intention that this amendment is moved and I am sure the Government can accept the amendment.

[31st March 1956

11-38 a.m. **Sri A. RATNAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸோனல் கவுன்ஸிலில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளும் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தினுடைய முக்கிய நோக்கம். ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகளை அதிகப்படுத்தி, ராஜ்யங்களுக்கிடையே உள்ள சிக்கல்களை போக்கி, அந்த மண்டலத்திலுள்ள பொதுப்படையான விஷயங்களை ஆலோசித்து மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்து, மக்களுக்கு ஆவன செய்வது என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு ஸோனல் கவுன்ஸில் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிற நேரத்திலே, ஏதோ **benami** ராஜ்யத்தைப் போன்று பிரஸிடெண்ட் அவர்களால் பொறுக்கப்பட்டு நியமனம் செய்யப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களையும், முதல் மந்திரியையும், வைத்துக்கொண்டு செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: "**Benami**" என்றால் அர்த்தம் என்ன என்பதை அங்கத்தினரவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

Sri A. RATNAM: மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மூன்றுபேர்கள் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஸோனல் கவுன்ஸிலுக்கு அனுப்ப வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிற திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

Sri P. CHELLATHURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தகவல் தெரியும் பிரச்னை . . .

Mr. SPEAKER: The information required by the hon. Member will be given after the hon. Member Sri Ratnam finishes his speech.

Sri A. RATNAM: ஜனநாயக முறைப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று பிரதிநிதிகளாவது அந்தச் சபையில் அங்கம் வகிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். மக்களுடைய உள்ளடக்கத்தை அவர்கள் அங்கு பிரதிபலிக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் திருத்தத்தினுடைய முக்கிய நோக்கம். மேலும் ஒரு சர்க்கார் ஊழியரை அதற்கு நியமனம் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு திருத்தத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார். எத்தனை உத்தியோகஸ்தர்களை வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளட்டும். ஆனால், நாங்கள் கேட்பது ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று பிரதிநிதிகளும் அதில் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பதுதான். இதனைப் பிரதிபலிக்கும் எங்களுடய திருத்தத்தை சர்க்கார் சார்பில் ஏற்றுக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

11-40 a.m. * **Sri K. VINAYAKAM:** Sir, the amendment before the House is very simple. It only says that three Members elected by this House may be given an opportunity to serve on the Council. It does not even say that they will carry votes. (Interruption.) Even if they carry vote, it is all right. I cannot understand why the Hon. the Leader of the House is against the democratic principle involved in this amendment. When Mr. Ramalingam was pleading that an opportunity might be given to the Opposition to express their views in the Council, I overheard him saying that that was the reason why he was . . .

Mr. SPEAKER: The hon. Member should not refer to anything which is overheard. He should refer only to matters which are public.

Sri K. VINAYAKAM: Sir, the Hon. Leader of the House is going to oppose this amendment because the Opposition should not be given an opportunity to express their views in the Council.

31st March 1956] [Sri K. Vinayakam]

Sir, to-day happens to be a very unlucky day for the Opposition. We have been losing battle after battle. The Hon. the Leader of the House is not in a mood to entertain any amendment however reasonable it may look, but we have got to do our duty. We once again reiterate that, when after all, the Government are going to have confidence in their officer, they can have so much confidence in the Members of the House, not the Opposition Members but Members belonging to their Party which commands a majority in the House. They can take their own Members if it is not possible for them to take the Members belonging to our side. Therefore, I hope that the Hon. Leader of the House will at least accept this amendment which seeks to elect three Members of the House to serve on the Council. Now he comes forward with an amendment asking us to have confidence in an officer whom the Government are going to choose. That is not the Socialistic theory and the very basis of it is unreasonable. I believe, the Hon. the Leader of the House will accept our amendment.

Sri P. CHELLATHURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு தகவல் கேட்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரி அவர்களும் மற்ற மந்திரிகளும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லையா என்பதை கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக கனம் ஏ. ரெத்னம் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

Mr. SPEAKER: அதற்கு பதில் கனம் ரத்னம் அவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும்.

* **Sri K. T. RAJU:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ராஜ்ய புனரமைப்பு நடந்த பின் ஸோனல் கவுன்சில் அமைக்கப் போகிறார் ராஜ்ய புனரமைப்பு நடந்த பின் ஸோனல் கவுன்சில் அமைக்கப் போகிறார்
கள். அப்போழுது நமது ராஜ்ய மந்திரிகளில் சிலரை அதில் எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்போகும்போது அவர்களுக்கு ஆலோசகர்களாக இந்த சட்டசபையிலிருந்து மூன்று பேர்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த திருத்தம் குறிப்பிடுகிறது. அப்படி மூன்று பேர்களை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களுடையவும் அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களுடையவும் யோசனைகளைச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. சாதாரணமாக இப்பொழுது ஐக்கிய நாட்டில் சபை கூடுகிறது. அப்பொழுது பலர் யோசனையாளர்களாகச் சொல்லுகிறார்கள். சர்வதேச கவுன்சில் நடக்கிறது. அதற்கும் சிலரை யோசனையாளர்களாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் போலவே நம்முடைய ராஜ்யத்தின் விஷயங்களைப் பற்றி ஸோனல் கவுன்ஸிலில் விவாதிக்கும்போது நம்முடைய மந்திரிகளுக்கு ஆலோசகராக இருப்பதாக மற்றும் மூன்று பேர்களை இந்த சட்டசபையிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று திருத்தம் குறிப்பிடுகிறது. ஸோனல் கவுன்ஸிலில் பல விஷயங்களைப்பற்றி விவாதிப்பார்கள். அப்போழுது நம்முடைய மந்திரிகள் பல விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்ல மறந்துவிடுவார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு பல பல வேலை பளு இருக்கிறது. இதற்கு மத்தியில் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள சில இலாகாக்களைப்பற்றிய விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல் போய்விடலாம். அந்த சமயம் அவருக்கு ஒரு ஆலோசகர் இருந்தால் அதுவும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தால் அவர்கள் தவறாமல் சொல்லவேண்டியவைகளைச் சொல்வதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பது எங்களுடைய எண்ணம். அதனால் சட்டசபையிலிருந்து மூன்று பேர்களையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது எந்த விதத்திலும் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக இருக்காது. விவாதம் நல்ல முறையில் நடைபெறாமல் இருந்துவிடாது. பல வேலைகளோடு மந்திரிகள்

[Sri K. T. Raju] [31st March 1956

அங்கு போவதால் இப்படிப்பட்ட ஆலோசகர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்குச் சௌகர்யமாக இருக்கும். இது ஒரு குறைந்தபட்ச கோரிக்கை. இந்தத் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மொழிவாரி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று உறுதியாக நின்று வந்தவர்கள் நாங்கள். அப்படி மொழிவழி ராஜ்யங்களை அமைத்த பிறகு ஒரு ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடன் மற்றொரு ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுக்கு தொடர்பு இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் விரும்பவில்லை. நிச்சயமாக ஒரு ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் மற்றொரு ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடன் தொடர்பு இருக்கவேண்டும் என்று முதலிலிருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒற்றுமை மனப்பான்மை வளரவேண்டும், அதற்காக நாம் பாடுபடவேண்டும் என்று நாங்கள் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறோம். அதற்காக எவ்வளவோ வேலைகள் செய்தாகவேண்டும். பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு இருக்கவேண்டியது அவசியம். அந்த முறையில் ராஜ்யங்களைப் பிரித்து அமைக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி இப்பொழுது அந்த முறையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் ஒரு ஜோனல் கவுன்சிலையும் அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தந்த ராஜ்யங்களிலுள்ள தகராறுகளை அவ்வப்போது தீர்த்துக்கொள்வதற்காக அப்படிப்பட்ட ஜோனல் கவுன்சில்களை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வளவும் இந்த மசோதாவில் அடங்கி இருக்கிறது. அந்த முயற்சியில் வெற்றி அடைவோமோ அல்லது தோல்வி அடைவோமோ அது வேறு விஷயம்.

MR. SPEAKER : I wish to draw the attention of the hon. Leader of the Opposition to the fact that we have already had a general discussion on the Zonal Council. Now we are discussing Clause 16 which relates to the composition of the Council.

SRI P. RAMAMURTHI : It is only with reference to the composition of the Council, that my argument is relevant. இந்த சபையின் நடவடிக்கை மேலும் மேலும் ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும். விவகாரங்களை தவிர்க்க வேண்டும் என்றால் இந்நிலைமையில் நிச்சயமாக ஒற்றுமை வளரப்போவதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நடைமுறையில் பார்த்தால் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் ராஜ்யங்களில் ஒற்றுமையைத் தீர்ப்பது என்பது முடியாத காரியம். அதிகாரிகளை நியமித்தால் கூட அந்தத் தகராறுகளை சுலபமாகத் தீர்க்க முடியாது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்தால் தான் ஒரு ராஜ்யத்துடன் மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு ஏற்படக் கூடிய தகராறுகளை தீர்த்து வைக்கலாம். இதை மனதில் கொண்டு தான் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். இது முக்கியமான திருத்தம். மேலும் மேலும் ஒற்றுமை மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் இன்றைக்கு அரசாங்கம் வேலை செய்ய வேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும்போது சட்டசபையின் பிரதிநிதிகள் வந்தால் தான் முடியும். அரசாங்க பக்கத்திலுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி சட்ட சபையின் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் எல்லோரும் ஒன்றுபட்ட அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவார்கள். அப்பொழுதுதான் சகஜமான நிலைமை ஏற்படும். இந்த கண்ணோட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்டு இந்த வகையில் இன்றைக்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்களிலிருந்து குறைந்த பட்சம் மூன்று பேர்களை எடுத்து அனுப்பவேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், இது விவகாரத்திற்குள்ள விஷயம் அல்ல,

31st March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சண்டை போடுவதற்காக அல்ல. பொதுமக்களிடத்திலே தொடர்பு உள்ள 11-45 a.m.
அங்கத்தினர்கள் அதில் இருப்பதினால் எல்லாப் பிரச்னைகளையும் சௌஜன்யமான முறையில், ஜனநாயக அடிப்படையில் தீர்த்துக் கொள்வதற்குப் போதுமான சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாம் கிடைக்கும் என்பதினால் இது வற்புறுத்தப்படுகிறது. முதலிலே எந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதானாலும் நாட்டில் தகராறுள்ள இரு சாராருக்கும் சௌஜன்யமான நிலைமை இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த மண்டல சபைகள் ஒழுங்காக வேலை செய்ய வேண்டுமானால் இந்த அமைதியான சூழ்நிலை அவசியமாகும். ஆகவே தான் சட்டசபை பிரதிநிதிகள் மூன்று பேர் இந்தச் சபைகளில் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட சபை பிரதிநிதிகள் தானே என்று பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. எந்த அடிப்படை நோக்கத்தோடு இந்தச் சபை அமைக்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறதோ அது நிறைவேற வேண்டுமானால், மந்திரிகள் அல்லாத சட்டசபை மெம்பர்கள் மூன்று பேராவது இருக்க வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கியே நடக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சபையில் அவர்கள் பூர்ண சுதந்திரமாகப் பணியாற்ற முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஜனநாயகத் தன்மை இந்தச் சபைகளில் பரிணமிக்க வேண்டுமென்றால் அவசியம் இந்தத் திருத்தம் ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI H. B. ARI GOWDER : Sir, as the original mover of the 11-52 a.m.
amendment, I have got to say a couple of words. I associate myself with all that has been said by the hon. Member, who preceded me. I am really surprised to see an attitude of opposition from the Hon. the Leader of the House to this. I think the day before yesterday, he said that a Minister representing the State as a whole was quite enough to represent every interest in the State on the Zonal Council. That is begging the question. I am afraid, I should differ from him. Minorities have got to be there properly represented. Whether they are in the border areas or in the central places of the States concerned or widely dispersed all over, minorities are bound to be there in each State. Their interests will have to be safeguarded. If, however, there is difference of opinion between the nominated Minister and a non-official member, the Council, will decide. Sir, I believe the Zonal Council is not meant to be a show-piece. I shall withdraw the word, if it is not acceptable. I hope it is going to be an effective organization, especially when the future set-up is likely to be on the lines of re-integration of States. It may be Dakshina Pradesh, down here and it may be something else elsewhere. Otherwise, the tiny States of the South will be mere satellites. Moreover, to make the voice of each State effective in the Council, we shall have more or less an equal number of representatives there. It is to be hoped that this Councill will be made the nucleus of a future organization that will administer more than one State. That is bound to come and if I may infer from something which I have heard personally from one of the Ministers in Delhi, these Councils are likely to be given greater powers in due course. Only the Centre wants that the States themselves ask for more powers.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : While supporting all the arguments advanced for the purpose of having a member of the

Assembly besides the Minister in the Zonal Council, I wish to advance one more argument. The day before yesterday, when winding up the debate the Hon. the Minister for Finance said that the Minister was after all a representative of the people and that he would take care of the interests of the people. I may point out that Ministers who may be on the Council have far less opportunities of coming into contact with the public than Members. Even now we find Ministers are led away by the departments and by the official papers before them. They do not study problems in the proper perspective. From this point of view, if Members of the Assembly are there on the Council, public opinion will be more representative there than it will be as it is.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am afraid the amendment arises out of a misconception of the functions of the Zonal Council. I am really surprised to see that those who oppose the very idea of the Zonal Council support the amendment. They do not perhaps understand the implications of this amendment. It is not as if the Zonal Council is going to function as a super-legislature over the legislatures of the various States comprising the Zone. If, however, this Zonal Council has to function as a super-legislature, I quite agree that all points of view should be expressed there and that after hearing all points of view, the Council should come to a decision on all matters before it. The Zonal Council which the Members contemplate under this amendment should have much greater powers and functions than those contemplated in the Bill. Unfortunately, even to the limited functions of the Council, there has been opposition. If it is the idea that there may be elected representatives of the people—representatives not only of the Government but also of the Legislature—I am afraid the Council will become a body which is not contemplated in the present Bill but something more than that. Therefore, if Mr. Vinayakam has supported this amendment, I beg to submit that he is contradicting himself in the light of the stand he took on a previous occasion. I will now explain the real scope of the Zonal Council because hon. Members seem to think that different points of view in the State itself should be put forward in the Council. If we allow, with reference to a particular State, different points of view and differences of opinion to be exhibited, then the Council will not be a Council of the States concerned but some other body, some committee discussing certain other things. The idea of the Zonal Council is that each State should go there to discuss matters relating to various States. Take for example a particular issue. The Ministers going there will put forward the Government's point of view. Suppose non-official members are also sent there, and they put forward a completely different point of view, then what is the position of the State Government in that Council? It is bound to be irksome and it is bound to lead to confusion there. Suppose we come to an understanding with the non-official Members who are elected to the Zonal Council that we should not disagree in the views we put forward in the Zonal Council, then those members become superfluous. The State as a unit will have to be represented there and not the different points of view existing in the State. What

12 noon.

attitude the Government should take with reference to the particular problem, that I do agree, should be decided in consultation with the parties and with the leaders of parties. I am prepared to consider that point of view. But that is not the amendment. The amendment is to the effect that the members as such should be elected by the system of proportional representation and they should have a right to function as Members of the Zonal Council having the right to take part in the discussion in the Council and in the voting and all those things. If they are elected and sent to the Council as Members, they are entitled to participate in the business of the Council. Then if with reference to a particular problem relating to the State the Ministers put forward one point of view and the others elected by the legislature if they happen to belong to another party, put forward another point of view with which the Government are not in agreement, then the position which will be created in the Council will be very difficult. It might be where we want to have a legislative forum by the method of indirect election or some other method for the whole zone, then the idea is welcome. But the Zonal Council is not such a thing at all. I would therefore tell hon. Members, particularly those who oppose the Zonal Council idea, if they are under the impression that it is a super-legislature, that it is not so. In order at least to remove that impression, this amendment should be opposed especially by those who do not want to enlarge the scope of the Zonal Council and who have objections to the proposals already made in the Bill itself. Either the non-official members now proposed by the amendment, should oppose the views of the Government or support it. As I already said, if they oppose the Government view, the situation will become irksome. If they voice the same views, then they become superfluous. In either case it is not necessary to send non-official Members to the Zonal Council. We have to function as a unit in the Zonal Council. Each State will function as a separate unit in the Council and not as a forum where the different view points of the same State are put forward and a decision arrived at there. For the purpose of deciding what attitude Government should take with reference to a particular issue coming up before the Zonal Council whether that should be discussed with the party leaders or by a committee to be specially appointed for the purpose by this House, these are quite different considerations. We are prepared to consider these things at the appropriate place. To ask that there should be elected representatives on the Zonal Council is to enlarge the scope of the conception of the Council. That is bound to lead to difficulties. Therefore I am sorry I am not able to accept this amendment.

Then, Sir, it was stated 'after all the Ministers will be nominated by the Government'. Nomination by the Governor is only a constitutional phrase. He cannot appoint his own nominees. He will have to be guided by the views of the Hon. the Chief Minister. The Chief Minister takes the responsibility for the names he recommends. The Chief Minister represents the Council

of Ministers also. Therefore the Governor takes the advice of the Chief Minister. Therefore the question of nomination by Governor is only a Constitutional phrase that is used here.

Then, Sir, some hon. Members said: 'The Government are moving an amendment to add one more Official to the Council'. It is not for the purpose of adding one more Official Member to the Council. It is contemplated in the Bill that the Chief Secretary and the Development Commissioner shall become the Official Members on the Council. But in certain States I think, the Chief Secretary holds the position of the Development Commissioner in which case that State won't have two representatives but only one whereas in States where there is a separate Development Commissioner, two officials will be there on the Council representing that State. In order to avoid this anomaly in the States where the Chief Secretary is also the Development Commissioner, I have suggested the amendment, namely: 'or any other officer nominated by the State Government concerned'. That is the scope of my amendment. In our State the Chief Secretary is the Development Commissioner.

Sir, I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri Ramalingam. If I accept it, then I will be in a way submitting to the charge which was sought to be levelled against me by hon. Members that we are seeking to enlarge the scope of the Zonal Council. Therefore I am not prepared to accept it.

SRI P. RAMAMURTHI: I may just request the Hon. the Leader of the House to consider one point and tell me what he thinks about it. He was saying that the representatives of the State Government will go and put forward their point of view in the Zonal Council and that there can be only one point of view put forward there on behalf of a State. He also said that before putting forward that view he would consult the leaders of parties. May I just remind him that the purpose of the Zonal Council is not just to create a body where the different view points of the States are put forward but it is also a body where the different States can come to some agreement, come to some understanding with regard to problems common to all the States. Therefore although a particular State Government may have a particular view point at a particular moment as a result of discussion, they might try to change their views. Therefore it is I would like to ask the Hon. Leader of the House whether he is prepared to consider the possibility of associating non-official members, elected or chosen in some other form, with the work of the Zonal Council. They may not be the deciding factors there, they may not have the voting powers there. They can at least help the Ministers from our State and from different States in the discussions for the purpose of arriving at some agreement when differences arise, when different view points are put forward in the Council. They will help in the unification process and in the process of coming to an agreement. I would like to know from the Hon. Minister whether he is prepared to consider some such procedure or organization which will help them in these things.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the hon. the Leader of the Opposition has in mind that apart from the Ministers going there, they should have a delegation of non-official advisers to advise Government representative if any difficult situation should arise. That is a matter for consideration by each State Government, whether they should be advised by a body of non-official advisers or not. That is quite a different thing altogether. That need not be statutorily incorporated here in this Bill. It should be left to each State Government. The Legislature of each State has got the power to impress upon the Government that they should take such non-official advisers along with them for such purposes. But once you give the power to these non-official members to participate, then trouble will arise as I have already stated. Therefore I am sorry I am unable to accept the amendment. The other question I am certainly prepared to consider when the matter comes up for decision, whether we should associate non-officials for the purpose of advising the delegation as such. It has nothing to do with the provision in the Bill.

MR. SPEAKER: The question is—

"*For* sub-clause 1 (*b*) of clause 16, *substitute* the following:—

'(*b*) the Chief Minister of each of the States included in the Zone, two other Ministers of each such State to be nominated by the Governor and three members of the Legislative Assembly of each such State elected by the elected members of the said Assembly on the system of proportional representation.'"

The amendment was put and lost.

Sri Ari Gowder's amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

"In clause 16, sub-clause (4), to item (*c*), add the following, namely:—

'Or any other officer nominated by the State Government concerned.'"

The amendment was put and carried.

The other amendments were by leave withdrawn.

Clause 17.

SRI A. RATNAM: I move the amendment standing in my name, namely:—

"*Add* the following at the end of sub-clause (5) of clause 17:—

'And the Members of the Legislative Assembly of the States concerned.'"

இந்த திருத்தமானது மிகவும் சாதாரணமானது. இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இருக்காதென்று நினைக்கிறேன். **Zonal Council**-களினுடைய **Proceedings**-யை சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டுக்கும், ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் அனுப்பவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த திருத்தம் அந்த **Proceedings**-யை சட்டசபை

[Sri A. Ratnam] [31st March 1956

12-9 p.m. மெம்பர்களுக்கும் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லும் திருத்தம் தான். **Zonal Council** கூடும்போது, இந்த **Council** ஆனது, அதை ஆலோசனை செய்கிறது. இதை நிறைவேற்றுகிறதென்று பத்திரிக்கையில் வருவதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆனால் அதனுடைய **Proceedings** சட்டசபை மெம்பர்களுக்குக் கிடைக்காது. சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டுக்கும், ராஜ்ய சர்க்காருக்கும்தான் அதை அனுப்புவார்கள்.

நாம் அதைப்பற்றி இச்சபையில் விளக்கங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேள்விகள் எழுப்பினால், மடாலய மந்திரி காலையில் சொன்னதுபோல் எல்லாம் **top secret**, ரகசியம், என்று சொல்லி நம் வாயை மேற்கொண்டு பேசாமல் அடைத்து விடுவார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை இந்த மசோதாவில் சேர்த்தால், ஒவ்வொரு தடவையும் **Zonal Council** கூடி என்ன முடிவு எடுக்கிறது என்பதைப்பற்றி மக்களின் பிரதிநிதிகளான சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே இந்த திருத்தத்தை இந்த விதியுடன் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இந்த திருத்தம் சாதாரணமானது. இதைப்பற்றி அதிகமாக பேச வேண்டியதில்லை. சர்க்காரின் சார்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was duly seconded.

12-10 p.m. MR. SPEAKER : I shall put the amendment of Sri Ratnam to the vote of the House. After all, it is a simple matter. The question is—

" *Add* the following at the end of sub-clause (5) of clause 17 :—

' and the Members of the Legislative Assembly of the States concerned.' "

The amendment was put and lost.

Clause 18.

SRI A. RATNAM : I am not moving the amendment No. 40 and am moving only amendment No. 39, namely :—

" In sub-clause (2) of clause 18, *delete* the words ' but shall not have a right to vote at a meeting thereof.' "

SRI K. VINAYAKAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (2) of clause 18, *delete* the words ' but shall not have a right to vote at a meeting thereof.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : There is no amendment to clause 19. We shall pass on to clause 20.

Clause 20.

SRI A. RATNAM : I move the amendment standing in my name, namely :—

" In sub-clause (1) of clause 20, *for* the words ' at such place within the zone as may be determined by the Council ' *substitute* the words ' in each State by rotation and hold office for a period of one year at a time '."

31st March 1956]

MR. SPEAKER : Who seconds it? The amendment falls through for want of a seconder.

Clause 21.

SRI H. B. ARI GOWDER : I move—

" In sub-clause (1) of clause 21, *after* the words ' Advisory body ' *insert* the words ' for the time being, with such statutory powers as may be invested in it by the President or by an amendment of the States Reorganization Act, from time to time as need arises . . '."

SRI S. S. KOLKEBAIL : I second the amendment, Sir.

The amendment (No. 44) of Sri Swayamprakasam was deemed withdrawn, as he was not in his seat.

SRI K. P. GOPALAN : I move that—

" *After* sub-clause (2) (*c*) in clause 21, *insert* the following as item (*d*) :—

' (*d*) all matters particularly connected with the improvement of the economically and industrially backward areas in the zone.' "

SRI C. KANDASAMY : I second the amendment, Sir.

SRI A. RATNAM : I move the amendment standing in my name, namely :—

" *After* the existing sub-clause (2) (*c*), *add* the following as sub-clause (2) (*d*) :—

' (*d*) all matters concerning removal of untouchability and welfare of the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes.' "

The amendment fell through for want of a seconder.

SRI N. K. PALANISAMY : I move that—

" *After* the existing clause 21, *add* the following as new clause 21-A, at the end of Part III :—

' 21-A. Any advice or any recommendation made by the Zonal Council shall be placed before the Legislative Assembly of the State or States concerned and shall be implemented only thereafter.' "

SRI K. P. GOPALAN : I second the amendment, Sir.

SRI H. B. ARI GOWDER : Sir, there is no doubt the Government have got inherent powers to amend an Act whenever they want and assume powers as need arises. But instead of amending the Reorganization Act from time to time or even the Constitution, if necessary, I wish that provision is made in the present Bill itself for powers being vested in the Government to give effect to the representations that may be made by the Opposition members of

[Sri H. B. Ari Gowder] [31st March 1956

each of the Legislatures. Now that the previous amendment has been lost, the Minister alone will be representing the States. I visualise that there will be a stream of petitions, appeals and memoranda ventilating the grievances of different sections of the people particularly minorities of each of the States. To take powers to deal with such representations, etc., I am making the suggestion to the Centre through the State Government.

MR. SPEAKER : I shall be glad if the hon. Member would enlighten me how the President can invest him with powers when a statute is passed. The President himself may not be able statutorily to invest any powers. After all he is a Democratic Constitutional President.

SRI H. B. ARI GOWDER : Well, it is only a suggestion and an alternative suggestion at that. If that is not possible under the present Act, Government themselves can take powers.

MR. SPEAKER : Then the other part of the amendment, viz., " by an amendment of the States Reorganization Act " is superfluous, because the Reorganization Act can always be amended. Therefore, will the hon. Member consider the withdrawal of this amendment in view of what I have said?

SRI H. B. ARI GOWDER : I don't mind, Sir. (Laughter.)

The amendment of Sri Ari Gowder was, by leave, withdrawn.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, regarding amendment No. 46, I want to stress that the Zonal Councils should particularly see to the development of economically and industrially backward areas in the zone. Why I want this amendment is that the Zonal Council, though it will generally look to the development of the zone, should specially look to backward areas. It has been mentioned in the States Reorganization Commission's Report itself specially that the development of backward areas should be given special consideration. What prompts me to move this amendment is this. After October 1st, if we take the Kerala State, it will be an economically and industrially backward one: there are places even in Tamilnad which are also backward. These areas must be given some preference. I hope the Government would accept this even without voting.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What the hon. Member Gopalan wants is covered by clause (c), viz., all matters of common interest and benefit to the people in the field of social planning, not merely planning but social planning. So, I do not think that Mr. Gopalan's amendment is necessary. As far as the amendment of Sri N. K. Palanisamy is concerned, the Government certainly should have the power to implement the recommendations, if necessary. If there is any emergency and urgent necessity, certainly it should not be impeded by a provision that the recommendations should be placed before the Assembly before Government implement them. After all Government would take the responsibility, Since the Government is responsible to the Legislature,

31st March 1956] [Sri C. Subramaniam]

only where it is not possible to get the sanction of the Legislature beforehand, it will take action in cases of emergency. So, I do not think the Government's powers to implement the recommendations should be curtailed.

MR. SPEAKER : The question is—

" *After* sub-clause (2) (*c*) in clause 21, *insert* the following as item (*d*) :—

'(*d*) all matters particularly connected with the improvement of the economically and industrially backward areas in the zone.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

" *After* the existing clause 21, *add* the following as new clause 21-A, at the end of Part III :—

'21-A. Any advice or any recommendation made by the Zonal Council shall be placed before the Legislative Assembly of the State or States concerned and shall be implemented only thereafter.' "

The amendment was put and lost.

Clause 22.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I move—

" In sub-clause (3) of clause 22—

'(*a*) *for* the word " one ", *substitute* the word " three "; and

(*b*) *for* the words " elected to fill seven of the nine seats ", *substitute* the words " elected to the nine seats ";'

In sub-clause (6) of clause 22—

'(*a*) *after* the word " Hyderabad ", *insert* the words " and such one out of the eighteen sitting members representing the State of Madras ";

(*b*) *for* the word " ten ", *substitute* the word " eleven ".' "

I have already explained this even in my speech in introducing the Bill. The point for consideration is this. Now the number of representatives to the Council of States from the Madras State would be 17 after reorganization. Out of the existing members, how many of them should be allotted to Travancore-Cochin and how many of them to Mysore State? That is the question for consideration. In the Bill it is said that since there are now 18, one should be allotted. I am saying that three members should be allotted to the Kerala State because three belong to that State. So, that is one portion. One member belongs to South Kanara, Sri Hegde, and, therefore, that member will have to be allotted to the Mysore State. Therefore, four members should be allotted. So much so, we will have to elect three members later on.

[31st March 1956

SRI S. P. THANGAVELU : I am not moving my amendment.

MR. SPEAKER : The amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan will be deemed to have been withdrawn, as the hon. Member is not in his seat.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : சர்க்கார் தரப்பில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கவில்லை.

MR. SPEAKER : I will now put the Government amendments to vote.' The question is—

" In sub-clause (3) of clause 22—

' (a) *for* the word " one ", *substitute* the word " three ";

(b) *for* the words " elected to fill seven of the nine seats ", *substitute* the words " elected to the nine seats ".' "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

" In sub-clause (6) of clause 22—

' (a) *after* the word " Hyderabad ", *insert* the words " and such one out of the eighteen sitting members representing the State of Madras ";

(b) *for* the word " ten ", *substitute* the word " eleven ".' "

The amendments were put and carried.

Clause 23.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I move—

" In clause 23, *for* the word ' Kerala ', *substitute* the word ' Madras '."

In view of the allotment we have suggested, there would not be any bye-election in Kerala, but there will be bye-election in Madras. This is only a consequential amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

" In clause 23, *for* the word ' Kerala ', *substitute* the word ' Madras '."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : There are no amendments to clauses 24 and 25.

Clause 26.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Before moving my amendment, I would request the Leader of the House through you, Sir, to inform me whether he has got any objection in accepting my amendment because the amendment is very simple.

MR. SPEAKER : It is not in order for a member to ask the Government to tell him beforehand whether the Government are going to accept an amendment. Either the hon. Member moves the amendment or does not move.

31st March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Day before yesterday I heard members supporting the suggestion which I made in my speech . . .

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would suggest to the hon. Member that it is not necessary to move his amendment. He can express an opinion on that clause that such and such a thing should be done. Instead of moving the amendment, he may express his views on the clause itself. I move—

" In clause 26, *after* sub-clause (4), *add* the following namely ;—

' (5) Notwithstanding the dissolution of the Legislative Assembly of Travancore-Cochin, the sitting members representing on the 1st March 1956 the constituencies transferred to the State of Madras by virtue of the provisions of Part II shall be deemed to have been duly elected to the Legislative Assembly of Madras.

(6) Such of the members of the Legislative Council of Madras as cease to be members of that Council on the appointed day as a consequence of the provisions of section 32 shall become the members of the Legislative Assembly of the new State of Kerala if their names were included in the electoral roll of an Assembly Constituency transferred to that State by virtue of the provisions of Part II.' "

SRI S. S. KOLKEBAIL : I rise on a point of order. This amendment seems to be out of order because under the Proclamation issued by the President, the Travancore-Cochin Assembly is dead. If this amendment is to be allowed, it will be tantamount to resurrecting those members whose term of membership has already expired. So, I think this amendment is out of order. This has no bearing at all because there is no Assembly in Travancore-Cochin now and there are no sitting members.

MR. SPEAKER : That is not a point of order. It may be that there is something on the merits or on the Constitutional position. But the hon. Member cannot on account of that raise a point of order and say that this amendment cannot be moved. I think it is in order.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The amendment moved by the Hon. Leader of the House proposes that the members of the Madras Legislative Council coming from the areas to be transferred to the Kerala State shall become the members of the Legislative Assembly of the Kerala State. Now there is no Legislative Assembly in the Travancore-Cochin State, the possibility of the formation of the Assembly before the appointed day seems to be remote. Therefore my amendment proposes that the present members of the Madras Legislative Assembly coming from the transferred areas shall form the Legislature for those areas in the Kerala State. The Hon. Leader of the House has not met this point and I request him through you to give his views on it.

[31st March 1956

SRI K. P. GOPALAN : Now the Travancore-Cochin Assembly stands dissolved and there is no prospect of its being re-formed before the 1st October. On 1st October, the Members of the Madras Assembly representing the areas transferred to the Kerala State will cease to be Members of the Madras Assembly. Thus, they will not be members of the Assembly either in Madras or in Kerala. I want to draw the attention of the Hon. Leader of the House to this difficult position.

SRI P. RAMAMURTHI : Two things are clubbed in the amendment moved by the Hon. Leader of the House. The Madras Assembly will continue to exist. If everything goes on well, we expect to have general elections in February 1957. The Travancore-Cochin Assembly now stands dissolved. For the purpose of continuing the transactions of this House, the amendment proposes that from 1st October the Members of the Travancore-Cochin Assembly before its dissolution representing the areas transferred to Madras will become members of the Madras Assembly. I have no objection to it and I agree with it.

But then there is the other question. If a general election to the Kerala State Assembly is held immediately after 1st October, the amendment proposes that those who have been elected to the Madras Assembly from Malabar will be deemed to be members of that Assembly. I would ask the Leader of the House to consider the implications of this amendment. Under the Constitution, the Assembly that will come into existence in the Kerala State after the elections will continue for five years. Why should we recommend to the Government of India that the Members of this House whose term will expire in about six months, should, without having to stand for election, be deemed to be members of an Assembly which will have a term of five years? It is most undemocratic.

* SRI S. S. KOLKEBAIL : If a general election were to take place in Travancore some time before 1st October 1956, there will be two sets of Members in the Cochin Assembly—one set comprising the Members elected in the coming general election and the other set whom we are resurrecting by this amendment. This ambiguity must be removed and it is a legal difficulty. Again, Members of the Travancore-Cochin Assembly which has now been dissolved can, by no stretch of law or imagination be given a fresh lease of life. Their term of office has already expired and they are dead and buried deep, and they cannot be continued as Members of the Madras Assembly after 1st October 1956. So I say the amendment cannot be accepted.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The situation has been misread, I suppose. My amendment proposes only an interim arrangement.

MR. SPEAKER : When I called the hon. Member, he never moved his amendment. I thought that he did not want to move it but speak on clause 26. Is the hon. Member moving the amenment?

There was no response from the Member.

31st March 1956]

MR. SPEAKER : Apparently the hon. Member has not made up his mind whether to move the amendment or not.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : I just wanted to know from the Leader of the House what the attitude of the Government is before moving the amendment. Therefore I have not moved the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member can speak on the clause, but not on the amendment.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Is the amendment to be taken as not moved?

MR. SPEAKER : Yes.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : My amendment proposes only an interim arrangement from the appointed day till the formation of the Assembly in the Travancore-Cochin State after the elections. Now there is no Assembly in that State, a void has been created, and we, the Members from Malabar, are not in any way responsible for that unfortunate situation. My amendment proposes that the Malabar Members of the Madras Assembly should form the Legislature and an interim ministry in the future Kerala State. I do not think there is any difficulty for the Government in accepting such a proposal.

* SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, in fact even the other day I wanted to give notice of an amendment to the Government amendment. But I could not do so, because the time-limit was not waived. In fact I wanted to give notice of an amendment to the effect that all sitting Members in the Travancore-Cochin State should be deemed to have been duly elected to the respective Legislative Assembly. I was tempted to give notice of this amendment only because you know, Sir, that in Travancore-Cochin there is now the President's rule. If by an amendment we can say that all the Members in the Travancore-Cochin Assembly shall be deemed to have been duly elected, with the help of the Malabar Members, a Government there can be formed, because some of the parties would then be in a position to form the Government. So, by suitably changing the wording 'Constituencies transferred to the State of Madras by virtue of the provisions of Part II', the entire number of Members of the Travancore-Cochin State can be deemed elected, and then even the President's rule can be ended in that State. So I request that the Government may be pleased to modify the clause brought forward by them accordingly.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : Mr. Speaker, Sir, I am afraid that none of these amendments is legally sound. The Travancore-Cochin State Assembly is dissolved. Those Members have ceased to be Members. Until they are elected again, I do

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [31st March 1956

not think legally they can be drafted on here nor can we be drafted on there, if the Travancore-Cochin Assembly is not functioning on the appointed day. So much so, the legal aspect has to be examined fully. I do not think, Sir, there is any use in discussing these amendments. I would request the Government to examine the legal aspect.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, there are two amendments to this clause. One is the proposed sub-clause (5) and the other is the proposed sub-clause (6). As far as sub-clause (5) is concerned, there is no difficulty, legal or practical. Because, after the reorganization of the States, certain areas, which are now in Travancore-Cochin State, will become part of Madras State. As far as those areas are concerned, there should be some representation. Therefore, till the general elections are held, a transition arrangement has to be made, and the arrangement contemplated in the proposed sub-clause (5) had already been examined. There would be no difficulty in regard to this sub-clause.

As regards the proposed sub-clause (6), I do agree that it is a little bit academical in the sense that a situation has been created in Travancore-Cochin State now so much so there would not be any Assembly when the reorganization of the States takes place on the 1st October. The question is 'What should be done?' We do not know what would happen then. I am sure that the Government of India will take into account the situation and make necessary provision. But what I am saying is that, in case the Members of this Assembly, who are representing the Malabar district now, become the Members of the Legislative Assembly in Travancore-Cochin State (if there is a general election, this question will not arise) and in case these Members go over there as Members of that Assembly by some legislation or by the cancellation of the Proclamation or by some such miracle happening, not only they but also the three Members of the Council here who represent the Malabar district (representing the local authorities constituency and the Assembly constituency) shall become Members of that Assembly, in view of the disparity there in the proportion of Assembly constituencies to Parliamentary constituencies. Here the proportion is 5 : 1 and in Travancore-Cochin State it is 9 : 1. That situation may not arise. It may not be necessary at all to give effect to this provision. But whatever it is, from the academical point of view the provisions in the Bill should be complete. That is why I have moved my amendment. I do agree with the Leader of the Opposition that it may not be necessary at all. Perhaps, it will not be necessary at all to invoke this clause. Anyhow, Sir, to provide for all contingencies, I have moved my amendment. I hope the House will accept it.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, if the Leader of the House thinks that by this provision he is going to give mental satisfaction or at least consolation to the Members of the Council elected from Malabar, I have no objection to the amendment.

31st March 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

"In clause 26, *after* sub-clause (4), *add* the following, namely :—

'(5) Notwithstanding the dissolution of the Legislative Assembly of Travancore-Cochin, the sitting Members representing on the 1st March 1956 the constituencies transferred to the State of Madras by virtue of the provisions of Part II shall be deemed to have been duly elected to the Legislative Assembly of Madras.

(6) Such of the members of the Legislative Council of Madras as cease to be Members of that Council on the appointed day as a consequence of the provisions of section 32 shall become the Members of the Legislative Assembly of the new State of Kerala if their names were included in the electoral roll of an Assembly Constituency transferred to that State by virtue of the provisions of Part II.'"

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri P. K. Gopalakrishnan, is not in his seat. His amendment to clause 28 is, therefore, deemed to have been withdrawn.

Clauses 31 *to* 36.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri P. K. Gopalakrishnan, is not in his seat. His amendment to clause 31 is, therefore, deemed to be withdrawn.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

"*Delete* clauses 31 to 36 and *renumber* the other clauses."

Sri K. P. Gopalan seconded the amendment.

SRI A. RATNAM: Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

"*Delete* clauses 31 and 32."

Sri K. Vinayakam seconded the amendment.

MR. SPEAKER: The amendments and the clause are before the House for discussion.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தமானது Legislative Council அவசியமில்லை என்பதைக் குறிக் கத்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். Zonal Council விஷயமான எல்லா விதிகளையும் சர்க்கார் நினைக்கிறபடி இப்போது நிறைவேற்றி விட்டார்கள். எங்களுக்கு அதை எதிர்க்க பலமில்லை. இருந்தாலும் ஏதாவது உண்மையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியமதாக இருக்கிறது. 12-47 p.m.

மேல் சபை கூடாதென்று நம் ராஜ்யத்திலும், இந்த சட்டசபையிலும் எத்தனையோ தடவை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதே போல் மற்ற ராஜ்யங்களிலும் மேல் சபை கூடாதென்று சொல்லியிருக் கிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் நம் சட்டசபையில் 375 அங்கத்தினர்கள்

[Sri A. Ratnam] [31st March 1956

இருந்தார்கள். அப்போது மேல் சபை இருந்தது. ஆந்திர அங்கத்தினர்களும் நாமும் சேர்ந்து மேல் சபை கூடாது, இதனால் மக்களுடைய பணம் விரயமாகிறது, மேல் சபை, இந்த சட்டசபையில் செய்யும் சட்டத்தை திருத்த முடியாது என்றெல்லாம் சொன்னோம். அப்படி சட்டத்தை திருத்தினாலும், மறுபடியும் இந்த சட்டசபைக்கு வந்து தான் முடிவு பெற வேண்டும். ஏதோ அனுமதேயம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் அந்த அளவில் தான் இன்று மேல் சபை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் பரிசீலனை செய்து ஆலோசித்துப் பார்த்து, விவாதம் செய்யும் அதே தீர்மானங்களையும் சட்டங்களையும் வைத்து, பல அங்கத்தினர்கள் விவாதம் செய்து சிபார்சு செய்வது போன்ற காரியங்கள் தான் மேல் சபையில் நடக்கின்றன. இது தவிர வேறு ஒரு காரியமும் அங்கு நடைபெறுவதில்லை. கவர்னர் அவர்கள் இஷ்டப்படி சில பேர்களை அச் சபைக்கு நியமனம் செய்து சர்க்கார் தரப்பு கட்சிக்கு அனுகூலம் செய்து சர்க்கார் காரியங்களுக்கு அங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கும்படி செய்யத்தான் அந்த மேல் சபை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மக்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. மற்றும் அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான காரியமாக இன்று இருக்கிறது.

ஆந்திரர்கள் நம்மிடமிருந்து பிரிந்து சென்றுவிட்டார்கள். அவர்களுடைய சட்டசபையின் எண்ணிக்கை நம்மைவிட அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. அடுத்த சட்டசபையிலே 205 பேர்கள் தான் நாம் இருக்கப்போகிறோம். ஆந்திர சட்டசபைக்கு, மேலே மேல் சபை இருக்கிறதா என்றால், கிடையவே கிடையாது. சென்னையைவிட அதிகமான மெம்பர்கள் கொண்ட ஆந்திரா அசெம்பிளிக்கு மேல் சபை கிடையாது என்று கூறுகின்றபோது, சென்னை போன்ற அசெம்பிளிக்கு மேல் சபை அவசியமா என்பதைப் பற்றி நாம் அலசிப்பார்க்க வேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். எனவே, இது எந்த விதத்திலும் நமக்கு நன்மை பயக்காது. அதே நேரத்தில், ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றாமலே, அதைச் செய்யவேண்டிய கவுன்ஸிலில் முடியாவிட்டால், அல்லது அதற்கு நாட்கள் இல்லை என்றால், மூன்னதாகவே அவர்கள் அதைச் சிபாரிசு செய்து விடுகிறார்கள். அது நம்முடைய சபையில் வருகின்றபோது, நாம் அதை நிறைவேற்றுகிறோம். மறுபடி அந்த நிலைமையில், அது அங்கு போய் வரும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது, இம்மாதிரியான சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு முன், நாம் பரிசீலனை செய்து இருக்கிறதை, நாம் சிபார்சு செய்ததை, மேல் சபையில் நிறைவேறாது, மறுபடி இந்த சபைக்கு வந்தது. இந்த சபைக்கு வந்ததும், நாம் இதைத் தீர்மானித்தோம். அதுபற்றி நாம் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியாக வேண்டியிருந்தது. அந்த மாதிரியான சில சந்தர்ப்பங்கள், நெருக்கடிகளில், இந்த சர்க்காருடைய காரியங்கள் சரியாக நடக்கிறதுக்காக, காரிய அனுகூலமாய் இருக்கின்ற காரணத்தாலே, இந்த மேல் சபைகள் கூடாது என்ற திருத்தம், இந்தத் திருத்தம் ஆகும். எனவே, இந்தத் திருத்தம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எனவே மேல் சபை அவசியம் அல்ல என்பதை வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மேல் சபையைச் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து கழட்டி விடலாம். அதுமட்டு மல்ல. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும், மத்ய சர்க்கார், இதன் மூலமாகத் தோன்றுகிற நாசத்தினால், இந்த மேல் சபை கூடாது என்பது தான் என்னுடைய திருத்தமும், மற்றவர்கள் கொடுத்த திருத்தமும். எனவே, இதைப் பரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-52 p.m. SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! 1951-ம் வருஷத்திலிருந்தே இந்தச் சபைக்குள் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, சபைக்கு வெளியே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மக்கள் இந்த மாதிரி மேல் சபை கூடாது, அதற்கு அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டால் அது ஆபத்து என்ற முறையில் பிரசாரம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. கனம் மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கின்றார்கள், இம்மாதிரியான விஷயங்கள் பார்லிமெண்டிலே முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் என்று. இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பம் வரும்போது, நாங்கள் அதைப் பற்றி யோசனை செய்கிறோம் என்ற முறையில் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட $4\frac{1}{2}$ வருஷங்களாக, இந்த மேல்சபை வேலை என்னென்ன எடுத்துக்கொண்டது, எவ்வளவு நேரம் கூடியிருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட 1 மணி நேரம், 2 மணி நேரம் கூடியிருக்கிறது, என்ன விவாதிக்கிறார்கள் என்பதுகூட மக்களுக்குத் தெரியவில்லை. காரணம், இந்த $4\frac{1}{2}$ வருஷங்களாக, எத்தனை மணி நேரம் கூடியிருக்கிறது, என்னென்ன பிரச்னைகளைப் பற்றி விவாதித்தது, அது பிரயோஜனமா என்று மக்களுக்குத் தெரிகிறதா என்பதைப் பற்றித்தான் நாம் கேட்கிறோம். என்னத்திற்காக மேல் சபைக்கு அதிகப்படியாகச் செலவு செய்யவேண்டும் ? எனவே இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பம் வரும்போது, மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த மேல் சபை வேண்டயதில்லை என்று சிபார்சு செய்து அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லி நான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry, Sir, I am unable to accept the amendments. After all, Sir, there is provision in the Constitution under Article 169 that the Legislative Assembly at any time can pass a resolution saying that the Legislative Council should be abolished. Therefore, we can take up the question of the abolition of the Legislative Council when we feel it necessary to take action under Article 169 of the Constitution. We need not consider that now.

Really, I am not in agreemnt with the arguments put forward by the hon. Members for the abolition of the Council. It was stated that the Council served no purpose. On the other hand, I may tell hon. Members that the discussion in the Council also has been very useful on very many occasions and the suggestions made have been adopted also on certain occasions. The hon. Member Sri Palanisamy seems to think that when we are the ultimate authority to decide, why there should be a Council to put forward another point of view, and whether this is not waste of time. Suppose this argument is extended further, what would be the position? After all the Government decided on every issue and we have got the backing here in the Assembly to support us. The Opposition by itself cannot carry out any of its policies because it is not in a position to do so. On that score, can we argue that the Opposition Benches should be abolished and that only the Ministerialist party members should be there in the Assembly? It is necessary, Sir, that various points of view must be put forward. Just as Opposition benches are necessary as far as this House is concerned, it is necessary to have another House to discuss the various points of view in a completely different forum altogether. We have got very experienced Members there. Their experience and advice are available to the Government, and to this House to a certain extent when they happen to send certain of the Bills for further consideration by this House whatever their merits may be.

I do not think that the Council does not serve any useful purpose; I do think it serves a useful purpose. In any event it is not necessary now to consider whether the Council should be continued or not. It is open to any hon. Member to bring forward a resolution under Article 169 of the Constitution. The matter could be considered separately and a decision taken. Therefore, I am not able to accept the amendments moved by hon. Members Sri A. Ratnam and Sri N. K. Palanisamy.

MR. SPEAKER: The question is—

"*Delete* clauses 31 and 32."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

"*Delete* clauses 31 to 36 and *renumber* the other clauses."

The amendment was put and lost.

Clause 32.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"1. In clause 32, in sub-clause (1), *for* the figures '48', *substitute* the figures '51'.

2. In clause 32, sub-clause (1)—

(*a*) in item (*a*), for the expression '4 and 4', *substitute* the expression '6 and 4';

(*b*) in item (*c*), for the figure '8', *substitute* the figure '9'.

3. In clause 32, sub-clause (3)—

'*Omit* the expression "and such two of the six sitting members representing the Madras (Graduates) Constituency,":'

4. In clause 32, *for* sub-clause (4), *substitute* the following:—

'(4) Any member of the said Council whose name was on the 1st March 1956 included in the electoral roll of an Assembly Constituency transferred to the new State of Mysore by virtue of the provisions of Part II and who ceases to be a member of the said Council under sub-section (3) shall become a member of the Legislative Council of the new State of Mysore.'

5. In clause 32, sub-clause (6), *omit* the words 'local authorities'."

SRI A. RATNAM: Sir, I move—

"1. *For* the number '16' at the end of sub-clause (*b*) of clause 32 (1), *substitute* the number '20'.

2. *For* the figure '8' at the end of sub-clause (1) (*c*) of clause 32, *substitute* the figure '4'.

3. In sub-clause (4) of clause 32, *for* the word 'one' in line 2, *substitute* the word 'five'."

SRI S. DAIVASIGAMONEY: I second the amendments moved by Sri A. Ratnam.

All the Government amendments were put and carried and all the three amendments moved by hon. Member Sri A. Ratnam were put and lost.

Clause 33.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri A. Ratnam has given notice of an amendment (No. 61) to clauses 33 to 36. 1 p.m

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The subject-matter of the amendments has been decided already.

MR. SPEAKER: As it has been already decided, I rule the amendment out of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"In clause 33, sub-clause (2), item (*a*), *after* the word 'Mysore', *insert* the following:—

'and the members of the Legislative Council of Madras who cease to be member of that Council and become members of the Legislative Council of Mysore under sub-section (4) of section 32'."

The amendment was put and carried.

Clauses 34 *to* 38.

MR. SPEAKER: There are no amendments to these clauses.

Clause 39.

SRI A. RATNAM: Sir, I am not moving the amendment given notice of by me.

Clauses 40 *and* 41.

MR. SPEAKER: There are no amendments to these clauses.

Clause 42.

SRI A. RATNAM: Sir, I move the amendment standing in my name, namely:—

"Between the words 'East Punjab States Union' and 'or of Travancore-Cochin' occurring in line 2 of sub-clause (1) (*b*) of clause 42, *insert* the words 'Tamil Nad'."

MR. SPEAKER: As the question has already been considered, this amendment is out of order.

Clauses 43 *to* 65.

MR. SPEAKER: There are no amendments to these clauses.

Clause 66.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, my amendment has become superfluous because of the fate which amendment No. 53 had met with. Therefore I do not move it.

Clauses 67 *to* 71.

MR. SPEAKER: There are no amendments to these clauses.

Clause 72.

* SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

"*For* the existing clause 72, *substitute* the following :—

'72. Subject to the following provisions of this part, all land and buildings and all stores and other goods belonging to the existing State shall pass to the successor State in which they are situate, provided that they are valued at the existing market rate and apportioned according to the ratio of population added or substituted as the result of change effected by reorganization.' "

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I second the amendment.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, I am not moving the amendment standing in my name.

* SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, my object in moving this amendment is very plain. I want that everything should be valued at the market rate and should be apportioned according to the ratio of population. That would be just and fair. In this connexion I wish to bring to the notice of the House that when the prices of jeeps and lorries were discussed on the floor of this House, the Hon. Minister concerned was pleased to state that the book value of these vehicles was nil. I want this factor to be taken into consideration when arriving at the valuation. I request that the valuation should be made on the basis of the market rate and in the ratio of population.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member moving Amendment No. 67 (New clause 72-A).

* SRI K. T. SREEDHARAN : Sir, I move—

"*After* the existing clause 72, *add* the following as new clause 72-A—

'72-A. There shall be paid to the State of Kerala a special compensation of one crore of rupees.' "

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I second it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is altogether a separate new clause.

DR. K. B. MENON : Sir, I think basing the valuation on the book value may not be very fair. The book value will be very low allowing for depreciation. That the market value should be the basis for allocating the assets as between the two States is, I think, a very fair and just demand.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I support what Dr. Menon had said just now. I also hope that the principles embodied in this amendment will be accepted by the Government so far as division of assets and liabilities is concerned.

Regarding the second amendment moved by the hon. Member Sri K. T. Sreedharan, I do not want to support it wholeheartedly and I do not want that it should be put to the vote of the House, because I want to get the moral support of all the members irrespective of their party affiliations. The spirit of this amendment is only in the nature of an appeal to all the Members to provide for a special compensation of one crore of rupees to the Kerala State. I do not want it to be put to the vote of the House and I hope all the Members of this House will, irrespective of party affiliations, support that amendment.

SRI O. KORAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഞാൻ ഈ ഭേദഗതികളെ പിന്താ- 1-07 p.m.
ങ്ങുന്നു. മലബാർ ഒന്നാമത്ത് വളരെ പിന്നോക്കം കിടക്കുന്ന ഒരു ജില്ലയാണ്. അതു കൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് ഒരു കോടി ഉറുപ്പിക കോംപൻസേഷനായി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു വെറും ന്യായം മാത്രമാണ്. റോഡുകളെ ഉറ്റുനോക്കിയാലും ശരി, വ്യവസായങ്ങളെ ഉറ്റുനോക്കിയാലും ശരി, മററു പദ്ധതികളെ ഉറ്റുനോക്കിയാലും ശരി മലബാർ വളരെ പിന്നോക്കം നില്ക്കുകയാണെന്ന പലപ്പോഴും ഈ സഭയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ വസ്തുത പാർലിമെൻറ് മെമ്പർമാരും കേരളത്തിലെ മററു നേതാക്കന്മാരും കേന്ദ്രഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ ശ്രദ്ധയിലും പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏററവും ന്യായമായ ഒരു ആവശ്യമാണ് ഈ ഭേദഗതികൾമൂലം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീതിയുടെയും ന്യായത്തിൻെറയും പേരിൽ അതു വകവെച്ചുതരണമെന്ന ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലാണ് മലബാർ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നതെന്നും ഏതെല്ലാം കാരണങ്ങളാലാണ് മലബാർ പിന്നോക്കം പോയതെന്നും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം എടുത്തെടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്ണർ അടുത്ത കാലത്തു മലബാർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, മലബാറിൻെറ പിന്നോക്കനിലയെ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകിച്ചും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലബാർ വളരെയധികം റവന്യൂ സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. എങ്കിലും അതിൻെറ ഗുണം നേരിട്ടു കേന്ദ്രഗവർമ്മെണ്ടിനാണല്ലോ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ മദിരാശി ഗവർമ്മെണ്ട് മലബാറിനു വേണ്ടത്ര പരിഗണന നൽകാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തുപോന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ ഭേദഗതികൾ വളരെ ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതു സ്വീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

DR. K. B. MENON : Sir, I was under the impression that the 1.10 p.m.
other amendment was not moved and so I did not say anything on that.

MR. SPEAKER : Both the amendments are inter-related. I have asked both to be moved.

* DR. K. B. MENON : Sir, I would like to say just a word about it. I think when Malabar is getting out of the Madras State it is only fair that the Madras State should give a certain amount to Malabar as compensation for the services or other things that she may have rendered as a unit for Madras State. I think it was done in the case of Andhra also and whenever partition takes place, it is generally done. I hope the Madras State will play the role of a big brother and help Malabar. In this connexion, I would like to say that in Malabar the amenities are very few, particularly in the matter of hospitals and other respects and so, I think the demand of Malabar for a compensation to the tune of one crore of rupees is very fair. I hope the Government will sympathetically consider the request.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, ஸ்ரீ ஸ்ரீதரன் அவர்கள் கொண்டுவந்த 1.12 p.m.
திருத்தத்தை நாங்கள் தாழ்மையுடன் எதிர்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நஷ்டஈடு வேண்டும் என்றால், யாருக்கு யார்

நஷ்டஈடு தர வேண்டும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுக்கு இந்த தேவிகுளம், பீர்மேடு கொடுத்து இருந்தாலாவது, நஷ்டஈடு அவர்களுக்கு பணமாகக் கொடுத்து இருப்போம். தவிர, அவர்கள் தங்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்களை எல்லாம் இந்த நாட்டில் விட்டு விட்டுப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு செலவழிப்பதையெல்லாம் **Leader of the House** அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படி எல்லாம் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திய அவர்கள் அல்லவா நமக்குத் திருப்பி நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் ? அந்த நிலைமையில் இருப்பதனால், இதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்று சொல்கிறோம்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as far as Amendment No. 67 is concerned, that is quite a different matter altogether. But I am sure Dr. Menon has not gone through Amendment of Sri K. T. Sreedharan, which I am afraid, is impractical. I may read it for his benefit :

"Subject to the following provisions of this part, all land and buildings and all stores and other goods belonging to the existing State shall pass to the successor State in which they are situate provided that they are valued at the existing market rate and apportioned according to the ratio of population added or substituted as the result of change affected by reorganization."

As far as "land" is concerned, sub-clause (8) of clause 72 of the draft Bill says that the expression "land" includes immovable property of every kind and any rights in or over such property. Therefore, what will have to be done now is all Government buildings in the entire State will have to be valued. All lands over which we have got a right to collect taxes, all forests and all rivers will have to be valued. Everything will have to be valued. The amendment says that it shall be allocated according to the population ratio. Therefore, if Malabar does not have sufficient land according to population ratio, some land in Madras State will have to be allocated for them. Similarly if you find according to the valuation of buildings that there are no sufficient buildings belonging to the State available in Malabar, some buildings here (in Madras State) will have to be allocated to the Kerala State. That is the effect of this amendment. Anyhow, that seems to be the intention behind the wording in this amendment. Therefore, it will not be possible at all and that is not the formula we have adopted so far with reference to the partition of States. Can we adopt a separate formula altogether for Kerala and Madras and have a separate formula for Mysore? I am sorry that will not be possible. That is why a formula which was adopted for separation of Andhra, we are adopting now. That is the only proper course.

Then, Mr. Menon said 'Why not you give us at least one crore of rupees as compensation?' Sir, as a community and as a nation, we are bound to look into the development of every part of our country. So, in that light, we are also interested in Malabar. But, on what basis, this one crore of rupees as compensation is asked for, has not been explained. Some vague reference is made saying that Andhra was given some compensation. Andhra was given compensation because it had no capital.

The Andhras had to build a new capital and that was why a sum of two crores was awarded to them as compensation. But here, you have got Trivandrum, Ernakulam and various other places where already you have got good buildings for establishment of capital. Then, the five taluks coming out of Travancore-Cochin will have to get us some compensation. Therefore, that principle which was applied with reference to Andhra will not be applicable to this case. This will only lead to friction and further bitterness. It will not be possible to value all these things. By the time the valuation is over, perhaps the market value will change. Again, there will be a reassessment and all that will be going in a vicious circle and we will not be able to find the end anywhere nearer. Therefore, I would request hon. Members, having put forward their case on behalf of the Malabar district, not to press the amendment, which is impracticable and, if I may say so, is a little bit unfair and unjust. I never thought that Dr. Menon will be a party to that.

* DR. K. B. MENON : May I say just a word in explanation that we certainly have not the least intention of being unfair? We have been remaining in Madras State for centuries now and when we go to a new home, it is only right and legitimate that we take some assets with us. Otherwise, the Travancore-Cochin State people are likely to tell us that we are proving ourselves to be a burden on them. In that connexion, I said that inasmuch as the Andhra State was given some compensation, Malabar also may be given something by the Madras State when we leave the Madras State.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Sreedharan, withdrawing his amendment?

SRI K. T. SREEDHARAN : Yes, Sir.

The amendment of Sri K. T. Sreedharan to clause 72 was by leave of the House, withdrawn.

The Amendment No. 67 of Sri K. T. Sreedharan to introduce new clause 72-A was also, by leave of the House, withdrawn.

Clause 105 *and Schedule* 6.

SRI A. VELOO : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

"*Delete* clause 105, and *renumber* the other clauses.

Delete the Sixth Schedule."

SRI S. P. THANGAVELU : I second it.

MR. SPEAKER : The question is—

"*Delete* clause 105, and *renumber* the other clauses.

Delete the Sixth Schedule."

The amendment was put and lost.

Clauses 106 *to* 110.

SRI S. P. THANGAVELU: Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

" *Omit* clauses 106 to 110 under Part X, and *renumber* the other clauses."

SRI T. SHANMUGAM: I second it.

Clause 106.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

" At the end of sub-clause (3) of clause 106, *add* the following words :—

' in consultation with the Governments of the States concerned.' "

The amendment was duly seconded.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

" In clause 106, sub-clause (4), *omit* the words ' for the other existing States or '.

In clause 106, *after* sub-clause (4), *insert* the following, namely :—

' (4-A) Such members of the said services belonging to the Madras cadre, as the Central Government may by order specify, shall be allocated to the cadres to be constituted for the new States of Kerala and Mysore, and the strength and composition of the Madras cadre of the said services shall thereafter be such as the Central Government may by order determine.' "

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment of Sri S. P. Thangavelu to the vote of the House. The question is—

" *Omit* clauses 106 to 110 under Part X, and *renumber* the other clauses."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment of Sri M. P. Subramanyam to the vote of the House. The question is—

" At the end of sub-clause (3) of clause 106, *add* the following words :—

' in consultation with the Governments of the States concerned.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the Government amendments to the vote of the House. The question is—

" In clause 106, sub-clause (4), *omit* the words ' for the other existing States or '.

[Mr. Speaker]

In clause 106, *after* sub-clause (4), *insert* the following, namely :—

' (4-A) Such members of the said services belonging to the Madras Cadre, as the Central Government may by order specify, shall be allocated to the Cadres to be constituted for the new States of Kerala and Mysore, and the strength and composition of the Madras Cadre of the said services shall thereafter be such as the Central Government may by order determine.' "

The amendments were put and carried.

Clause 107.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move— 1-20 p.m.

" In clause 107, sub-clause (2), *for* the portion beginning with the words ' provisionally continue ' and ending with the words ' successor State ', *substitute* the following, namely :—

' be deemed to provisionally continue in the service of the principal successor State to that existing State, unless he is allotted by general or special order of the Central Government provisionally to any other successor State.' "

MR. SPEAKER: The question is—

" In clause 107, sub-clause (2), *for* the portion beginning with the words ' provisionally continue ' and ending with the words ' successor State ', *substitute* the following, namely :—

' be deemed to provisionally continue in the service of the principal successor State to that existing State, unless he is allotted by general or special order of the Central Government provisionally to any other successor State.' "

The amendment was put and carried.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR: Sir, I move the amendment which stands in my name :—

" In sub-clause (4) of clause 107, between the words ' may by order establish ' and ' one or more ', *insert* the words ' in consultation with the respective State Governments '."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The question is—

" In sub-clause (4) of clause 107, between the words ' may by order establish ' and ' one or more ', *insert* the words ' in consultation with the respective State Governments '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: There are no amendments to clauses 108 and 109.

Clause 110.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, I move the amendment which stands in my name:—

"*After* sub-section (3), *add* the following as sub-section (4):—

'(4) Such Member of the Public Service Commission for the existing State of Madras as the President shall by order specify shall become a member of the Public Service Commission for new State of Mysore.' "

Sub-section (4) shall be renumbered as sub-section (5) and in that sub-section *for* the words " or sub-section (3) ", *substitute* the words " or sub-section (3) or (4) ".

While doing so, I want to explain the object of my amendment. Sir, the existing Public Service Commission was constituted for the composite State of Madras, when the Andhra area was part of this State. The Government selected one Member from the Andhra area, one Member from the Tamil area and one Member from the Kannada area. When the Andhra State was formed, I think, this matter escaped the notice of this House and also the Government and we had not taken any action in respect of the Andhra Member. Now when a similar occasion has come, it is only just and fair that the Member of the Madras Public Service Commission representing the Kannada area should become a Member of the Public Service Commission for the new State of Mysore. Sir, my amendment does not seek to ask for any territory from Malabar or South Kanara but it only seeks to give something to others. Therefore, I hope our hon. Friends on the other side will not grumble to accept this amendment.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, in seconding the amendment moved by my hon. Friend, Mr. R. V. Swaminathan, I wish to say that there is a great deal of justification in what he has stated. It is only an enabling amendment. If our State is to be divided and a new Mysore State is to be formed, it is only just that the Member of the Madras Public Service Commission belonging to that particular community or territory should go and function there and he will only be too happy to go away from Madras and take up his job in the Mysore State. This amendment will strengthen the hands of the President to appoint a person belonging to the new State of Mysore as a Member of the Mysore Public Service Commission and in any vacancy that may arise here, a Member belonging to our State may be appointed.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"*After* sub-section (3), *add* the following as sub-section (4):—

'(4) Such member of the Public Service Commission for the existing State of Madras as the President shall by order specify shall become a member of the Public Service Commission for new State of Mysore.' "

* SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, I am very glad that Mr. Swaminathan has at least got out of his slumber from which

he was suffering for some time. He has now put forward a rational proposal. Of course, he is a member of the ruling Party and they are now very, very careful to safeguard the interest of the residuary Madras State. They want to send away a Member coming from the new Mysore State. Sir, I had raised a similar issue when the Andhra State was formed. There is a Member coming from the Andhra State still serving in the Madras Public Service Commission. I have no objection to the individual concerned but I am only pointing out the principles involved in it. Then, I said that the Member coming from that area should, in all fairness, be allotted to the Andhra Public Service Commission but the Government would not think it wise to take it up, and refused to accept it. Now, instead of the Hon. the Leader of the House moving that amendment, he has found a suitable person in Mr. Swaminathan for moving it.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, he is casting an aspersion.

SRI K. VINAYAKAM: I would have said 'scape-goat' but I would not say so.

So, while I support the amendment I only want to point out that they should have been more alert and careful when the State of Andhra was carved out of our composite State. Thank you, Sir.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this matter relates to the Public Service Commission and it is rather a delicate matter. Therefore, my own point of view is that since hon. Members have now expressed their views, it would be better if they leave it to the Government to bring it to the notice of the Government of India and see whether the matter should not be looked into and provision made there instead of our passing an amendment which would be embarrassing to the Member belonging to the Public Service Commission. As this is a matter relating to the Public Service Commission, there are some Constitutional provisions involved in it and after examining them also we will make the necessary recommendations to the Government. As Mr. Vinayakam has pointed out, this is no reflection on any Member of the Public Service Commission but only a principle is involved in it. Under these circumstances, I would request the hon. Member to withdraw his amendment.

SRI R. V. SWAMINATHAN: When Mr. Deivasigamoney seconded my amendment, I thought that he supported my case strongly but Mr. Vinayakam has really spoiled my case. (Laughter.) Anyway as the Hon. the Leader of the House has assured the House that he would bring it to the notice of the Government of India, I am withdrawing my amendment.

The amendments of Sri R. V. Swaminathan were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: There are no amendments to clauses 111 to 121. Shall we now adjourn? 1-30 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We shall dispose of the Schedules and adjourn.

MR. SPEAKER : I rule out of order Mr. Rangaswamy Reddiar's amendment to Schedule I. There is no amendment to Schedule II. We shall take up Schedule III.

SCHEDULE III.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I move—

"In the first table under the Third Schedule, against serial No. 5, Kerala, *for* the figures '18' and '126' in columns 2 and 3, *substitute* the figures '19' and '171' respectively."

Sir, in the amendment given notice of by me, there is a slight mistake that has crept in. The figure mentioned there is '133' and I have corrected it as '171'.

I also move—

"In the table in the Third Schedule, opposite serial No. 7, Madras, *for* the figures '205' in column 4, *substitute* the figures '287'."

SRI C. KANDASAMY : I second the amendments.

Some of us on this side of the House want to speak on the amendments and so, we may adjourn now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No objection.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER : We are now in the third Schedule.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I move the amendments standing in my name.

MR. SPEAKER : The amendments have already been moved.

SRI K. P. GOPALAN : In my first amendment I have suggested that 18 Parliament Members should be changed to 19 Parliament Members and the seats in the Legislative Assembly from 126 to 171 for the Kerala State. The number 133 mentioned in my amendment is a mistake. According to Article 81 of the Constitution one Member can be elected to Parliament for a population of 5 to 7 lakhs. On this basis for the State of Kerala 19 Members can be elected to Parliament. That is why I have suggested the number 18 in the schedule might be changed to 19. The reason why I have suggested a change in the number of seats in the Legislative Assembly is this. In Assam they have allotted 9 Assembly seats to every Parliament seat. Again if there are more Members in the Assembly, they can effectively participate in the administration.

MR. SPEAKER : That is a different matter. Delimitation Commission will look into it. You can make the suggestion and leave it at that.

SRI K. P. GOPALAN : My experience has been if the area of the constituency is small, the Member can work very well. He can tour his constituency and get into personal touch with the questions concerning his constituency.

Regarding Tamil Nad . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member can leave it to others.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மாகாண அசெம்பிளிகளுக்கும் பார்லிமெண்டுக்கும் இருக்கக் கூடிய தொகுதி எண்ணிக்கையைப் பார்ப்போமேயானால், ஆந்திர-தெலங்கானுவுக்கு 43 பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்துக்கு 41 பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள். பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில், இந்த நாடு பூராவும் ஒரே அளவிலே, ஜனத்தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு (5 லட்சம் முதல் 7 லட்சம் மக்கள் வரையிலும் ஒரு தொகுதி) ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அட்டவணையை எடுத்துப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் எவ்வளவு பார்லிமெண்டு தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அது ஜனத்தொகையை ஒட்டியிருக்கிறது.

ஆந்திர-தெலங்கானுவுக்கு—43.

அஸ்ஸாம்—12.

மதராஸ்—41, etc., etc.

மற்ற மாகாணங்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் 43 பார்லிமெண்டு தொகுதி இருக்கும்படியான ஆந்திராவுக்கு 301 அசெம்பிளி மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதி விஸ்தீர்ணம் உள்ள பிரதேசத்துக்கு 7 அசெம்பிளி மெம்பர் இருக்கும்படியாக ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. பல மாகாணங்களிலே ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதி விஸ்தீர்ண பிரதேசத்தை 7 அசெம்பிளி தொகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில சிறிய மாகாணங்களிலே அதற்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக ஜனத்தொகை உள்ள பீகார் மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 55 பார்லிமெண்டு தொகுதி விஸ்தீர்ணத்துக்கு 330 அசெம்பிளி அங்கத்தினர்கள். ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு 6 அசெம்பிளி அங்கத்தினர்கள் என்ற விகிதத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தர பிரதேஷ் 8 கோடி மக்களைக் கொண்டது. U.P.-யும் இதே விகிதாசாரத்தில் (ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு 7 அசெம்பிளி அங்கத்தினர்கள்) அசெம்பிளி தொகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டால், அசெம்பிளி மிகப் பெரியதாக ஆகிவிடும். 700, 800-க்கு மேல், மெம்பர்கள் வந்து உட்காரும்படியிருக்கும். அசெம்பிளியில் விவாதம் நடப்பது கொஞ்சம் கடினமாகயிருக்கும் என்பதை உத்தேசித்து, உத்தர பிரதேசத்துக்கு மட்டும் ஒன்றுக்கு ஐந்து (ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு 5 அசெம்பிளி தொகுதி) என்ற விகிதாச்சாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி எந்த ராஜ்யத்தை எடுத்தாலும் சரி, சென்னை ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் குறைவான ஜனத்தொகை உள்ள West Bengal-ஐ எடுத்துக் கொண்டாலும், 36 பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு 238 அசெம்பிளி தொகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்துக்கு, சென்ற காலத்தில் 5 கோடி மக்களுக்கு மேலே இருந்தபோது (உத்தர பிரதேசம் மாதிரி அவ்வளவு பெரிதாக இருந்த போது) ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு, 5 அசெம்பிளி தொகுதி என்று அன்றைக்கு வரையறுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த பில் அமுலாக்கப்பட்ட பிறகு, சென்னை ராஜ்யம் ஆந்திராவைக் காட்டிலும் குறைவான ஜனத்தொகையைக் கொண்ட ராஜ்யமாக இருக்கப் போகிறது. அப்போதிருந்த அசௌகரியத்தை உத்தேசித்து

[Sri P. Ramamurthi] [31st March 1956

ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு 5 அசெம்பிளி தொகுதி என்று வரை
யறுக்கப்பட்டது. அதே நிலைமை இன்னும் நீடிக்க வேண்டிய அவசிய
மில்லை. சென்னை மாகாணத்திலே இருக்கும் மக்களுக்குமட்டும் இந்த
துரதிருஷ்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, மற்ற ராஜ்யங்களைப் போல்
இந்த ராஜ்யத்திலும் சராசரியாக ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதிக்கு 7
அசெம்பிளி தொகுதியென்று பிரித்தால் அதன் விளைவாக சென்னை
ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான அசெம்பிளிக்கு 287 தொகுதிகள் இன்
3-11 p.m. றைக்கு கிடைக்கும். ஆனால், இந்த மாதிரி அதிகம் ஆக்குவதின் விளைவு
என்ன ? தொகுதியை சிறிது ஆக்குவதால் ஜனங்களுடன் அவர்களுடைய
பிரதிநிதிகள் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியும். ஜன
நாயகம் மேலும் மேலும் வளர வழி தொகுதிகளை சிறிது ஆக்குவது
தான். அப்பொழுது தான் ஜனங்களுடன் சரியான தொடர்பு வைத்துக்
கொள்ள முடியும். பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி முறையை பார்த்தால் அதா
வது 4½ கோடி மக்களை கொண்ட பிரிட்டனில் 700-க்கு மேல் அங்கத்தினர்கள்
இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் மக்களுடன் நேரடியாக தொடர்பு
வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ கடிதங்கள்
மக்களிடமிருந்து வருகின்றன. அந்தக் கடிதங்களை அரசாங்கத்தினிடத்தில்
எடுத்துச் சொல்லி விஷயங்களை உடனடியாக கவனிக்க முடிகிறது. அதே
மாதிரி இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள ஜனங்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளுடன்
தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் நிச்சயமாக இந்த தொகுதி
களின் விஸ்தீரணத்தை குறைக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக தொகுதி
பெரிதாக பெரிதாக ஏழை மக்கள் அபேட்சகர்களாக நிற்க முடியாது.
ஓட்டு கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் ஜன
நாயகம் வந்து விடாது. ஒரு தேர்தலில் ஒரு அபேட்சகர் நிற்க வேண்டு
மானால் பணம் எவ்வளவு செலவாகிறது என்பது தெரியும். இது சர்க்
காருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். யார் பண வசதி படைத்திருக்கிறார்
களோ, யாருக்கு பணச் செலவு செய்ய சாத்தியப்பாடு இருக்கிறதோ அவர்
களால் தான் தேர்தலில் நிற்க முடியும். இதனால் பணமில்லாதவர்கள்
தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது கடினமாகிறது. ஆகவே எந்த வகையில் பார்த்
தாலும் தொகுதியை பெரியதாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் ஜன
நாயகம் வளர்ச்சிபெற முடியாது. ஜனநாயகம் வளர வேண்டுமானால்
மற்ற மாகாணங்களில் எந்த அளவு, உத்திர பிரதேசத்தை தவிர,
அங்கத்தினர்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அதே அளவுக்கு
சென்னை ராஜ்யத்திலும் பிரதிநிதிகளை ஒதுக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தத்
திருத்தத்தை சர்க்கார் ஆட்சேபிக்க எந்த விதமான தடையும் இருக்க
முடியாது. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
தமிழ் நாட்டிலும் ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளை அதிகமாக்கினால், அவர்
களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று
சொல்லி இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்
புறுத்துகிறேன்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already explained when I replied to the general discussion that it is not possible for the Government to accept this suggestion. Since the Hon. Leader of the Opposition was not present here then, I shall, for his benefit, say a few words about this. Sir, we are all anxious and the Government of India are also anxious that the elections should be held early in 1957. That is why we want to see as far as possible that there is the least disturbance in the matter of delimiting the constituencies afresh after reorganization. If we now accept the new formula of seven to one, it becomes necessary to delimit the constituencies anew in respect of the entire State. I may tell the hon. Member that it is bound to take a lot of time. That is one aspect. Secondly, the hon. Leader of the Opposition argued from a democratic point of view that it was necessary that the constituencies should become smaller and

31st March 1956] [Sri C. Subramaniam]

smaller so that the members may have individual contact with their electorates. It does not depend upon the extent of the constituency, but it depends upon each member. There are members and members and even though it may be a very small constituency, they may not have any contact with the constituency. An enthusiastic member will always have contact with his constituency and will look after the interests of the constituency well. I do not think that it is necessary to make the constituencies smaller for the purpose of effective discharge of the duties of hon. Members.

And then the hon. Leader of the Opposition advanced another argument that it should also be possible for people with poor means to contest the elections and for that purpose it was necessary to have smaller constituencies. Anyhow our experience in the last general election does not show that rich people had any advantage because the constituencies were as they were. In this connexion another aspect also should be taken into consideration. That is, the smaller the constituency, the greater the opportunities for richer men to resort to corrupt practices. Because they can very easily exploit the situation if it is a smaller constituency. Therefore, the smaller the constituency, the greater the danger. Because, richer people could very easily use their influence and their riches for the purpose of influencing the electorates. My own experience is that the bigger the constituencies, the lesser are the chances of rich men influencing the electoraes. So also wih reference to the exploitation of communal feelings. The smaller the constituency, the greater are the chances for exploitation of communal differences. Simply because one candidate belongs to one caste and another belongs to another caste, rousing communal feelings becomes concentrated in smaller areas. Therefore, smaller constituencies are not proper for the working of democracy in our country. My own view is that as far as our State is concerned, it is better not to make the constituencies smaller and thereby create greater difficulties. Because of these practical difficulties and also difficulties with reference to democratic principles which the hon. Leader of the Opposition wants to safeguard, I am unable to accept this amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

"In the first table under the Third Schedule, against serial No. 5, Kerala, *for* the figures '18' and '126' in columns 2 and 3, *substitute* the figures '19' and '171' respectively."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

"In the table in the Third Schedule, opposite serial No. 7, Madras, *for* the figures '205' in column 4, *substitute* the figures '287'."

The amendment was put and lost.

[31st March 1956

FOURTH SCHEDULE.

MR. SPEAKER: The amendment given notice of by Messrs. P. Rangaswamy Reddiar and Sri S. P. Thangavelu is out of order, as we have already decided on it. The hon. Member Sri Gopalakrishnan is not in his seat and therefore his amendment is deemed to have been withdrawn; as also 79-A is deemed to have been withdrawn.

SRI K. P. GOPALAN: I move that—

"After sub-paragraph (2) of paragraph (5) of Part II of the Fourth Schedule, *insert* the following as sub-paragraph (3) and *renumber* the existing sub-paragraph (3) as (4):—

'(3) There shall also be charged on the Consolidated Fund of India a sum of Rs. 2 crores as grants-in-aid to the successor State of Kerala to enable the said successor State to tide over the paucity of finance that it may be forced to face after the appointed day.' "

SRI S. RAMALINGAM: I second the amendment, Sir.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am sorry to say that this amendment will be an argument against the formation of the Kerala State itself, because this shows that Kerala State is not an economically viable unit. In that case you cannot create a State which would put us to the necessity of contributing permanently Rs. 2 crores every year from the Consolidated Fund of India. (SRI P. RAMAMURTHI: They are not asking permanently. SRI K. P. GOPALAN: I am asking only for the first year.) The amendment does not say so. I am talking on the amendment as it stands. I am sorry I am not able to accept this amendment.

SRI K. P. GOPALAN: I am sorry. I want to clear some doubts. I only asked for the first year. I am sorry the Hon. Finance Minister forgets that the main thing for the formation of the States is language and therefore we are organising linguistic States; he forgets this and puts forward some other thing. I do not want to press the amendment. But I appeal to the hon. Members to extend their moral support to my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: We have finished all the amendments. All the amendments to clause 1 and the preamble are out of order.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

3-20 p.m. "That the proposed States Reorganization Bill, 1956, having been considered fully and approved, this House is of the view that the Bill should be amended on the lines indicated in the opinions and resolutions approved by the House."

31st March 1956]

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the proposed States Reorganization Bill, 1956, having been considered fully and approved, this House is of the view that the Bill should be amended on the lines indicated in the opinions and resolutions approved by the House."

SRI P. RAMAMURTHI: Sri N. K. Palanisamy may be allowed to move his amendment which runs: "and on such consideration this House is of opinion that provision must be made for the appointment of a Boundary Commission, etc." This amendment was intended for the resolution itself.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: How that would arise now? We have already considered the Bill and I have now moved that the proposed States Reorganization Bill, 1956, having been considered fully and approved, this House is of the view that the Bill should be amended on the lines indicated in the opinions and resolutions approved by the House. I do not think hereafter any amendment can be allowed. It is of course open to the hon. Member to mention some points even at the third reading stage. I do not think it will be proper to move amendments at the third reading stage. Then it will go on endlessly.

MR. SPEAKER: It will not be in order to move any amendment now. But the hon. Member can speak on it.

SRI P. RAMAMURTHI: This is not a Bill where the third reading stage says that the Bill be passed into law. After having considered so many suggestions, the Leader of the House comes forward with a resolution recommending to Government a certain procedure. On that specific resolution recommending to the Government of India a certain procedure in respect of this Bill, this amendment seks to point out a particular things, viz., that another provision be made in this Bill which is not already there. Amendments could be moved earlier only to the actual provisions in the Bill. Here is an amendment which seeks to recommend to the Government that a provision must be made in the Bill as finally adopted. This is perfectly in order. This is an amendment to a resolution. We are not having the third reading stage of the Bill here.

MR. SPEAKER: The mover of a resolution will have to give notice of it beforehand and there is proper time for it.

SRI P. RAMAMURTHI: This was given notice of as an amendment.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: On a point of information, Sir. A resolution of mine listed as amendment No. 16 is there. It has not been called and I have not been given an opportunity to speak on that.

MR. SPEAKER: The hon. Member was not in his seat when his amendment was called.

[31st March 1956

SRI P. RAMAMURTHI : The proposer of this amendment did not give notice of it as an amendment to the Bill at all. He gave notice of it as an amendment to this resolution moved by the Hon. Leader of the House. It is an unfortunate thing that the office has put it under the clause and the proposer has to suffer for it. It has been specifically given notice of as an amendment to this resolution.

SRI S. S. KOLKEBAIL : On a point of information, Sir. The Leader of the House has moved a resolution and at the fag-end of that resolution we find the wording " approved by the House ". This House consists of 190 members who speak Tamil, 13 members who speak Kanarese and about 28 or 29 members who speak Malayalam. So, Kanarese people cannot get the approval of this House for any amendment or anything which they have brought. So, I would suggest that not only the amendments approved by this House, but also such of the amendments and suggestions as are put forward by the members who are in a minority in this House should also be forwarded to the Central Government.

MR. SPEAKER : All opinions are forwarded. I think I am right. The Leader of the House may say what exactly is being done. All these speeches are being submitted to the Government of India with translations wherever necessary.

SRI N. K. PALANISAMY : I want to move my amendment, as it is an amendment to the resolution.

MR. SPEAKER : We are governed in the matter of resolutions by rules which we have framed under Chapter 15. We have called for amendments to this Bill. We cannot call them now as resolutions and take them. They have all been disposed of and now we are practically at a stage analogous to the third reading stage of a Bill. I am sorry I cannot allow anything by way of resolution or any further amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : We are placed in a very anomalous position.

MR. SPEAKER : The hon. Member can say what he wants to say without moving the amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : Am I to understand, Sir, that as far as this final resolution of the Leader of the House is concerned, no amendment can be moved to that resolution and that we have got either to oppose it or support it. Is that the position? As far as this particular Bill is concerned, the House is not governed by the normal procedure of passing Bills because at the third reading stage of a Bill the Leader of the House moves that the Bill be passed into law. That is not the position here. As far as this Bill is concerned, it has to be passed into law by Parliament and this House has only to express its views. We have been considering the various clauses of this Bill and after that the Leader of the House has not moved that the Bill be passed into law. But he has moved

31st March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

a resolution which recommends to the Government of India a certain procedure. Am I to understand that we are not entitled to move any amendment whatsoever to this particular resolution that the Leader of the House has placed before the House? Is that the position?

MR. SPEAKER : What is the amendment?

SRI P. RAMAMURTHI : The amendment that was given notice of by Sri N. K. Palanisamy is to this effect : " and on such consideration this House is of opinion that provision must be made for the appointment of a Boundary Commission, etc." The proposer never gave this as an amendment to the particular clause at all. He has given it as an amendment to the resolution just now moved by the Leader of the House. That has been already circulated to all members.

MR. SPEAKER : I think there is some little confusion in the mind of the Hon. Leader of the Opposition. If we follow strictly the procedure which we are following in the case of ordinary Bills, to each clause hon. Members are invited to give amendments and as and when the clauses are taken, the amendments are taken and are disposed of. There is no such thing as a resolution intervening at any stage. Therefore, how can there be a resolution?

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Leader of the House has moved a resolution.

MR. SPEAKER : If a Bill is discussed, at the third reading stage it will be passed into law. This is a Bill which we cannot pass into law. Under Article 3 of the Constitution it is sent to the Assembly for ascertaining the opinion of the members, we are not passing this Bill into law. We are sending the entire proceedings saying that the Bill should be amended on the lines indicated in the opinions and resolutions approved by the House. There is no procedure for putting resolutions in the middle.

SRI P. RAMAMURTHI : I am not putting any resolution, but the Leader of the House has moved a resolution recommending to the Government of India a certain procedure. We are moving an amendment to that particular resolution.

MR. SPEAKER : There cannot be an amendment to that. The hon. Member can either vote against it or support it. That is what is done in the case of a Bill.

SRI P. RAMAMURTHI : We are not passing anything into law.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no use of getting excited over this. The point is this. If the hon. Member wanted to amend any clause or add any new clause, he should have moved the necessary amendment then and there when the clauses were considered. Now the consideration of the clauses is over. We 3-30 p.m.

are at the final stage of the consideration of the Bill which corresponds to the third reading stage of ordinary Bills. I have moved that this House is of the view that the Bill should be amended on the lines indicated in the opinions and resolutions approved by this House. This is only a formal affair and there is no use in proposing additions to the motion at this stage. At that rate any Member can move that ' this ' or ' that ' be added and my resolution will have no meaning at all.

If the hon. Member wants to express any opinion which need not form part of the Bill, it is open to him to express such an opinion. The boundary commission contemplated in the proposed amendment does not form part of any provision in the Bill. On page 8 of the Explanatory Note on the Draft Bill circulated to the Members, there is an indication that the Government of India will, if necessary, appoint boundary commissions. But that does not form part of the Bill. As and when the clauses were considered, the hon. Member could have made suggestions for removing any difficulties that he foresaw. I do not think it will be proper now to allow an amendment which seeks to make a change in the Bill itself.

MR. SPEAKER: I think it will not be in order to move any resolutions at this stage.

* SRI P. T. RAJAN: Mr. Speaker, Sir, I take it that when the Finance Minister moved that this House approved of the Bill, he meant thereby that he was going to pass on the opinions expressed by the Members of this House to Central Government. In that expectation, I would like to make a few observations.

Each State in this country looked forward to the States Reorganization Commission Report giving to it its legitimate due. Unfortunately no State can say that its hope and ambition has been realized. This report has brought in its wake bitterness and violence in some of the States and thereby brought down the prestige of this country. Some of the States resorted to hartal to make their views known to the Union Government. Madras had a hartal on 20th February. Though I feel that hartal is a crude way of expressing one's opinion, I felt it was the only means by which the people could at the present moment make their views felt by the Centre. There were hartals in Bombay, Calcutta, Orissa and Madras. The hartal conducted in Madras gave a different twist and turn. It was so peaceful that, instead of the Tamilians being proud of the achievements of their people, some of them put on wry faces as if those that took part in the hartal had done something wrong. The way in which the people of Madras State conducted themselves made me feel proud. Whatever disappointment has been there it has been caused by the refusal of the Government of India to meet the wishes of the people of the different States at least half way. No doubt the Government of the States said ' Don't have hartal '. If they themselves had not sponsored a hartal in connection with the Goa issue, we would have said ' Yes, we won't have a hartal '.

If it suits them, they say ' Let us have a hartal, and if it does not suit them, they say ' Let us not have a hartal '. Let my hon. Friend the Leader of the House send for the leaders of different parties and tell them ' Hereafter let us not have a hartal, however great the cause may be '. The Government do not come forward to do that. They do not have any regard for the feelings of others. I have been watching the proceedings of this House. More often than not, the Government tell us what they have done and ask us to accept that position. They should have the courtesy to discuss matters with other parties and many things can be achieved as a result of discussion. I would again appeal to my Friend the Leader of the House, if he does not want hartal in this State, if he does not want the college and school students to take part in politics, to call for a meeting of the Leaders of the parties. Let that convention be established. What I do not like so far as the Government are concerned is if it suits them they do what they like and if it does not suit them, they condemn others for doing the very thing which they themselves do.

It was said, Sir, that by staging a hartal we tried to force the Government of India to accept our views. It was not so. If the Travancore-Cochin State were to have a hartal and the Madras State were to have a hartal, and if there was going to be a competition between these two States as to which was going to be more violent and which was going to press its views in a violent manner, certainly I would have objected. What did we want to achieve by this hartal? We wanted to bring to the notice of the Prime Minister of India that the democratic principle must be given effect to. We did not want any favour from the Prime Minister however eminent he might be. If he believes in democracy, and if he thinks that the people must be given the right to decide their future, the least that can be done is to hold a plebiscite in the border areas. We do not want any villages or taluks in the interior of any State. Even to-day, it is not late for the Prime Minister of India, if he is democratically inclined, to adopt this method of decision by the people themselves. 3-40 p.m.

Sir, when we started the hartal in Madras State, the people from Malabar asked whether there was going to be violence used against them. So far as I could assure on behalf of my colleagues and myself, I said that there would be no violence and no abuse against anybody. I am glad that no Malayalee Member from Malabar or from Travancore-Cochin State met with any discourtesy on the day of the hartal. I am quite sure that it will not be a sin if we Tamilians want to have a Tamil State of our own. We are not against any other race. We are not against any other State, and we are not against any other people. It has been the aim of the Congress itself that there should be a division of the country on the linguistic basis. Be that as it may. As early as 1913 and 1914, I had hoped that Tamilians would have a State of their own. Why? When I was in England I watched the people there, watched their institutions, and watched their everyday life. When I saw them

doing things in the correct manner and doing them in such a way as to evoke the admiration of other people, I wondered whether it would not be possible for the Tamilians also to do in a like manner. At that time I was not aware of the grand and glorious history of Tamilnad. When I came back to India, I realized that the Tamilians had a great and glorious past. I had formed an idea that ere long the Tamilians should be in a position to have their own State and emulate other countries in doing the things so as to enhance the prestige of the people. It has been my good fortune to see that the Tamilians have risen to the occasion.

During the war it had been my privilege to be the leader of Tamilnad so far as the war efforts were concerned. I was asked to be the leader not by election but by the Governor of Madras. There was a reference to that in a contemptuous way saying, 'After all this man who has stood by the Britishers is taking part in the hartal of the 20th February'. Myself and my party have been accustomed to vile and violent epithets being used, because we stood for constitutional Government. They called us names. They taunted us. At first I was annoyed. Later on, I looked at these with a certain amount of amusement, because I knew what kind of people were saying things against us. Sir, I fully supported Britain in war effort. For that there was a *quid pro quo.* I told the then Governor of Madras Sir Arthur Hope that he should revive the Madras Regiment which was disbanded on the score that the Southerners were unfit to be soldiers. Northerners looked down upon the Southerners as mere rice-eaters. Thanks to Sir Arthur Hope, the Madras Regiment was revived, and the men covered themselves with glory. They found a place in the military map of the world. What is more? Immediately after the partition of the country, it was the Madras Regiment that restored order in Delhi. During the fight in Kashmir, it was the Madras Regiment, who were not accustomed to fight in hilly terrain and amidst snow, that fought gallantly. If the Madras Regiment had not functioned in Delhi, India would have had a different tale to tell. Others may be proud of the Madras Regiment or may not be. Certainly I am proud of the Madras Regiment, Sir. It is easy for people to say nasty things and to be nasty. To them I will say, 'Father, forgive them, for they know not what they are saying'.

In so far as the fighting qualities of the Tamilians go, the previous war has proved that the Tamilians, especially the Southerners, are in a position to defend themselves. They are in a position to die for the honour of the people. That is a great achievement as far as I am concerned. Certainly the hartal of the 20th February has proved that, whatever might be the conduct of the people in other States, in Madras the people could be peaceful however much they may be provoked. As a matter of fact, there was some provocation, and when the people were appealed to, they became peaceful. This is something to be proud of. The Hon. the Leader of the House, while advocating the formation of Dakshina Pradesh told us the advantages which this State could derive by agreeing to that

formation. If at the outset he had made that speech while discussing the report in the House, I might have gone out of my way to meet him half way, but the way in which he advocated the cause of the linguistic States that day and the way in which he advocated the formation of Dakshina Pradesh are two things which I could not possibly reconcile. No doubt one is entitled to change one's opinion. But the change over coming as it did within a short time, I was wondering whether he was speaking out of conviction or whether he had discovered the advantages of Dakshina Pradesh all of a sudden. 3-50 p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I state for the benefit of the hon. Member that even before the publication of the States Reorganization Commission's report that I had expressed myself in support of a union of this sort and even after that I had expressed myself in favour of it. But when I was moving the consideration of the States Reorganization Commission's Report, then I did not speak about it because at that time it had not been accepted in any quarter that such integration was possible. But after the consideration of the whole report was over, I found there was some support and that was why I thought I could give expression to it. It was not my individual opinion alone and some further opinion had gathered round it. If I did not express my opinion at the time when the Commission's report was considered, it was not because I was not convinced. Even before the consideration of the States Reorganization Commission's Report, I had expressed in favour of it. There was no sudden change of opinion as far as I am concerned.

* SRI P. T. RAJAN: I am glad he was convinced about it even prior to the speech he made on the floor of this House when the States Reorganization Commission's Report was taken into consideration. I am thankful to the hon. Member for the information. Sir, if by a merger of this State with Travancore-Cochin State, we should derive certain advantages, then by applying the same logic, we can derive greater benefit by merging this State with other States also in India. At any rate, why there should be so many States in India? Let all the States in India be merged and let there be one single Government. But my Friend does not want to go to that extreme. He stated that because he found some support he gave expression to it. That is not the kind of logic I am acustomed to and I must say this, with all due respect to my Friend.

Whatever it be, when we ask for a Tamil State, we realize that there is something sacred about it. One may laugh at it or scoff at it. The Tamilians feel that they have got a past of which they are proud. They want to revive the glory of their forefathers. That is why they want this area to be called Tamilnad, merely to give them an impetus in doing things which will make the people feel proud. "What is in a name? Rose smells sweet, call it by whatever name", is what Shakespeare says. But the people of

[Sri P. T. Rajan] [31st March 1956

this State feel that their State should be styled Tamilnad. I do not see any objection to that. No doubt the present name of the State —Madras State—might command respect at the present moment. But what is there to prevent the same State getting greater respect —continuing to command greater regard from others—once the name of the State is changed and the will of the people is given effect to? In Tamilnad, there are only 13 districts now. Probably the Tamil State will be the smallest State in India. If you look into the history of the different States, you will find that it is not the size of the State that counted. It is the quality that counted and not the quantity. After all if the majority of the people feel that they must have a State on a linguistic basis, why should anybody sneer at it and why should they not agree to it? Even as the Son of Man said, 'Man does not live by bread alone' . . . (The Hon. Sri C. Subramaniam : As long as we have got bread.) I am sorry to say that my Friend is so despondent . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as we individuals get the bread and poor people do not have the bread we can always preach that we do not live by bread alone.

* SRI P. T. RAJAN : My Friend does not understand what I said. I am sorry, Sir, he gives his own meaning to what I stated. He gives it a twist. Let him have the satisfaction of having replied to me. But that is not the meaning when I say that 'Man does not live by bread alone'. I ask my Friend, "You stated that after the Englishmen were sent out, people would not be starving. It is nearly seven years since the English people have left. What is the position of the poor man to-day? What have you done for him? Still you talk about the poor man?" When I state that man does not live by bread alone, I mean that there is something higher than bread and that is what the Tamilian wants. We are not against Travancore-Cochin people. The co-founder of the Justice Party is a Malayalee—the late lamented Dr. Nair than whom where was and where is a greater statesman. It is most unfortunate that death has deprived us of his services. We are even now proud of having had him as our leader. We are not against Malayalees. Tamilians are always tolerant. Simply because we love our land, love our people, love our culture and love our civilization, we are not against others. I would like to say, Sir, that by demanding a separate Tamil State, we are not against Malayalees or against Travancore people.

Coming to the formation of Zonal Councils, I believe that this is a sensible proposal that has come out in so far as the the State Reorganization Commission's Report is concerned. That is the one way by which you could bring the different people in a particular zone together. Unfortunately this report has made the feelings of the people living in the different States bitter. If you want to change it, if you want to introduce better feelings, it can be done through the Zonal Council. But I would certainly object to the composition of the Zonal Council. The Zonal Council must have the representatives of the Assembly and not the Members of the Government alone. Though it might be advisory to start with, later on as a result of experience it should be possible to make it really an effective executive body which will serve the purposes of the different States.

31st March 1956] [Sri P. T. Rajan]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I hope the views of the Leader of the Joint Front is endorsed by all those who formed the Joint Front.

* SRI P. T. RAJAN : I am talking here only on my own behalf and I am not talking here as the Leader of the Joint Front. When I spoke about the War Front, I did not represent them. This is my own view. I sit here as the representative of the South Indian Liberal Federation and its aim has been to form a federation of the different States in Southern India. You are coming to that by the formation of these Councils. You want to achieve that by having this as the thin end of the wedge. But, in any case, Sir, as far as these Zonal Councils are concerned, if the representatives of the people, the members of this Legislative Assembly, are to be kept out, you may take it from me that this House will not approve of the Zonal Council. 4 p.m.

So far as Devikulam and Peermede are concerned, we are told that it is a *fait accompli*. My Friend the Hon. the Leader of the House would feel for the loss of Devikulam and Peermede as much as the people on this side but would say "We cannot do anything because it has been decided the other way". All right. The High Command has decided the issue and he must necessarily follow the High Command. But as far as we are concerned, we are sorry to say, Sir, that at every stage the Government of India have flouted the wishes of the people of Tamil Nad. The Prime Minister of India comes here, congratulates the people and says "You are an orderly people, a well-behaved people and so on". Everything ends with words. But in so far as translating his admiration for the people into action goes, he would not do anything concrete. You have got to give, but you can never take. If it is merely a question of giving and not taking, I, for my part, won't have anything to do with your wonderful ideas.

While I am on this, I may mention that the great Prime Minister, referring to this hartal, said that it was violent. I do not know wherefrom he got the information. He said that this was staged by a Party which stood for the disruption of India, though he was told that the motive for the hartal on the 20th February was not for disrupting the unity of India. I should like to know, Sir, whether the Indian Union is an union of different States on voluntary basis or on a compulsory basis. I hope the Prime Minister of India would tell us that it is a voluntary union of different States and that people are not compelled to be partners in that Union. The Prime Minister said that it was a great crime to think of separating from the Union and accused the party, Dravida Munnetra Kazhagam,—I am not briefed for that party—of having stood for the disruption of the unity of India. It came with ill-grace from his mouth. The gentleman who was responsible for the division of this land into two

[Sri P. T. Rajan] [31st March 1956

cannot accuse others of trying to get away from the Union. There cannot be one law for one person and another law for another person. What is sauce for the goose is sauce for the gander and if any State wants to get out of the Indian Union, the responsibility must be at the door of the Union and not at the door of the people concerned.

One word more. I had the occasion to meet the Chief Minister of Andhra some months ago. He was good enough to say that he would try to settle the border disputes amicably. I dare say that if a proper approach is made, at least we may be successful so far as Andhra border dispute is concerned.

Then, it has been brought to my notice that so far as the area of the Travancore-Cochin State, which is to be annexed to Tamil Nad, is concerned, there are certain problems about the division of temple funds. I should like this Government to take steps to see that the interests of the temples which are to be taken over from the Travancore-Cochin State are safeguarded. The division of funds should not be on the basis of the population but should be on the basis of the original assets of these temples. I hope the Government of Madras would go into the question carefully.

* SRI A. APPU : Mr. Speaker, Sir, I support the resolution moved by the Hon. the Minister for Finance recommending the approval of the States Reorganization Bill. I submit, Sir, that the States Reorganization Commission's Report has adversely affected us, the people of Malabar. We are spending anxious days ever since that report was published. I had the oportunity to make a spech last time when that report was discussed on the floor of this House. I freely expressed my views then. Many representations were sent to the Central Government and the High Power Committee regarding our grievances. Several of our leaders went to New Delhi, met the Members of the High Power Committee and placed our case before them. I understand that the Members of the High Power Committee and the Central Government have given their anxious thought to the various problems affecting Malabar. They have taken certain decisions and the present Bill is the outcome of those decisions.

Our Republic is in its infancy. We have now to behave as Indians first and last. As such, it is our duty to support the Bill, however unpleasant the decisions are. That is why I support this Bill proposed to be introduced in the Lok Sabha. There are serious problems which have to be solved. We will never fight and we cannot afford to fight. We should solve all these problems constitutionally. Our grievance is that ours is the smallest State with a dense population. The problem of unemployment is very acute there. We have got our history and we know what the original Kerala was. On the other hand, we find we have been given a small State, several vital parts of which have been added to the Tamil Nad. I understand that there are further proposals to take away some more vital parts.

31st March 1956] [Sri A. Appu]

Sir, we should be allowed to survive. Otherwise, we will be nowhere. We are the most unfortunate people. Immediately after the States Reorganization Commission's Report was published, troubles began to grow in the Travancore-Cochin State and finally the Travancore-Cochin Assembly had been dissolved. The appointed day is 1st October 1956 and on that day, we become the Members of the new Kerala State Assembly. But, where is our Assembly? We have no Assembly at all. We will be nowhere. We will have to go home. To-day, a resolution was introduced by the Government and it was passed recommending to the State Government that the eight Members representing the southern taluks of the Travancore-Cochin State will be made Members of this Assembly from 1st October 1956. I submit that something should be done in our case also. What I would like to submit to the Government is that we have been elected as Members of the Madras Legislative Assembly and we have a right to continue here till this Assembly is dissolved. So, I would request that the Government may be pleased to recommend to the Central Government to take such a decision and allow us to continue till this Assembly is dissolved. 4-10 p.m.

I do not propose to make a long speech because we have to part on 1st October 1956. We have been the best friends of the Tamilnad for the last 153 years. We got on very well and even after separation, I am sure we will get on very well. I had a lot of misapprehensions and misgivings about our fate till our Finance Minister made his speech on the 29th. It was a masterpiece and I would like to pay my humble tribute to him for having removed many of our misunderstandings and misgivings. I am very thankful to him for making such a clear statement.

What I submit is that even now in our place there is a lot of misunderstanding. I would request the Government to translate his full speech into different languages and widely publish it everywhere, i.e., in the Tamil State, Travancore–Cochin State, Karnataka and Malabar and it will have a very good effect.

Sir, parting is always sad. But, we will part from the Madras State with all our best wishes and goodwill. I wish my Tamil friends the best of luck. We will be rejoicing to see them progressing hereafter, i.e., after the separation, and I am sure they will prosper very well. The aim of Mahatma Gandhi was that we should have Ram Rajya. I am sure ere long the Tamilnad will be a Ram Rajya. We will rejoice to see that and I am sure that they will heartily reciprocate our sentiments also. We may require their help very often and I am sure they will extend their help ungrudgingly. Of course, our State is a small one. At times, our help may also be required. In that event, we will be prepared to give our help ungrudgingly. We must continue as best friends.

I have nothing more to say and I am thankful to you, Mr. Speaker, for having given me this opportunity to speak a few words to-day. Thank you.

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, after so much discussion, the Bill is at the stage of third reading. I consider this as an outstanding and important Bill because by passing this Bill

[Sri K. P. Gopalan] [31st March 1956

the people throughout our country will be fulfilling their ambitions and aspirations for the formation of linguistic States. The people of Tamilnad, Malabar and Kerala will surely rejoice when the linguistic formation takes place.

Even though on a technical question, the problem of Boundary Commission is not dealt with in detail in the draft Bill before us, what I want to stress is that a Boundary Commission with the principles as formulated by the Communist Party is the only solution to settle the boundary disputes in an amicable and friendly way. If the Central Government accept the suggestion, then surely the boundary disputes can be settled on a friendly basis.

While raising the slogan of formation of linguistic Provinces, I want to stress here the unity of various States so that all the people in Tamilnad, Kerala and in other States can live as brothers and work for the unity of the whole country. That is why we stress that when we raise the slogan of linguistic Provinces, we should see to the unity between the various States and settle the disputes in a friendly manner.

I wish to point out one thing here, namely, that there is a general feeling in Malabar, as far as I know, that a Malayalee is not in the Cabinet at this time. But, Sir, when the Finance Minister spoke here that he was going to stand by the interest of all the people, we were confident that the Government will see that they championed the cause of the people of Malabar also.

We wanted to bring another thing before this Hon. House and that has been done by my hon. Friend Sri Appu. After the 1st of October we will not be enjoying the present status if the President's rule continues in Travancore-Cochin. So, we shall honestly request the Central Government to conduct the elections as early as possible so that 1st October may be a day of rejoicing for the people of Kerala also.

I would like to bring to the notice of the House one more point here. Even though we have discussed various viewpoints regarding the question of boundaries, disputed areas, etc., I am sure that all of us discussed the matter in a friendly way. Sir, wherever I go in Malabar, or in the City of Madras, the concerned Malayalee officers come and ask what will be their fate after the 1st of October. I am glad that the Hon. the Leader of the House has stated categorically that the interests of all the officers will be safeguarded here.

4-20 p.m. Sir, as pointed out by the Hon. the Minister for Finance we have to work for the unity of the entire nation. If we settle our problems on a friendly basis, we can take that as an achievement to our credit. Sir, the formation of States on a linguistic basis is a victory for the democratic forces. If we are united together, a united Tamil Nad and a United Kerala will come into being. I am sure, in future also there will be unity among the people of Tamil Nad and Kerala. We have to work for the prosperity of Tamil Nad and Kerala and thus for the prosperity of the entire nation. With these few words, I resume my seat.

31st March 1956]

*Sri K. T. RAJU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இன்று மூன்று நாட்கள் விவாதத்திற்கு பிறகு இந்த மசோதா முடிவு அடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. பார்லிமெண்டுக்கு இந்த மசோதாவை நாம் அனுப்புகிற காலத்தில் உண்மையாகவே நாம் பல குறைபாடுகளுடன்தான் அனுப்புகிறோம். நாம் இந்த ராஜ்யத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று எவ்வளவோ வாதாடினோம். எதிர் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லோரும் பெரிய அளவில் இதற்கான காரணங்களை எடுத்து வாதாடினோம். இருப்பினும் துர்திஷ்ட வசமாக இந்த சபை அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் இந்த ராஜ்யம் தமிழ் நாடு என்று சட்ட ரீதியாக அழைக்கப்படாவிட்டாலும் லக்ஷக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் இதை தமிழ் நாடு என்றுதான் அழைக்க போகிறார்கள். இந்த குறைபாட்டுடன் இந்த மசோதாவை பார்லிமெண்டுக்கு அனுப்புகிறோம். இரண்டாவதாக நம்முடைய எல்லை தகராறுகளை தீர்த்துவைக்க எல்லை கமிஷன் மூலம் எல்லா பிரச்னைகளையும் சுமுகமாக தீர்க்க வேண்டும் என்று வாதாடினோம். ஏனென்றால் நாட்டில் முன்னேற்றத்திற்கு இந்தத் தகராறுகள் இடையூறாக இருக்கும் என்று நாம் உணர்ந்தோம். ஆனால் அதற்கு இந்த சர்க்கார் ஆதரவு அளிக்கவில்லை. எதிர் கட்சி கொண்டு வந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் இந்த மசோதாவினால் எவ்வித பலனும் இல்லையா என்று கேட்கிற காலத்தில் உண்மையாகவே அக்டோபர் 1-ந் தேதிக்கு மேல் தமிழ் மக்களும் கேரள மக்களும் தனித்தனி ராஜ்யங்களை மொழி அடிப்படையில் அமைத்துக்கொள்ள போகிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம். முடிந்த அளவுக்கு நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். இருந்தாலும் நாம் கோரிய அளவுக்கு வெற்றி பெறவில்லை என்று நாம் சோர்வு அடைய வேண்டியதில்லை. கிடைத்திருக்கிற வெற்றியை வைத்துக்கொண்டு நாம் மற்ற கோரிக்கைகளுக்காக போராடுவோமாக. மொழிவழி ராஜ்யங்களை நாங்கள் பிரித்துக்கொள்ளும் போது நாங்கள் தனியாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்து போகவில்லை. எல்லா மொழி பேசும் மக்களுடன் நாம் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து ஐக்கிய இந்தியாவின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட முடியும் என்ற கருத்துடன் தான் பிரிந்து போகிறோம். வருகிற அக்டோபர் 1-ந் தேதிக்கு பின்னால் மலையாளிகள் இந்த சட்டசபையில் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கும் நமக்கும் இருக்கிற எல்லை பிரச்னைகளை நாமிருவரும் ஒன்றுகூடி பேசி சுமுகமாக தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

வருகிற அக்டோபர் 1-ந் தேதியிலிருந்து தமிழ் நாடு தனியாக இயங்கப் போகிறது. அந்த தேதியிலிருந்தாவது இந்த சட்டசபையின் நடவடிக்கைகள் தமிழில் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM: Mr. Speaker, Sir, we are coming to the final stage. We are expected to express our views on the reorganization of States and hon. Members belonging to Tamil Nad, South Kanara and Malabar have been pleased to express their views in such a way as to enable the Parliament to understand them. Now I only wish to point out that while we are dealing with the partition of the State, I am reminded of the partition of a joint family. When partition takes place in a joint family at the end of the partition deed, it will be stated that there is partition only of the property and not of the relationship. So also, here when the partition of the State takes place, it is only the partition of some territories and not the partition of the relationship existing among different sections of the people. After all, Sir, we Tamilians particularly are accustomed to work and live in bilingual and multilingual areas. Very often, the Hon. the Leader of the House has also stated that the Tamilians are accustomed to it. But nowhere in the country have the people

[Sri S. Swayamprakasam] [31st March 1956

accustomed to such things. The Telugu people are not accustomed to it. The Hyderabad people are not accustomed to it. In this connexion, I may point out that in respect of the Hyderabad State Service, there is a rule that only the so-called 'Mulkis' are eligible to enter it. So also in the case of Mysore, there is a rule that only Mysoreans will be employed in the State Service. In Travancore-Cochin also jobs are given only to people belonging to that State. In the Andhra State also a rule has been framed under which jobs are offered only to Andhras. But, here we are not having such a rule. The Hon. the Leader of the House, in season and out of season, has even gone to the extent of saying that we are not here to send out any people. Sir, the other day when I was reading the White Paper on Education, looking at the rapid advance of education, I felt that in future there would be much unemployment of educated people. I do not know where they will be absorbed in this country. But at the same time we are not here to drive out any people. Therefore, if anybody says that we Tamilians are parochial and communal-minded, I must say that it is not charitable on his part to say so. Even now in the Madras City, we have got Gujeratis. In Rajapalayam, we have got Rajus. So also in other places. They are all living as brothers and, therefore, there is no justification for any fear in this respect. My only appeal to Malayalees and Kannadigas is that even after they go out, they should remain as good neighbours. We assure them that we will be their good neighbours.

4.30 p.m. **SRI P. RAMAMURTHI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! நாம் இப்பொழுது எல்லோரும் போகக்கூடிய நிலையில் இல்லை. மீண்டும் இந்த சபை இதே மாதிரி அக்டோபர் மாதத்திற்குள்ளே இரண்டொரு தடவையாவது கூடும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது பிரிவு உபசார பிரசங்கத்தில் நாம் இறங்கவேண்டியதில்லை. மாரடிக்கும்படியான நிலைமையிலும் நாம் இல்லை. அதற்கு பதிலாக சந்தோஷப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமையில்தான் நாம் இன்று இருக்கிறோம். இந்த சந்தர்ப்பம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான சகல மக்களும் சந்தோஷப்படக்கூடிய ஒரு கட்டந்தான் என்று கருதுகிறேன். காரணம் இன்றைக்கு இந்த சட்டசபையில் மட்டுமல்ல, அனேகமாக இந்த நாடு பூராவிலும், ராஜ்யபுனரமைப்பு சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய மசோதாக்கள் பல ராஜ்யங்களில் விவாதிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் இருக்கிறோம். இது எதைக்காட்டுகிறது? நூற்றைம்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினர் இந்த நாட்டுக்கு செய்திருக்கக்கூடிய பலவகைப்பட்ட தீங்குகள் இருக்கின்றனவே அந்த தீங்குகளில் ஒன்று, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் இயற்கையாகவே வளர்வதற்கு வேண்டிய வசதியை அவர்களுக்கு மறுத்து, நாட்டு மக்களுக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் சண்டையை மூட்டிவிட்டு, அவர்கள் முட்டிக்கொள்வதற்காக ஏற்படுத்தி இருக்கும்படியான அமைப்பு இருக்கிறதே அதில் ஒரு தகர்ப்பு ஏற்படுகிறது இன்றைக்கு. ஆகவே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த காலத்தில் இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய மக்கள் எந்த அபிலாஷைகளுக்காக போராடிக்கொண்டு வந்தார்களோ அந்த அபிலாஷைகளெல்லாம் ஓரளவு இன்றைக்கு நிறைவேறும்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்திலிருக்கிறோம். ஆகவே ஜனஅபிலாஷை என்பது இருக்கிறதே அது மிகவும் முக்கியமானது. ஜனங்கள்தான் நடமாடும்படியான கடவுள். ஆகவே அது நிறைவேறும்படியான ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் இருப்பதனால் நிச்சயமாக நாம் இன்றைக்கு ஒரு சந்தோஷமான நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம். மாரடிக்கும்படியான நிலைமையில் இல்லை. இதிலே சிலகுறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். தெரியாமலில்லை. சில குறைபாடுகள் எடுபடவேண்டும். அவற்றை எடுப்பதற்கு

31st March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

முயற்சி செய்தோம். ஆனால் அவை அப்படியே இருக்கின்றன. இந்த நாட்டில் மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் அமைக்கவேண்டும் என்பதில், ஜனங்களின் போராட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான கட்டத்தில் வந்து இருக்கிறோம். அதில் மகத்தான வெற்றியும் அடைந்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள், கம்யூனிஸ்ட்கள் என்று சொல்லவில்லை, ஜனநாயக அபிலாஷை கொண்டிருக்கிற சகல மக்களும், ஜனநாயக ஆர்வம் கொண்டு தங்கள் மொழியில் அரசாங்கத்தை நடத்தவேண்டும் என்ற அபிலாஷை ஓரளவு பூர்த்தியாகி இருக்கிறது. அதில் இன்றைக்கு ஒரு வெற்றி ஏற்படும்படியான சந்தர்ப்பத்தைக்கண்டு நாம் அனைவரும் இன்றைக்கு சந்தோஷப்படக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம். அதே சந்தர்ப்பத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு விஷயத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நிலைமை பக்குவப்பட்டு வரக்கூடிய ஒரு காலத்தில் அதற்கு வில்லங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. துரதிர்ஷ்டவசமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒரு சூத்ரதார் ஆக வந்து சேர்ந்தார். ஏன் வந்து சேர்ந்தார் என்பதெல்லாம் எனக்கு தெரியாது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதற்கான ஒரு விஷயத்தை, சரித்திர பூர்வமான ஒரு படிப்பினையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவருடைய எண்ணங்கள் நல்லெண்ணங்களாக இருக்கலாம். இந்த நாட்டில் ஒற்றுமை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த மாதிரிதான்வேண்டும் என்று அவர் எண்ணியிருக்கலாம். ஆனால் சரித்திரத்தின்போக்கு இருக்கிறதே அந்தப் போக்கை அணைபோட்டு தடுப்பதற்கு முயற்சி செய்தால் அந்த முயற்சியில் நிச்சயமாக தோல்வி ஏற்படத்தான் செய்யும். அது நிதி அமைச்சராக இருக்கட்டும். பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவாக இருக்கட்டும் தோல்விதான் ஏற்படும். ஆகவே நீண்ட 4-35 p.m.
காலமாக இந்த நாட்டிலும் உலகிலும் ஜனநாயக வளர்ச்சியின் போக்கிலே சரித்திரத்தின் போக்கு எப்படி இருந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நீண்டகாலமாக இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் ராஜ்யங்களின் அமைப்பு எப்படியிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ, அப்படிப்பட்ட அமைப்பு ஏற்படக்கூடிய காலகட்டத்தில் சில கோளாறுகள் ஏற்பட்டவுடன் ஒரு குறுக்கு வழியைக் கண்டுபிடித்து மக்களின் அபிலாஷைகளை (fanaticism) மொழி வெறி என்று கூறி தவறான முறையில் ராஜ்யங்களை மாற்றியமைக்கக்கூடாது. சரித்திரத்தின் போக்கிற்குக் குறுக்கே யாரும் நிற்க முடியாது. அதைத் தான் இந்தப் படிப்பினை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரியான ராஜ்யங்களை அமைப்பதை இன்றைக்குக் கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இந்த மசோதா இந்த சபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு சிபாரிசு செய்யப்படுகிறது. இந்த நாட்டின் சரித்திரமும், சுதந்திரப் போராட்டமும், ஜனங்களின் அபிலாஷைகளுக்கு விரோதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படக்கூடாது என்பதைத் தான் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் வீணாக ஒருவருக்கொருவர் குறைகூறிக்கொண்டிருக்கவேண்டியவில்லை. ஆகவே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறிக்கொள்கிறேன்: பிப்ரவரி 20-ம் தேதி நடந்த ஹர்த்தாலில் இந்தக் கோளாறுகள் இருந்தன. அந்தக் கோளாறுகள் இருந்தன என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. நீண்ட காலமாக நமக்கு இருந்துவந்த அபிலாஷைகள் நிறைவேறக்கூடிய காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த சமயத்தில் அபிலாஷைகள் நிறைவேறுவதில் வில்லங்கங்கள் போடக்கூடாது. பிரிவினை மனப்பான்மையோடு ஹர்த்தால் நடத்தப்படவில்லை. நாடு ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டுமென்றால் எந்த முறையில் ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது குறித்து ஹர்த்தால் நடத்தப்பட்டது. இந்த விஷயத்தில் சீறிவிழுவது நல்லதல்ல. போனது போகட்டும். ஆனால் படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். படிப்பினைகளைப் புறக்கணித்தால் வருங்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்று நம் ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் மசோதாவில் எல்லாவற்றையும் கவனித்தாகிவிட்டது. விஷயம் தீர்ந்துவிட்டது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தீர்ந்துவிட்

[Sri P. Ramamurthi] [31st March 1956

தென்றல் சுலபமாகப் போய்விட்டது. ஆனால் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பம்பாய் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் சொன்ன வாசகத்தை இப்போது ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். "இந்த நாட்டில் எந்த முடிவும் இறுதியான முடிவாக இருக்கவேண்டாம். நிச்சயமாகத் தெரிந்தால்தான் இறுதியாக முடிவுசெய்யவேண்டும்." என்று ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 20 நாட்களுக்கு முன்பு, பம்பாய் சம்பந்தமாக எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே நாம் முடிவு செய்துவிட்டோம். இனிமேல் அப்பீல் கிடையாதென்று சொல்வது சரியல்லா ஜனங்களின் அபிலாஷை வேறு விதமாக இருக்கும்போது அதைத் திருப்தி செய்யாமல் புறக்கணிக்கக்கூடாது. இது விஷயமாக நன்றாக ஆலோசிக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த மாதிரி தகராறுகள் ஏற்படுமேயானால்—தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கு நிறைய ஆஸ்பதங்கள் இருக்கின்றன—தகராறுகள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்த்து தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்குச் சுமுகமான வழி என்ன இருக்கிறதென்று பார்த்து, ஜனநாயக அடிப்படையிலுள்ள வழியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வழியைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் எல்லா யோசனைகளும் கெட்டுப்போய்விடும்.

எல்லைப் பிரச்னைகள் சம்பந்தமாக, எங்களைப் பொருத்த வரையில், ஸௌஜன்யமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று விரும்பினோம்; எங்களுடைய விருப்பம் பிரதேச வெறியாக மாறவில்லை; எங்களுக்கு இந்தப் பிரதேசம்வேண்டும், அவர்களுக்கு அந்தப் பிரதேசம் வேண்டும் என்று சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டத்தோடு நாங்கள் பார்க்கவில்லை. நாங்கள் எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தோம்? அந்த அந்த ராஜ்யங்களிலுள்ள எல்லா மக்களும் அரசாங்கத்தில் நியாயமான பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதிசெய்யவேண்டும், ராஜ்யங்கள் எந்த அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டால் இந்த எண்ணத்தை ஸௌஜன்யமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து, நாங்கள் ஒரு யோசனையைக் கொடுத்தோம். அதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும், சபையிலுள்ள மற்றெல்லோரும் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். "ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக்கொள்ளாமல், தமிழர்கள் மலையாளிகளுக்கும், மலையாளிகள் தமிழர்களுக்கும் நியாயம் வழங்குகிறார்கள்; மலையாளிகள் கன்னடக்காரர்களுக்கும், கன்னடக்காரர்கள் மலையாளிகளுக்கும் நியாயம் வழங்குகிறார்கள்; தமிழர்கள் கன்னடக்காரர்களுக்கும், கன்னடக்காரர்கள் தமிழர்களுக்கும் நியாயம் வழங்குகிறார்கள்; எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்கப்படுகிறது. ஒருவருக்கும் அநீதி வழங்கும் எண்ணம் கிடையாது." என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய யோசனையை நாங்கள் சொன்னோம். துரதிருஷ்டவசமாக அந்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

4-40 p.m.

அன்றைக்கு ஏதேதோ சாக்குப்போக்குச் சொல்லி நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. நிராகரிக்கப்பட்டாலும்கூட நிச்சயமாக ஒன்றைமட்டும் அறிவேன். ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினை காலத்தில் நாம் சொன்ன யோசனை நியாயம் என்று அன்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சொத்துப் பிரிவினை சம்பந்தமாக அவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தபோதிலுங்கூட அன்றைக்கு நிதி மந்திரி வேறொரு இடத்தில் போய்ப் பேசும்போது, "ராமமூர்த்தி ஆந்திர மாகாணத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்துவிட்டார்" என்று குறிப்பிட்டார். அதே மாதிரி ஆந்திர முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீ கோபால ரெட்டி ஆந்திர கம்யூனிஸ்டுகளைப்பற்றி பேசும்போது, "தமிழர்களுக்கு அடிமைகளாகிவிட்டார்கள்" என்று குறிப்பிட்டார். கடைசியில் நாங்கள் சொன்ன யோசனைதான், நியாயமான அடிப்படையில், ஜனநாயக அடிப்படையில் இருக்கிறது என்று அன்றைக்கு எப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதோ அதே மாதிரி இன்று இல்லாமற்போனாலும்கூட நாளைக்கு வேறெந்தக் காலத்திலாவது தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான நிலைமை ஏற்படும்போது, அந்த அடிப்படையில்தான் நியாயம் ஏற்படும். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அதற்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு.

நாம் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்னையை சொத்து என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக்கூடாது, ஒற்றுமை அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டும். நாம்

31st March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

ஏன் ஒற்றுமை வேண்டுமென்று கூறுகிறோம்? நாம் பிரிந்து போகக்கூடிய மக்களாகக் கருதவில்லை. நமக்கிடையே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒற்றுமையை ஏதோ நாம் ஒரே ராஜ்யத்தில் இதுவரை இருந்துவந்திருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால் ஏற்பட்ட ஒற்றுமையாக நான் கருதமாட்டேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் தமிழர்கள், மலையாளிகள், கன்னடியர்கள் சேர்ந்து இருந்தார்கள், அதனால் நம்மிடையே ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நிச்சயமாக இன்றைக்கும் நான் கருதமாட்டேன். ஒரே ராஜ்யத்தில் இருந்து வந்த காரணத்தால் பிளவு அதிகமாக வளர்ந்ததே தவிர ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிட்டாதகச் சொல்ல முடியாது. இந்தச் சட்டசபையிலேயே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் தமிழர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், அதனால் மலையாளிகளுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டது, தமிழர்களுக்கு அதிகமான சலுகை அளிக்கப்பட்டது என்ற கூக்குரல் மலையாளிகளிடமிருந்து இருந்துவந்ததே அது எதைக் காட்டுகிறது? ஒற்றுமையையா அது காட்டுகிறது? துவேஷ மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், இந்த நாட்டில் ஒற்றுமை மனப்பான்மை ஏற்பட்டதே, அது எப்படி ஏற்பட்டது? நாம் எல்லோரும்—தமிழர்களாக இருந்தாலும் சரி, கன்னடியர்களாக இருந்தாலும் சரி—ஒரு லட்சியத்திற்காகப் பாடுபட்டோம். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலை அடையவேண்டும் என்பதற்காக ரத்தத்தைச் சிந்தினோம். அதனுடைய விளைவு, போராட்டத்தில் ஒற்றுமைப்பட்டதன் விளைவு, இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான சகல பகுதி மக்களின் ரத்தம் கெட்டிபட்டிருக்கிறது. அதுதான் நமக்கு இன்றைக்குக் பெரிய ஐஸ்வரியம், பொக்கிஷம், அந்த ஒற்றுமை வளரவேண்டும் என்று தான் நான் விரும்புகிறோம். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கும் என்று வற்புறத்த ஆசைப்படுகிறோம். பொருளாதார நிலைமையைக் கவனித்தால் ஆபத்துக்கள் நிச்சயமாக நாட்டுக்கு இருக்கத்தான் செய்கின்றன. நிச்சயமாக மேலும் மேலும் இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமை நிச்சயமாக நாட்டின் நாலா பக்கத்திலும் சூழ்ந்திருக்கிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள்கூட, "நாம் இன்றைக்கு சூழப்பட்டிருக்கிறோம்" (**We are being encircled.**) என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது, நாட்டினுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு மேலும் மேலும் நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களெல்லோரும் ஒன்றுபடத்தான் செய்வார்கள். நாட்டைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு ஒன்றுபடச் செய்வார்கள். ஆனால், அம்மாதிரி புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதற்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மனக் கசப்பைத் தீர்ப்பது அவசியமாகிறது. இதுதான் முக்கியமான விஷயம். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் முறையின் காரணமாக, அதன் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வின் காரணமாக நாட்டில் துரதிருஷ்டவசமாக பல மொழி பேசக்கூடிய மக்களிடத்திலே வெறுப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. அதை முதன் முதலாக தகர்க்கவேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. தமிழர் மலையாளிகள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றார்கள் என்று மலையாளிகளுக்கும், மலையாளிகள் தமிழர்கள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்திவருகின்றார்கள் என்று தமிழர்களுக்கும் இருந்து வரும் எண்ணத்தின் அடிப்படையை நான் இன்றைக்கு ராஜ்யத்தை திருத்தியமைப்பதன் விளைவாக தகர்த்து எறிந்துவிட்டால் பிறகு ஒற்றுமை மேலும் மேலும் வளர்க்கப்பட்டு செப்பனிடப்படும். ஒற்றுமை வளரவேண்டுமென்பதற்காக சென்ற கால கட்டத்தில் நமக்குள் ஏற்பட்ட ஒற்றுமையை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வோம். கலாசார வளர்ச்சியை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வோம். பொருளாதார வளர்ச்சியை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வோம். தமிழர்கள் மாத்திரமல்ல. மலையாளிகளும் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசீய கவி பாரதியார் மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்ததுபோலவே மலையாள கவி வள்ளத்தோளும் மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்துவருகிறார்கள். அதேமாதிரி பல புலவர்கள் தோன்றி வளர்ந்திருக்கிறார்கள். இதனால் மலையாள மொழி மட்டும் செழுமைப்படுவதாகச் சொல்லமுடியாது. தமிழர் கலாசாரம், மலையாள கலாசாரம், இன்னும் இதுபோன்ற சகல மொழி பேசும் மக்களுடைய கலாசாரம் அனைத்தும் சேர்ந்து ஒரு நதியாக

[Sri P. Ramamurthi] [31st March 1956

பிரவாகமாக வளர வேண்டும். அந்தப் பிரவாகம்தான் இந்தியக் கலாச்சாரமாகும். இந்தப் பிரவாகத்தில் பல மொழி பேசுபவர்களும் இருக்கவேண்டும். நிச்சயமாக எல்லா மக்களும் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அந்த ஒற்றுமையை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்தி வருங்காலத்திலே தமிழ்நாடு வாழவேண்டும், கேரள நாடு வாழவேண்டும், இன்னும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய சகல நாடுகளும் வாழவேண்டும். இவைகளினுடைய வளர்ச்சியின் விளைவாக இந்தியா வாழ வேண்டுமென்பதற்காக அனைவரும் பாடுபடுவோமாக.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, as far as this Bill is concerned I am very happy we are coming to an end. I was hoping that this final stage would end rather pleasantly. But the hon. Member Sri P. T. Rajan who had other very important business when we were considering the provisions of the Bill made his appearance just now and made a rather unfortunate speech. He rather accused me that I was obeying the High Command. I am proud of my loyalty to my High Command. That loyalty has arisen not now but when we were fighting for the freedom of the country and when we were waging the freedom struggle. That loyalty has arisen because of the sacrifices we made for the sake of the freedom of the country. Mr. Rajan is a senior politician, Sir, I know and he has been brought up in quite different traditions. I am much too junior to him and I have been brought up in completely different traditions.

Sir, the hon. Gentleman referred in glowing terms to what he had been able to achieve by his War effect, by his co-operation. He was good enough to refer in most grateful terms to what His Excellency the Governor of Madras, Sir Arthur Hope was pleased to confer on us, namely, the great benefit on the Province of Madras by constituting a Madras Regiment, a benefit which he conferred for the benefit of Madras and not for the benefit of War purposes. (Interruption.) Our loyalty has always been to the High Command and to the leadership, to the national leadership. Unfortunately people at that time had other loyalties. And still they are thinking of the glories of the British rule and what they were able to achieve during the British rule. They are still unable to forget it. As far as we are concerned, the part played by some of our brethern during the days of the freedom struggle is a sad story—I do not want to say a disgraceful story. Because it was played by our own brethren we want to forget that past so that we may all live together. But if anybody should now stand up and again proclaim the glories of the past, of the British rule and what those people were able to achieve by War effort and by co-operating in the War effort, when our national leaders, when our soldiers of the freedom struggle were rotting in prison houses, certainly, I cannot gloat over it, Sir. (Cheers.) The hon. Gentleman may feel proud of his achievements during the war period but I feel ashamed about it to a certain extent. (Interruption.) Sir, I know it cannot be anything but that for me. It may be different for the hon. Gentleman because he thinks in a different way altogether. He can talk of his people now and of appealing to his people. But for whose benefit was he working, I ask, when he was co-operating

31st March 1956] [Sri C. Subramaniam]

with the Britisher, with the foreign Government here when we were all fighting the freedom struggle and rotting in prisons, when our soldiers and leaders were beaten in the streets to death? Still if some people should feel proud of the part they played in War effort let them keep it to themselves and not proclaim it to this House which has been elected by a free people after the attainment of the freedom of the country, and because of the struggle that we waged. . . .

SRI P. T. RAJAN : I am not here by nomination.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I know we are suffering you. In any other country and set-up the hon. Gentleman would have been completely liquidated. But we are not of that tradition. (Cheers.) We have given freedom to everybody to stand for election, even to those people who betrayed the country during the freedom struggle. That is our tradition.

Therefore, Sir, to speak here that he was leading his people and he was organizing the hartal for that purpose and comparing 4-50 p.m. it with the struggle for freedom is like comparing what is called the turkey with the peacock. I do not want further to dwell on that sad episode—I say it is a sad episode. It is better forgotten earlier. If he has still lingering memory of it, let him keep it to himself.

Sir, the hon. Leader of the Opposition was referring to the history and he was giving a reading of the history. Perhaps a year earlier I might have listened with rapt attention to the reading of the history which he gave. But it has been proved to be wrong and it has been proved that the Communist theory, the Communist reading of the history has proved absolutely wrong. Therefore, I am sorry his reading of the history, I am not prepared to take. It is for the future to see how further developments would take place in the country. But I agree with him that whatever the set-up, whether it is a combination of the States, whether it is a combination of the various linguistic States or functioning of States on linguistic basis, what is most wanted is the feeling of co-operation, the feeling of brotherhood, the feeling of oneness among the various sections of the people and to that end we have got to work. It is only because of that that there should be feeling of brotherhood among the various sections of the people and among the people of the various States, I was compelled to say that even though we may be disappointed, we should accept the proposals with reference to Peermede and Devikulam. After all we are interested in the good life and happiness of the Tamil people who are living in Devikulam and Peermede. To-day they are going to live in a different State altogether. Suppose we keep this question open, do hon. Members think that it would be for the good of the Tamilians residing in Devikulam and Peermede? I have absolutely no doubt that as long as we keep this question open, all attempts will be made to drive out the Tamilians. Therefore, in the interest of those people, let us accept this decision.

Having accepted this decision, I am saying that whatever be the minorities living in any part of our State—Malayalees are living in our State, Kannadigas are living in our State, Telugus are living in our State—they should be properly treated and they should feel that they are living in their own areas and in their own State, and not feel that they are minorities here. So also I want that the Tamilian minorities in the Kerala State should be treated in the same way and that they should feel that they are living in their own State and are living in their own country. How are we going to foster that condition, how are we going to create that condition? I would respectfully submit that by accepting the decision alone we would be able to create that atmosphere. For example, if this question of Madras is kept open, can we imagine that we could have peacefully lived in Madras? I have absolutely no doubt that attempts would have been made for Andhras to come over here to increase their number; so also we would have made attempts to see that the Telugus and their proportion is lessened. That state of affairs would have gone on endlessly. Therefore, I say, if we are interested in the Tamilians living in Devikulam and Peermede, let us not try to keep this issue open and let not the Kerala Government and people feel 'Here is a potential danger and we should take all steps to avert this danger.' After all we are living in one country—when I say that it is not mere lip sympathy—we are really living in one country, for that is a fact; if you subscribe to it, it is necessary to accept this and acquiesce in this decision even though it may not be pleasant to us and it may not satisfy us. Therefore, I appeal to hon. Members, not merely because the High Command has taken the decision, but in the interests of the Tamilians living in those areas, it is necessary to accept the decision on Devikulam and Peermede. Having done that it is necessary to create conditions wherein they would be able to live peacefully. What I want to say is that we should accept this as a division for the purpose of administrative convenience. That is the reason why I have been advocating this; even though we fought with all our strength and with a certain amount of feeling and put forth the case of Devikulam and Peermede to be handed over to the Madras State, we have lost the case. Having lost the case, is it now our duty to see that the very people for whom we fought and for whose coming over to this State we fought, are allowed to live in a peaceful atmosphere. I would therefore appeal to hon. Members to consider whether we would be serving those people by carrying on the agitation.

Finally I would request hon. Members to forget if I had said any words in anger on the floor of the House in a moment of temper. I would request hon. Members completely to forget that. Hereafter we should have a pleasant atmosphere, a peaceful atmosphere and a brotherly atmosphere. We should all work in such an atmosphere. Let us forget the past however sad it be; let us live in the present and hope for the future. It is my hope that whatever might be the set-up at present and whatever might be the set-up in future, Tamil Nad has a bright future and Kerala has a bright future and because of that, our country has a bright future. Our country has a bright

future because every State has a bright future. Let us all work towards that end forgetting the past, whatever might have been the irritation which might have been caused to various sections.

I am really happy we are coming to the end of our labours. I hope our labours would prove fruitful and pave the way for the prosperity of the country and the happiness of the people which is the ultimate aim of every one of us.

MR. SPEAKER: I will now put the original motion to vote. The question is—

"That the proposed States Reorganization Bill, 1956, having been considered fully and approved, this House is of the view that the Bill should be amended on the lines indicated in the opinions and resolutions approved by the House."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 2nd April 1956.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *Notification issued with G.O. Ms. No. 525, Home, dated 20th February 1956, regarding remission of court-fees for petitions under the Wakf Act, 1954 (Central Act XXIX of 1954), containing requests intended for the common benefit of the Muslim Community. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]*

2. *Notification issued with G.O. Ms. No. 607, Home, dated 25th February 1956, regarding remission of fees payable on applications and petitions presented by co-operative societies. (Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955]*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 2nd April 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Loan applications from the cyclone-affected agriculturists

* *Short notice Q. No. 55.*—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the steps taken by local authorities to speed up disposal of loan applications from cyclone-affected agriculturists in each of the three taluks of Pudukkottai division in Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : All possible steps are being taken to expedite the disposal of loan applications. The additional staff required has already been sanctioned. A total number of 10,469 applications has so far been received, out of which 7,126 are pending disposal. A sum of Rs. 2,14,145 has so far been sanctioned as loan of which an amount of Rs. 2,06,195 has already been disbursed. The work of disposal of loan applications is proceeding. The Government have prescribed fortnightly report and are watching the progress.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. Minister kindly be more specific and let us know what all possible steps are? Particularly has he directed his attention to revising or recasting the rules which stand in the way of many people getting the loans on the lines of a memorandum submitted by the Member from that Constituency?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, as far as I can see, there is nothing wrong with the rules and they will do for the purpose. The difficulty is we have to enquire, investigate and find out the truth because lot of bogus applications have also been put in. So, it takes some time. I may tell the hon. Member that the Revenue Board Member is touring that area and we shall also instruct him to see that in other possible ways these loan applications are disposed of more speedily.

SRI M. PALANIYANDI : புயல் அடித்த பகுதிகளில் ஜில்லா அதிகாரி ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களையும், தாசில்தார்களையும் உபயோகப்படுத்தி வந்தார்கள் பிறகு மற்ற வேலைகளை கவனிப்பதற்கு திரும்பவும் அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதனால் காரியங்கள் சரியாக நடைபெறுவதில்லை. ஆதலால் இவர்களுக்குப் பதில் ஸ்பெஷல் " ஸ்டாப் " களைப்போட்டு சீக்கிரமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கடன் உதவி செய்ய முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த வேலைகளை கவனிப்பதற்கு ஸ்பெஷல் " ஸ்டாப் " போட்டிருக்கிறது.

SRI G. GOVINDAN : புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் ஒரே மாதிரியாக அளிக்கப்படுகிறதா அல்லது வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி யாதொரு வித்தியாசமும் இல்லை. எங்கு புயல் அதிகமாக அடித்ததோ அங்கே அதிகமான பணம் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Subject to correction, the Hon. Minister on a previous occasion said that he was aware that there were some corrupt practices indulged by the village officers and that the Government are taking steps to see that those practices are done away with. May I know what are the steps taken by the Government to check these practices?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If I had said so, it refers to the general question of corruption and not to this particular case.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the number of loan applications each Inspector has to deal with and controlled by a loan tahsildar.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is a particular number I think. I do not exactly remember it now.

SRI M. DHARMALINGAM : There are some difficulties felt by the Harijans in fulfilling the conditions specified by the Government to get loans. Will the Government consider the necessity of relaxing the rules if the Harijans apply for loans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Now the rule is relaxed to the extent that loan should be advanced on personal securities. I suppose that Harijans also could give personal securities for the loan.

SRI P. CHELLATHURAI : எல்லாவற்றையும் இழந்து பெரும் அளவிற்கு புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து நிவாரணம் அளிக்கிறது. அதேசமயம் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று கடுமையாக நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. ஆதலால் அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்யாதவகையில் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நிர்ப்பந்தம் செய்யாத வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான்வருகிறது.

SRI C. KANDASAMY : புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் உதவி அளிப்பதில், அதை குறிப்பிட்ட காலத்திலே திருப்பி கொடுப்பதற்கு ஏற்கெனவே ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இருக்கிறது. சில கடன்கள் ஆறு வருடத்திற்கும், சில கடன்கள் பத்து வருஷத்திற்கும் தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதில் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தை குறிப்பிட முடியாது. சீக்கிரமாக கொடுப்பதற்கு எல்லாவித பிரயத்தனமும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : While the Hon. Minister has averred that there is nothing wrong with the rules, may I inform him that all the defects lay in the rules. Therefore will the Hon. Minister kindly convene a small conference of the representatives of those cyclone affected areas to know where the wrongs lay and how they can be rectified?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : When I said " nothing wrong with the rules " what I meant was that the rules have been relaxed to the largest extent possible. As regards the conference, we are now at the fagend of the distributuion of these things and so, I do not think it will be now quite necessary. I shall see that as far as possible steps are taken to disburse these loans without undue delay.

SRI K. R. SAMBANDAM : புயலால் பாதிக்கப்பட்ட தோப்புத்துறை பிரதேசத்தில், மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பது சர்க்கார் யோசனையில் இருந்ததா ? அப்படியிருந்தால் அந்தத் திட்டத்தில் சர்க்கார் இதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா ? அல்லது வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு பணம் உதவி அளிக்கப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு பணம் அலாதியாக சர்க்கார் கொடுக்கிறது. அதல்லாமல் தீ போன்ற விபத்துகளால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிற வகையிலே வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. சுமார் 6,000-த்திலிருந்து, 10,000 வரையிலும் அம்மாதிரி வீடுகள் கட்ட உத்தேசம்.

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் எங்கள் ஜில்லா கூட்டுறவு பாங்கியினால் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் நீண்ட காலக் கடன்களாகவும் குறுகிய காலக் கடன்களாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கடன்களை வாங்கி பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தவணைப்படி செலுத்த முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லா கூட்டுறவு பாங்க் ஸ்டேட் பாங்குகளுக்கும் டெபாஸிட்டுகளுக்காகவும் நாணயமாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ஸ்டேட் பாங்கிலிருந்து ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தவணைகளை சிறிது காலம் ஒத்தி வைத்தால் நல்லது. அல்லது, அந்தப் பகுதியில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்குப் பதிலாக அரசாங்கத்தார் பாங்குக்குப் பண உதவி செய்து அவர்களிடமிருந்து திருப்பி வசூலிக்கும் வரை தவணை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அந்த பாங்கிலிருந்து அரசாங்கத்தாருக்கு ஒரு " மெமோராண்டம் " அனுப்பப்பட்டது ; அதுபற்றி யோசிக்கப்பட்டதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தக் கேள்வியை என்னுடைய சக மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் சரியான பதில் சொல்வார்கள்.

Revival of taluk boards

* 3501 *Q.*—SRI K. R. SAMBANDAM (on behalf of Sri 9-10
A. Govindaswami Nayagar) : Will the Hon. the Minister for a.m.
Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to question No. 2012 on 8th August 1955 whether the Government have arrived at any decision in regard to the revival of taluk boards?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI : The answer is in the negative.

[2nd April 1956

High Schools in Malabar

* 3504 *Q*.—Sri T. K. SREEDHARAN (on behalf of Sri P. Kunhirama Kidav): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of high schools in Malabar managed by the Government, local boards, registered Managing Committees and private parties respectively?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : The details are furnished below :—

1 Government Secondary Schools	12
2 Local body schools	27
3 Registered Managing Committees' Secondary Schools	86
4 Private parties Secondary Schools	6
Total ..	131

Local Development Works, Coimbatore district

* 3505 *Q*.—Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to lay on the table of the House a statement showing a list of local development works taken up for execution in 1954–55 in the Coimbatore district under the "National Planning Scheme" firkawar with the following particulars :—

(i) the names of works completed;

(ii) those in progress;

(iii) the amounts spent up to date from contribution by villagers and local bodies; and

(iv) the amount sanctioned by the Government?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : A statement[a] is placed on the table of the House.

Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER : I note with gratitude that the Government have been liberal in the matter of improvement of rural water-supply in almost every district. Coimbatore district has seized that opportunity and has done well. In many rural parts, protected water is taken from draw wells. Owing to drought conditions, many of the draw wells have failed. Therefore will the Government see that water is supplemented by putting in tube-wells?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Government will have to examine how far tube-wells will be feasible in such cases.

Sri M. PALANIYANDI : திருச்சி ஜில்லாவுக்கு, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக 1955–56-ம் பட்ஜெட் வருஷத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக்கூட இன்னும் செலவழிக்கவில்லை. அந்தப் பணத்தை அந்த வருஷத்தில் செலவழித்துத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை. ஆகையால்,

[a] Printed as Appendix I on pages 372–461 infra.

2nd April 1956]

அந்தப் பணத்தையும் இந்த பட்ஜெட் வருஷத்திய பணத்தையும் சேர்த்து செலவழித்துத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்குத் தாக்கீது அனுப்பப்படுமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அந்தப் பணம் இந்தப் பணம் என்று இல்லை. இப்போது ஆரம்பித்திருக்கும் பட்ஜெட் வருஷத்திற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையாகிலும் திருச்சி ஜில்லாவில் உபயோகப்படுத்தி சென்ற ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றலாம்.

Sri N. K. PALANISAMY : In view of the fact that many works have not yet been completed, do the Government propose to extend the official year from March to June?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I have just answered in Tamil that there is no need to grant any such extension of time. In this year also, there is provision for Local Development Works and the expenditure on the completion of works which are incomplete could be incurred from out of this provision.

Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER : I am afraid the Hon. Minister has not answered my supplementary question quite clearly. My question was whether the Government will investigate the possibility of supplementing the available water by sinking bore-wells, as draw-wells in certain places have failed?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated that the Government will examine how far tube-wells or bore-wells will be feasible in such cases.

Sri P. G. MANICKAM : பவானி ஆற்றில் அதிகத் தண்ணீர் பிரவாகம் போகும் போது அந்தத் தண்ணீர் வீணாகக் கடலுக்குச் செல்லாமலிருப்பதற்காக, அதைத் தேக்கிவைத்து விவசாயிகள் பயன்படுத்தும்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நானும் ஸ்ரீ பி. கே. நல்லசாமி அவர்களும் அநேகம் தடவைகள் எடுத்துரைத்திருக்கிறோம். அதாவது, அத்தாணி பெருமுகை வாய்க்கால் மூலமாக ஏழு குளங்களைத் தண்ணீரால் நிரப்பி, பவானி தாலூகாவில் அத்தியூர் பிர்க்காவிலிருக்கும் ஏராளமாக நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயும்படி செய்யலாம். அது ஜில்லா கலெக்டரால் கவனிக்கப்படவில்லை ; ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலும் சேர்க்கப்படவில்லை. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டமாக அது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை அடுத்த வருஷத்திலாவது எடுத்துக்கொள்வார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அது பற்றி இப்போது என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை ; தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Sri K. R. SAMBANDAM : எல்லா ஜில்லாக்களிலும், ஆங்காங்கு, குடி தண்ணீர் வசதிக்காக குழாய்க் கிணறுகளும் "போரிங்" கிணறுகளும் வெட்டப்படுகின்றன. ஆனால் இதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. காரணம், அந்த இடங்களிலுள்ள தண்ணீரை கிண்டிக்கு அனுப்பி, உபயோகிப்பதற்கு லாயக்குள்ளதா என்று பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. பருப்பை வேகவைக்க முடியுமானால் நல்ல தண்ணீர் என்று முடிவு செய்வது சாதாரணமாகப் பழக்கத்திலுள்ள பரிசீலனை. ஆகவே இந்த முறையில் பரிசீலனை செய்து சீக்கிரம் "ட்யூப்" கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

[2nd April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பருப்பை வேகவைக்க முடியுமானால் மட்டும் சுகாதார முறைப்படி நல்ல தண்ணீர் என்று முடிவு செய்ய முடியாது. ஆகையால் கிண்டிக்கு அனுப்பிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம். கிண்டிக்கு அனுப்புவதால் தவிர்க்கக்கூடிய காலதாமதம் ஒன்றும் ஏற்படாது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Minister aware that paucity of technical staff is contributing to a great deal of delay at district level and will he take steps to overcome this paucity?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question of paucity of technical staff is now and then being looked into.

Hospital Advisory Committee, Perintalmanna

* 3506 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the recommendations made by the Advisory Committee of the Government Hospital, Perintalmanna, during the period from 17th September 1954 to 30th June 1955; and

(b) the recommendations which have been or are proposed to be implemented during the year, 1955–56?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The Hospital Advisory Committee made the following recommendations for the improvement of the hospital :—

(i) Construction of an additional block of building to provide more accommodation, a maternity ward of six beds with a labour room, a sterilizing room, a kitchen and a high compound wall;

(ii) employment of a Woman Assistant Surgeon, a nurse and a watchman; and

(iii) additional allotment for diet and medicines.

(b) Necessary provision has been made in the budget for the supply of adequate quantity of medicines and articles of diet to the hospital.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the committee recommended the appointment of a lady doctor and, if so, whether the Government considered it and accorded sanction for the appointment?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The appointment of additional staff was proposed, but the proposal has been deferred for financial reasons.

2nd April 1956]

The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947

* 3507 Q.—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total acreage brought under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947—districtwar; and

(b) the total acreage districtwar.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The particulars are furnished in the statement below :—

Name of district.	*Total acreage brought under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, in each district.*	*Total acreage of "Estate" area in each district.*
(1)	(2)	(3)
	ACS.	ACS.
Madras	388·00	4,649·00
Chingleput	291,001·01	441,516·42
North Arcot	172,174·00	288,076·00
South Arcot	33,387·44	47,204·02
Tanjore	406,560·57	644,871·86
Tiruchirappalli	467,213·00	488,904·00
Madurai	375,483·73	804,221·64
Ramanathapuram	1,589,986·74	2,224,828·42
Tirunelveli	688,872·84	8,93,799·66
Coimbatore	85,362·42	99,641·86
Salem	196,743·31	2,24,869·95

Drinking-water wells for Harijans

* 3508 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Harijan Welfare Department for drinking-water wells for Harijans in the Tanjore district in the year 1954–55;

(b) the amount actually spent out of the amount allotted; and

(c) the number of new wells sunk during the year 1954–55 and the number of old wells repaired in the district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Rs. 9,600.

(b) Rs. 8,599.

(c) Seven new wells were sunk and five old wells were repaired under Harijan Welfare Schemes besides 46 new wells which were put down under other schemes.

Panchayat roads in Tiruvallur taluk

9-20 a.m. * 3509 *Q.*—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) the amount spent for improvement of panchayat roads during the year 1953–54 and 1954–55 in Tiruvallur taluk, Chingleput district; and

(*b*) whether any of these roads lead to any of the cheris in the taluk?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI:

(*a*) 1953–54 ... Rs. 10,882.
1954–55 ... Rs. 22,724.

(*b*) Yes, Sir. Eleven roads.

SRI M. DHARMALINGAM: In view of the fact that the condition of the Harijan colonies still remain unimproved, will the Government be kind enough to make a provision in the Panchayat Act itself for reserving at least 40 per cent of their income to the panchayat boards for improving the condition prevailing in the Harijan colonies?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: Special concessions have already been given to the improvement of the cheri roads. There is no need to reserve any income.

SRI M. PALANIYANDI: பஞ்சாயத்து போர்டு கூட்டங்களில்கூட ஹரிஜன மெம்பர்களை உட்கார்த்தி வைப்பதற்கு இடம் அளிப்பதில்லை. அந்த முறையிலே பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களாக உள்ள ஹரிஜனங்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்றால், சாதாரண ஹரிஜனங்களைப்பற்றி சொல்லவே தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட ஹரிஜனங்களுடைய குழந்தைகளை சேரிகளிலிருந்து பக்கத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு சரியான ரோடு வசதி கிடையாது. ஆகையால், பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து பணத்தை செலவிட்டு ஹரிஜன காலனிகளை அமைப்பதற்கும், ரோடு வசதி செய்துகொடுப்பதற்கும் சட்ட பூர்வமாகவோ, அரசாங்க உத்தரவு மூலமாகவோ ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: ஹரிஜன சேரிகளுக்கு பஞ்சாயத்து போர்டு நிதியிலிருந்து செலவிட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்னமேயே நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. புதிதாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவசியமில்லை.

SRI A. RATNAM: நேற்று இந்தியப் பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் 'சேரிகளைக் கொளுத்திவிடவேண்டும்' என்று பேசியிருக்கிறார். சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள சேரிகளை எப்பொழுது அகற்றிவிட அரசாங்கம் யத்தனிக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: சேரிகளைக் கொளுத்தவேண்டும் என்றால் அது 'வென்ஜன்ஸ்' இனால் சொல்லப்பட்டது அல்ல. சேரிகளைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கூறப்பட்டது.

Police station at Edachery amsam

* 3510 *Q.*—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any action has been taken on the memorandum presented to the Chief Minister at Nadapuram in Kurumbranad taluk, North Malabar, on 3rd May 1955 by the Nadapuram Congress Committee for the opening of a Police station at Edachery amsam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is engaging the attention of the Government.

* 3511 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Mr. Speaker, Sir, I am not putting my question.

Payyanur Block Development area

* 3512 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of applications received by the Block Development Officer, Payyanur, from peasants requesting for short-term or long-term loans since 1954 up to date; and

(*b*) how many were accepted and how many rejected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) The particulars are given below:—

	Long-term loan.	*Short-term loan.*
(*a*) Number of application received since 1954 up to date	381	3,930
(*b*) Number of applications accepted	39	1,440
(*c*) Number of application rejected	64	1,031

MR. SPEAKER: Question No. 3513 is postponed to the 6th April 1956.

Subsidy to libraries

* 3514 *Q.*—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any provision under the National Extension Service and Community Project Schemes to grant subsidy for the libraries run by grama sangams;

(*b*) if so, the number of libraries so far organized under the National Extension Service and Community Project Schemes in Uttukottai, Tiruvallur and Kadambathur blocks, in Tiruvallur taluk, Chingleput district; and

(*c*) the number of libraries to which subsidy has been granted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. A grant of Rs. 200 per library is permissible. Provision may be made accordingly taking into account local needs and demand, while drawing up the overall programme.

(b) Nil. It is proposed to organize libraries in ten villages of Kadambathur block.

(c) Nil. A sum of Rs. 15,000 has already been sanctioned for payment to the local Library Authority, Chingleput district, to organize Library service in the Tiruvallur, Uttukottai and Kadambathur blocks at the rate of Rs. 5,000 per block.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, I believe the Hon. Minister will also agree if I say that there are two parts in each and every village in the rural areas, namely, one part is called "Gramam" and the other part is called 'Cheri' and if a Sangam is organized in the Gramam it is called 'Gramasangam' and if a Sangam is organized in the Cheri it is called 'Harijan Munnetra Sangam' or 'Adi-Dravida Munnetra Sangam' but with no difference between these sangams in principle and policy. Is it a fact that the Government have decided to grant subsidy only to Gramasangam and not to the other Sangam? May I know what is the principle involved in the policy adopted by the Government and also may I know will the Government change their view at least in the future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not at all agree that Gramasangams exclude Harijans. Therefore the other questions do not arise.

Labour Gazette

* 3515 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri S. Ramalingam and Sri K. V. Ramaswamy) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government propose to start a "Labour Gazette"; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. PALANIYANDI : மற்ற மாகாணங்களிலே லேபர் கெஜட்டுகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. தொழிற் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயப்பதற்கும் லேபர் கெஜட் தேவைப்பட்ட விஷயம் ஆகையால், லேபர் கெஜட் ஒன்றை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு சென்னை அரசாங்கத்தார் உடனடியாக முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு லேபர்ஸ்' என்ற பத்திரிகையில் 'லேபர்'ஐப்பற்றி ஒரு பக்கம் சேர்க்கப் பட்டு வருகிறது. அது போதுமா போதாதா என்பதும், லேபர் கெஜட் போடவேண்டுமா என்ற பிரசினையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது. இது விஷயத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்டும் பரிசீலனை செய்யும்.

Government Khadi Sales Depot, Madras

* 3515-A Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri A. Veloo) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was theft in the Government Khadi Sales Depot, Wallajah Road, Madras, last year;

(b) if so, the value of the stocks of Khadi stolen;

(c) the value of Khadi recovered; and

(d) the steps taken by the Government to recover the value of the stocks of Khadi lost from the persons responsible?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Rs. 3,383–1–8 (rupees three thousand three hundred and eighty-three, anna one and pies eight only);

(c) Rs. 1,040-2-3 (rupees one thousand and forty and annas two and pies three only); and

(d) the question of recovering the balance value of Khadi stolen is under active consideration of Government.

SRI M. PALANIYANDI : கதர் உற்பத்தி நிலையங்களை அரசாங்கம் முறையாகவும் ஒழுங்காகவும் நடத்துவதில்லை என்ற வதந்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சர்வீஸ் கண்டிஷன்கூட சரிவர இல்லாது பல ஊழல்கள் இருப்பதாக நமக்கு தகவல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, கனம் அமைச்சரவர்கள் அந்த நிர்வாகத்தைப் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வதந்திகள், கேள்விப் பட்டது என்றெல்லாம் சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. குறிப்பான புகார்கள் ஏதாவது இருந்தால் தயவு செய்து கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தால், நான் அதைக் கவனிக்கின்றேன்.

Loans to agriculturists in cyclone-affected areas

* 3515-B Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have authorized the grant of a maximum amount of Rs. 250 as loan on their personal security to agriculturists in cyclone-affected areas, if such persons are prevented technically from obtaining loans under the Takkavi Loan Rules; and

(b) if so, the details and date of such an order?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) No. The Government have however recognized all the areas in the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, Ramanathapuram and Madurai affected by the cyclone and floods as distress areas and have ordered the grant of subsistence loans to agriculturists up to a maximum of Rs. 200 each at 3 per cent interest recoverable in not more than six annual instalments. These loans are granted on personal security under the Takkavi Rules.

[2nd April 1956

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, is the Hon. Minister aware that this revision of the so-called rule has not reached the district authorities or the people and that they are quite in the dark about it? Will the Hon. Minister kindly order the necessary publicity to enable people to know how the Government have modified the rule favourable to the loanees?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am surprised at the information furnished by the hon. Member. I do not think it had not reached the districts. Anyway I shall look into the matter.

Schemes started by the Electricity Department

* 3515-C Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Electricity Department has started any schemes and works without the previous sanction of the Government during 1955 up to 15th October 1955; and

(b) if so, what the schemes and works are and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes, Sir.

(b) A statement* is placed on the table of the House.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, it is found from the statement placed on the table of the House that the electricity extension schemes in the districts ordered by the Government Electricity Department are not uniformly spread throughout the State even though there is clamour for electricity supply in such of those districts as do not find a place in the statement. The reasons given in the last column of the statement for supply to most of the places are that the parties are anxious to have supply and that they are pressing for supply. May I know, Sir, why a distinction has been made between districts which are found here and others which are not found here?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : There is no distinction made here. These are schemes awaiting the sanction of the Government and already framed. Revised estimates had been on the anvil. At that stage, the officers though it fit to execute the works in anticipation of the sanction of the Government. It is not to the detriment of any other districts that certain districts have been favoured.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Sir, is there any harm in giving electricity connexions and providing electricity in advance to the public, especially when the Chief Engineer for Electricity knows that the Government are sure to sanction the schemes?

* Printed as Appendix II on pages 462–463 infra.

2nd April 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is what has been done, Sir. This is an instance of that kind.

Bridge over Mambaram river

* 3515-D Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to question No. 397 on 26th March 1954 whether this Government have since recommended to the Central Government to include the construction of a bridge over the Mambaram river at Mambaram in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI : No, Sir.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, this is an important road connecting Wynaad with Cannanore. Why have this Government not recommended to the Central Government to include this in the Second Five-Year Plan? Or are this Government going to take up this work themselves?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI : Yes, Sir. The matter is being considered for inclusion in the Five-Year Plan now under finalization, in view of the representations made.

Upper Subordinates in the Agricultural Department

* 3515-E Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 9.30 a.m.

(a) whether any candidates were selected by the Madras Public Service Commission for the post of Upper Subordinates in the Agricultural Department in March 1956; and

(b) if so, how many applied for the same, how many of them were interviewed and how many selected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) A selection was held by the Madras Public Service Commission in March 1956; and

(b) 122 candidates applied for the selection. The results of the selection have not yet been intimated by the Public Service Commission.

SRI P. RANGASWAMI REDDIYAR : May I know how many permanent incumbents in this grade resigned during 1955–56 and whether it is a fact that some candidates are recruited as emergency candidates by the Director of Agriculture without any reference to the Public Service Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI M. PALANIYANDI : விவசாய டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் பி.எஸ்.ஸி. (விவசாய) படித்துவிட்டு வேலைக்கு வரும்போது, மற்றபடி இஞ்சினியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைக் காட்டிலும் குறைவாக அதாவது

ரூ. 100 கொடுக்கப்படுவதால் அவர்கள் அதிக சம்பளம் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு போகிறார்கள் என்பது இந்த இலாகாவில் மட்டும் அல்ல மற்ற எந்த இலாகாவிலும் அப்படித்தான் நடந்துகொண்டு வருகிறது.

SRI P. RANGASWAMI REDDIYAR : May I know why the list of selected candidates has not been finalized so far and is it likely that this list may not be even finalized?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think the list will have to be cancelled. Out of 122 applicants only 105 applicants were *prima facie* qualified. Regarding the candidates who are found to be unqualified the Government have been examining whether any of the rules may be relaxed and on receipt of Government's advice, the Public Service Commission, will take up the consideration of the applications and finalize the list.

SRI M. PALANIYANDI : பணத்தை செலவழித்து கோயம்பத்தூரில் படித்து பி.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்று, அவர்கள் வந்தால் அவர்களை குமாஸ்தாக்கள் செய்யக்கூடிய வேலைக்குத்தான் போடுகிறார்கள். சதாரணமாக சாமான்களை விநியோகிப்பதற்கும், சாதாரண வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கும்தான் அவர்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வேலைகளையும் மற்றும் உற்பத்தி பெருக்குவதற்கான வேலைகளையும் அரசாங்கம் கொடுக்க முன் வந்தால் விவசாயம் பெருகுவதற்கு வழி ஏற்படும் அல்லவா ? இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether the date mentioned in clause (*a*) of the question is March 1956 or March 1955? May I also know how many candidates were required by the Department for the various National Extension Scheme Areas in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The date is March 1956 and not March 1955. About the number of candidates required by the Department, I would like to have notice.

SRI P. RANGASWAMI REDDIYAR : The Hon. Minister was pleased to say that out of 122 candidates who applied for the selection, only 105 candidates were found to be qualified. May I know the minimum educational qualifications fixed for this post? May I know why in these days of unemployment among the educated, only 122 candidates applied and why there is lack of enthusiasm on the part of educated people to apply for this post and whether this is due to the poor pay offered when compared to other posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. There are very few agricultural graduates available. The minimum qualification is B.Sc. Agriculture. I only said that 105 candidates were found *prima facie* qualified. Regarding others, by the relaxation of the rules they could be qualified for appointment to the post of District Agricultural Officer.

SRI M. DHARMALINGAM : May I know whether the Hon. Minister is in a position to tell us whether Harijans have applied for this post of Agricultural Demonstrators? If sufficient number of Harijans have not applied, is it due to the fact that that there are no sufficient number of Harijan candidates with the prescribed qualification? The Hon. Minister was saying that the Service Commission was considering the question of relaxation of the rules. If so, will the Government take steps to see that from among the unqualified Harijan candidates sufficient number of people are selected at least to fill up the vacancies constitutionally reserved for Harijans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, even if the candidates are not *prima facie qualified*, they must possess the Degree in B.Sc. Agriculture. Regarding admission to the Agricultural College, Harijans, if they have the minimum qualifications, are admitted into this college. If there are agricultural graduates, they will surely be absorbed in the department.

SRI M. PALANIYANDI : மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் பொழுது ஜில்லா அதிகாரிகளை எடுப்பதற்கு சட்டத்தைத் தளர்த்துவதாகச் சொன்னார்கள். B.Sc. (Ag.) படித்துவிட்டு டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களாகப் பல ஆண்டுகள் வேலைசெய்தவர்களுக்கு ஜில்லா அதிகாரிகள் வேலைகள் கொடுக்காது, சட்டத்தைத் தளர்த்தி வெளியாட்களுக்குக் கொடுத்தால், நிர்வாகத்தில் வேலை செய்கின்ற சக்தியுள்ளவர்களைப் பாதிக்காதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாய கிராஜுவேட்கள் டிமான்ஸ்ட்ரேட்டராக இருக்கலாம். அவர்கள் விவசாய ஆபீசர்களாக ப்ரமோஷன் ஆவதற்கு சில குவாலிபிகேஷன் வேண்டும், அவர்களுக்கு மேலே இருக்கிறவர்களை கவனித்துத்தான் கொடுக்கப்படும்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : விவசாய நுணுக்கங்களை படிக்கிறவர்கள் விவசாயிகள் எந்தெந்த பிரதேசங்களில் எந்தெந்த சமயங்களில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும், என்கிற பருவம் தெரிந்து காரியம் செய்தால் விவசாயிகள் பலன் அடையக்கூடியதாக இருக்கும். அவர்களுடைய தரத்தை உயர்த்தும்படியாக நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நல்ல பருவம் பார்த்து அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். விவசாய டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களுக்கு பிரமோஷன் கொடுக்கும்போது, பிரதேசங்களில் பருவத்தை பயன்படுத்த அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டுள்ளாரா என்பதை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் பருவ காலங்களில் விவசாயம் பயனடையும்படியாக டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் வேலை செய்வார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பிரமோஷன் கொடுக்க அரசாங்கம் அவர்கள் பருவகாலத்தை பயன்படுத்தியதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிற யோசனையை கவனித்து அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுப்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யப்படும்.

SRI S. R. ARUMUGAM : இருபது வருஷம் டிமான்ஸ்ட்ரேட்டராக வேலை செய்தும் இன்னும் ப்ரமோஷன் இல்லாமல் இருக்கிறவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அது மந்திரி அவர்களின் கணக்கில் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[2nd April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி தகவல் என்னிடம் ஒன்றும் இல்லை.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* PREVENTION OF HARASSMENT IN RECOVERING WELL LOANS AND WAIVER OF RECOVERY.

MR. SPEAKER : I have received notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules from the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar. He will call attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., prevention of harassment in recovering well loans issued prior to 1952 and waiver of recovery in hard cases.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, I would like to draw the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., prevention of harassment in recovering well loans issued prior to 1952 and waiver of recovery in hard cases.

When there was scarcity of foodgrains in this State and throughout India also, the Government of India came to the rescue of our Government and gave timely help for the sinking of wells and in giving help they gave both subsidy and loans. In many cases, as a result of the loans granted by the Government many wells were sunk in the State and the food problem was to a great extent solved. I am not speaking in support of those persons who spent the loan amounts on marriages and other functions. My contention is that in *bona fide* cases the Government must come to the rescue of ryots and see that they order waiver of recovery in hard cases. Now most of the ryots are under the impression that loans which have not been collected all these years have been written off. Further there is a fall in the prices of foodgrains. The Government have ordered now that the recoveries of all loans due to Government should be made simultaneously and this order causes considerable hardship to the ryots. I would request the Hon. Minister to see that waiver of recovery is made only in hard cases and that is my submission.

9-40 a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, the scheme of granting financial assistance to the agriculturists for sinking wells under the Grow More Food Campaign had been in operation between the years 1946 and 1951–52 both years inclusive, with the assistance of the Government of India. The quantum of loan advanced to the ryots ranges normally between Rs. 300 and Rs. 750 per well in districts other than those in the West Coast, while in the West Coast districts, loans up to a maximum of Rs. 2,000 in each case have been granted per well or tank, as the case may be. The amount advanced also varies with the year in which such an advance was made. No fresh sanction of loans was

2nd April 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

made from 1952–53. Under the 1946 scheme, the ryots were granted outright subsidies, subject to a maximum of Rs. 300 per well and they were also allowed to do the work at the site selected by them, recovery being effected for non-compliance of certain conditions. Under the subsequent schemes from 1947–48 to 1951–52, the assistance granted to the ryots was in the form of loans, in the first instance, which was liable for conversion into subsidies subject to certain terms of the grant. Under these latter schemes, sites were selected by the Revenue Officials. The amounts converted into subsidy are being shared by the State and the Central Governments on a 50 : 50 basis.

Consequent on the decision of the Government of India to stop financial assistance to a scheme of this type from 1952–53, this Government also discontinued advancing of fresh loans. But, the Government of India have thereafter been pressing every year for the early settlement of accounts under the sanctioned continuation schemes, which are being declared complete after 1952–53 and for which Central assistance is sought towards amounts converted on such completed works. The State Government have been, at the same time, impressing upon the Government of India time and again the difficulties experienced by the agriculturists of this State due to drought and adverse seasonal conditions for over six successive years and have been obtaining extension of time year after year for the final settlement of accounts with the Centre. Under the existing orders of the Government of India, the last date for settlement of accounts has been finally fixed as 31st March 1956. The Government of India will not grant any further extension of time beyond 31st March 1956. With a view to adhere to the date fixed by the Government of India, a time-schedule for inspection of well works by the Revenue Officers was drawn to enable expeditious conversion work to the maximum extent possible. As a result of this, large-scale conversions have taken place during the period to the best advantage of a number of the grantees.

Summary recovery of subsidy loan advanced is resorted to, in cases where either no work or negligible work has been done. Waiver of recovery of subsidy advanced is ordered in all *bona fide* cases, where genuine attempts have been made and where the wells sunk have failed, for reasons beyond the control of the grantees, irrespective of the financial status of the grantees. In cases, where substantial work has been done, the loan advanced is converted into a regular takkavi loan recoverable in five equal annual instalments. All these recoveries—either summary or in instalments—are put off to the extent to which collections of takkavi loan arrears in specific areas are postponed due to adverse seasonal conditions, etc. This provides ample relief to the people deserving of real help. Besides, for declaration of well works as complete, rules regarding minimum depth of well are relaxed, change of site is ratified, in all *bona fide* cases. The Government have also been granting extension of time for completion of well works under each scheme, bearing

in mind the difficulties experienced by the agriculturists due to freaks of monsoon and the following table will show the large scale concession granted in this regard :

Name of the Scheme.	*Date originally fixed for completion at the time of sanction of the scheme.*	*Last extended date fixed for completion.*
(1)	(2)	(3)
1. The Accelerated Well Subsidy Scheme, 1946.		
(a) Repair to old wells ..	15th June 1946.	30th June 1948.
(b) Construction of new wells.	15th June 1946.	30th June 1949.
2. The New Wells Subsidy Scheme, 1947–48.	30th June 1948.	30th June 1950.
3. The New Wells Subsidy Scheme, 1948–49.	30th September 1949.	30th June 1952 *
4. The New Wells Subsidy Scheme, 1949–50.	30th September 1950.	30th June 1952 *
5. The New Wells Subsidy Scheme, 1950–51.	30th June 1951.	30th September 1954.
6. The New Wells Subsidy Scheme, 1951–52.	30th June 1952.	30th September 1954.

*30th June 1953 in certain districts and areas affected by adverse seasonal conditions.

The Government have also been not very strict in observing whether the actual date of completion of the well works under each scheme is within the last date fixed for it; but have all along been liberally condoning delays in the completion of works and granting conversion with a view to enable the ryots to get the full benefit of the scheme. The above facts will clearly show that the Government have been generously sanctioning conversions of loans into subsidies and also in the matter of either waiver or recovery of loans advanced in deserving cases. Coercive steps are taken for recovery only in very hard cases where the ryots have not made any attempt to sink wells.

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated the 16th March 1956, received from the Governor of Madras :—

" In pursuance of Article 207, Clause (3) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956, as passed by the Madras Legislative Council."

(2) MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have also to announce to the House the following message, dated the 28th March 1956, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :

" In accordance with rule 115 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956) as passed by the Legislative Council on the 28th March 1956 and signed by me for the concurrence of the Assembly."

The next item is discussion of the draft outline of the Second Five-Year plan.

IV.—GOVERNMENT MOTION *RE* DRAFT OUTLINE OF THE SECOND FIVE-YEAR PLAN.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் சபை முன்னால் விவாதத்திற்கு வரும்போது எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி நல்ல முறையில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தமிழிலேயே பேச வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் ஆரம்பித்திருக்கிறேன். சில அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய விருப்பத்தின் பேரிலும் ஆங்கிலம் தெரியாத அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றும் நான் தமிழில் பேசுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்பத்தில் இருக்கிறோம். நேற்றுதான் அந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் அதிகார பூர்வமாக ஆரம்பமாகிறது. பலர் கேட்கலாம் மார்ச் 31-ம் தேதிக்கும் எப்ரல் முதல் தேதிக்கும் என்ன வித்தியாசம் ஒன்றையும் காணோமே என்று.

SRI S. S. KOLKEBAIL : On a point of information, Sir. The Hon. the Leader of the House was pleased to remark in Tamil—of course, I did not understand—that he has already obtained the permission of some of the members who did not understand Tamil to speak in Tamil.

MR. SPEAKER : **No, he did not say like that. He said that he would get the implied consent of those members who did not know Tamil and that he might be permitted to speak in Tamil.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு நாளுக்கு மற்றொரு நாள் வித்தியாசமும் ஒரு வருஷத்திற்கு மற்றொரு வருஷம் வித்யாசமும் உண்டு. நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதலையும் வளர்ச்சியையும் நாம் நேரில் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அதிலும் நாம் இங்கேயே இருந்துகொண்டு ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நேரில் பார்த்துக்கொண்டே வரும்போது அதில் ஏற்படக்கூடிய வளர்ச்சியை நாம் நன்றாக உணர்வது கஷ்டம். உதாரணமாக ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. அந்தக் குழந்தையை நாம் நேராகவே பார்த்துக்கொண்டு வரும்போது அந்தக் குழந்தையின் வளர்ச்சி நமக்கு நன்றாகத் தெரியாது. ஆனால் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தவர் வந்தால் அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்துவிட்டு அந்தக் குழந்தை நல்ல வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுவார்கள். அதே முறையில் நாம் பிணைந்திருப்பதால் நாமே நேரில் எல்லாவற்றையும் அனுபவித்துக்

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

கொண்டு வருவதால் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை நாமே தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அந்த மாறுதல் நமக்குத் தெரிவது இல்லை. அதைப்போல வே ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் நம்முடைய நாடு எந்த நிலைமையில் இருந்தது, இன்றைக்கு நம்முடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்த்தால் திட்டமாக வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது தெரியும். அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பது தெரியும். இதைப் பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் சிலர் சொல்லலாம், வேண்டிய அளவு நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்தாலும் நாட்டின் பிரச்னை பூராவும் தீர்ந்து விடவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் எந்த நாட்டிலும் உள்ள பிரச்னைகள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்துவிடமுடியாது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் என்னென்ன வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதைக் கருதி அதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தை ஒரு குறிக்கோளாக வைத்து அதற்கு திட்டம் போடவேண்டும். அப்படி திட்டம் போட்டு அதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு திட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அதன்படி வேலை செய்யவேண்டும். அப்படி வேலை செய்தால்தான் நாட்டில் பல பகுதிகளில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம்.

இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் பொறுத்த வரையில் முன்பு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை உருவாக்கியதுபோல் இல்லாமல் முன்பு இருந்த ஒரு லட்சியத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு மக்களையும் கலந்தாலோசித்து சட்ட சபைகளையும் கலந்தாலோசித்து நிபுணர்களையும் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். முதலில் ஒரு திட்ட நகலை தயாரித்து அதை மக்களுடைய ஆலோசனைக்கும் சட்ட சபையின் ஆலோசனைக்கும் வைத்து அதற்கு மேல் அவர்களுடைய ஆலோசனை யெல்லாம் கேட்டு அந்த ஆலோசனைகளில் எதெதை தீர்க்கமுடியும் எதெதை தீர்க்கமுடியாது என்பதை ஆலோசனை செய்து கடைசியில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு டிராப்ட் அவுட் லைன் அதாவது திட்ட வரையறைப்பு நகல் என்றுசொல்லுவார்களே அது இப்பொழுது நம்முன் சபையில் சர்ச்சைக்கு இருக்கிறது.

9-51 a.m. இன்றைக்கு எந்த அடிப்படையில் நம்முடைய பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமென்பதைப்பற்றி யாரிடத்திலும் அபிப்பிராயபேதம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு சிலர் இதில் தனிப்பட்டோர் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவரவர்களுடைய இஷ்டம்போல சுதந்திரமாக காரியங்களை நடத்திவருவதில் தொழில்களையும், வியாபாரங்களையும் விவசாயங்களையும் நடத்தியுமோ சுதந்திரத்துக்குமுன் இருந்ததுபோல சுதந்திரமாக காரியங்களை நடத்திவருவதில் ஒருவிதமான தடை கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று சிலர் குறை கூறலாம், ஆனால் நம் நாட்டில் சாதிக்கவேண்டிய காரியங்களை உத்தேசித்து இந்த திட்டத்தில் அடிப்படையான காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தால் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முன்னேற்றமும் அபிவிருத்தியும் அடையவேண்டுமோ அவ்வளவு முன்னேற்றத்தையும் அடைய முடியாது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளையும், உழைப்பையும் விரயம் ஆக்காமல் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாறுதலினால் மக்களிடத்தில் இந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டம் அவசியம் என்பதை எல்லா மக்களும் உணரும்படியாக வைத்து இருப்பதே முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பலன் என்று கொள்ளலாம். ஆகவே இப்பொழுது இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டம் சிறந்த குறிக்கோளைக்கொண்டுதான் உருவாக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதைத் தெரிந்துகொண்டபிறகு அந்தக் குறிக்கோளை அடைவது எப்படி என்ற முடிவைப் பொறுத்து அமைந்து இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இரண்டாவது பரிசீலனை பண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது இந்தக் குறிக்கோள் என்ன என்று

2nd April 1956] [Sri C. Subramaniam]

யோசிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் மோசமான நிலைமையிலிருக்கிறது. நூற்றுக்கு ஒருவர் இருவருக்கு வேண்டுமானால் வாழ்க்கையில் அத்தியாவசியமான தேவைகள் இருக்கின்றன என்று நான் சொல்ல முடியும். இதற்குமேல் இருக்கவேண்டிய வசதிகளை பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதனால் தேவையான வசதிகளை நூற்றுக்கு ஒன்று இரண்டு ஐந்து பேருக்குமேல் அனுபவிக்க முடியவில்லை. மற்றும் எல்லோரும் ஏழ்மை நிலைமையில் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பொருள்களை வாங்க வசதி இல்லாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை அதிகமாக உயர்த்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்று வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வது என்றால் இன்றைக்கு உற்பத்தியை பொறுத்து தான் இருக்கிறது. வாழக்கைத் தரம் உயர்வது என்றால் அவசரமாக தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்னை உணவு பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, உடைப்பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி குடியிருப்பு வசதிகளைப் பொருத்த பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, பள்ளிக்கூட வசதி இன்னும் வேண்டிய வசதிகள் எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் அடிப்படைக் கொள்கையைக் கொண்டே இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது. ஆகவே பொருள் உற்பத்தியை எப்படி அதிகப்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி நாம் உத்தேசித்து இந்த பொருள் உற்பத்திக்கான ஒரு நல்ல திட்டத்தை வகுக்கவேண்டியது அவசியம் என்பது நம் கடமையாக விருக்கிறது. இதில் அதிக உழைப்பையும் வசதிகளையும் விரயம் செய்து அது வீண் ஆகக்கூடிய நிலைமையில் நாம் திட்டத்தை வகுக்க கூடாது. நாம் கொடுக்கக்கூடிய உழைப்புக்கும் செலவு செய்யக்கூடிய பொருளுக்கும் உகந்த முறையில் நல்லபலன்கள் தரக்கூடிய முறையில் திட்டம் அமைக்கவேண்டும் இதுதான் அடிப்படியில் இருக்ககூடிய கொள்கை. இதில் நாம் நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலைக்கு தகுந்தவாறு ஒரு திட்டத்தைத்தான் உருவாக்கவேண்டும் என்பதை மனதில்வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் பிற நாடுகளில் இருக்கக் கூடியதை அப்படியே நாம் எடுத்துக் கொள்வதோ அல்லது ஆரம்பிப்பதோ இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆபத்தாகத் தான் முடியும் என்பதை நாம் முதலில் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இங்கே இருக்கும் சூழ்நிலையை அனுசரித்து நாம் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டியது மிக அவசியம். சிலர் சொல்கிறார்கள் **America** வில் ஏற்பட்டிருக்கிற அபிவிருத்தியைப் பாருங்கள். அங்கே நடந்ததைப்போல் இந்தத் துறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று யோசனை சொல்லக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு சிலர் **Russia** வை நமக்கு உதாரணமாகக் காட்டுகிறார்கள். அங்கே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்தியைப் பாருங்கள். ஆகவே அவர்கள் திட்டங்களை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு அவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நம் திட்டத்தையும் வகுத்து நாமும் ஏன் முன்னேற்றம் அடையக் கூடாது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலே ஏற்பட்டிருக்க கூடிய அபிவிருத்தியும் சரி, ரஷ்யா 9-57 a.m.
விலே ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியும் சரி, பலமுறைகளிலே அவர்கள் பயிற்சி செய்து பார்த்து தவறிப்போய் இப்போது ஓரளவுக்கு வெற்றி கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த தப்பெல்லாம் நாம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இன்று திட்டங்கள் போடுவதிலே மனித சமுதாயம் ஓரளவு முன்னேறி இருக்கிறது. மனித சமுதாயத்தின் அனுபவம் நமக்கு இருக்கிறது. ஒரு மோட்டார் செய்ய வேண்டுமென்றால் முதலிலே ஆரம்பித்தது போல படிப்படியாக மோட்டார் கட்டி வரவேண்டுமென்பதல்ல. இப்போது மோட்டார் உற்பத்தி செய்வதென்றால் மனித சமுதாயத்தின் அனுபவமிருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கலாம். பல தவறுகளை இழைத்து முன்னுக்கு வரவேண்டியதவசியமே இல்லை. திட்டமிடுவதிலேயும் அப்படித்தான். மற்றநாடுகளின் அனுபவங்கள் நமக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் செய்த தவறுகள் நம் முன்னிலையில் இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளின் அனுபவத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு நம் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டியதவசியம். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரை மக்கள் எண்ணிக்கை மற்ற எந்த நாட்டிலேயும் இவ்வளவு அதிகமாக கிடையாது. நமக்கு இருக்கும் இயற்கை வசதிகள், நிலப்பரப்பை

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

கொண்டு பார்த்தால், நம் மக்கள் எண்ணிக்கை அதிகம். ஆகவே இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஒரு உதாரணத்திற்கு சொல்லுகிறேன். இன்று ரஷ்யாவிலுள்ள மக்கள் நம் நாட்டிலுள்ள மக்களை விட பாதிபேர் தானிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பு நம் நாட்டை விட இரண்டு பங்கு அதிகம். அதேமாதிரி இங்கே இருக்கக்கூடிய இயற்கை வசதிகள் மிகக்குறைவு. அமெரிக்காவிலே எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ஏற்றத் தாழ்வு இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு நம் திட்டத்திற்கான ஆலோசனை செய்யவேண்டியதவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்த திட்டத்திலே இன்று பொருளாதார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த இரண்டு அம்சங்களை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று நீண்டகால திட்டம். நீண்டகால திட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, உடனடியாக பலன் ஏற்படா விட்டாலும், நம் பொருளாதாரத்திற்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய பல காரியங்களை உடனடியாக செய்வது அதன் மூலமாக இன்று மக்கள் அனுபவிக்க முடியாவிட்டாலும். அடுத்த 5 அல்லது 10 வருஷத்திலே பலன் தரக்கூடிய பல திட்டங்களிருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் தான் இன்று இருக்கக் கூடிய முக்கியமான குறைகள் நீங்க முடியுமென்பதை நாம் நன்றாக தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்று பொருளாதார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அதற்காக கனரக பொருட்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய தவசியம். அப்படி ஏற்படக்கூடிய பொருட்கள் இரும்பு, உருக்கு இரண்டும் அல்லது மற்ற உலோகங்கள், **cement**, நிலக்கரி போன்ற **Heavy Chemicals**. இப்படிப்பட்ட பொருட்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இரும்பை உற்பத்தி செய்வதில் முதல் 5 ஆண்டு திட்டத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். பலபேர் கணக்குப் போட்டார்கள். மூன்னும் இரண்டு இரும்பு உற்பத்தி சாலைகள் ஏற்படுத்தினால் இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திற்கு போதுமென்று கணக்கு போட்டார்கள். ஆனால் அப்படி இரண்டு ஏற்பட்டாலும் போதாது. இன்னும் இரண்டு இருந்தாலும் போதாது. வெளி நாட்டிலிருந்து இரும்பை நாம் இறக்குமதி செய்துதான் ஆகவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றோம். ஆகவே அதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

10-02 a.m. அதேமாதிரி சிமெண்டு பற்றியும் சொல்லுவார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் இங்கே உற்பத்தியான சிமெண்டு பூராவும் செலவாகவில்லை. ஆகவே வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி கோரிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்று வெளி நாட்டிலிருந்து நாம் சிமெண்டு இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய கட்டத்திலிருக்கிறோம். இன்று சிமெண்டு உற்பத்தியை நாம் 9 அல்லது 10 லக்ஷம் டன் அதிகப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். ஆனால் அது கூடப்போதாது. அந்த **basis**-ல் **materials** நமக்கு ரொம்ப வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கு நுணுக்கமான இயந்திரங்கள் தேவை. இந்த இயந்திரங்களை வெளி நாட்டிலிருந்து தான் நாம் வரவழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது இரும்பு உருக்குசாலை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் **Britain, Russia** அல்லது செக்கோஸ்லோவோகியா அல்லது வேறு ஒரு நாட்டிற்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் ஏதோ ஒன்று அல்லது இரண்டு உருக்கு சாலைகளை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் அதற்காக நாம் வெளி நாட்டிலிருந்தே அந்த இயந்திரங்களைத் தருவித்துக் கொள்ளலா மென்று நாம் முடிவு செய்யலாம். ஆனால் இன்று உள்ள நிலைமை அப்படியல்ல. இன்று உள்ள புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள், வருடம் ஒன்றுக்கு ஒரு மில்லியன் டன் உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொண்டு போனால் தான் நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமென்று கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே வருடத்திற்கொரு உருக்கு சாலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு தேசத்திடம் கடன் அல்லது பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே வெறும் இயந்திரக் கருவிகளுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது ஒரு

2nd April 1956] [Sri C. Subramaniam]

புறமிருக்க அந்த இயந்திர உற்பத்தி சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். ஆகவே இந்த இயந்திரம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சாலைகளை நாம் ஏற்படுத்தினால் தான் அத்தியாவசியமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும். இதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் உருவாக்கப் பட்டு வருகிறது. இதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டால் நமக்குள்ள பல சந்தேகங்கள் விலகிவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்படி நடந்து கொள்ளுவதால் பிறகு மக்களுக்குப் பயன்தரக் கூடிய திட்டங்களைத் துருவிவகுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது பொது மக்களின்பாடு என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நான் சொல்லிய மாதிரி 100க்கு 90 அல்லது 95 பேர் அத்தியாவசியமான தேவைகளைக் கூடப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கும்போது இன்னும் தொடர்ந்து மக்களை நாம் அந்த நிலைமையில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கமுடியாது. ஆகவே உடனடியாக அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியவற்றை நாம் செய்ய வேண்டும். அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். இதில் முக்கியமாகத் துணி, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க நாம் என்ன செய்யவேண்டும். அது மட்டும் போதாது. குடி இருப்பு வசதிகள் வேண்டும். பள்ளிக்கூட வசதி, வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகளெல்லாம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். இவைகளெல்லாம் அத்தியாவசியப்பொருள்கள் என்ன என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இதில் நாம் இன்று முக்கியமாகச் செலவழிக்கக் கூடிய திட்டம் குறைவு. குறைவு என்று சொல்லும்போது ஏதோ ஒரு அளவிற்காகச் சொல்லுகிறேன். நமக்கு இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான வசதிகள் இந்த அடிப்படை தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் உருக்கு சாலைகளை ஏற்படுத்துவதிலும் செலவாகிவிடும் என்பதில் சந்தேக மில்லை. ஆகையினால் மக்களின் உடனடியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய சாமான்களை உற்பத்தி செய்ய நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் ? சிலர் சொல்லுகிறார்கள் இன்று **mills**-ன் மூலமாக அனைவருக்கும் துணி உற்பத்தி செய்யலாமென்று. இன்னும் இரண்டுமடங்கு ஆலைகளை இதற்காக ஏற்படுத்தலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை நாம் பெற முடியுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அப்படி அதில் பணம்போடுவதா, அல்லது அதை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அதில் பணம் போடுவதா என்பதை யோசிக்கும்போது இப்படி உடனடியாக மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான இயந்திரங்களை வரவழைத்துக் கொண்டு அதன் மூலமாக நாம் அடையக் கூடிய வசதி நமக்கில்லை என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

நமக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகள் என்ன என்பதைப்பற்றி பின்பு 10-07 a.m. விஸ்தாரமாக சொல்லப்படும். இதை நீங்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் முக்கியமான பிரச்னை மக்கள் வசதியுடன் வாழ, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய போதுமான வருவாய் இல்லை. இது முக்கியமான காரணம். ஏதாவது தொழில் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு மார்க்கமில்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்ய வகை செய்து கொடுக்கவேண்டும். இது முக்கியமான விஷயம். இதை செய்துகொண்டு போனால், பிற்காலத்தில் மக்கள் க்ஷேமமாக வாழ வகை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். மக்களுக்கு வாழ்க்கை இன்னும் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துத்தான், பெரிய இயந்திரசாலைகளை அமைத்து இன்றைக்குத் தேவையான உற்பத்திப் பொருள்களை உண்டாக்கவும், குடிசைத்தொழில்கள் மூலமாகவும், சில சாமான்களை உற்பத்தி செய்யவும் முடியும். இந்த அடிப்படைத் தேவைகளைதான் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இவை இரண்டுதான் மிகவும் முக்கியமான விஷயம். **Basic Industries** அமைப்பதின் மூலம் உற்பத்தியை பெருக்க முயற்சி செய்தும், மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு, சிறிய தொழில்கள் மூலமாகவும், குடிசைத் தொழில்கள் மூலமாகவும், மூலதனம் அதிக

மில்லாமல், வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியை பெருக்குவது என்ற அடிப்படையில்தான் நாம் இந்த திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதில் இன்னும் ஒரு விஷயத்தை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெறும் உற்பத்தியை மட்டும் பெருக்கினால் போதாது. உற்பத்தியை பெருக்குவதின் மூலம், மக்களின் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் மக்களை விடக்கூடாது. ஆகவே இதைப் பூர்த்தி அடையச் செய்வது மிகவும் அவசியம். ஓர் இடத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் மற்ற இடங்களிலுள்ள மக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்றால், அந்த உற்பத்தியால் பெரும்பாலான மக்களுக்கு தேவையான பலனில்லாமல் போய்விடும். உற்பத்தியைப்பெருக்கும் சமயத்தில் இதை அனுசரித்து, இந்த உற்பத்தியின் முழு பலன்களை பெரும்பாலான ஏழை மக்கள் அடைய செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இதைத்தான் " **Socialistic Pattern** " என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு மக்களிடையே இருக்கக் கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றாவிடில், இன்று ஏழையாக இருக்கும் மக்கள் என்றும் ஏழையாகவே இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். பணக்காரர்கள் அதிகமான வசதிகளை அடையும் நிலைமை ஏற்படும். நமது குறிக்கோளில் ஒன்று ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கவேண்டுமென்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தனிப்பட்ட மனிதர்களிடைமட்டும் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை. இன்றைக்கு ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகு
10-13 a.m. திக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் திட்டக் கமிஷன் ஆலோசனை செய்திருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதிக்கும் இருக்கக்கூடிய வித்யாசத்தைப்பற்றி என்னால் இயன்ற வரையில் சென்ற ஒன்றரை வருஷங்களாக திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருந்த நிலைமையிலே இந்த தேசிய **(National Development Council)** கௌன்சில் முன்னாலே நான் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதை ஒப்புக்கொண்டு அந்த லட்சியத்தை ஒப்புக்கொண்டு இப்போது இப்படி இருப்பது நியாயமல்ல என்று அதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைச் செய்துதான் தீரவேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு அதை அமுலாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம் என்று வேறே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லாப் பகுதிகளிலும் எப்படி எல்லா நாட்டிலும் மக்களிடை அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் முடியாதோ, அதே மாதிரிதான் எல்லா பகுதிகளிலும் இருந்து வரும் வித்யாசம் இருக்கத்தான் இருக்கும். எல்லாப் பகுதிகளையும் ஓரளவு ஒரே நிலைமையான அபிவிருத்தி அடையச் செய்யும்போதுதான் மக்களிடையே இருக்கக்கூடிய வித்யாசங்கள் நீங்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நாம் எல்லாம் " கலோனியலிசம் " **(Colonialism)** என்று பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். **Colonialism** என்றால் என்ன. வெறும் அரசியல் பிடிப்பு மட்டுமல்ல. அரசியல் ஆதிக்கம் மட்டுமல்ல அது. வெறும் அரசியல் ஆதிக்கம் ஏற்படுவது கலோனியலிசம்மல்ல. அதிலே முக்கியமாக உள்ளதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்கும்போது **Colonialism** என்றால் அரசியல் ஆதிக்கத்தினாலே பொருளாதார ஆதிக்கம் ஏற்படுவது தான் அதிலே ஏற்படக்கூடிய பெரிய தீங்கு என்பதை நாம் அறிகிறோம். இன்று இங்கிலாந்து இந்தியாவை அரசியல் அடிமையாக வைத்து இருந்தது என்றால் அது அதன் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய பொருளாதார ஆதிக்கம்தான் நம்மை அதிகமாக பாதித்து இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. நம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுத்த காரணமாக நம்முடைய நாட்டு, இந்திய நாட்டின் பெரும் பொருள் செல்வம் அந்த நாட்டுக்குப் போய்விடவில்லை. ஆனால் அதிகமாகப்போனது பொருளாதாரத்துறையில் தான். பொருளாதாரத்துறை என்று சொல்கிறபோது வர்த்தகம் இந்தியாவிற்கும் இங்கிலாந்திற்கும் ஏற்பட்ட வெளி நாட்டு வர்த்தகத்தைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திலே இருந்த பலவிதமான, நியாயமில்லாத பொருத்தமற்ற ஏற்றத் தாழ்வுகள் அவைகள் காரணமாக இந்தியா மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் தொழில்களின் அபிவிருத்தியில் வேறு ஒரு நாட்டுக்

கும் நம்முடைய நாட்டுக்கும் அதாவது இந்தியாவுக்கும் எப்படி இந்த ஒரு ஆதிக்கத்தின் காரணமாக அரசியல் பிடிப்பு காரணமாக தீங்கு ஏற்பட முடிகிறதோ அதேமாதிரிதான் ஒரு பகுதி மேல்தட்டில் இருக்கும்போது இன்னொரு பகுதி அதிக அபிவிருத்தி இல்லாமல் இருக்கும்போது "**Colonialism**" ஏற்பட்டால் தீங்குகளும் ஏற்படுகின்றன. இப்படி அபிவிருத்தி இல்லாமல் பின் தங்கி இருக்கும் பகுதியாக ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒன்று பார்க்கமுடியும். இப்படி அரசியல் ஆதிக்கம் வேண்டியது இல்லை. பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படும்போது இந்த **(Colonialism)** ஏற்படுகிறது. இதை நாம் எதிர்த்தே வந்தோம். இப்படி பொருளாதாரத் தீங்குகள் ஒரு நாட்டிலே ஏற்படாமல் நம்முடைய தொழில்களின் அபிவிருத்தியை அதை அடைய நாம் யோசித்து பார்க்கவேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியம். ஆகையினாலே இந்தப் பொருளாதாரத் தீங்குகள் நீங்கவேண்டியது. இப்படி **Colonialism** நாட்டிலே வேறு ஒரு உருவத்திலே தலையெடுக்காமல் இருக்கவேண்டியது மிக மிக அத்தியாவசியமாகும். இப்படி ஏற்றத் தாழ்வுகள் அபிவிருத்தி இல்லாமல் பொருளாதாரத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதிக்கும் இருக்கக்கூடியதை சரி செய்யவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். அதை நீக்குவதைத்தான் திட்டக் கமிஷன் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை நாம் நன்றாக மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்: இங்கிலாந்து இந்தியா மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தபோது இருந்த நிலைமையை நன்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இங்கிலாந்து **Industrialization** இயந்திரத் தொழிலில் முன்னேறி இருந்த காரணத்தினால் இங்கு இருந்து சாதாரணமாக உற்பத்திப் பொருள்களை அங்கே கொண்டுபோய் அங்கு இயந்திர மூலமாக மூலப்பொருள்களை உபயோகப் பொருள்களாக மாற்றி திரும்ப இங்கே கொண்டுவந்து அதிக விலைக்கு விற்று அதன் மூலமாக நம் நாட்டு செல்வத்தை பெரும் அளவில் எடுத்துக்கொண்டே போனார்கள். தாதா பாய் நௌரோஜி ஒரு புஸ்தகம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் தெரியும். எப்படி இயந்திரத் தொழிலிலே அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கக்கூடிய ஒரு நாடு சாதாரணமாக விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நாட்டை எப்படி எப்படியெல்லாம் சுரண்டுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்து அதிலே அவர்கள் காண்பித்து இருக்கிறார்கள். **Poverty in India** என்று குறிப்பிடுகையில் உண்மையில் அத்தகைய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான அவல நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது ; பிரிட்டிஷ் **(British)** ஆதிக்கத்தின்கீழ் என்பதைப்பற்றி மிக அழகாக புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மேற்கண்ட உண்மைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, இன்றைக்கு ஒரு பகுதியில் மட்டும் இயந்திர உற்பத்தி சாதனங்களை அதிகமாகப் பெருக்கியும் இன்னொரு பகுதியில் வெறும் விவசாய பொருள் உற்பத்தி செய்யும் நாடாக மட்டும், இப்படி மூலப்பொருள்களை, விவசாயப் பொருள்களை மட்டுமே உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக இருந்தால் அந்த அளவிற்கு இப்படி பொருள்களை மட்டுமே உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவைகளையெல்லாம் நன்றாக நினைவில் வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கவேண்டும். இது ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதிக்கும் மாத்திரம் பொருந்தக் கூடியதல்ல. இன்றைக்கு அடுத்தாற்போல் நகர்புறங்களையும், கிராமாந்திரப்பகுதிகளையும் அதாவது நாட்டுப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நகரத்திற்கும் நாட்டுப்புறங்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு தொடர்பும் இதேதான். அதன் மூலமாகத்தான் இன்றைக்கு இயந்திர சாதனங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடியதெல்லாம் நகர்புறங்களிலே இருக்கிற காரணத்தினாலேதான் செல்வம் நகர்புறத்தின் பக்கத்திலே வந்து சேர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களினாலேதான் நாட்டுப்புறங்கள் கீழான நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகையினாலே இயந்திரத் தொழில்கள் பெரும்பாலும் எல்லாம் ஒரே பகுதியில் அமையாமல் பார்த்துக்

கொள்ளலாம். எனவே எல்லா இடத்திலேயும் இப்படி பொருளாதார அபிவிருத்தி ஓரளவிற்கு அதிக ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் ஏற்பட்டால்தான் ஒரு பகுதியினுடைய இயந்திரத் தொழில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமலும் இன்னொரு பகுதி அதிகமாக உயராமலும் இதைப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். இதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இன்று நாம் கேட்பது. இப்படி பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்துவதை ஒரு பகுதியில் மட்டும் ஏற்படுத்துவோமானால் இந்த தீங்குகள் எல்லாம் நம் நாட்டிலே ஏற்பட்டுத்தான் தீரும். அதன் காரணமாக ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதிக்கும் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் இன்னும் அதிகமாகத்தான் செய்யும். அதன் காரணமாக நாட்டிலே மக்களிடை இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் இன்னும் அதிகப்பட்டுத்தான் தீரும். அதன் காரணத்தினால் ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதிக்கும் இருக்கக் கூடிய துவேஷ மனப்பான்மை அதிகப்படத்தான் ஆகும். இவைகளையெல்லாம் நன்றாக மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் இன்றைக்கு நாட்டிலே எல்லா பகுதிகளிலும் நல்ல முறையிலே பெருமை கொண்டு வருவதற்கு திட்டம் வேலை செய்யவேண்டும். ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு
10-18 a.m. பகுதிக்கும் இருக்கக்கூடிய துவேஷ மனப்பான்மை அதிகப்படும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் திட்டத்திலே எல்லாப்பகுதிகளையும் நல்ல முறையில் முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக திட்டம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு முக்கியமான கருத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை ஒப்புக்கொண்டது மட்டும் போதாது. நடைமுறையில் அமுல் நடக்கும்போதுதான் எல்லாப் பகுதிக்கும் இதனால் நன்மை ஏற்படும்.

பிற்போக்கான பகுதி என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றியும், அதை எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பதைப்பற்றியும் பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போதும் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். ஒருவனுடைய சராசரி வருமானம் எவ்வளவு இருக்கிறதென்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் ஒரு பகுதியில் எந்த அளவு பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதைப்பற்றி நாம் முடிவு செய்யமுடியும். வெறும் கல்வித் துறையிலே மட்டும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அல்லது போக்கு வரத்து துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அதை பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்த பகுதி என்று சொல்வோமேயானால், அது தவறு என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் நாட்டிலேயே ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றிய அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பார்த்தால் சேலம் ஜில்லாவும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவும் கல்வித்துறையில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொருளாதார நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற எல்லா ஜில்லாக்களையும் விட பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னணியில் இருப்பது கோயம்புத்தூர் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. தொழிற் துறையிலும் சரி, விவசாயத் துறையிலும் சரி, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா முன்னணியில் இருக்கிறதென்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

Sri V. C. PALANISAMY GOUNDER : பொருளாதாரத் துறையிலே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவானது முன்னணியில் இருப்பதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். **Per Capita income** விஷயத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவானது மற்ற ஜில்லாக்களை விட முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து விளக்கம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அந்தக் கணக்கைப்போட்டுத்தான் சொல்கிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவானது பொருளாதாரத் துறையில் மற்ற ஜில்லாக்களைவிட முன்னணியில் இருக்கிறது

என்று சொல்லிக்கொள்ள நாம் தயக்கப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம் என்ற முறையில் நாம் பெருமைப்படவேண்டும். ஒரு பகுதி மட்டும் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறியிருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து அல்ல. எல்லா பகுதிகளும் முன்னேறவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வாதமே தவிர முன்னேறி இருப்பதை கீழே இழுத்து விடவேண்டும் என்பது என்னுடைய வாதம் அல்ல. ஆனால் அது மற்றவர்களுடைய வாதமாக இருக்கலாம். மற்ற பகுதிகள் கீழேயே இருந்துகொண்டு ஒரு பகுதி மட்டும் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பது வேறு சிலருடைய வாதமாக இருக்கலாம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரை எல்லாப் பகுதிகளும் முன்னேறவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். இதற்காக பம்பாயினுடைய முன்னேற்றத்தைக் குறைக்கவேண்டும், வங்காளத்தினுடைய முன்னேற்றத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதல்ல. அவர்களும் முன்னேறவேண்டும். முன்னேற்றம் அடையாத பகுதிகளும் முன்னேறவேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீக்கப்படவேண்டும். நான் சொல்லுவது எதற்காக என்றால், கல்வியிலே முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டோம், ரோடுகளை அதிகமாகப் போட்டுவிட்டோம் என்ற காரணத்தால் அங்கே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது, மக்களிடமே சுபீட்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நினைத்துக்கொண்டோமானால் அது வெறும் மயக்கம் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

திருவாங்கூர்-கொச்சியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே சில பகுதிகளிலே படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள் இருப்பதைப்போல் உலகத்திலேயே வேறு எங்கும் கிடையாது. திருவாங்கூர்-கொச்சியில் அந்த அளவுக்கு படித்தவர்கள் இருந்தாலும் அங்கு பொருளாதாரத் துறையிலே பார்க்கும்போது, வறுமை அதிகமாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் தயவு செய்து ஒன்றை மறந்துவிடவேண்டாம். ஏதோ ஒன்றிரண்டு பள்ளிக்கூடங்களை வைத்தால், சில ரோடுகளை போட்டுவிட்டால் மக்கள் முன்னேறிவிடுவார்கள் என்று நினைத்தால் அது வெறும் தவறு. பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடையும்போதுதான் உண்மையான திட்டம் என்று சொல்ல முடியும். பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கு ஒரு தகுந்த கல்வி முறை இருக்குமானால் அது உபயோகப்படலாம். ஆனால் கல்வியின் மூலமாக மற்ற வசதிகள் இல்லாமல், 10-23 a.m.
ஒரு பகுதி முன்னுக்கு வந்துவிட முடியும் என்று நாம் தவறாக நினைத்துவிடக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்த பிறகு எல்லோர் மனதிலும் கொஞ்சம் பதிந்து இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆனால்தான், தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது பகுதிக்குப் பகுதி இருக்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கும் முறையில் நமது திட்டங்கள் அமைய வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ஆகவே இந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டால் மட்டும் போதாது ; ஒவ்வொரு பகுதியும் எல்லாத் துறைகளிலும் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதில் அக்கறை கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டதாக அர்த்தம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால், அர்த்தமில்லாமல் பேச்சளவில் மட்டும்தான் இருக்கும் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நாம் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து ஐந்து வருஷங்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுபற்றி இரண்டு வருடங்களாக பலத்த விவாதம் நடந்து வருகிறது. இது விஷயமாக, பல நிபுணர்களைக்கொண்ட குழுக்களின் மூலம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. நிபுணர்களின் குழுவினர்களும் நமக்கு சிபாரிசு செய்திருந்தார்கள். அந்த சிபாரிசில் பொதுத் துறையில் (Public sector) ரூ. 4,300 கோடி அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்யலாம் என்று முதலில் சிபாரிசு செய்திருந்தார்கள். "பொதுத் துறையில், சர்க்கார் சார்பில் ரூ. 4,300 கோடி செலவுசெய்வதென்பது முடியாத காரியம் ; தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சியை இது ரொம்பவும் பாதிக்கும் ;

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

ஆகையால் இதைக் குறைக்க வேண்டும். சர்க்கார் சார்பில் ரூ. 3,300 கோடி செலவு செய்ய வேண்டும்; அல்லது அதிக பட்சமாக ரூ. 3,800 கோடிதான் செலவு செய்யவேண்டும்" என்று பெரிய தலைவர்கள் பல தடவை சொல்லிவந்தார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ரூ. 4,300 கோடி போதாது, இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லி வந்தேன். நான் வெறுமனே அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை; புள்ளி விவரங்களோடு, அதிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டி, அவ்வாறு சொன்னேன். அதாவது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி வருஷத்தில் எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம் என்பதை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வருஷத்தில் செய்யும் செலவுகளை அடுத்த வருஷங்களில், அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறைக்க முடியாது. ஒவ்வொரு வருஷமும் படிப்படியாக மேலே போய்க்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். ஆகவே ஒவ்வொரு வருஷமும் எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதற்கும் ஒரு அளவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தேசிய வருமானம் 12 சத விகிதம் உயர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செலவு செய்தோம். இன்றைக்கு, அதை இரட்டிப்பாக்கி, 25 சத விகிதம் உயர வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அப்படியானால், ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு தொகை அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து, ரூ. 4,500 கோடி அல்லது ரூ. 4,600 கோடி செலவழித்தால்தான் அந்த அளவு முன்னேற்றத்தை நாம் அடைய முடியும் என்ற காரணத்தோடுதான், ரூ. 4,300 கோடி போதாது, அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறி வந்தேன். ஆகவே அதிகரிக்க வேண்டியிருக்கும் போது குறைக்கிறார்களே என்று எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்த பிறகு, ரூ. 4,800 கோடியை சர்க்கார் செலவு செய்யும் தொகையாக திட்ட யோசனையில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 4,800 கோடியைத் தவிர, தனிப்பட்டோரின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் ரூ. 2,300 கோடியை தனிப்பட்டோர் செலவு செய்வது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ரூ. 7,100 கோடிச் செலவில் நாட்டில் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் மற்றத் துறைகளில் அபிவிருத்தியையும் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யப்படும் என்பதுதான் திட்டத்தின் அடிப்படை. இந்த ரூ. 4,800 கோடியில் பல முதலீடுகள் (investments) உள்ளன; அதாவது, பணம் செலழித்தால், உடனடியாக முழுப் பலனையும் அடைந்துவிட முடியாது; பின்பு, போகப்போகத்தான் பலன் ஏற்படும். ரூ. 4,800 கோடியில் ரூ. 3,800 கோடியை சிறிய இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரிய இயந்திரசாலைகளுக்காகச் செலவழிப்பது என்று யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. பாக்கி ரூ. 1,000 கோடியை மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான திட்டங்களுக்காக செலவழிப்பது. இது ஒரு கணக்கு. இன்னொரு விதமாகக் கணக்குப் போட்டால், மத்திய அரசாங்கத்தாரால் எவ்வளவு செலவு செய்யப்படும், ராஜ்ய அரசாங்கங்களால் எவ்வளவு செலவு செய்யப்படும் என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, ரூ. 4,300 கோடியில் ரூ. 2,214 கோடியை ராஜ்யங்களில் நிறைவேற்ற வேண்டிய திட்டங்களுக்காக எல்லா ராஜ்யங்களும் செலவழிப்பது என்றும், பாக்கித் தொகையை ராஜ்யங்களில் நிறைவேற்ற வேண்டிய திட்டங்களுக்காகவே மத்திய அரசாங்கத்தார் செலவழிப்பது என்றும் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பாக்கித் தொகையும் தேசியத் திட்டங்களில்தான் செலவழிக்கப்படும்; ஆனால், அது மத்திய அரசாங்கத்தாரால் ராஜ்யங்களில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்களுக்காக செலவழிக்கப்படும்.

10-28 a.m. இந்தத் திட்டத்தை நாம் இப்பொழுது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நாம் எவ்வளவு செலவு செய்தோம், இப்பொழுது நாம் எவ்வளவு செலவு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும் போது, முதல் திட்டத்தின் ஐந்து வருஷ காலத்தில் 2,356 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவழித்திருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 4,800 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவிட உத்தேசித்துள்ளோம். அதாவது, சென்ற திட்டத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்குக்குச் சற்று அதிகமாக இப்பொழுது செலவு செய்ய முன்வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தான் நாம் இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

[2nd April 1956] [Sri C. Subramaniam]

மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்களிலே முக்கியமானவை உருக்கு உற்பத்திச்சாலைகள். அதன் மூலமாக பல கோடி கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படும். இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக, அடிப்படையாக உள்ள போக்கு வரத்து சாதனங்கள் சரியாக இருந்தால் தான் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு கச்சாப் பொருள்கள் (raw materials) போய்ச் சேர முடியும். போக்குவரத்து சாதனங்கள் சரியான முறையில் அமைந்திருந்தால்தான் உற்பத்தியான பொருள்கள் வெளியிடங்களுக்கும் சென்று நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்பட முடியும். போக்குவரத்து சாதனங்களுக்காக திட்டத்திலே—பாலம் கட்டுவது, கப்பல் கட்டுவது, ரோடுகள் போடுவது போன்ற துறைகளுக்காக—1,384 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவழிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் சேர்ந்து மேற்கண்ட தொகையைச் செலவிடுவார்கள். ரயில்வேக்களுக்காக மட்டும் 900 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும். இதுதான் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான அம்சங்கள். 10-22 மு.ப.

SRI S. S. KOLKEBAIL: On a point of information, Sir. I want to know whether the figures quoted by the Hon. Minister include the money to be spent in other districts which are to be ceded from the State of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am giving the all-India figures. Perhaps the hon. Member is not able to follow my speech. If he goes through the papers supplied to him he will find that most of the materials are there. I am only giving a little more information so that hon. Members may understand what is contemplated in the Second Five-Year Plan. I am sorry the hon. Member is not able to follow my speech. But that can be rectified later on.

இரண்டாயிரத்து முன்னூறு கோடி ரூபாய் வரையில் தனிப்பட்டவர்கள் எப்படி செலவு செய்வார்கள் என்பதைப்பற்றி சில பேர்கள் ஆட்சேபனை சொல்வார்கள். இதிலே முக்கியமாக நாம் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவு என்னவென்றால், முக்கியமான தொழில்களையெல்லாம் சர்க்காரே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பது. அதாவது கன ரகத் தொழில்கள் பூராவையுமே சர்க்காரே நடத்த வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். திட்டக் கமிஷனும், மத்திய அரசாங்கமும், தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலும் ஓரளவு தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சிலர் நினைக்கலாம். ஆனால், இதிலே நாம் ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். ஏதோ **nationalization**, **public sector** என்று சொல்லும்போது **doctrinaire approach** என்று சொல்லக் கூடிய முறையிலே, அதாவது ஒரு லட்சியத்தை மட்டும் மனதிலே வைத்துக் கொண்டு, அந்த லட்சியத்திலிருந்து நாம் ஒன்றும் பிறழக்கூடாது என்ற முறையிலே நாம் அணுகவேண்டுமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பொருளாதார அபிவிருத்தியை எப்படி நாம் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும், பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கு நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சகல மக்களையும், சாதாரண வசதிகளையும் எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பதையும் நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு தொழில் பகுதியில், அபிவிருத்திப் பகுதியில் வேலை செய்து வருகிற தனிப்பட்டவர்களுடைய பகுதியை நாம் உபயோகப்படுத்த வேண்டாமா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். அவர்களையும் உபயோகப்படுத்தினால், பொருளாதார

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

துறையிலே நாம் அதிகமாக முன்னேற முடியும் என்பதில் சந்தேகம் இடையாது. அந்த லட்சியத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, தனிப்பட்டவர்களையும் நாம் உபயோகப்படுத்தி, அதன் மூலமாக நாட்டிலே மக்களுக்கு மக்கள் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் அதிகமாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது முதல் கடமை. ஆனால், அதே சமயத்தில், தேசிய திட்டத்திற்குப் புரம்பாக தனிப்பட்டவர்களுடைய நடவடிக்கை இல்லாமலும் பார்க்கவேண்டியது அவசியம்.

10-33 உ.ம. இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஏன் தனிப்பட்டவர்களுடைய முயற்சியையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு நடத்தக்கூடாது என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். ஒரு சிறு தொழில் எந்தப் பக்கம் போக வேண்டும், தனிப்பட்டவர்களுக்குப் போக வேண்டியதா அல்லது சர்க்காருக்குப் போக வேண்டியதா என்பதை ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவு செய்யலாம். தனிப்பட்டவர்களுடைய பகுதிக்கு பூராவையும் ஒதுக்கி விடுவது அவசியமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு 2,300 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. நாட்டின் பூராவும் சுமார் 4,800 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போவதில் 2,300 கோடி ரூபாயில் 500 கோடி ரூபாய் தொழிலுக்கும் 1,800 கோடி ரூபாய் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் வேறு ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்கும் இன்னும் வெவ்வேறு வகையில் முன்னேற்றமடைவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சி மூலம் நடந்து வருகிற தொழிலுக்கு மட்டும் அல்ல, மற்ற காரியங்களையும் செய்தாக வேண்டும். அவர்கள் முதலீடு போடக் கூடியது 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் இருக்கும். ஆகவே மற்ற தொழிலுடன் சர்க்கார் ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 500 கோடி ரூபாய் அதிகம் அல்ல. இதற்கு வேண்டிய வருமானத்திற்கு எங்கு போவது என்று பயப்பட வேண்டியதில்லை. இதை நினைத்துத்தான் திட்டக் கமிஷன் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய வருமானம் தனிப்பட்டவர்களுடைய பகுதியிலிருந்து இயங்க வேண்டும். இந்த முடிவுக்கு வந்து 2,300 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியும் நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல வேண்டியது முக்கியமானது. இதில் முதல் திட்டத்திற்கும் இரண்டாவது திட்டத்திற்குமுள்ள வித்யாசத்தைப் பார்க்கவேண்டும். போன ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றிய விவரம் இப்பொழுது எனது ஞாபகத்தில் இல்லை. சுமாராக சொல்லும் போது, சர்க்காருடைய பகுதியைப் பார்க்கும்போது, தனிப்பட்டவர்களுடைய பகுதி 100-க்கு 55, அதில் சர்க்கார் பகுதி 100-க்கு 45 என்று ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பப்ளிக் செக்டார், அதாவது சர்க்கார் பகுதி 100-க்கு 62-ம், தனிப்பட்டவர் பகுதி 100-க்கு 38 என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே குறைந்து கொண்டே போவதைப் பார்க்கலாம். இதை அங்கத்தினர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு எல்லா வசதிகளையும் எல்லோருடைய திறமையையும் நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை தவிர்க்கமுடியாது. இதையே எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இப்படிச் செலவழிப்பதன் மூலம் என்ன எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. தேசீய வருமானத்தைக் கணக்குப் பார்த்தால் 1955–56-ல் தேசீய வருமானம் நாடு முழுவதும் சேர்ந்து 10,800 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக ஐந்து வருஷ முடிவில், அதாவது 1960–61-ல் தேசீய வருமானம் 13,480 கோடி ரூபாய் அதிகப்படியாகி இருக்கும், அதாவது 25 சத விகிதம் அதிகமாக இருக்கும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இதை லட்சியமாக வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த நிலைமையில் நாம் முன்னுக்கு வரவேண்டும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும், தேசீயத் தொழில் உயர வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நீல புஸ்தகத்தில் 20 முதல் 26 ஆவது பக்கம்

2nd April 1956] [Sri C. Subramaniam]

வரையில் விவரங்கள் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் அதில் விஸ்தாரமாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கணக்குப் பார்த்தால் ஆள் ஒன்றுக்கு சாரசரி வருமானம் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பத்து சத விகிதம் அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஆள் ஒன்றுக்கு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 100-க்கு 10 சத விகிதம் சராசரி வருமானம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI: The other day the Hon. Minister said that the increase was only 3 per cent.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Ten per cent for the whole period, and three per cent for each year.

SRI V. BALAKRISHNAN: How are these figures worked out?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are certain technical methods adopted by the statisticians. I am sorry I am not conversant with those technicalities. It is a complicated process but ultimately it is simple in that you have to calculate certain figures and then divide it by certain other figures and then you get this per capita income and the national income. As I said, it is a rather difficult process but certain methods have been evolved in other countries to calculate these figures and those methods have been adopted to suit conditions prevailing in our country and the figures have been worked out.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் 100-க்கு 18 சத விகிதம் அதிகமாகலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்போது ஜனத்தொகை அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தேசிய வருமானம் 25 சத விகிதம் அதிகமானாலும்கூட ஆள் ஒன்றுக்கு சாரசரி வருமானம் 100-க்கு 18 சத விகிதம் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான விஷயம் இது. திட்டத்தை போட்டால் மட்டும் போதாது. அதற்கு வேண்டிய பொருள் வசதி, மற்றும் எல்லா வசதிகளும் வேண்டும். இதையும் எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி 27-வது பக்கத்தில் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். பணம் எங்கேயிருந்து வரப்போகிறது என்றும் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இதையும் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். 1,200 கோடி ரூபாய் டெபிசிட் பைனான்சிங் மூலமாக கிடைக்கிறது. அதாவது நோட்டுகள் அச்சடித்துக் கொடுப்பதன் மூலம் கிடைக்கிறது. அதனால் ஒரு கஷ்டமும் ஏற்படாது என்றும் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான நோட்டுக்களை அச்சடித்துக் கொடுத்தால் நாணயச் செலாவணி அதிகமாகிக்கொண்டே போகும், அதனால் இன்பிளேஷன் என்று சொல்வார்களே பண வீக்கம் அது இல்லாமல் இருக்கும் என்றும், அதனால் விலை உயர்ந்துவிடாது என்றும் நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அந்த நம்பிக்கை இப்பொழுது இருக்கிறது. அதன் மூலம் 1,200 கோடி ரூபாய் அதிகம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

SRI N. K. PALANISAMY: பொருளாதார நிபுணர்கள "raw materials" வெளி நாடுகளுக்குப் போவதனால் பண வீக்கம் ஏற்படாது, பொருளாதாரம் அதிகரிக்கும், அதனால் பற்றுகுறை ஏற்படாது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதிலிருந்து கொஞ்சம் தைரியம் ஏற்படுகிறது. இப்படி கனம் என். கே. பழனிசாமி அவர்களும் தைரியம் கொடுக்கிறார் என்பதையும் நான் நிபுணர்களுக்கு சொல்லுகிறேன். 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு அச்சடிக்க பயப்படவேண்டாம் என்று அவர் சொல்லுகிறார் என்றும் சொல்லுகிறேன்.

இதைக் கணக்குப் போட்ட பிறகும் மற்றும் 450 கோடி ரூபாய் எங்கே இருந்து வரப்போகிறது என்பதைப்பற்றி கணக்கு இல்லை. கனம் பழனிசாமி அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று சொல்வதை வைத்துக்கொண்டும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதற்கு வேண்டிய வருமானத்தையும் தேடிக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. திட்டம் செய்யும்போது பல வசதிகளைச் செய்கிறோம். மக்களுக்கு அதனால் பல நன்மைகள் ஏற்படும், அப்படி பல நன்மைகள் ஏற்படும்போது அவர்கள் கொஞ்சம் தியாகம் செய்ய வேண்டியதாகத்தான் இருக்கும். இந்த 450 கோடி ரூபாயும் எங்கிருந்து கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் மக்களுக்கு வரி விதிப்பதின் மூலமாகத்தான் கொண்டுவரமுடியும். மக்களுக்கு வரி எவ்வளவு போடவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் யோசிக்கவேண்டும். அதிக அபிவிருத்தி ஏற்படும்போது, மக்கள் உற்சாகமாக இருப்பார்கள், அதனால் அதிகப்படியாக வரி கொடுக்க தயங்கமாட்டார்கள். வசதி இல்லாமல் இருந்தால்தான் வரி கொடுக்க தயங்குவார்கள், திட்டத்தையும் அமுல் நடத்த முடியாது. இதை அங்கத்தினர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகப்படியான வசதி செய்து கொடுத்தால் மக்களும் அதிகப்படியான வரி கொடுக்கவேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அதற்கும் அவர்கள் தயாராகத்தான் இருக்கவேண்டும். நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொடுத்தால்தான் பணத்தையும் வசூல் செய்ய முடியும். வேறு விதத்தில் வசூல் செய்யமுடியாது. இந்த சமுதாயம் கொஞ்சம் தியாகம் செய்தால் பிற்காலத்தில் வரக்கூடிய சமுதாயம் நன்மை அடையும், நன்றாக வாழ முடியும். அதற்கு வேண்டிய தியாகத்தை இந்த சமுதாயம் கொஞ்சம் செய்யவேண்டியதாகத்தான் ஏற்படுகிறது. பிற்காலத்திய சமுதாயம் சுபிட்சமாக வாழவேண்டுமானால் இந்தக் காலத்திய சமுதாயம் கொஞ்சம் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் தியாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒருவன் கையில் இப்பொழுது 10,000 ரூபாய் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதை வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது ஒரு வீடு கட்டிவைத்தால்தான் பிற்காலத்தில் வரக்கூடிய அவனுடைய சந்ததி நன்றாக வாழ வசதியாக இருக்கும். ஆனால் பிற்காலத்தைப்பற்றி யோசிக்காமல் அந்த பத்தாயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு மாதம் ரூ. 100-க்கு ஒரு பங்களாவை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதிகப் பணத்தை மாதாமாதம் செலவு செய்துவிட்டால் பிற்கால சந்ததி நன்றாக வாழ முடியாது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கத்தினர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தொடர்ந்து சமுதாயத்திற்கு சுபிட்சம் ஏற்படவேண்டுமானால் இன்றைக்குள்ள சமுதாயம் தான் அனுபவிப்பதைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிற்காலத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் திட்டத்தை நல்ல முறையில்
10-43 a.m. அமுல் நடத்தலாம். ஆகையால் ஒரு விஷயத்தை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு நாம் போடுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டின் வருங்காலச் சந்ததிகள் நன்றாக வாழவேண்டுமென்பதற்காகப் போடப்படும் திட்டங்களாகும். எப்படி பிற்காலச் சந்ததிகளுக்காக நாம் சொத்துக்கள் தேடி வைக்கின்றோமோ, அதேபோல பிற்காலச் சந்ததிகளின் நன்மைக்காக தேசீயச் சொத்தை அதிகமாக்கி வைக்கின்றோம். தேசீய வசதிகளை அதிகமாக்கிவைக்கின்றோம் என்பது என் கருத்து. பொதுவான இவ்விஷயத்தை எல்லோரும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இதனை மனதில் கொண்டு பார்த்தால் நான் சொல்கின்ற விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாம் 350 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வருமான அளவை அதிகப்படுத்தியாகவேண்டும். தேசீய செலவினத்தை அதிகப்படுத்தி இருப்பதால் தேசீய வருமானமாகிய வரியை அதிகப்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. புதிய வரியின் மூலமாக 450 கோடி ரூபாய் பெறலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. "கொள்ளுக்கு என்றால் வாயைத் திறப்பது; கடிவாளம் என்றால் வாயை மூடிக்கொள்வது," என்றபடி இவ்விஷயத்தில் இருக்கக்கூடாது. திட்டத்தை அதிகப்படுத்தும்போது, திட்டத்திற்கான செலவுகளை எல்லாம், வசதிகளை எல்லாம் சேகரிப்பதற்கான உதவியிலும் எல்லோரும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திட்டத்தை அதிகமாக்கிக்கொண்டு போகும்

போதே, நாட்டின் வருமானமாகிய வரி வசூல் கம்மியாகப் போகவேண்டுமென்றால் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படாது. இருக்கக்கூடிய வரி இனத்தை அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்றால் இருக்கக்கூடியதை, அப்போதைக்கப்போது வரக்கூடியதை செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இதனால் ஒரு சாசுவதமான பலம் பொருந்திய பொருளாதார சமுதாயத்தை நாம் அமைக்கமுடியாது என்பதை எல்லோரும் மறக்கக்கூடாது. இந்தத் திட்டத்திற்கு மொத்தமாக ஆகும் 450 கோடி ரூபாய்க் கணக்கில் மத்திய அரசாங்கமே 250 கோடி ரூபாய் வருமானத்திற்கு வரி போடும் என்றும், பாக்கித் தொகைக்கு இதர ராஜ்ய சர்க்கார்கள் சேர்ந்து வரிபோட்டுவசூல் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனத்தொகை பிரகாரம் சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நூற்றிலே பத்து பங்கு, அதாவது 22½ கோடி ரூபாய்க்கு வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்பது தப்பு என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எப்படி இந்த அபிவிருத்தியில் மக்களும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த பிரகாரம் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்களோ, அதைப்போலவே வரி கொடுக்கும் போதும் அவரவர்களுடைய சக்தியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டே போடவேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து எவ்வளவு வரி வசூல் அதிகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்பது முடிவாகவேண்டும். நிதிக் கமிஷனும் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். ஏற்கெனவேயே நமது ராஜ்ய மக்கள் அதிகமான வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சக்திக்கு அதிகமாகவே அவர்களிடமிருந்து வரிப்பணம் வசூல் செய்யப்பட்டுவருகிறது. நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் இதை உணர்ந்திருக்கிறேன். பலர் என்னைக் குறை கூறலாம். ஆனாலுங்கூட மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரே கருத்தோடு இந்த அதிக வரிப்பணம் வசூல் செய்வதினால் என்னைக் குறைகூறுவதில் பிரயோஜனமில்லை. பணம் விரயமாக்கப்பட்டால் குறை கூறுவது பொருந்தும். ஆகவே நாம் புதிதாகப் போட உத்தேசித்திருக்கும் திட்டங்கள் என்ன என்ன? அவற்றினால் தேசீய வருமானம் எவ்வளவு அதிகப்படும்? அவற்றுக்கு ஆகும் செலவு எவ்வளவு? இதை மக்கள் எப்படி பிரித்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை எல்லாம் கணக்குப் போட்டு மக்களிடத்தில் சொன்னால் மக்கள் இவற்றை ஆதரிப்பார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். இவ்விஷயத்தில் யோசித்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

தேவிகுளம், பீர்மேடு விஷயமாக மத்திய சர்க்கார் சொன்ன முடிவை நாம் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளதான் வேண்டுமென்று நான் சொன்னதுபோல இந்த விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் சொல்லும் முடிவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லமாட்டேன். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்னும் அதிகமான திட்டங்களைப் போடுவதற்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் அளிக்கவேண்டுமென்று தொடர்ந்தே சொல்லிவருவேன். அவற்றைத் தொடர்ந்தே வாங்கவும் போகிறோம் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. இதிலே இன்றைக்கு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குறைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதும் அவசியம்தான். மத்திய சர்க்கார் எல்லா ராஜ்யங்களுக்காகவும் என்று 2,514 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தை மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்த ராஜ்யம் என்று நான் சொல்லத் தயாராயில்லை. அதேபோல ரொம்பவும் பின்னடைந்த ராஜ்யம் என்றும் கூறமுடியாது. ஆனால் ஸ்ரீ சந்தானம் அவர்கள், நமது ராஜ்யத்தை தொழில் துறையில் மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்த ராஜ்யம் என்று சொல்லியிருப்பது மிகத் தவறாகும். நிதிக் கமிஷன் தலைவராக வரக்கூடிய ஒருவர் இந்த மாதிரியாக அபிப்பிராயம் சொல்வதே சரியில்லை. கொஞ்சம் விலகியிருப்பது நல்லது என்பது தமிழ்நாட்டின் அபிப்பிராயமாக இருக்கும். இறிய விந்தியப் பிரதேசத்தில் அவர் கவர்னராக இருந்து வந்ததால், சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய பச்சை பசுமையைப் பார்த்து அபிவிருத்தி அடைந்த ராஜ்யம்

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

இது என்று சொல்கிறாரே என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. பம்பாயைப் பார்த்தால், வங்காளத்தைப் பார்த்தால் நம் ராஜ்யம் எவ்வளவு பின்னடைந்து இருக்கிறது என்பது தெரியும். கனத் தொழில்கள் சம்பந்தமான திட்டம் எதுவும் கிடையாது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே நம்முடைய ராஜ்ய அபிவிருத்தியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு திட்டம் சமர்ப்பித்திருந்தோம். ஆனால் நமக்கு அவர்கள் 172 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதாக தாக்கீது வந்திருக்கிறது. ஜனத்தொகையைக் கணக்கு எடுத்துப்பார்த்தாலும், சராசரியைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தாலும் நமக்கு 220 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டும். திட்டக் கமிஷன், அதிகாரிகளோடுகூட உட்கார்ந்து கொண்டு இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்தபோது எல்லாத் திட்டங்களையும் 'ஏ' திட்டம், 'பி' திட்டம் என்று பிரித்தார்கள். "ஏ" திட்டம் என்றால் உடனடியாக அத்தியாவசியமாக ஒப்புக்கொண்டு பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டிய திட்டம் என்றும், "பி" திட்டம் என்றால் பின்னால் பண வசதி இருந்தால் கவனிக்கப்படவேண்டிய திட்டம் என்றும் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது நம் ராஜ்யத்திற்காக "ஏ" பகுதிக்கு 204 கோடி ரூபாயும், "பி" பகுதிக்கு ஒரு இருபது முப்பது கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இதர ராஜ்யம் எதற்கும் "ஏ" திட்டப் பகுதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் "ஏ" திட்டப் பகுதி பணம் தான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு தப்பாகக் கணக்குப் போட்டு, 170 கோடிதான் தருவோம் என்று சொன்னார்கள். தப்பை எடுத்துக்காட்டியவுடன் இன்றைக்கு 172 கோடி தருவதாகக் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதாவது எல்லா ராஜ்யத்திற்கும் முன்பு போட்ட பணத்தில் 5 சத விகிதம் வெட்டியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எல்லா வகையிலும் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கும் நம் ராஜ்யத்திற்கு இந்த 172 கோடி ரூபாய் போதவே போதாது. இதுபற்றி அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியவேண்டியது அவசியம். நாங்களும் விடாமல் வற்புறுத்துவோம். இந்த அங்கத்தினர்களும், இந்தச் சபையில் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் வற்புறுத்தி நமக்கு வரவேண்டிய தொகை பூராவையும் பெறுவதற்கான முயற்சியைச் செய்யவேண்டியது அவசியம். அதேமாதிரி மொத்தத் தொகையில் மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் திட்டத்திலே கல்வித் துறையிலும், இதர துறையிலும் எவ்வளவு செலவிடப்படுகிறது என்பதையும் கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும்.

10-53 a.m. மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் செலவில் வகுக்கப்பட்ட திட்டத்தில் நம் பகுதியில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்படவிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது குறைவாகவேயிருக்கிறது. தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நம் நாட்டில் பெரிய தொழில் என்று சொல்லப்படுவது Neiveli திட்டம்தான். இதுதான் பெரிய திட்டம் என்பதை நாமும் நம்புகிறோம். தொழில் துறையிலும் அதைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே பரீட்சை செய்வது வெற்றிகரமாக நடந்தேறினால் இந்தத் திட்டம் கூடிய சீக்கிரத்தில் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Sri S. PANCHAKSHARAM: While the Hon. Minister is talking about Neiveli, I want to bring to the notice of the Government that three days ago there was conflicting report in the *Madras Mail* . . .

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: சில விஷயங்கள் வெற்றிகரமாக வந்துகொண்டிருக்கும்போது மத்தியில் கல்லைத் தூக்கிப் போட்டு மக்களிடையே பயத்தை உண்டாக்குவதாகும்; அதனால் பலன் இல்லையே என்ற பயத்தை உண்டாகுவதற்கு பெரிய பெரிய பத்திரிகைகளில் இம்மாதிரி போட்டுவிடுவார்கள். அதனால் நமக்கு ஒரு நன்மையும் ஏற்படுவதில்லை. நமக்கு தீமைதான் உண்டாகிறது. நெய்வேலித் திட்டம் தொழில் நிபுணர்களால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வெற்றிபெறக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கும்போது மக்களிடையே ஏமாற்றம் ஏற்படக் கூடிய காரியங்களைச் செய்வது மக்களுக்கும் நல்லது இல்லை. நம் ராஜ்யத்

2nd April 1956] [Sri C. Subramaniam]

திற்கும் நல்லதில்லை என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையினால் நெய்வேலித் திட்டம் விஷயத்தில் மூன்றாவது நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் பொருளாதாரத் துறையில் அதிகப்படியாக முன்னேற்றம் காணலாம்: இப்பொழுது இந்த திட்டத்தினால் ஐம்பது கோடி, அறுபது கோடி ரூபாய் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் நம் நாட்டு கனரகத் தொழில் பல துறைகளிலும் அமைக்கப்பட்டாகவேண்டும். அதனால் உண்மையாகவே நம் பொருளாதாரத் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு அஸ்திவாரமாயிருக்கக்கூடும். ஆகையினால் அங்கே கைத்தொழில், குடிசைத் தொழில் முன்னேற்றம் அடையும். குடிசைத் தொழில் ஏற்பட்டால்தான் நம் பொருளாதாரம் அபிவிருத்தியடையும். நெய்வேலித் திட்டத்தை மேற்கொள்வதினால் இந்த சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே எல்லாப் பகுதிகளிலும் அபிவிருத்தி ஏற்படக்கூடிய முறையில் கனரகத் தொழில்களை பரவலாக கிடைக்கும்படி நாம் வற்புறுத்தவேண்டும். இதில் நமக்கு பல இயற்கையான வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய ஜில்லா என்று சொல்லக்கூடிய சேலம் ஜில்லாவில் அலுமினியம், இரும்பு கிடைப்பதால் இரும்புத் தொழில் ஏற்படுத்த வசதியாகவிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொழிலை அங்கே அமைக்க வற்புறுத்தவேண்டும். நானும் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் அதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டதிலிருந்து அதிகப்படுத்துவார்கள் என்றே நம்புகிறேன். நம் பகுதியில் சில கனரகத் தொழிலை ஏற்படுத்த கூடிய திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகளில் நாமும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அது நம் கடமை. அதை செய்துகொடுப்பது அவர்கள் கடமை. யாரும் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்ய தவறிவிடக்கூடாது என்பதற்காக இதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலும் இன்னொரு விஷயம் நம் ராஜ்யத்தைப் பொருத்தவரை சிறு கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான சாதனங்கள் நிறையவிருக்கிறது. அதற்கான வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே கைத்தொழில்களைப் பெருக்க அதற்கான பல திட்டங்களை தயாரித்து அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுவதற்கான திட்டங்களும் திட்டக் கமிஷன் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது: நம் பகுதிக்கும் என்னென்ன திட்டங்கள் என்றும் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்காக திட்டங்களைப் போடும்போது அதற்கான பணத்தையும் இந்திய சர்க்கார் ஒதுக்கவேண்டியது அவசியம். எவ்வளவு ஒதுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் பொதுவாக கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஒதுக்குவதும் மிக அவசியம். நமது ராஜ்யத்தில் கைத்தொழில் குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சிபற்றியும் நாம் கவனிக்கவேண்டியதவசியம். உத்தேசிக்கப்பட்ட வருமானம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் யோசிக்கவேண்டும்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்னை இருக்கிறது. அது Ambar charka பிரச்னை. இதில் பலவிதமான பிரச்னைகள் எழும்புகின்றன. இதனால் நம் பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் அடையாது என்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பிரசாரமும் செய்து வருகிறார்கள். கோடிக்கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைக்குமா என்று சொல்லுகிறார்கள். Ambar charka-வைப்பற்றி சில விவரங்கள் கூற விரும்புகிறேன். அது நமது ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த ஏகாம்பரம் என்பவர் கண்டு பிடித்தது. அவர் நான்கு கதிர்களை ஒரே சமயத்தில் இயங்கச் செய்ய முடியும் என்று காட்டியிருக்கிறார். இந்த நிலையில் அதை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த Ambar charka இன்னும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது என்று Textile கம்பெனிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். பஞ்சு உடைக்கவும் அதில் வசதி இருக்கிறது. இந்த விஷயமாக நாம் Polytechnic Institute களிலும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியே Coimbatore textools ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலைக் கண்டுபிடித்து அதை பரீட்சை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் நான்கு கதிர்களிலிருந்து பதினான்கு கதிர்கள் போகவும் பஞ்சை உடைக்கவும் நயமான நூலாக்கவும்

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

இயந்திரத்தில் சேர்த்து செய்யக்கூடிய முறையில் பதினாறு கதிர்கள் வேலை செய்யக்கூடியதும் பட்டை போடுவதும் இயந்திரத்தினால் செய்யக்கூடியதுமாகச் செய்து இருக்கிறார்கள். நூலின் தரத்தையும் பரீட்சை செய்து இருக்கிறார்கள். நூல் தரம் குறையாமல் இருக்கிறது. அதைவிட இன்னும் நன்றாய் செய்யமுடியும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது மில் நூல் தரத்தைவிட குறைவாக இல்லை. இது ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான மாறுதல். இதை இயங்குவதற்கு ஒரு பையனும் ஒரு ஆளும் போதும் அதுவும் சாத்தியம் இல்லாவிடில் கால் குதிரை motor-ஆல் ஓடும் இயந்திரமாகவும் செய்யலாம். Motor-ஐ போட்டுவிட்டால் அது ஓடும். அதன் மூலம் இன்று வேலையில்லாத குடும்பங்களுக்கு மாதம் 90 ரூபாய் வரும்படி வரலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் நூல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்துவிடலாம். நூல் விலையைக் கணக்குப் போட்டாலும் mill நூல் விலையைவிட அதிக கம்மியாகவே செய்யப்படுகிறது. இதைக் கொண்டு பார்த்தால் நம் நாட்டில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றமும் ஏற்படலாம். அதன் மூலம் நூல் உற்பத்தியை மேலும் அதன் தரமும் குறையாமல் உற்பத்தி செய்யலாம். தரம் எந்த வகையிலும் குறைந்து போகக்கூடாது. அதிகமான விலையைக் குறைக்கவும் பரீட்சை செய்து பார்க்க வேண்டும். Mill காரர்களும் இதை உபயோகிக்கலாம். இந்த மாதிரி இயந்திரங்களும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு மிக அவசியம். இது வெற்றிகரமானால் இது ஒரு பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த மாறுபட்ட Ambar charka-வை நானும் தொழில் மந்திரியும் இந்த மாதம் 15-ம் தேதி பார்வையிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது ஒரு mill கதிர் வைப்பதற்கு செலவு, என்ன என்று பார்க்கும்போது ஒரு மில் கதிர் போடவேண்டுமானால் ரூபாய் 200 முதலீடு செய்யவேண்டும். அதாவது Investment capital. ஆனால் இதற்கு அதாவது Ambar charka-வுக்கு ரூபாய் 90 தான் ஆகிறது. Mill-களுக்கான பெரிய management-ம் வேண்டியதில்லை. அதற்கென்று பெரிய கட்டிடமும் வேண்டியதில்லை. இந்த நிலையில் பார்த்தால் நாம் இதைக்கொண்டு ஒரு புரட்சிகரமாக யுகத்தில் நாட்டைக் கொண்டுவந்துவிடுவோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மக்களிடையே அதற்கான ஆற்றலும், திறமையும், அறிவும் இருக்கிறது. ஆகையால் தொழில் வளம் பெருக முடியும்.

11-00 a.m. நம்முடைய நிபுணர்கள் எவ்வளவோ புதிய இயந்திரங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். நம் நாட்டிலே பெரிய புரட்சி செய்ய முடியுமென்பதற்காக ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே மனத்திலே சோர்வு கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. நம்மிடையே புதிய இயந்திரங்களை கண்டு பிடிக்கக்கூடிய நிபுணர்களிருக்கிறார்கள். இன்று Coimbatore-ஐ பார்த்தால் சிறு சிறு பட்டரை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இயந்திரத்திலே எந்த பகுதியையும் செய்து கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டை பொறுத்த வரை தொழில் வளரக்கூடிய ஆற்றல் இருக்கிறது. மக்களுக்கு திறமையும் இருக்கிறது. இயற்கை வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தொழில் வளம் ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதற்காக நாம் பாடுபடவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதற்காகத்தான் 100 அல்லது 200 கோடி ரூபாய் அதிகம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமே யொழிய வெறும் போட்டிக்காக அல்ல. அதற்காகத்தான் நம் திட்டத்தை இன்னும் பெரிய திட்டமாக வகுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். வெறும் சுயநலத்திற்காக அல்ல. பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக விவசாய துறையிலே அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமென்று அதன்படி புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். துவேஷ மனப்பான்மையுடன் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இம்மாதிரி இயந்திரங்கள் செய்யமுடியும். புதிய இயந்திரங்கள் கட்ட முடியும் என்று நிரூபித்தால் நம் முன்னேற்றத்திற்கு முன்பாக யாரும் நிற்க முடியாது. நம் மக்களின் சக்தியை உபயோகப்படுத்தி நாம் மேன்மேலும் முன்னேறவேண்டும். நாம் முன்னேறி மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக விளங்கவேண்டும். அவர்கள் சக்தி முழுதும் ஆக்க வேலையில் ஈடுபடவேண்டும். குழப்ப வேலைகளிலே நம் சக்தியை ஏவிவிட்டால் குழப்பமான நிலைமைதானிருக்கும்.

2nd April 1956] [Sri C. Subramaniam]

இயந்திர துறையிலே முன்னேறுவதற்கும், பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறுவதற்கும், விவசாயத் துறையிலே முன்னேறுவதற்கும் மக்களிடையே ஒன்றுபட்ட சக்தி வேண்டும். குழப்பமில்லாத நிலைமை வேண்டும். அவ்வித நிலைமை இருப்பதற்கு நீங்கள் எல்லோரும் உதவி செய்ய வேண்டும். அந்த பகுதி வேண்டும். அந்த பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்பது இப்போதுள்ள பிரச்னை அல்ல. அதை எல்லாவற்றையும்விட பொருளாதார துறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்து மக்கள் வறுமையை போக்குதல்தான். இதுதான் பெரிய காரியம். அதற்கான சக்தியை திரட்ட வேண்டும். நம் சக்தியை வேறு வகைகளிலே விரயம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அடிப்படையிலே இத்திட்டத்தை நீங்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று உங்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Draft Outline of the Second Five-Year Plan be taken into consideration."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, I move—

" *Add* the following at the end :—

' and on such consideration, this House is of the opinion that the allotment of Rs. 170·3 crores to this State is totally inadequate to meet the development needs of the State.' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I second the amendment.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, I move—

" and on further consideration, this House is of opinion that due consideration should be given to the needs and the suitability of this State for the location of heavy industries in this State and for due allotment for the same in the Plan."

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment.

MR. SPEAKER : The motion and the amendments are before the House for discussion.

* SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தின் நகல் திட்டத்தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்லுவதற்கு முன்னால் இந்த சபையில் இந்த வரயறுப்பு நகல் திட்டத்தின் முக்கியமான சாராம்சங்களை எல்லாம் தமிழ் மொழியிலே எடுத்து இந்த சபையில் நீண்ட நேரம் விளக்கமாக எடுத்துக்கூறிய நம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இச்சபையின் சார்பாக நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மொழிவாரி ராஜ்யம் அமைவதற்கான சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே முதல் முறையாக அதுவும் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தைப்பற்றி ஏதோ குறைச்சல் நேரமில்லாமல் அதிக நேரமாக அந்த திட்டத்திலே உள்ள கருத்தை எடுத்து சொல்லியிருப்பதை நாம் யாவரும் வரவேற்கவேண்டும். 11-08 a.m.

அடுத்தபடியாக இந்த சபையிலே ஏற்கனவே இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நாம் பேசி இருக்கிறோமென்றாலும் இப்போது விவாதத்திலே இருக்கக்கூடிய இந்த நகல் திட்டத்திலே பல முக்கியமான விஷயங்களைக் குறித்துபேச விரும்புகிறேன். உதாரணமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில ஏற்கனவே முதல் நகல் திட்டத்தின்போது நம் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த 4,213 லட்சத்தை, இந்த தடவை வரயறுப்பு நகல் திட்டத்தை பரிசீலிக்கிற காலத்திலே இந்தத் தொகை முழுதும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக சிறு தொழில்கள், கிராம கைத்தொழில்கள் இவைகளுக்காக 4,725 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததை இப்போது வரயறுப்பு நகல்

[Sri K. T. Raju] [2nd April 1956

திட்டத்திலே 1,643 லட்சமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இந்த இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்ட காலத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தின் அடிப்படையான கொள்கை கனரக இயந்திரசாலைகளை ஏற்படுத்துவது, இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்வதுதான். அதற்குறிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக மக்கள் தேவைக்கான பொருட்களை எல்லாம் சிறு தொழில் குடிசை தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்வது. இந்த தொழில்களின் மூலம் மக்கள் தினசரி உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மக்களுக்கு தேவையான பொருட்களை பூர்த்தி செய்வது என்கிற திட்டங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் ஆகும். இவைதான் இந்த இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சிறு தொழில்கள், குடிசை தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 4,725 லட்சத்திலே இன்றைய தினம் 1,643 லட்சமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த ராஜ்யம் வகுத்திருக்கிற திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் பொருளதவியை உபயோகப்படுத்தி எப்படி அதிக உற்பத்தி செய்ய முடியும்? இது சம்பந்தமாக கனம் நிதி அமைச்சர் நம் ராஜ்யம் எந்த வகையிலே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார். இந்திய உபகண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் பகுதிக்குப் பகுதி தாழ்ந்த நிலைமை வசிக்கக்கூடிய வித்தியாசங்கள் இருப்பதை எடுத்துச் சொன்னார். நம் ராஜ்யத்தை பொறுத்தவரை கனரக தொழில் விஷயத்திலே நம் ராஜ்யம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலிருப்பதாக அவர் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். **Neiveli** திட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக 50 கோடி ரூபாய் சிலவழிக்க திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. **Neiveli** நிலக்கரி சுரங்கம் ஒரு பெரிய கனரக இயந்திரத் தொழிலாகாது. இதை காண்பித்து ஏனைய கனரக தொழில் ஆரம்பிக்க முடியாமலிருப்பதற்கு, இந்த நியாயத்தை சொல்லி மறுக்க முடியாது. **Neiveli project**-ஐ ஒரு கனரக இயந்திர தொழிலாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதைக்கொண்டு மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்கு அதை ஒரு மூலப்பொருளாக கருதலாமே தவிர, அதை ஒரு கனரக இயந்திர தொழிற்சாலையாக கருத முடியாது. ஆகவே இங்கே கனரக இயந்திர தொழிலைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே நம் ராஜ்யத்தை பொறுத்தவரை நாம் ஒரு பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கிறோம். இந்த நாட்டிலே கனரக இயந்திர தொழில் வளர்ச்சிக்கு நல்ல வசதிகளிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சக்தியை உபயோகப்படுத்தி உண்மையாகவே தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பெரிய தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் கூறுகிறார். எங்களை பொறுத்தவரை அதை ஆதரிக்கிறோம்.

11.13 a.m. பொதுவாகத் தொழில் வளர்ச்சியிலே தனியார் துறைக்கும் சர்க்கார் துறைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைச் சொன்னால் 4,800 கோடி ரூபாய் சர்க்கார் துறையில் செலவழிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் 2,300 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த 4,800 கோடி ரூபாயில் முக்கியமாக ரெயில்வேக்கு மட்டும் 900 கோடி ரூபாய். நீர்பாசனம், மின்சாரம், விவசாயம் இவையெல்லாம் கணக்குப்பார்க்கும்போது சர்க்கார், மத்திய அரசாங்கம் தொழில் வளர்ச்சிக்காக அது செலவழிக்கக்கூடிய பணம் 560 கோடி ரூபாய். ஆனால் தனியார் துறையில் கிட்டத்தட்ட 620 கோடி ரூபாய் இப்படித் தொழில்த்துறையில் செலவழிப்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 4,800 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் இந்த 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் பெற இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, 2,300 கோடி ரூபாய் தனியார் துறைக்கு அனுமதிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது முடியாது. ஆனால் உண்மையில் சர்க்கார் தொழில்த் துறையில் எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது? அதே மாதிரி தனியார் தொழில்துறையில் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் அது 560 கோடி ரூபாய் சர்க்கார் தரப்பில். 620 கோடி ரூபாய் தனியார் துறையில். ஆனால் சுரங்கத் தொழில் எல்லாம் தனியார் தொழிலுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முப்பது கோடி ரூபாய் அந்தத் தொழிலுக்குச் செலவழித்தாலும் கிட்டத்தட்ட மத்திய

2nd April 1956] [Sri K. T. Raju]

சர்க்காருக்கும் தனியார் துறைக்கும் சமம். சமமாகத்தானிருக்கும். ஆகவேதான் 4,800 கோடி ரூபாயை சர்க்கார் நமக்கு எடுத்துக்காட்டினால் போதாது.

அடுத்த படியாக இந்த இரண்டாவது 5 ஆண்டுத் திட்ட காலத்தில் உபயோகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு கர்த்தாக்களாக இருக்கிறவர்கள் தனியார்தான். அவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 200 கோடி. ஆனால் இன்றைய தினம் 620 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் நடை திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் 150 கோடி ரூபாய் கனரக இயந்திரங்களை வரவழைப்பதற்கு ஒதுக்கி இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொகை என்ன ஆயிற்று. தனியார் துறைக்கு வகை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்தக் கன இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது. நாட்டிற்கு மிகத்தேவையாக இருந்தால அதற்குத் தகுந்த மாதிரித் திட்டத்தில் இல்லை. இந்த 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரையறுப்புத் திட்டத்தில் வழிவகையில்லை. ஆகவே 200 கோடியிலிருந்து 620 கோடி ரூபாய் தனியார் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் அர்த்தமென்ன?

1,200 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் நோட்டுகள் அச்சடிக்கப்போகிறோமென்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார். இந்த 1,200 கோடி ரூபாய் பெருமானமுள்ள பணம் எப்படிச் செலவாகும்? தனிநபர்களிடத்தில்தான் இந்தப்பணம் போய்ச்சேரும். இதைக் கட்டுப்படுத்த இன்றையத் தினம் ஏதாவது கட்டுப்பாடிருக்கிறதா? இன்றையத் தினம் பாங்குகள் அவர்கள் கையில். அந்தப் பணத்தை நிர்வகிக்கக்கூடிய சக்தி அவர்கள் கையில். ஆகவே 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அச்சடிப்பதின் மூலம் பண வீக்கம் ஏற்பட்டு விலைவாசி ஏறாதா? அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதாவென்று பார்த்தால் இந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்த நேரத்தில் அப்படி இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே அப்படி அச்சடிக்கக்கூடிய நோட்டுகளால் பணவீக்கமாகி ஏழை எளியவர்களைச் சுரண்டுவதாக இல்லாமல் கட்டுப்படுத்தவேண்டிய முறையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை இருக்கிறதா? நோட்டுகளை வைத்து தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா வென்று பார்த்தால் இந்தத் திட்டத்தில் இல்லையென்று நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

இரண்டாவது அம்பர் சர்க்காவைப்பற்றி ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றம் என்றும் நாட்டு மக்களில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைகிடைக்கும் என்றும் சொன்னார். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்தத் திட்டத்தில் ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் (மந்திரி) படித்திருக்கிறார். ஆனால் சொல்லமறந்துவிட்டார். இந்த 5 ஆண்டு திட்ட காலத்தில் தனியார் துறையில் கிட்டத்தட்ட பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு 150 கோடி ரூபாய் நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டுவந்து புகுத்துவதற்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 480 கோடி ரூபாய்க்கு வெளிநாட்டிலிருந்து **Machinery** இறக்குமதி ஆகிறதாக இருந்தால் அதில் 150 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த நவீன **Machinery**. இதன் அர்த்தமென்ன? அம்பர் சர்க்காவிற்கு வெடி வைக்கிற நடவடிக்கையாகும். இன்று இருக்கிற உற்பத்தியை விட அதிகமான உற்பத்திக்கு அங்கே கொடுத்துவிட்டு இங்கே அம்பர் சர்க்காவிற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில் இந்த நவீன இயந்திரங்களைப் பஞ்சாலைகளில் புகுத்தாமல் தடுக்கக்கூடிய ஒரு முயற்சியை நாம் செய்யவேண்டும். இந்த நெருக்கடியான காலத்தில் நமக்குக் கன இயந்திரம் உற்பத்தி ஆகிறவரையில் நமக்குத்தேவையான இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்யலாம். ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைகளிடம் அதிகமான சக்திகளை நாம் உபயோகிக்கலாமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இந்த பஞ்சாலை, சர்க்கரையாலை, சணல் ஆலையெல்லாம் 4-வது ஷரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இருக்கிற இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாக நவீன இயந்திரங்களைக்கொண்டுவந்து புகுத்தி 5-வது ஷரத்தில் புகுத்துப்

பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அம்பர் சர்க்கா நமக்குப் பலன் அளிக்க இந்த நவீன இயந்திரங்களைப் பஞ்சாலைகளில் புகுத்தாமல் தடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பதிய வரிகளில் 450 கோடி ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது. வருவாய்க்கு என்ன வழியென்று சொல்லப்படுகிறது ? பல துறைகளில் நம் நாடு முன்னேறவேண்டும். புதிய வரிகள் போடுகிற நேரத்தில் நாம் கொடுக்கமுடியாது என்றால் நாம் என்ன செய்யமுடியும் ? ஆகவே அதற்காக 450 கோடி ரூபாய்க்கு வகை செய்ய நாம் புதியவரி போடவேண்டாமா என்று கூறினர். இப்படிப் பின் தங்கிய நாடு துரிதமாகத் தொழில்த்துறையில் முன்னேறவேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நாம் ரஷ்யாவைப் போல அல்லது அமெரிக்காவைப்போல முன்னேற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டு மக்களின் மனோபாவத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இங்கே எப்படி எப்படி Socialism தைக் கொண்டுவருவது என்பதல்ல என் கோரிக்கை. இன்றுள்ள நிலைமையில் நமக்குத் திட்டங்கள் தேவையென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் அதற்கான பணத்திற்கு நாம் வகை செய்யவேண்டாமா ? வெறும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் எப்படிமுடியும். தனியார் துறையில் பெரிய தொழில்களை நடத்துகிற முதலாளிகள் வருடம் ஒன்றுக்கு 500 கோடி ரூபாய் வரி செலுத்துவது போக லாபமடைகிறார்கள். இந்த 500 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு தொழில் நடத்தினால் முதலாளிகளுக்கு நாம் எவ்வளவு வரிப்போட்டிருப்போம். இன்று கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால் 100 கோடி ரூபாய் வரிப்போடவேண்டும். உபயோகப் பொருள்களை அவர்கள் கையில் கொடுத்துவிட்டோம். அச்சடிக்கிற நோட்டுகளை அவர்கள் கைக்குப்போகக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டோம். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் அடிக்கிற அதிக வருமானத்தைக்கொண்டு மத்திய சர்க்காரும் ராஜ்ய சர்க்காரும் அந்த வருமானத்தின்மேல் வரிகளைப் போட்டு இன்று 100 கோடி என்பதை 200 கோடியாக உயர்த்தினால் ஐந்து வருடங்களில் நாம் 500 கோடி ரூபாய் வருமானத்திற்கு வகை செய்யமுடியும்.

11-23 a.m. அந்த மாதிரி பல முக்கிய விஷயங்களில் இன்று நம் நாட்டிற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு கிடையாது. தனிப்பட்டமுறையில் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, வியாபாரம் நடக்கிறது. வெளிநாட்டு வியாபாரத்தின் பிடிப்பு மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருப்பதால், நம்முடைய பற்றுக்குறைகாரணமாக, நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், நமக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்துகொள்ளவும் முடியாது. பாராளு மன்றத்தில் இதைப்பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். தொழில்களைச் சர்க்கார் மயமாக்கி நடத்துவதற்கு, திறமை வாய்ந்த நபர்கள் தேவை இல்லையா ? தகுதி வாய்ந்த நபர்கள் கிடைக்காததால், உடனடியாக வெளிநாட்டு வியாபாரங்களை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்று, மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாம் என்ன சொல்லுகிறோம். வெளிநாட்டு வியாபாரத்தை நடத்தக்கூடிய நபர்களெல்லாம் பெரிய முதலாளிகளல்ல. இன்றைக்கு பிர்லா, டாட்டாவைப் போன்றவர்களல்ல. அரசாங்கத்திலிருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டுதான் இவ் வியாபாரம் நடைபெற்று வருகிறது. ஏன் இந்த ஊழியர்களை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கம், இந்த வியாபாரத்தை நடத்தமுடியாதென்று கேட்கிறேன். நாம் திட்டம்தேவை என்று சொல்கிறோம். நமக்குப் போதிய வசதிகள்வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் வரி என்று கேட்கும்போது மக்கள் கொடுக்க வருத்தப்படுகிறார்கள். யாரிடம்நாம் அதிகமான வரியை விட்டுவைத்திருக்கிறோம். பணக்காரர்களிடமிருந்து நாம் அதிகமான வரியை சேகரிக்க ஏன் முயற்சிக்கக்கூடாது. இது சரியா வழி இல்லை, சைனாவழியில்லை. இவ்வகையில், சர்க்காரின் வருமானத்தைப் பெருக்கினால், நமக்குத் தேவையான காரியங்களை நாம் செய்து கொள்ளமுடியுமென்று நாம் கருதுகிறோம். அடுத்தப்படியாக நாம் பார்க்கவேண்டியது, வருஷத்திற்கு ஒரு லட்சம் டன் சர்க்கரை இறக்குமதி செய்கிறோம். சர்க்கரையின் விலை ஏறிவிட்டதால், மார்க்கட்டில் இந்த சர்க்கரைக்கு கிராக்கி இல்லை. விலையைக் கட்டுப்படுத்தி, வருஷா வருஷம் ஒரு லட்சம் டன் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கவேண்டும். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் அதன் விலையை ஏற்றிவிடுவார்கள் என்ற காரணத்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்த வேறு வழி இல்லையா ? ஒரு லட்சம் டன் சர்க்கரை வருஷா வருஷம் நாம் இறக்குமதி செய்வதின் மூலம், நமக்கு தேவையான பணம் இல்லாமல் இருக்கிறோம். தானியங்களின் விலை ஏறுகிறது. இதைக்கட்டுப்படுத்தி மார்க்கட்டில் உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்து, வருஷா வருஷம் 10 லட்சம் டன் தானியத்தை இறக்குமதி செய்து வைத்துக்கொள்வதென்று மத்திய அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். நமக்காகவே மத்திய அரசாங்கம், குறிப்பாக பொருள்களின் விலை ஏறும் காலத்தில். அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று கருதினால், இங்கே நிலச்சொந்தக்காரர்கள் இடம் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலையைக்கட்டுப்படுத்த, அரசாங்கமே தங்கள் தேவைக்கான ஸ்டாக்கை விலைகொடுத்து வாங்கி ஏன் அவர்கள் கையில் வைத்து கொள்ளக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். பற்றுக்குறையில் நாம் இறக்குமதி செய்வதில் அர்த்தமுண்டு. இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். மூன்றாவதாக நாம் என்ன கவனிக்கவேண்டும். நம் நாடு இருக்கும் நிலையில், இப்படி தனியார் தொழில் துறைக்கு அதிக முக்கியத்தவம் கொடுக்ககூடதென்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய லாபங்கள் இவ்வளவுதான் இருக்கவேண்டுமென்ற வரம்பை ஏற்படுத்த வேண்டும், பாராளுமன்றத்தில் பட்ஜட் விவாதத்தின் மேல் நிதி மந்திரி தேஷ்முக் அவர்கள் பதில் சொல்லும் காலத்தில் இதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறார். இந்த தேசத்தின் மொத்த சராசரி வருமானம் 254 ரூபாய் என்றால் ஒருவன் வரியின் மூலமாய் சர்க்காருக்கு 9 ரூபாய் அதில் கொடுப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள 36 கோடி மக்களில், சுமார் 5 லட்சம் பேர்கள் தான் வருமான வரி கொடுக்கிறவர்களென்று தெரிகிறது. இவர்கள் மூலமாக நாம் அதிகமான வரியை எதிர்பார்க்கமுடியுமா ? உண்மையில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து தொழில் துறையிலும், மற்ற துறைகளிலும், அபிவிருத்தி செய்வதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. சோவியத் நாடாக இருந்தாலும், சைனா நாடாக இருந்தாலும் அங்கே இருக்கும் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பல வசதிகளை அவர்கள் செய்து கொள்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் நிலமைக்கும் இங்குள்ள நிலமைக்கும் வித்தியாசம் என்ன ? நம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். நம் நாட்டில் வாழ்க்கைக்கு மிகமிக அத்தியாவசியமான பொருள்களை மக்கள் வாங்கமுடியாத நிலையில் இருப்பதால், மக்களின் பொருளாதார நிலையை முன்னேற்றமடையச செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார். மக்களின் வருமானத்தை உயர்த்த பல வசதிகள் இருக்கும்போது அவை முழுதும் நாம் அடைய செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். நான் முடிவாக சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பின்தங்கிய நாடு அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்றால் கனயந்திரத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பது அவசியம். நம் சென்னை ராஜியம் மற்ற ராஜியங்களைப்போல் முன்னேற முயற்சிகள் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I prescribe a time-limit of ten minutes for each speaker.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : ബഹുമാന്യനായ അദ്ധ്യക്ഷൻ 11-30 a.m.
അവർകളെ, നല്ലൊരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ സഭാ നേതാവ് വളരെ നല്ലൊരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃഭാഷയായ തമിഴാണ് ആ പ്രസംഗത്തിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുന്നതു് എന്റെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളമായതുകൊണ്ടു് മലയാളത്തിൽതന്നെ സംസാരിക്കാനാണ് ഞാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

സർ, രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഇതിന്റെ കരടു ഇവിടെ ചർച്ചവന്നപ്പോൾ ഇവിടെ നടന്ന ചില

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [2nd April 1956

സംഭവങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ കരടു തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മലബാർ ജില്ലയെ ഗവൺമെൻറ് വളരെയധികം അവഗണിച്ചുവെന്ന കാരണംകൊണ്ട് ആ ജില്ലയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മെമ്പർമാർ സഭയിൽനിന്നും ഒരു വാക്കൗട്ട് (ഇറങ്ങിപ്പോക്ക്) നടത്തുകയുണ്ടായി. അസുഖകരമായ ആ വക സ്മരണകളെക്കൊണ്ടു ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിക്കുവാൻ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾകൊണ്ടു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമം കൈവരുത്തുവാനും, രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ അഭിവൃദ്ധി കൈവരുത്തുവാനും, നാട്ടുകാരുടെ കഴിവും, ക്രയശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ശ്രമം ആദരണീയമാണെന്നുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനേതാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പ്ലാനുകൾ—ആസൂത്രണപദ്ധതികൾ—വഴിക്കുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലെ പല രാജ്യങ്ങളും മുന്നണിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. അതേ അവസരത്തിൽ, നമ്മുടെ പദ്ധതികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചും ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള സഭാനേതാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനേതാവ് അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തിനു ഒന്നു രണ്ടു ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെയും ഞാൻ പിന്താങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിനു 172 കോടി ഉറുപ്പിക അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ സ്റ്റേററിലേക്കു മതിയായിട്ടില്ല എന്ന അഭിപ്രായവും, മലബാർ ജില്ലക്ക് ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്ലാനിൽ മതിയായ പരിഗണന നൽകിയിട്ടില്ലെന്നു മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ അവർക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾക്കു രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള 172 കോടി ഉറുപ്പിക പോരെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു അശേഷം സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ തുക അനുവദിപ്പിക്കാനും ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ മുതലായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കാണാൻ കൂടുതൽ പദ്ധതികൾ സമ്പാദിക്കാനുമായി ഈ സഭയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ ആനുകൂല്യം വേണമെന്നുള്ള സഭാനേതാവിന്റെ അപേക്ഷയും എത്രയും സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനേതാവു നമ്മുടെ സ്റ്റേററിന്റെ അഭിവൃദ്ധിപദ്ധതികളുടെ വിവിധവശങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ വളരെ പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യം അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പററി പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ അടുത്തുതന്നെ ഇവിടെനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞുപോകുവാനിരിക്കുന്ന ജില്ലകളേയും, പ്രദേശങ്ങളേയുംകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുമാണോ സഭാനേതാവ് സംസാരിക്കുന്നതെന്നായിരുന്നു ചോദ്യം. പക്ഷെ ആ ചോദ്യത്തിനു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനു ഇനിയും കുറച്ചു കാലമുള്ളതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളേയുംകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചതെന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടും ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേന്ദ്രഗവൺമെൻറിന്റെ ചെവിയിലെത്തിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും, അക്കൂട്ടത്തിൽ മലബാറിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കാൻ വിസ്മരിക്കരുതെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, മലബാറിന്റെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിന്റെ മുമ്പാകെ വീണ്ടും വെക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തണമെന്നു എല്ലാവരും ആവശ്യപ്പെട്ടതും ഉൾപ്പെടുത്തുമെന്നു എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തതുമായ രണ്ടു പ്രധാന പദ്ധതികളാണ് കാഞ്ഞിരപ്പുഴപ്പദ്ധതിയും പാലക്കുഴിപ്പദ്ധതിയും. അതു രണ്ടും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ അത്ഭുതവും നിരാശയുമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങളുടെ അത്ഭുതവും നിരാശയുംകൊണ്ടു കാര്യം അവസാനിക്കുകയില്ലല്ലോ. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോക്കു നടത്തുകയും പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുകയുമെല്ലാം ചെയ്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശം മദിരാശി ഗവൺമെണ്ടു മലബാർ ജില്ലയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കേന്ദ്ര ഗവൺമെണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ വെക്കുമെന്നും മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും അനുവദിച്ചുതരാൻ കേന്ദ്ര ഗവൺമെണ്ടിനെ നിർബ്ബന്ധിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാഞ്ഞിരപ്പുഴപ്പദ്ധതിയും പാലക്കുഴിപ്പദ്ധതിയും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

2nd April 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

(Deputy Speaker in the Chair.)

സർ, ഖനവ്യവസായങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ജില്ലയിലും ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ മറെറാരാവശ്യം. മലബാറിൽ സാദ്ധ്യതയുള്ള ഖനവ്യവസായങ്ങളുടേയും അടിയന്തിരമായി ആരംഭിക്കേണ്ടവയുടേയും ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കി മലബാർ ജില്ല പ്ലാനിംഗ് ബോർഡിൽനിന്നും ഗവൺമെണ്ടിനു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എത്രയോ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ വന്നാലും ആ പദ്ധതികൾ മുഴുവൻ നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ ഉണ്ടാവാം. പക്ഷെ അതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു അവർ കരുതാത്ത സ്ഥിതിക്കു മലബാറിനു ചില പദ്ധതികളെങ്കിലും കൂടാതെ നിലനില്ക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന നില വെച്ചുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടും ചിലതെങ്കിലും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ താല്പര്യവും ആത്മാർത്ഥതയും തെളിയിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഇന്ത്യയിൽതന്നെ മദ്രാസ് സ്റ്റേററ് പിന്നോക്കം നില്ക്കുകയാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വിവരിച്ചു കേട്ടു. അങ്ങനെ പിന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ ഏററവും പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന ജില്ലയാണ് മലബാർ. താമസിയാതെ മലബാർ ജില്ല തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയോടു ചേരാൻ പോവുകയുമാണ്. തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനവും സാമ്പത്തികമായി വളരെ പിന്നോക്കമാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനത്തോടു ചേരാനിരിക്കുന്ന അതിനെക്കാൾ പിന്നോക്കമായ ജില്ലയാണ് മലബാർ. ആ ജില്ലയുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അല്പമെങ്കിലും നന്നാകുന്നെങ്കിൽ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന ഔദാര്യബുദ്ധി ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടാവണം. അങ്ങിനെ മലബാർ ജില്ലാ പ്ലാനിംഗ് ബോർഡ് ആവശ്യപ്പെട്ട ഏററവും മുഖ്യമായ ചില പദ്ധതികളെങ്കിലും ആരംഭിച്ചു വരാനിരിക്കുന്ന കേരള സംസ്ഥാനത്തേയും പ്രത്യേകിച്ചു മലബാർ ജില്ലയേയും സഹായിക്കണമെന്നു ഞാൻ മദിരാശി ഗവൺമെണ്ടിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആ കാര്യത്തിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെണ്ടിനെ നിർബ്ബന്ധിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കാനും മദിരാശി ഗവൺമെണ്ട് തയ്യാറായില്ലെന്നുള്ളതാണു ഞങ്ങളുടെ ആക്ഷേപം. വന്നുവന്നു ഇപ്പോൾ മലബാർ ജില്ലയുടെ കാര്യം പറയാൻ ആരുമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേർന്നിരിക്കയാണ്. മലബാർ ജില്ല ചെന്നുചേരാൻ പോകുന്ന തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു ഇന്നു ഒരു നിയമസഭയോ മന്ത്രിസഭയോ നിലവിലില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പററി ശബ്ദമുയർത്താനുള്ള ഒരേയൊരു സ്ഥലം ഇന്ന് ഈ അസംബ്ലിമാത്രമാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കേന്ദ്ര ഗവൺമെണ്ടിനെ അറിയിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യത ഇന്നത്തെ നിലക്കു ഈ സഭക്കും മദിരാശി ഗവൺമെണ്ടിനുമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇനിയുള്ള കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ മലബാറിന്റെ പിന്നോക്ക നിലയെ ശക്തിയായി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ പിന്നണിനിലക്കും അല്പമെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ചില നിർമ്മാണപദ്ധതികൾ, ചില ഖനവ്യവസായങ്ങളും കഴിയുന്നത്ര കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും മററു പദ്ധതികളും, ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു കേന്ദ്ര ഗവൺമെണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നും നിർബ്ബന്ധിക്കണമെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയോടു് വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. [illegible] വന്ദനം.

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY: Mr. Deputy Speaker, Sir, in his introductory speech the Finance Minister has made a very clear and lucid exposition of the details of the Second Five-Year Plan. He has become so thoroughly well informed of the subject that for many of us it really proved very educative and interesting. In fact even if we had not gone through the draft outline of the plan placed on the table of the House, merely listening to his speech with attention would have made us understand the full details of the plan. He explained at great length the implications of the plan as it affects our State and the whole of India, the finances required for the plan and how it will be raised, etc. 11-40 a.m.

The Plan envisages a total outlay of Rs. 4,800 crores in the public sector and about Rs. 2,300 crores in the private sector, i.e.,

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [2nd April 1956

a total expenditure of about Rs. 7,100 crores within a period of five years. Let us take the First Five-Year Plan. The total expenditure incurred is about Rs. 2,400 crores in the public sector. The Planners hope to double this expenditure in the Second Five-Year Plan. When we consider this increase we have got to see whether such large-scale spending is possible or feasible with the available resources at our command. No doubt large-scale spending is necessary for improving our standards of life and various other things. But is it possible to spend so much amount of money in a limited period of time.

Let us take our own State. We envisaged an expenditure of nearly Rs. 86 crores during the First Five-Year Plan. After the conclusion of the fourth year, we still have a balance of Rs. 27 crores to be spent. We do estimate on the high side, but we are not able to find the necessary goods and services for meeting the needs of the plan. So, rightly or wrongly, money has to be spent if national development is not to be retarded. National development is necessary on a very large scale to increase the standard of living.

Out of the total outlay of Rs. 4,800 crores a sum of Rs. 2,400 crores is going to be raised by additional taxation, national savings and so many other methods that are ordinarily available. In regard to the balance of Rs. 2,400 crores, the Planners have estimated that Rs. 1,200 crores will be by way of deficit financing, rupees 400 crores as an unbridged gap and Rs. 800 crores from external sources. Let us take deficit financing. There is considerable risk in raising money through this process. We know in the year 1938–39, the total volume of money in circulation as published by the Reserve Bank was about Rs. 210 crores and as a result of the sterling securities which the British Government issued, the created money in the country rose to the order of Rs. 1,179 crores in 1947–48. This money, in spite of the best efforts, has not yet been mopped up. We have utilized more than 50 per cent of our sterling resources since Independence. Unless we mop up created money as and when it is created, the inflationary spiral cannot be checked. Naturally during the war years, prices soared up and the cost of living also went up by nearly 300 per cent. Still, it has not come down appreciably. Can we stem this inflationary spiral if we inject into the country another Rs. 1,200 crores of created wealth. This is a point about which our Planners should seriously think about.

Creating money is easy but creating wealth side by side to absorb that money and mop up by taxation is rather difficult. People make money in different ways. Producers make money and a large number of intermediaries and unaccountable persons also make money. All this money has got to be cornered and brought into the coffers of the State if inflation is to be effectively checked. Is it practicable? Judging by what has happened during the past, we have not been able to bring back into account the large volume of money that was let loose in the country. In spite

2nd April 1956] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

of the various measures undertaken by the Government like the Hoarding and Profiteering Ordinance, Capital Gains Tax, Income-tax Investigation, Excess Profits Tax, etc., we have not been able to get at much of the hidden wealth. We have got to see whether the inflationary finance or created wealth is going to be an answer to our problem. I do agree that without creating money we do not have the resources for meeting the heavy outlay on the Plan. But, beyond a point, deficit financing is inflationary and reliance on this mode of raising resources to the extent proposed involves considerable risk. We have got to take risks no doubt in the interests of development and we have readily taken the risk. But what I would appeal to the Planners is to see that some measure of control—very rigid control—is exercised over the created wealth and see that the money that is let into circulation is brought to account as quickly as it is put into the hands of the people.

Another way of checking inflation would be, in my opinion, to nationalize the banks, to take them over and run them. As we all know, insurance and banking provide perhaps the largest amount of credit in the country. The Government have done very well in nationalizing the Life Insurance Companies. They were providing practically all the credit that was required for various Governmental and private investment. A large volume of money was in the hands of the Insurance Companies and rightly this credit is being utilized by the Government for their own needs. In the same way, let us take the scheduled banks and other banking institutions all over the country. A good lot of money is being diverted by these bankers for purposeless uses. Unless the banks in the private sector are nationalized, we cannot check the inflationary spiral that will be let loose in the country when created money is put into circulation. So, in my opinion, banking should be nationalized at the earliest possible moment. Both banking and insurance will supply the requirements of credit for Government.

The Planners have estimated that at the end of 1960–61 the national income would be about Rs. 13,480 crores or about 25 per cent over that of the First Five-Year Plan. Though this is a very modest estimate for a country of our size, in my view the rise of this percentage in national income is something extraordinary and we should be really proud of that. We all hope that all our efforts in this direction will be fulfilled and the national income will go up as estimated in the Plan. Compared to various other countries where national incomes are at a high level, say America or England or any other industrially advanced country, we have nothing to be ashamed of. We have just made a start. We are going ahead and we are likely to do better than many of these countries. Take for instance Russia. They have not made much progress in spite of the fact that they have had five or six Five-Year Plans and comparing that country with the progress we have made during the end of the First Five-Year Plan, it is something tremendous. I do not know the actual figures of Russia, but I am reliably told that it is not very much more than the national income obtaining in our

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [2nd April 1956

country. But all the same in our country without all the regimentation, without all the controls, we have been able to progress very much more rapidly than any other country in the world and for this, we should be really proud of.

Coming to the State Plan, as I said before, the First Five-Year Plan envisaged an expenditure of Rs. 86 crores. For the Second Five-Year Plan, the Planning Commission have allotted a sum of about Rs. 172 crores, while the Government of Madras have been demanding a sum of Rs. 240 crores for the various developmental activities in this State. I do agree that for the proper fulfilment of the objectives that we have set before ourselves, we need a large amount of money. But the only thing is we should try to impress on the Central Government that we will ourselves raise more and more of what is needed, even if the Central Government are not able to make the entire grant to us out of that Government's funds. We must have our own plans. Sir, the annual income of this State is about Rs. 60 crores. We must try to find out how much of this sum could be utilized for developmental activities and how much money we will have to borrow or get from the Central Government. We should have an economic plan for the State. We should also try to find out what will be the money that we will be getting by our existing levels of taxation and by borrowing and so on. If we develop as we have been planning, the progress will be very rapid and our State will certainly become the premier State in India. Our natural resources are very limited and we have very few of them which could be exploited. Of course, we have the Neiveli Project. I do hope that sooner or later that project will be a reality and we will be able to harness the lignite that we may get for the various purposes that we have in view, such as putting up a thermal station and various other subsidiary industries. Thank you, Sir.

Sri V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையை நான் ஒரு பொருளாதார வாதி என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவில்லை. அரசியல் வாதி என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வில்லை. அல்லது அமைச்சர் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வில்லை. ஒரு சராசரி நடுத்தர குடும்பஸ்தன், ஒரு மனைவி, ஒரு குழந்தை இப்படி மூன்று நபர்கள் அடங்கிய சாதாரண ஒரு குடும்பஸ்தன் என்ற முறையிலே அவருடைய உரையை நான்கவனித்து வந்தேன். அவர்கள் முதலிலே நம்முடைய நாட்டில் 100-க்கு 2 சத விகிதம் பேருக்குக்கூட அத்தியாவசியமான உணவு, உடை, வாழ்க்கைத் தேவைகள் இல்லை என்று
11-52 a.m. சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் திடீரென்று அவர் பத்து சத விகிதம் அது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று. இப்படி அத்தியாவசியமான தேவையில்லாதவர்கள் பங்கு 10 சத விகிதம் வரை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது நான் குறிக்கிட்டு (Deputy Speaker ; Four years) 4 ஆண்டு காலத்திற்குள் 10 சத விகிதம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் குறிப்பாக கேட்பது எப்படி அவர்கள் அந்த கணக்கு விவரத்தைக் கண்டார், அதை முதலிலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தப்படியாக உண்மையாக அது அப்படி உயர்ந்து இருக்கிறதா என்று சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர் படிப்படியாகச் சொன்னார்கள். அது உண்மையான கணக்காக இருந்தால் நான் அதை

2nd April 1956] [Sri V. Balakrishnan]

மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் அப்படி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் உண்மையாகவே கிராமாந்திரங்களில் அது உயர வில்லை என்று தான் நான் வருத்தத்தோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்காருடைய உழைப்பை சர்க்காருடைய நல்ல எண்ணத்தை, அதை என் சம்பந்தப் பட்ட வரை குறை கூறத் தயாராய் இல்லை. ஆனால் ஏதோ என்ன காரணத்தினாலோ இங்கு அதிகாரிகள் கொடுக்கிற கணக்கை வைத்துக் கொண்டு மந்திரி அவர்கள் சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நடத்தும் அதிகாரிகள் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே தவறு இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். தைரியம் இல்லை. அவர்கள் தலைவர்கள் சொல்வதற்கு ஒத்துப் பாட வேண்டும். ஒத்துச் சொல்ல வேண்டு மென்ற முறையிலே அவர்கள் கணக்கு போட்டு, தயாரித்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I wish to inform the hon. Member that it is not so easy as that to give false accounts for the various items. For example, figures relating to what is produced by way of cloth and what is produced in the various factories can be given. We can give real figures and accounts. So also, with regard to agricultural production, we are trying to make an assessment of the production. If all these are taken into consideration, a fairly accurate picture could be drawn. I did not want to go into the details of these. If only the hon. Member is interested in these details, I wish to direct him to the Director of Statistics. He will then find how everything is worked on an accurate basis so that we may get a fairly accurate picture of the whole thing, even though we cannot say that it is accurate to the decimal point. But still, we get a complete picture as to whether we are going forward or whether there is a deterioration in the productive activity of any sector. Therefore, the hon. Member need not go with the impression that these are some cooked up figures and so we need not lay any importance to these figures.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, it is explained by some that the per capita national income has gone up by 10 per cent. I think in the Plan Frame, it is stated that it has gone up by 12 per cent during the last five years. It is here that I want some clarification. So far as Madras State is concerned, are there figures available to show that the per capita income in Madras State has gone up during the First Five-Year Plan period, as a result of the activities undertaken under the First Plan? I have not seen any indices to show that the per capita income in this State has gone up. It is stated somewhere that the industrial production index has gone up to 159 by 1955. Is this 159 true for all-India only or is it true in the case of Madras also? Unless these figures are known, to simply say that the per capita income has been or can be increased by 12 per cent may not be quite relevant to the individual family that hon. Member Sri Balakrishnan is referring to.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do agree that this is one of the matters which I have taken up and on which I have been stating that there should be a calculation of the regional development in the various regions. They are going into the figures and very soon I hope to have figures with reference to the various regions also. But, still, we cannot deny this fact that

[Sri C. Subramaniam] [2nd April 1956

there has been some progress made in Madras also, even though the exact figures we may not be able to give just now. Very soon, figures for the various regions would be available and that would be the basis for finding out what further steps should be taken for the purpose of removing these regional disparities to which reference has been made in the Draft Outline itself.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I do not wish to condemn the figures wholesale as being cooked up. I thank the Hon. the Finance Minister for his explanation. I would like to point out to him that I admit that there has been increased production in the textile mills and I admit that there is some increased production in the agricultural field here and there. But, I would very much like to ask, ' Where do we stand in relation to the figures of population? ' Even the increased production here and there which may be pointed out, is confined only to the urban areas and not the rural areas where conditions are deteriorating and going from bad to worse. I would suggest to the Hon. the Finance Minister that he may select a few villages in the different districts and cause an economic survey to be made of the conditions of the people and whether there has been any improvement in their conditions. He must also find out what was the condition of the people in those places before the First Plan was introduced and what was their condition after the First Plan was introduced and put into effect. If the Government can supply us these figures, we will certainly be in a position to know whether the First Plan has affected the people and whether it has helped a large proportion of the people of our State. (Interruption.) I am told some such sample surveys have been made. I would request the Hon. Minister to give us these figures sometime later on if not to-day with details of when. where and how.

அப்படி உண்மையாக நமக்கு ஒரு உருவப் படத்தை பிடித்து அவர்கள் கொடுப்பார்களானால் அது எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்திருக்கிறது, இல்லை, என்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஒரு நல்ல விதமான நிலைமை ஏற்படும். மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், பிரசங்கம் பூராவும் அவருடைய எண்ணம் பிரதி பலித்தது, அதிலே அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்த திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்றால் இந்தத் திட்டம் நாட்டு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் நடத்தப்பட வேண்டுமென்றார்கள். உண்மை. எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், ரஷ்யாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், சீனாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், முதலிலே மக்களுடைய உத்துழைப்பு, உணர்ச்சி இந்த இரண்டையும் அவர்கள் கிண்டிக் கிளறி அதற்குமேல் தான் திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். சீனாவை
11-50 a.m. எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், சீனாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பரி பூர்ண அதிகாரம் பெற்று அவர்கள் அதிகாரம் நடத்திய போதிலும் கூட அவர்கள் திட்டத்தை மக்களிடத்திலே காட்டி அந்த திட்டத்தை வகுக்கும் காலத்திலும் சரி, அல்லது திட்டத்தை நடை முறையில் நடத்தும் காலத்திலும் சரி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எந்தத் திட்டத்தையும் வகுக்க வில்லை. அல்லது திட்டங்களை நடத்துகின்ற காலத்தில் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட (Advisory Committee) அட்வைசரிக் குழுவிலும் சரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டும் இடம் கொடுக்க வில்லை. இன்று சீனாவில் பரிபூர்ண வெற்றி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி சீனாவில் வெற்றி ஏற்படக் காரணம் என்ன. ஏன் என்று கேட்டால் அங்கு சீனாவில் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லாக்

2nd April 1956] [Sri V. Balakrishnan]

கட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து அங்கு திட்டத்தை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். இங்கு சென்னை ராஜ்யத்தில் என்ன நிலைமை காண்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இருக்கும் பலத்தைவிட கூடுமானவரை அதிகப்படியான பலம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு இருந்தும் அவர்களை காங்கிரஸ் கட்சி பொருட்படுத்தவில்லை. இது ஒரு தேசியத்தொண்டு. தேசிய வேலை. இந்த தேசத்திலே உள்ள அனைவருக்கும் பங்கு உண்டு என்று எல்லாக் கட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து வைத்து அதற்கு **People's plan** என்று சொல்லி திட்டம் வகுத்ததா இந்த சர்க்கார் இங்கு நடக்கிற வேலைகள் வெற்றிகரமாக நடக்கிறதா என்றால் இங்கு அப்படியில்லை. சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் போட்டபோது இந்த கமிட்டிகளில் சரியாக எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. மந்திரிக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அதை அடுத்து நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு லெட்டர் மூலம் எழுதி இப்படி கமிட்டி நடத்தப்படுவதைப் பற்றி நன்றாக விசாரணை செய்யுங்கள் என்று எழுதினேன். அதற்கும் இது வரை சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை மலபாரிலே எல்லா கமிட்டிகளிலும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே. அங்கத்தினர்களாக போடப்பட்டு இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ இடம் கொடுக்கப்பட வில்லை என்று சொன்னால் நாம் அதை எதிர்த்தோம். இன்றைக்கு மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் ஒத்துழைக்க வரவேண்டுமென்று. அப்போது நாம் கூறியபோது சொன்னார்கள் நியாயமான விஷயத்தில் பாகுபாடு இல்லை. தொண்டு செய்வதற்கு தயாராய் உள்ளவர்களைத்தான் அங்கத்தினர்களாகப் போட்டிருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக இன்னொரு இடத்திலே இப்படி கமிட்டிக்கு அங்கத்தினர்களை அட்வைசரிக் கமிட்டிக்கு அங்கத்தினர்களை போட்டு ஏற்படுத்தினார்கள். பூராவும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் போடுவதனால் என்ன ஆகிறது, ஆங்காங்கு சாதாரணமாக அரசியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட வேற்றுமைகள் எல்லாம் பலரிடம் வேரூன்றி அதிகப்படியான வேற்றுமைகளுக்கு இடம் கொடுத்து இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் தடைப்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு **Psychology** உணர்ச்சி வேண்டும். உணர்ச்சி இருக்கிறது. உணர்ச்சி இருப்பதைத் தட்டி எழுப்பச் செய்வதற்கு எல்லோரும் தயாராய் இல்லை. தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தில் உண்மையில் நிதி மந்திரி கொண்டுள்ள கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். நான் நிதி மந்திரி, காங்கிரஸ் கட்சியை குறை கூற வேண்டுமென்று அல்லது எந்தத் திட்டத்தையும் ஒழிக்க வேண்டு மென்பது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல. ஏன் என்றால் நான் எந்தக் கட்சிக்காரனாக கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இந்தியாவிலே இன்று உள்ள வறுமை போக வேண்டும். எல்லா இடத்திலேயும் அத்தியாவசியமான தேவைகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டு மென்று அதைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றால் இப்படி ஒரு சுப்ரமணியம் அல்ல பல சுப்ரமண்யர்கள் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட வேண்டும். நம் தென்னாட்டிலே தோன்றுகிற ஒருவர் ஒரு காலத்திலே இந்தியாவின் பிரதம மந்திரியாகப் போகிறார். அப்படித் தென் நாட்டிலே இருந்து போகக்கூடியவர்களில் அத்தகைய அறிவாளிகள் சிலரில் இவரும் ஒருவர். இது என்னுடைய மனப் பூர்வமான எண்ணம். இந்த எண்ணத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கம் உடையவன் நான் இதை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்றால் ஒரு சுப்ரமண்யம் போல் பல பல சுப்ரமண்யர்கள் ஏற்பட வேண்டும். இந்த நோக்கத்தோடு பார்ப்பவன் நான்.

அதிகாரிகள் எதற்கெடுத்தாலும் கைப்பட்டால் குற்றம் கால் பட்டால்
குற்றம் என்ற முறையில் ஏதாவது கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 12.02 p.m.
திட்டங்களுக்கு வரி மூலமாக கொடுக்கப்படுகிற பணம் பாழாக்கப்படுகிறது. நான் இன்றைக்கு 300 ரூபாய் வரை அரசாங்கத்திற்கு வரியாக கொடுக்கிறேன். அரசாங்கத்தாரால் கொண்டு வரப்படுகின்ற சட்டங்களெல்லாம் என்னை பாதிக்கிறது. ஆனாலும் நான் கவலைப்படவில்லை.

this will lead us. The whole economy may get upset. The people cannot, therefore, solely depend upon agriculture. They should be diverted to other walks of life. It is for this reason that we have been pressing the need for starting heavy industries and also small-scale industries. We are given hopes now and then that big industries will be started in the South. But unfortunately, when they are about to materialize, they are shifted to some other place, say to a part of North India. Take for instance, the case of the heavy electrical industry. We have been hoping that this industry will be located in the South. But to our disappointment and dismay, we find that it has been transferred to Bhopal or some other place. While we do not grudge that similar industries should be located in the North also, we also very honestly feel that in view of the unemployment problem in the South, heavy industries should be located here also as early as possible. Even though lignite, if the tests prove successful—as I hope it will—it will be a gold mine in South India. Yet we must think about so many other industries, as was pointed out by many hon. Members on the other side also. We can start more cement factories. We have got bauxite. We can have aluminium factories. Take another industry, sugar. Even though one sugar mill has been started in the South and some two or three persons have applied for licence to start more, I am of opinion that many more sugar mills are necessary because we are deficit in sugar. If more sugar mills are started and production goes up, we will be in a position even to export sugar to other countries. Even in the agricultural sector, so much improvement is necessary and here I include animal husbandry also. During the First Five-Year Plan period, the Government of Bombay were somehow or other able to get nearly two crores of rupees to start a milk colony at Aaray and solve the problem of milk. What about the fate of Madras? We were not able to get a single pie for animal husbandry here during the First Five-Year Plan period. It is a most lamentable state of affairs. So, I would request the Government to do their best—not that they have not done anything before—to get as much money from the Central Government as possible. We must have a fertilizer factory in the South. Another important thing is, we must have a paper mill. We have all natural resources for starting these. We have plenty of raw materials and the potentialities of developing these industries are great. Therefore, it is up to us to press the Government to locate these two factories here—fertilizer and paper. Then, Sir, about the rayon industry, some of the Italian experts who visited India suggested that it was possible to start one such factory here. This fact also should be considered by the Government of India. We have got all natural resources for this industry also. Why should then the Government of India grudge?

Sir, side by side with these, we should also see that the private sector should be given encouragement. I am sure the Government of India will pay heed to our request and do their best in the matter.

My friend, Mr. Balakrishnan, said that there had been lot of delay in the execution of works. No doubt it is a fact. But still I would say that lot of things are being done under the National Extension Service and Community Projects schemes. But we must attend to the works with more speed. The estimates are defective and are not prepared in time, with the result that the allotment lapses before the close of the official year. In most of the cases, estimates are not properly prepared. The estimated expenditure could be minimised since the figures furnished in the estimates are higher than necessary. Cheap construction of buildings could be resorted to and the estimates may be prepared accordingly. The villagers have been complaining that the estimates are not properly prepared. The Government, I am sure, will issue clear instructions to the officers concerned to prepare proper estimates based on the minimum expenditure necessary on the works, so that it may be within reach and sanction may be accorded as early as possible. That will give complete satisfaction to the people. This is a very important matter which, I am sure, the Government will bear in mind. I have given notice of two amendments and I hope the entire House will support them.

Lastly, I would request the Hon. the Minister for Finance to put up a very strong case before the Members of Parliament from the south and see that he gets from the Central Government as much money as possible for the Second Five-Year Plan and thereby solves the unemployment problem and improves the condition of the people here.

SRI D. KRISHNAMOORTHI GOUNDER: கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சியுறுகி றேன். நமக்கு நியாயமாகச் சேரவேண்டிய தொகையை மத்திய சர்க் கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொடுக்கவில்லை என்று அவர் சொன்னதைக் கேட்டும், மத்திய அரசாங்கத்தார் தென்னாட்டைப் புறக் கணித்து விட்டார்கள் என்று மற்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைக் கேட்டும் நான் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். இதே சமயத்திலே, திராவிடத் தந்தை பெரியார் அவர்களும், அறிஞர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களும் "வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்குத் தேய்கிறது" என்பதாகச் சொன்ன காலத்தில், அது தேசத்தைப் பிரித்துக் காட்டும் மனப்பான்மை என்று கூறியவர் களே இன்று அந்த உண்மையை உணர்ந்து மனம் நோவதைப் பார்த்து நான் மிகவும் பரிதாபப் படுகிறேன். நமது தென்னாட்டிலே பல கன ரகத் தொழில்கள் கிடையாது. அவைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அவர்களை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழில் வளம் இருந்தால்தான் ஒரு நாடு முன்னேறும். அதைப் பற்றி நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதில்லை. வடக்கே வாழ்வு என்றால் அங்கே பல கன ரகத் தொழில்கள் இருக்கின்றன. சென்ற இரண்டு மூன்று தினங்களாக தினப் பத்திரிகைகளின் மூலம் நாம் ஒரு செய்தியைப் பார்த்து வருகிறோம். அதாவது, வட இந்தியாவில் பல தொழிற்சாலைகளையும் பல தொழில் கல்வி நிலையங்களையும் ஏற்படுத் தப்போகிறார்கள் என்பதையும், தெற்கில் ஒரு தொழிற்சாலையையும் ஏற் படுத்தப்போவதில்லை என்பதையும் பத்திரிகைகளின் மூலம் நாம் அறிகி றோம். ஆகையால், யார் மத்திய சர்க்காரை மேலும் மேலும் தூண்டி எழுப்புகிறார்களோ, யார் மத்திய சர்க்காரை அடிக்கடி அணுகிக் கேட்டுக் 12-20 p.m.

[Sri V. C. Palanisamy Gounder] [2nd April 1956

உணவுப் பிரச்னையிலே மிகவும் கஷ்டப்படுகிற நாடு. முன்னால் செய்த சில காரியங்களினாலே நமக்கு உணவுக் கஷ்டம் ஒருவாறு நீங்கியிருக்கிறது. சர்க்காருடைய செய்கையினால் மட்டும் நீங்கினதாகச் சொல்லமுடியாது. இயற்கையினுடைய வசதி நமக்குக் கிடைத்ததால் உணவுப் பிரச்னை நீங்கியிருக்கிறது. ஆகையால், நமக்குப் பெரிய நீர்ப்பாசனங்கள் இல்லாது போனாலும் இருந்ததை ஒருவாறு சரிப்படுத்திவிட்டோம். நமக்குள்ளது காவிரி ஒன்றுதான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதனுடைய ஜலத்தை நாம் எவ்வளவு கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து முடித்தாகிவிட்டது. அதுபோல இன்னும் தாம்பரபரணி போன்ற நதிகளையெல்லாம் நாம் கட்டுப்படுத்தியாய்விட்டது. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு வசதி
12-30 p.m. இல்லை என்று முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. அது சரியல்ல. ஒரு காலத்தில் கங்கை ஜலத்தைத் தெற்கே கொண்டுவரவேண்டுமென்று பாடியிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணா-பெண்ணார் திட்டத்தை என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன்; 9 சதவிகிதம்தான் அந்த ஜலம் உபயோகப்படுகிறது. ஆந்திர சர்க்கார் அது விஷயத்தில் திட்டம் போட்டு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இருந்தாலும் ஜலம் மிச்சமாகும். அந்த ஜலத்தைத் தென்னாட்டுக்குக் கொண்டுவரும் விஷயம் ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் இந்த ராஜ்யத்தின் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதை இந்தச் சர்க்கார் கைவிடக்கூடாது. ஜோனல் கவுன்சில் வந்திருப்பதால் அதைக் கொண்டு நாம் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் நீர்ப்பாசனத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் பெய்யும் மழை ஜலம் வீணாகக் கடலுக்குப் போகும்படியான ஆற்றைக் கொண்டுதான் கோயமுத்தூர் போன்ற வறட்சியான பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.. அது விஷயத்தில் அமைச்சரவர்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், அதில் ஏற்படும்படியான முட்டுக்கட்டையை யெல்லாம் நம்முடைய முயற்சியினால் வெற்றிகரமாகத் தீர்த்து வறட்சியான கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். கோயமுத்தூர் பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்திருக்கிறதென்றும், கல்வி விஷயத்தில் முன்னேறவில்லை என்றும் சொன்னார். கல்வியைவிட பொருளாதாரம் அதிகம்தான் என்று சொன்னார். இந்தக் காலத்தில் அங்கு கல்வி குறைவு, செல்வம் அதிகம் என்று சொல்வதைக் கேட்க நான் வெட்கப்படுகிறேன். அந்த முறையிலே பொருளாதாரமும் கல்வியும் உயரத்தான்வேண்டும். பொருளாதாரம் உயர்ந்துவிட்டாலும் சில பகுதிகளில்தான் உயர்ந்த பொருளாதாரம் இருக்கிறதென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அங்கே பல பஞ்சப் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. கோயமுத்தூர் ஜில்லா என்றால் பஞ்சப் பிரதேசங்கள் பெரிய அளவுக்கு இருக்கிறதென்பது அவருக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அதை மறுபடியும் வற்புறுத்தி பஞ்சப் பகுதியாகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கன ரகத் தொழில்களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் மத்திய தரத் தொழில்களையும் வைப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் இடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கோயமுத்தூரில் அவினாசி, பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற பகுதிகள் இருக்கிறதென்றால் இந்தியாவிலேயே அது ஒரு சஹாரா என்றால் மிகையாகாது. மழை இல்லாத காலத்தில் மக்கள் வாடி வதங்கி தவிக்கிறார்கள். லட்சகணக்கான ரூபாய் செலவில் கஞ்சித் தொட்டிகளை வைக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கு இருக்கும்போது கோயமுத்தூர் பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்திருக்கிறதென்றால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. பொருளாதாரத்தில் பஞ்சப் பகுதிகள் உயர்ந்தாலொழிய நாடு முன்னேறமுடியாது என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறார். கோயமுத்தூர் மாத்திரமல்ல, எல்லா ஜில்லாக்களும் பொருளாதாரத்தில் உயர வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் ஒன்று சொல்வதுண்டு **Physician heal thyself** அது போல, கோயமுத்தூர் மந்திரி, தங்கள் ஜில்லாவை மறந்துவிடக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அங்கு இருக்கும்படியான பஞ்சத்தை போக்குவதற்கு முதல் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று

2nd April 1956] [Sri V. C. Palanisamy Gounder]

கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தங்கள் ஜில்லாவைக் கவனித்தால் பிறர் என்ன நினைத்துக்கொள்வார்களோ என்று பார்க்கக்கூடாது. நியாயமாக எந்தப் பகுதிகள் பஞ்சப் பகுதிகளாக இருக்கின்றனவோ அவைகளைக் கவனிப்பது அவருடைய முக்கிய கடமை என்பதை அவருக்கு வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் விஷயத்தில் பார்க்கும்போது, நமக்கு விவசாயத் திட்டம் அதிகமாக இருந்தபோதிலுங்கூட, அதற்கு விவசாயிகள் உடலிலே ஒரு புற்று நோய் போல இந்தப் பூச்சி வந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு, எவ்வளவு பொருளைச் செலவு செய்து நீர்ப்பாசனத்தைச் செய்து பயிரை உற்பத்தி செய்தாலும் கடைசியில் பலன் தரும்போது பால் ஏறி விளையும்போது பூச்சி வந்து பயிர்களைக் கொள்ளைகொண்டு போகிறது. இதுவிஷயத்தில் இங்கிருக்கும் திட்டம் மிகக் கம்மி. உணவுப் பொருள்களை மட்டும் பூச்சிகள் பாதிப்பதில்லை. பருத்தி, வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களையும் பூச்சி பாதிக்கிறது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கண்டிராத அளவுக்கு இந்தக் காலத்தில் பயிர்களுக்கு பூச்சித் தொல்லை உண்டாகிறது. ஹைட்ரஜன் பாம், ஆடமிக் பாம் இவைகளெல்லாம் ஏற்பட்டு உலகத்தைப் பயத்தில் உள்ளாக்குவதுபோல பூச்சித் தொல்லையானது விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய "பாம்" ஆக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பூச்சித் தொல்லையை உடனடியாகத் தொலைப்பதற்கு வழிசெய்யாவிட்டால் விவசாயம் ஓங்காது என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

இதற்கு வேண்டிய மருந்துகளை [illegible]ங்கே சேகரிக்கவேண்டும். மருந்து "ஸ்ப்ரே" செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகளை ஏராளமாகத் தயாரிக்க வேண்டும். பொருள் வசதி உள்ளவர்கள் மருந்துகளை வாங்கி "ஸ்ப்ரே" போன்ற கருவிகளையும் பயன்படுத்தி பயிர்களைப் பூச்சித் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், பொருள் வசதி இல்லாத சாதாரண விவசாயிகள் மருந்துகளைத் தெளிக்க முடியாமல் பயிர்களைப் பூச்சிகளுக்குப் பலி கொடுத்துவிட்டு, தாங்களும் பயன் அடைய முடியாமல் போய்விடுகிறார்கள். விவசாயம் நமக்குப் பெருகவேண்டுமென்றால், அதற்குப் புற்று நோயாக இருக்கக்கூடிய பூச்சித் தொல்லையை மருந்துகளைக் கொண்டு நிவர்த்திக்கவேண்டும். பயிர்கள் அறுவடையாகும் சமயத்தில் ஏற்படும் பூச்சித் தொல்லையை அறவே ஒழிக்கும்படியான திட்டங்களை வகுத்து பூச்சி நிவாரண மருந்துகளைக் கொடுத்து செய்வதற்கான திட்டங்களைச் செய்யவேண்டும்.

வரி போடுவதைப்பற்றி விவசாயி பயப்படுவது இல்லை. ஏதோ ஓரணா, இரண்டணா வரி போட்டால் கொடுத்துவிடுகிறான். வரியைப்பற்றிகூட அவன் கவலைப்படுவது இல்லை. ஆனால், விவசாயப் பொருள்களுடைய விலைச் சரிவினால்தான் விவசாயிகள் நூற்றுக்கணக்காக கஷ்டம் அடைகிறார்கள். அந்த முறையிலே கட்டுப்படுத்தவேண்டும். இந்த முறையிலே விவசாயிக்கு கட்டுப்படியான விலை நிச்சயமில்லாதிருந்தால், என்னதான் விவசாயத்தைப் பெருக்கினாலும் கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன.

குடிசைத் தொழில்கள் விஷயத்திலே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இவைகளில் எல்லாம் ரொம்ப பிரசாரங்கள் செய்துவிட்டோம். குடிசைச் தொழில்கள் பிரசாரமாக இருக்கின்றனவேயொழிய, கிராமங்களிலே நல்ல முறையிலே பெருகினதாகத் தெரியவில்லை. அம்பர் சர்க்காவினால் கதி மோட்சம் ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

விவசாயத்தின் மூலமாக அதிகமான ஜனங்கள் பிழைக்கமுடியாது என்று தெரிந்த விஷயம், ஜனசமூகம் அபிவிருத்தி ஆகிக்கொண்டே போனால் இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு 50 லட்சம் ஜனங்கள் ஏறிக்கொண்டே போனால் இந்த நிலப் பாப்பிலே இடம் எங்கே? பூமியின் மேலே "ப்ரெஷர்" அதிகமாகிவிட்டால் அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்கவேண்டும். நகரம்

களுக்குச் சென்றால் செலவு அதிகம். கிராம ஜனங்கள் நகரங்களுக்குச் சென்றால் வாடகை மற்றும் இதர செலவினங்கள் அதிகமாகி, வருவாய் போதாத நிலை ஏற்படுகிறது. அங்கங்கே குடிசைத் தொழில்களை வளம் செய்து கிராமங்களிலே அவர்களை இருத்தி சுபீட்சமான வாழ்விலே இருக்க வகை செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி செய்யாவிட்டால் கிராம மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை செவ்வகையாகச் செய்ததாக சொல்ல முடியாது.

வரப்போகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அங்கங்கே அநேக பணங்கள் செலவழிப்பதற்கு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே நண்பர் ஸ்ரீ வீ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறதென்று சொல்லமுடியும். அதுவும் நல்ல முறையில் உடனடியாகச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிற கிராமங்கள் இருக்கின்றன. நான் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியதிலிருந்து கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பெருவாரியாக ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகள் பரவி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களின் எழுச்சி தான். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குடி தண்ணீர் திட்டங்களுக்கும், ரோடு விஷயங்களுக்கும், பள்ளிகூடத் திட்டங்களுக்கும் நல்ல எழுச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே சர்க்காரோடு கிராம மக்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். கிராம மக்கள் எந்த அளவுக்கு எழுச்சி அடைந்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் எழுச்சி அடையாமல் சுயநலத் தன்மையில் ஒத்துழைப்பதாகத் தெரியவில்லை. நண்பர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்ன அளவு உண்மைதான் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

12-40 p.m. கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் மட்டுமல்ல, பொருளாதாரம் மட்டுமல்ல, மக்களுடைய சுகாதாரம் மிக மிக அவசியம். சாதாரணமாக கிராமங்களில் ஒன்று சொல்வது உண்டு. இரவு காலங்களில் வண்டியிலோ அல்லது காரிலோ போய்க் கொண்டிருந்து துர் நாற்றம் ஏற்பட்டால் அந்த இடம் கிராமம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது உண்டு. அந்த நிலைமையில்தான் இன்னும் கிராமங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் கிராமங்களின் சுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். நான் கேட்கிறேன், இப்பொழுது கிராமங்களில் எந்த அளவில் சுகாதாரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று? கிராமங்களுக்கு குடி தண்ணீர் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் சுகாதாரமும். கிராமங்களில் வசிக்கிறவர்களுக்கு இது ரொம்பவும் அவசியம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினால் கிராமப் புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென்றால் குடிசைத் தொழில், விவசாயம் மிக அவசியம். பயிர்களுக்கு அனாவசியமாக பூச்சி நோய்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை அடுத்து வரும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். உத்யோக பற்றற்றவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு கூட்டுறவு சொஸைடிகளை அமைத்து அதன் மூலம் கிராமங்களில் சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டும். மக்களிடமிருந்து வரி மூலமாக வாங்கும் பணத்தை அநாவசியமாக செலவு செய்யாமல் கனம் பாலகிருஷ்ணன் சொன்னது போல மக்களுக்கு நல்ல முறையில் 100-க்கு 100 பயன் அளிக்கும் முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன்படி சர்க்கார் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI O. KORAN: മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര [illegible] കഴിഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലേക്ക് നാം കടന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ [illegible] ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ [illegible] ഉയർത്താൻ [illegible] ഗവർമ്മെണ്ട് അവകാശപ്പെടുന്നു. [illegible]

വാസ്തവം. ഇന്ത്യാഗവർമ്മെണ്ട് നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നുതന്നെ അത് വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യാഗവർമ്മെണ്ട് കൃഷിപ്പണിക്കാരുടെ സ്ഥിതികളന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഒരു സർവ്വെ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഏഷ്യയിൽവച്ച് ഏററവും വലിയ ഒരു സർവ്വെയായിരുന്നു അത്. ഗ്രാമത്തെപ്പററി പൊതുവായൊരന്വേഷണം, കുടുംബത്തെപ്പററി പൊതുവിലൊരന്വേഷണം, കുടുംബത്തെപ്പററി നിഷ്കൃഷ്ടമായൊരന്വേഷണം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടായിരുന്നു സർവ്വെ. ഇന്ത്യയെ [illegible] ഓരോ മേഖലയ്ക്കും വെവ്വേറെ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ കൃഷിപ്പണിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പല പുതിയ വസ്തുതകളും ഇത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഉല്പാദനത്തിലും മററുമുണ്ടായ അഭിവൃദ്ധി കൃഷിക്കാരെ അത്രവളരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽനിന്നും അല്പം ചില മാററങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ഗവർമ്മെണ്ട് രണ്ടാംപഞ്ചവത്സര പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിട്ടുള്ളത്. ആദ്യം ഗ്രാമങ്ങളേയും, പിന്നെ [illegible]കളേയും, പിന്നെ ജില്ലകളേയും അത് കഴിഞ്ഞ് സംസ്ഥാനത്തേയും ഒടുവിൽ രാജ്യത്തെ മൊന്നാകെയും എടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി നാട്ടിൻെറ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഇതിനെ ജനങ്ങളുടെ പദ്ധതി എന്നു പേർ വിളിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്താണ്? നാട്ടിന് അത്യാവശ്യമുള്ള, ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള പദ്ധതികൾ ജനങ്ങൾ ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ മുമ്പിൽ വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പദ്ധതിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യാ ഗവർമ്മെണ്ട് പണം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത് നോക്കിയാൽ നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേററിയിട്ടുണ്ടെന്നോ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ആദരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. നാനൂറ് കോടിയോളം ആവശ്യപ്പെട്ട മലബാറി സംസ്ഥാനത്തിന് കേവലം 172 കോടി ഉറപ്പികയേ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അതുകൊണ്ട് എത്രമാത്രം നിറവേററപ്പെടുമെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലൊ.

രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ കരട് തയ്യാറാക്കുന്ന അവസരത്തിൽതന്നെ വളരെ മുഖ്യമായ ഒരുപദേശം പ്ലാനിങ്ങ് കമ്മീഷനിലെ ഒരംഗം നൽകുകയുണ്ടായി. പദ്ധതിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ തലക്കനം ഉള്ള വരും പദ്ധതിയുടെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി വേണ്ടപോലെ പരിശ്രമിക്കാത്തവരുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പദ്ധതി വിജയിക്കണമെങ്കിൽ പദ്ധതിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്ന ആളുകളിൽ അവശ്യം ചില മാററങ്ങളുണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യം ഗവർമ്മെണ്ട് ഇനിയും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

സർ, ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏററവും വലിയ പ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണല്ലൊ. ഈ പ്രശ്നത്തിൻെറ പരിഹാരത്തിന്നായി എന്തൊക്കെ പദ്ധതികളാണ് ഗവർമ്മെണ്ടിനുള്ളത്? നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾ വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിന് കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ മാത്രമെ ഒരു പോംവഴിയായിട്ടുള്ളു. കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. അടുത്ത ഒരവസരത്തിൽ നമ്മുടെ യൂനിയൻ തൊഴിൽകാര്യ മന്ത്രി ശ്രീ ഖണ്ഡുഭായി ദേശായി അഹമ്മദാബാദിലെ ഖാദി മഹാവിദ്യാലയത്തിൽ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞവരോട് പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് അനിവാര്യവും സ്ഥിരവുമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നും ആ നഗ്നയാഥാർത്ഥ്യത്തെ നാം അംഗീകരിക്കണമെന്നും കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ള സംരംഭം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു മാറേണ്ടതില്ലെന്നും [illegible] സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയെ സന്തുലിത നിലയിൽ എത്തിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൻെറ [illegible]ശ്ലനമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതി [illegible] കൂടുതലായി 80 ലക്ഷം പേർക്ക് ജോലി കിട്ടുമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. [illegible] അതിനിടെ തൊഴിലന്വേഷണവിപണിയിൽ ഒരു കോടിയോളം പേർ [illegible] മെന്നും അതുകൊണ്ട് കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടത് [illegible] സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സജീവപ്രശ്നമാണെന്നും അദ്ദേഹം [illegible]

[Sri O. Koran] [2nd April 1956

ഏതാണ്ട് ലക്ഷം പേർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ട് പദ്ധതിയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ തൊഴിലില്ലാതാക്കിച്ചു മുന്നോട്ട് വരുന്നത് ഒരു കോടിയാളുകളാണ്. പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു തൊഴിലുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലും പിന്നേയും 20 ലക്ഷം പേർ തൊഴിലില്ലാതെ അവശേഷിക്കുന്നു. ഇതിനെന്താണ് പോംവഴി? തൊഴിലില്ലായ്മയെ നേരിടണമെങ്കിൽ കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾകൊണ്ടല്ലാതെ സാദ്ധ്യമല്ല. അത് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണ് ഗവണ്മെണ്ടും പ്ലാനിങ്ങ് കമ്മീഷനും കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേകം സംഖ്യ കണക്കാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സംഖ്യകളും വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അംബർ ചർക്ക പ്രചരിപ്പിക്കാനും മററുമായി ചിലതെല്ലാം വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിന്ന് കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ എല്ലാ വഴിക്കും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുത വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ടാം പഞ്ചവൽസരപദ്ധതിയിൽ കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾക്കായി വെച്ചിട്ടുള്ള തുക തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്നുതന്നെ പറയണം. പൊതുവായി ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മലബാറിന്റെ ചില പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രധാനമായും എടുത്തുപറയുവാനാണ് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്.

അധികം താമസിയാതെതന്നെ കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകാൻപോവുകയാണല്ലോ മലബാർ. കേരളസംസ്ഥാനത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏററവും പ്രധാനമായ പ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ അക്കാര്യം എടുത്തുപറയുകയുണ്ടായി. എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള മലബാറിന്റെ പിന്നോക്കനിലയെ പരിഗണിച്ച് രണ്ടാം പഞ്ചവൽസരപദ്ധതിയിൽ 60 കോടി ഉറുപ്പികയുടെ പദ്ധതികൾ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് മലബാർ പ്ലാനിംഗ് കമ്മിററി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. പദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ട സ്കീമുകളുടെ ഒരു പട്ടികയും ഗവണ്മെന്റിന്ന് അയച്ചിരുന്നു. മലബാറിന്നായിക്കൊണ്ട് വ്യക്തമായ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മലബാറിലെ തൊഴിലില്ലായ്മക്ക് പരിഹാരമായും ചില പദ്ധതികൾ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് എല്ലാ വിഭാഗക്കാരുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവരുടേയും ഇല്ലാത്തവരുടേയും ഇടയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ ഒരുപോലെ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ ഇടയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മയാണ് രാജ്യത്തിന്ന് കൂടുതൽ ആപത്തുണ്ടാക്കുന്നത്. ആയിരക്കണക്കിന്ന് ബിരുദധാരികൾ തൊഴിലില്ലാതെ രാജ്യമെങ്ങും അലഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കഠിനമായ വിക്ഷോഭം അടക്കിനിറുത്താൻ കഴിയാതെ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തിച്ചേരുമെന്നുള്ളത് തർക്കററ സംഗതിയാണ്. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ അതിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ആപത്തെന്തായിരിക്കുമെന്ന് നാം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെയിടയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളത്. ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജുണ്ടായാൽ എത്രയോ പേർക്ക് തൊഴിൽ കിട്ടുമെന്നുള്ളതു കൂടാതെ, വൈദ്യസഹായത്തിന്ന് മതിയായ ഏർപ്പാടുകളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു നാട്ടിൽ എത്രയോ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് വൈദ്യപരിശീലനം നല്കി നാട്ടിന്റെ ഒരു വലിയ പ്രശ്നംകൂടെ പരിഹരിക്കാനും സാധിക്കും. മലബാറിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കാഞ്ഞിരപ്പുഴപ്പദ്ധതിയും പാലക്കുഴിപ്പദ്ധതിയും മററും രണ്ടാം പഞ്ചവൽസരപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തുമെന്ന് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വലിയ പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി കഴിയുകയായിരുന്നു. അതൊന്നും പദ്ധതിയിൽ കാണുന്നില്ല.

ഹരിജനങ്ങളുടേയും പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളുടേയും ഉദ്ധാരണത്തിന്നായി ശ്രീ വെള്ള ഈച്ചരൻ, എം.പി., ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെണ്ടിന്ന് സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. മലബാറിന്റെ പിന്നോക്കനിലയെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് കുടിൽവ്യവസായങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി വലിയൊരു സംഖ്യ നീക്കിവെക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം മുഖ്യമായും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മലബാർ ജില്ല പ്ലാനിംഗ് കമ്മിററി ആ പദ്ധതിയും ഗവണ്മെണ്ടിലേക്ക് ശുപാർശചെയ്തിരുന്നു. അതൊന്നും പരിഗണിച്ച മട്ടില്ല. വെറും തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമാണ് മലബാറിന്നായി ഈ പദ്ധതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലബാറിന്റെ പിന്നോക്കനിലയെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ ഉന്നമനത്തിന്ന് കൂടുതൽ സംഖ്യ വകയിരുത്താൻ ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെണ്ട് ശ്രമിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മലബാർ തന്നെ മദിരാശിയിൽനിന്ന് വിട്ട് തിരു-കൊച്ചിയോട് ചേരാൻപോവുകയാണ്.

2nd April 1956] [Sri O. Koran]

മദിരാശിയോട് ചേർന്നുനിന്നതുകൊണ്ടു മലബാർ പിന്നണിയിലായെന്നു് അങ്ങിനെ പിന്നണിയിൽ കിടന്ന ഒരു പ്രദേശത്തെ തങ്ങളോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തു തങ്ങൾക്കു വലിയൊരു ഭാരമായിത്തീർന്നുവെന്നും തിരു-കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കാനിടയാകാത്ത ഒരു നില സൃഷ്ടിക്കേണ്ട കടമ മദിരാശി ഗവണ്മെണ്ടിനുണ്ട്. അങ്ങിനെയൊരാക്ഷേപമുണ്ടാകുന്നത് മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കും മദിരാശി ഗവണ്മെണ്ടിന്നും അത്ര രസകരമായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പററി ഗവണ്മെണ്ട് ഒന്നുകൂടി ഗൗരവമായാലോചിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

12-50 p.m.

* **Sri A. SENAPATHI GOUNDER** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டுதான் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டமும் நல்ல முறையில் வெற்றி அடையும் என்ற உறுதியோடு இதை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நிர்வாக செலவு அதிகம் என்றும், அதனால் ஏற்பட்ட பலன் குறைவு என்றும் சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு சில இடங்களில் தான் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகக் கொண்டு பலன் குறைவாக அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு இடங்களில் தேசீய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த இடங்களில் ஒரு இடத்தில் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகவும் பலன் குறைவாகவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மற்றொரு இடத்தில் நிர்வாக செலவு மிக மிகக் குறைவு ஆகி நல்ல பலன் அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே அதற்காக இந்த திட்டத்தைப் பற்றி குறை கூறுவதில் பயன் இல்லை. இந்த திட்டம் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்வதில் பயனில்லை. சில குறைகள் இருந்தால் அதற்கு கனம் பாலகிருஷ்ணனைப்போலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் அந்த குறைகளும் இல்லாமல் இருந்திருக்கும். நிர்வாகச் செலவும் அதிகமாக ஆகாமல் இருந்திருக்கும். நல்ல பலனும் கிடைத்திருக்கும் என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும் திட்டத்தில் எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரித்து நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு கால தாமதமாகிறது. அதற்குக் காரணம் அதற்கு வேண்டிய இஞ்சினியர்கள் இல்லாதது தான். இப்பொழுது இஞ்சினியர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். வேண்டிய சூபர்வைசர்கள் கிடையாது. ஆகவே காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க அதிகப்படியான இஞ்சினியர்களை தயாரிக்க இஞ்சினியரிங் கல்லூரிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் அதிகமாக ஏற்படுத்தி பல வாலிபர்களை அதில் தயார் செய்து விட்டால் அநேகமாக இந்தக் குறையை நீக்கிவிடலாம்.

பொதுவாக நமது சென்னை ராஜ்யத்திற்கு போதுமான அளவு மத்திய சர்க்கார் பணம் ஒதுக்க வில்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு கூறப்பட்டு வருகிறது. நாம் எல்லோரும் ஏகோபித்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் மத்திய சர்க்காரும் நமக்கு ஓரளவு கொடுக்க முன் வருவார்கள்.

என்னுடைய தாலூகாக்களாகிய தாராபுரம், பல்லடம் முதலிய பிரதேசங்கள் வரண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தில் மட்டும் புகையிலை வரி மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய். இதைச் சொல்லி அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு அதிகப் படியான பணத்தை வாங்குவதற்கு மத்திய சர்க்

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [2nd April 1956

the Planning Commission is thinking in terms of developing and protecting our small scale industries and cottage industries. This too, I think, is a step in the right direction.

The other main apprehension which I would like to mention is in regard to land reforms. The various State Governments in India are yet halting and hesitant in bringing forward legislation for effecting land reforms. The Planning Commission has throughout been recommending, suggesting, and directing the different State Governments to take up the question of land reforms without much delay. But the various State Governments in the country have always been halting and hesitant to bring in land reform measures. Even our Government, are very reluctant to bring in land reform measures. The Land Reform Panel of the Planning Commission has recommended that one-sixth of the gross produce shall be the fair rent; but our Government have not yet brought forward the Bill which declared 40 per cent of the produce as fair rent. Even this is still pending. In regard to other land reform measures such as the fixing of ceiling, etc., our Government have been very hesitant and are perhaps flouting the recommendations or directions of the Planning Commission and the Central Government. So, my main apprehension is in regard to land reform measures.

I now come to the various State Plans. The total allocation for the State Plans out of Rs. 4,800 crores to be spent by the Centre and the State Governments comes to Rs. 2,214 crores. This is less than 50 per cent of the total amount. The remaining amount is to be spent by the Centre. Out of the amounts provided for the States, Madras gets Rs. 170·8 crores and the Travancore-Cochin Government gets Rs. 71·2 crores. At this moment, we Malayalis have got a responsibility to speak for the whole of Kerala, because that part of Kerala has no Legislature now. (The Hon. Sri C. Subramaniam: Why not for the whole of India?). We have to speak with particular emphasis about Kerala. We cannot discuss this plan without taking into consideration the reorganized States that will come into existence on 1st October 1956. Kerala will be one of the States after reorganization. There is no allocation for Kerala State, but there is allocation of Rs. 71·2 crores for Travancore-Cochin. The future Kerala State will be one and a half times the size of the present Travancore-Cochin State. So the Kerala State must be allocated at least under State Plan Rs. 100 crores. For this purpose this Government should recommend to the Central Government the allocation of Rs. 100 crores for Kerala. There is no Legislature now in Travancore-Cochin to voice the hopes and aspirations of the people. So the future Kerala State shall be given Rs. 100 crores from out of the sum intended for the State Plans.

I do not say here that the amount to be spent by the Central Government direct shall be equally divided amongst the States on the basis of population, because, wherever there are natural resources

2nd April 1956] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

available, the Central Government must concentrate on the establishment of industries there. Therefore, I am not demanding the allocation of amounts on the basis of population. But in view of the huge unemployment, especially the unemployment of the educated in Kerala, some of the heavy industries shall be located in Kerala State. For example, the heavy electrical equipment industry should be located in Alwaye or Ernakulam of the future Kerala State. But unfortunately I now find that that industry is to be located in Bhopal and not in Kerala. If this had been located in Kerala, much of the educated unemployment there would be solved. There is scope for starting many other heavy industries in Kerala State. For example a ship-building industry can be or shall be started in Cochin. Cochin is one of the major ports in our State. The Travancore-Cochin State was expecting a ship-building industry to be started by the Centre at Cochin. But I do not know what will be the future of that industry and what will be the future of the Cochin Port when there is only the President's rule and no people's rule now in the Travancore-Cochin State. I submit on the floor of this House on behalf of Kerala that a ship-building industry shall be located at Cochin. The Government of India shall not go back on their promise. Again, there is the possibility of starting a boat-building industry at Beypore. Kerala is famous for its timber. Its timber is exported to all countries in the world, and its timber is perhaps the best known throughout the world. So, there is every possibility of starting a boat-building industry at Beypore, which is developing into a port near Kozhikode.

Again, Sir, with regard to the recommendations made by the Malabar Planning Board, the Hon. Minister for Finance had been 1-10 a.m.
starting on the floor of the House that if all the schemes recommended by the Planning Board had to be taken up it would be possible to execute them only at the end of the Third or Fourth Five-Year Plans and that it would not be possible to take up all the schemes recommended by them during the Second Five-Year Plan period. May I ask one question, Sir? The schemes recommended by the Malabar Planning Committee cost only Rs. 60 crores and that amount need not be found from the State funds alone. As all schemes included in the Plan will have to be financed both by the State and the Central Governments, it will not be very difficult to find this sum of Rs. 60 crores. Therefore, the sum asked for by the Planning Board to be spent during the Second Five-Year Plan period is only a reasonable sum. In Malabar there is acute unemployment, no industry is developed in this area and this is one of the most backward areas compared to the whole of India. I do not find any reason in the statement of the Hon. the Minister for Finance that the suggestions of the Malabar Planning Board cannot be taken up during the Second Five-Year Plan. I hope, at least during this late hour that the Hon. the Minister for Finance will recommend the aspirations of the people of Malabar to the Central Government and see that some of the heavy industries are located in the Malabar and Kerala areas.

[Sri M. Dharmalingam] [2nd April 1956

யூனிட், மேச் பாக்டரி, டைரி பார்மிங் ஏற்படுத்த ஏதுவிருக்கிறது. ஏற்படுத்த தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். எனது நன்றி சபாநாயகருக்கும் உரிய தாகுக.

* SRI A. DORAISAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்து பிரரேபீண செய்த திட்டத்தை ஆதரிக் கிறேன். ஆனால் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சில திட்டங்களைப் போட்டு அவைகள் எல்லாம் புரக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லும் விஷயங்களையும் கேட்டு அவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (Vaniar) வாணியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் யோசனைக்கு எடுக்கப்பட்டு புஸ்த கத்திலும் அச்சடிக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் அது எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லை. அதை அவசியம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இரண் டாவது ஐந்தாவது ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊத்தங்கரை தாலூகாவில் பாம்பாறு என்று ஒரு திட்டத் திற்கு estimate தயாரித்து புஸ்தகத்தில் அச்சிடப்பட்டு இருந்தும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதையும் அவசியம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் இந்த இரண்டு தாலூகாக்களும் பிற்போக் கான தாலூகாக்கள் என்று பல முறை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் அதைப்பற்றி யாரும் கவனிக்க வில்லை. இதையும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊத்தங்கரைத் தாலூகாவில் பல விடங்களில் அநேக கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி யிருக்கிறேன். ஆனால் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. இன்னும் பல வகையான உலோகங்கள் கிடைக்கின்றன. அதுபற்றி Geological Department-ல் ஒருவரை நியமித்து அங்கே பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே cement தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள் கிறேன். ஊத்தங்கரை, ஹளூர் தாலூக்காக்களில் ரோட் வசதிகள் இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. அதையும் கவனித்து அதையும் பரிசீலனை செய்து அவசியம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். North Arcot ஜில்லா Tiruppattur தாலூகாவில் குடி தண்ணீர் வசதி ரொம்பக்குறைவு என்றும் முன்னால் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. வெள்ள வாய்க்கால் வெட்டு வதற்கு பல வருஷங்களாக estimate தயார் செய்தும் அதற்கு அதிகாரிகள் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளபட வில்லை. அதையும் மந்திரி அவர்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர வும், முதலில் Morappur to Dharmapuri and Krishnagiri to திருப்பத்தூர் ரெயில்வேயை சேலம்-பங்களூர் ரெயில்வே உடன் இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர இப்பொழுது புதிதாக ஏற்ப டவிருக்கும் சேலம்-பங்களூர் உடனடியாக எடுத்து இரண்டாவது ஐந் தாண்டு திட்டத்திலேயே செய்து முடித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம்-பங்களூர் ரயில்வேயை மோராபூர்- தர்மபுரி, திருப்பத்தூர்-கிருஷ்ணகிரி போய்க்கொண்டிருந்த ரயில்வேயை சேலம்-பங்களூர் ரயில்வே உடன் இணைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். ஹளூரில் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒரு Block Development-ம் ஏற்படுத்தவில்லை. இந்த இரண்டு பிற்போக்கான தாலூகாக்களிலும் தேசீய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்தப் பிராந்தியங்களில் Block Development திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊத்தங்கரைத் தாலூகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலூகா. சேலம் ஜில்லாவிலேயே ரொம்ப பிற்போக்கானது. அங்கே Block Development திட்டங்களை இரண்டாவது திட்டத்தில் முதலிலேயே

2nd April 1956] [Sri A. Doraisami Gounder]

ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர ஊத்தங்கரையில் நான் சொன்னதுபோல் கனிப்பொருள்கள் அகப்படுவதாகச் சொன்னேன். இன்னும் அநேக உலோகங்கள் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆகையால் அதற்கென் ஒரு அதிகாரியை நியமித்து மேற்சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை பரிசீலனை செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் ஒரு cement தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்தினால் அங்கு உள்ள ஏழைகளுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆகவே சர்க்கார் இந்த யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
				RS. A. P.		RS. A. P.
Udumalpet—cont.	Madthukulam—cont.	..	New well at Kuppamapalayam, hamlet of Inam Sangaramanallur.	..	..	2,925 0 0
			New well at Thungavipudur ..	..	..	2,400 0 0
			Deepening the public well at Jothampatti.	..	..	638 0 0
			Construction of a six-seats latrine at Kaniyur Panchayat Board.	..	..	525 0 0
			Formation of earthen road from Nallannagoundenpudur to Kolumampalni road.	..	..	2,550 0 0
			Formation of earthen road from Madathur to Nallanagoundenpudur-Mylapuram road.	..		1,950 0 0
			Formation earthen road from Nallannagoundenpudur to Mylapuram.	..	..	3,100 0 0
			Formation of earthen road from Kolumam to Inam Sangaramanallur (Andipatti).	..	..	3,250 0 0
			Formation of earthen road from Udumalpet-Dharapuram road to Methrathi via Seelanaickenpatti.	..	..	2,300 0 0
			Metalling the road from Vedapatti to Kariyur.	793 0 0	..	3,150 0 0
			Metalling the road from Kolumam to Navalodai.	2,339 0 0	..	8,700 0 0
			Metalling the road from Maivady to Kaniyur.	568 0 0	..	3,850 0 0
	Gudimangalam ..		Sinking a new well at Sungara modakku.	..	..	3,750 0 0
			Deepening the public well at Pulavady.	..	..	3,675 0 0
			Deepening Harijan well at Sanuppappatti, hamlet of Kondampatti.	..	..	1,125 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
			Converting the step well into draw well at Sanuppappatti.	..	..	4,275 0 0
			Deepening the public well at Periapatti.	..	..	825 0 0
			Deepening the public well at Kallapalayam, hamlet of Periapatti.	..	..	1,313 0 0
			Deepening public well at Appliapatti.	..	..	1,800 0 0
			Deepening the Harijan well at Kallapalayam.	..	..	600 0 0
			New Harijan well at Appliapatti ..	..	..	4,725 0 0
			Deepening Harijan well at Mungiltholuvu.	..	..	900 0 0
			Deepening Harijan well at Mannampalayam.	..	..	750 0 0
			Deepening Harijan well at Arasur, hamlet of Kosavampalayam.	..	..	1,050 0 0
			New public well at Jallamanaickenpatti.	..	..	4,725 0 0
			Deepening the Harijan well at Jallamanaickenpattipudur.	..	..	1,163 0 0
			Deepening the Harijan well at Veedampatti.	..	..	1,350 0 0
			Sinking a new Harijan well at Bomminaickenpatti.	..	..	3,225 0 0
			Deepening the Harijan well at Anaikkadavu.	..	..	975 0 0
			Deepening the Harijan well at Nagore, hamlet of Anaikkadavu.	..	..	825 0 0
			Sinking a new public well at Anaikkadavu.	..	..	4,650 0 0
			Deepening the Harijan well at Pudupalayam.	..	..	2,550 0 0
			Sinking a new Harijan well at Kongalnagaram.	..	..	4,500 0 0
			Deepening the Harijan well at Kongalnagarampudur.	..	..	1,050 0 0
			Deepening the Harijan well at Ravanapuram, hamlet of Kongal nagaram.	..	..	1,800 0 0
			Converting the step well into draw well at Lingamavoor.	..	..	2,100 0 0
			Sinking a new public well at Illuppanagaram.	..	..	3,675 0 0

Appendix I.

[Vide answer to starred question No. 3505 asked by Sri V. C. Palaniswami Gounder at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1956, page 306 supra.]

[Subject.—*Local Development Works—Coimbatore district—Firka-war particulars.*]

FIRKA-WAR LIST OF LOCAL DEVELOPMENT WORKS TAKEN UP FOR EXECUTION IN 1954–55 IN COIMBATORE DISTRICT UNDER THE NATIONAL PLANNING SCHEME.

Name of the taluk.	*Name of the firka.*	*Name of works completed.*	*Name of works in progress.*	*Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955.* Villagers.	Local bodies.	*Amount sanctioned by Government.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				RS. A. P.		RS. A. P.
Kollegal ..	Kollegal ..	....	Renovation of drinking water pond at Alahalli village.	..	..	3,000 0 0
			Laying a road from Kunnathur to Molai.	..	..	1,385 0 0
			Laying a road from Kunnathur to Edamolai.	..	..	1,500 0 0
			Construction of an additional building for school at Mudigundam.	1,526 0 0	..	2,250 0 0
			Construction of school at Thiramballi.	..	..	Government grant not fixed as estimates have not yet been sanctioned.
			Construction of school at Mullur ..	..	..	Do.
Do. ..	Palayam ..	....	Construction of cattle pond at Singanallur.	..	..	1,050 0 0
			Construction of a road in Maduvanahalli village.	48 0 0	..	650 0 0
			Construction of street drain in Maduvanahalli.	..	..	3,100 0 0
			Construction of street drain in Singanallur.	..	..	4,300 0 0
			Construction of street drain in Sathegal.	..	..	5,400 0 0
			Construction of building to the Middle School of Singanallur village.	..	..	10,000 0 0
	Hanur	....	Completing an unfinished well work at Mangalam.	..	..	1,050 0 0
			Construction of road from Saggiam to Bothalai.	..	..	2,500 0 0
			Construction of school at Saggiam.	..	..	1,250 0 0
	Ramapuram ..	....	Improving the existing well at Cowdalli.	..	..	1,500 0 0
			Renovation of pond at Chengadarehalli.	..	..	1,400 0 0
	Lokkanahalli ..	....	Construction of school at Lokkanahalli.	..	..	4,750 0 0
			Construction of ward for dispensary at Lokkanahalli.	..	..	Not yet fixed.
Kangayam National Extension Service Block.	Vellakoil	....	Sinking a public well at Kannadiapalayam.	203 0 0	..	1,800 0 0
			Sinking a public well at Pappavalasu.	63 0 0	..	1,200 0 0
			Sinking a public well at Kadiyuranvalasu.	66 0 0	..	1,350 0 0
			Sinking a public well at Kumarapalayam.	..	..	2,025 0 0
			Sinking a public well at Karattupalayam.	90 0 0	..	1,500 0 0
			Sinking a public well at Kurubampalayam.	..	..	2,025 0 0
			Sinking a public well at Velagoundanpalayam.	216 0 0	..	1,275 0 0
			Sinking a public well at Subramaniagoundanvalasu.	..	..	1,500 0 0
			Sinking a public well at Sengalipalayam.	74 0 0	..	1,425 0 0
			Sinking a public well at Urambupalayam.	54 0 0	..	900 0 0
			Sinking a Harijan well at Kallamadi.	54 0 0	..	1,350 0 0
			Deepening the public well at Chinnathalaikarai.	81 0 0	..	367 8 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
				RS. A. P.		RS. A. P.
Kangayam National Extension Service Block—cont.	Vellakoil—cont.		Deepening and repairs to the public well at Velliampalayam.	120 0 0	..	450 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Segaripuram.	116 0 0	..	495 0 0
			Deepening the public well at Karuppanvalasu.	115 0 0	..	1,260 0 0
			Deepening the public well at Thrimangalam.	..	..	1,125 0 0
			Deepening the public well at Theethampalayam.	213 0 0	..	975 0 0
			Deepening the public well at Theethampalayam (Thappakulam).	701 0 0	..	10,500 0 0
			Deepening the public well at Theethampalayam.	..	..	675 0 0
			Deepening the public District Board well at Vellakoil.	..	..	600 0 0
			Deepening the T.B. well at Vellakoil.	387 0 0	..	8,250 0 0
			Deepening the public Thappakulam well at Vellakoil.	419 0 0	..	5,625 0 0
			Deepening the Harijan well at Karattupalayam.	..	..	337 8 0
			Repairs to the Harijan well at Hanumanthapuram.	194 0 0	..	825 0 0
			Deepening the Harijan well at Ponparappi.	147 0 0	..	1,875 0 0
			Deepening the Harijan well at Veerasolapuram.	..	..	1,387 8 0
			Deepening the Harijan well at Soriankonathupalayam.	52 0 0	..	450 0 0
			Deepening the public well at Dhasanaickenpatti.	..	..	1,200 0 0
	Kangayam ..	..	Sinking a public well at Nallipalayam.	101 0 0	..	1,500 0 0
			Sinking a public well at Kadiyur ..	..	..	1,350 0 0
	Vellakoil ..	.. Deepening the public well at Ganganaickenvalasu.	....	149 0 0	..	427 8 0
		Deepening the Harijan well at Karattupalayam.	....	74 0 0	..	5,625 0 0
		Construction of a parapet and platform to the Harijan well at Kallankattuvalasu.	....	136 0 0	..	705 0 0
	Kangayam ..	....	Sinking a public well at Illiampudur.	..	..	1,350 0 0
			Sinking a public well at Chinna Illiam.	..	..	1,350 0 0
			Sinking a public well at Agasthilingapuram.	..	..	2,400 0 0
			Sinking a public well at Kavandampalayam.	..	..	2,400 0 0
			Sinking a public well at Thalingikattupudur.	..	..	2,400 0 0
			Sinking a public well at Alagamvalasu.	..	..	2,400 0 0
			Sinking a Harijan well at Kadiyur.	..	..	1,500 0 0
			Sinking a Harijan well at Kavandampalayam.	..	..	2,400 0 0
			Deepening the public well at Thambureddipalayam.	245 0 0	..	330 0 0
			Deepening the public well at Oddapalayam.	171 0 0	..	472 8 0
			Deepening the public well at Kurukallyampalayam.	..	..	1,000 0 0
			Deepening the public well at Veruppampallam.	..	..	1,000 0 0
			Deepening the public well at Basuvampalayam.	..	..	1,000 0 0
			Deepening the Harijan well at Sinnalipudur.	..	..	543 12 0
			Deepening the Harijan well at Sambavalasu.	49 0 0	..	367 8 0
			Deepening the Harijan well at Kallari.	51 0 0	..	712 8 0
			Deepening the Harijan well at Pachapalayam.	348 0 0	..	2,250 0 0
			Deepening the Harijan well at Varathappanpalayam.	269 0 0	..	675 0 0
			Deepening the Harijan well at Pallavarayampalayam.	69 0 0	..	750 0 0
			Deepening the public well at Pallavarayampalayam.	98 0 0	..	1,200 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				RS. A. P.		RS. A. P.
Kangayam National Extension Service Block—cont.	Kangayam—cont.	Deepening the public well of Pothipalayam.	....	140 0 0	..	330 0 0
		Deepening the Harijan well at Moorthi Reddipalayam.	....	150 0 0	..	900 0 0
		Deepening the Harijan well at Ramakaranpalayam.	....	62 0 0	..	918 12 0
		Repairs to the Harijan well at Arthanaripalayam.	....	174 0 0	..	675 0 0
		Deepening the Harijan well at Pothipalayam.	....	67 0 0	..	243 12 0
		Repairs to the Harijan well at Kollapalayam.	....	46 0 0	..	165 0 0
		Deepening the Harijan well at Padiyandipalayam.	....	53 0 0	..	225 0 0
		Deepening the Chucklers well at Padiyandipalayam.	....	56 0 0	..	210 0 0
		Deepening and repairs to the well at Devasagayapuram.	....	75 0 0	..	675 0 0
		Deepening the Harijan well at Pasumoopanvalasu.	....	99 0 0	..	352 8 0
		Deepening the Harijan well at Alagoundenvalasu.	....	137 0 0	..	487 8 0
	Pongalur	....	Deepening public well at Koduveri.	60 0 0	..	577 8 0
			Constructing parapet wall to the public well at Katturpudur.	128 0 0	..	675 0 0
			Deepening and repairs to the well at Vivekantha Mutt, Koduvoi.	94 0 0	..	450 0 0
			Deepening the public well at Chellapalayam.	64 0 0	..	600 0 0
			Deepening the public well at Velayuthampalayam.	..	..	600 0 0
			Deepening the Harijan well at Koduvoi.	77 0 0	..	450 0 0
Udumalpet ..	Udumalpet ..	....	Deepening the Harijan well at Chellapalayam.	82 0 0	..	675 0 0
			Deepening the Harijan well at Nagalingapuram.	..	..	450 0 0
			Deepening the Harijan well at Sengattupalayam.	..	..	675 0 0
			Deepening the Harijan well at Iyampalayam.	..	..	675 0 0
			Deepening the Harijan well at Ganapathipalayam.	..	..	300 0 0
			Deepening the Harijan well at Semalaigoundenpudur.	..	..	450 0 0
			Deepening the Chucklers well at Nagalingapuram.	..	..	525 0 0
			Deepening the well at Vanaspatti ..	..	..	1,500 0 0
			Converting the step well into draw well at Sadayapalayam.	..	..	3,975 0 0
			New Harijan well at Sadayapalayam.	..	..	4,725 0 0
			Converting to step well into draw well at Andiyur.	..	..	4,645 0 0
			Converting the step well into draw well at Pulankinar.	..	..	5,400 0 0
			Deepening the Harijan well at Kurunjeri.	..	..	2,025 0 0
			Deepening the Harijan well at Sinnaveerampatti.	..	..	982 0 0
			New Harijan well at Ragalbavi ..	..	..	3,375 0 0
			Deepening and converting the step well into draw well at Krishnapuram.	..	..	5,325 0 0
			Deepening the Harijan well at Karuppattipalayam, hamlet of Kannamanaickanur.	..	..	2,100 0 0
			Deepening the Harijan well at Pallivalasu.	..	..	750 0 0
			Deepening the Harijan well at Kannamanaickanur (North).	..	..	900 0 0
			Deepening the Harijan well at Kannamanaickanur (South).	..	..	975 0 0
			Deepening the District Board School well at Kannamanaickanur.	..	..	945 0 0
			Converting the step well into draw well at Bodipatti.	..	..	3,750 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of the works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				RS. A. P.		RS. A. P.
Udumalpet—cont.	Periavalavady —cont.	..	Deepening the well at Thenaikulam.	..	..	2,100 0 0
			Deepening the Harijan well at Pungamuthur.	..	..	600 0 0
			Deepening the well at Velur ..	..	..	1,125 0 0
			Deepening the Harijan well at Periavalavady.	..	..	1,350 0 0
			Deepening well at Ravanapuram ..	..	..	3,375 0 0
			Deepening the well at Hanumanthapuram.	..	..	2,250 0 0
			Deepening well at Devanurpudur ..	..	..	3,750 0 0
			Deepening the Harijan well at Vallakondapuram.	..	..	1,575 0 0
			Sinking a new well at Karattur ..	..	..	4,725 0 0
			Deepening the Harijan well at Jillobanaickenpalayam.	..	..	1,650 0 0
			Sinking a new well at Velur ..	..	..	4,725 0 0
			Deepening well at Sarkarpudur ..	..	..	2,770 0 0
			Deepening well at Salaiyur ..	..	..	2,175 0 0
			Deepening the Harijan well at Deepalapatti.	..	..	2,250 0 0
			Deepening public well at Modakkupatti.	..	..	1,050 0 0
			Deepening public well at Periavalavady.	..	..	1,050 0 0
			Deepening the Harijan well at Periavalavady.	..	..	562 0 0
			Deepening the Harijan well at Modakkupatti.	..	..	975 0 0
			New Harijan well at Sinnabommansalai.	..	..	4,875 0 0
			Sinking a new well at Ravanapuram.	..	..	4,650 0 0
			Constructing a draw well for Harijans at Dhali.	..	..	2,700 0 0
			Renovation of pond at Periavalavady.	..	..	1,900 0 0
			Renovation of pond at Pungamuthur.	..	..	1,900 0 0
						3,775 0 0
			Formation of earthen road from Modakkupatti to Valavady.	..	..	1,200 0 0
			Formation of gravel road from Kondingium to Dhali-Komaralingam road (Erisinampatti road).	..	..	625 0 0
			Formation of earthen road from Annamalai-Pulankinar road to Sellappampalayam (west of Devanurpudur).	..	..	875 0 0
			Formation of earthen road from Dhali to Moolavoikal Itteri.	..	..	1,500 0 0
			Metalling the road from Ravanapuram to Anamalai-Pulankinar road.	430 0 0	..	2,600 0 0
			Metalling Erisinampatti-Dahli road to Vallakondapuram.	542 0 0	..	1,650 0 0
			Metalling road from Periavalavady to Boothinatham.	1,420 0 0	..	3,700 0 0
			Metalling roads around Dhali village.	..	..	350 0 0
			Metalling road from Anamalai-Pulankinar road to Sinnabomman salai via Pungamuthur (also called Thippampatti-Sellappampalayam road).	1,896 0 0	..	7,000 0 0
			Metalling Pungamuthur to Erisanampatti via Udukkampalayam.	453 0 0	..	2,150 0 0
	Madthukulam		Sinking a well at Odayarpalayam ..	..	..	1,950 0 0
			Converting the step well into draw well at Kaniyur.	..	..	3,300 0 0
			Deepening Harijan well at Mywady	..	..	1,125 0 0
			Deepening Harijan well at Goundappagoundenpudur.	..	..	675 0 0
			Deepening Harijan well at Vedapatti.	..	..	1,050 0 0
			Sinking a new well at Ramaigoundenpudur.	..	..	3,675 0 0
			Sinking a new well at Panathampatti.	..	..	3,750 0 0
			New well for Chukkiliars at Mylapuram.	..	..	2,925 0 0
			New well at Government Sanagaramanallur.	..	..	2,925 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
				RS. A. P.		RS. A. P.
Udumalpet—cont.	Madthukulam—cont.	..	New well at Kuppamapalayam, hamlet of Inam Sangaramanallur.	..	..	2,925 0 0
			New well at Thungavipudur ..	..	..	2,400 0 0
			Deepening the public well at Jothampatti.	..	..	638 0 0
			Construction of a six-seats latrine at Kaniyur Panchayat Board.	..	..	525 0 0
			Formation of earthen road from Nallannagoundenpudur to Kolumampalni road.	..	..	2,550 0 0
			Formation of earthen road from Madathur to Nallanagoundenpudur-Mylapuram road.	..		1,950 0 0
			Formation earthen road from Nallannagoundenpudur to Mylapuram.	..	..	3,100 0 0
			Formation of earthen road from Kolumam to Inam Sangaramanallur (Andipatti).	..	..	3,250 0 0
			Formation of earthen road from Udumalpet-Dharapuram road to Methrathi via Seelanaickenpatti.	..	..	2,300 0 0
			Metalling the road from Vedapatti to Kariyur.	793 0 0	..	3,150 0 0
			Metalling the road from Kolumam to Navalodai.	2,339 0 0	..	8,700 0 0
			Metalling the road from Maivady to Kaniyur.	568 0 0	..	3,850 0 0
	Gudimangalam ..	..	Sinking a new well at Sungara modakku.	..	..	3,750 0 0
			Deepening the public well at Pulavady.	..	..	3,675 0 0
			Deepening Harijan well at Sanuppappatti, hamlet of Kondampatti.	..	..	1,125 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
			Converting the step well into draw well at Sanuppappatti.	..	..	4,275 0 0
			Deepening the public well at Periapatti.	..	..	825 0 0
			Deepening the public well at Kallapalayam, hamlet of Periapatti.	..	..	1,313 0 0
			Deepening public well at Appliapatti.	..	..	1,800 0 0
			Deepening the Harijan well at Kallapalayam.	..	..	600 0 0
			New Harijan well at Appliapatti ..	..	..	4,725 0 0
			Deepening Harijan well at Mungiltholuvu.	..	..	900 0 0
			Deepening Harijan well at Mannampalayam.	..	..	750 0 0
			Deepening Harijan well at Arasur, hamlet of Kosavampalayam.	..	..	1,050 0 0
			New public well at Jallamanaickenpatti.	..	..	4,725 0 0
			Deepening the Harijan well at Jallamanaickenpattipudur.	..	..	1,163 0 0
			Deepening the Harijan well at Veedampatti.	..	..	1,350 0 0
			Sinking a new Harijan well at Bomminaickenpatti.	..	..	3,225 0 0
			Deepening the Harijan well at Anaikkadavu.	..	..	975 0 0
			Deepening the Harijan well at Nagore, hamlet of Anaikkadavu.	..	..	825 0 0
			Sinking a new public well at Anaikkadavu.	..	..	4,650 0 0
			Deepening the Harijan well at Pudupalayam.	..	..	2,550 0 0
			Sinking a new Harijan well at Kongalnagaram.	..	..	4,500 0 0
			Deepening the Harijan well at Kongalnagarampudur.	..	..	1,050 0 0
			Deepening the Harijan well at Ravanapuram, hamlet of Kongal nagaram.	..	..	1,800 0 0
			Converting the step well into draw well at Lingamavoor.	..	..	2,100 0 0
			Sinking a new public well at Illuppanagaram.	..	..	3,675 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Udumalpet—*cont.*	Gudimangalam—*cont.*	..	Deepening the public well at Somavarapatti.	..	..	750 0 0
			Deepening the 'public well at Ammapatti, hamlet of Somavarapatti.	..	..	825 0 0
			Deepening the public well at Pedappampatti.	..	..	1,125 0 0
			Sinking a new public well at Lingamanaickenpudur.	..	..	4,238 0 0
			Deepening the public well at Gudimangalam.	..	..	1,725 0 0
			Deepening the Chuckkliar well at Gudimangalam.	..	..	2,100 0 0
			Deepening the Parayar well at Gudimangalam.	..	..	1,950 0 0
			Converting the step well into draw well at Muthusamudram.	..	..	1,200 0 0
			Deepening the Harijan well at Velappanaickenpudur.	..	..	1,463 0 0
			Sinking a new public well at Kottamangalam.	..	..	4,875 0 0
			Deepening the Harijan well at Kottamangalam.	..	..	450 0 0
			Deepening the Harijan well at Varadarajapuram.	..	..	4,725 0 0
			Deepening the Harijan well at Komarapalayam.	..	..	1,200 0 0
			Deepening the Harijan well at Ponneri.	..	..	675 0 0
			Deepening the public well at Sundakkampalayam, hamelt of Ponneri.	..	..	2,850 0 0
			Deepening the Harijan well at Pukkulam.	..	..	1,125 0 0
			Converting the step well into draw well at Pottayampalayam.	..	..	1,725 0 0
			Sinking a new public well at Kolikuttai.	..	..	4,725 0 0
		Renovation of pond at Kottamangalam.	....	..	..	4,550 0 0
			Renovation of pond at Pudupalayam.	..	..	2,500 0 0
			Formaion of earthen road from Athukinathupatti to Udumalpet-Palladam road.	..	..	1,650 0 0
			Formation of earthen road from Murungapatti to Varadarajapuram.	..	..	1,000 0 0
			Formation of earthern road from Kottamangalam to Valliampalayam.	..	..	1,525 0 0
			Formation of earthen road from Pottayampalayam to Poddampatti.	..	..	1,050 0 0
			Formation of earthen road from Udumalpet-Palladam road to Masakkavandenpudur.	..	..	1,050 0 0
			Metalling the road from Sungaramodakku to Ammapatti.	..	..	4,750 0 0
			Metalling the road from Pulankinar to Kongalnagaram.	..	..	6,500 0 0
			Metalling the road from Ramachandrapuram to Kingalnegaram.	..	..	5,000 0 0
			Metalling the road from Veedampatti to Vagatholuvu.	..	..	4,600 0 0
			Metalling the road from Periapatti to Negamam.	..	..	7,900 0 0
			Metalling the road from Pukkulam to Pottayampalayam.	..	..	3,300 0 0
Bhavani ..	Andhiyur ..	Metalling the road from Pallipalayam to Kimthupayur.	....	..	..	1,000 0 0
			New well in S. No. 515 of Manickampalayam.	..	..	1,150 0 0
			New well in S. No. 784 of Thottakudiampalayam.	..	..	1,500 0 0
			Deepening the well in S. No. 143 of Ettikuttaipalayam.	..	..	925 0 0
			New well in S. No. 224 of Nallamoopanur.	..	..	1,550 0 0
			New well in S. No. 43 of Pothiamoopanur.	..	..	1,550 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
					RS.	RS. A. P.
Bhavani—cont.	Andhiyur—cont.	....	New well in S. No. 683 of Michaelpudur.	..	..	1,550 0 0
			Formation of road from Appakudal to Nallamoopanur.	..	..	800 0 0
			Formation of road from Andhiyur Athani to Dasariyur.	..	148	775 0 0
			Formation of road from road Kurichinur to Kudamayanur.	..	374	2,200 0 0
			Metalling the road from Thavittupalayam to Karattupalayam.	..	369	1,250 0 0
			Formation of road from Thavittupalayam to Panangattur.	..	..	1,750 0 0
			Metalling the road from Kandianur to Michealpalayam.	..	271	800 0 0
			Formation of road from Michaelpalayam to Karattupalayam.	..	101	1,350 0 0
			Metalling the road from Thavittupalayam to Andhiyur colony.	..	523	4,900 0 0
			Metalling the road from Andhiyur to Pallipalayam.	..	..	1,800 0 0
			Metalling the road from Andhiyur to Gettisamudram colony.	..	212	3,100 0 0
			Formation of road from Thattakudiampalayam to Appakudal road.	..	..	2,250 0 0
			New School building at Pudupalayam.	..	..	4,000 0 0
	Kurichi ..	Formation of road from Kalbavi to Tottipalayam.	....	..	..	900 0 0
		Formation of road from Pachapalli to Paruvachi.	....	..	446	1,250 0 0
		Formation of road from Thottianur to Olagadam border Ammanipalayam.	....	..	..	3,300 0 0
			New well in S. No. 330 of Vedikaranpalayam.	..	355	1,350 0 0
			New well in S. No. 381 of Pichanur ..	..	..	1,350 0 0
			New well in S. No. 39 of Nagireddipalayam.	..	235	1,650 0 0
			New well in S. No. 187 of Thalapalayam.	..	486	1,350 0 0
			New well in S. No. 227 of Periakurumbapalayam.	..	..	1,350 0 0
			New well in S. No. 256 of Koolikaranpalayam.	..	..	1,400 0 0
			New well in S. No. 203 of Kathampalayam.	..	..	1,350 0 0
			New well in S. No. 551-B of Sanarpalayam.	..	..	1,350 0 0
			New well in S. No. 59 of Mettupalayam.	..	..	1,250 0 0
			New well in S. No. 178 of Tottipalayam.	..	..	1,550 0 0
			New well in S. No. 451 of Manickampalayam.	..	..	1,150 0 0
			New well in S. No. 805 of Mondipalayam.	..	..	1,550 0 0
			New well in S. Nos. 8 and 17 of Ammampalayam.	..	..	850 0 0
			New well in S. No. 172 of Kalbavi ..	..	..	1,350 0 0
			Metalling the road from Erattakaradu to Kannadipalayam.	..	405	1,200 0 0
			Formation of road from Appakudal road to Punnam Paruvachi border.	..	..	4,100 0 0
			Formation of road from Kurichi Syphum to Koochikallur.	..	..	2,250 0 0
			Metalling the road from Olagadam to Kolandapalayam.	..	1,540	5,200 0 0
			Formation of road from Chinnakurumbapalayam to Manickampalayam.	..	..	2,100 0 0
	Ammapet.	....	New well in S. No. 82/1 of Illippili	..	..	1,500 0 0
			New well in S. No. 432 of Sundarareddipuram.	..	331	1,200 0 0
			Deepening the well in S. No. 40 of Upplianur.	..	280	1,500 0 0
			New well in S. No. 663 of Patlur ..	..	..	1,500 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					RS.	RS. A. P.
Bhavani—cont.	Ammapet—cont.	....	Rural dispensary building at Ammapet.	..	773	3,400 0 0
			Formation of road from Giddampatti to Pothaneri.	..	275	2,000 0 0
			Formation of road from Bhavani Mettur road to Palamalai hills.	..	458	2,450 0 0
			School building works at Periakurumbapalayam.	..	..	3,700 0 0
			School building at Kundanthottam.	..	..	3,700 0 0
			School building at Chennampatti ..	..	..	3,350 0 0
			School building at Guruvareddiyur.	..	..	7,500 0 0
	Bhavani ..	Latrine at Dhalavaipet ..	....	..	238	475 0 0
		Latrine at Jambai..	....	..	249	475 0 0
		Bathing ghat at Vellipillaiyar Koil road on the river Cauvery bank.	....	..	795	2,100 0 0
		Construction of side revetment and gravelling the cross road in the Wodders' colony north to south.	....	..	377	1,000 0 0
		Construction of side revetment and gravelling the second road in the Wodders' colony.	....	..	684	2,400 0 0
		Construction of side revetment and gravelling the first road in the stone Wodders' colony.	....	..	446	2,200 0 0
		Construction of side revetment and gravelling the second stone Wodders' colony.	....	..	133	1,000 0 0
		Constructing side revetment and gravelling the road in the Harijan colony.	....	..	219	500 0 0
		Constructing side revetment for the cross road joining Andhiyur-Chellampalayam road.	....	..	459	1,000 0 0
			New well in S. No. 111 of Nalliampalayam.	..	240	1,550 0 0
			New well in S. No. 360 of Chinniampalayam.	..	396	1,450 0 0
			New well in S. No. 813 of Perumapalayam.	..	..	1,150 0 0
			Providing a deep well with automatic pumpset with 2 h.p. electric motor to the panchayat board well at Varnapuram.	..	..	2,750 0 0
			New well in S. No. 900, Wodders' colony.	..	65	1,500 0 0
			New well in Srinivasapuram at Bhavani.	..	570	1,800 0 0
			New well in S. No. 627/1 of Malayamparaikadu.	..	..	1,550 0 0
			Bathing ghat at Dhalavaipet ..	..	..	450 0 0
			Bathing ghat at Periamolapalayam.	..	..	450 0 0
			Bathing ghat in the weekly market thorai on the Cauvery river bank (for males).	..	247	1,300 0 0
			Bathing ghat in the weekly market thorai on the Cauvery river bank (for females).	..	192	1,300 0 0
			Latrine in the Harijan colony at	..	127	540 0 0
			Bhavani Materntity ward at Varnapuram.	..	1,267	9,250 0 0
			Formation of road from Dalavaipet to Periavadamalaipalayam.	..	341	650 0 0
			Formationof road from Andhiyur road to Chinniampalayam.	..	419	1,500 0 0
			Formation of road from Itteri connecting Sinnavadamalaipalayam to Karjukkupalayam.	..	..	850 0 0
			Providing dustless surfacing with precavated chips from road branching from 0/7 of Andhiyur road to Bhavani.	..	1,947	9,700 0 0
			Constructing side revetment and gravelling the third road at Varnapuram.	..	443	1,350 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
					RS.	RS. A. P.
Bhavani—cont.	Bhavani—cont.	....	Constructing side revetment and gravelling the Cross road at Varnapuram.	..	182	525 0 0
			Constructing side revetment and gravelling the first road in the Wodders' colony.	..	144	2,400 0 0
			Providing dustless surfacing to the weekly market road branching from Main (H) road.	..	..	1,375 0 0
			Constructing side revetment and gravelling the road running in point of Mohan Picture Palace road and in point of Sri V. K. Gowriah Chettiar's house.	..	162	1,000 0 0
Palladam ..	Palladam	....	Deepening and repairs to the public well at Segampalayam.	..	..	694 0 0
			Excavating a new draw well for the public at Chennimalaipalayam.	..	..	2,700 0 0
			Deepening the public well at Kalivelampatti.	..	..	112 0 0
			Improving and deepening the well at Velappagoundenpalayam.	..	..	1,350 0 0
			Sinking a well at Arakulam ..	..	..	1,762 0 0
			Sinking a well at Perumagoundenpalayam.	..	..	975 0 0
			Deepening and improving the public well at Karanampettai.	..	..	600 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Mettupalayam, hamlet of Poomalur.	..	..	712 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Pethamulipalayam.	..	..	975 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Karumampalayam.	..	..	1,462 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Karumampalayam.	..	..	1,162 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Pulliappampalayam.	..	..	525 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Pulliappampalayam.	..	..	675 0 0
			Deepening and improvements to the public well at K. Krishnapuram.	..	70	1,725 0 0
			Deepening and improvements to the Harijan well at K. Krishnapuram.	..	12	825 0 0
			Deepening and repairs to the Adi-Dravida well at K. Krishnapuram.	..	32	337 0 0
			Deepening and improvements to the public well at Puliyampatti.	..	..	1,275 0 0
			Deepening and repairs to the Adi-Dravida well at Puliyampatti.	..	..	412 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at M. Uthukuli.	..	..	300 0 0
			Converting a step well into a draw well at Pasur.	..	..	4,500 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Idayapalayam.	..	83	637 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Sengodampalayam.	..	37	525 0 0
			Deepening and improvements to the public well at Sengodampalayam.	..	..	1,312 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Karadibavi.	..	..	1,500 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Ellaban.	..	..	487 0 0
			Deepening and improvements to the public well at Kavundampalayam.	..	..	2,100 0 0
			Supplying and fixing a pumpset to the public well at Sedapalayam.	..	..	4,350 0 0
			Supplying and fixing a pumpset to the public well at Kosavampalayam.	..	..	5,325 0 0
			Supplying and fixing a pumpset to the public well at Thekkupalayam.	..	..	2,550 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Uthukuli.	..	25	450 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Ganapathipalayam.	..	..	450 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					RS.	RS. A. P.
Palladam—*cont.*	Palladam—*cont.*	....	Sinking a new well at Kalinadupalayam.	..	..	1,425 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Ayyampalayam.	..	..	262 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Velampalayam.	..	..	525 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Semmipalayam.	..	..	525 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Vadugapalayam.	..	..	637 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Samigoundenpalayam.	..	..	487 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Ammapalayam.	..	..	300 0 0
			Supplying and fixing a pumpset for the public well at Puliyampatti.	..	..	2,100 0 0
	Varapatti ..	....	Deepening and repairs to the Harijan well at Chandrapuram.	..	..	337 0 0
			Sinking a well at Ponnakari ..	..	..	2,238 0 0
			Sinking a well at Bogampatti ..	..	100	937 0 0
			Deepening and improving to the Harijan at Jallipatti.	..	..	2,475 0 0
			Deepening and improving the public well at Senjeripudur.	..	..	975 0 0
			Deepening the Harijan well at J. Krishnapuram.	..	52	412 0 0
			Deepening and improving the Harijan well at Salaipudur.	..	6	787 0 0
			Deepening and improving the Harijan well at J. Krishnapuram.	..	17	450 0 0
			Deepening the Harijan well at Thalakkarai.	..	50	562 0 0
			Deepening and improving the Harijan well at Pachagoundenpalayam.	..	..	637 0 0

			Deepening and improving the Harijan well at Valasupalayam.	..	..	750 0 0
			Deepening the Harijan well at Nandipuram.	..	27	712 0 0
			Deepening the Harijan well at Malayandipalayam.	..	25	1,012 0 0
			Deepening the public well at Santhamanaickenpalayam.	..	29	712 0 0
			Deepening the Harijan well at Poorandamapalayam.	..	50	675 0 0
			Deepening the Adi-Dravida well at Komarapalayam.	..	25	562 0 0
			Deepening and improving the Harijan well at Selligoundenpudur.	..	25	712 0 0
			Deepening and repairs to the public well at Vadavedampatti.	..	30	712 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Vadavedampatti.	..	40	675 0 0
			Deepening the Harijan well at Odakkalpalayam.	..	37	412 0 0
			Deepening and repairs to the western public well at Senjeri.	..	25	1,050 0 0
			Deepening and repairs to eastern side public well at Senjeri.	..	25	975 0 0
			Deepening and repairs to Harijan well at Senjeri.	..	25	187 0 0
			Deepening and repairs to public well at Palayur, hamlet of Komarapalayam.	..	25	937 0 0
			Deepening and repairs to Harijan well at Komarapalayam.	..	25	637 0 0
			Deepening and repairs to Harijan well at Mettulakshminaickenpalayam.	..	..	375 0 0
			Deepening and repairs to public well at Chinnakuyilai.	..	46	600 0 0
			Deepening and repairs to Harijan well at Kallapalayam.	..	..	487 0 0
			Deepening and repairs to public well at Pappanpatti.	..	..	562 0 0
			Deepening and improving the public well at Chandrapuram.	..	25	1,950 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Erode ..	Perundurai ..	Formation of a road at mile 1/1 to Karuppankoil in M. C. trunk road at mile 282/6.	....	..	..	2,850 0 0
		Formation of a road from Vijayamangalam to Krishnapuram.	....	..	..	1,000 0 0
		Formation of a well in Vettuvapalayam.	....	..	..	4,050 0 0
		Purchase of equipment for the T.B. Sanatorium for a modern operation theatre at Perundurai.	....	..	..	10,000 0 0
		Opening a maternity centre at Madathupalayam.	....	..	..	3,750 0 0
		Purchase of cattle for improvement of the milk yield of cows maintained by the cows at Perundurai Sanatorium Co-operative Society.	....	..	..	10,000 0 0
		Constructing a cattle-shed in the dairy farm in T.B. in the Perundurai Sanatorium.	....	..	..	1,400 0 0
			Formation of a road from Thudupathy-Nallampatti road at mile 1 in Thottinaickanur (via) Thalayampalayam.	..	..	1,850 0 0
			Formation of a road from Perundurai-Gobichettipalayam road at mile 3 to Pallapalayam.	..	..	700 0 0
			Formation of a road from Perundurai-Kunnathur road to Thalayampalayam.	..	..	1,250 0 0
			Formation of a road from Perundurai Gobichettipalayam road at mile 6/1 to Vellachettipalayam.	..	..	1,400 0 0
			Formation of a road from Perundurai road to Vellachettipalayam Keeleripalayam.	..	..	600 0 0
			Formation of a road from Kunnathur road to Ellapalayam.	..	..	1,200 0 0
			Formation of a road from Vijayamangalam-Thingalur road at mile 1/1 to Periaveera Sangili.	..	..	700 0 0
			Formation of a road from Kinipalayam to Vijayamangalam.	..	..	850 0 0
			Formation of a road from Kunnathur-Perundurai road at mile 7/3 to Kaikolapalayam.	..	..	1,550 0 0
			Formation of a road from Kunnathur-Perundurai road to Kinipalayam.	..	..	3,300 0 0
			Formation of a road from Vijayamangalam to Kinipalayam.	..	..	2,100 0 0
			Formation of a road from M.C. road at mile 285/6 to Vijayamangalam-Seenapuram road.	..	..	550 0 0
			Formation of a road from Vijayamangalam-Kunnathur road at mile 5/0 M.C. road.	..	..	1,750 0 0
			Formation of a road from Pappampalayam to Perundurai-Kunnathur at 7th mile.	..	..	2,900 0 0
			Formation of a road from Thekupalayam to Thingalur-Graynagar road.	..	..	775 0 0
			Formation of a road from Veerappagoundenpudur to Thingalur.	..	..	3,100 0 0
			Formation of a road from Veerappagoundenpudur to Perundurai-Kunnathur road.	..	..	3,800 0 0
			Formation of a road from Sellappampalayam to Thingalur-Nallampatti road.	..	..	1,125 0 0
			Formation of a road from Perundurai Kanjikoil road at 1/4 to Perundurai-Pethampalayam road at 1/3 (via) K. Sellipalayam.	..	..	1,560 0 0
			Formation of a road from M.C. road 278/5 to Perundurai-Kanjikoil road at 1/2 (via) Velliampalayam.	..	..	1,150 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of the works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
						RS. A. P.
Erode—cont.	Perundurai—cont. ..	....	Formation of a road from Perundurai-Pethampalayam road 1/1 to Perundurai - Gobichettipalayam road 0/7 (via) Seelampathi.	..	..	2,175 0 0
			Metalling the road from Erode-Perundurai road 11/2 to M.C. road 280 in Vada-Perundurai.	..	..	475 0 0
			Metalling the road from Perundurai-Pethampalayam road 0/2 to Perundurai - Gobichettipalayam road 0/4 (via) Thiruvenkitampalayampudur.	..	..	2,750 0 0
			Metalling the road from Perundurai-Kanjikoil road 0/2 to Perundurai-Pethampalayam road 0/2 (via) Thiruvenkitampalayam.	..	..	1,200 0 0
			Formation of a road from Perundurai Kanjikoil road to Perundurai-Pethampalayam road at 2/2 (via) Thethampalayam.	..	..	2,475 0 0
			Metalling the road from Perundurai-Kunnathur road 0/1 to Perundurai-Kunnathur road 0/7 (via) Kalliampudur.	..	..	3,750 0 0
			Formation of a road from Perundurai-Erode road at 15/5 to M.C. road 279.	..	..	1,125 0 0
			Formation of a road from M.C. road to Kalliampudur.	..	..	1,500 0 0
			Construction of a new well in S. No. 155-A of Kinipalayam.	..	..	3,375 0 0
			Well in S. No. 93 of Pachagoundenpalayam.	..	..	3,225 0 0
			Well in S. No. 436 of Mandiripalayam.	..	..	3,300 0 0

			Well in S. No. 109 of Karattur ..	..	..	3,750 0 0
			Well in S. No. 359 of Thandayagoundenpalayam.	..	..	3,525 0 0
			Well in S. No. 14 of Pusarinaickanur.	..	..	3,075 0 0
			Well in S. No. 59 of Puliampatti ..	..	..	3,425 0 0
			Well in S. No. 103 of Palakarai ..	..	..	3,300 0 0
			Well in S. No. 483 of Vadakkuperundurai.	..	..	4,875 0 0
			Well in S. No. 115 of Ellapalayam.	..	..	3,075 0 0
			Well in S. No. 66 of Suranaickanur.	..	..	2,550 0 0
			Well in S. No. 238 of Maranaickanur.	..	..	3,075 0 0
			Well in S. No. 19 of Unjapalayam.	..	..	3,075 0 0
			Well in S. No. 31 of Malanaickanur.	..	..	2,550 0 0
			Well in S. No. 22 of Thalayapalayam	..	..	2,550 0 0
			Constructing a well in S. No. 144, Kallipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a well in S. No. 518, Mandiripalayampudur.	..	..	3,000 0 0
			Constructing a well in S. No. 188 of Thottiseelampatti.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a well in S. No. 220 of Seelampatti.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a well in S. No. 100/2, Ellapalayampudur.	..	..	2,812 0 0
			Constructing a well in S. No. 65 of Thiruvenkitampalayampudur.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a well in S. No. 16, Savadipalayam.	..	..	3,525 0 0
			Constructing a well in S. No. 6300, Thottipalayam.	..	..	3,425 0 0
			Constructing a well in S. No. 208-A, Thottipalayam.	..	..	3,425 0 0
			Constructing a well in S. No. 196, Vadamalaigoundenpalayam.	..	..	3,425 0 0
			Constructing a well in S. No. 239, Servaikaranpalayam.	..	..	3,425 0 0
			Deepening and improving the well (public) in S. No. 96, Kasukkaranpalayam.	..	..	2,100 0 0
			Deepening and improving the well (public) in S. No. 11, Injampalayam.	..	..	2,100 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Erode—*cont.*	Perundurai—*cont.*	.. ....	Deepening the Harijan well in S. No. 452, Mandiripalayampudur.	..	..	1,200 0 0
			Deepening the Harijan well in S. No. 82, Nagappagoundenpalayam.	..	..	900 0 0
			Deepening the Harijan well in S. No. 211, Kambliampatti cusba.	..	..	1,875 0 0
			Deepening the Harijan well in S. No. 315, Karibellampalayam.	..	..	1,275 0 0
			Deepening the Harijan well in S. No. 315/1 of Kasipillampalayam.	..	..	1,825 0 0
			Deepening the Harijan well in S. No. 90/2, Sanarpalayam.	..	..	1,575 0 0
			Improvement to the water-supply arrangements to the Perundurai Sanatorium.	..	..	3,750 0 0
			Deepening and improving the well (public) in S. No. 108, Kasukaranpalayam.	..	..	3,450 0 0
			Deepening and improving the Harijan well in S. No. 144, 145/G1, B. of Thingalur.	..	..	1,350 0 0
			Deepening and improving the Harijan well in S. No. 117 of Madathupalayam.	..	..	1,875 0 0
			Deepening and improving the Harijan well in S. No. 198 C, Pagalayur, hamlet of Vijanpuri.	..	..	1,350 0 0
			Deepening and improving the Harijan well in S. No. 274, Polavapalayam.	..	..	2,025 0 0
			Deepening and improving the (Harijan) well in S. No. 147 A/4 of Vijayapuri Chatram well.	..	..	1,800 0 0
			Deepening and improving the (Harijan) well in S. No. 431, Sanarpalayam, hamlet of Vijayapuri.	..	..	1,200 0 0
			Deepening and improving the (Harijan) well in S. No. 255/2, Pallakattur, hamlet of Kambuliampatti.	..	..	1,200 0 0
			Deepening and improving the (Harijan) well in S. No. 247 of Polavapati, hamlet of Thingalur.	..	..	1,425 0 0
			Deepening and improving the (Harijan) well in S. No. 297, Perumpali, hamlet of Thingalur.	..	..	1,275 0 0
			Deepening and improving the (Harijan) well in S. No. 61 of Kalliampudur, hamlet of Vijayapuri.	..	..	1,650 0 0
			Improvement to the water supply arrangements to the Perundurai Sanatorium.	..	..	7,854 0 0
			Construction of a school building at Olapalayam.	..	..	1,850 0 0
			Construction of a school building at Madathupalayam, hamlet of Perundurai.	..	..	3,400 0 0
			Construction of a school building at Thoppupalayam.	..	..	3,350 0 0
			Construction of a school building at Panickampalayam.	..	..	3,350 0 0
			Construction of a school building at Kinnipalayam.	..	..	3,250 0 0
			Construction of a school building at Periaveerasangili.	..	..	3,400 0 0
			Construction of a school building at Dasampalayam.	..	..	3,250 0 0
			Construction of a school building at Perundurai Sanatorium.	..	..	5,600 0 0
			Construction of a maternity centre at Perundurai.	..	..	8,650 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Erode—cont.	Uthukuli	..	Formation of a earthern road from Gobichettipalayam - Dharapuram road at 16/3 to Nachikadu.	..	..	1,500 0 0
			Formation of a road from M.C. road 291 to Nallagoundenpalayam.	..	..	1,350 0 0
			Formation of a road from Tirupur-Vijayamangalam road to Chenniagoundenpalayam.	..		1,125 0 0
			Formation of a road from Gobichettipalayam-Dharapuram road at 18/5 to Chengapalli tank.	..	..	1,925 0 0
			Metalling the road from Palanigoundenpalayam Junction at 0/5 to Kusthripalayam.	..	..	2,300 0 0
			Metalling the existing road from 18/5 of Gobichettipalayam-Dharapuram road to Nallagoundenpalayam.	..	..	1,825 0 0
			Metalling the road from Uthukuli Railway Station road to corner of east and west streets of Uthukuli.	..	..	825 0 0
			Formation of a road from Morattupalayam to Senapathichettipalayam.	..	..	1,400 0 0
			Formation of a road at 20/3 to Chengapalli-Goundenpalayam road.	..	..	1,100 0 0
			Deepening and reconstructing the well in S. No. 103 C of Thottan Thottam.	..	..	3,075 0 0
			Deepening of well in S. No. 44 A of Kunnampatti.	..	..	1,987 0 0
			Constructing a new well in S. No. 296 of Palanigoundenpalayam.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a new well in S. No. 150 of Vadugapalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a new well in S. No. 239 of Pudupalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a new well in S. No. 100 of Maranoor.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a new well in S. No. 61 of Varapalayam.	..	..	2,700 0 0
			Constructing a new well in S. No. 181 of Ichipalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a new well in S. No. 65-A of Reddipalayam.	..	..	3,225 0 0
			Constructing a new well in S. No. 270 of Vengalapalayam.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a new well in S. No. 89 of Pappampalayam.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a new well in S. No. 144 of Govindampalayam.	..	..	3,650 0 0
			Constructing a new well in S. No. 353 of Salapalayam.	..	..	3,225 0 0
			Constructing a new well in S. No. 36 of Unjakadu.	..	..	2,625 0 0
			Constructing a new well in S. No. 41 of Servelampalayam, hamlet of Rakkiapalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a new well in S. No. 48 of Naduvelampalayam.	..	..	2,625 0 0
			Constructing a new well in S. No. 110 of Kottayagoundenpalayam.	..	..	2,625 0 0
			Deepening of well in S. No. 548 of Chengapalli.	..	..	3,350 0 0
			Deepening of well in S. No. 73 of Sellipalayam.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a well in S. No. 453 of Palanigoundenpalayam.	..	..	3,525 0 0
			Constructing a well in Chenniagoundenpalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a well in S. No. 277 of Senjeripalayam.	..	..	3,525 0 0
			Constructing a well in S. No. 276 of Sambavallam.	..	..	3,525 0 0
			Constructing a well in S. No. 234 of Malagoundenpalayam.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a well in S. No. 150 of Pachagoundenpalayam.	..	..	1,650 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Erode—cont.	Uthukuli—cont.	..	Constructing a well in S. No. 213-1 of Polavapalayam.	..	..	1,935 0 0
			Constructing a well in S. No. 416 of Sadapalayam.	..	..	2,100 0 0
			Constructing a well in S. No. 25 of Chettipalayam.	..	..	4,875 0 0
			Constructing a well in S. No. 375 of Dalavaipalayam.	..	..	1,925 0 0
			Constructing a well in S. No. 160 of Karaichukli theruvu.	..	..	2,850 0 0
			Constructing a well in S. No. 14-1 of Velampalayam.	..	..	2,625 0 0
			Constructing a well in S. No. 151 of Aruvankattupalayam.	..	..	3,675 0 0
			Constructing a well in S. No. 15 of Eranaickanur.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a well in S. No. 61 of Sengalipalayam.	..	..	3,675 0 0
			Constructing a well in S. No. 255-B of Ponnegoundenpalayam.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a well in S. No. 13 of Nallakattipalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a well in S. No. 187 of Velliampalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a well in S. No. 77 of Anaipalayam.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a well in S. No. 533 of Sanarpalayam.	..	..	975 0 0
			Constructing a well in S. No. 8 of Erumakkarampalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a well in S. No. 66 of Alampalayam.	..	..	3,600 0 0
			Constructing a well in S. No. 4 of Veppampalayam.	..	..	3,375 0 0

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7) RS. A. P.
			Constructing a well in S. No. 78 of Sukkagoundenpalayam.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a well in S. No. 162 of Mekkuthatchampalayam.	..	..	1,050 0 0
			Constructing a well in S. No. 386 of Kumarikkalpalayam.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a well in S. No. 117 of Koonampattipudur.	..	..	1,425 0 0
			Constructing a well in S. No. 350 of Pudur.	..	..	3,225 0 0
			Constructing a well in S. No. 27 of Puthurpallapalayam.	..	..	3,225 0 0
			Deepening of well in S. No. 61 of Nalakoilthotipalayam.	..	..	1,500 0 0
			Deepening of well in S. No. 6-A of Sottagoundenpalayam.	..	..	3,150 0 0
			Deepening of well in S. No. 86 of Sottagoundenpalayam.	..	..	1,500 0 0
			Deepening of well in S. No. 42-A of Vattalapathy.	..	..	1,325 0 0
			Deepening of well in S. No. 377 of Ammapalayam.	..	..	975 0 0
			Deepening of well in S. No. 89 of Sundakkampalayam.	..	..	1,050 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 84-A of Thereeswarampalayam.	..	..	1,500 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 173 of Uthukuli.	..	..	1,725 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 59 of Vellagoundanur, hamlet of Vadugapalayam.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 131-E of Periapalayam.	..	..	1,800 0 0
			Deepening of (Harijan) well in Erukkalampalayam.	..	..	1,650 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 139 of Sellipalayam, hamlet of P. Pallapalayam.	..	..	1,650 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 41 B-1 of Uthukuli Public.	..	..	1,425 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 86 of Parapalayam, hamlet of Pallavarayampalayam.	..	..	1,275 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Erode—cont.	Uthukuli—cont.	....	Deepening of (Harijan) well in S. No. 93-C of Virumandampalayam.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 150 of Sadapalayam, hamlet of Sengarpalli.	..	..	900 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 83 of Karumanparai.	..	..	900 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 188 of Nadupatta cusba.	..	..	900 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 5 of Ayyampalayam.	..	..	1,875 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 10 of Nallakattipalayam.	..	..	1,125 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 145 of Thottivalasu.	..	..	1,075 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 98 of Kodiampalayam.	..	..	1,075 0 0
	..		Deepening of (Harijan) well in S. No. 78 of Navakadu.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 57 of Pulankulam.	..	..	1,425 0 0
			Deepening of public well in S. No. 65 of Pulankulam.	..	..	900 0 0
			Deepening of public well in S. No. 33 of Vamalaigoundenpalayam.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of public well in S. No. 80 of Sengalipalayam.	..	..	825 0 0
			Deepening of public well in S. No. 26 of Kilakkuthatchampalayam.	..	..	1,200 0 0
			Construction of a well in S. No. 42 of Pulankulam.	..	..	3,225 0 0
			Construction of a well in S. No. 156 of Sandayapalayam.	..	..	3,225 0 0
	Chennimalai ..		Construction of a well in S. No. 47 of Sengalipalayam.		..	3,225 0 0
			Construction of a well in S. No. 201 of Sithandipalayam.	..	..	3,225 0 0
			Construction of a well in S. No. 97-D of Devamplayam.	..	..	3,225 0 0
			Construction of a school building at Sengapalli.	..	..	3,000 0 0
			Formation of a road from Perundurai-Chennimalai road at 2/5 to Servampathy.	..	..	600 0 0
			Formation of a road from Perundurai-Chennimalai road at 3/6 to Valayudampalayam (via) Polavanur.	..	..	2,225 0 0
			Constructing of a well in S. No. 59 of Koilpalayam.	..	..	3,550 0 0
			Constructing of a well in S. No. 346 of Ichipatti.	..	..	3,550 0 0
			Construction of a well in S. No. 482 of Olapalayam.	..	..	3,550 0 0
			Construction of a well in S. No. 518 of Karukkupalayam.	..	..	3,550 0 0
			Construction of a well in S. No. 127 of Chinnapidariyur.	..	..	3,550 0 0
			Construction of a well in S. No. 149 of Kolathupalayam.	..	..	3,550 0 0
			Deepening of well in S. No. 100 of Servampathy.	..	..	675 0 0
			Deepening of wel in S. No. 137 of Moonampalli.	..	..	1,075 0 0
			Deepening of a well in S. No. 59 of Kongayampalayam.	..	..	1,875 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 399 of Ichipatti.	..	..	1,275 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 281-A of Chinniankarivalasu.	..	..	1,350 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 598 of Karipallampalayam, hamlet of Ingur.	..	..	1,350 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. Nos. 257, 258 and 262-A of Chennimalai Park well.	..	..	1,950 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
					RS. A. P.	RS. A. P.
Erode—cont.	Chennimalai—cont.	....	Deepening of (Harijan) well in S. No. 446-1 of Vaipadi cusba.	..	..	1,545 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. No. 251 of Puliampalayam.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 18-B of Elayampalayam.	..	..	1,500 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 559-B of Kuttapalayam, hamlet of Ingur.	..	..	1,500 0 0
			Deepening of (Harijans) well in S. No. 559-A of Eattupalayam, hamlet of Ingur.	..	..	1,825 0 0
			Deepening of (Harijans) well in S. No. 926 of Goundenpudur.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of (Harijans) well in S. No. 430-2 of Polavanur.	..	..	1,200 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 243 of Sullimadu, hamlet of Vaipadi.	..	..	1,875 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 299 of Palapalayam, hamlet of Ingur.	..	..	1,500 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 786-2 of Vettukattuvalasu, hamlet of Ingur.	..	..	1,350 0 0
			Deepening of (Harijan) well in S. No. 475-2 of Velayudhampalayam.	..	..	1,125 0 0
Avanashi ..	Annur ..	Construction of an overhead tank at Kunnathurpudur.	....	..	..	1,500 0 0
		Formation of an approach road from Coimbatore-Sathy road to Kunnathurpudur.	....	..	140 0 0	450 0 0
			Sinking of a new well at Pilliappampalayam.	..	464 10 0	1,750 0 0
			Deepening of a well at Pudupalayam, hamlet of Pasur.	..	..	850 0 0
			Deepening and reconstruction of (Harijan) well at Sokkatampalli, hamlet of Pugalur.	..	..	2,025 0 0
			Deepeing and reconstruction of the public well in S. No. 402 of Kunnathur.	..	..	2,500 0 0
			Deepening and reconstruction of the public well at Arugampalayam, hamlet of Masagoundenchettipalayam.	..	..	2,250 0 0
			Deepening and reconstruction of the public well at Pudupalayam, haml of Pasur.	..	..	2,050 0 0
			Construction of a building for a dispensary at Masagoundenchettipalayam.	..	..	3,700 0 0
			Construction of a building for a dispensary at Pugalur.	..	..	3,300 0 0
			Construction of a building for a dispensary at Pasur.	..	..	3,550 0 0
			Metalling the road from 13/6 Coimbatore-Sathy road to Kurumbapalayam.	..	..	2,200 0 0
			Forming a road from Pudupalayam to Thekkupalayam in Pasur village.	..	192 10 8	1,300 0 0
			Forming a road from Pudupalayam to Madreddipalayam in Pasur Village.	..	87 0 0	600 0 0
			Forming a road from Pasur branching off from 23/6 Coimbatore-Sathy road to Pudupalayam.	..	187 0 0	1,725 0 0
			Forming a road from Pudupalayam to Coimbatore-Sathy to (via) Annur Mettupalayam.	..	328 5 4	1,900 0 0
			Forming a road from 0/5 Pugalur to Annur-Sirumugai road to Mudukkanthorai.	..	..	600 0 0
			Forming a road from 24/6 of Tiruppur-Mettupalayam road to Goparasipuram.	..	..	1,550 0 0
			Forming a road from Pugalur branching off from 24/8 of Tiruppur-Mettupalayam road to Karaigoundenpalayam.	..	..	1,900 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					RS. A. P.	RS. A. P.
Avanashi—cont.	Annur—cont.	....	Forming a road from Pugalur, branching off from Tiruppur-Mettupalayam road to Pattakaranur (via) Thalathurai.	..	..	1,350 0 0
			Forming a road from Pugalur, branching off from 25/2 of Tiruppur-Mettupalayam road to Anaipallipudur meeting Annur-Sirumugai road at 5/2.	..	..	2,300 0 0
			Construction of a building for an Elementary School at Masagoundenchettipalayam.	..	527 8 0	3,750 0 0
			Construction of a building for school at Pasur.	..	..	3,200 0 0
	Sirumugai ..	....	Sinking a new well at Irumbarai ..	..	..	1,700 0 0
			Constructing a new well at Lingapuram, hamlet of Sirumugai.	..	..	2,350 0 0
			Sinking a new well at Lingapuram, hamlet of Sirumugai.	..	..	1,850 0 0
			Deepening the Harijan well at Pattakaranpalayam, hamlet of Irumbarai.	..	..	950 0 0
			Construction of a building for a dispensary at Sirumugai.	..	1,107 0 0	2,750 0 0
			Metalling the road from Pugalur to Pethikuttai-Puliampatti road.	..	..	4,850 0 0
			Forming a road from Kammalathottipalayam to Coimbatore-Sathy road meeting at mile 24/6.	..	60 0 0	500 0 0
			Forming a road from Pugalur, branching off from 25/3 of Tiruppur-Mettupalayam road to Vadakkalur.	..	..	2,300 0 0
			Construction of a building for an Elementary School at Chinnakallipatti.	..	..	1,700 0 0
	Mettupalayam ..	....	Constructing a new well for Harijans in S. No. 119/2 of Bellathi village.	..	..	1,900 0 0
			Deepening the existing Harijan well in S. No. 347 of Gandaipalayam, hamlet of Thekkampatti.	..	..	110 0 0
			Formation of an earthen road from Tholampalayam-Karamadai road to Kandiyur.	..	1,965 0 0	2,500 0 0
			Forming a road from Thekkampatti to Basuvankoil meeting Karamadai-Tholampalayam road at mile 3/4.	..	800 0 0	3,100 0 0
			Forming a road for 7 furlongs up to Bettathamman Temple in Marudur village.	..	..	1,950 0 0
			Construction of an additional building for the Mahajana High School, Mettupalayam.	..	..	5,400 0 0
			Forming a road from Gandhaipalayam in Thekkambatti-Basuvankoil road.	..	..	375 0 0
	Cheyur	....	Converting a step-well into a draw well at Thandakarampalayam.	..	..	1,800 0 0
			Improvement to the tank in Thandakarampalayam.	..	..	1,800 0 0
			Forming an earthen road from Ammasaichettipudur to Mandipalayam.	..	60 0 0	625 0 0
			Forming a road from 6/5 of Avanashi-Puliampatti road to Salaipalayam.	..	..	1,250 0 0
			Forming a road from 6/5 of Avanashi-Puliampatti road to Avanaiputhur.	..	..	900 0 0
			Forming a road from Kanurpudur to Thandakarampalayam.	..	..	3,000 0 0
			Construction of a building for an Elementary School at Thandakarampalayam.	..	..	3,750 0 0
	Avanashi ..	Construction of an High School building at Avanashi.	....	..	..	10,000 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Coimbatore ..	Thondamuthur ..	...	Installation of pumpset, construction of an overhead tank and provision of pipes to the public well at Thondamuthur village.	..	..	4,650 0 0
			Deepening the well, construction of an overhead tank and provision of an electric motor pumpset in Dhaliyur.	..	..	4,125 0 0 2,750 0 0
			Construction of a platform and parapet to the existing well at Kolathupalayam.	..	..	187 0 0
			Deepening the existing well at Ooliyampalayam, hamlet of Kalikkanaickenpalayam.	..	..	337 0 0
			Deepening the existing well at Poochiyur.	..	..	900 0 0
			Construction of an overhead tank, pump-house and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Puluvapatty.	..	..	4,312 0 0
			Providing a deep well submergible pumpset for the public well near market at Thondamuthur.	..	..	1,875 0 0
			Supplying a pumpset to the Panchayat Board well at Ikkaraiboluvampatti village.	..	..	1,125 0 0
			Do.	..	..	1,200 0 0
			Do.	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing a pumpset at Madampatti well.	..	..	1,200 0 0
			Installing 3 h.p. pumpset at Sennanur drinking-water well at Madampatti Panchayat.	..	..	1,200 0 0
			Installing a pumpset at Karadimadai drinking-water well.	..	..	1,200 0 0
			Installing a pumpset at Kuppanur drinking-water well.	..	..	1,200 0 0
			Improvements to the water-supply arrangements at Poondi, Boluvampatti Panchayat.	..	..	6,187 0 0
			Supplying and installing 3 h.p. electric pumpset at Angalammankoil well in Ikkaraiboluvampatti.	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing a pumpset and steel tank to the well at Karadimadai of Manupatti Panchayat.	..	..	3,725 0 0
			Supplying and installing a pumpset and steel tank to the well at Sellappagoundenputhur in Madampatti Panchayat.	..	..	3,725 0 0
			Supplying and installing a pumpset and erecting a distribution reservoir at Madampatti.	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a pumpset and erecting a distribution tank at Sennanur drinking-water well.	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a pumpset and erecting a distribution tank of 1,500 gallons capacity at Kuppanur drinking-water well.	..	..	1,425 0 0
			Supplying and installing a pumpset and erecting a distribution tank at Karadimadai drinking-water well.	..	..	1,200 0 0
			Installing a deep well turbine pump and 5 h.p. oil engine to the well at Mugasimangalam.	..	..	5,400 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Perurchettipalayam.	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the public well (Kaliammankoil well).	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing a 5 h.p. pumpset at Theettipalayam (drinking-water well).	..	..	1,350 0 0
			Installing a turbine pump and oil engine to the Panchayat well at Vadivelupalayam (Pulavampatti Panchayat).	..	..	3,775 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
						RS. A. P.
Coimbatore —cont.	Thondamuthur —cont.	....	Sinking a new well at Kolathupalayam.	..	..	1,875 0 0
			Deepening the existing Harijan well at Dhanbilipalayam, hamlet of Alandurai.	..	..	750 0 0
			Formation of a pond at Theethipalayam.	..	..	3,000 0 0
			Formation of a pond at Ooliyampalayam.	..	..	750 0 0
			Formation of a kuttai at Kolathupalayam.	..	..	1,000 0 0
			Forming a road from Kempanur to Dhaliyur.	..	..	750 0 0
			Formation of a road from Uliyampalayam to Thondamuthur (via) Dheenampalayam.	..	..	1,500 0 0
			Formation of Thondamuthur East road.	..	..	725 0 0
			Formation of Thondamuthur West road.	..	..	725 0 0
			Formation of a road from Mugasimangalam to Nathaigoundenpudur.	..	..	275 0 0
			Gravelling and improving the road branching from Karadimadai-Madampatti road to Kempanur.		..	1,065 0 0
			Gravelling and improving the road from Mathipalayam-Chennanur road to Karadimadai.	..	..	2,050 0 0
			Formation of a road from Karadimadai to Madampatty.	..	..	3,750 0 0
			Formation of a road from Siruvani main road to Thethipalayam.	..	..	800 0 0
			Formation of a road from Coimbatore-Siruvani road to Pachapalayam.	..	..	1,100 0 0
			Formation of earthen road from Alandurai main road to Chellappagoundanur.	..	..	1,400 0
			Formation of an earthen road from Kolathupalayam to Thondamuthur shandy road.	..	..	1,050 0 0
			Improvements to Coimbatore-Madampatti road.	..	..	*10,000 0 0
			Forming a gravel road from Kalikkanaickenpalayam to channel road.	..	..	2,125 0 0
		Laying a pipeline jungle stream flowing through the reserve forest to Mathipalayam, hamlet of Thenkarai.	....	..	..	11,250 0 0
		Drilling a bore-well and installing a Kirloaskar Tap Handpump to the well at Vandikaranur.	....	..	..	1,837 0 0
	Perianaickenpalayam.	Construction of a school and dispensary building for the Ramakrishna Vidyalaya at Perianaickenpalayam.	....	..	..	10,000 0 0
			Construction of a distribution reservoir of 2,000 gallons capacity in front of the temple and installing a pumpset in irrigation well at Gudalur.	..	..	6,750 0 0
			Erecting an overhead tank and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Kurumbapalayam.	..	..	4,125 0 0
			Construction of a distribution reservoir of 2,000 gallons capacity and erecting a pumpset to the Panchayat Board well at Veerapandi village.	..	..	4,950 0 0

* Rs. 4,095 to be recovered from District Board.

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Perianaicken-palayam—cont.	....	Sinking a new well in S. No. 392/2 of Ajjanur.	..	..	4,425 0 0
			Construction of an overhead tank of 3,000 gallons capacity with bore well in Gudalur village.	..	..	11,250 0 0
			Improvements to the public well in S. No. 307-1 of Chinnathadagam village.	..	..	600 0 0
			Improving and deepening the public well in S. No. 284-2-A of Chinnathadagam village.	..	..	1,350 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Veerakeralam (Perumalkoil well).	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Gudalur (Seeranaickenpalayam).	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Gudalur (Deviampalayam).	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a 3 h.p. pumpset at north well at Veerakeralam.	..	..	1,200 0 0
			Improvements to the Harijan well at Chinnathadagam.	..	..	750 0 0
			Deepening and improvements to the Mariammankoil well at Chinnathadagam.	..	..	2,250 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Perianaickenpalayam (Kuppachipalayam well).	..	..	1,223 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Perianaickenpalayam (Kasturipalayam).	..	..	1,223 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board Harijan well at Perianaickenpalayam.	..	..	1,223 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the well Samarasaseva Sangam at Maddampalayam.	..	..	1,200 0 0
			Construction of an elevated reservoir of 2,000 gallons capacity and erection of double tap public fountain in Perianaickenpalayam.	..	..	6,375 0 0
			Construction of a distribution reservoir and pumphouse and installing a pumpset to the well in S. No. 382 of Veerapandipudur.	..	..	4,125 0 0
			Formation of an earthen road from Coimbatore-Mettupalayam road to Periamalai.	..	..	1,850 0 0
			Formation of an earthen road from Mettupalayam road to Bettathapuram.	..	..	525 0 0
			Formation of a road from Kurichipalayam to 2/5 Karamadai-Kariyampalayam road.	..	..	1,025 0 0
			Formation of a road from Coimbatore-Mettupalayam road to Veerapandi (via) Veerapandipudur.	..	..	1,400 0 0
			Formation of a road from Okkilipalayam to Pongaliyur.	..	..	900 0 0
			Formation of a metal road from Thudialur to Chinnathadagam road to Nanjundapuram.	..	..	1,350 0 0
			Formation of a metal road from Thudialur to Chinnathadagam road to Varapalayam.	..	..	2,500 0 0
			Formation of a road from Thadagam bus-stand (5/3 of Thudialur-Chinnathadagam road) to Veerapandipudur.	..	..	7,250 0 0 (to be recovered from district board.)

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
					RS. A. P.	RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Perianaickenpalayam—cont.	....	Formation of an earthen road from Kurumbapalayam to Ittalampalayam (via) Ajjanur.	..	425 0 0 (District board).	1,850 0 0
			Formation of an earthen road from Coimbatore-Mettupalayam road to Bettathapuram malai.	..	..	1,800 0 0
			Formation of a road from 1/3 of Karadimadai-Kariampalayam road to 5/1 of Kuppaipalayam-Koilpalayam road.	..	1,491 0 0 (to be recovered from District board).	10,000 0 0
			Forming a metal road from Ravuthupallanur to Pudupalayam (via) Puchiyur Narasimhanaickenpalayam.	..	609 0 0 (District board).	6,500 0 0
			Forming a metal road from 6/3 of Kottapalayam-Madapalayam road to Onnipalayam.	..	75 12 0 (District board).	5,500 0 0
			Forming a road from Thirumalanaickenpalayam to Devampalayam.	..	..	4,600 0 0
			Forming an earthen road from Veerapandi to Periapallam.	..	..	1,600 0 0
			Construction of latrines in S. Nos. 171, 232-D and 230-2 A of Perianaickenpalayam.	..	..	1,875 0 0
			Construction of eight latrines in Gudalur Panchayat.	..	..	4,800 0 0
			Construction of a school building at Thirumalainaickenpalayam.	..	..	5,000 0 0
			Construction of a building to the basic school at Narasimhanaickenpalayam.	..	..	4,000 0 0
			Construction of a building to the basic school at Pannimadai.	..	..	10,000 0 0
	Coimbatore ..		Construction of an elementary school building at Kuppichipalayam.	..	..	2,600 0 0
			Construction of an overhead tank and providing pumpset and pipes to the well in S. No. 248-A at Kurichi.	..	..	4,200 0 0
			Construction of an overhead tank and providing pumpset and pipes to the well in front of the Panchayat Board Office at Kurichi.	..	..	4,200 0 0
			Construction of an overhead tank and providing a pumpset and pipes to the well in S. No. 585, Mettur, hamlet of Kurichi village.	..	..	4,200 0 0
			Construction of an overhead tank and providing pumpset and pipes to the well in S. No. 503-1 of Konavaikalpalayam, hamlet of Kurichi.	..	..	4,200 0 0
			Construction of an overhead tank and providing punset and pipes to the well in S. No. 103-1 of Machampalayam, hamlet of Kurichi.	..	..	4,763 0 0
			Construction of an overhead tank and providing pumpset and pipes to the well in S. No. 319-B 3 near slaughterhouse in Kurichi village.	..	..	4,200 0 0
			Constructing a distribution reservoir and erecting a pumpset to the panchayat board draw-well at Ondipudur.	..	..	5,250 0 0
			Deepening the Panchayat Board well at Singanallur erecting an electric motor pumpset and constructing a masonry distribution reservoir.	..	..	7,500 0 0
			Construction of a distribution reservoir and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Souripalayam.	..	..	4,875 0 0
			Deepening the existing well at Uppilipalayam and construction of overhead tank, etc.	..	..	7,500 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Coimbatore—cont.	....	Deepening the existing well in Kasturba Gandhi National Memorial Trust Maternity Hospital, Singanallur, and constructing an overhead tank and provision of pipe lines.	..	..	9,000 0 0
			Construction of an overhead tank of 3,000 gallons capacity with bore-well at Sanganur village.	..	..	11,250 0 0
			Installing a pumpset and erecting a distributary tank to Kurichi Mahaliammankoil well.	..	..	975 0 0
			Installing a deep-well electric submergible pumpset to Mariammankoil well at Peelamedu.	..	..	1,275 0 0
			Installing a deep-well electric turbine pumpset to the Kettai well at Peelamedu.	..	..	3,750 0 0
			Installing a deep-well electric submergible pump to Neelikonampalayam village well at Uppilipalayam.	..	..	1,575 0 0
			Installing a deep-well electric submergible pump to Masakkalipalayam village well at Uppilipalayam.	..	..	1,575 0 0
			Installing a submergible deep-well pumpset to the Vinayagarkoil well at Podanur in Kurichi Panchayat.	..	..	1,120 0 0
			Providing a deep-well submergible pumpset and motor to the well at Singanallur.	..	..	1,875 0 0
			Providing a deep-well submergible pumpset to the Harijan well at Peelamedu Panchayat.	..	..	3,000 0 0
			Putting up a bore-well and providing a pumpset in Peelamedu Panchayat.	..	..	6,475 0 0
			Do.	..	..	6,475 0 0
			Providing a deep-well submergible pumpset to the Plague Mariammankoil well in Tiruchi road in Uppilipalayam Panchayat.	..	..	1,575 0 0
			Providing a deep-well submergible pumpset to the Kalliamadai public well at Uppilipalayam.	..	..	2,775 0 0
			Construction of a new well with an overhead tank of 2,000 gallons capacity in the premises of co-operative institute in S. No. 195, Sanganur village near Murugan Mills.	..	..	8,400 0 0
			Construction of an overhead tank and installing a pumpset to the Singaramadai draw-well (Kurichi Panchayat).	..	..	4,350 0 0
			Erecting an overhead tank and installing a pumpset in the draw-well in Edayarpalayam in Kuniamuthur Panchayat.	..	..	4,200 0 0
			Constructing a reservoir and erecting a pumpset to the Panchayat Board well at Kolathupalayam in Kuniamuthur Panchayat.	..	..	4,725 0 0
			Constructing a masonry distribution reservoir pipe-lines and installing pumpset for the silver jubile well at Kurichi.	..	..	5,625 0 0
			Providing two fountains and four taps each to drew water from the overhead tank near Pachiammankoil (Podanur).	..	..	750 0 0
			Constructing a distribution reservoir and deepening the bore-well and installing a pumpset near Vinayakarkoil well, Ondipudur.	..	.	9,000 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Coimbatore—cont.	....	Installing a deep-well submergible pumpset for Harijan well at Uppilipalayam.	..	..	1,050 0 0
			Supplying a turbine pumpset to Panchayat Board well at Uppilipalayam (Badrakali koil well).	..	..	3,750 0 0
			Installing a deep-well submergible pumpset to Nalikonampalayam Panchayat Harijan well in Uppilipalayam Panchayat.	..	..	1,875 0 0
			Constructing of a distribution reservoir of 2,000 gallons capacity to Panchayat Board well at Kallimadai at Uppilipalayam Panchayat.	..	..	3,900 0 0
			Supplying and installing a pumpset and steel tank to the well at Police lane (Coimbatore).	..	..	2,250 0 0
			Drilling a bore-well and turbine pump and overhead tank to the Kasturba Gandhi Hospital, Singanallur.	..	..	11,250 0 0
			Deepening of Harijan well in Arasampalayam, hamlet of Krishnarayapuram by the P.S.G. Arts College, Social Service League, Peelamedu.	..	..	1,125 0 0
			Metalling the road from 2/4 of Coimbatore-Siruvani road to Komarapalayam.	..	..	6,000 0 0
			Formation of an earthern road and putting well gravel to the road from Thelungupalayam to Sellempatty taluk.	..	..	2,200 0 0
			Construction of an open masonry drain in Mariammankoil street No. I at Souripalayam.	..	..	3,175 0 0
			Construction of an open masonry drain in Mariammankoil street No. II at Soutripalayam.	..	..	2,850 0 0
			Construction 2 latrines in Chinnasouripalayam.	..	..	1,430 0 0
			Constructing 2 latrines in Periasouripalayam.	..	..	1,430 0 0
			Construction of a clinic and dispensary building at Fort, Coimbatore.	..	..	5,000 0 0
			Construction of a latrine for Harijans in Souripalayam.	..	..	715 0 0
			Construction of additional block to the Eye Hospital at Podanur.	..	..	10,000 0 0
			Constructing of a community bath room at Pappanaickenpalayam.	..	..	3,050 0 0
			Constrcution of additional building to the existing Kasturbha Gandhi National Memorial Trust Maternity Hospital at Singanallur.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a new block to the existing Devanga High School, Coimbatore.	..	..	10,000 0 0
			Constrcution of additional building to the existing Rajalakshmi Mills Elementary School at Singanallur.	..	..	10,000 0 0
			Construction of 3 additional class rooms to the existing Main High School at Pappanaickenpalayam.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a lecture hall for training classes for midwives to the G.K. Memorial Hospital, Pappanaickenpalayam.	..	..	6,139 0 0
			Construction of additional building for the T.A. Ramalingam Chettiar High School, Coimbatore.	..	..	10,000 0 0
			Construction of additional building to the Higher Elementary School, Puliakulam by R.C. Mission (1955–56).	..	..	9,650 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Coimbatore—cont.	....	Purchase of instruments and equipments for the Kasturba Gandhi National Memorial Trust Hospital.	..	..	
			Construction of a creach at Kempatty colony, Coimbatore.	..	..	5,000 0 0
			Construction of additional accommodation and improvements to the existing Sevanilayam building at Coimbatore.	..	..	9,000 0 0
			Constructing of a building for Tamil College, Ponrur.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a hostel by the Coimbatore District Samarasa Siddha Sanmarga Sangam near Devanga High School, Coimbatore.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a reading room with community radio set at Pappanaickenpalayam.	..	..	2,150 0 0
			Construction of a building for the Girls' High School in Forest College Estate at Coimbatore.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a primary school for children at Pappanaickenpalayam.	..	..	2,125 0 0
			Construction of additional building for the reading room and library at the Thomas Club at Coimbatore.	..	..	9,750 0 0
			Construction of a building for the Elementary School at Telungupalayam.	..	..	7,500 0 0
			Construction of an elementary school building at Santhalinga Higher Elementary School at Perur.	..	..	3,275 0 0
		Construction of a bore-well in Podanur Eye-Hospital, compound with Electric pumpset.	....	..	..	1,478 0 0
		Drilling a bore-well and installing Kirloskar tapi hand pump to the well at Kuniamuthur.	....	..	..	669 0 0
		Construction of a tube-well fixed with a pumpset and 3 H.P. motor worked by the electricity (at Union High School compound).	....	..	..	2,025 0 0
	Madukkarai ..	Sinking a bore-well in Kaliapuram village and fitting with a swedish pumpset.	....	..	..	2,155 0 0
		Drilling a bore-well and installing Kirloskar tap to the well at Madukkarai.	......	..	..	659 0 0
			Supplying and installing a 3 H.P. pumpset in Madathukinar in Chettipalayam Panchayat.	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a 3 H.P. pumpset to the Goundenkinar in Chettipalayam Panchayat.	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing at 3 H.P. pumpset to the Harijan well in Chettipalayam.	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a 3 H.P. pumpset to the Mariamnankoil kinar in Chettipalayam Panchayat.	..	..	1,088 0 0
			Providing a deep-well automatic pumpset with necessary pump house, fountain tank to the Vinayakarkoil at Vellalore.	..	..	3,750 0 0
			Providing a deep-well automatic pumpset with electric motor with necessary pump house and fountain in Koolikaraswami well of Kanjikonampalayam, Vellalore.	..	..	2,625 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					RS. A. P.	RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Madukkarai—cont.	....	Supplying and installing a 5 H.P. pumpset at Chakrapani well at Vellalore Panchayat.	..	..	1,350 0 0
			Supplying and installation of pumpset to the public well at Palathurai of Madukkarai village.	..	..	1,125 0 0
			Sinking a new well for Harijans at Rajugoundanur, hamlet of Arisipalayam.	..	..	2,400 0 0
			Formation of a road from Valukkuraparai to Manapalli, Kallapuram road, M. 0/0 to 1/6.	..	209 8 0 to be recovered from District Board).	2,600 0 0
			Formation of an earthen road from Ettimadai to Cochin road touching Kaliapuram road, M. 0/0 to 2/0.	..	212 0 0 (to be recovered from District Board).	1,650 0 0
			Formation of an earthen road from Palathurai to Cochin Border road (via) Komarapalayam Pachapalayam village.	..	798 0 0 (to be recovered from District Board).	1,450 0 0
			Formation of a road from M. 339/1 of M.G. road to M. 3/3 of Palladam-Cochin border road mile 0/0 to 4/3.	..	1,303 8 0 (to be recovered from District Board.)	6,700 0 0
			Formation of a road from Valukkuraparai Meenakshipuram road to M. 10/1 of Coimbatore-Pollachi road.	..	1,666 8 0 (to be recovered from District. Board).	6,500 0 0
			Formation of an earthen road from Palathurai to Kaliapuram (via) Tirumalayampalayam.	..	1,379 0 0 (to be recovered from District Board).	5,000 0 0
			Formation of a road from mile 4/8, Coimbatore-Pollachi road to mile 24/7 of Palladam-Cochin Frontier road.	..	1,009 12 0 (to be recovered from District Board).	5,100 0 0
			Formation of earthen road from Palathorai to Seerapalayam.	..	237 0 0 (to be recovered from District Board).	3,250 0 0
	Sirkarsamakulam.	....	Effecting an overhead tank and installing a pumpset to the panchayat Board well in Sarkaramamakulam.	..	..	4,125 0 0
			Construction of an overhead tank and pump house and installing a pumpset to the Panchayat Board well in Devampalayam.	..	..	4,650 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Vellakinar (Urumandampalayam).	..	..	2,400 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well (School well) at Ganapathy village (Coimbatore taluk).	..	..	1,800 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Vellakinar.	..	..	3,600 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Ganapathy village.	..	..	1,350 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Manikkampalayam at Ganapathy Panchayat.	..	..	1,350 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well (Kamakshiammankoil) at Ganapathy village.	..	..	1,350 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Coimbatore—cont.	Sirkarsamakulam—cont.	....	Supplying and installing a pumpset to the Vinayagar Koil well at Ganapathy Panchayat.	..	..	1,350 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Kondayampalayam.	..	..	1,350 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the draw well at Odayampalayam village.	..	..	1,305 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Sirkarsamakulam	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Keeranatham (Pachiathakoil well).	..	..	1,200 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Keeranatham (Karakuttai Kinar).	..	..	1,125 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Thudialur (Subramaniapalayam well).	..	..	1,365 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Thudiyalur (Appachinaickenpalayam well).	..	..	1,365 0 0
			Supplying and installing a pumpset to the Panchayat Board well at Thudialur (Neevathikoil well).	..	..	1,763 0 0
			Supplying and installing a 3 H.P. pumpset to Sri P. Doraiswamy Naidu, Secretary, Kalvi Abivirdhi Sangham, Vellamadai.	.	..	1,125 0 0
			Widening, deepening and improvements to Panchayat Board well in S. No. 287-1, at Ganapathy.	..	..	7,275 0 0
			Supplying and installing a pumpset and erecting a steel tank at Vellakinar drinking-water well.	..	..	3,600 0 0
			Supplying and installing a pumpset at Urumandampalayam drinking-water well.	..	..	2,400 0 0
			Supplying and installing a pumpset at Odayampalayam (drinking-water well).	..	..	1,305 0 0
			Deepening and repairs to the Harijan well at Varadaiyyengarpalayam (Kondayampalayam Panchayat).	..	..	1,125 0 0
			Improvements to the road from Ganapathy to Sanganur.	..	..	1,650 0 0
			Improving the earthen road from Ganapathy to Maniagarampalayam.	..	..	2,760 0 0
		Drilling a bore well and installing a Kirloskar tap to the well at Kondayampalayam.	....	..	..	418 0 0
Gobichettipalayam.	Gobichettipalayam.	....	Construction of debating Hall at the Diamond Jubilee High School, Gobichettipalayam.	..	..	3,250 0 0
		Construction of Harijan Hostel at Gobichettipalayam.	....	..	..	6,000 0 0
	Nambiyur ..	....	Construction of a new well in S. No. 631, Periachettipalayam, hamlet of Olalakoil.	..	..	1,800 0 0
			Construction of a new well in S. No. 275 of Sellandampalayam, hamlet of Olalakoil.	..	..	3,300 0 0
			Construction of a new well in S. No. 463, Nallakattipalayam, hamlet of Olalakoil.	..	..	2,625 0 0
			Construction of a new well in S. No. 545 of Komarapalayam, hamlet of Olalakoil.	..	..	2,250 0 0
			Construction of a new well at Karuthambadipudur, hamlet of Sinnaripalayam.	..	..	2,400 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of the works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Gobichettipalayam—cont.	Nambiyur - cont.	....	Construction of a draw-well at Karukkampalayam, hamlet of Olalakoil.	..	..	2,025 0 0
			Construction of a draw-well in S. No. 745 at Alampalayam, hamlet of Koshanam.	..	..	2,400 0 0
			Construction of a draw-well at Nachipalayam, hamlet of Nambiyur.	..	..	2,400 0 0
			Construction of a draw-well at Poosaripalayam, hamlet of Sinnaripalayam.	..	..	2,175 0 0
			Construction of a draw-well at Perichigoundempalayam, hamlet of Mottanam.	..	..	2,475 0 0
			Construction of a new well at Ichipalayam, hamlet of Nambiyur.	..	..	1,500 0 0
			Construction of a draw-well at Oddenpudur, hamlet of Sinnaripalayam.	..	..	2,600 0 0
			Formation of road from Gobichettipalayam Avanashi road 10/2, Nambiyur to Piliampalayam.	..	..	1,075 0 0
			Formation of a road from Malayapalayam-Kunnathur road to Karichipalayam.	..	..	550 0 0
			Formation of a road from Thittamalai to Koshanam.	..	..	1,900 0 0
			Formation of a road from Sokkumaripalayam to Oddanpudur.	..	..	1,450 0 0
			Construction of a school building at Savakattupalayam, hamlet of Emmampoondi.	..	..	..
			Construction of a building to the existing Board School at Gettichevyur.	..	..	4,500 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of the works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
	Punjaipuliyampatti.	....	Construction of a new draw-well at Madampalayam S. No. 176.	..	..	2,500 0 0
			Construction of a new draw-well at Punjaipuliyampatti.	..	233 0 0	3,225 0 0
			Construction of a new draw-well at Devampalayam, hamlet of Kavilipalayam.	..	..	2,325 0 0
			Construction of well at Sinnankuttai, hamlet of Kavilipalayam.	..	..	2,775 0 0
			Construction of a new draw-well at Komarapalayam, hamlet of Kavilipalayam.	..	..	2,625 0 0
			Construction of a new draw-well at Kondayampalayam, hamlet of Varapalayam.	..	..	2,250 0 0
			Construction of a new draw-well at Thammampalayam, hamlet of Varadapalayam.	..	..	2,700 0 0
			Construction of a new draw-well at Malliampatti, hamlet of Panayampalli.	..	..	2,475 0 0
			Construction of Reading room and Library at Punjaipuliyampatti.	..	..	3,950 0 0
	Satyamangalam ..	....	Construction of a new draw-well at Siviarpalayam, hamlet of Komarapalayam.	..	..	2,550 0 0
			Construction of a well at Chickarasampalayam.	..	..	2,175 0 0
			Construction of a well at Pudukuyyanur.	..	..	2,175 0 0
			Construction of a new draw-well in Rajan Nagar (Kasthurba Niketan).	..	..	7,987 0 0
			Construction of overhead tank at Rajan Nagar.	..	..	3,375 0 0
			Construction of a new building for the existing Health Centre at Rajan Nagar.	..	..	2,500 0 0
			Formation of road from Ikkaraithathapalli to Satykothamangalam road.	..	..	2,500 0 0
			Formation of road from Kempanaickenpalayam to Kondappanaickenpalayam.	..	..	1,850 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Gobichetti-palayam—cont.	Satyamangalam—cont.		Construction of a culvert in Kasturba Niketan in Rajan Nagar.	..	..	1,825 0 0
			Construction of school building at Velliampalayampudur, hamlet of Ikkaraithathapalli.	..	..	3,300 0 0
			Construction of school building at Komarapalayam, hamlet of Malayandipudur.	..	..	2,500 0 0
			Construction of school at Thanda-palayam.	..	..	2,500 0 0
			Construction of an open theatre at Rajan Nagar.	..	..	850 0 0
			Drainage scheme for Rajan Nagar.	..	..	7,500 0 0
	Vaniputhur ..	....	Construction of a new draw-well at Kanakkampalayam school premises.	..	..	2,475 0 0
			Construction of a new draw-well in Board High School premises at Bungalowpudur.	..	..	3,300 0 0
			Construction of Rural Dispensary at Periakodiveri.	..	..	3,000 0 0
			Metalling the road from Salaipudur to Perumugai Athani channel.	..	..	3,350 0 0
			Construction of compound wall all-round the High School at Bunga-lowpudur.	..	..	5,100 0 0
	Talavadi	....	Construction of a draw well at Germalam.	..	..	3,300 0 0
			Metalling the road from Ongalavadi to Sathy-Chamarajanagar road.	..	..	1,900 0 0
			Purchase of oil engines with pump-sets for four villages.	..	..	7,350 0 0
			Purchase of electric motors with pumpsets for well in 7 villages.	..	..	11,906 0 0
Dharapuram	Dharapuram ..	....	Metalling the earthen road from 16/4 V.C., road to Somanuthu.	..	..	2,400 0 0
			Formation of earthen road from Kolinjivadi Chinnakkampatti road to Palaigoandanvalasu.	..	..	3,250 0 0
			Special repairs to the earthen road from Dharapuram-Palni road to Therpatti.	..	..	2,075 0 0
			Formation of earthen road from Therpatti to Ammapatti.	..	..	3,400 0 0
			Formation of earthen road from Nanjampalayam to Chetti-kulam.	..	..	3,600 0 0
			Formation of earthen road from 32/4 V.C. road to Jalarapatti.	..	..	2,500 0 0
			Formation of earthen road from Panjappatti to Samakkal-palayam.	..	..	1,500 0 0
			Sinking a new well at Therpatti ..	..	..	1,850 0 0* 925 0 0†
			Sinking a new well at Chittravutham-palayam.	..	..	4,200 0 0*
			Kolathupalayam cusba	..	..	1,050 0 0* 21,00 0 0† 1,000 0 0†
			Panjapatti	..	..	600 0 0* 300 0 0†
			Sreerangagoundanvalasu	..	..	550 0 0* 275 0 0†
			Chittravuthampalayam cusba ..	..	..	750 0 0* 375 0 0†
			Sinnakkalpalayam	..	..	550 0 0* 275 0 0†
			Dalavaipatnam cusba	..	..	800 0 0* 400 0 0†
			Uthapalayam (P)	..	..	650 0 0* 325 0 0†
			Uthapalayam (M)	..	..	450 0 0* 225 0 0†
			Thirumalaipalayam	..	..	750 0 0* 375 0 0†
			Sinnakkampalayam	..	..	475 0 0* 237 8 0†

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Dharapuram—cont.	Mulanur ..	....	Formation of earthen road from Vellakoil-Mulanur road to Thattakattuvalasu.	..	..	1,400 0 0
			Formation of earthen road from Mettuvalasu to Illiampatti.	..	—	1,750 0 0
			Formation of earthen road from 38/0 Dharapuram-Karur road to Nachipalayam.	..	—	1,750 0 0
			Formation of earthen road from Vellakoil-Neelangalivalasu road to Sadayappanpudur (via) Vannapatti.	..	..	2,000 0 0
			Formation of earthen road from Vellakoil-Kondarangi road to Garudankottai.	..	..	1,100 0 0
			Formation of earthen road from Vadupatti-Ponnammapudur road to Koilpalayam (via) Manjakkampatti.	..	..	1,000 0 0
			Formation of earthen road from Mulanur-Vadugapatti road to Mulanur Panchayat limits.	..	..	6,250 0 0
			Construction of retaining walls between 3/0—5/0 Samudravalasu-Meenakshivalasu road.	..	..	400 0 0
			Construction of retaining walls between Vellakoil-Mulanur road to Muthugoundanvalasu (via) Thalakarai.	..	..	1,550 0 0
			Construction of retaining walls from Somankuttai to Neelappagoundanvalasu.	..	..	1,000 0 0
			Construction of retaining walls from Mamanur to Edakkadu.	..	..	725 0 0
			Construction of retaining walls from Vellakoil-Neelangalivalasu road to Mangalampalayam.	..	..	1,050 0 0
			Construction of retaining walls from Vellakoil-Neelangalivalasu road to Orathapalayam.	..	..	950 0 0
			Construction of retaining walls from Kannivadi to Punjaithalayur village limit.	..	..	1,250 0 0
			Construction of retaining walls from Nachipalayam to Erdakkalpadi.	..	..	675 0 0
			Construction of retaining walls from Mulanur-Bethampatti road to Sinnarvalasu.	..	..	1,500 0 0
			New well at Mettuvalasu	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			New well at Pichikalpatti	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			New well at Mallipatti	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			New well at Thillaigoundanpudur ..	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			New well at Kilakkuvalasu ..	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			New well at Komarapalayam cusba.	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Erachipadi	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Vanjivalasu	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Kilakkuvalasu, hamlet of Chinnamardur.	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Rangayagoundanvalasu	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Illiampatti	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Peranaickenvalasu	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Kasilingampalayam	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Pudukottai	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Dharapuram—cont.	Mulanur—cont.	....	Gollapatti	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Perumagoundanvalasu	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Kannivadi	..	..	3,750 0 0
			Konaripatti	..	..	3,400 0 0
			Kalipalayam	..	..	..
			Kambiliampatti	..	..	..
			Sinnakkampatti	..	..	2,300 0 0
	Kolumanguli ..	....	Formation of road from Velliampalayam to Sangarandampalayam.	..	..	2,350 0 0
			Special repairs to road from mile 42/6 at Gobichettipalayam-Dharapuram road to Nagarasu.	..	..	1,350 0 0
			Earthen road from mile 1/0 at Kullampalayam to Sengodampalayam road.	..	..	1,600 0 0
			Earthen road from Gobichettipalayam-Dharapuram road to Mudalipalayam (via) Puliampatti.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Gobichettipalayam-Dharapuram road to Sengodampalayam.	..	..	1,350 0 0
			Earthen road from Vellakoil-Dharapuram road to Kothanur.	..	..	1,250 0 0
			Earthen road from Komarasamikotti to Akkarapalayam up to L.N. Patti-Karayur District Board road.	..	..	2,650 0 0
			Earthen road from Nagarasu to Mukkanankuttai.	..	..	1,425 0 0
			Earthen road from Gobichettipalayam-Dharapuram road to Mukkankottai.	..	..	2,500 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
			Earthen road from Gobichettipalayam-Dharapuram road to Mudalipalayam (via) Vattamalaipalayam.	..	..	1,875 0 0
			Earthen road from Kambiliampatti pudur to Kothanur.	..	.	6,650 0 0
			Earthen road from Puliampatti to Grunathankottai.	..	..	2,350 0 0
			Earthen road from Vellakoil-Dharapuram road to Mudalipalayam village limit.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Karaipudur to Mudalipalayam.	..	..	2,200 0 0
			Earthen road from Kannankoil to Kadapullapatti.	..	..	..
			Earthen road from Gobichettipalayam-Dharapuram road to Konappampalayam.	..	..	1,625 0 0
			Earthen road from Nadampalayam to Thottaipalayam.	..	..	700 0 0
			Earthen road from Lakkamanaickenpatti-Karayur road to Muthur-Mulanur road.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from—			
			Muthur-Mulanur road to Gurunathankottai.	..	..	500 0 0
			Gobichettipalayam-Dharapuram road to Nallimadam.	..	..	1,500 0 0
			Puliampatti-Gurunathankottai road to Vattiakalivalasu.	..	..	600 0 0
			Puliampatti-Odaiyur-Kundadam road to Sembalayam.	..	..	1,200 0 0
			Puliampatti-Killayipalayam to Dharapuram-Tirupur road.	..	..	1,500 0 0
			Earthen road to—			
			Koppanampalayam	..	..	*1,850 0 0 † 925 0 0
			Suriyanallur	..	..	1,500 0 0 750 0 0
			Nagarasu	..	..	1,850 0 0 925 0 0
			Puliampatti	..	..	* 1,850 0 0 † 925 0 0

* Central. † State.

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS.	A.	P.
Dharapuram—cont.	Kolumanguli—cont.	....	Manthittupalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Varapalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Karapalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Kugummapalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Sirukinar cusba (Alampalayam Natham).	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Valasupalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Vengakkalpalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Aduvakkalpalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Mookanamkottai	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Alagiapalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Akkaraipalayam	..	..	2,100 1,050	0 0	0 0
			Sengallore	..	..	375 188	0 8	0 0
			Udhiyur cusba	..	..	600 300	0 0	0 0
			Valavanallore	..	..	650 325	0 0	0 0
			Ichipatti	..	..	600 300	0 0	0 0
			Vattamalaipalayam	..	..	600 300	0 0	0 0
			Ponnangalivalasu	..	..	600 300	0 0	0 0
			Appiyapalayam	..	..	500 250	0 0	0 0
			Earthen road to— Vangipalayam	..	..	600 300	0 0	0 0
			Sengodampalayam	..	..	850 425	0 0	0 0
			Kasipalayam	..	..	400 200	0 0	0 0
			Maravapalayam	..	..	550 275	0 0	0 0
			Nilali	..	..	600 300	0 0	0 0
			Vengittipalayam	..	..	650 325	0 0	0 0
			Karaipalayam	..	..	1,600 800	0 0	0 0
			Edayankinar	..	..	500 250	0 0	0 0
			Kilakkupudur	..	..	500 250	0 0	0 0
			Kovilpalayam	..	..	450 225	0 0	0 0
			Amaravathipalayam	..	..	250 125	0 0	0 0
			Veerampalayam	..	..	350 175	0 0	0 0
			Thoppanpatti	..	..	700 350	0 0	0 0
			Thottampalayam	..	..	550 275	0 0	0 0
			Madathupalayam	..	..	775 387	0 8	0 0
			Kanagayampalayam	..	..	400 200	0 0	0 0
			Kullaipalayam	..	..	600 300	0 0	0 0
			Andipudur	..	..	400 200	0 0	0 0
			Suriyanallur	..	..	2,900	0	0
			Akkaraipalayam	..	..	2,900	0	0
			Sirukinar cusba	..	..	2,900	0	0
			Mudalipalayam	..	..	1,500	0	0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955.		Amount sanctioned by Government.
				Villagers.	Local bodies.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Dharapuram—cont.	Kundadam.	..	Earthen road from Old Rudravathi to Karichi-kattupudur.	..	..	6,500 0 0
			Earthen road from Kundadam-Goundapuram road to Devarasapatnam.	..	..	1,800 0 0
			Earthen road from Oddapalayam to Eragampatti.	..	..	2,325 0 0
			Earthen road from Pettaikalipalayam to Kolandaipalayam.	..	..	1,500 0 0
			Earthen road from Kundadam-Goundapuram road to Kundadam-Eragampatti.	..	..	590 0 0
			Earthen road from Edayankinar Kundadam.	..	..	1,650 0 0
			Singaripalayam	..	..	1,850 0 0 925 0 0
			Pettaikalipalayam	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			Manurpalayam	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			Thottianthurai	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			Kungumpalayam	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Kasilingapalayam	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Puduayyappanaickenpalayam ..	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Molavalasu	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Palayappanaickanpalayam	..	..	2,100 0 0 1,050 0 0
			Thayampalayam	..	..	..
			Sedapalayam	.	..	450 0 0 225 0 0
			Kuppanaickenpatti	..	.	550 0 0 275 0 0
			Navakombu	..	..	1,150 0 0 575 0 0
			Earthen road to—			
			Pettaikalipalayam	..	..	550 0 0 275 0 0
			Devarajapatnam	..	..	500 0 0 250 0 0
			Karichikattupudur	..	..	450 0 0 225 0 0
			Periyaputhur	..	..	550 0 0 275 0 0
			Kathanganni	..	..	500 0 0 250 0 0
			New Rudravathi	..	..	300 0 0 150 0 0
			Kundadam (P)	..	..	650 0 0 325 0 0
			Kundadam (H)	..	..	450 0 0 225 0 0
			Nallipalayam	..	..	250 0 0
			Bellampatti (H)	..	..	575 0 0 287 0 0
			Manurpalayam	..	..	550 0 0 275 0 0
			Kallipalayam	..	..	600 0 0 300 0 0
			Kallivalasu	..	..	450 0 0 225 0 0
			Navanari cusba	..	..	550 0 0 275 0 0
			Bellampatti (H)	..	..	625 0 0 312 8 0
			Mettupalayam	..	..	300 0 0 150 0 0
			Sadayapalayam	..	..	6,875 0 0
			New Rudravathi	..	..	2,900 0 0
	Vellakoil		Road from 2/4 Thurambadi-Punjai thalayur road to Chinamalayampoondi.	..	..	1,700 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Dharapuram—cont.	Vellaikoil—cont.	..	Road from Nathapalayam to Kolandaigoundanvalasu (via) Valliappagoundanvalasu.	..	..	2,500 0 0
			Road from Tharambadi-Punjaithalayur to Karavalasu.	..	..	625 0 0
			Road from Palanigoundanvalasu ..	..	..	1,800 0 0 900 0 0
			Road from Paliathipalayam ..	..	..	1,800 0 0 900 0 0
Pollachi ..	Koilpalayam ..	..	Deepening and improvement well for Harijans at Jakkarapalayam.	..	..	2,550 0 0
			Deepening and improvement well for C.P. at Valasupalayam.	..	..	4,875 0 0
			Deepening well for Chuckleyar's at Chettikalipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Udavipalayam.	..	..	1,125 0 0
			Deepening well for public at Udavipalayam	..	..	2,625 0 0
			Deepening well for Harijans at Moolanur.	..	..	1,800 0 0
			Deepening well for C.P. at Mettupalayam.	..	..	3,600 0 0
			Deepening well for Harijans at Achipatty.	..	..	563 0 0
			Deepening well for Harijans at Kanalpudur.	..	..	2,400 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Rangampudur.	..	..	630 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Devanampalayam.	..	..	600 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Kaliappanpalayam.	..	..	953 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Guruvegoundanpalayam.	..	.	1,500 0 0

			Deepening and improvement well for Harijans at Chandrapuram.	..	..	2,325 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Kalathur.	..	..	975 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Pothanur.	..	..	2,850 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Vadakipalayam.	..	..	1,725 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Malegoundenpalayam.	..	..	3,900 0 0
			Deepening and improvement well for C.P. at Chinna Negamam.	..	..	2,625 0 0
			Deepening and improvement well for C.P. to Adiyur.	..	..	2,850 0 0
			Deepening and improvement well at Adiyur for Harijans.	..	..	3,375 0 0
			Deepening and improvement well at C.P. at Okkilipalayam.	..	..	1,500 0 0
			Deepening and improvement well for Harijan at Kakkadavu.	..	..	2,325 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Devayanpudur.	..	.	3,075 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Seripalayam.	..	..	3,938 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Chandrapuram.	..	..	3,000 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Kariyalampalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Sevagaranpalayam.	..	..	3,000 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Kariyalampalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Narayanachettipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Poaravipalayam.	..	..	3,000 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Kurumbapalayam, hamlet of Vadasithur.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Kalathur.	..	..	3,113 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Nalligoundenpalayam.	..	..	3,075 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Pollachi—cont.	Koilpalayam—cont.	....	Constructing a new well for Harijans at Devarayapuram.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Achipatty.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Okkilipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well C.P. for at Mettupalayam.	..	..	2,625 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Komarapalayam, hamlet of Sevagaranpalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Sellappanpalayam.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a new C.P. well at Vadakkipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new C.P. well at Kaliapuram.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Vanjipalayam.	..	..	3.075 0
			Constructing a new well for Harijans at Andipalayam.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Seripalayam.	..	..	2,850 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Salaipudur.	..	..	3,375 0 0
			Sinking a Bore well at Vanjipalayam	..	..	1,212 0 0
			Constructing overhead tank at Senguthupalayam.	..	..	5,250 0 0
			Earthen road from Pollachi-Palladam Road to Rangampudur.	..	..	1,350 0 0
			Earthen road from Rangampudur to Negamam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Thoppampatti to Sadayagoundenpudur.	..	..	975 0 0
			Earthen road from Pollachi-Palladam road to Moothampalayam.	..	..	975 0 0
			Earthen road from Kullichettypalayam to Poy. Vadakipalayam road (via) Sellampampalayam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Sandegoundanpalayam pallam to Koilpalayam Moolanur road.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Nanjegoundanpudur to Kullachettypalayam (via) Okkilipalayam.	..	..	2,250 0 0
			Earthen road from Achipatty to Vadakkipalayam Road.	..	..	2,450 0 0
			Earthen road from Sulakal to Mullipalli gate.	..	..	2,450 0 0
			Earthen road from Chettiakapalayam to Devanapalayam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Sulakal Alangirichettipalayam road to Govindagoundanpudur.	.. ..	..	2,450 0 0
			Earthen road from Pollachi-Nadappari 5/4 to Cochin border Erithiyampatty Panchayat (via) Komarapalayam.	..	..	2,850 0 0
			Earthen road from Pollachi-Nadupari road to Devanpadi border.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Kanalpudur to Kaliapuram-Kalathur road.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Sulakal-Alagirichettipalayam road to Narayanachettipalayam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Vadakipalayam to Koilpalayam (via) Malegoundenpalayam.	..	..	2,850 0 0
			Earthen road from Pollachi-Nadupuvi road 7/7 to Kanalpudur road (Cochin border).	.	..	2,400 0 0
			Earthen road from Chinna Negamam to Devayampudur.	..	..	1,750 0 0
			Earthen road from Vadachithur-Negamam road to Pollachi-Palladam road (via) Vanjipalayam, Andipalayam.	..	..	2,450 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of the works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Pollachi—cont.	Koilpalayam—cont.	....	Earthen road from Kurunellipalayam to Seripalayam.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Karunellipalayam to Vadachitur-Coimbatore road.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Pollachi—Palladam road to Chandrapuram (via) Chettikalipalayam.	..	..	1,600 0 0
			Earthen road from Kappalangari to Sirukalandhai.	..	..	2,750 0 0
			Earthen road from Vaguthampalayam to Devanampalayam.	..	..	2,850 0 0
			Earthen road from Gopalapuram to Pollachi-Naduppavi road.	..	..	3,650 0 0
			Earthen road from Jakkarpalayam to Arasur.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Adiyur to Nadupuri-Kaliapuram road.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Kappalangarai to (Peria Negamam) Chandrapuram Border (Salaipudur).	..	..	2,850 0 0
			Metalling road from Sulakkal-Cochin border 2/3 A.P. road 4/1 A.P. road.	..	..	10,000 0 0
			Metalling Koilpalayam to Mulanur (via) Sengathupalayam (0/0 to 10/0 I Reach.	..	..	4,250 0 0
			Metalling Koilpalayam to Mulanur (via) Sengathupalayam 0/0 to 10/0 II Reach.	..	.	4,250 0 0
			Metalling from Koilpalayam-Moolanur road to Kakkadavu.	..	..	2,000 0
			Metalling Koilpalayam to Negamam.	..	..	4,100 0 0
			Metalling from Negamam to Erisinampatty I Reach 0/0 to 5/0.	..	..	5,750 0 0
			Metalling from Negamam to Erisinampatty II Reach 0/0 to 5/0.	..	..	7,750 0 0
			Metalling Achipatty to Mulanur-Seguthupalayam road.	..	..	2,750 0 0
		....	Metalling Sulakal-Alagirichettipalayam road to Nalligoundenpalayam.	..	..	2,250 0 0
			Metalling Periya Negamam to Devayampudur.	..	..	3,400 0 0
			Metalling Koilpalayam-Mulanur road 3/5 to Py. Palladam road.	..	.	400 0 0
			Metalling Kapplangarai to Mullipadi gate 0/0 to 3/0 I Reach.	..	..	4,250 0 0
			Metalling Kappalangarai to Mullipadi gate II Reach 3/4 to 5/6.	..	..	4,250 0 0
			Metalling from Kottampatty to Kurumbapalayam.	..	..	2,250 0 0
			Renovating a storage pond at Jakkarapalayam.	..	..	1,500 0 0
		Sinking a bore well at Andipalayam.	....	..	..	937 0 0
		Sinking a bore well at Emmegoundenpalayam.	....	..	..	1,181 0 0
		Sinking a bore well at Chandrapuram.	....	..	..	2,601 0 0
		Sinking a bore well at Nagoor.	....	..	..	2,331 0 0
		Sinking a bore well at Senniyur.	....	..	..	2,424 0 0
		Constructing an additional building for High School at Negamam.	....	..	..	10,000 0 0
		Constructing a building for Library at Jakkarpalayam.	....	..	..	2,000 0 0
	Kinathukadavu ..	....	Deepening and improvement well for C.P. at Manrampalayam.	..	..	1,350 0 0
			Deepening and improvement to Harijan well at Dasanaickenpalayam.	..	..	1,800 0 0
			Constructing a new draw well at Muthur (Harijan).	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new draw well C.P. at Nallathipalayam.	..	..	3,450 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Pollachi—cont.	Kinathukadavu—cont.		Constructing a new draw well for C.P. at Kallampatty.	..	..	3,075 0 0
			Constructing overhead tank at Nallattipalayam.	..	..	5,250 0 0
			Earthen road from Pollachi-Coimbatore road Chennampalayam (Thampattamparai).	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Pollachi-Coimbatore road 10/3 t o Sulakkal (via) Velayuthampalayam.	..	..	3,900 0 0
			Earthen road from Kurumbapalayam to Vadasithur-Coimbatore road.	..	..	1,000 0 0
			Metalling from Thamaraikulam to Nallattypalayam.	..	..	2,250 0 0
			Renovating storage pond at Kattampattypudur.	..	..	2,250 0 0
			Renovating storage pond at Dasanaickenpalayam.	..	..	2,400 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Kattampatypudur	..	..	2,400 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Kinathukadavu.	..	..	750 0 0
			Deepening and improvement well for Harijans at Thamaraikulam.	..	..	1,275 0 0
		Constructing bore well at Vadasithur.	....	..	..	2,521 0 0
		Constructing an additional building for Board High School at Kinathukadavu.	....	..	..	10,000 0 0
	Annamalai ..	Constructing an Elementary School at Subbagoundanpudur, hamlet of Marchanaickanpalayam.		..	..	1,250 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Devipattanam, hamlet of V.K. Pudur.	..	..	5,3250 0 0
			Deepening and improvement well for C. P. at Somanathapuram.	..	..	2,250 0 0
			Deepening and improvement for Harijans at Kaliapuram panchayat.	..	..	3,045 0 0
			Deepening and improvement well at Kaliapuram Panchayat (A.D.).	..	..	1,917 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Devipattanam.	..	..	1,425 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at near Panchayat Board Office, V.K. Pudur.	..	..	1,950 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at near Slaughter House, V.K. Pudur.	..	..	900 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Marananai street, V.K. Pudur.	..	..	1,763 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Kilavenpudur.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for C.P. in front of Maduraiveeran Koil, Odayankulam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for C.P. at Kolathupudur.	..	..	3,750 0 0
			Constructing a new well for Harijans Colony, Odayakulam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a overhead tank at Anamalai (Sirkar well).	..	..	5,250 0 0
			Constructing overhead tank near Mosque at Anamalai.	..	..	5,250 0 0
			Constructing overhead tank at Vettaikaranpudur C.P. well (Panchayat Board Office road).	..	..	3,250 0 0
			Constructing overhead tank at Valparai.	..	..	4,500 0 0
			Constructing overhead tank at V.K. Pudur for A.D. (Harijan well).	..	..	5,250 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Pollachi—cont.	Anamalai—cont.	....	Constructing overhead tank for Harijans at V. K. Pudur.	..	..	5,250 0 0
			Constructing overhead tank at Odayakulam.	..	..	5,250 0 0
			Constructing overhead tank at Harijan Colony at Anamalai.	..	..	5,250 0 0
			Constructing overhead tank at Kaliapuram.	..	..	5,250 0 0
			Constructing a overhead tank at Devipattanam.	..	..	5,250 0 0
			Constructing a overhead tank at Somanathapuram.	..	..	5,250 0 0
			Constructing a overhead tank at Sethumadai road at Anamalai.	..	..	5,250 0 0
			Earthen road from Sithandigoundenpudur to Marappagoundenpudur.	..	..	2,875 0 0
			Earthen road from Sithandigoundenpudur to Marappagoundenpudur connecting Periapodu.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Somanathapuram to Mudhiamadai.	..	..	1,600 0 0
			Earthen road from Kaliapuram to Mattegounden Koil.	..	..	1,650 0 0
			Earthen road from Muthiamadai to Pungamkadavupallam.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Kaliapuram to Upar.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Odayakulam to Pothamadai.	..	..	2,850 0 0
			Earthen road from Alancheri to Panappallam.	..	..	1,600 0 0
			Earthen road from Mettegoundankoil to Sumaithangi.	..	..	1,600 0 0
			Earthen road from V.K. Pudur to Pothamadai.	..	..	5,100 0 0
			Earthen road from Dana to Pulippadi.	..	..	7,550 0 0
			Earthen road from Dana-Pulippadi to Thannippallam.	..	..	1,700 0 0
			Earthen road from Somanthuraisithur to Poy-Vannanthurai road (with a small culvert across Pallam).	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from V.K. Pudur to Upper.	..	..	2,850 0 0
			Constructing a retaining wall for Meenakshipuram street, V.K. Pudur.	..	..	1,675 0 0
			Constructing retaining wall for Nachimuthuchettiar street, V. K. Pudur.	..	..	2,000 0 0
			Constructing retaining wall Bajanaikoil street, V.K. Pudur.	..	..	2,350 0 0
			Constructing retaining wall for Kamachiammankoil street, V. K. Pudur.	..	..	570 0 0
			Constructing retaining wall for Panchayat Office road, V.K. Pudur.	..	..	410 0 0
			Constructing retaining wall at Kasavar street, V.K. Pudur.	..	..	2,400 0 0
			Constructing retaining wall at Subbegounden Lane, V.K. Pudur.	..	..	825 0 0
			Constructing retaining wall for Parai street, V.K. Pudur.	..	..	750 0 0
			Constructing retaining wall for Para street corner, V. K. Pudur.	..	..	450 0 0
			Constructing retaining wall for Krishnayangar street, Anamalai.	..	..	390 0 0
			Constructing retaining wall for Periakadai street, Anamalai.	..	..	1,125 0 0
			Constructing retaining wall for Padu Vinayakar Koil street, Anamalai.	..	..	600 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
Pollachi—cont.	Anamalai—cont.	....	Constructing a retaining wall for Hanumantharayar Koil street, Anamalai.	..	..	500 0 0
			Metalling road from Kottur to Ariapuram Channel.	..	..	4,750 0 0
			Metalling V.K. Pudur Panchayat Office road.	..	..	850 0 0
			Metalling Anamalai to Periapodu	..	..	7,000 0 0
			Metalling the road from Pollachi-Chettimadai to Thatharowothenpudur.	..	..	950 0 0
			Metalling the road from V.K. Pudur to Chennampatti.	..	..	6,250 0 0
			Metalling from Sethumadai to Uppar (2 miles 7 furlongs).	..	..	7,200 0 0
			Metalling Ambarampalayam to Poy Meenakarai road (Jaya Oil Mills).	..	..	5,900 0 0
			Metalling from Ramalinga Gounder lane, Kaliapuram.	..	..	850 0 0
			Metalling Ponnappa Gounder lane in Kaliapuram.	..	..	465 0 0
			Metalling A.D. street, Kaliapuram.	..	..	450 0 0
			Metalling Mahaliamman Koil street, Kaliapuram.	..	..	425 0 0
			Metalling Marappagounden street, Kaliapuram.	..	..	400 0 0
			Constructing an additional block for Board High School, V.K. Pudur.	..	..	9,500 0 0
			Construction of an elementary school building for Higher Elementary School at Somanthurai Sithur.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a school building at Periapodu I block.	..	..	4,450 0 0
						5,300 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7) RS. A. P.
			Construction of a school building at Odayakulam.	..	..	10,000 0 0
			Construction of a causeway across Aliar river between Poy Meenakarai road and Kaliappagoundenpudur, hamlet of Marichinaickenpalayam.	..	..	10,000 0 0
	Pollachi ..	.. Sinking a bore well at Kosavammadi.	....	..	..	1,107 0 0
		Constructing an elementary School at Manjanaickanur.	....	..	..	1,100 0 0
			Deepening and improvement well at Singanallur (C.P.).	..	..	1,875 0 0
			Deepening and improvement well at Samathur.	..	..	2,325 0 0
			Deepening and improvement A.D. well at Samathur.	..	..	2,550 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Z. Kottampatty.	..	..	4,350 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Paramadayur.	..	..	1,500 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Pethanaickanur.	..	..	2,100 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Kunjipalayam.	..	..	3,000 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Pethanaickanur.	..	..	1,950 0 0
			Deepening and improvement well at Gullegoundenur (C.P.), hamlet of Kambalapatty.	..	..	1,275 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Pillichinnampalayam.	..	..	1,350 0 0
			Deepening C.P. well at Koundappagoundanur.	..	..	975 0 0
			Deepening and improvement 14 well at Angalachurichi.	..	..	1,875 0 0
			Deepening and improvement Harijans well at Karianchettypalayam.	..	..	2,775 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Kodangipalayam.	..	..	2,550 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Ambarampalayam.	..	..	5,850 0 0
			Constructing a new C.P. well at Pillichinnampalayam.	..	..	3,075 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Pollachi—cont.	Pollachi—cont.	....	Constructing a new Harijan well at Z. Ponnapuram.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a new Harijan well at Avalchinnampalayam.	..	..	3,225 0 0
			Constructing a new Harijan well at Rangasamudram.	..	..	2,850 0 0
			Constructing a new well for C.P. well at Orakaliyur.	..	..	2,025 0 0
			Constructing a new C.P. well at Rasichettipalayam.	..	..	2,025 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Thimmankattu.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new C.P. well at Manjanaickanur, hamlet of Jallipatty.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Kannadagoundenur.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new well for Harijan at Z. Kattampatty.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Gopalapuram, hamlet of Chikkarayapuram.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Kongalappanpalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Vellagoundanur.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Pakkachipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Sathuparai Sithur.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at Uthukuli.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new Harijan well at	..	..	3,000 0 0

			Constructing a new well for Harijan at Ponnayur.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a new C. P. well at Parithiyur.	..	..	3,150 0 0
			Constructing a new well at Gettimallampudur.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a new Harijan well at Kalipalayam.	..	..	3,075 0 0
			Providing water-supply arrangement for maternity ward at Pollachi.	..	..	13,500 0 0
			Constructing overhead tank at Harijan Hostel, Poy.	..	..	5,250 0 0
			Constructing overhead tank at Angalacurichi.	..	..	5,250 0 0
			Earthen road from Angalthuammankoil to Orakaliyur.	..	..	825 0 0
			Earthen road from Vadugapalayam to Ponnapuram.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Thappata Kila-Vanpudur to Cochin border.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Singanallur to Porianai channel.	..	..	1,300 0 0
			Earthen road from Pollachi-Palladam road to Velladapalayam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Vadakipalayam road to Ponnapuram and Nelligoundenpalayam.	..	..	957 0 0
			Earthen road from Pollachi-Vadakipalayam road to Karumandagoundanur.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Vadakipalayam road to Gopalapuram.	..	..	1,650 0 0
			Earthen road from Nalluthukali to Sathuparai Sithur.	..	..	1,650 0 0
			Earthen road from Meenakarai road to Gettimallanpudur.	..	..	975 0 0
			Earthen road from Poy. Palghat to Karumapuram.	..	..	2,150 0 0
			Earthen road from Poy. Udamalpet road to Chinnampalayam.	..	..	290 0 0
			Earthen road from Kottampatty to Pulianpalli (via) Kuppandipillaipudur.	..	..	2,850 0 0

Name of the taluk. (1)	Name of the firka. (2)	Name of works completed. (3)	Name of works in progress. (4)	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers. (5)	Local bodies. (6)	Amount sanctioned by Government. (7)
						RS. A. P.
Pollachi—cont.	Pollachi—cont.	....	Earthen road from Avalchinnampalayam to Kongalappanpalayam.	..	..	1,650 0 0
			Earthen road from Z. Kottampatty to Pettanaickanur.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Thadakanichiammankoil to Naickanpalayam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Poy. P.G.T. road to Vellegoundanur.	..	..	1,025 0 0
			Earthen road from Poy. P.G.T. road to Thappattaikilavanpudur.	..	..	2,450 0 0
			Earthen road from Rangasamudram to Pakadipalayam.	..	..	1,025 0 0
			Earthen road from Ambarampalayam to Ponnayur Thappattaikilavanpudur (via) Orakaliyur.	..	..	1,750 0 0
			Earthen road from Paramadayur to Ponnadagoundenur.	..	..	2,000 0 0
			Metalling from Singanallur to Sithandiswaran koil.	..	..	3,000 0 0
			Metalling from Singanallur to Ponnayar II Reaches.	..	..	14,000 0 0
			Metalling Uthukuli L.C. to Vakkampalayam.	..	..	3,350 0 0
			Metalling A.P. road to Jallipatty ..	..	..	1,675 0 0
			Metalling Avaichinnampalayam to Singanallur road.	..	..	4,700 0 0
			Metalling Muthur to Ramapattanam.	..	..	5,750 0 0
			Metalling-poy. Udumalpet road to Maickanampatty.	..	..	1,300 0 0
			Metalling A. P. road to Velladupalayam.	..	..	2,000 0 0
			Metalling Parai to Aathu Pollachi (Agathuamman Koil to Aathu Pollachi.)	..	..	2,500 0 0
	Kolarpatti.	....	Constucting a matrenity ward at Pollachi.	..	..	9,950 0 0
			Constructing an Elementary school at A.B.T. road, Pollachi.	..	..	9,250 0 0
			Constructing an Elementary school at Kottur road, Pollachi.	..	..	9,250 0 0
			Constructing an Elementary school at Singanallur.	..	..	4,619 0 0
			Constructing an additional building for Harijan Hostel, Pollachi.	..	..	3,200 0 0
			Constructing a Community hall at Pollachi.	..	..	8,750 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Thondamuthur.	..	..	2,850 0 0
			Deepening and improvement A.D. well at Sangampalayam.	..	..	2,100 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Sangampalayam.	..	..	1,950 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Poosaripatty.	..	..	2,400 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Poosaripatty.	..	..	1,575 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Karumapuram.	..	..	900 0 0
			Deepening and improvement C.P. well at Karumapurampudur.	..	..	1,088 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Sundargoundanur, hamlet of Boligoundanpalayam.	..	..	1,125 0 0
			Deepening and improvement A. D. well at Marampudurgoundanur.	..	..	1,950 0 0
			Deepening and improvement C. P. well at Kasipattanam.	..	..	2,700 0 0
			Deepening and improvement A. D. well at Malayandipattam.	..	..	2,250 0 0
			Deepening and improvement C. P. well at Mayandipattam.	..	..	2,850 0 0
			Deepening and improvement C. P. well at Gomangalampudur (round).	..	..	2,100 0 0
			Deepening and improvement C. P. well at Seelakampatty.	..	..	3,750 0 0
			Deepening and improvement A. D. well at Nallampalli.	..	..	1,575 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					RS. A. P.	RS. A. P.
Pollachi—cont.	Kolarpatti—cont.	....	Deepening and improvement C.P. well at Gomangalampudur (broad).	..	..	4,500 0 0
			Deepening and improvement well at Gomangalampudur.	..	..	2,700 0 0
			Deepening and improvement well at Kolarpatty.	..	..	3,975 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Thippampatty.	..	..	1,650 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Unjavelampatty.	..	..	2,063 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Periagoundanur.	..	..	2,100 0 0
			Deepening and improvement Harijan well at Boligoundenpalayam.	..	..	2,100 0 0
			Constructing a new C.P. well at Gothampatty.	..	..	3,000 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Kaliapuram, hamlet of Gollapatty.	..	..	3,503 0 0
			Constructing a new well for Harijans at Kallapadi.	..	..	3,375 0 0
			Constructing a new C.P. well at Kuppayandipillaipudur.	..	..	3,450 0 0
			Constructing a new Harijan well at Kondegoundenpalayam.	..	..	3,075 0 0
			Constructing a overhead tank at Gomangalampudur.	..	..	5,250 0 0
			Earthen road from Alampalayam to Anupparpalayam.	..	..	1,150 0 0
			Earthen road from Alampalayam to Rasakapalayam.	..	..	2,400 0 0
			Earthen road from Earpatty to Thippampatty.	..	..	3,600 0 0
			Earthen road from Avalappampatty to Jothampatty.	..	..	1,700 0 0
			Earthen road from Kaliapuram to Kalpudur.	..	..	2,350 0 0
			Earthen road from Kundalapatty to Chinnabommanchalai.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Puliampatty to Samathur-Devanurpudur road.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Unjavelampatty to Thippampatty-Sillappampalayam road (via) Chandrapuram.	..	..	2,000 0 0
			Earthen road from Thippampatty-Sellappampalayam road to Nattukkalpalayam.	..	..	1,000 0 0
			Earthen road from Kalpudur to Kondegoundampalayam road (via) Karumapurampudur.	..	..	2,250 0 0
			Metalling road from Rasakkapalayam to Karappadi 0/0 to 4/4.	..	..	4,500 0 0
			Metalling road from Karappadi to Unjavelampatty.	..	..	2,500 0 0
			Metalling road from Semathur to Devanurpudur.	..	..	10,000 0 0
			Metalling road from Earpatty to Gollapatty.	..	..	2,800 0 0
			Metalling from Thippampatty to Sellappampalayam.	..	..	10,000 0 0
			Renovating storage pond at Laxmapura.	..	..	1,400 0 0
			Renovating storage pond at Gomangalampudur.	..	..	5,100 0 0
			Renovating storage pond at Gomangalam.	..	..	1,800 0 0
		Sinking bore well at Nallur ..	....	..	..	1,045 0 0
		Constructing an Elementary School at Thondamuthur.	....	..	..	600 0 0
Tiruppur ..	Sulur ..	....	Construction of a new well in Kadambadi village.	.. ..	.. ..	2,250 0 0 1,125 0 0
			Conversion of a step well into a draw well at Mudalipalayam, hamlet of Nilambur.	.. ..	.. ..	3,000 0 0 1,500 0 0
			Sinking a new well in S. No. 390 of Sulur for Harijans.	..	220 0 0	3,500 0 0 1,750 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					RS. A. P.	RS. A. P.
Tiruppur—cont.	Sulur—cont.	....	Installing a motor pump set to the public well in S. No. 481/2 with an overhead tank in Sulur.	..	836 0 0	3,300 0 0 1,650 0 0
			Sinking a new well in S. No. 154 of Karavalimadapur village.	..	..	2,200 0 0 1,100 0 0
			Renovation of pond in S. Nos. 36, 37 and 38 of Pattanam village.	..	..	2,000 0 0
			Construction of a causeway across Noyyal River in Irugur village.	..	1,102 0 0	9,750 0 0
			Construction of a pond in S. No. 61 of Kannampalayam village.	..	..	3,700 0 0
			Construction of itteri from Kadambadi to Komarapalayam (via) Chengathurai.	..	..	2,950 0 0
			Improvements to the existing road from Sangathura to Sulur.	..	..	3,100 0 0
			Forming a road in wet fields from Pollapalayam to Odderpalayam.	..	751 0 0	3,150 0 0
			Conversion of itteri into an earthen road from Athappagoundepudur to Ravathur, hamlet of Irugur.	..	891 0 0	3,175 0 0
			Constructing of a building in the premises of Local Fund Hospital for housing Maternity and Child Welfare Centre at Sulur.	..	5,165 0 0	9,750 0 0
			Construction of pucca masonry drain in Railway Feeder road in Sulur.	..	2,622 0 0	3,750 0 0
			Construction of pucca masonry drain in Market road in Sulur.	..	1,902 0 0	2,800 0 0
			Construction of pucca masonry drain in South Car street, Sulur.	..	2,450 0 0	1,674 0 0
			Construction of pucca masonry drain in Ramaswami Iyer street, Sulur.	..	697 0 0	1,050 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of works completed.	Name of works in progress.	Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
			Construction of a pucca masonry drain in Annadanam street in Sulur.	..	442 0 0	700 0 0
			Construction of a culvert at the junction between Pulikarapalaniappan Thevar street and Coimbatore-Tiruchirappalli road in Ward No. 3 of Sulur.	..	574 0 0	725 0 0
			Construction of a culvert in the South Car street near the culvert east of Board High School in Sulur.	..	450 0 0	500 0 0
			Construction of a hospital building in S. No. 106 at Somanur, hamlet of Karumathampatti.	..	..	6,500 0 0
			Improvements to the school at Attanam village.	..	..	2,500 0 0
			Construction of a school building to the Peedamolli High School.	..	..	10,000 0 0
	Palladam	.. Sinking a bore well in Senampalayam, hamlet of Naranapuram and fitting with Kirloskar tap hand pump.	....	..	..	818 0 0
		Sinking a bore well at Arulpuram, hamlet of Karaipudur.	....	..	..	1,691 0 0
		Sinking a bore well at Kalianathampalayam, hamlet of Karaipudur.	....	..	..	656 0 0
		Sinking a bore well at Kidathurai, hamlet of Pumalur.	....	..	..	691 0 0
		Sinking a bore well in theku palayam and fitting Myrs. America hand pump wash type.	....	..	..	631 0 0
		Sinking a bore well at Marku Paliadam.	....	..	..	781 0 0 391 0 0
		Sinking a bore well at Samigoundenpalayam, hamlet of Semmipalayam.	....	..	..	755 0 0 378 0 0
		Purchase of 12 bulls to the Kangayam Cattle Breeding Co-operative Society at Palladam and cost of Veterinary outfit.	....	..	..	6,800 0 0
	Pongalur	.. Sinking a bore well in Rangayagoundenpalayam and fitting with Kirloskar hand pump.	....	..	..	964 0 0

Name of the taluk.	Name of the firka.	Name of the works completed.	Name of works in progress.	Amount spent from 1st April 1954 to 31st March 1955. Villagers.	Local bodies.	Amount sanctioned by Government.
(1	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
						RS. A. P.
Tiruppur—cont.	Pongalur—cont.	Sinking a bore well at Nallakalipalayam, hamlet of Ugayanur.	....	..	..	563 0 0
		Sinking a bore well at Goundenpudur, hamlet of South Ammasipalayam.	....	..	..	* 917 0 0 † 458 0 0
	Varappatti ..	Sinking a bore well and fitting with a Kirloskar hand pump in Kammalapatti village.	....	..	..	704 0 0 352 0 0
		Sinking a bore well and fitting with a Kirloskar hand pump at Kolathupalayam village.	....	..	..	* 755 0 0 † 378 0 0
		Sinking a bore well and fitting with a Kirloskar hand pump at Vadavalli village.	....	..	..	* 654 0 0 † 326 0 0
	Tiruppur	Construction of a building for the Harijan Hostel at Tiruppur.	....	..	..	5,300 0 0
		Sinking a bore well in Kuppandipalayam and fitting with Kirloskar hand pump.	....	..	..	657 0 0
		Sinking a bore well in Mangalam village.	....	..	..	* 629 0 0 † 315 0 0
		Sinking a bore well in Nasuvampalayam village.	....	..	..	* 527 0 0 † 263 0 0
	Pongalur	....	Converting the cart-track in S. No. 230 into an earthen road from mile 97/2 of Karur-Coimbatore road to Narayanaickenpudur, hamlet of Ponganur.	..	..	1,000 0 0
	Tiruppur	....	Forming a road from Tiruppur Municipal limits to Chettipalayam.	..	..	3,000 0 0
	Tiruppur National Extension Service Block.	....	Kandappagoundenpudur	..	..	32 0 0
			Moyyandavapalayampudur ..	..	..	3,000 0 0
			Attayampalayam	..	..	427 0 0
			Ayyampalayam	..	..	799 0 0
			Panchalingampalayam	..	..	225 0 0
			Kasilingampalayam	..	..	292 0 0
			Deepening of wells of the following places :—			
			Merckupatti cusba	..	..	199 0 0
			Voikkalpalayam	..	..	192 0 0
			Manur, hamlet of Mudalipalayam.	..	..	274 0 0
			Anuppalayam (C.R.)	..	..	181 0 0
			Anuppalayam School	..	..	262 0 0
			Chinnaripalayam	..	..	108 0 0
			Subbarayanpudur	..	..	411 0 0
			Sedapalayam	..	..	841 0 0
			Velampalayam	..	..	760 0 0
			Konnakadu	..	..	140 0 0
			Sokkanur	..	..	245 0 0
			Tottiamanarai	..	..	579 0 0
Erode ..	Erode	....	Improving existing well in the Kalaimagal Kalvi Nilayam School.	..	..	4,900 0 0
			Constructing a building for 4 class rooms for the Kalaimagal Kalvi Nilayam.	..	..	8,500 0 0
			Constructing an open theatre in the Kalaimagal Kalvi Nilayam.	..	..	3,750 0 0
			Construction of a school building for Senior Basic School.	..	..	7,750 0 0
			Construction of a building for a Junior Basic School, Erode.	..	..	5,750 0 0
		Construction of an elementary school building at Ramanathapuram, hamlet of Sinnampalayam.	....	..	..	4,150 0 3
		Construction of a school building at Mukasi Anumanpalli.	....	..	..	5,150 0 0

* Central. † State.

APPENDIX II.

[*Vide* answer to clause (*b*) of starred question No. 3515-C asked by Sri V. R. Nagarajan (on behalf of Sri K. Aranganathan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1956, page 314 supra.]

EXTENSION AND IMPROVEMENT SCHEMES TAKEN UP FOR EXECUTION IN ANTICIPATION OF SANCTION OF GOVERNMENT DURING THE PERIOD FROM 1ST JANUARY TO 15TH OCTOBER 1955.

System. (1)	*Serial number and scheme.* (2)	*Reasons for execution prior to sanction.* (3)
	Extension Scheme.	
Madras Electricity System.	1 Extension of supply of Vandalur and eight other villages in Chingleput taluk. (Ten years Scheme.)	The parties were pressing for supply.
	2 Extension of supply to Arni village in Ponneri taluk, Chingleput district.	The parties are very eager to avail supply.
	3 Extension of supply to Tinnanur, Kuppanur and Kosavanpalayam villages in Sriperumbudur taluk, Chingleput district.	The parties in the area are agitating for supply ever since 1949.
	4 Extension of supply to Isur, Budur and other villages in Madurantakam taluk, Chingleput district.	The consumers of the area were pressing for supply expeditiously and they were ready with their equipment.
	5 Extension of supply to Pandeswaram-Arakambakam.	Parties are eager to avail supply.
	6 Cheyyur extensions	Parties are pressing for supply.
	7 Extension of supply to Meiyur, Mamadur and Athiyur villages in Madurantakam taluk, Chingleput district.	The parties are pressing for supply.
Mettur Electricity System.	1 Extension of supply to Chinnampatti and Kittambatti villages in Bhavani taluk, Coimbatore district.	The parties are agitating for supply.
	2 Extension of supply to Tinuri, Pazhayanur, Wallajah taluk, North Arcot district.	The parties are pressing for supply.
	3 Extension of supply to Sathanur Reservoir Project, Chengam taluk, North Arcot district.	Public Works Department pressed for supply.
	4 Extension of supply to Pichivakkam Pudukeswaram in Arkonam and Sriperumbudur taluks, North Arcot and Chingleput districts.	Taken up in anticipation of sanction with reference to general orders of the Government.
	5 Extension of supply to Sattambakkam, Tirumalcheri in Wallajah taluk, North Arcot district.	As parties were pressing for supply and this being a revised proposal it was taken up for execution.
	6 Extension of supply to Puraithangal, Agraharam, etc., villages, in Wallajah taluk, North Arcot district.	Do.

System. (1)	*Serial number and scheme.* (2)	*Reasons for execution prior to sanction.* (3)
	***Extension Scheme*—cont.**	
Mettur Electricity System.—*cont.*	7 Extension of supply to Pallur, Govindavadi, etc, villages in Arkonam taluk, North Arcot district.	As parties were pressing for supply and this being a revised proposal it was taken up for execution.
	8 Extension of supply to Kilalathur and Chennambakkam villages in Gudiyattam taluk, North Arcot district.	Do
	9 Extension of supply to Hosur in Salem district.	Do.
Pykara System ..	1 Extension of supply to Cheyyur and Muriandapalayam, in Avanashi taluk, Coimbatore district.	Parties were pressing for supply and the proposal was a revised one.
	2 Extension of supply to Thevaram, Kombai and Pennaipuram, Periyakulam taluk, Madurai district.	Parties were eager to avail supply.
	3 Extension of supply to Kamayagounderpatty in Periakulam taluk, Madurai district.	Do.
	4 Extension of supply to Elavandi and Vedagampalam villages in Palladam taluk, Coimbatore district.	Do.
	5 Extension of supply of Melmangalam Panchayat in Periakulam taluk, Madurai district.	Do.
	6 Mangalore-Moolky extentions ..	Do.
	7 Kaup-Hejmedi extensions ..	Do.
Papanasam Electricity System.	1 Extension of supply to T. Karisalkulam, Pillayarnatham, Temmerikampatti, Illupaiyar villages in Aruppukkottai taluk in Ramanathapuram district.	Consumers were ready with equipment and press for supply.
	2 Extension of supply to V. Belt Factory at Kochedai in Madurai taluk, Madurai district.	Consumer was particular of supply by 1st November 1955.
	Improvement works.	
Pykara System ..	1 Improvement Scheme for execution of a 1,000 KV booster at Olapalayam.	H.T. regulation around Gobichettipalayam area was very poor.
	2 Improvement Scheme for Cordite Factory, Nilgiris.	Enhancement of power demand in the factory at Aravankadu.
Papanasam System.	Improvement Scheme for Srivilliputhur sub-station.	Poor L. T. regulation resulting in frequent failure in supply.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 3rd April 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Chank Fishing.

Short Notice Question No. 56.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether chank fishing in Ramanathapuram district is given on contract to a private party;

(*b*) if so since when this method of contract was adopted; and

(*c*) whether this contract is given on open auction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) Since the 15th of June 1953.

(*c*) The answer is in the negative. This lease is a continuation of the lease given by the Ramanathapuram Estate and is subsisting till 30th June 1956.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, previously the right of chank fishing belonged to the Raja of Ramnad. After the abolition of zamindaris, it was taken over by the Government and given to one particular Company and after that, still the right of fishing is with the same Company. Recently there was a case with regard to that in the High Court and the High Court has decreed that that particular Company should not be given the lease. Therefore, why not the Government themselves take the chank fishing because the chank is yielding about Rs. 80,000 to Rs. 90,000 profit per year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, as I said, the previous contract given by the Estate is subsisting till 30th June 1956. But the lease amount has been enhanced to Rs. 42,000. After the lease expires, the question will be considered and decided whether further lease should be given by way of calling for tenders, whether there should be a lease or whether departmental exploitation should be resorted to. But the Government are of the view that it is not profitable to have departmental exploitation. Further question of leasing is under the consideration of the Government.

SRI V. BALAKRISHNAN: What are the terms and conditions governing the existing or subsisting lease?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: They have to pay a minimum of Rs. 42,000 per annum. Regarding other details, I would like to have notice.

[3rd April 1956

SRI V. R. NAGARAJAN : What are the various uses for which this chank is put to in this State and whether the State Government derives any appreciable profit by these contracts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Certainly there is profit. The chanks are sold mostly in West Bengal and the use of these chanks is making of bangles which Bengalee women do invariably wear. But some small cottage industries from out of the chanks have also been initiated and tried in the Ramanathapuram district.

Chovva High School, Cannanore

* 3516 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Government as building grant to the Chovva High School, Cannanore, North Malabar;

(b) whether it is a fact that the Management of the high school have asked for a loan from the Government for the construction of the new high school building; and

(c) if so, the amount of loan granted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Out of the total grant of Rs. 26,975 admissible to the building scheme, a sum of Rupees 12,000 has been paid to the management during the previous year.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

Block Development offices in Tiruvallur taluk

* 3517 Q.—MR. SPEAKER : The hon. Member is not in his seat. The answer will be printed in the proceedings.

SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the strength of the establishment in each of the Block Development Offices in the Tiruvallur taluk; and

(b) the number of Harijans among them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The strength of the establishment in each of the following Blocks in Tiruvallur taluk is as follows :—

Name of the block.	Strength.
1. Kadambathur	39
2. Tiruvallur	39
3. Uthukottai	26

(b) The number of Harijans among them is as follows :—

Name of the block.	Strength.
1. Kadambathur	5
2. Tiruvallur	1
3. Uthukottai	Nil.

3rd April 1956]

Diploma Course in Nursing

* 3518 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister ror Health be pleased to state—

(a) whether a Diploma Course in Nursing is conducted annually in the Madras General Hospital;

(b) if so, the number of candidates admitted for the course in the years 1953 and 1954;

(c) the object of the course;

(d) the annual expenditure to Government on account of this; and

(e) the number that qualified and the number that have been appointed as (i) tutors, and (ii) head nurses in the years 1953 and 1954?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) Ten candidates were admitted during each of the years 1953-54 and 1954-55.

(c) The objects are (i) to prepare teachers and administrators in Nursing with adequate cultural back-ground;

(ii) to afford specialization in good professional preparation so as to enable them to give better clinical teaching programme in schools of nursing;

(iii) to prepare them for better supervision, administration and advanced work in the Nursing field; and

(iv) to develop in them qualities of leadership and further development of moral education and social qualities.

(d) Rs. 23,476 annually.

(e) the number qualified in 1953-54	9
the number qualified in 1954-55	10
the number appointed as Tutors in 1953 ..	1
the number appointed as Tutors in 1954 ..	..
the number appointed as Head-nurses in 1953	1
the number appointed as Head-nurses in 1954	..

SRI V. BALAKRISHNAN : In view of the fact that only two qualified hands out of the total qualified hands of 20 for the two years have been appointed as tutors, though the Course is conducted at a cost of about Rs. 23,000 per year, may I know whether this should be continued annually and whether it should not be done away with until all these qualified hands have been posted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It will make them better qualified for any nursing duties.

[3rd April 1956

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether this Course is different from the three-year course that is already given? If so, what is the difference and the period of the Course?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This Diploma Course in Nursing is different from the ordinary Course for Nursing. The period of training is for one year.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is there a condition precedent for the selection of nurses that they should not get married for a certain number of years?

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of order, Sir. My question relates to the Diploma in Nursing and not the Diploma in Marriage?

SRI S. DAIVASIGAMONEY : My question is, whether it is the condition precedent for the selection of Nurses for the Diploma Course that they should not get married within a certain period?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : They should not get married during the period of training.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, there is a separate Mid-wifery course apart from this Diploma Course in Nursing. As the nurses are available in plenty now-a-days, why not the Government abolish the Mid-wifery Course and stick to only Nursing Course?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : We require a large number of maternity assistants for working in maternity and child welfare centres. The number of nurses trained is far short of the requirements for this purpose and the maternity assistants are paid a lower scale of pay.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know what is the qualification prescribed for the candidates for this Course?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : S.S.L.C.

SRI O. KORAN : May I know whether the Government have any new scheme to absorb the diploma-holders, and, if so, what it is?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : When the number of beds in hospitals is increased and the number of hospitals is increased, there will be more demand for nurses and also for nursing tutors.

SRI N. K. PALANISAMY : Nurses employed in private hospitals are paid miserably. So, will the Government take measures to give them a scale of pay on a par with the nurses in the Government hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no such proposal at present.

3rd April 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, are these trainees drawn from the City only and are they to be appointed in the City hospitals only or are they to be appointed in district and taluk headquarters hospitals also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Diploma Course in Nursing is meant to train Sisters as tutors who are to train nurses. I may tell my hon. Friend that a large number of candidates for the nursing profession come from Travancore-Cochin State and Malabar.

Renovation of tanks in Ramanathapuram district

* 3519 *Q.*—SRI P. CHELLATHURAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the renovation work in respect of R.S. Mangalam tank and the supply channel in Ramnad district has been taken up this year; and

(*b*) if not, when it will be taken up?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) The renovation of the tank and its supply channel has already been taken up. The preliminary work is now under progress.

(*b*) Does not arise.

Toll collections at Baliapatam

* 3520 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the amount collected by the Government from the vehicles and cycles that pass through the toll-gates at Baliapatam in North Malabar in 1954–55?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The right to collect tolls at the ferry and the bridge at Baliapatam for the year 1954–55 was sold in public auction in one lot for a sum of Rs. 18,000.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that the toll-gates are closed at 9 o'clock in the night and as a result of that, the passengers travelling in buses and cars find it very difficult to cross the river there. Also, sometimes doctors find it very difficult to attend to some emergent cases as they have to cross the river. So, will the Government be pleased to take steps to see that in the night also the toll-gates are kept open?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, the idea is that we have to operate these toll-gates in collaboration with the Railway authorities. The condition laid down by them is that they should be closed down after 9 p.m. Their fear is that they cannot regulate the traffic after that and accidents are likely to happen. So, this bridge is closed for vehicular traffic after 9 p.m. Of course, there may be a stray case of emergency but the foot-path is open and other facilities are also there. But

[3rd April 1956

for vehicular traffic, it is prohibited after 9 p.m. If it is to be kept open even after 9 p.m., it has to be done in consultation with the railway authorities.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister whether the Government will take up this matter with the railway authorities. Also may I know from him whether they have received any memorandum that the toll-gates should be kept open in the night also?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: We can take up this question and try to explore the possibility of having these toll-gates kept open even after 9 p.m. also. But I do not remember to have received any representation in respect of this matter.

'Nariyan odai'

* 3521 *Q.*—SRI N. PARAMASIVA UDAYAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there was a proposal to construct a bridge across the 'Nariyan Odai' on the road from Valikandapuram to Kilpuliyur; and

(*b*) if so, why it has not been given effect to?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Government advertisements

* 3522 *Q.*—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that Government advertisements are not given for publication in "The Hindu", Madras, and if so, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is not a fact. Government advertisements are released to the "Hindu", as also to other leading newspapers.

SRI V. R. NAGARAJAN: What is the total cost incurred in respect of Government advertisements every year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry, I do not have the figures with me here.

SRI V. BALAKRISHNAN: In the grant of Government advertisements, will the Hon. Minister kindly follow a little bit of the Socialistic policy by granting such advertisements to unfortunately placed newspapers—I mean financially—as long as their journalistic standard is of a very high order?

3rd April 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have to consider the question of advertisement and not patronage. Therefore, we have to look into account the circulation aspect of the matter. Otherwise, this will become a question of some patronage.

SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER: தினசரி பத்திரிக்கைகளில் "விடுதலை" முதலிய பத்திரிக்கைகளுக்கு சர்க்கார் விளம்பரங்கள் கொடுக்கப் படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SURAMANIAM: இல்லை.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Is it not the policy of this Government to set apart a fixed sum for advertisements and publish the advertisements in dailies and weeklies which have got a wide circulation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have laid down a policy with reference to advertisements and that policy is being followed. We take into account not only the circulation of the paper but also the possibility of the advertisement reaching those classes of persons which are likely to provide the personnel for the posts advertised.

SRI K. V. RAMASWAMY: கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல் லும்போது லீடிங் பத்திரிக்கைகளுக்கு கவர்ன்மெண்ட் விளம்பரங்கள் தரப் யடுவதாகச் சொன்னார். அவற்றின் பெயர்கள் என்ன என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM: இங்லீஷ் பத்திரிக்கைகளில் முக்கியமானவை "ஹிந்து", "இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்", "மெயில்" பத்திரிக் கைகள். தமிழ் பத்திரிக்கைகளில் முக்கியமானவை "தினமணி", "சுதேசமித்திரன்" முதலிய பத்திரிக்கைகள்.

Agricultural Co-operative Credit Societies

* 3523 *Q.*—MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri M. Dharmalingam, who has given notice of the question is not in his seat, the question and answer will be printed in the official proceedings.

SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of agricultural co-operative credit societies so far organized in the Chingleput district talukwar; and

(*b*) whether any of the societies have been organized under the Block Development Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) The number of agricultural co-operative credit societies so far organized in Chingleput district is given below talukwise:—

Name of taluk.	Number of agricultural co-operative credit societies.
(1)	(2)
(1) Chingleput	90
(2) Madurantakam	81

[3rd April 1956

Name of taluk. (1)	Number of agricultural co-operative credit societies. (2)
(3) Sriperumpudur	92
(4) Kancheepuram	166
(5) Tiruvallur	107
(6) Saidapet	74
(7) Ponneri	63
	673

(b) Yes, Sir. Six of them were organized under the Community Development Scheme.

Water-rate in the Lower Bhavani Project Area

* 3524 Q.—Sri K. R. NALLASIVAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the acreage for which water-rate was levied in the Lower Bhavani Project area during faslis 1363–1364; and

(b) the acreage for which permits were issued?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (a) The acreage for which water-rate was levied in—

Fasli 1363—27,922 acres.

Fasli 1364—75,852 acres.

Note.—The Lower Bhavani Project water has been supplied to areas in Karur taluk of Tiruchirappalli district from fasli 1365.

(b) 107,366 acres.

Sri K. R. NALLASIVAM : 1364-ம் பசலிக்கு தாராபுரம் தாலூக்காவில் நிலங்களுக்கு பர்மிட் கொடுக்காமல் தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். அப்படித் தண்ணீர் தீர்வை விதித்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவுயிருந்துங்கூட தண்ணீர் தீர்வை விதித்து வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கப் பட்டிருக்கும் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : I am not aware of the allegation made by the hon. Member. If he makes a separate representation, I shall consider.

Unidentified dead bodies in Kollengode Police limits

* 3525 Q.—Sri K. P. GOPALAN (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any information regarding the two unidentified dead bodies found within the Kollengode Police station area in Palghat;

3rd April 1956]

(b) whether any enquiry has been made regarding these dead bodies; and

(c) if so, the result thereof?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

But I would like to state that a rumour was afloat in Kollengode on 16th January 1956 evening that the dead bodies of two young women were found near the place where a dead body was found on 1st January. On receipt of this information, the police and the villagers made a thorough search for the dead bodies, but no dead bodies were found. It was finally realized that there was no truth in the rumour. Perhaps this question relates to that rumour.

Cottage Industries

* 3526 Q.—Sri K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Government have given grants for starting some cottage industries in Malabar;

(b) if so, the amount granted; and

(c) the industries that will be started?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 1,55,500.

(c) (i) Establishment of a wood seasoning plant;

(ii) Establishment of a training centre, for pottery at Arevacode in Nilambur amsam in Malabar district.

Sri K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government have got any proposal to start cottage industries in Malabar and whether the Government have received any memorandum regarding the same?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The Government propose to establish a training-*cum*-service centre in Malabar for the manufacture of bamboo articles and also a training-*cum*-service centre for bell metalware industry at Mankurisi in Malabar district. The Government of India have been addressed for financial assistance.

About the memorandum referred to by the hon. Member, I would like to have notice.

Sri O. KORAN : What are the cottage industries which have been the traditional occupation of Harijans and what help have the Government rendered to them?

[3rd April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps the hon. Member knows better the cottage industries with which the Harijans have been traditionally connected. He can put a separate question as to the assistance that the Government have been giving or are likely to give.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Have the Government got any scheme to improve the coir industry on the West Coast?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. But about particulars, I would like to have notice.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know the date on which the pottery industry and the bell metalware industry will be started in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am afraid I cannot give the exact date.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Have the Government received any representation from the Kulala Samudaya Sangham, North Malabar, to start a pottery centre and what action have the Government taken on it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry I have no information.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the Central Government have given grants for starting cottage industries in South Kanara and, if so, the names of those industries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Some industries have already been started. But about particulars, I would like to have notice.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know from the Hon. Minister whether any one of the industries will be started in Malabar during this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can certainly reply that some of these industries will be organized even during this year.

Handloom industry

* 3527 *Q*.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the schemes which the Government are going to start in Malabar from the Cess Fund for the benefit of handloom industry and of handloom workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The weavers in Malabar district are eligible for loans to enable them to become members of weavers' co-operative societies and secure continuous employment. The weavers' co-operative societies are given financial assistance for improving the production and sales of handloom goods. A scheme to appoint hawkers to promote sales of handloom cloth has been sanctioned recently. Two industrial co-operatives, one at Chowa and the other at Tottada, have been started. The working of these two industrial co-operatives is being watched to see whether more co-operatives of this type can be formed. A pattern making unit has been started at Cannanore by the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society with financial aid from the Cess Fund.

3rd April 1956]

A scheme to enable the handloom factory owners to avail themselves of the liberalised terms governing grant of loans under the State Aid to Industries Act and to enable workers to have a share in the profits of the factory is under the consideration of the All-India Handloom Board.

Other schemes formulated on a State-wide basis, which are financed from Cess Fund, will be implemented in Malabar district also.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that a representation was submitted to them and to the All-India Handloom Board for the starting of a calendering mill in Cannanore from out of the Cess Fund? May I know from the Hon. Minister whether the Government are going to give any loan to the handloom factory owners, the amount set apart for the grant of loan, and the amount out of it which will be given as loan to the small handloom weavers in Chirakkal taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

SRI O. KORAN: Are the Government aware that there are a number of pit-loom weavers in South Malabar and will the Government start a co-operative for them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

Pick-pocketing in the City

* 3527-A *Q*.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken to check the pick-pocketing menace in the City? 9-30 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Commissioner of Police, Madras City, has put into operation a special scheme to tackle this type of crime. The co-operation of the public has also been sought by the introduction of slides in cinemas. Since the inception of the said scheme 14 pick-pockets including 2 organizers of the crime, were arrested under the preventive sections of the Criminal Procedure Code. This class of crime is now fairly under control.

Lady Welfare Officer, Coonoor

* 3527-B Q.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the work done by the Lady Welfare Officer for the welfare of the plantation workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The duties of the Lady Labour Welfare Officer are to contact the workers and their wives in each estate and teach them the elements of sanitation, house-keeping, etc., and to promote other welfare measures. She visits the plantations in the Nilgiris district, studies the working conditions of workers and requests the managements, wherever necessary, to improve the amenities, such as, latrine, house accommodation, water facilities, etc., to their workers. Out of the grant made by the Tea Board, a scheme for the demonstration-*cum*-training centre in basket making from bamboo at Mailoor estate in the Nilgiris district was started on 21st September 1955 with fifteen trainees who are dependants of the plantation workers. The Labour Welfare Officer is in charge of this scheme. The Government have constituted an Advisory Committee consisting of a representative of the United Planters' Association of Southern India, a representative of the Nilgiris District Estate Workers' Union and the Labour Welfare Officer to formulate and successfully carry out schemes for the welfare of labour in plantations. The Labour Welfare Officer is the convenor of the committee.

In consultation with the Advisory Committee, the Labour Welfare Officer has submitted a number of welfare schemes which are under the consideration of the Government.

SRI S. R. ARUMUGAM: இந்த லேபர் ஆபீசர் கொடுக்கக்கூடிய யோசனைகளை அங்கே இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: முதலாளிகள் ஒத்துக் கொண்டாலும், ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் திட்டங்களின் பரிசீலனை முடிந்த பிறகு அதைத் நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

SRI M. PALANIYANDI: சாதாரணமாக தோட்டத் தொழிலிலே முதலாளிகள் நல்ல லாபம் பெறுகிறார்கள். இந்த லேபர் ஆபீசர் சிபார்சுகளை அமுலாக்கபடாததினால் சுகாதார வசதிகள் எதுவும் பெறாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உடனடியாக அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை பெறுவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பிலான்டேஷன் சட்டத்தில் இருக்கும் விதிகள் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே செய்யவேண்டிய விஷயம் வேறு. வீடு கட்டுவதெல்லாம் சட்டத்திலே அடங்கி இருக்கிறது. ஆனால் திட்டம் எந்தெந்த வகையில் உபயோகிக்கவேண்டுமென்பதை மத்திய அரசாங்கத்தார் டீ போர்ட் உதவியைக்கொண்டு அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister, Sir, how many such Lady Welfare Officers for the plantation workers are there in this State and whether there is any Lady Welfare Officer for plantation workers in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: So far there is only one Lady Welfare Officer, and she has her headquarters at Coonoor.

SRI S. R. ARUMUGAM: தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய பெண் தொழிலாளிகளுக்கு பிரசவ வசதிகள் போதாது என்று இந்த லேடி வெல்பேர் ஆபீசர் சொல்லியிருக்கிறார்களா ? அதற்காக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் முன்னமேயே சொன்னேன். தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள் அளிப்பது இந்த சட்டத்தில் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். பொதுவாக இந்த லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர் செய்யவேண்டியதெல்லாம் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு சுகாதாரத்தைப் பற்றி போதிப்பது முதலியனவாகும்.

SRI V. BALAKRISHNAN: பெண் வெல்பேர் அதிகாரிகளை நியமிப்பதால் அவர்கள் மலைமேல் இருக்கும் தோட்டங்களுக்குச் செல்வதற்கு அவர்களுடைய கால்கள் வலிக்குமாதலால், எக்சிகூடிவ் வேலைகளுக்கெல்லாம் இவர்களை உபயோகப்படுத்த முடியாததினால் இவர்களுக்கு பதிலாக ஆண்களை அமர்த்துவதற்கு சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு பெண் அதிகாரிகள் ரொம்ப தகுதி உடையவர்கள். அதற்கு வேண்டிய யோக்கியதை அவர்களிடத்தில்தான் இருக்கிறது. வெளி வேலைகளை கவனிப்பதற்காக ஜீப் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGAM: தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் போதுமான உணவு போஷாக்குள்ள உணவுகள் கொடுக்கப்படாததினால் மரப்பாசி பொம்மையைப்போல் இருக்கின்றன. ஆதலால் இந்த லேடி வெல்பேர் ஆபீசர் மூலமாக அவைகளுக்கு போஷாக்குள்ள உணவு அளிப்பதற்கு வழிவகை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதையெல்லாம் கவனிக்கத்தான் தொழிலாளர் சங்கம் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் போதிய அக்கரை தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு இல்லை என்றுதான் தெரிகிறது.

SRI S. R. ARUMUGAM: கூநூரிலுள்ள **Lady Welfare Officer** அதன் சுற்றியுள்ள கோல் கொம்பேயிலும், உட்லாண்ட்ஸிலும் க்ஷேமநல காரியங்களை கவனித்து வருகிறார்கள் மற்ற எஸ்டேட்டுகளுக்குச்சென்று க்ஷேமநல காரியங்களைக் கவனிக்க அவர்களுக்கு வசதியில்லை. ஆதலால் அதிகப்படியான இந்த மாதிரியான ஆபீசர்களை நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது விஷயமாக ஆரம்ப வேலைதான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான ஆபீசர்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் பின்னர் யோசிக்கும்.

District Harijan Welfare Committee, Coimbatore

* 3527-C Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether a copy of any resolutions passed by the District Harijan Welfare Committee, Coimbatore, at its meeting held on 28th June 1954 was forwarded to Government; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

[3rd April 1956

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) Yes, Sir. A statement* showing the action taken on the resolutions is placed on the table of the House.

SRI S. R. ARUMUGAM : கோயமுத்தூரில் ஹரிஜனப் பெண்களுக்காக இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. பெண்கள் கல்வி மிகவும் அவசியம் ஆதலால் ஹரிஜன ஆண்கள் ஹாஸ்டல்கள் இருப்பது போல் பெண்களுக்கும் ஹாஸ்டல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் வசதி அளிக்குமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டால் நடத்தப்படும் பெண் ஹாஸ்டல் ஒன்று இருக்கிறது. ஆதலால் வேறு ஹாஸ்டல் வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. R. ARUMUGAM : மெடிகல் பீஸ்க்கும், கேம்ஸ், லைப்ரரி பீஸ்க்கும் விதி விலக்கு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை இருக்கிறதா ? அப்படியிருந்தால் ஜூன் மாதத்திலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சலுகை கொடுப்பது என்று முடிவு செய்துவிட்டால் இந்த யோசனையை எற்றுகொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI S. R. ARUMUGAM : ஹரிஜனங்கள் வெட்டுவதற்கு கொடுக்கும் பணம் கம்மியா இருக்கிறது. ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் பணம் இல்லை என்று சொல்லு கிறார்கள். ஆதலால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே கிணறு வெட்டுவதற்கு பணம் கொடுப்பதெல்லாம் கலெக்டர் மூலமாக கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் வெட்டிய கிணறுகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் கொஞ்சம். ரூரல் வெல்பேர் ஸ்கீமில் இதனுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. கிணறுவெட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கலாம் என்று உத்திரவு போடப்பட்டு ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்டுமெண்டு மூலமாக கிணறு வெட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் இல்லையென்று இந்த வேலைக்கு தாமதம் ஏற்படுவது கிடையாது. அரசாங்கத்தில் பணவசதி இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI S. R. ARUMUGAM : மத்தியான உணவு கொடுப்பது சம்பந்தமாக அதிகமான பணம் கொடுத்து இந்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக, இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுமா ? அப்படியிருந்தால் எப்பொழுது அமுலுக்கு வரும் ?

THE HON SRI B. PARAMESWARAN : இந்த யோசனை அரசாங்கத்தாரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய பட்டா நிலங்களில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். கோவை ஜில்லாவிலே ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய நிலங்களில் 182 சேரி வாசிகள் குடியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களால் சேகரிக்கப்படும் குப்பை கூளங்களை இந்த நிலங்களில் குடியிருப்பதற்கு ஈடாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதோடு அவர்கள் அடிமைகளாகவும் நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மனிதர்களாக நடத்தப்படாமல் மிருகங்களாக நடத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த பூமிகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

* Printed as Appendix on page 530 infra.

3rd April 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எங்கெங்கு ஹரிஜனங்கள் உண்மையாக வீட்டு வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமில்லாமல் urgent provision அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்பிரகாரம், அவசர காரணங்களை அனுசரித்து ஹரிஜனங்கள் சீக்கிரம் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு மனைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு இன்னும் உதவ வேண்டுமென்றால். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் யோசனை கூறினால், அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஹரிஜனங்களுக்கு சீக்கிரம் மனைகளை வழங்க வேண்டுமென்று ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், எவ்வளவு மனைகள் ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன என்பது பற்றி யெல்லாம் மாதத்திற்கு ஒரு முறை "ரிப்போர்ட்" கொடுக்க வேண்டுமென்றும் உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியத்தை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாகச் செய்து வருகிறோம்.

SRI M. PALANIYANDI : நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வது மிக துரிதமாகச் செய்யப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் உண்மையில் சில இடங்களில் நில ஆர்ஜிதம் மிகத்தாமதமாகச் செய்யப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வயலூர் கிராமத்தில் ஆறு மாதங்களாக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு வருஷமாகத் தாமதப்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதை துரிதமாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ? மேலும், மாவட்ட ஹரிஜனக் கமிட்டிகளில் பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் வெகு காலமானாலும் சர்க்காரிடமிருந்து அந்தத் தீர்மானங்களைப்பற்றி பதில் வருவதேயில்லை. அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வருவதேயில்லை. ஆகவே மாவட்ட ஹரிஜனக் கமிட்டிகளிலிருந்து அனுப்பப்படும் தீர்மானங்களுக்கு சர்க்கார் பதில் அனுப்புவார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வயலூர் போன்ற சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கோரப்பட்டது. அப்போது, ஜில்லாக் கலெக்டர் மூலமாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் பதிலளித்தேன். ஆகவே சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சில இடங்களில் தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாயிருப்பவர்கள் ஹரிஜனங்கள்தான் என்று நான் தைரியமாகச் சொல்வேன். அவர்கள் குடியிருப்பதற்குத் தகுந்த சில இடங்களைக் காண்பித்தால் அங்கே போக மாட்டோமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பணம் கொடுக்கப்பட்டவுடன் நிலங்களைக் கொடுத்தால் அப்போது அந்த நிலங்கள் சரியாக இல்லையென்று சொல்லி அவர்கள் பணத்தைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்தால், அப்போது அதே நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் இம்மாதிரி நடந்திருக்கிறது. உண்மையில், ஹரிஜனங்கள் மீதோ மற்றவர்கள் மீதோ குற்றச்சாட்டைச் சுமத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்தாருக்குக் கிடையாது. சில இடங்களில் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளாமல், அந்த நிலங்களை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். 1954-ம் ஆண்டில் ஆங்காங்கே சுமார் 14,000 பேருக்கு வீடு கட்டுவதற்குத் தகுந்த நிலங்களுக்குப் பட்டா வழங்கியிருக்கிறார்கள். சிலர்தான் அந்த நிலங்களில் வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அந்த நிலங்களை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் சில காரணங்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அரசாங்கத்தார்மீது பழி சுமத்துவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

9.40 a.m. SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether it is not the procedure followed by this Government at present to recognise Harijan girls' hostels in the very first year of their starting, wherever they are started in the City and if that is not the procedure will the Government consider my suggestion to recognise all those schools started exclusively for the benefit of Harijan girls in the first year of their starting itself?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That has been the policy followed from 1951. Wherever there is need for starting Harijan girls' hostels, the rule that they should exist for one year is not applied and straightway they are recognised. But the Government have since received certain reports of indiscreet starting of girls' hostels by persons who do not conduct them properly and therefore the Government are forced to go into this question once again. Before they recognise the hostels they do not want to apply the rules rigidly but with an amount of elasticity. But wherever the Government feel that they can be recognised even in the first year of their starting the Government will certainly do so. The Government are also anxious to see that from next year onwards they do not give recognition to any hostel that may come up without obtaining previous sanction whether they are intended for boys or girls. Besides, the Government propose to take over some of the hostels, which in their opinion, are managed in a very bad way.

SRI B. K. NALLASAMY : May I know how many cheri house-sites have been acquired under the emergency provisions of the Land Acquisition Act in Coimbatore district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I want notice. I have no information.

SRI O. KORAN : Arising from the answer given by the Government with reference to resolution number four, may I know whether the Government will consider the desirability of exempting Harijan students from payment of fees for public examinations?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Harijans are exempted from the payment of paying examination fees even now.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know when the Government will come to a final decision in the matter of exempting Harijans from payment of special fees such as medical, games and library fees? May I know whether it will be taken before the beginning of the academic year?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We propose to take a decision before the beginning of the next academic year.

SRI S. RAMALINGAM : கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் 182 சேரிகள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் இருக்கின்றன. அதே போல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் நிறையச் சேரிகள் தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களில் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களிலுள்ள சேரிகளில் வாழும் ஹரிஜனங்கள்

அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு வருகிருர்கள். இந்த விஷயம் சபையின் கவனத்திற்கும் கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கும் பல தடவை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் வேறு இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்களை வழங்கிஞல் அங்கே அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதில்லை ; ஏனென்ருல் அங்கே அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு அங்கே வசதி இல்லை. மேலும் பல காரணங்களாலும் அவர்கள் அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்து, சர்க்கார் அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வேறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் வரையில் அவர்கள் வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதன்பொருட்டு, தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலங்களில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு யோசிப்பார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த இடங்களில் உரிமை உண்டோ அந்த இடங்களிலிருக்கும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றமுடியாது. வேறு இடங்களில், அரசாங்கத்தாரின் உத்தரவின்றி அத்து மீறிப் பிரவேசித்திருக்கும் ஹரிஜனங்களை எந்த அரசாங்கமும் பாதுகாக்கமுடியாது.

SRI P. K. THIRUMURTHI : பொள்ளாச்சி தாலூகா வெள்ளை கவுண்டன் கிராமத்தில் ரொம்ப புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு சுடுகாட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிருர்கள். அங்கு கூட அவர்களுக்கு சுடுகாட்டுக்கு என்று நிலங்கள் இடையாது. மற்ற இடங்களில் செத்துப்போனவர்களைப் புதைக்கப் போனுல் ஜாதி ஹிந்துக்கள் தடுத்துவிடுகிருர்கள். இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். மேலும் ஹரிஜனங்கள் புரம்போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டவும் ஜாதி ஹிந்துக்கள் விடுவதில்லை.

MR. SPEAKER : உங்களுடைய கேள்வி சுருக்கமாக இருக்கவேண்டும். பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது.

SRI P. K. THIRUMURTHI : பொள்ளாச்சி தாலூக்காவில் கிராமங்களிலுள்ள புரம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷகாலமாக அவர்கள் அந்த நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிருர்கள். அதனுல் அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் அவர்கள் விவசாயம் செய்யும் நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : வீடு கட்டும் சம்பந்தமாகத்தான் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. புரம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பது சம்பந்தமாக இல்லை. இது சம்பந்தமாக தனிக் கேள்வி போட்டால் அதைப்பற்றி பதில் சொல்லமுடியும். நிலம் வேண்டுமென்று அங்கத்தினர் மனுச் செய்துகொண்டால் அதை கலெக்டருக்கு அனுப்பி வைத்து அவருடைய ரிபோர்ட் வந்த பிறகு அதற்குத் தக்க பதில் கொடுக்கமுடியும்.

SRI P. G. MANICKAM : கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு என்று 1955-6-ல் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது. எவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்படாமல் வாபஸ் ஆனது. மீண்டும் ஹரிஜனங்களுக்கு தொகை ஒதுக்க கவர்ன்மெண்ட் யோசிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : வீடுகள் கட்டுவதற்கும் மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதற்கும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிருர்கள். இவைகளுக்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிருர்கள். ஆகையினுல் பணத்தைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. ஆனுல் சில இடங்களில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன.

அதை தவிர்த்துவிட்டு எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

Sri S. VADIVELOO : 1950-ம் வருஷம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதற்கு என்று கொடுத்தார் என்று சொன்னார். அப்படிக் கொடுத்தும் சில இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடுகளை கட்டிக் கொள்ளமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார். அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுத்த இடம் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு லாயக்கு இல்லாத இடங்கள். வெறும் கட்டாந் தரையான இடம் அவைகள். அதனால் ஹரிஜனங்கள் எந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள இடம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : அவர்கள் எந்த இடம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அந்த இடங்களைக் கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அப்படி கொடுப்பதற்கு முடியாமல்தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களில் சிலர் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவைகள் மிராசுதார்களுடைய நிலமாக இருக்கலாம். ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு அவர்கள் நிலம் கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் அவர்களுக்கு என்று ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து டிபுடி தாசில்தார்களையும் தாசில்தார்களையும் நியமித்து மனைக்கட்டுகள் வழங்கும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிச் செய்து வருவதால் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலத்தின் பேரில் உரிமை வந்திருக்கிறது. சொந்தமும் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய காரியத்தை சர்க்கார் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நினைக்கவேண்டும்.

Sri P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறும்போது மனைக்கட்டுகளை சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள் என்றும் பிறகு அது வேண்டாம் என்று ஹரிஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார். உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலொழிய பிரயோசனமில்லை. அப்புறப்படுத்துகிறவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் தான் நம்பிக்கை ஏற்படும். இன்றைய நிலைமையில் இது சிக்கலான பிரச்னையாக இருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு தாலூக்காக்களிலும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து மனைக்கட்டுகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். வெல்பேர் ஆபீசர் தாலூக்காக்களுக்கு மனைக்கட்டுகளை வழங்குவதற்குப் போகும்போது மிராசுதார்களைக் கண்டு பேசுவதால் மிராசுதார்கள் சொல்வது போல் இவர்கள் தாளம் போடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அங்கு ஹரிஜனங்களிடத்தில் அக்கறை கொண்டுள்ளவர்களை வைத்துக் கொண்டு மனைக்கட்டுகளை வழங்குவதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கமிட்டி விசாரணை செய்து நிலங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : இப்பொழுது கேள்வியில் இருப்பது வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு மனைக்கட்டுகள் எவ்வளவு தூரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அங்கங்குள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களை கலந்து ஆலோசித்து அதிகாரிகள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதத்தில் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் இந்த திட்டத்தின்படி சட்டசபை அங்கத்தினர்களை கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Sri G. GOVINDAN : ராமநாதபுரம் ஜில்லா பெரிய கண்மாய் தண்ணீர் வரக்கூடிய இடங்களில் பல வருஷங்களாக ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். பல வருஷங்களாக அவர்கள் வேறு இடத்தில் நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மனுச் செய்துகொண்டு இன்னும் அது கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் சமீபத்தில் வெள்ளம் வந்த காலத்தில் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் செத்து நாசமாய் போய்விட்டன. கனம் மந்திரி அவர்கள் அங்கு வந்தபோது இதைப்பற்றி தெரிவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்குள்ள ஹரி ஜனங்களுக்கு வேறு இடத்தில் நிலம் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : புயல் நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய காலத்தில் நான் அங்கு சென்று பார்த்தேன். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட் அனுப்பிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினருக்கு தெரியப்படுத்துகிறேன்.

Sri A. M. RATHNASWAMY : I quite appreciate the difficulties expressed by the Hon. Minister in regard to the Harijan Girls Hostels run by private agencies. Will the Government consider the desirability of taking up the administration of the various hostels in the State or at least one Harijan Girls Hostel in the headquarters of various districts in the State?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : The Government are examining the question of starting hostels attached to the schools so that the school authorities may have proper supervision over these hostels. But, we have not decided the policy to be pursued in this regard. The Government are thinking on those lines.

Aaron's Ceramic Factory, Kannapuram

* 3527-D *Q*.—**Sri K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Management of Aaron's Ceramic Factory at Kannapuram, North Malabar, did not give the wages to the workers since six weeks in violation of the provisions in the Payment of Wages Act, 1936;

(*b*) the action taken by the Government against the management; and

(*c*) whether any conciliation measures were taken by the Government in this connection?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) *to* (*c*) It is reported that there is no concern as Aaron's Ceramic Factory at Kannapuram. Presumably the Hon. Member is referring to Hindusthan China Clay Works, Kannapuram, where the industry carried on is mining. Any dispute in this concern falls within the jurisdiction of the Regional Labour Commissioner (Central), Madras, and not the State Labour Commissioner, Madras.

Mr. SPEAKER : Question time is over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—GOVERNMENT MOTION *RE* DRAFT OUTLINE OF THE SECOND FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

SRI S. N. SOMAYAJULU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சிறந்த விளக்கம் கூறினார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்திலே நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிதி மிக குறைவானதென்றும், சபையோர் இதை அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்றும், குறைந்தபட்சம் 220 கோடி ரூபாயாவது கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரசங்கத்தின் முடிவில் கேட்டுக்கொண்டார்கள். சாதாரண கணக்கு பார்த்தால் ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு நம் ராஜ்யத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதியானது மிகவும் குறைவே. ஒவ்வொரு இலாகாவாக பிரிக்கும்போது சராசரி ஒரு மனிதனுக்காக சிலவு செய்யப்போகும் தொகை ரூபாய்க்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மேல் போகமுடியாது. நிதி மந்திரி சொல்லக்கூடிய 220 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டாலும்கூட கணக்கு பார்க்கும்போது கல்விக்கோ, அல்லது Transport-க்கோ அல்லது இருக்கக்கூடிய கனரக தொழிலுக்கோ கணக்கு பார்க்கும்போது சராசரி மிகவும் குறைந்தபட்சமாக இருக்கிறது. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியுமா என்பது யோசனை. ஆனால் ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் இது போல பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுவது சகஜம். மேல் நாடுகளிலே எத்தனையோ ஐந்து வருஷ திட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தை குறுகிய கண்ணோக்குடன் பார்க்காமல், பரந்து ஆலோசித்தால் நாம் அதிகமாக செய்திருக்கிறோம். ஆனால் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் நாம் செய்திருக்கக்கூடிய காரியம் குறைந்த அளவில் கண்ணுக்கு தெரிகிறது. மலைமேலிருந்து பார்க்கும்போது கீழே இருப்பவை சிறியதாக தெரியும். கீழே இருந்து பார்த்தால் மலை உயரமாக தெரியும். மலையிலிருந்து பார்க்கும்போது அழகான காட்சிகள் தெரியும். ஆனால் மலையிலிருந்து பார்த்தால் கிராமங்கள் சிறியதாக தெரியும். அந்த கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்காமல் தூரதிருஷ்டி கண்ணுடன் பார்த்தால் நாம் எவ்வளவு தூரம் செய்திருக்கிறோம் என்பது தெரியும். Russia-விலே பத்து ஆண்டு திட்டங்களென்று பல காரியங்கள் செய்துவருகிறார்கள். ஒன்றாவது 5 ஆண்டு திட்டம் முடிந்து இப்போது இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலே நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி மிகக் குறைவு. இதற்காக நாம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி சொல்லிய வேண்டுகோளில் நானும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்திலே நம் வருமானம் 25 சதவிகிதம் அதிகமாகுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எப்படி அதிகமாக இருக்குமென்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கனரகத் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு Neiveli திட்டத்தை தவிர வேறு எந்த திட்டமும் சமர்ப்பிப்பதாக இல்லை. முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலே விவசாயம் சம்பந்தமாக பலதிட்டங்கள் செய்திருக்கிறோம். கீழ் பவானி திட்டம், மணிமுத்தாறு திட்டம் முதலியவை செய்து முடித்திருக்கிறோம். இவ்வளவு செய்த போதிலும் கூட, விவசாயிகள் சம்பந்தமாக நாம் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்த போதிலும் கூட, எது எது முக்கியமாக செய்யப்பட வேண்டுமோ, அது செய்யப்படவில்லை. குளங்கள் மராமத்து, கால்வாய் மராமத்து பல லட்சக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கிறதே அதை சீர்படுத்த பூமியிலே ஆழமான இடத்தை தோண்டிபார்த்து தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயத்தை மேலும் விருத்தி செய்யக்கூடிய காரியங்கள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. காரணம் கையிலே பணமில்லை. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு அதிகமான உதவி செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டிலே கோடி கணக்கான மக்கள் விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயிகளிடையே புரட்சிகரமான நிலைமை இருக்கிறது. தொழிற்சாலை இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே ஒரு தொழிலாளிக்கு கிட்ட தட்ட 2 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே பகுதியிலே இருக்கிற விவசாயிக்கு ரூ. 0—8—

தான் கிடைக்கிறது அல்லது ரூ. 1 வரை கிடைக்கலாம் ஒரு சாதாரண விவசாயிக்கு தச்சு வேலை கொலுத்து வேலை செய்கிறவர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் மற்றுமுள்ள சிறு தொழில்களை நம்பியிருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் மிக குறைவான சம்பளமாக இருக்கிறது. ஆனால் தொழிற்சாலைகளிலே வேலைசெய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 2, 2—8—0 கிடைக்கிறது. மேலும் Provident Fund, Bonus, Dearness Allowance, Gratuity முதலியவை கிடைக்கின்றன. ஆகவே தாரதம்மியம் அதிகமாக இருப்பதால், மனக்கசப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக ஏதாவது நிச்சயமாக செய்துதீரவேண்டும். இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்திலே தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அநேக முதலாளிகள் ஏராளமான லாபம் அடைந்துவருகிறார்கள். நிலசீர்திருத்தம், கூட்டுப்பண்ணை கொண்டுவருதல், வாழ்க்கைதரத்தை உயர்த்தவும் விலைவாசிகள் விஷம்போல் ஏறாமல் இருப்பதற்கும் இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலே ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்திலே வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு கோடி 20 லட்சம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கமுடியுமென்று. வேலை இல்லாதிருக்கும் படித்த பட்டதாரிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் தரக்கூடிய காரியங்களை செய்வதற்கு அதிக நிதி கொடுத்தால் செய்ய முடியும். இதற்கு நிதி அமைச்சர் இன்னும் அதிக தூபம் போடவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் இரும்பு கிடைப்பதில்லை. உருக்கு கிடைப்பதில்லை. Salem-த்திலே Aluminium தொழிற்சாலை உண்டாக்கலாம். இரும்பு தொழிற்சாலை உண்டாக்கலாம். பெரிய கனரக தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கலாம். இந்த தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்குவதற்கு எல்லா வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலே கல்வி சம்பந்தமாக முந்திய காலத்திலே படித்தவர்கள் நூற்றுக்கு 2 பேர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்போம். இப்போது ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது. 100-க்கு 8 பேர் இப்போது கல்வி அறிவு பெற்று இருக்கலாம். கல்வி எவ்வளவு வளர்ந்து இருக்கிறதென்பதை பார்க்கும்போது மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. இந்த 4 ஆயிரம் சொச்ச கோடி ரூபாயிலே கல்விக்காக ரூ. 320 கோடி. தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நமக்கு கிடைப்பது ரூ. ரூ. 30 கோடி தான். கல்வி சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி மிக குறைவானது. இந்த ரூபாய் 30 கோடி கணக்கு பார்த்தால் நம் ஜனத்தொகை 3 கோடி என்று கணக்கு எடுத்துக்கொண்டால் வருஷத்திற்கு 6 கோடி என்றால், ஒரு ஆள் ஒன்றுக்கு வருஷத்திற்கு 2 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. நமக்கு 30 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க கல்வி மந்திரி Abdul Kalam Azad அவர்கள் கல்விக்காக 300 கோடி இருக்கக்கூடாது, 500 கோடி இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நமக்கு 60 கோடி வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால் 30 கோடி தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் குறைவானது. ஜனங்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் இல்லை.

10-08 a.m.

இந்த ஜனங்களுக்குப் போதிய சுகாதார வாழ்வு ஏற்பட வேண்டுமென்றால், குடி தண்ணீர் வசதி, சாக்கடைத் திட்டங்கள், இன்னும் சுகாதாரமான வாழ்வுக்கான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் இப்போது ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதாது. ஆகவே இந்தப் பணத்தை அதிகப்படுத்த முயற்சிக்கவேண்டுமென்று, திரும்பத் திரும்ப இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலுக்காக 891 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 19 சதவிகிதம் ஆகிறது. போக்குவரத்து ரெயில்வே போன்ற வகைகளுக்கு 1,384 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 29 சதவிகிதம் ஆகிறது. இருந்தாலும் இது கொஞ்சம் அதிகமானது என்று சொல்ல முடியாது. புதுப்புது ரஸ்தாக்களை நாம் அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நமது கடற்கரை நீளமானது. முன் காலத்தில் பம்பாய் முதல் கல்கத்தா வரையில் ஹைவே ரஸ்தா இருந்தது என்று சொல்லக் கேள்வி. அதே மாதிரி கடற்கரை வழியாக பிரயாணிகளுக்கு ரஸ்தா ஏற்பட்டிருந்தது. அதேமாதிரி ரயில் போக்கு வரத்து வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முன் காலத்

[Sri S. N. Somayajulu] [3rd April 1956

தில் சேது ரஸ்தாவென்று இருந்தது. அது ராமேஸ்வரத்திலிருந்து திருநெல்வேலிக்கும், ராமேஸ்வரத்திலிருந்து மதுரைக்கும் அதே மாதிரி ராமேஸ்வரத்திலிருந்து அருப்புக்கோட்டை வரையில் ரஸ்தா இருந்தது. அதே மாதிரி மங்கம்மாள் சத்திரங்கள் இருந்தன. அதே மாதிரி கடற்கரையோர ரஸ்தா ரயில் வசதி, ரோடு வசதி ஏற்பட வேண்டும். இதற்காக 1,384 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற தொகை மிகவும் குறைவு. திருநெல்வேலியிலிருந்து கேப் (Cape) வரையில் ரெயில் போட வேண்டுமென்று எத்தனையோ முறை சொல்லி இப்போது சர்க்கார் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதைத் திருநெல்வேலியிலிருந்து கேப் (Cape) லிருந்து திருவனந்தபுரம் வரை போட ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். திருநெல்வேலியில் ஒரு ஆகாயவிமான நிலையம் வேண்டும். முன்னால் யுத்த காலத்தில் ஒன்று இருந்தது. சிலோனிலிருந்து இந்தியாவை வந்து பார்க்கிறார்கள் என்பதற்காக, ஒரு சிறு ஆகாய விமான நிலையம் மதுரையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது சிலோனிலிருந்து நம் தமிழர்கள் விரட்டப்படுவதாக இருந்தாலும் போக்கு வரத்து சாதனங்களைத் துரிதமாக அமைக்கவேண்டும். திருநெல்வேலியிலிருந்து சிலோனுக்குப் போகிறவர்கள் மதுரைககு வந்து பிறகு மண்டபம் போய் மிகுந்த சிரமங்களுக்குள்ளாகிப்போக வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே ஆகாய விமான நிலையம் திருநெல்வேலியில் இருந்தால் சாதாரணமாக பிரயாண காலம் மிகவும் குறைவாக முடியும். யுத்த காலத்தில் இதை உபயோகித்தார்கள். அதை திரும்ப ஏற்படுத்த வேண்டிய வசதி செய்தால் நமது பிரயாணத்திற்கான சௌகரியங்களைத் துரிதமாக ஏற்படுத்த முடியும். அதோடு வெளி நாடுகளுடன் தொடர்ந்துபோக்கு வரத்து சௌகரியமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு அடுத்த படியாக வீடு கட்டும் திட்டம் மிக முக்கியம். சிறிது நேரத்திற்கு முன் இரண்டு நிமிஷம் சபையில் கனம் மந்திரி வீடு கட்டும்திட்டம் பற்றி சரமாரியான கேள்விகளுக்குப் பதில்சொல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அது அவர்களின் கடமையும்கூட. பண்டித நேரு அவர்கள் நேற்று டில்லியில் பேசுகிற காலத்தில் சேரிகளை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாம் எங்கே பார்த்தாலும் கேவலமான குடிசைகளில் "நாராய் நாராய் செங்கல் நாராய்" என்று பாடினாரே பண்டயப் புலவர் அந்த மாதிரி குழந்தைகள், சுரக்காய் குடுக்கைகளாக இருக்கிறார்களே இந்த நிலைமையை ஒழித்துக்கட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே கஷ்டப்படக்கூடியபாட்டாளிகள் வாழ வீடு கட்டிவாழ வசதிகள் எல்லாம் அமைக்கவேண்டிய நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பற்றியவரை கீரியாறு சம்பந்தமாக எவ்வளவோ சொன்னாலும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அதுவும் ஏற்கனவே நாம் கல்லாறு சம்பந்தமாக திட்டவட்டமாக கீரியாறு எங்கே ஆரம்பித்தது எங்கே போய் சேருகிறது, ராமநதி எங்கே போய்ச் சேருகிறது என்று திட்ட வட்டமாக புள்ளி விவரங்களோடு சொல்லி இருக்கிறோம். இந்தக் கீரியாறுத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தால் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மக்கள் லாபம் பெறமுடியும். தண்ணீர் இன்றிக் கஷ்டப்படக்கூடிய பல பாட்டாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கீரியாறு மிகப் பிரயோசனமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் சர்க்காரிடம் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் இதற்காகத் தீர்வை கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு கனரகத் தொழிற்சாலைகள் துவக்கி மற்றும் இது போன்ற அபிவிருத்தி செதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்வதோடு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. S. KOLKEBAIL: ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೇ ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾ, ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸುರಸವಾದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳು ಅರಿಯದ ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ಅವರ ಭಾಷಣದ ಇಂಗ್ಲೀಷು (translation) ಕೊಡಬೇಕೆಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ನೀವು ಹಿಂದೂ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಇಂಥಹ ಯೋಜನೆಗಳೇನು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ನಾನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು."

3rd April 1956] [Sri S. S. Kolkebail]

ಎಂದು ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾವು ಮೊನ್ನೆ ತಾ. 31-3-56 ದಿವಸ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ಘಟನೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಮಸೂದೆ ಕಾನೂನಾದ ತರುವಾಯ ನಾನು ಹೊಸತಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿರುವೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಇಂದಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆ. ಪ್ರಥಮ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು—ಇಲ್ಲ—ಅಂತ್ಯವೂ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಪ್ರಗತಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ—ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು 10 % ರಷ್ಟು ಏರಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಕರಡು ದ್ವಿತೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ—ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು 18 % ರಷ್ಟು ಏರಿದೆ ಅಂತಲೂ ಉಂಟು. ಹೀಗೆ ಏರಿದ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ? ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ? ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವು ಒಂದು ರವೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಏರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಎಂದಿನಂತೆ ದರಿದ್ರನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಉಣಲು ಅನ್ನವಿಲ್ಲ. ಉಡಲಿಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ. ತಲೆಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವವರು "ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಸಂಪತ್ತು ಏರಿದೆ" ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರ ಒಂದು ಕ್ರಮ. ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ—ಅಂದರೆ 95 % ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಖಂಡತುಂಡವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದೇನೊ ಜಾಸ್ತಿ ಆದುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದು ಈ ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆ ಸಾರುವ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಎಂಬ ಸಂಪತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಪತ್ತು. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯೋ? ತಪ್ಪೋ? ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನರ per-capita-income ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಇಂದು ಜವಾಬು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರಬಹುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಡವರು ಬಡವರೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಬಡವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗದೆ ಅದು ಹಣವಂತರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ನೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆಯೋ ಆ ಮೂಲ ತತ್ವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಧ್ಯೇಯವಿದ್ದುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶವು ಇಂದು ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕಂಠೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರಿಗೆ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ—ಇದು ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಯೋಜನೆಯ ಕುರಿತು ಉದ್ದುದ್ದ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

Sri V. R. NAGARAJAN: On a point of order, Sir. Is Russian or German language spoken here just now. May I know whether it is in order for the hon. Member to speak in a foreign language instead of an Indian language?

Mr. SPEAKER: I am really surprised that the hon. Member should not at least know that the language spoken is Kannada. (Laughter.)

Sri S. S. KOLKEBAIL: ಮಾನ್ಯ ನಾಗರಾಜನ್‌ರವರು ಕೂಪ ಮಂಡೂಕದಂತೆ ಇರುವವರೆಂತ ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ—ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಮಾತ್ರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳುಂಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು,

[Sri S. S. Kolkebail] [3rd April 1956

ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಸಣ್ಣ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆತು—ಅವರ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಇನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂತ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಕೋಟಿ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಯಮಾಡಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ಬದಲು ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಇದು ಆಗುವುದಾದರೆ ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಪುನಃ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇಂಥಹ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿನ ಯೋಜನೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಹ ಯೋಜನೆ ಅಲ್ಲವೆಂಬುವುದನ್ನು ನಾನು ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ Deshmuk ರವರು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದಂಗವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ Life Insurance Company ಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನು—ನಿನ್ನೆ ಶ್ರೀ ರಾಜನ್ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ—ಬೇಂಕುಗಳನ್ನು ಸಹಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ—ಎಲ್ಲಾ ಬೇಂಕುಗಳನ್ನು Nationalise ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಂಕುಗಳು ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಾದರೋ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು. ಆ ಬೇಂಕಿನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬೇಂಕುಗಳ ಸೌಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು Reserve Bank ನವರು ಕೈಗೊಂಡು ತಯಾರುಮಾಡಿದ "All India Rural Credit Survey" Report ಓದಿದರೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ "ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಬಾವಿಗೆ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತೇವೆ". ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ.

ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಕರಡನ್ನು ಓದಿದರೆ—ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಾದರೆ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಇಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ರೈತರು; ಇನ್ನುಳಿದವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದವರು. ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗವಾದರೆ ಕೂಲಿಯವರಿಗೆ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸ—ಮೇಲಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು. ಹಳ್ಳಿಗರ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರವು ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಗೈರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಆ ಬಡ ಹಳ್ಳಿಗರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏರುಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, may I know whether the speech that is being delivered by the hon. Member in his own language is being taken down by the Official Reporter as it is being done in the case of other languages?

MR. SPEAKER : As far as my information goes, I do not think that there is any official reporter to record the speech delivered by the hon. Member.

3rd April 1956] [Mr. Speaker]

In this connection, I have to tell the House that the hon. Member knows English perfectly well and it is open to him to speak in the language which he thinks could be understandable to others. But for some reason he chose to speak in Kannada which only a few hon. Members understand. I cannot compel him to give a gist of the speech he makes just now. It is open to him to give a gist of the speech within the time allotted to him provided he is anxious that what he says is made understandable to other hon. Members who unfortunately do not know the language he is speaking.

*SRI S. S. KOLKEBAIL : ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಹಣಕಾಸು, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ, ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪೋಲಿಸ್ ಖಾತೆ ವಗೈರೆ ಇಲಾಖೆಗಳು ಶ್ರೀಯುತ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಮ್‌ರವರ ಸ್ವಾಧೀನ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಸಾರದ ಬಗ್ಗೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೂ ಕೂಡಲೇ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳು Private Management ನ ಕೈಕೆಳಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ Private Management ಗಳು ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಹಾನಿಕರ ಎಂದು ನಾನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ Private Management ನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ—ನನಗೆ ಸ್ವತಃ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು—Private Management ನವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ವೇತನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ Private Management ನ ಮೆನೇಜರನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸುಮಾರು 30 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ತಿಂಗಳೊಂದರ ತಲಾ 5 ರೂ. ಯಂತೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಫೀಸರರಿಗೆ ಸಹಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಸತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಹೋಸ್ಟೆಲುಗಳು ಸಹಾ ಆಯಾ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೊಂದು ಹೋಸ್ಟೆಲು, ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತರಿಗೊಂದು ಹೋಸ್ಟೆಲು, ಬಂಟರಿಗೊಂದು ಹೋಸ್ಟೆಲು, ಹರಿಜನರಿಗೊಂದು ಹೋಸ್ಟೆಲು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಆಯಾ ಜಾತಿಯವರ ಹೋಸ್ಟೆಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಹೋಸ್ಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಜಾತಿಯವರಿಗೂ ಅನ್ಯ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಹ ಹೋಸ್ಟೆಲುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಜಾತೀಯತೆ ಭಾವನೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣ. ಇದು ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಡಲಿ. ಇದು ನಾವು ಬಯಸುವ Socialistic pattern of Society ಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಮ್‌ರವರು, ಅವರ ಅಣ್ಣ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ದೇಶಮುಖರು Life Insurance Company ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಂತೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತೀಯತೆಯ ಹೋಸ್ಟೆಲುಗಳನ್ನು—ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡದೇ—ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಸ್ಟೆಲುಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ "Intermediaries" ನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಹಣದಿಂದಲೇ ಈ "Private management" ನವರು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದಂಶವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

[Sri S. S. Kolkebail] [3rd April 1956

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ವಕ್ಕಲ ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದದ್ದು ಶೋಚನೀಯ. ಆದರೆ ಈಗ "Select Committee" ಯ ಮುಂದೆ ಇರುವ "Fair Rent" ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತ್ವರಿತದಿಂದ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾದ ದುರುಸ್ತಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಸುಗಮವಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾವಿರದ ನಾನ್ನೂರು ಮೈಲು ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆಯಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾತ್ರ ಇಂದಿಗೂ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸರಕಾರವು ಪ್ರಥಮ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕುರಿತು ಯಾವ ತರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕರು. ಅವರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಾವತರದ ಸೌಲತ್ತು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರವು ಇಂದಿಗೂ ಕೊಡದಿರುವುದು ಬಹಳ ದುಃಖಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50,000 ಕುಟುಂಬಗಳು ಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂತ ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಡಿದ ಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಹಾ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಮೀನೆಲ್ಲಾ ಕೊಳೆತು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರವು ಉದಕಮಂಡಲಗಳಂತಹ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ದುರ್ವ್ಯಯಮಾಡಿ ಮೀನು ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ವ್ಯವಸಾಯಕರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡನೇಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಮಾಡಬಹುದು. ಅದಲ್ಲದೇ ಮೀನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಸಹಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು "phosphate", "protein" ಮತ್ತು "vitamin" ಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸರರನ್ನು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ Birlogical ಲಿಬೋರೇಟರಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

10-26 a.m. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Mr. Speaker, Sir, after the discussion about the States Reorganization Bill, I think, I must confine myself to the discussion on the Second Five-Year Plan, with special reference to the quota which is to be given to that part of Kerala by the Centre and this State.

Sir, on a perusal of the amount allotted subject-war, giving importance to the re-building of the State and the integration of 'haves' and 'have-nots', we have to take it, as a matter of absolute necessity, that the amount allotted to each subject, has to be more or less spent according to the percentage of allotment made for each subject.

Sir, for Agriculture, Irrigation and Power, 30 per cent of the allotment is made. The Government will see that on a population basis, the Malabar district is entitled to get more than Rs. 36 crores. If Rs. 36 crores are allotted to it, as per the percentage for each subject contemplated in the Plan, we have to get Rs. 10 crores and

3rd April 1956] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

odd for Agriculture, Irrigation and Power. But we find from the Draft Outline of the Plan that only a small amount has been allotted to Malabar. Therefore, I would request the Government to see that this percentage which comes to Rs. 10 crores is kept up and some more river valley projects like . . . Projects are taken up for execution. Also, I would request them to introduce lift-irrigation scheme and see that the whole amount of Rs. 10 crores is spent on Irrigation, Power and Agriculture. Regarding industries, 19 per cent amounting to Rs. 6 crores odd has to be spent on Malabar. Paper, manufacture of electrical goods and ship building are some of the important industries which the District Planning Board has approved. Regarding Social Services, 20 per cent amounting to about Rs. 7 crores has been allotted to that portion which is going to be separated from the Madras State and tacked on to the Kerala State. A medical college and an engineering college are our urgent and essential requirement. Our request to have them may be taken special note of and the Centre apprised of our wishes. 10-30 a.m.

For transport and communications, 29 per cent or Rs. 10·4 crores is the share of Malabar. Rural roads have to be attended to and more bridges have to be constructed. As hon. Members know, our land is full of rivers, and bridges are a necessity to improve transport facilities. West Coast Road has to be considered in an All-India set-up and more money must be spent. The aerodrome which existed at Cannanore has to be revived for providing air travel facilities.

There might be a conflict in the matter of location of industries, and this Government must see that the demands of Malabar are given priority because Malabar, which is to be separated from Madras, has to be reckoned as an younger brother and his claim has to be met in preference to the claim of the elder brother.

It is true that this Government are not going to find out the ways and means for raising this money and spend it. It is the Kerala State that will be responsible for it. Therefore I feel that it is the duty of this Government to place before the Central Government the demands of the representatives coming from Malabar. The District Planning Board has given more or less a picture which represents the views of the representatives of the whole district. The items it has recommended may be taken up in Malabar with reference to the percentage set apart in the Plan. I do not wish to enter into details. I only request the Government to see that hereafter the amount which Malabar is entitled to get on a population basis is set apart separately and spent according to the wishes of the representatives of the people of Malabar here. If the Government feel that this may not be possible, let them constitute a planning board and take instructions or advice from that board hereafter. Otherwise, we will be under a handicaup. If these things are not in the approved plan our difficulty will be that after

1st October, we will have to spend a lot of time in revising and finalising the plan, which time could be spent by us in implementing the plan.

I have nothing more to add except to request the Government to consider the suggestions. I have to thank you for giving me the time to say these few words.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, I must congratulate the Finance Minister on the very excellent speech he made on the Second Five-Year Plan. His exposition was a masterpiece. It was very clear, lucid and understandable. It has also worked a miracle, I should say. The hon. Members on the Ministerialist Benches gave only grudging and implied support to the States Reorganization Bill. But on this question we find that they have given their vociferous support. I can assure the Hon. Leader of the House that we on this side will not be stinting in our support for the righteous claim that he is going to make on the Central Government for more money for the improvement of our State.

The ideology behind the Second Five-Year Plan is very laudable. It is the wish of everyone that the living standards of the common man should be raised, that there should be rapid industrialization of the country, that the unemployment problem should be solved and more scope for employment provided, and that there should be a reduction in the inequalities of income between the so-called rich man and the ordinary common man. These steps are welcomed by all classes of people. But there may be some impediments in the way of working out the Second Five-Year Plan. The first and foremost impediment may be our own outlook. Our country has for centuries progressed only in one direction and that is on the spiritual side. It is only now we find that there is a rapid change in our outlook as far as material advancement is concerned. Even this changed outlook is mainly due to the fact that we are now coming into contact with other countries. If we are progressing on the material side, we will find that progress only in urban areas, but not in rural areas. If we really want to give material benefits to the common man, there must be industrialization and mechanization in our country. Provision for this has been made in Plan. Emphasis has also been laid on the encouragement of cottage industries. Cottage industries should be encouraged only to a limited extent. In cottage industries a man can earn only that much as will be sufficient to make both ends meet and he cannot hope to enjoy the same comforts as are enjoyed by a rich man. He may have a longing to travel in a first-class motor car, he may have a longing to enjoy an air-conditioned room in his house, he may have a longing to live in a bungalow. All these things will not fructify. His dreams will not be fulfilled unless there is equal opportunity for every one. This equal opportunity can be gained only if there is industrialization in the country and that too only if heavy industries are encouraged. As far as Madras is concerned, we are suffering

from want of heavy industries in this State. A few days ago I read an article written by 'Pertinax' in the *Mail* in which it was said that a heavy electrical plant industry proposed to be set up in Madras was shifted to Bhopal because we have not acceded to the request of the Centre for the formation of Dakshina Pradesh. This sort of mentality should not prevail among persons who are at the helm of affairs. I humbly submit that they should view all the States impartially and equally.

Sir, stress has been laid on the importance of agriculture. Agriculture is the mainstay of our country, but agriculture in my opinion can advance only if proper incentive is given to co-operatives. It is only in the co-operative movement and collective farming that our people can hope to reach a particular level and standard that is now being maintained in foreign countries. If agriculture is to be entrusted to stray and individual hands, they will only adopt the ancient and old methods which they have been adopting for nearly two thousand years. Even in the field of agriculture, there should be rapid mechanization, and modern methods should be adopted.

In regard to the growth of population, it has been stated by one Mr. Bullet that if at all an ordinary man in India enjoys any pleasure, it is the pleasure that he derives at home in begetting children. For ensuring the prosperity of the country, I also concur with the ideals and the ideology represented in the second plan that our population should be limited. For this purpose, they have planned for carrying propaganda or spreading the cult of family planning. This should be taken up very seriously, and people should be enlightened in this matter on modern lines. I am sure that by this arrangement the growth of population will be controlled, and there will be control in regard to the number of unemployed.

Sir, the lot of the educated unemployed is rather pitiable. They are only depending upon the jobs that our Government can give them or our quasi-Government institutions such as the Corporation can give them. The Government should see that they are drawn into other fields of employment such as industries. These people should be given some kind of employment which would not only give them the wherewithal to earn their living but also be useful to the country. I thank you, Sir.

* SRI K. P. GOPALAN : Sir, on the draft outline of the Second Five-Year Plan, I wish to point out to only one chapter, namely, the Labour policy of the Government and the Labour Programme of the Government. Sir, on pages 172 and 173, the Planning Commission has recommended that the labour policy as well as the labour programme envisaged by it should be adopted by the Government. In paragraph 10 of that chapter it is stated, 'A developing economy calls for a wage policy which ensures rising real

wages for workers'. This declaration is a welcome one. In the draft outline, it is stated that production has increased. Also it is stated that the workers will be given wages according to production. Sir, I wish to state here that the workers are for increasing the wealth of the country and they are also for more production in our country. I have to state here whether the State Government or the Central Government have implemented this policy or not. This is the main thing which the working classes of our country want to know. That is why I wish to mention this point. I wish to bring to the notice of this Government and the Central Government that the basic factor for implementing the Second Five-Year Plan is to meet the real demands of the workers. The Government should also infuse sufficient enthusiasm in the working classes so that they may successfully carry out the Second Five-Year Plan. In the trade union record on wage policy dated the 5th October 1955, it is stated that in the First Five-Year Plan, the production in 1950 was 100 and in 1955 it was 140. The wages of the workers in 1939 was 100, in 1946, 74, and in 1952, 103. From these figures we can understand that production has increased by 38 per cent. The share of the wages and salaries in 1950 and 52 and in 1954 was 33. The share of the profits, etc., in 1950 was 58 and in 1951 was 67. Sir, I want to bring to the notice of the Government, the figures given in the *Labour Gazette* published by the Central Government. The share of the wages and salaries of the workers is—

1950	42
1951	36
1952	37
1953	34
1954	33

The profits of the employers—

1950	58
1951	64
1952	63
1953	66
1954	67

From this, to what conclusion will the worker come? The conclusion is that the employers got more profits and that the workers got less wages. I do not dispute that in some industries the workers have had some increment in their wages. But if we take the whole of our country and look into the statistics, we will find that wages and salaries are decreased. At the same time, the work load has increased very much. I am sure the main basis of the plan is that we have to increase our national wealth. The idea of planning must be not to make the rich become richer and the poor become poorer. The standard of living of the poor people must be raised. The wages of the workers must be raised. The figures I have given themselves show what the wage policy of the Government is. In the Planning Commission's report, it is said that the

wages of the workers should be increased. The question that I want to ask is this. Even though production has increased by 38 per cent and 42 per cent during the First Five-Year Plan, why have not the Government taken steps to increase the wages of the workers and pay them with reference to the increased production in our country? In practice and in reality, the Government do not adopt the wage policy formulated in the Planning Commission's report. By implementing the wage policy only we can infuse enthusiasm in the working classes in order to carry out the Second Five-Year Plan. The working classes stand always for industrialization of the country. They stand for increasing the productive capacity of our industries in the country. If our Government during the Second Five-Year Plan period follow the policy with regard to payment of wages which they pursued during the First Five-Year Plan period, they will not be able to induce the workers to put forth their maximum effort for successfully implementing the proposals made in the Second Five-Year Plan. So, the policy of the Government on this matter must undergo a change. Changes must be made in the draft outline of the Second Five-Year Plan to this effect so that the workers may get real proper wage. An interim increase in wages must also be given to workers. A wage commission should be set up and wage boards must be constituted.

Regarding the trade union policy of the Government, I wish to say a few words. It is stated that the Government are going to bring in legislation for giving unions statutory recognition under certain conditions. But it has not been stated in the draft outline details of conditions under which statutory recognition will be granted to unions. Sir, the Central Government have been following a policy with a view to have State-controlled trade unionism in our country. According to the provisions of B.I.R. Act enacted in Bombay, if a union has got a membership of 15 per cent of workers employed in a particular industry, that union can be recognized by the Government and by the management, and if there are other unions in that industry they cannot put in their claims either before the Government or before the management even though they may contain a majority of members employed in that industry. Sir, while supporting the move of the Government to bring in legislation for giving recognition to unions, we cannot agree to the policy of creating State controlled trade unionism in our country, and that will be against the working of the trade union movement on sound lines. Such a policy of creating State controlled trade unionism is not followed anywhere in any country in the world. I suggest that the proposals of the All-India Trade Union Congress should be adopted in the matter of determining the representative character of trade unions. If there are more than one union in an industry, all the unions must be recognized. The All-India Trade Union Congress have also suggested to the Government that if the latter were to conduct a secret ballot to decide the representative character of a union in any particular industry they would abide by the results of the secret ballot. This idea has also

been approved by the ex-Labour Minister to the Government of India Mr. V. V. Giri. If there is a dispute between workers and management in a particular industry and if a section of workers want to come to some agreement with the management, such an agreement must not be implemented unless all the other workers employed in that industry ratify the same. It has been stated in the Draft Outline that the Government propose to bring in legislation to protect office bearers of Trade unions against victimization. I welcome wholeheartedly that move.

It has been stated in the Draft Outline that as the public sector will grow rapidly during the Second Five-Year Plan period the State Government in its capacity as employer should set appropriate standards. In this connection I wish to bring to the notice of the Government the pitiable conditions of municipal workers, workers employed by the Highways Department and in other Government industries.

* **Sri G. VAGHEESAM PILLAI:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
10 55 a.m. இப்போது இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டம் பரிசீலனையில் இருப்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் மிக விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் அனேக விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நமது ராஜ்யத்திற்கு இப்போது 172 கோடி தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்குள்ள **Population** பிரகாரம் 220 கோடி ஒதுக்கப்படவேண்டும். இதற்குக் கடைசிவரையில் நமது குரலை எழுப்பியே தீருவோமென்று சொல்லியதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். நாம், சட்டசபையிலுள்ள மெம்பர்கள் அதை வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டும். இந்தக் கூட்டத்தில் மாத்திரமின்றி அனேக சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி, போக்கு வரத்து, சுகாதாரம் முதலியவற்றில் மாத்திரம் முன்னேறினால் போதாது, **Heavy Industries** அதாவது இயந்திர சாதனங்களை எங்கெங்கு புகுத்த வகை இருக்கிறதோ அங்கே தான் பொருளாதாரத் துரையில் விருத்தி அடையமுடியுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு உதாரணமாக திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மாதிரி படித்தவர்கள் அளவு உலகிலேயே இல்லை என்றும், இருந்தாலும் பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் முன்னேறவில்லையென்றும், ஆகவே நமது ராஜ்யம் பொருளாதாரத்துறையில் முன்னேறவேண்டுமென்றால் இயந்திர சாதனத் துறையில் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நேற்றையதினம் நெய்வேலி பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது, இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் நெய்வேலியில் ஜலம் அதிகமாக ஊறுகிறது. அதை வெளியேற்றுவது கஷ்டமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நேற்றைய தினம் அதைச் சமாளிக்க முடியுமென்றுசொல்லியிருப்பது நமக்கு வெற்றிகரமான காரியம். நமது ராஜ்யத்திற்கு அதுதான் முக்கியம். அது எப்படியாவது உருவாகி விடுமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நெய்வேலித்திட்டம் உருவானால்தான் சேலத்திலுள்ள இரும்புத் தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்தலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை இன்னும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப் போது **Mining Course** நமது தேசத்தில் எங்கோ ஒரு இடத்தில், அதுவும் வட நாட்டில் தானிருக்கிறது. இப்போது நெய்வேலி வேலை நடக்கப்போகிறது. ஆகவே அண்ணமலை **University**-யில் ஒரு **Mining Course** வைத்தால் நலமாக இருக்கும். வட நாட்டில் வைத்திருப்பதால் ஏதோ ஒருவர் இரண்டுபேர்தான் வர முடிகிறது, ஆகவே அடுத்து வருகிற **University Course** ஆரம்ப வருஷத்திலிருந்தாவது அண்ணமலை **University**-யில் **Mining Course** ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டுமென்று

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது 172 கோடி நமக்கு ஒதுக்கி இருப்பது போதாது, ஆகவே நமக்கு 220 கோடி கொடுத்தால்தான் காணும் என்பதற்கு அனேக காரணங்கள் இருக்கின்றன.

நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் இப்போது உணவு பற்றுக்குறை 10-59 a.m.
தீர்ந்துவிட்டது என்ற காரணத்தால், இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில், விவசாயத்திற்கு கொஞ்சம் துகை குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய சென்னை ராஜ்ஜியத்தில் யுத்த காலத்திற்கு முன்பு வெளிதேசங்களிலிருந்து உணவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. இப்போது கிடைக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களின் மூலம், இந்தியா பூராவும் பன்னிரண்டு மில்லியன் **(million)** ஏகரா நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சென்னையில், இதில், 1/72 பாகம்தான் இருக்குமென்று தெரிகிறது. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களின் மூலம் தேசம் பூராவும் 9 மில்லியன் ஏக்கர் நிலங்கள் புதியதாக சாகுபடிக்கு கொண்டுவரக்கூடுமென்றும், சென்னை ராஜ்ஜியத்தில் மாத்திரம் இதில் ·26 மிலியன்தான் வரக்கூடுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்ஜியத்திலுள்ள பழைய ஏரி குளங்களை சீர்திருத்தம் செய்வது சேர்த்து மேற்கண்ட ·26 மில்லியன் ஏக்கர். இப்போது கிருஷ்ண கோதாவரி நதிகளின் மூலம் வரும் ஜலத்தில் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்குத் தேவையானது போக மிஞ்சும் ஜலத்தைக் கொண்டு நம் ராஜ்ஜியத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் பல சமயங்களில் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். இதனால் நம் ராஜ்ஜியத்திலுள்ள செங்கல்பட்டு, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் உள்ள சுமார் 250,000 (2½ லக்ஷம்) ஏகரா நிலங்கள் சாகுபடியின்கீழ் வரக்கூடும். ஆந்திர ராஜ்ஜிய சர்க்காருக்கும், டில்லி சர்க்காருக்கும், இதை வற்புறுத்தி, இந்த வசதிகள் நமக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்தால்தான், சென்னை ராஜ்ஜியத்தில் உணவு பற்றுக்குறை நீங்கும். சாகுபடிக்கு பருவ மழை **(south-west monsoon)** முக்கியமாக இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் மாத்திரம் காவேரி நதியின் தண்ணீரை உபயோகித்து, வெள்ளாமை நடக்கிறது. ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களில் மகசூல் குறைவாக இருக்கிறது. இதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் **(underground water)** ஊற்றுகளை, ஜில்லா வாரியாக பரிசீலனை செய்து, நம் மாகாணத்தில் பாசன வசதிகளை அதிகரிக்க இந்த திட்டத்தை உடனே பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பழைய வாய்க்கால்கள், ஏரிகள், குளங்கள் இவைகளை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இதை முக்கியமாக அரசாங்கத்தார் கவனிக்கவேண்டும். புதிய திட்டங்களின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய பலனைவிட இது அவசியம்தான். பழைய வாய்க்கால்களில், பழைய ஏரிகளில் உள்ள (மணலை) தூறை வாரவேண்டும். நிலத்தின் தரத்தை உயர்த்த ஒரு ஏக்கராவிற்கு 5 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய் வரை செலவு செய்தால், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்குமென்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் அதிகாரிகள் இதைக் கவனிப்பதில்லை. ஏனென்றால் புதிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினால்தான் அவர்களுக்கு **credit** வருமென்று நினைக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் மூலம் இதை முக்கியமாக நிறைவேற்றுவதினால் உணவு பற்றுக்குறையை போக்க முடியும். பிறகுதான் மற்ற முற்போக்கு காரியங்களில் நாம் ஈடுபடமுடியும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைவிட, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் செலவிடப்படும் துகை அதிகம். யுத்தகாலத்தில் ஜெர்மனியில் ஒருவர் எழுதியிருந்தார். ஆசிய நாடுகளில் நிலசீர்திருத்தம் வராவிட்டால் அவை கம்யூனிஸ்டு நாடுகளாக மாறிவிடுமென்று எழுதி இருந்தார். நம் நாட்டில் நில சீர்திருத்தத்தை உடனே கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். இது அவசியம்தானென்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக படிப்படியாகத்தான், இத்துறையில் முன்னேற வகை செய்ய வேண்டும். இப்போது நம் ராஜ்ஜியத்தில் நியாய வார சட்டம் **(Fair Rent Bill)** அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது. இதன் மூலம் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு, 60 (அறுபது) சதவிகிதம் மகசூல் கிடைக்கும்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இது சாகுபடிதாரருக்கு அதிகம்.

[Sri G. Vagheesam Pillai] [3rd April 1956

தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்திற்கு முன்பு 25 பர்சண்ட் வாரம். பிறகு சட்டத்தின்படி 40 பர்சண்ட் உயர்த்தியிருக்கிறது. இப்போது சரிபாதி 50 பர்சண்ட். 50 பர்சண்ட்டாக இருக்கலாம். நிலச்சுவான்கள் மூலதனம் போட்டால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும். குத்தகைதாரர்களுக்கு **(tenants)** விவசாயத்தை சரிவர நடத்த அவர்களுக்கு போதிய முன்பணம் கிடைக்கிறதில்லை. ஆகவே இந்த வகையில் நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறவேண்டும். திடீரென்று முன்னேறினால், இடையில் பல இடையூறுகள் ஏற்படும். உணவு உற்பத்தி குறையும். அம்பர் சர்க்காவைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். இதை முதலில் தமிழ் நாட்டில் ஏகாம்பரம் என்பவர்தான் கண்டுபிடித்து இருப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார். இதுபற்றி நாம் சந்தோஷப்படக்கூடிய விஷயம்தான். சென்னையில்தான் நெசவாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அம்பர் சர்க்காவின் வினியோக விகிதாசாரங்களை நிர்ணயிக்கும்போது, நம் மாகாணத்திற்கு அதிக பாகம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். நம் ராஜ்ஜியத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் குறைவாக இருப்பதால், இந்த இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ் அதிகமான ஆலைகள் திறக்கப்பட இருக்கிறது. வீடுகள் கட்டும் திட்டம்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களில் **(Low income groups)**-க்கு சர்க்காரில் 250 ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். இத்துடன் அவர்கள்கூட 250 ரூபாய் போட்டு வீட்டை கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். இந்த இனத்தில் 20 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இது போதாது. **Broadcasting** மூலம் செலவு செய்ய 10 ஆயிரம் செட்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடுகட்டும் திட்டத்தில் இன்னும் அதிக பணம் கொடுத்து உதவ அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். ஏனென்றால், மக்களுக்கு வீடுதான் முக்கியம். சமுதாயநல திட்டம், தேசீய வளர்ச்சி திட்டம், இவைகள் இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை கிராமங்களில் உள்ள பொதுமக்களிடம் பரப்புவது நல்லது. ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கு அதிக பணம் செலவு செய்தால் நன்மை அடையமுடியுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

11.09 a.m. * SRI R. KRISHNASAMI GOPALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி கொண்டுவருவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். தஞ்சை ஜில்லாவிலே முன்பு ஒரு கல்லூரி இருந்து இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி வந்தால் நாங்கள் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவோம்—ஆறுதல் அடைவோம். இப்போதுதான் முதன் முதலாக ஒரு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை வந்து இருக்கிறது. அதைப் பார்த்து நாங்கள் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதேமாதிரி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி வந்தால் நாங்கள் மிகவும் ஆனந்தப்படுவோம். எங்கள் ஜில்லாவிலே முன்பு இருந்து இருக்கிறது. இன்றைக்கு அவசியமாக இருந்துவரும் ஏற்பாட்டை செய்துவிடுவார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். மற்றும் பட்டுக்கோட்டை தாலூகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலூகா எனலாம். இப்போது அடித்த புயலினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கவர்ன்மெண்டார் நல்ல முறையிலே இது வரை உதவி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் செய்து இருந்தபோதிலும் தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து வசதிகளில் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் உள்ள பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி பகுதிகள் உடனடியாக தேசீய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எங்கள் தாலூகாவில் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிற இடங்களில் விவசாய சம்பந்தமான உதவி செய்யவேண்டும். மற்றும் தென்னை மரங்கள் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உடனடியாக தென்னையை நவீன முறையில் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

3rd April 1956]

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Mr. Speaker, Sir, on all sides we hear that there should be full co-operation with regard to the implementation of the Second Five-Year Plan. It is a very noble sentiment, Sir. But, unfortunately the complaint that I would make is this. To what extent have facilities been given for an intelligent discussion of the Second Five-Year Plan and for seeking the co-operation of the people or even the co-operation of the Legislative Assembly Members? Any co-operation or any criticism of the Second Five-Year Plan to be of benefit or even to be respected, must be of informed criticism. To what extent are facilities given even to the Legislative Assembly Members to inform themselves with regard to the target set and the policies now framed under the Plan? Even if we go to the Legislative Assembly Library, we get only inadequate number of reports that are required for a study of the Plan or a study of the economy. The Secretariat Library is also in a similar position. In the Legislative Assembly Library you will not get any of the Central Government reports; you will not get even the Memorandum given to the Members of Parliament on the Budget. Under such circumstances, is it possible for informed criticism of the Second Five-Year Plan even by this House? I shall cite a case, with regard to the manner in which draft proposals were sent up for inclusion in the Second Five-Year Plan relating to the City of Madras.

There was only a Notification in the Gazette. Subsequent to that no letter was sent to the Commissioner of the Corporation. The Commissioner, after seeing the notification in the Gazette, on his own initiative, sent some proposal which he formulated without adequately consulting the Council. There was only one day's discussion on it in the Council and I do not know how many citizens in Madras are aware of it. But that is supposed to be the Plan for the Madras City under the Second Five-Year Plan. That is the position with regard to the Plan for the major city in the Madras State.

Now, Sir, the Central Government have set up a Planning Commission and have sought the assistance of experts in the matter of planning for the country. But as far as the Madras State is concerned, who are the Ministers concerned with planning? As far as I can see there are only three Ministers—The Hon. Minister for Finance, the Hon. Minister for Agriculture and perhaps to some extent the Hon. Minister for Public Works. The other Ministers in the Cabinet are merely administrators of departments having no connection with planning. Nor does this Government give us sufficient information with regard to the resources available within the State itself for the formulation of a Plan. They have given us a brief cyclostyled note on the likely expenditure under various heads in Madras State during the Second Five-Year Plan. They are shifting the blame on to the Central Government by saying that the Central Government unfortunately are not doing this or that even though the Madras Government are pressing forward and pleading their case most eloquently. Sir, even for pleading to be

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [3rd April 1956

successful, it must be informed pleading. Now, in this House we can only criticise the Second Five-Year Plan in so far as it is going to be implemented in the Madras State. Yesterday, a pointed question, viz., what is the increase in the national per capita income in respect of Madras State, was put in the House. Have the Madras Government set up a statistical organization to help them analyse the impact of the First Five-Year Plan and the Second Five-Year Plan on the welfare of different strata of the people? Sir, very little information can be gathered from the papers placed on the Table of the House in respect of the Plan. For instance, take the unemployment problem. It is well known that unemployment of landless labourers is more severe in the Madras State than in any other State. Sir, I must humbly state that if the Government really want to put pressure on the Central Government, they can only do it by pointing out to what extent the situation in the Madras State is fast deteriorating and showing, for instance, how the per capita income in the State has not risen appreciably even after the completion of the First Five-Year Plan. If only they had done it, undoubtedly it would have been a very powerful argument for them to advance before the Central Government for the establishment of more industries in this State. The mere fact of pleading on the basis of population, I submit, is not going to yield results. Of course, the Hon. Minister for Finance has assured us that he is pressing and he will continue to press the case of the Madras Government on the Central Government that they should play fair by the Madras Government. But whatever be his sincerity of purpose, unless he argues the case with facts and figures and on an informed basis, I submit, he is not likely to succeed in his endeavours to get more industries started in this State. For instance, we can point out the urgent need for increasing employment opportunities for landless labourers in the State.

Take again another important problem on which emphasis has been laid in the Draft Outline of the Second Five-Year Plan, viz., the problem of the educated unemployed. With regard to the educated unemployed in this State where are the figures to show their number and whether there is a significant fall in their number after the completion of the First Five-Year Plan? We do not have such figures. Under such circumstances, the enthusiasm of the people for the implementation of the Second Plan cannot be canalized. It is suggested that during the Second Five-Year Plan period the per capita income should be increased by 25 per cent and that there should be emphasis on industrialization as compared to the emphasis on agricultural development laid in the First Plan and the disparities in income between different strata of the population and the disparities between developed and undeveloped areas should be removed. Now what are the Madras Government doing to implement them? What are they going to remove these disparities? Take for instance, land reform on which emphasis has been laid both in the First and Second Plans. They have been most backward in this respect. As a result of it, a large number of evictions is taking place all over the State.

3rd April 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

Coming to employment opportunities again, I find from the figures taken from the reports on the working of the Factories Act, the employment opportunities in the organized industries have gone down and not gone up during the First Plan period. There is no prospect of its increasing during the Second Plan period.

Sir, it appears that under the Second Plan the total investment both in the public and private sectors, will be about Rs. 6,000 crores. But is there any indication from the Madras Government that at least 1/10th or even 1/15th of the amount is likely to be invested in the Madras State? Unless these figures are available, how can we expect the co-operation of the people. Unfortunately there will be more frustration than co-operation. For co-operation to be given, there should be clear indications to the people that every effort is being made to do social justice. Take for instance, the question of enforcing a minimum wage. What steps have the Madras Government taken to fix a minimum wage? What they have done in fixing minimum wages for the workers in both the urban and agricultural sectors, is a very poor record.

Regarding preserving the level of employment, under the Industrial Disputes Act, an employer is required to give one month's notice before retrenchment is made. In the tyre industry, notice was given that a certain number of men employed in the tyre industry would be retrenched. But for what reasons? For the simple reason that the Government of India thought that the price of tyre had gone up.. They appointed a Tariff Commission to go into the price of tyres and they found that the prices were exorbitant. The moment the prices were compulsorily reduced, there was retrenchment of the workers. The tyre industry in Madras State gave notice of retrenchment to its staff on account of the fact that it did not want to continue retail trade in cycle tyres and motor tyres. Because the industrialists refused to carry on retail trade, the prices of cycle and motor tyres have gone up in the City of Madras. Under the Industrial Disputes Act, this Government has to reduce the volume of unemployment by bringing pressure to bear on the managements concerned. The tyre industry is a monopolistic industry and the Madras Government should have intervened and seen that the volume of employment in the tyre industry was not reduced both in the interest of the workmen concerned and also to reduce the price of the commodity paid by the ultimate consumer. 11-20 a.m.

If the Government of India and the Government of Madras really want the co-operation of the people in implementing the Second Five-Year Plan, they should take the representatives of the people into their fullest confidence and furnish them with all details so that they may be able to understand and appreciate the problem. Unless the Government come forward to implement sincerely the objectives of distributing equitably the national income laid down in the First and the Second Five-Year Plans, that co-operation will not be forthcoming.

[3rd April 1956

11-23 a.m. * **Sri S. JAYARAMA REDDIAR** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தன்மையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலிலே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு 170 கோடி ரூபாய் போதாது இன்னும் அதிகமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்னும் விஷயத்தில் தனக்கு ஆதரவாக இருந்து ஒத்தாசை செய்தால்தான் மேற்கொண்டு பணம் வாங்க முடியுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதை ஆதரிக்கப்போவதில்லை. மற்றவர்களது தயவும், ஆதரவும் இல்லாமலேயே வாங்கும் சக்தி அவர்களிடம் இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் அவருக்கு ஆதரவாக இருக்கிறோம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லி அவரை தைரியப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம்முடைய தயவும் யாருடைய ஆதரவும் குறிப்பாக இங்கு உள்ளவர்கள் யாருடைய ஆதரவும், தயவும் இல்லாமலேயே அவரே மத்திய சர்க்காரை பயமுறுத்திச் செய்ய முடியுமென்று நம்புகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அந்த சக்தியை இழந்து விட்டேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

Sri S. JAYARAMA REDDIAR : அவர் சொன்னாலும் நான் அதை நம்பத் தயாராய் இல்லை. சபாநாயகர் அவர்களே நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒரே ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் சொல்ல முற்படுகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தொழில் வசதி செய்து கொடுப்பதுதான் மிக முக்கியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தொழில் வளர்ச்சி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தை போடச்சொல்வது தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்ல முன்வரவில்லை. முக்கியமாக இன்றைக்கு கடலைப் பருப்பு ஒரு இடத்தில் விளைகிறது. விருத்தாசலம், விழுப்புரம், திருவண்ணாமலைப் பக்கத்திலே இந்த இடத்திலே விளையும் பொருள்கள் 300 மைல் தொலைவிற்கு கொண்டு சென்று திரும்ப மதராஸுக்கு கொண்டு வந்து விற்பனை செய்கிறார்கள். அதே மாதிரி பருத்தி ஒரு இடத்தில் உற்பத்தி ஆகிறது. பருத்தி நூற்கும் ஆலைகள் வேறு ஒரு இடத்திலே இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் விளையும் பருத்தி பஞ்சு மில்களுக்கு கொண்டு போகப்பட்டு நூல் ஆக்கப்படுகிறது. இந்த சமயத்திலே எனக்கு அனுபவபூர்வமாக உள்ள நிலைமையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி டிரான்ஸ்போர்ட் (Transport) கஷ்டங்களால் எவ்வளவோ தாமதம் ஆக வாய்ப்பு இருக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட், ரயில் மற்ற வாகனங்கள் இவைகளை தேசிய அடிப்படையில் பார்த்தால் நம் திட்டத்தை அனாவசியமாக அது பாதிக்கிறது என்பதைத்தான் இப்போது இந்த இடத்திலே குறிப்பிடுகிறேன். எந்த எந்த இடத்திலே நாம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதைக் கணக்கிட்டு எந்தத் தொழில்களை எந்தப் பிரதேசத்தில் ஆரம்பிப்பது என்பதை நிர்ணயித்து இனிமேலாவது நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனரக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதைப்பற்றி பார்த்தால் அதை மூலப் பொருள்கள் எங்கே கிடைக்கிறதோ அங்கேதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆனால் முதல் முதலாக தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்படி ஆரம்பிக்கப் புகுமுன் எந்த எந்த இடங்கள் பிற்போக்காக இருக்கிறதோ அந்த அந்த இடத்திலே அவைகளைத் துவக்க முடியுமாவென்று ஆரம்பிக்கும் முன்னால் நீங்கள் யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் முதலாவதாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக கிராமங்களில் இப்போது நீங்கள் எப்படி நம்முடைய தேசத்தில் கனரக தொழிற்சாலைகளை முற்றும் வட இந்தியாவிலே இருக்கிற மாதிரி நம்முடைய தேசத்திலும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம், அதே மாதிரியாக பிற்போக்கான ஜில்லாக்களிலும், பிரதேசங்களிலும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு தொழில் அமைக்கவேண்டும், மற்றும் பல வசதிகள் செய்யக் கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். மின்சாரம்தான் முக்கியமாக அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு

3rd April 1956] [Sri S. Jayarama Reddiar]

அடிப்படையாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலை அமைப்பது மின்சார வசதியைப் பொறுத்துத்தான். நான் முன்பு பல தடவைகளில் பேசியிருக்கிறேன். மின்சாரத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். இதுதான் என் கோரிக்கை. ஏன் என்றால் மின்சாரம் இல்லாமல் விவசாயம் விருத்தி அடைவது இல்லை. இந்த முறையில் குழாய் கிணறுகள் ஏராளமாக பெரிய அளவில் அமைக்கவேண்டும். இதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இனிமேல் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து பம்பையாறு, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே பம்பையாறு, கீறியாறு திட்டங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது நடை முறையில் வரும் வரை இங்கே ஆஸ்திரேலியாவில் பிரிட்டன் காலனிசேஷன் (Colonization Scheme) ஸ்கீம் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் பண உதவியைக்கொண்டு **deforestation** செய்து ஆழமான குழாய்களை அமைத்து குழாய்க் கிணறுகள் கவர்ன்மெண்ட் சிலவிலே ஆரம்பித்தார்கள் என்று நான் படித்திருக்கிறேன். அதே மாதிரியாக இங்கும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களில் பெரும் குழாய் கிணறுகள் அமைத்து எலெக்டிரிக் பம்பு செட்டுகள் வைத்து கவர்ன்மெண்ட் செலவிலே ஏற்பாடு செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு இப்படி முற்போக்கான வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் இப்போது எங்கள் ராமநாதபுரத்திலே கிழக்கு பிரதேசங்கள் எந்தவிதமான முற்போக்குக்கும் இடம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ் நிலையை நீங்கள் மாற்றுகிறதற்காக வரவேண்டுமென்று மிக மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற வகையான **cottage industry** பொருளாதாரத்தை மாற்ற முடியுமென்று பலபேர் கருதுகிறார்கள். ஆனாலும் என்னுடைய நண்பர் கனம் **Daivasigamoney** பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இப்படி **cottage industry** மூலமாக பொருளாதார நிலைமை சீர்படுவதற்கு ஓரளவிற்கு முடியுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றி சம்சயத்தைக்கொண்டவன். இந்த மாதிரி முறையில் இருந்தாலும்கூட வளர்ச்சி அடைய ஆங்காங்கு செய்யக் கூடியதை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக கிராம வாசி என்ற முறையிலே ஒரு சிறு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பார்த்தால் நண்பர் (**Jayarama Reddiar**) ஜெயராம ரெட்டியார்கூட இப்படிச் சொல்லுகிறாரே என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நினைப்பார்கள். நான் அப்படித் தான் நினைக்கிறேன். கிராமவாசி என்ற முறையிலே இப்படி நினைக்கிறேன். இதை முக்கியமாகக் கருதுகிறேன். நண்பர் சோமயாஜுலு கிராமாந்திரங்களில் உள்ள மக்களின் நிலை உயரவேண்டுமென்று சொன்னார். நாங்கள் கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு 10 மைல், 5 மைல் போய் கம்போஸ்ட் வாங்கி அதை உபயோகிக்கிறோம். கம்போஸ்ட் மெனியூர் (**manure**) போடாமல் இந்த விவசாயம் இந்தியாவில் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை விவரிக்கத் தேவையில்லை. இப்படி கம்போஸ்ட் செய்வதற்கு எந்த விதமான திட்டமும் கிடையாது. ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் இடமும் சொல்லி இருக்கிறேன். குப்பையைச் சேகரித்து கொட்டுவதற்கு ஒரு வரைமுறையில்லை. இதனால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் கட்டாய பஞ்சாயத்து வைத்து கம்போஸ்ட் மனியூர் (**manure**) உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்துகொடுக்கவேண்டும். இந்த சௌகரியத்தையெல்லாம் செய்தால் கம்போஸ்ட் உரம் விவசாயிகளுக்கு பயன்படும் என்கிற காரணத்தினால் இன்றைக்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்து கிராமாந்திரங்களில் இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. PALANIYANDI : பண்புமிக்க கனம் சபாநாயகர் 11-30 a.m.
அவர்களே நேற்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் திட்டத்தை சபை முன் சமர்ப்பித்து மிகவும் அவை அடக்கத்துடன் தனக்கே உரித்தான நல்ல முறையிலே பொறுப்போடு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நகல் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தார். இருந்தாலும்கூட அவர் பேசும் காலத்தில் பல தடவைகள் சொல்ல முடியாமல் தேசீய கௌன்சில் இடம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்

கூட ஒத்துக்கொண்டு நடை முறையிலே கொண்டு வருவார்கள் என்று எண்ண இடம் உண்டு என்று சொன்னார்கள். அதே போல் நாட்டு மக்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பார்த்தால் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை சீர்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஒன்றையும் இந்த நமது சென்னை அரசாங்கமும் சரி, மத்திய அரசாங்கமும் சரி வேண்டியதைச் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. நிச்சயமாக இவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இவர்கள் போடும் திட்டங்களிலே மக்கள் செயல் ஆற்றுவதற்கு ஆன தன்மை ஏதேனும் உண்டா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். கீழ்த்தட்டில் வாழ்க்கையில் பிற்போக்கான நிலைமையில் உள்ளவர்களுக்கு என ஒன்றும் செய்ய இந்த சர்க்கார் முன் வரவில்லை. சேரிகளை ஒழிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. நேற்று பேசிய நமது பிரதமர் பண்டித நேருவும் சேரிகளைப் பார்த்து மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசி இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே கூடி இருந்தவர்களும் இந்த முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தால் பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகவும், ஏழைகள் ஏழைகளாகவும் இருக்கும் நிலைமையே தவிர மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் சிறிதும் உயரவில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல்தான் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே 10% வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 23% உயரப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது புள்ளி விவரங்கள். இதை வாஸ்தவம் என்றே வைத்துக்கொண்டாலும்கூட ஒரு துறையிலே தான் சில முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பார்ப்போமானால் நிச்சயமாக தொழிலிலே எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. பெரும் பணக்காரர்கள், கடைக்காரர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் வேண்டுமானால் உயர்ந்திருக்கலாம். **Average** மக்களுக்கு வேண்டியது, நமது விவசாயிகளிடை காணப்படும் ஏழ்மை இன்னும் பாமர மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக சொல்லமுடியாது. மக்களது வாழ்க்கைத்தரம் உயர என்ன செய்கிறோம்.

11-32 a.m. வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்று சொன்னால் அது இன்னும் உயரவில்லை. இதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்பதற்காக பல பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் உற்பத்தி பெருகும் என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணம் இப்பொழுது இல்லை. அதனால் அதற்கு என்று 4,213 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணம் வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பணத்தைக் காணோம். நம்முடைய மாகாணத்தில் நெய்வேலி திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்வதாக இல்லை. ஆனால் பத்ராவதியில் இருக்கும் இரும்பு தொழிற்சாலைக்கு மத்திய சர்க்கார் சப்சிடி கொடுக்கிறார்கள். டன் ஒன்றுக்கு 100 அல்லது 200 என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டாட்டாவுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சேலத்தில் இரும்பு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி கவனிக்கவே இல்லை. அங்கு ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் நெய்வேலியில் இருக்கும் நிலக்கரியை எடுத்தாக வேண்டும். அதை எடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற இடங்களில் பார்த்தால் இரும்பைத் தோண்டி எடுத்து ஜப்பான் முதலிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்து அது அங்கிருந்து திரும்பி நம் நாட்டிற்கே வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் நல்ல மூலப்பொருள்கள் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். ஜப்பானுக்கு அனுப்பி அங்கு செய்ய வேண்டிய வேலைகளை இங்கு செய்வதற்கு ஏன் வசதி செய்து கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அலுமினியம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தமிழ் நாட்டில் வளம் இருக்கிறது. அதையும் ஏன் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஆகவே தமிழ் நாட்டிலுள்ள மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு கனம் நிதி மந்திரி என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் அதற்கு வேண்டிய சக்தியை நாம் இழந்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார். நம்மிடம் வேண்டிய சக்தி இருக்கிறது. ஒன்றையும் நாம் இழந்துவிடவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடுவதற்கு வேண்டிய சக்தி நம்மிடம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் சக்தியை இழந்து விடவில்லை. நமக்குள்ள சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாஷனல் கவுன்சிலில் நல்லபடி பேசியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த முறையில் நமது சர்க்கார் நமது நாட்டில் வேண்டிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எல்லா வகைகளிலும் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிமெண்ட், இரும்பு, முதலிய எல்லாவற்றிலும் உற்பத்தி பெருக வேண்டும்.' அதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது ? உற்பத்தி பெருகினாலும் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதாக இல்லை. காரணம் கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. கனம் அந்தோனி பிள்ளை அவர்கள் ரப்பர் டயர் கம்பெனி கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறது, அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். டயர் இண்டஸ்ட்ரியின் பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்க்கவேண்டும். மகாணத்திலுள்ள பெரும் தொழில்கள் அதிகப்படியான லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகின்றன. அவைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். பி அண்ட் சி மில் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன லாபம் வருகிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். டயர் கம்பெனி கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போனாலும் அங்குள்ள குமாஸ்தாக்களை குறைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். காரணம் கேட்டால் லாபம் பெறவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நாஷனல் கவுன்சிலில் பேசும்போது லாபத்திற்கு வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். யாருக்கு வரி போட வேண்டும் ? போடும் வரியை கட்டக் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும். வரி பளுவை தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும். அப்படி வரி போட்டால்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வெற்றியைக் காணலாம். தமிழ் நாட்டில் சில தொழில்கள் முன்னுக்கு வரவே இல்லை. அவைகளுக்கு உதவி அளித்து முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்தின் பேரில் குற்றம் சாட்டுவார்கள். தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது பெரும் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பெரும் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Mr. Speaker, Sir, we are on the eve of two important and momentous events in our country this year. The one affects the geographical and political set-up of the various States in the country and the other, namely, the Second Five-Year Plan, which is under discussion now, turns upon the variation of the economic life of the country. Left to myself I would prefer all importance and all encouragement to be given only to the implementation of the Second Five-Year Plan, which we are all

[Sri V. R. Nagarajan] [3rd April 1956

bent upon making a success. I for one will not be more enthusiastic about the reorganization of the various States in this country especially at this juncture. For obvious reasons, I do not want to go deeper into the question of why I am making a distinct preference to the economic upliftment of our country rather than to the breaking up of the country into various States. We need all the man power and all the resources and also the best wishes that we can mobilize for the industrialization and for the advancement of our country as a whole. We should not spend our energies on bickerings and various quarrels which have now become the order of the day consequent on the reformation of States. Instead of dilating on this any more, I would straightway go to speak on the Second Five-Year Plan as envisaged in the draft outline.

The First Five-Year Plan has been a phenomenal success in that we have succeeded in increasing the agricultural and industrial production. Secondly the First Five-Year Plan has been a success in stabilizing the price levels and ensuring to this country a very favourable balance of trade. Last but not least, what the first plan has achieved is a definite increase in the national income. Whereas the first plan envisaged only an increase of 11 per cent in our national income, we actually have reached the target figure of 18 per cent. This is a great success indeed. The aim and objective of the Second Plan in the matter of increasing the national earnings is to increase it by 25 per cent in the five-year period at the rate of five per cent per annum. But what I would personally prefer to enjoin in this matter is that instead of merely aspiring to increase our national income in a horizontal way, we must also be able to mobilize our resources to increase the vertical possibilities of each man in the State coming up socially, educationally, economically,
11 40 a.m. and otherwise. Sir, instead of having a large number of persons who are all poverty stricken, who may not be able to earn as much as is needed to maintain themselves, and who may not be able to earn even as much as is required for providing themselves with a single meal a day, we can better have less number of persons who are able to provide themselves with two meals at least a day. In this connexion, the objective of economic policy to be pursued during the Plan period has been stated very well in the Draft Outline and it is very difficult to improve upon the language adopted to express the objective. Therefore, I propose to read it. This is what is stated at page 9 of the Report: "The benefits of economic development must accrue more and more to the relatively less privileged classes of society and there should be a progressive reduction of the concentration of incomes, wealth and economic power. The problem is to create a milieu in which the small man who has so far had little opportunity of perceiving and participating in the immense possibilities of growth through organized effort is enabled to put in his best in the interests of a higher standard of life for himself and increased prosperity for the country. In the process, he rises in economic and social status. Vertical mobility of labour is thus no less important than horizontal mobility."

3rd April 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

I now come to the second objective of the Plan, which aims at increasing employment opportunities by rapidly industrialising the countrq. Having experimented for thousands of years on agriculture, we have found that it is still in a backward condition and is not able to provide employment opportunities for a large number of people. Therefore, the only way of finding increased employment is by rapidly industrializing the country, apart from carrying out programmes for agricultural improvement. We must be in a position to set up heavy and basic industries all over the country. It has been pointed out by several hon. Members that no provision has been made in the Plan for locating some of the heavy and basic industries in our State. I also share their views in the matter. I appeal to the Central Government through our Government and through particularly our Finance Minister that the Centre must take up the question of locating some heavy industries in our State. Industries like the heavy electrical equipment industry, machine tools industry and heavy chemical industries for manufacturing fertilizers must be located in the South.

Lastly I wish to refer to yet another objective of the Plan which is a very laudable one. It relates to reduction of inequalities in income and wealth and a more even distribution of economic power. I submit, Sir, it will be very difficult to achieve this objective. The objective can be more easily stated than attained. If I wish to dwell on this subject I may have to speak for a long time. But as the time at my disposal is very short, I am not able to speak on it at length. The fulfilment of this objective will lead to the establishment of a Socialist Pattern of Society. Most of the people of our country are very backward, downtrodden and have been neglected for ages. The Backward Classes and the Harijans come under this category and Government must do everything in their power to uplift them.

Sri V. MADANAGOPAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11·45 a.m.
கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சபை முன்பு பிரேரேபிக்கப்பட்ட
இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகலைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்வந்துள்
ளேன். பொருளாதாரத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும், மற்றும்
இதர தொழில் துறைகளிலும் நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற
நோக்கத்துடன் இந்த திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஐந்து
வருஷத்தில் இந்த நாடு பெரிய அளவில் முன்னேற்றமடைந்து விடும்
என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கு வேண்டியபடி பெரிய அளவில்
திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால்
அதுவும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால் அதில் சில
பிரதான கடமைகள் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.
அவைகள் இருந்து கண்டிப்பாக இந்த திட்டம் வெற்றிகரமான முறையில்
நிறைவேற்றப்படவேண்டும், அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டியதாக
இருக்கும் என்றும் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக
நம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு பிரதான கவனம் செலுத்த
வேண்டும். இது ஒரு விஷயம். பல காலமாக நம் நாட்டில் நிலச் சீர்
திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும் என்று கூறப்பட்டு வருகிறது. இது சம்
பந்தமாக ஏற்கெனவே பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில்கூட கனம் நிதி அமைச்சர்
அவர்கள் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திக் கூறவில்லை. நேற்றைய தினம்
கூட இந்த திட்டத்தைப் பற்றி விளக்கிக் கூறும்போதுகூட நிலச்
சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி எந்த

இடத்திலும் வற்புறுத்திக் கூறவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது எந்த இடத்திலாவது நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதைப்பற்றி கூறவே இல்லை. இதைப்பற்றி என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நாங்கள் எதிர் பார்த்து வந்தோம். அதைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் காணோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், நாட்டில் 75 முதல் 80 வரையில் பாடுபடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு செய்ய வேண்டிய சலுகைகளைப்பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. நில வரம்பு கட்ட வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றியும் ஒன்றையும் காணோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நிச்சயமாக நாட்டில் 80 சத விகிதம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு பங்கு நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். ஆதி காலத்திலிருந்தே நில வரம்புக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதைப்பற்றியும் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் அது கஷ்டமான விஷயம் என்று சொல்வதில் சந்தேகமில்லை. இதை நிறைவேற்றுவது என்பது சிரமம்தான். இதைப்பற்றி சர்க்கார் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களும் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். பல மெம்பர்கள் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி பேசும் காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒருவரும் பேசவே இல்லை. ஒரே குரலில் 60:40 வாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தோம். அந்த விஷயத்தில் இன்னும் கவனம் செலுத்தவில்லை. கனம் அந்தோனி பிள்ளை மட்டிலும் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். இது விஷயமாக ஏற்கெனவே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதை அமுல் நடத்தியும் வருகிறோம். அது எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் மிகப் பெரிய போராட்டம் நடத்திய பிறகு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பண்டித நேரு அவர்கள் திடுக்கிடும்படியாகக் கூட விவசாயிகளின் நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். கடைசியில் நில வெளியேற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அது விஷயமாக எந்த நடவடிக்கையும் இது வரையிலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு என்று ஒரு சட்டம் வந்த பிறகு பல விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு இன்னும் சட்டம் வரவில்லை. இப்பொழுது வந்துள்ள சட்டம் பல தாலூகாக்களில் நல்ல முறையில், நடைபெற்று வந்தாலும் பல இடங்களில் அதன் பயனை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவில்லை. அது எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாகவே அவகாசம் கொடுத்து விட்டதனால் பல விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். சட்டம் வந்த பிறகு அவர்களில் 100-க்கு பத்துப் பேர்களைக் கூட திரும்பி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்பொழுதே பல திருத்தங்களை எதிர்கட்சியில் கொடுத்தோம், அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நிராகரித்து விட்டது. அதனால்தான் இந்த நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை தமிழ் நாடு முழுவதும் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வரும் போது பல இடங்களில் இப்பொழுதே வெளியேற்றம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதைத் தடுக்க இந்த ரிப்போர்ட்டில் ஒன்றும் இல்லை. வெளியேற்றம் இன்றைக்கு வேகமாக நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. சமீபத்தில் வாரத்தை 60:40 என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அது ஏப்ரல் முதல் தேதி முதற் கொண்டு அமுலுக்கு வரும் என்றும் சொன்னார்கள். அது இன்னும் அமுலுக்கு வரவே இல்லை. இன்னும் அதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று தமிழ் நாட்டில் அறிவாளிகளான மிராசுதார்கள் மகாநாடுகள் கூட்டி அந்த சட்டத்தை எதிர்த்து வருகிறார்கள். அறுபது:நாற்பது கொடுக்க முடியாது என்றும் சர்க்காரை பயமுறுத்தவும் கிளம்பி விட்டார்கள். போராட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். அந்த மசோதா சர்க்காரினால் அமுல் நடத்த முடியாதபடி இருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு பல தலைவர்களும் தலைமை

தாங்கி வருகிறார்கள். (ஒரு குரல்: லீடர் ஆப் தி ஜாயிண்ட் பிரண்ட்.) லேவாதேவிக்காரர்கள் மகாநாட்டில் கனம் பி. டி. ராஜன் அவர்கள் தலைமை வகிக்கிறார். மதுரையில் நடந்த லேவாதேவிக்காரர்கள் மகாநாட்டில் கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் தலைமை வகித்து பேசுகிறார். ஆனால் மொழிவாரி பிரச்னை சம்பந்தமாக எல்லோரும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒன்றுமே இல்லை. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பிரதானமான பத்திரிகைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவைகளும் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒன்றும் எழுதுவது இல்லை. மிராசுதார்கள் மகாநாடு கூட்டுவதை மட்டும் எழுதுகிறார்கள். தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற அவ்வளவு பேர்களும் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பேசுவது இல்லை. அதைப்பற்றி பேசுவதற்குக் கூட முன்னுக்கு வருவதில்லை. அதனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால் நில சீர்திருத்தத்திற்கு பிரதானம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இது சம்பந்தமாக எல்லா கமிட்டிகளும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நிலப் பிரபுக்களுடைய பிடிப்பு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் மிராசுதார் சட்டம் அமுலுக்கு வர விடாமல் தடுத்து வருகிறார்கள், அதைத் தடுக்கவும் இவர்களால் முடியவில்லை. அதனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் நிலச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் எல்லா துறைகளிலும் வரக் கூடிய எதிர்ப்புகளை சமாளித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிதி மந்திரி கூறுகிறார்கள். முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களில் கவ 11-5
னம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் நாட்டு மக்கள் a.m.
பட்டினி கிடந்தாலும் வரி கொடுத்தாக வேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள். இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பரிபூர்ணமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் விஷயத்தில் 60 : 40 கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தை உடனடியாக கொண்டு வரும்படியாகக் கெட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் சர்க்கார் இதில் அவசர உணர்ச்சி காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் மேடைகளில் பேசினாலும் காங்கிரஸ் மேடையில் பேசினாலும் பேசலாம். ஆனால் திட்டத்தை உடனே அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த விஷயத்தில் **Communist** கட்சி அதையும் செய்ய தயார். நாட்டிலுள்ள சாதனங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நாட்டின் ஜனங்களின் சக்தியைக் கொண்டு ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நல்லதொரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri A. RATNAM: சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் இப்பொழுது 11-51
இரண்டாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பம் ஆகும் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். a.m.
முதலிலேயே ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாட்டு மக்களும் நாமும் அக்கறை கொள்ள வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முறையாக கூறிவிட்டார். யோசித்துப் பார்ப்பதற்கு முடியாத விதத்தில் திட்டங்களை அமைத்து இருந்தாலும் அவையெல்லாம் சாதிக்கப்பட இருக்கிறது. ஆனால் விரைவில் இது நல்ல பலனளிக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல துறைகளிலும் செலவு செய்யவிருக்கிறோம். ஆனால் சாதாரணமாக இந்த நாட்டின் ஜனத்தொகையைக் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும் போது நமக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 172 கோடி ரூபாய் போதாது என்று கூறுகிறோம். ராஜ்ய அதிகாரிகள் போட்ட திட்டங்கள் எல்லாவற்றையுமே நிறைவேற்றி வைக்க நம் ராஜ்ய ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்தவாறு நிறை

[Sri A. Ratnam] [3rd April 1956

வேற்றி வைக்கப் பாடுபடவேண்டும். எல்லா மக்களும் பயனடையும் வரை
நாம் செலவு செய்தாக வேண்டும். சாதாரணமாக கனரகத் தொழில்
கள் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டு, உற்பத்தி பெரியதாக வேண்டும். பல
பெரிய தொழில்கள் ஏற்பட்டால்தான் தொழில்வளம் இந்த நாட்டில்
மிகுந்து அதன் மூலம் லட்சக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு தொழில்
களைக் கொடுக்க முடியும். இதனால் தான் Coimbatore போன்ற இடங்
களில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்
நிதி அமைச்சர் அவர்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் எவ்வளவு
கனரகத் தொழில் நடத்த முடியும் என்று பார்க்கும்போது நெய்வேலியில்
மட்டும் தான் கனரகத் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியுமென்றும் சொல்லி
யிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மற்ற ஜில்லாக்களிலும் தொழில்களையும்
அங்கு உள்ள பொருளாதாரத்தையும் நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டுவர
முடியுமா என்று பார்த்து அதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கி அவைகளுக்
காக மத்திய சர்க்காரிடம் ஒதுக்கப்பட்ட 172 கோடி ரூபாய் போதாது என்று
சொல்லி ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரப்படி நாம் பெற வேண்டிய 220
கோடி ரூபாய்க்கும் நமக்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று நாம் வற்புறுத்த
வேண்டும். அந்த அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டு
மென்று வட இந்தியாவில் பல கனரகத் தொழில்கள் அங்கே செய்யப்
படுகிறது. மற்றும் project-களும், தொழிற்சாலைகளும் அங்கே
ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதைப்போலவே தென் இந்தியாவிலும் செய்ய
வில்லையென்றால் விரைவில் தென் நாடு வட இந்தியாவிலிருந்து விடு
படுவதற்கு அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்து விடுவார்கள் என்பதை எச்சரிக்க
விரும்புகிறேன். காரணம் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யம் புறக்கணிக்கப்
படுகிறது. மற்றும் வட இந்தியாவில் இருக்கிற ராஜ்யங்களுக்கு அங்குள்ள
ஜனத்தொகை விகிதாச்சார முறையிலும் எல்லாவற்றிலும் அதற்கு
அதிகமாகவே பெறுகிறார்கள். ஆனால் நம் நிதி அமைச்சர் கூறியபடி
அதிகமாகவே வரி செலுத்தக்கூடிய சென்னை ராஜ்யம் மட்டும் தென்
நாட்டு மக்களும் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். ஐந்தாண்டு திட்டத்தில்
அதுமட்டுமில்லை. அதிகாரிகளுக்கு கிடைக்கிற சலுகைகளும்கூட அதிலும்
நாம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே நாம் தென்
இந்தியர்கள் வட இந்தியர்கள் இந்த மாதிரி பணம் ஒதுக்குவதும் புறக்
கணிக்கவும்பட்டால் அவர்களுடைய அரசியல் பிடிப்பிலிருந்து அறுத்துக்
கொள்வார்கள். திராவிடநாடு பிரிய வேண்டுமென்ற கொள்கையில்
மக்கள் இறங்கி விடுவார்கள். ஆகவே வட நாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து
விடுபடுவார்கள். அதற்காக எத்தகைய போராட்டத்திற்கும் தயாராகி
விடுவார்கள். அதுமட்டும் இல்லை. ஒரு நாடு பொருளாதார அபிவிருத்தி
அடைந்தால்தான் அந்நாட்டு மக்கள் சுபிட்சம் அடைய முடியும் என்று
நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம்.
அது தான் ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிகரமாக நடந்தேற வேண்டுமானால்
நாட்டு மக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அத்தகைய நிலைமை நாட்டில்
நிலவி வருகிறதா என்று நாம் கவனிக்கும்போது இந்த நாட்டில் உள்ள
மக்களுக்கு முக்கியமாக உழுது ஜீவனம் நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு நிலம்
கிடையாது. சர்க்கார் வசம் இருக்கிற லட்சக் கணக்கான நத்தம் புறம்
போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க தயங்குகிறார்கள். ஏதோ
பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கேயிருக்கும் முறைப்படி புறம்
போக்கு தரிசு நிலம் ஏரிப் பாய்ச்சல் நிலம் மேய்ச்சல் நிலம் நீர் பிடிப்பு
போன்ற இந்த மாதிரி நிலங்களை உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க
வேண்டும். சமயத்தில் அவர்கள் அனுபவித்து வந்த நிலங்களைக்கூட
பிடுங்கி விடுகிறார்கள். இது விவசாயிகளுக்கு பெரும் ஆபத்தில் முடியும்.
நாட்டில் இருக்கிற நிலங்களை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க
இங்கு மனமில்லாமல் இருக்கிற சர்க்கார் இருக்கும் வரை இந்த நாட்டில்
சுபிட்சம் எப்படி நிலவ முடியும். பொருளாதாரம் எப்படி அபிவிருத்தி
அடைய முடியும். விவசாயம் எப்படி அதிகம் செய்ய முடியும். தொழில்
களையும் கனரகத் தொழில்கள் ஆரம்பித்து இருப்பதால் மட்டும் அல்லது
பல project-கள் கட்டி அபிவிருத்தி அடைவதால் மட்டும் நாம்
பொருளாதார முன்னேற்றமும் சுபிட்சமும் க்ஷேமமும் நல்ல நிலைமில்
அடைய முடியாது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் எல்லாம் பிரசாரத்

3rd April 1956] [Sri A. Ratnam]

திற்குத்தான் உதவும். அதுவும் கடைசியில் வீண் பிரசாரமாகத்தான்
ஆகும். வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஒரு மனிதனுக்கு அல்லது ஒரு குடும்
பத்திற்கு குறைந்தது ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்து அதில் விவசாயம்
நடத்தினால் அவனுக்கும் வயிரார உணவு கிடைக்கும். மற்றவர்களுக்கும்
உணவை உற்பத்தி செய்ய முடியும். நாட்டு மக்களும் க்ஷேமமாய் வாழ
முடியும். மேலும் தண்ணீருக்கு கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து அல்
லது கிணறு வெட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இது
இல்லாவிட்டாலும் விவசாயி பாடு திண்டாட்டம்தான். இவைகளுக்குத்
தக்க வழிவகைகள் செய்வதில்லை. ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்
தின் மூலம் பெரிய முதலாளிக்கு வேண்டிய வசதியும் அவர்களுடைய
நலன்கள் மற்ற காரியங்களையும் பாதுகாக்க தக்க வசதிகள் அமைந்திருக்
கின்றன. ஆனால் ஏழைகள் மட்டும் பாட்டாளிகள் மட்டும் பட்டினி கிடக்கிறார்
கள். அவர்கள் மீது எல்லாம் வரி விதிக்க முடியாது. ஆனால் அதிக
லாபம் அடையும் மில் முதலாளிகள் மீதும் வரிகளை அதிகரிக்க வேண்டும்.
ஏழைகள் பாட்டாளிகள் மீதும் அவர்கள் உணவு மீதும் sales tax கூடாது.
விவசாயிகள் மீதும் வரி போடுவதும் மிக ஆபத்தானது. இந்த நாட்டையும்
குட்டிச்சுவராக்குவதுமாகும். உணவைப் பெருக்க வேண்டிய இச்சமயத்தில்
நிலங்களை முடங்கக்கூடிய சர்க்கார் இன்று ஆட்சியில் இருக்குமானால்
அந்த அரசாட்சியை அசுரர் ஆட்சி என்று தான் சொல்ல முடியும்.
நிலத்தை வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இன்று நிலத்தைக் கொடுக்க
மனம் வரவில்லை. கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்யக்கூடிய திட்டங்
கள் போடும்போது அத்திட்டங்கள் ஏழை மக்களுக்கு உதவக்கூடிய திட்டங்
களா என்று கவனித்து அதற்கேற்றவாறு திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும்.
அதற்காக வழி வகைகளையும் செய்து கொடுக்க 172 கோடி
ரூபாய் போடப்பட்ட திட்டங்களின் மூலம் 90 சத விகிதம் பெரிய முத
லாளிகளுக்கு நன்மையை உண்டாக்கக்கூடியதும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு
ஒன்றும் இல்லையென்றால் அதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியுமா?
இது தமிழ் நாட்டு அரசியலை எத்த நிலைக்குக் கொண்டுபோய் விடும் என்
பதை சர்க்கார் உணர்ந்துகொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே உணவு, உடை, இருப்பிடம் பாடசாலை முதலிய விஷயங்களைப் 12
பற்றி நிதி அமைச்சர் விரிவாக எடுத்துசொல்லி இருக்கிறார்கள். சிறு கைத் noon.
தொழில் அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் பற்றியும் விரிவாக சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. ஆனால் அதிலேகூட ஆயிரக்கணக்கான முதல் ஈடு செய்து வைத்தி
ருக்கிறவர்களுக்குத்தான் வழி வகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர,
புதியதாக ஆரம்பிக்கப்போகும் எந்த தொழிலுக்கும் வழிவகை செய்யப்
படவில்லை. ஏதோ குடிசை தொழில்கள் என்று சொல்லி Small
Scale Industries அபிவிருத்திக்காக வசதி செய்து கொடுக்க
வேண்டுமென்றால், அதை ஆரம்பிக்கிறவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்க
வேண்டும் அல்லது அவர்கள் அடிமைகளாக இருக்கவேண்டும். எதிர்
கட்சிக்காரர்கள் ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு அதிகாரிகள் தொடர்பு இல்லா
மலிருந்தால், வசதி கிடையாது. Backward Community-யாக இருந்தா
லும்கூட ஒரு வித சலுகையும் கிடையாது. நாம் ஏழைமக்கள். மக்க
ளுக்கு ஜனநாயக முறையிலே நிர்வகாம் என்று சொல்லுகிறோம். மக்கள்
சுபிட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லித்திரிகிறோமே தவிர அதற்
கான வழி வகைகள் செய்வதில்லை. நல்ல திட்டங்கள் தீட்ட நம்
மாகாணத்திலே ஒரு கமிட்டி நியமனம் செய்து வழிவகைகள் செய்ய
வேண்டும். கனரக தொழில்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால்
சிறு தொழில்களை நல்ல முறையிலே செய்தால்தான் விவசாய மக்கள்
நலமுற முடியும்.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM: சபாநாயகர் அவர்களே, இரண் 12-02
டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை எடுத்து விளக்கிய p.m.
நிதி அமைச்சர் பேச்சை கேட்டபிறகு அதன் முடிவைப்பற்றி சந்தேகத்திற்கே
இடமில்லை. அதன் நோக்கம் மிகவும் நல்ல நோக்கம்தான். அது நிறை
வேறினால் மக்களுக்கு உள்ளபடியே நன்மை பயக்கும் என்பதிலே சந்தேக

[Sri S. Swayamprakasam] [3rd April 1956

மில்லை. ஆனால் அந்த முடிவு அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு நல்ல வகையிலே முடிவை தருமா என்ற சந்தேகமிருக்கிறது. இன்றையதினம் இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டம் உடனே ஆரம்பித்து விட்டதாக சொல்லலாம். சில தினங்களுக்கு முன்னால் முதல் 5 ஆண்டு திட்டம் முடிவு அடைந்து விட்டது. முதல் 5 ஆண்டு திட்டம் முடிவடைகிற காலத்திலே பொதுவாக மக்கள் அதன் பயனை எந்த முறையிலே அனுபவித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பின்னால் பேசுகிறேன். அந்த 5 ஆண்டு திட்டம் நாட்டிலே இருக்கிறதென்பதை மக்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டிஇருந்ததென்று பார்க்கும் போது நாட்டு மக்களின் பிற்போக்கு தன்மை நன்றாக தெரியும். ஏன், இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறதா என்பதையே தெரிந்து கொள்ளாத மக்களும் இன்றைய தினம் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னால், அதை மறுக்க முடியாது. நகரத்திலே மக்கள் முற்போக்கு தன்மையுடன் இருக்கலாம். நகரத்திற்கு அடுத்தாற்போல் **Major Panchayats**, பிறகு சிறிய, கிராம **Panchayat**-கள், **Panchayats** இல்லாத குக் கிராமங்கள், வெறும் குடிசைகளுள்ள சிறிய கிராமங்கள். இன்றையதினம் இப்படிப்பட்ட சிறு கிராமங்களையும் **Cheri**-களையும் பார்த்தால் நாட்டின் முன்னேற்றம் இந்த முதல் 5 ஆண்டு திட்டத்திலே எவ்வளவுதூரம் முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ளலாம். இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்திற்கும் வழி வகைகள் செய்துகொள்ளலாம். அதிலே வேலை செய்தவர்களெல்லாம் நகரத்திலே, வசதிகளுள்ள இடத்திலே அதிக வசதிகள் செய்துகொண்டார்களே ஒழிய பிற்போக்கு தன்மையுள்ள கிராமங்களிலே வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு இடமேற்படமுடியவில்லை. எதற்காக சொல்லுகிறேனென்றால் நாம் கிராம மக்களுக்கு வசதிகள் ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தபோதிலும்கூட, அந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்துகிற தன்மையும் அறிவும் சக்தியும் மக்களிடம் இல்லாத நிலைமையை பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் இந்த 5 ஆண்டு திட்டத்தை நகரத்திலிருந்து போவதற்கு பதிலாக, கிராமங்களிலிருந்து மேல்படியாக நகரத்திற்கு வருகிற முறையிலே திட்டத்தை அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அத்துடன் இன்று இருக்கிற தாரதம்மியத்தை மாற்றி அமைத்தால் ஒழிய நாட்டின் நிலைமை உயராது. நம் கிராம மக்களிடையேயும், நகர மக்களிடையேயும் பொருளாதார தாரதம்மியம் அதிகமாக இருக்கிறது. நில சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பல **Member**-கள் பேசினார்கள். இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய வசதிகளை இன்றையதினம் அதிக வசதியுள்ள மக்கள் அதை உபயோகப்படுத்தி அனுபவிக்கவும் வசதியில்லாத மக்கள் முன்னிருந்த நிலைமையிலேயே இருக்கக்கூடிய ஒரு தன்மை இருக்கிறது. இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டம் வெற்றி அடைவதற்கு இது ஒரு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. 5 வருஷ திட்டம் போட்டிருப்பதை பார்த்தால் ஏதோ பொது மக்கள் ஒத்துழைப்பிருந்தால் எதிர்பார்த்தபடி உணவு பொருட்கள் உற்பத்தி அதிகமிருந்தால் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டம் நிறைவேறுமென்று, "இருந்தால் இருந்தால்" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிச்சயமாக இருப்பது இத்தனை கோடி ரூபாய் சில வழிப்பது நிச்சயம். அதனால் துண்டு விழுந்தால் வரி பளுவு ஏற்படுவது நிச்சயம். பொதுமக்களுடைய ஆதரவின்றி இத்திட்டம் வெற்றி காண முடியுமா என்ற தன்மை இருக்கிறது.
12-10 p.m. ஓரளவு வரி போட்டு பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. பிற்போக்கான இடத்தில் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கு பொருளாதார முன்னேற்றம் இருந்தால்தான் ஒரு நிலை ஏற்படமுடியும். அபிவிருத்தி ஏற்படாத பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களின் தலையில் நிச்சயமாக போய்விழுகிறது. பொருளாதாரத்தில் அங்குள்ள மக்கள் உயராவிட்டாலும் அந்த இடத்தில் நிச்சயமாக வரிபோடும்படியான தன்மை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அடியோடு திட்டத்தை வகுக்க ஸ்கீம் போட்டு வருவது என்பது உபயோகிக்கக்கூடிய தன்மையில் இந்த திட்டத்தை ஒருவிதமாக அமைத்து நல்ல முறையில் திருத்தம் செய்தால் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமானால் ஒரு இடத்திலேகூடி காரியம் செய்கிற தன்மையிலே அதிகாரிகள் தகுந்த

3rd April 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

முறையில் ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பாக மாகாண அதிகாரிகள் சிபார்சுப்படி அதிகாரிகள் தகுந்த முறையில் இந்த திட்டங்களை மக்களுக்கு போய்ச்சேரும்படியான முறைகளை ஒத்துக்கொண்டு அந்த பாகத்திலுள்ள மக்களுக்கு சரியாகப்போய்ச் சேருகின்றனவா என்பதைப்பார்ப்பதற்கும், சிந்தித்து திறம்பட செய்வதற்கும் ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்தான் அதிகரித்துக்கொண்டேபோகிறது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் மக்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டு மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இந்த வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு பக்கம் படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் வேலைக்காக அவதிப்படுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்காக இந்தத் திட்டத்தில் வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்காக பரிகாரம் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. உண்மையில் பார்க்கபோனால் இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்னைதான். இது உடனடியாக தீர்க்கப்படவேண்டிய மிக மிக அவசியமான பிரச்னை. இதனால் பல குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. ஆதலால் அரசாங்கம் இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு தகுந்த முறையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி முறையைப் பார்க்கிற காலத்தில், இன்னும் இரண்டு தினங்களில் வெள்ளை அறிக்கை விவாதத்திற்கு வர இருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பு, ஹரிஜன வகுப்பு குழந்தைகளுக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகமாக்கப்படவேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சிரமமாக இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் இடம் பெறவேண்டும். அதற்குதக்க முறையிலே பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களையும், நல்ல அனுபவசாலிகளையும் போட்டு பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலத்திலேயே இதை செய்திருக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால் இந்தத் தொழில் தெரிந்தவர்களைக்கொண்டு உள்ளபடி இந்த மாதிரியான பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொளுகிறேன். இவைகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள், வசதிகள் எல்லாவற்றையும் பெறுவதற்கு உடனடியாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டும். இதைப்பற்றி இந்த திட்டத்தில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை எடுத்து அரசாங்கம் செய்யாமல் போனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிகரமாக முடியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆதலால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கு இவ்விதமான பயிற்சி பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இதை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாட்டிலே உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒரு விதமான வசதி செய்யவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டிலே நீர்ப்பாசனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தந்த மக்களின் விகிதாசாரப்படி உணவுப் பொருள்கள் சாதாரணமாக பல இடங்களுக்கு கொடுக்கும்படியான தன்மையை ஏற்படுத்தவேண்டும். மேலும் உணவுப்பொருள் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் பெருக்கவேண்டியது அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கான திட்டம் இப்புதிய திட்டத்தில் இல்லை. இதையும் முக்கியமாக சேர்க்கப்படவேண்டும். இவை யல்லாமல் நாட்டில் சுகாதாரக் குறைவால் எங்கு பார்த்தாலும் நோயாளிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நோய் வருவதற்கு மூலகாரணம் எது என்று பார்த்து அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும். வெளியே விற்கப்படும் உணவுப்பொருள்களும் சத்துள்ள முறையிலும் சுகாதார முறையிலும் இருக்கிறதா என்று

பார்க்கவேண்டும். நல்ல சுதகாதார முறையிலே ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்து வதற்கும், நோய் வராதாபடி சுகாதார முறைகளை அனுஷ்டிப்பதற்கும் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து செய்தால் இந்த திட்டம் வரவேற்கக்கூடியதாகவும், எல்லோரும் ஒத்துழைக்கக்கூடியதாயும் இருக்கும். ஆதலால் அரசாங்கம் இதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி ஆவன செய்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி சென்ற 1½ வருஷ காலமாகவே பெரிய பெரிய சர்ச்சைகள் இந்த நாட்டில் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. திட்டக் கமிஷன் இறுதியாகத் தயாரித்திருக்கக்கூடிய இரண்டாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டம் இப்போது சபை முன் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், சென்ற சமயத்தில் விவாதம் செய்த காலத்தில் இருந்த யோசனைகளையும் திட்டக் கமிஷன் வெளியிட்டிருக்கிறது. இதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது ? மாறுதல்கள் என்னென்ன ஏற்பட்டி ருக்கின்றன ? நன்மை பயக்கக்கூடிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருந்தபோதி லும், கோளாறுகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து, அவற்றை நீக்க ஆலோசனை செய்யக்கூடிய கட்டத்தில் நாம் இன்றைக்கு இருக்கிறோம். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இத்திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் தமிழிலே பேசுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். இருந்தபோதிலும் அவர் மிகவும் திறம்பட அவைகளை தமிழில் விளக்கி பேசியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த பிரசங்கம் இன்னொரு வகையிலே, மிகவும் காலம் தாழ்ந்து வந்த பிரசங்கம் என்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம். அந்த மாதிரி அவர் செய்யவில்லை. இந்த திட்டத்தைப்பற்றி அவர் பேசக்கூடிய காலத்தில் திட்டத்தினுடைய நான்கு லட்சியங்களைக் குறிப்பிட்டார். அதாவது,

"(*a*) a sizeable increase in national income so as to raise the level of living in the country ;

(*b*) rapid industrialization with particular emphasis on the development of basic and heavy industries ;

(*c*) a large expansion of employment opportunities ; and

(*d*) reduction of inequalities in income and wealth and more even distribution of economic power."

என்ற நான்கு லட்சியங்களோடு இந்தத் திட்டம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தாகக் கூறினார். இந்த நான்கு லட்சியங்களின்படி தேசிய வருமானத்தை ஒட்டி மொத்தமாக ஓர் அளவு அதிகரித்து, நாட்டிலுள்ள வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவது என்பது முதலாவது லட்சியம். தொழில்களை நரிதமாக வளரச் செய்வது, அதிலும் குறிப்பாக மூல இயந்திரத் தொழில்களையும், கனரக இயந்திரத் தொழில்களையும் வளர பிரதான கவனம் செலுத்துவது என்பது இரண்டாவது லட்சியம். வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பது என்பது மூன்றாவது லட்சியம். வருமானத்திலும் செல்வத்திலும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைத்து, பொருளாதார சக்தியை சமமாகப் பங்கிடுவது என்பது நான்காவது லட்சியம். இந்தத் திட்டத்தின் வரையறுப்பைப் பரிசீலிக்கும்போது, இந்த நான்கு லட்சியங்களும் நல்ல லட்சியங்கள்தான் என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். இன்றைக்கு, வரையறுக்கப் பட்டுள்ள இந்த நகல் திட்டத்தின் அளவு இந்த நான்கு லட்சியங்களையும் எந்த அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்ய முடியும், எந்த அளவுக்கு அது பூர்த்தி செய்யமுடியாது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அது பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்றால் ஏன் அது பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தைப்பற்றித்தான் நான் இப்போது பேச

விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்திற்கு இந்தத் திட்டத்தில் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்று எல்லோரும் சொல்லி விட்டார்கள். இந்த விஷயத்தை சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போதே நான் சொல்லிவிட்டேன். அப்போது, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் "எனது கைகள் பலப்படுத்தபடுகின்றன" என்று கூறினார்கள். அதைப்பற்றி யெல்லாம் இப்போது நான் பேச விரும்பவில்லை. முக்கியமாக, அடிப் படையான சில விஷயங்களைப்பற்றி இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் அவைகளை கவனிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஏப்ரலில் வெளியிடப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்ட "திட்டத்தின் கட்டுக்கோப்பு-ல்" (**Tentative framework of the Second Five-Year Plan**), இந்த நான்கு லட்சியங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு **main strategy**-ஐ உபயோகப்படுத்தப்போவதாக யோசனை தெரி விக்கப்பட்டது. அதாவது, நாட்டில் வறுமையைப் போக்கி சுபிட்சத்தை ஏற்படுத்துவதை ஒரு போராட்டமாகக் கருதி, யுத்த தந்திரங்களைக் (**strategies**) கையாளப்போவதாகக் கூறினார்கள். அந்த யுத்த தந்திரத்தைப்பற்றிக் கூறும்போது என்ன சொன்னார்கள் :

"The basic strategy in the second plan must, therefore, be to invest large sums in the development of basic industries, transport and mining at one end and to economize as much as possible in the capital requirements for other sectors without restricting the supply of consumer goods. This strategy requires all-out efforts for the maximum utilization of capacity in existing industries and for the development of additional production in the capital-light or small-scale sector of industries . . ."

என்று சொன்னார்கள். ஆகவே பிரதான யுத்த தந்திரம் என்று சொல்லும் காலத்தில், நாட்டின் மூலதனச் செலவில் பிரதான பகுதியை மூலப் பொருள் தொழில்களிலும், கனரகத் இயந்திரத் தொழில்களிலும் செலவழிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக, ஜனங் களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரிய தொழிற் சாலைகளில் இன்றைக்கு உபயோகப்படுத்தப்படாமலிருக்கும் சில இயந்திரங் களையும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும், அதாவது அந்தத் தொழில்களில் அதிகப்பட்ச முயற்சி எடுத்து, அதிகபட்சம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்து மூலத் தொழில்களுக்கும், கனரக இயந்திரத் தொழில் களுக்கும் தேவைப்படும் மூலதனத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதுவும் போதாவிட்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள சிறு தொழில்களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் நிதி வசதிகளை நாட்டிலுள்ள மூலத் தொழிற்சாலை களுக்கும் கனரகத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் மூலதனமாகப் போட்டு, அந்தத் தொழில்களை வளர்க்கவேண்டுமென்பது பிரதான யுத்த தந்திரம் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் நமது நாட்டில் பெரிய தொழில் கள் எப்படி வளர்க்கப்படும் என்பதுபற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். இந்த அடிப்படையில் தொழில்கள் வளர்க்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது குறித்துப் பேசும்போது, நான் இந்தத் திட்டத்தை சோவி யத் யூனியனின் திட்டங்களுடனோ, அல்லது அமெரிக்காவின் திட்டங்களு டனோ ஒப்பிட்டுப்பேச விரும்பவில்லை. அமெரிக்காவில் திட்டம் என்பதே இல்லை. ஆகவே அமெரிக்காவைப்பற்றிப் பேசப்போவதில்லை. ஆனால் சோவியத் யூனியன் சம்பந்தமாக, நமது திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்றால், கனரக இயந்திரத் தொழில்களில் அதிகமான கவனம் செலுத்தவேண்டும். முதலாளித்துவ சரித்திரப் போக்கிற்கு மாறாக நாட்டில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும்போது **rate of development** அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்பது சோவி

யத் யூனியனின் அடிப்படையான கொள்கை. அந்தக் கொள்கை இன்றைக்கு நமது நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் "கன ரக இயந்திரத் தொழில்களில் அதிக கவனம் செலுத்தி தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யும் அடிப்படையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு நமது நாட்டில் 45 லட்சம் டன் உருக்கு கிடைக்கும்படி திட்டம் வகுக்கவேண்டும். நமது நாட்டிற்கு 45 லட்சம் டன் உருக்கு மட்டும் போதாது; 2 கோடி டன் உருக்கு தேவை. நாம் மறுபடியும், மறுபடியும், பிரிட்டனையோ ஜெக்கோஸ்லேவேகியாவையோ, சோவியத் யூனியனையோ **steel plants**-க்கு நம்பியிருக்கக்கூடாது. ஆகவே வருஷத்திற்கு 10 லட்சம் டன் உருக்கை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டுவதற்காக திட்டம் வகுக்க வேண்டும்." என்று நேற்றையதினம் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்துவிட்டார். அதாவது, இந்தத் திட்டத்தில் அடிப்பட்ட அம்சம் இருக்கிறதா என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. ஏற்கனவேயுள்ள **tentative plan frame**-யில் அது இருக்கிறது, அதில் நிச்சயமாக இருக்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நாம் இப்போது சில விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் தரப்பில் நடத்தப்படும் கன ரக இயந்திரத் தொழில்களுக்காக ரூ. 1,400 கோடி செலவிடுவதில் பிரதான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று திட்டக் கட்டுக்கோப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மட்டுமல்ல, மேலும் இரும்பை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை **(fabrication of steel plants** கட்டுவதற்காக ரூ. 150 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், செயற்கை பெட்ரோலுக்கு **(synthetic petrol)** வெளி நாடுகளை நம்பியிராமல் இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்காக ரூ. 80 கோடி ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திட்டத்திற்கு நாட்டில் வரவேற்பு இல்லாமலா இருந்தது? வரவேற்பு நிச்சயமாக இருந்தது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியினராகிய எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் வரவேற்கிறோம். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி வரவேற்றது. அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி பெர்ஹாம்பூரில் கூடியபோது இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்றது. **Panel of economists**-ஐ அமைத்து ஆலோசனை கேட்டபோது, அவர்களும் இந்தத் திட்டத்திலுள்ள யோசனைகள் சரியான யோசனைகள்தான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இவ்வளவு பேரும் இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்றாலும், இந்த நாட்டிலுள்ள சிலர் இதை எதிர்க்கத்தான் செய்தார்கள். அப்படி எதிர்த்தவர்கள் யார்? இந்த நாட்டிலுள்ள பெரு முதலாளிகள் தான் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்தார்கள். இந்த மாதிரியாகத் திட்டமிட்டால், சர்க்கார் பெரிய தொழிற்சாலைகள் மூலமும், பெரிய ஆலைகள் மூலமும் உடனடியாக நிறைய லாபமடைந்துவிடுவார்கள் என்ற காரணத்தால் பெரு முதலாளிகள் இதை எதிர்த்தார்கள். தங்களுடைய தொழிற்சாலைகளுக்கு ரூ. 200 கோடி போதாது, ரூ. 700 கோடி ஒதுக்கவேண்டும் என்று பெரு முதலாளிகள் சொன்னார்கள். அடிப்படையான திட்டங்களை பெரு முதலாளிகள் எதிர்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள், ஓயாமல் எதிர்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் பத்திரிகைகளில் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து எழுதினார்கள். அவர்கள் கூட்டம் போட்டுக் கிளர்ச்சி செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் பத்திரிகைகளில் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். **Central Advisory Council of Industries**-இன் கூட்டங்களில் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். திட்டம் என்ன என்று முடிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்னதாகவே, சென்ற ஜூலை மாத இறுதியிலேயே என்ன நடந்தது? **Industries Advisory Council**-இன் கூட்டம் முடிந்தவுடன், இந்த நாட்டிலுள்ள பெரிய முதலாளிகளின் பத்திரிகைகள் எல்லாம் கொம்மாளம் போட்டுக்கொண்டு தலையங்கங்கள் எழுதின.

"Expect nothing and you shall be gloriously surprised. Something like this proverbial surprise was achieved at the meeting of the Central Advisory Council of Industries held in New Delhi last Friday . . ."

என்று முதலாளிகளின் பத்திரிகையான '**Eastern Economist**' என்ற பத்திரிகை தலையங்கம் எழுதியது. அதாவது, "ஒன்றும் எதிர்பார்க்காதீர்கள், நிறையக் கிடைக்கும்" என்று எழுதியது. அந்தக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் நடந்தது என்ன? அந்தக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஸ்ரீ டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் பிரசங்கத்தையும், ஸ்ரீ தேஷ்முக்கின் பிரசங்கத்தையும் வரவேற்று இந்தப் பத்திரிகை என்ன எழுதியது என்பதை கவனிக்கவேண்டும்.

"There are good reasons why the private sector should be gratified at the new place that has been assigned to it in the organised industrial sector. While plan frame seemed to envisage an investment of only about Rs. 200 crores in this sector, the figure how mentioned 'for the private corporate sector other than coal sugar and small-scale industries' is to be of the order of Rs. 750 crores."

என்று இந்தப் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டது. "**Plan-frame**-ல் தனிப்பட்ட முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் தொழில்களுக்கென்று ரூ. 200 கோடி தான் ஒதுக்குவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்று 750 கோடி ஒதுக்குவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்." ஆதலால்தான் "**Expect nothing and you shall be gloriously surprised**" என்று அந்தப் பத்திரிகை கொம்மாளம் போட்டுக்கொண்டு எழுதியது. "முடிவு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை, **Plan frame** எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், உங்களுக்கு ரூ. 600 கோடி அல்லது ரூ. 700 கோடிக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் ஸ்ரீ தேஷ்முக்கும் **Industries Advisory Council** கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதே "**Eastern Economist**" பத்திரிகையின் இன்னொரு இதழில் "**Planed eclipse of the Plan frame**" என்று தலையங்கம் எழுதப்பட்டது. அதாவது, "திட்டத்தின் கட்டுக்கோப்பிற்குத் திட்டமிட்ட கிரஹணம் பிடித்தாகிவிட்டது" என்றுகொம்மாளத்துடன் எழுதினார்கள். அது சாதாரண கிரஹணம் அல்ல. அதாவது, திடீரென் பிடித்த கிரஹணம் அல்ல, திட்டமிட்டுப் பிடித்த கிரஹணம் என்று எழுதினார்கள். ஆகவே பெரும் முதலாளிகள் இப்படிக் கூடாது **12-30 p.m.**
என்று விளக்கிக் காட்டிய காலத்தில் போன டிசம்பர் மாதம் **Planning Commission** சமர்ப்பித்து இருக்கிற **Memorandum**-ல் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? **Planning Commission** உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பக்கத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பண்டித நேரு, சி. சுப்பிரமணியம், எல்லோருமே இந்தப் **Plan frame**-ஐ நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அதைப்பற்றி பேசினார்கள். ஆனால் மற்றொரு பக்கத்தில் **Planning Commission** உட்கார்ந்துகொண்டு அதன் அஸ்திவாரத்திற்கே உலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே என்ன ஆயிற்று? நேற்றையதினம் சி. சுப்பிரமணியம் சொல்லிய மாதிரி உருக்கு சாலைகளை உண்டாக்கும்படி ஒதுக்கப்பட்ட 150 கோடி ரூபாய் கயா. சின் தடிக் பெட்ரோலுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இருந்ததே அதுவும் போய்விட்டது. அதற்குப் பதிலாக **Consumer goods** ஆரம்பித்து, அதே **Consumer goods**-ஐ மேலும் வளர்த்துவதற்காகக் கிட்டத்தட்ட 620 கோடி ரூபாய் வரையில் **Private section**-க்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரயன் சில்க் **Industry**-க்காக 31 கோடி ரூபாய் வரை அவர்கள் முதலீடு செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரிப் பல அயிட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை மாறி இது எங்கே கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறது? இந்தத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இதன் விளைவு என்ன? இந்த மாதிரி **Consumer goods**-க்குப் பெரிய ஆலைகளுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் அந்த சரக்குகள் **market** ஜாஸ்தி தேவைப்படுகிறது. அதற்காக **transport** ஜாஸ்தி ஆவதால் **transport**-க்காக ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்ட அசல் 900 கோடி ரூபாய் இன்று 1384 கோடி ரூபாயாக

[Sri P. Ramamurthi] [3rd April 1956

அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒன்றுக்கு ஒன்றரை மடங்கு தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவு என்ன ? இப்போது இருக்கிறதைப் பார்த்தால் 4,800 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய தொகையில் **Agriculture and Community Development**-க்கு 12 சத விகிதம், **Irrigation and food control** 9 சத விகிதம், **power** 9 சத விகிதம், **Industries and Minerals** 19 சத விகிதம், **Transport and Communications** 24 சத விகிதம், **Social services, housing and rehabilitation** 20 சத விகிதம். ஆகவே **Heavy Industries**-க்கு இன்று பிரதான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கை மாறி இந்தத் திட்டம் இன்று ஒரு **Transport Planning**-ஆக மாறிவிட்டது. ஒட்டு மொத்தமாகக் கிட்டத்தட்ட 30 சத விகிதம். இந்தத் **Transport**-க்குச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் **Consumer goods**-க்கு ஆலைகளுக்கு அனுமதி கொடுத்ததால் ரெயில்வே **transport** அதிகப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு 900 கோடி 1,384 கோடியாக உயர்த்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு ரெயில்வேப் போக்குவரத்து வசதி வேண்டாம் என்பதல்ல என் வாதம். ஆனால் இந்த திட்டம் இன்று இருக்கிற திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இது நிறைவேற்றப்படுமா இல்லையாவென்பது யாரைப் பொறுத்திருக்கிறது தெரியுமா ? அயல்நாடுகளைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஏன் ? நமது திட்டத்தில் நாம் **machineries** வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்குவதற்கு நமக்கு அன்னியச் செலாவணி தேவை. இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாம் இன்று வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதும், அவர்களிடமிருந்து நாம் வாங்குகிற பொருள்களும் கிட்டத்தட்டச் சமமாக இருக்கிறது. இந்த 1955–56-ல். ஆக இன்று வியாபாரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நாம் ஒரு நல்ல நிலைமையில், சமமான நிலைமையில் இருக்கிறோமென்று சொல்லலாம். அதாவது **Balance of Trade**. ஆனால் நாம் இந்த மாதிரித் திட்டம் போட்டால் என்ன ஆகுமென்று கேட்டால் ரெயில்வேப் போக்குவரத்தை விருத்தி செய்தாலும் சித்தரஞ்சன் என்ஜின் உற்பத்திசாலையில் உற்பத்தி அதிகரிக்கப் போவதில்லை. அதனால் நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இதற்காக அதிகமான **Foreign exchange** வேண்டி இருக்கிறது. இதே மாதிரி **Foreign**-லிருந்து **machineries** கொண்டு வருவதற்கு 400 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு இன்று வெளிநாட்டுச் செலாவணி வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இதில் 1,200 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. இன்று எல்லா வகையிலும் பார்த்தாலும் 800 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும். இந்தத் தொகையை வெளிநாடுகளிலிருந்து பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தொகை கிடைக்காவிட்டால் இந்தத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே முதலில் போடப்பட்ட திட்ட சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த அளவு வெளிநாடுகளின் உதவியை எதிர்பார்ப்பதோடு நிற்கவில்லை. இதை ஓரளவிற்கு நாம் செய்தால்த்தான் நமது நாட்டின் வளர்ச்சி சீக்கிரமாக ஏற்படும். இன்று தற்காலிகமாக ஜனங்கள் தியாகம் செய்யவேண்டியவசியம் ஏற்படுகிறது. ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு நமது **rate of development** பெருகும். ஆகவேதான் இது அவசியமென்று இன்று வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இன்று இந்தத் திட்டம் பெரும் முதலாளிகளின் நிர்ப்பந்தத்திற்குப் பணிந்து மாறுதல்களைச் செய்திருப்பதால் இது கஷ்டமளிப்பதாக இருக்கிறது. நாம் வெளிநாடுகளை நம்பி இவற்றை நிறைவேற்றப்பட வேண்டி 'இருக்கிறது. எண்ணூறு கோடி ரூபாய் இன்று வெளிநாட்டிலிருந்து கிடைக்குமா கிடைக்காதாவென்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

As compared to this an average of Rs. 160 crores a year proposed in the scheme of financing presented above represents a large increase, even allowing for the newer form of trade credits for steel plants or other industrial undertakings. But Rs. 800 crores represent the order of requirements.

3rd April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

வருஷத்திற்கு 160 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமாறு பார்ப்பது ஜனங்கள்தான். ஆகவே கிடைக்குமென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் 800 கோடி நமக்குத் தேவை. ஆனால் கிடைக்குமா வென்பது சந்தேகம். இந்த நிலைமையில் ஏன் நாம் வெளிநாடுகளை நம்பித் திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன் ? ஏற்கனவே நாம் போட்ட **Plan frame**-படி நடந்திருந்தால் இந்த அளவிற்கு நாம் **transport** செலவை அதிகரிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது.

வெளிநாட்டை நம்பி இருக்க முடியாது. வெளிநாட்டை நம்பி திட்டமிடுவது ஏன் ? இதனால் இந்த திட்டம் சரிவர நிறைவேறுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது **(uncertainty)**. இது சம்மந்தமாக இருக்கிற பெரிய **uncertainty** என்னவென்றால்— 12-40 p.m.

" All these factors add up to a reasonable prospect of external assistance being available on a large scale than in the past. Nonetheless, this is a field where the uncertainties in the estimation of foreign exchange requirements and in the availability of external resources necessitate a periodic and continuous review of needs and possibilities."

ஆகவே இந்த திட்டம் ஐந்து வருடங்களுக்கு போட்டிருப்பதாலும், இதனால் நிச்சயமற்ற தன்மை ஏற்படும்போலிருப்பதால், வருஷா வருஷம், இந்த திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து பார்த்தாக வேண்டும். அவ்வப்போது அதைக் குறைத்து நீட்டியாக வேண்டும். இரண்டாவது விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் ஒன்று தெளிவு. இதில் காணப்படும் முக்கியமான அம்சம், இங்கே இருக்கும் வித்தியாசங்களைப் பாருங்கள். ஜனங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு **capacity** அதிகமாக வேண்டும்.

" The expansion of industrial capacity during the Second Plan is conceived in terms of the following priorities :—

(1) development of iron and steel production, machine-building, heavy engineering, and heavy chemicals, including nitrogenous fertilizers;

(2) expansion of capacity in respect of other developmental commodities and producer goods, e.g., cement and phosphatic fertilizers;

(3) modernization and re-equipment of national industries already in existence, e.g., jute, cotton and sugar;

(4) fuller utilization of installed capacity in existing industries wherever there are wide gaps between capacity and production; and

(5) expansion of capacity for consumer goods."

முதலில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால், இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பஞ்சாலைகளை, மில்களை, தொழில்சாலைகளை நவீனமயமாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உபயோகப்படுத்தப்படாமல், பூட்டிக் கிடக்கும், மூடி இருக்கும் மெஷீன் **(machines—Harvey & Co.)** இதைத் திறந்தாக வேண்டும்.

தொழில் சாலைகளை நவீன மயமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன ? இதற்கு போதிய மெஷின்கள் வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்தாக வேண்டும். இதன் விளைவு என்ன ஆகப்போகிறது. தொழிலாளர்கள் மீது பளுவு விழுமென்ற காரணத்தால் நான் பேசவில்லை. அந்நிய நாட்டுச்

[Sri P. Ramamurthi] [3rd April 1956

செலவாணி இருக்கிறதே அதை தடுக்க முடியாது. தொழில்களை நடத்துவதற்கு வெளி நாடுகளை நம்பி இருக்கும் நிலைமையில் இந்த திட்டம் சரிவர நிறைவேற்றப்படுமா என்ற சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. இந்த காரணங்களால் நாம் நாளுக்கு நாள் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே கடைசி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதில் சொல்லப்படுகிற அசம்பாவிதங்களை நாம் ஒழித்துக்கட்டியாகவேண்டும். செல்வத்திலுள்ள வித்தியாசத்தை, தாரதம்யத்தை குறைப்பது நமது முக்கியமான லட்சியமாக இருக்கவேண்டும். இதை நிறைவேற்ற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லி இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் **final draft**-ல் (**Blue book**)-ல் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று கேட்டால் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதின் விளைவு—

"In India, on the other hand, on account of the historical circumstances under which modern economic development has taken place, disparities in wealth and income and in standards of living and culture have been accentuated, especially in urban areas during and since the Second World War. With so large a part of production being left to the private sector and the small proportion drawn back through taxation and loans and small savings, increased outlay on development in the Second Five-Year Plan is likely to enhance the gap between the higher income brackets and the lower income brackets."

தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கையில் ஜனங்களுடைய தேவைக்கான உற்பத்தியில் பெரும்பகுதியை அவர்களிடம் விட்டுவைத்து அதன் பிறகு சர்க்கார் **development**-க்கு பெரும் பணம் கேட்டால் அதை மக்கள் எப்படிக் கொடுக்கமுடியும். அதிக வருமானம் பெறுகிறவர்களுக்கும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள தார தம்யத்தைத்தான் போக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி ரிப்போர்ட்டு வந்த பின் பார்லிமெண்டரி (**Parliamentary group**)-ல் இதற்கு எதிர்ப்பு பிரமாதமாக கிளம்பி இருக்கிறது. பண்டித நேரு இதற்குப் பிறகு அதே மாதிரி செய்தாகவேண்டுமென்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு பிறகு **Development Council meeting**-க்கு நிதி மந்திரி சென்றிருக்கிறார். **February** மாதத்தில் என்று நினைக்கிறேன். பண்டித நேருவும் இதில் பேசியகாலத்தில் இதை வற்புறுத்தி இருக்கிறார். **Steel plant** உற்பத்தியை நாம் கவனித்தாகவேண்டுமென்று அங்கே வற்புறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு காங்கிரஸ் மகாசபை கூட்டம் நடந்த சந்தர்ப்பத்தில் **final draft**-ன் மேல் வந்திருக்கும் **criticism**-த்தை எல்லாம் கவனித்து நாங்கள் திருத்தி திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறோமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடந்திருக்கிறது என்ன கணக்கைப் படிக்காமல், **production target**-ஐ மாத்திரம் கொடுத்து விட்டு **final draft**-ஐ வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதை குறிப்பாக விவாதத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தின் விளைவாக ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லும் காலத்தில் ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் அனுஷ்டிக்கப் போகும் முறையை நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும் காலத்தில் சொல்லி இருக்கிறார். "கொள் என்று சொன்னால் குதிரை வாயைத் திறக்கும். கடிவாள மென்று சொன்னால் வாயை மூடிக்கொள்ளு மென்றும் சொல்லி இருக்கிறார். கொள் என்று சொல்லி கொள்ளை தவிட்டுடன் கலந்து வைத்தால் முக்கால்வாசி தவிடு, கால்வாசி கொள்ளு இதைக் கொடுத்தால் குதிரை வாயைத் திறக்காது. இரண்டையும் தனித்தனியே கொடுத்தால் வயைத் திறக்கும். ஆகவே ஜனங்களுடைய தலையில் வரி சுமையை வைத்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோமென்று சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் பளுவு அவர்கள் தாங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும். தொழில்கள் மூலம் நடுத்தர

3rd April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

மக்களை மட்டும் வளர்க்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. நம் நாட்டு வளர்ச்சியின் வேகத்தைக் குறைப்பதென்ற முறையில், பெரிய முதலாளிகள் அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். இந்த நோக்கம் இன்றைக்கு அவர்களிடத்தில் வளர்ந்துவிட்டது.

ஆகவேதான் இதை திரும்ப கவனிக்கவேண்டுமென்று இன்றைக்கு **12-50 p.m.** வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப் படுகிறோம். வருமானம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் என்ன பார்க்கிறோம் 500 கோடி ரூபாய் வரி வருகிறது. 100 கோடி ரூபாய் ரயில் மூலம் கிடைக்க இருக்கிறது. 250 கோடி பிராவிடண்ட் பண்டு இனங்களில் கிடைக்கும். 1,200 கோடி வரிகள் மூலம், கடன்கள் மூலம் ஒரு 1,200 கோடி உத்தேச சிறு சேமிப்பு மூலம் 500 கோடி ரூபாய், வர்த்தக மூலம் 700 கோடி ரூபாய் கிடைக்கலாம் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இதற்கும் மேல் 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்பாடு செய்தால், அதாவது நோட்டுகள் அச்சடித்தல், இது 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் 800 கோடி ரூபாய் வெளி நாட்டில் இருந்து வரலாம். இப்படி எல்லா இனங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய தொகை 4,800 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று திட்டக் கமிஷன் அறிவிக்கிறது. பிளானிங் கமிஷன் சயண்டிபிக் பாடி என்ற அந்த பொருளாதார குழு பூராவாகப் பரிசீலனை செய்து 4,800 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி கணக்குப்போட்டு 800 கோடி ரூபாய் வரவேண்டுமென்று அந்நிய நாடுகளிலிருந்து கிடைக்க வேண்டுமென்று கணக்குப் போடுவதுதான் **Deficit Financing**. இப்படி **Deficit Financing** ஏற்பட்டால் பெரிய ஆபத்து வந்து விடும் என்று ஒத்துக்கொண்டு விட்டு பாக்கி இருக்கும் 400 கோடி வரையில் அதிக வரி மூலம் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள், எப்படி வரும். இன்னும் உத்தேசித்த 400 கோடி வரை ஜாஸ்தி வரி போடப்போகிறோம் என்கிறார்கள். இப்படி அதிக வரி போட்டால் இந்த எதிர்ப்பார்க்கும் 400 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமா என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அது ஒரு நிச்சயம் அற்றதன்மையில் இருக்கிறது. ஒரு ஸ்திரம் அற்றதன்மையில் அமைந்திருக்கிறது. நமக்கு வேண்டிய தொகை 4,800 கோடி, 4,800 கோடி ரூபாய் வேண்டியதாக இருக்கிறதா என்றால் வேண்டிய தாகத்தான் இருக்கிறது. அதனாலே என்ன ஏற்படுகிறது **Deficit Financing** ஏற்படும். ஆனால் இதை இன்றைக்கு நாம் விரும்பவில்லை. அது வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பது ஒன்றுதான் இப்போது நம் முன்னுள்ள ஒரே பிரச்னையாகும். எந்த நாட்டிலும் எந்த ஒரு காலத்திலும் இப்படி **Deficit Financing** என்ற நிலைமை ஏற்படுவது சகஜம். அதைச் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய தகுந்த நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படத்தான் வேண்டும். இதைச் சரித்திரம் அறிந்தவர்கள் அதாவது பொருளாதாரக் கண்ணோக்கு உடையவர்கள் நிச்சயமாக அநுமதிக்கத்தான் செய்வார்கள். **Deficit Financing**-ஐ சரிக்கட்ட அதிகப்படியான நோட்டு அச்சடித்து போடுவதற்கு வசதி செய்துக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் ஏன் 800 கோடி ரூபாய் வரை மார்க்கட்டுகளில் கடன் வாங்கவேண்டும். 700 கோடி ரூபாய் போதாதா? இந்த ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் 425 கோடி ரூபாய் வரையில் சர்க்கார் கடன் பத்திரங்கள் காலவதியாகிறது. அவைகளைத் திருப்பிக் கொடுத்தாகவேண்டும். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் மார்க்கட் கடன்கள் 150 கோடி வரை இந்த ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் வாங்க வேண்டும், இது சாத்தியமா. கஷ்டம் தான் அதில் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் அது நம்முடைய அத்தியாவசத்தேவை என்பதை நாம் உணர்கிறோம். தேவைப்படுகிறது உண்மை. நாமும் கிடைக்கும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறோம். இப்படி நாம் எதிர்பார்க்கும் தொகை நமக்குக் கிடைக்காமல் போனால் என்ன ஆகும். பாங்குகள்தான் பணம் **credit** கொடுக்கவேண்டும். பாங்குகள் கொடுக்கும் **Credit** போதாது. அதனால் மேலும் கடனை சிருஷ்டிக்க வேண்டிய நிலைமை தான். அதனால் 1,200 கோடி ரூபாய் நோட்டுக்கள் அச்சுப் போட்டு சரிக்கட்ட நினைக்கலாம். ஆனால் இந்த 1,200 கோடி போதாது. 1,300 கோடியில் நிற்காமல் 1,800 கோடிக்குக் கூட போகவேண்டி ஏற்படும். இதை பார்த்திருக்கிறோமா இல்லையா. இந்த ஏற்பாட்டுக்கு

[Sri P. Ramamurthi] [3rd April 1956

Deficit Financing என்று சொல்லுவார்கள், ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்
கூடிய நிலைமையிலே இன்றைக்கு **Deficit Financing** இதனால் ஏற்
படக்கூடிய விளைவுகளைத் தடுக்க வேண்டாமா? தடுக்கக்கூடிய பலம் வாய்ந்த
சர்க்கார் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இன்னொன்று ஜனங்களுடைய
தேவை, அவைகளில் ஒரு பெரும்பகுதியைப் பெரும் முதலாளிகள் கையில்
விட்டு விட்டு அவர்களுக்கு இன்னும் தேவைப்படும் பொருள்களை அதிக
மாக உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தை அதிகமாக அவர்கள்
கையிலே வைத்திருப்பதினால் பல தவறுகள் நேரும்படியான நிலைமை
ஏற்படுகிறது. இதே சந்தர்ப்பத்திலே வேறு சூதாட்டம் நடத்துவதற்கு
வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் கையிலே இருக்கும்படியான
பண வசதி பலர் சர்வநிதி அதோடு கூட பாங்குகளில் அவர்களுக்கு இருக்
கும் ஆதிக்கம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஜனங்களிடத்திலே இருந்து
வசூலிக்கும்படியான கிட்டத்தட்ட 900 கோடி ரூபாயை பாங்குகள் டிபாசிட்
பாங்குகள் கையிலே அவர்கள் ஆதிக்கத்திலே வைத்து இருக்கிறார்கள்,
இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களை வைத்துக் கொண்டு **Deficit Finance**
விளைவு ஏற்பாடான விலைவாசி தூக்கல். இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஆவன
செய்வதற்கு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவேதான் அதன் விளைவு
களைப் பார்த்தோம் போன வருஷத்திலே **Deficit Financing**
விளைவாக பல முதலாளிகள் பத்திரிகை எழுதின முதலாளிகளுக்கு
இவை சாதகமாக முடியுமே தவிற பாதகம் ஒன்றும் ஏற்படாது என்று
Deficit Financing கொஞ்சம் ஆரம்பிச்ச உடனே என்ன ஆச்சு? சென்ற
வாரம் பத்திரிகைகள் எழுதின 1955-ம் வருஷம்தான் நல்ல வருஷம்,
மிகவும் முக்யமான லாபம் கிடைத்த வருஷம் யுத்த காலத்தில் கூட இந்த
மாதிரி கிடைக்கவில்லை. சென்ற 1955-ம் வருஷத்தில் ஸ்டாக் மார்க்கக்கட்டு
களில் பங்குகள் விலை ஜாஸ்தி ஆக இருந்தது. என்று பார்க்கிறோம்,
இப்படித்தான் முதலாளிப் பத்திரிகைகள் எழுதின மார்க்கட் பங்கு நில
வரத்தைப் பாருங்கள் என்ன ஏற்பட்டது. ஸ்டாக் மார்க்கட்டுகளில் பங்கு
விலை உயர்கிறது என்றால் என்ன பொருள், லாபம் அதிகமாகக்
கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொழுத்த லாபம் கிடைத்துக் கொண்டு
வருகிறது. ஆகவே எப்படி கிடைக்கும். லாபம் அதிகமாகக்கிடைக்கவேண்டி
யது என்றால் இந்த **Deficit Finance**-ஐ உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு
அதன் விளைவாக விலைவாசியை உயர்த்துவதற்கு தங்கள் கையிலே இருக்
கும் படியான சக்தியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது. என்ன பார்க்
கிறோம். ***Statesman*** பத்திரிகை எழுதுகிறது. கல்கத்தாவிலே மட்டும்
இந்த மார்ச் மாதத்தில் இதற்கு முன் மாதம் பிப்ரவரியை விட, இந்த
மாதத்திலே 13·5 ஜாஸ்தி ஆகி இருக்கிறது. இதே அளவிற்கு வாழ்க்கைத்
தரத்தின் அளவு எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை. இந்த மார்ச்
மாதத்தில்தான் இப்படி புது பட்ஜெட் வந்த பிறகு பார்த்தால் விலை
வாசிகளின் கணக்கைப் பார்த்தால் பூர்ணமாகத் தெரியும். விசேஷ
விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இங்கே எப்படியோ நான்
விசாரிக்கவில்லை. விலை வாசிகள் ஏறிக்கொண்டே இருந்திருக்கின்றன
என்பது நிச்சயமாக தெரியும். ஆகவே இந்த வகையில் **Deficit Financing**
முறையால் ஆபத்துதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஏன் இது ஏற்படுகிறது
காரணம் என்ன? தனிப்பட்ட பெரும் முதலாளிகளுக்குச் சலுகை கொடுக்
கிறோம். அவர்கள் லாபம் கொடுப்பதற்கான வழியில் இன்றைக்கு வாதி
கள் ஏராளமாக உள்ளன. ஆகவே இத்தகைய ஏற்பாடு இருக்கும் வரை
யிலும் ஆபத்துத்தான். இவைகளையெல்லாம் ஆலோசித்துப் பார்த்து
நம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கவனமாக நடத்த வேண்டிய கிளர்ச்சி இப்படிப்
பட்ட முயற்சியால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும் அந்த கட்சியிலே
காங்கிரஸ்காரர்கள் அனைவரும் ஈடுபட்டு இந்த விலை வாசி உயர்வைத்
தடுத்து நிறுத்தும் பாடுபட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏன் என்று
கேட்டால் நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டு இருக்கும் நல்ல கொள்கைகள் நடை
முறையில் வர வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் கட்சி ஒப்புக்
கொண்டதிலிருந்து மாறும்போது தான் நாம் எதிர்க்கிறோம். இப்படிப்
பெரும் முதலாளிகளின் கூக்குரலுக்கு அரசாங்கம் செவி சாய்க்கிறது.
இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி அகில-இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்
திலே நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் என்ன சொல்கின்றன. "நிலச் சீர்

3rd April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

திருத்த சம்பந்தமானவைகளுக்கு அவசியம் இல்லை." அப்படிப்பட்ட
கிளர்ச்சியில் நீங்கள் ஈடுபடவேண்டாமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறோம்"
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் அபிப்பிராயத்தில் இப்படிப் பெரும்
முதலாளிகளுக்குச் சலுகை கொடுப்பதின் காரணம் என்ன என்று கேட்
டால் நம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தீர்மானம் போட வேண்டுகிறோம். ஸ்ரீ
சுப்ரமண்யம் சட்ட சபையில் பேசக் கூடிய காலத்தில் இந்த விஷயத்தைப்
பற்றி சம்சயமாகப் பேசுகிறார்கள். அவருக்கு ஒன்று தெளிவாகத் தெரி
வித்து விட விரும்புகிறேன் காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்படிச் சிருஷ்டிக்கும்
பெரும் முதலாளிகள் அவர்கள் நடத்தும் கிளர்ச்சிகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்
கொள்ளாமல், அவர்களுக்கு இன்று பொருளாதாரத் துறையில் இருக்கும்
செல்வாக்கு காரணத்தினாலே அரசியல் துறையிலே செல்வாக்கு இருக்கிறது.
பிளானிங் கமிஷனிலே செல்வாக்கு இருக்கிறது. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்
தர்களிடம் செல்வாக்கு இருக்கிறது, பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களிடம்
அவர்களுக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது. ஆகவே என் அபிப்பிராயத்தில்
இந்த பிளானிங் முறையிலே முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய இந்த நாட்டில்
இருக்கும் சர்வ அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பெரிய அளவில்
தம் சக்தியைத் திரட்டி இந்த எதிர்க்கும் படியான முயற்சிகளுக்கு
நன்றாக வகையான கிளர்ச்சி நடத்தி இருக்குமானால் பெரும் முதலாளி
கள் கை உடுக்கப்பட்டிருக்கமுடியும். ஆனால் அது இல்லை இன்றைய கால
கட்டத்திலே. அதனாலேதான் அவர்கள் தைரியம் பெற்று விட்டார்கள். இப்
போது பிரமாதகமாக்கப் பத்திரிகைகளிலே எழுதுகிறார்கள் சென்ற வாரத்
திலே நம் மாகாணத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய அறிவாளி அவர்
சமீபத்திலே ஒரு பெரிய கூட்டத்திலே பேசினாராம் **Public sector** வளர்ச்சி
அடையாது என்று. **Public sector** என்றால் என்னவென்றே
தெரியாது. இவர்கள் **Public sector**-ஐ எதிர்க்கிறார்கள். காரணம் என்ன.
Private sector நன்றாக வளரவேண்டுமானால் **Public sector** தடையாக
இருக்கும். இதுதான் அடிப்படைக்காரணம் **Public sector** வள
ர்ந்தால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு வகை இல்
லாமல் போய்விடும். அவர்கள் எப்படிப் பெரிய மனிதனாக இது வரை
சமூகத்திலே உயர்ந்த தட்டில் வாழ்ந்த மாதிரி வாழ முடியாத நிலை
ஏற்படும் என்ற உண்மை தான் இந்த எதிர்ப்புக்கும் காரணம்.

(Deputy Speaker occupied the Chair.)

ஆகவே அதிகாரத்தில் இருந்தால் பணம் எப்படி சம்பாதிப்பது ? 1 p.m.
ஒன்று லஞ்சம் வாங்க வேண்டும் இல்லா விட்டால் திருட வேண்டும். ஒரு
பக்கம் கவனித்தால் முதலாளிகள் தொழில் நடத்துகிறார்கள். மற்றொரு
பக்கம் வியாபாரிகள் தொழில் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் நேரடியாக
தொழில்களை நடத்தவில்லை. அவர்கள் குமாஸ்தாக்களையும் மானேஜர்
களையும் வைத்துக்கொண்டுதான் தொழில்களை நடத்துகிறார்கள். அதைப்
போலவே அரசாங்கமும் மானேஜர்களையும் குமாஸ்தாக்களையும்
வைத்துக் கொண்டு அந்தத் தொழில்களை அதாவது பெரிய தொழில்
களை, ஏன் நடத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்? நேற்று கூட பார்லிமெண்
டில் சிந்தரி பாக்டரி சம்பபந்தமாக பிரமாதமாக விவாதம் நடைபெற்றது.
அதற்குக் காரணம் அவர்கள் காட்டியிருக்கக் கூடிய பாலன்
ஷிட் விவரம் தான். பல தில்லுமுல் நடந்திருக்கிறது என்பது
அதிலிருந்து நன்றாகத் தெரியும். அங்கிருக்கும் கஷ்டங்களை போக்க
வேண்டுமானால் அங்கே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை கவனிக்க வேண்டும்.
அங்குள்ள அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பிக் கொண்டு இருப்பதில் பயன்
இல்லை. அப்படி அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருந்தால் நிலைமை
என்னவாகும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். பல தொழிலாளர்கள் பாதிக்
கப்படுவார்கள். பல தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கக் கூடிய
நிலைமை ஏற்படும். அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும். அத
னால் அங்கு இருக்கக் கூடிய குமாஸ்தாக்களுடனும் அங்கு வேலை செய்
கிறவர்களுடன் ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒத்துழைப்பு
இருந்தால்தான் வேலை நன்றாக நடைபெறும். அப்பொழுதுதான்
அங்குள்ள ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்யலாம். தொழிலாளர்களின் பேரில்

[Sri P. Ramamurthi] [3rd April 1956

பழி வாங்க மாட்டார்கள். தொழில்களில் நடக்கக் கூடிய சுரண்டல்கள் எல்லாம் அங்கிருக்கக் கூடிய வேலையாட்களுக்கும் குமாஸ்தாக்களுக்கும் தான் தெரியும். மற்றவர்களுக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. அதனால் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் அங்குள்ள ஊழல்களைக் கண்டு பிடிக்கலாம். வேலையாட்களின்பேரில் பழிவாங்க மாட்டேன் என்று சொன்னால்தான் அவர்கள் ஒத்துழைக்க முன் வருவார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் அதைக் கண்டு பிடிக்க எந்த சி.ஐ.டி. யை வைத்தாலும் முடியாது. ஆனால் அங்கு வேலை செய்யக் கூடியவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால் தான் மேலே லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களைக் கண்டு பிடிக்கலாம். அவர்களுக்குத்தான் எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்பதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு நாம் வசதி கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்கள் அதிகாரிகளை கண்டு நடுங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆபீசர்களை டிபெண்ட் பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் உத்யோகஸ்தர்களிடம் இருக்கும் ஊழல்களைக்கண்டு பிடிக்க வேண்டுமானால் அங்கு வேலை செய்யக் கூடியவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும். பழி வாங்கும் நிலைமை கூடாது. அந்த முறையில் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு பெரிய அந்தஸ்து கொடுத்து ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய அந்தஸ்து கொடுத்தால் தான் இன்றைக்கு மானேஜ்மென்டை அடக்கக் கூடிய சாத்யம் ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய வழி நிச்சயமாக இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் நாடு நிச்சயமாக நல்ல வழிக்கு வரும். இதைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் சரியானபடி யோசனை செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறார் என்று தெரியவருகிறது.

வியாபாரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாட்டின் நிலைமை என்ன என்பதை கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரத்தில் வரும் லாபம் யாருக்குப் போகிறது. இதைப்பற்றி நமக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் பாங்குகள் அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. எக்சேஞ்சு பாங்கு அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. இந்நாட்டில் தொழில் விவகாரம் பூராவும் அவர்களுடைய கையில்தான் இருக்கிறது. அதாவது வெளி நாட்டு தொழிலாளர்களுடைய கையில்தான் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வெளி நாட்டின் நாணய செலாவணிய நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். விலையை கட்டுப்படுத்துவதோ கூட்டுவதோ அல்லது குறைப்பதோ அவர்களுடைய கையில்தான் இருக்கிறது. உள் நாட்டில் தொழில் முதலீடு போடுவதற்கு வந்து விட்டார்கள். உள்நாட்டு க்ரெடிட் ஸ்டரக்சரில் அவர்கள் சேர்ந்து விட்டார்கள். அதனால் தான் அவர்களுடைய லாபம் பூராவும் வெளி நாட்டிற்குப் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உள் நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமான தொழில்களாகிய சணல், தேயிலை, மாங்கனீஸ் முதலிய மூலபொருள்களில் வியாபாரம் பூராவும் அவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. அவைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வெளி நாட்டினர் கையில் விட்டு விட்டார்கள். அவைகளை ஏன் நாமே வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவைகள் நம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தால் உபயோகமாக இருக்காதா என்று கேட்கிறேன், வரும் லாபத்தையெல்லாம் வெளி நாட்டிற்குப் போகாமல் தடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் அல்லவா? இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அவர்கள் அதிகப்படியாக லாபம் அடையலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் அல்லவா? தேசத்திற்குத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அதைப்போலவே அவர்களும் தேசத்திற்கு கொஞ்சம் தியாகம் செய்ய வேண்டும் அல்லவா? இது சம்பந்தமாக தெலுங்கில் ஒன்று சொல்வதுஉண்டு. அதாவது என் வீட்டிற்கு வந்தால் என்ன கொண்டு வருவாய், உன் வீட்டிற்கு வந்தால் என்ன கொடுப்பாய் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அவர்கள் வியாபாரம் செய்வதில் லாபம் ஜாஸ்தியாக வருகிறது. அதைப்போலவே அவர்களையும் தேசத்திற்கு என்று தியாகம் செய்யச்சொல்லவேண்டும். அவர்கள் செய்ய மாட்டேன் என்று

3rd April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சொன்னால், அவர்கள் செய்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister will reply tomorrow after question hour.

Sri P. RAMAMURTHI: பணத்திற்கு வசதி உண்டு என்று சொல்லுகிறார். ஐந்நூற்று பதினொரு கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று கணக்குப் போட்டாலும் இந்த வருஷத்தில் அதற்கு மேல் இன்னும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. அவர்களுடைய லாபம் வருஷத்திற்கு வருஷம் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் கொம்மாளம் போடுகிறார்கள். வரும் லாபத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் கொம்மாளம் போடுகிறார்கள். போன வருஷத்திற்கு முன் வருஷத்தை விட போன வருஷம் லாபம் அதிகப்படியாக வந்திருக்கிறது, அப்படி 302 கோடி அதிகமாக வந்திருக்கிறது, அதன் பிறகு 302 கோடியிலிருந்து 342 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்றும் அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி எகனமிஸ்ட் ஜொர்னலில் வந்திருக்கிறது.

In fact, 1955 was the best year for stock markets since 1947 it was better than even 1951, when the Korean boom was at its height.

கொரியா யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஸ்டாக் மார்க்கெட் ரொம்ப ஜோராக இருக்கிறது என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள்.

In the coming years as the Second Plan with its bigger targets gets into swing, this tempo of production will certainly rise further, mainly due to the incentive provided by the large outlay under the Second Plan. Some of the encouraging factors are the trend of shift in emphasis in the Second Plan on increased expansion of industries, in particular the steps taken to utilize installed capacities more fully and to allow industries to modernize their equipment. All these should help economic development considerably.

இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பார்த்தவுடன் அவர்கள் தங்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கப் போகிறது என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக லாபம் கிடைக்கப் போகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதார நிலைமை அப்படி வரப்போகிறது என்று நினைக்கிறார்கள். ஸ்டாக் மார்க்கெட் விலை ஜாஸ்தியானால் பங்கு மார்க்கெட் விலை ஜாஸ்தியாக ஆகும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் நாடு ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் கணக்குப் போடுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் கணக்குப் போட்டு நிச்சயமாக லாபம் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். நாடு நல்ல நிலைமைக்கு வந்தால் கூடுமான வரையில் அவர்களுக்கு நல்ல பணம் கிடைக்கும் அந்த நிலைமை ஏற்படும் என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தனிப் பட்ட சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும். நாம் இப்பொழுது அதற்கு என்று 200 கோடி செலவழிக்கப் போகிறோம். அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்குமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல பலன் கிடைக்கப் போகிறதோ இல்லையோ அதைப்பற்றி தெரியவில்லை. அம்பர் சர்க்காவைப்பற்றி எவ்வளவோ சர்ச்சைகள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தொழில்களைப் பற்றி எவ்வளவு சர்ச்சைகள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அம்பர் சர்க்கா பிரயோசனப்படுமா அல்லது படாதா என்று இன்னும் சர்ச்சையில் இருக்கிறது. அதனால் நாட்டில் பெரும் முதலாளிகளுடைய தொழில்களை விஸ்தரிக்க வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க

[Sri P. Ramamurthi] [3rd April 1956

வேண்டும். ப்ளானிங் கமிஷன், டெவலப்மெண்ட் கமிஷன் இவைகளில் இதைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. எந்த வகையில் பார்த்தாலும் இதற்கு வேண்டிய. பணத்தை அடைய இந்நாட்டிலுள்ள பெரும் முதலாளிகள் அடைந்து வரும் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு மேல் இருக்கக் கூடிய பணத்தை வரையறுக்கச் செய்ய வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் இவைகளை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். போனஸ் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதற்கு வழி இல்லை. அதைப்பற்றி யோசனையில் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் கட்டுப்பாடு செய்துவிட்டு அதற்கு மேல் வரக் கூடிய லாபத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, அதிகப்படியாக வரும் லாபத்தை நாட்டின் உபயோகத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

I-10 p.m. அந்நிய முதல் ஈட்டினால் கிடைக்கும் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் முதலாளிகள் லாபம் சம்பாதிக்கும்படி விட்டு விட்டு மக்களை தியாகம் செய்யவேண்டும் என்றால் அது எப்படி முடியும். அந்நிய மூலதனத்தின் பேரில் கிடைக்கும் லாபத்தில் ஒரு அளவுக்கு மேல் நாட்டுக்கு உபயோகப் படுத்தச் செய்தும், அதற்காக வட்டி வேண்டுமானாலும் கொடுத்து விடலாம். **Reserve** நிதியையும் இந்த மாதிரி உபயோகப்படுத்தலாம். ஆகவே நம் நாட்டில் சம்பாதிக்கும் பணம் அந்நிய நாட்டிற்குப் போவதைத்தடைப்படுத்த வேண்டும். இந்த நாட்டிலேயே கடனை எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான வட்டியைக் கொடுக்கலாமே! இதே மாதிரி அந்நிய வியாபாரத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்கள் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் உற்பத்தி சாதனங்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதை விட்டு **Modernization** என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். **Deficit Financing** என்று பேசுகிறார்கள், என்ன ஏற்படும். லாபக் கட்டுப்பாடு இல்லாததினால் விலைகள் உயரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்கு சொல்கிறார்கள், அதைத் தாங்கிக்கொள்ள ஜனங்கள் தயாராய் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக நமது இறக்குமதிக் கொள்கையை எடுத்துக்கொள்வோம் நாம் இயன்றவரை இந்த திட்டத்தின்படி நம் இறக்குமதிகளை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது எந்தெந்த முறையில் செய்யவேண்டும் என்ன என்ன சாமான்களின் இறக்குமதியை நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். எதற்காக இந்த நாட்டுக்கு **Refrigerators** இந்த மாதிரி **luxury goods** வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களா! அவைகள் இல்லாமல் நம் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாதா. **Face powder** எதற்காக வரவழைக்க வேண்டும். கொஞ்ச காலத்திற்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும்வரையாவது மஞ்சளைப் பூசிக் கொள்ளக்கூடாதா! இம்மாதிரிப் பொருள்களின் இறக்குமதியை ஏன் தடுக்கக் கூடாது? இந்த இறக்குமதியை நிறுத்துவது சாத்தியமில்லையா! இதே மாதிரி துணியை எடுத்துக்கொண்டாலும் உயர்ந்த ரகத் துணிகளை ஏன் இறக்குமதி செய்யவேண்டும். இந்த மாதிரி ரகங்களுக்கு **duty** போடலாம். **(Interruption)**. **China**-வில் **duty** போட்டு **Seven o'clock blade** ஒன்றுக்கு ரூ. 1-2-0 ஆக நம் உள் நாட்டில் செய்யப்பட்ட **blade** ஒன்றுக்கு ரூ. 0-1-6 வீதம் விற்கும்படி செய்து இருக்கிறார்கள். **(Interrupted by the Leader of the House in English)** அதுத்ரம் குறைந்தது என்பதற்காக அல்ல. ஆனால் **duty** போட்டால் விலை உயர்ந்து பணக்காரர்களுடைய பணத்தை பிடுங்கி விடுகிறார்கள். அதற்காகவே இந்த மாதிரி **duty** போடுகிறார்கள். இதே மாதிரி நாம் பஞ்சு **(cotton)** வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். நாம் ஏன் அயல் நாடுகளிலிருந்து பஞ்சு வரவழைக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் பஞ்சு உற்பத்தியாகவில்லையா! ஆனால் நாம் என்ன செய்கிறோம். வெளிநாட்டுக்கு துணி **Medium and Coarse** அதாவது மட்ட ரகம் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய பஞ்சை நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். கேட்டால் வெளி நாட்டிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய **cotton** மலிவாகக் கிடைக்க கூடிய

3rd April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சரக்கு அதுவுமல்லாமல் வெளிநாட்டுப் பருத்தி **long staple cotton** என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் நாம் வருஷத்திற்கு 8 லட்சம் **bales** வரை **America**-விலிருந்தும் **Sudan, Egypt**-லிருந்தும் வரவழைக்கிறோம். இந்த தொகையில் கொடுக்கப்படும் பணம் யாருக்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த நாட்டு ஜனங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா? இந்த நாட்டு விவசாயிகளுக்காகவோ அல்லது சாதாரண ஜனங்களுக்காகவோ உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. நமக்கு அந்நிய நாட்டு செலாவணி தேவை. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் நாம் அந்நிய செலாவணியை விரயமாக்கவேண்டும்! நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய **cotton**-லிருந்து துணி நெய்யலாமே! அதற்காக நாம் தியாகம் செய்யவும் தயாராயிருக்கிறோம். எட்டு லட்சம் **bales cotton** வருவதினால் இறக்குமதி செய்வதினால் நமக்கு கிடைக்கும் செலாவணி போய் விடுகிறது. ஆகவே நாம் அந்நிய நாட்டானிடம் கடனுக்காகப் போக வேண்டியதாயிருக்கிறது. உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம் சர்க்கரை வருஷத்திற்கு ஒரு லட்சம் டன்னுக்குமேல் அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எதற்காக இப்படி அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் இந்த நாட்டு கரும்பு ஆலை முதலாளிகள் விலையை தூக்கிவைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் இந்த நாட்டு ஆலை முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையா! இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்படி அடுத்த 5 வருஷங்களுக்கு சர்க்கரை இறக்குமதிக்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பத்து லட்சம் **ton**-லிருந்து 22 லட்சம் அதிகப்படியான சர்க்கரை உற்பத்தியாக வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான உற்பத்தியின் அளவு ஜனத்தொகையின் அதிகரிப்புகளால் விகிதாச்சாரமான அளவுக்கு சர்க்கரை உற்பத்திக்கு அபிவிருத்தி அடையவில்லை. ஏன் சர்க்கரைக்குப் பதிலாக வெல்லம் அதாவது கரும்புக்கட்டியை உபயோகிப்பதினால் என்ன கெட்டுப் போய்விடும்! அந்நிய செலாவணி மிச்சப்படுத்தலாமே அந்த அளவுக்கு. வெளிநாட்டிலிருந்து சர்க்கரை வரவழைத்தாலும் விலை கணிசமான அளவு குறையவில்லை. ஆலை முதலாளிகளில் லாபம் குறைக்கப்படவில்லையே! ஏன் என்றால் அந்த வகையில் விஸ்தரிப்பு போதாது. ஏன் சர்க்கரை உற்பத்தி இப்போது உள்ள நிலையிலேயே இருக்கட்டுமே! என்ன கெட்டுப் போய்விடும் இதில் எல்லாம் மக்களை தியாகம் செய்யும்படி கேட்கலாமே! சர்க்கரைக்கு அதிகப்படியான வரி போடவேண்டும். அப்படியும் சர்க்கரையை தடைப்படுத்தி விட முடியாது. ஆனால் இந்த அளவுக்கு ஓரளவு **income** வர வசதி ஏற்படுகிறது. கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டது. நிலச்சீர்திருத்தம் என்றால் அது ஒரு **source of capital formation** அதாவது மூலதனத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஊற்று என்று கண்ணோட்டத்தில் நாம் இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படியானால் அது விளங்க முடியும். சமூகத்துறையில் ஞாயம் வழங்கக்கூடிய முறையில் அதை நாம் பார்க்கக் கூடாது. அப்படியானால் அது சாத்தியமில்லை. மூலதன ஊற்று என்பதை விவரிக்கத் தேவையில்லை. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகக்கூடிய ஊற்று என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவரை. இதை துரிதமாக நிறைவேற்றி வைக்கிறோம் என்றுதான் சர்க்காரும் சொல்கிறார்கள். இது மிகவும் அவசியம். **Planning Commission**-ம் இதைப்பற்றி சில நல்ல யோசனைகள் சொல்லியிருக்கிறது. நிலவரம்புக்கான சில யோசனைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்திலிருந்து இருப்பதுக்கு மேல் போகக்கூடாது. இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாட்டில் ஒரு பகுதியில்தான் 20 சத விகிதத்திற்குமேல் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. பிறகு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பித்துள்ள பிறகு. 60 : 40 வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது **Select Committee**-யின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. **Planning Commission** இந்த விகிதத்தை மாற்றவேண்டிய அவசிய

[Sri P. Ramamurthi] [3rd April 1956

மில்லை. நிலத்தினுடைய சீலிங்கை நிர்ணயிப்பதற்காக கொண்டு
1-20 p.m. வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் என்ன நடக்கிறது தெரியுமா? 60, 40 வருவதற்கு முன்னதாகவே நிலச்சீர்த்திருத்தம் வரப்போவதாக தம்பட்டம் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது? நாடு பூராவும் நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிக் கொண்டுவருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது அரசாங்கம் சட்டங்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். இன்னும் சில சட்டங்கள் கொண்டுவரப்போகிறார்கள். ஆனால் அச்சட்டங்களை கொண்டுவருகிற காலத்தில் அச்சட்டங்களை உண்மையாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் நமக்கு இருந்தால் அதைப்பற்றி நாம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அதைப்போல் நாம் எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்த அணைக்கட்டைக் கட்டுகிறோம், இந்த தொழிற்சாலையைக் கட்டுகிறோம் என்று நாம் பிரசுரம் செய்கிறோம். அதேமாதிரிதான் நிலச்சீர்த்திருத்தம் ஒரு திட்டத்தின் பிரதான அம்சம் என்ற கண்ணோட்ட அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமேயானால் அந்த நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை நாடு முழுதும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு பிரசாரம் செய்வதற்கு நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். என் நண்பர் மதனகோபால்கூட இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நாடுமுழுதும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் பொது மக்களுடைய பூரணமாக ஒத்துழைப்பார்கள். அப்படி இல்லாமல் அதிகாரிகளின்மேலேயே நாம் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதனால்தான் பல கூட்டங்கள் போட்டும்கூட இவைகள் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் இருக்கின்றன.

அதேமாதிரியாகத்தான் வரப்போகும் நிலக்கட்டுப்பாடு மசோதாவும் நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடும். காரணம் என்னவென்றால் இன்றைக்கு அவ்வாறு நிலத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நாம் அதிகாரிகளிடத்தில் கணக்குப் பார்க்கும்படி சொன்னால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் 100-க்கு 6, 7 வீதம் தான் இருக்கிறது. மீதி நிலங்கள் எல்லாம் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் நிலங்கள்தான் விவசாயிகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் இம்மாதிரி மசோதா வருகிறதென்றால் அதிலிருந்து வழிவகைகள் காண முயற்சிக்கிறார்கள்; தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழிவகைகள் காண முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே நிலச்சுவாந்தார்கள் அதற்குத் தகுந்தமாதிரி காரணம் சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக நாங்கள் டிராக்டர் வாங்குவதற்கு நிறைய பணம் போட்டிக்கிறோம். ஆகையால் எங்கள் நிலங்கள் இந்த நிலக்கட்டுப்பாடு மசோதாவில் வரவில்லை. ஆதலால் வினியோகிப்பதற்கு எங்களிடத்தில் நிலம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நிலச்சீர்த்திருத்தம் ஒரு திட்டத்தில் பிரதான அம்சம் என்ற கண்ணோட்டத்துடனே பார்ப்போமானால் அச்சீர்த்திருத்தத்திற்கு எதிராக உள்ள அகதிகளை சமாளிக்க நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக "இந்து" பத்திரிகையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தப் பத்திரிகையில் அவர்கள் ஏதாவது பேசினால், தஞ்சை மிராசுதார்கள் சங்கத்தில் இப்படி பேசினார்கள், தஞ்சாவூர் நிலச்சுவாந்தார்கள் சங்கத்தில் அப்படி பேசினார்கள் என்று பத்திபத்தியாக பிரசுரிக்கிறார்கள். எங்களைப்போன்றவர்கள் ஏதாவது பேசினால் ஒன்றும் வெளிவருவது கிடையாது. அதோடுகூட அதிகாரிகளின் செல்வாக்கும் அவர்களின் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரி சக்திகளை தெரிந்து சமாளிக்கவேண்டுமானால் நமக்கு விவசாயிகளினுடைய ஒத்துழைப்புத் தேவை. இம்மாதிரியான நிலக்கணக்குகளை கிராம முனுசீப்பு, கணக்குப் பிள்ளை அவர்கள் பார்த்து சொல்லுவதைவிட, விவசாயிகளை இம்மாதிரி தகவல்களை கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி விஷயங்களில் விவசாயிகளுக்கு அக்கரை ஊட்ட வேண்டும். சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

நான் இந்த விஷயங்களை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதற்கு பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலே மட்டும் அல்ல. தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சிலின் கூட்டத்திற்குப்

3rd April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

போனால், இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கூறுவார்கள் என்றுதான் நான் எடுத்துச்சொல்லுகிறேன். தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சிலின் கூட்டம் கூட இன்னும் சில நாட்களில் கூடப்போகிறது. அப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயங்களையெல்லாம் ஒன்றையும் மறைக்காமல் சொல்லுவார் என்று இவைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இதுமாதிரியாக நாம் இயற்றும் சட்டங்களினால், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், ஜமீன்தார்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தையோ நஷ்டயீட்டையோ கொஞ்சம் ஒத்திப்போடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வாறு ஒத்திப்போட்டால்தான் நமது திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணம் நம் கையில் இருக்கும். அப்பணத்தைக் கொண்டு நமது திட்டங்களை நிறைவேற்றும் ஒரு மகத்தான பணியில் நாம் எல்லோரும் ஈடுபடுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House now stands adjourned to tomorrow 9 a.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules*, 1956, *issued in a notification with Government Order No.* 622, *Revenue, dated 13th February* 1956. [*Laid on the table under section* 13 (2) *of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act*, 1955.]

* 2. *The Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill*, 1956 (*L.C. Bill No.* 1 *of* 1956), *as passed by the Legislative Council.*

* Circulated on the 31st March 1956.

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 3527-C asked by Sri S. R. Arumugam at the meeting of the Legislative Assembly held on 3rd April 1956, page 478 supra.]

Resolutions. (1)	Action taken. (2)
1 The Committee resolves that it be recommended to Government that mid-day meals be given to all Harijan students in non-municipal and non-major panchayat board areas.	In view of the huge financial commitments involved, the proposal has been deferred.
2 This Committee recommends that a girls' hostel be started in the district in the same way that a boys' Government hostel is run.	The Dieector of Harijan Welfare has stated that the subsidized girls' hostel at Coimbatore is being run efficiently. It has, therefore, been considered that there is no need to open a Government hostel for girls.
3 That this Committee presses for a larger allotment of funds for Harijans—proportionate to the population of this district and for relaxation of the eligible age-limit for high school classes, i.e., 21 inttead of 19.	The Government are progressively increasing the allotment for scholarships every year. The allotments for scholarships among the districts are distributed roughly in proportion to the population of Harijans in each district. As regards relaxation of age limit, it is not desirable to enhance the age-limit from 19 to 21. In deserving cases however age-limit is relaxed by the Director of Harijan Welfare under the powers delegated to him.
4 That this Committee recommends exemption of special fees such as medical, games and library fees for Harijans.	The matter is under the consideration of Government.
5 Resolves that 74 Harijan cheries which at present are without wells be provided with a well each.	Wells are being sunk and deepened every year by the Harijan Welfare Department wherever necessary. In addition wells are dug under rural water-supply schemes and under Local Development programme. Hence no special action is called for.
6 Resolved that all the 182 cheri house-sites on patta lands to be acquired for Harijans by Government after pressing for increased allotment from Government.	The Collector has been requested to expedite proposals for the acquisition of the lands by applying emergency provisions of the Land Acqusition Act, whenever necessary, beginning with cases, where there are threats of eviction, and where the necessity for acqusition of house-sites is urgent and real. There is adequate allotment for the district for the purpose.
7 Resolved to recommend to Government to enact special and urgent provisions to save the 182 patta land cheries pending formal acquisition.	There is no case for any special enactment as there are only a few cases where threat of eviction exists and in all such cases the Collector has been requested to submit land acquisition proposals invoking the urgency clause.

No action was called for on the other resolutions.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 4th April 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Burial grounds

Short Notice Question No. 57.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the public burial ground in the village of Ammapet, hamlet of Nellikuppam, Chingleput district, is occupied and cultivated by any person; and

(*b*) whether there is any alternative community burial ground in that village?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (*a*) There is no burning and burial ground in Ammapet, hamlet of Nellikuppam village in Chingleput district and the question of any encroachment does not arise.

(*b*) The question of providing a burning and burial ground for the hamlet is under the consideration of the Collector of Chingleput.

SRI K. VINAYAKAM: Arising out of the answer of the Hon. Minister that there is no burning and burial ground in Ammapet village, may I know how the people in that village are disposing of the dead bodies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Till now a portion of about 40 cents in a bit of land which has been lying waste is reported to be used as burning and burial ground for the last few years.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the land which is now being used as burning and burial ground is not a poramboke land?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: A portion of that land has been brought under cultivation by one gentleman and there is faction in that village, one section of the people in the village is reported to be opposed to using it as burning and burial ground and the other section has no objection to the use of the land for burial of dead bodies.

SRI V. BALAKRISHNAN: In the allocation of communal grounds in that village, will the Hon. the Minister be pleased to say why so far no specific allotment was made for disposing of the dead?

[4th April 1956

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That is why, I said, Sir, that the question of providing a burning and burial ground is under the consideration of the Government.

SRI M. PALANIYANDI: The hon. Member Sri K. Vinayakam stated that the land in question was poramboke land while the Hon. Minister said that the land had been acquired by some private individual. May I know why the Government should not acquire the land from the private individual and allocate it to the public for use as burning and burial ground?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The matter is under consideration.

SRI K. VINAYAKAM: The land under reference is poramboke land. It was used for a long time as burning and burial ground in that village. A private individual who is very influential and wealthy has encroached this land. Therefore, there is a faction in that village. The people in that village are objecting to the encroachment. May I know what has the Government to say as far as the removal of the encroachment is concerned? Are the Government aware of the difficulties of the people in burning or burying the dead bodies because the land where they were burying the dead bodies till now is not now available?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: These incidents have been the subject-matter of criminal cases on the file of the Sub-Magistrate, Chingleput.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: As there is no burning and burial ground in Ammapet village, will the villagers be allowed either to bury the dead or burn the dead bodies in any Government poramboke land?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: They have been doing it in certain places.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The Government have been talking a lot about planning for the living, leaving the dead to bury the dead. May I request the Government to bestow some thought to bury the dead lest there should be no quarrel among the living?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The provision of burial ground in this particular place, is being considered by the Government.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, if the question of providing a burning and burial ground is under the consideration of the Collector now, may I know what advice the Government wish to give to the people with regard to the disposal of dead bodies in the meanwhile . . .

THE HON. SRI A. B. SHETTY: They (the people) have been disposing of dead bodies.

4th April 1956]

SRI K. VINAYAKAM: As is stated by the Hon. Minister, if the people are somehow disposing of dead bodies, this has led to criminal cases. That is the trouble. As the people took the dead bodies to the land encroached by the rich man, the latter had gone to the Court. Thus the people are put to trouble. May I know how do the Government propose to advise the people with regard to burial and burning of dead bodies?

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot ask the Hon. Minister to give him advice. He can only put a supplementary question for eliciting information.

Extension of Electricity Supply

Short Notice Question No. 58.—SRI K. T. SREEDHARAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether a conference of the Hon. Minister for Public Works, officials of the Electricity Department of Madras, Manager of the West Coast Electric Supply Corporation and Sri V. R. Krishna Ayyar, M.L.A., was held recently at the Minister's Chamber in Government Estate, Madras; and

(*b*) whether it has been decided to extend electricity to Katturur, Pennyam and Palayad within the immediate six months and thereafter to Kottayam, Palaparamba and Kuthuparamba within the next six months.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESAWARA SETHUPATHI: (*a*) Extension of electricity by the private licensee in Malabar was discussed at an informal meeting of the licensee, etc., including Mr. Krishna Ayyar, M.L.A., who was wanting some clarification.

(*b*) No, Sir. The licensees explained certain difficulties experienced by them in obtaining supplies of materials needed for extension. They have promised to do their best.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I know whether the licensee gave an assurance that day that subject of course to the extraordinary situation regarding the price of electrical goods, he would extend electricity within the first six months to Katturur, Pennyam and Palayad and thereafter to Kottayam, Palaparamba and Kuthuparamba in the next six months? If I remember aright, I think the licensee gave an assurance like that.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESAWARA SETHUPATHI: The assurance is dependent upon the availability of materials. So, it cannot be an assurance unless the materials are secured. The willingness on the part of the licensees is there. They are only too anxious.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR: Are the Government aware that the Management of the West Coast Electric Supply Corporation has placed a scheme before the Government two years back and they are withholding the extension because the loan applied for by them from the Government was not paid?

[4th April 1956

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information like that and that is not the complaint also. They have got the loan, they have got money and everything. But, shortage of materials only has been given as an excuse for not carrying out the works.

SRI M. PALANIYANDI : மின்சாரத்தை தனிப்பட்ட லைசென்ஸுதார்கள் மூலம் விஸ்தரிப்பதன் பொருட்டு, அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவுவதற்குத் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் கொடுக்கும் கடன் உதவியினால் லைசென்ஸ்தார்கள் சரியாகப் பயனடைய முடியவில்லை. ஏனென்றால், சர்க்கார் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பணம் கிடைத்தவுடன் அவர்கள் சாமான்களை வாங்க முடிவதில்லை. சாமான்கள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே சாமான்களையே அரசாங்கத்தார் கடனாகக் கொடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : சாமான்களைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கத்தார் முயற்சி எடுத்து, அவற்றை லைசென்ஸ்தார்களுக்குக் கொடுப்பதென்றால் அதுவும் மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். சர்க்காருக்கும் சாமான்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சாமான்களைப் பெறுவதில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு கஷ்டங்கள் அரசாங்கத்தாருக்கும் இருக்கின்றன.

SRI V. BALAKRISHNAN : Arising out of the non-availability of materials as stated by the Hon. Minister, will he be pleased to give retrospective effect to his statement that the minimum levy would take place only from the date of consumption and not from the date of issue of notice with regard to such cases of the past?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is a different question which need not be mixed up with this. If a separate question may be put, I will be able to satisfactorily answer.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Subject to the availability of materials about which the Managing Agents did make some point, did they give an assurance that subject to the availability of materials they would stick to this scheme of extension to Katturur, Pennyam and Palayad within the immediate six months and thereafter to Kottayam, Palaparamba and Kuthuparamba within the next six months?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes. It was stated "subject to the availability of materials". Where is the question of assurance? If they get the materials, they have got to do the work.

Prime Minister's visit to Malabar

* 3528 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Dr. K. B. Menon) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Policemen, Ordinary and Armed, posted for bandobust duty in Malabar district from outside and from within the district during the recent visit of the Prime Minister; and

4th April 1956]

(b) the total expenditure incurred on this account?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The information is furnished below :—

—	*Inspectors.*	*Sergeants Major.*	*Sub-Inspectors.*	*Sergeants.*	*Jamedars.*	*Head Constables.*	*Police Constables.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 Strength found from within the district.—							
(a) Taluk Police	15	..	66	..	..	89	665
(b) Armed Reserve.	..	1	..	7	2	9	172
2 Strength found from outside the district.—							
(a) Taluk Police.	25	..	73	..	..	269	4,002
(b) Armed Reserve.	..	..	..	3	..	70	511
Total ..	40	1	139	10	2	437	5,350

In addition, 10 platoons of the Malabar Special Police were on duty.

(b) The total expenditure incurred on this account is Rs. 1,57,601.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Are the Government aware of an incident that took place at Kozhikode railway station when some of these constables who were returning, forcibly removed some passengers from the train which ultimately resulted in attacking the railway police station constables and police officers there had to intervene to restore peace? Have the Government made any enquiries into this incident?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think I answered a supplementary question with reference to this incident on some previous occasion. I do not have the exact details with reference to this incident at present with me.

SRI V. BALAKRISHNAN : How much of this contingent was drawn from outside Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I read out in detail in my answer the contingent gone from outside the district.

Taluk Headquarters Hospital, Badagara

* 3529 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of in-patients and out-patients in the Government Taluk Headquarters Hospital, Badagara, during 1955; and

(b) the expenditure incurred on medicines supplied to them during the year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) 1,024 in-patients and 54,082 out-patients.

(b) Rs. 8,661.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Are the Government aware that a large number of patients are suffering for want of beds in the hospital and, if so, will the Government expedite the construction of the proposed building?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. Government have approved the construction of buildings for the hospital at an estimated cost of rupees six lakhs and they have provided in the Budget Rs. 50,000 for this work.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Are the Government aware that in this hospital, surgery is now being done on a table which is a little worse than a dining table?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Surgical work can be done on the kind of table they have. A table can be used for many purposes.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that there is no operation theatre there as such and there are no equipments which should be normally supplied to a Taluk Headquarters Hospital in any place? Also, are the Government aware that the sum of more than Rs. 8,000 incurred on medicines is insufficient so as to cope with the number of out-patients and in-patients in the hospital and if so, will the Government consider to increase the amount?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: When the bed strength of the hospital is increased, there will be additional staff and the quantity of the medicine supplied to the hospital will also be increased.

SRI K. P. GOPALAN: May I know whether the Government have got any rules regarding equipment and other materials supplied to a Taluk Headquarters Hospital? If so, may I know whether the Government have considered this Taluk Headquarters Hospital at Badagara as other hospitals in any place in Malabar or in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is provision in the Second Five-Year Plan for the improvement of Taluk Headquarters Hospitals. I do not say that all our Taluk Headquarters Hospitals come up to the required standard.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I have the answer clearly on two points?

(1) That it seems that there are many uses for table and the more appropriate use for the particular table used for operation

would be not for dining purposes of the menial staff. It should be relegated for that purpose and a really fit operation table should be supplied.

(2) The building now is in such a *kutcha* condition that dogs, cats and more animals have been taking shelter there than human beings. So, the immediate construction of building should be taken up this year and now.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That is what I said already. A sum of Rs. 50,000 out of rupees six lakhs has been provided for the construction of buildings next year. As regards the table, I presume Sir, the hon. Member however much he may be qualified as a criminal lawyer, he cannot give expert opinion about the suitability of a table for this purpose or that.

* 3530 Q.—MR. SPEAKER: This question will be taken up to-morrow.

Villages electrified in Ponneri taluk.

* 3531 Q.—SRI K. GAJAPATHI REDDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number and the names of villages that have been supplied with electricity under the Rural Electrification Scheme in the Ponneri taluk, Chingleput district; and

(b) when the Sathyavedu and Gummidipundi firkas will get Electricity?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) The following are the villages in Ponneri taluk which have been electrified:—

1. Andarkuppam.
2. Arani.
3. Aladu.
4. Alinjivakkam.
5. Angadu.
6. Athur.
7. Budur.
8. Bandikavanur.
9. Chinnakavanam.
10. Devadanam.
11. Kummangalam.
12. Nekkundram.
13. Orakkadu.
14. Periakavanam.
15. Ponneri.
16. Panchetty.
17. Sholavaram.
18. Sothuperumbedu.
19. Siruniyam.
20. Thiruvayarpadi.
21. Thiruvengadapuram.
22. Vembakkam.

[4th April 1956

(b) A scheme for extension of supply to Gummidipundi, Perivoyal, Eliyambedu, Kaveripettai, etc., villages is under the consideration of Government. The scheme is likely to be taken up for execution during 1956–57. For extension of supply to Sathyavedu a preliminary investigation was carried out and the scheme was found to be unremunerative due to want of sufficient loads. Further investigation will be taken up as and when more loads are forthcoming.

Prohibition cases

* 3532 *Q.*—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of prohibition cases charge-sheeted within the jurisdiction of each Police Station in the Kurumbranad taluk, North Malabar, after the amalgamation of the Prohibition Department with the Police Department; and

(b) the number of cases which ended in conviction?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) Information is given below :—

Name of Police Station in Kurumbranad taluk.	*Number of Prohibition cases charge-sheeted from 1st November 1955 to 28th February 1956.*	*Number of cases that ended in conviction.*	*Acquitted or discharged.*	*Undetected.*	*Pending trial.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Badagara Circle					
Badagara	15	14	1	..	—
Nadapuram	13	12	..	..	1
Kuttiadi	10	10	..	..	—
Chombal	15	15	..	..	—
Quilandy Circle					
Quilandy	50	39	1	..	10
Payyoli	5	4	..	..	1
Perambra	17	16	..	..	1
Balissery	32	32	..	..	..
Total ..	157	142	2	..	13

SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Government be pleased to state whether prosecutions are comparatively less or more after the amalgamation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have got figures only with regard to cases that were charge-sheeted after the amalgamation of the Prohibition Department with the Police Department.

4th April 1956]

I do not have the figures prior to that but anyhow out of the 157 cases charge-sheeted, 142 ended in conviction and only 13 cases are pending trial. It is really a good work.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Is it a fact that prosecutions are more in places where Jaggery societies are functioning and, if so, what the Government intend to do to those societies?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Notice.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Do the offenders under the Prohibition Act feel more comfortable after the entrustment of the work to their own comrades?

MR. SPEAKER : Whether they feel more comfortable is a matter for them to say and not for the Hon. Minister to reply.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Do the comrades-in-arms feel more comfortable in the detection of offences under the new aegis, that is the Police Department because they have got only to go among their own friends?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not think that question has any bearing on the question now before the House.

Black-top of Palghat Municipal Roads

* 3533 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Palghat Municipality in 1955–56 for the payment of half grant to black-top the municipal roads; and

(b) if so, the amount asked for; and the amount paid.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) Yes, Sir.

(b) Half grant applied for was Rs. 37,500. Grant sanctioned Rs. 5,200.

Murder cases in South Kanara district

* 3534 *Q.*—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayanan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases of murder reported in the South Kanara district in 1955, taluk-war; and

(b) the number of cases detected and the number that ended in conviction?

[4th April 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Information is given below :—

Name of taluk.	Cases of murder reported. (1955)	Number of cases detected. (1955)	Number convicted. (1955)
(1)	(2)	(3)	(4)
Mangalore	7	7	1
Kasaragod	6	6	1
Puttur	3	3	2
Karkal	1	1	1
Udipi	1	1	..
Coondapur	1	1	1
Belthangady	3	3	2
Total ..	22	22	7

Note.—Seven cases of 1955 were pending trial at the end of the year.

MR. SPEAKER : Question No. 3535 will be taken up to-morrow.

District Irrigation Committee

* 3536 *Q*.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received from the Collector of Chingleput any recommendation of the district irrigation committee held at the Collector's Office, Saidapet, on 10th October 1955 regarding the appointment of special technical staff under the tank restoration scheme for carrying out improvements to the irrigation tanks in the several estates taken over by the Government in Tiruvallur taluk, Chingleput district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The Government have since obtained a copy of the proceedings of the half-yearly district irrigation conference held in the Collector's Office at Saidapet on 10th October 1955, which contains in it a resolution to approach the Government for the appointment of special tank restoration scheme staff to attend to improvements to the tanks in estates taken over by the Government in the district.

(b) A concrete self-contained proposal for the appointment of special tank restoration scheme staff referred to in the resolution of district irrigation conference has not yet been received from the Collector, as the Executive Engineer concerned is reported to be gathering statistical data justifying such a proposal.

Housing of Harijans

* 3537 *Q*.—SRI M. P. PERIYASWAMY (on behalf of Sri O. A. Nanjappa) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the extent of lands acquired in the State during the year 1954–55 for house-sites for Harijans and the amount spent therefor; and

4th April 1956]

(b) the number of houses that have been provided for them and the amount spent thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) An extent of 111·28 acres of lands has been acquired in the State during 1954–55 for provision of house-sites to Harijans. The amount spent, therefor, is Rs. 1,52,611–1–2.

(b) No grants are generally given for the construction of houses. A grant of Rs. 650 was however made during November 1954 to 13 Harijan families at Rs. 50 each for construction of houses in T. Vyravanpatti, Tirupathur taluk, Ramanathapuram district.

SRI M. P. PERIYASWAMY : ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டாலும், அந்த மனைக்கட்டுகளில் குடிசைகளைப் போட்டுக் கொள்வதற்கோ வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கோ முதலில் பணம் செலவு செய்ய முடியாத ஏழ்மை நிலையில் இருப்பதால், அவர்களுக்கு 250 ரூபாய் வரையில் இனாமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்ற பிரச்னை இருக்கிறது. இது விஷயம் கவனிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : வீடு கட்டுவதற்கு எவ்வளவு பணம் உதவி செய்ய முடியும் என்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பணம் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எவ்வளவு கொடுக்கின்றார்களோ அதற்குத் தகுந்தாற் போல் நம்முடைய திட்டத்தை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

SRI M. PALANIYANDI : நேற்று முன் தினம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, " ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு சட்டங்களைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம், தளர்த்தப் பட்டால் அதிகமான நிலங்கள் ஒதுக்கப்படும் " என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது பதில் சொல்லும்போது, 1954–55-ம் வருஷத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய வீட்டு மனைக்காக 111·28 ஏக்கர்தான் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. மாகாணத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள், எத்தனையோ பேர்கள் மனுப்போட்டிருந்தும் 111·28 ஏக்கர்தான் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அது மிகவும் குறைவான அளவாகும். இனிமேலாவது ஹரிஜனங்களுக்கு ஏராளமாகத் தேவையாக இருக்கும் மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்து வழங்குவதற்கு உதவியாக இருப்பதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் சட்டங்களைத் தளர்த்தி அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : " எமெர்ஜன்ஸி ப்ரொவிஷன் " மூலமாக எவ்வளவு துரிதமாக வேலை நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடத்தும்படியாக சொல்லியிருக்கிறோம். 1954–55-ல் ரூ. 1,52,611-க்கு மேல் செலவு செய்து 111·28 ஏக்கர் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து எத்தனையோ குடும்பங்கள் வசிப்பதற்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள மனைக்கட்டு வழங்கியிருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், அன்றைக்கு நான் சொன்ன பிரகாரம் இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் துரிதமாக அமுல் நடத்துவதற்கு ரெவினியூ போர்டார் மூலமாக கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு போட்டு அவர்களும் தீவிரமாக வேலை செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் திருப்திகரமாக இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : சென்னை சர்க்காரில் அடிக்கடி புள்ளி 9-30
விவரங்கள் எடுக்கப்பட்டு மனைக்கட்டுகள் தேவையானவர்களுக்குக் கொடுக் a.m.
கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஒதுக்கி வருகிறார்கள். ஆனால் வரும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதற்கு என்று பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இருந்தாலும் நமது சர்க்கார் அதற்கு திட்ட மிட்டு

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகளை வாங்கிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி அநேகம் பேர்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் கொடுத்தும் இன்னும் லட்சக் கணக்கான பேர்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப் படவில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் வீடு மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்குவதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டு மத்திய சர்க்காரிடம் இந்த சர்க்கார் சொல்லி வரும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஐந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதற்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. எப்பொழுது அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் இந்த சர்க்கார் பணம் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இன்னும் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் அதற்கு என்று தனியாக பணம் ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் பணம் ஒதுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கைகளும் எடுத்துகொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஒரு முறைக்கு பன்முறை இந்த சபையில் இதைப்பற்றி சொல்லி யிருக்கிறேன். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை.

Sri A. RATNAM : ஸார், 1954-55-ல் 111·4 எக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு எக்கர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கென்று பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு எக்கர் நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

Sri V. MUTHU : ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு பணம் ஏராளமாக இருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவைகளை வழங்குவதில் பல தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு வழக்கமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அது ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிற்கு அந்த வேலை போய்ச் சேருகிறது. அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே அதிகப்படியான வேலை இருக்கிறது. அதனால் அதை அவர்களால் செய்ய முடியாமல் தாமதம் ஏற்படுகின்றது. அந்த வேலையை ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டிற்குக் கொடுத்து ஸ்பெஷல் அக்விசிஷன் தாசில்தாரை நியமித்து அந்த வேலைகளை சீக்கிரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதைக் கேட்கிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : டிபுடி தாசில்தார்களை ஸ்பெஷலாக அங்கங்கே தாலுகாக்களில் போட்டதன் காரணம் அதுதான். அக்விசிஷன் செய்வதற்குத்தான் அவர்களை அங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். எந்தந்த பிராந்தியத்தில் யார் யாருக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஒரு ஜாபிதா அனுப்பினால் அதை உடனடியாக அவர்கள் கவனிப்பார்கள். அப்படி கவனிக்கும்படியாக அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பி இருக்கிறோம். பொதுவாக எந்த உத்தரவும் போட முடியாது. மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் கலெக்டருக்கும் எந்தவிதமான பொதுவான உத்தரவும் போட முடியாது. எவ்வளவு கேஸ்கள் பெண்டிங்கில் இருக்கின்றன என்பதை ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை அனுப்ப வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதன்படி அவர்களும் அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை அப்படிப்பட்ட தகவல் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். எப்படிப்பட்ட விதங்களில் வேலைகள் துரிதமாக நடக்க வேண்டுமோ அந்தந்த வழிகளில் துரிதமாக வேலைகள் நடந்து கொண்டு தான் வருகின்றன. இதைவிட இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும் ? இதைப்பற்றி இன்னும் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

Sri A. IYANAR : மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய க்ஷேம நல அதிகாரி, கலெக்டர், ரிவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரிகளின் அந்தஸ்துக்குக் குறைவாக இருப்பதால் அவருக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யக் கூடிய அதிகாரம் இல்லை. அந்த அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுக்க முடியுமா ?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : இந்த விஷயமும் அவருக்கு உட்பட்டு இருக்கிறது.

Sri S. R. ARUMUGAM : ஸார், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களிலுள்ள ஏரியாக்களிலும், ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியாக்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கும் மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக்கொள்வதற்கும் மானியமாகவும் கடனாகவும் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி பணம் கொடுக்கும்போது எவ்வளவு தொகை மானியமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு தொகை கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : இந்தக் கேள்வியை கனம் விவசாய மந்திரிக்குப் போட்டால் அவர் பதில் சொல்வார். இந்தக் கேள்வியை எனக்குப் போட வேண்டுமென்றால் தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால் அதைப்பற்றிய விவரம் தெரிந்து கொண்டு பதில் சொல்லுகிறேன்.

Sri M. PALANIYANDI : நேற்றைய தினம் பேப்பரில் படித்தேன், முதன் மந்திரி நேரு அவர்கள் டில்லியிலுள்ள சேரிகளைப் பார்த்து விட்டு அங்கிருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்து உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசியிருக்கிறார். அதனால் சேரி வாசிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை வேண்டிய அளவு தளர்த்தி நிலங்களை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்வார்களா ? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : நான் ஏற்கெனவே சொன்ன பிரகாரம் மத்திய சர்க்காருக்கு திட்டம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து பதிலையும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் போட்டிருக்கும் திட்டத்தை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால் உடனடியாக வேலையை ஆரம்பிக்கலாம்.

Sri S. R. ARUMUGAM : ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் சர்க்கார் வழங்கி வருவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்கள் எவ்வளவு மனைக்கட்டுகள் வேண்டும் என்று கேட்டாலும் அதைக் கொடுக்கவேண்டிய அளவில் சர்க்கார் பணம் ஒதுக்க ஆலோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : வீடுகள் கட்டுவதற்கு என்று சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு திட்டம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு குறைந்த செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். எந்தெந்த இடத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக்கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து அதை மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு ஸ்கீமுடன் அனுப்பியிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் நமக்கு போதிய அளவுக்கு பணம் கிடைக்கும். எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். எங்கெங்கே அதிகமாக நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தான் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும். எங்கெங்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் யோசித்துத்தான் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்யப்படும்.

SRI M. DHARMALINGAM : I think I will be correct if I say that the Hon. Minister thinks that the Members are putting questions just to urge the assignment of house-sites and feels annoyed at the series of questions. That is not the intention of the Members in putting questions. We want to bring to the notice of the Government that the Harijans are not able to construct houses on the sites provided by the Government for want of finance as they are economically backward. We are very particular to request the Government to devise a scheme for providing houses free of cost to the homeless Harijans. Will the Government be pleased to devise such a scheme?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I cannot work wonders. I am really wondering whether the hon. Member has not translated into English what the other hon. Members have been saying in Tamil. I have been asserting on the floor of this House that we have got a scheme for providing house-sites to those people who are badly in need of them. While we are trying to provide house-sites, we are also trying to provide them with materials for building houses and also for the utilization of their labour for the construction of houses. The scheme has been submitted to the Government of India and we are awaiting their approval. As soon as the scheme is approved, we will go ahead with the construction of houses. But I cannot give any assurance as to the number of houses that could be built or the time that would be taken to satisfy all the Harijans who are badly in need of houses. The Government are as enthusiastic and sincere as the hon. Members of this House who are trying to see that Harijans are given proper housing facilities.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : The Hon. Minister said that the acquisition of house-sites for Harijans which was formerly attended to by District Welfare Officers of the grade of Deputy Tahsildars or Tahsildars is now being attended to by District Welfare Officers of the grade of Deputy Collectors. Will the Government be pleased to appoint an officer of the Deputy Collector's grade as the Welfare Officer for Madurai district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A Tahsildar also can do the work which a Deputy Collector does. In all districts except Madurai and Coimbatore the posts of Deputy Tahsildars have been upgraded to those of Deputy Collectors. In these two districts, the posts have not yet been upgraded. I will consider the suggestion. I think it may be possible next year; I do not think it will be possible this year.

9-40 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN : சர்க்காரால் தாராளமாகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தைத் தாராளமாகச் செலவிடுவதற்கு, மிகவும் தாராள புத்தியும் கருணையுள்ளம் படைத்த பெண்களை இந்த இலாக்காவில் அதிகாரிகளாக நியமிப்பார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் எழுந்தபோதே அவர்கள் ஏதாவது பெண்களைப் பற்றிக் கேட்பார்கள் என நினைத்தேன். இந்த இலாக்காவில் வேலை கொஞ்சம் சிரமமானதாகவும், பல இடங்களுக்கு, கிராமங்களுக்குப் போகும்படியாகவும் இருக்கும், போக்கு வரத்து வசதிகள்கூடச் சரியாக இராது. ஆகவே பெண்களுக்கு, தாராள

புத்தியும், உற்சாகமும் இருக்கிறது என்றாலும் கூட, இதற்கு வேண்டிய தேக பலமும், சக்தியும் இருக்குமா என்பது சந்தேகம். ஆகவே இந்த இலாக்காவில் வேலை செய்கின்ற ஆண் உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னும் அதிக உற்சாகத்தோடு வேலை செய்ய கனம் அங்கத்தினர் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. VADIVELU : சுதந்திரம் அடைந்து எட்டு ஆண்டுகள் ஆன பிறகும் கூட இந்த நாட்டில் தங்கி வாழ்வதற்கு ஏழை மக்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் இல்லை என்பது வெட்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக ஜாதியைக் கூடப் பாராமல், ஏழை மக்களுக்கு எல்லாம் மனைக்கட்டுகள் வழங்க சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்தப் பிரச்சினை இப்பொழுது எழவில்லை. எல்லோருக்கும், மனைக்கட்டுகள் வழங்குவது என்பது சாத்தியமான காரியமாகத் தோன்றவில்லை.

Housing of Harijans

* 3538 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme to build houses for Harijans in the villages, where caste Hindus live;

(b) if so, the names of the district chosen for this purpose; and

(c) the total estimated cost of the scheme?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The details of the Scheme have not yet been finalized.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, I am afraid that if the Harijans are asked to build houses in caste-Hindu quarters, they may feel like a fish out of water. Instead of doing this, would the Government consider the advisability of encouraging caste-Hindus to build houses in Harijan localities?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The question is in regard to the provision of house-sites or houses to Harijans and not to the caste-Hindus. We can only acquire house-sites and persuade some of those people who are adamant and who refuse to tolerate the Harijans residing near their quarters to agree to the suggestion of the Government to allow them to reside by their side. We cannot compel caste-Hindus to go and live by the side of the Harijans. On the other hand the Government can acquire house-sites as far as possible and try to get them houses also near the caste-Hindu quarters.

SRI A. RATNAM : இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சேரிகளை எல்லாம் கொளுத்திவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தக் காலத்தில் சேரிகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கருத்தாக இருக்க முடியாது. எனவே சேரிகளை எல்லாம் ஒழித்துவிட்டு, நல்ல கட்டிடங்களாக அவர்கள் [illegible] ?

[4th April 1956

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சேரிகளை நல்ல முறையில் மாற்றவேண்டுமென்ற கருத்தோடுதான் அவற்றைக் கொளுத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். சேரி வாழ் மக்கள் சுகாதாரத்தோடு வாழ வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கூட்டுறவு சொஸைடி மூலம் உதவி செய்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, if poor and deserving caste-Hindus are prepared to go and live in the midst of Harijan colonies, would the Government give them all the facilities to do so?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : What is the facility needed? They can go and remain there. If they are going to construct their houses in places which are not objectionable, there would not be any difficulty for the caste-Hindus to go and remain there. On the other hand, the Government will appreciate the attitude and encourage such action on the part of the caste-Hindus.

SRI S. RAMALINGAM : சேரியில் வாழ்கின்ற மக்கள் எல்லா விதமான வசதிகளையும் பெற்று, சுகாதார வசதியோடு வாழச் செய்ய, தேர்தலில் போட்டியிடுகின்றவர்கள் சேரியில் வசிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டுமென சட்டத்தைத் திருத்த ஆலோசிப்பார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அங்கத்தினருடைய தாராள மனப்பான்மையை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதற்கு இப்பொழுது வாக்குறுதி ஒன்றும் கொடுக்க முடியாது.

MR. SPEAKER : Question No. 3539 will be taken up to-morrow.

Appointment of District Munsifs

* 3540 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many District Munsifs have been appointed from the Scheduled Castes during the last two years; and

(b) whether the ratio fixed for this community has been reached, and if not, what steps have been taken to reach this ratio?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) One, Sir.

(b) No, Sir. No candidate belonging to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes was available for selection except the one selected in 1954. Under the rules as they stand, if a qualified and suitable candidate belonging to the Scheduled Caste, etc., is not available for appointment in the turn allotted to that caste in the prescribed cycle, the turn will lapse and the vacancy shall be filled by the next turn in the order of rotation. In the circumstances no steps could be taken to reach the ratio fixed in the Service rules.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, in view of the fact that a number of vacancies lapse because suitable candidates from the Scheduled Castes are not forthcoming for these appointments, will the Government consider the advisability of carrying forward these vacancies for another two years so that within that time there might be possibilities for Harijans to apply for these posts?

4th April 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Further posts will be available for them in the vacancies arising hereafter. If sufficient number of candidates to fill up those vacancies become available, I will be more than happy.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if suitable candidates from Scheduled Castes are not available for these jobs, to which class of people these posts go? Do they go to the backward communities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They go to all of them. It is all governed by a rotation already fixed. First the vacancies go to backward communities, then to Scheduled Castes, then to forward communities, etc. So, the vacancies go to backward communities as well as to non-backward communities.

Bed-strength in Government hospitals

* 3541 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds available at present in the Government Hospital of Indigenous Medicine at Madras; and

(b) the number of beds added during the last 12 months?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Two hundred and seventy.

(b) Sixty.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, the new block of the hospital of indigenous medicine in Poonamalle High Road is exposed to public view. May I know from the Government whether they will take immediate steps to see that this is rectified?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, the Hon. Minister was telling us that 270 beds were provided. Out of these 270 beds, may I know how many beds were allotted for allopathic treatment and how many for treatment by indigenous medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Ninety-four beds are allotted for modern medicine and surgery. One hundred and twenty-eight beds are allotted for Ayurveda, Siddha, Unani and research work. Fifty beds are allotted for maternity cases.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, do Government intend to treat cases in this hospital of indigenous medicine with indigenous medicine or with integrated medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That depends on the nature of the case.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, there is a general complaint that maternity cases are put on the floor in the hospital of indigenous medicine. Will the Government consider the desirability of giving them beds? Will the Government see that particularly maternity cases are not put on the floor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Maternity cases cannot be refused admission. When cases in excess of the bed-strength provided seek admission, they have to be put on the floor.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, are the patients in allopathic beds treated by allopathic doctors or by the doctors of indigenous medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Patients in modern medicine ward are treated by modern medicine doctors.

9-50 a.m. SRI S. RAMALINGAM: May I know whether there is any difference between the indigenous system of medicine and allopathic system of medicine in the treatment given to maternity cases?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The maternity cases are attended to by modern medicine people.

* 3542 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have sanctioned any increase in the bed strength of hospitals in Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I know whether any increase in the bed strength has been sanctioned in the Tellicherry Hospital where a new block has recently been opened as a result of popular effort?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: No, so far.

SRI V. R. NAGARAJAN: Are the Government aware of the serious deficiency in the bed strength of the Headquarters Hospital at Cuddalore and whether the Government will take steps to relieve the situation?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The hon. Member may put a separate question.

SRI K. P. GOPALAN: May I know the total bed strength of the various hospitals in Malabar? May I also know how many extra beds the Government propose to put up in the various hospitals in Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, the bed strength in the Headquarters Hospital and the Women and Children Hospital at Kozhikode have been increased. So also, the bed strength in Ponnani and Badagara hospitals has also been increased.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: So far as I could gather, the principle was that where a block was added as a result of popular effort the bed strength was raised *pro tanto*. Such a construction had been put up by the public in the hospital at Tellicherry. May I know whether in this case the Government will increase the bed strength in this hospital by 10 or 12 beds?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir, to the extent the bed strength has been provided for by putting up a building, to that extent sanction will be given.

Harassment of Harijans

* 3542-A Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the houses of the Harijans living in Seruvambar village in Vriddhachalam taluk were set fire to by the caste-Hindus;

(b) if so, whether it is a fact that the affected Harijans have submitted a petition to the District Superintendent of Police, South Arcot district, on 2nd August 1955 in the matter; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) I am answering the question on the assumption that the hon. Member is referring to the burning of some Harijan huts at Siruvambar on the 25th of August 1955, regarding which, the Harijans gave a mahazar through the hon. Member to the District Superintendent of Police, South Arcot, on the 1st of September 1955.

It is a fact that four Harijan huts were burnt on the 25th of August 1955. The occurrence was registered as a case of mischief by fire at the Mangalampet Police Station and it was investigated by the Sub-Inspector, Mangalampet, and the Inspector of Police, Ulundurpet. The case was however reported as undetectable, as there was no sufficient evidence. It cannot therefore be said that the caste-Hindus had committed the mischief.

Apart from the mahazar to which I have just referred, the Harijans have not given any other petitions to the District Superintendent of Police, South Arcot, in the matter.

SRI M. KATTIMUTHU: இந்த சேரியிலிருந்து ஐந்து வீடுகளை இந்த ஊரிலுள்ள கோனார்கள் எரித்தார்கள் என்பதற்கு தகுந்த ஆதாரத்தோடு சாட்சிகள் இருக்கின்றன. போலிசார் சரியாக விசாரிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் அந்த கேஸ் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. போனவாரம்கூட நான் சென்று அந்த வீட்டைப் பார்த்தேன். கோனார்கள் எரித்தார்கள் என்பதற்கு தக்க சாட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆதலால் இதை சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் இன்னும் இருக்கக்கூடிய வீடுகளை அந்தக் கோனார்கள், சரியான தொண்டு ஊழியம் செய்யவில்லை என்று கொளுத்தி விடுவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்தார். பிறகு கனம் அங்கத்தினர் டி.எஸ்.பி.-யிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்ததால் அதற்கு மேல் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் தகுந்த ருசு இல்லை என்று கேசைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார். ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு நடந்த ஒரு கேசுக்கு இப்பொழுது சாட்சியங்கள் கிடைப்பது என்றால் அதை எவ்வளவு தூரம் நம்புவது, கோர்ட்டில் எவ்வளவு தூரம் நிற்கும் என்பதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். தீ வைத்த கேசுக்கு ருசு கிடைப்பது என்பது எப்போதும் கடினம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Kapaleeswarar Temple, Mylapore

* 3542-B *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether any Harijan has been appointed as a trustee for the Kapaleeswarar temple at Mylapopre, Madras?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir.

SRI A. RATNAM : இந்தக் கோவிலுக்கு எத்தனை டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஹரிஜனங்கள் மனுக்கள் கொடுத்தது என்ன ஆயிற்று. இந்தக் கோவிலில் டிரஸ்டியாக இருப்பதற்கு எந்த எந்தத் தகுதி தேவை. கோவிலில் டிரஸ்டிகளை அதிகமாக்குவதற்கு சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்தக் கோவிலுக்கு மூன்று டிரஸ்டிகள்தான் போடவேண்டும் என்று ஸ்கீமில் இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைத்து ஐந்து பேருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே இப்பொழுது ஹரிஜனங்களைப் போடவேண்டுமென்றாலும் அந்த ஸ்கீமை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதை மாற்றி அமைக்கும்போது கவனிக்கலாம்.

Traffic congestion in the City

* 3542-C *Q.*—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transports be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received from the Corporation of Madras an application for loan recently to carry out improvements to relieve traffic congestion at important road junctions in the City; and

(*b*) if so, the amount of the loan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) & (*b*) The Corporation of Madras has not applied for a loan but has asked for an *ex-gratis* grant of Rs. 2 lakhs during 1956–57 to carry out improvements to traffic arrangements in the Madras City.

Engineering College, Guindy

* 3542-D *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Central Government have asked this Government during 1955 to hand over the Guindy Engineering College to them for converting it into a higher technological institute;

(*b*) if so, the action taken by this Government in the matter; and

(*c*) whether this Government are taking any steps to convert this college into a higher technological institute and, if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) & (*c*) It was first decided that the College of Engineering, Guindy, might be handed over to the Government of India, provided that the Government of India reserved certain seats every year in the under-graduate course for students from this State and also the existing staff in the College was absorbed. As these conditions were not fully accepted by the Government of India, this Government decided to drop the proposal to hand over the College to the Government of India.

On further reconsideration this Government have agreed to hand over the Engineering College at Guindy subject to the condition that specific reservation of admission for 100 students from this State is made in the College for a period of five years, and that an outright grant is made by the Central Government to enable the State Government to open a new engineering college. The matter will be discussed at the next meeting of the Southern Regional Committee of the All-India Council for Technical Education.

Official Language Commission

* 3542-E *Q.*—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that this Government have changed their stand on the question of official language after the visit of the Official Language Commission to Madras recently and are now prepared to continue the use of English as the language medium in technical and professional colleges till 1965 and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The views of this Government in regard to the language problem have been set out in the Explanatory Memorandum prepared in connexion with the Questionnaire issued by the Official Language Commission, copies of which have already been supplied to all Members of the House. This Government have not changed their stand on the question of official language since the visit of the Commission to Madras.

As regards the medium of instruction in scientific and professional colleges, which is not the same thing as the Official Language, attention of the Member is invited to paragraphs 24 to 28 of the Explanatory Memorandum referred to. The question of changing the present medium of instruction in Colleges referred to in paragraph 28 in still under the consideration of the Government.

Pension rules for aided school teachers

* 3542-F Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answers furnished to question No. 3022 on 27th January 1956, whether the Government have received the remarks of the Accountant-General, Madras, on the pension rules framed for the aided school teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. But the Accountant-General has addressed the Auditor-General of India for concurrence for undertaking the work relating to the Pension Scheme and his further report in that matter is awaited. I may also tell the House that I had a discussion with the Auditor-General. He has orally agreed to the scheme. Only formal concurrence from him is awaited.

Raja's College, Pudukkottai

* 3542-G Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was a course of studies for Minor Engineering in the Raja's College of Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district;

(b) when such a course was abolished; and

(c) the reasons for such abolition?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) The course in 'Electrical Engineering' in the Raja's College, Pudukkottai, under Part III of the Intermediate was discontinued from the academic year 1955–56, as it was not attracting students and was becoming very uneconomic.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated the 3rd April 1956, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council:—

"In accordance with rule 115 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956 (L.C. Bill No. 2 of 1956), as passed by the Legislative Council on the 3rd April 1956 and signed by me for the concurrence of the Assembly."

III. GOVERNMENT MOTION.

10 a.m

(1) DRAFT OUTLINE OF THE SECOND FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I think once again I will have to ask the indulgence of the non-Tamil Members because I think I will have to make my reply in Tamil. I am sure particularly in view of the speech made by the Leader of the Opposition, it is necessary that many of the hon. Members should know what the attitude of the Government is with reference to the various suggestions made by the Leader of the Opposition. That is the excuse that I am making for my reply in Tamil even though I find it a little bit difficult to express myself in Tamil in view of the fact that, as far as this subject is concerned, I have been thinking in English and I have been speaking in English. But still, I shall again make an attempt to make the hon. Members understand my point of view and the Government point of view.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திற்கு நீண்ட பதில் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமில்லை என்று நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ. பி. ராமமூர்த்தி பேசியதற்குப் பிறகு, கொஞ்சம் விவரமாகவே பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் அவர் சொல்லிய பல விஷயங்களிலே எனக்கும் அவருக்கும் அபிப்பிராய மாறுபாடு இருக்கிறதென்பது அல்ல. அவர் சொல்லிய பல விஷயங்களை நான் முன்பே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்போதும் நான் அதை மறுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், அதே காரணத்தால், நான் இப்போது சில விஷயங்களை விவரமாக விளக்கிச் சொல்வது அவசியமாகிறது; ஏனென்றால், சில விஷயங்களை ஒத்துக்கொள்ளும்போது, மற்ற விஷயங்களையும் ஒத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்குமே என்று பல பேருக்கு சந்தேகங்கள் இருக்கலாம். ஆகவே, ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் ஒரேயடியாக நான் எதிர்ப்பதாக இருந்தால், நீண்டபிரசங்கம் செய்வது அவசியமில்லை; அவர்கள் சொன்னதில் சில விஷயங்களை மட்டும் ஒத்துக் கொள்வதால்தான், மற்ற விஷயங்களில் மாறுபாடுகள் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெளிவாகச் சொல்வது அவசியமாகிறது. இரண்டு பேர்களும் சொல்லும் விஷயங்களையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதும் அவசியமாகிறது. இந்தக் காரணங்களால்தான், கொஞ்சம் நேரமானாலும்கூட, விஷயங்களை விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

முதலில் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஏதோ, அவர் என்னுடைய பேச்சில் கொஞ்சம் நல்ல அம்சங்கள் இருந்ததென்று சொன்னார் என்பதற்காக, அந்தப் பாராட்டுதலை அப்படியே திருப்பி, அவருக்கு பெருமை கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நான் இப்படிச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்வது பற்றி "**Mutual Admiration Society**" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். அந்த மாதிரியாக என்னுடைய பாராட்டுதலை அர்த்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியின் சில அபிப்பிராயங்களை நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தாலும்கூட, அவரை நான் பெருமை பொருந்தியவராகவே என்றைக்கும் நினைத்து வந்திருக்கிறேன் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே "**Mutual Admiration Society**" என்று அர்த்தம் எடுத்துக்கொள்வதென்றால், அது இப்போது ஏற்பட்டதல்ல; ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பாகவே ஏற்பட்டது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [4th April 1956

நான் இப்போது சொல்லப்போகிற விஷயத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் கவனித்துக் கேட்கவேண்டும்; ஏனென்றல் முக்கியமான அடிப்படையான விஷயங்களில் இருக்கின்ற மாறுதல்களைப்பற்றிச் சொல்லப் போகிறேன். ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி பேசும்போது, முன்பு நகல் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருந்த குறிக்கோள்களையும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல்களையும் எடுத்துக்காட்டி, முதலாளிகளின் பிரசாரத்தால்தான் இந்த மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினர். "திட்டக் கமிஷனில் உள்ளவர்களின் அபிப்பிராயத்தையோ, அல்லது கவர்ன்மெண்டில் உள்ளவர்களின் அபிப்பிராயத்தையோ மாற்றக்கூடிய சக்தியை முதலாளிகள் பெற்றிருக்கும் காரணத்தால்தான் இந்த மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு சொல்லப்பட்ட யோசனைகளையே அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி செய்வதற்காக, மக்களின் சக்திகளையெல்லாம் சேர்த்து, நமது சர்க்காருக்கு வேண்டிய சக்தியைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டும்" என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது, முதலாளிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக இந்த நகல் திட்டத்தில் ஒரு மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னல், சில பேர்கள் நம்பிவிடலாம். இதற்குத் தகுந்த முறையில்தான் முதலாளிகளின் பத்திரிகைகளும் எழுதி வந்திருக்கின்றன. முதலாளிகளின் பத்திரிகைகள் எழுதிவந்த விதத்தைப் பற்றியும் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி எடுத்துக் காண்பித்தார். ஆனல் என் அபிப்பிராயத்தில், தங்களுக்கு அவசியமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்று முதலாளிகள் சந்தோஷப்பட்டால், உடனே முதலாளிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக இந்த மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டனவே என்று மனவருத்தப்படுவதானது அவசரப்பட்டு ஒரு முடிவுக்கு வருவதாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அபிப்பிராய வித்தியாசத்திற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் முதலில் யோசிக்கவேண்டும். இதற்கு அடிப்படையான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். நான் "அமெரிக்காவில் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. ரஷ்யாவிலும் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. இந்த இரண்டு தேசங்களையும் நாம் பின்பற்ற முடியாது" என்று அன்றைக்குச் சொன்னேன். அதைப்பற்றி ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனல் நான் சொன்னதிலுள்ள பூரா அர்த்தத்தையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எந்த உள் அர்த்தத்தோடு நான் அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னேனே அந்த அர்த்தத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்துவிட்டு, நான் சொன்னதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாது போய்விட்டார்கள். முதலாளித்துவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு அமெரிக்காவில் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது என்பது தான் நான் சொன்ன வார்த்தைகளின் அர்த்தம். தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல மக்களை உபயோகப்படுத்தித் தொழிலபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று அமெரிக்காவில் முதலாளிகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டு தொழிலபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. நாட்டின் பொருளாதார நிலையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கக்கூடாதென்ற கட்டுப்பாடு இல்லாமல், அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் முதலாளித்துவம் பெறுவதற்கு சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டு, அமெரிக்காவில் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் அங்கே பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. ஆனலும், அமெரிக்காவில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலையும், பாமர மக்களின் வாழ்க்கை நிலையும் உயர்ந்ததாகவே இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அமெரிக்காவில் பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்வதற்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன். அமெரிக்காவில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்தாலும்கூட, அங்குள்ள பாமர மக்களின் வாழ்க்கை நிலை வேறெந்த நாட்டிலும் உள்ள பாமர மக்களின் வாழ்க்கை நிலையைவிட மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ரஷியப் பொருளாதார நிபுணர்களும் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஆனல் அமெரிக்காவில், 200 அல்லது 250 வருஷங்களாக பாமர மக்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்ததன் காரணமாக, பாமர மக்கள் அடிமைகளாக உபயோகிக்கப்பட்டதின் பேரில்,

4th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையை அனுசரித்து நமது நாட்டில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியாது என்றுதான் நான் சொன்னேன்; அந்த நாட்டில் போட்ட திட்டங்களின் அடிப்படையில் நமது நாட்டில் திட்டங்கள் போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.

ரஷியாவிலும் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அங்கே "**Totalitarian Planning**" என்ற முறையில் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, சர்வாதிகார முறையில் அங்கே பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது. "**Totalitarian**" என்ற ஆங்கிலப் பதத்திற்கு, தமிழில் "சர்வாதிகார முறை" என்பதை சரியான பதமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இருந்தாலும், நான் எதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொல்வதற்காக, அந்த பதத்தை உபயோகப்படுத்துகிறேன். ஒரு **Totalitarian regime**-ல் திட்டங்கள் எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டனவோ, அந்த முறையில் நமது நாட்டில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது நாட்டில் அந்த முறையைக் கையாளக்கூடாதென்று நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். நமது நாட்டில் ஸோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று நாம் தீர்மானித்திருக்கிறோம். அதாவது, ரஷ்யாவின் லட்சிய சமுதாயம் எதுவோ, அந்த லட்சிய சமுதாயத்தை நமது நாட்டில் அமைக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். அந்த சமுதாயத்தை அடைவதற்கு, நாம் சர்வாதிகாரப் பாதையில் செல்வதா அல்லது சமாதானப் பதையில்—ஜனநாயகப் பாதையிலேயே—செல்வதா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கும்போது, சமாதானப் பாதையிலேயே, ஜனநாயகப் பாதையிலேயே செல்லவேண்டுமென்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். சமாதானப் (ஜனநாயக) பாதையில் செல்வதா, அல்லது சர்வாதிகாரப் பாதையில் செல்வதா என்பதுதான் இன்றைக்கு உலக அரங்குகளிலெல்லாம் இருக்கின்ற பிரச்னை. ஒரு நாட்டிற்கும் இன்னொரு நாட்டிற்கும் இடையில் இருக்கின்ற முறண்பாடுகளையும், சச்சரவுகளையும்கூட சமாதானமான முறையில் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். நமது நாடு சம்பந்தப்பட்டமட்டில், நமது நாட்டிற்கும் மற்ற நாடுகளுக்கும் இடையில் உள்ள தகராறுகளை மட்டுமின்றி, இங்கே உள் நாட்டிலேயே உள்ள பிரச்னைகளையும் தீர்ப்பதற்காகச் செய்யவேண்டிய மாறுதல்களையும் இங்கே சமாதானமான முறையில் செய்யவேண்டுமென்று நாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

10-10 a.m.

இப்பொழுது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு இதிலே அபிப்பிராய பேதம் இருக்காது என்று நான் நம்புகின்றேன். ரஷ்யாவிலே ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதலை அனுசரித்து, இப்பொழுது இங்கு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் செய்திருக்கக்கூடிய தீர்மானங்களைப் படித்துப்பார்க்கும்போது, ஓரளவு சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு பலாத்காரம் தேவையில்லை, உள்நாட்டுக் கலகம் தேவையில்லை, ஒரு வகுப்புக்கும் இன்னொரு வகுப்புக்கும் வர்க்கப் போராட்டம் (class struggle) அவசியமில்லை என்ற கொள்கையை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்று தான் நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நான் அவர்களுடைய தீர்மானங்களை ஒருவேளை தப்பாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேனே என்பது எனக்குத் தெரியாது. இப்பொழுதுதான் ஆரம்பமாக இருப்பதால், போகப் போக அவர்களுடைய லட்சியங்கள் என்ன என்பது பூர்ணமாக விளங்கும். அவர்களுக்குள்ளேயே குழப்பமான நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் உணருகிறேன். ஆனல், ஓரளவு இன்றைக்கு இந்த மாறுதலை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். ஆனல், திட்டமான அளவில் ஓரளவு ஒப்புக்கொள்வதற்கு வந்தாலும், அவர்களிடமே குழப்பமான நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் பேசுவதிலிருந்து முன்பு கொண்டிருந்த வர்க்கப் போராட்ட அடிப்படையில்தானே என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலம் தான் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலேதான் அவர்கள் இன்னும் பேசிக்கொண்டு வருகிருர்கள். இன்னும் நினைத்துக்கொண்டு வருகிருர்கள், அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஜனநாயக முறையிலே, சமாதான முறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட

வேண்டும் என்பதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய லட்சியம். அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியமும் ஆகும். அவர்களுடைய கொள்கை நம்முடைய திட்டத்தை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

பொருளாதாரத் துறையில் நம் நாடு முன்னேறவேண்டுமானால், இயந்திரங்களையே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இயந்திரச்சாலைகளை நாம் உண்டாக்கியாகவேண்டும் என்று நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னேன். அதை இன்றைக்கு எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அந்த இயந்திரசாலைகளை நாம் உண்டாக்குவோமானால், உடனடியாக மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய பொருள்கள் அதிலே உற்பத்தியாகாது. பயனை முழுவதும் அனுபவிப்பதற்கு பத்து, பதினைந்து வருஷங்கள் ஆகும். ஆகவே, எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இந்த கன ரகத் தொழிற்சாலைகளிலே நம்முடைய பணத்தையும் உழைப்பையும் பொருளையும் நாம் கொண்டு செலுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாட்டின் அன்றாட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவு குறைந்துதான் ஆகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த இரண்டையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் மக்களுடைய அன்றாடத் தேவையைப் பூர்த்தியாக்க முடியுமோ அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எவ்வளவு தூரத்திற்குப் பிற்காலத்திலே பலன் தரக்கூடிய கன ரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய உழைப்பையும், பொருளையும், வசதியையும், சக்தியையும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

சர்வாதிகார நாடுகளிலும்கூட ஒரு அளவுக்கு மீறி மக்களுடைய தேவைகளைக் குறைத்துவிட முடியாது. ஓரளவுக்காவது நம் மக்களுடைய உடனடியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துதான் ஆகவேண்டும். ஆனால், சர்வாதிகார அமைப்பிலும், **totalitarian** அமைப்பிலும் மக்களுடைய தேவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் சுலபம். ஆனால், ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமாதான முறையிலே முன்னேற வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது மக்களுடைய தேவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது ஓரளவுக்குக் கஷ்டம். அதற்கு மக்களுடைய சம்மதமும் ஓரளவு இருந்தாகவேண்டும். மக்களுக்கு இருக்கிற தரித்திர நிலைமையையும் உத்தேசித்து, எவ்வளவு தூரம் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதுதான் இன்றைக்குக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினுடைய நோக்கத்திற்கும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய நோக்கத்திற்கும் இருக்கிற அடிப்படையான வித்தியாசம்.

அப்படிப் பார்க்கும்போதுதான், நாம் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, இந்த திட்டத்தின் மூலமாக, 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு நோட் அடிப்பதன் மூலமாக இன்னும் பல தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்காக பணத்தை சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கும்போது, சமுதாய மக்களிடத்திலே பணம் அதிகமாக இருக்கும். அப்படி பணம் அதிகமாக இருக்கும்போது, சர்வாதிகார முறையிலே கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியைக் குறைத்தாகவேண்டும். பொருள் இவ்வளவு தான் இருக்கிறது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் பொருள்களை ஒருவரும் விற்கக் கூடாது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு விலைக்குமேல் ஒருவரும் பணம் கொடுத்து வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்துவது ஒரு முறை. அந்தக் கட்டுப்பாட்டை எவ்வளவு தூரம் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் சூழ்நிலையில் வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியும் என்பதற்கு நாம் பரீட்சை நடத்திப் பார்த்திருக்கிறோம். அவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாத நிலைமையில்தான் இருந்திருக்கிறோம். வேறு நாடுகளைப்போல், ஒருவனை "ப்ளாக் மார்க்கெட்" செய்தவுன் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் அவனை எந்தவிதமான விசாரணையும் இல்லாமல் சுட்டுக் கொன்றுவிடலாம் அல்லது ஜெயிலில் பத்து வருஷம் போட்டுவிடலாம், அந்தமான் தீவுக்கோ வேறு கண்காணாத இடத்திற்கோ அனுப்பிவிடலாம். கள்ளமார்க்கெட் செய்தவனை சமூகத் துரோகியாகக் கருதி அவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தால்தான் கட்டுப்பாடுகளை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக்

கொண்டுவரமுடியும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. ஆகையால்தான், இப்பொழுது யோசித்துப் பார்த்து கனரகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கனரகத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு ஜனங்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான உற்பத்தி குறைந்துதான் ஆகும். இரண்டுக்கும் இருக்கக்கூடிய முரண்பாடுகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சமாதான முறையிலே எப்படிச் செய்வது என்பதை யோசித்துப் பார்த்த பிற்பாடுதான், சிறிய மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

ஏதோ நேரு அவர்கள் லட்சியவாதியாக இருந்தாலும், அவருக்கு அறிவுக் கூர்மை இல்லை, அதனால் மற்றவர்கள் அவரை ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் அதுமாதிரி அங்கு ஒரு சிலர் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட, நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ தேஷ்முக் அவர்களும், வர்த்தக மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களும், திட்டக் கமிஷனில் இருக்கிறவர்களும் முதலாளிகளுடைய ஏஜெண்டுகளாக இருந்து திட்டத்தை ஏதோ உருத் தெரியாத முறையில் மாற்றி பிரதம மந்திரி நேரு அவர்களையும் மற்றவர்களையும் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு சிலர் சொன்னால் அவர்கள் விஷயம் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கவேண்டும் என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்னையை நன்றாக அலசிப் பார்த்து எவ்வளவு தூரம் நாம் கனரகத் தொழிலில், பின்னால் பலன் தரத்தக்க முறையிலே, எவ்வளவு வசதிகளையும், பொருளையும், உழைப்பையும் இதிலே செலுத்துவது என்று தீர்மானித்து, அதற்குமேல் மக்களுடைய உடனடியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு தூரம் நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும், வசதியையும் பொருளையும் மற்றவைகளையும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், நாம் ஜனநாயக முறையிலே முன்னேற வேண்டும், மக்களிடத்திலே அதிகக் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுவந்து அவர்களை நிர்ப்பந்திக்க முடியாது என்ற நிலைமையில், இருக்கும்போது, உடனடியான அன்றாடத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்கு நாம் ஓரளவு முயற்சி செய்துதான் ஆகவேண்டும்.

மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளை எப்படி உற்பத்தி செய்வது என்பதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிறு தொழில்கள் மூலமாக குடிசைக் கைத்தொழில்கள் மூலமாக செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பெரிய தொழிற்சாலைகளை கட்டுவதற்கு நமக்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய அனுபவம் நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், சிறு கைத்தொழில்கள் குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவேண்டிய பொருளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும், அதை ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நாம் நினைக்கும்போது, அதற்கு வேண்டிய அனுபவம் பெற்ற உத்தியோகஸ்தர்களையும், அனுபவம் பெற்ற தொழில் நிபுணர்களையெல்லாம் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்துவதும் எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறதென்பதை ஒன்றிரண்டு மாதங்களாக நாம் தினசரி பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். சிறு கைத்தொழில்களை நிர்வகிப்பதற்கு, குடிசைத் தொழில்களை இன்னும் பரப்புவதற்கு, எந்த எந்த முறையிலே நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது ரொம்ப தீவிரமாக அந்த இலாகா அமைச்சரவர்களும் அதிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும், நிதி இலாகாவும், நிதி இலாகாவுக்கும் திட்டக் கமிஷனுக்கும் எனக்குச் சம்பந்தம் இருப்பதால் நானும், எல்லோருமாகச் சேர்ந்து யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் இருக்கும் கஷ்டம் என்னவென்றால், தொழில் நிபுணர்களைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிலும் அனுபவம் பெற்றவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது இன்னும் கஷ்டமாக

இருக்கிறது. இது எவ்விதம் அமையப் போகிறது, எவ்வளவு உற்பத்தி
செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி தீர்க்கமாக முடிவு சொல்வதற்கு இய
லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால்தான், கார்வே கமிட்டியை நியமித்தார்
கள். அந்தக் கமிட்டியினர் இது சம்பந்தப்பட்ட எல்லாவற்றையும் ஆலோ
சித்துப் பார்த்து, எவ்வளவு தூரம் சிறு தொழில்கள் மூலமாக, குடிசைத்
தொழில்கள் மூலமாக, கிராம கைத்தொழில்கள் மூலமாக ஜனங்களுடைய
அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு முடியும், எவ்வளவு உற்
பத்தி செய்யமுடியும் என்று கணக்கிட்டு அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்
வதற்கு அவர்களுடைய கமிட்டி அறிக்கை இன்று நம்மிடம் இருக்
கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் அவர்கள் இம்மாதிரி
செய்யலாம். ஆனால், எவ்வளவு தூரம் பலன் கொடுக்கப் போகிறது
என்பதைப்பற்றி அவர்கள் இன்னும் தீர்க்கமாகச் சொல்வதற்கில்லை.
ஏனென்றால், அவர்களுக்கு அனுபவம் இல்லை. போதிய புள்ளி விவரங்கள்
நம்மிடம் இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது பூராவுக்குமே சிறு தொழில்
களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் நம்பி, நம் மக்களுக்கு வேண்டிய
துணி, நம் மக்களுக்கு வேண்டிய வீடுகள், கல்வித் துறைக்கான வசதிகள்
வைத்தியத் துறை வசதிகள் இதுபோன்றவைகளை இதிலிருந்தே செய்வ
தற்கு முடியுமா என்பது சந்தேமகமாக இருக்கிறது. அப்படிச் சந்தேகமாக
இருக்கும்போது சந்தேகத்திலே விட்டுவிடலாமா, வேறு இயந்திரத் தொழில்
கள் மூலமாவது இன்னும் இந்த உடனடியான தேவைப் பொருள்களை
உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டாமா என்பதை
யோசித்த பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். பூராவையுமே நாம்
குடிசைத் தொழில்கள் மூலமாகவே உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று
பரீட்சை மூலமாகத் துணிவு ஏற்படுகிறவரை இயந்திரத் தொழில்களை நாம்
விட்டுவிடக்கூடாது என்ற முறையில்தான் இயந்திரத் தொழில் மூலமாகவும்
ஓரளவு உடனடியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அதற்கும் வழி
வகை செய்தாகவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்
ஏற்பட்டிருக்கிறது.

10–20 a.m. ஏதோ முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுப்பதாக இல்லை. சமுதாய
அமைப்பில் மக்களிடத்தில் தேவைகள் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை
ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இப்பொழுது அதை ஒப்புக்கொள்ள
வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ப்ளானிங் கமிஷன், டெவலப்
மெண்ட் கவுன்சிலில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் முதலாளிகள்
பக்கம் சாய்ந்து விட்டார்கள் என்று சொல்வது விஷயத்தைத் தெரிந்து
கொள்ளாமல்தான் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியதாக
இருக்கிறது. அப்படிக் குற்றம் சாட்டுவதும் சரியல்ல. நல்ல முறையில்
உதவி செய்யவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தில்தான் அவர்கள் இன்
றைக்கு உழைத்து வருகிறார்கள். அதை நம்புவதற்கும் நான் தயாராக
இருக்கிறேன். ஆனால் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள் எல்லோரும் விஷயத்தைத்
தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இது
ஒரு விஷயம்.

அடுத்தபடியாக கனரகத் தொழில் அடிப்படையில் இப்பொழுது
உடனடியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்
கிறது. எதற்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ
அவைகளுக்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்
என்று அதற்கு வேண்டிய மூலதனமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது
முதல் காரணம். இரண்டாவதாக நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராள
மான பொருள்களை பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம்
இரும்பு, உருக்குப் பொருள்களை நாம் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது.
அவைகளை நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவிக்க வேண்டுமானால்
அதற்கு பதிலாக நாம் இங்கேயிருந்து சில பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய
வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இங்கிருக்கும் பொருள்களை ஏற்று
மதி செய்துவிட்டு அதற்கு பதிலாக அங்கிருந்து நமக்கு வேண்டிய
பொருள்களை நாம் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இங்கிருந்து
பல பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்தால்தான் அங்கிருந்து நாம் சில
பொருள்களை வாங்கமுடியும். அப்படி இன்றைக்கு நாம் ஏற்றுமதி
செய்யக்கூடிய பொருள்களின் தரம் குறையாமல் இருக்கவேண்டும்.

அத்துடன் உற்பத்தியையும் குறைக்காமல் ஓரளவு அதிகப்படுத்தி அதிக மான பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வாங்கவேண்டியதாக இருக்குமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யவேண்டியதாக ஆகிறது. இப்பொழுது நாம் வெளிநாட்டிலிருந்து சில பொருள்களை கடன் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து நாம் பல பொருள்களை பிச்சை வாங்கும்படியான நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். அதனால் நாம் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அப்படி நாம் முக்கியமாக ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள் என்னவென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு நாம் முக்கியமாக ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களில் ஒன்று துணி. இப்பொழுது நாம் ஏராளமான துணியை வெளிநாட்டிற்கு அதிகப்படியாக ஏற்றுமதி செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

Sri R. KRISHNASWAMY NAIDU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொருளாதாரத் துறையில் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வாழ்க்கைத் தரம் ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் வித்யாசமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாட்டின் மக்களுடைய சமுதாயமும் மற்றொரு நாட்டினுடைய சமுதாயமும் வித்யாசமாக இருக்கிறது. அவரவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தக்க பொருள்கள் எந்த அளவில் இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவு நாட்டிற்கு நாடு வித்யாசமாக இருக்கிறது, மாறுபட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமைக்கும், நாகரீகத்திற்கும் மற்ற தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமைக்கும் நாகரீகத்திற்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது. அதனால் இந்நாட்டிற்கும் வேறு நாட்டிற்கும் ஒரு திட்டம் வகுத்து வாழ்க்கைத் தரம் என்பது குறைந்த பட்சம் அல்லது உயர்ந்த பட்சம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் அல்லவா ? வாழ்க்கை தரத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் அல்லவா ? அதற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா ? இவைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு அவைகளை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு விளக்கங்கள் கூறினால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: மனிதருக்கு மனிதர் வித்யாசம் உண்டு என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சிலருக்கு நல்ல சாப்பாட்டு வசதி வேண்டும், சிலருக்கு ஸ்பெஷல் உணவு வேண்டியதாக இருக்கும், சிலருக்கு விருந்து சாப்பாடு வேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் இவைகளில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கும். அதனால் ஒவ்வொன்றுக்கும் வித்யாசம் உண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் எல்லாவற்றையும் பூர்த்தி செய்திருக்கிறோமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

நாம் மக்களுக்கு துணி அவசியம் கொடுக்கவேண்டும். ஆதிகாலத்தைப் போல் இல்லாமல் இப்பொழுது ஒவ்வொருவருக்கும் நாலைந்து துணி வேண்டியதாக இருக்கிறது. பனியன், கோட், டை முதலியவைகளை போட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆதிகாலத்தில் கீழே ஒரு வேஷ்டியும் மேலே ஒரு துண்டும் இருந்தால் போதும் என்றிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நாலைந்து துணி வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் சுகாதார முறையில் துணிகளைப் போட்டுக்கொண்டு நாம் பழகிவிட்டோம். சுகாதார முறையில் அணிந்து கொள்வதற்கு எவ்வளவு துணி வேண்டும் என்பதை நாம் இன்றைக்கு நிர்ணயித்து விட்டோம், அதைக் குறைக்க முடியாது. நம்முடைய சமூகத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் துணி ஓரளவு அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று ஏற்படுகிறது. அதைப்பற்றி சந்தேகம் இல்லை. அதை நாம் உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். தவிர குடியிருக்க மாளிகை ஒவ்வொருவருக்கும் இல்லாவிட்டாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் குடியிருக்க ஒரு வீடாவது வேண்டும். குடிசைகளாவது வேண்டும். அதுவும் சுகாதார முறையில் இருக்கவேண்டும். இதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கமுடியாது. அதற்கு அடுத்தப்படியாக கல்வி. எல்லோருக்கும் கல்வி வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் எல்லோரும்

ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதிலும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கமுடியாது. கல்வி கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு கட்டிடங்கள் வேண்டும். சாதாரணமாக அதற்கு புஸ்தகங்கள் வேண்டும். இதிலும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கமுடியாது. இதேமாதிரி வைத்திய வசதி. அதுவும் வேண்டிய அளவு இருக்கவேண்டும். இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நம்முடைய தேவைகளை அடுத்த 25 வருஷத்தில் பூர்த்தி செய்துகொள்ளாலம். அது ஒரு பிரமாத காரியமென்றுதான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இதற்குமேல் ஒவ்வொருவரும் ரிப்ரிஜரேட்டர் வைத்துக் கொள்வது வேறு விஷயம், கார்களை வாங்கி வைத்துக்கொள்வது வேறு விஷயம். அதற்கு வேறு திட்டமிட்டு வேலை செய்யவேண்டும். இந்த திட்டங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அதற்குத் தக்கபடி வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் மற்ற தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இன்றைக்கு இருக்கிறதா ? அதற்கு வேண்டிய உற்பத்தியை செய்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இதற்கு மேல் ஆராய்ச்சி செய்து விளக்கங்கள் சொல்லத்தேவையில்லை. இதைப் பற்றி சர்ச்சை செய்ய வேண்டியதும் அவசியம் இல்லை. தேவைகளை எப்படி பூர்த்தி செய்து கொள்வது ? இன்றைக்கு அதை எதன் மூலமாகச் செய்வது என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இந்தத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்குள் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. 36 கோடி மக்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய விவரங்களை தயாரித்து அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அதன்படி கட்டுப்பட ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நான் சொல்லி வந்தது என்னவென்றால் ஏற்றுமதி விஷயத்தில் நாம் . . .

SRI N. K. PALANISAMY : நேற்று கனம் ராமமூர்த்தி பேசும்போது ஒன்று சொன்னார். அதாவது மகலநோபிஸ் திட்டத்தை ஏன் முதலில் ஒப்புக் கொண்டீர்கள், பின்னாடி ஏன் அதை கை விட்டு விட்டீர்கள் என்று கேட்டார். முதலில் ஒப்புக்கொண்டு பின்னாடி அதை மாற்ற வேண்டியதன் அவசியம் என்ன ? 200 கோடி ரூபாய் தனிப்பட்ட மூலதனத்திற்கு கடன் கொடுப்பதாக இருந்தது. அதை 700 கோடிக்கு உயர்த்த வேண்டிய நிலைமை என்ன ? பப்ளிக் செக்டாரிலிருந்து ப்ரைவேட் செக்டாருக்கு அதிகப்படியான பணம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ? அதனால் திட்டம் அமுல் நடத்துவதில் பாதகம் ஏற்படும் அல்லவா ? இப்படி தனிப்பட்ட மூலதனத்தை அதிகப்படியாக்கினால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு அடிமையாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறதல்லவா ? இது பிரயோசனம் இல்லை. இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைக் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மகலநோபிஸ் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிய விவாதம் இல்லை. அதை பற்றி யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் அல்ல. மதத்தில் குருட்டு நம்பிக்கையால் கண்மூடித்தனமான நம்பிக்கை ஏற்படுவது போல் இதிலும் ஏற்படுவது சரியல்ல. மகலநோபிஸ் திட்டத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கலாம். குருட்டு நம்பிக்கை சரிவர நடைபெறாது. உண்மையான தேவைகளில் நம்பிக்கை வேண்டுமேயொழிய குருட்டு நம்பிக்கையில் காரியம் நடைபெறாது. இதை அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும். மகலநோபிஸ் சொல்லி விட்டார் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால் நாம் விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் ஏற்றுமதியை நாம் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். வெளி நாடுகளிலிருந்து இன்றைக்கு நாம் பல யந்தரங்களையும் அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களையும் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்ற பொருள்களையும் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு நாம் இறக்குமதி செய்யும் அளவிற்கு நம் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியும் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பண்டம் மாற்றுதல் முறையில் நாம் பொருள்களை

கொடுத்து வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய பொருள்கள் மற்றவர்களுடைய பொருள்களுடன் போட்டி போடக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். துணியை எடுத்துக் கொண்டால் துணிக்கு ஏன் அதிகமான மூலதனம் ஒதுக்கவில்லை என்று கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சேபனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். துணியைப் பொருத்த வரையில் நாம் இது வரையில் லாங்காஷயரிலிருந்து வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது அவர்களுடன் நாம் போட்டி போடக் கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். இது அங்கத்தினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். நம்முடைய துணி இப்பொழுது அமெரிக்காவிற்குப் போகிறது. இதுவும் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆப்ரிக்காவிற்குப் போகிறது, பல நாடுகளுக்குப் போகிறது. பலத்த போட்டி இருக்கிறது. ஜப்பானுடன் எந்த அளவில் போட்டி போடுகிறது என்பது அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையினால் நாம் ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களின் விலையும் குறைவாக இருக்க வேண்டும் அத்துடன் நல்ல தரம் உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். நாம் அதிகப்படியான விலை வைத்தால் அவர்கள் வாங்க மாட்டார்கள். தரமும் குறையக் கூடாது. அத்துடன் உற்பத்தியும் அதிகமாக ஏற்பட வேண்டும். அதை எந்த முறையில் செய்ய முடியும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அம்பர் சர்க்கா இருக்கிறது, கைத்தறி இருக்கிறது. இவைகளை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அப்படி அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து அதை தரம் குறையாமல் வெளி நாடுகளுக்கு வேறு அனுப்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று அதிகப்படியான விலை வைத்தால் அவர்கள் அதை வாங்க மாட்டார்கள். தரம் குறைந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்றுமதி பாதிக்காத முறையில் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு ஆலைகளை ராஷனைலேசேஷன், மாடர்னைசேஷன், ப்ரொடக்ஷன் என்று சொல்வார்களே அந்த முறையில் அவைகளை பாதுகாக்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஏற்றுமதி பாதிக்காத அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த காரணத்தால் இன்று துணி ஆலை ஓரளவு பாதுகாக்கப்பட 10-30 a.m.
வேண்டும். இதற்காக ஓரளவு மூலதனம் ஒதுக்கியாக வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்க்காக அல்ல. இன்று ஓரளவு ஒப்புக்கொண்டு திட்டத்தை மாற்றி இருப்பதற்கு காரணம் இன்று முதலிலே சொல்லியது போல் நம் அடிப்படை தேவை உடனே பூர்த்தியாக வேண்டும். அதே மாதிரி (Jute) சணலை எடுத்துக்கொண்டால் நாம் அதை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு இப்போது போட்டி இருக்கிறது. சணலுக்கு பதில் செயற்கை சணல் செய்வதால் போட்டி இருக்கிறது. வெளி நாடுகளில் நமக்கிருக்கிற சந்தையை, Market -ஐ விட்டுவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதிலே பணம் போடக்கூடாது. இதிலே எந்த விதமான முற்போக்கும் வேண்டியதில்லை, நம் பொருளாதாரத்திற்கு அவசியமில்லை என்று நினைத்தால் வெளி நாடுகளிலே சணலை விற்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு வெளிநாட்டு செலாவணி நமக்கு குறைவு ஆகும். இதை அனுசரித்துதான் இப்போது தனியார் தொகுதியிலே மூலதனம் போடவேண்டியதவசியமென்று ஒப்புக்கொண்டு அந்த அளவிற்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். இன்று வெளிநாடுகளுக்கு சாமான்கள் அனுப்புவதினால் நம் நாட்டிற்கு இயந்திர சாமான்கள் வரவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது இந்த ஏற்றுமதியின் முழு பலனும் சமுதாயத்திற்கு கிடைக்க வேண்டியதவசியம். ஆகவே வெளி நாட்டு வர்த்தகத்திற்கு சாமான்கள் அனுப்புவதைப் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து வருகிறார்கள். இதைப் பற்றி ராமமூர்த்தி அவர்களின் யோசனையை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இன்று தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்றுமதி வியாபாரத்தை தங்கள் சொந்த நலத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்களே தவிர நாட்டின் நன்மைக்காக செய்வதில்லை. நாட்டிற்கு எவ்வளவு இயந்திர சாமான்கள் கிடைக்கவேண்டுமோ அந்த

அளவிற்கு கிடைக்கவில்லையென்று ஒத்துக்கொள்ள நான் தயாராயிருக்
கிறேன். நம் நாட்டிலிருந்து **monopoly trade** என்று சொல்லுவார்
களே அது போகவேண்டும். அந்தமாதிரி வியாபாரம் தனிப்பட்டவர்கள்
நடத்திக் கொண்டிருக்கட்டும் என்று சொல்வது நம் நாட்டிற்கு பெரிய
பாதகத்தை விளைவிக்கும். இதுதான் என் அபிப்பிராயம். இதைதான்
நான் 1½ வருஷ காலமாக சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.
இதை உடனே திடீர் என்று மாற்றிவிட முடியாது. வெளி நாட்டு
வியாபாரத்தை சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்றால் அதற்கு தகுதியும்,
அனுபவமுமுள்ளவர்களும் வேண்டும். திறமை வாய்ந்த உத்தியோகஸ்தர்
கள் வேண்டும். இதுவெல்லாம் உடனே செய்ய முடியாது. இவையெல்லா
மில்லாமல் உடனே எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் பரிகசிப்பார்கள்
சர்க்கார் எடுத்து என்ன ஆயிற்றென்று. சர்க்கார் மூலமாகத் தான்
இந்த வெளிநாட்டு வர்த்தகம் நடத்தவேண்டுமென்றால், நாட்டின்
நன்மை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படாமலிருக்கிறதென்பதையும் பார்த்துக்
கொள்ளவேண்டும். இதை நாம் கவனித்தாக் வேண்டும். அதற்கான
ஆலோசனையை இப்போது நாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். என்ன
முடிவு செய்வார்கள் என்பதைப்பற்றி இப்போது சொல்வதற்கில்லை,
ஏனெனில் ஆலோசனையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி
முடிவாக சொல்ல முடியாது. தனிபட்டவர்கள் என்ன சொல்லு
கிறார்கள். நாங்களும் இந்த நாட்டிலேதானிருக்கிறோம். எங்களுக்கும்
தேச பத்தி உண்டு. ஏன் எங்கள் திறமையை நீங்கள் உபயோகித்துக்
கொள்ளக்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் திறமையை பயன்
படுத்திக் கொள்வது நம் கடமை. ஆனால் தனியோரின் குறையைப்பற்றி
புஸ்தகம் புஸ்தமாக எழுதலாம். அவர்கள் திறமையால் உற்பத்தி செய்ய
லாம். உற்பத்தியை குறைவான செலவில் செய்யலாம். தனிப் பட்டவர்
களுக்கு அதிக லாபம் வருவதினால் தீங்கு என்ன என்பதை யோசித்துப்
பார்க்கும்போது அதன் மூலமாக ஏதாவது தீங்கு ஏற்பட்டால் அந்த
அளவிற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும். லாபத்தை கட்டுப்படுத்துவது
பெரிய கஷ்டம். ஒரு சில முதலாளிகளை அல்லது ஒரு சில உற்பத்தி
சாலைகளை கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் சுலபம். ஆகவே தான் இம்மாதிரி
தனிப்பட்டோர் தொழில்கள் புதியதாக ஏற்படும்போது, இந்த நாட்டின்
சமுதாய நலத்திற்காக ஏற்படவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களின் லாபத்திற்
காக அல்ல என்பதை மனத்திலே வைத்துக் கொண்டு அதற்கான ஏற்
பாடுகளை செய்யவேண்டும். அவர்கள் திறமையை உபயோகித்துக்கொள்ள
நாம் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் அதனால் நாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்
படக்கூடாது. என்னதான் கட்டுபாடுகளிருந்தாலும் என்னதான் சட்டங்
கள் போட்டாலும் அவையெல்லாம் மீறி விடுகிறார்கள். இன்று ஏற்ற
தாழ்வு குறையவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் தனிப்பட்
டோர் மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்துவதினால் ஏராளமான வரும்படி
ஏற்படுமென்று சொல்லுவதிலே சந்தேகமே இல்லை. அதுவும் செலாவணி
அதிகரித்திருப்பதால் அதிக லாபம் கிடைக்கும். தனிப்பட்டவர்கள் உயர்ந்து
கொண்டே இருந்தால் இந்த ஏற்ற தாழ்வு அதிகமாகிக் கொண்டே
இருக்கும். இந்த ஏற்ற தாழ்வை நீக்க வேண்டுமென்ற லட்சியத்தை
நாம் வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே லாபத்திலே ஒரு வரம்பு ஏற்பட வேண்
டும். தனிப்பட்டவர்கள் வருமானத்திலே ஒரு வரம்பு ஏற்பட வேண்டும்.
இதைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்
கத்திலே எங்கள் திறமையை ஏன் உபயோகிக்கக் கூடாதென்று கேட்கிறார்
கள். ஆனால் சமுதாயத்தை பாதிக்கும்படியான விஷயங்களை அகற்ற
நினைக்கும்போது, கூக்குரல் எழுப்புகிறார்கள். இந்த மனோபாவமிருந்தால்
நாம் எப்படி வேலை செய்வது ? தனிப்பட்டவர்கள் எங்கள் இஷ்டம்போல்
நாங்கள் லாபத்தை அடைந்து கொண்டிருப்போமென்று சொன்னால்,
தனியோர் தொழில் நடத்த முடியாதென்றுதான் சொல்லுகிறோம்.
தனியோர் துறையிலும், பொது துறையிலும் இருக்கக்கூடிய வித்தியாசங்
களை போக்க முடியும். தனியோர் துறையிலே கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்த
முடியாவிட்டால், இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே தனியோர் தொழில்
களை பொது துறைக்கு கொண்டு வந்து விட முடியும். தனியோர் துறை
அவசியமா என்பதைப்பற்றி பின்னால் யோசித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால்

இன்று எல்லா துறைகளையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்வது மிகவும்
அவசியம். தனியோர் தொகுதியினால் ஏற்படக்கூடிய சமுதாய பாத
கத்தை நீக்க வேண்டுமென்பதற்காக, தனிப்பட்டவர்கள் வருமானத்
திற்கு வரம்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. ஏதோ முதலாளிகளுக்கு சலுகை காட்டும் திட்டமாக இருப்பதாக
சொல்லுவது இதை சரியாக அர்த்தம் செய்துக் கொள்ளவில்லை என்று
தான் அர்த்தமென்று கனம் **Ramamurthi** அவர்களுக்கு சொல்லிக்
கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தகைய விஷயங்களிலே நாம் யோசித்து
ஜனநாயக அடிப்படையிலே சமாதான முறையிலே மாறுதல் செய்துக்
கொள்ளவேண்டும். வெறும் சட்டத்தின் பலத்தினால் மட்டுமல்ல.
இன்று நம் கடமை நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட வேண்டியது.
தனிப்பட்டவர்கள் லாபத்திற்காக அல்ல, நாட்டின் நன்மைக்காக என்பதை
எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு மனமாற்றமடைகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு
அவ்வளவு நாம் போடக்கூடிய சட்டங்கள் நிறைவேற முடியும். அப்படி
இல்லாமல் சட்டங்கள் போட்டால் அதை அமுல் நடத்த மக்களின் ஒத்துழைப்பு 10-40 a.m.
மிகவும் அவசியம். அப்படி இல்லாமல் நாம் சட்டம் போட்டதும் அதை வக்
கீல்களின் உதவியைக் கொண்டும், சட்ட நிபுணர்களின் உதவியைக்
கொண்டும் அந்தச் சட்டத்தை எப்படி மீற முடியும் என்பதைப்பற்றி
நாம் எப்போதுமே ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோமென்று சொன்னால்
இதன் மூலமாக பெரிய பாதகம்தான் நேரிடும். ஆகையினால் காந்திஜி
அவர்கள் சொல்லியமாதிரி வெரும் சட்டம் மட்டுமன்றி மக்களின் மன
மாறுதலும் அவசியமென்று சொல்லிய மாதிரி, அந்த மக்களின் மன
மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது மிக முக்கியமாக இருக்கிறது. அதிலும். பொது
மக்களின் மனம் சுலபமாக மாறிவிடும். ஆனால் முதலாளிகளின் மன
மும் மாறி ஆக வேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்தி
யாக வேண்டும். ஆகையினால் இன்று நான் ராமமூர்த்தி அவர்கள் கட்சி
யினரைக்கேட்டுக்கொள்ளுவது முதலாளிகளை நம் விரோதிகளென்று ஒதுக்கி
வைக்காமல் அவர்களும் நமது நாட்டின் நன்மைக்காகப் பாடுபடுவதற்
கான சூழ் நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான் நாம் நல்ல முறையில் முன்
னேற முடியும். ஆனால் ராமமூர்த்தியின் வாதம் இந்த முதலாளிகளை
நம்பமுடியாது. அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியங்களெல்லாம் மக்களின்
நன்மைக்குப் பாதகமாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களை எவ்வளவு
தூரம் ஒதுக்கி வைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் ஒதுக்கி வைக்க
வேண்டுமென்ற முறையில் பேசி இருக்கிறார். அதில் என்ன பாதகம்
இருக்கிறது என்பதைக் கவனித்து அந்தப் பாதகத்தை நீக்க வேண்டும்,
அதற்காக, அவர்களின் மன மாற்றத்திற்காக நாம் முயற்சிக்க வேண்டும்.
அவர்களிடமிருந்து ஏற்படுகிற நன்மையை நாம் பயன்படுத்திக்
கொள்ளவேண்டும். ஆனால் **Russia**-வில் அப்படியல்ல. இன்று
வெளியாகிறது. ஸ்டாலினின் சர்வாதிகாரப் ஆட்சி எப்படி நடந்துவந்தது
என்பதை இன்று உலகம் அறிந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை
நாம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் எல்லாவிதக்கட்டுப்பாடுகளையும் ஏற்படுத்தி
விடலாம். தேவைகளைக் குறைத்துக்கொண்டு தியாகம் செய்து ஆக
வேண்டுமென்று சொல்லுவது மட்டுமன்றி அதை நிர்பந்திக்கவும் முடியும்.
ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆட்சி நல்லதா என்பதை யோசித்துப்பார்க்க
வேண்டும். இன்று உலகம் பூராவாகவும், ரஷ்யா உள்பட, இது மாதிரி
ஆட்சி கூடாது என மனித சமுதாயத்தின் அபிப்பிராயம் திரண்டு வரு
கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இப்படித் தவறான பாதையில் பொரு
ளாதார அபிவிருத்திக்கு அங்கே கொண்டு போய் இருந்தாலும், அவ்
வளவு சர்வாதிகார ஆட்சி அவசியமா என்று யோசித்துப்பார்த்தால் அது
அவசியமில்லை என்ற முடிவிற்குத் தான் வருகிறோம். அப்படிப் பாதகம்
விளைவிக்கும் எதுவும் அவசியமில்லை என்பதை நாம். உணரும்போது
நாம் தவறான பாதையில் போகாமல் நாம் நல்ல பாதையில் செல்ல
வேண்டும் என்பதை கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்
அந்த முறையில் நல்ல அருமையான யோசனைகளைச் சொல்லுவதற்கான
சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயா
ராயிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களின் பழைய பாதையிலேயே செல்ல
வேண்டுமென்ற பிடிவாதத்தில் இருக்காமல் இன்று உலகத்திலுள்ள
மாறுதல்களை உணர்ந்து, அவர்கள் ஒரு நல்ல பாதையை ஏற்றுக்கொள்ள

[Sri C. Subramaniam] [4th April 1956

முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் இதைப்
பற்றி யோசனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.
அவர்கள் அப்படி யோசனை செய்தபிறகு அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லட்
டும். அதை நாங்கள் ஆலோசித்துப் பார்த்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தயா
ராயிருக்கிறோம். இன்று நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று
பட்டு இயங்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அது P.S.P.யாகவோ
கம்யூனிஸ்ட்களாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும்
சரி, இன்று இந்தப் பொருளாதார அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்டமட்டில்
எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைத்தால் தான் நாம் முன்னேற முடியும்.
இதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதானிருக்கிறது நிலச் சீர்திருத்தம்.
அதைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். அவர்கள்,
இதுப்பற்றித் திட்டக் கமிஷனில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் சட்டம் செய்
வதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லா சட்
டத்தையும் இன்னும் சில உதாரணங்களையும் சொல்லிக்காட்டினார்கள்.
அதே மாதிரித்தான் நில வரம்பு பற்றியும் கூறினார்கள். ஆனல் நாம்
அதை அமுல் நடத்துவது எப்படி என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.
அந்த மாதிரிச் சட்டம் கொண்டு வருவதின் மூலம் நமது விவசாயத்துறை
யில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய முறையை நாம் கையாள
வேண்டும். அதிகமான நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு இன்னும் அதி
மான வசதி உள்ளவர்களுக்கு பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம்
சொல்லவில்லை. ஆனல் இன்று ஏழையாகவும், நிலமில்லாதவர்களாக
வும் எந்த விதமான வாழ்க்கைக்கும் வழி இல்லாதவர்களுக்கும் அந்த
நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோம். அவர்கள்
நிலத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கு எப்படிப்பட்ட மார்கத்தை செய்யவேண்டு
மென்று நாம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ரஷ்யாவில் இந்த விஷ
யத்தில் எவ்வளவு கஷ்டமிருந்தது என்பதையும் அதை அவர்கள் எப்படிச்
சமாளிக்க வேண்டி வந்தது என்பதைப் பற்றியும் நாம் சரித்திரத்தின்
மூலமாக பார்த்திருக்கிறோம். ஏனெனில் இது Factory labour
போன்ற காரியமல்ல. கிராமத்திற்குக் கிராமம் மாறுபட்டு இருக்கக்கூடிய
விஷயமாகும். ஆகையினல் இதில் பாதகம் விளையாமல் பார்த்துக்கொள்ள
வேண்டியது நமது கடமையாகும். ஏனெனில் இதில் பாதகம் ஏற்பட்டால்
உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும். அதனல் உணவுக் கஷ்டம் நமக்கு
நாட்டில் ஏற்படும். அதனல் வெளிநாடுகளிலிருந்து நாம் உணவை
வர வழைக்க வேண்டிவரும். இதற்காக வெளிநாட்டுச் செலாவணியை
நாம் நாடவேண்டி வருகிறது. ஆகையினல் நாம் சிறிது சிறிதான மாறு
தலை ஏற்படுத்தி வரவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கையாளுவதின்
காரணம் முதலாளிகளின் அல்லது நிலப் பிரபுக்களின் நன்மைக்காக
அல்ல. நாட்டின் நன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நடக்கி
றோம்.

இன்று பூமி தானத்தைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டாலும் அதே கொள்
கையில் தான் அதை வரவேற்கிறோம். கம்யூனிஸ்ட்கள் விநோபாஜியின்
பூமிதானத்தைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் அன்று காந்திஜி
யின் சத்தியாகரஹத்தைப் பற்றி எப்படி நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்க
ளோ அதேமுறையில் தான் இன்று இந்த பூமிதானத்தைப் பற்றியும்
கருதுகிறார்கள். அவர்கள் இது அடிப்படையிலேயே தவறு என்றும் நிலச்
சீர்திருத்தத்திற்கு இது குறுக்கே வருகிறது என்றும் கருதுகிறார்கள்.
ஆகவே அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவர்கள் பேசு
கிறார்கள். அன்று கம்யூனிஸ்ட்கள் மகாத்மாஜியை ஏகாதிபத்தியத்தின்
கையாள் என்று சொல்லிய மாதிரி தான் இன்று அவர்கள் விநோபாஜி
யைப்பற்றிக் கருதுகிறார்கள். பேசியும் வருகிறார்கள். ஆனல் இது தவறு
என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று வேறு
எந்த விதத்திலும் சமுதாயத்தில் பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்திவிட முடி
யாது. மக்களின் மனம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மாறி வருகிறதோ அவ்
வளவுக்கவ்வளவு தான் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியும். மக்களின்
மனம் மாறாமல் இருந்தால் எப்படிக் கள்ளுக்கடையை எடுத்துக்கொண்
டால் அதை எப்படி மீறுவது அதாவது மதுவிலக்கு சட்டத்தை எப்படி

4th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

மீறுவது என்று குடிக்கிற மக்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அதே
நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகையினல்தான் நான் இன்று விநோபாஜியின்
பூமிதான இயக்கத்தை வரவேற்கிறேன். ஏனெனில் இன்று ஒரு புதிய
சக்தியை மக்களுக்கு அந்த இயக்கம் கொடுக்கிறது. நாட்டிலுள்ள நிலப்
பிரச்னைக்கு சட்டத்தைக் காட்டி ஒரு விதத்தில் நிர்பந்திக்க வேண்டி இருக்
கிறது. அந்த சட்டத்திற்குப் பின்னல் போலீஸ், ராணுவ பலம் இருக்
கிறது என்கிற காரணத்தினல் ஒருவன் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டா
லும் அவன் அதற்குப் பணிய வேண்டி வருகிறது. ஆனல் இந்த விநோ
பாஜியின் இயக்கம் அதற்கு எதிராக அந்தமாதிரி நிலம் மாற்றப்படுவது
ஓரளவிற்கு நியாயம் தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டால் தான்
சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது சுலபமாக இருக்கும். ஆகவே
நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களை விநோபாஜியின் இயக்கத்தைப் 10-50
பற்றி சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் a.m.
கொள்கிறேன். ஆனல் கண்டிப்பாக அவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டு
மென்று நான் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு என்னுடைய அபிப்பிராயத்
தில், விநோபாஜியின் இயக்கத்திற்காக மக்கள் தாராளமாக நிலம் வழங்கி
வருவதைப் பார்த்தால், மக்களின் மனம் எவ்வளவு மாறுதல் அடைந்
திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. ஒரு அங்குல நிலத்திற்கு கொலை
செய்பவர்கள்கூட எவ்வளவு நிலங்களை தானக முன்வந்து வழங்கி இருக்
கிறார்கள் பாருங்கள். இதற்கு மனமாற்றந்தான் முக்கியம். போலீஸ்
ராணுவம் இவைகளை உபயோகித்து, பலாத்தகாரம், புரட்சி, நிர்ப்பந்தம்
செய்வது இவ்வகையில் அவசியமில்லை. உலகத்திலிருக்கும் முறண்பாடு
களெல்லாம், ஒரு தேசத்திற்கும் இன்னுமொரு தேசத்திற்கும் இருக்கக்
கூடிய முறண்பாடுகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஒரு தேசத்திலும்,
மற்றொரு தேசத்திலும் இருக்கக்கூடிய வர்க்கத்திற்கு வர்க்கம் இடையி
லுள்ள முறண்பாடுகளாக இருந்தாலும் சரி, இவைகளை தீர்த்துவைக்க
பலாத்காரம், நிர்ப்பந்தம், அவசியமில்லை. உலகத்தில் மனித தர்மத்தை
நிலைநாட்ட முடியுமென்ற சக்தியை மகாத்மாகாந்தி அவர்கள் நமக்கு
காட்டிவிட்டுப்போயிருக்கிறார். காந்தி காட்டிய வழியில் நிலத்துறையிலும்
மக்களின் மனமாறுதலைச் செய்யமுடியுமென்பது, விநோபாஜியின் இயக்கம்
நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. தேசப் பிரச்னையிலும், பொருளாதார
பிரச்னையிலும், இந்த சக்தியை நாம் காண்பித்து, மாறுதல் ஏற்படுத்த
முடியும் என்பதுதான் நம் கொள்கை. விநோபாஜி அவர்கள் நம்
முடைய ராஜ்ஜியத்திற்கு அடுத்த மாதத்தில் வர இருக்கிறார். மூன்று,
நான்கு மாதங்கள், நம் ராஜ்ஜியத்தில் அவர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய
இருக்கிறார். அந்த மூன்று மாத காலங்களில் ஏற்படக்கூடிய நிலம்
வைத்திருக்கும் நம்மக்களின் மனமாறுதல், வேறு எத்தனை சட்டம்
போட்டாலும், இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டுவிடாது. ஆகவே முதலாளிகளின்
மன மாற்றத்திற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு
நிலவார நிர்ணயம் 60 சத விகிதம் அல்லது 40 சத விகிதம் வேண்டு
மென்று கோறி பெரிய மகாநாடு போட்டு தீர்மானம் செய்து விடுவதால்
அவர்களுடைய மணமாறுதல் ஏற்படாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற
வர்கள் இதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். மனித சமுதாயத்தில், புதிய
சக்திகளின் மூலம், புதிய பாதைகளை நாம் வகுத்து, முன்னேற
வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டி
யது அவசியம். இன்னும் நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷ
யங்கள் பல இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தப்போகும்
காலத்தில் நாம் இவைகளை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இத்திட்டத்தின்
Draft Outline-ல் சில விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்
கள். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதில், நில வரம்பை ஏற்படுத்தவேண்டு
மென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த சீர்திருத்தத்திற்கான ஒரு
சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தத்துவத்தை அடிப்படை
யாக வைத்துக்கொண்டு கனம் ராமமூர்த்தி அவர்களும், கம்யூனிஸ்டு கட்சி
அங்கத்தினர்களும், யோசித்துப்பார்ப்பார்களானல் கட்டாயம் நாம் போகிற
வழி சரியான வழிதானென்று அவர்களுக்குத் தெரியும். சில சமயங்களில்
தாமதம் ஏற்பட்டாலும் கூட நாம் போகிற வழி சரியான வழிதானென்று
அவர்களுக்கு தெரியும். இன்னும் ஒன்று தான் சொல்லிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். இன்றுள்ள விலை உயர்வைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

கள். நான் இதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இது என்ன காரணத்தால் ஏற்படுகிறது என்பதில் பல யூகங்கள் இருக்கின்றன. அதிகமாக நோட்டுகளை அச்சடிப்பதால் பொருள்களின் விலை உயர்வு ஏற்படுவதாக சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இத்திட்டத்தின் உயர்வைக் குறைக்க சிலர் இதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். இந்த விலை உயர்வு எதனால் ஏற்படுகிறது ? இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நாங்கள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனைப் பண வீக்கம் (inflation) என்று சொல்வார்கள். இதை எல்லாம் நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியது அவசியம். பண வீக்கம் ஏற்பட்டு, அதன் காரணத்தால் விலை உயர்வு ஏற்பட்டால், பொருளாதாரத்தின் உயர்வில் தடை ஏற்படுமென்பது நமக்குத் தெரியும் இது தான் திட்டத்தைப் பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம். இதைப்பற்றி நாம் பல இடங்களில் விவாதம் செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி பல இடங்களில் நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நாம் நினைப்பதுதான் சரி என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. மாற்று எண்ணத்தில் இருக்கும் அர்த்த மென்ன என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களுக்குச் சொல்வதைத்தான் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் நாம் முன்னேறுவதற்காக ஒரு கூட்டு முன்னணி (Joint-Front) அமைத்துக்கொள்ளுவது மிகவும் அவசியம். பொருளாதாரத்துறை வளர்ச்சியில் எல்லா கட்சிகளின் கூட்டணியை அமைப்பதென்றால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இவ்வகையில் எல்லா கட்சிக்காரர்களையும் நான் ஒத்துழைக்கக் கோருகிறேன். இப்பொழுது கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கொள்கை மாறிவருவதால், அவர்களின் ஒத்துழைப்பையும் நான் கோருகிறேன். வேறு காரணத்திற்காக சிலர் என்னை ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். எனக்கு பல பேர்கள் கூட இதற்காக கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். இதற்கு நான் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. வறுமையில் மக்கள் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களே அதற்காக என்ன திட்டங்கள் தீட்டுவது என்பதுதான் எனக்கு முக்கியம். இதற்காக ஒரு கூட்டணி (Joint-Front) ஏற்படுத்தினால் அதில் நான் உழைக்கத் தயார்.

Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI : The Hon. Minister has called for a Joint-Front on economic issues. But in the constitution of committees with regard to the Five-year Plan, inspite of the fact that the Communist Party has been knocking at the doors of these committees for a long period of time, the Hon. Minister refused to grant them admission to these committees. Then what is the point in calling for such co-operation and Joint-Front, when in practice, Joint-Fronts are not established ?.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : நான் நிர்வாகப் பொருப்பில் இருக்கக்கூடியவன். இந்த சமயத்தில் ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமா என்பதை பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் இப்போது நினைப்பது எல்லா கட்சிகளும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற ஒரு சூழ் நிலையில்தான், கோருகிறேன். இதற்கு முன்பு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோறி இருந்தால் அவர்கள் கொடுத்திருக்கமாட்டார்கள் என்பது என் எண்ணம்.

11 a.m. நாளைக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு, பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவது பற்றி எதாவது திட்டம், யோசனை வெளியிட்டிருப்பார்கள் ஆனால் கட்டாயம் அத்தகைய ஒத்துழைப்பு பெற நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் ஒத்துழைப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டு உள்ளே வந்து ஐந்தாம் படைவேலை செய்யக்கூடிய ஒத்துழைப்பு தான் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. இதற்கு ஒரு நாளும் சம்மதிக்கப்போவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் பொருளாதாரத் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நான் ஒன்றுபட்ட யோசனையை வரவேற்கத்

தயாராயிருக்கிறேன். இந்த விஷயங்களில் கலந்து ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வரத்தயாராயிருக்கிறோம் என்றாலும் என்னைப் பொறுத்த வரை இந்த உறுதிமொழியைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோருடைய யோசனைகளையும் கேட்கத் தயாராயிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய முக்கியமான உண்மை. இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்துக்கு 172 கோடி ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பது போதாது, அது இன்னும் அதிகம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் விரும்பினால் மத்ய சர்க்காரிடம் சண்டை போட்டு 200 கோடி ரூபாய் பெற முடியு மென்று என் நண்பர்கள் சிலர் பேசினார்கள். இப்படி 200 கோடி ரூபாய் பெறுவதனால் மட்டும் பெரிய பலன் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விட முடியாது. கிடைக்கும் பணத்தை எப்படி உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இதை எவ்வளவு தூரம் விரயம் இல்லாமல் அத்யாவசியமான செலவுகளுக்கு நல்ல ஏற்பாடான முறையில் சிறந்த திட்டங்களுக்காக அவற்றை நிறைவேற்ற செலவு செய்கிறோம் என்று இப்படிப்பட்ட முறையிலே நம்முடைய பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். திட்டம் போட்டு திட்டமிடப்பட்ட வகையிலே கிடைக்கும் பணத்தைச் செலவழித்தால் தான் பூர்ண பலன் காண முடியும். அப்படியின்றி திட்டமிடாமல், இஷ்டம் போல் செலவழிப்பதானால் 172 கோடி அல்ல 200 கோடி ரூபாய் கிடைத்தாலும் ஒரு பலனும் இல்லாமல் போய் விடலாம். அது ரொம்பவும் முக்கியம் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதை அனுசரித்துத்தான் ஒரு நிர்வாக அமைப்பு ஏற்படுத்தி ஆகவேண்டும். அதற்காக மக்களை தயாரித்தாகவேண்டும். அவர்களுக்குப் பயிற்சி கவனித்துக் கொடுத்தாகவேண்டும், இன்றைக்கு ஏற்பாடு செய்து வருவதெல்லாம் இதை உத்தேசித்துத் தான். இதில் 172 கோடி ரூபாய்க்கு மேலும் அதிகம் கிடைக்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் ஒன்று பட்டு தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சபையிலே தெரிவித்தார்கள். இதைப் பற்றி நான் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். யாராவது தருவார்களானால் நாம் இந்தக்காரியங்களைச் சாதித்து விடலாம். அப்படிச் சாதிப்பது அப்போதுதான் சுலபம் என்று பலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் எனக்கு இதில் நம்பிக்கையில்லை. மக்கள் செயலில் இறங்கும் போது தான் அதிகம் சாதிக்க முடியும். நான் நினைத்துக் கொண்டு இருந்தேன் வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே. தட்சணராஜ்ய ஏற்பாடு இருக்குமானால் இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி அமைத்து விட முடியுமென்று நம்பிக்கை எனக்கு ஆரம்பத்திலே இருந்தது. அப்படி ஏற்படுமானால் மத்ய சர்க்காரிடம் இருந்து இன்னும் அதிக சலுகைகள் பெற முடியுமென்று நம்பிக்கையும் எனக்கு இருந்தது. சாதிக்க முடியுமென்று நம்பிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அந்த நிலைமை இப்போது போய் விட்டது. ஆகையினால் இந்தக் காரணத்தினால் சிறிய ஒரு திட்டத்தைப் போடவேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாட்டின் நன்மைக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியுமென்பதைத்தான் இப்போது யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அது நம் கடமை. நாட்டின் அபிவிருத்தியை நினைத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் 50 கோடி, 60 கோடி வேண்டும் என்று மலைத்து உட்கார்ந்து விடவில்லை. இப்போது உள்ள ஒரு சூழ்நிலையிலே என்ன செய்து நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமென்று இன்றைக்கு நாம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இதிலே மக்களுடைய ஆதரவு, மக்களின் முழுசக்தி, மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்று இந்த சபையிலே உள்ள உங்களுடைய முழு ஆதரவு வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன், மிகமிக முக்கியமான காரணம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த 172 கோடியை 200 கோடி ஆக்குவது சுலபமல்ல. ஏன் என்றால் இன்றைக்கு ராஜ்யம் பிரியப் போகின்றது. நம்மிடம் இருந்து ஒரு பகுதி வேறு ஒரு ராஜ்யத்திற்கு போகப்போகிறது. அதற்குப் பின்னால் நம்முடைய திட்டத்தை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அதை எப்படிப் பரிசீலனை செய்து எப்படி மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையினால் ஏதோ முடிவு ஏற்பட்டு விட்டதாக நினைக்க வேண்டாம். எதை

யும் மாற்றிக் கொள்வதற்கு தயாராயிருக்கிறேன் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திட்டக்கமிஷன் இடத்திலே நம்மைப் பொறுத்தவரை மலையாளப்பகுதி, தென் கன்னடப்பகுதி ஆகிய இவை வெளியே செல்லப்போகிறது, ஆகையினால் இந்தத் திட்டத்துக்கு ஒரு முடிவான ஒரு நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டுமானால் அது அக்டோபர் மாதத்தில்தான் முடியுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். ராஜ்யச் சீரமைப்பைப் பொறுத்துத் தான் நமது முடிவை மாற்றிச் சொள்ள வேண்டும் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய இந்த ஒரு வருஷத்தில் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றி முடிவுசெய்து திட்டம் போட்டு நடத்துகிறோம். 38 கோடி ரூபாய் கிடைக்கவில்லையே என்று நாம் மலைத்துப் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் இதனால் மலைத்துப் போய் விடவில்லை. இதிலே பல சௌகரியங்கள் அபிவிருத்தி முதலிய செய்வதற்கு முயற்சி செய்து நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு, மக்களின் வறுமையை நீக்குவதற்கு, மக்கள் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கு ஆக இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். அவசியமானதும் கூட. இதிலே அந்தோணி பிள்ளை சொன்னார்கள் புள்ளி விவரங்களினால் ஒரு பலனும் ஏற்படாதென்று. ஆனால் புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் எந்தத் திட்டத்தையும் அமைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு உண்மையை இப்போது தான் உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த இரண்டு வருஷ காலமாக கிடைத்த அனுபவத்திலிருந்து புள்ளி விவரங்கள் அவசியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெறும் புள்ளி விவரங்கள் வெறும் பொய் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி நினைத்துக் கொண்டு இருந்த காலம் இப்போது மாறி விட்டது. புள்ளி விவரங்களின் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறோம். புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு Statistics போடுவது ஒவ்வொரு துறையிலும் எவ்வளவு செலவழித்தாக வேண்டும், செலவழிப்பது மூலமாகப்பலன் காணும் என்று புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு அளவு எடுத்துக் கொண்டு நல்ல முறையிலே இன்று நம்முடைய திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும், நிர்வாக அமைப்பை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆங்காங்கு Statistical Bureau, Statistical Department அமைத்து அதிலே முன்னேற்றம் அடைய எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். Statistics வந்து அமுல் ஆகிற நம் ராஜ்யத்தைப்பொறுத்தமட்டில் இதைப் பற்றி அதிகம் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் இரண்டு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரை புள்ளி விவரங்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு அளவுக்கு இருக்கிறது. 1950–51ல் இந்தியா முழுவதும் விவசாயத்தில் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதில 1950–51ல் 240 கோடி நம்முடைய பகுதியிலேஉற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது. ஆனால் 1955–56ல் கணக்கு பார்க்கும்போது 328 கோடி இருப்பதாக கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 37 சதவிகிதம் அதிகம் என்று, நாம் நினைத்து விடக்கூடாது. 37 சதவிகிதம் அதிகம் நாம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த நம் முயற்சிகளாலே ஏற்பாடு செய்து விட்டோம் என்று நினைப்பது தவறு. 1950–51ல் பஞ்சம், எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் தான் ஏற்பட்டிருந்தது. உற்பத்தி 240 கோடியிலிருந்து 328 கோடியாக 88 கோடி திட்டம் காரணமாக அதிகரித்து விட்டது என்று நினைத்து விடக்கூடாது. இப்படி திட்டங்களின் காரணமாகத் தான் 37 சதவிகிதம் அதிகரித்திருக்கிறது என்றால் தப்புக் கணக்குக்காகத்தான் முடியும். சாதாரணமாக அவ்வளவு விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்காது. பொதுவாக திட்டத்தின் காரணமாக எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஏற்பட்டு இருக்கவேண்டும் என்பதை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொண்டு கணக்குப் போட்டு பார்க்கிறோம். இந்தக் கணக்குக் சரி என்று சொல்ல வேண்டிய இல்லை. உற்பத்தி அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. நல்லபடி திட்டத்தைப் போட்டு அதை அமுல் செய்தால் உற்பத்தி நிச்சயமாக அதிகம் ஆகிறது. அதேமாதிரி ஏரி, குளங்களை ஆயிரக் கணக்கிலே செலவழித்து (ரிப்பேர்) பழுது பார்த்து அவைகள் எல்லாம் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. உபயோகம் இல்லாமல்

கிடந்த ஏரி குளங்கள் எல்லாம் இதேமாதிரி (National Extension Service) தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (Community Project) சமுதாய நலத் திட்டம் மூலமாக போதிய தண்ணீர் இருப்பதற்கு நல்ல முறையிலே, அவைகளுடைய தரம் உயர்வதற்கு வேண்டிய பலவிதமான நடவடிக்கைகள், நல்ல மாடுகள் பெருகுவதற்கு வேண்டிய முறைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் மூலம் எல்லாம் உண்மையிலே அபிவிருத்தி இல்லை என்று சொல்லுவார்களானால் இது ஒரு கண்மூடித்தனம் தான் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில்களிலே நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். கணக்குக் கேட்டால் இத்தனை சத விகிதம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. கணக்குப் போட முடியாது என்று இன்னறைக்குச் சொல்லுகிறேன். உற்பத்திச் சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வோமானால், Factories-களில் கணக்குப் போடுவது சுலபம். அதிலே அவர்கள் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிரகாரம் 100-க்கு 43 சதம் இந்தியா பூராவும் இந்த உற்பத்திச் சாலைகள் இந்த ஐந்து வருஷத்தில் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கு விவசாயத் துறையை விட கொஞ்சம் accurate என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் நம் ஊரைப் பொறுத்த மட்டில் எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் 22 சதம் அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆகையினால் உற்பத்திச் சாலைகள் அகில இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது இங்கு உற்பத்தி ஆகி இருப்பது அதில இந்திய அளவிற்கு நம்மிடம் ஏற்பட வில்லை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த உற்பத்தி சாலைகளில் இயந்திர சம்பந்தமான உற்பத்தி ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். இதிலே உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த பங்கு கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு வந்து அடைக்கவேண்டாமென்று அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஆனால் இன்றைக்கு எப்படி எல்லா இயந்திரமும் உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேமாதிரி தான் வேலை நிறுத்தமும் அதன் மூலமாக ஒரு நாளைக்கு பல இயந்திரங்கள் தேசத்திற்கு நஷ்டம். தேசிய நஷ்டம் என்பதை தொழிலாளர்தலைவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் கொள்கை தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்று பார்த்துக் கொள்வது. இது சர்க்காரின் கடமை. அதே சமயத்தில் இதன் காரணமாக உற்பத்தி பாதிக்கபடுவதைத்தடுக்க வேண்டியது தொழிலாளர் தலைவர்களின் கடமை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு வேலைக்கு போகவேண்டாமென்று வேலை நிறுத்தம் நடத்தக்கூடாது அப்படிச் செய்வது தேசிய நஷ்டம் தான். இதனால் லாபம் ஏற்படவில்லை என்பதை உணரவேண்டும். லாபம் ஏற்பட வில்லை என்றால் நஷ்டம் தான். நமக்கு எண்ணிப் பார்க்ககூட முடியாத முறையிலே நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை அந்தோணிப் பிள்ளை அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். எந்த அளவிற்கு Binny Company-ன் தேசிய உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு ஆக வேண்டும். ஆகையினாலே நான் நினைக்கிறேன் ஒரு நாளைக்கு தொழிலுக்கு போகாவிட்டால் என்ன நம்முடைய உரிமைக்காக ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்று நினைக்கலாம். இது தேசிய நஷ்டம் என்கிறேன்.

தொழிலாளர்களின் நலன்கள் வளரவேண்டுமென்று திரும்பதிரும்ப வற்புறுத்த நான் தயாராயிருக்கிறேன். அதிக உற்பத்தி லாபம் கிடைத்தால் அதை எல்லாரும் பங்கு போட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் உற்பத்திக்கு குறைவு நஷ்டம். நஷ்டம் ஆனால் அதைத் திரும்ப பெறுவது என்பது முடியாது. ஆகவே தொழிலாளர் தலைவர்கள் பொருள் நஷ்டம் ஆகாமல் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுதான் விஷயம். உற்பத்தியைப் பற்றி பேசிக்கொண்டே போனால் எவ்வளவோ பேசலாம். ஆகவே நான் இப்போழுது கேட்டுக்கொள்வது இதில் இருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு பொதுமக்கள் யோசிப்பது மட்டும் அல்ல. ஒவ் 11-10 a.m.

வொரு அங்கத்தினரும். இதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். பொதுமக்கள் ஒவ்வொருவரும் இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் நல்ல திட்டங்கள் உருவாகும். இந்த திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படக் கூடிய பலாபலன்கள் யார் யாருக்கு அவசியமாக இருக்குமோ அவர்களுக்கெல்லாம் உதவக்கூடிய நிலையில் அந்த திட்டத்தை நடத்தவேண்டும், இதுதான் நாட்டின் முன் உள்ள பிரச்சனை. நாட்டின் வறுமை போக வேண்டும். அதற்காக பாடுபட அனைவரையும் அழைக்கிறேன். ஆகவே பொருள் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக எல்லாரும் ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போழுது வருகிற திருத்தம் நியாயமானது. அந்த திருத்தத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : கனம் அமைச்சர் அவர்களே, விலையேற்றமும் பணவீக்கமும் ஏற்படும் என்று சொல்லிவிட்டு அதை சமாளிக்க தகுந்த யோசனைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த நகல் திட்டத்தைப் பற்றி யோசிக்கும்போது public sector-க்கு அதிக வசதி செய்து கொடுப்பதினால் விலையேற்றம் ஏற்படும் என்று தெரிந்தும் அதைத்தடுக்க ஏதாவது திட்டம் தயாரித்து இருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பணவீக்கம் ஏற்படுமானால் அதைத்தடுக்க திட்டத்தை சர்க்கார் தயாரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமானால் இன்னும் பத்து நிமிஷத்திற்கு மேல் ஆகும். வேறு விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்கும்போது **inflation** ஐப்பற்றி விவாதம் ஏற்படும்போது அதைப்பற்றிக் கூறவிரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்தவிஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசித்து வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I believe the Government are accepting the amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" *Add* the following at the end :—

' and on such consideration, this House is of the opinion that the allotment of Rs. 170·3 crores to this State is totally inadequate to meet the developmental needs of the State'."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

" *Add* the following at the end :—

' and on further consideration, this House is of opinion that due consideration should be given to the needs and the suitability of this State for the location of heavy industries in this State and for the due allotment for the same in the Plan'."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I now put the motion, as amended, to the vote of the House. The question is—

" That the Draft Outline of the Second Five-Year Plan be taken into consideration and on such consideration, this House is of the opinion that the allotment of Rs. 170·3 crores to this State is totally inadequate to meet the developmental needs of the State and this House is also of opinion that due consideration should be given to the needs and the suitability of this State for the location of heavy industries in this State and for due allotment for the same in the Plan ".

The motion was put and carried unanimously.

IV.—NON-OFFICIAL MOTION.

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. SPEAKER : The Report of the Committee of Privileges on the definition of the term ' Precincts of the House ' will be taken into consideration in the next session.

III.—GOVERNMENT MOTION—*cont.*

(2) AMENDMENTS TO THE RULES UNDER THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at pages 397–398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort. St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved :—

Draft Amendment.

To rule 3 of the said rules, the following proviso shall be added, namely :—

' Provided that in the case of any estate where the settlement operations are completed in fasli 1365, the Government may postpone the deposit of the whole or part of the compensation due in respect of that estate by a further period not exceeding six months '."

Sir, this is merely a technical amendment. Within nine months after the estates are taken over, we have to settle the entire compensation payable. Now we find that certain deductions have got to be made in respect of the excess collections which these estate owners have made from the ryots and which we have decided to return to the ryots. This will take some time to make the adjustments. That is why, we seek power under this rule to postpone the payment by another six months. I hope there will not be any objection to passing this amendment.

* **SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :** Mr. Speaker, Sir, even as it is, there is lot of delay and inconvenience regarding settlement and payment of compensation. So far as religious

institutions are concerned, most of them are starving and there is no puja done in many of the temples. Many of the displaced zamindars are financially in a very bad state. I would request the Government—while I will have no objection to postponements—to see that payments are made as early as possible. Even now, survey and settlement work is not being done as expeditiously as possible. This is my submission.

The motion was put and carried and the amendment was approved.

V.—NON-OFFICIAL BILL.

THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 16 OF 1954).

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I beg to present the report of the Joint Select Committee on the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954). Thank you, Sir.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS STATE AID TO INDUSTRIES (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.C. BILL NO. 1 OF 1956) * AS PASSED BY THE COUNCIL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956), as passed by the Legislative Council be taken into consideration".

This is a non-controversial measure. As hon. Members are aware, in the Second Five-Year Plan, we are giving importance to the establishment of small-scale and cottage industries. For the purpose of promoting the small-scale and cottage industries, it is necessary to give Government aid. In the present Act, which is an antiquated one, if I may say so, there are many obstacles to giving aid to these industries. There are delays in giving aid because of the complicated procedure laid down in the Act for the purpose of giving aid. Also it is not possible under the existing Act to give aid by way of supplying the necessary machinery to the various industries. Therefore it is sought by this amendment to simplify the procedure and at the same time enlarge the scope of the aid to industries. The Government are taking sufficient safeguards to see that the provisions are not misused. This will always be watched by the Government. I may assure hon. Members that even though the provisions are being liberalized, how this Act is being worked will always be watched by the Government. We will see as far as humanly possible that there are no abuses. I would request the House to agree to this motion.

* Printed as Appendix I on pages 602-603 infra.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956), as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

*SRI K. T. RAJU: "கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த 11-17 a.m.
தொழில் உதவி திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் அதில் இன்றையதினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல நமது ராஜ்யத்தில் இதுவரை குடிசைத் தொழிலுக்கு மட்டும் கடன் வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது. ரூபாய் ஐந்நூறு வரைதான் கொடுக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குடிசைத் தொழில்களுக்குமட்டும் இல்லாமல் சிறு தொழில்களுக்கும் ரூபாய் ஐந்து லட்சம் வரை கடன் வசதி செய்துகொடுக்கலாம் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தின்மூலம் "சுயமாக சிறு தொழில்களும் குடிசைத் தொழில்களும் முன்னேறுவதற்கு கடன் உதவி அல்லது மானிய உதவி செய்வதற்கு" என்பது திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக இருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இதே சமயத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் நமக்குத் தேவையான பொருள்கள் பெரும்பாலும் பெரும் தொழில்கள் மூலம்தான் உற்பத்தியாகிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சிக்கென்று வசதி செய்து கொடுத்தார்கள். இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குடிசைத் தொழில்களுக்கல்லாமல், சிறு தொழில்கள் பெருகவும் வசதி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்களுக்கு ஆங்காங்கே மூலதனம் போடுவது என்பது முடியாத காரியம். சென்னை ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் Factory-கள் மூலம் சிறு தொழில்களுக்கான இயந்திரச் சாமான்களை தயார் செய்வதற்கும் மற்றும் காரியங்களைச் செய்வதற்கும் நூற்றுக்கணக்கான திறமையான தொழிலாளிகள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கடன் உதவி செய்வதின்மூலம் அவர்கள் தாங்களாகவே சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்த முன் வருவார்கள். அவர்களுக்கு உதவுவது மாத்திரமல்ல, நாட்டின் வளம் பெருகச் செய்யக்கூடியது. ஆகவே அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவது நம் கடமை. ஆகையினால்தான் சர்க்காருக்கு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம். நம் ராஜ்யத்திற்கு எந்த தொழில்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. எப்படிபட்ட தொழில்கள் செய்கிறவர்களுக்கு எப்படி உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் என்ன தொழில்களை எந்த இடத்தில் ஆரம்பிப்பது என்பது போன்ற விவரங்களைப்பற்றிய Survey ஒன்று நடத்தவேண்டும். சிறு தொழில்களில் முக்கியமானது எது என்று பார்த்து அதற்கு முக்கியத்வம் கொடுக்கவேண்டும். எப்படிப்பட்டவைகளுக்கு முதலில் கடன் வசதி செய்யவேண்டுமென்ற விவரங்கள் இருக்குமானால் அவைகளுக்கு உடனடியாக உதவிசெய்து கொடுக்கமுடியும். இப்பொழுது இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதின்மூலம் Director அவர்கள் Board-ஐயும் சர்க்காரையும் கலந்துகொள்ளாமலே கடன் கொடுக்க முடியும். இந்தமாதிரி ஐம்பது ஆயிரம் கிடைக்கும். சர்க்காரைக் கலந்துகொள்ளாமலே Director-க்கு ரூ ஐம்பது ஆயிரம் கொடுக்க செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்களுக்கு பண உதவி கொடுக்க கூடிய நிலைமையை உண்டுபண்ணக்கூடிய மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்வது நம் கடமையாகும். காரணம் கடன் வசதி செய்துகொடுக்கும் விஷயத்தில் நாம் பல விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி உதவி பெறுவதிலுள்ள அனுகூலங்களையும் கவனித்து அந்த வசதி கிடைக்குமானால் அந்த உதவியை துஷ்பிரயோகம் ஆகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரி கடன் கிடைக்க வசதியாக இருந்தாலும் இந்த மாதிரியான சமயத்தில் நாம் முன் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதுடன் நாம் வாங்குகிற பணம், பெற்றுக்கொள்கிற உதவி சரியான முறையில் பயன்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும், நம் தமிழ் நாட்டில் இருந்துவருகிற நிபுணர்களையெல்லாம் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி எல்லாம் உபயோகப்படுத்தி இந்த தொழில்களுக்கு உதவிகரமாக இருப்பதற்கு நாம்

[Sri K. T. Raju] [4th April, 1956

தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முதலாவது நாம் சர்க்கார் உதவியின்மூலம் என்ன தொழில்களில் எப்படி எப்படி வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் உதவியினால் உண்டாகும் தொழில்களின் தன்மை என்ன, இதில் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வை எப்படி யிருக்கிறது, நல்ல வகையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்கிற கண்காணிப்பு இருந்தால்தான் இந்த மாதிரி சர்க்கார் உதவியுடன் நடத்தப்படுகிற சிறு தொழில்கள் பெருவாரியாக முன்னேற்றம் அடைந்து உற்பத்தியும் பெருகக்கூடும். இதை மக்கள் சரியான முறையில் பரிசீலிக்கவேண்டும். இது நம் கடமை. அப்படிச் செய்வதினால் நாட்டில் தொழில் வளம் ஏற்பட்டு இந்த மசோதாவினால் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நோக்கமும் நல்ல முறையில் நடந்தேற ஏதுவாக இருக்கும். சர்க்காரும் நாட்டின் தேவையை உணர்ந்து கடன் வசதியை உபயோகிப்பதிலுள்ள கஷ்டங்களை நீக்கி தாராள மனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏதுவான தொழில்களை நடத்துவதற்கான எல்லா காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும். 1922-ம் வருஷம் ஏற்படுத்திய இந்த தொழில்களுக்கு அரசாங்க கடன் உதவி அளிக்கும் சட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காக, மத்திய சார்க்காரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டக்கமிஷனின் யோசனையின் காரணமாக முக்கியமான சில திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. PALANIYANDI: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சிறு தொழில்களுக்கு கடன் உதவி அளிக்கும் மசோதாவை நான் ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு தொழில்களுக்காக அரசாங்கம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அளித்திருக்கிறது. விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டியின் யதாஸ்தை அமுலுக்கு கொண்டுவர முடியாமல் சட்டங்களெல்லாம் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றன. சிறு தொழில்களுக்கு பண உதவி செய்வதற்கு சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது.

சதாரணமாக சிறு கைத்தொழில் வேலை செய்பவர்களெல்லாம் தங்கள் உழைப்பைத்தான் தருவார்கள். அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியாது. இதுவரையிலும் அந்தத் தொழிலாளிகள் தங்கள் உழைப்பைக் கொடுத்து முதலாளிகளுக்கு அடிமையாகி கூலிவாங்கிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பணம் கொடுக்க முடியுமா என்றுதான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற யுத்தம் வந்த காலத்திலே பல தொழிற்சாலைகளுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து மோட்டார் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்கள் இறக்குமதி செய்ய முடியாத காரணத்தினால் பல மோட்டார் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. ஆனால் அதற்குப்பதிலாக சிறு வொர்க் ஷாப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சண்டை முடிந்த பிறகு இறக்குமதிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டன. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது கூட "கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே நல்லவேலை செய்யக்கூடிய நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள், எந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் திறமை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார்கள். மேனாட்டில் உள்ள தொழிலாளிகளைப் போல வேலைசெய்யும் திறமை உள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டிலும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களை ஒன்று சேர்த்து தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு பண உதவி அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் உழைப்பைக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையின் மூலம் அவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் பணம் உதவி செய்தால் அவர்கள் காரியங்களை சாதிக்க முடியும். அவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருப்பது பணம். ஆதலால் அரசாங்கம் அதை உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சிறு தொழில்களும், கைத்தொழில்களும் எவ்வளவு இருக்கின்றன வென்று சர்வே செய்து அவைகளுக்கு பண உதவி செய்யவேண்டும். ஜப்பானிலே சிறு சிறு கைத்தொழிலுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு அளித்து வருகின்றன. அதேமாதிரியாக சிறு சிறு கைத்தொழிலுக்கு நமது அரசாங்கமும் பணம் உதவி அளித்து ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4th April 1956] [Sri M. Palaniyandi]

இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் தோல்பதனிடும் தொழில் ஒரு முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிறது. அத் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களாகிய சக்கிலிகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் உழைப்பைக் கொடுத்து, தோலைப் பதனிட்டு தங்கள் வாழ்நாளைக் கழிக்கிறார்கள். மிகவும் வறுமை நிலையில் வாடுகிறார்கள். உழைப்பது அவர்கள்; ஆனால் பெறுவதெல்லாம் முதலாளிகள். குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்று கஷ்ட ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால், அவர்கள் சமூகம் முன்னேறும். அவர்களிடை வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கும் வழி ஏற்படும். அவர்களிடம் முதலாளிகள் நல்ல உழைப்பை வாங்கிக்கொண்டு, வெளிநாடுகளுக்கு பதனிடப்பட்ட தோலை ஏற்றுமதி செய்து நல்ல லாபம் அடைகிறார்கள். இந்த ஏழைத் தொழிலாளருக்கு கூட்டுறவு மூலம் அரசாங்கம் பண உதவி செய்தால் அவர்களின் நிலைமையும் மாறும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கும், வியாபாரம் செய்வதற்கும் தைரியம் ஏற்படும். அவர்களால் நடத்தப்படும் தொழில்களிலோ, வியாபாரத்திலோ வரும் லாபம் எல்லாம் வேறு யாருக்கும் போய்ச் சேராமல், அவர்கள் கைக்கே போய்ச் சேரும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு சரியானபடி கூலி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் சரியானபடி வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகையால்தான் இந்த கைத்தொழில் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டி யாதாஸ்தின் பிரகாரம் எல்லா இடங்களிலும் சரியானபடி நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது தொழிலைப்பற்றிய எவ்விதமான சர்வேயும் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எந்தெந்த விளைபொருள்களை வைத்துக்கொண்டு எந்தெந்த தொழில்களை நடத்தமுடியும். எந்தெந்த வியாபாரத்தை செய்யமுடியும். அப்படி வியாபாரம் செய்தால் எந்தெந்த பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய முடியும், என்பதைப்பற்றிய சர்வே தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தச் சிறு கைத் தொழில்கள் மூலம் மக்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும். இந்த ஏழைத் தொழிலாள மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri V. R. NAGARAJAN**: Mr. Speaker, Sir, I welcome this Bill, for more reasons than one. Firstly when we are laying considerable emphasis on the development of small-scale and cottage industries in the Second Five-Year Plan it is but appropriate that such a measure is introduced to give encouragement to small-scale and cottage industries. At present, Sir, the Director of Industries and Commerce has no powers to grant aid under the State Aid to Industries Act, 1922. All applications for grant of aid will have to be placed before the Board of Industries. I am a member of the Board of Industries. The Director of Industries and Commerce has often told us that a lot of time is taken up in sanctioning aid irrespective of the amount involved, as every application for aid has to be considered and disposed of by the Board of Industries only. It will be very advantageous if the Director of Industries and Commerce and his subordinates are entrusted with the power of sanctioning grants. I am glad that the relevant provision in the original Act is being amended in this Bill with a view to empower the Director of Industries and Commerce to grant aid to any cottage or small-scale industry up to an amount or value not exceeding twenty-five thousand rupees and to empower the

[Sri V. R. Nagarajan] [4th April 1956

subordinate officials to grant aid up to an amount not exceeding ten thousand rupees. I hope, as a result of passing this amendment, it will be possible to set up a net work of cottage and small-scale industries in the State. At present, Sir, large loans like Rs. five lakhs or Rs. ten lakhs are given for starting heavy industries like Vanaspathi industry. Instead of locking up huge sums in such useless ventures, the Government would do well to grant aid to a number of useful small-scale and cottage industries. Any help given by Government to start small-scale industries will be of considerable help to villagers in our State. With regard to the handloom industry also, this amending legislation will go a great way in providing the much needed help to a large number of handloom weavers in the State.

This Bill, Sir, seeks to amend section 6 of the old Act also so that subsidy may be granted for the conduct of research or for the purchase of implements or machinery or for any other specific purpose. It is not only our duty to help the growth of small-scale industries and cottage industries but we must also give encouragement to those who conduct research in the matter of development of small-scale industries. The amendment brought forward by the Government will be very useful for carrying out this purpose.

This Bill seeks to amend section 20 of the main Act so as to enable the Government to give help for marketing of products in the possession of any industrial business or enterprise. The amendment reads as follows :—

"(iii) after clause (g), the following clauses shall be added, namely :—

(h) from assisting any industrial business or enterprise in the purchase of implements or machinery;

(i) from assisting in the marketing of products in the possession of any industrial business or enterprise."

Even though, in our State, very many industries have been started, adequate facilities have not been provided on a decent scale for the marketing of the goods produced. Even though our producers are very successful in producing goods needed by the consumers, still, as there are not adequate marketing facilities, they are not able to push their goods into the market. In the case of mraketing commercial crops like cotton, groundnut, etc., lack of facilities for marketing the products is very keenly felt. In my own district of South Arcot, there is a very big co-operative society dealing in marketing groundnut. There are branches of the society established in the different taluks of the district. These societies gather groundnut from the various producers of groundnut in their area and market them. This amendment is a very useful one and will go a long way in helping persons who are not able to find market for the goods produced by them.

On the whole, the provisions of this Bill will conduce to the development of small-scale and cottage industries and I welcome the Bill.

4th April 1956]

Sri P. K. GOPALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, while welcoming this Bill, I would like to make a few remarks. This Bill makes provision for liberalizing the conditions for the grant of loans and aids to cottage and small-scale industries. Nowadays cottage industries are being organized on a co-operative basis. I want, Sir, that special preference should be given in the matter of giving aid to small-scale and cottage industries organized on a co-operative basis. Now, most of the cottage industries started by individuals are not flourishing. But they are bound to be a success if they are organized on a co-operative basis. I therefore want the Government to make a provision that preference in the matter of granting aid will be shown to cottage industries and small-scale industries organized on a co-operative basis. In Malabar many cottage industries are being organized on a co-operative basis. For example, co-operative societies have been organized for producing jaggery. The Government have given permission to tap coconut jaggery juice only to these co-operative societies. But these societies which have been started for the manufacture of jaggery are now facing very many difficulties on account of competition from the sugar and gur industries. If the Government give suitable aid to these cottage industries, they will be able to tide over the difficulties and flourish.

Then, Sir, there is the mat-making industry in Malabar district. Here mat is made out of screwpine. This industry gives employment to thousands of women all over the district. This industry will flourish very much if it is organized on a co-operative basis. The women at present are able to earn only three to four annas for a day's labour. If only Government give liberal aid to this industry and enable it to be organized on a co-operative basis, this industry will flourish very much and the workers employed in this industry will also get a living wage. The Government must take steps to help this industry because it is giving occupation to thousands of women in Malabar.

Then, there is the coir industry. Government are now thinking in terms of organizing coir industry also on a co-operative basis. 11-45 a.m.
In the Second Five-Year Plan, the Government want to organize about fifty co-operative societies in Malabar for coir industry. But, there is very little provision made for granting aid to these societies. With the passing of this Bill, I hope the Government will be in a position to give proper aid to coir co-operative societies. If proper aid is given, these societies can absorb not only thousands but even lakhs of workers who are engaged in that industry. This is one of the most important industries scattered throughout the coast-line of Malabar and if that industry is organized on a co-operative basis and if proper aid is given, unemployment in the coastal regions of Malabar can be solved to an extent though not in full. So, some of these industries which can be organized on a co-operative basis should be organized as such and Government should always give preference to co-operative societies whenever they want to give aid to these industries.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [4th April 1956

Secondly, let me deal with the agriculture side also. Our Prime Minister has dealt with the position of organizing agriculture also on a co-operative basis. That alone will help to mechanise our agriculture. The fragmentation of land is one of the acute problems that faces our country and that can be solved only through organizing co-operative farming. If only the Government include the agricultural co-operatives also in the sphere of granting aid under this Bill, then there will be incentive among peasants to organize agricultural co-operatives and organize agriculture in a mechanised way. So, I hope that proper amendment will be brought from the Government side itself to include agricultural co-operatives in the purview of granting aid with reference to small-scale industries. Then only, agricultural co-operatives will be in a position to buy agricultural implements and utilize them for improving agriculture and production. Government should see that fragmentation of holdings is avoided and agriculture organized on a co-operative basis. If that is done, it will be a great step undertaken by the Government. Production is bound to increase and the peasants will also be benefited. I hope that in the purview of this Bill, Government will include necessary provision for granting aid to co-operatives and not to individual peasants with regard to small-scale and cottage industries. I once again request the Government to see that several of the cottage industries which give occupation to thousands of people in the State and especially in Malabar are surveyed by them and they should see that they are organized on co-operative basis. They should see that co-operatives alone are given preference always in the matter of giving Government aid. With these words, I hope that this Bill, when enacted into law, will go a long way in helping our cottage and small-scale industries and also agriculture and will go a great way in dealing with the unemployment situation in the country.

11-50 a.m. * SRI O. KORAN: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചെറിയ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഈ ബില്ല് ചർച്ചചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ കാർഷികപ്രധാനമായ ഒരു രാജ്യത്തു കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യത്തെപ്പററി ഇന്നു ആരെയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ല. ഗവമ്മേണ്ടു അതു എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഏതെല്ലാം കുടിൽവ്യവസായങ്ങളാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളതു്, ഇനിയും ഏതെല്ലാം നടപ്പിൽവരുത്താൻ കഴിയും, ഇന്നുള്ള വ്യവസായങ്ങളെ എങ്ങിനെയെല്ലാം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ കഴിയും എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മേണ്ടു ശരിയായ ഒരന്വേഷണം നടത്തിയിട്ടില്ല. ഗവമ്മേണ്ടിനു അങ്ങിനെ വല്ല പരിപാടിയുമുണ്ടോ എന്നു ഈ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ ചോദ്യം ചോദിച്ച സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇല്ലെന്നുള്ള മട്ടിലാണ് ഉത്തരം നല്കിയിട്ടുള്ളതു്. അതിനുവേണ്ടി അടുത്ത കാലത്തെങ്ങും നടപടികളെടുക്കുവാൻ ആലോചനയില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങൾക്കും കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കും ധനസഹായം ചെയ്യുവാൻ ഗവമ്മേണ്ടു മുന്നോട്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു് സ്വാഗതാർഹമാണെങ്കിലും അത്തരം വ്യവസായങ്ങളെപ്പററി ശരിയായ കണക്കുകളും വിവരങ്ങളും കൈയിലില്ലാതെ നിയമമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയില്ല. ലോകത്തിലെ ഏററവും ചെറിയ രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായ ജപ്പാൻ ഏററവും മുന്നണിയിലുള്ള രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുള്ളതു് കുടിൽവ്യവസായങ്ങളുടേയും ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളുടേയും അഭിവൃദ്ധിമൂലമാണ്. പക്ഷെ നമ്മുടെ ഗവമ്മേണ്ടിനെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു

4th April 1956] [Sri O. Koran]

അന്വേഷണം നടത്താൻപോലും ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മലബാറിലെ ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളേയും കുടിൽവ്യവസായങ്ങളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചില പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

തൊഴിലില്ലായ്മ അങ്ങേയററം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് മലബാർ. അവിടെ നല്ല നിലയിൽ നടത്താൻ സാധിക്കുന്ന അനവധി കുടിൽവ്യവസായങ്ങളുണ്ട്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ചകിരി വ്യവസായത്തിന്റെ കാര്യം എടുത്തുപറയുകയുണ്ടായി. പശ്ചിമതീരത്തു വലിയ തോതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണ് ചകിരി വ്യവസായം. ഇനിയും വളരെയധികം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാദ്ധ്യതകളുള്ള ഒരു വ്യവസായവുമാണിതു്. അതിനെ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു വളരെക്കാലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതിനു ഇനിയും ഗവമ്മേണ്ടു മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടില്ല. ചകിരിവ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് പശ്ചിമതീരത്തിലെ ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകളുടെ ജീവിതാഭിവൃദ്ധി നിലകൊള്ളുന്നതു്. നാളികേരത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ചിരട്ട മുതലായവകൊണ്ടു കട്ടകൾ, കൌതുകവസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയുള്ളവ നിർമ്മിക്കാനും ഇതുവരെ യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തിയിട്ടില്ല. ചകിരി വ്യവസായത്തിനു സഹകരണസംഘങ്ങളേർപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള മററു വ്യവസായങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും.

മുള, ചൂരൽ മുതലായവകൊണ്ടു കൊട്ട, പായ് തുടങ്ങിയുള്ള സാധനങ്ങളുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഇന്നും മലബാറിൽ ധാരാളമായുള്ള ഒരു വ്യവസായമാണ്. കൃഷിത്തൊഴിലാളികളും ഹരിജനങ്ങളുമാണ് ഈ തൊഴിലുകളിൽ അധികവും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അവക്കു യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും ഇല്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്.

ഇന്നു ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു സഹായധനം കിട്ടുന്നതു് പണക്കാർക്കും ഗവമ്മേണ്ടിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിക്കുന്ന കൂട്ടർക്കും മാത്രമാണ്. കൈത്തൊഴിലാളികൾക്കും ഗ്രാമീണർക്കും ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നും സഹായം കിട്ടണമെങ്കിൽ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിച്ചാലേ പററൂ. ഈ നിയമം പാസ്സാക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ ഈ രാജ്യത്തു ഏതെല്ലാം കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നും ഏതെല്ലാം വ്യവസായങ്ങളെ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും കൂലങ്കഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്താൻകൂടി ഗവമ്മേണ്ടു മുന്നോട്ടു വരണമെന്നാണ് എനിക്കു പ്രധാനമായും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളതു്. എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരും സാധുക്കളുമായ തൊഴിലാളികൾക്കു ഈ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നു സഹായം കിട്ടാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടാകൂ.

മലബാറിലെ കൈത്തറി നെയ്ത്തുകാരുടെ പ്രശ്നം അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഇവിടെ ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൈത്തറിക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നു പരപ്പനങ്ങാടി, താനൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമടക്കം കോഴിക്കോട്ടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി ഭിക്ഷയെടുത്തു ജീവിക്കുകയാണ്. പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള ആളുകൾ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കുടിൽവ്യവസായമാണ് കൈത്തറി നെയ്ത്തു്. അതിനു യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും കിട്ടാത്തതുനിമിത്തം ആ തൊഴിലാളികളും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും ഇന്നു പിച്ചതെണ്ടിയും പട്ടിണി കിടന്നും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. അവർക്കു ഒരു പാത്രം കഞ്ഞിക്കു വകയില്ല. അവരുടെ വീടുകൾ കെട്ടിമേയാതെ മഴയിലൊലിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പട്ടിണി പോക്കാനും നാട്ടിൽ കിടന്നു പൊറുക്കാനുംപോലും സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളാണ് അവർക്കുള്ളതു്. അങ്ങിനെയുള്ള കൈത്തറിക്കാരെ കൂടി സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു സഹായധനം നൽകാൻ ഗവമ്മേണ്ടു മുന്നോട്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നു യാചകന്മാരായിക്കഴിയുന്ന എത്രയോ ആയിരം തൊഴിലാളികളെ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ അതുകൊണ്ടു സാധിക്കും.

മലബാറിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള മറെറാരു വ്യവസായമാണ് തീപ്പെട്ടി വ്യവസായം. തമിഴ്നാട്ടിലെ ശിവകാശി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്രയോ ആയിരം ആളുകൾ ഇന്നു തീപ്പെട്ടി വ്യവസായത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കുടിൽവ്യവസായമാണിതു്. മലബാറിലും തീപ്പെട്ടി

വ്യവസായം ഒരു യന്ത്രവൽകൃത വ്യവസായമെന്ന നിലക്കല്ലാതെ കുടിൽവ്യവസായമായി സംഘടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്രയോ ആയിരം ആളുകൾക്കു നല്ലൊരു തൊഴിലായിത്തീരും. ഇങ്ങിനെ എത്രയെത്ര കൈത്തൊഴിലുകളാണ് പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെ മലബാറിൽ നശിച്ചുകിടക്കുന്നതു ! ഈ വ്യവസായങ്ങളെയെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചു അവിടത്തെ ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മക്കു ഗവർമ്മെണ്ട് പരിഹാരം കാണാൻ മുന്നോട്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ നിയമം പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ചെറുകിട വ്യവസായക്കാർക്കും കൈത്തൊഴിലുകാർക്കും രക്ഷയുണ്ടാവൂ എന്നെടുത്തുപറഞ്ഞുകൊണ്ടും ഇത്രയും പറയാൻ സന്ദർഭം തന്നതിന്നു അങ്ങേക്കു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

11-55 a.m. * **SRI P. VENKATESA SHOLAGAR** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சிறு தொழில்களுக்குக் கடன் உதவி அளிக்கும் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நம் நாட்டில் பல தொழில்களை சர்க்கார் உரிமைப் படுத்தியும்கூட தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி அளிப்பதில் சமாதானம் இல்லை. சர்க்கரைத் தொழில் அபிவிருத்தி அடையவும் வேண்டிய வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஜீவாதாரமான உதவி செய்யக்கூடிய அளவிலே, சட்டத்தைத் திருத்தி அமைப்பது, மிக மிக வரவேற்கக்கூடிய விஷயமாகும். பலர் சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்குத் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கும், சுகாதார வசதிகள் பெறுவதற்கும் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் இச்சட்டம் உதவும் என்று நம்புகிறேன். சென்ற யுத்த காலத்திற்கு முன், கூப்பர் கலப்பை என்ற ஒரு வகை கலப்பை வெளி நாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டது. இப்போது அதே போன்ற ஒரு கலப்பை போஸ் கலப்பை என்ற பெயருடன் ராமனுதபுரத்தில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கலப்பை உற்பத்தி வெகு சுலபமான தொழிலாக இருந்த போதிலும் மிகுந்த பலன் தரக்கூடிய சாதனமாக இருக்கிறது. இது போன்ற சில பல தொழில்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இந்தத் தொழில்களுக்கு இப்பொழுது கொண்டு வரப்படும் திருத்த மசோதாவானது பெரிய உதவிகரமாய் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும் இந்தச் சட்டமானது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கும் உதவியாய் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இம்மாதிரியான தொழில்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுவதற்குச் சாதகமாய் இருக்கும். இப்பொழுது செல்வம் மிகுந்தவர்களும், பணம் படைத்தவர்களும், சிபார்சு உடையவர்களும்தான் இந்த "ஸ்டேட் எய்ட்" இண்டஸ்டிரிஸ் சட்டத்தின் மூலம் எல்லா உதவிகளையும் பெற்று வருகிறார்கள். ஒருவருடைய சிபார்சும் இல்லாமல் பெரிய சக்தி இல்லாமல், பணம் இல்லாமல் எந்தத் தொழிலையும் நிறுவதற்கு முயற்சி செய்தால் அது கைகூடுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி நடைமுறையிலே அதிகமாக ஏழைகளுக்குப் பயன் படாமல் இருக்கும் திட்டத்தை நாடு சுபிட்சமடைவதற்குக் கொண்டுவருவதாகக் கூறுகிறார்கள். காலப் போக்கில், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களிடம் சாதாரண ஜனங்கள் போய் நேரடியாக ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் முயற்சி எடுப்பதற்கு, ஒருவித கஷ்டமின்றி அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்கள் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு விவாதத்தில் இருக்கும் இந்த மசோதாவை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், கிராமக் கைத்தொழில்கள் முதலிய தொழில்கள் வளருவதற்கான வகையில், அவைகளை நடத்துபவர்களுக்கு நிறையக் கடன் உதவியும், "ஸப்ஸிடி.யும்" கொடுப்பதற்கு வகை செய்வதற்காக, ஏற்கனவேயுள்ள சட்டத்தைத் திருத்தி இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இப்போது, நாட்டில், குறிப்பாக, தொழில் அபிவிருத்தி அதிகமாக ஏற்படவேண்டும். தொழில்களை அபிவிருத்திசெய்து வேலையில்லாத் திண்

டாட்டத்தையும் போக்கவேண்டும். இந்த நோக்கங்களோடு நாடு முன்னேற்றப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை நாங்கள் மிகவும் வரவேற்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தின் மீது நடந்த விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும் போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் "இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் தேசத்திற்கு உகந்தவர்கள் அல்ல என்று கருதி, கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களை வெறுக்கிறார்கள். முதலாளிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்று கம்யூனிஸ்டுகள் பேசுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்று நாங்கள் கூறவில்லை. ஆனால் நாங்கள் கூறுவதெல்லாம், அவர்கள் கூறியது போலே, "இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள், தேசத்தின் நன்மையை உத்தேசித்து, தாங்கள் லாபமடைவதை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான முறையிலும், தேசம் முன்னேறுவதற்கு உதவுதற்கான முறையிலும், தொழில்களை நடத்தினால், இந்த முதலாளிகளை வளர்ப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை" என்பது தான். அந்த அடிப்படையில் சில அம்சங்கள் இந்த மசோதாவில் இருப்பதால், நாங்கள் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறோம். சர்க்காரிடமிருந்து கடன் உதவியோ, மற்ற உதவியோ பெறும் தொழிற்சாலைக்காரர்கள், சர்க்காரால் குறிப்பிடப்படக்கூடிய எண்ணிக்கை மாணவர்களுக்கு அந்தத் தொழில்களில் பயிற்சியளிக்கவேண்டும் என்று ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி பல மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி யளித்தால் இன்னும் பல தொழிற்சாலைகளை புதிதாக ஆரம்பிக்கமுடியும். சென்ற ஆண்டுகளில், இந்தச் சட்டம் அமலில் இருந்த போது, சர்க்காரிடமிருந்து கடன் உதவி பெறும் தொழிற்சாலைக்காரர்கள் அந்தப் பகுதிப் பணத்தை, எந்த அளவுக்கு மாணவர்களுக்கு பயிற்சியளிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி பரிசீலனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. தொழிற்சாலைக்காரர்கள் சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன்களை, தங்கள் சொந்த நலன்களையே பிரதானமாகக் கருதி, உபயோகித்திருக்கிறார்களா, அல்லது நாட்டின் நன்மையைக் கருதி, சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள பிரகாரம் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்திருக்கிறார்களா என்று பரிசீலனை செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எத்தனை மாணவர்களுக்கு தொழிற்சாலைக்காரர்கள் பயிற்சியளித்திருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இனிமேலாவது, இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது, சர்க்காரிடமிருந்து கடன் உதவி பெறும் தொழிற்சாலைக்காரர்கள் தங்கள் சொந்த நலன்களுக்கே பணத்தை உபயோகிக்காமல் நாட்டின் நலன்களுக்காக உபயோகிக்கும்படி செய்வதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது தொழில்களை விஸ்தரிப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது இந்த சபையோரின் கவலையாகவும், சர்க்காரின் பொறுப்பாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். முன்பே பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று சொல்லமுடியாது.

மேலும், சட்டத்தை liberalize பண்ணுகிறதாகச் சொல்லும்போது, எந்த அளவுக்கு தொழிற்சாலைகாரர்களுக்கு அதிக உதவி கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். குறைந்தபட்ச உதவி ரூபாய் ஐந்து லட்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைத் தொழில், சிறு கைத்தொழில் முதலிய தொழில்களாக இருந்தால் ரூபாய் 25,000 உதவியளிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சலுகையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, ஒரு சிலர் பூராப் பணத்தையும் தாங்களே பெற்றுக்கொண்டு மற்ற தொழிற்சாலைக்காரர்கள் உதவி பெற முடியாமல் செய்துவிடலாம். இதைத் தடுப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் வகை செய்யப்படவில்லை. இதைத் தடுக்காவிட்டால், நாட்டில் வளரவேண்டிய எல்லாத் தொழில்களும் வளரமுடியாது ; கடன் உதவி பெற வேண்டிய பல தொழிற்சாலைக்காரர்கள் கடன் உதவிபெறமுடியாத நிலை

ஏற்படலாம். ஆகவே எல்லாத் தொழில்களும் வளருவதற்காக, கடன் உதவி தேவைப்படும் எல்லாத் தொழிற்சாலைக்காரர்களுக்கும் பணம் கிடைப்பதற்கு மசோதாவில் வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாத இறுதியில் தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களில் புயல் வந்தது. அங்கே புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய சக்தி பூராவையும் அந்தப் பக்கங்களில் திருப்பிவிட்டார்கள். அம்மாதிரிச் செய்துவிட்டு, தாங்கள் அந்த மக்களுக்கு தாராளமாக உதவி செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மீண்டும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வதற்காக, சில விதிகளைத் திருத்தி, அவர்களுக்குக் கடன் தாராளமாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. உடனடியாக நிவாரணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தும்கூட, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட அனேக மக்களுக்கு உதவி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனைபேருக்கு இதுவரை கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சமீபத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லும் போது, மன்னார்குடித் தாலுகாவிலிருந்து 4,000 பேர்கள் கடன் கோரி மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களில் 70 பேருக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ. மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த மாதிரி, "சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன் உதவி துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படாமலிருக்கப்பதற்காக, நாங்கள் ஜாக்கிறதையாக இருக்கிறோம், ஜாக்கிறதையாக இருக்கிறோம்" என்று சொல்லிக்கொண்டு, வெகு ஜாக்கிரதையாக இருந்து, ஒருவருக்கும் உதவியளிக்காமலிருட்பதும் கூடாது. ஆகவே, எந்த அளவுக்கு தொழிற்சாலைகாரர்களுக்கு பண உதவியளிக்கும் விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்; எந்த அளவிற்கு உதவ வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு உதவ வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எல்லாத் தொழிற்சாலைகாரர்களுக்கும் பண உதவி கிடைக்கும், எல்லாத் தொழில்களும் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தியடையும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில்களின் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்காக, தொழில்களுக்கு சர்க்கார் உதவியளிப்பதற்காகக் கொண்டுவந்துள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் தேசீயப் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமானால், உள் நாட்டுத் தொழில்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நம் நாட்டில் வளர்ச்சியடைந்து வரக்கூடிய தொழில்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கரை காட்டி, அந்தத் தொழில்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக, அவர்களுக்கு பண உதவியும் அளித்தால், நமது நாட்டில் எல்லாத் தொழில்களும நிச்சயமாக வளரும்; மேலும், நமது நாட்டில் உற்பத்தியாகிற பொருள்களையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் நமது நாட்டு மக்களிடையே வளரும். நம் நாட்டில், சாதாரணமாக, க்ஷவரம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட, வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற பிளேடுகளைத்தான் வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெரும்பான்மையோருக்கு இருந்துவருகிறது. அது தான் நீண்ட நாட்களுக்கு உபயோகப்படும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே பரவிவருகிறது. அத்தகைய எண்ணம் தவறானது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக, ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் அரையணாவுக்கு ஒரு பிளேடு வீதம் விற்கக்கூடியவாறு பிளேடுகளைத் தயாரிக்க முடியும் என்று நிரூபித்துக் காட்டினார்கள். அந்த பிளேடுகளையும் பல மாதங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தமுடியும். இம்மாதிரியான தொழில்களுக்கு நம் நாட்டில் சர்க்கார் உதவி செய்யவில்லை. இம்மாதிரியான பல தொழில்களை

நடத்துவதற்கு ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் முன்வந்தும், அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவியளிக்காததால், அவர்கள் அந்தத் தொழில்களை நடத்த முடியவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான், அவர்கள் அதிருப்தியடைந்து, 12-01 a.m. சில வருடங்களுக்கு முன்பு, சென்னையில் பல கட்சிகளைக் கொண்ட மகா நாடு ஒன்றைக் கூட்டி, அந்த மகா நாட்டில் தாம் தயாரித்த மலிவான ரேடியோ செட்டுகளையும், கெடியாரம், பிளேட் இன்னும் பல பொருள்களையும் உடைத்தெறிந்தார்கள். தொழிலிலே ஜி. டி. நாயுடு அவர்களுக்கு அனுபவம் அதிகம். ஆனால், சர்க்கார் அக்கறை காட்டவில்லை என்ற அதிருப்தியோடு அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். இப்பொழுது இத்தகைய திருத்த மசோதா வருவதால் திரு. ஜி.டி. நாயுடு அவர்களைக் கொண்டு எப்படி யாவது சிறு தொழில்களை விருத்தி செய்யவேண்டும். அவருடைய உதவியைக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்தால் சிறு தொழில்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

மேலும், சென்னையிலே மவுண்ட் ரோடிலே இருக்கிற இண்டஸ்ட்ரியல் ம்யூஸியத்திற்கு திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் தலைவராக இருந்து வருகிறார். அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு சர்க்கார் ஐயாயிரம் ரூபாய் சன்மானம் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. ஒரு லட்ச ரூபாயாகவாவது அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இடத்திலே மியூஸியம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே விற்பனைப் பிரிவும் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலே கைத்தொழில்களின்மூலம் உற்பத்தியாகும் பலவிதமான சாமான்கள் அங்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாமான்கள் குறைந்த செலவில் தயாரிக்கப்பட்டு நியாயமான விலையிலே விற்கப்படுகின்றன. தேசீயத்திலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், நம்முடைய நாட்டுத் தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்கள் எல்லாம் அந்தப் பொருள்களை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். வெளிநாட்டுப் பொருள்களை பகிஷ்கரிக்கும் அளவுக்கும் உள் நாட்டுப்பொருள்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்கும் அங்குள்ள பொருள்களை பெருமையோடு வாங்குகிறார்கள். பொருட் காட்சி நடத்தும் இடங்களிலெல்லாம் மேற்படி ஸ்தாபனத்தார் தங்களுடைய இண்டஸ்ட்ரியல் மியூஸியத்திலுள்ள பொருள்களை கண்காட்சிச் சாலைகளில் வைக்கிறார்கள். பொதுமக்களெல்லோரும் இம்மாதிரி பொருள்களை வாங்கி உபயோகிக்கும் அளவில் பொருட்காட்சிச் சாலைகளில் எல்லாம் வைத்து பிரபலப்படுத்துகிறார்கள். இதற்கு போட்டியாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அஸோஸியேஷன் என்று ஒரு ஸ்தாபனத்தை உண்டாக்கி யிருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் மியூஸியத்திற்குப் போட்டியாக வருகிற அளவுக்கு அது இயங்கிவருகிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் மியூஸியத்திற்கு எந்தவிதமான இடையூறும் ஏற்படாத முறையிலே ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அஸோஸியேஷன் இயங்க வேண்டுமென்றும், மியூஸியத்தை நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கவேண்டுமென்றும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், சிறு சிறு தொழில்களுக்கு நிதி வழங்கும்போது இந்த தொழில் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக வழங்கினால் நலமாக இருக்கும். நல்ல அனுபவசாலியாகவுள்ள திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சர்க்காரத் தரப்பிலுள்ள திரு. ராஜம் ராமசாமி போன்றவர்களும் அந்த ஸ்தாபனத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். Director of Industries அவர்களும் இதில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். சிறு சிறு தொழில்களுக்கு சர்க்கார் நிதி வழங்கும்போது இந்த ஸ்தானத்தின் மூலமாக வழங்கினால் தொழில்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. ஆர். நாகராஜன் அவர்கள் பேசியதுபோல், வனஸ்பதி தொழிற்சாலைக்காக சர்க்கார் பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, தொழில் இன்னும் ஆரம்பமாகவில்லை. அந்தப் பணத்தை திரும்பி வாங்கிவிடும் அளவிலே

ஏற்படலாம். ஆகவே எல்லாத் தொழில்களும் வளருவதற்காக, கடன் உதவி தேவைப்படும் எல்லாத் தொழிற்சாலைக்காரர்களுக்கும் பணம் கிடைப்பதற்கு மசோதாவில் வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷம் நவம்பர் மாத இறுதியில் தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களில் புயல் வந்தது. அங்கே புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய சக்தி பூராவையும் அந்தப் பக்கங்களில் திருப்பிவிட்டார்கள். அம்மாதிரிச் செய்துவிட்டு, தாங்கள் அந்த மக்களுக்கு தாராளமாக உதவி செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மீண்டும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் புனர்நிர்மாணம் செய்வதற்காக, சில விதிகளைத் திருத்தி, அவர்களுக்குக் கடன் தாராளமாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. உடனடியாக நிவாரணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தும்கூட, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட அனேக மக்களுக்கு உதவி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனைபேருக்கு இதுவரை கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சமீபத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது, மன்னார்குடித் தாலுகாவிலிருந்து 4,000 பேர்கள் கடன் கோரி மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களில் 70 பேருக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ. மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த மாதிரி, "சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன் உதவி துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படாமலிருக்கப்பதற்காக, நாங்கள் ஜாக்கிறதையாக இருக்கிறோம், ஜாக்கிறதையாக இருக்கிறோம்" என்று சொல்லிக்கொண்டு, வெகு ஜாக்கிரதையாக இருந்து, ஒருவருக்கும் உதவியளிக்காமலிருப்பதும் கூடாது. ஆகவே, எந்த அளவுக்கு தொழிற்சாலைகாரர்களுக்கு பண உதவியளிக்கும் விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்; எந்த அளவிற்கு உதவ வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு உதவ வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எல்லாத் தொழிற்சாலைகாரர்களுக்கும் பண உதவி கிடைக்கும், எல்லாத் தொழில்களும் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தியடையும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***Sri A. GOVINDASAMY NAYAGAR**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில்களின் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்காக, தொழில்களுக்கு சர்க்கார் உதவியளிப்பதற்காகக் கொண்டுவந்துள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் தேசீயப் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமானால், உள் நாட்டுத் தொழில்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நம் நாட்டில் வளர்ச்சியடைந்துவரக்கூடிய தொழில்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கரை காட்டி, அந்தத் தொழில்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக, அவர்களுக்கு பண உதவியும் அளித்தால், நமது நாட்டில் எல்லாத் தொழில்களும நிச்சயமாக வளரும்; மேலும், நமது நாட்டில் உற்பத்தியாகிற பொருள்களையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் நமது நாட்டு மக்களிடையே வளரும். நம் நாட்டில், சாதாரணமாக, க்ஷவரம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட, வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற பிளேடுகளைத்தான் வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பெரும்பான்மையோருக்கு இருந்துவருகிறது. அது தான் நீண்ட நாட்களுக்கு உபயோகப்படும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே பரவிவருகிறது. அத்தகைய எண்ணம் தவறானது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக, ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் அரையணாவுக்கு ஒரு பிளேடு வீதம் விற்கக்கூடியவாறு பிளேடுகளைத் தயாரிக்க முடியும் என்று நிரூபித்துக் காட்டினார்கள். அந்த பிளேடுகளையும் பல மாதங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தமுடியும். இம்மாதிரியான தொழில்களுக்கு நம் நாட்டில் சர்க்கார் உதவி செய்யவில்லை. இம்மாதிரியான பல தொழில்களை

நடத்துவதற்கு ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் முன்வந்தும், அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவியளிக்காததால், அவர்கள் அந்தத் தொழில்களை நடத்த முடியவில்லை. இதன் காரணமாகத்தான், அவர்கள் அதிருப்தியடைந்து, 12-01 a.m. சில வருடங்களுக்கு முன்பு, சென்னையில் பல கட்சிகளைக் கொண்ட மகா நாடு ஒன்றைக் கூட்டி, அந்த மகா நாட்டில் தாம் தயாரித்த மலிவான ரேடியோ ஸெட்டுகளையும், கெடியாரம், பிளேட் இன்னும் பல பொருள்களையும் உடைத்தெறிந்தார்கள். தொழிலிலே ஜி. டி. நாயுடு அவர்களுக்கு அனுபவம் அதிகம். ஆனால், சர்க்கார் அக்கறை காட்டவில்லை என்ற அதிருப்தியோடு அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். இப்பொழுது இத்தகைய திருத்த மசோதா வருவதால் திரு. ஜி.டி. நாயுடு அவர்களைக் கொண்டு எப்படி யாவது சிறு தொழில்களை விருத்தி செய்யவேண்டும். அவருடைய உதவியைக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்தால் சிறு தொழில்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

மேலும், சென்னையிலே மவுண்ட் ரோடிலே இருக்கிற இண்டஸ்ட்ரியல் ம்யூஸியத்திற்கு திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் தலைவராக இருந்து வருகிறார். அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு சர்க்கார் ஐயாயிரம் ரூபாய் சன்மானம் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. ஒரு லட்ச ரூபாயாகவாவது அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இடத்திலே மியூஸியம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே விற்பனைப் பிரிவும் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலே கைத்தொழில்களின்மூலம் உற்பத்தியாகும் பலவிதமான சாமான்கள் அங்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாமான்கள் குறைந்த செலவில் தயாரிக்கப்பட்டு நியாயமான விலையிலே விற்கப்படுகின்றன. தேசீயத்திலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், நம்முடைய நாட்டுத் தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்கள் எல்லாம் அந்தப் பொருள்களை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். வெளிநாட்டுப் பொருள்களை பகிஷ்கரிக்கும் அளவுக்கும் உள் நாட்டுப்பொருள்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்கும் அங்குள்ள பொருள்களை பெருமையோடு வாங்குகிறார்கள். பொருட் காட்சி நடத்தும் இடங்களிலெல்லாம் மேற்படி ஸ்தாபனத்தார் தங்களுடைய இண்டஸ்ட்ரியல் மியூஸியத்திலுள்ள பொருள்களை கண்காட்சிச் சாலைகளில் வைக்கிறார்கள். பொதுமக்களெல்லோரும் இம்மாதிரி பொருள்களை வாங்கி உபயோகிக்கும் அளவில் பொருட்காட்சிச் சாலைகளில் எல்லாம் வைத்து பிரபலப்படுத்துகிறார்கள். இதற்கு போட்டியாக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அஸோஸியேஷன் என்று ஒரு ஸ்தாபனத்தை உண்டாக்கி யிருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் மியூஸியத்திற்குப் போட்டியாக வருகிற அளவுக்கு அது இயங்கிவருகிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் மியூஸியத்திற்கு எந்தவிதமான இடையூறும் ஏற்படாத முறையிலே ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அஸோஸியேஷன் இயங்க வேண்டுமென்றும், மியூஸியத்தை நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கவேண்டுமென்றும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், சிறு சிறு தொழில்களுக்கு நிதி வழங்கும்போது இந்த தொழில் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக வழங்கினால் நலமாக இருக்கும். நல்ல அனுபவசாலியாகவுள்ள திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சர்க்கார்த் தரப்பிலுள்ள திரு. ராஜம் ராமசாமி போன்றவர்களும் அந்த ஸ்தாபனத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். Director of Industries அவர்களும் இதில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். சிறு சிறு தொழில்களுக்கு சர்க்கார் நிதி வழங்கும்போது இந்த ஸ்தானத்தின் மூலமாக வழங்கினால் தொழில்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. ஆர். நாகராஜன் அவர்கள் பேசியதுபோல், வனஸ்பதி தொழிற்சாலைக்காக சர்க்கார் பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, தொழில் இன்னும் ஆரம்பமாகவில்லை. அந்தப் பணத்தை திரும்பி வாங்கிவிடும் அளவிலே

[Sri A. Govindasamy Nayagar] [4th April 1956

சர்க்கார் யோசித்து வருவதாக நமது தொழில் மந்திரி கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். பணத்தைத் திருப்பி வாங்காமல் சர்க்காரோ அல்லது கூட்டுறவு முறையிலோ வனஸ்பதித் தொழிற் சாலையை எடுத்து நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே அதிகமாக மணிலாக்கொட்டை உற்பத்தியாகிறது. மூலப்பொருள் ஏராளமாக அங்கு கிடைப்பதால் அங்கு ஒரு வனஸ்பதித் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் நன்மை ஏற்படும்; வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழியும், விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலையும் உயரமுடியும். ஆகையால், வனஸ்பதித் தொழிற்சாலையை தனி ஸ்தாபனத்தார் ஆரம்பிக்காவிட்டால், சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும், அந்த வட்டார மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்கின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே பண்ணுருட்டியில் கையினால் பொம்மை செய்யும் தொழில் நடந்துவருகிறது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்வர்களுக்குப் போதுமான பண வசதி இல்லாததாலும், அரசாங்கத்தினிடமிருந்து எந்தவிதமான உதவி இல்லாத காரணத்தாலும் தொழில்கள் நசிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கம் உதவி செய்தால் பொம்மை செய்யும் தொழில் பண்ணுருட்டியில் அபிவிருத்தியடையும். திண்டிவனம் தாலூகாவில் பொம்மையப்பாளையம் என்ற கிராமத்தில் இருக்கிற ஆண் பெண் அனைவரும் பொம்மை செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தென்னை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதியில் கயிறு தயாரிக்கும் தொழில்களை இப்பொழுது ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். மலையாளத்தில் எப்படி கயிறு தயாரிக்கும் தொழில் நடந்து வருகிறதோ அதே அளவுக்கு தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கயிறு தயாரிக்கும் தொழிலில் மக்கள் ஈடுபட்டிருப்பதால், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் சர்க்கார் உதவி செய்து, அந்தத் தொழிலுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே கடலூர் பழைய டவுனில் O.P.C. ஆயில் ரிபைனரி ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மணிலா எண்ணெய் சுத்தம் செய்யும் ஸ்தாபனம் அது. அதற்குத் தனிப்பட்ட முதலாளியால்தான் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுவருகிறது. அரசாங்கம் இதற்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த ஆயில் ரிபைனரியை மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தில், "சர்க்கார் இதற்கு வேண்டிய உதவியை அவசியம் செய்யும்" என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்தி, இதுபோன்ற புதிய புதிய ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான முறையிலே ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே ஆயில் டெக்னாலஜி ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் விளையக்கூடிய எண்ணெய் வித்துகளிலிருந்து நன்மை பெறுவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I find that there has been an unanimous welcome to this Bill from all sides of the House. That is because this will encourage the small-scale and village industries. Particularly during the Second Five-Year Plan, it is necessary to utilize all the talents available in this sector for the purpose of increasing our productive capacity. Many

4th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

good artisans and many good workmen to-day find it impossible to establish a workshop or a foundry or a factory for want of capital. I hope, Sir, that this measure will help all those people to get the necessary capital for establishing these workshops and foundries. I may assure hon. Members of the House that we will do our best to see that all deserving cases will get help under the amended provisions of this measure.

The hon. Member, Sri Gopalakrishnan, was making a suggestion that the agricultural co-operative concerns also should be helped under this measure. Sir, this is a Bill under which the Director of Industries and Commerce will be in charge of the functions of distributing the various loans and assistance to the industrial concerns. Therefore, it will not possible to include the agricultural sector also in this Bill. Further, separate measures will be taken for the purpose of encouraging the co-operative sector in the field of agriculture. Therefore, I do not think that it is necessary to insert such a provision in this Bill. I hope the House will accept the motion and also pass the Bill unanimously.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956) as passed by the Legislative Council be taken into consideration." 12-10 p.m.

The motion was put and carried and the Bill was considered.

Clauses 2 and 4 and clause 3 were put and carried.

Clause 5.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I have given notice of an amendment to this clause.

MR. SPEAKER : I understand that the hon. Member has given the amendment in the office only just now. Anyway, he can speak on the clause.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : The object of my amendment is to include agricultural co-operative society within the meaning of "small-scale industry". The hon. Minister said in the couse of his reply that this Act will be administered by the Director of Industries and Commerce and that agriculture and industry could not be combined. My suggestion was to see that agriculture was organized into an industry. In the civilized society of to-day, the difference between agriculture and industry is becoming narrower and narrower, because agricultural operations are carried on a mechanised basis. Therefore the distinction between agriculture and industry can be removed and agricultural co-operative society may also be included within the meaning of "small-scale industry". This suggestion was made by me with a view to give an incentive to farmers for organizing agricultural co-operatives and to see that agriculture also was organized on an industrial basis, as these steps will be of immense help.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated why I am unable to accept the suggestion. I do not think we can mix it up with this Bill. I may assure the hon. Member that we will certainly keep this suggestion in mind and provide necessary funds for the improvement of agriculture.

The clause was put and carried.

Clauses 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 and 13 were put and carried.

Clause 14.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : The conditions, restrictions and limitations which the State Government may lay down may be placed on the table of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They will always be placed on the table.

The clause was put and carried.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்தின் மூலம் குடிசைத் தொழில்களுக்கு சகாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் உற்பத்தியாகும் சில பொருள்கள் இயந்திரசாலைகளிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. உதாரணமாக, மானமதுரையில் குடிசைத் தொழிலாக சிமெண்ட் குழாய்களை ஒரு குடும்பத்தார் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அதே சிமெண்ட் குழாய்களை உற்பத்தி செய்ய இயந்திர சாலை வைத்து நடத்தும் ஒரு கோடீஸ்வரரால் பல இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் நடத்தப்பட்டு அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் மேற்படி குழாய்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இப்பொழுது சர்க்கார் குடிசைத் தொழிலாக சிமெண்டு குழாய்கள் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு எவ்வளவு பணச் சகாயம் கடனாக உதவிய போதிலுங்கூட, குடிசைத் தொழிலாக நடத்தி வரும் இவர்கள், இந்தச் சமான்களை உற்பத்தி செய்வதற்குச் செலவிடும் பணத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைவான தொகையைச் செலவழித்து பெரு முதலாளிகள் அதே குழாய்களை இயந்திர மூலம் உற்பத்தி செய்ய சகாயங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விதம் இருக்கும்போது குடிசைத் தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் என்ன விலைக்கு விற்றால்தான் கட்டுமோ அந்த விலைக்கு மிகக் குறைந்த விலையிலேயே அவர்கள் தங்களுடைய சாமான்களை மார்க்கெட்டில் விற்பதற்குத் தயாராக வந்து, இவர்களுடன் போட்டி போட்டு, குடிசைத் தொழில்களை நசுங்கச் செய்த பிற்பாடு, தாங்கள் ஏகபோக உரிமையை அடைந்து, தங்கள் சாமான்களை, விலை உயர்த்தி பெருத்த லாபத்திற்கு விற்கலாமென்ற நோக்கத்துடன் பெரு முதலாளிகள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அநீதியான போட்டிக்கு இடம் இருக்கக் கூடாது. மானமதுரையில் மாணிக்கம் அண்டு ஸன் குடும்பத்தார் வேறு சில குடும்பங்களை தங்களுடைய உதவிக்குச் சேர்த்துக் கொண்டு சிமெண்டுக் குழாய்களைத் தயாரித்து வருகிறார்கள்.

இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலின் கொடூரத்தினால் கண்மாய்கள் உடைந்து, மடைகள் சீரழிந்து போய் விட்டதினால் சிமெண்ட் குழாய்கள் அங்கு ஏராளமாக வேண்டியிருக்கின்றன. சர்க்காரே மராமத்து வேலைகளைக் கைக் கொண்டிருப்பதால் சர்க்காரே சிமெண்ட் குழாய்களை வாங்கி மராமத்து வேலைகளைச் செய்யும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சிமெண்டுக் குழாய்களுக்கு ஏராளமாக கிராக்கி இருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து, இயந்திரங்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்பவர்கள் தங்களுடைய சாமான்களை மிக மிகக்

குறைந்த விலைக்கு சர்க்காருக்குக் கொடுக்க முன்வந்து குடிசைத் தொழில்கள் நடத்திவருபவர்களை எப்படியாவது நசுக்கி விடவேண்டும் என்று முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், தாங்கள் கடன் மாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது; அநீதியான போட்டியை ஏற்படுத்தி சிறு தொழிலாளிகளை நசிக்கி விடும்படியாக முயற்சி செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு வசதியையும் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, தாங்கள் மராமத்துக்காக வாங்க வேண்டிய சிமெண்ட் குழாய்களுக்கு குடிசைத் தொழில்களாக வேலைசெய்து வருபவர்கள் எவ்வளவு சர்க்காருக்கு ஸப்ளை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு ஸப்ளையையும் செய்த பிற்பாடுதான், உபரியாக வேண்டிய சாமான்களை இயந்திரசாலைகளில் உற்பத்தி செய்பவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அப்படி அனுஷ்டித்தால்தான் பெரிய அளவில் இயந்திரத்தின் மூலம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளிகளுடைய கெட்ட நோக்கம் நிறைவேறாமல், குடிசைத் தொழிலை விருத்தி செய்து அதன் மூலம் வயிறு பிழைக்கவேண்டுமென்று முயற்சித்து வரும் சில குடும்பத்தார்கள் முன்னுக்கு வர முடியும். ஆகையால், இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி அநீதியான போட்டி, இயந்திர சாலைகளை நடத்துபவர்களினால் ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்பட்டாலுங்கூட குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் சாமான்களுக்கே முதல் சலுகைகாட்டி, சர்க்கார் அந்தச் சாமான்களை வாங்கி, அவர்களிடமிருந்து உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் வாங்கியபிற்பாடு, மீதி தேவைப்படும் சாமான்களைத்தான் பெரு முதலாளிகளிடமிருந்து வாங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்பதாக கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் சொன்ன விஷயம் பூராவையும் நான் 12-19 a.m.
முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சாதாரணமாக வெளி நாட்டிலிருந்து வரக் கூடிய சாமான்களின் விலையைக் கட்டுப் படுத்துவதற்கு டாரிப் கமிஷன் இருக்கிறது. அதைப் போலவே இப்பொழுது உள்நாட்டில் பல தொழில்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஹ்யூம்பைப் போன்றவைகள் உள்நாட்டில் செய்யப்படுகின்றன. இந்தியன் ஹ்யூம்பைப் கம்பெனி இந்தியா பூராவும் தொழில் நடத்தி வருகிறது. அப்படி தொழில் நடத்திவரும்போது அவர்கள் சிறிய தொழில் செய்யக் கூடியவர்களை நசுக்கும் வகையில் வழிவகை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாகாணங்களில் விலை குறைவாக வைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். வேறு மாகாணத்தில் அதிகப்படியான விலை வைத்து விற்கிறார்கள். அதனால் இந்த மாகாணத்தில் நடைபெற்று வரும் சிறிய தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் ஹ்யூம்பைப் முதலியவைகள் செய்வதற்கு வேண்டிய நல்ல மண் கிடைக்கிறது. அதை பயன்படுத்திக் கொண்டு இங்குள்ள தொழிலாளர்கள் பைப்கள் செய்து வந்தால் அவர்களுடன் பெரிய கம்பெனிகள் போட்டி போடுகின்றன. அதனால் அரசாங்கம் முன் வந்து சிறிய கைத்தொழில்காரர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்வதோடல்லாமல் அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்காமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரிப்ராக்டரி தொழில் நடத்துகிறார்கள். சிமெண்ட் பைப்கள் ரயில்வேக்களுக்கும் மற்ற வேலைகளுக்கும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகளில் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அண்டர் க்ரௌண்ட் ட்ரெயினேஜ்க்கு வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழில் நமது மாகாணத்தில் குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது. மற்றும் போர்சிலின் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் வளம் பெறச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவோ முன் வரவேண்டும். வெளி மாகாணங்களோடு அவர்களால் போட்டிபோட முடியாது. அதனால்

[Sri M. Palaniyandi] [4th April 1956

இந்த அரசாங்கம் அந்தத் தொழில்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். அதை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. இதை நமது பொருள் அமைச்சர் பார்த்து அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டில் பாக்ஸைட் கிடைக்கிறது. மாங்கனிஸ் கிடைக்கிறது. வெளியே போகவேண்டியது இல்லை. இவைகளை வைத்துக் கொண்டு உருக்கு ஆலைகளில் பிராக்டரியையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். குடிசைத் தொழில் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை கிடைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூலமாக டைரெக்டர் அப் இண்டஸ்ட்ரீசுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கடன் கொடுப்பதில் கையாளப்படும் முறை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் கடன் கொடுக்கும்போது சம்பந்தப்பட்ட தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு சொத்து இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. கடன் வாங்கக் கூடிய பணத்திற்கு அதிகமான சொத்து இருக்கிறதா, கடன் கொடுத்தால் அது திருப்பி வாங்க வசதி இருக்குமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடனுக்குத் தக்க மதிப்பு இருக்கிறதா என்றும் பார்க்கிறார்கள். சில சமயங்களில் அப்படி கடன் கொடுத்தாலும் கடன் திருப்பி வராமல் இருந்தால் கடன் கொடுத்தவராக இருந்தால் அவரையோ அல்லது கடன் கொடுக்க சிபாரிசு செய்தவராக இருந்தால் அவரையோ அந்த கடனுக்குப் பொறுப்பாளி என்று அரசாங்கம்கருதுகிறது. அதனால் அவர்கள் தாங்கள் கொடுத்த கடனுக்கு பொறுப்பாளிகளாகி விடுகிறார்கள். இவ்விதம் பொறுப்பாளிகள் என்று கருதுவதால் அந்த அதிகாரிகள் கடன் கொடுக்க முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால் கடன் கேட்கிறவர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் கடன் வாங்கக் கூடிய மதிப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்று அறிவதற்கு இஞ்சினியர்களும், கலெக்டர், டிபார்ட்மெண்ட் தாசில்தார்கள், ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் வருகிறார்கள். இதன் மத்தியில் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு கொடுத்த கடன் திருப்பி வராமல் இருந்தால் கடனை சிபாரிசு செய்த அதிகாரியின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் அதிகாரிகள் கடன் கொடுக்க சிபாரிசு செய்வதில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிபந்தனை இருக்கக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கலெக்டர் ஏதாகிலும் கடன் திரும்பி வருவதற்கு வசதி இல்லை என்று எழுதி விட்டால் அவனுக்கு கடனே கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. தொழில் நடத்துகிறவர்கள் உண்மையிலேயே கடன் வாங்கிக் கொள்ள வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது நடைபெற்று வருவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் மேலதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்தவராக இருந்தாலும் அல்லது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தெரிந்தவர்களாக இருந்தாலும்தான் கடன் வாங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. மற்றப்படி சாதாரண மக்களுக்கும் நியாயமாக தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கும் கடன் கிடைப்பது என்பது அரிதாக இருக்கிறது. காரணம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம்தான். நமது நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமானால் அந்த நிர்ப்பந்தம் இருக்கக் கூடாது. கடன் கொடுக்கும்போது சொத்து மதிப்பு இருக்கலாம். இரண்டு மூன்று அல்லது பத்து வருஷங்கள் கழித்து அந்த மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடலாம். அதனால் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன அதிகாரியின் பேரிலோ அல்லது கடன் கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்த அதிகாரியின் பேரிலோ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் இருந்தால், நியாயமாக தொழில் நடத்துவதற்கு

4th April 1956] [Sri A. Ratnam]

கடன் வாங்க இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Clauses 15, 16, 16-A, 17 and 18 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956) as passed by the Legislative Council, be passed.

MR. SPEAKER: Motion moved:

"That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956) as passed by the Legislative Council, be passed.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, துர்ப்பாக்கிய வசமாக நான் இந்த மசோதா எடுத்துக் கொண்டபோது ஆரம்பத்தில் இல்லை. இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தேன். அந்த திருத்தத்தை ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாடியே கொடுத்திருந்தாலும் அதை எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் என்னை ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் இந்த மசோதாவை முதன் முதலில் இந்த சட்ட சபைக்குக் கொண்டு வராமல் கவுன்சிலில் முதலில் கொண்டு வந்து பாஸ் பண்ணிக் கொண்டு அதன் பிறகு இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அதை தவிர்க்க முடியாமல் போய்விட்டது. இந்த மசோதாவில் அதிகப்படியாக பரிசீலனை செய்யவேண்டியது இல்லாவிட்டாலும் சில விஷயங்களை விளக்குவதற்கு அதை செலெக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். அந்தத் திருத்தத்தை இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போய் விட்டது. டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீசுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல நோக்கத்துடன் தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். புதிய தொழில் ஆரம்பிக்கக் கூடியவர்களுக்கு இந்த மசோதா எந்த விதமான வழிவகையும் செய்யவில்லை. ஆனால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் முதல் போட்டு கைத்தொழில் ஆரம்பிக்கக் கூடிய முதலாளிகளுக்குத்தான் இந்த மசோதா வழிவகை செய்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளம் அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது வேறு விதங்களிலோ அல்லது மானியம் கொடுத்தோ நாம் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கூடியவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். இந்த நல்ல நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட். மசோதாவானது புதிதாக ஆரம்பிக்கப் போகிற மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்காது. ஏனென்றால் கடன் கேட்டால் கடன் வாங்குவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. கடன் கொடுப்பதில் பல சிக்கல்களைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் தொழில் வளம்பெற கைத்தொழில்களையும் குடிசைத் தொழில்களையும் ஆரம்பித்தால் ஒழிய இந்த மசோதாவானது நல்ல முறையில் பயன்படாது. நல்ல முறையில் பலன் அளிக்காது. அவைகளைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்குத்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். கைத்தொழிலையும் குடிசைத் தொழிலையும் ஆரம்பிப்பதற்கு எந்தந்த வழிவகை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் திருத்தங்கள் கொடுத் 12-26 p.m.

திருந்தேன். குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் அதிலும் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க திட்டம் போடுகிறார்கள், உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் சரியான முறையில் கைத்தொழில்கள் நடைபெறவில்லை. எந்த விதத்திலும் அபிவிருத்தி அடைந்ததாக இல்லை. யார் கைத்தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முன்வந்தாலும் அவர்களுக்கு எந்த முறையிலும் நன்மை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வருகின்றன. அவைகள் கவனிக்கப்படவே இல்லை. கடன் வேண்டும் என்று ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வந்தாலும் அவைகள் அப்படியே கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்படி அநேகம் மனுக்கள் போடப்பட்டு அவைகள் கட்டி வைக்கப் பட்டிருப்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். 200-க்கு மேற் பட்ட மிஷின்களை வைத்துக் கொண்டு தொழில் நடத்திக் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் கடன் வேண்டும் என்று கேட்டும் அவர்களுக்கு இன்னும் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தானே செலவு செய்து பல தொழில்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு அவர்கள் வாங்கிய கடனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வட்டியைக்கூட திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமையில் இவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு திருத்தங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றிருந்தேன். கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. இந்த மசோதாவில் பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளை செய்வதற்கு சர்க்கார் சீக்கிரத்தில் முன் வருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். இன்றைக்கு குடிசைத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதையும் பாஸ் பண்ணப் போகிறோம். அதனால் இதைப்பற்றி அதிகம் பேசுவதற்கு இல்லை. கடன் வாங்குவதில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தை எடுத்து விடவேண்டும் என்று மட்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் மற்றொரு திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்களே கொண்டு வந்து இதை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பிற்பட்ட மக்களும் அதிகப்படியான வசதி அடைவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-35 p.m. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்து பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். பித்தான் போன்றவைகளை குடிசைத் தொழில் மூலம் பண்ணுவது என்றால் ஒரு பித்தான் விலை காலணா ஆகும். ஆனால் அணாவுக்குப் பத்து பித்தான்கள் கிடைக்கும்படியாக வெளி நாடுகளில் இயந்திரத்தின் மூலம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நம் நாட்டிலும் கூட அந்த இயந்திரங்களை தருவித்து இந்த மாதிரியான சிறிய சாமான்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். இதனைத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும்படியாக விட்டு அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்க இடமளிக்கக் கூடாது. சர்க்காரே இவற்றை நடத்தி ஏழை மக்களுக்கு எல்லாம் நன்மை உண்டாக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இது மூன்றும் வாசிப்பாகையால் நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. சர்க்கார் இவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதுடன் அமர்கிறேன்.

SRI V. MUTHU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சிறு குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழை ஹரிஜன மக்கள் தான். கூடை, பாய், பெட்டி போன்றவைகளை எல்லாம் செய்கிறார்கள். ஸ்ரீ ரத்தினம் சொன்னது போல இந்த ஏழை மக்களுக்கு குடிசைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கு நேரிடையாகக் கடன் உதவி அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. பல குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஹரிஜன மக்களுக்கு உதவி செய்வது அரிதாக இருக்கிறது. ஆகையால் நான் வேண்டிக் கொள்வது என்ன

வென்றால், குடிசைத் தொழில்களில் ஈடு பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு எல்லாம் நபர்ஜாமீன் பேரிலோ, பொருள் ஜாமீன் பேரிலோ கடன் உதவி செய்ய தேவையான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சட்டம் அதற்கு பொருந்த வில்லை என்றால் சட்டத்தையே திருத்தவும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR**: Sir, Clause 18 of the Bill seeks to give retrospective effect to the provisions of the Bill. It says—

"Any aid given to any industrial business or enterprise by the State Government from the Consolidated Fund of the State or out of the funds placed at the disposal of the State Government by the Central Government or any other authority after the 26th September 1953 shall be deemed to have been given under the provisions of the principal Act, as amended by this Act . . ."

The latter portion seems to nullify the effect of the earlier portion. The latter portion of the clause says—

" . . . and all the provisions of that Act as so amended shall, with effect from the commencement of this Act, apply to the aid so given".

This latter portion therefore does not give it retrospective effect. The intention of the clause seems to be to give retrospective effect to the provisions of the Bill. But the latter portion of the clause denies such retrospective effect. This seems to be the interpretation in my opinion. If I am not correct, it is left to the Government to have the clause as it is.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மசோதாவில் உள்ள எட்டாவது ஷரத்தின் நான்காவது பகுதியில், விண்ணப்பங்களைப் பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்து யோசனை சொல்வதற்காக ஜில்லாக்களில் கமிட்டி ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரிவை உபயோகித்து கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்ற தகவல் எனக்குத் தெரியாது. அப்படி ஏற்படுத்தப்படாமலிருந்தால் உடனடியாக அம்மாதிரி கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி கடன் வினியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, in regard to clause 18 which we have already passed, I am afraid Sri Krishnaswami Ayyangar is a little bit late in saying what he said. This clause was considered by the other House and this House also has considered it. This clause has also been scrutinized by the authorities. I do not see there is any inconsistency. Anyhow, I shall look into the matter.

As regards the speech made by Sri A. Ratnam, I may assure him that all genuine cases of applications for promoting industries will be considered by the Director of Industries and Commerce and aid will be given. But if anybody should like to take advantage of this Bill and get money for bogus purposes, whoever might be the person concerned, I am sure he will not get. If any individual case is brought to the notice of the Government where a genuine case

[Sri C. Subramaniam] [4th April 1956

has not been considered or where simply because a particular person is concerned, whether he is a member of the Assembly or anybody else, he has been granted any aid under the provisions of this Bill, and that aid has been given simply to favour him and not for the purpose of promoting an industry, the Government will take severe and strict action in the matter. Therefore, the hon. Member may rest assured that nobody will be able to get undue advantage under
12-40 p.m. the provisions of the Bill and get aid. Mr. Ratnam himself has a grievance in this matter but that should be left as an individual grievance. I have looked into the matter and my view is that it cannot be treated as a grievance and that the refusal is unjustifiable. As far as the other provisions are concerned, I may assure him that it is the intention of the Government to see that this measure promotes small scale and cottage industries. It is only from this point of view that the provisions of this measure will be worked out and I hope we will have the co-operation of the entire House in seeing that all abuses are avoided. If any abuses are noticed, I request hon. Members to bring them to the notice of the Government so that proper action may be taken. That is all I have got to say.

Mr. SPEAKER: The question is—

"That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 1 of 1956) be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE PUDUKKOTTAI (SETTLEMENT OF INAMS) AMENDMENT BILL, 1956 (L.C. BILL NO. 1 OF 1956),* AS PASSED BY THE COUNCIL.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956 (L.C. Bill No. 2 of 1956) as passed by the Council be taken into consideration."

This is a very simple measure. In section 6 of the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 it is provided that two estates should be excluded from the scope of the Act. Now, it is found that there is no justification for the exclusion of these two estates from the scope of the Act. That is why, we are now bringing forward this measure to amend section 6 of the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955. I do not think there is any controversial point with regard to the provisions of this Bill.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

"That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956 (L.C. Bill No. 2 of 1956) as passed by the Council be taken into consideration."

* Printed as Appendix II on page 606 infra.

4th April 1956]

The motion was put and carried and the Bill was considered. Clauses 2, 1 and the Preamble were put and carried.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956 (L.C. Bill No. 2 of 1956) be passed.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS COMPULSORY LABOUR (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 3 OF 1956)—*cont.*

Mr. SPEAKER: We shall now take up clause by clause consideration of the Bill. The Hon. Minister for Finance will now move the official amendments to clause 2.

Clause 2.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"*For* the first sub-clause of clause 2 of the Bill, *substitute* the following:—

'6. *Liabiliy of persons refusing to contribute labour to the maintenance of irrigation and drainage works*:—

(1) Every person owning lands served by any irrigation or drainage work or any work connected therewith shall, whenever required by public notice by the head of the village under the orders of the Tahsildar or other superior revenue officer, contribute labour for repairing or properly maintaining such irrigation or drainage work or for repairing or properly maintaining any work connected with such irrigation or drainage work;'."

"*Add* the following sentence to sub-clause (5):—

'Such liability shall, as far as practicable, be apportioned among such persons in proportion to the extent of the lands actually served by the irrigation or drainage work or other work in connexion with which the contribution of labour was required'."

"*Omit* sub-clause (7)."

I shall just explain the scope of the Bill. In the Kudimaramath Bill, it is not only the owners and persons interested in the land that are called upon to contribute labour but other persons also who are by custom liable and bound to contribute labour for the purpose of repairing a drainage or a channel. Objection was taken that whatever might have been the justification in the past, in the present set up it would be unfair to ask a person who has nothing to do with the land and who has no interest in the land to contribute his labour for the purpose of repairing a drainage or a channel. Therefore, when this matter came up for consideration, the Government asked for postponement of the consideration of the Bill.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

[Sri C. Subramaniam] [4th April 1956

Now, after full consideration, the Government have brought in the amendments moved by me wherein the liability is limited to persons who have got interest in the land and will not extend to such persons who were contributing their labour before by custom even though they did not have any interest in the land. This amendment is in accordance with the wishes expressed by hon. Members on the floor of the House. I submit that clause 2 as amended may be accepted.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member Sri C. Kandaswami who has given notice of two amendments to this clause is absent and therefore, his amendments are deemed to have been withdrawn. May I know whether hon. Member Sri A. Ratnam is moving his amendments in view of the comprehensive amendments moved by the Hon. Leader of the House?

SRI A. RATNAM: Sir, I am not moving my amendments.

12-50 p.m. * SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move amendment Nos. 14, 15, 16 and 20 standing in my name, namely:—

"In item (3) between the words 'pay' and 'such sums' occurring in line 23 of page 2, *insert* the words 'to the head of the village or other servant of the Government entrusted with the work of collection of land revenue."

"In item (5)—

(*a*) before the word 'preceding' occurring in line 39 of page 2, *insert* the word 'last'.

(*b*) after the words 'apportion such expenses' and before the words 'among the persons' occurring in line 42 of page 2, *insert* the words 'and the value of labour not contributed'; and

(*c*) *omit* the words 'and also determine the value of the labour not contributed occurring in lines 43–44 of page 2."

"In item (6) for the words 'on demand' occurring in line 46 of page 2, *substitute* the words 'within a week from the date of service on the person liable, of a written demand specifying the amount due."

For sub-section (1) of proposed section 6, *substitute* the following:—

"6. *Contribution of labour for the maintenance of irrigation and drainage works*:—

(1) Every person owning an interest other than that of a simple mortgagee or a charge-holder in lands served by any irrigation or drainage work or any work connected therewith shall whenever required by the recognized head of the village wherein the lands are situate, by public notice issued under the orders of the Tahsildar or other superior Revenue Officer, contribute labour for repairing or properly maintaining such irrigation or drainage work or for repairing or properly maintaining any work connected therewith."

4th April 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

I do not propose to move Amendment No. 21 standing in my name.

SRI P. SELVARAJ: I second the amendments, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The clause as well as the amendments are before the House for discussion now.

SRI A. RATNAM: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிற்கு சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து சில திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதில் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. குடிமராமத்து வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. முன்பு நிலச்சுவான்கள் நேரிடையாக வேலை செய்ய வர முடியாவிட்டால், நிலத்தில் வேலை செய்கின்ற ஆட்களுக்கு அன்றையக் கூலியைப் போல இரு மடங்கு கொடுக்க வேண்டு மென்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கார் அவர்களுடைய அன்றைய கூலியை மாத்திரம் கொடுத்து விட்டால் போதும் என்பது போலத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் தப்பிக் கொள்ள முடியும். நேரிடையாக வேலை செய்ய வராதவர்களிடமிருந்து இரு மடங்கு கூலி வசூலிப்பதே நல்லது.

மேலும் இந்த மசோதாவில் இருக்கும் வாசகம் ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஊரிலுள்ள ஒரு பெரியதனக்காரர் இன்னான் வேலைக்கு வர வேண்டுமென்று அறிவித்து விட்டால் போதும், கருப்பனும், சுப்பனும் கை கட்டிக் கொண்டு போய் வேலை செய்து வரும்படியாகக் கட்டுப்படுத்தும். இது மிக மிகப் பாதகம் ஆகும். இவை எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் இந்த மசோதாவை மேல் சபையில் பாஸ் செய்து விட்டு, இங்கே கொண்டு வந்திருப்பதனால் நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறேன். மேலும் இதை நிச்சயம் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி விடுவார்கள் என்று நம்பியதால் இது சம்பந்தமான பேப்பர்கள் ஒன்றும் எடுத்துவரவில்லை. ஆகவே சர்க்காரை ஏழை மக்களுக்கு இதனால் பாதகம் எதுவும் ஏற்படாத வகையில் இதில் பல திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இல்லையென்றால் இது சாதாரண ஏழை மக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட 12-55 p.m.
சமுதாய மக்களை எந்த வேலையாவது செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதாக இருக்கிறது. கூட்டு மராமத்து வேலை ம[illegible] மல்ல. இந்த வார்த்தைகள் நீக்கப்பட்டால் ஒழிய ஏழை சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய முடியாது. ஏதோ சென்னையிலே வாழும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்காக வேலை செய்யக் கூடிய வகையிலே இந்த மசோதா இருக்கும். ஏழை மக்களுக்கு தண்டனை விதித்து அவர் வேலை கட்டாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற தோரணையிலே இருக்கிறது.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: My amendment to sub-clause (1) of clause 2 is almost identical with the Government Amendment with this difference. The Government Amendment says "every person owning lands served by a certain work". Every person owning land may go to an owner who may not be in actual possession at all. He may not have direct interest in the improvement of the land. For instance a certain owner might have mortgaged his property with possession for a long period and the person who is directly interested in the land would be the mortgagee who is in possession and in such cases the person who should be fixed with liability in respect of the sums to be determined under the provisions should be the person who is

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [4th April 1956

in actual enjoyment of the property. If the Government Amendment is accepted, such a person would be exempted from liability and the actual owner who is not in possession of the property will be fixed with liability. That may not be fair. Therefore, I suggest an amendment as indicated in Amendment No. 20. Instead of saying every person owning land, I suggest 'every person owning an interest other than that of a simple mortgagee or a charge holder in lands served by any irrigation or drainage work.' That is the amendment I seek to move.

Then in sub-clause (3) of Clause 2, it is stated that the person liable should pay such amount as would be fixed. It does not state to whom the amount should be paid and my amendment seeks to mention the agency which should collect the amount. Therefore, I suggest "in item (3) between the words 'pay' and 'such sums' occuring in line 23 of page 2, insert the words 'to the head of the village or other servant of the Government entrusted with the work of collection of land revenue." Unless the agency which should make the collection is specifically mentioned here, there may be difficulties and that is why I suggest such an amendment.

Then Sir, in sub-clause (5), there is an expression as "preceding sub-section". The expression "preceding sub-section" evidently refers to the sub-section immediately preceding it. For the sake of greater precision, I would say before the word "preceding", add the word "last". The sub-clause may read as "last preceding sub-section."

Then, apportionment of the amount is referred to in sub-clause (5). The sub-clause (5) refers only to apportionment of expenses. But the apportionment has got to be made of expenses as well as the value of labour not contributed. In the previous sub-section, there is provision for determination of the value of labour not contributed and in this sub-clause provision should be made for the apportionment not only of the actual expenses incurred but also of the value of labour that ought to have been contributed by the person liable to contribute labour.

1 p.m.

Therefore, I propose the addition of the words "and the value of labour not contributed". Expenses alone are mentioned to be apportioned among the persons liable to bear them. On the other hand both the expenses and the value of labour not contributed will have to be apportioned among the persons concerned. Hence the amendment I suggest. Also, there is a provision made in sub-clause (3) for determining under all circumstances the value of labour not contributed. Therefore, there is no necessity for the repetition of such a provision in sub-clause (5) also. That is why I propose the omission of the words "and also determine the value of the labour not contributed."

Lastly, according to sub-clause (6), the officer who fixes the amount of liability goes to the spot and on demand the persons liable

4th April 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

are required to pay the amount so determined. Such a provision will cause hardship to the persons liable to pay the amount. In such cases a reasonable notice should be given of the amount to be paid and after giving such reasonable notice, an attempt should be made to collect the amount. That is why I propose—

"*For* the words 'on demand' occurring in line 46 of page 2, *substitute* the words 'within a week from the date of service on the person liable, of a written demand specifying the amount due.'"

He should know beforehand the amount to be paid and he should also be given some time, however short it may be. It is to achieve these objects, I move my amendments.

SRI S. RAMALINGAM: சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே மசோதா இருந்ததை விட இப்போது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தம் கொஞ்சம் முன்னேற்றமானது. ஏற்கனவே "All persons" என்று இருந்தது. அதாவது ஏதாவது வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டுமென்றால் Tahsildar எல்லாம் ஜனங்களையும் கூப்பிட்டு வேலை வாங்கலாமென்று இருந்தது. இதனால் ஏழை மக்களை கட்டாயப்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாமென்று நாங்கள் சொன்னதும், இப்போது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்த மாதிரி வேலையை செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இருப்பதும் ஏற்கனவே இருந்ததை விட முன்னேற்றம்தான் என்று சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I think Mr. Ratnam prepared his speech even before the Government moved their amendments. That is why he could not change the speech and delivered it. Otherwise, I could not really understand his speech because according to the amendment, it is only the owners of the land who are liable to contribute labour and not all persons concerned. As has been pointed out by Mr. Ramalingam, the objections raised on the floor of the House on a former occasion have been taken notice of and these amendments have been brought forward now.

Mr. Krishnaswami Iyengar raised a doubt about the words "the owner of the land" and wanted that other persons interested in it should also be brought into the picture. As far as we are concerned, the liability should be fastened to the owner. If anybody else is in possession of the land under a contract, it woud be a matter between the owner and the person in the possession of the land to get the contribution from a particular person concerned if he is entitled to contribution. Therefore, we cannot bring in persons who will be in possession of the land also under this Bill. That is why we have restricted it to the "owner of the land" only. So, in view of the fact that the Government are proposing an amendment to sub-clause (5) and removing sub-clause (7), I respectfully submit that none of the amendments moved by Mr. Krishnaswami Iyengar is necessary. All the mistakes pointed out by him can be rectified by the Government amendments. Therefore, I would request the House to approve this clause subject to the amendments moved by them.

[4th April 1956

DEPUTY SPEAKER: Is Mr. Krishnaswamy Iyengar withdrawing all his amendments?

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I am withdrawing all my amendments.

The amendments (Nos. 14, 15, 16 and 20) were, by leave of the House, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: Now I am going to put the Government amendments to the vote of the House.

The question is—

"*For* the first sub-clause of clause 2, *substitute* the following :—

'6. *Liability of persons refusing to contribute labour to the maintenance of irrigation and drainage works.* (1) Every person owning lands served by any irrigation or drainage work or any work connected therewith shall, whenever required by public notice by the head of the village under the orders of the Tahsildar or other superior revenue officer, contribute labour for repairing or properly maintaining such irrigation or drainage work or for repairing or properly maintaining any work connected with such irrigation or drainage work;' "

The amendment was put and carried.

The question is—

"*Add* the following sentence to sub-clause (5) :—

'Such liability shall, as far as practicable, be apportioned among such persons in proportion to the extent of the lands actually served by the irrigation or drainage work or other work in connection with which the contribution of labour was required.' "

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"*Omit* sub-clause (7)."

The amendment was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 1.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"In Clause 1, *for* the figures '1955', *substitute* the figures '1956'."

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In Clause 1, *for* the figures '1955', *substitute* the figures '1956'."

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

4th April 1956]

Preamble.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"*For* the words 'the Sixth Year of the Republic of India' occurring in the preamble, *substitute*, 'the Seventh Year of the Republic of India'."

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"*For* the words 'the Sixth Year of the Republic of India' occurring in the preamble, *substitute* 'the Seventh Year of the Republic of India'."

The amendment was put and carried.

The Preamble as amended was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 3 of 1956), as amended be passed."

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the Madras Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1955 (L.A. No. 3 of 1956), as amended be passed."

The Motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS (AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Mr. Deputy Speaker Sir, I beg to introduce the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill[*], 1956, and move— 1-10 p.m.

That the Bill be taken into consideration.

Under the provisions in Chapter VI of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, the Government may, if there are reasons to believe that a religious institution is being mismanaged, notify the same to be subject to the provisions of that Chapter. Under section 64 (4), every such notification shall remain in force for a period of five years from the date of its publication. No religious institution has been notified after the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, came into force on the 30th September 1951. But notifications had been issued in respect of several religious institutions under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926. By virtue of the provisions in section 103 (*c*) of the Act of 1951, these notifications are to remain in force for a period of five years from the 30th September 1951. The period of five years expires on the 30th September 1956. The notification of the institutions has resulted in great improvement in their administration, and for maintaining the administration at a satisfactory level, it is necessary to keep the notifications alive beyond a period of five years wherever necessary. Clause 2 of the Bill provides for these things.

[*] Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 29th February 1956.

[Sri B. Parameswaran] [4th April 1956

Under section 103 (*c*) of the Act, a notification published under the Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927) shall be in force for five years from 30—9—1951, the date of commencement of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951. As suitable provision for the continuance of these notifications has been made in new sub-section (4) of section 64 in clause 2 of the Bill, section 103 (*c*) requires suitable modification. Clause 3 of the Bill provides for this.

I have briefly indicated the main purposes and features of this small amending legislation, which is an urgent measure. I commend the motion of the acceptance of the House.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

" That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

SRI A. RATNAM : I am not moving the amendment of which I have given notice.

The clause was put and carried.

Clauses 3 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, I move—

That the Bill be passed.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956, be passed."

* SRI K. VENKATASWAMY NAIDU : Mr. Deputy Speaker Sir, notification of temples, which was provided for in the 1926 Act, is sought to be continued by this Bill. Besides, clause 2 of this Bill authorises the Government to continue the notifications issued under section 64 of the 1951 Act for a further period or periods not exceeding five years at a time. Generally notifications are issued only in respect of temples which are not properly administered. In these days of democracy and a certain amount of religious neutrality, we should as far as possible encourage the restoration of notified temples to those who have been in charge of them before the notification and enable them to carry on the administration properly under the supervision of the Government which is always available. The general impression is that the notified temples are better administered than the temples which are not notified. But this is not generally the case. While I admit that notification may be necessary in some cases, I submit that recourse to notification should be had only as a last resort. There should be very little interference from Government and notification should not be

4th April 1956] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

resorted to unless it is absolutely necessary. Even in respect of the notification, the period should not be extended beyond the first period of five years. The attempt should be to restore the temple to the appropriate authorities even within the period of five years. Administration by the people themselves is the best, proper and democratic method. When we supersede municipalities, we try to restore them as quickly as possible. In the same way, we should try to restore the notified temples to the people themselves. As far as possible we must encourage the non-official agency, because it will certainly do things in a manner which will be pleasing to the people. This is the point to which I wanted to draw the attention of the Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In the comprehensive Bill which is proposed to be brought before this House after six or seven months, the suggestion of the hon. Member will be carried out. In that Bill we propose to omit the clause relating to the extension of notification. I suppose that will satisfy the hon. Member. Because we will not be able to bring forward the comprehensive Bill within six months, there will be a lacuna if we do not retain this clause for six more months. That is why the Government thought it necessary to bring in this amending Bill. As I said, the suggestion made by the hon. Member will be borne in mind when the comprehensive Bill is framed.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

" That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—MOTION UNDER RULE 23 OF THE ASSEMBLY RULES *RE*. TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move the following motion—

" That rule 23 of the Madras Legislative Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, 5th April 1956."

The motion was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The remaining Bills will be taken up on Friday, 6th April 1956.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Brouchure entitled " Facts about State Trading in Food ".

[4th April 1956

APPENDIX I.

[Vide item VI (1) on page 572 supra.]

L.C. BILL No. 1 OF 1956.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Madras State Aid to Industries Act, 1922.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras State Aid to Industries (Amendment) Act, 1956.

2. *Amendment of the preamble to Madras Act V of* 1923.—In the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923) hereinafter referred to as the principal Act), in the preamble,—

(i) for the words " the Local Government " the words " the State Government ", and for the words " the Presidency of Madras ", the words " the State of Madras " shall be substituted; and

(ii) the expression " and whereas the previous sanction of the Governor-General has been obtained under section 80-A of the Government of India Act to the passing of this Act " shall be omitted.

3. *Substitution of the expression " Director of Industries and Commerce " for the expression " Director of Industries " in Madras Act V of* 1923.—In the principal Act, for the words " Director of Industries " wherever they occur, the words " Director of Industries and Commerce " shall be substituted.

4. *Amendment of section* 1, *Madras Act V of* 1923.—In section 1, sub-section (2), of the principal Act, for the words " the Presidency of Madras ", the words " the State of Madras " shall be substituted.

5. *Amendment of section* 1-*A*, *Madras Act V of* 1923.—In section 1-A of the principal Act,—

(i) for clause (i), the following clause shall be substituted, namely :—

" (i) ' cottage industry ' means an industrial business or enterprise carried on in any premises to which the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948), does not apply and includes dairy-farming, bee-keeping and keeping a poultryfarm.";

(ii) (clause (ii) shall be renumbered as clause (iii) and the following shall be inserted as clause (ii), namely :—

" (ii) ' small-scale industry ' means an industrial business or enterprise the capital invested in which does not exceed five lakhs of rupees."

6. *Amendment of section* 3, *Madras Act V of* 1923—

(i) In section 3, sub-section (1) (*a*) of the principal Act, *omit* the words " not less than ten and ".

(ii) In section 3, sub-section (1) (*b*) of the principal Act—

(*a*) *Omit* the word " and " occurring before the words " two by the members of the Madras Legislative Assembly ".

(*b*) After the words " Madras Legislative Assembly " *add* the words " and one by the members of the Madras Legislative Council ".

(*c*) After the words " Legislative Assembly " and before the word " respectively " insert the words " and the Secretary to the Legislative Council ".

(iii) In section 3, sub-section (4), of the principal Act, for the words " the Government, a local authority or a Railway Company ", the words " the Government or a local authority " shall be substituted.

7. *Amendment of section* 5, *Madras Act V of* 1923.—In section 5 of the principal Act.—

(i) in sub-section (1)—

(*a*) after clause (c), the following clause shall be inserted, namely :—

" (*cc*) small-scale industries, or "; and

(*b*) the proviso shall be omitted;

(ii) in the proviso to sub-section (2), for the words " Provided further that every recipient ", the words " Every recipient " shall be substituted.

8. *Amendment of section* 6, *Madras Act V of* 1923.—In section 6 of the principal Act, for clause (*c*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*c*) by paying a subsidy for the conduct of research or for the purchase of implements or machinery or for any other specific purpose."

9. *Amendment of section* 9, *Madras Act V of* 1923.—In section 9 of the principal Act, for the expression " 50 per cent ", the expression " 75 per cent " shall be substituted.

10. *Amendment of section* 10, *Madras Act V of* 1923.—Section 10 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section, and after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be added namely :—

" (2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the State Government may direct that any loan granted under this Act to any industrial business or enterprise shall not bear any interest."

APPENDIX I.

[Vide item VI (1) on page 572 supra.]

L.C. BILL No. 1 OF 1956.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Madras State Aid to Industries Act, 1922.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras State Aid to Industries (Amendment) Act, 1956.

2. *Amendment of the preamble to Madras Act V of* 1923.—In the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923) hereinafter referred to as the principal Act), in the preamble,—

(i) for the words " the Local Government " the words " the State Government ", and for the words " the Presidency of Madras ", the words " the State of Madras " shall be substituted; and

(ii) the expression " and whereas the previous sanction of the Governor-General has been obtained under section 80-A of the Government of India Act to the passing of this Act " shall be omitted.

3. *Substitution of the expression " Director of Industries and Commerce " for the expression " Director of Industries " in Madras Act V of* 1923.—In the principal Act, for the words " Director of Industries " wherever they occur, the words " Director of Industries and Commerce " shall be substituted.

4. *Amendment of section* 1, *Madras Act V of* 1923.—In section 1, sub-section (2), of the principal Act, for the words " the Presidency of Madras ", the words " the State of Madras " shall be substituted.

5. *Amendment of section 1-A, Madras Act V of* 1923.—In section 1-A of the principal Act,—

(i) for clause (i), the following clause shall be substituted, namely :—

" (i) ' cottage industry ' means an industrial business or enterprise carried on in any premises to which the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948), does not apply and includes dairy-farming, bee-keeping and keeping a poultryfarm.";

(ii) (clause (ii) shall be renumbered as clause (iii) and the following shall be inserted as clause (ii), namely :—

" (ii) ' small-scale industry ' means an industrial business or enterprise the capital invested in which does not exceed five lakhs of rupees."

6. *Amendment of section* 3, *Madras Act V of* 1923—

(i) In section 3, sub-section (1) (*a*) of the principal Act, *omit* the words " not less than ten and ".

(ii) In section 3, sub-section (1) (*b*) of the principal Act—

(*a*) *Omit* the word " and " occurring before the words " two by the members of the Madras Legislative Assembly ".

(*b*) After the words " Madras Legislative Assembly " *add* the words " and one by the members of the Madras Legislative Council ".

(*c*) After the words " Legislative Assembly " and before the word " respectively " insert the words " and the Secretary to the Legislative Council ".

(iii) In section 3, sub-section (4), of the principal Act, for the words " the Government, a local authority or a Railway Company ", the words " the Government or a local authority " shall be substituted.

7. *Amendment of section* 5, *Madras Act V of* 1923.—In section 5 of the principal Act.—

(i) in sub-section (1)—

(*a*) after clause (c), the following clause shall be inserted, namely :—

" (*cc*) small-scale industries, or "; and

(*b*) the proviso shall be omitted;

(ii) in the proviso to sub-section (2), for the words " Provided further that every recipient ", the words " Every recipient " shall be substituted.

8. *Amendment of section* 6, *Madras Act V of* 1923.—In section 6 of the principal Act, for clause (*c*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*c*) by paying a subsidy for the conduct of research or for the purchase of implements or machinery or for any other specific purpose."

9. *Amendment of section* 9, *Madras Act V of* 1923.—In section 9 of the principal Act, for the expression " 50 per cent ", the expression " 75 per cent " shall be substituted.

10. *Amendment of section* 10, *Madras Act V of* 1923.—Section 10 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section, and after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be added namely :—

" (2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the State Government may direct that any loan granted under this Act to any industrial business or enterprise shall not bear any interest."

11. *Omission of section 14-A, Madras Act V of 1923.*—Section 14-A of the principal Act shall be omitted.

12. *Amendment of section 15, Madras Act V of 1923.*—In section 15 of the principal Act, the proviso shall be omitted.

13. *Amendment of section 16, Madras Act V of 1923.*—In section 16 of the principal Act,—

(i) in the first paragraph, the words " of a grant of subsidy or " shall be omitted; and

(ii) the second paragraph shall be omitted.

14. *Amendment of section 17-A, Madras Act V of 1923.*—In section 17-A of the principal Act—

(i) for sub-section (1), the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (i) The Director of Industries and Commerce may, subject to such conditions, restrictions and limitations, if any, as may be laid down by the State Government, grant aid, in accordance with such rules as may be made under this Act for the purpose, to any cottage or small-scale industry up to an amount or value not exceeding twenty-five thousand rupees;

Provided that the Director of Industries and Commerce may, on the recommendation of the Board of Industries and subject to such conditions, restrictions, limitations and rules, as aforesaid, grant aid to any small-scale industry up to an amount or value not exceeding fifty thousand rupees.";

(ii) in sub-section (4), the figures and letter " 14-A ", shall be omitted.

15. *Insertion of the new section 17-B in Madras Act V of 1923.*—After section 17-A of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 17-B. *Grant of aid to cottage or small-scale industries by authorized officers.*—(1) The State Government may, by general or special order, authorize any officer or other person, subject to such conditions, restrictions and limitations, if any, as may be laid down by the State Government, to grant aid, in accordance with such rules as may be made under this Act for the purpose to any cottage or small-scale industry up to an amount or value not exceeding ten thousand rupees in each case; and may by general or special order withdraw such authority.

(2) The State Government shall also have power to control and revise the acts or proceedings of any officer or other person so authorised."

16. *Insertion of new section 18-A in Madras Act V of 1923.*—After section 18 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 18-A. *Exemptions.*—The State Government may, having regard to the value of the assets of any industrial business or enterprise or to the desirability of the State Government themselves granting aid directly to any industrial business or enterprise or if they consider that it would not be in the public interest to apply all or any of the provisions of this Act thereto, by order, exempt, subject to such conditions as they may think fit to impose, any industrial business or enterprise or class of industrial businesses or enterprises as they may specify in the order, from all or any of the provisions of this Act or of any rule or order made thereunder."

16-A. (i) In section 19, in sub-section (*b*), clause (15) of the principal Act, *for* the words, figures and letter " referred to in section 14-A ", *substitute* the words " to the industrial business or enterprise under the Act ".

(ii) In the proviso to section 19 of the principal Act, *for* the words " Legislative Assembly " wherever they occur, *substitute* the word " Legislature ".

17. *Amendment of section 20, Madras Act V of 1923.*—In section 20 of the principal Act,—

(i) in clause (*c*), for the words " Government officials or experts ", the words " Government officials, experts or others " shall be substituted;

(ii) after clause (*d*), the following clause shall be inserted, namely :—

" (*dd*) from assisting any industrial business or enterprise in any other manner which may be determined by the State Government;"

(iii) after clause (*g*), the following clauses shall be added, namely :—

" (*h*) from assisting any industrial business or enterprise in the purchase of implements or machinery;

(*i*) from assisting in the marketing of products in the possession of any industrial business or enterprise."

18. *Validation.*—Any aid given to any industrial business or enterprise by the State Government from the Consolidated Fund of the State or out of the funds placed at the disposal of the State Government by the Central Government or any other authority after the 26th September 1953 shall be deemed to have been given under the provisions of the principal Act, as amended by this Act, and all the provisions of that Act as so amended shall, with effect from the commencement of this Act, apply to the aid so given.

FORT ST. GEORGE, MADRAS-9,
28*th March* 1956.

C. D. NATARAJAN,
Secretary to the Council.

APPENDIX II.

[Vide item VI (2) on page 592 supra.]

L.C. BILL No. 2 OF 1956.

(As passed by the Council.)

A Bill to amend the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955.

WHEREAS it is expedient to amend the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 (Madras Act XXIII of 1955), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Act, 1956.

2. *Omission of section 6, Madras Act XXIII of 1955.*—Section 6 of the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 (Madras Act XXIII of 1955), shall be omitted.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 5th April 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Barnard Institute of Radiology

* *Short Notice Question No. 59.*—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the qualifications prescribed for the post of the First Physicist at the Barnard Institute of Radiology, Government General Hospital, Madras;

(*b*) whether the qualifications were modified subsequently;

(*c*) whether the present First Physicist possesses the prescribed qualifications;

(*d*) whether charges were framed and an enquiry held about the First Physicist and if so, with what result; and

(*e*) the reasons for transferring the First Physicist to Madurai?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (*a*) An honours degree in physics of a University in the State and the Ph.D. of the London University in Radiation Physics as applied to Medical Radiology.

(*b*) In 1951, for the Ph.D. degree, 'good research experience in Radiation Physics of not less than three years', was substituted.

(*c*) No, Sir. The present First Physicist possess only a B.Sc. (Pass) degree as basic qualification and an M.Sc. degree (examination by thesis) of the Benares University. He does not possess the qualifications prescribed for the post of First Physicist nor does he have the qualifications recognized by the Madras University to teach post-graduate students undergoing the University D.M.R. Course in the Barnard Institute of Radiology, Government General Hospital, Madras, organized in 1954.

(*d*) It was brought to the notice of Government, that Sri Krishnamurthi, formerly First Physicist, Barnard Institute of Radiology, Madras, was insubordinate and non-co-operative to his superior officer. An enquiry was held by the Dean, Government General Hospital, Madras, and on his report, Sri Krishnamurthi was strictly warned that he should not give room for further complaints and that if any complaints of insubordination or indiscipline were received against him in the future, he would be severely dealt with.

[5th April 1956

(*e*) With the opening of the Medical College at Madurai, a Cancer Unit was opened in the Erskine Hospital, Madurai, for which a post of First Physicist was *inter alia* sanctioned. Since there was not enough work in the Barnard Institute of Radiology for two Physicists, the post of First Physicist in the Institute was kept in abeyance. Sri Krishnamurthi who was holding the post of First Physicist in the Barnard Institute of Radiology, was transferred to Madurai to fill up the new post in the Erskine Hospital.

SRI V. BALAKRISHNAN : Why was the qualification modified, Sir, and even after the modification of the qualification, may I know why this gentleman has been appointed as the First Physicist when he is wanting so much in qualification?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Probably the qualification was modified because there was no other person available.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, does he draw the pay fixed for that grade even without that qualification, and is it a fact that there is a Government Order that even though he may be appointed to the post, he should not be given the pay that is fixed for a fully qualified appointee?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. He is given the pay of the First Physicist. As regards the second part of the question, I shall have the matter enquired into.

SRI V. BALAKRISHNAN : If my information is correct, will the Hon. Minister please see that steps are taken to see that he does not encroach upon the revenues of our State when he is ill-qualified for the post?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir, I shall have the matter enquired into.

Palar Scheme

* *Short Notice Question No.* 60.—SRI S. DAIVASIGAMONEY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) when the "Palar Scheme" for augmenting the drinking water-supply to Kancheepuram was examined; and

(*b*) whether the scheme has been implemented and if so at what stage the work is?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) The investigation of a pilot scheme of improvements to the water-supply for the Kancheepuram Municipality with the Palar river as the source was taken up in July 1952 and completed in April 1953.

(*b*) The first stage of the scheme comprising the following three sub-works was administratively sanctioned in February 1954 :—

(i) Sinking 12 feet diameter infiltration-*cum*-collecting well;

5th April 1956]

(ii) sinking 10 feet diameter man-hole well; and

(iii) laying an infiltration gallery 350 feet long.

Items (i) and (ii) were first taken up and the work was completed except for laying the cover slab. The work on item (iii) was not proceeded with as the ryots lower down the Palar objected to the Scheme on the grounds of irrigation

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, what is the amount that has been spent so far for examining the scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The expenditure so far incurred on the scheme is Rs. 17,601.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know, Sir, what are the water-supply schemes in regard to the municipalities in this State proposed to be undertaken this year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Notice, Sir.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are the Government aware that there is acute shortage of water-supply in Kancheepuram and, if so, would they give an assurance that the Palar Scheme will be expedited irrespective of the fact that there is some opposition from some of the ryots in surrounding areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The whole question is being examined and the remarks of the Chief Engineer are awaited.

Village chavadi at Tricarpur

* 3530 *Q.*—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representations, dated 17th October 1955, requesting for the construction of a village chavadi at Tricarpur in Hosdrug sub-taluk, South Kanara ; and

(*b*) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) A copy of the representation was communicated to the Collector of South Kanara. The Collector has stated that the work is likely to be taken up in the near future.

Black tank in Nagalapuram

* 3535 *Q.*—SRI G. GOVINDAN (on behalf of Sri M. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the land covered by the Black tank in Nagalapuram has been ordered to be distributed to the villagers of Mudiyur and its cheri for cultivation and construction of houses;

[5th April 1956

(b) if so, the extent of land available and the basis on which the land is proposed to be distributed; and

(c) whether the villagers have to pay the market value of the land; and if so, the rate?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) to (c) The proposals of the Collector of Chingleput for the rehabilitation of the displaced persons affected by the Araniar Project are now being examined by the Board of Revenue, and the recommendations of the Board of Revenue are awaited.

Harassment of Harijans

* 3539 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaint from the Harijans of Avanipur village of Tindivanam taluk, South Arcot district against the Village Maniam regarding the harassment of Harijans for the enjoyment of the poramboke lands which were made cultivable with the labour and money of Harijans; and

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Sub-Inspector of Police, Valapad

* 3543 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answers given to question No. 11 on 24th August 1955, the result of the enquiry conducted against Sri Mohandas, former Sub-Inspector of Police at Valapad in Malabar district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It has been established that the allegation that Sri Mohandas, formerly Sub-Inspector of Police, Valapad, was harassing the people is not true. The inquiry has however brought to light some other lapses on the part of the Sub-Inspector. He is being dealt with departmentally.

Co-operative Credit Societies

10 a.m. * 3544 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of co-operative credit societies that have been registered during the last financial year and the number in Madras City alone; and

(b) the number that were liquidated during the same year, with their names and the reasons for the liquidation?

5th April 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Number of co-operative credit societies registered during the last financial year—192.

Number of credit societies registered in Madras City—7.

(b) 28. The other particulars are furnished in the statement* appended.

SRI A. M. RATHNASWAMY: May I know how many Scheduled Caste co-operative societies were registered and how many were liquidated during the last financial year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I have already mentioned that the number of co-operative societies registered was 192 and the number liquidated 28.

SRI A. M. RATHNASWAMY: I wish to know how many Scheduled Caste co-operative societies were registered and how many were liquidated?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I cannot give that information now.

SRI A. M. RATHNASWAMY: There is a feeling in the minds of those in charge of the Scheduled Castes co-operative societies in the State in general and in the City in particular that on some pretext or other a number of Scheduled Caste societies are liquidated. Will the Government be kind enough to institute an enquiry into the matter and find out the causes that lead to the liquidation of Scheduled Caste co-operative societies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I do not understand what the hon. Member means by saying that 'on some pretext or other Scheduled Caste societies are liquidated'. On no pretext societies are liquidated. They are liquidated for adequate and proper reasons.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: When the policy of the Government is to open as many credit societies as possible even in villages, may I know the reasons why even the existing co-operative credit societies have been liquidated?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is a steady increase in the number of co-operative credit societies in the State taken as a whole. Societies which are not working properly are liquidated.

House-sites to Harijans in South Arcot district

* 3545 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the total extent of lands that have been assigned as house-sites to Harijans in South Arcot district during the current year?

* Printed as Appendix I on pages 712–716 infra.

[5th April 1956

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : An extent of 4·61 acres was assigned as house-sites to Harijans in South Arcot district during the year 1955. This is exclusive of lands acquired by the Harijan Welfare Department for assignment as house-sites to Harijans.

SRI A. RATNAM : 1955-ம் வருஷத்தில் 4·61 ஏக்கர் நிலம்தான் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார். இரண்டு வாரத்திற்கு முன்பு, கடலூர் தாலூகாவில் கொடமங்கலம் என்னும் இராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டு கொடுப்பதாக உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தும் இதுவரை கொடுத்திருப்பதாகக் காணோம். அதைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கவனிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : உத்தரவு போட்டிருந்தால் உத்தரவுக்கு அப்பால் அஸைன்மெண்ட் செய்யப்படும்.

SRI A. RATNAM : உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, உத்தரவு போனதாகத் தெரியவில்லை. எனவேதான் கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, இது சம்பந்தமாக உத்தரவு போடுவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் தப்பு 'இன்பர்மேஷன்' கொடுத்தார். அதையொட்டி நான் பதில் சொன்னேன். அந்தப் பதிலை நான் இப்பொழுது வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன்.

Housing of Government offices and schools

* 3546 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of private buildings in which the Government offices and schools in the Chingleput district are housed at present; and

(b) the total amount paid by the Government as rent for such buildings during the years 1953–54, 1954–55 and 1955–56?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) 155.

(b) Rs. 4,474 in 1953–54; Rs. 5,838 in 1954–55 and Rs. 6,547 in 1955–56.

Eviction of Harijans

* 3547 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 12th February 1956, from the Secretary, Scheduled Castes Federation, Rathapuram, Meenambakkam, Chingleput district, regarding the harassment and eviction of Harijans from Government poramboke land bearing Survey No. 59/3A, in Nanganallur, Meenambakkam;

(b) if so, whether any action has been taken thereon; and

5th April 1956]

(c) whether any alternative house-sites are available there for housing the Harijans?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir. A copy of the representation was however received by the Government from the Regional Assistant Commissioner for Scheduled Castes and promotion for

(b) & (c) The A. M. Jain College purchased certain lands occupied by a tannery in Nanganallur, Saidapet taluk. Consequent on this certain Harijan families residing on these lands encroached upon the adjoining lands S. No. 59. In their representation the Harijans have applied for the assignment of S. Nos. 59 and 70 which are Government poramboke lands. The college authorities have also applied for assignment of 8 acres in S. Nos. 59 and 70 for the purpose of constructing a hostel. The Government consider that this request of the college authorities may be complied with, after finding alternative accommodation for the Harijans. As no Government lands are available in the vicinity the Collector of Chingleput has been asked to submit proposals for the acquisition of alternative private lands, for provisions of house-sites to the Harijans.

SRI A. RATNAM : நங்கநல்லூர் பக்கத்தில் இருக்கும் இந்த நிலம் சென்னை சர்க்காருக்குச் சொந்தமானதா ? மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமானதா ? ஜெயின் கல்லூரிக்கு 50 எக்கரா நிலம் வரையில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலம் ஒதுக்கியிருக்கும்போது, இப்பொழுது புறம்போக்கு நிலத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் வேறு இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த இடத்தில் ஆல்டர்னேடிவ் ஸைட் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஆல்டர்னேடிவ் ஸைட் கொடுக்க கலெக்டருக்கு நாங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அவரும் தக்க இடம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். கூடிய சீக்கிரத்திலே ஆல்டர்னேடிவ் ஸைட் கொடுக்கப்படும். ஜெயின் கல்லூரிக்கு ஹாஸ்டல் கட்ட இடம் வேண்டியதாக இருந்தபடியினால் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, யோசனையில் இருந்துவருகிறது.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Has it not been the procedure followed by the Government that only after providing alternative sites for the Harijans they have been served with notices for eviction?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir. That assurance has been given to them and only after providing with alternative sites they will be asked to quit.

SRI A. RATNAM : ஜெயின் கல்லூரிக்கு ஏற்கெனவே 50 எக்கரா நிலம் கொடுத்திருக்கும்போது, ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்துவந்த இரண்டு எக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பறிப்பதற்குக் காரணம் கூறமுடியுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The college authorities wanted to have a hostel building constructed adjacent to the college premises and that was why the land in question was being given to them. As a result of this, the Harijans are really going

to be benefited because they are going to be given alternative sites which are wet lands. The Government are proposing to acquire wet lands and allot house-sites in that area for the Harijans.

MR. SPEAKER : Question 3548 will be taken up to-morrow.

Non-gazetted employees

* 3549 Q.—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Non-Gazetted employees in various departments who have reached the maximum of their grade but without any promotion for

(i) more than one year;

(ii) between one and two years;

(iii) between more than two years and five years;

(iv) between more than five years and ten years;

(v) more than ten years; and

(b) the reasons for the same in respect of those who are without any promotion for more than two years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government consider that the immense amount of time and labour involved in the collection of the information sought for will not be commensurate with the public interest that it may serve.

Protected water-supply to villages in Nattika firka

* 3550 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to include villages in Nattika firka, Malabar, for the purposes of protected water-supply?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

Assignment of lands to Harijans

* 3551 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications received from the Harijans in 1955 for assignment of land in Kasargode taluk, South Kanara;

(b) the number of cases in which lands have been assigned; and

(c) the number of cases that are still pending disposal?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 136.

(b) 73.

(c) 371, including applications received prior to 1955.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the reasons for not assigning the lands for these 371 applicants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Out of 371 applications 136 applications have been disposed of and 73 applicants have been assigned lands. The other applications including those received prior to 1955 are under consideration.

SRI O. KORAN : May I know whether financial assistance was given to those persons to whom lands had been assigned for building houses and also for improving the lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question deals only with assignment of lands. As regards grant of financial assistance, I do not know what is the position in the present case.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Are the Government aware that the karnams adopt delaying methods in forwarding the applications for assignment of lands received from Harijans and that is one of the reasons why so many applications are still pending disposal? Will the Government give strict instructions to the authorities concerned to expedite matters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As regards the charge against karnams, they do not make any difference between Harijans and others and they treat them all alike.

SRI V. BALAKRISHNAN : In view of the fact that the survey numbers of assignable lands are concealed in the minds and hearts of karnams, in order to make known to the public the survey numbers of all assignable lands, will the Hon. Minister be pleased to order the authorities of the department to notify the facts relating to assignable lands, where they are, what is the area of the assignable lands, etc., in Vattakacheris and village chavadies?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is very much known and that is why we get a number of applications. It just takes time to scrutinize them.

Government Transport, Madras

* 3552 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state— 9-30 a.m.

(a) whether there is any standing order or orders covering the terms of employment, working conditions, etc., for the drivers, conductors and workshop staff of the Government Transport, Madras; and

(b) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the same on the table of the House?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The terms of employment, working conditions, etc., of the drivers, conductors and workshop staff of the Government Bus Service are covered only by

[5th April 1956

executive orders of Government issued from time to time. It is proposed to bring out a Manual of Standing Orders for the organization. The Manual is under preparation.

(b) Does not arise.

SRI S. RAMALINGAM : ஸார், கவர்ன்மெண்ட் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலை செய்யக்கூடிய ட்ரைவர், கண்டக்டர், வொர்க் ஷாப்பில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இவர்களுடைய வேலை சம்பந்தமான விஷயங்களை நிர்ணயித்து முடிவு செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அது சம்பந்தமான ரூல்களை துரிதமாக பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று மாத காலமாகும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI G. GOVINDAN : சென்னை சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துவதில் அதிகப்படியான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ட்ரைவர்கள், கண்டக்டர்கள், மற்றும் அநேகம் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேலைக்கு எடுக்கும்போது சென்னை வாசிகளை மட்டும் தான் எடுக்கிறார்கள். சென்னைக்கு வெளியிலுள்ளவர்கள் அதனால் சென்னையில் வந்து குடியேறிக் கொண்டு தாங்கள் சென்னை வாசிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வேலைகளை அடைந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையை தவிர்க்க அங்கு ஆட்களை வேலைக்கு எடுக்கும்போது சென்னை நகரத்திற்கு வெளியிலிருந்தும்கூட ஆட்களை வேலைக்கு எடுப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சென்னையிலிருந்தே ஒரு நாளைக்கு 30 அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன. அதிலும் சட்டசபை நடக்கும் காலங்களில் இன்னும் அதிகப்படியான அப்ளிகேஷன்கள் வருகின்றன. இந்த நிலைமையில் ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு அப்ளிகேஷன்கள் வரும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே தெரிந்து கொள்ளலாம். சென்னையிலிருப்பவர்களுக்கு வேலையைக் கொடுத்து விட்டு தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது முடிந்த பிறகு வேலை காலியாக இருந்தால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு யோசிக்கப்படும். ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், ட்ராம்வே கம்பெனியில் வேலை செய்தவர்கள், சிவில் சப்ளை இலாகாவில் வேலை செய்தவர்கள் இவர்களுக்குக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்குக் கொடுத்த பிறகும் வேலை காலியாக இருந்தால் தான் கிராமங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

MR. SPEAKER : Question No. 3553 will be taken up to-morrow.

Deputy Collectors

* 3554 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Deputy Collectors appointed by direct recruitment during the last two financial years;

(b) the number among them belonging to the Scheduled Castes; and

(c) the number promoted departmentally during the same period?

5th April 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The particulars are furnished below :—

(a) Seven.

(b) One.

(c) Total :—Twenty-nine. Scheduled Castes—Nil.

SRI A. M. RATHNASWAMY : In regard to the ratio of appointments reserved for Scheduled Castes, are the Government satisfied that adequate number of Scheduled Castes are forthcoming for the appointments set apart for them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Forthcoming or not—now, there is a large percentage of Scheduled Caste persons serving both as Deputy Collectors and as Collectors.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Arising out of the answer to clause (a) of the question, may I know whether any person from the Backward Communities has been directly recruited as Deputy Collector?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have no exact information. Probably, nobody has been selected by direct recruitment. But by transfer from the category of Tahsildars, we selected some persons. Out of 29 persons, nine are from the Backward Classes.

MR. SPEAKER : Question 3555 will be taken up to-morrow.

Rent Courts in Malabar

* 3556 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal—

(i) to open new rent courts in Malabar; and

(ii) to close down any rent court now functioning;

and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) (i) The answer is in the negative.

(a) (ii) & (b) The Rent Court at Naduvannur was abolished with effect from 1st March 1956 as the number of applications for fixation of fair rent pending in that Court was small.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Are the Government aware that on account of the decision of the Madras High Court regarding Rule 3 framed recently by the Government under the Malabar Tenancy Act, most applicants are not able to get any benefits regarding fixation of fair rent and would the Government therefore try to see that the situation is remedied and what the High Court has struck down as unconstitutional is replaced not in that form but in proper constitutional form?

[5th April 1956

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member puts quite a different question. If he puts a separate question, I shall answer.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: May I know whether Government have received any representation to open new rent courts in Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: On receipt of such representations sometime back, more courts were opened then.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Are the Government aware that the lack of attraction for these rent courts by the tenants nowadays is largely because of the uneven principles adopted by these various courts in the matter of fixation of fair rent, particularly after the High Court has struck down rule 3? The revenue settlement classifications are being followed by some courts and some courts do not follow and the appellate court takes a different view. There is no uniformity and, if I may say so, the result is that people think that it is a mere gamble in going to the rent courts. Would the Government take immediate measures so as to ensure some kind of uniformity in the rules for fixation of fair rent?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Certain formula is fixed according to the Malabar Tenancy Act and the Rules. But, in view of the High Court's decision, Government will have to examine it.

Fee concessions to Harijan Christians

* 3556-A *Q.*—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(*a*) whether the Government received any resolution passed by the District Harijan Christians' Conference, held at Tiruchirappalli in early June 1955, urging the Government to grant Harijan Christians fee concessions;

(*b*) the number of applications received for fee concessions and boarding facilities from the Harijan Christians in the year 1953-54 and 1954-55; and

(*c*) the amount granted towards fee concessions and boarding grant for the same period?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) & (*c*) The number of applications received for fee concessions from the Harijan Christians are as follows:—

Year.	Number of applications.
1953-54	3903
1954-55	3832

5th April 1956]

The amount granted towards fee concessions in secondary schools is as follows:—

Year.	Local Boards.	Aided.
	RS.	RS.
1953-54	14,024 *	99,000
1954-55	76,036	1,00,000

* (The figures furnished are for the period from 1st October 1953 and 31st March 1954.)

The amounts granted towards Residential Scholarships to Harijan Christians during 1953-54 and 1954-55 to students studying in Arts and Professional Colleges, Secondary and Industrial Schools, are furnished below:—

Year.	Number of residential scholarships.	Amount RS.	A.	P.
1953-54	280	92,752	5	0
1954-55	317	1,13,460	0	0

As regards boarding grants, the Department of Harijan Welfare is not granting individual boarding grants. Lump sum boarding grants are granted to agencies running hostels maintaining boarders eligible for help by the department of Harijan Welfare. Harijan converts are also admitted in the subsidized hostels provided they are qualified boarders. The particulars as to how many applications are received by the managements from the Harijan Christian students are not available.

Medical Colleges

* 3556-B *Q.*—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have come to any decision as to the places where medical colleges are to be opened from next academic year; and

(*b*) if so, how many of the college and in what places they are to be opened?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Is it not a fact that certain philanthropic minded persons in Tanjore have not only offered necessary sites for the location of this College but also they have come forward with munificient funds for starting of such College in Tanjore district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I am not sure, Sir. A separate question may be put.

SRI S. DEIVASIGAMONEY: Do the Government realize 9-30
that there is a great necessity for opening medical colleges in the a.m.
State?

[5th April 1956

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government, in their Second Five-Year Plan had a proposal for opening two more medical colleges and they had provided Rs. 166 lakhs for this purpose. The proposal has not been approved by the Government of India while drawing up the Health Plan of this State.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether he has succeeded in recommending a Medical College for Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government of India will examine the needs of each State with regard to the starting of new colleges and their decision will be awaited by this Government.

SRI S. RAMALINGAM : When the Government take this question into consideration, will they consider the claims of Tanjore in view of the fact that there is a medical school and one of the biggest hospitals there and the citizens of the Tanjore district have also come forward with some donations for that purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government will take into consideration all the facts. So far as the medical school is concerned, it is not only in Tanjore but there were medical schools in certain other places like Coimbatore.

SRI M. PALANIYANDI : Is it not a fact that the Committee headed by Dr. Alagappa Chettiar investigated the feasibility of opening medical colleges in Tiruchirappalli, Tanjore and Karaikudi?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Committee with Dr. Lakshmanaswami Mudaliar as its Chairman have gone into this question.

DR. K. B. MENON : May I know for what reasons the Government of India did not include it in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government of India have not come to any final decision. They are examining the needs of each State with regard to the establishment of new medical colleges.

SRI S. DEIVASIGAMONEY : May I know, after the refusal by the Central Government that medical colleges may not be started during the Second Five-Year Plan, have our Government reiterated their request that medical colleges are necessary in our State and they should be opened in the State and that petty territorial prejudices should not prevail in the minds of the Central Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government had made provision for two new medical colleges in the Second Five-Year Plan. As I said, the Government of India are examining the needs of different States and they will come to a proper decision in this matter. There is no prejudice against any particular State.

5th April 1956]

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Will the Government rule out the contributory factor altogether and accept the socialistic principle of seeing to the needs of the place and the demands made by the people of that place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This Government have not selected any particular places for establishing colleges. They have only made provision for two more colleges.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. Minister be pleased to give greater consideration to the claims of Tanjore because it is the most food-producing district in the State and it has not been sufficiently recompensated in the matter of amenities both for the people of Tanjore and for the people outside Tanjore.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The claims of different places will be given disinterested consideration.

SRI A. M. RATHNASWAMY : I remember some time back that our Government came out with an open statement that as far as possible in each district, some medical college would be started. I do not understand what the difficulties are when certain philanthropic persons come out not only with the necessary sites for the selection of the colleges but also with the necessary funds to start such colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There was no statement issued at any time that each district will have a medical college. When coming to a final decisio nin this matter, the claims of all places will be taken into consideration. The hon. Member says that some considerable amount has been promised for this purpose. But he must know that a new medical college with an attached hospital requires huge capital expenditure. In addition to that, it requires properly qualified staff with teaching experience. It is very difficult to get such a staff particularly in the non-clinical side.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether this Government have informed the Central Government the urgent necessity of opening a medical college in Malabar. Also, is he aware that at the recent conference of Madras State Medical Association, a recommendation was made unanimously for opening a medical college in Malabar and if so, what action the Government propose to take on the recommendation?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am not aware of any such recommendation. The needs of Malabar will probably be considered by the new State of Kerala.

* 3556-C *Q*.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Health be placed to state—

(*a*) whether any medical colleges are going to be opened from next academic year in this State and, if so, what are the districts where they are to be started; and

(b) whether any financial help has been offered by private persons or bodies in running these colleges and if so, the particulars thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The Dr. Alagappa Chettiar College Endowment Trust has offered to start a medical college at Karaikudi or any other suitable place and has approached Government for assistance. The matter is under consideration, and a final decision in regard to the opening of new medical colleges in this State has not yet been arrived at. It will not be possible to open any new medical college from the next academic year.

Service stamps to village officers

* 3556-D Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are supplying service stamps to village officers for official use; and

(b) if not, whether the Government have any proposal to supply the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The answer is in the negative.

Government Transport, Madras.

* 3556-E Q.—SRI N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have any proposal to give bonus to the workers in the Government Bus Transport, Madras, for the year 1955?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The answer is in the negative.

SRI N. K. PALANISAMY : Why not the Government allot at least a little amount out of the profits earned by the Government Transport for giving bonus to the workers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : In the Government Bus Service, there is an ' efficiency bonus scheme ', according to which a bonus of Rs. 5 and Rs. 3 is being granted to each of the drivers and conductors respectively if they satisfy certain conditions. This scheme has been introduced with a view to give an impetus to drivers and conductors to turn out better work and it is working very satisfactorily.

9-40 a.m. SRI M. PALANIYANDI : அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் சிங்கோனு தொழிற்சாலையில் லாபம் வருங்காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரியாக டிரான்ஸ்போர்ட் இலாக்காவில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் போனஸ் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையில் அந்த யோசனையைப் பரிசீலனை செய்ய முடியாது.

SRI N. K. PALANISAMY : The pay of the Government bus conductors and drivers is not equal to the pay which their counterparts under private bus operators get. In view of this fact, will the Government increase at least the batta given to them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : They are being given batta and I do not think we can increase it. It all depends upon the number of hours that they work.

SRI V. BALAKRISHNAN : ' எபிஷியன்ஸி போனஸ் ' முறை இருக்கிறபடியால், அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தங்கள் திறமையைக் காண்பித்து போனஸ் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இருக்கிறது.

Adult Education Centres

* 3556-F Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the municipalities and major panchayats situated within the National Extension Service and Community Project areas are not entitled to have any grant from the Government for running the Adult Education Centres in their areas as in the case of other villages covered by the National Extension Service and Community Project Schemes; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) The question does not arise.

Opening of bus route along Malappuram-Kolathur

* 3556-G.—

MR. SPEAKER : As the hon. Member, Sri Kunhi Mohamed Shafee is absent, the question and answer will be printed in the official proceedings.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to open a bus route along the Malappuram-Kolathur road to connect Manjeri with Ponnani via Kodur, Kolathur and Kuttipuram in Malabar district; and

(b) if so, whether the proposal has been sanctioned and given effect to?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) There is a proposal to open the bus route referred to.

(b) The proposal has not yet been sanctioned. It is only in the preliminary stage; and the opinion of the concerned authorities regarding the fitness of the road for bus traffic is awaited.

[5th April 1956

Refund vouchers issued by the Civil Courts

* 3556-H Q.—SRI S. P. THANGAVELU (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation, dated 5th November 1955 from Sri P. Rangaswami Reddiar, M.L.A. regarding the difficulties experienced by the clients in cashing the refund vouchers issued by the Civil Courts; and

(b) if so, the steps taken to frame rules and issue orders to the concerned treasuries and sub-treasuries under Madras Act XXV of 1955 to honour the refund vouchers issued by the Civil Courts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Nursing orderlies

* 3556-I Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Health be placed to state—

(a) whether it is a fact that the Government have proposed to change the white caps of the nursing orderlies into red caps; and

(b) if so, the reasons therefor?

*THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) The Men Nurses are supplied with white caps. In order to distinguish Men Nursing Orderlies from Men Nurses, the Men Nursing Orderlies are supplied with red caps with yellow band.

SRI S. R. ARUMUGAM : Are the Government aware that the Nursing Orderlies are not in favour of changing the colour of their caps from white to red and that the dress of the Female Nursing Orderlies is not as attractive as the dress of Nurses? As the feelings of the concerned people have been expressed in the Provincial Conference held at Coimbatore, will the Government consider the retention of the white colour caps and change the dress of the Female Nursing Orderlies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are two statements mixed up and the question has become an ' avial '. I do not understand what he wants. The order regarding red caps with yellow band was issued in G.O. No. 3287, dated 17th September 1954. I have not heard of any protest against the change in the colour of the caps.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : As red colour is oppressive to sick persons, will the Government substitute the red caps by caps of yellow, blue or some other less oppressive or mild colour?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I do not know on what basis the hon. Member says one colour is oppressive and another is not oppressive. Here is a red cap with a yellow band.

5th April 1956]

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : I am speaking from my personal experience whenever I was sick. Red and other bright colours create a certain amount of discomfort, especially when one is sick. It is better that the colour is changed to yellow or some other colour.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I can well understand and sympathise with the complex in the mind of the hon. Member. He is in a place where red has become a very dangerous colour.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : I may inform the Hon. Minister that I am not at all afraid of red colour.

SRI V. R. NAGARAJAN : Of all the colours, green will suit the patients best and red will recall to the mind of the patients so many other things.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Members seem to be expressing different opinions about the colour of the cap. I do not know why they are so much afraid of this colour or that.

DR. K. B. MENON : As these uniforms are not always worn will the Hon. Minister be pleased to see that instructions are issued to the employees to wear the uniforms so that the patients may have the convenience of knowing who is an orderly and who is not?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. Minister be pleased to se that he does not go anywhere near the dress or costume of the Female Nursing Orderlies in his sartorial changes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : About the dress to be worn by women Nursing Orderlies, the Government will take care to see that the hon. Member is consulted.

SRI S. DEIVASIGAMONEY : Red colour is usually associated with danger. Will the Minister consider the doing away with caps once for all as the crop of male nurses and nursing orderlies and the tuft of female nurses and nursing orderlies look nice without any covering?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Red is an auspicious colour, and all married women wear ' khumkhum ' on their forehead.

SRI S. R. ARUMUGAM : Once the Hon. Revenue Minister, referring to the prevalence of red-tapism in his department, expressed the view that he was not in favour of that colour. If the policy of the Government is against red colour, why should the Government now change the colour of the cap of the Men Nursing Orderlies from white to red?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Red tape is there in spite of our efforts to get rid of it. It serves a very good purpose.

[5th April 1956

Licence fees from motor vehicles

* 3556-J *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the amount paid by the Government to the Malabar District Board from the licence fees got from motor vehicles plying in Malabar district from the year 1954 up to date?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A sum of Rs. 3,14,130 per annum has been paid to the Malabar District Board as toll and licence fee compensations during each of the years 1954–55 and 1955–56.

SRI K. P. GOPALAN : May I know the amount which the Government get in a year from the motor taxes in Malabar district and what proportion of that amount is given by the Government as contribution to the Malabar District Board?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Notice.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the Hon. Minister is aware that the quota of contribution fixed by the Government is very low compared to the income and whether the Government will be pleased to raise the quota?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The quota has been fixed on the basis of a certain proportion. Just as every other district is satisfied Malabar also should be satisfied with the proportion arrived at.

Museum in the Madras City

* 3556-K *Q.*—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Museum in the Madras City is to be converted into National Museum; and

(*b*) whether any correspondence is going on between this Government and the Central Government on this question and if so, when this proposal will be given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The Expert Committee constituted by the Government of India to survey the needs of the Museums in India and to suggest necessary improvements has been discussing the question of nationalizing some Museums including the Museum in the City. The Committee is likely to finalise its report and submit it to the Government of India by the end of April 1956.

(*b*) No, Sir.

5th April 1956]

Assignment of lands to Todas

* 3556-L *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have recently passed any orders for the eviction of the Todas from Wenlock Downs, Ootacamund and assigned them any lands outside that area; and if so, the reasons therefor;

(*b*) if so, whether it is a fact that the affected persons presented a petition to the Government through the Collector of the Nilgiris protesting against the eviction order;

(*c*) whether any lands were specifically set apart for the Todas in the Nilgiris at the time of Survey and Settlement and registered as Toda Land; and

(*d*) the number of private holding in the Wenlock Downs on 1st November 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) The Government ordered that an extent of 1,393 acres of land lying outside the Wenlock Downs in Ootacamund taluk should be utilised for assignment to the Todas on a permanent basis. Todas now occupying lands within Wenlock Downs are also eligible for permanent assignment of lands outside the Wenlock Downs, provided they vacate their occupations within the Wenlock Downs. The Collector reports that no eviction proceedings were taken against these Todas.

(*b*) There was a petition against the alleged eviction proceedings. But, as already stated, no eviction proceedings were actually taken.

(*c*) Yes, Sir.

(*d*) Nine, Sir.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Was any notice to vacate issued to any of the Todas living in the Wenlock Downs and, if so, why notice was issued only to the Todas while there are still nine persons having private holdings in the Wenlock Downs?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Todas were permitted on the Wenlock Downs because then they were a pastural people. But now they have taken to cultivation. If they cultivate the land in the Wenlock Downs, it will not only spoil the landscape but will also interfere with tree growth. That was why an alternative site was found where it is proposed to rehabilitate them. Formerly they were occupying the land only on permits, but now they are going to be given pattas for the land.

SRI V. BALAKRISHNAN : Has the Minister any scheme for the rehabilitation and upliftment of this ancient, historic race of Todas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. Not only this Government but also the Government of India are interested.

[5th April 1956

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Who are the nine persons still having private holdings in the Wenlock Downs? In the view of the Hon. Minister is the occupation by Todas more harmful than the occupation by these nine persons?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The land of these nine persons is only a very small extent of land. But the requirement of the Todas will be in the order of hundreds and thousands of acres. That is the difference.

SRI V. R. NAGARAJAN: Is it a fact that Todas as a race are getting extinct year after year and if it is so, is the step taken by the Government for evicting them from their present homeland a step in the direction of preservation of the race?

9-50 a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sufficient steps have been taken to prevent extinction. I think they are also now multiplying as the people in the other areas.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, are we to understand that the eviction of Todas from the Wenlock Downs in Ootacamund is for their own betterment and benefit?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. It follows from what I said.

Tuberculosis section of the Government Royapetta Hospital, Madras

* 3556-M Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any proposal under consideration to shift the Tuberculosis section of the Government Royapetta Hospital, Madras, from its present location to somewhere outside Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no such proposal, Sir.

Mahajana College, Erode

* 3556-N Q.—SRI K. T. RAJU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have permitted the Erode Municipal Council to grant donation to the Mahajana College during February 1956; and

(b) if so, the amount donated and the purpose for which it has been given?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The Erode Municipal Council has been permitted to contribute a sum of rupees one lakh to the Mahajana College, subject to the condition that

5th April 1956]

the amount is utilised for the endowment to be created for the College and that the endowment amount is refunded to the Municipal Council if at any time the College ceases to function.

Water-supply to Jayankondam area

* 3556-O Q.—SRI K. K. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there was any proposal before the Government to supply water through pipe system to Jayankondam area by taking water from the river Coleroon near Kodali Karuppur; and

(b) if so, why it has not been sanctioned as yet?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) A proposal is under the consideration of the Government.

(b) The method of financing the scheme is yet to be settled.

Madras Public Service Commission

* 3556-P Q.—SRI A. VELOO: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to appoint a Harijan as a member of the Madras Public Service Commission; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

UNSTARRED QUESTIONS.

Ex-Madras Electricity Supply Corporation

735 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the liabilities and assets of the ex-Madras Electricity Supply Corporation when it was taken over by the Government; and

(b) the total number of employees in the Madras Electricity System, the number among them earning below Rs. 100 per month?

A.—(a) It is presumed that the hon. Member wants to know the particulars of the assets and liabilities taken over by the Government Electricity Department when the Madras Electricity Supply Undertaking was acquired in 1947. A statement * showing them is annexed.

(b) The total number of employees in the Madras Electricity System is 7,602 and among them, the number earning below Rs. 100 per mensem is 6,786.

* Printed as Appendix II on pages 716-717 infra.

Palar waters

736 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any reply from the Mysore Government about the impounding of Palar River waters in that State and other relevant details during 1955; and

(b) whether it is a fact that the Mysore Government have taken recently more water than their due share?

A.—(a) Two conferences took place to discuss the question of impounding of Palar waters with Mysore Government's representatives. The Chief Engineers of Madras and Mysore had a preliminary discussion on 14th September 1955 at Bangalore on the question, but the representative of the Central Government who was to have been present could not come. The two Chief Engineers had again a discussion in the presence of a representative of the Central Government at Madras on the 7th and 8th December 1955. The discussions related to rainfall conditions, cultivation figures in the Palar basin, both in Mysore and Madras, and abstraction of water by Mysore, etc. Our contention is that there has been a diminution of supplies at Palar anicut, a fall in the irrigated area in Madras and extension of Palar irrigation in Mysore areas since the date of the 1892 agreement and that the extra draw-off of Palar waters which has caused these is in contravention of the 1892 agreement and of certain subsequent written undertakings. The Mysore Chief Engineer attributed the diminution to the reduction in rainfall in Mysore area, but the Madras Chief Engineer pointed out that this contention was not correct. They agreed to examine the cultivation figures on both sides at a later date after obtaining certain statistics. When our Chief Engineer mentioned specific cases of interference with the basin tanks by Mysore authorities, the Mysore Chief Engineer promised to send particulars in regard to those tanks and works connected therewith. The lists of records required by the Madras Chief Engineer were furnished and those required by the Mysore Chief Engineer were also handed over to our Chief Engineer. The question of joint inspection of the tanks was also raised. But the talks were inconclusive, and it was agreed that after the collection of the statistics required by both the officers, another meeting should be held at Bangalore in February 1956. Accordingly, the two Chief Engineers have been collecting the data required, but the exact date of the meeting has not yet been fixed. Meanwhile, the Government of India have also suggested that a joint inspection of works in the Palar basin by the two Chief Engineers with the representative of the Central Water and Power Commission would be helpful. This Government agreed to the suggestion, and addressed the Government of Mysore on 2nd February 1956 enquiring whether they would agree to the joint inspection. That Government's reply is awaited. If they agree to the joint inspection, the Central Water and Power Commission will be requested to depute its representative for the joint inspection.

(b) The Government have no definite information.

Slum improvement in the City of Madras

737 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number and the names of the slums that have been improved in the City of Madras under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954; and

(b) the details of the scheme that has been finalized jointly by the Corporation of Madras and the Madras City Improvement Trust?

A.—(a) No slum has so far been improved under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954.

(b) The slum improvement works in North Madras are generally to be undertaken by the Corporation and those in South Madras by the City Improvement Trust keeping the river Cooum as the demarcating boundary. The Corporation has not yet drawn up comprehensive schemes. In regard to the following five slums, however, details have been worked out and are given below :—

(1) *Ellispuram Slum Improvement Scheme*.—This scheme envisages the clearance of the slum known as 'Ellispuram', south of Round Tana and close to Mount Road. The estimated cost of the scheme for acquiring and developing land and also for constructing two blocks of 40 tenements each, works out to Rs. 1,57,000.

(2) *Kattukoilcheri Improvement Scheme*.—This area is contiguous to the City Improvement Trust colony, near Oliver Road, Mylapore, and the scheme provides for the proper alignment of roads and amenities for the slum. The estimated cost of the scheme is Rs. 85,000.

(3) *Kamraj Nagar Improvement Scheme*.—This slum is situated in the Georgetown abutting Naryana Syrang Garden street and it is proposed to construct two blocks of tenements with all amenities at an estimated cost of Rs. 1 lakh.

(4) *Vazhappurcheri General Improvement Scheme*.—This slum lies to the north-west of Otteri at the junction of Cooks Road with Otteri Nullah. According to layout prepared for the area 110 plots of 40 feet by 20 feet will be made available at an estimated cost of Rs. 1,15,410.

In respect of all the abovementioned improvements schemes proposals for acquisition of land under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, are under the consideration of the Government.

(5) *Mambalam Tank Bund Area General Improvement Scheme*.—This scheme has been framed to clear a slum that has spread from the Sun Theatre on the north to Venkatanarayana Road on the south all along the Mount Road. In view of the grant sanctioned by the Government for re-housing these slum-dwellers

[5th April 1956

They organise monthly meetings to promote community life. Talks on subject of a general interest, e.g., adult education, nutrition, handicrafts are given. Celebrations are arranged on special occasions such as Independence day, etc.

Education.—In addition to general instructions, literacy classes and pre-basic classes were also arranged.

Crafts.—Training in crafts such as spinning, tailoring, etc., is given. Training courses are organized though only on a small scale by providing raw materials and arranging for the sale of finished goods, the workers receiving wages.

Maternity and Child Welfare.—Midwives are attached to some of the centres and the number of cases attended by them is given below:—

		1953-54.	1954-55.
Ante-Natal	..	1,043	984
Delivery	..	149	202
Post-Natal	..	932	1,094

In addition the Women's Welfare Department helps in organizing various welfare activities by other organizations. They generally advice the women of rural areas.

Civil Supplies Department

741 *Q.*—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether any of the clerks appointed in the Civil Supplies Department under the emergency provision, are now working in the Collector's Office, Saidapet;

(*b*) whether they are allowed to draw their pay with increment according to Service Rules; and

(*c*) the period of their services, the number of increments drawn and the highest pay last drawn in the Civil Supplies Department and their present pay?

A.—(*a*) Yes, Sir, only one.

(*b*) & (*c*) Yes, Sir. His service particulars are furnished below:—

Period of tenure.	Name of the office held.	Highest pay drawn.	Number of increments drawn.
12th March 1945 to 30th June 1948.	Checking Inspector, Madras City Rationing, VI Circle, Royapetta.	Rs. 51 per mensem.	Two.
9th February 1949 to 30th November 1954.	Lower division clerk, Civil Supplies Section, Collector's Office, Saidapet.	Rs. 60 per mensem.	Five.
1st December 1954 to the date.	Lower division clerk, Food Production Section, Collector's Office, Saidapet.	Rs. 45 per mensem.	Nil.

5th April 1956]

The clerk was allowed to draw his increments so long he continued to work in the Civil Supplies Section, Collector's Office, Saidapet. As the clerk is now working in the Food Production Section, he is drawing the minimum pay of Rs. 45 per mensem in the time scale of Rs. 45—3—60—2—90 and he has not been allowed to draw any increment in that scale as he has been appointed under rule 10 (*a*) (i) of the State and Subordinate Services Rules.

Strikes in textile mills

742 *Q.*—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of strikes and lock-outs that have taken place in textile mills in the Coimbatore district from December 1955 to date; and

(*b*) whether the Government have interfered in all those cases to bring about settlements and, if so, the results thereof?

A.—(*a*) There were thirteen strikes and six lock-outs in the textile mills in Coimbatore district from December 1955 till the middle of February 1956.

(*b*) A statement[*] showing the names of textile mills in which strikes or lock-outs took place, the action taken to bring about a settlement of the disputes and the result thereof, is appended.

Cyclone relief

743 *Q.*—SRI S. VADIVELU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the amount allotted by this Government and the amount received from the Central Government to give relief to the cyclone and flood-affected areas in this State; and

(*b*) the amount allotted to the Tanjore district and the amount spent so far?

A.—(*a*) & (*b*) Based on the general instructions issued by the Government from time to time, the Collectors of the four districts affected by the cyclone and the Heads of Departments concerned are incurring expenditure on relief measures to the extent necessary. The actual outlay in each of the affected districts cannot be assessed now and will be known only when the accounts are closed.

According to the latest decision of the Government of India, the State Government is now eligible for the following financial assistance from the Centre for relief of natural calamities:—

(1) Half of the total expenditure on relief measures up to Rs. 2 crores and three-fourths of the expenditure in excess thereof;

(2) half the expenditure on repairs of Government roads, bridges, embankments, buildings, etc., damaged by floods, in cases where such expenditure does not produce new assets to the State;

[*] Printed as Appendix IV on pages, 720-726 infra.

[5th April 1956

(3) 37½ per cent of the cost of repairs to roads, buildings, etc., of local bodies whose resources are exiguous and to whom the State Government cannot give the whole of the necessary additional assistance; and

(4) Development loans to the extent necessary to make good the resources diverted to expenditure on relief measures from the implementation of the plan.

The expenditure on relief measures as anticipated in the Budget is Rs. 362 lakhs (made up of Rs. 150 lakhs in the current year and Rs. 212 lakhs in the next), the bulk of which represents the cost of repairs to roads, buildings, minor irrigation sources, etc., damaged by floods. The Government of India were addressed for sanctioning financial assistance by way of grants on the scale prescribed. A loan of Rs. 100 lakhs was also sought for to make good the diversion of the resources intended for development schemes to the expenditure on relief measures. The Government of India have sanctioned a grant of Rs. 70 lakhs and also agreed to give a loan of Rs. 50 lakhs for the current year. Further assistance will be given in the next year.

Crop Control Order

744 *Q.*—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state when the Crop Control Order of the Government in the Lower Bhavani Project area will be withdrawn?

A.—It is presumed that the hon. Member refers to the restrictions imposed on the cultivation of crops in the Lower Bhavani Project area by the term " Crop Control Order of the Government in the Lower Bhavani Project area ".

The Lower Bhavani Project is designed as a dry project and a dry scheme presupposes the precarious nature of supply, at least in some years. Hence the necessity for prohibiting and restricting the cultivation of certain crops and for a judicious distribution of the available water. According to the project proposals the scheme is intended to benefit about 207,000 acres of which 10,000 acres (in water-logged areas) would be paddy and the rest, cotton and millets.

Orders imposing restrictions on the cultivation of certain crops in the Lower Bhavani Project area were issued in 1954 after a thorough examination and local inspection by a Board Member, followed by a discussion at a high level conference in the Secretariat and consultation with the project ryots, a majority of whom expressed satisfaction in respect of the concessions proposed. Repeated representations were made by the ryots of the area that the dry lands under the project were percolation-affected and unsuitable for dry cultivation and that therefore they might be permitted to grow paddy instead of dry crops and that they might be exempted from payment of penalty for cultivation of paddy in the dry lands. These representations were examined in detail in consultation with the Chief Engineer (Irrigation), the Collector of Coimbatore and the Board of Revenue. In the latter part of the year 1954, the Collector of Coimbatore was instructed to keep in view the claims of the percolation-affected dry lands, while localizing the ayacut of 10,000 acres for paddy cultivation under the Lower Bhavani Project. The localization could be finalized only after watching the progress of cultivation during the next two years.

5th April 1956]

Restrictions regarding the nature of crops to be raised, etc., are imperatively necessary for a dry project in the interests of equitable distribution of available supplies for, and the proper development of, the contemplated ayacut. There is therefore no question of withdrawal of the restrictions.

Employee's State Insurance

745 *Q.*—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any of the factories or establishments under the control of this Government have been exempted from the operation of the Employees' State Insurance Act of 1948 and if so, what they are?

A.—Yes, Sir.

I. The following factories of this Government which are situated in the benefit areas, i.e., areas in which chapters IV and V of the Employees' State Insurance Act, 1948, are in force, have been exempted from all the provisions of the Act :—

1 Laundry, Linen, Tailoring, Pump Housing, Ice Plant and Mortuary Refrigerating Section of the General Hospital, Madras.

2 P.W. Workshops, Old Jail Road, Madras-1.

3 Central Workshops, 38, Mount Road, Madras.

4 Workshops attached to College of Engineering, Guindy, Madras.

5 Highways Repair Yard, Guindy, Madras.

6 Government College of Technology, Coimbatore.

7 Tractor Workshop of the Agricultural Department, Coimbatore.

8 Research Engineering Workshop of the Agricultural Department, Coimbatore.

II. The following factories which are situated in the non-implemented areas, i.e., areas in which chapters IV and V of the Employees' State Insurance Act, 1948, are not in force have been exempted under section 73-F from the payment of employers' special contribution leviable under Chapter V-A of the Act :—

1 Government Workshops (Highways), Pudukkottai.

2 Lower Bhavani Project Repair Workshop, Bhavani Sagar, Coimbatore district.

3 Malampuzha Project Workshop, Malampuzha Dam, South Malabar.

[5th April 1956

4 Manimuthar Project Workshop, Manimuthar Dam, Tirunelveli district.

5 Tamil Nad Polytechnic, Madurai.

6 Kerala Polytechnic, Kozhikode.

7 Karnataka Polytechnic, Mangalore.

8 All drainage, water works and pumping stations.

III. Besides these, Government factories among others satisfying either of the following criteria are exempt from all the provisions of the Act or from the provisions governing the payment of employers' special contribution according as they lie in the benefit areas or outside :—

1. Factories wherein ten or more persons are not employed, or were not employed at any time during the preceding twelve months by the principal employer directly, or by or through an immediate employer, even though twenty or more persons are or were working in the premises.

2. Factories exclusively engaged in one or more of the manufacturing processes specified in column (1) of the table below or any other manufacturing process which is incidental to or connected with any of the aforesaid processes, or in any other manufacturing process carried on in a seasonal factory of the nature referred to in clause (12) of section 2 of the Employees' State Insurance Act subject to the conditions specified in the corresponding entry in column (2) of the table :—

TABLE.

Name of manufacturing process.		Condition.
1 Re-drying manufactured leaf tobacco.		..
2 Rice milling	..	..
3 Cold storage	..	..
4 Salt manufacture	..	..
5 Cashew processing	..	..
6 Oil mills	..	Provided that the process of oil milling is subsidiary to any other manufacturing process which is seasonal and so long as the number of employees engaged in oil milling is less than fifty.

National Extension Service and Community Projects

746 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to State—

(a) the new areas in the State to which National Extension Service and Community Projects are to be extended in the year [illegible] ; and

5th April 1956]

(b) whether any firka or village in Walluvanad taluk, Malabar, is included in them?

A.—(a) The following four National Extension Service Blocks will commence functioning from 1st April 1956 :—

Ramanathapuram district—(1) and (2) Tiruvadanai and Devakottai Blocks covering the entire Tiruvadanai taluk.

(3) Kalayarkoil Block consisting of Kalayarkoil and Madugupatti firkas of Sivaganga taluk.

(4) Kamuthi Block consisting of Kamuthi and Abiramam firkas of Mudukulathur taluk.

The following eleven National Extension Service Blocks of 1953–54 and 1954–55 series will be converted into Community Development Blocks with effect from 1st April 1956 :—

District. (1)		Blocks. (2)
1 South Arcot	.. ..	Chinnasalem.
2 Coimbatore	.. ..	Tiruppur.
3 Coimbatore	.. ..	Kangayam.
4 Malabar	.. ..	Payyanur.
5 Madurai	.. ..	Tirumangalam.
6 Madurai	.. ..	Kallupatti.
7 The Nilgiris	.. ..	Coonoor.
8 Ramanathapuram	.. ..	Rajapalayam.
9 Tanjore	.. ..	Sirkali (two Blocks.)
10 Tanjore	.. ..	
11 Tiruchirappalli.	.. ..	Musiri.

It is also proposed to set up twenty-two National Extension Service Blocks by October 1956 and another twenty-eight Blocks towards the end of the year.

(c) The four Blocks that will be launched on 1st April 1956 will be located in the Ramanathapuram district. The new Blocks that will be set up later in the year have not yet been selected.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* NOMINATION OF MEMBERS.

MR. SPEAKER : Under rules 195 and 206 of the Madras Assembly Rules I hereby renominate the following members to be members of the Committee on Subordinate Legislation and the Committee on Government Assurances :—

(1) The Committee on Subordinate Legislation—

1 The Hon. Sri C. Subramaniam,
2 Sri K. Rajaram,
3 ,, M. Jagannathan,

[Mr. Speaker] [5th April 1956

4 Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar,
5 ,, T. Ganapathy,
6 ,, K. P. Kuttikrishnan Nair,
7 ,, K. M. Seethi Sahib,
8 ,, K. C. Gopalan Unni,
9 ,, S. S. Kolkebail, and
10 ,, V. Gopala Gounder.

(2) The Committee on Government Assurances—

1 The Hon. Sri C. Subramaniam,
2 Sri K. Rajaram,
3 ,, M. R. Ramachandran,
4 ,, S. R. Arumugam,
5 ,, C. Kandasamy,
6 ,, K. T. Sreedharan, and
7 ,, K. A. Senapati Gounder.

I nominate Sri S. S. Kolkebail and Sri C. Kandasamy to be the Chairman of the Committee on Subordinate Legislation and the Committee on Government Assurances respectively.

III.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

SRI C. KANDASAMY : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to present the Second Report of the Committee on Government Assurances.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

WHITE PAPER ON EDUCATION.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

"That the White Paper on Education be taken into consideration."

Sir, the White Paper has been in the hands of the hon. Members, and I am sure they would have gone through the various memoranda and studied the subject to a certain extent. The object in issuing this White Paper is to focus the attention of the Legislature and the public on the various aspects of the problems facing the Government and the people in the educational field. It would have been easy enough for me to ignore the entire subject and carry on without making any changes. But I think as Education Minister I owe a responsibility to the community and to the Legislature to bring to the notice of the Legislature and the people the very difficult problems which are facing us. This attempt to discuss educational problems and arrive at agreed conclusions has been welcomed by the entire section of the Press except perhaps one which attempts to see something more in the White Paper and something rather sinister in the White Paper. I respectfully submit that there is absolutely no warrant to draw any such

* Printed as Appendix V on page 727-807 infra.

5th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

conclusions or inferences from the White Paper. We have made an attempt to place the facts before the Legislature and the public and also posed the problems. It is not as if we have taken final decisions on the various issues arising in this matter. I wanted that before taking decisions we should have a complete and frank discussion in the Legislature and also a discussion among the public and in the Press, and after such a discussion, we must have the final discussion in the Legislature itself before the Government took final decisions in regard to the various matters. I did realize when I took up this matter that in attempting to remove the cobwebs, I was likely to be soiled by those very cobwebs. That is what I find now. In certain matters, accusations are being made that I am attempting to bring some sort of confusion in the educational world and incidentally in the political atmosphere also. Anyhow that is not my intention. I may assure hon. Members that it is my intention to see that a dispassionate discussion takes place with reference to the educational problems and decisions are taken above party politics. These problems should be considered as national problems facing us. Therefore, we have got to take decisions above the party level. That is my respectful submission. In taking those decisions, it is my intention to bring to the notice of the representatives of the people the magnitude and the enormity of the problem which is facing us and the Legislature. The community will have to be prepared to bear the burden in solving these problems, and without being prepared to bear this burden, we will not be able to find any solution for any of the problems facing us. This is one of the reasons, Sir, why I thought it would be better to place the entire problem before this Hon. House and also the Upper House forming part of our Legislature.

Another reason why I have chosen this method is that there should not be frequent changes in the educational pattern. These frequent changes are likely to harm the interests of education as a whole. It should not be left to each Education Minister to bring in his own pet theories and be making changes in the educational pattern. That is why I want that the final decision that we take must be a decision not with reference to what the Education Minister thinks or the Government think but with reference to what the representatives of the people think and what the experts in the field think. Ultimately we must take decisions which are in the best interests of the community. Therefore, at the outset I would like to take away this misunderstanding, if it is possible to remove this misunderstanding if at all existing in the minds of certain sections of the people, and I am sure they will take this assurance as a *bona fide* assurance. Sir, in considering this 10
problem, we have to bear in mind that this problem has got two a.m.
aspects. The first aspect is with reference to primary education, that we have got to provide for all the children—for cent per cent of our children. This is not merely a problem facing our country. It is a world human problem. Recent statistics have shown that in the entire world 50 per cent of the people are even now illiterate.

Of course we contribute a large share to that 50 per cent. Still, the problem exists not only in our country but it exists in other backward countries of the world also. That is why this matter of a large number of children going without the opportunities of primary education came up for consideration before even the General Assembly of the United Nations; and in December 1948 when there was a declaration of the Human Rights, a particular reference was made to this aspect. I would like the hon. Members to note this declaration. Article 26 (1) of the Human Rights Declaration of the United Nations General Assembly states: "Every one has the right to education. Education shall be free at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory." Then, this article refers to technical, professional and higher education with which we are not concerned at the present moment, even though I will have to deal with that aspect a little later. Therefore, as far as elementary education is concerned, it has been recognized that every human being (child born) is entitled to free elementary education. Since the child has to be given this free elementary education, if necessary it has got to be given compulsorily also. These are certain of the facts which were laid down in the Declaration of Human Rights.

In 1950, when we adopted the Constitution, in the Directive Principles of the Constitution it was laid down in Article 45 "that the State shall endeavour to provide within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of 14 years." Five or six years have passed already since we passed the Constitution. Four years only remain out of the ten years provided for in the Constitution for reaching this target. Are we on the way to fulfil this target is a matter which we have to take into consideration. It is for that purpose, Sir, certain statistics have been gathered and these have been given in the first memorandum in the White Paper. Even though hon. Members might have gone through these statistics, still for the purpose of completeness so that they may understand the full significance of these statistics, I will take the hon. Members through those figures which are very interesting.

On page 2 of the first memorandum, hon. Members will find that a calculation has been made as to the population of the children in the complete school age group. When we say, complete school age group, we take into consideration the primary school age group, higher elementary school age group and the secondary school age group. We find, as far as the position here is concerned, this population represents about one-fourth of the entire population. This will have to be borne in mind because this has got great significance with reference to the burden which will have to be borne by the community. Whereas it forms 25 per cent of the population here, in advanced countries like England and other Western countries it is only about 12½ per cent, that is half of the population, in the complete school age group here. This is because the average age there is much more than what we have here, so much so when the average age here is very much less, this particular age group is much more than in a community where a man's average duration of life is much longer than in India. Therefore I wish to mention straightway the significance of this thing. Here one-fourth of the entire population of children of the complete school age group will have to be sustained by other adult population. I am not taking into consideration the child population below the age of five or six years whatever it may be. The burden of educating this 25 per cent of the population through Government or private agencies will have to be borne by the community. That is why, the per capita burden in India with reference to education is much more intense than in other advanced countries. Firstly, we are backward and because of this backwardness the average duration of our lives is very much less than that prevailing in other countries and the population to be educated is as much as 25 per cent which is much higher in number and in proportion to the population when compared to the conditions prevailing in other countries and the burden of educating them which falls on the community as a whole is greater. Whereas in England it would be enough if the entire community provides education for 12½ per cent of the population, but here we have to provide for 25 per cent of the population—double the number in proportion to the population. That is why, I am saying the intensity of the burden is double fold as far as India is concerned when compared to other advanced countries in the world and that fact will have to be borne in mind.

Let us go into the figures. According to the 1951 Census figures, it has been calculated that in 1953–54 we would have had a population of 372 lakhs of people. Out of this, 25 per cent would represent 93 lakhs of school-going children. If a further break-up is made, we will find that the primary school age group will roughly be 46 lakhs, that the higher elementary school age group will be 24 lakhs and that the secondary school age group will be about 23 lakhs making up a total of 93 lakhs. These figures are given in paragraph 2 of the first memorandum.

Then, we have to take into account how many children are now attending school and how far have we to go in reaching that target laid down in the Constitution. From the 1953–54 figures we find that 22·8 lakhs of boys and about 12·5 lakhs of girls have been attending schools. As far as the boys' percentage is concerned it works out to 49 per cent and as far as girls are concerned it works out to 27 per cent and the total percentage for both boys and girls works out to 38 per cent. This is the state of affairs we have to take into account.

If we take into account the enrolment figures given in the memorandum, we will find that 28·2 lakhs of boys have been enrolled in the primary school standards and this works out to 61 per cent of age group. In the higher elementary school standards, 5 lakhs of boys have been enrolled and that represents 21 per cent

[Sri C. Subramaniam] [5th April 1956

of the age group. In the secondary school standards, about 2·1 lakhs have been enrolled and that represents 9 per cent of the age group. The total number of boys in all the above three age groups comes to 35·3 lakhs and this represents 38 per cent of the age group.

10-10 a.m. And, figures have also been given to show that the enrolment with reference to boys is much more than in the case of girls. That is quite obvious in the circumstances prevailing in the State and therefore hon. Members will find that whereas in the primary school standards, the enrolment of boys has gone up to 76 per cent, girls' enrolment has remained at 47 per cent. In higher elementary school stages, the enrolment of boys has gone up to 31 per cent whereas the girls' enrolment is about 12 per cent and in secondary school standards, the percentage works out to 15 and 3 respectively. Therefore, hon. Members would realize that as against 93 lakhs of children who should undergo education if all of them should undergo education through the entire secondary school course, we find that we are giving education only to 35·3 lakhs. Certainly we cannot reach a stage where all the boys and girls would go to the entire school course, even the secondary education course. Therefore we have got to make a lee-way with reference to the target set in the Constitution, that is, with regard to below 14 age group. If this is taken into consideration, we find 46 plus 24, i.e., 70 lakhs of children. To-day, the total number of children in the schools is round about 33·2 lakhs. Therefore, as against 70 lakhs of children, boys and girls, in the elementary and higher elementary stage, the number of children in the school comes only to 33 lakhs. We have to provide education for 37 lakhs more children if we want to fulfil the target laid down in the Constitution, i.e., free and compulsory education for all children below the age of 14 without any discrimination against sex. That is the problem facing us. Even if we take into account the headway we have made during these two years 1954–55 and 1955–56, we will have to see that we provide educational facilities for 50 per cent of the children more.

SRI V. BALAKRISHNAN: Are these figures taken from the census of 1951?

MR. SPEAKER: The hon. Member should address the Chair.

SRI V. BALAKRISHNAN: I am sorry, Sir. I would like to know from the Hon. Minister whether these figures are from the census of 1951 or from recent years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am giving the figures with reference to the census of 1953–54.

That is why, Sir, I am saying that we have made some head-way during these two years. Taking that initiative, we will have to provide education for 50 per cent of children who have not been given any facilities. That is the point which hon. Members will

5th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

have to take into consideration in dealing with this problem. If 50 per cent of the children are not going to school and are not benefited by the educational facilities, we will also have to consider who are these children. I have absolutely no doubt that these are the children belonging to poorer classes and the poorer sections of the community. Therefore, if we ignore the problem of education of the 50 per cent of the children, we ignore the problem of the education of the poorer section and the Backward Classes. That is why, I attach considerable importance to this aspect because it is the problem which affects all the poorer sections and the Backward Classes and I would request hon. Members to bear this in mind. If we ignore this problem and say that we will go on with the *status quo* as it is making slow progress, that means that, to that extent, we are avoiding the solution of the problem which is facing the poorer sections of the community and the Backward Classes for whom we want to speak, and in whose advancement we all plead or rather we all profess that we are taking interest. Therefore, if as Education Minister I say why should I take up this controversial problem and that too a difficult problem especially when an election is in the offing, I am sorry, Sir, I won't be doing my duty as Education Minister. After the publication of the White Paper on Education, I have been going through every newspaper to find the reaction. A certain paper has remarked "Why should the Education Minister take up this controversial problem especially when there is an election pending?" Simply, because there is the election pending, I ignore this problem which particularly affects the backward section of the community, I do not think I will be justified, even though as a politician I will have to attach some importance to elections also. But still, I will be failing in my duty if I do not tackle this problem at as early a moment as possible. That is the justification why in spite of all the preoccupation we are having, the reorganization of the States, the Second Five-Year Plan and all the other controversies arising out of these things, I have devoted sometime to this aspect of the social problem facing us. Instead of welcoming that, if criticism should be made that I am trying to create confusion in the educational world and also in the political world, I am afraid that would be completely uninformed (I will not use the word 'ignorant') criticism as far as this thing is concerned. Therefore, I am sure hon. Members of this Legislature and I am sure the public also will realize the urgency of this problem and why we have to take it up as early as possible. We have got to see how we are going to provide to 50 per cent of the children who are now going about in the streets or are working in the fields without any sort of education whatsoever. Therefore, hon. Members will at least sympathize with me if I have taken such an attitude and I have an idea to solve the problem, however ill-equipped I might be. That is why I am seeking the advice of all experts and people interested in the advancement of the Backward Classes. That is the justification for taking up this problem at this stage and also trying to a certain extent to hasten the steps which we might take for implementing the target laid down in the Constitution.

Then, will it be possible to reach this target within the next four years, is a thing about which we will have to consider. After a great deal of consideration and anxious thought, I may inform this Hon. House that it will be impossible to reach this target within the next four years. But, because it is impossible to reach this target within the four years, shall we leave it at that without fixing any target? Since we have neglected this aspect of the social problem, the national problem facing us, I think we should fix a new target and take all steps to see that that target is reached within the time-limit we fixed for ourselves and my respectful submission to this Hon. House is that we should try to reach this target during the next ten years. Even that will be a very hard and difficult task unless we face this problem with determination, it will not be possible to reach this target even in the next ten years. That is why when I say that we should have a new target of ten years from this day, I am saying it with a certain amount of responsibility knowing full well the difficulties and the burdens involved in it. I would like this House as representing the community as a whole to take a decision with reference to this target also. If we say we agree with this target, then we will have to lay down the various steps we will have to take year by year to reach this target. It cannot be reached all at once. We will have to go step by step every year; we will have to see that we are moving nearer and nearer the target. How shall we take those steps, is the thing which we have to take into consideration.

10-30 a.m. We have made a suggestion in the White Paper that we should have, what is known as ' Intensified Development Blocks ' selected each year. If it is ten years, one-tenth of the area should be taken up every year as ' Intensified Development Blocks ' just as we are having National Extension Service or Community Development Blocks, and see that in that area what steps are taken to reach this target within the specified period. We should go on adding these blocks and at the end of ten years we should be able to see with reference to the entire State the target reached. That is one way of looking at it and about which an indication has been given. Another method is to disperse the activity throughout the State without reference to ' Intensified Development Blocks ', and try to improve the enrolment in each school. It may be a difficult problem even though we may like to give importance to every portion of the State but still for the purpose of reaching the target we should take steps which are not abortive and to see that the expenditure we are incurring is not wasted. My own point of view is that it is better that we take block by block, but that is a matter for hon. Members to consider and give any better suggestion or better method to deal with this problem. After consulting teachers, after consulting headmasters and after consulting experts in education, if they should suggest any other method, certainly that will be considered and then we may take a final decision later on as to the method to be adopted in reaching this target. But we will have to bear in mind that within ten years we should reach this target and with that in mind we have to take decisions.

Then, Sir, I have further considered whether it would be possible even within these ten years to have universal education and reach the target of 100 per cent enrolment in all the areas. I may respectfully submit to the House that even with the best of efforts, it will not be possible to reach it. I have consulted the Head of the Education Department and all persons interested in this problem and who are aware of the various difficulties arising in the enrolment of the children and they advised me that it would not be possible to reach more than 80 per cent of the children going through the entire Five-Year course. But even for this, the enormity of the problem will have to be considered with reference to the financial burden involved, the training of personnel and the putting up of necessary buildings. Some people may feel that even the enrolment may be 100 per cent at the very first year itself, but some pupils are likely to fall out and we would not be able to reach 80 per cent at the end of the Five-Year course. That is the thing we have to bear in mind. While having this target before us, we should also realize the financial implications of it, and the financial burden which the community will have to bear. Therefore, it is necessary to find out what is the burden which the community is bearing now for primary education. Calculation has been made and the first memorandum gives the statistics necessary for the purpose. It is also indicated there that most of the 50 per cent of children attending schools are not going through the entire course, and it is only two out of every five children that go through the entire Five-Year course. Now only 40 per cent of the children are going through this course. What we propose is to double it so that 80 per cent of the children can go through the entire course. Now what is the cost to be incurred for this purpose? A fairly correct estimate has been made with reference to this State after reorganization and I am sure hon. Members from Malabar and South Kanara will excuse me for it. For three crores of the population in this State, our expenditure on elementary education alone will be about Rs. 6 to Rs. 6½ crores. That means we are contributing to the primary elementary education of the children at the rate of Rs. 2 per head. Now, for the purpose of educating these 40 per cent of the children who go through the entire Five-Year course, we have to spend Rs. 2 per head. If we want to double it, naturally the students going through the other Three-Year course will be increasing and we will have to double this expenditure. That is, instead of Rs. 6 crores we will have to spend Rs. 12 crores if we want to reach the target which we have placed before us—80 per cent of the children going through the Five-Year course and after that half of them at least going through the other three-year course. So, we have to spend this enormous amount on elementary education. It has been brought out in the White Paper that the extra expenditure will be as much as the land revenue we are getting at present, that is, Rs. 6 crores. That is an additional burden which the community will be called upon to bear. Therefore, when we take a decision we should also be prepared to find this Rs. 6 crores. Are we prepared to take up the responsibility and say : ' Yes, this is an essential expenditure and it is only an

[Sri C. Subramaniam] [5th April 1956

implementation of the human right and therefore whatever be the additional burden it will have to be borne by the community.' That responsibility to bear the burden will have to be taken not merely by the Education Minister, not merely by the Finance Minister, not merely by the Government and not merely by the Legislature but also by the community. That is the problem and that is why it has become more and more necessary to associate the Legislature and the public in solving this problem of universal elementary education for all our children.

Now, suppose we place before ourselves this target and we have to spend Rs. 12 crores. It is necessary particularly for the poorer children to attend schools by giving some inducement. Whether compulsion is necessary or the voluntary will of the parents is enough is a different question and I will come to that later on. Even from the economic point of view and taking into consideration the poverty of the people, and the extra children who would be going to the schools, it would be necessary to provide free mid-
10.30 a.m. day meals to all these children. It is very easily said that midday meals should be provided. If midday meals are provided, enrolment will automatically go up. When the number of school children goes up, we will have to provide the necessary number of additional teachers, additional buildings, additional equipment, etc. Provision of midday meals by itself means further expenditure. According to the calculations we have made, we find that to-day we are spending on elementary education Rs. 24 per child on teaching only and we will have to take into consideration the extra expenditure involved, if midday meals are given. We have got experience of the Harijan Welfare schools where we give one free midday meal. I have got figures with reference to the Harijan Welfare schools for the year 1954–55. Eighty thousand children were given free midday meals at a cost of Rs. 18,00,000. This comes to Rs. 22–8–0 per child per annum. In addition to the teaching expenditure of Rs. 24, we will have to incur an additional expenditure of Rs. 22–8–0 per child if we want to give free midday meal. A decision will have to be taken as to which class of children should be given free midday meal. We have to lay down certain standards of poverty to become entitled to get this free midday meal. Suppose we give only to the poorest section, then the other children, who also are not much better off and who do not get a square meal a day, will be looking with longing eyes at the children who are taking midday meal. Thus the magnitude of the problem is further increased. I would request the hon. Members to realize all these. If we say that only twenty-five of the pupils should be given midday meal, we will be solving only a fraction of the problem. If we say that only particular children should be given midday meal and that others will have to get whatever they can get from their homes, it will be a bit hard. But we will have to be a little bit hard-hearted in view of the limited resources available. Whether we should give midday meal only to 25 per cent of the children or whether we should go further is a matter on which we and also the community will have to take a decision.

5th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

It is asked 'why the community should not be asked to bear a portion of the cost of this burden'. In any event the community will have to bear the burden whether it be in the form of voluntary contribution or compulsory payment of additional tax. Whether we should leave it to the community to give 50 per cent of the cost and become eligible for midday meal, whether we should leave it to the sweet will and pleasure of the community of a particular village to have education for all the children of that village or whether it should be the obligation of the State to create conditions favourable for all the children getting education—provision of midday meal will be a step in this direction—is a matter which we will have to consider. Even if we decide that one-fourth of the number of children should be given free midday meal, it will result in an additional average cost of Rs. 5 per head, and the total cost will be Rs. 29—Rs. 24 (cost of teaching alone) *plus* Rs. 5 (cost of midday meal)—or about Rs. 30. Can we bear this burden is a matter which will have to be taken into consideration. The cost per pupil per annum has been worked out for the Madras State and for some other States of India and the figures will be found on page 7 of Memorandum No. 1. While the cost is Rs. 24 in Madras, it is Rs. 14 in West Bengal, Rs. 13–11–0 in Bihar, Rs. 13–10–0 in Mysore, Rs. 13–5–0 in Uttar Pradesh and the lowest is Rs. 10–3–0 which prevails in Travancore-Cochin. Hon. Members may wonder why we are incurring a higher expenditure compared with the other States. Firstly we have got a large number of trained teachers and this is a good thing. Secondly we have a small pupil-teacher ratio. Hon. Members will find in Memorandum No. 1 the pupil-teacher ratio in some other States of India and in some foreign countries.

SRI V. R. NAGARAJAN : The Hon. Finance Minister is pointing out the great difficulty in extending elementary education all at once all over the State. Instead of our having to find ways and means for solving this problem and not being able to solve it, will the Government consider the desirability of approaching financial magnates in the local areas all over the State to run elementary schools on their own account?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I wish this were possible. Financial magnates are complaining that the rate of tax is so high that they are not able to make both ends meet. How many financial magnates have we in this State who will be able to bear this burden? I may tell the hon. Member that we may be able to touch only the fringe of the problem even if all the financial magnates are charitable or magnanimous enough to take up the promotion of elementary education.

SRI V. R. NAGARAJAN : In England and America, education progressed long ago on account of the philanthropy of private people and not by the efforts of Government alone.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I said that it was dangerous to compare our country with England, Russia, America or any other country. I do agree that in certain countries, private

persons have played a great part. Even in our own State, private persons have played a great part. The problem which we have to face has become a national problem. Whether education should be left to private charity or whether it should be the responsibility and duty of the Government is a matter in which I am prepared to take the advice of this House. If this House says 'Why are you worried about the financial burden? Leave it to private charity', as a democrat I will abide by the advice of this House. But this is only side-tracking the problem, as some persons are attempting to side-track problems. We have to face problems as they are and not ignore them. We should not adopt a Micawber-like attitude and say: 'Something might happen. Resources will come somehow or other. Why should we bother?' That is not an attitude which responsible legislators should take. I would appeal to the hon. Members not to ignore or shelve the problem or pass on the responsibility to some other people.

I was on the point that Rs. 30 will be the *per capita* expenditure. If we want to reach the target, we have got to reduce this *per capita* expenditure. Otherwise it will become an unduly heavy

10-40 a.m. burden which we will not be able to bear. What are the methods to be adopted is a question to be taken into consideration. It is only this aspect which induced Rajaji to introduce the shift system. This shift system would provide, with this expenditure, education to double the number of children. But unfortunately politics crept in and people thought that there was a sinister motive behind the move. Even though I had complete faith in that system, I had to yield to the opinion expressed on the floor of the House. That is why I am asking hon. Members now, if they are against the shift system, whether they are prepared to face the responsibility of finding the necessary resources for the purpose of giving education to our children. What other methods are they advising me to adopt for the purpose of reaching the target? Do they advise me, 'Do not tackle the problem; leave it as it is. If 50 per cent of the children—children of backward classes, labourers and agricultural labourers—do not get education and are in the streets and in the fields, it is no concern of ours'. It has become necessary now not merely for the Finance Minister to consider this aspect, not merely for the Education Minister to consider this aspect, but for this House to give an answer to the problem. Therefore, as responsible legislators, hon. Members are not to shelve the problem or by-pass the problem, but they should be prepared to face the problem. I am expecting an answer from hon. Members. If hon. Members rule out the shift system, they should find out other methods by which the *per capita* expenditure can be reduced as far as possible. This is what we have been attempting to do. What is the other method? Each teacher will have to deal with a greater number of children. Whether he should have the shift system or whether he should have the entire herd at one time will have to be decided.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know, Sir, from the Hon. Minister whether this House has ruled out the shift system as such or the modified system of elementary education? I understand that it is not the shift system as such that was ruled out.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am glad the hon. Member takes such a view. But even on the mention of the shift system for the purpose of discussion, some people think, "Oh; here is the Education Minister trying to bring in the Rajaji scheme through the backdoor." If such an approach is made, we can never solve this national problem. If we approach any problem with a suspicious attitude, certainly we cannot find any solution for the difficult problem. This is one way of condemning a person. But we cannot by condemning a person avoid the problem. People might accuse me of saying that I am trying to introduce the Rajaji method of education. I do not know why they say so. The shift system is not a peculiar thing. It is a system which is prevalent in many parts of our country. Apart from this, if hon. Members are not prepared to have this shift system, I want to know what is the other method they suggest. Are they prepared to bear the entire expenditure for reaching the target? It has become all the more necessary for me to take a decision from the legislature. If hon. Members say that the shift system is something which Rajaji has introduced and therefore they should not have it at all, I say, 'All right, have that privilege'. I have absolutely no objection. But I ask, are they prepared to face the problem of higher expenditure. If the House should advise me, 'No, no; the financial burden is so much; the only way is to follow the shift system', then I shall consider it. But if hon. Members should say, 'No, no; we shall not go anywhere near the shift system, because Rajaji introduced it', I say, all right. But we will have to adopt methods to reduce the expenditure as far as possible. We have got to reduce our expenditure. If we are to reduce the expenditure, we will have to increase the pupil-teacher ratio. This cannot be avoided. Otherwise the expenditure will become much more. This problem has also been discussed in Memorandum No. III with reference to the targets we have to reach within the next ten years.

Then a suggestion has been made that a uniform pupil-teacher ratio of 40 : 1 is to be adopted. This also hon. Members will have to take into consideration and advise Government. I know that the greater the number of children the lesser will be the efficiency of teaching. The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar will endorse my statement. But hon. Members cannot have it both ways. If they think that the ratio 30 : 1 can be adopted, they must be prepared to find the necessary extra money required for this. Certainly I am prepared to consider the suggestion. There is absolutely no doubt that teaching efficiency will be greater in classes with a lesser number of pupils. But can we adopt this system? Even now hon. Members will find that in schools managed by the Government and local bodies, we have fixed 35 pupils per teacher, whereas in private schools there is one teacher for every 20 children. That is how we have come to the average of 32

boys. But we will have to increase this number. We must adopt the ratio of 40 : 1 if we want the expenditure to be within manageable limits.

SRI T. ANANTA PAI : Why did you allow this distinction between private schools and schools managed by Government and local bodies to continue?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I want your decision to change it. Because any change is likely to be misunderstood, I am asking the permission of the House to effect a change. Private schools are having greater efficiency in teaching than schools managed by local bodies and Government. That is because one teacher in those institutions looks after only 20 children on an average. That is why we find certain districts are in an advantageous position. In Tirunelveli district, there are a large number of schools under private management. In Malabar also there are many schools under private management. The majority of the schools in Malabar are following the 1 : 20 ratio and they are therefore having an advantage. The advantage of the present private schools should be removed. This problem will have to be faced now with reference to the entire State. I do agree that to a certain extent we are putting people at a disadvantage, particularly those persons who were enjoying certain advantages till now. But this decision will have to be taken by us.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Is this question not to be considered by the future Kerala Assembly, if there is to be one?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Decisions will be taken only, I suppose, after the reorganization. But I am sure hon. Members should be aware of the problem existing in Malabar also. I am sure hon. Members will be called upon to decide this problem in Malabar also. Even though Malabar will go out of Madras in the reorganized set-up, still this problem, being a national one pertaining not only to this State but to all States, will have to be considered by every part of the country. If hon. Members should think that I need not speak of Malabar, I do not think they are right. Malabar will have to be considered and mentioned here. We will pass on the necessary information to the successor State so that that State may be able to take final decisions in the matter. After all the decisions would be given effect to only in 1957-58 and therefore there is no question of our imposing a decision on Malabar increasing the pupil-teacher ratio. But that is the problem which must be faced immediately or when they go over to the Travancore-Cochin State. In the Travancore-Cochin State, there is the shift system and the expenditure is Rs. 10-3-0 per head. It is on the other hand Rs. 24 here. When we take decisions later on, we may be in a more congenial atmosphere to adopt the shift system in Travancore-Cochin State. But still I am sure you should be aware of the various problems and the various points involved in the final solution of the educational problem. That is the end which we will have to bear in mind. The pupil-teacher ratio will have to be considered.

This problem has also been posed before the House and the public for the purpose of arriving at a final decision. This is a problem of reaching the target fixed in the Constitution to a certain extent—not to the full extent—of giving universal free and compulsory education for all the children below 14. I am placing only a target of giving education to 80 per cent of all the children. Whether it should be compulsory or not, I am immediately placing that before the House. Should we have free and compulsory education up to the five-year period and not for the whole eight-year period? Even this is a big problem. If we want that 80 per cent of our children should go through the entire school course, should we have compulsion to any extent or should we leave it free? Should we leave it to the uneducated parent to decide whether his child should have education or not or should we take the responsibility of compelling every child to attend the school? With great respect to all those 10-50 a.m who have advised against compulsion, I am of opinion that if we create all these conditions, once we are prepared to give midday meals to poorer sections of the people then there should be a certain amount of compulsion to see that these children attend the schools and that will have to be borne in mind. In that respect also the problem has been posed before the Legislature and hon. Members of this House will have to take a decision with reference to this aspect also.

Then, I come to the other aspect relating to the reorganization of the educational pattern. In this connexion there are two aspects to be considered, one aspect dealing with the duration of the educational course with reference to each stage and the other aspect dealing with the content of education. Repeatedly in the Press and on the platform, in the Legislature and everywhere it has been mentioned that education should be reorganized in such a way as to really serve the needs of the society, and benefit the society as a whole. The education that we give should not create another problem of educated unemployed calling upon the State to take further steps by incurring further expenditure to solve this problem of unemployment created by the educational pattern. That aspect will have to be borne in mind. Now, I am immediately concerned with the duration of educational course and how it should be reorganized. As far as this is concerned, this will have to be a co-ordinated scheme. The Elementary Education Scheme, the Secondary Education Scheme and the University Education Scheme will have to be co-ordinated even though at each stage the education given will have to be completed with reference to the pupils leaving the education at that stage. But still each stage of education should prepare the pupils for the next stage also and that fact also has to be borne in mind. Any step we take with regard to Secondary Education must not create difficulties with reference to the University education. Any scheme for the reorganization of the educational pattern will have to be a co-ordinated scheme from bottom to the top. When we are considering the reorganization of the Secondary Education, the decisions taken with reference to the University Education become important. This reorganization of Secondary Education has

become urgent in view of the decisions taken by the University authorities to reorganize the pattern of University Education. Hon. Members may ask, " What is the need for hurry with respect to the revision of the Secondary Education? Why not we continue the present S.S.L.C. standard? Whoever is willing to undergo collegiate course, let him continue further and let not the present Secondary Education system be changed . . ." I wish, as far as this is concerned, the *status quo* had been maintained But, unfortunately, our hands have been forced and decisions have been taken at an All-India level that the recommendations of the University Commission should be taken up for implementation. In my view, the recommendations of the University Commission are not being implemented in full and in the real spirit. But attempts are being made to implement in one sector. Therefore we cannot say that we cannot agree to the changes introduced at the University level.

What is the change now made in the educational system at the University level? Now, after finishing the S.S.L.C. course, we have got the two years Intermediate Course. After that, we have got a two years' Degree Course if it is a Degree Course or a three years' Honours Degree Cours. That is the pattern of education now prevailing at the University level. Now, it has been changed as far as the Madras University is concerned. From next June onwards, they will have a three years' Degree Course and before joining this intended Degree Course, a certain standard should be reached. During the transitional period they are having a pre-University course of one year attached to the College course now. But it is the intention and it is the aim that this standard should be reached in the secondary schools themselves. Therefore, we are driven to the necessity of changing the pattern of education given in the secondary schools so as to equip the students who wish to undergo University education. Hon. Members may ask, " After all it is only about 10 or 20 per cent of the students studying in the secondary schools who would be going to colleges. Is it necessary to upgrade all the high schools to this extent? Is it necessary to improve the standards with reference to all the schools and with reference to all the students undergoing the secondary education course?" It is, I do agree, a question which will have to be answered. But we do all agree now that the standards in the S.S.L.C. course have gone down. Apart from the University Education, it is necessary to improve and upgrade the standards in the secondary schools. Therefore we are taking up on this occasion the question of the improvement of the standards in the secondary education sphere also to a certain extent. If the present standards could be increased without any additional burden, it should not be looked with disfavour by persons who even consider that the present day standards are satisfactory. Therefore, we have got to see whether it would not be possible to improve the standards in secondary education or upgrade the secondary schools to that extent to see that higher standards are reached. If we extend the secondary school course by one year, the problem of undergoing one year pre-University

course will not be there. But the question is, should it be necessary for all the students undergoing secondary education course to reach this level of education. From my own point of view I have examined this question. My own humble view is that this additional burden, with reference to languages, with reference to various other matters which will be necessary for the University students, is a little bit unnecessary and it is not necessary to burden all the students with all the necessary equipment which will be necessary for the University course. A decision at the All-India level has been taken accepting this. If we want to avail of the various resources which would be made available by the Government of India, we have to fall in line with that pattern. I may tell hon. Members that we have already lost much by way of grants from the Central Government during the First Five-Year Plan period because we were not settled about our educational pattern, because we were not able to tell them that this was precisely our educational pattern. We introduced one pattern and we changed it. Then we wanted to re-examine it, so much so, everything was in a state of suspense. Therefore, we are not able to take full advantage of the assistance given by the Government of India. Shall we have the same state of affairs during the Second Five-Year Plan period also by not coming to any decision on this matter and thus lose the opportunity of equipping our schools in a better way and upgrading the standards to a certain extent with the assistance given by the Centre. Considering all the advantages and disadvantages, my own humble view is that it is better we fall in line with this pattern. After all it is not going to throw any additional burden on the students. It is better to accept this pattern. That is why, my advice to the Legislature, after considering all the implications of the proposal, is that we accept this pattern of what is called the higher secondary school course wherein a level will be reached which would make the students fit to enter the degree course straightway without undergoing another year of pre-University course. If this is agreed to, the next question that arises is, how has this to be achieved within the pattern which we want to decide for this purpose? The Secondary Education Commission recommended that the school course should be increased by one year without taking into account the present duration of the school course in various States. I am sure hon. Members might be aware that the school course varies from State to State. There are certain States which have only a 10-year course and not a 11-year course as we are having.

As far as those States are concerned, we are sure, they are having 11 a.m.
a ten-year course and the addition of one more year would mean eleven years' course. But, they said that a uniform formula of ' N ' plus should be adopted. Naturally, there was a reaction against this. If in a particular State this standard could be attained by a eleven-year schooling, are our children so bad, backward or ignorant that they would not be able to attain that standard by the same schooling for eleven years? After a good deal of discussion, even though the Vice-Chancellor was insisting that the recommendation of the Secondary Education Commission should be accepted and the

school course should be increased by one year, i.e., from eleven to twelve, even though the Committee which was appointed for implementation (two members of that Committee, one was Dr. Lakshmanaswami Mudaliar and another Member) recommended to the Government that it should be a twelve-year school course as far as this State is concerned, there was a dissenting minute by other two Members, namely, the Director of Public Instruction and another Member that there is absolutely no necessity to increase the school course by one year. If it is possible to attain the standard in other States, it should be possible here also. Therefore, they were against the increase of eleven-year course. After further discussion with the Vice-Chancellor and the Director of Public Instruction to find out whether any compromise course could be adopted so that the University Education authorities also might be satisfied, we came to the conclusion and the Vice-Chancellor was pleased to finally agree that it would be possible for us to limit the school course to only eleven years. But, it is not the period which is quite relevant. It is the standard which we will have to attain which is relevant in this connexion. Therefore, it is not merely a question of our saying that we shall limit it to eleven years: we should also reach the standard which is, after all, the ultimate aim for which reorganization was sought to be made. Therefore, we have to take that into consideration and find out how that standard could be reached. After a good deal of discussion we came to the conclusion that that standard can be reached only by a four-year secondary course, that is at the higher level fourth year should be allowed for secondary education. Hon. Members may ask "What is the implication? What does it matter whether it is seven plus four or eight plus three? After all, a person may undergo eleven-year course." Sir, there is a good deal of difference which should be understood by hon. Members. This fourth year in secondary school means— being taught in a high school by graduate teachers who have undergone L.T. training, with better laboratory equipment, library and other teaching facilities. Not only that aspect, there is another aspect also that the first year of secondary course, whether it should be the first year in secondary school or the last year in the elementary school. Sir, when a person is in an atmosphere of a higher attainment of educational standards, his attainment also increases to that extent. It is just like a dull person being put in the company of intelligent persons. To that extent, he goes up. If a dull person is put in company of dull persons, he will be only pulled down. That is the law of nature. There is no doubt about it. Definitely there is all the advantage of better qualified teachers, laboratory, library, etc., available in secondary schools. In addition to that, they have the atmosphere of the other higher standards in the three higher classes. As a matter of fact, that is an argument I advanced with reference to the one-year schooling being tagged on to the College course. Because, if this course is attached to College course or in University education, it seems to me that they will be able to benefit better. But, if they are in the highest educational class in the secondary school, they cannot copy the model of anybody else and there is no question of improving their standard to any appreciable

extent. That is one of the arguments against the pre-University course being tagged on to school. But, I hope we will not be going about changing decisions as it will only lead to further uncertainty. (Interruption by Raja Muthiah Chettiar.) I wish the hon. Member takes up that question. Who prevents him? What I am saying is, "let us take a decision now.". If we are able to make that change, I am prepared to accept it. Sri Muthiah Chettiar says that we should not worry the University authorities and that they should be allowed to carry on without any kind of assistance which would be available from the Government of India. Well, I am prepared to consider the advice of Sri Muthiah Chettiar also. But, we have to consider the implications of it and then take a decision with reference to that. With all respect to Muthiah Chettiar, with all respect to his experience that he has got in educational field, that will be a wrong advice according to me, Sir. There is no use if we go on changing and one of the purpose I want the Members of the Legislature is that there should be no indefiniteness and this atmosphere of sudden changes in the educational field. So also, after all these conclusions, we sat with the University authorities; we sat with the Central Advisory Board of Education. We were able to convince them that they have taken a wrong decision. If another pattern is accepted, I will welcome it. But, that is not possible and that is not an excuse for keeping this in a state of suspension for ever, much less for our students.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : If I recollect aright from a cursory glance of the While Paper, the more important reason for this extra one year at secondary school stage is that it would make a large number of students to stop at secondary schools and help them to enter life and earn a living . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree. But, we should also keep in mind when we say "increase the standard", the students should be fit to take up the University education course. Therefore, we should be attaching more importance to the teaching of English and other subjects, taught in the University course. That was my point of view. But, if still other experts could give a different opinion, I do not claim to be an expert in the educational field and that is why, I am saying that taking all that into consideration, decisions have been taken. Therefore, it is for us to see whether the present pattern should be changed or not. We have to fit the pattern into the national pattern and the University pattern. Not only in the northern Universities have decisions been taken, decisions have been taken in our University also. It affects all our students who want to take up University course. If the hon. Member says that the University should not be troubled with this or that, it would mean that for our students before they enter the degree course, they will have to undergo a twelve-year course whereas in other States it would be a eleven-year course. That will be an additional burden. If we say that we do not agree that the University should carry on for ever this pre-University course, it would mean an additional year as far as our students are concerned.

And then, Sri Muthia Chettiar may say " Well, in Annamalai University, we are carrying on like this. Why not you drop the proposal and all that ". But, Sir, Annamalai University is only one University. But a large number of colleges are being affected in our State. I do not know how long he can resist it particularly when the University Grants Commission has laid down certain rules for giving grants and the University is depending for grants for the purpose of carrying on their activities. But still, I wish him good luck if he thinks that he can resist the attempt. But, Sir, it is for the House to give a decision with reference to our State on this point, viz., how this secondary education should be reorganized.

After considering the entire aspect of the matter, after consulting the Education Department, after consulting the Vice-Chancellor and after consulting the other experts also, my advice is " Let us have a higher standard in secondary schools and for that purpose, four-year schooling is necessary in that atmosphere ". Then naturally, the balance available for elementary education is for seven years. If we want to reach that standard by the end of eleven years, reorganization will have to be done from the very first class. We cannot give in one year what is possible to acquire in 11 years. This one year extra should therefore be spread over the entire eleven-year course. If we accept this, then we will have to reorganize our syllabus, we will have to improve the methods of teaching and we will have to improve the quality of teachers also right from the bottom up to the top so much so, this burden will be evenly distributed throughout as far as possible, to the extent possible in the seven-year course and to a greater extent in the four-year course.

11.10 a.m. That is why we have stated that under the seven-year course it should be possible for the students to attain the standard of the pupils going out of the III Form. Now in the higher elementary schools, that standard should be reached within these seven years and I have been advised by the department and also by experts, that it would be possible to reorganize the syllabus in such a way as to attain this standard. That is one aspect of the matter which will have to be taken into consideration.

After these proposals have been made, certain objections were raised which the Government had to take into consideration. It has been stated that as far as the rural population is concerned, it is only the poor children who will be attending the elementary schools and the Government are cutting down one year from what they are getting now. They are now getting an eight-year course—five years in the elementary school and three years in the middle school. Even though qualitatively they will be attaining the same standard, still there could be political objection to it and it could be used against the Government. So, the Government wanted to meet this objection and they have now proposed that the seven-year course will be an integrated course and those pupils who want to drop out without going to the secondary school will have to attend the final course in the higher elementary school. That would be eighth year from the bottom. It would be a separate course. It would be a eight-year rounding-off course. There is another aspect of the matter which Mr. Palaniswami has pointed out in his amendment. He wants that students who complete the Higher Elementary School-Final Course and who want to continue their studies should be admitted in Standard IX instead of Standard VIII. It would be possible to make such a provision in the rules; but will it be possible for them to study in Standard IX? The student studying in Standard VIII would have the advantage of being trained by an L.T. teacher. But as far as the eighth year final rounding-off course is concerned, it has a slightly different syllabus. This course will give the student some extra knowledge so that he may straightaway enter any profession which he may like. But will we be conferring any benefit or doing any service to him if we put him in Standard IX if he wants to continue his studies? No, he will find it difficult to follow the lessons taught in the Standard IX. Is it possible or feasible to put him in a class where he would not have attained the standard? After all, we know that students who do not have the necessary equipment find it difficult to follow anything. But if we put them in a lower class, they will come out very well. I have seen many students who had been promoted without taking into account their equipment and who afterwards had been detained for one year in that class, were able to make up what they had lost and stood first in the following classes. Therefore, I would request Mr. Palaniswami and others not to think in those terms and see whether it is in their own interest to recommend such a course. I do not want an answer from them immediately. Let them think over it. These are problems which cannot be immediately answered but should be thought over coolly. So, as I said, those who do not want to get secondary education and who want to drop out will have a rounding-off course at the eighth year. They will have to pass an examination and get the certificate of the higher elementary school for that course passed by them. This is all the reorganization suggested in the White Paper. Now it is for hon. Members to further consider whether this should be accepted or any other method should be adopted. This seven-year course is nothing new. We are only adopting what is prevailing in other States. Many States have adopted this seven-year course—four plus three. Of course, I find the South Indian Teachers' Union has suggested that this course should be four-plus-three. Instead the Government suggested that it should be five-plus-two. With great respect to the experience of the Members of the South Indian Teachers' Union, I must point out that it will create unnecessary difficulties because we are having a large number of schools for the five-year course. Can we reorganize all the 15,000 elementary schools for this four-year course? Only to study in the fifth year, is it possible to increase the number of higher elementary schools? I think it will create unnecessary problems and it is not necessary also. This is the reorganization suggested in the White Paper not only for the consideration of the House but also for the consideration of the public and educational experts and other authorities. I will come to the subject of consulting the various interests concerned a little later.

Now I come to the question of age of admission. What should be the age of admission? Here also, we have placed certain decisions already taken before the House and whether those decisions

should be changed or not, it is not for me to say. But as far as the University education is concerned, it has been suggested by the Madras University authorities and which has been accepted by the Central Advisory Board of Education as an All-India policy that for the Degree course, a pupil should have completed the age of 17. I know various criticisms have been levelled against this decision.

11-20 a.m. But it is not without any reason or substance that they have taken this decision. It is said that, for a person to be benefited by University education, he should have a certain maturity of mind and also maturity with reference to physical features. That is the opinion of educational experts. Having taken all things into consideration, they have fixed the age of admission at 17. Whether this should be adopted is a matter for consideration not only by this House but also by the University authorities and the Central Advisory Board of Education to come to a conclusion and take a decision later on. Once a decision is taken, we have to take note of it. If we ignore it, what will happen? The University authorities will not admit students whose age is less than the age fixed for admission, unless we interfere with the autonomy of the Universities and change the laws. Whether such interference is necessary or desirable is a matter for consideration. If it is not possible to change the age of admission, we have necessarily to adjust the school course. For the eleven-year school course that we contemplate, a student will pass the high school course in his seventeenth year if the age of admission to elementary school is fixed at six. Suppose the University authorities do not change the age of admission to the University course and we retain the age of admission to the elementary school at five. Then the students will pass out of the high school course in their sixteenth year, and they will have to wait for one year before they could join the University course. That one year will be a period of idleness or forgetting what they have learnt. Is this interval desirable? Alternatively we will have to raise the age of admission to elementary school to 6 or make the school course a twelve-year course. The latter step will involve additional expenditure to the parents of children. Even without understanding this, all sorts of motives are attributed. After consulting the Vice-Chancellor and the Central Advisory Board of Education, we have suggested that the age of admission to the first standard of the elementary school course should be a compromise between 5 plus and 6 plus. This will make a student pass the high school course at the age of 16½ and we want to see whether this age will be acceptable to the University authorities and the Central Advisory Board of Education as the age of admission to the University course. I am charged with trying to favour the rich and the Brahmins. Some persons have a kink in their brain to see that this is Rajaji's scheme in some other form. I am really unable to find Rajaji's educational pattern as far as the age of admission is concerned. It is said that this is being done for the benefit and in the interests of the rich people, officials and the Brahmins. I would like the hon. Members to analyse the reasons to a certain extent. If the decision of this Hon. House is that it is not good to raise the age of admission, I am prepared to consider it. But

let them not go with the impression that this will benefit the Brahmins or the richer classes and will injure the interest of Harijans and other Backward Classes. Here ignorance and prejudice come into play. If ignorance and prejudice had not been there in looking at educational problems, they would have found that this is beneficial to the children of Backward Classes and the children coming from uneducated homes. After all the content of education imparted in the first year is the same and common to all children, whether they be children of officials, children of educated or uneducated persons or Brahmin children. Now the question is how the child will grasp or absorb the teaching in the first standard. It is said that almost all Brahmins are educated and that the children of Brahmins, of officials and of educated persons have got a better home environment and attain a level of equipment even before joining the school. Even after entering the school, the cultural and educated atmosphere prevailing at home has got an influence. I belong to an agricultural community and to a certain extent a Backward community. I am able to see the difference between a child brought up in my home environment and the child brought up in the home environment of a close relative of mine who is not educated and who is economically in the same strata as myself. The children of the educated section which includes officials, Brahmins, etc., absorb the teaching quicker because their level of attainment even at an earlier age is higher than the level of attainment of a child brought up in a backward home. This has been taken into consideration by the Central Advisory Board of Education and they say that for the benefit of Backward Class children, there should be certain maturity of mind to absorb what is taught even in the first standard. That maturity comes by the very passage of time. Therefore fixing the age of admission at six will be advantageous to the Backward Class children and the children coming from uneducated homes. When we suggest the age of 6, persons who perhaps pose themselves as educational experts say that this is being done specifically to benefit the richer classes, particularly the Brahmins, and ask "Why should this Education Minister take up the task of benefiting these classes". I respectfully submit that it is absurd, to say the least about it. It is for this House to consider whether it will be in the interests of the Backward Class children and the children coming from uneducated homes to fix the age at 6 or whether it should be fixed at 5. I am prepared to take the decision of this House. After all, the hon. Members of this House also are as much responsible for the good of the community as I am.

SRI V. R. NAGARAJAN: We are also fathers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: But the hon. Member is an educated father unfortunately. I do not know whether he will be able to take an unprejudiced decision with regard to this.

Instead of seeing the advantages in this, people are going about preaching that this will be disadvantageous to the children of Backward Classes and the children coming from uneducated homes. I am really sory for those who think on these lines. That is because of prejudice and ignorance or inability to understand the real

problems involved and they want to pick holes because this Education Minister has suggested it. There is something more than education, there is politics in it. That is my respectful submission. I respectfully appeal to the hon. Members here not to bring politics into the educational arena, but to consider education not from a political angle but from the point of view of what will benefit our children. Looked at from this point of view, I have absolutely no doubt that the raising of the age-limit will be in the interests of those Backward children who are now in the streets and on the field and whom we want to bring into the school. This will enable them to have the same level of intellectual attainment and mental maturity as the children coming from the educated homes. That is why I am attaching great importance to playgrounds and parks for children in the village community.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : I want to know from the Hon. Minister why the Republic Day, 26th January, is taken as the base for deciding the age?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only a date for facilitating the calculation of age. I do not mind adopting any other date. Instead of saying that on 26th January the age should be 5, we can say that on 30th June it should be 5½ years.

11 30 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister kindly illuminate the House as to the age of admission to the elementary school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have gone into this question also. Many of the States have adopted six. Those States which are now adopting " five " are changing to six. One or two States are still adopting five. We are now having five. I have seen the age prescribed in other countries also. In most of the countries (with the exception of one which I do not exactly remember now) the age is six. In some countries, it is seven. In some others it is eight. Children should be in the home up to this age before they go to school. We cannot go so far. Our home is bad enough. That is why I say that if the home atmosphere is not good enough, we should create an atmosphere wherein at least temporarily children will have scope for play. The children should play in the environments of community parks and in an atmosphere wherein there will be not only facilities for play but also facilities for improving their knowledge to a certain extent. These community parks for children will play a great part in giving facilities for children to play and also to improve their knowledge. With all this, a child will be able to attend the school with the necessary mental equipment—intellectual equipment—to absorb what would be taught in the first year. That is why now we find those children even at their young age . . . (Interruption by Sri N. Rathina Gounder) will join only in the first class. The community parks and playgrounds for the children, particularly in the villages, will have to play an effective part. I am attaching some importance to these. I am trying to have in the various National Extension areas and Community Development areas, community parks and playgrounds.

As a matter of fact, I wanted to put through this work even this year. Ten thousand or twenty thousand community parks should be brought into existence in the course of the next five years. But I thought I should wait till the reorganization took place. Some may like the idea and some may not. I may tell hon. Members that this is an important factor to be taken into consideration. I shall try to see that community parks and playgrounds do come into existence and do play an effective part in preparing the child to receive the school education. This atmosphere is not available to a child belonging to a backward community in its home. If this problem is solved, then the other things will have to be taken into consideration. But for God's sake, do not bring in this argument that this is for the benefit of the richer classes and the Brahmans. We come to the conclusion that all the children should attend school soon after five years. This is quite a different matter altogether. To impute motives that this has been brought in only for a set purpose, is something which I am unable to understand except to say that prejudice and ignorance alone which have brought forth this criticism.

When we want to improve the quality of education, the teachers will have to play a vital part. Therefore the quality of the teachers will have to be improved. If the quality of the teachers is to be improved, the status of the teachers will have to be improved. Their salaries should be improved. All these questions are involved. When I gave figures, I gave figures only with reference to the existing rates of pay. There is the passing generation of lower grade trained teachers. In most of the elementary schools, there are higher grade trained teachers. These people have done their work to the best of their ability. Will the higher grade standard do? Or should we have secondary grade trained men in the place of these higher grade trained men? It is more difficult to teach a child than to teach an adult boy in the higher standards. Therefore experts are required at the earliest stages. But we cannot afford to employ experts for the purpose of teaching children. Should we not improve the educational qualification at least up to the secondary grade? Employment of secondary grade trained men would mean greater expenditure. Even in the case of the existing personnel, there has been a persistent demand that their salaries should be increased. We will have to come to decisions in the matter not merely with reference to an increase in their salaries but also with reference to the responsibility of finding additional resources for paying higher salaries to the teachers. So also we should have better equipment, better laboratories, better libraries, better buildings, playgrounds, etc., so that the quality of education might be improved. All these mean additional expenditure. This fact should be taken into consideration by hon. Members before they come to final conclusions.

There is one other aspect with which I shall deal and then conclude. This is with reference to diversified courses in secondary schools. Instead of merely giving an academic course and then

[Sri C. Subramaniam] [5th April 1956

making the student find himself in a blind end as regards appointment, it has been suggested that there should be diversified courses wherein it would be possible to give training to students in the various crafts and professions like agriculture, teaching, secretarial training, technical training in mechanical engineering, electrical engineering, co-operation, social education, etc. Large amounts of money have been allotted in the next Five-Year Plan for adopting these diversified cources. Till now these courses have been merely diversified courses without giving any advantage to the persons who underwent these courses. The intention of the Government is that now that we have four years in the higher education—this is also an advantage in having four years—a student who takes teaching as a diversified course for these four years need not go for training for two years and that it would suffice if he undergoes training for one year only. At present a raw S.S.L.C. will have to undergo the training for two years. But if he takes this teaching as a diversified course, it should be possible at least to cover one year's training during these four years. Therefore he gets this advantage of one year's training. So also, if it is mechanical engineering or electrical engineering or civil engineering, it should be possible to save one year in the polytechnics. If the course in the polytechnic is three years, it should be possible for one to have only two years' training if he already had studied that subject in the diversified course of study. If it is a training in co-operation, it should be possible for the student to finish the training in 6 months instead of 18 months. These things will have to be adopted in the various courses we are giving for the purpose of making the student fit enough for the job that he takes. Otherwise these courses will have no real benefit. These diversified courses should be organized in such a way as would make the student well equipped. If he wants to specialize further, he should be able to save time.

There is the vexed question of managements. Sri Kuttikrishnan Nayar warned me that Malabar might not be my problem. But that problem will exist in other parts of the State. The Alagappa Chettiar Committee has made recommendations. Those recommendations have been examined and further suggestions have been made in the White Paper. I would request hon. Members to go through the White Paper dealing with this aspect.

Sir, I have taken a much longer time than I intended to take.

11-40 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Before concluding, I would like the Minister to state his views on the thorny question of language in regard to education.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sure hon. Members are aware of this problem. This problem has been discussed on the floor of the House. There is no doubt, now, that the regional language will have to play a greater and greater part not only in the field of education but also in the entire field of national activity. Therefore, first importance will have to be given to the

5th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

regional language and it has got to be the medium of instruction till the end of secondary education course. As far as University education is concerned, it is under consideration of the Government and I hope I will be able to carry the University authorities with me in changing the medium of instruction there because having the medium of instruction in the regional language in the secondary schools and having a different medium in the University education course is causing a good deal of difficulty for the students. It may be all right for the University authorities and for the Professors to have the medium of instruction in colleges in English but it is putting a great strain on the students. This fact will have to be taken into consideration.

Can we be satisfied with study of one language alone? The importance of English is being stressed and I found the other day an All-Party declaration that English should play a greater and greater part in the national affairs and that it should continue even as an All-India language, as an official language for many more years. Apart from that I do attach considerable importance to the knowledge of English because that opens the gate to greater and greater knowledge and gives greater scope to acquire knowledge from all over the world. It might be we may be able to acquire it through another language. But we are accustomed to the English language. We know the English language so much so to a certain extent we feel at home when English is spoken. Therefore, English language will have to be given sufficient importance. So, if that language is learnt before completing secondary education course, it would make it possible to go through the various books available for the purpose of acquiring general knowledge or when a student undertakes University course he can go through any reference book in English even if the medium of instruction in the University is in the regional language. It is therefore necessary to see that a certain standard in the study of the English language is reached which will be useful for persons getting into colleges. In the White Paper it has been stated that teaching of English should begin in the sixth year it should be taught up to the eleventh year as is being taught now.

Then, there is also the question of study of Hindi which is also important because it has got a national importance and because it is bound to be the official language of the Union. Where to fit in the study of Hindi and how to fit it in will have to be taken into consideration. I read a speech made by Mr. Santhanam the other day and in that speech he had made certain points for the consideration of the Members of the Legislature. After all if we want to give equal opportunities for employment in the Central sphere—not in the higher but at the lower categories like postal peons, clerks of posts in the Railway department—we are not going to say that we are too proud to accept these jobs and we have to get employment in these jobs also. Therefore, a knowledge of Hindi will be useful to persons who will be getting these posts. A plea has been made that Hindi should be taught even at the

[Sri C. Subramaniam] [5th April 1956

higher elementary school stage. This is a matter for consideration by this House. My recommendation and the Government's recommendation is that it is enough if Hindi is taught in the secondary school stage. So, the hon. Members will have to take into consideration that before a person passes out of the secondary school stage, whether he should have a working knowledge of Hindi, how it should be fitted in the curriculum, at what stage the study of Hindi should begin, which languages should be taught and in which year the study of each of the languages should begin. It is also a matter for consideration by this House whether Hindi should be taught compulsorily or not, I am prepared to be guided by this House, and by the volume of opinion outside this House also. After all if we are unable to take a decision to find out what is good for us, perhaps it may become too late when we take decisions. We have to take into account all these aspects into consideration and then take a decision.

Then, there is the question of imparting basic education. We have stated that basic education should be given at the lower level for the first 8 years. We have to consider how the transformation should take place. Even though we find that basic education is advantageous, we find very many difficulties in converting ordinary schools into basic schools and that factor also will have to be taken into consideration. Indications have been given in the White Paper about these problems, and we have to take into consideration all these things.

I would appeal to the House to leave politics altogether, to leave prejudice altogether, to leave all association of names altogether and to look into the proposals on their own merits and find out whether each particular proposal is good or bad, whether it will benefit the community or not and if this approach is made, I have absolutely no doubt that we will be able to arrive at proper decisions which will benefit the entire community. As I have already stated, the Legislature as a whole should be associated with the decisions taken. It is my intention to request this House to appoint a small committee—how small or how big the committee should be we can discuss and decide about the size of the committee,—which would be associated with me as Minister of Education and the Education Department. The various educational authorities, the teachers, the headmasters, the Teachers' Unions and educational experts and Vice-Chancellors should also be associated at the stage of consultations so much so when the matter comes up for consideration before the Assembly finally it would be possible for the Members to have the benefit of these consultations also. After consultations with the various educational authorities, the Committee may perhaps arrive at tentative conclusions to be placed before the Legislature. The Committee will consist of some Members from the Upper House also. What should be the function of the Committee, what are its powers, etc., can also be decided. My own view is that it should be possible for this Committee, after consultations, to place tentative

5th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

conclusions—unanimous conclusions are also possible—the Committee can even place alternative conclusions before this House so that ultimately decisions could be taken. Therefore, Sir, it is not a question of what this Education Minister wants or what Rajaji wanted or what a particular person wants in the educational field. I would like it to be, what this House wants, what the people want and the people's will as represented by this House wants. If such a decision is taken, let us hope there will be some certainty that we have taken firm decisions at least so far as the next generation is concerned. After all nothing is permanent in this world. Methods are changing and even the pattern of education is changing. Therefore I cannot claim permanency for any pattern of education which we might evolve. But we will have the certainty that this would be the pattern for at least some time to come so that the Education Department may have the certainty what to work upon, the teachers may know what they are expected to teach, the students may know what they are expected to learn and the community may also know what they can derive from the educational pattern and what they can expect from the students coming out of schools and colleges. With this appeal, I commend this motion to the House. I hope the discussion which we might be having will be beneficial for the community as a whole.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the White Paper on Education be taken into consideration."

The motion is now before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I have given notice of amendments . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know hon. Member Sri N. K. Palanisamy has given notice of certain amendments. I respectfully submit that it is not necessary to move them. All these points could be considered during the course of consultations. He may suggest these points to the Committee. We are not now taking final decisions and amendments will be out of place now, particularly urging the House to come to certain conclusions immediately. Therefore, instead of moving the amendments, the hon. Member may put forward his point of view which will certainly be considered by the Committee and by various others.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Originally the Business Advisory Committee fixed to-day and tomorrow for consideration of the White Paper on Education. The Hon. Minister himself has taken up practically the whole of the time to-day leaving only an hour for Members to make their suggestions. So, we are left only with two or three hours for discussion tomorrow, and within this period it may not be possible for all Members who want to participate in the debate to take part. I request the Hon. Leader of the House to give us a little more time.

11-50 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do realize, Sir, that the time allotted is rather short. In spite of the personal inconvenience to me, I am prepared to sit in the evening from 3 to 5 for the benefit of hon. Members. I know this is an additional strain to me. But, if the hon. Members want a night sitting, it is impossible for me because I have accepted other engagements and it is not possible to cancel those engagements. Therefore, I would appeal to hon. Members to have our sitting between 3 and 5 p.m. That would suit me. Tomorrow, in the afternoon, I have to move the same motion in the Upper House and we have discussions in the Upper House day-after-tomorrow positively. I do not think I can allow discussions to go on during my absence because I would like to be benefited by the discussions here. Therefore, I am prepared to sit during the afternoon to-day.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: The suggestion is that the discussion can be extended even to 7th.

MR. SPEAKER: Does the hon. Member want the discussion to be extended in addition to sitting even in the afternoon to-day?

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: We may have the discussion this evening, tomorrow till lunch time and besides that on the 7th.

SRI V. BALAKRISHNAN: Mr. Speaker, Sir, really the masterly exposition by the Minister has made many of us participate in the debate and I would seriously urge on him to consider extension by another day.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am entirely in the hands of the House. But, I think some hon. Members had programmed to leave tomorrow night because I assured them that the discussions would be over tomorrow. Therefore, if Members desire that the discussion should continue on the 7th also, I do not want to stand in their way . . .

DR. K. B. MENON: In view of the fact that some Members have made arrangements to leave and in view also of the fact that almost all Members would like to hear the reply of the Hon. Minister I would request the House to defer decision till tomorrow morning about sitting on the 7th.

MR. SPEAKER: We shall consider about it in the evening. To-day we will be sitting in the afternoon also for discussion on White Paper.

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM: In spite of the fact that this beautifully printed White Paper was with us for a few days, the Hon. Minister found it necessary to explain the proposals for over two hours and as my esteemed friend, Sri Balakrishnan, said, it is only after the Finance Minister's brilliant exposition we were perhaps able to understand a little of the proposals. May I suggest that the Hon. Minister's speech may be roneoed and supplied to us before this evening so that we can understand something of these proposals?

MR. SPEAKER: It is obvious that the hon. Member was not here throughout when the Minister spoke. If he had heard him throughout, there would not have been any necessity to make such a request. I think we need not spend more time on this. Let us resume the discussion.

DR. K. B. MENON: The Hon. Minister in his speech referred to the dissenting minutes with regard to the number of years written by the Director of Public Instruction and another Member of that Committee. But the dissenting minute has not been made available to the Members, which is very relevant to the discussion. If the whole minute is not available, at least a brief summary of the main points could be roneoed and circulated to Members.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: In this connexion I may say that when I read paragraph 2 of Memorandum No. II, I sent a requisition through the Secretary to circulate copies of the report of the two halves of the Committee. But I received the main copy only yesterday for my perusal. It would have been better if all the Members had studied and appreciated it. But I have received it only yesterday even though I sent a requisition on the 31st. It was said that it was really not possible to take copies and circulate it to Members. I am just going through the copy I received yesterday. I do not know whether it is possible . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Two copies of the report including the dissenting minutes have been placed in the Legislature Library. If the hon. Member has seen the report, he will find the dissenting minute also attached to it. The report discloses differences of opinion between two halves of the Committee, not so much on the details of implementation of the Commission's recommendations. There is no question of majority view or minority view in that report.

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD: Mr. Speaker, Sir, at the outset I should like to offer our felicitations to the Hon. Minister for Education for the able manner in which he has explained the stand he is taking on the future set-up of education. I am really very happy to note the refreshing way in which he ended his speech. He told us that we are going to have a Committee immediately consisting of Members of both Houses and also others connected with education before he finalizes the plan that is going to be put into execution. I think he did take a wise step in this direction.

I would like to draw the attention of the House to the main feature that is responsible for this change. The Lakshmanaswami Mudaliar Committee has come as a reorganization committee. Instead of affecting the schools, it has really affected the Universities. Sir, I should like to say that the Lakshmanaswami Mudaliar Committee envisages fifteen years of study before a person becomes a graduate. Ultimately the Madras Government's decision as mentioned today envisages eleven *plus* three years, i.e.,

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [5th April 1956

fourteen years. Lakshmanaswami Mudaliar Committee wanted one more year to be added to the secondary school course, i.e., 11 *plus* 1—twelve years *plus* three-year University degree course. My case is it will not apply to our State. I will not entirely agree. I am against eleven *plus* one, i.e., twelve-year course. My submission is different. As the Hon. Minister said, I shall also try to explain as clearly as I can. I am glad that the Hon. Minister said that they are trying to upgrade the course of study. But the question is are we going to be satisfied with fourteen years of study for becoming a graduate? Sir, my own humble opinion is that fifteen years of study is absolutely necessary before we call a man a graduate and it is particularly so because, as the Hon. Minister himself has stated, the standards have gone down. I presume the standard of education in colleges also has been affected. That is true. We appreciate it and we will give full support for upgrading of the standards of the first eleven years. But, I very much doubt whether it will be possible to achieve that upgrading in the quickest possible time. It will be far more difficult especially because our school-going population is growing and there is shortage of teachers. For instance, we find that there are only one or two teachers in some schools handling five classes and we are going to support the South Indian Teachers' Union for that one reason. I am stating that one reason. There are five classes in certain primary schools with one teacher and they are carrying on in one small room. Practically we will be helping those institutions if we make it a four-years' course. If the Hon. Minister would like to refute my statement, will he be pleased to place on the table of the House a statement showing in detail how many schools are there with full complement of teachers? It is not possible. I do not blame him at all. This will go on. It is something like a chronic disease. So, it is a wise thing to have four-years' course in the primary schools so that it will help the schools to get over many of the inconveniences from which they are now suffering. Let them have a rounding-off course to be taken as Higher Elementary School Final Course if necessary and let them give a certificate at the end of that period.

12 noon. Now the question is, how far it will be possible to upgrade and reach the result of the upgrading. In my own humble opinion it will not be possible to reach it in the possible near future. Some upgrading will go on but still there will be deterioration in the standard of education. As I said, the Government should first of all improve the condition of the class-rooms and teachers. I know it is a financial burden to increase the number of class rooms.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not only a financial burden. If I have to give immediate effect to it, I will have to send away 10,000 teachers home.

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD : I am sorry the Hon. Minister has not understood me correctly. I was saying that there were not enough teachers and one teacher had to attend to so many classes. For instance, a teacher, if he is an efficient teacher, can not only take up his own Fifth Class but can also teach

5th April 1956] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

the students in the I Form. I am mentioning this not because it has been pointed out by the South Indian Teachers' Union. But I am saying this from the point of view of the shortage of class rooms. I have actually seen five classes being conducted in a small shed and a teacher after attending his own class going to other classes. I do not remember the exact place where such a state of affairs exist. But there are several places where there are not enough teachers.

Then, coming to the main question, I agree with the Hon. Minister for Finance that it may not be possible to resist the decision of the Government of India for a long time to come because we cannot forego the money coming from Delhi. But at the same time we must continue to hold our view strongly against the decision of the Government of India even though we may be in a minority. We may accept the majority decision for the present and we can send our minute of dissent. But one day it will gather momentum and they will change their policy. It has been stated that it will be an experiment for 10 or 15 years. We will see how it improves the situation. I am glad that the Hon. Minister for Finance has stated at the end of his speech that if necessary they may change it. I have no doubt the Government of India itself will change their policy and appoint another Commission. They appointed the Saddler Commission in 1919 and after thirty years they appointed a Commission headed by Dr. Radhakrishnan. Now recently they appointed the Secondary Education Commission under the Chairmanship of Dr. Lakshmanaswami Mudaliar. That Commission recommended a pre-University course of one year as a temporary measure. Even then I doubt whether the standard of education in the schools can be brought to the level of the University standard. Anyhow, it is a matter for the University authorities to consider. As far as the Annamalai University is concerned, I have nothing to do with it. I have never bothered myself about the working of the University.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is the Pro-Chancellor of that University and he is very much concerned with it. I am sorry he is not taking sufficient interest in it. (Laughter.)

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD : I am very glad that the Hon. Minister for Education has told the correct thing. Though I am the Pro-Chancellor, it is only a dignitary position. I keep myself aloof as far as possible and I am only interested in the development of the University—lands, buildings, money, etc., I have nothing to do with the academic course. Of course, I have got a feeling that it will not be possible for the Annamalai University to hold on to its view for a long time. At some time or other it will have to fall in line with the other Universities. Otherwise, it cannot get the grant from the Centre and we cannot afford to forego it. Also it has to cater not only to the students studying there but also to students coming from all over Tamil Nad. Therefore, it is not a matter for the Annamalai University alone. Even so far as the Madras University is concerned, I sincerely feel that it may not be possible to have a proper standard of University education,

by having a three-year course. With all respect to the Commission, I say it is not enough. I feel that the time has come when we should demand the Government of India to appoint, another University Commission. I am sure that they will recommend four or five-year University degree course. I object to this four-year Degree course—one plus three. The Radhakrishnan Commission has recommended five years. Therefore, I earnestly plead with the Hon. Minister for Education who has great enthusiam for education and who is very anxious to keep up our standard, our old South Indian standard to persuade the Government of India to appoint another Commission. If the cause is good, we need not be ashamed just because we are in a minority.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have never been . . .

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD : I am glad that he is not in a minority.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have never hesitated to be in the minority.

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD : That is the right view for a politician to take. I hope the Hon. Minister for Education will persuade the Government of India and the Central Advisory Board of Education to reconsider their decisions from time to time. Let another Commission be appointed this year or in 1957 and let that Commission go into the question, whether it should be for four years or five years and let them also investigate the standard of education imparted in the high schools.

Now, I want to draw the attention of the Hon. Minister for Education to another serious matter. A time may come when even this pre-University Course will go and ultimately there will be only a three-year degree course. So also in the case of the professional colleges, there will be a pre-professional course of one year for the selection of candidates for the engineering and medical courses. A time may come when mere S.S.L.C. standard would be considered enough for these courses. Will the Government be satisfied with that standard. Therefore, I feel that apart from the pre-University course of one year, the students who enter the University and seek
12-10 p.m. a Degree course should be there for at least four years. If the Minister had not referred to University education, I thought of asking him to give his views on University education. But I am glad he referred to it on his own volition without my having to ask him to do so. My earnest plea is that he must be appealing to the Government of India from time to time, without regard for the personalities at the Centre or in the States who might have had a hand in suggesting a three-year Degree course, to appoint a Universities Commission to go into the question of reorganization of University education. Let that Commission take evidence and see colleges. The Radhakrishnan Commission went round the whole of India for a year and made recommendations. The report of that Commission has been forgotten. With great respect to Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, who is a great educationist and a personal friend of mine, I must say that the Commission headed by him was

a Secondary Education Commission and not a Universities Commission and this Commission has made recommendations only in respect of secondary education. When the Government found that the Secondary Education Commission could not support the recommendation for one year extra, they went to the Central Advisory Board of Education and tried to tamper. The Education Minister, who must be proud of the educational standards of our province thirty or forty years ago, is anxious to re-establish those standards and is making an attempt to improve the standard in the high schools. Let him see that the standard in the colleges also is raised, or at least maintained at the present level and not lowered. Three-year Degree course will lower standards in our colleges.

My object in intervening in this debate is just to give my general support to the scheme which the Hon. Minister has adumbrated and to wish him and the Government all good luck in their efforts to upgrade education which, I think, is necessary. I hold the view that the addition of one year to the high school course is unnecessary and that eleven years is enough. If the students of thirty or forty years ago could study for eleven years and become well-educated, I do not see why the students of today who are as intelligent as those students, also cannot study for eleven years and become well-educated. In the question papers of to-day, half a dozen alternatives are given and the student is asked to put a tickmark against the correct answer. This is the way in which examinations are being held! There are people who think it a fashion to argue that there should be no examination at all. I belong to the old orthodox school. In the younger ages the business of the boys is to read and they must be made to read. The system may change twenty or thirty years hence. But I feel that for the present there should be examinations or tests, as this method alone will enable the raising of the standards.

I wish the new scheme all success and I hope the Government will take serious steps to impress upon the Government of India the need for appointing a Universities Commission to go into the question of the Degree course before much damage is done. Till a Commission is appointed and its recommendations are available, let there be a halt. That is my humble appeal.

SRI C. KANDASAMY : சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் 12-12 p.m.
சர்க்கார் கல்வி சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய மாறுதல்களைப்பற்றி ஒரு வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை சமர்ப்பித்து பேசும் காலத்திலே கல்வி அமைச்சர் மிகத் தெளிவாக இன்றைய தினம் சபைக்கு முன்பாக பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எல்லா விஷயங்களையும் சபை முன்பாக விடுவதாக குறிப்பிட்டுதான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலைமையிலே பேசி இருக்கிறார். இந்த பிரச்னை எவ்வளவு தூரம் நுணுக்கமான பிரச்னையாக பொது மக்களால் கவனிக்கப்படவேண்டிய பிரச்னையாக இன்றைய தினமிருக்கிறது. கல்வியிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள்கூட அபிப்பிராய பேதமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக இந்த திட்டத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து சில விஷயங்களை திட்டமாக எடுத்துக்கூற முன்வந்திருக்கிறோம். முதலாவதாக இன்று இந்த நாட்டிலே எல்லாக் குழந்தைகளும் குறைந்தபட்ச படிப்பாவது படிக்கவைக்க வேண்டுமென்ற லட்சியம் நடைமுறையிலே வெற்றி பெற்றிருப்பதாக சொல்லமுடியாது. அதாவது ஆரம்பக் கல்வி படிக்கக்கூடிய வயதுள்ள குழந்தைகளில் பாதி

பேருக்குத் தான் நம்மால் கல்வி கொடுக்க முடிகிறது. இந்த நிலைமையை எப்படி போக்குவது. நிதிமந்திரி கூறினார்கள் இது பெரிய கஷ்டமாக இருக்கப் போகிறதென்று. இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய குழந்தைகள் பூராவிற்கும் படிப்பதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கும் அளவிற்கு அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை இல்லை. அதே சமயத்திலே இந்த பிள்ளைகளை படிக்கவைக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் குடும்பங்கள் இல்லை. இன்றைய தினம் ஒரு கிராமத்திலே பள்ளிக்கூடம் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே குழந்தைகள் வந்து படிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லை. அதற்கு காரணம் அந்தக் குழந்தைகள் சில அணக்கள் சம்பாதித்தால்தான் இன்று வாழ முடியுமென்ற கிராம சமுதாய அமைப்பு இன்று இந்நாட்டிலே இருக்கிறது. இந்த பிரச்னையை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். அப்படி கவனிக்கப் படுவதினால்தான் கிராமத்திலுள்ள கல்வியின்மையைப் போக்கமுடியும். எல்லோரும் படித்தவர்களாக ஆக முடியும். ஆகவே இன்றைய தினம் கட்டாய கல்வி கொண்டு வருவதற்கு, ஏழை குழந்தைகளுக்கு இலவச சாப்பாடு போடுவதின் மூலம், அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கமுடியும். ஏழை குழந்தைகளுக்கு சாப்பாடு போடுவதென்றால் செலவு அதிகமாகுமென்று தட்டிகழிக்க முடியாது. நாம் படிப்பை எப்படி அதிகப் படுத்துவது போன்ற பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. இதில் கூட பிரதேச, பிரதேசமாக, இன்றைய தினம் **Community Project** இருக்கிறதே, அதிலே எப்படி **Block, Block**-காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதோ, அதுபோல எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா என்ற பிரச்னை இருக்கிறது. ஆனால் பிரதேச, பிரதேசமாக எடுத்துக்கொள்ளும் பிரச்னை கல்வி சம்பந்தமாக முடியாது. அப்படி செய்தால் பிரதேசத்திற்குப், பிரதேசம் வித்தியாசமுள்ள வகையிலே திட்டம் கொண்டுபோய்விடும். ஆகவேதான் இந்தப் பிரச்னை வருகிற சந்தர்ப்பத்திலே, **Shift system**, ஒரு வாத்தியார் அதிக பிள்ளைகளுக்கு சொல்லிக்கொடுப்பது போன்ற பிரச்னைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த மாதிரி சில பிரதேசங்களில் விசேஷமாக கட்டாய கல்வி கொண்டு வந்தபோதிலும் கூட மற்ற பிரதேசங்களை பெருவாரியாக பாதிக்காத வரை எந்த அளவிற்கு அவசியமோ அந்த அளவிற்கு **shift** முறை கொண்டு வருவதிலே தவறு இல்லை. **Shift system**-த்தை அடிப்படை திட்டமாக வைத்துக்கொண்டு மாகாணம் பூராவும் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நிலைமைக்கு பதிலாக, விசேஷமாக பெருவாரியான இடங்களிலே கல்வி அபிவிருத்திக்கு வழி செய்துவிட்டு மீதி உள்ள இடங்களிலே அவசியத்திற்காக, வாத்தியார்களின் கஷ்டத்தை போக்குவதற்காக குறைந்த பட்ச **shift** முறை கொண்டு வருவதினால் இந்த கல்வியின்மையைப் போக்கமுடியும். ஏனெனில் இன்று வெறும் வரட்டு தத்துவம் பேசிக்கொண்டிருப்பதிலே பிரயோஜனமில்லை. குறைந்த பட்ச கல்வியாவது சகல குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும்.

12–20 p.m. அடுத்தபடியாக இன்று இந்த வயது சம்பந்தமாக எழுந்துள்ள பிரச்னை, இதிலிருந்து எழக்கூடியது. அதாவது எத்தனை வருஷம் படிப்பது.—**Elementary course** எத்தனை வருஷம் படிப்பது, **Secondary course** எத்தனை வருஷம் படிப்பது, **College course** எத்தனை வருஷம் படிப்பது என்ற விஷயம்பற்றி அனாவசியமான விவாதம் வேண்டியதில்லை என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம். இப்போதுள்ள கணக்குப்படி B.A. படிப்பதற்கு 15 வருஷம் ஆகிறது. ஆனால் நாங்கள் பேசுவது இந்த **Secondary** படிப்பிற்கு 5+3+3 ஆக 11 வருஷம் என்பது பற்றியல்ல. ஆனால் இந்தப் 11 வருஷ காலத்திற்குள் தரம் குறையாமலும் அதே நேரத்தில் பூர்த்தி செய்யும்படியான பாடத்திட்டங்களை வகுப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டியது தான் சரியான வழி என்பதே. ஆகவே 5+3+3 ஆகப் 11 வருஷம் என்ற விஷயம் பற்றியோ அல்லது 7+4 ஆகப் 11 வருஷம் என்ற விஷயம் பற்றியோ சர்ச்சைக்கு இடமில்லை. இதுபற்றிய விஷயமாக எங்களைப் பொறுத்த வரை அதிக வெளிச்சம் கிடைப்பதாயில்லை. ஆகவே இந்தப் 11 வருஷ காலம் தொடர்ச்சியாக ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தக்கூடிய வகையிலும் நாட்டின் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையிலும் இன்று இந்தப் 11 வருஷ காலக் கல்வியானது அமைந்திருக்கிறதா என்பதுதான் எங்கள் கேள்வி.

அகில இந்திய ரீதியில் இந்தக் கல்வி திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற வகையில் இந்தப் 11 வருஷங்களை மூன்று பிரிவாகப் பிரிப்பது என்பதை விட்டு விட்டு அந்தப் 11 வருஷங்களில் சொல்லிக் கொடுக்கிற பாடங்கள் என்ன என்ன என்பதைப் பற்றி யோசிக்கும் போது அதன் தரம் குறையாமல் இருக்கும்படி அதற்கு உதவிகரமாகச் சொல்லுவது தான் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக இந்த முதல் 7 வருஷகாலம் முடிந்த பிறகு ஒருவன் பள்ளிக்கூடப் படிப்பை நிறுத்த விரும்பினால் அவன் 8-வது வருஷம் படித்து பரீக்ஷை எழுதி முடித்துக்கொள்ளலாமென்ற விஷயத்தில் அந்த எட்டாவது வருஷத்தை நாம் கணக்கில் எடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் இன்றுள்ள விவசாயிகளின் குழந்தைகள் 7 வருஷத்திற்கு மேல் படிக்கக் கூடிய வசதியில் இல்லை. அதே நேரத்தில் நாம் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதி கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலுமில்லை. ஆகவே அப்படி ஒருவன் 7-வது வருஷத்தோடு நிறுத்தினால் அவன் 8-வது வருஷம் படித்து பரீக்ஷையின் மூலம் பூர்த்தி செய்ய கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டி இருக்கிறது. இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் வெகு சீக்கிரத்தில் நாம் இந்த நாட்டில் 5 ஆண்டுத் திட்டம் போன்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் மூலம் இந்த நாட்டின் பொருளாதார சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், அதன் காரணமாக ஜனங்களின் மனோபாவம், வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வு இது போன்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்பது நம் நம்பிக்கை. அப்படிப் பார்க்கும் போது ஒருக்கால் அந்த 7-வது படித்த பையன் 8-வது பூர்த்தி செய்துவிட்டு வேலைக்குப்போகிறவன் மறுபடி தொடர்ந்து படிப்பதற்கு அவன் பள்ளிக்கூடத்தில் சேரும்படியானவாய்ப்பு அவனுக்கு ஏற்பட்டால் ஏன் அவனை 9-வது வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது என்கிற விஷயம் பற்றித்தான் நண்பர் பழனிசாமி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார். அந்த முறையில் ஒரு திருத்தம் இருக்கவேண்டுமென்று தான் நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்தப்படிப்பு ஆரம்பமாகும் வயது சம்பந்தப்பட்டமட்டில் 5 அல்லது $5\frac{1}{2}$ அல்லது 6 வருஷம் என்கிற சர்ச்சை இருக்கிறதே அதைவிட இன்றைய தினம் இருக்கிற பாடத்திட்டங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கிற முறை பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள பலவிதமான விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டு இவற்றை நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டியதுதான் முக்கியம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த திட்டத்தில் **College**-ல் 16 வயதில் சேர்க்கும்படியான வகையில் சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச்சொல்லும்போது அதைப்பற்றி நாங்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த நிலைமையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு ஜாதி ஹிந்துக்கள் அல்லது மற்றவர்கள் தாங்கள் தேர்ச்சி பெறமுடியாமல் போய் விடும் என்கிற வாதத்தைப்பற்றி என்னால் கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். உலகிலுள்ள மேதைகளின் அனுபவத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் இன்றையத்தினம் 6 வயதிற்குப் பிறகுதான் ஒரு குழந்தைக்குப் பள்ளிக்கூடம் செல்லும்படியான பருவம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு முறையாக வேறு "கிண்டர் கார்டன்" போன்ற பயிற்சிக்குத்தான் லாயக்கான வயது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இன்று அரசாங்கத்தின் $5\frac{1}{2}$ வயதில் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுமதிப்பது அல்லது $16\frac{1}{2}$ வயதில் **College**-க்கு அனுமதிப்பது என்ற சிபார்சானது எந்த விதத்திலும் கீழான வாழ்க்கைத் தரத்தில் இருக்கிறவர்களைப் பாதிப்பதாக இருக்குமென்று நான் கருத முடியாது.

அடுத்தபடியாக, சிலபஸ் **(Syllabus)** சம்பந்தமாகக் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தவிர இன்று பொதுவாக நான் கல்வியில் நிபுணனாக இல்லாவிட்டாலும் எங்கள் ஊர் சுற்றுப்புறங்களின் கல்வி அனுபவத்தைக் கொண்டு பார்த்ததில் சென்ற காலத்திலுள்ள ஏகாதிபத்தியத்தின் கல்வித் திட்டமுறை இதுவரை மாற்றப்படவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இன்றைய தினமுள்ள பல பாடத்திட்டங்களைப் பார்த்தாலும் பல பாடங்கள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தவிர இன்றைய தினம் சுதந்திரம் அடைந்த ஒரு நாட்டின்

மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய மனோபாவத்தை வளர்ப்பதற்கான ஒரு கல்வி முறை இல்லை. அந்த மனோபாவம் வளர்வதற்கான வகையிலும் இந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி இது போன்ற அடிப்படையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். அதாவது சென்ற காலக்கல்வியின் அடிப்படை இன்று மாற்றப்படவில்லை என்றுதான் கருதுகிறோம். சின்னச் சின்ன மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இன்றையதினம், வளர்ச்சிக்கேற்ற முறையில் விஞ்ஞானப்பாடங்கள், கணித முறை இதுபோன்ற விஷயங்களில் இன்றையத்தினம் திட்டவட்டமான மாறுதல் புகுத்தப்படவில்லை. ஆகவே **Syllabus Committee** இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி சரியான பாடத்திட்டத்தை இந்த நாட்டிற்கு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த நாட்டு மக்கள் இந்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமிடக்கூடிய வகையில் இந்த நாட்டின் கல்வித் திட்டம் எப்படி அமையப் போகிறது என்பதுபற்றித்தான் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே இன்றுள்ள சட்ட சபைக்கு முன்பாக இந்தச் **Syllabus** சம்பந்தமாக சரியான விவாதம் நடத்தப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டிய
12-30 p.m. பாஷைகளைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சில் கூறி இருக்கிறார். அவர் சொன்ன அடிப்படையில் அவருடைய கருத்துக்களை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் அந்த பாஷைப் பிரச்னையை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது பேச்சிலும் நடைமுறையிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் போதனா மொழியாக இன்றையதினம் தமிழ் மொழி இருந்து வருகிறது. இது பிரதேச மொழியாக வரவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். இருந்தாலும், ஆங்கிலத்திற்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தை அவர் குறைத்துக்கொள்ளவில்லை. சென்ற 200 வருஷ காலங்களாக ஆங்கிலம் நம் நாட்டில் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. பிரதேச மொழிக்கு அடுத்தபடியாக ஆங்கிலத்திற்கு பிரதானம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரு பெரிய மொழி ராஜாங்க பூர்வமாக வரக்கூடிய மொழியாக ஹிந்தி இருக்கிறது. இதைப் பற்றி சந்தேகமில்லாத வகையில், இதைப் படிப்படியாக இந்த நாட்டு மக்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நடைமுறையில் இவ்வகையில் நாம் எப்படி துரிதம் காட்டவேண்டும் என்பதைப்பற்றித் தான் ஆராயவேண்டும். தற்சமயம் ஆங்கிலம் கல்லூரிகளில் போதனா மொழியாக இருந்து வருகிறது. இன்னும் சில வருஷங்களுக்குப்பிறகு அது இருக்காது என்று சொல்லப்படுகிறது. 1965-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு தமிழ் மொழி கல்லூரிகளில் போதனா மொழியாக மாற்றப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட வகையில் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 1965-க்குப் பிறகு கல்லூரிகளில் ஆங்கில மொழிக்கு பதிலாக தமிழை **replace** செய்ய கட்டாயம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை நமக்கு தெரிவிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தப்படியாக உபாத்தியாயர்களைப்பற்றி ஒரு விஷயம். கல்வித்துறையில் மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு காரண கர்த்தாவாக இருக்கிறவர்கள் உபாத்தியாயர்கள்தான். சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் அந்தஸ்து மிக கேவலமாக இருந்து வருகிறது. நாடு சுதந்திரம் பெற்றும் சென்ற 10 ஆண்டுகளாக அவர்களுடைய நிலைமையில் யாதொரு மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. சமூகத்துறையில் கூட உபாத்தியாயர்கள் என்றால் அவர்கள் பி.எ., பி.டி. அல்லது எம்.எ., எல்.டி., பட்டம்பெற்று இருந்தாலும், அவர்களைப் பற்றி மக்களிடையே ஒரு தாழ்ந்த மனோ பாவம் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலை அவர்களுடைய சம்பள வகையில் மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மோசமாக இருந்து வருவது இதற்கு ஒன்றாகும். அவர்களுடைய பிரச்னை மட்டும் மிக அலட்சியமாக கருதப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு சுதந்தரம் பெற்று இருக்கும் மற்ற

நாடுகளில்கூட உபாத்தியாயர்கள் பெரிய அந்தஸ்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் பரம்பரையாக அவர்களுக்கு மதிப்பு அளிக்கப்படவில்லை. உபாத்தியாயர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வரும் குறைந்த ஊதியம் தவிர அவர்களுக்கு மேல் இருக்கும் அதிகார வர்க்கத்தால் ஏற்படும் தொந்திரவுகள், இவைகளைப் போக்கி, அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உடனடியாக உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும். இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ், ஆசிரியர்களுடைய **grade**-ஐ மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள உயர்ந்த சம்பளத்திட்டத்தை அமலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பாதகம் ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் அவர்களுக்கு பிராவிடண்டு பண்டு வசதி, பென்ஷன், லீவு முதலிய வசதிகள் கொடுத்தாக வேண்டும். தற்சமயம் பல ஸ்தாபனங்களின் கீழ் வேலை செய்து வரும் ஆசிரியர்கள், அதாவது, **District Board, Municipality, Panchayat Board,** இவர்களின் சம்பள விகிதம், மற்ற சலுகைகள் ஒரே ரீதியில் இருக்கும்படி அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை சேர்ந்த பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அடிமையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இதை எல்லாம் நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். இந்த குறைகளை எல்லாம் உடனடியாக விலக்கியாகவேண்டும். மக்கள் சமுதாயத்தில் கல்வி அறிவை வளர்க்கிறவர்களுக்கு உரிய மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக **management** மூலமாக இந்த நாட்டிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் பாதிக்கு மேல் உள்ளவை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையையும் அடியோடு உடனடியாக மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை படிப்படியாக மாற்றி அமைக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்று சிலர் **Philanthropist** என்று சொல்லிக்கொண்டு சில பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். இதில் இரண்டொருவர் நல்லவர்களாக இருக்கலாம். பொதுவாக இவைகளில் சுயநலம் அபிவிருத்தியாகிக்கொண்டு வருவதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளை இந்த சுயநலக்காரர்கள் உபயோகித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட **Private management** ஸ்கூல்களை காலாகாலத்தில். ஒரு வருஷத்திற்கு 2, 3 தடவைகளாவது அரசாங்கத்தாரால் தணிக்கை **(check)** செய்தாக வேண்டும். பிரதேசக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்துவதை நான் விரும்புகிறேன். ஆங்காங்குள்ள கல்வி ஸ்தாபனங்கள் சரிவர நடைபெற்று வருகின்றனவா என்பதை அவை கவனிக்கவேண்டும்.

(Mr. Deputy Speaker occupied the Chair.)

இந்த வரப்போகிற காலத்திலாவது பல பேருக்கு அதிகப்படியாக **12-40**
மக்களுக்கு கல்வி கற்பிக்கும் கருத்தைக்கொண்டு வருகிற வகையில் **p.m.**
தான் கல்வி என்பது இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தை காட்டும்படி இருக்கிறது. கல்விக்கான அபிவிருத்திக்காக செலவிட வேண்டியதை தெள்ளத்தெளிவாக வரையறுத்து நம் கடமையைச் செய்வதாக சொல்வார்கள். தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களும் இதற்காகவே வேலைசெய்து வருகின்றன என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் உண்மை அது அல்ல. தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வந்த போதிலும் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போடவேண்டுமென்று விவசாயிகள் நலன் பாதிக்கப்படவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து இன்று பல நிலப்பிரபுக்கள் தாராளமாக நன்கொடை தர முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நிலப்பிரபு என் முன்னாலேயே கவர்னரோடு பேசும்போது சொன்னார். அப்படிப் போவது இப்படியாவது போகட்டுமே என்று. இந்த அளவிற்கு கல்விக்காக இப்படி நன்கொடை அளிக்கும் முயற்சியை வரவேற்கிறோம். அவர்கள் குடும்பத்துக்காக உள்ள நிலத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க கூடாது என்று நில சீர்திருத்த சட்டத்தை முறியடிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் செய்கிறார்கள். பொதுப்படையாக இது சம்பந்தமாக கூறுகிறேன். வெள்ளை அறிக்கை நிபுணர்கள் கருத்தைப் பார்த்தால்

நிபுணர்கள் கருத்து பெருவாரியாக அடங்கி இருந்தால் விவாதிக்க இருக்கும். இந்த வெள்ளை அறிக்கைக்கு உதவிகரமாக இருந்து இருக்கும். இப்படி வெள்ளை அறிக்கை இங்கே வெளியிடும்போது பல விஷயங்களைப் பற்றி நிபுணர்கள் கருத்தைத் தெரிவித்து மாறுபட்ட புள்ளி விவரங்களின் அளவிலும் அபிப்பிராயங்களை இந்த மாதிரியான ஒரு அடிப்படையில் இந்த வெள்ளை அறிக்கை சொல்லி இருந்தால் பொதுப்படையாக நிதி மந்திரி கேட்டுக்கொண்டபிரகாரம் ஒப்புக்கொள்வோம். கல்வியை தனியார் துஷ்பிரயோகம் பண்ணக்கூடாது. இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அந்தகாரமான நிலைமை தீரவேண்டும் என்று அதைப் போக்குவதற்கு ஆரம்பக் கல்வி சகலருக்கும் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புச் செய்வதற்கு நாட்டிலே இப்போது இருக்கும் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் எந்த அளவிற்கு உதவி அளிப்பது தேவையாக இருக்கும் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு பள்ளிக்கூடங்களை கட்டுவதற்கு எளிய மக்களின் நன்மை கருதி செய்தாகவேண்டும். கனம் முத்தைய செட்டியார் தரம் குறைகிறது என்று கூறுகிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் என்று விளக்கவில்லை. 15 வருஷம் படிப்பதற்கு பதில் 14 வருஷம் படிப்பதால் தரக்குறைவு ஏற்படுவதால் 15 வருஷம் என்ன படித்தோம், இப்போது 14 வருஷம் என்ன படிக்கிறோம் என்பதே முக்கியமே தவிர எத்தனை வருஷங்கள் படிக்கிறோம் என்பதல்ல. இதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இப்படி பொதுவான விஷயத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு அடுத்து சொல்லப் பட்ட விஷயங்களை எங்கள் கட்சியைப் பொருத்தவரை ஒப்புக்கொள்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-45 p.m. * SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, there is hardly any doubt that the issue is a very big one and so comprehensive that in the short time that I might reasonably claim in this House, it will be hardly possible to deal with the many facts of this big issue, but then much depends on the approach that one makes in regard to this subject. We have had a fairly lengthy White Paper issued to us and an equally lengthy running commentary as it were from the Minister in expatiation or in explanation of the White Paper. But then it looks as if the whole issue is being approached with certain pre-conceptions and mental twists—I suppose the official reaction from the Government side—probably reacting to what is taking place or what is vitiating or is supposed to vitiate the atmosphere all round. It is in this matter that I can strike a different note, because so far as Malabar is concerned (the teachers of Malabar and the educated public of Malabar are concerned), there is no such prepossession or prejudice in the approach. But then rational criticisms should always be welcomed because they only make for a better understanding of the various sides of a question. I would therefore like to make certain suggestions which are motivated solely from this rational approach, a healthy approach, or, if I may be pardoned, the national approach to the whole question. Communal considerations or parochial considerations or political considerations which the Hon. Minister was mentioning—lower considerations become dignified by the expression political considerations—have no place here.. Some expressions get corrupted and lower considerations come to be styled political considerations. From this point of view, we should not approach the question. We have necessarily to look at the question from the national view point, because the entire commonweal depends very much upon the education that the rising generation is going to get. Particularly in a large country like ours, great responsibility rests upon our shoulders

to bring up the new generation as an educated one. Then alone democracy can thrive in this country. We can really progress if the weight of responsibility is felt by us. Then there is no doubt that we will all have to approach the question from the national viewpoint and not from the sectarian or communal or parochial point of view. I must congratulate the Hon. Minister on the correct method that he had adopted at this time. To say that because Rajaji brought into force a scheme therefore it should not be resurrected or because a thing which was mooted once and rejected should not now be revived, is all not correct. They are wrong approaches. And wrong approaches lead to wrong conclusions. But there is one major and fundamental difference between the way the modified system of education was brought in and the system that is now proposed to be adopted. The Hon. Minister is adopting the correct approach of consulting the agencies, the House, the experts, the teachers, and all kinds of people. This is the correct approach. It is a collective decision that is being sought. A collective decision may be as wise a decision as one intellectual's mind may arrive at. Or a collective decision may be less wise. But then collective decision is the correct decision in a democracy. But what unfortunately vitiated the whole atmosphere when Rajaji introduced his modified scheme of elementary education was that it was rather an imposition on the people. It was rather thrust upon the people. Naturally that produced certain reactions and reactions developed into excesses so that the intrinsic merits of the scheme were lost. Now the Hon. Minister has placed the whole question before the House and we are going to discuss it threadbare. Experts have considered the question. We have to come to decisions now. Decisions cannot be and should not be postponed, because to the extent we are postponing our decisions by everyday and by every year, we will be nearing the period laid down in the Directive Principles of our Constitution. We have to fulfil our obligations to our people. This means that the earlier we take decisions the better for us and for the people of our country. I therefore suggest that inasmuch as we are going to take a collective decision, let us have a restrained and responsible approach. I know the Hon. Minister has pointed out that all these programmes, if implemented, would accumulate such an amount of need for finance that we will not be able to meet it. The sober considerations brought to our minds by the restraining feature of the financial restrictions on our resources must also be felt by us before we put forward tall demands. This is true. But then there are certain things which are very important. First things must come first. Whether there are finances or not, we must squeeze out the maximum amount of finance to provide free and compulsory education to all. Universal free and compulsory education to all children has been included in the Directive Principles of State Policy. All over the world this principle has been accepted by the people, as the Human Rights Declaration would indicate. We are a free country. We should not lag behind other countries in this matter. We must enforce universal free and compulsory education for all the adolescent population irrespective of whether we can bear more taxes or not. If industries are necessary in a socialistic pattern for the reconstruction and

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [5th April 1956]

reconditioning of our country, it must also be possible to find the necessary money, but not by going out begging for crumbs before the Lord's table. I am not saying that we should go like a mendicant with a begging bowl to rich men and say "You, rich men, please give us something so that let us have our fundamental rights and directive principles implemented". But then there are compulsory measures which the majority of the people can impose upon the minority. It is a question of 'haves' being asked to help the 'have-nots'. There are certain methods which in a democratic set-up can be resorted to. How are the resources to be found? It will be difficult to find the resources. We must undergo all the stress and strain that is required to raise the resources. The consideration of resources which must temper our thoughts should not damp our enthusiasm in a case like universal free and compulsory education for the children in the country.

Coming to the actual content that is laid down in the various memoranda presented to us, I should like to mention just one or two things. As I said it is far too comprehensive and lengthy a White Paper for any man to aspire to cover the entire ground. But I should like to mention certain important things. I am also sure that my remarks may not apply to all the districts of this State. Because, certain problems have reached a crisis in certain areas. They are indicative of the shape of things to come in other districts in due course. What I am sugesting is only this. The major
12-50 p.m. thing in all these matters is how we are administering education as such and what is the machinery which we are going to have for that purpose. As it is, we have got to depend upon private agencies and there is a plethora of private agencies as the vehicle of education. In a State like Madras where three districts are mentioned as pronounced in its character of private enterprise, we find certain evils and Malabar is naturally one of those where these evils have been in an exaggerated form and that will give us an indication as to how to solve the situation. The Union and the various State Governments have undertaken the primary task of discharging their duty to educate all the pupils up to the age of fourteen. If compulsory education is to be implemented, then what are we going to do? It is the first charge upon the State concerned. If it is a first charge, we can implement it only by a State machinery. To-day what we have is not a State machinery. What we have is just a kind of inspecting staff. We have got only some kind of control. In a large measure speaking for three or four districts and in some measure for the other districts, the agency now being used for the purpose of permeation and dissemination of education is the private agency and private agencies as certainly as even private capitalists—the private capital has played its role and beneficent role—have outlived their utility.

To-day I may say from my experience in Malabar that the private system of education has degenerated into a sort of trade. Private managements are doing things as though education is a commodity for trade and are making a livelihood and earning profits out of it. It is time for us to scrap the system of private agency

5th April 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

so far as certain districts are concerned and I would suggest that we can make a beginning so far as Malabar is concerned. Now, this will not involve any extra expenditure or enormous expenditure. It is only a question of new enthusiasm. When de-control was brought about, the Department said that there will be a big calamity, but the Government took courage and went ahead with decontrol. In Malabar there was the question of the teachers not getting their salaries in time filtered through the managements. The Government took courage and introduced the system of sending the salaries of the teachers by money orders. So, what now happens is that the Government are meeting all the expenses, even up to the last pie, for running the school. The rent for the school building and even the chalk piece and the pencil to be bought are covered by the 15 per cent allowance. The teacher's pay which is sent by money order is met by the Government. Practically everything is met by the Government and the private managements can nibble something out of it or exploit the teachers, taking advantage of their insecurity of service. When all the expenses are met by the State, there is hardly any reason now why the Government should not plunge and do the final touch of just nationalising this by taking over the schools and running them. This does not mean any immediate investment of capital at all. All the recurring charges are already met by the Government. What I would therefore suggest is to take over all the schools. We can make a beginning in one district, namely Malabar, where the militant consciousness of the teachers has reached the irate level. Things have reached that stage where there is a very high level of understanding between the Government and the teachers, the pupils and the management and so on. Private agencies, as the recent Writ Petition in the High Court has shown, are waiting for loopholes to resort to abuses. Where a particular rule says that under certain conditions of dismissal, permission of the Department is not necessary, what happens is it is exploited and the teacher is dismissed. The Government have no power to interfere. The matter has to be taken to the High Court and an appeal has got to be filed. I am only illustrating this as an instance. There are also other small matters where the private managements are exploiting the situation. I know as a matter of fact on the authority of certain teachers that before employment is given to a teacher, something by way of premium is collected from the teacher just like *pugree* collected in respect of buildings. So also, out of the monthly pay of the teacher, even if it is sent by money order to the teacher direct, some small deduction is subsequently made by the management. All this is due to the fact that there is some measure of insecurity so far as the teacher is concerned. Just as if there is no fixity of tenure, fair rent cannot work, so also if there is no fixity of service, fair wages cannot work. The Government should take over the entire management. If the Government take over them, all the policies laid down by them can straightaway be enforced by them instead of leaving them to be worked out with the half-hearted co-operation of the private managements. So if it is run by the Government as a Government Department, it has got a

world of advantages and it can be taken over now. I am not saying that the local boards, the municipalities and the panchayats should be deprived of all the schools under their control. They can be taken over gradually. But we are only taking a decision and coming to some kind of provisional solution—all human solutions are provisional in that way. Therefore, I am suggesting for the consideration of the Hon. the Minister for Education whether we could not make a beginning in Malabar by taking over all the schools which are under private management and then committing them to the care of a Government Department. I have also another suggestion to make. Even as the University course has been entrusted to an autonomous body, we can leave the management of primary and secondary education to the care of a similar autonomous body, without its being directly a Department of the Government. These are matters which can be worked out and, if carefully worked out, it will lead to the betterment or education, primary and secondary.

Another initial prerequisite for the better working of the educational system before we can impart a drive and fillip and a new stimulus to the educational set-up or the educational pattern and the working of the educational process is that we should have an enthusiastic army of teachers. As I already pointed out, the whole atmosphere is vitiated by a half-hearted machinery like the private agency. Similarly, to-day, we have got a disgruntled and discontented set of teachers who are getting Rs. 20, whereas a woodcutter gets four times as much as that. How can we expect them to be enthusiastic? We must have a contented set of teachers who will feel not merely the passion and pride of patriotic work of training up the youngsters of our country but also feel that their bellies are also somewhat filled. I therefore commend that their pay should be increased immediately and it is a matter of urgent need. There is some kind of suggestion made in the White Paper that some increase in pay may be made, but it is far too inadequate. The demand has been far too high perhaps when compared to the limited resources of our Government. But there is absolutely no doubt that they should be given some appreciable increase in their pay and secondly there must be uniformity. The principle of equal pay for equal work so far as at least a class or category is concerned, must be enforced. To-day, what we find is that the teacher working in a panchayat gets a certain scale of pay. A teacher working in a district board or a municipality gets another scale of pay. A teacher working in a Government school forms a third category and a teacher working under a private management constitutes a fourth category. This kind of anomaly must be weeded out and we must have a kind of standardised pay and even then the pay must be far larger than what it is now. I know the resources are limited. The mounting statistics can kill any kind of theory or any kind of drive that we have, because statistics can very easily be made up. Statistics must play only a subordinate role in these matters. Drive must take a lead. If we have a campaigning spirit and if the campaign should succeed, we must have the enthusiasm and co-operation of the teachers who are the main partners in the campaign.

It is, therefore, absolutely necessary that their pay should be increased. If we are not going to increase the pay of the teachers, we are not going to get the required co-operation from the teachers and if we do not get their co-operation, any scheme, however brilliant it might be—it may be the result of the work of brilliant Committees—will not work in this country. After all, the creature comforts of teachers must be attended to and I submit therefore that we must have an increase in their pay announced as part of the programme before we work out the scheme.

Thirdly, I would also like to make another suggestion. We are going to have a system of education run by the Government. We will have an enthusiastic band of teachers who will be better paid. Then, the third prerequisite is this. As the Hon. Minister pointed out, the 50 per cent that are remaining out of the schools to-day belong to the lower strata of society. There is hardly any doubt that they are poor. It is not as if any parent does not want to send his child to school. It is only out of grinding poverty that he does not send his child to the school at all. How are we going to attract the children who belong to the lowest rung of society?

It is possible, not by providing Government schools, not by providing teachers who are something better than what they are now, but it is by giving the children mid-day meals and free books which will not tell upon their parents' purses. Millions of our people who are very poor are finding their lives battle very hard and are unable to withstand the struggle. All talk about Five-Year Plans by us will hardly arouse in them any enthusiasm. Unless we create some improvements in their social conditions, we will not be able to bring their children to the schools, whatever be the scheme we evolve, whether it be the 10-year school course or the 11-year school course or the scheme evolved by Radhakrishnan Committee and all that. What is vital is that the poor and the little children must be made to attend the schools as a kind of haven from home where they can get at least mid-day meals, and where they need not faint for lack of food during afternoons. I was inaugurating the other day a function connected with the supplying of mid-day meals to children studying in a High School. When I was speaking on that occasion, when I was half-way through my speech, I was told that a boy actually fainted and I then thought that that was enough justification for the inauguration of mid-day meals in that High school. Therefore, before we talk realistically of these schemes and about the changing patterns of education, we must make arrangements for the supply of mid-day meals to poor children. It may be asked, there may be a good many children who may feel it *infra dig* in taking meals supplied in the schools, and longingly they may cast their glances at the boys munching their food. But we have to coax them and tell them that there is nothing *infra dig* and ask them to participate in the eating also. As regards children who are of very well-to-do people, this will not create any discomfort. The same principles applies with regard to books also. Books must be supplied freely to all poor children. Now, children are asked to carry a number of

1 p.m.

books. How could poor parents afford to purchase so many books for their children? Government must also see that books are supplied to poor children freely. I would therefore suggest to the Hon. Minister that these are the conditions which are necessary before we can talk realistically of changing the pattern of education.

I wish to refer to one other matter and that is about the content of education given. I would like to contribute one thought on this matter. I find from the White Paper that the syllabus was largely framed under the rules of 1939. Nowadays children are more familiar with Eskimos living in far off countries than with the aboriginal tribes living in the hills near by. The entire system has to be scrapped. What is the point in nationalising education, if we are going to allow people to masquerade as false patriots? We must change the content of education so that it may really become 'Indian' and for making it really 'Indian' we need not borrow ideas from Russia or England or America. We must be in a position to generate pride in our children to be the sons and daughters of India. For that we must reorientate the syllabus in all the schools so that we may create umpteen little patriots in our country who take pride in things Indian and who know better of what is taking place in India. At present children know of things happening in distant Norway only and do not know what is happening in their own neighbouring areas. History is a very important subject, and the syllabus for that subject must be changed. Another subject which is important is Geography. Many students in Malabar may not be able to answer where Malampuzha project is situated but they may be in a position to answer where the biggest project in the world is located. Many of us, persons like me, may not be able to answer questions which our little children are asked to answer to-day. But these children will blink if we ask them something about our own people. Therefore, the content of our education must be recast. Then alone we can go into the processes of education. I am in entire agreement with the Hon. Minister with regard to the suggestions made in that respect. I think the shift system need not die simply because it has been sponsored by somebody who is considered to be anathema in some part of the State. We must look at these things from a rational point of view. This system must be introduced wherever it can make headway. At the same time if we press the thing home with Government fiat or authority there is bound to be counter reaction. Let us therefore press it home gently. But the shift system will not work successfully unless we increase the pay of teachers. If we do not increase the pay of teachers we will be sabotaging the scheme at the other end. But if we give a proper pay to the teachers then the scheme may work to a very great degree. If only the wheels are properly greased and if all of them are made to move together, then the entire machinery may produce something better.

As regards the point whether we should have a 11-year course or a 12-year course, the Hon. Minister perhaps struck an intelligent via media. In this connexion, the Hon. Minister was referring to accusations that Brahmans or rich men were behind this move and so on. There may be something behind these but I do not want to dive deep into local politics because I do not know the local background behind all these charges. But that is only by the way. The point is that the suggestion made by the Hon. Minister that boys aged 5½ years can be admitted in schools is a kind of via media which must be welcomed. We must not allow children to remain idle during any part of their academic career and we have to provide some continuous schooling for them. The 12-year school course is not necessary and the four year High School course will give sufficient scope for children to become finished products. With the diversified course introduced, at the beginning of the four years, we must be able to produce children who will fit into the society, who will be able to fit into some factory as a worker or fit to take some course in a Polytechnical Institute. I know brilliant S.S.L.C. passed candidate asking for recommendation letters for their being taken in as conductors or as watchmen or as clerks at Rs. 20 or Rs. 25 per month. I have asked them whether they are willing to work in my farm at Rs. 50 per month but they say, 'no'. They are rather prepared to work at Rs. 20 or Rs. 25 as conductors in buses than to work with their hands in farms. If any advertisement is made seeking applications for conductors' posts, in the district of Malabar, we will get a thousand applications from S.S.L.C. passed people. Nowadays people are not prepared to work with their hands. They are largely bookish. Therefore the debunking of the gentleman's idea of earning money for their livelihood must be our first task. So, I would suggest that we must have a diversified course so that students may fit into life thereafter. The present anomaly of persons not being able to fit into life after their school education must vanish.

So, I congratulate the Government on its recommendation that multi-purpose system must be introduced. This is a good system 1-10 p.m.
and I therefore warmly welcome that.

Then, I should like to say one or two things and wind up because I have taken more than the time allotted. One thing is about language. I was watching very closely the Hon. Minister's reply because I know that it is a thorny and controversial question and if the Minister says something to-morrow's newspapers will probably be viewing all the aspects of it. But one thing is very important. That is, if we are really going to drive home the national outlook, we cannot forget the inevitability of Hindi or any other language. We must have a national language. It does not matter whether we knew Tamil, Malayalam or any other language. For practical convenience, we must have some language as national language if we are going to drive all the fissipavous tendencies by which people were affected and this must also be a unifying factor. It has been suggested that Hindi or Hindustani may be going to be that language. What I would like to say is "Let us have Tamil or Malayalam impregnated into Hindi so that Hindi men in the north may not feel elated or arrogant and let Tamils or Malayalees also feel that at least they have a synthetic language which in

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [5th April 1956

India may be known as Indian Language." But then, there is hardly any doubt we must have a national language if we are going to survive as a nation. We must give due importance to our educational system. To-day what we see is and I have a shrewd suspicion that it is really the anti-Hindi feeling that gets sublimated and translated into a pro-English enthusiasm. May be eminent men are there supporting English. But they are of the old world. Eminent men—who have earned their eminence because they can handle and conquer the world with the English language—may be loath to part with English. But today English is going to lose importance and we are living in a very different state in which we cannot give artificial importance to English simply because we dislike Hindi or some other language. Therefore, I would suggest a mild modification, that is, the regional language—Tamil or Malayalam—must be the first language. The second one must be English. We cannot part with it straightaway. But then, the national language, whichever it is, and the English language must receive equal consideration. It may be optional, I have no objection. But, it need not be relegated to a third place.

One other submission I would like to make is that the test of a candidate when he is given a S.S.L.C. certificate or some other certificate should not be merely the result of examinations and marks. We are obsessed with marks. That kind of bringing down the morale of our young men and women is not the proper way. It is wrong. There are many people thinking like that. But, I for one, would feel that examinations should not be the sole test—whether one man should stand or fall in life. The overwhelming obsession of examination and marks should certainly perish.

Finally Sir, while commending the Government for various new suggestions brought up here, I also commend them for the comprehensive White Paper placed before us so that all the aspects might be discussed. I also repeat what the Hon. Minister has stated 'Let us make a national approach to the whole problem.' Let us talk as patriots of India. Let us study the question carefully and forge a pattern, a noble pattern, for our children, grand-children and great grand-children so that India may grow as it really deserves to be at least for the coming generations. Thank you.

1-15 p.m. **Sri A. SAMBASIVAM:** மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவரவர்களே, இப்போது நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவை முன் வைத்துள்ள இந்த வெள்ளை அறிக்கையை வரவேற்று இந்த முயற்சியைப் பாராட்டுகின்ற முறையிலே நான் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். அவர் பேச்சை மிகவும் கூர்ந்து கவனித்ததில் அதை விமர்சனம் செய்கின்ற முறையிலே அதிலே தோன்றுகிற சில ஐயப்பாடுகளை விளக்குகின்ற முறையிலேதான் மற்ற அங்கத்தினர்களும் கவனிக்கவேண்டும் என்று ஒரு சிறிது பேச விரும்புகிறேன். அறிக்கையிலே மற்ற எல்லா வகைகளையும் விட நம்முடைய பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களின் செலவு ஆரம்பக் கல்விக்கு மிகவும் அதிகம். திருவாங்கூர் இரண்டு பங்குக்கு மேலாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது எங்களுடைய கட்சியிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். எதிர்ப்பக்கத்திலே பேசிய திரு Kandasami, V. R. கிருஷ்ண ஐயர் இப்படி தனிப்பட்ட மானேஜ்மெண்ட்கள் பற்றி மிகத் தெளிவாக பேசினார்கள். நன்கொடை என்பது இப்படி

5th April 1956] [Sri A. Sambasivam]

செலவுக்கு வந்துவிட்டதற்கு தனிப்பட்டவர்கள் ஸ்தாபனங்கள்தான் காரணம். இதிலே தவருகச் சொல்லவேண்டுமென்று ஒன்றும் இல்லை. இதில் உடனடியாக சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். அந்த துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு ஒரு அறிக்கை செய்யும்படி ஆக, ஆராயும்படியாக கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆறு கோடி ரூபாய் ஆரம்பத்தில் இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்காகச் செலவு செய்கிறோம். 30 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு 20 ரூபாய் செலவாக வேண்டும். ஆனால் 38 லட்சம் அல்லது ஆரம்பப்படிப்பிலே மாத்திரம் 35 லட்சத்துக்கு குறையாமல் படிக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு எப்படி 24 ரூபாய் ஆகிறது. வெறும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் ஒரு அச்சம் அல்லது குழப்பம் கணக்கிலே ஏதாவது தப்பாகப் போய்விட்டதா தவறு நேர்ந்து இருக்கிறதா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது இருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் சரியான முறையில்தான் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி அங்கத்தினர் சொல்லும் முறையில் ஏதாவது தவறு நேர்ந்திருந்தால் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். ஆனால் கவர்ன்மெண்ட் கணக்கு சரியாகத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. SAMBASIVAM: நான் சொல்வதன் கணக்கு தப்பு என்பதல்ல. சந்தேகம்தான்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கல்விக்காக கவர்ன்மெண்ட் செலவழிப்பது 6 கோடி ரூபாய். ஆனால் மொத்தம் செலவாகிறது 6½ கோடி ரூபாய். ஆள் ஒன்றுக்கு இந்த வாய்ப்பாட்டுக் கணக்கில்தான் எவ்வளவு செலவு என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. லோகல் பாடீஸ், முனிசிபல் போர்டுகளையும் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். 38 லட்சம் பேர்களுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது. 5–15–0 தலை ஒன்றுக்கு. பீஸ் கலெக்ட் பண்ணுகிறது அதிலே 8 அணு ஒரு ஆளுக்கு. இப்படி கணக்குப் போட்டதிலே கவர்ன்மெண்ட் கணக்கு 14–8–0 ரூபாய்தான்.

SRI A. SAMBASIVAM: அடுத்தபடியாக மாணவர்களின் பள்ளி வயதைப்பற்றி ஒரு சந்தேகம். மாண்டிசோரி திட்டத்தை பரப்பியதற்குக் காரணம் சிறு பிள்ளைகள் அதன் அறிவுக்கு வந்து அது தன் மன நிலையை ஒத்த மற்ற பையன்களோடு பழக்கப்படுகிறது. அது, கருத்துகளை தங்கள் உள்ளத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளும் பருவம். 3 வயதில் இருந்து, 4, 5 வயதுவரை எதுவும் தெளிவாக அமையும் பருவம் அது, இதனாலே 3 வயதிலேதான் இப்படி நர்சரி ஸ்கூல், கிண்டர் கார்டன் ஸ்கூல் இதிலே இருந்து மாணவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிருர்கள். ஆனால் அந்த திட்டத்தைப்பற்றி இப்போது தென் இந்திய ஆசிரியர்கள் சங்கம் கூட திட்டம் வகுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிருர்கள். அப்படி இருக்கும்போது 5 வயது ஆக இன்றைக்கும் கூட அவர்கள் பள்ளியில் சேராமல் இருக்கிருர்கள். நாம் ஏற்பாடுகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது ஏதோ ஒரு வகையிலே எதிர்கட்சிக்காரர்கள் முந்திக் கொண்டு சொல்லி விட்டார்கள் என்பதினால் நாம் விட்டு விட முடியாது. அடுத்தபடியாக இந்த ஆதாரக்கல்வி, ஆரம்பக்கல்வி, நடுத்தரக் கல்வி அல்லது ஹைஸ்கூல் உயர்தரக் கல்வி இந்த மூன்றும் அளிக்கப் போகிரோம் என்பதைப்பற்றி அறிக்கை பூராவும் பார்க்காமல் அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஆதாரக் கல்வி என்று எடுத்துக்கொள்ளும்போது அதிலே shift முறை சாத்தியமா இல்லையா என்று சொல்ல வேண்டுகிரோம். இன்னும் திருவாங்கூரிலே ஷிப்ட் முறையை ஆரம்ப, 3, 4 வகுப்புகளில் வைத்திருக்கிருர்கள். நாம் இப்போது எந்த வயதில் ஆரம்பப்படிப்பு அல்லது ஆதாரப் படிப்பு நடுத்தரக் கல்வி இது எப்படி பெருக்கப் போகிரோம் எப்படி கொண்டு போய் சேர்த்து ஒரு வயதில் படிப்பு உள்ளத்திலே கொண்டு வரப்போகிரோம் என்ற இந்த விஷயத்தை நாம் எல்லோரும் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் நன்ருக தீவிரமாக

சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக இந்த புதிய கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது ஒரு நல்ல சூழ் நிலை ஏற்படவேண்டும். இந்த திட்டத்தை நடத்துகிறபோது ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். இதை ரொம்பவும் முக்கியமாக சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். நம்முடைய திட்டத்தை யார் நிறைவேற்றுகிறார்களோ அவர்கள் பூர்ணமாக திருப்தி ஊக்கம் உடையவர்களாக இருந்தால்தான் நம் திட்டம் பலன் தரமுடியும். ஆகவே இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆகவே சமுதாயத் துறையிலும் சரி, ஆசாரத்திலும் சரி பொருளாதார துறையைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியதவசியம். பெற்றோர்கள் அதாவது வரி கொடுக்கக்கூடியவர்களும் சமுதாயமும் ஏற்றுக் கொள்வதான முறையில் கல்வியை நல்ல முறையில் நாட்டிலுள்ள வருங்கால சமுதாயத்தை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுவது நம் கடமை. இந்த திட்டமும் நல்ல முறையில் நடந்தேறக்கூடிய வழிகளைக் கண்டு பிடித்து அதற்கான விஷயங்களை உண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டியதும் நம் கடமை. முதலாவது இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்யக் கூடியவர்கள் ஆசிரியர்கள் தான். ஆகவே ஆசிரியர்கள் திருப்தியுடன் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சம்பளத்தை அதிகரிப்பதற்கான திட்டத்தைப்பற்றியும் யோசனை செய்து அதற்கான வழிகளையும் திட்டத்துடனேயே வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். கல்வி முறையை அமைத்த பிறகு ஆசிரியர்கள் சம்பள உயர்வைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் சொல்கிறேன் நாம் எவ்வளவு சொன்னாலும் அவர்கள் திருப்தியாக இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே முதலில் ஆசிரியர்களைத் திருப்தி செய்யும் வகையில் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் முதலிலேயே செய்து கொடுக்க வேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். இரண்டாவது ஆரம்பக் கல்வி முதலில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயம். பொருளாதாரத் துறையில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் சம்பளம் ஒரு முக்யமான கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். அரசாங்கத்தின் செலவு உயர்ந்து கொண்டு போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் செலவு இந்த இனத்தில் மட்டும் உயரும் என்பது அல்ல. உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் சென்னை அரசாங்கத்தில் **1936-37**-வது வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் **1955-56**-ம் வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தோமானால் இப்பொழுது எவ்வளவோ பங்கு செலவினங்கள் அதிகமாகிக் கொண்டு விட்டது. அதே மாதிரி அரசாங்கத்தின் வருமானமும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். ஆகவே நாம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்க எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து வருஷத்திற்குள் அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்குப் பின் அரசாங்கத்தின் வருமானம் எவ்வளவோ உயர்ந்து விடும். முந்நூறு கோடிக்கு அதிகமாக வருமானம் வரலாம். சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தாலும் தொழில் வளர்ச்சியாலும் வருமானம் உயர்ந்து கொண்டே யிருக்கும். அப்படியிருக்கும்போது ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தையும் குறிப்பிட்டு நிலைமைக்கு ஏற்ற வகையில் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தையும் உயர்த்தி அவர்களுக்கு திருப்தி உண்டாக்கக் கூடிய திட்டத்தையும் வெளியிட வேண்டும். திடீரென்று உயர்த்தாவிட்டாலும் படிப்படியாகவாவது உயர்த்த வேண்டும். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டம் தயார் செய்தாவது ஆசிரியர்களை திருப்திபடுத்த வேண்டும். சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்லியிருக்கிறார்: பசி பசி என்று கத்துகிறவனைப் படி படி என்றால் என்ன ஆகும். அவனுக்கு படிப்பதினால் என்ன பயன் என்று பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்: அதற்குப் பதிலாக சரியான உணவு கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் நாட்டின் கல்வி திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். ஆகவே இதைப்பற்றி எல்லோரும் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். பொருளாதார விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம் நாட்டில் எல்லா ஊர்களிலும் கோவில்கள் இருக்கின்றன. கோவில்களுக்கு தர்மத்திற்காக வேண்டி சொத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சொத்தைக் கல்வித் துறையில் செலவு செய்யலாம். ஆனால்

அங்கே தர்மகர்த்தாவாக இருக்கக்கூடியவர்கள் சாமிக்கு என்று சமைத்து சாமிக்கும் கொடுக்காமல் அவைகளை தங்கள் சொந்த நலன்களுக்காகவே பயன்படுத்திக்கொண்டு மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய புத்திசாலித்தனமும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் இதற்குக் கணக்குக் கொடுப்பதில்லை. இதில் சர்க்கார் தலையிட்டு பலவிடங்களில் கோவில்களில் இருக்கிற பணத்தை மாணவர்களுக்கு சாப்பாடு போடுவதற்கு உபயோகப்படக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை அமைத்து விடலாம். நூற்றுக்கு 90 கிராமங்களில் எவ்வளவு திறமையான நிர்வாகமாயிருந்தாலும் ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். ஆகவே ஓரளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டு நல்ல முறையில் கல்வி திட்டத்தை அமைக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்ய வேண்டும். ஆரம்ப கல்வி திட்டத்தில் **shift** முறையினால் எல்லாருக்கும் படிப்பு தேவை என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் குறித்த காலத்திற்குள் கல்வி போதிக்கவேண்டும். காலையில் இரண்டு மணி நேரம் மாலையில் இரண்டு மணி நேரம் கல்வி கற்க வேண்டியது என்று இருந்தால் அந்த அளவுக்கு இருக்கிற ஆசிரியர்களைக் கொண்டே செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே செலவை மட்டுப்படுத்தி அல்லது செலவு அதிகமாக செய்ய முடியாது என்ற காரணத்திற்காகவாவது இந்த முறையை அமூலாக்க வேண்டும். குறித்த காலத்திற்குள் மாணவர்கள் எல்லாரையும் படித்தவர்களாக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக் காரணத்திற்காக கல்வியின் தரம் குறைந்து போகவிடக் கூடாது. அதற்குத் தயாராயிருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று வெள்ளையர் சில யோசனைகள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி யோசனைகளை நாம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே பெற்றோர்கள் படித்தவர்களாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் அல்லது **Municipality**-களில் முதலில் இந்த **shift** முறையை அமுல் செய்து பார்க்கலாம். அதைப் பார்த்து பிறகு மற்றவர்களுக்கு நிதானமாகக் கொண்டு வரலாம். இதே சமயத்தில் திடீரென்று **shift** முறையை ஏற்படுத்தி அதற்காக கிராம மக்களை ஏமாற்றி சலுகைகளை யெல்லாம் பிடுங்கி நகர மக்களுக்கு கொடுத்து விடக்கூடாது. இந்த திட்டத்திற்கு மக்கள் ஆதரவு இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி சிந்தித்து சரியான கல்வி முறையை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த ஒரு துறையில் மிக முக்யமாக கவனிக்க வேண்டியதிருக்கிறது. இந்தத் திட்டப்படி கிராம பள்ளிகளை ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்பொழுது இந்த பள்ளிகள் எப்படி யிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். ஆரம்ப பள்ளியிலேயே 8-ம் வகுப்பில் இருக்கக்கூடியவர்கள் **High School**-ல் சேரக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். அப்படி திட்டத்தில் முன்னேற்றம் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 5-வது வகுப்பில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் 2 வருஷத்தில் அங்கே படிப்பை முடித்துக்கொண்டு **High School**-ல் படிக்கலாம். **Higher Elementary School**-ல் 8-ம் வகுப்பில் படித்துவிட்டு **High School**-ல் 4-வது பாரத்தில் படிக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். **Pre-University Course** படித்த மாணவர்கள் நாலு ஆண்டில் படித்து முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். **Pre-University Course High School**-ல் முடித்துக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனை ஓரளவு எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது. அந்தமாதிரி வசதி செய்துகொடுத்து ஆரம்ப பள்ளியில் 8-ம் வகுப்பு படித்தவர்கள் **High School**-ல் **fourth form** அல்லது ஒன்பதாவது வகுப்பில் படிக்கக்கூடிய நிலைமையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இந்த **Middle School Course** கட்டத்திலிருந்து உடனடியாக உயர்தர பள்ளியில் சேரலாம் என்ற **rule** இந்த திட்டத்தில் இல்லை.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will continue his speech after lunch. The House will now rise and meet again at 3 p.m. to-day.

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri Sambasiva Rediar will now continue his speech.

SRI A. SAMBASIVAM: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் சம்பள விகிதங்கள் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளில் ஒரு மாதிரியும், ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகங்களில் ஒரு மாதிரியும் இருப்பதற்கு இதில் இடம் இருக்கிறதா ? என்பது தெரியவில்லை. நாம் எப்படி இப்பொழுது ஆசிரியர் சம்பள விகிதத்திலே ஒன்றுபோல் இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோமோ அது போலவே மாணவர்கள் சம்பள விகிதமும் சராசரியெல்லாம் ஒன்றுபோல் இருப்பதுதான் முறை.

பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, காலையில் எதிர்ப்பக்கத்து அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படி, நடைமுறைச் செலவு, பள்ளிக் கட்டிட வாடகை இவ்வளவும் நாமே கொடுத்தும்கூட மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்றால், அது எதற்காக என்பதே நமக்குப் புரியவில்லை.

எங்கள் ஊரிலே ஒரு தனிப்பட்டவர் நடத்துகிற பள்ளியில் என்னுடைய பிள்ளைக்கு நான் சம்பளம் கொடுத்துவருகிறேன். மூன்றாவது வகுப்பில் படிக்கும் பிள்ளைக்கு மாதமொன்றுக்கு 12 அணா சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். 6 அணாவா, 12 அணாவா என்று நான் கேட்டனுப்பியும் 12 அணாதான் என்று சொல்லி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கூடத்திற்கு நாம் முழுச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். கட்டிட வாடகை கொடுக்கிறோம். இவ்வளவு கொடுத்தும் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், "பின்னாலே அரசாங்கம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறபோது, இப்பொழுது நாம் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறோமோ இதையெல்லாம் கணக்குப்போட்டு, ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதுபோல நமக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்போகிறார்கள்" என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. அதனால், இந்தத் திட்டத்திலே நாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது எல்லா தனிப்பட்ட மானேஜ்மென்டையும் எடுத்துவிட்டு, நம் முன்னாலே அழகப்பா கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருப்பதுபோல, தனிப்பட்டவர்கள் நிர்வாகத்தில் இல்லாதபடி ஒரு பிரதேச குழுவினிடத்திலோ பஞ்சாயத்து போர்டு, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடத்திலோ ஒப்படைப்பதா என்பதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அரசாங்கமும் சீவிரமாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஷிப்ட் இருக்கிற மாகாணங்கள் போக ஷிப்ட் முறை இல்லாத பிற மாகாணங்களில் மாணவன் ஒன்றுக்கு 14 முதல் 15 ரூபாய் வரை இருக்கும்போது நம் மாகாணத்தில் மட்டும் 24 ரூபாய் வரை செலவாகிறது என்று சொன்னால், தனிப்பட்டவர்களுடைய புள்ளி விவரம் காரணமாக இருக்கலாமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எப்படிப் பார்க்கப் போனாலும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் உபாத்தியாயரும்சரி, பொதுவாழ்விலே அக்கறையுள்ள தனிப்பட்டவர்களும் சரி அதிருப்தி கொண்டிருக்கிறார்கள்: பழைய காலத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிக்கூடம் நடத்தினார்கள் என்றால் அவர்கள் சமுதாய நோக்கத்தோடு நல்ல பெயரைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நடத்தினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறவர்கள் அப்படி இல்லை. போட்டி இருக்கும் காரணத்தினால் பள்ளிக்கூடத்திலே சிறு திறமை இருக்கிறதே தவிர, மற்ற இடங்களிலே அப்படி இல்லை.

மேற்படிப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அரசாங்கக் கல்லூரிக்கு இன்றைக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. அரசாங்கம் நடத்துவதினால் தரம் குறைந்துவிட்டது, அதாவது பச்சையப்பன் கல்லூரி போன்றவைகளை தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதால் ஏதோ பெருமை வந்துவிட்டது என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்பமாட்டார்கள். அரசாங்கம்கூட நல்ல முறையில்

கவனித்து நடத்தமுடியும். நம்முடைய நாடு, நம்முடைய சமுதாயம், நாம் எல்லோரும் பொதுவாழ்வில் அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று எண்ணம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக்களிடையே ஓரளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. நம்முடைய ஊர், நம்முடைய தேசம், நம்முடைய ராஜ்யம் என்ற எண்ணம் மக்களிடத்திலே படிப்படியாக வளருகிறபோது எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே மேற்கொள்ள முயற்சிப்பதுதான் மிகவும் பொருத்தமாகும். இவற்றையெல்லாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, இதை எந்த அளவுக்கு நாம் செய்யவேண்டுமென்பதற்கு அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்வார்கள். குறிப்பாக, நண்பர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல, கல்வி அமைச்சர் அவர்களே இதைத் திரும்ப கமிட்டிக்கு விடப்போகிறோம், மீண்டும் இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுடைய ஆலோசனை மட்டுமல்லாமல், கல்வியிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சமுதாயத்தில் பெரியோர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கலந்துகொண்டு மீண்டும் உருவான கருத்தைச் சபை முன் வைத்து, அதன்பிறகு தான் அமுல் செய்யப்போகிறோம் என்று சொன்னதினால் எனக்குத் தெரிந்த இரண்டொரு கருத்தை நான் சபை முன் வைத்திருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்களின் சம்பள உயர்வு, பிள்ளைகளுக்கு இடைவேளை உணவு, ஆசிரியர் பள்ளிகளை அதிகப்படுத்துவது, இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, ஆசிரியர் சம்பளத்திற்காக அதிகமாக ஏற்படும் செலவைச் சமாளிக்க முடியுமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். புதிய திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு, அல்லது சர்வே செய்வதற்கு, மேற்பார்வை பார்ப்பதற்கு தனிப்பட்ட அதிகாரி நியமிக்கலாமா என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. அது எதற்காக இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அரசாங்கம் இருக்கிறது. அதன் கீழே அதற்காக ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அந்த இலாகாவுக்கு ஒரு தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்கு உதவியாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இத்தனை பேரும் இருக்கும்போது, மேற்கொண்டு ஏதாவது இடையிலே நேர்ந்தால், அதற்கென்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கிறோம், ஆறு மாதம், மூன்று மாதம் அந்தக் கமிட்டி, சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையைப் பரிசீலித்து கடைசியில் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இதற்கு என்று ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரி நியமிப்பதா என்ற குறிப்பும் இருக்கிறது. அதனுடைய கருத்து என்ன, எந்த நோக்கத்திற்குச் செய்யப்பட்டது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தனிப்பட்ட அதிகாரிக்கு சின்ன செலவுதான் ஆகுமென்றாலும், அந்தச் செலவு செய்யவேண்டியது அவசியந்தானா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு என்று வரும்போது முக்கியமான துறையாகிய கல்வித் துறையில் கல்வி இலாகா தலைவருக்கே எல்லா அதிகாரமும் இருந்தால் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் இருக்கும். அப்படியில்லாமல் தனித் தனி பிரிவு என்று ஏற்பட்டு, அது அதற்கு ஒரு அதிகாரி என்று பிரித்துவிட்டால், கல்வித் துறையில் இருக்கவேண்டிய கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் குலைந்துவிடுமா என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும். தனிப்பட்டவரை நியமிப்பதா என்ற ஒரு வரி எந்த நோக்கத்தோடு போடப்பட்டது என்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் பின்னால் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி விளக்கவில்லை. தனிப்பட்ட அதிகாரி அவசியமா என்று அங்கத்தினர்களையும் அமைச்சரவர்களையும் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இப்படிப்பட்ட சில முக்கியமான கருத்துக்களையெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்து, இதைப்பற்றி ஆலோசனை கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரந்த அளவிலே, இன்றைக்கு கல்வித் துறையிலே இருக்கிற நிலையைத் தெளிவாக எல்லோருக்கும் புரியும்படி எடுத்துக்காட்ட முயற்சித்த கல்வி இலாகாவினருக்கும் கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. SAMIA KOORAYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் ஆஜர் செய்யப்பட்டிருக்கிற கல்வி திட்டத்தின்பேரில் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன். 1960-ம் வருஷத்திற்குள்ளே நாட்டின் எழுத்தறிவின்மையைப் போக்கவேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பூர்த்தி பண்ணுவதற்கான

3-15 p.m.

ஏற்பாடு இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிறதாகச் சொல்ல முடியாது. அதற்கான பண வசதியோ கட்டிட வசதியோ மற்ற வசதிகளோ இல்லை என்று பெருவாரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

படிக்கிற வசதி ஒரு நாளைக்கு மூன்று மணி நேரம்கூட இருக்கக்கூடாது, இரண்டரை மணி நேரமே போதுமானது என்று கமிட்டியார் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ராஜாஜி கொண்டு வந்த ஷிப்ட் சிஸ்டத்தின்படி மூன்று மணி நேரம் வீதம் இரண்டு ஷிப்டுகள் வைத்து நடத்தலாம். இருக்கிற பொருளாதாரத்தைக்கொண்டும், கட்டிட வசதியைக்கொண்டும் 1960-ம் வருஷத்திற்குள்ளே எழுத்தறிவின்மையைப் போக்கிவிடமுடியும் என்ற திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தபோது இங்கு அதை நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுதும் அந்த ஷிப்ட் ஸிஸ்டத்தை ஆரம்பிக்கலாமா என்ற ஒரு நடவடிக்கையும் இருக்கிறது. பழைய திட்டத்தை, ஏதோ கைவிடப்பட்டது என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், மீண்டும் தீவிரமாக, நன்றாக ஆலோசனை செய்து ஷிப்ட் ஸிஸ்டத்தை ஆரம்பித்து 1960-ம் வருஷத்திற்குள்ளே எழுத்தறிவின்மையைப் போக்கலாமா என்பதை இந்தச் சபை மிகுந்த கவனத்தோடு ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டாவதாக, 11 வருஷ ஆரம்பக் கல்வி முதல் செகண்டரி கல்வி முடியும் வரைக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று பிரிவு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 8-வது வகுப்பு வரையிலும் ஆரம்பக் கல்வியாகவும், அதற்குமேலே 4-வது படிவம் முதல் செகண்டரி கல்வியாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டப்படி பார்க்கப்போனால் செகண்டரி கல்வி நான்கு வருஷம் இருக்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருப்பதினால் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூலில் கிராமாந்திரத்தில் படிக்கிறவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே உயர்தரப் பள்ளியில் சேரவேண்டியிருக்கிறது. உயர்தரப் படிப்போடு நிறுத்துகிறவர்களுக்கு இனி ஒரு வருஷம் அதிகமாகப் படிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் நடுத்தரமான மத்திய தரத்திலே எட்டு வருஷம் இருப்பதை அதிலே உபயோகப்படுத்தி, செகண்டரி ஸ்கூலுக்குப் போகிறவர்களுக்கும் படிப்பை நிறுத்துகிறவர்கள் பொருத்தமாக அதிலே உயர்ந்த ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திவிடலாம். அது இரண்டுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும். கிராமாந்திரங்களிலிருந்து ஹைஸ்கூலுக்குப் போகிறவர்களுக்கு உயர்தரப் பள்ளியில் மூன்று வருஷமாயிருந்தால் செலவு குறையும். அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். ஒரு வருஷம் அதிகமாகப் படிக்கவேண்டியிருந்தால் கிராமத்தவர்களுக்குச் செலவு ஏற்படும். இதையும் நன்றாக ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

3·15 p.m. குழந்தைகளுடைய வயது ஆறிலிருந்து ஐந்தரைக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. லண்டன் முதலிய குளிர்ந்த பிரதேசத்தில்கூட ஐந்து வயது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இங்கு நாம் குழந்தைகளுடைய வயது 4 என்று வைக்கலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அதனால் கவர்ன்மெண்ட் ஐந்து வயது என்று வைத்திருப்பதை 4½ வயது என்று வைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

ஹிந்தி விஷயமாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹிந்தி அலட்சியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இருப்பதைப் பார்த்தால் அது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. நாம் அடைந்த சுதந்தரத்தை காப்பாற்ற வேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்கத்துடன் நாம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஹிந்தியை நாம் வைத்துக்கொண்டால்தான் மத்திய அரசாங்கத்துடன் நாம் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நம் மாகாணத்தின் பிரதேச மொழியில் நிர்வாகத்தை நடத்தினாலும்கூட மத்திய அரசாங்கத்துடன் நாம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றால் ஹிந்திப் படிப்புக்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். 1937ம் வருஷத்திலேயே ராஜாஜி அவர்கள் இதை கட்டாயபாடமாக வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அதற்கு அப்பொழுது எதிர்ப்பு ஏற்பட்டுஅது கைவிடப்

பட்டுவிட்டது. எப்பொழுது அதைக் கட்டாயப்படுத்துகிறோமோ அப்பொழுது தான் நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய சாத்தியம் ஏற்படும். நாம் எப்படி ஆங்கிலத்தை மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு என்று வைத்துக்கொண்டிருந்தோமோ அதைப்போலவே ஹிந்தியையும் வைத்துக்கொள்ளவெண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில் ஹிந்தி கட்டாயமாகவே வந்து தீரும். அதனால் இப்பொழுதே அதைக் கட்டாயப்பாடமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுகிறேன். அதற்கு ஏற்படும் எதிர்ப்பை பொருள்படுத்தாமல் அரசாங்கம் இன்னும் ஐந்து வருஷங்களில் அதைக் கட்டாயப் பாடமாக வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக் கட்டாயப்பாடமாக வைத்தால்தான் பிற்காலத்தில் நாம் நன்மை அடைய முடியும். இல்லாவிட்டால் இதுவரையில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிற மாதிரி புகார் வரும். அப்பொழுது இந்த அரசாங்கம் அதில் செவி சாய்க்கவேண்டுடியதாக வரும். இப்பொழுது ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்துடன் தென்னாடு தொடர்பு இல்லாமல் செய்துவிட்டது என்று புகார் செய்து வந்ததுபோல் மறுபடியும் புகார் செய்வதற்கான நிலைமை ஏற்படும். அதைத் தவிர்க்க ஹிந்தியை ஆறாவது வகுப்பிலிருந்தே கட்டாயப்பாடமாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்நாட்டில் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னதாக சமஸ்கிருத பாஷை அரசாங்க பாஷையாக இருந்து வந்தது. பிறகு அதைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அதனால் மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் நமக்கு சுதந்தரம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் நாம் அடைந்த சுதந்தரத்தை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள ஒரு பொது மொழி இருக்க வேண்டும். இந்தியாவில் அதிகப்படியான ஜனத்தொகை பேசுகிற பாஷை ஹிந்திதான். அதனால் அதைத்தான் கட்டாயப் பாடமாக வைக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அது பிரயோசனப்படும்.

அடுத்தபடியாக உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பளத்தைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள ரிப்போர்ட்டில் அதைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. முற்காலத்தில் ஆசிரியர்களுடைய மதிப்பு அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு அவ்வளவு மதிப்பு இல்லை. அவர்களால் கண்யமாக வாழ முடியவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் கண்யமாக வாழக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் இருந்தால்தான் அவர்களுக்குப் பிரயோசனமாக இருக்கும், கண்யமாக வாழ முடியும். குறைந்த பட்சம் அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருப்பதைவிட அதிகப்படியாக பத்து ரூபாயாவது கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கண்யமாக வாழ முடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் நன்கு ஆலோசனை செய்து இந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: கனம் சபாநாயகர் 3-18
அவர்களே, கல்வியினுடைய குறிக்கோள் என்ன என்று சரியானபடி p.m.
திட்டவட்டமாக மக்களிடத்திலேயும் பலருக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காருடைய "**aims of education**" என்பதைப் பற்றியும் இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் மூலமாகவோ அல்லது கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் காலையில் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தின் மூலமாகவோ சரியானபடி தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டம் ஆர்ட்டிகிள் 45-ல் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால்

"45. The State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the Commencement of this Constitution, for free and Compulsory Education for all children until they complete the age of fourteen years."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்டேஜ் அல்லது மிடில் ஸ்கூல் ஸ்டேஜ் எது என்று சொல்லப்படவில்லை. ஐந்து வயதிலேயே கல்வியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வைத்துக்கொண்டால் பதினைலாவது வயதிற்குள் ஐந்தாவது பாரம் அல்லது பத்தாவது ஸ்டாண்டர்ட் படித்தாக வேண்டும். பன்னிரண்டாவது வயதில் எட்டாவது ஸ்டாண்டர்ட் அல்லது மூன்றாவது பாரம் படித்தாக வேண்டும். 1960-ம் வருஷத்திற்குள் இந்நாட்டிலுள்ள 14 வயது வரையில் இருக்கும் ஆண், பெண் எல்லோருக்கும் கல்வியை கட்டாயமாக அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் இப்பொழுது போட்டிருக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி ஐந்து வருஷங்களில் அப்படிச் செய்துவிட முடியுமா ? அது சாத்தியமான காரியம் என்று நான் கருதவில்லை. எலிமெண்டரி எடுகேஷன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் பாரகிராப் 26-ல் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால்

"It is expected that successful completion of Standard V gives the pupil permanent literacy."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஐந்தாவது ஸ்டாண்டர்ட் வரையில் படித்து விட்டால் அவர்கள் "Literate" என்று சொல்லக்கூடும். இந்நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் ஐந்தாவது ஸ்டாண்டர்ட் வரையில் கல்வி அளிக்க வேண்டியதுதான் சர்க்காருடைய முதல் கடமையாக இருக்க வேண்டும். அதற்காக எவ்வளவு செலவாகிறது, அதனால் லாப நஷ்டம் என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்து அதற்கு மட்டும் முதலில் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான திட்டம் ஒன்றை வகுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திட்டம் செய்தால் போதும் என்பது அரசியல் சட்டத்தை வகுத்தவர்களுடைய நோக்கம். பதினான்கு வயது வரையில் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்று ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. ஐந்தாவது வயது முதற்கொண்டு படிக்க வேண்டும் என்பதும் ஐந்தாவது ஸ்டாண்டர்ட் வரையில் படிக்க வேண்டும் என்பதும் சர்ச்சைக்கு உள்ள விஷயமாக இருக்கிறது. அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கும் அதற்கு உபகரணமாக இருக்கிறவர்களுக்கும் சர்ச்சைக்கு இடமாக இருக்கிறது. இதில் கல்வி கற்கும் குழந்தைகளிடையேயும் பெற்றோர்களிடையேயும் அல்லது பள்ளி மாணவர்களிடையேயும் இருக்கிற அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும். அநேகமாக படித்தவர்கள் எல்லோரும் வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். "வேலை" என்பதை கொஞ்சம் விளக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவரவர்கள் செய்து வருகிற வேலை அல்ல, உடல் உழைப்பு வேலை அல்ல. இன்று காலையில் கனம் வி. ஆர். கிருஷ்ண அய்யர் குறிப்பிட்டது போல் ஏதோ சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் ப்யூன் வேலையாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்த வேலையாக இருந்தாலும் சரி அந்த மாதிரியான வேலை கிடைக்குமா என்ற எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கு எல்லோரும் செல்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியோ அல்லது தப்போ என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. பி.ஏ., இண்டர்மீடியேட் அல்லது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் எல்லோரும் உழைப்பு கம்மியாக இருக்க வேண்டும் வருவாய் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் அப்படிப்பட்ட வேலையைத்தான் பார்க்க வேண்டும் என்று பெற்றோர்களும் மாணவர்களும் நினைக்கிறார்கள், அம்மாதிரியான வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் படித்தார்களே தவிர வேறு வகைக்கு இல்லை, ஆகவே கல்வியினுடைய நோக்கம் என்னதுதான் என்று ஒரு "honest opinion" அல்லது "honest expression" உள்ளபடியே மனோ பாவத்தைப் பொறுத்து இருப்பதை பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், சர்க்கார் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி வரையறுத்துச் சொல்லப் படவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தில் என்ன என்ன வேலைகளிருக்கின்றன, அவைகளுக்கு எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க முடியும் என்பது மக்களுக்குத் தெரியவில்லை. கிராடுவேட்கள், இண்டர்மீடியேட், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எட்டாவது ஸ்டாண்டர்ட் படித்தவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் இவ்வளவுதான் என்று குறைத்து சொல்லி விட்டால் ஓரளவு பெருவாரியான மக்கள் படிக்க வேண்டுமென்கிற மோகமும், தப்பு எண்ணத்துடன் படிக்கும் மோகம் தணியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்று காலை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள்

கல்வியைப்பற்றி பேசும்போது "விடுதலை" பத்திரிகையை மனதில் கொண்டு பேசியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். விடுதலைப் பத்திரிகையில் இரண்டு நாட்கள் தொடர்ந்தாற்போல் இதைப்பற்றி எழுதி வந்தார்கள். அது சரியோ அல்லது தப்போ அதைப்பற்றி நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. பொதுவாக இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் கொஞ்சம் நல்ல பத்திரிகை என்று கருதப்படுகிற சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையே இந்தக் கல்வி மாறுதலைப்பற்றி தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றால் :

'பொதுவாக கூறுமிடத்து தமிழ் நாட்டில் குழந்தைகளின் உணர்வு நான்கு வயதிலேயே உருவாகி விடுகிற தென்பதை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். எளிதில் எவ்விஷயமும் பதியக்கூடிய பருவநிலை இச்சமயத்தில் ஆறு வயது வரை குழந்தைகள் வீணாக அலைய விடுவது உசிதமல்ல.' இம்மாதிரி சுதேசமித்திரன் பேபரிலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் திட்டத்தைப் பார்த்தால் பிராமணர்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும்படியாக திட்டம் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சிலர் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். நேர்முகமாக உதவி செய்வதாக அதில் குறிப்பிட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மறைமுகமாக உதவி தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பிராமணர்கள் அநேகமாக கிராமங்களில் இருப்பதில்லை. நகரங்களில்தான் இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே பணக்காரர்களும் டவுனில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு டவுனில் இருக்க வசதி அதிகமாக இருக்கிறது.

பிராமணர்கள் தெரிந்தோ, தெரியமலோ கிராமங்களில் வசிப்பதில்லை. 3-25 p.m.
நகரங்களுக்கு வந்து விட்டார்கள். அதைப் போலவே பிராமணர் அல்லாதார்களிலும், உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் நகரங்களில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய குழந்தைகள் பெரும்பாலும் சின்ன வயதிலேயே எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து கொண்டு விடுகிறார்கள். நான் என்னுடைய பிள்ளையை அமராவதிபுதூரிலுள்ள முருகப்பா மகளிர் இல்லத்தில் படிக்க விட்டிருந்தேன். அங்கே மாண்டிசேரி முறையில் பாடபோதனை நடை பெற்று வருகிறது. என்பையனுக்கு தற்சமயம் 10½ வயது ஆகிறது. நன்றாகப் படிக்கிறான். நான்கு வயதிலேயே புத்தகங்கள் படிக்கவும் திருக்குறள் ஒப்புவிக்கவும் கற்றுக்கொண்டான். ஆனால் அப்போது எதுவும் எழுதத் தெரியவில்லை. பெரும்பாலான குழந்தைகள் சிறு வயதில் படிக்காமல் போகின்ற நிலை தான் இருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது விடுதலையில் வந்துள்ள தலையங்கத்தில் ஏதோ தவறாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது போலச் சொன்னார்கள். அவர்கள் குற்றம் எதுவும் சாட்டியிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. உள்ள விஷயங்களை உள்ளபடியே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனை நாமும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். படித்தவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும், படிக்காதவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி அபிவிருத்தியில் வித்தியாசம் இருக்கிறதைக் காண்கிறோம். அதே போல நகரங்களில் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கும், கிராமங்களில் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதைக்காண்கிறோம். ஆகவேதான் பெரும்பாலான குழந்தைகளின் நன்மையை உத்தேசித்து ஆரம்பப் பள்ளி படிப்பின் காலம் ஐந்து வயதிலிருந்து ஆறு வயதாக உயர்த்தப்படக் கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். "இளமையில் கல்," "ஐந்தில் விளையாதது ஐம்பதில் விளையுமா", என்பன போன்ற பழமொழிகள் நாட்டில் இருக்கின்றன. "ஐந்தில் விளையாதது ஐம்பதில் விளையுமா", என்கின்ற பழமொழியே, சிறு வயதிலேயே மாணவர்கள் படிப்பதற்கான வசதி ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், கல்வியை ஒட்டி வழக்கில் வந்த மரபு மொழியாக இருக்க வேண்டும். நான் 1931-ல் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்தேன். அப்பொழுது ஆப்ஷனல் பாடம் Mathematics and Physics ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பாட திட்டம் மாறிவிட்டது. அது தான் முன்பு இருந்த பாட திட்டத்தின் கடைசி வருஷம். கல்லூரிக்குப் போகும் காலத்தையும் 17 ஆக உயர்த்துவது சரியல்ல. இதை உயர்த்துவதற்காக ஆரம்பக் கல்வி வயதை 5-ல் இருந்து 6 ஆக உயர்த்துவது போலத்தோன்றுகிறது. இது சரியல்ல. இப்பொழுதே எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்து விட்டு, காலேஜில்

யில் இந்தி ஆசிரியர் இருக்கிறார். ஆனால் அங்கு ஹிந்தி வகுப்பு நேரத்தில் மற்ற பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்று கல்லூரிகளில் பல ஆயிரம் பேர் ஹிந்தி படிக்கிறார்கள். அவர்கள் அனேகமாக படித்த வகுப்பை அதாவது பார்ப்பன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களென்றே சொல்லி விடலாம். அப்படி இருப்பதினால் இன்னும் 10 வருஷங்களில் தேசத்தில் முன் போல பார்ப்பனர்கள் ஹிந்தி படித்து விட்டார்கள், மற்றவர்களுக்கு சலுகை வர வேண்டும் என்ற கூச்சல் கிளம்பத்தான் செய்யும். ஏனெனில் தேசிய ஐக்கியத்தில் நல்ல உறுதி உடையவர்கள் திட்ட வட்டமாக நல்ல முறையில் ஹிந்தியை எல்லோரும் கற்க வசதியாக கல்வித் திட்டத்தை வகுப்பார்களென்று நான் கருதுகிறேன். இன்று ஹிந்தி இஷ்டப் பாடமாக **(optional)**-ஆகக் கொள்ளக்கூடியவன் சைபர் வாங்கினாலும் பாஸ். ஹிந்தியில் கைத் தொழில் கல்வியைப் பார்ப்போம். இன்று **Engineering College**-ல் மற்ற பாடங்களில் அதிகமான மார்க்கு வாங்கி இருந்தாலும் **craft** கைத்தொழில் பாடத்தில் மார்க் வாங்கினால்தான் தேர்வு செய்யப்படுகிறான். அதே மாதிரி அங்கே தச்சு வேலை யில் அல்லது இரும்பு வேலை, கொல்லன் வேலையில் பாஸ் பண்ணினால்தான் மேலே செல்ல முடியும். மற்றப்படி மற்ற பாடங்களில் நிறைய மார்க்கு வாங்கி இருந்தாலும் கூட அவன் தவறி விடுகிறான். ஆனால் **Secondary School** பரீக்ஷையில் கைத்தொழில் **(craft)**-க்கு மார்க்கு இல்லை. அதே மாதிரி ஹிந்திக்கும் மார்க்கு வேண்டுமென்று இல்லை. இந்தப் பாடங்களை மாணவன் புறக்கணிப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. இந்த நிலைமையில் நாம் போய்க்கொண்டிருந்தால் நம் தேசிய ஐக்கியமும் வளர்ச்சியும் எப்படி ஏற்படும் என்றுதான் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே ஹிந்தி இஷ்டப்பாடமாக ஆக **optional subject** ஆக இருந்தால் கூட குறைந்தது 20 அல்லது 25 மார்க்காவது வாங்க வேண்டுமென்று ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது. இன்று பல பாடசாலைகளில் ஹிந்தி விஷயத்தில் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹிந்தி பண்டிதர்கள் இருந்தும் அங்கு இந்தி பாட வகுப்புகள் நடப்பதில்லை. அரசாங்க பணம் விரயமாகிறது. திருப்பளாத்துறையில் நடக்கிற விவேகாநந்த வித்யாவனம் போன்ற பள்ளிக் கூடங்களில் ஹிந்தி படித்துத் தான் ஆக வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரிப் பள்ளிக் கூடத்தில் படிக்கிறவர்கள்தான் பிற்காலத்தில் நாட்டில் முன்னுக்கு வருவார்கள். ஆகவே கண்டிப்பாக ஹிந்திக்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆக வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். இல்லை யென்றால் நமது தேச பிதா விற்கு நாம் பெரிய துரோகம் செய்கிறோம் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியை நமது பள்ளிக்கூடங்களில் 4-வது பாரத்தில் ஆரம்பித்தால் கூடப் போதும். அதிலிருந்து நாம் மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் நாட்டில் நிலவிவரும் கல்வி திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுபற்றி இந்த நாட்டில் அனேகமாக அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் இப்போது இருக்கக்கூடிய கல்வித் திட்டம் சுதந்திரம் அடைந்த இந்த நாட்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இல்லை. இந்தத் திட்டத்தினால் பல்லாயிரக்கணக்கான படித்த மாணவர்கள் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்னும் நமது நாட்டின் அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாமலிருக்கிறது. இப்போது அமுலிலுள்ள திட்டமானது சென்ற காலத்தில் ஆட்சியில் இருந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தன் ஆட்சி இயந்திரத்தைத் திறமையாக நடத்துவதற்கு எந்த அளவு தேவையோ அந்த அளவிற்கு அதை நிலை நாட்டுகிற முறையில் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப்படி நாட்டின் நன்மைக்காக இல்லை என்கிற காரணத்தினால் இந்தத் திட்டம் மாற்றி அமைய வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் அனேகமாக ஏகோபித்த அபிப்பிராயமாக இருப்பதினால் அந்த முறையில் நாம் திட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற விஷயம்தான் சர்ச்சையில் இருந்து வருகிறது. இப்போது நாம் மாற்றி அமைக்கும் கல்வித் திட்டம் பிற்காலத்தில் வரக் கூடிய நம் குழந்தைகள் இந்த நாட்டை மிக உன்னதமான நிலைமைக்குக்

கொண்டுவருவதற்கு அவர்களை நாம் தயாரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நமது கல்வித் திட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். இப்போது 200 வருஷ பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக்குப்பிறகு நாம் விடுதலை அடைந்து இருந்தாலும் நாம் பொருளாதாரத்துறையில் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறோம். நம் நாட்டு மக்கள் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க வீடுஇன்றி கஷ்டப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் முனைந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்துறையில் துரிதமான வளர்ச்சியைக் காணவேண்டுமென்றால் அது இயந்திர வளர்ச்சியினால் தான் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். இப்போது அந்த இயந்திர வளர்ச்சியைத் துரிதப் படுத்தக்கூடிய முறையில் நாம் எந்த அளவிற்குச் சாதகமான கல்வித் திட்டத்தை வகுக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு நாம் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் அதை நிறைவேற்ற முடியும். இன்றுள்ள **Secondary Education** முறையில் இப்போது பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் **S.S.L.C.** பாஸ் பண்ணிவிட்டு எந்த வேலைக்கும் லாயக்கு அற்றவர்களாகத் திண்டாடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு போக வேண்டுமென்றால் அங்கே ஒரு **Service Commission** வைத்திருக்கிறார்கள். காலேஜிற்குப் போகவேண்டுமென்றால் அங்கே ஒரு விதமான **Test** வைத்திருக்கிறார்கள். அல்லது இதே மாதிரி **Polytechnic**-க்குப் போக வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ஒரு விதமான **Selection** வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கோ அல்லது காலேஜிற்கோ அல்லது பாலிடெக்னிக்கிற்கோ போக வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அதற்கு லாயக்காக இல்லை. ஆகவே இந்த நிலைமையைப் போக்கி இது போன்ற ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் போக வேண்டுமென்றால் அல்லது **College**-ல் சேர வேண்டுமென்றால் அதற்கான பயிற்சி என்ற முறையில் அதற்கான ஸ்தாபனத்தை நாம் அமைத்துக்கொண்டால் மேலும் முன்னேறக்கூடிய நிலைமைக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையில் பிள்ளையைப் படிக்க வைத்த பிறகு கூடத் தங்கள் பிள்ளைக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை பெற்றோருக்கு இல்லை. ஆகவே இந்த நிலைமையை நாம் அகற்றி மாணவர்கள் ஒரு கோர்ஸ் **(Course)** படித்த பிறகு அடுத்தபடியாக அவர்கள் மேல் உத்தியோகத்திற்கோ, காலேஜ் படிப்பிற்கோ போவதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையில் நமது **Secondary Education** முறையை வகுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையில், அவர்கள் செய்திருக்கும் சிபார்சுபடி, **Higher Secondary Education** கீழ் **Academic Course** என்றும் **Bifurcated Course** என்றும் இரு பிரிவுகளாக பிரித்திருக்கிறார்கள். **Academic Course**-ல் படித்த மாணவர்கள், **College Course** படிக்க வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். **Bifurcated Course** படிக்கிறவர்கள் **Secretariat Course**-ஆவது **Commercial Course**-ஆவது எடுத்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு வசதிகள் இருக்க வேண்டும். **Teacher's Training Course**-லும் அவர்களை **Select** செய்ய வேண்டும். மற்றத் தொழில் கல்லூரிகளிலும், **Engineering Course**-ல் சேருவதற்கு அவர்களுக்கு உத்திரவாதம் கொடுத்தால் மாணவர்கள் அதிகமாக உற்சாகம் காண்பித்து, அதில் அவர்கள் படிக்க ஊக்கமிருக்கும். **Academic Course** எடுத்துக்கொள்பவர்கள் **B.A. Degree** பெற்றுப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணம் மாணவர்களின் பெற்றோர்களுக்குஇருப்பது இயற்கை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் **B.A.** வரை படிக்க மூன்று வருஷங்களாகும். அந்த காலத்தில் அவர்கள் பெற்றோர்களின் கண்காணிப்பில் இருக்க முடியாது. அவர்கள் **pass** செய்து விட்டால் நல்லதாகப் போய்விடும். அப்படி இல்லாமல் **fail**-ஆகி விட்டால் அவர்கள் **S.S.L.C. pass** செய்தவர்களாகத்தான் கருதப்படும். **Academic Course**-ல் அதிகமாக செல்வாக்கு இருக்கிறது. ஆனால் **Bifurcated Course**-ல் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் **Teaching Course pass** செய்துவிட்டால்

[Sri S. Ramalingam] [5th April 1956

அவர்களுக்கு உடனடியாக உபாத்தியாயர் வேலை கொடுக்க வேண்டும், அல்லது அவர்கள் **Co-operative Training pass** செய்துவிட்டாலும் உடனடியாக அந்த **department**-ல் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் படியான சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். பெற்றோர்களுக்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மனோபாவம், தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்ற ஆசை வரும் காலத்தில் ஒரு புதிய உற்சாகம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவரும் காலத்தில் இவைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரு சின்ன **Complication** இருக்கிறது. **Secondary Course** என்றும் **Higher Elementary Course** என்றும் இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. **Higher Elementary School**-ல் **8**-வது வகுப்புடன் முடித்துக்கொள்ளும் பிள்ளைகள் **Secondary Course** சேர்ந்தாக வேண்டும். ஒரு **System**-த்திலிருந்து மற்றொரு **System**-க்கு மாற்றிக்கொள்ளும் நேரத் **(Transit period)**-தில் இருக்கும் கஷ்டத்தை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமாந்திரங்களில் இருக்கும் பிள்ளைகள் **Higher Elementary School**-ல் 8-வது வகுப்பு **pass** செய்து விட்ட பிறகு வேறு வேலைக்குப்போகவேண்டிய வசதி அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லை. சில இடங்களில்தான் அவர்களுக்கு 8-வது வகுப்பு வரை படிக்க வசதியுள்ளது. அப்படி இல்லாத இடங்களில் உள்ள பிள்ளைகள் பெரிய நகரங்களுக்குத்தான் படிக்கப்போக வேண்டும். 7-வது வகுப்பு வரை படித்த பிறகு 8-வது வகுப்பில் சேர நகரத்திற்கு அவர்கள் வரவேண்டும். இந்த மாதிரி போக வேண்டுமென்று அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கு தெரியாது. பக்கத்தில் பள்ளிக்கூடம் இருக்கும்போது எதற்காக பிள்ளைகளை தூரமான இடங்களுக்கு படிக்க அனுப்பவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே **Higher Elementary Course** முடிந்த பிறகு தங்கள் பிள்ளைகளை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இப்படி செய்ய விடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதிலும் அவர்கள் 8-வது வகுப்பு **pass** செய்த பிறகு **Secondary Course**-க்கு போக வேண்டுமென்றால், மீண்டும் அந்த பிள்ளைகள் அங்கே 8-வது வகுப்பில்தான் சேர வேண்டுமென்று சொல்வது சரி அல்ல. அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளை 9-வது வகுப்பில் சேருவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். பழையபடி அவர்கள் 8-வது வகுப்பிலேயே படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு **Interest** இருக்காது. இன்றைக்கு முக்கியமாக மாணவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் பாஷைதான். **Secondary Course**-ஐ முடித்த பிறகு அவர்கள் கல்லூரிக்குப் போனால் அங்கே போதனு மொழி ஆங்கிலமாக இருக்கிறது. **S.S.L.C.** வரையில் தமிழில் படித்த மாணவர்களுக்கு கல்லூரியில் ஆங்கிலம் படிக்க கஷ்டமாக இருப்பதால் அவர்கள் **fail** ஆகி விடுகிறார்கள். சில பிள்ளைகள் மாத்திரம் அதிக முயற்சி எடுத்து **pass** செய்து விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு நம் ராச்சியத்தில் தமிழை பிரதேச பாஷையாக, சர்க்கார் பாஷையாக கொண்டு வர வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், இது ராஜ்ய புனரமைப்பு ஏற்பட்ட பிறகு அதாவது வருகிற **October**-ல் கொண்டுவர முடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். தமிழ் பிரதேச பாஷையாக வரும் காலத்தில் மாணவர்களுக்கு தமிழ் தான் போதனு மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. கல்லூரிகளிலும் தமிழ்தான் போதனு மொழியாக இருக்க வேண்டும். உடனே இதை அமுலுக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் இப்போது பேசும்போதுகூட ஆங்கிலம் கலந்த தமிழில்தான் பேசுகிறேன். நாம் தமிழில் தான் பேச வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. முக்கியமாக நாம் உபயோகப்படுத்திவரும் ஆங்கில வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக தகுந்த தமிழ் வார்த்தைகளைப் பொருக்கி எடுத்து ஒரு **Vocabulary** தயார் செய்து கொடுத்தால், சுத்த தமிழில் நாம் பேச முடியும். **Science** இன்னும் மற்ற **Technical** பாட புத்தகங்களை தமிழில் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். **1965**-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு இவைகளைக் கல்லூரிகளில் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்க முடியும் என்று **White Paper Report**-ல் ஒன்றும் காணவில்லை. இப்போது இந்த அறிக்கை விட்ட பிறகு, வேறு யாராவது சர்க்காரில் அதிகாரத்திற்கு வருகிறவர்கள் இதை பார்த்துக்கொள்ளட்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. **1965**-க்குப்

5th April 1956] [Sri S. Ramalingam]

பிறகு கண்டிப்பாக கல்லூரிகளில் தமிழ்தான் போதனு மொழியாக இருக்குமென்ற வகையில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

அதற்கான ஏற்பாடுகளை இன்றைக்கு அளிப்பதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல் 4-05
களும் அதிகமாக இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்வது பள்ளிச் செலவு 3, 4 p.m.
பங்கு செலவு ஏற்படுகிறது. அதைக்குறைப்பதற்கான வழிகள் செய்ய முடியமாவென்று பார்க்கவேண்டும். இதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விரைவில் நம்முடைய வாத்தியார்களின் நிலைமையையும் மாற்றியாகவேண்டும். தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்' என்று. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பழமொழிகளுக்கு மதிப்பு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எழுத்தறிவித்தவன் எல்லா இடத்திலும் கீழாக மதிக்கப்படுகிறான். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளமும் குறைவு என்பது மட்டுமல்ல, மதிப்பும் கௌரவமும் கிடையாது. இந்தப் பிரச்னையில் சர்க்கார் கொஞ்சம் அதிக உதவி கொடுக்க முடியும் என்கிற யோசனை சர்க்காரிடம் இல்லை. அதைப்பற்றி பின்னால் வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாகப் பேசுகிறேன். அவர்களில் பலபேருக்கு **Security of Service** வேலை உத்திரவாதம் கிடையாது. சாதாரண கடை குமஸ்தாவை வேலையைவிட்டு நிறுத்தவேண்டுமானாலும் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் இருக்கிறது. வேலையை விட்டு வெளி யேற்றவிடாமல் செய்து வேலையை விட்டு வெளியேற்றவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உதவிகூட இன்றைக்கு வாத்தியார்களுக்குக் கிடையாது. கடவுளுக்கும், வாத்தியார்களுக்கும் இன்றைக்கு அந்த நிலைமைதான். இதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். கவனம் செலுத்துவதுடன் அவர்கள் பிரைவேட் மானேஜ்மெண்ட்டில் இருந்தாலும் சரி ஜில்லா போர்டு மானேஜ்மெண்டில் இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் மானேஜ்மெண்ட்டில் இருந்தாலும் சரி சர்வீஸ் உத்திரவாதம் வேலையை விட்டு வெளியே தள்ளுவதனால் குறிப்பிட்ட சில விசாரணைகள் செய்யவேண்டியது அவசியம். இப்படிச் செய்யத் தவறிவிட்டால் இன்றைக்கு வாத்தியார்களுக்கு உற்சாகம் இருக்காது. இவர்கள் கையிலே கொடுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறதே இது மகத்தான பொறுப்பு. குழந்தைகளை தயாரிக்கவேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பு அவர்களிடத்திலே கொடுக்கிறோம், ஆனால் இவர்களுக்கு சம்பளம் மிகமிகக் குறைச்சல். **White Paper 30, 40** பக்கம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் அது விளக்கமாக இல்லை, இரண்டாவது அந்த **Course** அதிகமாக இருக்கிறது. எட்டு வருஷத்தில் படிக்கவேண்டியதை இப்போது 7 வருஷத்தில் சொல்லிக்கொடுக்கனும். **Number of students** ஜாஸ்தி, அதனால் வாத்தியார்களுக்கு கஷ்டம் அதிகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. வாழ்க்கையைச் சீர்படுத்தவேண்டுமேன்ற முறையிலே நாம் திட்டம் நிறை வேற்றுகிறோம் என்பதை கவனித்து ஆவனசெய்யவேண்டும்.

Sri V. BALAKRISHNAN : தலைவரவர்களே, இன்று நிதி அமைச்சர் 4-08
சபைமுன் சமர்ப்பித்த வெள்ளை அறிக்கையின் நகல் எனக்கு p.m.
உரிய காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. கல்வி மந்திரி விளக்கியதன் காரணமாக நான் வாசித்தபோது இருந்ததைவிட அவர்கள் விளக்கிய பிறகு வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டுள்ள நல்ல அம்சங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். அவரது ஊக்கத்தை ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் முன்வந்திருக்கிறேன். முதலிலே ஆரம்பக் கல்வி விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். ஆரம்ப பள்ளிப்படிப்பை எல்லாம் இப்போதுள்ள நிலைமையிலே இருந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். உடனடியாக சர்க்கார் இதிலே தலையிட்டு மாவட்ட அதிகாரத்திலே உள்ள பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் மாற்றி **D.P.I.**-யிடம் ஒப்படைக்க கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் இன்றைக்கு அங்குள்ள நிலைமைகளின் தன்மை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. அப்படியே இருந்துகொண்டுவருகிறது. ஏதோ பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெள்ளையாட்சியின் கீழே மக்கள் பிரதி நிதித்வம் பெறுவதற்குவேண்டிய அநுபவம் பெறவேண்டும், **National Plan Activities**-களில் பூரணமான அநுபவம் பெறவேண்டும். அவைகளை எல்லாம் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து

அவர்களை தேசத்தொண்டிற்கு தயார் செய்வதற்கு ஒருவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் செய்யப்பட்டது. அந்தக் காலம் மலை ஏறிவிட்டது. இப்போது நாம் இருப்பது அந்தக் காலம் அல்ல. அந்தக் காலத்திலிருந்து முன்னேறிவிட்டோம். இப்போது இங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு இந்த இடத்திலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் இந்த நிலைமையிலே இன்னும் இப்படி விட்டு வைத்திருப்பது ஏன்? ஆரம்பப்பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்தில் கட்சி அரசியலுக்கு இடம் கொடுத்து மாவட்ட அங்கத்தினர்களிடம் அதிகாரத்தை வைத்து இருப்பதால் அவர்களுக்கு இஷ்டப்படாத வாத்தியார்களை எல்லாம் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள். சாதாரண வாத்தியார் மாவட்ட அங்கத்தினர்களைக் கண்டால் மேல்வேஷ்டியை எடுத்துவிடவேண்டும். இப்படி மேல் வேஷ்டியை எடுப்பதில் ஏதாவது சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டாலும் கூட அல்லது மறந்துவிட்டாலும் அது ஒரு குற்றம் ஆக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இருக்கிற இடத்திலே இருந்து எங்கோ முன்பின் தெரியாத இடத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட உப தலைவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அந்த மாவட்ட உப தலைவர்களிடம் முறையிட்டு தங்கள் குறையை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள முடியும். காலையிலே தான் என் நண்பர் திரு. Palaniandi மாவட்ட உப தலைவர்கள் இந்த வாத்தியார்களிடத்திலே வந்து ஒரு அறிக்கையைக் காட்டிக்கொண்டு இந்த நிதிக்கு இவ்வளவு தொகை போடு என்று கேட்கிறார்கள். தலைவர் கல்வி இலாகாவுக்கு இருப்பதைப்போல் இந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட நிர்வாகத்தில் அதை பங்கிட்டு இந்த அதிகாரத்தை உபதலைவர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

HON. MEMBERS : எங்கே.

SRI V. BALAKRISHNAN : District Board-களிலே.

SRI K. RAJARAM NAIDU : அதை மாற்றியாச்சு.

SRI V. BALAKRISHNAN : என் நண்பர் சொல்வதுபோல் அப்படி மாற்றி இருந்தால் நான் மிக மிக சந்தோஷப்படுகிறேன், அங்கத்தினருக்கு அதிகம் அதைப்பற்றித் தெரியும். நிர்வாகத்திலே இருந்து இருப்பவர். அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுவேன். ஆனால் அப்படி இல்லாவிட்டால் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். ஆரம்பக் கல்விபற்றிப் பேசும் போது சீமான் ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொன்னார்கள். நம் கிராமத்திலே இருக்கும் பெரும்பாலான ஜனங்களுக்கு படிப்புக்கொடுக்கவேண்டும். படிப்பு என்றால் படிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்புவதில்லை. அப்படியே தங்கள் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதிலே இரு சாரார் இருக்கிறார்கள். மூன்று, நான்கு வயதில் இருந்து 10 12 வயது வரை பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை அனுப்புகிறார்கள் என்றால் அந்தப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போய் படிக்கவேண்டுமென்று நல்ல நோக்கத்துடன் அவர்கள் அனுப்புவதில்லை. ஏதோ பிள்ளைகள் வீட்டில் இருந்தால் தங்களுக்குத் தொந்திரவு கொடுக்கிறார்கள் என்று கருதி, இவர்களை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டால் வீட்டிலே தொந்தரவு இல்லாமல் வேலை செய்யமுடியுமென்று எண்ணுகிற காரணத்தினாலே அங்கேயாவது போய்த் தொலையட்டும், பள்ளிக்கூடத்திலே போய் அங்கே விளையாடிவிட்டு வரட்டும் என்று அனுப்புகிறார்கள் ஒரு சாரார். அடுத்த சாரார் கொஞ்சம் வசதி உள்ளவர்கள் குழந்தைகள் உள்ள நிலைமையில் படிப்பதற்கு அனுப்புகிறார்கள். இவர்கள் படிக்கக்கூடிய நிலைமையில் உள்ளவர்கள். அதனால் தங்கள் பிள்ளைகளை படிப்பதற்கு அந்த வயதிலேயே அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் எந்த நோக்கத்துடன் அனுப்புகிறார்கள் என்றால் கல்வி அறிவு பெறவேண்டும், பகுத்தறிவு பெறவேண்டுமென்று ஒரே நோக்கத்திற்காக. ஆனால் நம் கிராமத்திலே இருக்கிறவர்கள் நோக்கம் இது அல்ல. நம்முடைய பிள்ளைகள் B.A. பாஸ் பண்ணினால்போதும், பெரும்பாலும் உயர்ந்த உத்யோகத்துக்கு வந்து விடலாம் என்ற நோக்கத்துடன்தான். நாம் பட்டணங்களிலே உள்ளவர்கள் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவைக்கிறோம். இந்த மனப்பான்மைதான்

நம்மிடத்தில் இன்று நிலவுகிறது. கிராமங்களிலே உள்ள ஜனங்களுக்கு சர்க்கார் ஓரளவு படிப்பு கொடுக்கவேண்டும்., வசதிசெய்து தரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். பிள்ளைகள் படித்துவிட்டு S.S.L.C. பாஸ் செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் தூங்குகிறார்கள். இந்த பிள்ளைகள் படித்து இருப்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு வேலைக்கிடைக்காமல் இருக்கும் நிலைமையை உணர்ந்து பெற்றோர்கள் அதிகப்படியான பணத்தை செலவு செய்து அதிக வீணாகப்போனதும் பார்த்து இப்போது பிள்ளைகளை அனுப்பவேண்டுமென்று இஷ்டப்படுவதில்லை. இப்போது இந்த மனப்பான்மையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி நம்முடைய படிப்பின் மூலமாகப்படித்துவிட்டு வந்த பிள்ளைகளும் வேலை கிடைக்காவிட்டாலும்கூட கிராமத்திலே சென்று வீட்டிலே உள்ள வேலையை பார்ப்போம் என்ற எண்ணம் அதுவும் இல்லை. படித்த காரணத்தினால் பெற்றோர்களுக்கு உதவியாக விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. உட்கார்ந்திருந்தாலும் இருப்பார்களே தவிர விவசாயத்தில் தகப்பன் கஷ்டப்பட்டாலும்கூட தகப்பனுக்கு வயலிலே போய் உதவி செய்வதில்லை. அவனுக்கு உதவியாக மாடுகளை மேய்ப்பது, அவைகளைக் கட்டுவது முதலிய வேலைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. அந்தத் தகப்பன் தன் மகனைப் பார்த்து இந்த மாட்டைப் பிடித்துக் கட்டு என்று சொன்னால் அந்த மகன் தகப்பனைப் பார்த்து **You old hag** என்று சொல்லுகிறான். அதேபோல்தான் இப்போது இருக்கிற கல்வி முறை குழந்தைகளைத் தயாரித்து அனுப்புகிறது. பிள்ளைகள் படித்துவிட்டு வந்து வேலை இல்லாத காரணத்தினால் இன்றைக்கு கிராம வாசிகள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு போக வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றவேண்டும். இந்த முறையை மாற்றி அமைத்தாகவேண்டும் என்றால் ஒவ்வொருவரும் படித்தாக வேண்டும். படிக்கிறவர்கள் உத்தியோகத்திற்காகப் படிக்கக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுவதற்கு வேண்டி நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவசியம் முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு அடிப்படையாக இதர நாடுகளிலே இந்த மனப்பான்மையை வளர்த்து வருவதற்கு Elementary Secondary School-களிலே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிண்டர் கார்டன் ஸ்கூல் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலும் அந்த முறையைக் கொண்டுவந்து பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு ஒரு ஆசை ஏற்பட்டால் பெற்றோர்களைப் பார்த்து பிள்ளைகள் நல்ல முறையிலே பெற்றோர்களின் பழக்க வழக்கங்களை வளர்த்துவரும் முறையிலே கிண்டர்கார்டன் முறை உகந்ததாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இதர நாடுகளில் வயதைப் பற்றி அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. நமது நாட்டிலே மட்டும் தான் 5 வயது, 6 வயதாக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஓரளவு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். அவர்கள் சொல்லியபடி கல்விச்சூழ்நிலையால் பெரும்பாலான பிராமண குடும்பத்திலே அனைவரும் படித்து இருப்பார்கள். அண்ணன் படிக்க காலையிலும் மாலையிலும் புஸ்தகத்தைத் திறந்து உட்கார்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தவுடன் இரண்டு, மூன்று வயது உள்ள குழந்தை பக்கத்திலே உட்கார்ந்து முன்னாலே பென்சிலால் தரையிலே கிறுக்க ஆரம்பிக்கிறது. இதே மாதிரி கிராமத்திலே பார்ப்போமானால் ஒரு குழந்தை, 2, 3 வயதுள்ள குழந்தை அதனுடைய தாயார் சாணி எடுக்கும்போது தாயாருடன் சாணி எடுக்கும். மண்ணைச் சுரண்டினால் இதுவும் மண்ணைச் சுரண்டும். ஆகையினால் குழந்தைகள் உள்ளத்திலே பதியக்கூடிய இந்த வயதில் அவர்கள் மனதை நல்ல முறையிலே அமைக்கவேண்டியது மிக அவசியம்.

ஆகையினால் படிப்பதில் அவர்கள் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். அது 4-15
தான் காரணம். நாமும் பார்த்திருக்கலாம். பார்ப்பனர் சமூகத்தில் p.m.
படிக்காதவர்கள் இல்லையென்று சந்தோஷத்துடன் சொல்லுகிறேன். நாம் பார்க்கலாம் Bus, Rail-ல் அவர்கள் யாராயிருந்தாலும், வெள்ளை சேலை கட்டியவர்கள்கூட, கையில் கல்கியை வைத்துப் படித்துக்கொண்டுதான் போவார்கள். எதற்காக 5 வயதிலிருந்து 6 வயது வரை நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இதர நாடுகளில் எந்த கட்டத்திலும் குறைந்த வயது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. இலங்கையில் இவ்வளவு வயதிற்குள் ஆரம்பக்கல்வி முடித்திருக்கவேண்டுமென்பது

[Sri V. Balakrishnan] [5th April 1956

இல்லை. இவ்வளவு வயதுக்குப் பிறகுதான் **University Education**-க்குப் போகவேண்டும் என்பதும் இல்லை. ஆரம்பக்கல்வி முடித்துவிட்டு **University**-க்கு முன் மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்திருக்கிறார்கள். **Classical, Vocational** என்றும் பிரித்து மாணவர்களுக்கு எதில் **aptitude** இருக்கிறது என்று பார்த்துவிடுகிறார்கள். இந்த இரண்டிலும் வராதவர்களை **Commercial training**-க்கு அனுப்பி விடுவார்கள். இப்படி மூன்று பாகங்களாக பிரிக்கப்பட்டு அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு படிப்புசொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இலங்கையில் அதன் காரணமாக எந்தெந்த வேலைக்கு **aptitude** இருக்கிறதோ அந்தந்த வேலைக்கு போகிறார்கள். அதனால் சர்க்காரும் பாதிக்கப்படவில்லை. திறமையாகவும் இருக்கிறார்கள். வேலையும் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் நம் நாட்டில் இந்த மாதிரியில்லை. படித்தவர்கள் தெருக்களில் ஆடு மாடுகள் மாதிரி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக **B.A.**-க்கள் என்னிடம் **Certificate**-க்காக வரும்போது அவர்களை கேள்விகேட்பது உண்டு. நீங்கள் குடியிருக்கும் ஊரில் எவ்வளவு ஜனத்தொகை என்று கேட்டால் தெரியாது. எங்கே என்னென்ன தொழில்சாலைகள் இருக்கிறது என்று கேட்டால் அவர்கள் தெரியாது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். **Little knowledge is dangerous** என்பது மாதிரி அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த வேலைக்கு யார் யார் லாயக்கு என்று பார்த்து அதற்கென்று திட்டம் வகுத்து அவர்கள் சிறு வயதிலிருந்தே அவர்களுக்கு அந்த முறையில் கல்வித் திட்டம் வகுப்பது நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களே! ஆரம்பக் கல்வி விஷயத்தில் இவ்வளவு வருஷங்களுக்குள் எல்லாரும் படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள். **Rajaji** கல்வித் திட்டம் ஒரு சிறந்த திட்டம் என்று நானும் அதை அப்படியே ஆதரிக்கிறேன். **Rajaji** அந்தக் காலத்தில் அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி சரியான பிரசாரம் செய்யாத காரணத்தால் பலர் பல கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தாலும் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. மேல்படி அந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வருவார்களானால் கொண்டுவந்து மக்களுக்கு விஷயங்களை சரியாக எடுத்து சொல்வார்களானால் மக்கள் அந்த திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள தயாராயிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் 35 per cent அல்லது 40 per cent மக்கள் ஒரே சமயத்தில் படிக்க பணம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், இதே திட்டம் **Rajaji** கொண்டு வந்தபோது இதே காரணத்திற்காக கைவிடப்பட்டது. எங்களுக்கு வரி கொடுக்க முடியாது. வரியே கேட்கக்கூடாது. எங்கள் பிள்ளைகள் சும்மா இருக்கட்டும். படித்தவர்களே உத்தியோகம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எங்கள் தொழிலே இருக்கிறது. ஏர் இருக்கின்றது, கலப்பை இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு உழுது பிழைத்துக்கொள்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விஷயம் தெரிந்த பிறகு அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக பணம் தயாரித்து இந்த **Rajaji** முறையை ஏற்படுத்தி அதாவது **Shift system**-ஐ ஏற்படுத்தி அதிக செலவு இல்லாமல் செய்தால் மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் அதில் அடங்கியுள்ள அம்சங்களைப்பற்றி மக்களுக்கு தெளிவான முறையில் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் மக்கள் அதை ஆதரிக்க தயங்க மாட்டார்கள் என்று வலியுறுத்தவும் விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி அவர்களுக்கு சந்தேகம் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆகவே நான் மறுபடியும் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது. சுரங்க வரி போடாமல் **Shift system** திட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். நம் நாட்டில் எதற்காக தேசீய பாஷை இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். சுயராஜ்யம் வருவதற்கு முன்பு **Pudukkottai** தனி சமஸ்தானமாக இருக்கும்பொழுது நாங்கள் **Hindi**-க்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறோம், கொடுத்துவந்தோம். **Hindi** ஆசிரியர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டு **Hindi** படிக்க வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் படிப்புக் கொடுப்பதற்காக கட்டணம் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கான **light** செலவும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் சமஸ்தானம் சென்னை ராஜ்யத்துடன்

5th April 1956] [Sri V. Balakrishnan]

இணைக்கப்பட்ட பிறகு இது எல்லாம் நிறுத்தி விடப்பட்டது. **Hindi**-க்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்காக இல்லை. ஒரு புது பாஷை கற்றுக்கொள்வதினால் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று காட்டுவதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். அதற்கு ஏன் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் இதில் எவ்வளவு பொருத்தம் இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் **Hindi**-யை தேசீய பாஷை என்பதற்காக அல்ல. ஒரு பாஷையைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு தேசத்திற்கு ஒரு பாஷைதான் இருக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. நான் **Committee**-ல் இருக்கும்போது ஒரு **German** பெண்ணைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்கள் தேசத்தில் மூன்று பாஷைகள் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒன்று **English** அது **International language** என்பதற்காக அதைப் படிக்கிறோம். **German** பாஷையையும் படிக்கிறோம். இன்னும் **Latin** பாஷையையும் படிக்கவேண்டும். அது **Classical language** என்பதற்காக படிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வெளி இடங்களுக்குப் போகக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்போது இவைகள் பிரயோஜனமாயிருக்கும். அவைகளைப் படித்ததினால் **United Nations Organization (U.N.O.)** இவைகளில் பெரிய பெரிய உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன. நிறைய பணம் சம்பளமாக வாங்குகிறோம். என் தங்கை **U.N.O.**-ல் இருக்கிறாள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த மாதிரி **Hindi** கட்டாய பாடம் என்பதற்காக அல்ல. அது கட்டாய பாடமாக இருக்கவேண்டியவசியம் இல்லை. ஆனால் **Hindi** தெரிந்து கொள்வதினால் குற்றம் இல்லை. ஆனால் **Hindi**-ல் இவ்வளவு **marks** வாங்கினால்தான் **promotion** கிடைக்கும் என்று இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. **(Interruption.)**

கட்டாயமாக படிக்க விரும்பக்கூடியவர்களும், மத்திய சர்க்காரில் உத்தியோகம் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கக் கூடியவர்களும் **Hindi**-ஐப் படிக்கட்டும். அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் **Optional** ஆக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு மட்டும் **marks** கட்டாயமாக இருக்க வேண்டுமென்பது சொன்னேன். இப்பொழுது பேருக்குத்தான் **Hindi** சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். இதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

Hindi எல்லாரும் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். ஆனால் **promotion**-க்கு இவ்வளவு **marks** என்று இருக்கக்கூடாது. அங்கேதான் **Element of compulsion** வருகிறது. **Sri V. R. Krishnan** வெள்ளை அறிக்கையை பரிபூர்ணமாகப் படித்திருந்தால் குறைசொல்ல இடம் இருக்காது.

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM: Mr. Speaker, Sir, let me congratulate the Hon. the Minister for Education for the bold attempt he has made to solve this very complicated problem. This is an age of planned development and in every sphere of life we are talking of plans, targets and achievements. In the sphere of education, however, there has been no definite plan hitherto. Of course, some attempts have been made here and there, but, unfortunately, these attempts have not resulted in proper plans which can be implemented to the advantage of the State. The plans have proved disastrous either to the framers of the plans or the plans themselves. The result has been that nobody has been bold enough to come forward with a definite comprehensive plan for the reorganization of education at the various stages. It was a question of "Who should take the responsibility?", or, in other words, "Who is to bell the cat?". I am happy, therefore, to find that the Hon. Minister for Education has not only come out with a plan but has placed it before this House for our discussion. This

[Sri P. B. K. Raja Chidambaram] [5th April 1956

is especially noteworthy because he did not adopt the usual method of consulting his advisers and the Departmental officers in formulating the plan and then confronting the Legislature and the public with a fait accompli. I am thankful for the opportunity given to us and to the public to study the plan and discuss it.

Personally I do not claim to be an educationist. I am only a layman. Anyhow, I am convinced that the future of our country rests on the plan of education which we are going to adopt. With this view in my mind and with the greatest interest, I read the White Paper which was presented to us. My first impression is that it is rather too lengthy and the arguments advanced and the proposals made are too complicated and confusing. The White Paper is highly technical and a layman like me is apt to be confused by figures like 104 per cent, etc. It deals with a large number of details, which I submit is unnecessary. The problem for the Government and for the Legislature is to indicate in broad outlines the various stages of education and the organisational pattern of education and to prescribe certain standards of attainment which can be expected at the end of each stage of education. The details regarding the curriculum and the personnel to carry out these plans can be safely left to the Department concerned. With the limited time available at my disposal, I do not propose to go into all the proposals in the plan.

First, let me take the duration of the secondary education course. Happily our Government have not accepted the proposal of the Secondary Education Commission to have the schooling for a period of 12 years. I must congratulate the Hon. Minister for that wise decision. Inasmuch as our Government have come to a wise decision, I need not go into the merits or *pros* and *cons* of that decision. But, Sir, my joy is rather short-lived, because the White Paper is unjust in the apportionment of the duration allotted to each stage of education. According to the present pattern of education in our State, the courses of study are five years of elementary education, three years of middle school education and three years of high school education. According to the White Paper, the future pattern will be five years of primary education, two years of middle school education and four years of secondary or higher secondary education.

4-30 p.m. The White Paper in its anxiety to give 4 years to the Higher Secondary Stage has taken away one year from the Middle School stage. This, according to my mind, is a very unfair apportionment of the years at our disposal and it is bound to cause the greatest harm to the common man. The accepted pattern, according to the Government of India, is 8 years of integrated Basic Education and 3 years of Higher Secondary Education. The draft syllabuses for Higher Secondary Schools under the scheme for reorganization of Secondary Education issued by the All-India Council for Secondary Education has accepted this pattern and drawn up the draft syllabuses. This accepted pattern consists of 8 years of integrated Elementary (Basic) Education, 3 years of Secondary Education and

5th April 1956] [Sri P. B. K. Raja Chidambaram]

3 years of University Education. This uniform pattern was adopted by the Government of India only after examining all the issues arising out of the recommendations made by the Secondary Education Commission. I do not see any reason why we should not accept the pattern suggested by the Government of India and why adopt a different pattern. Members may probably know that there is a Higher Secondary School in Delhi intended for Madrasi children. The other day, our Government gave a very decent donation to that school for construction of additional buildings. In that school, the Higher Secondary Course is only of 3 years' duration. If Madrasi children in Delhi could complete the Higher Secondary stage in 3 years and attain a standard high enough to entitle them to admission in the Degree Course, is it seriously suggested that Madrasi children living in Madras itself are inferior in intelligence and capacity for application?

The main argument put forward for a four-year Higher Secondary course are that there would be greater scope for learning a vocation in the multi-purpose schools and for attaining a high academic standard in the Higher Secondary Schools. It has been the accepted policy that the diversified courses have been introduced in the Secondary Schools only to give a vocational bias and not vocational competence to the students. The argument that the four years Higher Secondary course is necessary to make the pupils attain an academic high standard, high enough to make them eligible for admission to University cannot also hold water when we know that this standard is attained by children in many States by a three-year Higher Secondary Course.

I do appreciate the fact that academic standards have deteriorated very much in recent years in our Secondary schools. It is up to us to find out why this is so. Is it because that the course is of 3 years' duration, or is it because of other reasons? It is up to us to find out why the standards have fallen. Here, I must, however, say that I am more interested in retaining the 8-year period for Elementary Education than bother about the duration of the Higher Secondary Course. I am not at all satisfied with the arguments advanced for taking away one year from the Middle School course and giving it to the High School course. It is like robbing hundred poor men in order that one rich man may enjoy the comforts he is accustomed to. Elementary Education is intended for the majority of the people of our country. The provision of this facility is the least that any Government could do in the matter of helping the people to grow into efficient citizens. It is very strange that the White Paper states that by upgrading the efficiency of instruction in the first 7 standards it is possible to make the children attain a higher standard during the 7-year period of Elementary Education. We know that it is only the Elementary Grade teachers and Secondary Grade teachers who are teaching in Elementary schools. Their general educational qualification is very low. We know that even candidates who get 20 or 25 per cent of the marks in the S.S.L.C. examination are admitted to the Training Schools and it is absolutely impossible to expect them to be so

[Sri P. B. K. Raja Chidambaram] [5th April 1956

efficient in their work as to make the pupils attain the 8-year standard of education in a period of 7 years. It is strange that the White Paper should think that Graduate teachers employed in Secondary Schools will require 4-years to make the students fit for the Degree Course whereas it expects the teachers with far inferior qualifications to make the pupils attain the 8-year standard in 7 years. I am afraid this is the result of either confused thinking or the anxiety to please some people by giving four years to the Higher Secondary stage.

Another salient feature of the White Paper is the fixation of the age limits for the various stages of education. The White Paper says that for the present the age of admission to an Elementary School may be fixed at 5½ and later on raised to 6. I do not understand why the present age limit of five should be given up in favour of a higher age-limit. The Hon. Minister took great pains to convince us that raising the age-limit to 6 is quite good. But he has not explained how the present age limit is injurious. It has been the tradition in our country from time immemorial to begin the formal education of children at the age of 5. If this age is raised to 6 or 5½, the child is apt to lose its brightness and its educability to a great extent. The seed will develop into a plant only if it is sown at the proper time. It will become useless if it is out of season. In the same manner, if children are to benefit by the instruction imparted in the school they should be admitted in the school at the proper age. In fact, in modern times, when children come into contact with the results of scientific and technological advancement it should be possible to begin their education even at an earlier age. This has been recognized very well with the result that pre-primary education has been holding the attention of the educationists for a very long time now. Unfortunately, the financial position of the country may not have enabled the Government to provide widespread facilities for pre-primary education with the result that it looks like a luxury to-day which can be enjoyed only by children of well-to-do parents. So far as I know, children coming from educationally advanced sections of the society are brought up in an educated and enlightened atmosphere in the home and they do not require the facilities of pre-primary education as much as children hailing from poverty stricken, illiterate and unenlightened homes. If pre-primary education is necessary at all it is necessary only in the case of children coming from poor homes. It is absolutely necessary to take away such children from the distressing atmosphere of the poverty-stricken homes and put them to school as early as possible. The atmosphere in the school, however ill-equipped it may be, is far more conducive to the education of the children than the atmosphere of the homes of the majority of the people of our country. It is therefore necessary that the children should be taken away from this atmosphere as early as possible and hence the need to put them to school at least as soon as they complete the age of 5, if not earlier. If the children are left without formal schooling until they attain the age of 6 it is very doubtful whether they will derive the maximum benefit from schooling.

5th April 1956] [Sri P. B. K. Raja Chidambaram]

Regarding the pupil-teacher ratio in elementary schools from what the Hon. Minister said this morning and from a perusal of the White Paper, I find that there are only three alternatives. Either the pupil-teacher ratio should be raised to 60 pupils per teacher or the Finance Minister should be given at least Rs. 12 crores to be spent on Elementary Education. The third alternative will be reverting back to the shift system. Personally, I think that if somehow or other the Finance Minister comes forward with a proposal for spending twelve crores of rupees, on Elementary Education the Assembly and the public will be only too glad to give him twelve crores so that he can immediately introduce free, universal, compulsory elementary education. If that is not possible, for God's sake, I would request the Finance Minister not to revert to increasing the pupil teacher ratio. There is no use comparing figures obtaining in foreign countries. Where is the comparison between the qualifications of teachers in Western countries and in our country? I would earnestly appeal to him to get money and give free, compulsory education to all the children in our country. For that purpose, let him not revert to the point of raising the pupil teacher ratio. Let him at least have the shift system introduced in our schools.

4-40 p.m.

*SRI V. MUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கும் கல்வித் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பெல்லாம் சொல்வோம் : “வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் கல்வி நிலை மோசமாய்விட்டது ; அவர்கள் தங்களுடைய ஆட்சியை இங்கு நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்கு குமஸ்தாக்களையும், அதிகாரிகளையும் சிருஷ்டி செய்வதற்காகவும், தங்களுடைய அதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் போதிய அளவு கல்வி பெற்றவர்கள் மாத்திரம் இருந்தால் போதும் என்ற முறையில்தான் இந்த நாட்டில் கல்வி அபிவிருத்தி செய்தார்கள்” என்று குறை சொல்வதுண்டு. இன்று அந்த நிலை மாறிவிட்டது. எந்த மாதிரி, முறையான கல்வி நம் நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிப்பது நம்முடைய கையில் இருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்று சில வருஷங்கள் ஆனபோதிலுங்கூட, துரதிருஷ்டவசமாக இன்றைக்கும் பழைய முறையை ஒழித்துவிட்டு, ஸ்திரமான முறைக்கு இன்னும் வரவில்லை. யோசித்துக்கொண்டே இருக்கிறோம்.

சென்ற வருஷம் கூட இதுபற்றி ஒரு நிலைக்கு வரவேண்டுமென்று ராஜாஜி அவர்கள் குறைந்தபட்சம் ஆரம்பக் கல்வியையாவது ஒரு வகைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற வகையில் கொண்டுவர முயற்சித்தார்கள். நாட்டில் ஏற்கெனவேயுள்ள, வகுப்பு துவேஷம், அரசியல் வாதம், இவைகளெல்லாம் குறுக்கிட்டு மேற்படி கல்வித் திட்டம் அமுல் செய்யமுடியாமல் தடங்கல் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த முறையில் ஆட்சேபணை சொல்லப்பட்டது ஷிப்ட் முறை ஒன்றுதான். ஷிப்ட் முறைகூட எப்படி வேண்டாமென்று நினைத்தார்கள் என்றால், ஒரு வேளை படிக்கவிட்டு மாலை பூராவும் குழந்தைகளைத் தெருவிலே சுற்ற விட்டால் கெட்டு அலைந்து போவார்கள் என்ற ஒரு ஆட்சேபணை சொல்லித்தான் அந்த முறை ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. இந்தக் கல்வித் திட்டத்தில் கூட ஷிப்ட் முறையைக் கையாளாவிட்டால் அரசியல் சட்டத்தில் சொன்னமாதிரி ஒரு குறித்த காலத்தில் குறித்த அளவு கல்வி பெற முடியாது. ஏனென்றால் தற்போதைய பள்ளிக்கூடங்கள், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், பொருளாதார நிலை இவையெல்லாம் உத்தேசித்து நம் கல்வியை சீர்திருத்த வேண்டுமானால் ஷிப்ட் முறை இருக்கத்தான்வேண்டும். ஷிப்ட் முறை, நான் சொல்லப்போகும் ஒரு மாற்றத்துடன் இருக்கவேண்டும். அதாவது காலை நேரத்தில் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கவிட்டு, மத்தியான வேளை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவது

என்ற முறை முடியாத காரியம். அவர்களை மத்தியானம் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடாமல், இடைவேளையில் பகல் உணவு கொடுத்து, மாலை வரையில் பள்ளிக்கூட காம்பவுண்டிலேயே வைத்து, அங்கு விளையாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தும், உடல் பயிற்சி சொல்லிக்கொடுத்தும், தோட்ட வேலைகளில் ஈடுபடும்படியும் செய்தால் அவர்கள் மாலை வரையில் பெற்றோர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்காமல் பள்ளிக்கூட காம்பவுண்டிற்குள்ளேயே இருப்பார்கள். இப்படிச் செய்தால் பெற்றோர்களுக்கு யாதொரு ஆட்சேபணையும் இருக்காது. மத்தியானத்திற்குப் பிறகு பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்துக் கொள்ளாமல் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டால்தான் பிள்ளைகள் தெருவில் அலைந்து திரிந்து கெட்டு விடுகிறார்கள். ஏனென்றால், பிள்ளைகள் வீடு திரும்பும்போது பெற்றோர்கள் வயல்களிலோ மற்றும் வெளியிடங்களிலோ தங்கள் பிழைப்புக்காகப் போய்விடுகிறார்கள். அதனால் பகலில் வீடு திரும்பும் பிள்ளைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, ஷிப்ட் முறையை, நான் சொன்ன சிறு மாற்றத்துடன் கையாண்டால் அநேக வகைகளில் நமக்கு லாபகரமாக இருக்கும். பிள்ளைகளும் பள்ளிக்கூடங்களில் இருப்பார்கள். பெற்றோர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்காது. பிள்ளைகளுக்கும் பகல் உணவு கிடைக்கும். மாலை வேளைகளில் விளையாடுவதால் உடல் நலமும் விருத்தியாகும். அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட கால கெடுவுக்குள் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் குழந்தைகளும் கல்வி அறிவு பெறுவார்கள். சர்க்காருக்கும் அதிகப் பணச் செலவு ஏற்படாது.

பாரதியார் பாடியிருக்கிறார் :

“ காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு
பின்பு கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு என்று
வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா.”

பாரதியார் வேறு நாட்டுக் கவி அல்ல. நம் நாட்டுக் கவிதான். நம் நாட்டிலேயே பிறந்தவர். நம்முடைய குழந்தைகள் எப்படி கல்வி கற்கவேண்டுமென்று பாடியிருக்கிறார் “ மாலை முழுதும் விளையாட்டு ” என்று பாரதியார் சொல்லியிருக்கிறார். அதன்படி பிள்ளைகளை விளையாட விட்டால் நன்மை உண்டு. பள்ளிக்கூடக் காம்பவுண்டுக்குள்ளேயே பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டு, உடல் பயிற்சி முதலியவை சொல்லிக்கொடுத்தால் பெற்றோர்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. மாலை முழுதும் விளையாட குழந்தைகள் வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று முன்கூட்டியே தீர்க்கதரிசனமாக பாரதியார் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, ஷிப்ட் முறையில் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்து மாலை வேளையில் விளையாட்டு, உடல் பயிற்சி சொல்லிக்கொடுத்தால் ஷிப்டு முறையில் யாதொரு தப்பும் இல்லை.

பல அங்கத்தினர்கள் வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டுள்ள பல அம்சங்களைப் பற்றி தங்களுடைய யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். அதே விஷயங்களைப்பற்றி நானும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கப்போவதில்லை. ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் உயரவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சம்பளம் உயரவேண்டும் என்பதை நானும் ஆதரிக்கிறேன்.

பிள்ளைகள் ஐந்து வயதில் கல்வி கற்க ஆரம்பிக்கவேண்டும். “ இளமையிற் கல் ” என்று பழமொழி உண்டு. இள வயதில் பாடம் பதிவது போல் மேற்கொண்ட வயதில் பதியாது. இளமையில் பதிவதுதான் கடைசி வரையில் நிற்கும். ஐந்து வயதில் ஆரம்பக் கல்வியை ஆரம்பித்தால் தப்பு இல்லை. $5\frac{1}{2}$ வயதில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்துக்கும் ஐந்தரைக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லாததால் அதைப் பற்றி பிரமாதமான ஆட்சேபணை ஒன்றும் இருப்பதற்கில்லை. ஐந்து வயதிலேயே பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதில் தப்பு இல்லை. ஐந்து வயதிலேயே பிராம்மணரல்லாத குழந்தைகளுக்கும் பிராம்மணக் குழந்தைகளோடு போட்டி போடக்கூடிய ஆற்றல் இருக்கிறது. ஐந்து வயதிலே கல்வியை ஆரம்பித்து, கல்வி கற்பதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கிக் கொடுத்தால் எல்லாக் குழந்தைகளும் ஒருவரோடு ஒருவர் நல்ல முறையில் பழகி கல்வி அறிவு பெற்றுவிடுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களை விருத்தி செய்யவேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு மத்தியான உணவு கண்டிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டும். பகல் உணவு இல்லாமல் எப்படிப்பட்ட உயர் தரமான, சீர்திருத்தமான கல்வி கொடுத்தாலும் பிள்ளைகள் கற்க முடியாது. சமுதாயத்திலே தாழ்மையான வறுமையான நிலையில் இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு அத்தியாவசியமானது. ஆகவே, பகல் உணவு கொடுப்பதற்கு கட்டாயமாக ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும்.

ஏற்கெனவே இருந்துவரும் கல்வி முறையினால் என்ன நன்மை இருக்கிறது ? ஏதோ உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பிலே கல்வி கற்கப்போகிறார்களேயொழிய வேறொன்றுமில்லை. அந்தக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் இருக்கவில்லை. கல்வி என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி திருவள்ளுவர் சொன்னதையும் கம்பர் சொன்னதையும் மறந்து விட்டோம். கல்வி கற்பதென்றால் உத்தியோகத்திற்குப் போவதற்கு என்ற குறிக்கோள் நிலவிவருகிறது. கல்வி கற்றவர்களெல்லாம் உத்தியோகங்களுக்குத்தான் போகவேண்டும் என்ற எண்ணம் நீடித்திருக்குமானால், எல்லோரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக வேண்டியதேதவிர, சாதாரண ஜனங்களைப் பார்க்கமுடியாது. எல்லா ஜனங்களும் சர்க்கார் ஊழியர்களாகிவிட்டால் மக்கள் பகுதி என்பது இருக்கவேமுடியாது. ஐந்தாவது வகுப்பு படித்தவர்கள்கூட சர்க்காரில் ஒரு பியூன் வேலையோ பங்கா இழுக்கும் வேலையோ வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களேயொழிய வேறு தொழிலில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற நினைவு கிடையாது. ஏதோ ஐந்தாவது வரை படித்துவிட்டோம், எழுத்து அறிவு வாசனை அடைந்துவிட்டோம் என்ற நிம்மதி ஏற்படுவது கிடையாது. இந்த நிலைமையை வளர்த்துக்கொண்டு போகாமல் நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தி, மட்டுப்படுத்தி சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் குறைந்தபட்சம் தான் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

படிப்பு என்றால் என்ன ? ஒருவன் எண்ணுவதை வெளியில் எடுத்துச் சொல்வதற்கும், தன்னுடைய கருத்துக்களை எழுதுவதற்கும், படிப்பதற்கும், உலகத்தில் நடக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் என்ற முறை இருக்கவேண்டும், **Three R's** என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் கல்வி இருக்கவேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகத்தைத்தான் பெறவேண்டுமென்ற நிலை மாறவேண்டும்.

சமுதாயத்தில் கல்வி ஓரளவு இருக்கவேண்டும். மற்றவர்களோடு பேசி, பழகி, உலகத்தில் இருக்கிற விஷயங்களில் பொதுவான ஞானம் பெற வேண்டும். குமஸ்தாக்களாக வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் இருக்குமானால் எத்தனை பேரைப் படித்து வைத்துதான் என்ன பிரயோஜனம் ? பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்துத்தான் அறிவாளியாக முடியும் என்ற நிலைமை மாற வேண்டும்.

கல்வியின் தரம் குறைந்துவிட்டது என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். தரம் குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் என்ன ? சினிமா, நாடகம், கலை, காதல், காமம் இம்மாதிரியான விஷயங்களில் மாணவர்களுடைய உணர்ச்சி போவதற்கான சூழ்நிலை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டு போகிறது. பழங்காலத்தில் உள்ளதுபோல் கல்வி நிலையங்களில் நல்ல பண்பு, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு போன்றவைகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளி, நடுத்தரப் பள்ளி, உயர்தரப் பள்ளி இவைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளும் பெண்களும் பள்ளிக்கூடம் விட்டு வெளிவரும் போதும், பள்ளிக்கூடம் போகும்போதும், ஒழுக்கத்துடனும், கட்டுப்பாடுடனும் நடந்துகொள்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அது சற்று குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் சினிமாப் பேச்சுத்தான். சினிமாப் பாட்டுத்தான். பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் சிறு மாணவிகள், மாணவர்கள், சிறு வயதாக இருந்தாலும்கூட பழைய காலத்தில் உள்ள பண்பாடோடு இருப்பதில்லை. வேறொன்றும் தெரியாவிட்டாலும், சினிமாப் பாட்டுதான் மாணவர்களின் வாயிலிருந்து வருகிறது. “ பெண்ணின் மனதைத் தொட்டுப் போனவரே . . . உங்கள் எண்ணத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போங்க . . .”

என்ற முறையில் பள்ளிக்கூட மாணவ, மாணவிகள் பாடுவது சர்வ சகஜமாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை நாட்டில் வரக்கூடாது. கல்வி அமைச்சரவர்களும் இந்த விஷயத்தில் கவனம் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்தி, கல்வி நிலையங்களில் நாஸ்திகம், அரசியல், காதல் கட்டுரைகள் இவைகள் இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்வது கல்வியின் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் கல்வி அமைச்சர் சொன்னார், ஏதோ சில செய்தித் தாள்கள் இதைப்பற்றி வித்யாசமாக எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றும், இந்த திட்டத்தில் ஆசாரியார் அவர்களுடைய திட்டத்தைப் புகுத்தப்பார்க்கிறார்கள் என்றும் எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னார். அதிலும் முக்கியமாக "விடுதலை" பத்திரிகை அப்படி எழுதியிருப்பதாக பொருள்படும்படி சொன்னார். ஆனால் "விடுதலை" பத்திரிகையில் கூறி இருப்பது என்னவென்றால் இந்த திட்டத்தில் சில நன்மைகள் இருக்கின்றன என்று எழுதி இருக்கிறது. சில நன்மைகள் இந்த திட்டத்தில் இருந்தாலும் இங்கு பேசுவதைப் பார்த்தால் கனம் ஆச்சாரியார் அவர்கள் முன்பு கொண்டு வந்த திட்டத்தை மறைமுகமாக புகுத்துகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கும்படியாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது "ஷிப்ட் முறை, ஷிப்ட் முறை" என்று கூறுகிறார்கள். ஷிப்ட் முறை எதற்காக வந்தது என்றால் ஒரு குழந்தை குறைந்தது 5½ மணி நேரமாவது கலாசாலையில் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் முழு நேரத்தையும் கல்வியில் செலவிட வசதியாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் இங்கும் வெளியிலும் கூறுகிறார்கள். இந்த முறை நல்ல முறை. அதனால் அதையே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் இந்த திட்டத்தில் முன்பு கொண்டு வந்த ஆச்சாரியார் திட்டத்தை மறைமுகமாகக் கொண்டுவந்தால், மறைமுகமாக புகுத்தினால், கண்டிப்பாக கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தோல்விதான் அடைவார் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் ஏழை குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை கல்வி போதாது. அவர்கள் நன்கு படிக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் முழு நேரமும் கல்விச்சாலையிலேயே இருக்கவேண்டும். அங்கேயே இருந்து உழைக்கவேண்டும்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : ஒரு வேளை நல்லதா என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கு கனம் அங்கத்தினருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைக்கூட வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொன்னால் அவர் தப்பு செய்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை மறைமுகமாக புகுத்தக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : நான் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தால் அதை மறைமுகமாகச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நேரடியாகவே செய்வேன்.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : இந்த கல்வி சீர்திருத்தமானது முதலில் பள்ளியில் ஆரம்பிக்கிறது. உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளியில் ஆரம்பமாகிறது. வயதைப்பற்றியும் சில சச்சரவுகள் இருக்கின்றன. குறைந்தது ஐந்து வருஷத்தில் சேர்ப்பது என்பதை இப்பொழுது நடைமுறையில் ஏற்றுக்கொண்டு நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஏதோ கலாசாலைகள் நிர்ணயித்து விட்டார்கள். ஆனால் அந்த வயதை உயர்த்தவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். ஆரம்பப் பள்ளியில் வாசிக்கக் கூடியவர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் கலாசாலைக்குப் [illegible] போகிறார்கள் என்பதைக் கேட்கிறேன். எவ்வளவோ ஏழை [illegible] கடைசி வரையில் படிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறார்கள். [illegible]

தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சேருகிறவர்கள் ஐந்தாவது, எட்டாவது ஸ்டான்டர்டு கூட முடிப்பது இல்லை. தற்போதுள்ள கல்வி முறைப்படி அவரவர்கள் குறைந்தது ஐந்து வயதில் சேர்ப்பதாக இருந்தால் மிகுந்த நல்லதாக இருக்கும். இப்பொழுது பார்க்கலாம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல் பணக்காரர்களும் வேறு சில வகுப்பினர்களும் தான் தங்களுடைய குழந்தைகளை கான்வெண்ட் பள்ளிகளுக்கு மூன்றாவது வயதிலேயே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது ஐந்து வயதிலேயே குழந்தைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்பிவைக்க கட்டாயப்படுத்தவேண்டும்.

மேலும் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை 5½ வயதிலேயே பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவது இல்லை. அவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால் மற்ற காரியங்களில் ஈடுபடுத்தி விடுகிறார்கள். அதனால் குழந்தைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவதற்கு மறந்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் நான் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து வயதை உயர்த்தவேண்டாம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் 1 முதல் 5 வரையிலும், 5 முதல் 8-ஆவது ஸ்டாண்டர்ட் வரையிலும் ஹைஸ்கூல் முதலியவைகளில் இப்பொழுது கல்வி திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது சிலபஸ், பாட திட்டங்கள், இவைகள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி இருந்தால்தான் அவர்கள் படிக்க மிகுந்த வசதியாக இருக்கும். தற்போது எட்டாவது ஸ்டாண்டர்ட் படித்துவிட்டு நாலாவது பாரத்திற்குப் போனால் அங்கு படிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. தரம் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கலாசாலைகளிலும் "தரம் குறைந்துவிட்டது, தரம் குறைந்துவிட்டது" என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? அதற்குக் காரணம் கீழேயெல்லாம் தாய் பாஷையில் படித்துவிட்டு அங்கு போனால் ஆங்கிலத்தில் படிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதிலும் தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் இண்டர்மீடியட்டில் தமிழில் படித்துவிட்டு அதாவது இரண்டு வருஷங்கள் தமிழில் படித்துவிட்டு மேலே போய் பாஸ் பண்ணவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஆரம்பப் பள்ளியிலேயே அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளியிலும் அதற்கு அடுத்தாற்போல் உயர் நிலைப் பள்ளியிலும் ஒரே புஸ்தகத்தை பாடப் புஸ்தகமாக வைக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த விதிகளைச் செய்யவேண்டும்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் திட்டத்திலும் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : ஒரே மாதிரியாக இருந்தால் நல்லது. மேலும் ஆங்கிலத்தை கட்டாயமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். முக்கியமாக இதற்கு என்று ஒரு தனிக் குழுவை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஏற்படுத்தும்போது நாட்டிலுள்ள எல்லா கட்சி தலைவர்களையும் கலந்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் எங்கள் கட்சித் தலைவர் திராவிடப் பெரியார் அவர்கள் ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமைத்து வைத்திருக்கிறார். அதாவது குறைந்த காலத்தில் குறைந்த செலவில் நல்ல படிப்பு எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார். அதன் மூலம் எல்லோரும் குறைந்த காலத்தில் எழுதப் படிக்க தெரிந்துவிட்டால் போதும் என்று அந்த திட்டத்தில் இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் அவர்களை தயவு செய்து வரவழைத்து அவரைக் கலந்து ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. RAJARAM NAIDU : அந்த திட்டத்தைப்பற்றி தெரிந்திருந்தால் அதை விளக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : அவரைக் கேட்டால் அவரே விளக்குவார், அதாவது படிப்புக் காலத்தைக் குறைப்பது. இப்

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [5th April 1956]

போது ஹிந்து மதத்தின் பெயரால் அனாவசியமாக பல விழாக்களுக்கு என்று விடுமுறை நாட்கள் விடுகிறார்கள். அப்படி விடாமல் காலத்தைக் குறைப்பது என்பது ஒன்று. அப்படிக் குறைத்துவிட்டால் குறுகிய காலத்தில் குழந்தைகளுக்கு எழுதப் படிக்க தெரிந்துவிடும். கணக்குப் போடுவது, கூட்டல், கழித்தல், வகுத்தல் முதலியவைகள் கற்றுக்கொள்ளலாம். இவைகள் வந்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார். இது அவருடைய திட்டம். எல்லோரும் கலாசாலையில் படிக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. குறைந்த அளவில் நல்ல படிப்பைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய திட்டம்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது ஒன்று. அதற்கு என்ன எதிர்ப்பு வந்தாலும் கல்வி அமைச்சர் அதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். கல்வி திட்டத்திற்கு வேண்டிய பாட புஸ்தகங்களை சர்க்காரே அச்சடிக்க எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது முக்கியமான விஷயம். அதனால் பலர் பல எதிர்ப்புகளை கொண்டுவரலாம். அதை தைரியமாகச் செய்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்போம். இப்பொழுது நமக்கு தனித் தமிழ் ராஜ்யம் வரப்போகிறது. எல்லாம் தமிழிலேயே வரப்போகிறது. அதனால் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விதமான பாடங்களை படிக்கும் படியாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும். இதை மிகவும் கவனிக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை கவனித்தால் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்குத் தக்க வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டம் இந்த அறிக்கையில் இல்லை. பணம் இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கு நாங்கள் வழி சொல்லுகிறோம். நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவோ கோவில்கள் இருக்கின்றன. அங்கும் மற்ற இடங்களிலும் பல பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகள் அனாவசியமாக செலவழிக்கப்படுகின்றன. அதற்கு வேண்டிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்தப் பணத்தை கல்விக்கு செலவு செய்யவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் முற்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பத்து வருஷம் வரையில் இலவசக் கல்வி கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் எழுதிவிட்டார்கள். அது சர்க்காருடைய கடமையும் என்று எழுதிவிட்டார்கள். அதை தட்டிக் கழிக்காமல் ஆரம்பக் கல்வியிலேயே அவர்கள் ஏற்று நடத்தவேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்விக்கூடங்கள் வியாபார ஸ்தலங்களாக மாறிவிட்டன என்று சொல்லுகிறார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. ஆனால் மிஷனரிகள் நடத்தும் பள்ளிகள் அப்படி இல்லை என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் அவரவர்களுடைய பொறுப்பில் நடைபெறுகின்றன. அவர்கள் லாபத்தைக் கருதி நடத்துகிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கம் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் முறையில் ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கங்கு தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் ஏழை மக்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர்கள் நடத்தவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் அவர்கள் . . . . .

Mr. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again to-morrow at 9-30 a.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *Summary statement of main issues of the White Paper on Education.*

2. *Report of the Elementary Education Reforms Committee, Madras State, 1955.*

3. *Tamil translation of the recommendations of the Elementary Education Reforms Committee, Madras State, 1955.*

4. *Second Report of the Committee on Assurances.*

5th April 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3544 asked by Sri A. M. Rathnaswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th April 1956, page 611 supra.]

List of Co-operative Credit Societies liquidated during the last financial year, i.e., from 1st April 1954 to 31st March 1955.

Name of the circle. (1)	*Name of the society whose registration was cancelled during the last financial year.* (2)	*Reasons far liquidation.* (3)
Ramanathapuram.	1 Kallal Co-operative Credit Society.	Number of members reduced below statutory minimum.
Tirukkoyilur ..	2 Paruthipuram Co-operative Credit Society.	Members applied for voluntary liquidation.
Do. ..	3 Devadanampettai Co-operative Credit Society.	Mismanagement by the Board and lack of interest among the members.
Coimbatore ..	4 Thatharavuthanpudur-Adi-Dravida Co-operative Credit Society.	Number of members reduced below statutory minimum.
Tiruchirappalli (North).	5 Madhavaperumal Co-operative Society.	Lack of interest of members to run the Society.
Vellore (South).	6 Rayandapuram Co-operative Credit Society.	These societies had to be liquidated on account of heavy overdues to the financing bank which warranted the enforcement of unlimited liability.
Do.	7 Perungolathur Co-operative Credit Society.	
Do.	8 Polur Adi-Dravida Co-operative Credit Society.	
Dindigul	9 Kavalapatty Co-operative Credit Society.	Bad State of affairs.
Do.	10 Kallupatty Co-operative Credit Society.	Voluntary liquidation.
Do.	11 Thamaraikulam Co-operative Credit Society.	Do.
Do.	12 Sathakoilpatty Co-operative Credit Society.	Number of members reduced below statutory minimum.
Malabar (South).	13 Vennianoolam Christian Co-operative Credit Society.	Do.
Dharmapuri ..	14 Talakantapuram Co-operative Credit Society.	Mismanagement by the Panchayat.
Erode	15 Thottampatti Christian Co-operative Credit Society.	Number of members fell below statutory minimum.
Do.	16 Thalavadi Co-operative Society.	Do.
Tiruvallur ..	17 Kunmanur Field Labourers' Co-operative Credit Society.	The Society was dormont continuously for three years.
Do.	18 Perayankuppam Co-operative Credit Society.	Bad State of affairs.
Do.	19 Putlur Co-operative Society ..	Do.
Do.	20 Vadagarai Cheri Co-operative Credit Society.	Dormant.
Madras	21 Liberator, Limited, Employees' Co-operative Society.	This is an unstarted Society. As the Liberator Press was closed the Society was wound up.
Do.	22 Madras Electric Trams Co-operative Society.	Number of members of all below statutory minimum consequent on the closure of the Madras Electric Tramways.

Name of the circle. (1)	*Name of the society whose registration was cancelled during the last financial year.* (2)	*Reasons for liquidation.* (3)
Madras	23 Puliyur Kanda Pillai Chavidi Co-operative Society.	The Society was dormant for a very long time and the number of members fell below the statutory minimum.
Malabar (North).	24 Nadapuram Agricultural improvement Co-operative Society.	Lack of interest in the working of the Society among members.
Tirunelveli ..	25 Vadakku Kumulapadu Co-operative Society.	The Society was not started.
Tuticorin ..	26 Vdangudi Co-operative Bank ..	Mismanagement.
Tiruchirappalli (South).	27 Pudukkottai Municipal Menial Employees' Co-operative Society.	Dormant. No possibility of revival of the society.
Do.	28 Pallapalayam Field Labourers' Co-operative Society.	Do.

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 735 asked by Sri A Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th April 1956, page 629 supra.]

Details of assets and liabilities taken over by the Government Electricity Department when the Madras Electricity Supply Corporation was acquired in 1947.

Serial number. (1)	Particulars. (2)	Amount. (3) RS.	A.	P.
	ASSETS.			
1	Land and railway siding	9,78,302	0	0
2	Power station buildings	3,40,528	0	0
3	Power station generating and control equipment.	43,79,752	0	0
4	Power station auxiliaries	16,51,752	0	0
5	Permanent buildings	2,14,841	0	0
6	Sub-stations	38,10,836	0	0
7	Overhead and underground distribution.	83,75,318	0	0
8	Value of stock materials, miscellaneous, boiler and turbine stones.	25,000	0	0
9	Laboratory materials	5,150	0	0
10	Consumables	13,97,001	0	0
11	Coal	3,21,520	0	0
		2,15,00,000	0	0

Serial number. (1)	Particulars. (2)	Amount. (3) RS.	A.	P.
	ASSETS—*cont.*			
12	Gratuity Fund	61,940	1	10
13	Provident Fund	5,11,289	1	10
14	Service connection deposits	6,46,340	11	8
15	Madras Electric Supply Corporation Consumers' balance.	7,08,041	15	10
	LIABILITIES.			
1	Gratuity Fund	61,940	1	10
2	Provident Fund	5,11,289	1	10
3	Service Connection Deposits	6,46,340	11	8
4	Madras Electricity Supply Corporation Consumers' balance.	7,08,041	15	10

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 738 asked by Sri A. M. Rathnaswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th April 1956, page 632 supra.]

Copy of statement showing the stores and societies liquidated during the last three years on account of maladministration.

Stores societies.

1 Christian Stores, Pudukkottai.
2 Hotel Stores, Pudukkottai.
3 Kurumbapatti Co-operative Stores.
4 Thuvaranguríchi Co-operative Stores.
5 Kariyur Co-operative Stores.
6 Mahadanapuram Co-operative Stores.
7 Nerur Co-operative Stores.
8 Esanatham Co-operative Stores.
9 Velayudhampalayam Co-operative Stores.
10 Andankoil Co-operative Stores.
11 Nangavaram Co-operative Stores.
12 Kulipirai Co-operative Stores.
13 Viralimalai Co-operative Stores.
14 Chintamanipatti Co-operative Stores.
15 P. Alagapuri Co-operative Stores.
16 Komapettai Co-operative Stores.
17 Andakulam Co-operative Stores.

Other societies.

1 Ammankurichi Co-operative Society.
2 Pudukkottai Employees' Thrift Co-operative Society.
3 Periyur Jaggery Manufacturing Society.
4 Municipal Superior Employees' Co-operative Society, Pudukkottai.
5 Pudukkottai Municipal Menial Employees' Co-operative Society.
6 Pallapalayam Field Labourers Co-operative Society.
7 Aruppukkottai Co-operative Milk Supply Society.
8 Sevalpatti Weavers' Co-operative Society.
9 Chennagiri Co-operative Society.
10 Jalakandapuram Co-operative Society.
11 Poomanur Co-operative Society.
12 Vanur Co-operative Society.

Stores societies.

18 Virudhunagar Indian National Co-operative Stores.
19 Tiruchi Muslim Co-operative Stores.
20 Somarasampatti Co-operative Stores.
21 Kandachipuram Co-operative Stores.
22 Perumbogai Co-operative Stores.
23 Tindivanam Government and Local Fund Servants' Co-operative Stores.
24 Mailamguha Co-operative Stores.
25 Chinnasalem Co-operative Stores.
26 Mudiyanoor Unnamalai Amman Co-operative Stores.
27 Aniladi Co-operative Stores.
28 Sutton Estate Employees' Co-operative Stores.
29 Adigaratti Co-operative Stores.
30 Melur Co-operative Stores.
31 Ketty Co-operative Stores.
32 O'Vally Co-operative Stores.
33 Kattery Co-operative Stores.
34 Ithalar Co-operative Stores.
35 Podanur Co-operative Stores.
36 Rajagiri Co-operative Stores.
37 Vedanatham Co-operative Stores.
38 Melpallipatta Co-operative Stores.
39 Komaleswaranpet Co-operative Stores.
40 Madras Co-operative Stores.
41 Pengavalandan Co-operative Stores.
42 Tenavasal Co-operative Stores.
43 Shirva Co-operative Stores.
44 Kota Co-operative Stores.
45 South Kanara District Police Co-operative Stores.
46 Bajpe Co-operative Stores
47 Mangalore Post and Telegraph Co-operative Stores.
48 Brahmavar Co-operative Stores.
49 Sanoor Co-operative Stores.
50 Dharmapuri Co-operative Stores.
51 Bhuvanagiri Co-operative Stores.
52 Puduchatram Co-operative Stores.
53 Cuddalore Municipal High School Students' Stores.
54 Srimushnam Co-operative Stores.

Other societies.

13 Vasudevanur Co-operative Society.
14 Chinnapariampoondi Co-operative Society.
15 Paruthipuram Co-operative Society.
16 Devathanampettai Co-operative Society.
17 Varanjaram Egg Production Co-operative Society.
18 Coonoor Tailors' Purchase and Sale Society.
19 Nilgiris Tailors' Purchase and Sale Society.
20 Ramanathapuram Multi-purpose Co-operative Society.
21 Senjeri Ayyanapalayam Weavers' Co-operative Society.
22 Ramanathapuram Milk Supply Society.
23 Arunthathiyar Leather Workers' Society, Kumbakonam.
24 Kumbakonam Milk Supply Union.
25 Sattankulam Co-operative Credit Society.
26 Taliparamba Co-operative Loan and Sale Society.
27 Kulamangalam Co-operative Society.
28 Madurai Cigar Co-operative Society.
29 Rayandapuram Co-operative Society.
30 Madras Provincial Co-operative Marketing Society.
31 Madras Record Office Employees' Co-operative Society.
32 Triplicane Metal Workers' Co-operative Production and Sale Society.
33 Palni Sowrastra Weavers' Co-operative Society.
34 Annanji Co-operative Society.
35 Periakulam Building Society.
36 Tirukattupalli Bank.
37 Kongad Producers-*cum*-Consumers' Co-operative Society.
38 Karimba Co-operative Society.
39 Munangadi Co-operative Society.
40 Tavinhal Co-operative Society.
41 Narakuppam Co-operative Society.

Stores societies.

55 Kattumannarkoil Co-operative Stores.
56 Tittakudy Co-operative Stores.
57 Baluchettychatram Co-operative Stores.
58 Mangadu Co-operative Stores.
59 Tirupathur Co-operative Stores.
60 North Arcot District Police Co-operative Stores.
61 Gudiyatham Co-operative Stores.

Other societies.

42 Vannivedu Multi-purpose Co-operative Society.
43 Chennasamudram Co-operative Society.
44 Kandili Co-operative Society.
45 Brammapuram Co-operative Society.
46 Vaduganthangal Co-operative Society.
47 Sirukarumbur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
48 Pallur Co-operative Society.
49 Melnethambakkam Co-operative Society.
50 Melveeranum Co-operative Society.
51 Kattupakkam Co-operative Society.
52 Poonambalam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
53 Manjambadi Co-operative Society.
54 Govindamthangal Co-operative Society
55 Karunavoor Co-operative Society.
56 Melpudupakkam Adi-Dravida Co-operative Society.
57 Ranipet Milk Supply Co-operative Society.
58 Gudiyatham Co-operative Society.
59 Ambur Muslim Bank.

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 742 asked by Sri S. R. Arumugam at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th April 1956, page 635 supra.]

Statement showing strikes and lock-outs in textile mills in Coimbatore district that took place from December 1955 till the middle of February 1956.

Name of the concern wherein strike or lock-out took place. (1)	Strike or lock-out. Began. (2)	Strike or lock-out. Ended. (3)	Cause. (4)	Action taken to end the strike or lock-out. (5)	Result. (6)
STRIKES.					
1 Cambodia Mills, Limited, Singanallur.	1st December 1955.	2nd December 1955 ..	Protest against the suspension of 9 piecers by the management on charge of go-slow in the department.	The Labour Officer, Coimbatore, met the manager of the mills and the President and Secretary of the Coimbatore District Textile Workers' Union and enquired into the strike.	The workers resumed work on the advice of the Labour Officer.
2 Jayalakshmi Mills, Limited, Singanallur.	16th December 1955.	20th December 1955.	Promotion of certain doffing boys as spinners without considering their seniority. The other workers in the department refused to allow the doffing boys who were taken as substitutes in place of those promoted and hence work had to be stopped.	The Union representatives wanted the seniormost doffers should be promoted as piecers and the management acceded to this.	The workers resumed work after direct negotiation.
3 Janardhana Mills, Limited, Singanallur.	21st December 1955.	24th December 1955 ..	Protest against the laying off of about 60 workers in the spinning department as a result of stopping of roving frames on 20th December 1955 due to refusal of doffing boys to assist the oiler in oiling the machines and also due to change in counts from 30s to 20s.	The Labour Officer intervened.	The workers resumed work on the advice of the Labour Officer.
4 Sri Kannapiran Mills, Limited, Sowripalayam.	21st December 1955.	22nd December 1955.	Demand for increased rate of wages and also protest against the recruitment of apprentices in the Reeling department.	Intervention by the Labour Officer.	The workers resumed work.
5 Gnanambikai Mills, Limited, Vellaikinar.	23rd December 1955, morning.	23rd December 1955, 2 p.m.	Protest against the lay-off of one surplus doffer.	Do.	Do.
6 The Kadri Mills (Coimbatore), Limited, Odderpalayam.	23rd December 1955, 12 noon.	27th December 1955.	Protest against the suspension of six mixing attendants for having refused to unload stores materials, the work hitherto attended by them.	Do.	Do.
7 Lakshmi Mills, Limited, Pappanaickenpalayam.	9th December 1955, 7 a.m.	11th December 1955, 1 p.m.	Protest against the increase in work-load for cone-winding workers.	Direct negotiation between the workers and the management. Both the parties agreed to refer the dispute, relating to work-load for cone winders to an expert mutually agreed between them.	The workers resumed work after direct negotiation.

STRIKES—*cont.*

Name of the concern wherein strike or lock-out took place. (1)	Strike or lock-out: Began. (2)	Strike or lock-out: Ended. (3)	Cause. (4)	Action taken to end the strike or lock-out. (5)	Result. (6)
8 Pankaja Mills, Limited, Coimbatore.	16th December 1955.	18th December 1955.	Demand for the immediate payment of current-out-compensation as per the Award of the Special Industrial Tribunal.	Direct negotiation between the workers and the management.	The workers resumed work after direct negotiation.
9 Jothi Mills, Limited, Periyanaickenpalayam.	21st January 1956.	23rd January 1956.	Protest against the attitude of the Reeling department maistri.	The Labour Officer contacted the Secretary of the National Textile Workers' Union and advised him to instruct the workers to resume work pending enquiry into their grievances.	The workers resumed work on the advice given by the union representatives.
10 Sundararaj Textiles, Kallapatti P.O.	23rd January 1956 ..	24th January 1956.	Refusal to run the winding machines as the management did not supply tubular bands on that day. When substituted bands were supplied, the workers refused to run the machines without tubular bands.	Intervention by the representative of the Coimbatore District Textile Workers' Union.	The workers resumed work.
11 The Coimbatore Murugan Mills, Limited, Coimbatore.	29th January 1956 ..	1st February 1956.	Consequent on the refusal of the rowing tenters to attend to weekly cleaning of machines, the management switched off the power supply to the Rowing department and thereby stopped all machines in the department.	The Labour Officer intervened and promised to take up for conciliation the workers demand for revision of wages and wages for cleaning period.	The workers resumed work accepting the Labour Officer's advice.
12 Kothari Textiles, Limited, Singanallur.	6th February 1956 12-30 midnight.	7th February 1956, 3-30 p.m.	Protest against the suspension of a worker on charges of his refusal to attend to usual work.	The Labour Officer advised the Secretary of the Coimbatore District Textile Workers' Union to ask the workers to resume work pending enquiry by the management of the charges against the worker. The Secretary did so.	Do.
13 Do.	10th February 1956.	16th February 1956.	Demand for additional hands in the Warehouse and Folding departments. On this the management suspended 9 workers pending enquiry for having struck work.	The Labour Officer advised the management to allow the suspended workers to resume work pending enquiry and the union also expressed that the workers were willing to resume work if the suspended workers were allowed to resume work.	Do.

Name of the concern wherein strike or lock-out took place. (1)	Strike or lock-out — Began. (2)	Strike or lock-out — Ended. (3)	Cause. (4)	Action taken to end the strike or lock-out. (5)	Result. (6)
		LOCK-OUTS.			
1 Cambodia Mills, Limited, Singanallur.	27th December 1955 (strike). 28th December 1955 (lock-out).	29th December 1955.	On 27th December 1955, the doffing boys of the Ringframe department refused to do their usual work, which resulted in the stoppage of work. On this the management declared a lock-out on 28th December 1955.	Intervention by the Labour Officer.	The management re-opened the mills on the advice of the Labour Officer and normal work was resumed.
2 Sundararaj Textiles, Kallapatti.	23rd December 1955 (strike). 24th December 1955 (lock-out).	30th December 1955.	Consequent on a strike by the workers demanding immediate reinstatement of dismissed worker Subbian, the management declared a lock-out.	Do.	Do.
3 Cambodia Mills, Limited, Singanallur.	3rd January 1956, 7-20 a.m. (strike).	3rd January 1956, 12 noon.	Protest against the transfer of 3 workers from third to first shift.	Do.	The workers resumed work.
	4th January 1956 (strike). 6th January 1956 (lock-out).	6th February 1956.	Demand for cancellation of the suspension of seven workers and also the re-transfer of 30 piecers from first to third shift.	Do.	The management lifted the lock-out and the workers resumed work.
4 Kasthuri Mills, Limited, Singanallur.	6th January 1956 (strike). 13th January 1956 (lock-out).	10th February 1956.	The workers struck work on 6th January 1956 demanding the immediate reinstatement of three workers who were under suspension pending the decision of the Industrial Tribunal, Coimbatore, on an application by the management under section 33 of the Industrial Disputes Act. On this the management declared a lock-out on 13th January 1956 as the workers did not resume work.	The Commissioner of Labour intervened and advised the management to re-open the mills.	The management re-opened the mills on 10th February 1956 when the workers returned to work.
5 Kadri Mills (Coimbatore) Limited, Odderpalayam.	6th January 1956 (strike). 10th January 1956 (lock-out).	5th February 1956.	The workers struck work on 6th January 1956 demanding the reinstatement of four discharged workers and cancellation of the suspension of five workers. The management were not willing to do so and as the strike continued, they declared a lock-out on 10th January 1956.	The representatives of the workers and of the management met the Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department, and during their discussion a settlement was reached.	As per the settlement the management lifted the lock-out and the workers returned to work on 5th February 1956.

LOCK-OUTS—*cont.*

Name of the concern wherein strike or lock-out took place. (1)	*Strike or lock-out.* *Begun.* (2)	*Ended.* (3)	*Cause.* (4)	*Action taken to end the strike or lock-out.* (5)	*Result.* (6)
6 Sundarraj Textile, Limited, Kallapatti.	31st January 1956 (strike). 4th February 1956 (lock-out).	Lock-out continues.	Workers struck work demanding the reinstatement of a discharged worker. Since the workers refused to resume work in spite of the management's request the management declared a lock-out.	The Labour Officer intervened and advised the workers to resume work pending enquiry on the discharge of the worker. The President of the Coimbatore District Textile Workers' Union stated that unless the discharged worker was reinstated, the workers would not resume work. Hence no settlement could be arrived at.	As the President of the Union did not accept the Labour Officer's suggestion no settlement could be arrived at and the lock-out continues.

APPENDIX V.

[*Vide* Item III on page 640 *supra*.]

COMPOSITION OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

(*Constituted on the* 14*th February* 1955.)

Chairman.

Sri C. KANDASAMY.

Members.

Sri C. SUBRAMANIAM (*Minister for Finance*).
Sri S. R. ARUMUGAM.
Sri K. RAJARAM.
Sri M. R. RAMACHANDRAN.
Sri A. SENAPATI GOUNDER.
Sri K. T. SREEDHARAN.

Secretariat.

Sri T. HANUMANTHAPPA—*Secretary.*
Sri A. J. SABESA AYYAR—*Deputy Secretary.*
Sri G. M. ALAGARSWAMY—*Assistant Secretary.*

I. INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee on Government Assurances, having been authorized by the Committee to submit the report on its behalf, present this, the Second Report.

II. SITTINGS OF THE COMMITTEE.

2. The Committee met at 11 a.m. on Tuesday, the 27th December 1955, and considered the items in Statement II showing action taken by the Government on assurances, promises and undertakings given during the Seventh Session, 1955, of the Madras Legislative Assembly.

3. The Committee met again at 3 p.m. on Wednesday, the 7th March 1956, at 5 p.m. each day on the 8th and 9th March 1956, and again at 11-30 a.m. each day on the 12th, 13th, 15th, 16th, 17th and 19th March 1956, and considered the items in Statement III showing the action taken on assurances, promises and undertakings given during the Seventh Session, 1955, of the Madras Legislative Assembly. It finally met on the 20th March 1956 and approved of the draft report with certain suggestions and alterations.

4. The Committee examined the officials of the Health, Education and Local Administration and Industries, Labour and Co-operation Departments at its meeting on the 9th March 1956, and the Deputy Secretary, Public Department, on the 12th March 1956, in regard to non-receipt of replies to certain assurance relating to their departments though they were given as early as March and April 1955.

III. FORMS OF ASSURANCES.

5. The Committee decided that the standard lists of forms constituting assurances as approved by the Committee on the 26th February 1955 be continued to be adopted by the Legislature Secretariat as a guide for extracting assurances.

[5th April 1956

(1) With reference to the action taken on the memorandum received from the Parents' Association, Tanur, requesting the Government to prevent the closure of the Devadhar High School, Tanur, the Minister for Finance replied that the memorandum was forwarded to the Director of Public Instruction for disposal. The Committee further considered the matter and decided that it will not constitute an assurance, but that it was open to the member to pursue the matter by means of an interpellation in the Assembly. The Committee also agreed that the answer to a question, viz., that the resolutions forwarded with the letter of the Secretary, Malabar Kisan Sangham, dated 17th September 1954, were transmitted to the respective departments for necessary action did not also constitute an assurance.

(2) In reply to a supplementary question asking the Government as to when the bridge at Ariyara on the Edapal-Kanhiramukku road will be constructed, the Minister replied that the proposal was under the examination of the district board. The Committee considered the matter and decided that it was not an assurance on which the Government could take action.

(3) The Committee decided that the following replies should be taken as assurances given by the Minister concerned and that the Government should intimate to the Legislature Secretariat the action taken on them by the Government :—

Assurance number.	*Date and reference.*	*Subject.*	*Promise made.*
(1)	(2)	(3)	(4)
143	Starred Question No. 1180, dated 8th March 1955, by Sri E. T. Kunhan.	Asking the Government as to the present stage at which the consideration of the work on bunds across Kuntyal canal and Cheruthodu in Ponnani taluk, Malabar, stands at present.	Plans and estimates for the construction of a permanent anicut across the Kuntyal thodu at a place half a mile above Vyam dam and the excavation of a channel therefrom have been called for and on receipt further action will be taken in the matter. The Cheruthodu will also be benefited by the above scheme.
144	Starred Question No. 1180, dated 8th March 1956, by Sri E. T. Kunhan.	Asking whether the Government would commence the construction of an anicut across the Kuntyal canal and Cheruthodu in Ponnani taluk, Malabar, at an early date.	Further action will be taken as soon as the plans and estimates are received.
238	Starred Question No. 1324, dated 14th March 1955, by Sri A. Ratnam.	Asking the Government as to the schemes adopted by the Government to help the craftsman working in small-scale industries, to buy raw materials or improved equipments.	The question of making available small power-driven machinery on a subsidised hire-purchase basis is also being examined.
420A	Starred Question No. 1730, dated 30th March 1955, supplementary by Sri V. Muthu.	Asking whether the Government will be pleased to assign lands in Theni to Harijans.	Government will consider that also and assign them to Harijans as far as possible.
423	Starred Question No. 1733, dated 1st April 1955, by Sri R. S. Arumugam.	Asking whether the Government have any proposals to investigate the Pampaiyar Scheme to provide irrigation facilities to the northern parts of Tirunelveli district.	There is a proposal to investigate the Pampaiyar Scheme.

5th April 1956]

Assurance number.	*Date and reference.*	*Subject.*	*Promise made.*
(1)	(2)	(3)	(4)
1051	Unstarred Question No. 456, dated 21st September 1955, by Sri K. C. Gopalan Unni.	Asking whether the Government had investigated any schemes for inclusion in Second Fire-Year Plan in the Tiruchirappalli district and if so, the particulars thereof.	The feasibility of providing only indirect irrigation is being investigated separately by a Special Officer sanctioned for the purpose.
1031	Starred Question No. 2584, dated 29th September 1955, by Sri K. C. Gopalan Unni.	Asking whether the Government had taken any decision on the recommendations of the Taxation Enquiry Commission.	The Government have not taken any decision on the recommendations of the Taxation Enquiry Commission. The proposals of the Commission are under consideration.

(4) The Committee did not, however, approve of the attitude of the departments in themselves stating that certain replies by the Minister did not amount to assurances or that no separate action was necessary. In this connexion, the Committee passed a resolution that the departments should bring to the notice of the Legislature Secretariat such cases in which they felt that no assurance was involved with reasons therefor for being placed before the Committee instead of themselves deleting them or taking no action on them on their own accord.

6. The statement below shows departmentwar the number of assurances given up to 2nd April 1955 and the number implemented, number of interim replies received and number pending with the departments as on 20th January 1956 :—

Name of the department.	*Number of assurances given.*	*Number implemented.*	*Number of interim replies received.*	*Number pending.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Public	26	16	6	4
Finance	5	2	1	2
Health, Education and Local Administration ..	94	44	29	21
Industries, Labour and Co-operation	134	62	59	13
Agriculture	56	26	20	10
Law	1	1	..	..
Public Works	46	17	27	2
Home	37	17	20	..
Revenue	54	25	19	10
	453	210	181	62

(1) In paragraph 14 of its First Report, the Committee has stated that assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them. But this maximum period has been exceeded in the case of all the 210 assurances so far implemented,

(2) The Committee took a serious view of the delay in sending replies to assurances or in implementing them and as a first step to be taken to avoid such delay, it passed a resolution at its meeting on 27th December 1955 to be communicated to the departments and the Ministers concerned :—

"That whereas out of the 453 assurances given between the 26th February and 2nd April 1955, only 29 have been fully implemented and no reply has been received in respect of 129 assurances, the Committee views seriously the delay even in replying to the assurance communicated to the departments concerned and therefore resolves that the Government might be requested to be prompt in sending at least an interim reply in future."

(3) The Committee subsequently observed that, in spite of the above resolution, no replies were received to a large number of assurances and that there was also delay in the receipt of reports that had been called for from the heads of departments and accordingly passed the following resolution at its meeting on the 15th March 1956 :—

"The Committee notes with regret that, in spite of the recommendation in paragraph 14 of its First Report that assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them and the resolution passed at its meeting on 27th December 1955—

(i) in the case of many assurances given as early as March and April 1955, no replies have been received so far ;

(ii) in respect of cases where an interim reply was given that the matter had been referred to the heads of departments or to the Government of India or to any other authority, no further reply has been received ; and

(iii) The Committee resolves that the Government be requested to send positively within a month from the date of this meeting their replies to all cases referred to in items (i) and (ii) above."

(4) The Committee also reiterated its recommendation in paragraph 14 of the First Report that the assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them, and that where it was not possible to comply with this requirement, a report giving the reasons for the delay should be made to the Committee in order to enable them to judge how far it was beyond the power of the department concerned to implement the assurances within the stipulated period, and what were the reasons responsible for the delay or inadequate implementation of the assurances.

(5) The Committee also expressed strong dissatisfaction with the nature of some of the replies to the assurances in that either they were not to the point or they were not quite in keeping with the assurances actually made by the Ministers on the floor of the House.

For instance, in reply to a supplementary question asking whether Government would consider the question of supplying sugar to the prisoners for mixing with morning 'wheat kanji', the Hon'ble Minister replied that he shall consider the suggestion with reference to Malabar alone whether butter-milk could be given up and sugar substituted. In reply to another question asking the Government whether they will consider the question of supplying

Upperi or *Porial* instead of sugar, the Minister said that he shall certainly consider the suggestion. The action taken on these two assurances is given as follows :—

"It has been decided that the existing practice of issue of chutney for ragi or cholam kanji should be allowed to continue."

The Committee also decided that, as far as possible, final replies as to how the assurances were fulfilled should be given within the time-limit of two months fixed by the Committee instead of such interim replies as 'the Government of India have been addressed in the matter' or 'the report from the head of department is awaited' and so on.

(6) The Committee also noted that, in the case of certain interim replies to assurances, there was undue delay in regard to the receipt of reports said to have been called for. The Committee resolved that the attention of the heads of departments should also be drawn to this fact.

(7) The Committee examined the items in Statements II and III showing action taken by the Government on assurances, promises and undertakings during the Seventh Session, 1955, of the Madras Legislative Assembly.

Statements are appended showing—

(i) further replies received from the departments in regard to the assurances included in the statement appended to the First Report of the Committee (Appendix I);

(ii) further replies received from the departments in regard to assurances included in Statements II and III (Appendix II); and

(iii) assurances in Statements II and III, which had not been implemented, and the remarks made by the Committee thereon (Appendix III).

IV. Summary of Recommendations.

7. The following is a summary of the recommendations made in the report :—

(1) The Government should be prompt in sending at least an interim reply in future to assurances communicated to them from time to time. (Paragraph 6.)

(2) The list of standard forms constituting assurances be continued to be adopted by the Legislature Secretariat in extracting the assurances for communication to departments and the departments should bring to the notice of the Legislature Secretariat such cases in which they felt that no assurance was involved with reasons therefor for being placed before the Committee instead of themselves deleting them or taking no action on them on their own accord. (Paragraph 5.)

(3) The department should send to the Legislature Secretariat within a month from the date of the meeting, i.e., 15th March 1956, the replies to all pending assurances and also further replies to assurances in the replies to which it was stated that the reports were awaited from the heads of departments or the Government of India or any other department. (Paragraph 6.)

(4) The replies to assurances should be to the point and quite in keeping with the assurances actually made by the Ministers on the floor of the House. (Paragraph 6.)

Government Estate, Mount Road,
Madras, 20*th March* 1956.

C. KANDASAMY,
Chairman.

[5th April 1956]

APPENDIX I.

STATEMENT SHOWING FURTHER REPLIES RECEIVED IN REGARD TO ASSURANCES INCLUDED IN THE STATEMENT APPENDED TO THE FIRST REPORT OF THE COMMITTEE.

Serial number.	Serial number in the annexure.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.	Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
					HEALTH, EDUCATION AND LOCAL	ADMINISTRATION DEPARTMENT.	
1	11	2	Starred Question No. 918, dated 26th February 1955, by Sri M. Narayana Kurup (supplementary).	Asking the Government whether it is consistent with the policy of the Government to promote basic education and to refuse, at the same time, sanction when a private individual comes forward to run a basic school and whether it is a fact that the District Educational Officer, Basic Education, recommended it while the District Educational Officer belonging to the regular line raised objections.	Now the present policy of the Government is to convert as many new basic schools as possible into basic schools. In this connexion this will also be considered.	An extract of the proceedings of the Assembly session, dated 26th February 1955, in respect of the question referred to is forwarded to the Director of Public Instruction for immediate remarks. (Memorandum No. 59004-A-II/54-1, dated 6th July 1955.) *Further reply received from the department.*—The question relating to the conversion of the Junior Basic School, Kadampazhipuram, into Senior Basic School was once again considered and deferred. This is only a Junior Basic School within a radius of 12 miles. Other feeder Junior Basic Schools must spring up in the locality before Kadampazhipuram can be raised to the level of a Senior Basic School. (U.O. Note No. 59004-E-II/55-3, Education, dated 30th September 1955.)	The question may be kept pending till the Government received the report of the Elementary Education Commission and took decision on the recommendations contained therein.
					PUBLIC WORKS	DEPARTMENT.	
2	27	41	Starred Question No. 984, dated 1st March 1955, supplementary by Sri M. Kalyanasundaram.	Asking the Government whether they would consider the question of acquiring the South Arcot Electricity Distribution Company, South Arcot, after cancelling their licence.	The question of acquisition is under examination.	The question of drawing up a programme for the acquisition of the remaining licensee-owned electrical undertakings under the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954, is under the active consideration of the Government. A decision in the matter is expected to be arrived at shortly. (U.O. Note No. 37737-S/55-2, dated 6th June 1955.) *Further reply received from the department.*—The Government have approved a programme for the acquisition in stages of the remaining licensee-owned electrical undertakings in this State in six batches covering the period from 1955-56 to 1960-61. Based on this programme the Chief Electrical Inspector to Government has been asked to give the licensees concerned an indication of the approximate date of acquisition of their undertakings under the programme. (U.O. Note No. 579-XI/55-1, P.W., dated 21st September 1955.)	The Government may be requested to expedite their decision in the matter and communicate the result.
3	39	92	Starred Question No. 1079, dated 4th March 1955, supplementary by Sri V. Balakrishnan.	Asking whether the Government will extend the system of punching bus tickets by nippers to other private operators also.	We will consider the suggestion with regard to private operators, but withregard to the Government Transport, we will continue to maintain the same system.	The remarks of the Central Road Traffic Board have been called for. (U.O. Note No. 42325-Courts-IV/55-4, dated 22nd June 1955.) *Further reply received from the department.*—Government examined the proposal and dropped it. (G.O. Ms. No. 2343, Home, dated 26th August 1955.) [U.O. Note No. 42325, Home (Courts) IV/55-7, dated 27th September 1955.	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the same.

Serial number. (1)	Serial number in the annexure. (2)	Assurance number. (3)	Date and reference. (4)	Subject. (5)	Promise made. (6)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
					PUBLIC WORKS DEPARTMENT—*cont.*		
4	11	222	Starred Question No. 1290, dated 12th March 1955, supplementary by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government whether they will revise the bus rates as 1½ annas from Kodambakkam level-crossing to Kodambakkam temple on Krithigai days.	I will look into the matter.	The question was considered at the fifth meeting of the City Transport Advisory Committee (1954–55) and the Transport Commissioner has been asked by the Committee to approach the Government in the matter. If and when the Transport Commissioner comes up to Government it will be examined and suitable orders passed. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.) *Further reply received from the department.*—Orders accepting the proposal have been issued on 31st August 1955. (U.O. Note No. 59309-B/552, P.W., dated 24th September 1955.)	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.
					INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT.		
5	13	428	tarred Question No. 989, dated 1st March 1955, by Sri M. Narayana Kurup (supplementary).	Asking the Government to conduct an enquiry into the conduct of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, North Malabar, with regard to the confusion that arose in the Taliparamba Weavers' Co-operative Society, Limited.	I shall call for a report regarding the matter referred to by the hon. Member.	A report has been called for from the Registrar of Co-operative Societies. (U.O. Note No. 39558-C-I/55-1, dated 29th April 1955.) *Further reply received from the department.*—Two allegations were made by the Member : (i) the Deputy Registrar of Co-operative Societies did not attend the meeting nor depute his representative to attend the general body meeting of the Society ; (ii) the Deputy Registrar of Co-operative Societies is a particular friend of Sri Damodaran Nayanar who was responsible for electing a second set of Directors. The report called for from the Registrar in the matter was to the following effect :— *Allegation* (i) *above.*—The Deputy Registrar of Co-operative Societies did not attend the meeting as the subjects indicated by him were not included in the agenda and as he feared that motives of identifying himself with a particular party could be attributed to him. *Allegation* (ii) *above.*—The allegation is baseless as it has been found that the Deputy Registrar of Co-operative Societies dealt with both parties impartially. In the circumstances reported by the Registrar of Co-operative Societies and in view of the fact that a Board of Directors has since been elected no action was considered necessary by Government. (U.O. Note No. 88874-C I/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 22nd September 1955.)	The Government may be requested to expedite the enquiry and also the action taken in the report and communicate the result.

APPENDIX II.

STATEMENT OF FURTHER REPLIES RECEIVED IN RESPECT OF THE ASSURANCES INCLUDED IN STATEMENTS II AND III.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT.		
1	3	Starred Question No. 921, dated 26th February 1955, by Sri N. K. Palanisamy (supplementary).	Asking the Government whether they would allot funds for giving enhanced rebate by private dealers in handloom cloth.	It may be considered ..	The final report from the Registrar of Co-operative Societies who has been consulted is awaited. (U.O. Note No. 53136-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st July 1955.) *Further reply received from the department.*—The Government have since decided that the question of enhancement of rebate to private dealers should be dropped. (U.O. Note No. 116847-DIII/55-I, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The Committee decided that the Government might be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the same to the Committee.
2	335	Starred Question No. 1530, dated 22nd March 1955, supplementary by Sri K. P. Gopalan.	Asking whether the Government would form more Co-operative Societies so as to enable more workers to come into the societies and be benefited by these.	About extending the Scheme Government will consider the matter.	The Registrar of Co-operative Societies has been asked to examine the question of forming more Industrial Co-operatives in the State and his final report is awaited. (U.O. Note No. 53136-DIII/55-I, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st July 1955.) *Further reply received from the department.*—The question of extending the scheme for the formation of more Industrial Co-operatives in Malabar district was examined in consultation with the Registrar of Co-operative Societies and it has been decided by the Government that this may be taken up after watching for six months the progress of the two Industrial Co-operatives already formed in the Malabar district. (U.O. Note No. 116847-D. III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The Committee decided that the Government might be requested to communicate their final decision in the matter.
				HOME DEPARTMENT.		
3	381	Starred Question No. 1615, dated 26th March 1955, by Sri V. Sankaranarayana Menon.	Asking whether the Government had received a memorandum, dated the 21st January 1955, requesting that the proposed District Munsif's Court may be located at Pattambi and, if so, the action taken thereon.	No representation, dated 21st January 1955, has been received; but a representation, dated 25th January 1955, from the residents of Walluvanad and Ponnani taluks has been received. The matter is under consideration of Government.	Proposals for the establishment of the Court have been received from the High Court on 28th June 1955 and the question is being examined. (U.O. Note No. 42325-CTS-IV/55-5, Home, dated 18th July 1955.) *Further reply received from the department.*—The proposal is being considered as Part II Scheme for 1956–57. (U.O. Note No. 3661-Prisons-III/55-1, Home, dated 19th January 1956.)	

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				REVENUE	DEPARTMENT.	
4	202	Starred Question No. 1263, dated 11th March 1955, supplementary by Sri Venkatesha Sholagar.	Asking whether the Government would take necessary steps to repair the roads damaged by the floods in Mannargudi and Tiruturaipundi.	The question as to how it should be done may be considered.	The report called for from the Collector of Tanjore has been received through the Board of Revenue and is being examined in consultation with Public Works Department. (U.O. Note No. 32771-E-55-6, Revenue, dated 29th July 1955.) *Further reply received from the department.*—Nearly all the roads in charge of the District Board and the Highways Department, which were damaged by the floods, were repaired immediately. The works in respect of one or two items are nearing completion. No road damaged by floods has been left unrepaired for the reason that it is not in charge of the District Board or the Panchayat Board. (U.O. Note No. 32771-E-55-9, Revenue, dated 16th September 1955.)	
5	203	Starred Question No. 1263, dated 11th March 1955, supplementary by Sri S. Ramalingam.	Asking whether the Government would consider the desirability of increasing drainage facilities at Mannargudi and Tiruturaipundi areas so as to stop the frequent incidence of floods there.	Yes, Sir. After examination, if it is found necessary, it will also be considered.	The report called for from the Collector of Tanjore has been received through the Board of Revenue and is being examined in consultation with Public Works Department (U.O. Note No. 32771-E-55-6, Revenue, dated 29th July 1955.) *Further reply received from the department.*—The drainage channels are maintained properly. Steps necessary to divert floods without damaging properties are being taken. Improvements to Pattavanchi drain in Pattukkottai taluk now in progress are intended to facilitate drainage over a large extent of low lying lands. New drainage facilities are being proposed as and when necessary. (U.O. Note No. 32771-E/55-9, Revenue, dated 16th September 1955.)	
6	214	Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.	Points raised by members.	Of course here and there, there may be some cases where rural people have to pay this tax. For instance there are the shandies. We will look into the matter.	The matter is under consideration of the Government. (U.O. Note No. 62293-N/55-1, Revenue, dated 2nd August 1955.) *Further reply received from the department.*—The Government have since decided that it is not desirable to exempt foodgrains from sales tax. (U.O. Note No. 68549-N/54-3, Revenue, dated 8th October 1955.)	

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)

HEALTH, EDUCATION AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
7	280	Starred Question No. 1409, dated 17th March 1955, by Sri M. Kalyanasundaram (supplementary).	Asking whether the Government will control or restrict the use of molasses and, if so, seek the opinion of experts before restricting it.	I shall pass on expert opinion given by the hon. Deputy Leader of the Opposition to my esteemed colleague in charge of Health for consideration.	A proposal to take power to control molasses by amending the Madras Prohibition Act, 1937, suitably is under consideration. (U.O. Note No. 42325-CTS-IV/53-5, Home, dated 18th July 1955.) *Further reply received from the department.*—The opinion expressed by Sri Kalyanasundaram has been examined in consultation with the Director of Public Health and the Government Analyst. It is considered that the use of molasses as a substitute for jaggery in oil-seed crushing is not objectionable and is not likely to affect the quality of oil to any appreciable extent. The small quantities in which molasses are used are likely to get mixed with the oil-cake and it will enhance the nutritive value of oil-cake which is used as a cattle feed, etc. (U.O. Note No. 76156- HV/55-2, Health, Education and Local Administration, dated 25th August 1955.)	

AGRICULTURE (FOOD PRODUCTION) DEPARTMENT.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
8	74	Starred Question No. 1059, dated 3rd March 1955, by Sri K. Aranganathan.	Asking whether the Government have taken steps to restore the tank in Pulipattu village in Gingee taluk, South Arcot district.	The work will be sanctioned under the special Minor Irrigation Programme and taken up for execution by the Food Production Engineer's staff in due course.	A report called for from the Superintending Engineer (Food Production) is awaited. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-5, Agriculture (Food Production), dated 4th August 1955.] *Further reply received from the department.*—The scheme in question costing Rs. 28,700 has been sanctioned and the work taken up for execution. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-6, Agriculture (Food Production), dated 7th December 1955.]	The Committee decided to request the Government to expedite the work and furnish a report to the Committee.
9	81	Starred Question No. 1079, dated 4th March 1955, supplementary by Sri V. R. Nagarajan.	Asking whether the Government will supply the ryots only the pumpset of Coimbatore origin instead of importing them from North India so that our ryots may be benefited in the matter of price.	Sir, the Government are examining that question.	A report called for from the Director of Agriculture is awaited. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-5, Agriculture (Food Production), dated 4th August 1955.] *Further reply received from the department.*—The Government of India grant loans under the scheme and communicate a list of pumpsets approved by them from which purchases have to be made. The list contains makes of Northern India also. It will not be possible to exclude completely the purchase of the makes of Northern India. Pumpsets of Coimbatore origin have also been included for purchases under the scheme during this year. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-6, Agriculture (Food Production), dated 5th September 1955.]	

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.	Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				AGRICULTURE (FOOD PRODUCTION) DEPARTMENT—*cont.*		
10	171	Demand XVII—Agriculture and Fisheries and Demand XIX—Veterinary.	Points raised by various members on the distribution of chemical manure.	I would like to tell the hon. Members who have complaints against the method of distribution in their respective areas that I am myself thinking of revising the method of distribution and I hope to evolve a formula which would give less room for complaints.	The scheme for the distribution of ammonium sulphate has been revised with effect from 1st May 1955, providing for the selection of four distributors as against two distributors who were functioning previously for each taluk. The final reply proposed to be sent to Legislature (Assembly) Secretariat is being circulated to Minister for Agriculture for approval. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-5, Agriculture (Food Production), dated 4th August 1955.] *Further reply received from the department.*—The scheme for the distribution of ammonium sulphate has been revised with effect from 1st May 1955 providing for the selection of four distributors who were functioning previously for each taluk. Each dealer is expected to maintain five depots in a deltaic tract and three depots in a non-deltaic tract. It is hoped that the revised set up now ordered will have the desired effect of increasing the number of depots in the rural areas so as to place the fertilizers supplied to each taluk within easy reach of the ryots. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-6, Agriculture (Food Production), dated 5th September 1955.]	
11	172	Do.	Points raised by various members on the distribution of oil engines and electric pumpsets by various departments.	I shall look into that	The matter is being examined. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-5, Agriculture (Food Production), dated 4th August 1955.] *Further reply received from the department.*—During the year 1953–54 and up to February 1955, the rate contract entered into by the Government of India with the selected supplying firms was in force and the ryots experienced great difficulty in getting oil engines under the Hire-Purchase Scheme for the following two reasons :— (1) Oil engines had to be despatched from the North Indian destinations to the South and consequently there was inordinate delay in transport. (2) When firm orders were placed by the Government to the supply firms, the Director of Inspection of the Government of India had to inspect the units at the destination before despatch. This led to some more delay. With discontinuance of the rate contract no difficulty is experienced by the ryots and the scheme relating to the supply of oil engines and electric motor pump-sets to the ryots for 1955–56 is now in progress. The	

AGRICULTURE (FOOD PRODUCTION) DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
					scheme has been sanctioned as early as August 1955 for the purchase of 1,000 oil engines and 150 electric motor pump-sets. All makes that are popular with the ryots of South India are now available for distribution under the Hire-Purchase Scheme as against the six makes that were only available under the rate contract. Above all, to watch the speedy purchase and distribution of the purchasing machinery under the scheme, the Government have prescribed a fortnightly progress report, in the circumstances, no action is called for. No reply to the member seems necessary as his name is not known. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-8, Agriculture (Food Production), dated 5th October 1955.]	
12	173	Demand XVII—Agriculture and Fisheries and Demand XIX—Veterinary —*cont.*	Points raised by various members on the supply of pure seeds to ryots.	The Government are looking into the matter of supplying pure seeds to the ryots and they propose to supply to agriculturists 164 tons of improved seeds during the coming year.	The matter is being examined. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-5, Agriculture (Food Production), dated 4th August 1955.] *Further reply received from the department.*—The Government have proposed to distribute a quantity of 13,500 tons of improved paddy seeds and 700 tons of improved millet seeds during 1955–56. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-6, Agriculture (Food Production), dated 5th September 1955.]	
13	204	Starred Question No. 1263, dated 11th March 1955, supplementary by Sri P. Venkatesha Sholagar.	Asking whether the Government would issue instructions to district officials to the effect that delays in the supply of paddy seeds to flood-affected areas should be avoided.	If such delays had occurred, the Government would endeavour to remedy them.	The report submitted by the Director of Agriculture was found incomplete and that a further report has been called for from him. Its receipt is awaited. [Vide U.O. Note No. 30408–F.P.—III-A/55-1, Agriculture (Food Production), dated 1st August 1955.] The report sent by the Director of Agriculture did not contain adequate materials. A further report called for from him is awaited. [U.O. Note No. 1957-F.P.-III-A/55-5, Agriculture (Food Production), dated 4th August 1955.] *Further reply received from the department.*—The Government have looked into the matter and consider that there has been no undue delay on the part of the Agriculture Department in arranging the supply of improved seeds of the required variety to the ryots in the flood-affected areas of Tanjore district. [U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55-15, Agriculture (Food Production, dated 20th January 1956.]	The Committee unanimously decided to request the department to state the circumstances under which both the reports of the Director of Agriculture were found incomplete and to inform the Committee at an early date the action taken on the assurance given.

PUBLIC DEPARTMENT.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
14	357	Discussion on Demand X—State Legislature on 23rd March 1955.	Suggestion for a miniature Library in the Assembly House.	I shall try my best to look into the matter personally see what improvements be made. I am giving assurance.	The Government have carefully considered the proposals for a miniature library in the Assembly House. Even now certain reference books like Madras Code, Constitution of India, May's Parliamentary Practice, etc., are kept in the Assembly Chamber for the use of the Members and in the circumstances the Government see no need for setting up a miniature library in the Assembly House itself. [U.O. Note No. 1972/55-6, Public (Elections), dated 12th January 1956.] *Further reply received from the department.*—Of the various suggestions made by members Government have carefully considered the two proposals:— (i) for setting up a Bureau of Information; and (ii) for the supply of sufficient number of letter heads both in big and small sizes required for a period of three months instead of supplying them in odd quantities, and have passed the following orders:— *Item (i).*—During the days when the Assembly meet and for some time thereafter a clerk is usually posted at the enquiry office and he is generally helpful in giving information on points of immediate importance to members. If any information on a particular subject is required by the members, they usually contact the concerned Assistant Secretary or other Officer of the Legislature Secretariat. This arrangement has worked sufficiently well and therefore Government see no need for setting up any separate Bureau of Information. *Item (ii).*—The Demi-official Note papers and covers supplied to the members free of cost are intended to be used by them only during meeting days and their use is restricted to the member's correspondence with officials (including Ministers) and fellow members during meeting days within the Assembly premises. Therefore it is not possible to supply these letter heads and covers in bulk quantities at any one time. Demi-official Note papers and covers intended for sale are always stocked in sufficient quantities in two sizes, i.e., in octovo and quarto, and the intention is that members could purchase the quantities required by them at any time from the clerk at the Enquiry Office during meeting days or from the office of the Legislature Secretariat during non-meeting days. In view of the above practice now obtaining, Government consider that no need has arisen for a change. U.O. No. 1155-B/56-1, Public, dated 28th January 1956).	

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				PUBLIC	DEPARTMENT—*cont.*	
15	359	Discussion on Dem. and X—State Legislature on 23rd March 1955.	Fixation of rent for rooms in the Legislators' Hostel.	I would like to give this assurance also that whatever orders have been passed will be executed immediately.	The matter is under examination. [U.O. Note No. 3451/55-9, Public (Elections), dated 14th October 1955.] *Further reply received from the department.*—Orders passed so far on the resolution of the House Committee have been executed. (U.O. Note No. 3451/55-19, Public, dated 19th January 1956.)	
				HOME	DEPARTMENT.	
16	331	Discussion on Demands for Grants for the year 1955–56 and Demand VI—Motor Vehicles Act Administration on 21st March 1955.	Points raised by various members.	The Government are in particular examining the question of associating non-officials like Chairman of District Boards and Municipalities with the Regional Transport Authorities without making them responsible for the orders passed by those authorities in respect of matter pertaining to the grant of permits.	It is proposed to constitute a Committee consisting of the District Collector, District Superintendent of Police, the President of the District Board and the Chairman of the Municipality to advise Regional Transport Authorities in each district and orders in this regard will be issued shortly. (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.) *Further reply received from the department.*—Orders have been issued constituting District Transport Advisory Committees consisting of the District Collector, the District Superintendent of Police, the President, District Board and the Chairman of a municipality in the District as Members. (U.O. Note No. 3661-Prisons-III/55-1, dated 19th January 1956).	
				INDUSTRIES, LABOUR AND	CO-OPERATION DEPARTMENT.	
17	255	Starred Question No. 1360, dated 15th March 1955, by Sri K. T. Raju.	Asking whether the Government have any proposal to instal a steel plant at Salem.	The Government are examining the possibilities of setting upon an iron and steel plant in this State.	The Government of India were requested to arrange for an expert study of the possibility of setting up an iron and steel industry in this State and to include the scheme as a centrally sponsored one in the Second-Five-Year Plan. They have replied that the question could be considered only after large-scale mining of lignite had been started and carbonized lignite could be made available for reduction of iron ore. Their views have been accepted for the present and it is proposed to take up the question again with them at the appropriate time. (U.O. Note No. 82935-GL/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th September 1955.) *Further reply received from the department.*—The question of establishing an iron and steel plant in South India can be taken up only when large-scale exploitation of lignite is commmenced at Neyveli and carbonized lignite of the right type is produced in sufficient quantities for reduction purposes. (U.O. No. 957D-III/56-1, Industries Labour and Co-operation, dated 23rd January 1956.)	

INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
18	401	Starred Question No. 1087, dated 4th March 1955, supplementary by Sri S. Virupakshiah.	Asking whether the Government by themselves can put up houses for their labourers if the Government of India subsidy cannot be availed of under the rules for putting up tenements for workers in the Silk Filatures, Kollegal.	I have already stated that this Government are examining that aspect. But I cannot say when it will be taken up.	The Director of Industries and Commerce has reported that most of the workers in the Silk Filatures, Kollegal, have their own houses and that, even if Government provide them with houses, the workers will not come and occupy these houses leaving their ancestral houses. The question of providing houses to these workers does not, therefore, arise. As regards housing of industrial workers in other Government undertakings, the Housing Ministers' Conference has recommended the extension of the Subsidized Industrial Housing Scheme to industrial workers in Government undertaking. The final decision of the Government of India is awaited. (U.O. Note No. 11684-7-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.) *Further reply received from the department.*—The question of putting up tenements to the workers employed in the Government Silk Filatures, Kollegal, was examined in consultation with the Director of Industries and Commerce, Madras. The question was dropped for the reasons stated in G.O. Ms. No. 2692, Industries, Labour and Co-operation, dated 9th August 1955 (copy appended).* (U.O. Note No. 957 D-III/56-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd January 1956.)	

* *Vide item* 18 *above.*

G.O. Ms. No. 2692, Industries, Labour and Co-operation, dated 9th August 1955.

[Industries—Sericulture—Government Silk Filature, Kollegal—Housing of workers—Proposals—Dropped. *Reference.*—Letter from the Director of Industries and Commerce dated 26th July 1955, No. 58869-K-1/55.]

Order—No. 2692, Industries, Labour and Co-operation, dated 9th August 1955.

In connexion with a question in the Legislative Assembly, regarding the construction of houses under the subsidized Industrial Housing Scheme in the State, assurance was given on the floor of the House that the question of housing all their own industrial workers would be taken up independently. With reference to this assurance, the question of housing the industrial workers employed in the Government Silk Filatures, Kollegal, was examined in consultation with the Director of Industries and Commerce. The Director has reported that almost all the labourers employed in the Government Silk Filatures, Kollegal, are natives of nearby villages, having their own ancestral houses, which they do not like to leave. He is, therefore, of the opinion that there is no need at present to consider the question of housing these labourers. The Government agree with the Director of Industries and Commerce and direct that the proposal to construct tenements for the workers employed in the Government Silk Filatures, Kollegal, be dropped.

APPENDIX III.

STATEMENT OF CASES REPORTED DURING THE SEVENTH SESSION, 1955, THE IMPLEMENTATION OF WHICH WAS NOT CONSIDERED SATISFACTORY.

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.	Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT.		
1	22	Starred Question No. 972, dated 28th February 1955, supplementary by Sri O. Koran.	Asking whether the Government have sanctioned any grant to Ponnani Harijan Boys' Hostel.	The question of sanctioning a grant to that hostel is being considered by the Government.	Further particulars are being called for from the Director of Harijan Welfare. (U.O. Note No. 116847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The Committee felt that the matter was unduly delayed. The department may be requested to expedite their decision in the matter.
2	23	Starred Question No. 972, dated 28th February 1955, supplementary by Sri S. R. Arumugam.	Asking whether the Government have under consideration any proposal to take over the management of the Harijan Hostel at Ponnani.	The Government are considering the question, but no definite assurance can be given now.		
3	24	Starred Question No. 972, dated 28th February 1955, supplementary by Dr. K. B. Menon.	Asking whether the Government will see that the elementary conveniences that are necessary are provided to the Harijan Hostel at Ponnani.	The Government will look into the matter.		
4	25	Starred Question No. 972, dated 28th February 1955, supplementary by Sri K. P. Gopalan.	Asking the Government to take steps to open a Government Harijan Hostel at Ponnani.	Unless a strong case is made out for opening a hostel at Ponnani, the Government will not consider that question. But, on the other hand, the Government will go into the question of bettering the conditions of those students who are in the hostel run by the Harijan Sevak Sang there.		
5	37	Starred Question No. 981, dated 1st March 1955, by Sri A. Ratnam.	Marking out Community Project areas and National Extension Service Blocks as requested in the memorandum received from the Laccadive Island Welfare Committee.	The request of the islanders will be considered in this connexion.	It is proposed to cover the entire State by the National Extension Scheme during the Second Plan period. Public Department have asked Board of Revenue to take the question of inclusion of islands into consideration along with main proposals in the matter. (U.O. Note No. 58004-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th August 1955.)	The department may be requested to state whether the Islands in question has been included in the proposals for the extension of the National Extension Service to new areas.
6	57	Starred Question No. 1020, dated 2nd March 1955, by Sri P. Jeevanandam.	Asking the Government as to the action taken on the representations received from the trade unions connected with the Beedi Industry.	The representation is under consideration of the Government.	The Conference was convened on 16th August 1955. The views put forward by various interests are under examination. (U.O. Note No. 83589-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 12th October 1955.)	The Committee felt that the matter was unduly delayed. The department may however be requested to state whether the views of the trade unions were examined by the Government and, if so, to what result.
	62	Starred Question No. 1027, dated 2nd March 1955, by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government as to the action taken on the memorandum received from the Kollengode Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Society, Limited, South Malabar.	The matter is under the consideration of the Registrar of Co-operative Societies.	The Registrar of Co-operative Societies has already taken up the question of conversion of the Kollengode Producers'-*cum*-Consumers' Society into a Co-operative Bank. Its conversion can be decided only after a decision is arrived at between the Producers'-*cum*-Consumers' Co-operative Society and the already functioning Kollengode Urban Co-operative Bank regarding their respective jurisdiction. The proposed conversion will be given effect to as soon as a mutual agreement is reached by them. (U.O. Note No. 60896-C-I/55-5, Industries, Labour and Co-operation, dated 26th November 1955.)	The department may be requested to intimate the result of the measures taken by the Registrar of Co-operative Societies.

INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
8	68	Starred Question No. 1041, dated 3rd March 1955, supplementary by Sri O. Chengam Pillai.	Asking whether the Government have ordered the opening of the school in Amoor Cheri, which was closed due to non-availability of space.	Starting of school in the month of June will be considered.	There is already a District Board School in the Amoor village which is less than a mile from the cheri. There are two teachers and 59 pupils in the school including 10 Harijans. The Collector of Chingleput has reported that there is therefore no need to open another school. (U.O. Note No. 62798-K-1/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th August 1955.)	The department may be requested to state the reasons for taking a decision quite contrary to answer given by the Minister.
9	70	Starred Question No. 1055, dated 3rd March 1955, supplementary by Sri E. T. Kunhan.	Asking whether the Government would take steps to give increments to the teachers working in schools under the Harijan Welfare Department who have not been paid their increments since 1947.	I can only claim that serious attempts have been made and the Government are attempting to see that the arrears are paid as quickly as possible.	The Collector of Malabar, who was consulted states that the arrears of increments will be disbursed to the teachers by 5th September 1955. (U.O. Note No. 77685-T/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th August 1955.)	The department may be requested to state whether the arrears of salary had actually been disbursed to the teachers by the 5th September 1955.
10	100	Starred Question No. 1087, dated 4th March 1955, supplementary by Sri P. Ramamurthi.	Asking whether the Government will enquire into the situation alleging that the State Government have refused the money offered by the Central Government in regard to houses for industrial workers.	The Government are also anxious as to how the money allotted by the Central Government for industrial housing purposes, could be usefully expended for building up houses for industrial workers. We are examining all those matters.	The Government have recently undertaken housing schemes at Sembiam and Erukancheri. Proposals for undertaking similar schemes in Coimbatore and Madurai have been called for from the Commissioner of Labour and are awaited. After watching the working of the schemes at Sembiam and Erukancheri, similar schemes will be undertaken in other places. (U.O. Note No. 116847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The department may be requested to state the latest position with regard to formulation of schemes for housing industrial workers in places other than Erukancheri and Sembiam.
11	102	Starred Question No. 1087, dated 4th March 1955, supplementary by Sri S. C. C. Anthony Pillai.	Asking whether the Government will take steps to introduce legislation requiring employers to pay a certain percentage of their wages for the purposes of providing housing facilities as has happened in other States, in view of the reluctance of industrial employers to provide houses for industrial workers.	I shall examine that suggestion. I have discussed with some industrialists and they have suggested that it must be done by the Co-operative Department under the Co-operative system. I have also discussed with the Registrar of Co-operative Societies and he has been examining this.	The Government of India have been requested to grant enhanced financial assistance, viz., 50 per cent loan and 40 per cent subsidy for construction of houses under the subsidized Industrial Housing Scheme. The question of undertaking legislation requiring employers to pay a certain percentage of the wages of employees for housing facilities will be taken up after a reply is received from the Government of India. (U.O. Note No. 116847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The department may be requested to state the latest position with regard to their correspondence with the Central Government on the subject of financial assistance.
12	102	Starred Question No. 1087, dated 4th March 1955, supplementary by Sri M. Palaniyandi.	Asking whether the Government will help their industrial workers by giving them the full amount required for building up houses through co-operative societies.	I have already stated that this is being examined as to how the Co-operative Department can come into this.	Do.	
13	107	Starred Question No. 1095, dated 4th March 1955, supplementary by Sri S. Swayamprakasam.	Asking whether the Government would see that students, who got residential scholarships, got it within three months of the re-opening of colleges.	I shall make the necessary arrangements.	The Director of Harijan Welfare has promised to take efforts to sanction scholarships as early as possible. He has also stated that while issuing orders sanctioning scholarships the heads of educational institutions are being instructed to claim the scholarship amounts and disburse them to the students quickly. The Government have also sanctioned additional staff in the office of the Director to attend to this work expeditiously. (U.O. Note No. 780-K-1/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 9th August 1955.	The department may be requested to state whether, after the appointment of special staff, the Director of Harijan Welfare had been able to disburse the scholarship amounts to the students within the period of three months, to which effect a definite assurance had been given by the Minister.

INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number	*Assurance number.*	*Date and reference.*	*Subject.*	*Promise made.*	*When and how fulfilled.*	*Remarks.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
14	115	Starred Question No. 1113, dated 5th March 1955, supplementary by Sri S. Jayarama Reddiar.	Asking whether the Government would run more Harijan Hostels even if they incurred loss thereby.	The Government are considering the appointment of a special officer to investigate into the matter.	The matter is still under the consideration of the Government. (U.O. Note No. 77183-K-1/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st September 1955.)	The department may be requested to expedite their decision in the matter.
15	117	Starred Question No. 1113, dated 5th March 1955, by Sri P. Venkatesha Shelagar.	Asking whether the Government would take steps to admit more members of the Backward classes in the hostels.	Necessary laws are going to be enacted. The Government are taking steps to publish them in the month of May.	With a view to encouraging the admission of non-Harijans in the Government Harijan hostels, the Government have directed that paying boarders belonging to non-Harijan communities should be admitted subject to the availability of accommodation and that such boarders may be exempted from the payment of accommodation charges but required to pay only food charges on the scale of expenditure incurred on free boarders. (U.O. Note No. 17181-K-I/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st September 1955.)	The Committee felt that the information furnished by the Department had no bearing on the assurance given by the Minister and wanted the Department to kindly clarify whether they contemplated any legislation for the purpose of admitting more members, of the backward communities to the hostels and, if so, when.
16	125	Starred Question No. 1132, dated 7th March 1955, supplementary by Sri A. Ratnam.	Asking whether the Government would come forward to organize co-operative societies for the rickshaw-pullers.	We will revive it if it is not in existence now.	The matter is under correspondence with the Registrar of Co-operative Societies. (U.O. Note No. 83589-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 12th October 1955.)	The department may be requested to expedite their decision in the matter.
17	126	Starred Question No. 1133, dated 7th March 1955, supplementary by Sri A. Ratnam.	Asking whether the Government were aware that more rickshaw-pullers would be benefited if more societies were to be organized in the City and that the present society was not working properly.	We are trying to take necessary steps.	The Registrar of Co-operative Societies, report has been received and the matter is under consideration in consultation with other Departments of the Secretariat. (U.O. Note No. 104036-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1955.)	Do.
18	127	Starred Question No. 1133, dated 7th March 1955, supplementary by Sri P. Jeevanandam.	Asking whether the Government would come forward to do something for the rickshaw-pullers including those employed in running cycle-rickshaws and auto-rickshaws so as to enable them to earn enough for their livelihood until they were provided with some alternative employment as their condition was miserable.	The Government are taking necessary steps in the matter.	The matter is being examined in consultation with the Registrar of Co-operative Societies. (U.O. Note No. 94531-D-II/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st November 1955.)	Do.
19	129	Starred Question No. 1141, dated 7th March 1955, supplementary by Sri B. K. Nallaswami.	Asking whether the Government would take steps to see that the large reserve funds of some of the co-operative stores are not allowed to be divided among the members but confiscated to the Government as those reserve funds were collected from the poor people.	The whole question of these co-operative stores was discussed at a Conference early in February and decisions were taken and they are now under the consideration of the Government.	Rule XIV of the Rules framed under the Madras Co-operative Societies Act, 1932, lays down the manner in which alone the reserve fund of a Co-operative Society can be disposed of. The presumption of the member that the reserve fund can be divided among the members is not correct. [U.O. Note No. 107027 (*a*)-C-II/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st December 1955.]	The Committee felt that the reply of the Government was not relevant to the assurance given by the Hon. Minister and decided to ask the Department to state whether they had examined the decisions of the Conference held early in February and, if so, with what result. The Committee also felt that the observation made in the reply, viz., 'The presumption of the Member that the reserve fund can be divided among the members is not correct,' was unwarranted. It also observed that in future replies should be based mainly on the assurances given by Hon. Ministers and that if there was any doubt as to the implications of the assurances the subject of the main question to which they relate should be taken into account.

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.	Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				INDUSTRIES, LABOUR AND	CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*	
20	174	Starred Question No. 1220, dated 10th March 1955, by Sri R. Krishnan.	Asking whether the Government have any proposal to revise the minimum wages fixed for tobacco workers in the State.	The question of fixing fresh minimum wages for this employment is under the consideration of Government.	The Government decided to postpone the question of fixing minimum wages for this employment till the Minimum Wages Act is amended suitably enabling the Government to fix minimum wages after 31st December 1954. The amendment of the Act is awaited. (U.O. Note No. 66707-MI/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 26th July 1955.)	The department may be requested to communicate their final decision in the matter.
21	199	Starred Question No. 1251, dated 11th March 1955, by Sri O. Koran.	Asking the Government as to the quota allotted for Malabar out of the amount sanctioned by the Central Government for the removal of untouchability and other civil disabilities, in the year 1953–54, with reference to the answer to clause (*a*) of question No. 45 given on 4th December 1954.	This Government have requested the Government of India to sanction the balance and their reply is awaited.	The Government of India have directed to sanction the balance of grant for 1953–54. (U.O. Note No. 68181-DIII/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th August 1955.)	The department may be requested to specify the quota for Malabar district.
22	200	Starred Question No. 1251, dated 11th March 1955, supplementary by Sri O. Koran.	Asking whether the Government will consider the desirability of setting apart more amounts from the Central grant for the construction of platforms, etc., for Harijans in Malabar.	We will consider the question raised by the Hon. Member when the general question of allotting funds to the respective districts is taken up.	Do.	
23	246	Demand XX—Co-operation.	Points raised by several members.	I have mentioned that a conference was held shortly at Kozhikode at which hon. Member Dr. Menon was also present; they have come to certain decisions and those decisions of this conference are under the consideration of the Government.	The resolutions passed at the conference of the representative of Produces-*cum*-Consumers Co-operative Societies held at Kozhikode were examined in consultation with the Registrar of Co-operative Societies. Orders have been issued accepting the majority of the resolutions. Few resolutions are under consideration. (U.O. Note No. 68181-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th August 1955.)	The department may please be requested to expedite their decision on the request made in the resolution stated to be under consideration and communicate the same.
24	254	Starred Question No. 1356, dated 15th March 1955, by Sri M. Narayana Kurup (supplementary).	Asking whether the Government will issue a white paper on this subject—(Neively Lignite Mines) containing all the relevant information.	Government may consider the issuing of a white paper.	The completion of the investigation and the preparation of the Project Report is likely to take till about 1st April 1956. The issue of a white paper will be taken up in April 1956. (U.O. Note No. 53136-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st July 1955.)	The department may be requested to communicate their final decisions in the matter.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				INDUSTRIES, LABOUR AND	CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*	
25	256	Starred Question No. 1365, dated 15th March 1955, by Sri C. Kunhirama Kurup.	Asking whether the Government have any scheme for the development of Coir Industry in Malabar.	The details of the scheme are being examined by the Director of Industries and Commerce in consultation with the Registrar of Co-operative Societies. Another scheme for starting a Coir Training Centre to give training in improved methods of Coir Industry is also under consideration of the Director of Industries and Commerce.	(i) The examination by the Director of Industries and Commerce of the scheme for the development and organization of Coir Industry in the Malabar district on a co-operative basis has not yet been completed and, on receipt of proposals from the Director of Industries and Commerce in the matter, necessary action will be taken by the Government. (ii) Orders have issued in G.O. No. 946, Public (R.D.P.), dated 21st March 1955, sanctioning the scheme for starting a a training centre in the Payyanur Block in the Malabar district, to give training in improved methods of Coir Industry. (U.O. Note No. 84109-Q-I/55-2, Industries, Labour and Co-operation, dated 12th October 1955.)	The department may be requested to report whether the examination by the Director of Industries and Commerce of the scheme for the development and organization of Coir Industry in the Malabar district on a co-operative basis had been completed and the action taken by the department on the proposals received from the Director of Industries and Commerce in this regard.
26	257	Starred Question No. 1307, dated 15th March 1955, by Sri N. K. Palanisamy.	Asking whether any dyeing factories were established out of the Handloom Cess Fund and if so the number of such factories and the places where they are located.	Proposals of the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for setting up of dyeing factories are under the scrutiny of the Registrar of Co-operative Societies.	The Registrar of Co-operative Societies has been asked to report the action taken by the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society to open dye houses. (U.O. Note No. 11847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd May 1955.)	The department may be requested to remind the Registrar of Co-operative Societies in the matter and send a further report to the Committee.
26A	283	Starred Question No. 1421, dated 17th March 1955, supplementary by Sri N. K. Palanisamy.	Asking whether the Government are considering the possibility of starting a Rayon grade pulp industry at Nilgiris.	The Government are examining the question of starting a paper factory at Nilgiris.	The matter is still under consideration. (U.O. Note No. 71709-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st September 1955.)	The department may be requested to expedite their decision in the matter.
27	326	Starred Question No. 1501, dated 21st March 1955, supplementary by Sri S. Panchaksharam.	Asking the Government as to why distinction was being shown between M.L.As. and Government servants in respect of allotting quarters in the Government Estate, Mount Road, Madras.	I will examine that aspect of the matter.	Legislators are required to pay market rate of rent under paragraph 275 of the P.W.D. Code just like non-Government servants while Government servants are ordinarily required to pay rent equal to 10 per cent of their emoluments limited to the standard rent plus service tax. The position has been re-examined with reference to certain resolutions of the Assembly House Committee and the promise under reference and orders of Government will be taken shortly. (U.O. Note No. 183-X-G/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 11th August 1955.)	Do.
28	338	Starred Question No. 1538, dated 22nd March 1955, by Sri K. T. Raju (on behalf of Sri N. K. Palanisamy).	Asking the Government as to when a paper mill would be started in the Nilgiris and the amount to be invested for the same.	The Government on their own initiative are considering the possibilities of establishing a paper mill based on wood pulp from Nilgiris district for the manufacture of ordinary writing and printing paper.	This Government proposed the establishment of a paper mill in the Nilgiris district with a capacity for the manufacture of 50 tons a day of writing and printing varieties of paper. But the Planning Commission had advised that the establishment of a paper mill should be left to the private sector and need not be in the public sector. The matter is being examined further. (U.O. Note No. 102500-H-I/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th November 1955.)	The department may be requested to furnish the decision of the Government soon in this matter.

INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
29	351	Starred Question No. 1574, dated 23rd March 1955, supplementary by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking whether the Government would see that the jaggery industry in Malabar is properly protected and also that necessary help was rendered to the earthen industry.	Government will examine these suggestions.	The remarks of the Registrar of Co-operative Societies are awaited. (U.O. Note No. 83589-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 12th October 1955.)	The department may request the Registrar of Co-operative Societies to expedite his remarks.
30	363A	Discussion on Demand XXI—Industries and Cinchona on 23rd March 1955.	Points raised by various Members.	I shall take it up and have it examined.	The question was examined in detail in consultation with the Director of Agriculture, Director of Industries and Commerce and Director of Statistics, and the Textile Commissioner has been addressed by letter, dated 11th August 1955, to take urgent steps to bring down the price of yarn either by regulating export of yarn or by such other measures as may be considered feasible. His reply is awaited. As regards the price paid for cotton the enquiries revealed that cotton growers in the State are not getting a fair share of yarn prices due to operation of middlemen at the stage from the marketing of raw cotton to delivering of ginned cotton to spinning mills and that the problem is essentially one of the processing and marketing of cotton. The Director of Agriculture has been asked on 11th August 1955 to examine the question and submit proposals for ensuring to the growers a price more consistent with the price paid for cotton. Final reply is still awaited. (U.O. Note No. 116847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The department may be requested to expedite their decision in the matter as this was a question vitally affecting the cotton growers.
31	363B	Do.	Do.	I shall certainly see what steps this Government could take in this matter.	Do.	
32	384	Starred Question No. 1620, dated 26th March 1955, by Sri N. K. Palanisamy.	Asking the Government to state the measures to be taken for the rehabilitation of the pavement dwellers in the City of Madras.	The Government are considering a comprehensive scheme submitted by the Corporation of Madras for the improvement of slums in the City providing also for accommodation to pavement dwellers.	The problem of slums including the question of the rehabilitation of the pavement dwellers have been considered at a meeting of the Housing Advisory Committee and further steps are being taken to implement the decision of the Committee. (U.O. Note No. 116847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The Committee felt that fro theur reply of the department, it cannot consider that the assurance has been implemented. The department may be requested to furnish a copy of the recommendation of the Housing Advisory Committee and also state whether accommodation to pavement dwellers has since been provided.

INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
33	368	Starred Question No. 1626, dated 26th March 1955, supplementary by Sri N. K. Palaniswamy.	Asking whether the Government would take steps for the export of products of cottage industries to foreign countries.	Government are co ns ering all these questions.	These assurances were examined in consultation with the Registrar of Co-operative Societies and the Director of Industries and Commerce. The Government consider that no action is called for on the assurances given by the Minister (Agriculture) in the following circumstances :— On 30th June 1955, there were nine Cottage Industrial Co-operative Societies for Harijans in the State. Proposals for organizing tannery societies, leather producers' societies, mat weavers' societies, basket makers and salt workers' societies are under consideration. The Government have included in the Budget for 1955–56 a scheme for the organization of 10 co-operative tannery societies for Harijans under the grants-in-aid schemes for removal of untouchability. The approval of the Government of India is awaited under the same scheme ; provision has also been made tentatively for the formation of 50 co-operative societies for cottage industries in the Second Five-Year Plan. The question of constituting an expert committee to encourage the establishment of cottage industrial societies is separately under consideration. When the by-laws for the industrial co-operative societies are approved by the Government more and more industrial co-operatives will be formed for the exclusive benefit of Harijans. A provision of Rs. 202·60 lakhs has been made in the Second Five-Year Plan for the organization or industrial co-operatives. The necessary field staff have been appointed in the Industries Department to supervise and develop village and small-scale industries. Steps have also been taken now by that department for intensive development of cottage industries. (U.O. Note No. 61795-B III/55-2, Industries, Labour and Co-operation, dated 4th October 1955.)	The Committee felt that though the departmental answer repeated Government's tentative proposals, etc., it did not clearly state what action had been taken with regard to marketing and exporting of products of cottage industries ; the assurances dealt with different aspects, but the answer given was a general one. The department may therefore be requested to inform the Committee of the steps taken to implement each of the promises given in the assurances separately.
34	380	Starred Question No. 1626, dated 25th March 1955, supplementary by Sri V. Muthu.	Asking whether the co-operative societies will be helpful for marketing the products of the cottage industries of Harijans and also for financing the improvement of the small-scale cottage industries.	This is also the Government policy. To the extent possible Government will examine it.		
35	390	Starred Question No. 1626, dated 26th March 1955, supplementary by Sri S. C. C. Anthony Pillai.	Asking whether the Government would set up an Expert Committee to go into the questions of organizing of raw materials and of a market for the purpose of encouraging co-operatives for cottage industries.	The Government will take all the steps necessary and will also consider the valuable suggestion of appointing an Expert Committee for the purpose of effectively organizing some of these small industries.		
36	391	Starred Question No. 1626, dated 26th March 1955, supplementary by Sri S. Vadivelu.	Asking whether the Government should come forward to finance the small-scale cottage industries in villages and thus reduce the unemployment prevailing in villages.	Government are considering all these questions.		
37	392	Starred Question No. 1626, dated 26th March 1955, supplementary by Sri P. G. Manickam.	Asking whether the Government would bring the Harijan Co-operative Societies under industrial co-operatives so as to give technical employment to Harijans.	I shall consider this opinion.		
38	393	Starred Question No. 1626, dated 26th March 1955, supplementary by Sri S. Thinakarswamy Thevar.	Asking whether the Government would consider the desirability of reviving the cottage industries through co-opertives under the supervision of the Harijan Welfare Department.	Government are considering the ways and means for the successful working of small scale industries.		
39	396	Starred Question No. 1640, dated 26th March 1955, by Sri M. Kalyanasundaram.	Asking whether the Government had received any proposal from the Principal, Central Polytechnic School, Madras, for the construction of a hostel and, if so, the action taken thereon.	The question of constructing a hostel has been taken up by Government themselves in the year 1951–52. . . . In connexion with the development of the Central Polytechnic as an integral part of the Five-Year Plan . . . . . the Government of India have offered a loan of Rs. 2 lakhs for the construction of a hostel and the *proposal is now under consideration.*	The Government of India have been addressed to meet one-third of the total expenditure of Rs. 4 lakhs on the construction of the hostel as subsidy and the balance as loan. Their reply is awaited. (U.O. Note No. 94531-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st November 1955.)	The department may be requested to state whether the Government of India have agreed to the proposal.

INDUSTRIES, LABOUR AND CO-OPERATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
40	428A	Starred Question No. 1692, dated 30th March 1955, by Sri K. Ananta Pai (on behalf of Sri K. Ishwari).	Asking whether the Government have any proposal to transfer control of all the Harijan Welfare Schools in the State to the Education Department.	Yes. The matter is under consideration.	The matter is still under consideration. (U.O. Note No. 93528-M-II/55-2, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th December 1955.)	The Committee wanted to pursue the matter. The Department may also be requested to furnish the reasons for delay.
41	430A	Starred Question No. 1739, dated 31st March 1955, by Sri M. Kalyanasundaram.	Asking the Government, whether draft rules have been framed for providing amenities to plantation workers as required by the Central Act.	The draft rules proposed to be made in exercise of the powers conferred by section 43 (1) of the Plantations Labour Act, 1951, have been published in the *Fort St. George Gazette*, dated 9th March 1955. . . The said draft will be taken into consideration on or after 1st May 1955.	The question of confirmation of the draft rules is under the consideration of the Government. This Government suggested certain modifications to the draft model rules sent by the Government of India and sought their approval. The Government of India have made certain suggestions to the modifications suggested by this Government. The remarks of the Commissioner of Labour on the suggestions of the Government of India have been called for. As soon as Commissioner's remarks are received, the final rules will be issued after scrutiny by the Law Department. The matter is being treated as "Special" at all stages. (U.O. Note No. 116847-D-III/55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The department may be requested to expedite the matter.
42	439A	Unstarred Question No. 110, dated 31st March 1955, by Sri O. Chengam Pillai.	Asking (*a*) as to the number of schools run by the Harijan Welfare Department in Chingleput district and (*b*) whether the school buildings having no roofs will be provided with thatched roofs, before the end of the official year.	(*a*) 117 schools are run by the Harijan Welfare Department in Chingleput district. (*b*) Yes.	The Director of Harijan Welfare has been consulted in the matter. (U.O. Note No. 116847-D-III-55-1, Industries, Labour and Co-operation, dated 13th December 1955.)	The Committee felt that the reply of the department was very vague and wanted to know definitely whether roofs had actually been provided in the schools.
43	428	Starred Question No. 1830, dated 2nd April 1955, supplementary by Sri A. Ratnam.	Asking whether the Government would come forward to investigate whether the Madras Industrial Association was functioning satisfactorily.	It is being examined	The working of the existing Committee of Management of the Madras Industries Association has been examined in consultation with the Director of Industries and Commerce. It has been found that there has been lack of active interest in the working of the Industrial Museum on the part of certain non-official members of the Council of Management and that the Museum is handicapped due to lack of adequate finance. The Government are therefore taking steps to revitalize the Council of Management of the Madras Industries Association by nominating persons who will evince real interest in the activities of the Association. They have also requested the Government of India for an annual recurring grant of Rs. 10,000 to augment the financial resources of the Museum. The decision of the Government of India is awaited. (U.O. Note No. 87001-Q-II/55-3, Industries, Labour and Co-operation, dated 16th November 1955.)	The department may be requested to expedite the matter.

PUBLIC DEPARTMENT.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
44	85	Starred Question No. 1073, dated 4th March 1955, supplementary by Sri K. Aranganathan.	Asking whether the Government have examined the question of extending the National Extension Service to the Tindivanam Division.	I cannot give an assurance to the hon. Member that particularly the Tindivanam area will be taken up for the execution of the scheme. But the Government will consider that also.	The Government of India have allotted only ten blocks to this State in the current year. One of these blocks will be allotted to Gingee taluk in Tindivanam Division. It has not been possible to allot any blocks to Mudukulathur taluk of Ramanathapuram district and Perambalur taluk of Tiruchirappalli district. The suggestion of the hon. Members in regard to these areas will be considered when new blocks are taken up in 1956–57. It may however be noted that the entire State will be covered by the National Extension Scheme before the end of the Second Five-Year Plan and that every area will get its turn in due course. [U.O. Note No. 5994-RDP-1/55-1, Public (R.D.P.), dated 23rd August 1955.]	The department may be requested to furnish details as to the areas to which National Extension Service schemes had since been extended. In case they had been extended, to any area the Department may communicate the fact of such extension to the Legislature Secretariat as and when it took place.
45	86	Starred Question No. 1073, dated 4th August 1955, supplementary by Sri G. Govindan.	Asking whether the Government will consider the inclusion of Mudukulathur taluk also, which is a very backward area, under the National Extension Scheme.	Yes, Sir, the Government will take that also into consideration when they take up proposals for the extension of the scheme.		
46	87	Starred Question No. 1073, dated 4th March 1955, supplementary by Sri M. Palanimuthu.	Asking whether the Government will take steps immediately to include the backward firkas of Perambalur taluk under the National Extension Scheme or block developments, apart from the two firkas which are forward and which have been taken for block development.	It is the intention of the Government to include all the areas in this State under the National Extension Scheme in about five or six years. There is no necessity to raise the question of backwardness or forwardness. However, I will also consider the suggestion made by the hon. Member.		
47	324	Starred Question No. 1497, dated 21st March 1955, by Sri V. R. Krishna Ayyar.	Asking whether the Government had any proposal to give Members of the Legislature Railway passes for travel within the State and whether any recommendations had been made to the Central Government in this behalf.	The proposal is under examination.	The matter is still under consideration. [U.O. Note No. 3451/55-9, Public (Elections), dated 14th October 1955.]	The department may be requested to furnish the reason why the matter had been pending consideration for a very long time.
48	354	Discussion on Demand X—State Legislature, dated 23rd March 1955.	Service conditions of the Legislature Secretarial Staff.	As for the law to regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial Staff of the Legislature, certainly I shall look into that aspect and try to bring in legislation at as early a date as possible.	The matter has been deferred for the present. [U.O. Note No. 3451/55-15, Public (Elections), dated 14th October 1955.]	The department may be requested to state the reasons for deferring the proposals for regulating the recruitment and conditions of service of persons appointed to the Secretarial Staff of the Legislature.
49	355	Do.	Delay in supply of Administration Reports of the Departments of the Government to the members.	The Secretariat is examining the question.	The question how the delay which occurs in the publication of the Departments Administration reports would be reduced has already been taken up by Government. Replies from the Departments of Secretariat are awaited. On receipt of the replies the matter will be examined and decided. [U.O. Note No. 3715/55-1, Public (Elections), dated 27th September 1955.]	The Committee felt that the delay in the publication of the Administration reports was too much and decided to ask the Government to expedite action in the matter.

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
				PUBLIC (INFORMATION AND PUBLICITY) DEPARTMENT.		
50	209	Starred Question No. 1269, dated 11th March 1955, by Sri N. K. Palanisamy.	Asking whether the Government have received any communication from the Centre with regard to formation of Accreditation Committee for the Press at Madras.	The decision of the Government of India is awaited in the matter.	With regard to the Accreditation Committee for the Press at Madras, the decision of the Government of India on the recommendation made by the Press Commission in this regard is still awaited. [U.O. Note No. 450/55-2, Public (Information and Publicity), dated 27th July 1955.]	The department may be requested to communicate their final decision in the matter.
				HOME DEPARTMENT.		
51	9	Starred Question No. 949, dated 28th February 1955, supplementary by Sri K. P. Gopalan.	Requesting the Government to enquire into the matter regarding the unhelpful and partial attitude shown by the Prohibition authorities in starting Jaggery Co-operative Societies at Azhikode and Korom and to see that poor toddy tappers are given some jobs at least.	I will consider the request of the hon. Member.	Remarks received from the Board of Revenue (Excise) and the Registrar of Co-operative Societies were examined and the file sent to Industries, Labour and Co-operation Department for remarks. (U.O. Note No. 42325-Courts-IV/55-7, Home, dated 27th September 1955.)	The department may be requested to expedite the issue of their orders in the matter.
52	44	Starred Question No. 996, dated 1st March 1955, supplementary by Sri S. Swayamprakasam.	Asking the Government to issue instructions to the authorities concerned to and put a suitable building for the occupation of the Subdivisional Magistrate's Court at Mayuram in Tanjore district, as the present one is quite unsuitable.	The possibilities of inducing some private persons to put up buildings according to specifications and taking it over for rent is under the consideration of the Government.	No investors could be found to undertake the construction of a building for the Subdivisional Magistrate's Court at Mayuram. (U.O. Note No. 72956-Courts-II/55-3, Home, dated 9th August 1955.)	The department may be requested to state (i) in what way they ascertained that nobody was forthcoming to invest on the construction of a building and (ii) what alternative arrangements had been made to accommodate that office.
53	160	Starred Question No. 1191, dated 9th March 1955, by Sri N. Gopala Menon.	Asking the Government as to what steps they have taken for the restoration of the Sub-Magistrate's Court at Chowghat and Tirur.	They are under consideration of the Government.	Orders have been issued in G.O. Ms. No. 2872, Home, dated 13th October 1955, permitting the Sub-Magistrate, Ponnani, to hold camp court at Chowghat. The question whether the Sub-Magistrate's Court at Tiruvangadu should be shifted to Tirur is still under the consideration of the Government. (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	The department may be requested to expedite the issue of their orders.
54	185	Starred Question No. 1232, dated 10th March 1955, by Sri V. R. Krishna Ayyar.	Asking the Government as to the main principles of selection of the personnel for the Central Road Traffic Board.	The matter is under examination.	Orders in the matter have been issued in G.O. Ms. No. 2941, Home, dated 20th October 1955, regarding the reorganization of Transport Department. (U.O. Note No. 132852-Courts-IV/55-1, Home, dated the 10th November 1955.)	The department may be requested to furnish a copy of the Government Orders referred to in the replies for circulation among the members of the Committee.
55	185	Starred Question No. 1232, dated 10th March 1955, supplementary by Sri K. P. Gopalan.	Asking whether the Government will take steps include more non-officials in the Central Road Traffic Board and a retired High Court Judge as its Chairman.	The matter is being examined by the Government and they will take a decision very soon.		
56	187	Starred Question No. 1232, dated 10th March 1955, supplementary by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking the Government as to what the principles are that the Government take into consideration while reconstituting the Central Road Traffic Board.	The matter is under examination.		

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				HOME DEPARTMENT—*cont.*		
57	226	Starred Question No. 1305, dated 12th March 1955, supplementary by Sri K. Kunhi Muhamed Shafee.	Asking whether the Government will consider the necessity of improving the road from Kozhikode to Attapadi and also to grant permission to ply buses from Perintalmanna or Kozhikode to Attapadi.	I am myself proceeding to Attapadi in the month of May. I myself will personally see whether I could make arrangements for widening the road. I will ask the engineer and see what can be done.	Minister for Religious Endowments and Transport has minuted that he could not proceed to Attapadi in April but proposes to visit that place some time in August or September 1955. (U.O. Note No. 42325-CTS-IV/53-5, Home, dated 18th July 1955.)	The Committee authorized the Chairman to write a letter to the Minister and ascertain the steps taken by him to implement the assurance as the assurance was a personal one.
58	277	Starred Question No. 1307, dated 12th March 1955, supplementary by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government whether hand-pounded rice is supplied in jails.	In some of the jails we are insisting that they should use hand-pounded rice. However, the question is under consideration.	The question is still under consideration. (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	The department may be requested to expedite the issue of orders in the matter.
59	228	Starred Question No. 1307, dated 12th March 1955, supplementary by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking whether Government would consider the question of supplying sugar to the prisoners for mixing with morning wheat kanji.	I shall consider the suggestion with reference to Malabar alone whether butter-milk could be given up and sugar substituted.	It has been decided that the existing practice of issue of chutney for ragi or cholam kanji should be allowed to continue. (U.O. Note No. 42325-Courts-IV/55-6, Home, dated 23rd August 1955.)	The Committee felt that the answer furnished by the department was not relevant and wanted clarification as to 'wheat kanji' was at all supplied to prisoners in jail and why sugar could not be supplied.
60	229	Starred Question No. 1307, dated 12th March 1955, supplementary by Sri K. Kunhi Muhamed Shafee.	Asking the Government whether they will consider the question of supplying upperi or porial instead of sugar.	I shall certainly consider the suggestion.		
61	294	Demand XIV—Police on 18th March 1955.	Points raised by various members.	I may assure them that all these points would be scrutinized and examined and whatever action is necessary will be taken.	The matter has been referred to the Inspector-General of Police, Madras. His reply is awaited and he has again been reminded. (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	The department may be requested to expedite the action in the matter.
62	296	Discussion on Demand XII—Administration of Justice and Demand XIII—Jails on 18th March 1955.	Do.	I shall certainly look into the matter and see that the management of these industries is made knave proof to a certain extent.	The proposal is being considered as a Part II Scheme for 1956-57. (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	The department may be requested to state whether the schemes referred to in the items had been included in the Budget Estimates for 1956-57.
63	297	Do.	Do.	I shall look into that particular problem and see what could be done in the matter, particularly with regard to the purchase of raw materials, utilization of raw materials, disposal of finished products, etc.		

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				HOME	DEPARTMENT—*cont.*	
64	298	Discussion on Demand XII—Administration of Justice and Demand XIII—Jails on 18th March 1955.	Points raised by various members.	I may assure the hon. Member that the various suggestions regarding the increase of Probation Officers, Vigilance Home and other correctional institutions will be taken into consideration and I shall try to do my best in all these matters.	*Appointment of more Probation Officers.*—The Inspector-General of Prisons has been asked to submit proposals for consideration as a Part II Scheme for 1956-57. His proposal in this regard is awaited. *Opening of more certified schools and other correctional institutions.*—There is a proposal under consideration of the Government for the opening of a Rescue-*cum*-Vigilance Home at Madurai under the management of the local Vigilance Association. Another proposal for the opening of a Senior Certified School for Boys at Tattaparai in the Ceylon Government Quarantine Camp buildings is also under consideration. The matter is under correspondence with the Chief Engineer, P.W.D., as regards the suitability of the buildings for the purpose. Provision has also been made in the draft Second Five-Year Plan for the opening of two more certified schools (one for boys and one for girls) five reception homes, one vigilance home, one rescue home and five shelters during the Plan period. (U.O. Note No. 96101-Pr.-II/55-1, Home, dated 10th September 1955.)	The department may be requested to expedite their decisions in the matter.
65	332	Discussion for grants on Demands for the year 1955-56 and Demand VI—Motor Vehicles Act Administration on 21st March 1955.	Do.	That is being examined. Before the hon. Member leaves this place, viz., before the 2nd of April, I think, I will be able to give him some encouraging reply.	The question of reduction of minimum bus fare of five annas in the mufassal was considered at the last meeting of the S.T.A.C. held on 15th July 1955 and it was decided to discuss the subject at the next meeting of the Committee and a decision will be taken after the S.T.A.C.'s recommendation is known. (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	In this case, the Minister said that he would give an encouraging reply by the 2nd April 1955 and though the State Transport Advisory Committee had met subsequently, the matter had not been disposed of urgently, but had been postponed to the next meeting which has not so far been convened. The Committee on Government Assurances, therefore, felt that the Government had not taken seriously this question affecting the public and desired to know whether the Government drew the attention of the State Transport Advisory Committee to the assurance given and whether they asked the State Transport Advisory Committee why the matter was postponed. The Committee also recorded that the reply of the department was not quite in keeping with the Minister's assurance.
66	333	Do.	Do.	We shall consider it, Sir	The remarks of the Central Road Traffic Board which have been called for are still awaited (U.O. Note No. 145323-Prisons-III/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	The Committee was not satisfied with the delay and decided to incorporate this in their report.
67	348	Starred Question No. 1573, dated 23rd March 1955, by Sri P. K. Gopalakrishnan.	Asking the Government as to the action taken on the representation received from Sri P. K. Gopalakrishnan on 10th December 1954 for the grant of permission for the sale of coconut neera by jaggery co-operative societies in Malabar.	The matter is under consideration of Government.	The connected file was circulated to Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport on 26th September 1955 and its return is awaited. (U.O. Note No. 42825-Courts-IV/55-8, Home, dated 8th October 1955.)	The Committee felt that, in this matter, both the Secretariat and the Hon. Minister have delayed much too long.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				HOME DEPARTMENT—*cont.*		
68	412	Starred Question No. 1685, dated 29th March 1955, supplementary by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government would make it a condtion that the contractors should pay the labourers the same wages allowed by the Government in every contract.	I shall explore it ..	Chief Engineers have been consulted. Reply from the Chief Engineer (Electricity) and Chief Engineer (Irrigation) have been received. The other Chief Engineers, viz., Chief Engineer (Highways) and Chief Engineer (General) have been reminded. (U.O. Note No. 5683-B/55-2, P.W., dated 26th July 1955.)	The department may be requested to state whether the reply from the Chief Engineer (Highways) had since been received and, if so, the action taken thereon.
69	426	Starred Question No. 1826, dated 2nd April 1955, by Sri K. P. Gopalan.	Asking the Government as to the amount misappropriated by the Store-keeper of Central Jail, Cannanore, the names of persons involved in the misappropriation, and the result of its enquiry, if any, conducted.	The matter is now under investigation.	The matter is still under investigation. (U.O. Note No. 145323-Pr.-III/A-55-1, Home, dated 9th December 1955.)	The department may be requested to state why the investigation took one year and also to expedite the matter. (for items 69 and 70)
70	427	Starred Question No. 1826, dated 2nd April 1955, supplementary by Sri K. P. Gopalan.	Asking why the Government have delayed the conduct of an enquiry into the misappropriation by the Store-keeper of the Central Jail, Cannanore.	As a matter of fact, it is being expeditiously enquired into and we have to reach a decision very soon.	The matter is still under investigation. (U.O. Note No. 145323-Pr.-III-A/55-1, Home, dated 9th December 1955.)	
				REVENUE DEPARTMENT.		
71	21	Starred Question No. 970, dated 28th February 1955, supplementary by Sri S. Thinakaraswami Thevar.	Asking whether the Government would come forward to issue instructions to the Food Production Department to undertake the repairs of the main irrigation tanks in South Arcot district.	The Food Production Department is also being instructed.	As the Food Production Engineering Staff are already attending to repairs and improvements to the main irrigation sources in the districts, which are considered feasible and necessary from the Grow More Food point of view no further action was considered necessary. (U.O. Note No. 51837-A/55-1, Revenue, dated 25th July 1955.)	The department may be requested to specify the action taken and improvements effected with reference to the district under reference (South Arcot).
72	65	Starred Question No. 1035, dated 2nd March 1955, by Sri S. Daivasigamoney (on behalf of Sri K. B. Sambandam).	Asking whether the Government have received any applications from the trustees of Anbanathapuram Charities, Mayuram taluk, Tanjore district, to start a College and, if so, the action taken thereon.	The Government have received a proposal from the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department for the exchange of certain lands belonging to the Anbanathapuram Charities for certain inam lands belonging to Sri Mayuranathaswamy Temple in connection with the proposal to start a college. They are awaiting the remarks of the Board of Revenue on the proposal.	The Board's remarks have been received and the proposal of the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department for the exchange of 5,409 of wet dry inam lands belonging to Sri Mayuranathaswamy Temple, Mayuram, for an extent of 15·13 acres of wet and dry lands belonging to Anbanathapuram Charities has been provisionally accepted. The Commissioner has been asked to publish a notice as required by the rules under section 35 (i) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 and inviting objections to proposal and to report the result to the Government for the issue of final orders. As soon as the Commissioner's report is received final orders will be issued in the matter. (U.O. Note No. 51837-A-55-1, Revenue, dated 25th July 1955.)	The department may be requested to communicate their final decision in the matter.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				REVENUE DEPARTMENT—*cont.*		
73	83	Starred Question No. 1072, dated 4th March 1955, by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government have made arrangements for distribution of water from the Malampuzha Reservoir to ryots of Akathethara and Kadukkankunnu amsams in Palghat taluk, Malabar, and whether there has been any complaint with regard to this and if so, the action taken thereon.	On a complaint received from the Praja Socialist Party and the Palghat Taluk Kisan Panchayat about the improper distribution of water from Malampuzha Reservoir, a report has been called for from the Collector of Malabar. The Collector's report is awaited.	The final report of the Collector of Malabar with the Board's remarks thereon is still awaited. Further action will be taken in the connected files and the files will be circulated separately to Minister (Revenue) for orders. (U.O. Note No. 55910-A/55-1, Revenue, dated 25th August 1955.)	The Committee felt that the matter had been delayed much too long.
74	84	Starred Question No. 1072, dated 4th March 1955, supplementary by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government will see that some arrangements are made for the proper distribution of water from the Malampuzha Reservoir to ryots who go without water.	Yes, Sir, Some blackmarketing in water is alleged and as soon as the report about it is received, I shall examine it and set things right.		
75	138	Starred Question No. 1168, dated 8th March 1955, by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government whether there is any rule to the effect that appeals to the Commercial Tax Officer should be written in English in order that they may be taken on file.	Yes. The question whether the rules should be amended so as to allow the appeal petitions and revision petition to be written in the regional language is under consideration of the Government.	The Government have already taken a decision that no amendment is necessary to the rule which requires that appeals against assessment to the Commercial Tax Officer should be written in English. (U.O. Note No. 59006-N/55-1, Revenue, dated 26th July 1955.)	In view of the answer of the Minister to Assurance No. 140 that "it will be done", the department may be requested to furnish the reasons which weighed with them in arriving at a contrary decision.
76	139	Starred Question No. 1168, dated 8th March 1955, supplementary by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government would immediately consider the advisability of revising the rules, on appeal petitions to Commercial Tax Officers.	I hope the matter will be examined and the necessary thing will be done. We are going to revise the rules in the matter.	Do.	
77	140	Starred Question No. 1168, dated 8th March 1955, supplementary by Sri K. Parthasarathy.	Asking whether the Government would recognize the right guaranteed by Articles 350 of the Constitution in the matter of appeals to Commercial Tax Officers.	Nothing stands in the way, only we have to make the necessary changes in the rules and it will be done.	Do.	
78	179	Starred Question No. 1229, dated 10th March 1955, supplementary by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking whether the Government have any proposal to abolish the hereditary system of appointment to the post of village officers, etc.	All these things will be taken into consideration under the wider scheme of reorganization of the Land Revenue system.	The matter is under consideration of the Government. (U.O. Note No. 59006-N/55, Revenue, dated 26th July 1955.)	The department may be requested to expedite their final decision and communicate the same.
79	180	Starred Question No. 1229, dated 10th March 1955, supplementary by Sri K. Parthasarathy.	Asking whether the attention of the Government has been drawn to the observations in the Subramanyam Committee that the institution of hereditary village officers may be repugnant to our Constitution,	The whole question is being considered.	Do.	Do.

REVENUE DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
80	215	Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.	Points raised by various Members.	I shall consider how such a kind of dried fish can be given exemption.	The matter is under consideration of the Government. (U.O. Note No. 62293-N/55—1, Revenue, dated 2nd August 1955.)	The department may be requested to expedite their final decision and communicate the same.
81	216	Do.	Do.	The simplification of forms, evasion of tax, inter-State transactions, compounding of tax and other things will be taken into consideration by the Government.	Do.	Do.
82	223	Starred Question No. 1293, dated 12th March 1955, supplementray by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking the Government as to the action taken on the representation from Malabar District Village Officers' Association received by the former Chief Minister.	I shall look into the matter.	No action was considered necessary on the assurance made by the Minister for Revenue in respect of the Supplementary Question No. 1293. (U.O. Note No. 64215-N/55-1, Revenue, dated 4th August 1955.)	The department may be requested to state the action taken on the memorandum.
83	247	Starred Question No. 1315, dated 15th March 1955, supplementary by Sri V. Balakrishnan.	Asking the Government as to the difficulty in introducing the counterfoil system of receipts for payment of land tax, etc., to ensure safety both the person who pays the money and to the Government who receive the same.	I shall examine the suggestion of the hon. Member and see whether we can try it in Pudukkottai first.	The Government have already under consideration the question of issuing printed receipts under the counterfoil system, for payment of land tax, etc. A report has been already called for from the Board of Revenue. It is awaited. (U.O. Note No. 64503 C/55-1, Revenue, dated 26th August 1955.)	It was brought to the notice of the Committee that a similar question was raised last week and a similar assurance has been given. The Committee wanted to be informed whether the delay was not unwarranted.
84	248	Starred Question No. 1315, dated 15th March 1955, supplementary by Sri M. Kalyanasundaram.	Asking whether the Government would issue uniform printed receipts in respect of payments of land taxes, etc.	There is no difficulty about that. As regards the other question, I shall have it examined.	A standard form in which receipts should be granted to pattadars for payments on account of land revenue has been prescribed in G.O. No. 43, Revenue, dated 5th January 1952. The Board of Revenue has since been asked to issue suitable instructions to all Collectors to the effect receipts in the form prescribed in the Government Order should be issued to each pattadar making payments of land revenue, and that failure to issue a receipt in any case would entail severe disciplinary action against the concerned Village Officer. (U.O. Note No. 64503 C/55-1, Revenue, dated 26th August 1955.)	The Committee felt that the question asked was about *supply of printed receipts by Government* to be issued by Village Officers. But the departmental answer referred to issue of receipt by Village Officers in the prescribed form. The department may therefore definitely state whether printed forms have been supplied to Village Officers.
85	249	Starred Question No. 1315, dated 15th March 1955, supplementary by Sri K. R. Viswanathan.	Asking whether the Government will see that the village officials acknowledge receipts of the amounts received by them and then put their signature underneath.	We shall try to mend them as far as possible.	Orders have been issued by the Government that receipt in the form prescribed in G.O. No. 43, Revenue, dated 5th January 1952, should be issued to each pattadar paying land revenue. (U.O. Note No. 55910-A/55-1, Revenue, dated 29th August 1955.)	
86	290	Starred Question No. 1441, dated 18th March 1955, supplementary by Sri N. K. Palanisamy.	Asking whether the Minister would call for a conference or appoint a committee in order to examine how single-point sales tax can be levied.	The report is being examined in the first instance, a conference of the officials will take place and later on, we shall consider what steps should be taken.	The question of levy of single point sales tax will be considered at a conference of officials and non-officials which is proposed to be held shortly. (U.O. Note No. 64813-N-1/55-1, Revenue, dated 16th August 1955.)	The department may be requested to state whether the conference was held and if so, what the results were.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				REVENUE	DEPARTMENT—*cont.*	
87	301	Starred Question No. 1466, dated 19th March 1955, supplementary by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking whether the Government would see that the Commercial Tax Officers pass the language tests in two languages, viz., Tamil and Malayalam.	The Government will look into it.	This item relates to the Madras Commercial Taxes Subordinate Service. The Government have examined the proposal and are convinced that as no difficulty has been felt in not prescribing Malayalam for the second class language tests for the Commercial Taxes Subordinate Service, there is no need to amend the Special Rules for the Madras Commercial Taxes Subordinate Service now for that purpose. (U.O. Note No. 35287-N/55-5, Revenue, dated 15th September 1955.)	The department may be requested to furnish details of furhter action taken in the matter during last three months.
88	341	Starred Question No. 1677, dated 23rd March 1955 by Sri M. Narayanan Nambiar.	Asking the Government as to the scheme adopted by them to rehabilitate those who were affected in the execution of Araniyar Project.	The proposals are under the consideration of the Collector. He will soon be inspecting the sites jointly with the concerned department heads so that the scheme may be finalized without undue delay.	The Collector's report is still awaited. (U.O. Note No. 70369-H/55-1, Revenue, dated 29th September 1955.)	The Committee felt that the question should have been tackled more expeditiously and wanted to record that they were not satisfied with the undue delay.
89	342	Starred Question No. 1677, dated 23rd July 1955, supplementary by Sri M Narayanan Kurup.	Asking whether the Government would allow the same concession as in the Lower Bhavani Project or at least confine the bidding of the trees to the persons affected by ths acquisition due toi the execution of Araniyar Project.	The question of giving the trees at concessional rates is also being considered.	The Collector's final report is still awaited in the matter. (U.O. Note No. 70369/H/55-1, Revenue, dated 29th September 1955.)	The department may be requested to furnish reasons for the undue delay in implementing the assurance.
90	378	Starred Question No. 1611, dated 24th March 1955, by Sri S. Ramalingam.	Asking whether the Government had received a copy of the resolutions passed by the Board of Directors of the Tiruchirappalli-Srirangam Co-operative Central Milk Supply Union, Limited, to the effect that milk be exempted from the levy of sales tax.	Yes. The Government are separately examining the question of exempting milk from levy of sales tax in the case of Co-operative Milk Supply Unions.	It has been decided that no further concessions need be given in the case of Co-operative Milk Supplies Union with regard to exemption to sales tax. (U.O. Note No. 78194-N/55-1, Revenue, dated 24th October 1955.)	The Committee felt that the answer of the department was not quite clear as they could not understand the other concessions which weighed with the Government in not granting this 'further' concession. The department may clarify.
91	417	A Starred Question No. 1721, dated 30th March 1955, by Sri K. C. Gopalan Unni.	Asking whether the Government have examined the proposals for improving the conditions of Adivasis of Attappady, Malabar, contained in the memorandum submitted to the Minister for Agriculture by the Advasi Kisan Sangham.	A copy of the memorandum was forwarded to Sri W. R. S. Sathianathan, Member, Board of Revenue, for submitting a detailed report to Government after making personal enquiries. His report is awaited.	The report received from Sri W. R. S. Sathianathan, I.C.S., on the various requests made by the Adivasis of Attappady Valley is under examination in this department, Agriculture Department and Public Works Department. (U.O. Note No. 76240-L/55-1, Revenue, dated 10th September 1955.)	The department may be requested to expedite action in the matter.

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
			HEALTH, EDUCATION AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT.			
92	13	Starred Question No. 953, dated 28th February 1955, by Sri K. R. Viswanathan.	Asking to state the result of further enquiries (with reference to answer, dated 12th August 1954, for question No. 1316) made in the complaint, dated 8th January 1954 against the President, Panchayat Board, Perambalur, Perambalur taluk.	The Regional Inspector is taking necessary steps for surcharging the President for irregular items of expenditure incurred by him.	The Inspector of Municipal Councils and Local Boards is being consulted in the matter separately. (U.O. Note No. 60558-H.V./55-1, Health, dated 21st September 1955.)	The department may be requested to communicate the final result and also the reasons for the delay.
93	15	Starred Question No. 959, dated 28th February 1955, supplementary by Sri S. Ramalingam.	Asking the Government whether they would come forward to remove the discrimination between the students studying in III Form and E.S.L.C.	The question whether we should have two or three systems of examination at the VIII standard is under the consideration of the Government.	The question of instituting a common examination for the VIII Standard and the III Form students is under consideration. The remarks of the Commissioner for Government Examinations are awaited in the matter. (U.O. Note No. 60558-H.V/55-1, Health, dated 21st September 1955.)	The department may be requested to expedite the final reply in the matter.
94	26	Starred Question No. 973, dated 28th February 1955, supplementary by Dr. K. B. Menon.	Asking whether the Government would consider the question of execution of the scheme for the extension of Ponnani Hospital sanctioned 4 or 5 years ago, and which was held up.	It will be considered, Sir ..	The Director of Medical Services will be submitting to the Government proposals for the construction of an additional ward in the Government Hospital, Ponnani, in time for consideration in connexion with the Budget for 1956–57. The proposals will be considered then. (U.O. Note No. 48608-H-5/55-2, Health, dated 20th June 1955.)	The department may be requested to report the final action taken by them in the matter, and whether provision has been made in the Budget for 1956–57.
95	50	Starred Question No. 1012, dated 2nd March 1955, supplementary by Sri M. Kalyanasundaram.	Asking whether Government would extend the system of payment of salaries to the teachers of aided elementary schools by money order adopted in Malabar district to other districts also.	The whole question of payment of salaries is under consideration by the Elementary Education Commitee. After their report, I shall take a decision.	No action can be taken on this assurance till the Elementary Education Committee's report is received. (U.O. Note No. 60558-H.V./55-1, Health, Education and Local Administration, dated 21st September 1955.)	The department may be requested to communicate the action taken after September 1955 when the Departmental reply was given and also the final decision in the matter.
96	51	Starred Question No. 1012, dated 2nd March 1955, supplementary by Dr. K. B. Menon.	Asking the Government whether it is possible to make arrangements though the Post Offices for payment of salaries to teachers, without sending money orders, through Savings Bank accounts.	I should have it examined whether it is possible.	The Director of Public Instruction is being addressed in the matter. (U.O. Note No. 60558-H.V/55-1, Health, Education and Local Administration, dated 21st September 1955.)	The department may be requested to communicate their final decision in the matter.
97	52	Starred Question No. 1012, dated 2nd March 1955, supplementary by Sri V. Balakrishnan.	Asking whether the Government have any delay-proof perfect system in the matter of payment of salaries to teachers.	The question is under the consideration of the Government and I am hoping that the Committee which has been appointed to go into the elementary education system will also make some representations in this behalf and after that we will take up a final decision.	Action can be taken only after the report of the Elementary Education Committee is received. (U.O. Note No. 60558-H.V/55-1, Health, Education and Local Administration, dated 21st September 1955.)	Do.

HEALTH, EDUCATION AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
98	72	Starred Question No. 1056, dated 3rd March 1955, supplementary by Sri V. R. Krishna Ayyar.	Asking whether the Government have under their consideration the question of stabilizing the existing college at Tellicherry and the idea of starting a building programme for this college.	Sir, this is always under the consideration of the Government.	The building scheme of the Government Brennen College will be taken up for consideration as a Part II Scheme for 1956-57. (U.O. Note No. 66026-H.V/55-2, Health, Education and Local Administration, dated 16th August 1955.)	The department may be requested to communicate their final decision in the matter.
99	88	Starred question No. 1074, dated 4th March 1955, supplementary by Sri R. Arumugam.	Asking whether the Government will lay down that in future permission to start high schools will be granted only if they possess cultivable lands.	The question of reorganization of secondary education is also under the consideration of the Government. We hope to take a decision in the matter soon during the course of the year.	The report of the Secondary Education Commission is awaited. No immediate action is called for with reference to the statement of the Minister for Finance and Education on the floor of the Legislative Assembly. (U.O. Note No. 72868-A/E-3/55-1, Education, dated 27th August 1955.)	The decision of the Government on the main question, viz., the grant of permission for starting high schools only if they possess cultivable lands, may be communicated.
100	108	Starred Question No. 1096, dated 4th March 1955, supplementary by Sri S. T. Ananta Pai.	Asking whether the Government would constitute a committee immediately to go into the question of deficits of local bodies and take steps to cover the deficits, as they cannot carry on with a deficit like the State or the Central Government.	There is no need for constituting a committee, as the Government are considering how best the district boards could be helped.	It has been decided to distribute in the current year a grant of Rs. 25 lakhs to district boards, Rs. 10 lakhs in aid of general resources and Rs. 15 lakhs for village road and bridge works included in the Five-Year Plan. (U.O. Note No. 66026-H-55-1, Health, dated 29th July 1955.)	The Department may be requested to state— (i) the extent of deficit ; (ii) how for the provision of Rs. 25 lakhs would cover it ; and (iii) how the Government proposed to solve this problem of deficit.
101	109	Starred question No. 1098, dated 4th March 1955, by Sri M. Venugopala Gounder.	Asking whether the South Arcot District Board submitted to the Government in 1953, a list of places in the district where rural dispensaries might be opened, and, if so, the action taken thereon.	In 1954, the Special Officer District Board, South Arcot, forwarded proposals for new Government subsidies for Rural Medical Practitioners and maternity assistants. These proposals are under consideration.	The matter is still under consideration. (U.O. Note No. 66026-H-5/55-3, Health, dated 3rd October 1955.)	The department may be requested to expedite their final report.
102	110	Starred Question No. 1100, dated 5th March 1955, supplementary by Sri V. R. Nagarajan.	Asking where the new primary health centres are proposed to be opened during 1955–56.	The matter is under consideration.	The matter is still under consideration. (U.O. Note No. 66026-H-5/55-3, Health, dated 3rd October 1955.)	Do.
103	114	Starred Question No. 1110, dated 5th March 1955, supplementary by Dr. K. B. Menon.	Asking whether the Government would see that the islanders of Laccadive Islands are rescued from the undemocratic and dictatorial system of Government that has been set up there under an old regulation and set up a Government on modern standards.	It will be examined	The matter is being examined separately in Industries, Labour and Co-operation Department. (U.O. Note No. 66026-H-5/55-1, Health, dated 29th July 1955.)	The department may be requested to expedite the matter and communicate their final decision.

HEALTH, EDUCATION AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
104	118	Starred Question No. 1118, dated 5th March 1955, supplementary by Sri K. V. Ramaswamy.	Asking the Government as to whether they had any proposal under consideration to open a school for children who were mentally defective; and, if so, when and where.	Steps will be taken to open a school for mentally defective children after teachers who are specially qualified to impart instruction to pupils in such a school become available.	Two teachers were deputed for training in the Diploma course for teachers for the mentally defective children conducted by the Society for the Care, Treatment and Training of Children in need for special care, Bombay, for a period of two years. These teachers would have completed the course by now. The question of appointment of a Principal for the institution is still under consideration. The Government of India have reported that the services of an overseas scholar, Miss N. M. De, would be available for utilization by this Government. The matter is under correspondence with the Director of Public Instruction. Steps will be taken in due course, for the opening of the school, as soon as the details regarding the staff are settled. (U.O. Note No. 73727-E-3/55-1, Education, dated 1st August 1955.)	The department may be requested to expedite their final report.
105	121	Starred Question No. 1127, dated 5th March 1955, supplementary by Sri M. P. Subramaniam.	Asking whether the Government had received any representation from Mayuram Municipality for the grant of a loan to provide additional accommodation for the Municipal High school, and, if so, the action taken thereon.	The question of sanctioning a loan for the construction of a building for the Municipal High School Mayuram, will be considered after the plans and estimates are approved by the Director of Public Instruction.	Application from local bodies for grants and loans towards the construction of buildings for secondary schools are considered in connexion with the Part II budget of each year and the schemes are taken into consideration only if the plans and estimate relating to them have been approved by the Director. While forwarding the loan application of the Municipal Council, Mayuram, in October 1954, the Director reported that the plans and estimates relating to the scheme for the construction of a building for the Municipal High School, Mayuram, were under scrutiny by the C.A. to Government. The Municipal Council was, therefore, informed that its application could not be considered in connexion with the budget for 1955–56. The plans and estimates relating to the building scheme would have been approved by now. In that case, the Director will, no doubt, recommend the scheme for consideration in connexion with the budget for 1956–57. On receipt of the Director's recommendation, the request of the Municipal Council will be considered as a Part II Scheme for 1956–57. (U.O. Note No. 73726-E-3/55-1, Education, dated 4th August 1955.)	The department may be requested to expedite their final decision.
106	177	Starred Question No. 1225, dated 10th March 1955, supplementary by Sri D. Krishnamoorthi Gounder.	Asking whether the Government will take steps to admit Tamil students who were studying in Anantapur College in our State Colleges in the next academic year.	We are taking steps to get them transferred to Guindy and Coimbatore and our University has been approached in this regard.	The University is not in favour of the transfer of students to Madras Colleges and it is proposed in this connexion to award the Madras University degree to these students after the completion of the courses. The University's view on the point is awaited. (U.O. Note No. 68698-H.V./55-2, Health, Education and Local Administration, dated 8th September 1955.)	The department may be requested to expedite their final decision in the matter.

HEALTH, EDUCATION AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
107	182	Starred Question No. 1231, dated 10th March 1955, supplementary by Dr. K. B. Menon.	Asking whether the Government will consider sending students on scholarships to other parts of India or, if necessary, to foreign countries for such training. (Training in the management of school for defective children.)	We have already deputed two teachers for training and as soon as they come back that school will be started.	Presumably the reference is to the opening of a school for *mentally defective children* in the State. The two teachers who were deputed for training for a period of two years would have completed the course by now. The question of appointment of a Principal for the institution is still under consideration. The Government of India have reported that the services of an overseas scholar, Miss Nirmala Mary Theresa De, would be available for utilization by this Government. The matter is under correspondence with the Director of Public Instruction. Steps will be taken in due course for the opening of the school as soon as the details regarding the staff are settled. (U.O. No. 70809-E-3/55-1, Education, dated 21st July 1955.)	The department may be requested to state whether they have since settled the details regarding the staff and when the school would be opened.
108	244	Voting on Demands for Grants for the year 1955–56. and Demand XV—Education on 14th March 1955.	Points raised by several members.	I am sure that hereafter the elementary school teachers will not think that they have been completely neglected and when the recommendations of the Elementary Education Committee are made available, the Government will consider what further steps should be taken for the purpose of improving the status of the Elementary School teachers.	Action can be taken on this assurance only after the Elementary Education Committee's report is received. (U.O. Note No. 71992-HV/55-1, Health, Education and Local Administration, dated 13th October 1955.)	The department may be requested to expedite their final decision in the matter.
109	279	Starred Question No. 1408, dated 17th March 1955, supplementary by Sri A. K. Subbiah.	Asking whether the Government will come forward to dig at least one well in each village during this year.	The question of drawing up a separate programme for sinking wells for Harijans is also under consideration.	The question is still under consideration. (U.O. Note No. 76156-HV/55-2, Health, Education and Local Administration, dated 25th August 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
110	286	Starred Question No. 1422, dated 17th March 1955, supplementary by Sri N. K. Palanisamy.	Asking whether the Government will issue necessary orders to the Corporation of Madras for the free admission of visitors to the Zoo.	We will examine that also ..	In Memorandum No. 7058/55-11-1, dated 20th July 1955, the remarks of the Corporation on the suggestion made on the floor of the Legislative Assembly have been called for. (U.O. Note No. 76150-HV/55-2, Health, Education and Local Administration, dated 25th August 1955.)	Do.
111	287	Starred Question No. 1422, dated 17th March 1955, supplementary by Sri S. Daivasigamoney.	Asking whether the Government will take steps to abolish the system of leasing out the right of admission to the Zoo to a private contractor.	We will examine the whole issue.	A reply is awaited. (U.O. Note No. 76156-HV/55-2, Health, Education and Local Administration, dated 25th August 1955.)	Do.

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.	Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				HEALTH, EDUCATION AND LOCAL	ADMINISTRATION DEPARTMENT—*cont.*	
112	314	Voting on Demands for Grants for the year 1955-56 and Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid on 19th March 1955.	Points raised by various members.	The Government will bring in shortly legislation to implement the above proposals as well as such of the proposals in the Rathinasabapathy Committee Report as are acceptable.	The decision of Government on one of the recommendations of the Rathnasabapathy Mudaliar Committee is that the post of Commissioner of Municipalities should be retained. This has been implemented by the Madras District Municipalities (Second Amendment) Act, 1955, that was recently passed by the Legislature. Decisions on the remaining points in the Rathnasabapathy Mudaliar Committee's Report will soon be taken after which necessary action to implement them will be undertaken. (U.O. Note No. 96486/55-1 L-7, L.A., dated 21st October 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
113	317	Voting on Demands for Grant for year 1955-56—Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid, dated 19th March 1955.	Points raised by various members.	The appointment of village doctors will be considered.	The question of making the service conditions of medical officers under local bodies more attractive is under the consideration of the Government. (U.O. Note No. 109332-A.H.-5/55-1, Health, dated 8th November 1955.)	The department may be requested to state how the service conditions of village doctors were made more attractive and how it was a reply to the main assurance.
114	346	Starred Question No. 1562, dated 23rd March 1955, supplementary by Dr. K. B. Menon.	Asking whether the Government would see that the high school libraries are made circulating libraries for the benefit of the villages to which the high schools cater.	That is under the consideration of Government.	The Report of Secondary Education Commission appointed by this Government to advise them as to how best the recommendations could be implemented is under consideration. (U.O. Note No. 98648-E-3/55-1, Health, Education and Local Administration, dated 22nd December 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
115	376	Starred Question No. 1607, dated 24th March 1955, by Sri T. C. Narayanan Nambiar (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar).	Asking whether the Government had any proposal to instal a mobile medical unit, with Tellicherry Government Hospital as the base.	The matter is under consideration.	Orders have since been issued for the starting of mobile medical units based on the following taluk headquarters institutions :—(1) Government Hospital, Trivallur (Chingleput), (2) Government Hospital, Puttur (South Kanara); (3) Local Fund Hospital, Hosur (Salem); (4) Local Fund Dispensary, Jayamkondasholapuram (Tiruchirappalli); (5) Government Hospital, Sankarankoil (Tirunelveli). (U.O. Note No. 79611-HV/55-1, Health, dated 10th October 1955.)	The department may be requested to state whether a mobile medical unit had been installed in the Tellicherry Government Hospital.
116	416A	Motion under Rule 40—inadequate water-supply in the Tindivanam Municipal area, dated 29th March 1955.	Points raised by various members.	The first stage of the scheme will be got completed by this summer ,and simultaneously measures will be taken to proceed with the full scheme without loss of time.	The first stage of the scheme has been practically completed. The plans and estimates for the outline proposals of the scheme have been prepared based on the results of the yield test and they are under examination by the Chief Engineer, Public Works Department (General). (U.O. Note No. 94770-H-6/55-4, Health, Education and Local Administration, dated 15th December 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.

HEALTH, EDUCATION AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
117	424A	Starred Question No. 1667, dated 30th March 1955, supplementary by Sri P. G. Manickam.	Asking whether the Minister will himself directly scrutinize the applications of Harijans for employment and do justice to them.	Vacancies are reserved for Harijans. Government will take steps to appoint Harijans to fill up these vacancies.	Minister (Local Administration) made the following assurances :— (1) that steps would be taken to appoint Harijans in the posts reserved for them; (2) that appointments to the posts would be taken up shortly ; and (3) that the Government would consider the question of bearing at least a portion of the expenditure involved in the scheme of appointing common clerk *cum*-bill-collectors for groups of panchayats. It may be stated in regard to item (1) above that orders have since been issued asking the Inspector of Municipal Councils and Local Boards to give due preference to the members of the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes, so far as qualified and suitable candidates from those communities are available. As regards item (2) above, the Inspector has already taken action in regard to recruitment to six districts and a report has been called for about the number of candidates from the communities referred to in item (1) above, who have been selected so far. A further report will be sent to the Legislature Secretariat on receipt of his reply. In regard to item (3) above, it may be stated that the appointments of clerk-*cum*-bill collectors to groups of panchayats are intended to facilitate the collection of taxes and maintenance of registers and accounts and the relief of unemployment referred by Sri M. Narayana Kurup, in his supplementary question, is only incidental. As the staff will be employed only in the interests of panchayats, there is no question of Government bearing any share of the cost of the staff. The cost of the staff employed for groups of panchayats will be recovered from the panchayats comprised in the group. (U.O. Note No. 20272/55-2 L.-7, L.A., dated 1st September 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
118	426A	Starred Question No. 1667, dated 30th March 1955, supplementary by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government will bear at least a portion of the expenditure involved in the appointment of additional staff for panchayats.	We will consider all that. ..		
119	431A	Starred Question No. 1740, dated 31st March 1955, by Sri C. Kunhirama Kurup.	Asking the Government as to the reply given by the Government, to the representation made by Kozhikode Municipality to give financial aid to start a begger home at Kozhikode.	On receipt of the Councils reply after obtaining a resolution of the Rotary Club agreeing to provide the requirements of the home at its own cost without seeking Government aid, the question of permitting the municipal council to pay a contribution to the club will be considered.	The Commissioner, Kozhikode Municipality, has not yet submitted his final reply. He has promised to do so on receipt of the report called for by him from the authorities of the Rotary Club. On receipt of the Commissioner's reply necessary action will be taken and the action taken will be communicated to the Assembly Secretariat. (U.O. No. 96499-L-3/55-1, L.A., dated 21st October 1955.)	

Serial number. (1)	Assurance number. (2)	Date and reference. (3)	Subject. (4)	Promise made. (5)	When and how fulfilled. (6)	Remarks. (7)
				PUBLIC WORKS	DEPARTMENT—*cont.*	
127	194	Demand XXXIV—Capital Outlay on Irrigation on 10th March 1955.	Points raised by Members.	The Rajah Saheb has been telling me about the waters from Coorg Basin which would be diverted into the Cauvery so that the waters may reach Tirunelveli. I may give the assurance on the floor of the House that if that scheme is worthwhile as it is claimed to be, we will certainly try to implement it and we will try to induce the Planning Commission also to help us in the matter.	With reference to the proposal of Superintending Engineer (Food Production) on the same subject a report was called for from the Chief Engineer (Irrigation) regarding the proposal for diverting waters of the Barepole river in Coorg into the Cauvery. The Chief Engineer's report showed this to be not feasible in view of the many difficulties involved in undertaking it. The Chief Engineer also stated that the inconveniences due to the scheme weighed more than the benefits. Lately, however, in view of the reported decision of the Planning Commission to proceed with the Coorg Project, the details of the project are being obtained so as to examine the question of utilizing the waters after power generation for irrigation in this State. The final report from the Chief Engineer (Irrigation) is awaited. (U.O. Note No. 4458-X-B-55-2, P.W., dated 3rd January 1956.)	The department may be requested to expedite their final replies in the matter.
128	195	Do.	Do.	About the stationing of an Executive Engineer, I shall see that he is stationed at Bhavanisagar instead of Erode.	Do.	
129	196	Do.	Do.	I say even now that question (of the appointment of a committee) can be considered and I shall have it examined.	Do.	
130	197	Do.	Do.	I assure that the suggestion with regard to the diversion of the waters of the Coorg will be examined and investigated as early a date as possible.	Do.	
131	201	Starred Question No. 1262, dated 11th March 1955, supplementary by Sri V. Arumugam.	Asking the Government whether the supply of electricity would be extended to Srivaikuntam, Karmakulam, etc., and if so, when.	There is a no move now. We will look into it afterwards.	The Chief Operation Engineer (South) has been consulted in the matter and his report is awaited. (U.O. Note No. 62034-B/55-2, P.W., dated 31st August 1955.)	Do.
132	205	Starred Question No. 1267, dated 11th March 1955, by Sri A. Ratnam.	Asking the Government as to why the Transport Department was being kept as a temporary Department.	As soon as (such) service rules are finalized, the question of making the department will be taken up.	Draft service rules are still awaited from the Director of Government Transport and he is being reminded regularly to expedite the submission of the draft rules. As soon as rules are finalized in consultation with the Departments of the Secretariat, necessary action will be taken regarding the question of making the Transport Department (Nationalization Branch) permanent. (U.O. Note No. 4458-X-B/55-2, P.W., dated 3rd January 1956.)	Do.
133	230	Starred Question No. 1308, dated 12th March 1955, by Sri K. Uppi (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib).	Asking whether electric supply had been extended to Manjeri, the head-quarters of the Ernad taluk.	A scheme for extension of supply of electricity to Manjeri and other neighbouring villages is under the consideration of the Government.	The scheme is till under consideration of the Government. (U.O. Note No. 62034-B/55-2 P.W., dated 31st August 1955.)	Do.

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
				PUBLIC WORKS	DEPARTMENT—*cont.*	
134	268	Discussion on Demand XXVII—Electricity and Demand XXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes on the 16th March 1955.	Points raised by various Members.	Whatever it is I would like to say that the Government will come to a decision which will be accepted by all.	The requests in the memorandum were discussed with the Chief Engineer (Electricity) and Chief Operation Engineer (North) at a conference on 8th September 1955 by Minister (Works). Certain preliminary decisions were reached. Finance Department have not agreed to the decisions on financial grounds. The case is being pressed in circulation. The connected file is in circulation. (U.O. Note No. 4458-X-B/55-2, P.W., dated 3rd January 1956.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
135	367	Discussion on Demand XXIV—Civil Works—Works and Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant on 23rd March 1955.	Do.	I shall certainly call for an inspection to be made. I shall certainly cause an investigation to be made and try to restore, if not add anything more.	The Chief Engineer, P.W.D. (General) and the Chief Engineer (Irrigation) have been addressed in the matter and their replies are awaited. (U.O. Note No. 4458-X-B/55-2, P.W., dated 3rd January 1956.)	Do.
136	368	Discussion on Demand XXIV—Civil Works—Works and Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant on 23rd March 1955.	Points raised by Members.	I shall have it looked into and shall have it examined.	The policy of Government relating to levy of tolls on roads other than National Highways is that tolls shall be levied on bridge works costing over Rs. 5 lakhs and for formation of ghat roads and for provision of improved surfacing to ghat roads which were commenced from and after 1st April 1946. The levy of tolls referred to will be temporary until the cost of construction is recouped. According to the policy the Government have ordered that tolls should be levied in respect of the decked Railway bridge at Baliapatnam with effect from 1st April 1952. One of the conditions stipulated by the Railway Administration and agreed to by this Government for use of the Railway bridge for public traffic is that it should be used only during day time and up to 9 p.m. in the night. On a representation from this Government the Railway Administration have since agreed to keep open the bridge for public traffic all the 24 hours of the day provided adequate lighting arrangement is made on the bridge. The Government of India have now been addressed to give a grant of Rs. 13,000 for providing additional lights as the bridge is situated on West Coast Road for improving which they have agreed to meet the entire expenditure on and from 1st April 1955. Their reply is awaited. (U.O. Note No. 4458-XB/55-2, P.W., dated 3rd January 1956.)	The committee treated the second part of the reply as pending and desires the department to expedite the final reply.
137	413	Starred Question No. 1685, dated 29th March 1955, supplementary by Sri T. C. Narayana Nambiar.	Asking whether the Government would consider the feasibility of giving the contracts to workers' societies.	I shall have this impressed on the Engineers and see that they are encouraged.	Chief Engineer is consulted. Replies from Chief Edgineer (Electricity), Chief Engineer (Irrigation) and Chief Engineer, P.W.D. (General), have been received. The reply from the Chied Engineer (Highways) is awaited. He was last reminded on 26th October 1955. (U.O. Note No. 4294-X B/55-1, P.W., dated 28th November 1955.)	The department may be requested to expedite their final reyly in the matter.

[5th April 1956

5th April 1956]

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.	Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				AGRICULTURE	DEPARTMENT—*cont.*	
144	151	Budget discussion—Demand IV—Forests, dated 8th March 1955.	Points raised by various members.	The Government are examining the points raised by the Member, who moved the cut motion on the Nilambur forests.	The question of purchasing the Nilambur Kovilagam forests was discussed at a meeting of Chief Minister, Minister for Finance and Education, Minister for Agriculture and Minister for Revenue on 11th June 1955. It was decided to await the State Reorganization Committee's report before proceeding in the matter. It was also considered then that the constitutional amendments would by that time have been ratified by States and that it would be possible to take over the management without liability of compensation. The question of enacting Legislation to acquire the private forests in Malabar and South Kanara is under consideration of Revenue Department. (U.O. Note No. 77472-A-1/55-1, Agriculture, dated 13th September 1955.)	The department may be requested to state what further action has been taken regarding the acquisition of private forests.
145	152	Do.	Do.	The question of amending these rules is engaging the active consideration of the Government.	In connexion with certain representations received by the Government against the delay caused to the public in transporting fuel, etc., from private lands in some districts due to the operating of Timber Transit Rules, the Chief Conservator of Forests has suggested that the Range Officers may be authorized to issue form II permits or to affix the seal of the Range Officer on permits printed by private persons to ease the situation caused by the introduction of Timber Transit Rules. As it was not clear how the proposal of the Chief Conservator of Forests will solve the problem in actual practice, the matter has been referred back to the Chief Conservator of Forests.	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
146	155	Starred Question No. 1190, dated 9th March 1955, by Sri M. Narayanan Nambiar.	Asking whether the Union Government had instructed this Government not to issue licences for new rice mills and, if so, whether this Government had issued any licences for new mills after the receipt of the instruction.	I find that that Committee will submit its report within one or two months. After the receipt of the report, this Government will take up the question of banning at least new rice mills.	Minister for Agriculture and Minister for Health discussed with the Members of the Rice Milling Committee on 15th March 1955, the various problems connected with the milling of rice. The Committee has been told that it may not be desirable to issue licences to new rice mills and that this might be banned in the interest of the hand-pounding industry. The Government are awaiting the decision of the Government of India regarding the implementation of the Committee's recommendation. It is not possible to close down all the existing rice mills in this State. The Government in the Industries, Labour and Co-operation Department are separately considering the question of undertaking legislation to ban the installation of new rice mills and the expansion of the existing rice mills. (U.O. Note No. 69746-A-I/55-1, Agriculture, dated 12th August 1955.)	The department may be requested to state at what stage the contemplated Madras legislation to ban the installation of new rice mills and the expansion of the existing rice mills stands.
147	156	Starred Question No. 1190, dated 9th March 1955, supplementary by Sri S. S. Kolkebail.	Asking whether the Government would stop issuing of licences for new mills and also cancel all the existing licences in view of the great nutritional value of hand-pounded rice.	The Government will take up the question as soon as the report of the Committee constituted by the Government of India is received.		
148	157	Starred Question No. 1190, dated 9th March 1955, supplementary by Sri K. Vinayakam.	Asking whether the Government intended suggesting to the Rice Mill Committee to ban the issue of licences for new mills or to encourage hand pounded rice.	I propose to discuss with the members of the Committee various aspects of this question.		

AGRICULTURE DEPARTMENT—*cont.*

Serial number. (1)	*Assurance number.* (2)	*Date and reference.* (3)	*Subject.* (4)	*Promise made.* (5)	*When and how fulfilled.* (6)	*Remarks.* (7)
149	158	Starred Question No. 1190, dated 9th March 1955, supplementary by Sri S. Swayamprakasam.	Asking whether the Government would make necessary arrangement for making available to the people adequate quantity of hand-pounded rice before considering the stoppage of licences for rice mills.	We have to examine all these things before we take a final decision.	The request is under consideration in Industries, Labour and Co-operation Department. (U.O. Note No. 69746-A-1/55-1, Agriculture, dated 12th August 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
150	164	Starred Question No. 1193, dated 9th March 1955 supplementary by Sri M. P. Periaswamy.	Asking whether the Government would see that explosives were not used while fishing in the Cauvery.	The matter will be considered.	The matter is under consideration in consultation with the Director of Industries and Commerce. The Director's reply is awaited. (U.O. Note No. 69746-A-1/55, Agriculture, dated 12th August 1955.)	Do.
151	175	Starred Question No. 1223, dated 10th March 1955, supplementary by Sri M. Kalyanasundaram.	Asking whether the Government would examine and take necessary steps regarding the propaganda made in other provinces about alleged inferior quality of sago rice produced in our State.	The matter had been referred to the Food Research Institute for examination and certain conclusions were awaited.	At the instance of the Central Food Technological Research Institute, Mysore, action had already been taken to counteract the propaganda made in other States that the quality of sago manufactured in this State is inferior, by addressing the Government of India to publish the "report on the position of the sago industry in Salem district" prepared by the Central Food Technological Research Institute wherein it is stated that the Sago produced is in no way inferior to those produced in other countries. The Government of India have also been asked to constitute a Committee to examine whether the sago produced in this State is different from that produced in other countries. (U.O. Note No. 71709-D-III/55-1, Agriculture, dated 21st September 1955.)	The department may be requested to state whether the Government of India had constituted a Committee as requested by the Madras Government.
152	252	Starred Question No. 1350, dated 15th March 1955, supplementary by Sri M. Jagannathan.	Asking whether the Government would consider the desirability of starting some more poultry units in South Arcot district.	Government will certainly see how they could extend this poultry development work.	As the Government have been taking every possible step towards the improvement of poultry development wherever possible, it was not considered necessary to take any specific action in the matter. (U.O. Note No. 73627-A-1/55-1, Agriculture, dated 26th August 1955.)	The department may be requested to send a specific reply to the question.
153	262	Starred Question No. 1373, dated 16th March 1955, by Sri T. C. Narayanan Nambiar.	Asking the Government as to the steps taken by them on loss of one body block of Wisconsin Engine (oil engine) from the Government stores at Saidapet.	A report to the Police has been sent for investigation and further enquiries are being held by the Director of Agriculture.	Final reply from the Director of Agriculture is still awaited. (U.O. Note No. 19576-F.P.-III-A/55, Agriculture, dated 7th December 1955.)	The department may be requested to expedite their final reply in the matter.
154	278	Starred Question No. 1402, dated 17th March 1955, supplementary by Sri P. Selvaraj.	Asking whether the seed roots of the seedlings were treated with anti-pest drug to prevent the stemborer diseases.	That aspect is also being looked into.	The Director of Agriculture is being consulted in the matter and his reply is awaited. (U.O. Note No. 77472-A-1/55-1, Agriculture, dated 13th September 1955.)	Do.
155	377	Starred Question No. 1610, dated 24th March 1955, by Sri V. Gopala Gounder.	Asking the Government as to the action so far taken on the petition (dated 19th January 1955) received from the owners of casuarina plantations in Markanam village, South Arcot district.	The matter is under consideration in consultation with the Chief Conservator of Forests.	The report of the Chief Conservator of Forests has been received and it is under consideration. (U.O. Note No. 109120-A-1/55-1, Agriculture, dated 28th December 1955.)	Do.
156	383	Starred Question No. 1617, dated 26th March 1955, supplementary by Sri K. C. Gopalan Unni.	Asking whether the Government had any idea of taking up the planting of balsa trees.	We are examining that question.	The report of the Chief Conservator is awaited. (U.O. Note No. 109120-A-1/55-1, Agriculture, dated 28th December 1955.)	Do.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 6th April 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Dysentery in villages in Kasargod taluk

* *Short Notice Question* 61—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) what steps the Government have taken to arrest the spread of the epidemic dysentery in the villages of Maloth; Kinanoor II and West Eleri in Kasargod taluk, South Kanara ; and

(*b*) how many persons have died so far?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) On receipt of a report of the prevalence of dysentery in the villages of Maloth, Kinanoor II and West Eleri in Kasargod taluk the District Health Officer proceeded immediately to the area with sufficient stock of Sulphaguanidine tablets, bleaching powder and Cresol. Seven Sanitary Inspectors have been posted for duty in the three villages. Three sub-units from the Malaria Scheme have also been posted. As the villages are large hilly areas with sparse population, the staff are stationed in the respective villages to visit all houses and take prompt action. Chlorination of water sources, disinfection and proper disposal of infected matter, D.D.T. spraying and treatment of cases by Sulphaguanidine tablets are being done. The District Medical Officer also visited the areas. One of the Assistant Directors of Public Health inspected the areas on 30th March 1956. Distribution of milk and multivitamin tablets has also been arranged.

(*b*) 28 deaths due to dysentery have occurred up to 31st March 1956.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : When was the first report received by the Health Officer and when did he visit the place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The report was received by the Health Inspector on 16th March 1956.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Since the epidemic is serious and widespread as the mortality rate indicates, will the Government be pleased to undertake some relief work by way of distributing rice and cereals to the poor people and milk powder to school children?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The matter will be considered

[6th April 1956

Headquarters Hospital, Cuddalore

* *Short Notice Question* 62—Sri K. ARANGANATHAN (on behalf of Sri V. R. Nagarajan): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether there is a large deficiency of bed-strength in the Headquarters Hospital at Cuddalore; and

(*b*) if so, what steps the Government propose or have taken to relieve the shortage in the current year?

The Hon. Sri A. B. SHETTY: (*a*) Yes, there is need for increase of bed-strength.

(*b*) It is proposed to have an additional ward put up for accommodating 100 patients.

Sri K. ARANGANATHAN: For the past two or three years the Government are stating that necessary steps would be taken to put up an additional ward with 100 beds in the Headquarters Hospital at Cuddalore. So far nothing has been done in spite of the matter being brought to the notice of the Government several times. May I know at what stage the present consideration of the Government is and when the construction of the ward will be taken up?

The Hon. Sri A. B. SHETTY: Government propose to have the foundation-stone laying function on the 29th of this month.

Sri K. ARANGANATHAN: I thank the Hon. Minister for having taken so much interest to come forward with the decision to lay the foundation-stone. In this connexion, may I know from him who is going to lay the foundation-stone?

The Hon. Sri A. B. SHETTY: The Chief Minister.

Boundary of Shencottah taluk

* *Short Notice Question* 63—Sri N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any information about the submission of a report by the survey party, deputed by the Central Government to demarcate the boundary of the portions of Shencottah taluk between the future Madras and Kerala States during February 1956;

(*b*) if so, whether they have received a copy of the report from the Centre; and

(*c*) if so, the details thereof?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: (*a*) & (*b*) In order to demarcate the boundary between the portion of Shencottah taluk to be retained in the Kerala State and that to be added to the Madras State with reference to the decision of the Government of India

6th April 1956]

on the recommendations of the States Reorganization Commission, the Travancore-Cochin Government with the concurrence of the Government of India have already conducted a survey. A copy of the map showing the demarcation so made has been sent to this Government by the Travancore-Cochin State recently. This Government are deputing a party of three officials to check up the said demarcation;

(*c*) Details can be made available only after the results of the survey are finalised.

Sri N. K. PALANISAMY: Before demarcating the boundary, was our Government consulted by the Travancore-Cochin Government and the Union Government and did this Government not ask to demarcate?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: It is only a demarcation of the Travancore-Cochin Government subject to verification by us. We are sending a party to verify whether the demarcation has been done correctly. Therefore there is no question of any error creeping into it without our knowledge. 9-40 a.m.

Sri K. VINAYAKAM: As the representatives of the Madras State were not there when the actual demarcation was carried on, are the Government of Madras satisfied from the plans that have been sent to them that the demarcation has been done properly and in accordance with the decisions arrived at by the Central Government?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: That is why I have said that we are sending three officials to check up the demarcation. Only after we get the report of this party, we will be able to come to a conclusion as to whether the demarcation has been done properly or not. It is too early to say whether it has been correctly done or whether there are any mistakes.

Sri K. VINAYAKAM: I take it for granted that no error would have crept in wantonly. May I know why the Madras Government who is interested in the matter was ignored and not informed by the Travancore-Cochin Government or the Central Government that demarcation was going to be done?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The Travancore-Cochin Government have provisionally done the demarcation and have sent us a copy of the map and necessary facts and figures. There is nothing wrong in the procedure adopted.

Madras General Sales Tax Act

* *Short Notice Question* 64—Sri K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a judgment was pronounced on 20th March 1956, on a writ petition by a hotel owner, that the

[6th April 1956

proviso to section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act was contrary to Article 14 of the Constitution and hence void and unenforceable; and

(b) if so, what action the Government propose to take to give effect to the above judgment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

Venereal diseases

* *Short Notice Question* 65—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to combat venereal disease in (i) towns, and (ii) rural parts;

(b) whether "Yaws" is a virulent type of V.D. prevailing in large areas of the State; and

(c) the steps taken to fight the "Yaws" disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Venereal Diseases Clinics have been provided in all the District Headquarters Hospitals and facilities for the treatment of venereal diseases cases exist in all the hospitals.

(b) Yaws is a tropical disease, its main features being the appearance of small tumours covered with yellow crusts scattered all over the surface of the body. Those who are suffering from diseases like Tuberculosis or venereal diseases are most susceptible to "Yaws" infection.

(c) A scheme to control Yaws in Coimbatore district where it is widely prevalent is under the consideration of the Government.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the most instantaneous and effective remedy for this scourge and is that remedy being made available in abundance in district headquarters?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : For syphillis, there is a preparation called Diamine Penicillin and one injection of it is enough to give quick and effective cure.

SRI B. K. NALLASWAMI : What are the taluks in Coimbatore district where yaws is prevalent and what scheme have the Government got for the prevention of this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Penicillin is a cure for yaws. The Government will shortly issue orders for a campaign against yaws in Avanashi taluk of Coimbatore district.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the attraction of yaws for the people of Coimbatore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yaws is a disease which generally prevails among the hill tribes and aboriginals.

6th April 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : What is the nature of the disease called yaws and how does it affect the people? If the Hon. Minister is aware of the details, let him answer. If not, will he get the particulars from Mr. Balakrishnan who seems to be well versed in venereal diseases?

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : On a point of order, Sir. Is it open to a Member to ask a Minister to get instructions from another Member of the House for answering a question?

SRI R. V. SWAMINATHAN : I am surprised that a Member, who is also a lawyer, is raising a point of order like this. This is not at all a point of order.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : I am insisting on a ruling from the Chair whether it is a point of order or not. The Minister is expected to get instructions from the department concerned to answer questions and not from any Member of the House.

MR. SPEAKER : A Member should only put a supplementary question for eliciting more information and not instruct the Minister to get particulars from other sources and then reply to him later on. Mr. K. Aranganathan will put his question.

SRI R. V. SWAMINATHAN : The Hon. Minister has not answered my question.

MR. SPEAKER : That means 'no answer'.

SRI K. ARANGANATHAN : How does Mr. Balakrishnan come to know this disease?

MR. SPEAKER : I disallow this question.

SRI S. R. ARUMUGAM : What is the cause for the spread of venereal diseases in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member is expected to know this simple and well-known matter. It is due to prostitution and immoral sex relations.

Bulldozers and pumpsets

[a] * 3513 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of bulldozers and pumpsets sanctioned for Malabar district till September 30th, 1955;

(b) whether any of them have been removed to other districts after 30th September 1955; and

(c) if so, how many and for what reasons?

[a] Starred question postponed from the list of questions for 2nd April 1956.

[6th April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Four tractors and seven bulldozers and 46 pumpsets.

(b) Yes.

(c) Two units, one to Madurai and another to Ramanathapuram. It has been reported in their monthly reports by the District Agricultural Officers, Tellicherry and Calicut, that these units were idle for want of demand. In view of this and in view of the imperative need to clear the sand east areas in the cyclone affected areas the units were ordered to be moved to Madurai and Ramanathapuram.

SRI V. BALAKRISHNAN : Why were bulldozers indented for? Was not human labour available in that area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Bulldozers are required where human labour cannot negotiate particular types of work.

Avanipur Road

[a] * 3548 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the length of the road from the trunk road to Avanipur in Tindivanam taluk, South Arcot district;

(b) the estimated cost for the repairs of the road work and when it was sanctioned; and

(c) the reasons for the delay in repairing the road?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) The length of the road from the trunk road (Madras-Tiruchirappalli Dindigul Road) to Avanipur village is seven miles and six furlongs.

(b) Estimate for Rs. 18,000 was sanctioned on 17th February 1955.

(c) Action is being taken against the contractor for slow progress and active steps are also being taken to complete the work before the end of March 1956.

Panchayat for Madukkarai

[a] * 3553 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to question No. 2039 on 9th August 1955—

(a) whether a Panchayat for Madukkarai in Coimbatore district has since been constituted; and

(b) if not, the reasons therefor?

[a] Starred questions postponed from the list of questions for 5th April 1956.

6th April 1956]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) No, Sir.

(b) The receipt of the report called for from the Collector of Coimbatore in the matter is still awaited.

SRI N. K. PALANISAMY : நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு பஞ்சாயத்து போர்டு எலக்ஷனுக்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தார்கள். ஆனால் கலெக்டர் தலையிட்டு தடை விதித்து நிறுத்தவேண்டிய காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : எலெக்ஷன் நடக்குமானால் கலகமும், குழப்பமுமதான் ஏற்படுமெ என்று அந்த இடத்தியிலிருந்து மனுவந்தது. அதனால் தேர்தல் ஒத்தவைக்கப்பட்டது. கலகத்திற்கும், குழப்பத்திற்கும் காரணம் என்ன என்பதைபபற்றி கலெக்டரிடம் விசாரித்திருக்கிறோம். அவருடைய ரிபோர்ட் வந்தவுடன் தேர்தல் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுப்பார்கள் ?

SRI N. K. PALANISAMY : எலக்ஷன் நடத்தினால், சமாதானத்திற்கு பங்கம் ஏற்படும் என்று அங்கு இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் சொலலவில்லை. எலெக்ஷன் நடந்தால சமாதானத்திற்கு பங்கம் ஏற்படுமென்று தனிப்பட்ட கம்பெனியிடமிருந்துதானே மனு வந்திருக்கிறது ? எதை வைத்துக்கொண்டு சமாதானத்திற்கு பங்கம் ஏற்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : எல்லாவற்றையும் விசாரிப்பதற்காகத்தான் கலெக்டரிடமிருந்து ரிபோர்ட் கேட்டிருக்கிறோம்.

Kalyampali Bridge

[a] * 3555 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state when the Government propose to open the Kalyampalli Bridge between Badagara and Nadapuram Road in Kurumbranad taluk, North Malabar?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : The main bridge work has been completed. Land acquisition for the formation of approach roads is in progress. After the lands are acquired and the roads formed, the bridge will be opened for traffic. 9-50 a.m.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, when this bridge work was completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : The information is not available with me now.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Is it not a fact, Sir, that the bridge work was completed four years back, and it is only the approach road that has not been completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : The approach road is in dispute. There is trouble in acquiring land. The people are not co-operating.

[a] Question postponed from the list of questions for 5th April 1956.

[6th April 1956

Pension Scheme

* 3557 Q.—Sri A. M. RATNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the estimated cost of extending the pension scheme to the categories of teachers other than elementary school teachers in the State?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : The cost of extending the pension scheme to teachers other than those employed in Primary, Higher Elementary and Middle Schools, has not yet been estimated. The matter is under consideration.

Block Development Committee, Alangudi

* 3558 Q.—Sri V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the panel of names in the serial order and the names in the panel recommended by the Collector in the serial order for appointment to the Alangudi Block Development Advisory Committee in Tiruchirappalli district;

(b) how many of the names finally selected are Congressmen;

(c) how many of them have been in rural areas; and

(d) the quantum and quality of rural contact possessed by each of the members finally nominated to the above Committee?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (a) The following persons have been appointed to serve on the Alangudi Block Advisory Committee :

(1) Sri R. Natesan, Convenor, Bharat Sevak Samajam, Alangudi.

(2) Sri AR. Annamalai Chettiar, Pudukottai.

(3) Sri Thangavelu Servai, Alangudi.

(4) Sri A. Subbiah, son of Arunachala Ambalagarar, Poovarasangudi, President, Pudukkottai Co-operative Bank.

The Government consider that it is not in public interest to disclose the panel of names furnished departmentally.

(b) the non-official members of the Block Advisory Committees are not selected on the basis of party affiliations.

(c) Three.

(d) All the four non-official members selected by the Government are agriculturists coming into contact with rural population everyday and possess a fair knoweldge of the conditions existing in rural areas.

6th April 1956]

Sri V. BALAKRISHNAN : Sir, what is the public interest that is served by not disclosing the names recommended by the Collector?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : It is not a question of serving public interest. The Government are of the view that public interest will not be served by giving publicity to the recommendations of the various officers of the department.

Smallpox in Malabar

* 3559 Q.—Sri K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of smallpox attacks and deaths in the district of Malabar during the months of January and February 1956; and

(b) the relief and preventive measures taken?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : (a) The total number of attacks and deaths due to smallpox in Malabar district during the months of January and February 1956 were as follows :—

Month.	Number of attacks.	Number of deaths.
January 1956 ..	21	9
February 1956 ..	44	14

(b) Intensive vaccination by employment of additional staff, disinfection of infected houses and material, isolation of cases wherever possible and educative propaganda on the control of smallpox were the measures taken in the affected areas.

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, whether the Hon. Minister is aware of the fact that in the village of Kannadiparamba of Medai firka of Chirakkal taluk twenty-four deaths took place in February in two houses alone, and whether the Government will give us an assurance that the incidence of smallpox has been brought under control at least now?

The Hon. Sri A. B. SHETTY : The hon. Member may take some interest in making people take to revaccination. I understand that particularly the Muslims are very averse to vaccination. They evade it.

Anamalai Plantation workers

* 3560 Q.—Sri N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the Anamalai Plantation Workers' Union during November 1955 in regard to the payment of retrenchment benefits to those who were sent out during 1955; and

(b) if so, the action taken thereon?

[6th April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The matter is under consideration.

SRI N. K. PALANISAMY : When will this be finalised, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Commissioner of Labour has been looking into the position, and he has been asked to furnish a report, on receipt of which Government will take further action.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த 'ஆனைமலை ப்ளான்டேஷன்' தொழிலாளர்கள் யூனியனைத் தவிர இன்னும் அனேக சங்கங்கள் ஆனைமலை எஸ்டேட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றன. பல கட்சிக்காரர்களும் அங்கே பல சங்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு சங்கமும் ஏதாவதொரு கட்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்த எஸ்டேட்டில் வேலை பார்ப்பவர்களில் பெரும்பான்மையினர் ஹரிஜனங்கள். இந்தச் சங்கங்கள் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வதில்லை. அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் சண்டையை உண்டாக்குவதே இந்தச் சங்கங்களின் தொழிலாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதுபற்றி ஆலோசிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை கவர்ன்மெண்டார் நியமிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதில் உண்மை இல்லாமலில்லை. ஆனால் பல கட்சிகளின் சார்பாக பல யூனியன்கள் ஏற்பட்டால், சர்க்கார் கமிட்டி போட்டுப் பரிகாரம் காணமுடியாது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன்தான் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் இயற்றுவதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

Agricultural Demonstrators

* 3561 *Q*.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of Agricultural Demonstrators with less than 14 years of service promoted as District Agricultural Officers in the State during the years 1954-55 and 1955-56;

(*b*) whether it is a fact that some Agricultural Demonstrators with 20 years of service are still serving as demonstrators; and

(*c*) the number of such demonstrators belonging to the Backward and Harijan communities?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Nil.

(*b*) Yes.

(*c*) Scheduled classes—Nil.

Backward classes—Two.

SRI S. R. ARUMUGAM : இருபது வருஷங்கள் விவசாய டெமான்ஸ்டிரேடர்களாக வேலை பார்த்திருப்பவர்களில் விவசாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனைபேர்? ஒரு விவசாய டெமான்ஸ்டிரேடரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, விவசாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி உத்தியோக உயர்விலும் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏன் முதல் சலுகை கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

6th April 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்போது உத்தியோகம் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் யார், விவசாயிகள் இல்லாதவர்கள் யார் என்று பாகுபாடு செய்யமுடியாது. விவசாய டெமான்ஸ்டிரேடர்களைப் பொறுத்தவரையில், யோக்கியதாம்சம் உள்ளவர்களை நாங்கள் நியமிக்கிறோம். அதைத்தவிர, உத்தியோக உயர்வு சம்பந்தப்பட்டமட்டில், டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களின் வேலைத் திறமையைப் பார்த்து பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷனோடு கலந்தாலோசித்து, அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. பலபேருக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பதில்லை. எவ்வளவு டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு ஜில்லா அதிகாரிகள் இல்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். ஆகவேதான் சில டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காமலிருக்கிறது.

Office of the Director of Controlled Commodities, Madras

* 3562 *Q*.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the total strength of the staff with details under various categories affected by the closure of the Office of the Director of Controlled Commodities, Madras; and

(*b*) whether any of them have been absorbed in permanent departments and if so, how many?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Consequent on the formation of Andhra State, the Office of the Director of Controlled Commodities was not closed; but it was amalgamated with that of the Director of Industries and Commerce from 1st November 1953.

Six lower division clerks, three typists and eleven peons were retrenched with effect from 31st October 1953 afternoon as surplus.

After amalgamation, 16 lower division clerks who were not members of any service and who were not qualified, were replaced by approved candidates allotted by the Service Commission.

(*b*) No, Sir.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is it not a fact, Sir, that a representation has been made to the Government of Madras by such of those as have been affected by the closure of this office?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know, Sir. Perhaps a representation has been received.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Government consider at least the desirability of absorbing such of those as have completed S.S.L.C., and would the Government consider the advisability of asking these people to sit for the Public Service Commission Examination? If these people pass, what is the difficulty for the Government in entertaining them in service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, when there are approved candidates allotted by the Commission, the category of men referred to by the hon. Member cannot take the place of approved candidates. That is the trouble.

[6th April 1956

Rice-godowns in Gopalapuram and Egmore

* 3563 *Q.*—Sri A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the empty rice-godowns in Gopalapuram and Egmore are to be taken over by the State from the Central Government; and

(*b*) if so, the purpose for which they are to be taken over?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir, because they belong to the State Government. With the decision of the Government to hand over to the Government of India surplus stocks of rice with the Madras Government consequent on the decontrol, these godowns with the stocks of rice were handed over to the Government of India. After disposing of the rice in auction or by transfer to other godowns the Government of India are releasing the empty godowns to the Civil Supplies Department.

(*b*) In view of decontrol of foodgrains the godowns are not required by the Civil Supplies Department. However, the intention of the Government is that these godowns should form the nucleus for a net work of godowns to be brought under the State Warehousing Scheme to be brought into force under the Second Five-Year Plan. Even otherwise they will be put to use in an emergency or will be leased to other interests, private or co-operative as the occasion may demand.

Quota to fabricators

* 3564 *Q.*—Sri A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) how many fabricators in the State have been given quota so far by the Government; and

(*b*) how many of them are Harijans?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) 268.

(*b*) The information is not available. No discrimination is made between communities in the matter of allotment of quota to fabricators.

Sri A. M. RATHNASWAMY : Sir, as regards Harijans would the Government consider the advisability of relaxing the rules which have been enforced in respect of others?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The main purpose behind this regulation is that whatever materials are available for distribution, they must be properly distributed among the people who require them. Therefore, Sir, the Government do not think it necessary to relax the rules with reference to Harijans.

6th April 1956]

Sri A. M. RATHNASWAMY : Sir, will the Government consider the desirability of registering these persons who apply for quota and will the Government favourably consider their application?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The Government cannot concede this request that any application from any Harijan should invariably be registered. 10 a.m.

Salvage farm in Vattambedu village

* 3565 *Q.*—Sri A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the quantum of subsidy given annually by the Government to the Madras Milk Supply Union for maintaining the Salvage farm in Vattambedu village; and

(*b*) the products grown in this farm?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) An annual subsidy of Rs. 460 is granted to the Union towards meeting the charges for feeding the stud bull stationed at the Salvage Farm, Vettambedu and the cost of medicines required by the Stockmen compounder attached to it.

(*b*) Chillies and paddy are grown in the farm.

Coir export from Malabar

* 3566 *Q.*—Sri K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of bales and the value of coir exported from Malabar to foreign countries in the year 1954–55?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The total quantity and value of coir and coir products exported from Malabar port to foreign countries during 1954–55 are :

Details of goods.	Quantity in cwt.	Value.
		RS.
Coir unmanufactured (coir fibre).	80	2,570
Coir mat and mattings.	1,022	77,708
Coir manufactured (coir yarn).	1,86,668	64,01,230
Coir rope and cordage ..	21,897	8,91,132
	2,09,667	73,72,640

The above details do not include coir and coir products of Malabar exported through Cochin port regarding which figures are not available. As coir and coir products are shipped in bales and rolls of different weight, the figures in terms of bales are not available.

[6th April 1956

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister be kind enough to tell the House whether he is aware of the fact that the recent enhancement of the soaking tax has adversely affected the coir industry, whether representations have been made to the Government and if so, what steps have the Government taken to reduce this tax?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member may put a separate question.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Sir, will the Hon. Minister in future, whenever an answer involves a large volume of statistical data, kindly place it on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not think this answer involves such a large volume of statistical data as to be placed on the table of the House.

* 3567 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of European firms where coir is manufactured at Kozhikode;

(*b*) the number of workers engaged in these factories;

(*c*) the number of women workers employed in these industries; and

(*d*) the number of women workers who received maternity benefit in these factories during the last ten years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Six, Sir.

(*b*) 947.

(*c*) 786.

(*d*) 207.

National Extension Scheme

* 3568 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to include Nattika firka in Malabar in the National Extension Service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes.

Regional Employees' Insurance Fund

* 3569 *Q.*—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the amount that has accrued by way of contributions from the employers and employees in the accounts of the Regional Employees' Insurance Fund, in the City of Madras up to December 1955; and

6th April 1956]

(*b*) the amount contributed to the abovesaid fund by both parties in the Buckingham and Carnatic Mills, Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) Sir, the collection of contributions under the Employees' State Insurance Act and the administration of the Employees State Insurance Fund are the concern of the Employees' State Insurance Corporation which is under the control of the Government of India.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Sir, on a previous occasion it was reported that the B. and C. Mills' authorities refused paying leave wages to the workers who got their names registered with the other E.S.I. dispensaries. I would like to know whether any enquiry has been made into the matter. I would also like to know why it is that the Government have registered the B. & C. Mills dispensary against the wishes of the workers and against the wishes of the other dispensaries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to submit that questions relating to the Employees' State Insurance should be put to Parliament and not in the State Legislature.

Block Development Scheme

* 3570 *Q.*—SRI A. IYANAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government propose to include Devadampatty firka in Nilacottai Constituency and Andipatti and Theni firkas of Periakulam taluk in the Block Development Scheme during 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The blocks will be selected only at the time of actual allotment. It is not possible now to say whether this area will be taken up during the year.

SRI V. MUTHU: மதுரை ஜில்லா, பெரியகுளம் தாலூகா, ஆண்டிபட்டி—தேனீ பிர்க்காவில் இப்பொழுது குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே, இதுபோன்ற பஞ்சப் பிரதேசத்தில் தேசீய வளர்ப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரித்து அமுல் நடத்தினால் ஜனங்களுக்கு நிவாரணமாக இருக்குமாகையால், இந்த ஆண்டிலாவது துவக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தேசீய வளர்ப்புத் திட்டம் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் நிறைவேற்றப்படும். ஆனால், அடுத்த ஆண்டில் இந்தப் பிரதேசத்தை விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்வது வருகிற ஜுலை. ஆகஸ்டு மாதங்களில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR: Sir, may I know from the Hon. Minister whether topmost priority will be given to areas where people come forward to give their contribution by way of labour?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is no doubt a very sound proposition, but it is not possible to forecast what would be the quantum of contribution while selecting the areas to be brought under the National Extension Service.

[6th April 1956

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Sir, I would like to know the policy of the Government in taking firkas under Block Development schemes.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there is no particular policy excepting the policy of bringing all the areas under National Extension Service. There must be some programme. If some areas are taken this year, other areas will be taken next year.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what are the conditions that weigh with the Government and what are the conditions precedent before any area is brought under the Block Development scheme?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated that the Government propose to bring the entire area in the State under the National Extension Service and if they do not take up the entire area as one block at one stroke, they do take some area or other year after year.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : Sir, may I know whether the places mentioned in the main question will be kept in view, when the question of extending the scheme in Madurai district is taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Not only that. Other representations also will be kept in view before Government take a decision.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, in order to remove the anxiety of several hon. Members for extending the National Extension Service scheme to their constituencies, will the Government come forward to chalk out a programme for the whole of the State in advance so that every Member may even now know when the scheme will be extended to his area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I appreciate the anxiety of the hon. Members to have their particular areas brought under National Extension Service and I do hope that this anxiety will lead to active co-operation when those areas are actually brought under the National Extension Service. The Second Five-Year Plan has not yet been finalised and we do not know yet what funds would be available year after year for extending the service to new areas. Therefore, the Government are not in a position to draw up a programme for the entire period of five years.

10-10 a.m. SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : The policy may very well be to extend the scheme throughout the entire State. But the anxiety of Members is that in seeking to give effect to that policy, priorities may be given to certain areas where Congress influence is great and that a low priority may be given to areas which have returned Opposition Members. In view of this general apprehension in the minds of the public, will the Government be in a position to state that as far as the application of this policy is concerned they will at least bear in mind the ratio of Congress Members to Opposition Members in this House?

6th April 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not admit that there is the influence of Congress in certain areas and that there is the influence of the Opposition in certain other areas. Therefore I am unable to accept the suggestion of the hon. Member that N.E.S. Blocks will be allotted according to the Party affiliations of the hon. Members representing the various areas concerned.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Even though the aim of the Government is to bring the entire State under this scheme, may I know whether it will not be a better policy to implement the scheme in backward areas in the first instance and then later on in the forward areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I once answered this question put by the very same hon. Member. If it is a question of preference, I should entirely omit the Tanjore district and take districts like Ramanathapuram and North Arcot which are backward.

SRI V. BALAKRISHNAN : If political considerations or any other considerations are not the basis for the selection of areas or for the nomination of members to the advisory committees, will the Hon. Minister kindly clear his conscience by placing on the table of the House a list of all selected areas and a list of members nominated to these committees in such areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not worried about my conscience. My conscience is quite clear. Regarding the areas selected, hon. Members are already quite well aware of them. Just for instance the areas selected in my district is the area which the hon. Member sitting opposite represents. Regarding members of the advisory committees for the various areas, I could give a list if the hon. Member puts a separate question. But I cannot give the party affiliations of the members concerned.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are the Government aware that the benefits which are derived from these Block Development and National Extension Service Schemes are not availed of by poorer class of people and people living in backward areas because they are not able to contribute money towards these schemes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may claim and I may tell the hon. Member that I have better touch with the people who stand to benefit by these N.E.S. schemes than the hon. Member. I am quite well aware that even Backward Classes and poor people show a better appreciation than others. They also come forward and take advantage of these N.E.S. schemes.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : On a point of order, Sir: Is it permissible for a Minister to make a claim " I have a better knowledge of the people; I am in a better position to know the people " in a challenging way as the Hon. Minister has done?

[6th April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know whether it is a challenging way. I think that challenging is the monopoly of the hon. Member. I am not in the habit of challenging.

MR. SPEAKER : It is not a point of order.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : When the Hon. Minister was answering a supplementary question put by me, he did not understand the implications of the question put by me. I asked, whether, in enforcing the scheme throughout the State, it would not be a better policy to implement the scheme in the first instance in backward areas. The Hon. Minister answered that I was referring to Tanjore district and that Tanjore district was not a backward district. Does the Hon. Minister mean that the entire Tanjore district is a 'forward district'? On the last occasion, I brought it to the notice of the Hon. Minister that there are backward areas like Pattukkottai and Aranthangi in Tanjore district and that those places have got a better claim for the introduction of these schemes at an early date than other areas. May I know whether the Government will introduce the N.E.S. in this part of the district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : To take only avowedly backward areas is not the policy of the Government, behind the selection of N.E.S. areas. Sometimes the Government have been taking delta areas to enable the people there to take fullest advantage of the benefits under the delta system, so that they may improve their own standard of living. Even in the delta areas the standard of living is very poor among a large number of people. I only pointed out that if areas are to be compared, then comparison can be made between one district and another. The hon. Member wants that some areas in Tanjore district should be selected for the introduction of this scheme. We have taken a large area in Tanjore district already. Certainly the Government will take into account areas which are comparatively backward provided co-operation from the public is assured.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to say that he had some personal experience in this matter. May I know from him whether he has visited any village which is not included either in the Block Development Scheme or National Extension Service Scheme and has asked the villagers whether they are willing to contribute by way of money or labour for the provision of drinking-water facilities or for laying of a road and if so what is the answer he received from the villagers? Is it not a fact that in such cases the Hon. Minister has received replies from the villagers saying that they have not the money or the time to contribute by way of labour and that they are able to earn only that amount which is sufficient for maintaining themselves?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would first like to enlighten the hon. Member that even under the National

6th April 1956]

Extension Service Schemes, without contribution of labour and money to the extent possible, people could not avail themselves of the benefits of the National Extension Service Schemes. I have visited a number of villages in the various districts and even where the National Extension Service Schemes have not been brought into force, I have seen people taking full advantage of Local Development Works for laying of roads and for providing themselves with drinking-water facilities.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the Hon. Minister was pleased to say that he had chosen my constituency, namely, Chingleput Constituency for introducing the Block Development Scheme, even though I belonged to the Opposition. Is it not a fact that my constituency returned a Congress candidate for the Parliamentary Constituency and that my constituency has been chosen for introducing the Block Development Scheme because it is a backward area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry the hon. Member who is so fluent in English literature was not able to understand what I stated. I stated that the area was not excluded because the hon. Member represented that area.

Forest grievances at Sullia

* 3571 *Q.*—SRI K. VENKATRAMANA GOWDA : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether representations have been made by the people regarding the forest grievances at Sullia on 20th April 1955 during Minister's tour of the Malnad areas; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes.

(*b*) The representations were examined and a reply was sent to the first signatory in the petition, Sri Subramania Gowda of Sulia Maganes.

Cashewnut and Tapioca Research Stations

* 3572 *Q.*—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to start any cashewnut research station or tapioca research station in the Malabar district this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no proposal to start a Cashewnut Research Station or a Tapioca Research Station in Malabar district.

SRI M. PALANIYANDI : மலபார் ஜில்லாவிலே அதிகமான அளவுக்கு முந்திரி கிடைத்துங்கூட, தென் கன்னட ஜில்லாவில் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் திறந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மலபார் ஜில்லாவில் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[6th April 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தென் கன்னடம் ஜில்லாவிலே முந்திரி ஆராய்ச்சி சாலை ஏற்படுத்தி இருப்பது தவறு என்று சொல்லக்கூடாது. கேரள ராஜ்யம் ஏற்பட்டபிறகு தென் கன்னட ஜில்லாவுக்கும், கேரளத்திற்கும் சம்பந்தம் இருக்காதாகையால் கேரள பிராந்தியத்திலே வேறொரு ஆராய்ச்சி சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In the draft Second Five-Year Plan it has been proposed by the Government to open cashewnut farms all over the State and particularly in Chingleput district. May I know whether the proposal is still there or whether it has been abandoned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not see any reason why the hon. Member should have any doubt that the proposals in the Five-Year Plan which has just now commenced should be dropped. Sir, the proposal is not to start a farm. The proposal is to have cashewnut cultivation in various areas.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : On a previous occasion the Hon. Minister for Agriculture gave an assurance that he would consider the question of establishing a tapioca research station in Kanjaneri village in which place cultivation of tapioca has been carried on on a large scale. May I know whether he will try to include the opening of a research station in this area without prejudice to the one proposed to be started in South Kanara district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These research stations cannot be started by the State Government without aid from the Government of India or the Indian Council of Agricultural Research. We can organise centres for research only with the full approval of the Indian Council of Agricultural Research.

10-20 a.m. SRI A. M. RATHNASWAMY : Inasmuch as cashewnut has become a very good dollar-fetching product and tapioca has come to be largely used not only for starch purposes but also for various other industrial uses in the country, does not the Hon. Minister agree with me that the need and urgency for starting such research stations has become all the greater now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government are fully aware of it now.

SRI M. PALANIYANDI : தமிழ் நாட்டில் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் முந்திரிக்கொட்டை அதிகமாக விளைகிறது. இந்த ஜில்லாக்களில் முந்திரிக்கொட்டை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றனவா? தமிழ் நாட்டில் எங்கெங்கு ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முந்திரிக்கொட்டை ஆராய்ச்சி நிலையங்களை ஜில்லாவாரியாக ஏற்படுத்த முடியாது. ஏதாவது ஒரு ஜில்லாவில் இருந்தால் மற்ற ஜில்லாக்களும் அனுபவிக்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது இப்போது தென் கன்னட ஜில்லாவில் முந்திரிக்கொட்டை நிலையத்தை ஏற்படுத்தவிருக்கிறோம்.

6th April 1956]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether Government have any scheme to lease Government land for plantation of cashewnut, what are the conditions for it and may I know whether the Government propose to give any assistance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI K. ARANGANATHAN : ராஜ்ய சீரமைப்பிற்குப் பிறகு முந்திரிக்கொட்டை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் தமிழ் நாட்டில் இல்லாமல் போய்விடும். தமிழ் நாட்டில் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் முந்திரிக்கொட்டை அதிகமாக விளைகிறது. ஆகவே தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு முந்திரிக்கொட்டை ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதுபற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ராஜ்ய புனரமைப்பிற்குப் பிறகு அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.

SRI S. RAMALINGAM : தஞ்சாவூர் முந்திரிக்கொட்டை தமிழ் நாடு பூராவும் பெயர்போனது. அந்தப் பெயரைக் காப்பாற்றுவதற்காகவாவது தஞ்சாவூரில் ஒரு முந்திரிக்கொட்டை ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பெயரைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கவலைப்படுகிறார். இப்போது தரம் ஒன்றும் குறைந்துவிடவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் தஞ்சாவூரில் முந்திரிக்கொட்டை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தப்படவில்லையே என்று கனம் அங்கத்தினர் கவலைப்படவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

S.M.R. Tile Works Limited, Olavakkot

* 3572-A Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the management of the S.M.R. Tile Works, Limited, Olavakkot, has implemented the award given by the Industrial Tribunal, Coimbatore, in 1954, regarding the dispute between the workers and the management; and

(b) if not, the action taken by the Government to enforce the decisions of the Tribunal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) It is reported that all the workers have signed an agreement agreeing to work for lesser wage than what was fixed in the award and to forego the arrears of wages for the previous period. The award as modified by the agreement between the parties will stand and the question of enforcing the award does not arise.

All-India Handicrafts

* 3572-B Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government are consulted in the formation and working of the branches of All India Handicrafts in this State; and

[6th April 1956

(b) If so, whether this Government have given any suggestions in regard to the working of such an institution at Kancheepuram in Chingleput Disrtict?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The All India Handicrafts Board is not running any "branch" as such in this State. The question of the Board consulting this Government in the formation, running and working of the "branches" does not therefore arise.

(b) The Pilot Weaving Centre at Kancheepuram, for weaving cloth and silk sarees, to which the member is presumably referring is not a 'branch' of the All-India Handicrafts Board, but only a scheme executed directly by the All-India Handicrafts Board. This Government were not consulted before this scheme was started.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, only our Government will be able to know where the branch of the All-India Handicrafts Board should be located, whether it is profitable and all that. May I know whether Government will take steps to see that in future such branches are formed only after consultation with this Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, so far as this Kancheepuram centre is concerned, it is quite an appropriate centre and even regarding other centres that have been started, Government have no grievance that without due consideration of the appropriateness of the place that they have been started.

Honorary Medical Officers

* 3572-C Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal now to absorb some of the Honorary Medical Officers working at present in the Government General Hospital, Madras, in permanent service and if so, what it is?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

Aurooran Sugar Factory, Limited, Tanjore

* 3572-D Q.—SRI A. VELOO (on behalf of Sri P. Rangaswamy Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to starred question No. 1818 on 2nd April 1955.

(a) the names of the rivers through which water is supplied to the Aurooran Sugar Factory, Limited, Tanjore;

(b) the quantity of water let in daily through each of the rivers;

6th April 1956]

(c) whether any special water-rate is levied and collected from the Sugar Factory for the supply of water during the closure season and if so, the rate per acre and the total amount collected; and

(d) whether during the year 1955 any mamool annual maramath and conservancy works have been carried out in the said rivers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) (1) Vennar (main river),

(2) Vellayar (branch of Vennar),

(3) Mulliar (branch of Korayar),

(4) Harischandranadhi (branch of Korayar), and

(5) Ayyanar (branch of Korayar).

(b) A statement [a] is laid on the table of the House.

(c) Yes. Water supplied for sugarcane cultivation is charged at 50 per cent extra over the normal rate for duffasal crop, i.e., Rs. 22-8-0 per acre for dry lands and 1½ times the wet assessment plus Rs. 7-8-0 per acre for wet lands. The total demand on account of the special water-rate is Rs. 65,122-13-0 out of which Rupees 2,448-4-0 has been collected.

(d) Yes. The annual maintenance and conservancy works have been carried out.

Government Khadi Sales Depot, Hosdrug

* 3572-E Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the Government Khadi Sales Depot at Hosdrug in South Kanara will be started?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question of opening a Government Khadi Sales Depot at Hosdrug has been dropped, due to the opening of a Visiting Centre there during August 1955.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Now that the Government have got a plan to open more khadi centres, will they be pleased to open a centre at Hosdrug where there are already more than a thousand charkas plying now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the sales depots already opened in some district headquarters are not encouraged. Hosdrug is only six miles from Nileshwar where there is a sub-centre and a khadi depot attached to it.

---

[a] Printed as Appendix on pages 875–878 *infra*.

[6th April 1956

Cashewnut cultivation

* 3572-F *Q.*—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any scheme to improve cashewnut cultivation in the Tanjore district; and

(*b*) if so, the expenditure incurred so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) There is no special scheme to improve cashewnut cultivation in the Tanjore district. But a scheme for conducting crop competitions for cashewnut in certain districts including Tanjore in order to extend cashewnut cultivation has been forwarded to the Indian Council of Agricultural Research for approval. The approval of the Council is awaited. Two research schemes on cashew crop and cashew pests are also being conducted.

(*b*) Does not arise.

Dean, General Hospital, Madras

* 3572-G *Q.*—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the service of the Dean, General Hospital, Madras, has been extended; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) No suitable officer in service is available for appointment to the post.

Tube-wells

* 3572-H *Q.*—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of tube-wells proposed to be constructed in Tamil Nad under the 1953 Indo-American Technical Aid Programme and the number proposed in (1) in Chingleput district and (2) the city of Madras; and

(*b*) the amount allotted for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Fifty in the present Madras State—

(1) & (2) The sites for the sinking of these tube wells in the various places in the State have not yet been finally selected.

(*b*) No amount has been allotted as such.

6th April 1956]

Government Intensive Khadi Centre, Chinna salem

* 3572-I *Q.*—SRI A. VELOO : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the total value of the shortage found in the stocks of Khadi, yarn, etc., in the Government Intensive Khadi Centre at Chinnasalem during the year 1951–52;

(*b*) the amount so far recovered from the persons responsible for the loss to Government; and

(*c*) the amount ordered to be written off?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Rs. 2,393-12-9.

(*b*) Rs. 981-3-0.

(*c*) Rs. 70-14-0.

District Medical Officer, Vellore

* 3572-J *Q.*—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) when the District Medical Officer of Vellore was appointed to that post; and

(*b*) what his qualifications are?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) 20th January 1956.

(*b*) M.B.B.S., M.R.C.P. (Edin.), D.T.M. & H. (Edin.).

SRI K. V. RAMASWAMI : I understand that he is a fittest candidate for teaching. While there is a hue and cry due to dearth of candidates for teaching staff, may I know the reason why he is appointed as a District Medical Officer?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : For teaching work, it requires teaching experience.

Financial aid to " Kalari "

* 3572-K *Q.*—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether Government have issued any instructions to the Malabar Block Development Officers forbidding financial aid to " Kalari "?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Instructions were issued in November 1955 to the Collector of Malabar that it was not necessary to give grants to Kalari Sanghams towards the remuneration to the Asans. Recently orders have been issued permitting a Government contribution of Rs. 100 or 50 per cent of the cost of equipment whichever is less, to each Kalari Sangham subject to the conditions that the Sanghams should bear the recurring expenditure.

[6th April 1956

Assistant Conservator of Forests

* *Short Notice Question* 66.—SRI K. ARANGANATHAN (on behalf of Sri V. R. Nagarajan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the State Government selected three candidates for the post of Assistant Conservator of Forests in September 1955, for training in the Forest College of Debra Dun;

(*b*) if so, whether they have joined the training course; and

(*c*) if not, when they will commence the training?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Three candidates have been selected by the Madras Public Service Commission for appointment as Assistant Conservators of Forests, but the Government have not finally approved the selection.

(*b*) No, Sir.

(*c*) If their selection is finally approved by the Government, they will be deputed to undergo the Superior Forest Service Course at the Indian Forest College, commencing from 1st October 1956.

MR. SPEAKER: Question over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated the 5th April 1956, received from the Governor of Madras:—

"In pursuance of Article 207, Clause (3), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956."

III.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

(1) *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

MR. SPEAKER: The Hon. the Leader of the House can now move his Motion about the postponement of the consideration of the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

"That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set out in the Agenda for 6th April 1956 be revised, and item No. III in the Agenda, viz., White Paper on Education be taken up before item No. II, viz., The Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956."

6th April 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

"That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set out in the Agenda for the 6th April 1956 be revised, and item No. III in the Agenda, viz., White Paper on Education be taken up before item No. II, viz., The Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956."

The motion was put and carried.

(2) INFORMATION *re* SITTINGS OF THE HOUSE.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, yesterday it was suggested to the Hon. the Leader of the House to consider the extension of the sitting of the House by a day so as to enable many hon. Members to participate in the discussion on the White Paper on Education. May I know whether any decision has been reached with regard to that?

MR. SPEAKER: If the decision to alter the timing was reached, there would have been a regular Motion before the House for that purpose. Since it is not moved, it means that we carry on according to schedule.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

DISCUSSION *re* WHITE PAPER ON EDUCATION—*cont.*

* SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU: Mr. Speaker, Sir, I beg to move the amendment which stands in my name:—

"*Add* the following at the end:—

'and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of the following Members to assist the Minister for Education in finalising the Educational Scheme for the State of Madras.'"

அங்கத்தினர்களின் பெயர்களை பின்னால் நான் தங்களிடம் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

SRI G. GOVINDAN: Sir, I second it.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"*Add* the following at the end:—

'and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of the following Members to assist the Minister for Education in finalising the Educational Scheme for the State of Madras.'"

Now the hon. Member, Sri Krishnaswamy Naidu, can speak on the amendment and on the subject before the House.

* SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி சம்பந்தமாக நேற்றைய தினம் கனம் கல்வி அமைச்சசவர்கள் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்த விஷயங்களைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். கனம் கல்வி அமைச்சரவர்கள் பொறுப்புள்ள, கடமையுணர்ச்சி நிறைந்த ஒரு பிரசங்கத்தை நேற்று இந்தச் சபையிலே ஆற்றினார்கள். என்னைப் போன்றே அனைவரும் அதை வரவேற்றிருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

கனம் கல்வி அமைச்சரவர்கள், சென்ற வருஷத்தில், கல்விக்கொள்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இந்தச் சபையினுடையவும் இந்த ராஜ்ஜியத்தினுடையவும் அபிப்பிராயங்கள் பலதரப்பட்டனவாக இருந்ததையும், எந்த எந்த சூழ்நிலையில் அவைகள் ஏற்பட்டன என்பதையும், எந்த எந்த ரூபத்தில் அந்த எதிர்ப்புகள் வளர்ந்துள்ளன என்பதையும் நன்கு விளக்கிக் காட்டினூர்கள். ஆனால், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எந்த ரூபத்தில் அந்த எதிர்ப்புகள் வருமோ என்று சந்தேகத்துடன் அவர்களுடைய பிரசங்கத்திலே வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் அவ்வாறு அவர்கள் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கல்விக் கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்படுவது என்பது ஒரு அரசியல் கட்சிக்காக அல்ல. குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று வரவேண்டியதைப் பொறுத்தும் அல்ல. எதிர்கால சமுதாயத்திலுள்ள நம் சந்ததிகளைப் பாதிக்கும் ஒரு பெரிய விஷயமாகும் இது. ஆகையால், இதற்கு முன்னுல் எந்த எந்த சூழ்நிலையில் என்ன என்ன கருத்துக்களைக் கொண்டு விவாதிக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, இப்பொழுது சபைக்கு முன் வந்துள்ள விஷயம் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒரு சவாலாக இப்பொழுது நமக்கு முன் வந்திருக்கிறது என்பதை அனைவரும் உணருகிருர்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆகையால், இந்த கொள்கை வகுக்கும் விஷயத்தில் டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியாரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ள கமிட்டியார் செய்துள்ள சிபார்சுகளை நம் முன் இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கிருர்கள். ஆரம்பக் கல்வி, மத்தியதரக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, கல்லூரிப் படிப்பு இவை சம்பந்தமாக எல்லாம் பல யோசனைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டில் ஆரம்பக் கல்வியை விஸ்தரிப்பது சம்பந்தமாக, எல்லோருக்கும் கல்வி அளிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆலோசிக்கும் விஷயம் சம்பந்தமாக தோற்றுவிக்கப்பட்ட கொள்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில், ஷிப்ட் முறைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சென்ற வருஷம் ஷிப்ட் முறை வேண்டாமென்று சொன்னவர்களில் நானும் ஒருவன் என்ற முறையிலே கிராம மக்களுக்கு அந்தச் சூழ்நிலையில் ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டுவருவதன் மூலம், பள்ளிக்கூடம் அல்லாத நேரங்களில் அவர்களுக்கு வேறு சூழ்நிலையில் வேறு விதமாக அவர்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி அவர்களுக்குக் கல்வி அளிப்பதற்கு ஏதேனும் ஒரு திட்டவட்டமான ஏற்பாடு ஒன்றும் இல்லையே என்ற நிலையில் தான் அதை எதிர்த்தார்கள் எனறும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இப்பொழுதும்கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு ஷிப்ட் முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதென்ருல் அதற்கான சில கண்காணிப்புகளும் அதற்கேற்ற சூழ்நிலையையும் அதற்கு உருவான திட்டங்களையும் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அது அமைய வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள கொல்லன், தச்சன், மண் பானை வனையக்கூடிய குயவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடங்களுக்கு சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் சென்று பார்த்து அவர்களுக்குச் சிறு வயதிலேயே ஒரு தொழிலில் கவனம் ஏற்படும்படியாகவும் அவர்களுடைய மெல்லிய விரல்கள் இத்தகைய சிறு தொழில் செய்வதில் சிறு பிராயம் முதல் ஈடுபட வேண்டுமென்று பொதுவாக சொல்லப்பட்டது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் கிராமத் தொழிலைக் கவனித்துக்கொள்வதற்காக ஒரு கட்டுப்பாடான, கண்காணிப்புள்ள ஒரு சூழ்நிலையையும் அதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் அப்பொழுது சமர்ப்பிக்கவில்லை. அந்தக் கிராமத்திலோ அல்லது பாடசாலைகளிலோ அவர்கள் குறிப்பிட்ட தொழில்களைப் போய் கவனித்துக் கொள்வதற்கேற்ற நிலைமையிலும் கிராமங்கள் இல்லை. எட்டு தச்சர்களுக்கு ஒரு கொல்லர் என்ற விகிதத்தில் கிராமங்களில் தொழிலாளர்கள் இருந்துவந்தார்கள். இப்பொழுதும் அநேக கிராமங்களில் அந்த முறை இருந்து வருகிறது. எட்டு தச்சர்கள் இருக்கும் ஒரு கிராமத்தில், ஒரு கொல்லப் பட்டறை இருந்தால்போதும் என்று வழங்குவது உண்டு. குயவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், சில கிராமங்களுக்கு ஒரு குயவர் ஏதோ ஒரு கிராமத்தில் இருப்பதுண்டு. எல்லாக் கிராமங்களிலும் தனித் தனியே குயவர்கள் இருப்பதில்லை. ஆகவே, பிள்ளைகள்

தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்வதென்ருல், அல்லது பார்த்துத் தெரிந்துகொள்வதென்ருல், எல்லாத் தொழில்களும் எல்லாக் கிராமங்களிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்படி அமையாத காரணத்தால் பிள்ளைகளுடைய கவனத்தைத் தொழிற் துறையில் திருப்புவதற்கு ஏற்ற சாதனங்கள் கிராமங்களில் அமையாமல் இருந்தன. அந்த நிலையில் ஜில்லாவுக்கு ஒவ்வொரு பக்கத்திலே அல்லது ஒவ்வொரு ரேஞ்சிலே ஒரு பாடசாலையில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்து பரீட்சார்த்தத் திட்டமாக நடத்த வேண்டுமென்று ராஜாஜி அவர்களுக்கு நான் நேரில் கடிதம் எழுதி யிருந்தேன். இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இரண்டு நாளைக்கு முன்னுல்தான் அதிகாரிகளைக் கலந்து ஆலோசித்தார்கள். அதற்கு முன்னுலே இதில் சிரத்தை உள்ள பலரையும் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்று நான் எழுதியிருந்தேன். அதற்குப் பின்னுலுங்கூட அமுல் நடத்தும் காலத்திலே கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்கு எவ்வாறு அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்று ரிபோர்ட்டுகள் வந்து கொண்டிருந்தது என்றுகூட எங்களால் தெரிந்துகொள்ள முடியாத வண்ணமாக இருந்தது. அதைக் குறித்து பல தடவை நான் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள் என்பதற்காகவோ வேறு விதத்திலோ மற்ற பேர்கள் சில பேர்கள் அம்மாதிரி இருக்கலாம். அந்தத் துறையிலே, என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அந்தத் திட்டத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. கிராம மக்களுக்குப் பாதகம் விளைவிக்கக்கூடியதே என்று மனப்பூர்வமாக ஒரு எண்ணத்தோடு அதை எதிர்த்தேன். இப்பொழுது நம்முன்னே இது சவாலாக அமைந்திருக்கிறது. நாட்கள் கடந்து கொண்டு போவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. சீக்கிரமே முடிவு செய்தாக வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எல்லோரும் ஆற அமர யோசித்து முடிவு செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி அமையப் போகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்தக் கமிட்டி இதற்கான வழி வகை வகுக்கும் என்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. இதற்காக இப்படியே தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டு போனுல் நம்முடைய கடமையை நாம் செய்ததாக ஆகாது, பொறுப்போடு காரியத்தைக் கவனித்ததாக ஆகாது. ஆகையால், சீக்கிரமாக அடுத்த கல்வி வருஷம் முதலே எப்படியாவது ஒரு திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரத்தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பிள்ளைகள் கல்வி கற்க ஆரம்பிக்கும் வயது ஐந்தாகவே இருக்கலாம், என்பது எனது அபிப்பிராயம். உயர்நிலைப் பள்ளிக்குப் போகும் வயதை 13 ஆக நிர்ணயிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். கல்லூரி படிப்புக்குப் போகும் வயது 16 ஆக இருக்கலாம். ஹையர் எலிமெண்டரி வகுப்புகளில், 6, 7, 8-வது வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக இருக்க வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் ஹிந்தி இரண்டையும் கட்டாய பாடமாக்க வேண்டும் என்று நான் தீவிர நம்பிக்கை உள்ளவனுக இருக்கிறேன். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கல்விக் கூடங்களில் ஆரம்பக் கல்வி எட்டு வருஷம் உயர்தரக் கல்வி மூன்று வருஷம் இருப்பது நன்மை பயக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்ருல், பெரும்பாலான கிராம மக்கள் தாம் படிப்பில் பின்தங்கியிருக்கிருர்கள். அவர்கள் பள்ளிக்கூட படிப்பை முடித்துக்கொள்ளுவதென்ருல் எட்டு வருஷ கல்வியாக இருந்தால் மிக உபயோகமாக இருக்கும். High School-லிலே மூன்று வருஷ படிப்பை வைப்பதிலே எவ்வித குறைவும் நேராது. High School தரம் உயர்த்த வேண்டு மென்பதற்காக 6, 7, 8 மூன்று வகுப்புக்களிலேயும் English கட்டாயம் படிக்க வேண்டுமென்று வைத்தால் அவர்கள் University படிப்புக்கு தகுதி உள்ளவர்களாக இருப்பார்களென்பதிலே சந்தேகமில்லை. ஆதாரக் கல்வியிலே நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அதை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும், சீக்கிரமாக நாடு முழுதும் அது பரவ வேண்டுமென்ற கொள்கை எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் அதை அமுல் நடத்தும் வகையிலே Education Department தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு துரிதமாக வளர்ச்சி கொடுக்க ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்கள், உயர்தர ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்கள், ஆசிரியர் பயிற்சிப்

பள்ளிகள் இவைகளெல்லாம் பத்து வருஷ திட்டங்கள் போட்டு, பத்து வருஷத்திற்குள் ஆதார பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்ற ஒரு திட்டம் அமைக்க வேண்டும். இதுபற்றிகூட நிபுணர்கள் கமிட்டி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். பத்து வருஷ திட்டம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை நானும் பார்த்தேன். பத்து வருஷத்திற்குள் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரை எல்லா ஆரம்ப கல்வி பாடசாலைகளையும் ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்ற முடியும். இப்போது அந்த கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், மத்தியிலே ஆதாரக் கல்வி இல்லாத **Training School** களுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. ஆதாரக் கல்வி பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கொள்கை வைத்திருக்கும்போது, ஏன் புதியதாக ஆதாரக் கல்வி இல்லாத ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய எல்லா பள்ளிக்கூடங்களையும் ஆதாரக் பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்ற வேண்டும். கட்டாயக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரை அரசியல் சட்டங்கள் என்ன கூறினாலும், அதை அமுலாக்குவதில் பிரத்தியட்ச சாத்தியக் கூறுகளை அனுசரித்துப் போக வேண்டும். வெகு தீவிரமாக முன்னேற முடியாது. அறிக்கையின் மூலம், அனுபவத்தின் மூலம் இது தெரிகிறது. நம் மாகாணத்திலே **Major Panchayat Area**-களிலும், பெரிய நகரங்களிலும் இது அமுல் நடத்தப்பட்டு வந்தும், அது நமக்கு திருப்திபடக்கூடிய முறையிலே நடக்கவில்லை. இதை அவசரப்படாமல் மெதுவாக அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். ஐந்தாவது வகுப்பு வரை கட்டாயக் கல்வி முறை கொண்டு வந்தால் போதுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு ஊரில் ஒரு ஆசிரியருக்கு பிள்ளைகளிருந்தால் போதும், அந்தந்த ஊரிலே எல்லாம் ஆதாரக் கல்வி பாடசாலைகள் ஏற்படலாம். முன் காலத்திலே யெல்லாம் நாங்கள் திண்ணை பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கும்போது ஒரு ஊரிலே ஒரு ஆசிரியர் இருப்பார். அவர் **50, 60** பேருக்கு சொல்லி கொடுப்பார். அப்போது இருந்தவர்கள் எப்படி கற்றுக் கொடுத்தார்கள். பிள்ளைகள் எப்படி கற்றுக் கொண்டார்கள். ஆகவே பல வகுப்புகளுக்கும் ஒரு ஆசிரியர் இருந்து நடத்துவது சாத்தியம்தான். முடியாத காரியமல்ல. அவ்வாறு நடத்துவதினால் இந்த கட்டாயக் கல்வி முறையை விஸ்தரிக்க அனுகூலமாக இருக்கும். இப்போது இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்திலே பூர்ணமாக இதை அமுலுக்கு கொண்டுவர முடியாது. படிப்படியாக கட்டாய கல்வி முறை அமுல் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். இதற்கு நிதி வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் கவலைப்பட்டார்கள். இதற்காக, மதஸ்தாபனங்கள், மடாலயங்கள் இவைகளிலெல்லாம் ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவையும் கொடுத்து விட்டு, பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய நிர்வாக பொறுப்பிலேயே இந்த கல்வி பகுதிக்காக ஒரு தொகையை ஒதுக்கி, அவர்களே பள்ளிகளை நடத்திவர வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். கல்வியறிவு இல்லாதபோது, கோவிலைப்பற்றியோ, மதத்தைப் பற்றியோ, ஒழுக்கத்தைப் பற்றியோ சிந்திக்கிறவர்கள் யார் ? ஆகவே மத ஸ்தாபனங்களும், மடாலயங்களும் அவர்கள் சொத்திலே இந்த கல்வி துறைக்காக செலவழிக்க அவர்கள் உதவியை கோரலாம்.

10-45 a.m. **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** ബഹുമാന്യനായ സ്പീക്കർ അവർകളേ, ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി സഭമുമ്പാകെ വച്ചിട്ടുള്ള വൈററ് പേപ്പറിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു തോന്നുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി എന്നോടു് ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതു് കേരളത്തെക്കുറിച്ചായതിനാലാണെന്നും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലയാളത്തിൽ തന്നെ സംസാരിക്കാനാണ് ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നും ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

സർ, കഴിഞ്ഞ മൂന്നു നാലു വർഷങ്ങളായി ഞങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചും, അറിവനുസരിച്ചും, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു സൃഷ്ടിപരമായ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഗവൺമെൻറിൻെറ മുമ്പാകെ വച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ വൈകിയിട്ടാണെങ്കിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി സഭ [illegible] ഇങ്ങനെ ഒരു വൈററ്പേപ്പർ

സഭമുമ്പാകെ വച്ചതിൽ എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ വൈററ്പേപ്പർ പരിശോധിച്ചാൽ വലിയ ആശയസ്പഷ്ടത വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളുടെയും, മററുള്ളവരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളറിഞ്ഞശേഷം വിശദമായി ആലോചിച്ചു ഈ പദ്ധതിക്കു അവസാനരൂപം കൊടുക്കുമെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അതു അഭിനന്ദനീയമായിട്ടുള്ള ഒരു നിലപാടാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നു അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളിൽനിന്നും സംഘടനകളിൽനിന്നും പലവിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി നാട്ടിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്ന മുറവിളി കാണിക്കുന്നതു് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ വലിയ കുഴപ്പമുണ്ടെന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം ഇന്നു ഒരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണ്.

ഗവൺമെൻറ് സഭമുമ്പാകെ വച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതി പരിശോധിച്ചാൽ അതു പ്രധാനമായും മൂന്നോ നാലോ കാര്യങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാം. ഒന്നു്, ഇന്നുള്ള പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളായി മാററുകയെന്നുള്ളതു്. രണ്ടു്, സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ കാലദൈർഘ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു്. മൂന്നു്, സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം, അതായതു്, ഡിഗ്രി കോഴ്സ് മൂന്നു കൊല്ലമാക്കുകയെന്നുള്ളതു്. നാലു്, പ്രാദേശികഭാഷ അല്ലെങ്കിൽ മാതൃഭാഷ പ്രബോധനഭാഷയാക്കുകയെന്നുള്ളതു്. ഇവയോടനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു മററുചില കാര്യങ്ങളും ഈ വൈററ്പേപ്പറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും മുഖ്യമായും ഈ നാലു കാര്യങ്ങളാണുള്ളതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എൻെറ അഭിപ്രായം വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ സഭ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികളുടെയെല്ലാം മൗലികമായ ഉദ്ദേശം രണ്ടാണ്. ഒന്ന്, ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വ്യക്തിത്വത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായ വികാസം പ്രാപിക്കാൻ വഴിയുണ്ടാക്കുക; രണ്ട്, ഓരോരുത്തരെയും ജീവിതസമരത്തിനു ഒരുക്കുക. ഈ രണ്ടുദ്ദേശങ്ങളും നിറവേററുന്നതിനു അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസം എത്രത്തോളം സഹായകമായിരിക്കുമെന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതു നിലവിലുള്ള സാമുദായികഘടനക്കു എത്രമാത്രം യോജിച്ചതാണ്. നാം അഭിലഷിക്കുന്ന ഒരു സമുദായഘടനയുടെ സൃഷ്ടിക്കു അതെത്രമാത്രം ഉപകരിക്കും എന്നു നോക്കിയിട്ടുവേണം അതിനെ വിലയിരുത്താൻ. ഗാന്ധിജി വിഭാവനംചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യഘടനയല്ല ഇന്നു ഇന്ത്യയിലെ ഭരണാധികാരികളോ, പൊതുജനങ്ങളോ സാമൂഹ്യഘടകങ്ങളോ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. കരകൗശലങ്ങൾക്കു മുഖ്യത്വം കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് ഗാന്ധിജി വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതാണ് അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസം. എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ കരകൗശലങ്ങൾക്കു പരമപ്രാധാന്യം നൽകുന്നതു് ഇന്നത്തെ സമുദായഘടനക്കു പററിയതല്ല. കരകൗശലം, അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിൽ ഒരു മാർഗ്ഗമായിരിക്കണം, അതിൽ എനിക്കു എതിരഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ അതു ഒരിക്കലും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കാൻ പാടില്ല. നാംതന്നെ ഇപ്പോൾ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ വ്യവസായീകരണത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൈത്തൊഴിലുകളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു കഴിയാൻ ഇനിയുള്ളകാലം സാദ്ധ്യമല്ല. അതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിലും വലിയൊരു മാററം ആവശ്യമാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം.

സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ കാലാവധി പത്തുകൊല്ലമായിരിക്കണമോ പതിനൊന്നു കൊല്ലമായിരിക്കണമോ എന്നുള്ളതിനെപ്പററി വലിയ വാദപ്രതിവാദമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇന്നു പത്തു കൊല്ലത്തെ കോഴ്സാണുള്ളതു്. അതേ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു നിലവിലുള്ളതു പതിനൊന്നു വർഷത്തെ കോഴ്സാണ്. അതിനെ ഒരു വർഷംകൂടെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു പന്ത്രണ്ടു ആക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ അഭിപ്രായത്തിൽ യാതൊരു യുക്തിയും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, മൂന്നു വർഷത്തെ ഡിഗ്രികോഴ്സിനെ ഞാൻ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു. നാലുവർഷം ആവശ്യമില്ലെന്ന ബലമായ അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളതു്. ഇന്നത്തെ ഇൻറർമീഡിയററ് കോഴ്സ് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തതാണ്. അതു വെറുമൊരു അജാഗളസ്തനമാണ്. മൂന്നു കൊല്ലത്തെ ഡിഗ്രി കോഴ്സ് ധാരാളം മതിയാകും.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [6th April 1956

സർ, ഈ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ എന്നെ ഞെട്ടിപ്പിച്ച ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതി മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചിട്ടും ഇതിൽ പദ്ധതിയൊന്നും കണ്ടില്ല. അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ അതിന്നു മുകളിലൊന്നും ഉണ്ടാക്കാൻ തരമില്ലല്ലൊ. അങ്ങിനെയൊരടിസ്ഥാനം ഈ പദ്ധതിയിലെങ്ങും കണ്ടില്ല. സർ, മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ മഗ്ദലമറിയം തന്റെ ജീവിതത്തിലൊരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം നടത്തിയിട്ട് "ചാരിത്രമെന്നുള്ളോരക്ഷരം കണ്ടീല, നാരിപ്പുൺപഴ്യോ നടുങ്ങിപ്പോയി" എന്നു പറഞ്ഞപോലെ ഈ പദ്ധതി മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചിട്ടും പദ്ധതിയൊന്നും എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. That is Sir, when the harlot, Mary Magdalene had a retrospection of her life, she was stunned to see that the very word 'chastity' was nowhere in the whole of her life. അതുപോലെയൊരനുഭവമാണ് ഈ വൈററുപേപ്പർ മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചിട്ട ഒരു പദ്ധതി കാണാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായതു്. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായ ഘടനക്കുവേണ്ടി നാം നിലകൊള്ളുമ്പോൾ, അതിന്നാവശ്യമായ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യബോധം നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അതിന്നുവേണ്ടി കളമൊരുക്കേണ്ട ഘട്ടം മൂന്നു മുതൽ ആറുവരെ വയസ്സു പ്രായമുള്ള കാലമാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാണ് കിൻറർ ഗാർട്ടനെന്നോ, നേഴ്സറി സിസ്റ്റമെന്നോ, മോണ്ടിസോറി സിസ്റ്റമെന്നോ ഒക്കെ പേർ വിളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ ഈ മൂന്നു വയസ്സിന്നും ആറു വയസ്സിന്നും ഇടക്കുള്ള കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു പുതിയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇടുന്നതിന്നു എന്തു പരിപാടിയാണ് ഉള്ളതെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ കഷ്ടം! യാതൊന്നുമില്ലെന്നാണ് കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു് ഇതൊരു അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത പദ്ധതിയാണെന്നു്. അടിസ്ഥാനം ശരിപ്പെട്ടെങ്കിലേ, ബലപ്പെട്ടെങ്കിലേ അതിന്നു മുകളിൽ പ്രൈമറിയും സെക്കണ്ടറിയുമാകുന്ന ചുവരും, സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസമാകുന്ന മോന്തായവും മേച്ചിലും കെട്ടിപ്പടുക്കാനാവൂ. അങ്ങനെ ഉറച്ച ഒരടിസ്ഥാനമില്ലാതെയുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിന്നു വൈററുപേപ്പർ എന്നാണ് പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. വൈററുപേപ്പറെന്നു പറഞ്ഞാൽ വെള്ളക്കടലാസെന്നാണ് അർത്ഥമെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. പക്ഷെ പദ്ധതിയാകണമെങ്കിൽ ഈ വെള്ളക്കടലാസിൽ ഇനിയും പലതും എഴുതിച്ചേർക്കാനുണ്ട്. പദ്ധതിയെന്നു പേരിട്ടാൽ മാത്രം പോര, അതു നല്ല അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ള സമഗ്രമായ ഒരു പദ്ധതിതന്നെയായിരിക്കണം.

ഇനി ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട മറെറാരു വിഷയത്തിലേക്കു ഞാൻ കടക്കുകയാണ്. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയമെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ മററുള്ളവർക്കും അതു് അത്ര തന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നണമെന്നില്ല. പക്ഷേ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നമാണതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ഒരു വിഷയത്തിൽ എനിക്കു വലിയ നിരാശയാണുണ്ടായതു്. അമ്പതു ലക്ഷത്തോളം കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ പോകാതെ നിരക്ഷരരായി കഴിയുകയാണെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവരേയുംകൂടെ സ്കൂളുകളിലേക്കയക്കണമെങ്കിൽ നമുക്കു ഇനിയും വളരെയധികം സ്കൂളുകൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, ഉപകരണങ്ങൾ വേണം, പുസ്തകങ്ങൾ വേണം, അദ്ധ്യാപകന്മാർ വേണം, സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ വേണം, ഇതിന്നെല്ലാം ധാരാളം പണം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായേ തീരൂ. ഏതുവിധേനയും ഇതെല്ലാമുണ്ടാക്കിത്തന്നെ തീരണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇതൊരു യുദ്ധകാലമായിട്ട നാം പരിഗണിക്കണം. അജ്ഞതയ്ക്കും നിരക്ഷരതത്തിന്നും എതിരായി നാം ഒരു സമരം പ്രഖ്യാപിക്കണം. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്തു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വലിയ ഭക്ഷണക്ഷാമം ഉണ്ടായി. അന്നു നാം ഭക്ഷണപ്രശ്നത്തെ എങ്ങിനെ സമീപിച്ചുവോ അതേ മട്ടിൽ ഈ നിരക്ഷരതാപ്രശ്നത്തെയും സമീപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭക്ഷണക്ഷാമം വന്നപ്പോൾ നാം ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ആറൗൺസേ കഴിക്കാവൂ" എന്ന്. കൃഷിക്കാരോടു നാം പറഞ്ഞു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ പൂഴ്ത്തിവെക്കരുതെന്നും കൂടുതൽ വിളയിക്കണമെന്നും. കച്ചവടക്കാരോടു പറഞ്ഞു കരിഞ്ചന്തയിൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വിൽക്കരുതെന്നു്. അങ്ങനെയാണ് നാം ഭക്ഷ്യക്ഷാമത്തെ നേരിട്ടതു്. അതുപോലെ ഒരു ജനാധിപത്യ ഭരണവ്യവസ്ഥയുടേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെയും അടിത്തറയായുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിന്നായി, നിരക്ഷരതത്തിന്റെ ഉച്ചാടനത്തിന്നായി ഒരു കുരിശുയുദ്ധത്തിന്നു നാം

6th April 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

സന്നദ്ധരാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പദ്ധതി മാത്രം പോര, ഖജാനാവിലെ പണം മാത്രം പോര, വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉത്തരവുകളും മാത്രം പോര, പ്രധാനമന്ത്രി പണ്ഡിററ് നെഹ്റുവും മദിരാശി വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ശ്രീ സി. സുബ്രഹ്മണ്യവും നീണ്ടനീണ്ട പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്താൽ മാത്രം പോര, പിന്നെയൊ ഈ രാജ്യത്തെ സകല ജനങ്ങളും സകല കക്ഷികളും സകല വിഭാഗക്കാരും—ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു കക്ഷിഭേദവുമില്ല; കോൺഗ്രസ്സുകാരായാലും ശരി, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരായാലും ശരി, പി. എസ്സ്. പി.ക്കാരായാലും ശരി, മുസ്ലീംലീഗായാലും ശരി, ആർ. എസ്സ്. എസ്സ്. ആയാലും ശരി, ജന്മിയായാലും ശരി, കൃഷിക്കാരനായാലും ശരി, മുതലാളിയായാലും ശരി തൊഴിലാളിയായാലും ശരി സകലരും—ഒത്തുചേർന്നു ഏകകണ്ഠമായി ഒരു ദേശീയാഹ്വാനം മുഴക്കണം. അതിന്നുവേണ്ടി ഗവർമ്മെണ്ടു മുൻകൈയെടുക്കണം. സകല കക്ഷികളുടെയും സന്മനോഭാവത്തോടും സഹകരണത്തോടും മുമ്പോട്ടുപോവുകയാണെങ്കിൽ വിജയം നിശ്ചയമാണ്. വലിയ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളും പറമ്പുകളും കളിസ്ഥലങ്ങളുമൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയാലേ വിദ്യാഭ്യാസമാകൂ എന്ന അഭിപ്രായം തൽക്കാലത്തേക്കു കൈവെടിയണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. വീട്ടിന്റെ വരാന്തയിലായാലും ശരി, മാവിന്റെ ചുവട്ടിലായാലും ശരി, ആഫീസുസമയം കഴിഞ്ഞു കലക്ടരാഫീസിനകത്തായാലും ശരി എവിടെയെവിടെയെല്ലാം ഒരു ക്ലാസ്സ് നടത്താൻ സാധിക്കുമോ അവിടമെല്ലാം താല്ക്കാലിക വിദ്യാലയങ്ങളായി മാററണം. അതുപോലെ തന്നെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യവും. "Each one teach one" എന്ന മുദ്രാവാക്യം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു മഹത്തായ വിദ്യാപ്രചരണപ്രസ്ഥാനം നാം ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെയാണ് നിരക്ഷരതത്തിന്നെതിരായുള്ള കുരിശുയുദ്ധമെന്നു ഞാൻ വിളിക്കുന്നതു്.

അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമരത്തിന്നു ഗവർമ്മെണ്ട് സകല കക്ഷികളുടേയും സഹകരണം തേടേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഒരു കമ്മിററി സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഗവർമ്മെണ്ട് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ കമ്മിററിയിൽ ഞാൻ വേണമെന്നില്ല. ആളുകളാരായിരിക്കണമെന്നതു് വലിയൊരു പ്രശ്നമല്ല. സകല ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും സഹകരണം സമ്പാദിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന കാര്യം. മലബാറിൽ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിലധികം അദ്ധ്യാപകന്മാരുണ്ടു്. മലബാർ തമിഴ നാട്ടിൽനിന്നു വിട്ടുപോകാൻ പോവുകയാണെങ്കിലും അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സഹകരണം മദിരാശി ഗവർമ്മെണ്ടിനുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പുനൽകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു കമ്മിററി പോര, എത്രയോ കമ്മിററികൾ നമുക്കു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സ്കൂളിലും വെൽഫെയർ കമ്മിററി, അററൻഡൻസ്സ കമ്മിററി എന്നിങ്ങനെ പല കമ്മിററികളും നമുക്കാവശ്യമാണ്. എങ്കിലേ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നമുക്കു പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി മുമ്പോട്ടുപോവുകയാണെങ്കിൽ ഈ കുരിശുയുദ്ധത്തിൽ നമുക്കു വിജയം നിശ്ചയമാണ്. ഇതു് ഞാൻ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റെ അനുഭവം വെച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയാണ്. ഇതെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു വേണം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധികാരികൾ മുന്നോട്ടുപോവാൻ.

സമയച്ചുരുക്കത്താൽ ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. ഹിന്ദിയെപ്പററി രണ്ടുവാക്ക് പറയണമെന്നുണ്ട്. സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിൽ ഹിന്ദി പഠിപ്പിക്കാൻ ഏർപ്പാടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു, "A good knowledge of English, a working knowledge of Hindi, and a sound knowledge of Tamil എന്നാണ്. അതു പോര, അതൊന്നു തിരിച്ചിടണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മാതൃഭാഷയെപ്പററി എനിക്കു ആക്ഷേപമില്ല. പക്ഷെ ദേശീയഭാഷയായ ഹിന്ദിക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകണമെന്നാണ് ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. A good knowledge of Hindi and a working knowledge of English എന്നാക്കിയാൽ തരക്കേടില്ല. ഇംഗ്ലീഷിന്നു രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനം വേണ്ട, മൂന്നാമത്തെ സ്ഥാനം മതിയെന്നും, ഹിന്ദിക്കു വേണം രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാനെന്നും ചുരുക്കം. ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം മാതൃഭാഷക്കുതന്നെ. അതിൽ അഭിപ്രായഭേദമില്ല.

സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായത്തെപ്പററിക്കൂടെ രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായം എത്ര വേഗത്തിലവസാനിപ്പിക്കുമോ അത്രയും നന്നെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഇക്കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടേയും

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [6th April 1956

വിദ്യാഭ്യാസ ഡയരക്ടരുടേയും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിപ്പിക്കണമെന്ന ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ സ്വകാര്യ മാനേജ്മെൻറ് സ്കൂളുകൾ വെറും കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളാണെന്ന പറയുവാൻ എനിക്ക് അശേഷം മടിയില്ല. സ്വകാര്യ മാനേജ്മെൻറ് ഒരു വ്യാജമായ ചക്രമാണ്. നാലാമത്തേതല്ല. തികച്ചും അനാവശ്യവും നിരുപയോഗവുമായ ഒരു അഞ്ചാം ചക്രമാണിത്. അടുത്ത കാലത്ത് ഉണ്ടായ ഒരു കോടതി വിധിയിൽ നിന്ന ഇത് സ്പഷ്ടമാണ്. ഞാൻ അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ . . .

11 a.m. **Sri N. K. PALANISAMY**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டபடி 11 வருஷம் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு ஒருவன் வெளியே வந்தால் அவன் இந்த நாட்டிலே சுதந்திரமாக வாழவும், அவன் எந்த தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதைத் திறமையாக நடத்தி முன்னேற்றமடையும் முறையிலே இந்தத் திட்டத்திலேயே வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் Muthiah Chettiar போன்றவர்கள் "Is it possible or is it real" என்ற முறையிலே கேட்கிறார்கள். "It is possible and it is real" என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவேதான் இத்திட்டத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறோம். இந்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, ஏற்காவிட்டாலும் சரி, ஏற்கனவே இது முடிவு பண்ணப்பட்ட விஷயம். இந்தியாவில் உள்ள சகல University-களாலும், Annamalai University தவிர, சகலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட திட்டம். இதை வேண்டாம் என்று சொன்னாலும்கூட, எந்த University வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறதோ, அவர்கள் வேண்டு மென்றால் Grant வாங்காமல் விட்டு விடலாம். ஏற்கனவே நான் எட்டு, ஒன்பது திருத்தங்கள் கொடுத்து இருந்தேன். ஆனால் இப்போது அதைப் பற்றி ஆதரித்து பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். Higher Elementary School Final Course படித்த பையன் 8-வது வகுப்பிலே சேருவதற்கு பதிலாக, 9-வது வகுப்பிலே சேருவதற்கு வகை செய்யவேண்டும். ஒரு வருஷம் மாணவர்களுக்கு அனாவசியமாகப் போகாமல் இதை தடுக்க ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று Education Department பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் Elementary Education மாணவர்களின் புத்தி வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்த பாடம் அமைக்கப்படும்போது அதை அவர்களுக்கு பொறுத்தமான முறையிலே இந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இன்று Basic Education இருக்கிறது. அதாவது ஆதாரக் கல்வி திட்டம். இந்த ஆதாரக் கல்வித் திட்டம் Socialist நாடுகளிலேகூட இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய பிற்போக்கு உள்ளவர்கள் அறிவு வளர அது உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி நம் தேசத்திலே பல விதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. அது இன்னும் Experimental Stage-லேயேதான் இருக்கிறது. ஓரளவு Weaving முதலிய கைத்தொழில்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட Craft-களை அதிகப்படுத்துவதினால் இந்த ஆதாரக் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். தார்மீக கல்வியைப்பற்றி பள்ளிக்கூடங்களிலே சொல்லப்படுகிறது . . .

அடுத்தபடியாக தார்மீகக்கல்வி அதாவது Moral Instruction இது பற்றிப் பல பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. மதசார்பற்ற சர்க்கார் என்று சொல்லுகிறோம். இன்றையதினம் முஸ்லீம் அல்லது ஹிந்து இன்னும் கிருஸ்தவர் பள்ளிக்கூடங்களில் மத அடிப்படையில்தான் Moral Instruction போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கல்வி எப்படிப் போதிக்கப்படவேண்டுமென்றால் இங்கே உள்ள மாணவன் நமது தேசத்தை நேசிக்கக்கூடிய உணர்ச்சியை அதிகப் படுத்துவதாகவும் நாட்டுமக்களுக்காக வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடியதாகவும், உலக மக்களை நேசிக்கக்கூடியதும் அவர்களைக் கௌரவிக்கக்கூடிய முறையிலும் இந்த Moral Instruction பாடத் திட்டங்கள் போதிக்கப்படவேண்டும். ஆரம்பம் முதற்கொண்டு இந்த உணர்ச்சியை

6th April 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

வளர்க்கிற முறையில் இந்தத் திட்டம் அமையவேண்டும். அதுமட்டு மின்றி எல்லா அம்சங்களையும் தழுவும்படியான முறையில் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தப்படியாக இந்த 7, 8 வகுப்பு என்று இருக்கிறதை எடுத்துக் கொண்டால் அதை முடித்து வெளியேறும் ஒரு மாணவன் வெளியில் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக்கூடிய வாலிபனாக இருக்கவேண்டும். Secondary கல்வியைப்பற்றி இன்று டாக்டர் Lakshmanasamy Mudaliar கமிட்டி சிபார்சுகளை அப்படியே அமுல் நடத்தவேண்டும். Multi-purpose schools இருக்கின்றனவே அவற்றைப் பொருத்த வரையில் சர்க்கார் விவசாயத் தொழில் உள்பட எல்லாவற்றையும் அமுல் நடத்தவேண்டும். அதாவது Vocational Education என்ற திட்டத்தை, அதிலும் தொழிலில் நிபுணத்துவம் இருக்கக்கூடிய திட்டத்தையெல்லாம் நாம் வகுக்கவேண்டும். இன்று பொதுவாகப் பரீக்ஷை என்பது ஒரு பூதமாக இருக்கிறது. அதாவது கடைசி வருஷப்பரீக்ஷை என்று இருக்கிறதே அந்த Test-க்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடாது. ஒரு மாணவன் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் எந்த முறையில் வளர்ந்து வந்திருக்கிறான் என்பதைப்பற்றித்தான் கவனிக்கவேண்டுமேயொழிய அந்த மாணவன் வருஷக்கடைசியில் அல்லது கடைசி வருஷத்தில் மட்டும் ஏதோ அவன் நல்லபடியாகப்படித்துவிட்டால் அதைக்கொண்டுமட்டும் அவன் தகுதியை முடிவு கட்டுவதாக இருக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக இன்று கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களில் ஒரு புதுவிதமான மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கவேண்டும். நான்கு அல்லது ஐந்து பள்ளிக் கூடங்களிலுள்ள பிள்ளைகளைக் கூப்பிட்டு விளையாட்டு முறையைப்புகுத்தி எல்லாக் குழந்தைகளுக்குமிடையே ஒருகூட்டு மனப்பான்மை உணர்ச்சியை உண்டாக்கவேண்டியது அவசியம். இது போன்ற திட்டங்களையெல்லாம் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்றால் இன்று உள்ள உபாத்தியாயர்களின் மனதில் ஒரு உற்சாகத்தை உண்டாக்கவேண்டும். இன்றையதினம் உபாத் தியாயர்களின் குடும்பத்தில் பத்தாம் தேதிவரையில்தான் சம்பளப் பணமிருக்கும். அவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டமான நிலைமையாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அந்த Teacher-கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய் என்ன சொல்லிக்கொடுக்கமுடியும். எப்போதுமே அவர்களுக்குக் குடும்பக்கவலையாக அவர்களின் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்றால் இவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்பட்டு ஆகவேண்டும். கனம் கல்வி மந்திரி அவர்களால் இது விஷயமாக இன்னும் ஒரு விதமான முடிவும் செய்யப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். உபாத்தியாயர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துகிறவிஷயத் தில் சர்க்காருக்குப் 12 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவாகுமென்றும் ஆகவே சென்னை சர்க்கார் அவ்வளவு செலவு செய்யக்கூடிய நிலையில் இல்லையென்றும் கூறினார். இதில் நான் சொல்லுவது இரண்டாவது 5 ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு அதிகப்பணம் வேண்டுமென்று நாம் எப்படி மத்திய சர்க்காரிடம் சண்டைபோட்டு வாங்குகிறோமோ அதே மாதிரி கல்விக்காகவும் போராடி வாங்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக students indiscipline என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் இன்று உள்ள கல்வி முறையிலுள்ள அடிப்படையான கோளாறுதான். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய கல்வித்திட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் இது மறைந்துவிடுமென்று நான் கருதுகிறேன். அடுத் தபடியாக மாணவர்களின் திறமையைப் பூராவும் பயன் படுத்தக்கூடிய முறையில் நமது கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக Vacation காலங்களில் இந்தக் Constructive Work என்பது சிறு அளவில்தான் நடந்துவருகிறது. ஆனால் இது பெரிய அளவில் கூட்டுறவு மனப்பான்மையில் நடத்தும்படியான முறையில் இருக்கவேண்டும்.

[6th April 1956

11-10 a.m. **Sri P. G. MANICKAM** : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெள்ளை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசியல் சட்டப்படி 1960-ம் வருஷம் ஜனவரி 26-ம் தேதிக்குள் 14 வயதுவந்த குழந்தைகளுக்குக் கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி போதித்து ஆகவேண்டும். ஆனால் நமது சென்னை ராஜ்யத்தைப்பொறுத்தவரையில் இன்னும் பாக்கியுள்ள 4 வருஷத்தில் இதைச் செய்து முடிக்காவிட்டாலும் இன்னும் 10 வருஷங்களிலாவது இந்த கட்டாய ஆரம்பக்கல்வியைப் பூரணமாகப் பரப்புவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்து ஆகவேண்டுமென்று தெரிவித்ததுபற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது தவிர கவர்மெண்டார் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் இன்று ஆரம்பக்கல்வியானது நமது சென்னை மாகாணத்தில் எந்த முறையில் நடக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சர்க்கார் கவனித்து ஆகவேண்டும். 1949 to 1953 ஆக இந்த 5 வருஷங்களில் ஆரம்பக்கல்வியானது நமது சென்னை மாகாணத்தில் எந்த முறையில் நடந்து வந்தது என்பதுபற்றி ஒரு அறிக்கை இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 1949-வது வருஷத்திலே 914,626 பேர் இந்த ஆரம்பக்கல்வியில் முதல் வகுப்பில் படித்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் 5 வருஷங்கள் கழித்து 5-வது வகுப்பிற்கு வரும்போது படித்தவர்கள் 325,450 பேர்தான் என்று இங்கே கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களில் நூற்றிற்கு 60 பேர் இடையிலே நின்று விட்டார்கள். இதுதான் அந்தக் கணக்கின் அர்த்தம். இதிலிருந்து நமது மாகாணமானது வருஷத்தில் 4 அல்லது 5 கோடியாக இந்த 5 வருஷங்களில் சுமார் 20 கோடி செலவு செய்திருந்தால் அதில் 10 கோடி ரூபாய் நஷ்டமாகிவிட்டது என்றுதான் அர்த்தம். இன்னும் அந்த மாணவர்கள் படிக்காமல் நின்றது நஷ்டம். உபாத்தியாயர்களின் சேவை நஷ்டம். சர்க்கார் அவர்களுக்குச் சம்பளத்திற்காக கொடுத்த பணம் நஷ்டம். இவ்வளவும் ஆரம்பக்கல்வி போதிப்பதில் ஏற்பட்ட நஷ்டம். இதற்குச் சரியான காரணம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரிடம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையில் நமது சர்க்காரின் கல்வித் திட்டம் இந்த இரண்டாவது 5 ஆண்டுத்திட்ட காலத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தால் என்ன ஆகும் ? ஆகவே ஆரம்பக்கல்வியில் ஒரு திருத்தம் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். இப்போதைய கணக்குப்படி பார்த்தால் அதிகப்படியான பெண் குழந்தைகள்தான் படிக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே பெண்களின் கல்வியைப் பெருக்குவதற்கு சென்னை அரசாங்கம் அதி அத்தியாவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றாவது வகுப்பு முதல் மூன்றாவது வகுப்பு வரையில், பள்ளிக் கூடங்களில் பெண்களை ஆசிரியர்களாகப்போடவேண்டுமென்று கவர்மெண்டார் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பெரிய வகுப்புகளுக்கும் பெண்களை ஆசிரியர்களாக போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக பெண்கள் பாடசாலைகளையும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி வெள்ளை அறிக்கையில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இந்த அறிக்கையில் கட்டாய கல்வியைப் புகுத்துவதற்கும் பிள்ளைகளுக்கு பள்ளியில் மத்தியானவேளையில் சாப்பாடு போடுவதற்கும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றதே தவிர வேறு முக்கியத்வம் ஒன்றும் காணவில்லை. அடுத்தபடியாக சமுதாயத்தில் படிக்காதவர்கள் யார் அதிகம் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். எந்த ஜாதியினர் படிக்கவில்லை என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் படிக்காதவர்கள் ஏறக்குறைய குறைந்தது இருபதுலட்சமாவது இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் பிற்பட்ட ஜாதியினராக இருப்பார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் கல்வி வசதிகள் உடனடியாக அளிக்கப்பட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR** : Mr. Speaker, Sir, I would like to make a few observations on the memorandum issued

6th April 1956] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

by the Government of Madras. I am grateful to the Hon. the Education Minister for the vivid description he gave yesterday. Regarding the age of admission to the elementary school, the proposal is to put it at 5½ plus. I am not quite in favour of this proposal. The Government of India want it to be put at 6 plus, and the reason adduced by them is that the age of admission to the University should be 17 plus. As a compromise 5½ plus is suggested by our Government. I am of opinion that in India, maturity attained at an earlier age when compared to the Western countries. The parents want to take away their children to assist them in their work when they find that their children would be of help to them. That is at the age of 10, parents take away their children with them for work. Therefore, I am of opinion that children should be brought to the school earlier. If they are asked to attend the school at a later age, I am afraid they may lapse into illiteracy. If the Hon. Minister makes a visit to the villages he will find that there are a lot of children below the age group five reading in the schools. In their case no attendance is marked. The parents put their children into the school so that they may not be a nuisance in their homes. Just to keep them engaged they are sent to the school. This is the position everywhere.

Though the rule is that children below the age of five should not be admitted into the school, we invariably find that parents give private tuition to their children and admit them later on in the III Standard or IV Standard. I can quote so many instances of boys at the age of 7 being admitted in the III Standard or IV Standard only to by-pass the rule. This is what is actually happening. That is why, I am of opinion that the practice of admitting children in the school on the completion of five years may continue as it is.

The second thing is about the shift system. A new system is sought to be introduced which is neither the modified scheme introduced by Rajaji nor the shift system. The proposal is to have classes in both the sessions, that is, to have half the strength of boys within the school premises and the other half just within the compound of the school. Evidently these will be put in charge of an artisan, but the strain on the teacher will be enormous. The teacher cannot have light periods. He will have to be going on teaching the same thing throughout the day. He may not find teaching the same subject very interesting. There may not be much of enthusiasm. The Hon. Minister wanted the opinion of the House in this matter, and he also wanted the support of the Assembly in fixing the ratio so far as the private institutions are concerned. In private institutions 20 is the number fixed for each teacher. In schools run by district boards 35 is the number fixed. It is no wonder then that the efficiency of the private institutions has gone up. Though the management generally stands to gain, still I am of opinion that the teacher-pupil ratio should be the same in schools under private management and also other schools. Either we must adopt the ratio followed by the private managements or the private managements must be asked to adopt the

ratio of 35 : 1 as is being done in schools run by Government and district boards. This is my submission. I am sure the Hon. Minister will have the full support of the Assembly if he equalises the teacher-pupil ratio.

11-20 a.m. Another matter which I wish to refer to is the appointment of a Special Officer. During the time of the previous Ministry, when Sri Avinasalingam Chettiar introduced a scheme, I think that a Special Officer under the Director of Public Instruction was appointed with a view to implementing the scheme. Are we to assume that the Director of Public Instruction is not able to cope with the work? As the Head of the Education Department in the State, he should be made responsible for planning and implementation of the scheme and he cannot absolve himself of this responsibility.

With regard to midday meals, I am of opinion that the scheme should be started at least in selected areas. To start with, we can introduce it as an experimental measure in the National Extension Service or the Community Project areas and this will go a long way to improve education and also to help destitute children of all classes who lack food and clothing.

With regard to intensification of inspection, I have to say a word or two. As against 802 High Schools in the Composite Madras State, we are now having 1,011 High schools in the Residuary Madras State. I do not think that the present strength of District Educational Officers can efficiently supervise these institutions and therefore it is but necessary that the number of posts of District Educational Officer should be increased so that there may be proper and efficient supervision of these institutions. Further, there is the bifurcated course like gardening, agriculture, etc., and the nature of work is such that the District Educational Officer has to devote more time.

Lastly, I have to say a few words about the scales of pay of the teachers. The maximum pay of a Headmaster in a District Board school is Rs. 150 as against Rs. 250 paid to a Headmaster in a Government institution. I suggest that there should be uniform rates of pay and there should not be any discrimination in the scales of pay.

With these few words, I resume my seat, Sir.

11-24 a.m. **Sri R. V. SWAMINATHAN** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
கல்வி சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றி கனம் கல்வி
மந்திரி அவர்கள் நேற்றைய தினம் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார். அவர்
பேசும்போது தான் கல்வி மந்திரியாக இருந்து வருவதால் இந்த நாட்டில்
கல்வியைப்பற்றி ஏதாவது ஒரு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றும்
அப்படி செய்யவில்லை என்றால், தன் வேலையை தட்டிக்கழிப்பதாக
நினைக்கப்படுமென்றும், அது சரியில்லை, ஆகவே 'கல்விச் சீர்திருத்தம்
பற்றி வெள்ளை அறிக்கை தயார் செய்து அதை சபையினரின் ஆலோசனைக்கு

வைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார். நம் மாகாணத்தில் சென்ற 100
வருட சரித்திரத்தை பார்த்தோமானால் கல்வி முறையை சீர்திருத்தம்
செய்வதற்கு பல கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு அறிக்கைகள், ரிபோர்டுகள்
தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பல அறிக்கைகள் கவனிப்பார் இல்லாமல்
Secretariat-ல் ரிபோர்ட்டுகள் ஏராளமாக குவிந்து செல்லரித்துக் கொண்
டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். சில கல்வி மந்திரிகள் பல அரசியல்
தலைவர்கள் கல்வி திட்டத்தில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று
முயற்சி செய்து தோல்வி அடைந்திருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.
ஸ்ரீ அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் கல்வி மந்திரியாக இருந்த காலத்தில்,
கல்வி சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார். அப்போது
ஸ்ரீ அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் அனாவசியமாக முயற்சி செய்கிறார்
என்று கூறப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு மாதவ மேனன் கல்வி
மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் கல்வி விஷயத்தில் அவர் கை வைக்க
வில்லை. பிறகு ராஜாஜி பிரதம மந்திரியாக வந்தபோது, கல்வியில்
புதிய சீர்திருத்தத்தைப் புகுத்தினார். கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமண்யம் நேற்
றையதினம் பேசும்போது ராஜாஜியின் கல்வி திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம்,
ஆனால் அதில் அரசியல் புகுந்துவிட்டதால்தான் அந்த திட்டத்திற்கு
எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதென்று கூறினார். இவ்விதம் சொல்வது தவறு.
நான் இதை மறுக்கிறேன். அரசியல் காரணத்திற்காக அந்த திட்டத்
திற்கு எதிர்ப்பு ஏற்படவில்லை என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்
துக்கொள்கிறேன். ராஜாஜியின் புதிய கல்வித் திட்டம் ஒரு புரட்சிகரமான
திட்டம். ஆனால் ராஜாஜி கையாண்ட முறை மிகப் பெரிய தவரானது.
அவர் தனது திட்டத்துடன் மக்களை அணுகியவிதம்தான் பெருத்த
எதிர்ப்பை உண்டாக்கியது. அவர் மக்களை கலந்துகொள்ள எண்ண
வேயில்லை. சட்டசபையைக்கலந்துகொள்ள விரும்பவில்லை. எதேச்சிகாரமாக
திட்டத்தை மக்கள் தலையில் புகுத்தினார். திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை
எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியபோதிலும் செவி சாய்க்க மறுத்து
திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தார். தேசத்தின் பல மூலையி
லிருந்தும் அதற்கு எதிர்ப்பு வந்து ராஜாஜியின் கல்வித் திட்டம் படு
தோல்வியுடன் நிராகரிக்கப்பட்டது. எனவே அந்த எதிர்ப்புக்கு அரசியல்
காரணம் கற்பிப்பது நியாயமில்லை. எத்தகைய சீர்திருத்தம் கொண்டு
வந்தாலும் அதை மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது கனம்
கல்வி மந்திரி தான் உத்தேசித்துள்ள சீர்திருத்த திட்டத்தை சட்டசபை
யின் முன்னதாக வைத்து அங்கத்தினர்களின் யோசனையைக்
கேட்கிறார். இவ்விதம் ராஜாஜி செய்யவில்லை. அவர் தனது திட்டத்தை
கொண்டுவந்த முறை, புகுத்திய முறை தவறு என்று எடுத்துக்காட்டி
னோம். மக்களுடைய கருத்தை கவனிக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம்.
அவர் இதைப் புறக்கணித்ததால் கடைசியில் ராஜாஜி பதவியிலிருந்து
விலகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ராஜாஜி ஒரு மாபெரும் தலைவர்.
அவருக்குப் பதவி பெரிதல்ல. தனது திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்
டாது என்று தெரிந்த உடனேயே அவர் பதவியை விட்டுப்போய்விட்டார்.
நம் கல்வி மந்திரி ஸ்ரீ. சுப்பிரமணியம் அத்தகைய தவறு செய்ய முன்வர
வில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக தனது கல்வி சீர்திருத்த யோசனையை
சபையில் ஆலோசனைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இதுதான் ஜன
நாயக முறை. இந்த முறையை கையாண்டதற்காக கனம் கல்வி மந்திரியை
நான் பாராட்டுகின்றேன். [கனம் சுப்பிரமண்யம் (இடைமறித்து) நானும்
ராஜாஜி போல் விலகிவிடவேண்டுமென்கிறீர்களா ?] (ஸ்ரீ ஆர். வி. சுவாமி
நாதன் இல்லை, இல்லை. நீங்கள் தொடர்ந்து கல்வி மந்திரியாகயிருக்க
வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றேன்.) (**Laughter**) கல்வி மந்திரி
உயர்ந்த பண்புடன் ஜனநாயக முறையில் நடந்து கொள்ளும்போது
அவர் விலகிப் போய்விட வேண்டுமென்று நான் எப்படி நினைப்பேன்.
ஆனால் ஒரு விஷயம். கல்வி சீர்திருத்தம் விஷயத்தில் நாம்
மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். குழந்தைகள்
படிப்பு விஷயத்தில் நாம் முன்னுக்குப்பின் முரணாக நடந்து
நம் விருப்பு வெறுப்புக்கு நம் நாட்டு குழந்தைகளை சோதனைக்
குள்ளாக்கக் கூடாது. நாட்டில் கட்டாய கல்வி திட்டத்தை அமுலுக்கு
கொண்டு வரவேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது.
நம் தேசத்தில் சுமார் 50 சத விகிதத்தினர் வரையில் படிக்கக்கூடிய

[Sri R. V. Swaminathan] [6th April 1956

பிள்ளைகளில், படிப்பு வசதி இல்லாமல் இருப்பதாக கல்வி மந்திரி
சொல்லி இருக்கிறார். இதற்கெல்லாம் ஆவன செய்தாகவேண்டும்.
இத்தகைய சிறிய சிறிய சீர்திருத்தங்கள் செய்வதின் மூலம் பிரயோஜனம்
ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த
திட்டத்தை பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கவேண்டுமென்று ஒரு
அங்கத்தினர் பிரேரணை செய்திருக்கிறார். கமிட்டி உருப்படியான வேலையை
சீக்கிரம் செய்து முடிக்குமென நம்புவதற்கு முடியாது. கமிட்டி
பரிசீலனை செய்து தனது ரிப்போர்ட்டை சபைக்கு சமர்ப்பிக்க பல மாதங்கள்
ஆகலாம். அழகப்பா கமிட்டி தனது ரிப்போர்டை தயாரிக்க எவ்
வளவு காலம் பிடித்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே இப்
போது நியமிக்கும் கமிட்டியும் தன் அறிக்கையை சமர்பிக்க காலதாமதம்
ஆகலாம். அதற்குள் தேர்தல் வந்து விடும். இந்த கமிட்டியில் உள்ள
அங்கத்தினர்கள் மறுபடியும் தேர்தலில் நின்று ஜெயித்து அங்கத்
தினர்களாக வருவார்களென்பது என்ன நிச்சயம். ஒருவர் சட்டசபை
அங்கத்தினர் பதவியை இழப்பாரானால் அவர் சபையினால் நியமிக்கப்பட்ட
கமிட்டியின் பதவியையும் தானாகவே இழந்து விடுகிறார். கல்வி
மந்திரியாக உள்ள ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யம் மறுபடியும் தொடர்ந்து கல்வி மந்திரி
பதவியிலிருப்பார் என்பது என்ன நிச்சயம். அவர் வேறு மந்திரி பதவி
வகிக்கலாம் அல்லது அவர் வேறு உயர் பதவிக்குப் போய் விடலாம்.
இந்த கமிட்டி முடிவு ரிப்போர்ட்டு வெளியாகும் வரை அவர் கல்வி
மந்திரியாக இருப்பாரென்று எப்படி நிச்சயமாக சொல்ல முடியும்?
ஆகவே இன்றைய நிலையில் பார்க்கும்போது கமிட்டி நியமிப்பதால்
எவ்வித பிரயோஜனமுமில்லை என்று கருதுகின்றேன். இத்திட்டத்தைப்
பற்றி மக்களிடம் ஒரு சந்தேக மனப்பான்மை இருந்து வருகிறது.
ராஜாஜியின் கல்வித் திட்டத்தை இப்போது மறைமுகமாக கொண்டு வருவ
தாக பொது மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். இவ்வித சந்தேகமான சூழ்
நிலையில் என் அவசரமாக இந்த சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வரவேண்டு
மென்று நான் கேட்கிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் பொது தேர்தல் வரப்
போகிறது. அதுவரை நாம் பொருத்திருக்கவேண்டும். இந்த சமயத்
தில் அவசரமாக ஒன்றும் செய்யவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்
கொள்கிறேன். சும்மா இருக்கும் சங்கை ஊதிக் கெடுக்கவேண்டாம்.
தவிர மலபார், தென் கன்னடம் இந்த ஜில்லாக்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில
நம் மாகாணத்திலிருந்து பிரிந்து போக இருக்கிறது. புதிய தேர்தலுக்
குப் பிறகு வரும் புதிய அரசாங்கத்திற்கு இந்த வேலையை விட்டுவைப்
போம். அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். எனவே, இதைப் பற்றி
பின்பு பார்த்துக் கொள்ளலாமென்று கல்வி மந்திரி அவர்களை தாழ்மை
யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Mr. Speaker, Sir, we have
been told that at last the Nation is about to evolve finally an edu-
cational policy. Now, Sir, in the formulation of this educational
policy, the whole question has been bedevilled by a peculiar pheno-
menon in society. Every man as soon as he becomes a father seems
to assume that he is an expert on education. As soon as his wife
presents him with a baby, he confers upon himself the title of expert
on education. That is why, Sir, Bernard Shaw once remarked
" Parents are the last persons who should be allowed to have chil-
dren ". Another phenomenon which bedevils the policy of edu-
cation is the tacit assumption made by every politician that when
he becomes an Education Minister he is a super expert on
education. I have got that amount of humility, Sir, to believe that
I am not competent to express an opinion on the question of edu-
cation. I would rather prefer that the whole question be left to a
single expert—not to a team of experts. We know that experts
do not agree often with one another and there is always difference
of opinion among themselves. Therefore, it will be preferable that

6th April 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

one expert be chosen and that he should be asked to lay down a policy which will be suitable for our children. It is most unfortunate that our children suffer not due to the absence of any policy but due to frequent changes that have been made in the policy pursued and it is this frequent change made in the policy of education that is ruining the education of the present generation of students. One Education Minister will come and say that Hindi should be compulsorily taught. Another Minister may come and tell that it need not be taught compulsorily. Therefore, may I humbly submit that whatever educational policy may be finally evolved it should be firmly stated that that educational policy will be implemented for a certain period of time, say 11 years and that such a decision should become a charter for our children. They should know beforehand what prospects there are in life. Now, Sir, I am afraid that the Hon. Minister for Education in his speech in the Assembly the other day was himself too much actuated or too much influenced by what he called politics. He was thinking that there were certain politicians who were assuming themselves as experts on education and who were ready to air their views in a particular way whenever there was an occassion for it. I am afraid he has used the very terms which the politicians have used. With regard to the question of the age at which a child should enter the school, what is the opinion of the Educational Minister? His argument is : " I am a better and more intelligent person . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What I object to is the imputation of motives. I may be wrong; but somebody may be right. There is room for difference of opinion. My objection is only to imputation of motives. I am sure the hon. Member would have understood what I stated.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : I am sorry that there should be any imputation of motives. But I am only pointing out that in answering that criticism he has stated that he is a more intelligent and more, what shall I say, sincere friend of the backward communities and that the backward communities are likely to be benefited by raising the age limit to six years. Instead of saying like that, he could have stated clearly and categorically that according to the Directive Principles of the Constitution, there should be compulsory and free education up to the age of 14, that they could only afford to give eight years of elementary education and that therefore if the Government were to fall in line with the Directive Principles in the Constitution they could only afford to give eight years of elementary education and that the age-limit must therefore necessarily be six years unless the House wanted to get rid of the provisions of the Constitution in some other way. He also seems to assume that there has been a Procrustean bed according to which we must amend our educational policy from time to time. What is this Procrustean bed? He has referred to one or two items. He stated that the University had decided that the age of admission in the colleges should be a particular age. It is not as though, Sir, this question is going to be decided by the

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [6th April 1956

University themselves. The University will have to adopt whatever this House and whatever the Government take a decision on this point. I am of the opinion that whatever educational pattern we may decide that pattern must be uniform throughout the country. To evolve this uniform pattern various Commissions have been set up. There is the Radhakrishnan Commission. Then we have had the Secondary Education Commission. Then, we have had the report on Elementary Education. The task now is to dovetail the various recommendations made by the various bodies and to see what precisely we want. I believe the Chairman of the Secondary Education Commission was a Member of the University Commission, and he signed the University Commission's Report without a minute of dissent. Therefore, we must presume that as Chairman of Secondary Education Commission he would have sought to frame his recommendations in tune with the recommendations already made in the Radhakrishnan Commission's Report. The Secondary Education Commission report presumes that the quality of secondary education would be so improved that the student passing out of the secondary school would have reached the senior intermediate stage. It is not a question of merely educating a person up to the age of 14 but it is a question of providing that quality of education which is useful to the people.

11-40 a.m. We are today faced with two problems. One is the problem of affording a certain quantity of education and another a certain quality of education. I am afraid we are falling between two stools. I would therefore suggest a dividing line, namely, that as far as elementary education is concerned, we will go after quantity and as far as secondary education is concerned, we will go after quality. Otherwise, if we increase the quantity of secondary education, we must face the inevitable situation that quality will suffer. On the other hand, if we go too much after the quality of elementary education, then quantity must necessarily suffer. Let us take one aspect of it because everyone seems to have felt that as a result of ten years' tinkering with the policy, the educational standard has continuously deteriorated and that is significant both in the recruitment to administrative services and also in the private employment sector. Therefore, my submission is that if you are going to improve the quality of education in secondary schools, that can only be done by improving the quality of the teacher because unless you improve the quality of the teacher, there can be no consequent gain in the quantity of the teacher.

Sir, the emoluments that we are offering to a teacher are undoubtedly a very important criterion in recruiting the right type of men.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is an accepted theory.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: But Sir, what is the policy that is being followed? We find that S.S.L.C. men if recruited into clerical cadre by the Government are paid much higher scale

6th April 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

of pay than secondary grade teachers, who, after a period of two years' training, are made to receive a lower scale of pay. Therefore, my submission is if we are going to recruit a better type of men for the secondary grade teachers' posts, then undoubtedly we will have to raise their emoluments even though it would mean falling in total volume of secondary grade education.

Secondly, with regard to the question of basic education, I should like to say that there should be a clear formulation of policy. The Government of India are not very clear yet with regard to what type of cottage industries is wanted and what volume is wanted. My submission is that this question of basic education must be linked with the final decision on the policy that the Government are going to follow with regard to cottage industries. If education is meant to fit a man for life, he must be aware of what that life is going to be from eleven years from now. We have promised that the national income will be doubled within eleven years. (The Speaker sounded the gong at this stage.) Therefore I submit that with regard to basic education, there may be a little more honesty, a little more sincerity and a little more intelligence.

SRI N. RATHINA GOUNDER: மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே மனிதன் வாழ்வதற்கு மிக மிக இன்றியமையாத கல்வித் துறை பற்றி இன்று பேசவேண்டி இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் மாணவ மாணவிகள் பள்ளிக்கு போகும் வயது ஆறு என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாம் நீண்ட நெடு நாளாக தொன்று தொட்டு ஐந்தில் வளையாதது 50-ல் வளையாது என்று அந்த முறையிலே எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இளமையில் கல்வி கற்க முற்படுகிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு கல்வி நன்றாக வரும் என்பது தான். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான் அப்படித் தான் நினைக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதை ஒட்டித்தான் இப்போது கூட பப்ளிக் ஸ்கூல் சராசரி குழந்தைகள் கெட்ட பழக்க வழக்கங்கள் வராமல் இதற்காக வேண்டி பள்ளிக்கூடங்களில் சராசரி குழந்தைகளை ஒன்று சேர்த்து வகுப்புகள் நடத்தி வருகிறார்கள். அவைகளை நன்றாக நடத்தி வர வேண்டும். ஆனால் அறிவைப் புகுத்த வேண்டிய வயது 5-ல் இருந்தால் தேவலாம் என்று வெளியிடுகிறேன். அடுத்த படியாக பள்ளிக்கூடத்திற்கு பிள்ளைகள் போகும் போது சுத்தமாக வீட்டிலே நன்றாக நம்முடைய குழந்தைகளை அனுப்பினால் பள்ளிக்கூடத்திற்கு போய் திரும்பி வரும்போது அழகாக இருக்க முடியாது. கிராம புறங்களில் பள்ளிக்கூடத்துக்கு போய் திரும்பி வரும்போது மண் புழுதி அடித்து வருகிறார்கள். கிராமங்களில் பள்ளிகள் சுத்தமாக வைக்கப்படுவதில்லை என்பதை இன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கு பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டி கவர்ன்மெண்ட் செலவிலே கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்த படியாக இப்போது நம் நாட்டில் சராசரி வயது மிக மிகக் குறைவு என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவன் முழுப் படிப்பும் படித்து பி.ஏ., எம்.ஏ. படிக்கப் பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நம்முடைய மனித வாழ்வு இந்தியாவில் பாதி நாட்களுக்கு மேல் அவன் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பிற்பாடு வாழ்கிற நாள் மிகமிகக் குறைவு. ஆகையினால் மிச்சம் இருக்கக் கூடிய ஆண்டுகள் குறைவாக இருந்தால் தேவலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. நான் கேள்விப்பட்ட அளவில் 1 முதல் 10 கிளாஸ் வரை, முதல் வகுப்பிலே எந்த ஆசிரியர் இருக்கிறாரோ அவரே 10 வகுப்புவரை அவரே சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டுபோய் பிள்ளைகளை 10-வது வகுப்பிலே முடித்துக் கொண்டு திரும்ப முதல் கிளாஸ் வருவார் என்று கேட்டிருக்கிறேன். இந்த பிள்ளைகளுக்கு வயது வந்து திருமணம் செய்வதானாலும் இந்த

[Sri N. Rathina Gounder] [6th April 1956

பிள்ளைகளின் மனத்தினுடைய தன்மை என்ன என்பதைக் கேட்டுத் திருமணம் செய்கின்றார்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். மேலும் ஹையர் கிரேட் Teachers Secondary Grade ஆவதற்கு ஏற்கனவே இருக்கிற பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து படிக்க தகுதிக்கு S.S.L.C. எழுதுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் பள்ளிகூட்டத்தில் சேர்ந்து படிக்காமல் S.S.L.C. எழுத அநுமதிக்கப் பட்டால் தேவலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக Graduate B.A. பட்டம் பெற்று இருக்கிறான். பிற்பாடு வேலைபார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறான். (Judicial) நீதி பிரிவில் அவர் உதியோகம் பெறவேண்டுமானால் B.A.B.L. பட்டம் பெற்று இருக்கவேண்டும். ஆசிரியர் துறையில் B.T. பெற்றால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். உத்தியோகத்திலே இருந்து கொண்டே படிக்க இவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் வீட்டை விட்டு சென்று திரும்ப படிப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. உத்தியோகத்திலே இருந்து கொண்டே B.A.,B.L., B.T. படிக்க நாம் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பள்ளிக்கூடங்களில் ஏதோ காங்கிரஸ் இன்று ஆட்சியில் இருக்கிற காரணத்தினால் எங்கு பார்த்தாலும் Weaving வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தோட்ட இயல் மிகமிகமுக்கியம். விவசாயம் இருந்ததை எடுத்து விட்டு Weaving கரூரிலே பல பள்ளிக்கூடங்களிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஊரிலே ஏராளமான Weaving நெசவுத் தொழில் இங்கே இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடத்திலே நெசவு வைத்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு எங்குபார்த்தாலும் நெசவு, நெசவுத் தொழில் செய்து வருகிறவர்களுக்கே சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லை. இந்த நிலையிலே நெசவுத் தொழிலை வைத்திருக்கிறார்கள். Manual Work-ஐத் திரும்ப புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வித் தரம் குறைந்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். Avanashilingam Chettiar கல்வித்தரம் குறைவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார். ஆகையினாலே கல்வித்தரம் குறைந்திருக்கிறது குறைந்து இருக்கிறது என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தாலும் பலன் இல்லை. தரம் உயர்வதற்கு நான் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வித்தரம் குறைந்தது அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் காலத்திலேதான். அடுத்தாற்போல் மாணவகளுக்கு பிறமொழிகளிலும் பயிற்சி ஏற்பட வழிவகை செய்யவேண்டும் பலதுறைகளிலும் புஸ்தகங்கள் போட்டு மாணவர்கள் அறிவு வளர வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, the whole State of Madras has to be grateful to the Education Minister for focussing the attention of the people on a very fundamental and important problem that faces the country. As we are accustomed to do things in a topsy-turvy manner, we have given all importance to University Education. Next, we took the secondary education. But when it came to primary education, I am afraid the very magnitude of the problem would have shaken our people and our leaders so much that they should feel complacent by not even thinking of it.

Sir, ignorance or illiteracy is the surest enemy of democracy. It is only ignorance that will sound the death knell of democracy. With regard to imputing motives to the Education Minister, I must say that he like anyone of us has not been able to provide any solution to the problem. The very act of his bringing the White Paper before the House is to make us realise that we will have to grapple with something very very important so far as the future of the country is concerned, though the discussions have shown that the magnitude of the problem itself has not been appreciated.

6th April 1956] [Sri T. Ananta Pai]

Those who do not want education to spread and those who want the existing state of affairs to continue, I am sure, will be branded as the enemies of Democracy in the near future. I suppose, they want that their voters should not vote for them or for their Parties and the principles for which they stand but they would like them to vote for the bullock or the hut or some symbol for all time to come without knowing what they are voting for. I think, in spite of the fact that the Government are spending nearly Rs. 8 crores on Primary Education nearly three annas out of every rupee that they are spending we have not been able to get more than 35 lakhs of children out of 96 lakhs of children to go to schools. The very fact that the districts of South Kanara and Malabar get about Rs. 2 crores out of these Rs. 8 crores, shows that the proportion of children attending schools in Tamil Nad must necessarily be very small. This is a problem which, I am sure, every legislator will have to realize and try to do something to solve it. Sir, the main difficulty is, as has been pointed out in the White Paper, that even with regard to the 35 lakhs of children attending schools, four out of six children drop out before they complete the Fifth Standard. So much so, there is waste and stagnation and as a result of it, there is so much illiteracy continuing. In spite of the number of schools that we have in South Kanara, in spite of the complacency we ourselves feel that South Kanara is an educationally advanced district, I was very sorry to see in the Census Report of 1951 that the percentage of literacy in South Kanara is only 23. Even in an advanced district like Malabar it is only 30. This is a thing which we have to guard against.

I would suggest that something must be done to see that all the children are brought into the school. Will compulsory education solve the problem? The White Paper has rightly pointed out that it is not possible to introduce compulsory education with any good result but they say they might try it. They add that we must provide exemption for children who are not able to attend schools on account of poverty or for other financial reasons. That is the basic issue and it is to those very children who are not able to attend schools, on account of poverty education is required to be given. I think, if one person in a family is given education and is able to come up in life, that is the surest way of rehabilitating every family in this country. How are we going to solve this problem? That is a very big question, and all the citizens of this country will have to join together and solve it on a war footing. I would suggest that we give a sort of ' incentive bonus ' to teachers for the larger enrolment of children in schools and also for retaining the children from the I to V Standards so that they may take a very active interest and shoulder the responsibility of giving education to these children and to see that they continue from the First to the Fifth Standard.

Sir, the White Paper has failed to give us the sort of education to be imparted to our children. We must have a national policy in the matter of education and we must try to bring them up as

[Sri T. Ananta Pai] [6th April 1956

worthy citizens of this great country. From that point of view, there must be a complete overhauling of the minds of children and the hearts and hands of the children must be suitably trained to equip themselves as worthy citizens of this great country.

Sir, I agree that there should be an integrated course of elementary education for a period of seven years. I would request the Hon. Minister for Education to consider whether every elementary school could not be converted into a higher elementary school as that would facilitate the boys to study till the 7th Standard or the 8th year Final Course and to have general education. I would suggest, in order to get over the difficulties of providing additional class rooms let the secondary schools begin their classes from the III Form and have only four forms so that the present accommodation could be made use of and the present teachers could be made use of. The main difficulty is our limited resources and we have got to make the best use of them. In this connexion, I would like the Hon. Minister for Education to consider seriously whether we should not change the pattern of our school buildings and make them cheaper so as to be in conformity with the poverty of the country, without placing very great ideals before us. I know the Public Works Department standard is very high. We have been able to put up cheaper buildings under the Local Development Schemes. Therefore, I do feel from experience that it is still possible to reduce their cost.

Sir, we are thinking of giving education to all children. But what about those who have discontinued their studies due to various reasons? Last year when I went to Bombay I saw what the Bombay Government were doing in that direction. They are encouraging free night schools where the peons and others working in the offices and workers working in the mills are given education. It is not a question of giving adult education and making them literate. But something more is done there to fulfil their ambitions to be worthy citizens. Those who have had the benefit of education in this country have a great moral responsibility towards those who have not been educated. As the Hon. Minister has pointed out, it comes to Rs. 23 for the education of a student in an elementary school but for University education the cost would be high. We have been provided with education at the cost of millions of people in this country and it is our primary responsibility to solve this problem. When Panditji visited Mangalore some time ago, he told the people: 'The children are our national trust and we must care for them and we cannot run away from them'. So, unless we educate all our people, we cannot feel that we have discharged the duties entrusted to us. I am grateful to the Hon. Minister for Education for his efforts to solve this problem. Though the discussion that has now taken place has not suggested a solution to the problem, yet I hope the very magnitude of it will suggest a solution, if only all of us should put our heads, hearts and hands together and devote our energy and time to this single problem, the solving of which will solve several others that are facing the country. Thank you, Sir.

6th April 1956]

DR. K. B. MENON: Mr. Speaker, Sir, I listened very carefully to the well-thought-out and reasoned speech of the Hon. the Minister for Finance who is also the Minister for Education. I could not and did not read so carefully the White Paper on Education for I have not had time to do it but it gives a great deal of materials which should have set all hon. Members thinking. I feel that the speech of the Hon. the Minister for Finance is a marked departure from all points of view, from the normal standards and from the rut which the House had got into. It is a departure to the extent that he realises that is necessary to seek the co-operation of the Opposition and the whole House in chalking out a programme for education in the State. This comes as a very refreshing departure and particularly the Opposition welcomes it. I feel that it is a very good precedent for our young Democracy which is trying to grow into full-blown Democracy. Unless the co-operation of the Opposition is secured, I am afraid the implementation of any progressive reform in the State will be made very difficult. It is also a departure in the sense that the Hon. Minister for Finance has sought the co-operation of the people also. People's co-operation particularly in this sphere of education is very necessary if we are to progress. It is because the Government have not sought the co-operation of the people so far, I feel that we have not been able to decide on a fixed policy and bring it into effect.

The third departure that the Finance Minister's speech makes is that it has made a constructive appeal to the parties that politics should not be injected into education. I think that warning is very timely. Education and Co-operation, I believe, are the two subjects into which politics should not be injected. Education concerns the welfare of innocent little children and co-operation is the people's movement and therefore political parties should not meddle with them.

Now, let me proceed to the White Paper on Education. I shall try to confine myself to the issues raised by the Minister. One of the questions that he has posed is the colossal illiteracy that we are facing in this country. I agree with him that it will not be possible to solve this problem without the wholehearted co-operation of the people. But where I differ from him is on the point that finance is the primary problem. The primary problem is not finance but the creation of a sense of social consciousness or a sense of social responsibility about the right of a child for education. Speaking from my own limited experience in Malabar, the relatively higher percentage of literacy in Malabar is certainly not due to the wealth of Malabar, for Malabar is one of the poorest areas in the whole of India. The fairly high literacy of Malabar is not due to the money that Malabar has been able to spend on Education but due to the social consciousness or the social responsibility that has been created in Malabar. No mother, however poor she may be, will keep her child at home without sending him to the school. That sense or consciousness must be created in the other parts of the State, if the problem of illiteracy is to be solved. 12 noon.

[Dr. K. B. Menon] [6th April 1956

Coming to elementary education, I feel, that the introduction of some kind of shift system will be necessary. Rajaji's scheme was opposed not for purely communal reasons but because it was sprung on the people without any consultation whatsoever. If Rajaji had taken the trouble of placing the scheme before the Assembly as the Finance Minister is doing to-day, I am sure the opposition from the House or the opposition from outside would have been much less. If communal interests took advantage of the growing opposition inside the Assembly, it came in only afterwards and it was not there at the beginning. The initial mistake that Rajaji made was in not consulting the House or in not taking the House into confidence. Though Rajaji's scheme may not be acceptable *in toto* and there may be criticism in regard to details, I feel that acceptance of the shift system in some form or other will be necessary. It was a successful experiment, I believe, in one of the eastern countries—Philiphines. But it was introduced there only for a few years in order to solve the problem of illiteracy. In the Travancore-Cochin State, shift system is followed for the first and second standards and the same may be followed in the other States as well. I believe there is a lot of wastage in the first two standards and that can to some extent be obviated by the introduction of the shift system in these two standards. Shift system could be tried for the first three standards if necessary.

My second suggestion for the solution of the problem of illiteracy is that the problem of education in the country parts should be tackled in a manner different from that of the problem of education in urban areas. Children that go to schools in rural areas face problems which the children in the schools in urban areas do not face. Schools in urban areas and particularly primary schools are crowded. But the maximum attendance in rural areas in high schools even does not go beyond 400 or 500. If the curriculum of studies for rural areas is different from that for urban areas and suited to the needs and requirements of the rural areas, I think a considerable amount of wastage in primary education can be avoided and more children can be made to attend schools.

The third suggestion that I would like to make is the employment of part-time women teachers. Quite a number of women-teachers leave their occupation after marriage and almost retire from the profession, and their services can be utilized. I make this suggestion subject to the examination of its feasibility by the Department. I believe it is the accepted policy of the Government that in primary education preference should be given to women-teachers as far as possible. That is a correct approach. If this suggestion is implemented, I believe it will be possible to give education to more children.

Related to this is the problem of pupil-teacher ratio. From the figures furnished, Malabar and Tirunelveli, I believe, have been enjoying a somewhat privileged position. I do not feel that that privilege need be continued. I feel that the number of pupils per teacher may be raised to 35 or 40, even though this number is as

6th April 1956] [Dr. K. B. Menon]

much as 50 in some foreign countries according to the figures furnished. But my submission is that in raising the pupil-teacher ratio, efficiency should not be impaired. If the pupil-teacher ratio is small, teachers will be able to devote individual attention to students; but this will be difficult if the ratio is increased. Subject to this fact of individual attention to the children and subject to the fact of efficiency not being lowered, I believe the pupil-teacher ratio can be raised and that to some extent may help in the spreading of elementary education.

Let me come to the question of number of years. The Central Government have advocated an integrated system extending to eight years from the first to the eighth standard. My submission is that may be accepted and I believe that is accepted by the Government of Madras. There is no need to divide it into lower elementary and higher elementary and there may be one integrated course from the first to the eighth year, because 50 per cent of the students drop away at the end of the eighth year. Those who drop away may be given a rounding-off course for a year, and those who go to high school may be given a training which will be suitable to the high school. That possibility was more or less the same suggestion made by the Finance Minister in his speech. I feel that there is no necessity to divide the course. Of the 50 per cent that go to the high school, only about 20 to 25 per cent may go to the colleges. Just as we have one final course at the end of the eighth year, for students who leave the high schools at the eleventh year, we should have a final course. The students going to colleges should have training before they go to colleges. That is the submission I have to make.

If one year is to be taken away from the five-year period, as the Hon. Minister pointed out, lakhs of students will be thrown out. Also ten to fifteen thousand teachers will be thrown out of their jobs. A uniform system of education throughout India should be 12-10 p.m.
followed. The integrated course from the first year to the eighth year suggested by the Government of India, I feel, will be a better approach to the problem of education.

Now I come to University education I feel that University education should be standardised. There should be an all-India policy from the primary stage up to the University stage. It is very necessary that we should have one uniform policy for all Universities. It is the shuffling and reshuffling of students from all parts of the country that will create that sense of unity in our country which is so essential for our progress. A student coming from the North to study in the Madras University will bring a new thought with him, and a student going from Madras to the North will carry with him a new thought and a new idea. This shuffling and reshuffling of students can be had only if University education is standardised. This is done in other countries. In India this is done only by the Universities Grants Commission. In other countries like the United States of America, this is done by the issue of a charter which makes University education more or less

[Dr. K. B. Menon] [6th April 1956

standardised throughout. I feel that this should be done in India. If the recommendations of the Radhakrishnan Committee are implemented, this problem, to a very large extent, I feel, would be solved. I see that Commissions are appointed and reports are submitted. But no recommendations contained in the reports are implemented. This is one of the standing complaints that we have against the Government. I hope the Government will pay more attention to the recommendations of the Commission, pick out the constructive recommendations, and try to implement them.

(Mr. Deputy Speaker occupied the Chair.)

There is the question of language. I feel that English should be continued. Second precedence must be given to Hindi. But the teaching of Hindi should begin from the lower classes. Unless Hindi is taught from the lower classes, students will not be able to catch up with others. Three languages for a student to learn are not too much. In Western countries, students learn their local language plus French plus German. This is nothing new to India. Here we can have the local language plus English plus Hindi. This is my submission. Thank you, Sir.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Mr. Deputy Speaker, the importance of education and the educational reform cannot be exaggerated. I appreciate the method adopted by the Hon. the Minister for Education. He has placed the entire subject before this House. Without the co-operation of the public, one cannot expect any success in any reform. I really welcome the move that the Hon. Minister has made. We want to have a discussion not for the sake of discussion. Not only the Members of the House but also the public must know what is taking place in the country, and what is good for them. However eminent a doctor might be or however clever a lawyer might be, unless the doctor or the lawyer is able to win the confidence of his clients, his cleverness will not be appreciated. What is required here is the confidence of the public, which is very essential for the success of any scheme. Some opportunity must be given not only to the Members of this House but also to the public to go through the whole educational scheme so that the educational scheme may ultimately be a success. I may confess that I have begun to read so many problems connected with education only now. I may confess that with the limited time available I could not understand all the implications of the proposal. I want now to mention only certain points. When it is so very difficult to go through all that is contained in the memoranda, for we, legislators. I cannot see how the public can appreciate and understand the various intricacies of the problem. The Hon. Minister, because of his association with the department, is able to explain so many points with great lucidity. I find in the White Paper on Secondary Education sharp differences of opinion between the two halves of the committee, one half being experts in education and the other half being the people in the department. Differences exist perhaps because of want of time to study all the implications. Naturally time must be given to the people to

6th April 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

understand all the problems and implications. This morning when I listened to some of the speeches of hon. Members on the other side, I could not understand why they were pleading for the shelving of this problem particularly till the elections were over. Sri R. V. Swaminathan asked why this Education Minister was coming forward with proposals for reforming the educational system in our State before the elections especially when the previous Chief Minister had failed in this regard. This means he has got something to bring forth immediately after the elections. Even yesterday in some other connexion I said that we could not expect to bring in taxation measures before the elections. I consider that educational reform cannot be postponed till after the elections are over. We must study the educational problem and we require time. We must examine the problem, we must convince the people and we must come to definite conclusions. I entirely agree with the Education Minister in this regard. We must go ahead. Sri R. V. Swaminathan further said that perhaps the present Members might not be here after the next elections. I can understand his difficulty if the committee is to function till the next elections. There is the wording of the resolution by which we go. The wording of the resolution itself says that one or two sittings of the committee would be necessary to find out what are the recommendations that can be implemented. The committee is to assist the Education Minister. I am not against the proposal to study the whole question fully, but to shelve the problem is not correct. In his preliminary speech, the Education Minister had in the background one or two questions. One is the financial commitment. Of course he has before him the figures of the school-going children. Ultimately the Government will have to bear the financial commitment. He has mentioned that we must take proper care of the so-called neglected, Backward Class people and people in backward areas and see that their children do get education.

In that connection he mentioned Article 45 of the Constitution 12-20 p.m.
which provides for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years. At the same time I would request the Hon. Minister to view things in their entire background. Nowadays the general public do not attach much importance to academic education. On the other hand, they attach much more importance to technical education. That is the tendency nowadays.

Another matter is that I am not able to find from the White Paper how many students admitted in higher elementary schools, high schools and colleges come from the urban areas and how many of them come from the rural areas. I think that statistics have not been collected in that line. If we take the urban area, the percentage of school-going pupils will be greater and the percentage of pupils who remain out of school will be much less. So, the majority of the pupils who remain out of school must be those who are in the backward areas and villages. There is no doubt about that. That thing must be taken into consideration. When we are going to implement the provisions of Article 45, I would like to draw the

[Sri S. Swayamprakasam] [6th April 1956

attention of the Hon. Minister to Article 46 which says that the State should promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people. So we should spend more money in the rural areas. Again, so far as the per capita expenditure on education is concerned, there are no details as to how much money we have spent in the urban areas and how much money in the rural areas. I am not able to have any indication about that from the White Paper. Naturally I infer that the money which is spent by the Government in urban areas must be much more than what is spent in the rural areas. This aspect also must be taken into consideration.

Another aspect that has to be taken into consideration is the financial commitment of the Government. This question has to be viewed not only from the public point of view but also from the point of view of the parent. The Hon. Minister was saying that ultimately the public will have to bear all the expenditure which the Government will have to meet. From the money realised by way of taxes, the Government will have to spend for education. The parents are also called upon to spend much money for the education of their children. I will illustrate this point. One of the extra curricular activities is taking the students on excursion tours. Suppose a man has got three sons studying in three different schools and different classes. The teacher of each class would like to take the students on excursion to three different places. This is done month after month and the poor parent has to spend so much money.

Another matter which I wish to refer to is about the text-books. The question of prescribing text-books is a problem by itself. Text-Books are being approved by the Text-Book Committee. The system of having one set of books for any length of time, which is in vogue in some other countries, must be followed. Now, text-books are changed every now and then and the parents are put to unnecessary expenses in the matter of purchase of books. These are the things which have to be considered from the parent's point of view.

Another important matter relates to the age of admission. Now the practice is to admit a child who is five years of age. The Committee has recommended that the age of admission should be five plus. But now the Government are suggesting a compromise between 5 plus and 6 plus. This is a matter on which there is considerable agitation and there are politics behind it. Here I wish to point out that whatever may be the object, criticisms must be welcomed to the extent of putting forth the particular viewpoint of a particular section of the public. They will be helpful for solving the problem. I would request the Hon. Minister to take notice of all criticisms from whichever quarter they may come.

The Hon. Minister was able to distinguish between a boy coming from an educated and also economically well-off family and a boy coming from a backyard area. At the age of five, he

6th April 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

gets some sort of education. I wish to take the case of a family
in the backward area, which is economically poor also. Let us
take one child from a well-to-do family and another child from an
economically backward family. Let us take into consideration the
mental as well as the physical conditions of these two children.
The physical condition of the child coming from the economically
backward family will be much better than the physical condition of
the economically better and educated family because of the rough
manner in which that child is being brought up. This child is able
to withstand hard labour. But the child of the economically better-
off family is being brought up in a way which is not conducive to
the proper growth of the body.

The Hon. Sri C. Subramaniam : I wish to say a word on this point. It is not merely a question of how a child is being brought up under various adverse circumstances which may harden the child to a certain extent. That is a certain thing. But the economic condition of the child from the nutrition point of view has to be taken into consideration and if that is taken into consideration, I have no doubt that at least 30 or 40 per cent of our children are suffering from malnutrition and instead of promoting better development of the body, they are emaciated to a certain extent. That cannot be denied.

Sri S. Swayamprakasam : I do admit, Sir, that that might be a certain percentage. There may be cases where the parent may not be in a position to take proper care of the child. In village parts, the children get free air. As I already pointed out, the physical condition of the child coming from the backward family is much better than the physical condition of the child of the educated and well-to-do family in an urban area.

Deputy Speaker : The hon. Member's time is up.

Sri S. Swayamprakasam : I thought I could take half an
hour. Anyhow, I will try to finish my speech. If the Education
Department were to take a census of the pupils who get prizes in
sports in mufassal areas, it will be seen that boys who come from
backward areas and who belong to an economically backward family
get more prizes in running race and other athletic competitions. So,
the reason for the other pupils not getting prizes in sports, etc., 12-30
may be due to the fact that they are not able to so build their p.m.
body as to be on a level with other boys. There is another
important point to be considered. The child which is brought up
in a family which is economically well off enjoys certain facilities.
As stated by the Hon. Education Minister, even before going to
the school, the child is able to pick up the A, B, C of education.
At the same time, take the case of a child brought up in a family
which is economically very backward. This child does not enjoy
the facilities which are available to the other child. So, what I
suggest is, that these children coming from backward areas must
be made to cope with the children who come from families which
are educationally and economically well advanced.

At the age of five or five and a half or six, a child coming from backward areas, let us suppose, is admitted in a school. At the same time, another child coming from a family educationally and economically in a forward position also joins the school. The latter child possesses at the time of joining a certain amount of mental equipment which the one coming from backward areas does not possess. But both of them study together. The educationally advanced pupil passes the examination while the other fails. That is how wastage occurs. That is how stagnation occurs. Ultimately, this will result in stagnation only to the pupils of the backward and economically poor area. The Hon. Minister was saying that in other countries children were admitted into schools at the age of 7 or 8 years. But in those countries there are special schools—kindergarten schools—and in these schools facilities are provided to equip children mentally. Therefore we have to take all these factors into consideration when we decide the question of age at which a child will be admitted in a school.

Then, Sir, there is the other important question relating to Secondary Education, and whether the period of this education should be four years or three years. I have no time to explain my views. Nowadays parents feel and they are also very anxious to see that as soon as their children come out of the secondary schools they should be in a position to take to some jobs and earn money. I shall explain my views with reference to all these things at the meetings of the Committee to which I have also been proposed as a member. Mr. R. V. Swaminathan was asking whether the appointment of a Committee was necessary now. I do not know why he stated so. It may be politics of the Congress Party. The Hon. Minister for Education was referring to people bringing politics in matters of education during the course of his speech. I wish only to draw the attention of the Education Minister whether what Mr. Swaminathan said was not a case of bringing in politics of the Congress Benches. As I will have a full opportunity to elaborate my views when the Committee of the House discusses the issues, I do not propose to speak further.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Leader of the Opposition will now speak. He will be given 20 minutes.

(Mr. Speaker occupied the Chair.)

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! கல்வி சீர்திருத்தம் செய்ய இந்த நாட்டில் பல வருஷங்களாக பேச்சு அடிப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது முடிவாக பல கமிட்டிகள் செய்து இருக்கக் கூடிய சிபார்சுகளைக் கொண்டு நமது ராஜ்ஜியத்தில் கல்வியை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக சில யோசனைகள் அடங்கி யிருக்கக்கூடிய இந்த வெள்ளை அறிக்கையை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இங்கே விவாதம் நடந்திருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பார்த்தால் இதுவரை செய்து இருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளை யெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு University-யில் படிப்பதற்கு மூன்று வருஷங்கள் வேண்டுமோ, நான்கு வருஷங்கள் வேண்டுமோ! என்று முடிவு செய்யவேண்டிய திருக்கிறது. இதே மாதிரி Secondary Education-க்கு நான்கு வருஷம் வேண்டுமா! அல்லது அதிகம் வேண்டுமா! என்று இவைகளைப்பற்றி

எல்லாம் பேச்சு நடந்திருக்கிறது. என் அபிப்பிராயம் இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யக்கூடிய காலத்தில் கல்வி என்பது ஒரு கருவி அல்லது அது ஒரு ஆயுதம் என்று சொல்லவேண்டும். இந்த குறிக்கோளைக் கொண்டு மாணவர்கள் பயிற்சிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் நிர்ணயித்தாக வேண் டும். இந்த நாட்டில் நாம் எப்படிப்பட்ட சமுதாயம் நிருவ வேண்டும் என்றும் அதற்கு எப்படிப்பட்ட கல்வி திட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உதவிகரமாக இருக்கக்கூடிய வாலிபர்களை எந்த வகையில் சிருஷ்டி செய்ய வேண்டும். அதன் பயன் யாருக்குப் போக வேண்டும். அரசியல் நோக்கங்களுக்காக அவர்களை பண்படுத்துவதா அல்லது நாட்டின் பொது நன்மைக்குப் பயன் படுத்துவதா என்பதைப்பற்றியும் முதலில் முடிவு செய்தாக வேண்டும். கல்வியினால் ஏற்படும் பலனைக் கொண்டு நாட்டில் முதலாவது சமு நாயத்தை நிலைத்து இருக்கும்படி செய்வதா அல்லது மாணவர்கள் பிழைப்புக்காக கல்வி கற்க வேண்டுமா. அப்படியானால் மாணவர்கள் கல்வி கற்ற பிறகு என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற உணர்வுடன் நான் இதைப்பற்றி சிந்தித்தாக வேண்டும். அதிகப்படி லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த மாதிரி சமுதாயம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இது சாத்தியமானால் என்ன நடக்கும் என்று யோசித்தாக வேண்டும். இதைப்பற்றி எல்லாம் நிபுணர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் கள் என்றும் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் நிபுணர்கள் ஒரு Stock Market மாதிரி ஆகிவிட்டார்கள். நிபுணர்கள் உபரியாக கிடைத்து வரு கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆராய்ச்சியைக் கொண்டு அமைத்த திட்டமாக ஆவாததாக முடிந்தாலும் முடியலாம். இதைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்து ஆகவேண்டும். நாம் சம்பந்தப்பட்ட வரை இந்த நாட் டில் Socialist சமுதாயம் ஒன்றை அமைப்பதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். Socialist சமு தாயத்தை அமைப்பதற்காக காந்திஜி சென்ற காலத்தில் என்ன கூறி யிருக்கிறார். ஆங்காங்கு கிராமங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை ஆங் காங்கே உற்பத்தி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் இப்பொழுது ஜவகர்லால் Nehru அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஒரு விஷயத்தை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நாம் இருப்பது அணுகுண்டு சகாப்தம். அதிலேயே வளர்ந்து வருகிறோம். அதை விஞ்ஞான சகாப்தம் என்று சொல்லலாம். ஆகவே நாம் எந்தப் பாதையில் செல்லப் போ கிறோம். இந்த நாடு தொழில் வளம் மிகுந்த நாடாகத்தான் இருந்தால் Socialist சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்க முடியும். Socialist அதா வது அணு யந்திரத்தைக் கொண்டு நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சமுதாயம்தான் வேண்டும். இந்த சமுதாயத் தை முதலாளித்வ முறையில் அமைக்கக்கூடாது. Socialist சமுதாய மாக இருக்கப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் அதற்கு வேண்டிய கல்வி எப்படி யிருக்க வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் நாம் இந்தப் பிரச்னையை அணுக வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டை தொழில் வளம் உள்ள நாடாக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அப்படிச் செய்வதற்கு உதவிகரமான கொள்கைகளை அனுசரித்து உற்பத்தி யான பொருள்களை பொதுச் சொத்தாக பாவித்து நாட்டின் செழிப்புக்காக பயன்படுத்தக்கூடிய வழிவகைகளை வகுக்க வேண்டும். அதைவிட்டு தனிப் பட்டோரின் செழிப்புக்காக அமைவதை மாற்றி சாத்தியமான நடவடிக்கை களை எடுக்க வேண்டும். சில தனிப்பட்டோரின் உழைப்பை நாம் நிச்சயம் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆக வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் Social Values என்று சொல்வார்கள். சமுதாயத்தில் ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள கூடிய சில தர்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வித் திட்டத்தை அமைத்தாக வேண்டும். அம்மாதிரி திட்டத்தை அமைப்பதில் நாம் இரண்டு லட்சியங்களை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒன்று நாட்டைத் தொழில் வள மிக்க நாடாக்க வேண்டும். மற்றொன்று Socialist சமுதாயத்தை நாட்டில் உண்டாக்க வேண்டும். இந்த இரண் டையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய இந்த நிலையை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு கல்வி நமக்கு இருக்க வேண்டும். எனவே முதன் முதலில் அப்படிப்பட்ட சூழ்

நிலையை நிச்சயம் உண்டாக்கியாக வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தொழில் வளர போதனுமுறை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் பிரதான மாகக் கவனிக்க வேண்டும். அம்மாதிரி கவனித்து இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு புருஷனும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் இந்த சமுதாயத்தில் கௌரவமான புருஷனுகவும் பெண்ணுகவும் வாழ வேண்டு மென்று சொன்னுல் அவர்களுக்கு எந்த அளவு குறைந்த பட்ச அறிவு இருக்க வேண்டுமோ அந்த மாதிரியான அறிவை உண்டாக்க வழி செய்ய வேண்டும். அப்படி நிர்ணயம் செய்து கொண்டு அந்த அறிவை அடிப் படையாக உள்ள தொழிலை அமைக்க வேண்டும். எந்த எந்த தொழில் எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் நிர்ணயித்து அதை புத்திசாலித்தனமாகச் செய்ய வேண்டும். குல்லாய்க்குத் தகுந்த தலை யென்று இருக்காமல் தலைக்குத் தகுந்த குல்லாய் என்று செய்துகொண்டு இந்த சமுதாயத்தின் பண்பாட்டிற்கு பொருந்திய ஒரு கல்வித் திட்டத்தை புகுத்துவது என்பதை முதன் முதலில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். University course-ல் அவர்கள் புஸ்தகத்தை மட்டும் படிப்பது என்று இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுது உள்ள திட்டத்தின்படி நாம் வெறும் குமஸ்தாக்களை மட்டும் தயார் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அதில் பிர யோஜன மில்லை. மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் தொழில் பயிற்சிபெற வேண்டும் என்று உணர்ந்து நாட்டில் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டு வரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க என்ன வழி. இப் பொழுது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டுதான் வருகிறது. அதைத் தீர்க்க என்ன வழி இருக்கிறது என்ற நோக்கத்துடன் பிரச்னையை அணுக வேண்டும். ஆனுல் நம் கல்வி நிபுணர்கள் அரசியல் கண்ணோட் டத்துடன் பிரச்னையை அணுகுகிறார்களே ஒழிய உண்மையில் நாட்டுக்கு செழிப்பை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் பிரதானமாக கருதுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் உண்டு. சொல்லலாம். அவர்கள் அரசியல் வாதிகள் அல்ல என்று சொல்லிவிடலாம். கல்விக்கும் அரசிய லுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை யென்று சிலர் சொல்லலாம். ஆனுல் அரசியல் வாதிகளின் போக்கை அனுசரித்தே தங்கள் திட்டத்தை உருவாக்குகிறார் கள். அது மிகவும் ஆபத்தானது. ஆகவே அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாதவர்களைக் கொண்டு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். நிபுணர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு மட்டும் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கொண்டு நாம் ஒரு பிரச்னையை தீர்க்க முன் வருவோம். ஆனுல் அது கஷ்டத்தில்தான் கொண்டு போய்விடும். முதன் முதலில் திட்டம் வகுக்கக்கூடியவர்கள் நாம் சொல்லக்கூடிய லட்சியங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த லட்சியத்தை நிறை வேற்றும் வகையில் திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்ப்போ மானுல் திட்டத்தில் சொல்லி யிருக்கக்கூடிய யோசனைகளும் முற்போக்கான அம்சங்களும் இதில் நிச்சயமாக இருக்கிறது. Secondary Education முன்பு மாதிரி யில்லாமல் பலவகைப்பட்ட கல்வி பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறது. இது சரியான யோசனை என்று கருது கிறேன். இதே சமயத்தில் 8 முதல் 11 வகுப்பு படிக்கக்கூடியவர்கள் அதே காலத்தில் விஞ்ஞானம் அறிவு வளரும் வகையில் போதனுமுறை இருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்திலே அவர்களுக்கு விஞ்ஞானம் ஏற்படுத்து வது அவசியம். அரசியல் அடிப்படை இல்லாமல் பலவகையிலும் கல்வி பயிலலாம். ஆகவே இதுமாதிரி ஆரம்ப திட்டத்தை அமைப்பதுதான் முதல் வேலை. இன்றும் Craft முறை முக்கியமானது. Craft முறை முற்போக்கான அம்சம். இதில் இருக்கக்கூடியது புஸ்தகப் படிப்புக்குப் பதிலாக தொழிலை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு இருக்கக்கூடியது. இரண் டாவது புஸ்தக படிப்பு மட்டும் இல்லாமல் உழைப்பையும் கட்டாயமாக்கி யிருக்கிறது. எனவே வருங்கால மாணவர்கள் வெறும் புஸ்தகம் மட்டும் படிக்கக்கூடியவர்களாய் இல்லாமல் உழைக்கக்கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இதில் வேறு ஒரு விஷயத்தையும் பார்க்க வேண்டும். இன்று Craft முறையை Charka ஒன்று, இன்னென்று விவசாயம் அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது.

12-45 p.m. விவசாயத்தையும் சர்க்காவையும் மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வி கற்பித்து விட்டால் கைத்தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டிய விஞ்ஞான ஞானத்தை நாம்

புகட்டுவது என்பது துர்லபம். இது நடக்காத காரியம். எந்த ஆசிரியரைக் கேட்டாலும் சொல்லுவார். கணக்கு கூட்டல் கழித்தல் சொல்லிக்கொடுப் பது சாத்தியம். எழுதுவதற்கும் படிப்பதற்கும்கூட சொல்லிக் கொடுப்பது சாத்தியம். ஆனுல் அதற்கு மேலுள்ள ஜாமிட்ரி, முதலியவைகளை கிராப்ட் மூலமாக சொல்லிக் கொடுப்பது சாத்தியம் இல்லை. லா ஆப் கிராவிலிடி போன்றவைகளை கிராப்ட் மூலம் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. ஏதோ சிலவற்றை மட்டும் ஆதாரக் கல்வி அடிப்படையில் சொல்லிக்கொடுத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. நம் நாட்டை தொழில் மயமான நாடாக செய்ய சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிலும் இயந்திரத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதிலிருந்து ஞானம் ஏற்படக்கூடிய வகையில் ஆரம்ப நிலையிலே இன்றைக்கு விஞ்ஞானக் கல்வி ஏற்பட வேண்டும். விஞ்ஞானத் துறையில் கல்வி அளிக்கப்படுவது மிக மிக அவசியம். மக்க ளுடைய விஞ்ஞான அறிவு வளர வளர நாட்டில் தொழில்கள் பெருகு வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். தொழில்களுக்கு வேண்டிய வற்றாத ஊற்றா கிய விஞ்ஞான அறிவை மாணவர்களிடையே வளர்க்க வேண்டும்.

விஞ்ஞான அறிவை மாணவர்களிடம் ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டை தொழில் மயமாக்குவதற்கு வேண்டிய பணத்திற்கு நாம் முதலில் வழி செய்தாக வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் 15 கோடியாக குறைத்துவிட்டது. பணத்திற்கு வழியில்லை. நான் என்ன செய்வது என்ற கேள்வி பிறக் கிறது. அதற்கு சில யோசனைகள் சொல்லப்படுகின்றன. நாங்கள் சம்பந் தப்பட்ட மட்டில் நிச்சயமாக கூறுவோம். இந்த பிரச்னையை அரசியல் பிரச்னையாக பார்க்கவில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரையும் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கல்வி அறிவு உடையவர்களாக ஆக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஆக்குவதற்கு என்னென்ன முறைகளை கையாள வேண்டுமோ அவைகளைக் கையாளுவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அதாவது சில இடங்களிலே ஒரே ஒரு ஆசிரியரை வைத்துக்கொண்டு மாண வர்களை இரண்டு பிரிவாக பிரித்து ஒரு பிரிவினரைக் காலையிலும், இன்னொரு பிரிவினரை மாலையிலும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரச்சொல்லி பாடம் சொல்லி கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமானுல் அந்த முறை தற்காலிகமாக சில இடங்களில் செய்து பார்க்கலாம். இதை நிரந்தரமாகச்செய்யவேண் டிய அவசியம் இல்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இந்த முறையைக் கையாளலாம். படித்தவர்கள் கிராமங்களில் வீட்டில் சும்மா தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணவசதி படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு சொத்து இருக்கிறது. நிலம் இருக்கிறது. அவர்களையெல்லாம் கான்ஸ்கிருப்ட் பண்ணி பள்ளிக்கூடங்களில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தவேண்டும். அதற்காக சட்டம் வேண்டு மானுலும் இயற்றவேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவர்களுக்கு தண்டனை அளிக்கவேண்டும். இந்த முறையில் நாம் எல்லா மக்களுக்கும் குறிப் பிட்ட காலத்தில் கல்வி புகட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யலாம். சீக்கிரத்தில் சகல மக்களுக்கும் கல்வி புகட்டுவதுதான் நம்முடைய லட்சியமாக இருக்க வேண்டும். எந்தெந்த இடத்தில் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக்கொண்டு எந்தெந்த முறையை அனுஷ்டித்தால் அதிகமான மக்களுக்கு கல்வி புகட்ட முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஷிப்ட் முறையை அனுஷ்டித்தால் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை பளு அதிக மாகிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

எந்த மொழியின் மூலம் கல்வி போதிப்பது என்பது மிகவும் முக்கிய மானது. கல்லூரிப்படிப்பு வரை தமிழ் மொழியின் மூலம் பாட போதனை இருக்கவேண்டும் என்பது. இது 1965 வருஷத்திற்குப் பிறகாவது ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. இப்பொழுது போகிற போக்கைப் பார்த்தால் நம்பிக்கை பிறக்கவில்லை. நம்பிக்கை பிறக்கவேண்டுமானுல் 1965-ம் வரு ஷத்தோடு ஆங்கிலம் பயில்விக்கப்படுவது கண்டிப்பாக நிறுத்தப்படும் என்ப தற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் அம்மாதிரி இல்லை.

[Sri P. Ramamurthi] [6th April 1956

விஞ்ஞான அறிவை கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் சொந்த மொழியின் மூலம் கற்றுக்கொண்டால்தான் சுலபமாக இருக்கும். வேறு மொழியின் மூலம் கற்றுக்கொள்வதற்கு பல வருஷங்கள் ஆகும். வேறு மொழியின் மூலம் கற்றுக்கொள்வதற்கு படக்கூடிய பாடும் அவஸ்தையையும் நாம் கவனிக்கவேண்டியது பிரதான விஷயம்.

நம்மொழியில் விஞ்ஞான கலைச்சொற்கள் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது வாஸ்தவம். மொழி வளரவேண்டுமென்றால் இம்மாதிரி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை.. ஒருவன் நீந்தக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் தண்ணீரில் முதலில் இறங்கிவிடவேண்டும். தண்ணீரில் இறங்காமலேயே நீந்தக் கற்றுக்கொள்வது என்பது முடியாத காரியம். அதுபோல் தாய்மொழியின் மூலம் விஞ்ஞான அறிவை ஒருவன் பெறவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்காக விஞ்ஞான சொற்களெல்லாம் தமிழில் இல்லையே என்று சொல்லக்கூடாது. தைரியமாக தமிழ் மொழியின் மூலம் கல்வி அளிப்பதை ஆரம்பித்துவிட்டால் பின்னால் பதங்கள் தானாக வந்துவிடும். சென்ற வருஷம் நான் ரொமேனியாவுக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள உருவச் சிலைகளைப் பார்த்தபோது ஒரு உருவச் சிலையைப்பற்றி என்ன சொல்லப்பட்டதென்றால் "இவர்தான் இந்த நாட்டில் முதல் முதலாக ரொமேனிய பாஷையில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்ினார்—100 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக" என்று போற்றுகிறார்கள். ரொமான்ஸ்கி பாஷையில் ஆரம்பக் கல்வி பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்த ஒருவருக்கு அங்கு உருவச்சிலை வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறதென்றால் நாம் என் இங்கு நம்முடைய பாஷையில் கல்வி அளிப்பதில் தயக்கம். பின்லண்டு தேசத்தில் 100 வருஷத்திற்கு முன்னே ஜெர்மன் பாஷைதான் ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய தாய் பாஷையில் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது சட்ட விரோதமாக இருந்தது. அவர்கள் விடுதலை அடைந்து சென்ற 50 வருஷ காலமாக தைரியமாக சர்வகலாசாலைப் படிப்பு வரையில் ரொமான்ஸ்கி பாஷையில் கற்றுக் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மிகப் பெரிய பாஷையாக அது வளர்ந்திருக்கிறது. அதேபோல் ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், சிறிய நாடாகிய ஹாலண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கும் டானிஷ் மொழியின் மூலமாகத்தான் எல்லாம் நடக்கிறது. ஆகவே மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும், வளர்ச்சி அடைந்த பிறகுதான் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்பது சரியல்ல. மேல் நாடுகளைப்போல தைரியமாக இறங்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாணவர்கள் சீக்கிரமாக விஞ்ஞான அறிவு பெருவதற்கேற்ற கல்வியைப் பெறமுடியும். அப்பொழுதுதான் நாடும் தொழில் மயமாவதற்கு முடியும். அப்படி இல்லாமல் அனாவசியமாக வேறொரு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு அந்த மொழியில் யோசனை செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் காலதாமதம் ஏற்படும். விஞ்ஞான அறிவும் வளர முடியாது. ஆங்கிலத்தில் யோசனை செய்வது என்பது சிரமமான காரியம். **(Interruption.)** நான் கல்வி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியத்தை சொல்லவில்லை. அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும்கூட யூனிவர்சிடிகாரர்களை இசையச் செய்வதற்கு இன்னும் முயற்சி செய்துகொண்டே இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் முயற்சி செய்துகொண்டே வந்தால் எப்பொழுது தான் காரியம் முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. "அரசாங்கம் இதைத்தான் விரும்புகிறது. இதற்கு எதிராக எதையும் செய்யமுடியாது" என்று கண்டிப்பான ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க தைரியமாக முன்வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை வற்புறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போது ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது மொழி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு நாளைக்கு அந்த நிலை என்பது தெரியவில்லை. ஆங்கில மொழியானது இன்டர்நேஷனல் மொழி, அது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய கண்ணோட்டத்தில் ஆங்கில மொழியானது செகண்டரி கல்வி பயிலும் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரியவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது. கல்லூரிக்குப் போகிறவர்களும், உயர்தர விஞ்ஞான கல்வியை பயில்கிறவர்களுக்கு வேண்டுமானால் ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமாக இருக்கலாம்.

6th April 1956] [Sri P. Ramamurthi]

உலக மொழிகள் பலவற்றில் உள்ள கருத்துக்களை பிற மொழியில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் ஒரு மொழியில் உள்ளக் கருத்துக்களை இன்னொரு மொழியில் மொழிபெயர்த்து படிப்பது சாத்தியம். மேனாடுகளிலெல்லாம் அவரவர்களுக்கு இஷ்டமான மொழியில் கல்வி பயின்றுகொள்ளுகிறார்கள். ஈஸ்டு ஜெர்மனியில் ஒருவர் மூன்று பாஷைகளை கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அது தவிர வேறு பல மொழிகளும் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்களும் ரஷ்ய மொழி பெயர்ப்பாளர்களும், போலிஷ் மொழிப்பெயர்ப்பாளர்களும், பிரஞ்சு மொழிப் பெயர்ப்பாளர்களும் அந்த நாட்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் அம்மாதிரி இல்லை. ஆங்கிலம் மட்டும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கை வேண்டியதில்லை. உலக மொழிகள் பலவற்றையும் அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் கற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சர்வதேச அரங்கில் நம் நாட்டவர்கள் அங்கம் வைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியினுடைய அஸ்திவாரம், கல்வியினுடைய அடக்கம் இன்னதென்பதை நிச்சயம் செய்துவிட்டு அதனுடைய பாடதிட்டங்கள் முதலியவைகளை எழுத முன்வந்தால் நிச்சயமாக நாம் முன்னேறுவது சாத்தியம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I can tell this Hon. House that it is with very great satisfaction that I rise to-day to reply to the debate. For one thing, the atmosphere of suspicion and prejudice has been removed and secondly we have begun to think about the problem. Only when we begin to think about the problem, we will be able to arrive at some solution or other. But, when we do not think about the problem at all, then certainly no solution is possible. Therefore, from these two aspects, I am really glad that the debate on the floor of the House has been very helpful. 12-50 p.m.

Then, I am glad, Sir, that the question of universal education, that is, every child has got a right to be educated, has been recognized. But, more recognition will not do. That is only posing the problem or understanding the problem. We shall also try to arrive at the solution and when we say that we shall arrive at the solution, we have to find all the means—whether we can do it by financial means or by mobilising the persons available in the country. Whatever it is, we have to think about the means and see that those means are made available for the purpose of solving the problem. So, in that respect also, we have to arrive at conclusions which would go to solve this problem and I am glad the hon. Members have taken a realistic view about these things. Then only we can achieve the ideals to the extent contemplated in the Constitution, i.e., giving free and compulsory education to all children up to the age of 14. After all that is only an indication given. We have to take a realistic view and see whether it would be possible to achieve that end. That is why, some hon. Members have suggested 'Let us at least see that five years' education is given to everybody. Then, let us proceed from that point further.' Difficulties have been realised; but, I am sure we will be able to arrive at some correct solution. If we overcome the difficulties, then correct solution would be possible.

[Sri C. Subramaniam] [6th April 1956

Then, we were talking about the various steps we have to take for that purpose—free midday meals, whether there should be a certain amount of compulsion and all these things. I am sure the Committee which this Legislature is constituting will go into these problems. Then, the all-important problem of the teachers' pay has also been touched upon. It is not as if nobody realised the importance of it. But still how we are going to meet this problem? As even we agreed that everybody should get universal, free and compulsory education, so also it is agreed by everybody that the status of teachers should be raised and that they should get better pay. But, how are we going to do it? As practical men and as responsible men who have to devise means for these purposes, we will have to find a way also for this purpose. I am glad that aspect has also been brought to the forefront.

1 p.m. So also with regard to the teacher-pupil ratio, certain hon. Members referred to the shift system. As far as I am concerned, I have an open mind on this question, even though I am not prepared to say that it is an empty mind. I have got certain views but still I am prepared to be convinced by others. Therefore, we have got to see what methods should be adopted for the purpose of meeting and solving this problem, which is urgent and which is necessary to be solved so that every one of our children should get education at the earliest possible moment. As we go on delaying it we are only adding to the illiterate population more and more and that generation is under a handicap. It cannot be solved later on. Therefore, steps will have to be taken urgently and prejudice and other considerations should not come into play and should not deter us from taking the necessary steps for solving this problem. I am sure the Committee and ultimately the people also would realise that certain steps are inevitable and cannot be avoided if we want to give at least elementary education to all our children. From that point of view, I have no doubt a decision will be arrived at.

Then, Sir, I found many criticisms with reference to the many points raised in the White Paper also. I welcome those criticisms. I welcome those criticisms more than the endorsement of the various points raised in the White Paper because it is by criticism alone we will be able to find out the flaws in the various proposals. If everybody says that the Minister has brought the proposals and they can be accepted, then there is no necessity to publish them, there is no necessity to invite public opinion and there is no necessity to discuss them on the floor of the House. Therefore, I welcome criticism but it should be healthy and constructive. That is all I want. In criticising we should not descend to the level of imputing unnecessary motives and by imputing unnecessary motives, nobody promotes the cause for which they stand and the criticism is looked upon with a certain amount of prejudice. After all, we are all human beings. When a crticism is made imputing personal motives naturally the reaction is, 'Why should I look at the criticism'. Therefore, as far as I am concerned, I wish to assure this House

6th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

and the public and for that matter everybody that I welcome criticisms but let them be healthy and constructive criticisms. We have to take note of all the criticisms before we arrive at a conclusion. But simply because a criticism has been made, hon. Members should not go under the impression that they have proved that a particular proposal is wrong. They should also be open to conviction when it is pointed out that the proposal itself may be right and that the criticism may be a little bit misconceived. In this connexion, I would request particularly those hon. Members who will come into the Committee to consider that even though they might have expressed various viewpoints, they should come with a view to suggest agreed solutions later on. Let not one try to take credit that his criticism or proposal has been accepted or his viewpoint has been accepted. Our approach should be, what is the best for the country and what is in the best interests of the children and which will give them education and enable them to face life properly. Therefore, we should take up such an attitude and we should look at the criticism from all aspects and from whichever quarter it comes. As far as I am concerned, even though I do get irritated when personal motives are imputed, I am prepared to look into the criticisms, leaving alone the motives which some people may attribute for their own purpose, and look at problems as problems and criticisms as criticisms and arrive, if possible, to the best of my ability at correct and proper conclusions. So, from that aspect hon. Members also should look into the various other proposals.

The main problem is we should have universal education and it should be given effect to at as early a date as possible. There is no dispute about it. But how are we going to do it? We should sit down and discuss it. Now we are only discussing the framework of the educational pattern and the details of it will come later on. The point of view which was put forward by Mr. Ramamurthi is quite relevant and I agree that that should be taken into consideration. His point is, we must discuss what should be taught in the first year, in the second year, in the third year and in the fourth year. But that will have to be considered a little later on. Let us first decide about the particular framework of the educational pattern and let there be unanimity with regard to it and then let us go into another problem. Let us go step by step. Let us now consider the duration of elementary education, secondary education and university education. It is only from that aspect I have made those proposals particularly to bifurcate elementary education into seven years and secondary education into four years. I find that there has been a great deal of agreement with that proposal but certain hon. Members have also opposed it. I was listening with a great deal of attention to the speech made by Mr. Raja Chidambaram and the ideas put forward by him. I may, at the outset, tell him that he was very well briefed and he did justice to the subject he had taken it up. But these are not ideas which are newly put forward. All those ideas I have considered. Even after taking them into consideration I still feel that we should have four years of secondary

[Sri C. Subramaniam] [6th April 1956

education. The hon. Member also referred to the Madrasi school at Delhi and compared it to our schools here in this State. If the atmosphere which prevails in the schools here in our State also prevails in the Delhi school, I do not mind whether the duration of education is 7 plus 4 years or 8 plus 3 years. But what is happening is, the elementary education will have to be given in the various villages spread all over the entire State. What is the standard of education we have now. I am glad Mr. Anthony Pillai referred to that aspect of the matter, viz., the level of elementary education in the rural parts, and said that though we should care for quantity we should also care for quality at some stage. Of course, there should be quality also because thousands of half-educated men cannot replace one completely educated man. We have got to see that there are now more half-educated men. Therefore, quality will have to be taken care of. Otherwise, if we have more half-educated persons, it will not promote the interest of the country and it will not promote the interest of the community as a whole. Therefore, we have got to see that at least in respect of secondary education, certain standards are maintained. That standard can be maintained by

1-10 p.m.

the P.S. High School, the Hindu High School, the Kellett High School or the Christian College High School in the City because they have got the atmosphere and equipment for all the classes. But with the teachers and the equipment available and the atmosphere prevailing in rural areas, children studying in the higher elementary schools in rural areas will not come up to the standard of the students in a well equipped urban school. Of course there are a few very good schools in rural parts also like the Vidya Vanam in Tirupulathurai and the Ramakrishna Vidyalaya in Periyanaickenpalayam. We have got to raise the standard of children studying in village schools. Otherwise, ultimately we will find that all those coming from rural areas are unable to pass the high school examination, and even those who are able to pass are unable to go through University education. I would ask the hon. Members to see—Mr. Swayamprakasam referred to this from another aspect—how many children even to-day coming from the higher elementary schools in rural areas are able to pass the high school examination and go through University education successfully. If we are merely satisfied with their going through the three-year course, I have nothing to say. But we are interested in raising their standard of attainment. Taking into consideration the improvement in the village schools which we will be able to achieve for some time to come, I think it is absolutely necessary to give to these backward children coming from rural schools intensive schooling for a longer period at the secondary education stage. It is necessary to put them in the atmosphere of teachers with higher qualification, better laboratories and better equipment. I would appeal to the hon. Members to consider this point of view, though they need not come to conclusions immediately. I have not done this to favour any person. If I feel that a certain thing is right, I will stick to it. However high-placed may be the persons who are opposing it; if I say that a certain thing is wrong, I will not accept it simply

6th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

because highly-placed persons are advocating it. Mr. Raja Chidambaram need not be under the impression that I have done this to favour somebody. We will have to consider what will be good for our children—whether three years of secondary education will do in the atmosphere prevailing in the rural areas or whether four years of education is desirable. If we want to raise the standard of the village school children to the standard of the urban school children, I have absolutely no doubt that four years schooling will be necessary. I am not expressing this view for the first time. It is not as if I have taken to this view simply because I want to effect a compromise between the Director of Public Instruction and the Vice-Chancellor. I have been advocating it for the last two years. Ever since I became the Education Minister, I have been saying that the only best way is to adopt this 7 plus 4 formula. I have given thought to it and I have discussed with various educational authorities. After a good deal of discussion, everybody is agreed that there is something good in this formula and therefore it is that I am advocating it. It is not as if it is an idea which struck me suddenly and without mature thought. I would appeal to the hon. Members not to be obsessed by the idea 'When the Government of India have proposed the 8 plus 3 formula, why should we go out of it?'. We want proper standards to be reached.

The other point is about the age of admission. I know it is a very controversial point and it has given rise to a certain amount of unnecessary passion. As far as I am concerned, I do not wish to be an advocate of 6 years or 5½ years. I found myself in a tight corner, though definite decisions have not been taken. This again is dependent upon the age of admission to the University course of study. When it was decided that the age of admission to the University course should be 17, I thought why we should not try this. If we feel that 5½ years is not good and that 5 should be the age of admission to the elementary education course, we will have to see that the decision regarding the age of admission to the University is also changed. It is not every child that goes to the University course. But still every child is a potential University student. We cannot create a gap or vacuum of one year between the completion of the secondary education course and the commencement of the University course. This is a matter in which we cannot take a decision unilaterally. The University authorities and the Central Advisory Board of Education are also indirectly concerned. We will place the matter before them and arrive at agreed conclusions. We cannot afford to take a decision by ourselves and say 'Let the University and the Central Advisory Board of Education take whatever decisions they like', because that is not the proper method for evolving an educational system for our country.

Whether the seven years should be split into 4 plus 3 or 5 plus 2 is another question. Initially I thought that 4 plus 3 had certain advantages. But it was pointed out to me that this arrangement would upset a large number of schools which were

[Sri C. Subramaniam] [6th April 1956]

working the five-year classes and that they would require reorganization. After taking into consideration the practical difficulties involved, I thought it was better to adopt 5 plus 2.

Then I come to language. I do agree that English is not the only international language. There are other languages also. But we have become accustomed to English to a certain extent and therefore it will be easier for anybody to learn this language in the present atmosphere. But I will not be satisfied with the fostering of English alone. I do want our people to learn other foreign languages like French, Russian, German and Chinese. But how we should set about the task is a thing which will have to be discussed a little later.

Then there is the question of the introduction of Hindi. We should approach this question from the point of view of what will be in the best interests of the people and those who study the language. If we approach it in this spirit, I am sure we will be able to arrive at proper and agreed conclusions. As far as the objective is concerned, there can be no difference of opinion. About the means also, if we approach leaving aside our prejudices, I have absolutely no doubt that we will arrive at correct conclusions.

I have overstepped the time-limit and I am really sorry that we should have created this precedent. Unconsciously I have exceeded the time. I would appeal to the hon. Members to make a constructive approach to this problem. Particularly the Members of the Committee have got a special responsibility to see that we take correct decisions, so that when the matter comes up before the Assembly again, there will be a better atmosphere and greater agreement and we will be in a position to say that we have solved the problem. I do not think this is a problem the solution of which can be postponed on account of general elections next year or for any other cause. This is an urgent problem and it may not be necessary to postpone it. After all we will be taking only agreed conclusions. Whether Mr. R. V. Swaminathan becomes the Education Minister after the next general elections or whoever else he may be he will have the satisfaction that this thorny and difficult problem has not been left unsolved but that some solution has been found. The steps we take will only facilitate his task.
1-30 p.m. Sri R. V. Swaminathan already feels that he is a Minister. In all sincerity and not merely for the sake of joke, I wish he becomes the Education Minister, undertakes and feels the responsibility, and also realises how difficult it is to solve these problems. Sir, I do not think I need take up the time of the House any more. I am really thankful to hon. Members who took part in the debate, particularly to those who took a critical attitude. I am not saying this to please them. But I am saying this in all sincerity because it is those who criticise that are able to bring the real points involved in any proposal. I hope the amendment suggesting the appointment of a committee will be accepted as has been agreed to

6th April 1956] [Sri C. Subramaniam]

by everybody. I hope the Committee will approach this problem in the atmosphere of mutual confidence and mutual trust. I thank you, Sir.

MR. SPEAKER: I now put the amendment to the vote of the House. The question is—

"Add the following at the end:—

'and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of

Dr. K. B. Menon,
Sri S. Swayamprakasam,
,, P. Ramamurthi,
,, P. B. K. Rajachidambaram,
,, V. K. Ramaswami Mudaliyar, and
,, N. Ramakrishna Ayyar,

to assist the Minister for Education in finalising the Educational Scheme for the State of Madras.'"

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: I now put the motion, as amended, to the vote of the House. The question is—

"That the White Paper on Education be taken into consideration and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of

Dr. K. B. Menon,
Sri S. Swyamprakasam,
,, P. Ramamurthi,
,, P. B. K. Rajachidambaram,
,, V. K. Ramaswami Mudaliyar, and
,, N. Ramakrishna Ayyar,

to assist the Minister for Education in finalising the Educational Scheme for the State of Madras."

The motion was put and carried.

SRI A. SAMBASIVAM: இதுபற்றி பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் அறிய விரும்புவதால், இந்த அறிக்கையை கூடுமானால் தமிழில் வெளியிட்டு எல்லோரும் அறியும்படி செய்யமுடியுமா?

MR. SPEAKER : Hon. Members may go with the satisfaction that they have done good legislative work during this eighth session. The number of days for which the House sat is 73. The number of night sittings is 3. The total number of hours during which the House sat is 352. The number of Government Bills passed is 33 and the number of non-official Bills passed is 1. There were 712 cut motions and the total number of the sittings of the various Committees of the Assembly comes to 95. Thirteen reports of the various committees were presented to the House. 1,803 starred questions and 541 unstarred questions were answered. The number of short-notice questions answered is 65. I find that the number of visitors to the Assembly is 30,311. This shows a fairly good record of legislative work and of the public interest.

I now adjourn the House *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *List of Government Bills passed by the Madras Legislature in May 1954, and January and March 1956 and assented to by the Governor/President.*

2. *Summary statement of main issues of the White Paper on Education in Tamil.*

APPENDIX.

[Vide answer to clause (*b*) of starred question No. 3572-D asked by Sri A. Veloo (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th April 1956, page 831 supra.]

Statement showing the discharge (in cusecs) let down in the rivers through which water was supplied to the Arooran Sugar Factory, Limited, Tanjore, for purposes of sugarcune cultivation during the period from 1st February to 20th June 1955.

Date.	*Vennar discharge at*						*Hari-*	
	G.A.	*Vada-var.*	*Kora-yar.*	*Vella-yar.*	*Vella-yar.*	*Mul-liar.*	*chan-dra-nadhi*	*Ayyanar.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1955.								
1st February	700	325	60	10	10	262	..	27
2nd Do.	1,492	100	45	10	10	188	..	15
3rd Do.	700	100	30	..	..	122	..	15
4th Do.	3,000	100	205	..	..	122	..	15
5th Do.	3,000	1,084	205	10	27	..	..	..
6th Do.	3,000	1,161	840	316	338	..	20	..
7th Do.	3,000	1,619	724	246	10	..	297	..
8th Do.	1,000	762	60	10	10	100	..	..
9th Do.	1,000	80	30	10	10	100	..	..
10th Do.	1,000	50	30	..	..	100	..	..
11th Do.	1,000	50	265	..	..	..	..	..
12th Do.	1,000	50	348	10	107	..	..	...
13th Do.	1,000	80	608	381	..	..	..	..
14th Do.	1,000	80	550	381	107	..	..	..
15th Do.	500	80	483	381	80	..	..	..
16th Do.	500	80	295	381	10	..	..	..
17th Do.	500	80	265	281	..	..	..	..
18th Do.	500	50	175	213	..	..	..	..
19th Do.	500	300	95	142	10	..	..	35
20th Do.	400	300	95	132	..	..	..	102
21st Do.	400	255	190	142	27	..	..	40
22nd Do.	500	255	130	142	10	..	..	35
23rd Do.	500	180	153	213	10	..	..	31
24th Do.	500	270	130	108	10	..	..	35
25th Do.	500	300	45	142	10	..	..	..
26th Do.	300	240	45	74	15	..	..	..
27th Do.	300	200	45	36	10	..	..	35
28th Do.	300	135	45	142	10	..	..	31
1st March	300	135	45	31	10	..	..	31
2nd Do.	300	315	45	31	24	..	..	35
3rd Do.	200	189	45	66	15	..	..	45
4th Do.	200	51	45	31	10	..	..	..
5th Do.	200	27	45	31	10	..	..	15

Date.	Vennar discharge at G.A.	Vennar discharge at Vadavar.	Vennar discharge at Korayar.	Vennar discharge at Vellayar.	Vellayar.	Mulliar.	Harichandranadhi.	Ayyanar.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1955—*cont.*								
6th March	200	27	40	31	10	..	..	15
7th Do.	200	27	40	10	10	..	..	55
8th Do.	200	27	40	31	10	..	..	19
9th Do.	200	27	40	31	10	..	20	..
10th Do.	200	27	48	31	10	..	20	..
11th Do.	200	27	48	31	10	..	..	15
12th Do.	200	27	48	31	10	..	..	..
13th Do.	200	58	70	31	10	..	..	..
14th Do.	200	58	48	31	10	..	..	..
15th Do.	300	66	48	31	10	..	..	..
16th Do.	300	139	48	10	23	..	..	..
17th Do.	300	257	48	10	23	..	..	..
18th Do.	300	232	235	72	27	..	..	..
19th Do.	300	208	150	108	27	..	..	..
20th Do.	300	232	100	36	27	..	..	..
21st Do.	275	270	175	213	27	..	..	..
22nd Do.	275	257	150	180	27	..	..	..
23rd Do.	275	162	100	180	27	..	..	..
24th Do.	275	128	80	72	27	..	..	..
25th Do.	200	128	70	36	27	..	..	..
26th Do.	200	117	80	36	27	..	..	..
27th Do.	200	117	70	72	27	..	..	..
28th Do.	200	95	70	72	27	..	..	..
29th Do.	..	128	15	15	15	..	..	..
30th Do.	..	63	15	..	..	..	..	..
31st Do.	..	89	15	..	..	..	..	..
1st April	..	31	10	..	..	..	..	..
2nd Do.	..	15	10	..	..	..	..	..
3rd Do.	300	15	20	..	..	..	..	..
4th Do.	275	197	15	10	..	..	..	..
5th Do.	150	208	70	..	..	..	..	..
6th Do.	122	139	60	31	18	..	—	15
7th Do.	122	63	70	72	27	..	..	7
8th Do.	122	79	70	72	27	..	..	7
9th Do.	122	81	45	31	18	..	..	..
10th Do.	122	117	45	20	20	..	..	..
11th Do.	122	95	60	36	..	..	..	..
12th Do.	122	79	50	36	27	..	..	..
13th Do.	122	79	30	36	27	..	..	3
14th Do.	126	87	40	36	27	..	..	3
15th Do.	126	95	40	36	..	..	..	3
16th Do.	126	103	40	36	18	..	..	..
17th Do.	245	244	70	33	10	..	..	..
18th Do.	265	197	130	33	25	..	..	15
19th Do.	280	230	130	36	27	..	..	23

Date.	Vennar discharge at G.A.	Vennar discharge at Vadavar.	Vennar discharge at Korayar.	Vennar discharge at Vellayar.	Vellayar.	Mulliar.	Harichandranadhi.	Ayyanar.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1955—*cont.*								
20th April	98	244	70	74	55	..	..	11
21st Do.	..	232	30	15	15	..	..	11
22nd Do.	257	30	15	15	..	..	..	11
23rd Do.	..	307	30	10	10	..	..	11
24th Do.	..	257	30	10	10	..	..	11
25th Do.	210	282	30	10	10	..	..	7
26th Do.	280	208	25	10	10	..	..	7
27th Do.	280	185	25	..	..	..	..	7
28th Do.	380	162	25	..	..	..	..	23
29th Do.	200	139	25	..	..	..	..	23
30th Do.	140	95	65	10	10	..	..	35
1st May	140	63	45	36	18	..	..	7
2nd Do.	140	31	30	15	15	..	..	11
3rd Do.	213	31	40	33	..	..	..	..
4th Do.	203	139	40	10	..	..	..	..
5th Do.	203	139	70	36	..	..	..	23
6th Do.	98	117	70	72	..	..	..	35
7th Do.	68	63	70	36	..	..	..	11
8th Do.	98	139	60	15	10	..	..	15
9th Do.	98	139	60	72	10	..	..	..
10th Do.	98	162	70	56	10	..	..	11
11th Do.	98	332	80	15	10	..	..	15
12th Do.	70	162	60	72	27	..	..	15
13th Do.	70	95	60	33	10	..	..	15
14th Do.	70	79	45	33	10	..	..	..
15th Do.	70	63	50	38	10	..	..	..
16th Do.	..	47	45	15	10	..	..	..
17th Do.	..	47	30	72	..	..	..	11
18th Do.	..	79	30	20	10	..	..	11
19th Do.	140	117	30	33	10	..	..	11
20th Do.	140	79	70	33	10	..	..	..
21st Do.	140	79	60	20	10	..	..	..
22nd Do.	70	75	45	10	10	..	..	15
23rd Do.	70	79	..	10	10	..	..	23
24th Do.	70	79	..	..	..	..	..	11
25th Do.	70	95	..	..	..	..	..	7
26th Do.	..	79	..	..	..	..	..	7
27th Do.	..	79	..	..	..	..	..	15
28th Do.	..	63	..	..	..	..	..	15
29th Do.	..	15	..	..	..	..	..	11
30th Do.	..	..	..	..	..	..	..	7
31st Do.	..	..	..	..	..	..	..	7
1st June	..	..	..	..	..	..	..	..
2nd Do.	..	.	..	..	..	..	..	..
3rd Do.		.	..	..	..	..	..	..

Date. (1)	Vennar discharge at G.A. (2)	Vadavar. (3)	Korayar. (4)	Vellayar. (5)	Vellayar. (6)	Mulliar. (7)	Harichandranadhi. (8)	Ayyanar. (9)
1955—*cont.*								
4th June	..	..	..					..
5th Do.	..	..	..	..	..	..	..	..
6th Do.	..	..	..	..	..	..	..	..
7th Do.	105	..	..	..	..	..	..	..
8th Do.	210	..	..	..	..	..	..	..
9th Do.	252	63	..	..	..	..	..	..
10th Do.	252	47	..	..	..	..	..	..
11th Do.	405	47	10	..	..	..	..	..
12th Do.	405	232	15	..	..	..	..	..
13th Do.	405	232	65	..	..	..	..	..
14th Do.	405	232	175	..	..	..	..	..
15th Do.	140	232	175	..	..	..	..	..
16th Do.	140	208	150	108	34	..	..	..
17th Do.	140	160	130	108	54	..	..	..
18th Do.	140	162	130	72	54	..	..	..
19th Do.	105	162	60	36	27	..	..	..
20th Do.	105	162	40	25	18	..	..	15

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXXIII (Nos. 1 to 8).

28th, 29th and 31st March and 2nd to 6th April 1956.

PAGES

A

Adult Education Centres—
Question *re* grant for opening of — in National Extension Service and Community Project areas 623

Agricultural Demonstrators—
Question *re* promotion of — as District Agricultural Officers during 1954-55 and 1955-56 818-819

Agricultural Department—
Question *re* selection of Upper Subordinates for — in 1956 ... 315-318

Alangudi Block Advisory Committee—
See Committees.

Anamalai Plantation Workers' Union—
Question *re* representations from — *re* payment of retrenchment benefits 817-818

Ananta Pai, Sri T.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 74-78
White Paper on Education, discussion on 852-854

Animal Husbandry—
Question *re* grant of subsidy to Madras Milk Supply Union for maintenance of stud bull at Salvage Farm, Vettambedu ... 821

Anthony Pillay, Sri S. C. C.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 20-21
States Re-organization Bill, 1956, Motion *re* 143-146
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 349, 499-501, 566
White Paper on Education, discussion on 848-851

Appu, Sri A.—
Bill—States Reorgaizatio Bill, 1956 290-291

Aranganathan, Sri K.—
See Questions and Answers.

Ari Gowder, Sri H. B.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 136-138
139, 222-225, 231-232
244, 249, 255-256

Arumugam, Sri S. R.—
See Questions and Answers.

PAGES

A—*cont.*

Assistant Conservator of Forests—
Question *re* selection of — 834

Aurooran Sugar Factory, Limited, Tanjore—
See Sugar Factory.

B

Backward Classes Commission—
Question *re* recommendations of Government on the report of —. 213–217

Balakrishnan, Sri V.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 348–349, 350–353
See Questions and Answers.
White Paper on Education, discussion on 668, 701–705

Barnard Institute of Radiology, Madras—
Question *re* qualifications prescribed for the post of First Physicist in the — 607–608

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—
Closure of many plantation estates in Valluvanad and Ernad taluks, calling attention to 9–10

Bills—
Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956—
Considered 598–599
Passed 599
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956—Amendment carried ... 11–12
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956—
Taken into consideration and passed 19–20
Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956—Considered and passed 599–601
Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956 112
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954—Joint Select Committee report presented 672
Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956—
Considered and passed 592–593
Message from the Council *re* 593
See Papers laid on the table of the House.
Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956—Message from the Governor *re* 834
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956—
Considered 572–589
Passed 589–592
States Reorganization Bill, 1956—Considered and approved. 81–101, 113–201, 217–301

Block Development Offices—
Question *re* number of Harijans in the — in Tiruvallur taluk ... 466

Block Development Scheme—
Question *re* inclusion of Devadampatty, Andipatti and Theni firkas in — 898–927
See Co-operative societies.

Boundary disputes—
Question *re* Shencottah taluk, demarcation of boundary between future Madras and Kerala States 810–811

PAGES

B—*cont.*

Bridge(s)—
Question *re*—
Construction of a — across " Nariyan Odai " on the Valikandapuram, Kilpuliyur road 470
Construction of — over Mambaram river 315
Opening of Kalyampali — 815

Bulldozers—
Question *re* number sanctioned for Malabar till 30th September 1955 813–814

Burial ground(s)—
Question *re* provision of a — for Ammapet village, hamlet of Nellikuppam 531–533

Business of the House—
Change in the order of — 834–835
Motion *re* transaction of Government business on a non-official day (rule 23) 601
Statement by Mr. Speaker *re* sittings and legislative business during eighth session 874

Bus route—
Question *re* opening of Malappuram-Kolathur — 623

C

Cashewnut—
Question *re* improvement of — Cultivation 832

Cashewnut Research Station—
Question *re* starting of — in Malabar district 827–829

Central Road Traffic Board—
Question *re* number of revision petitions, disposed of by Government from January to July 1955 against the orders of — 212

Chank fishing—
Question *re* lease of — rights in Ramanathapuram district ... 465–466

Channels—
Question *re* Palayoor channel, number of pipes and sluices in the 7

Chavadi—
Question *re* construction of a village — at Tricarpur, South Kanara 609

Chellathurai, Sri P.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 246–247
See Questions and Answers.

Civil Supplies Department—
Question *re* staff of — working in the Collector's office, Saidapet 634–635

Coir—
Question *re*—
Number of European firms manufacturing — 822
Quantity of — exported from Malabar in 1954–55 821–822

College(s)—
Question *re*—
Engineering — Guindy, Central Government's proposal to convert it into a higher technological institute 550–551
Mahajana College, Erode, contribution towards the endowment of the — by the Erode Municipal Council 628–629
Raja's —, Pudukottai, abolition of Minor Engineering course from 1955–56 552

College girls—
Question *re* robbing of — in the City and the measures taken to put an end to them 103–104

PAGES

C—*cont.*

Committee(s)—
Question *re* Block Development Advisory —, composition of — for Alangudi taluk in Tiruchirappalli district 816–817
Privileges —, report of 571
Committee on Government Assurances—
Nomination of members to — 640
Presentation of the Second Report of the — 640
See Papers laid on the table of the House.
Committee on Subordinate Legislation—
Nomination of members to — 639–640
Co-operative credit societies—
Question *re* number of — registered and liquidated during 1955–56 610–611
Co-operative societies—
Question *re*—
— and stores liquidated on account of maladministration ... 632
Number of agricultural — organized under Block Development Scheme in Chingleput district 471–472
Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956—
See Bills.
Cottage industries—
Question *re* Central Government's grant for startnig of — in Malabar 473–474
Court-fees and Suits Valuation Act, 1955—
See Papers laid on the table of the House.
Cyclone—
Question *re* number of applications received for rebuilding houses in the — affected area in Mannargudi taluk 209–212
Cyclone relief—
Question *re* allotment by the State and the Central Government for — 635–636

D

Daivasigamoney, Sri S.—
Motion *re* Draft Outline of Second Five-Year Plan 492–493
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 ... ... 17, 25
States Reorganization Bill, 1956 219–221
See Questions and Answers. 266, 274, 281
Dams—
Question *re* construction of dam-*cum*-waterflow across Vennar near Lakshmangudi in Mannargudi taluk 8–9
Dead bodies—
Question *re* unidentified — found within Kollengode Police limits, information *re* 472–473
Dean, General Hospital—
Question *re extension of service of*— 832
Deaths—
Question *re* number of — due to epidemics in Agathi Island in the Laccadives and Minicoy Islands 1–3
Defalcation—
Question *re* alleged — of the correspondent of Aided Secondary and Elementary Grade Teachers' Training School, Kumbakonam, and the action taken against him 208
Deputy Collectors—
Question *re* recruitment of— 616–617
Deputy Speaker—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 74, 139

PAGES

D—*cont.*

Dharmalingam, Sri M.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 368–370
See Questions and Answers.
Director of Controlled Commodities' Office—
Question *re* amalgamation of — with the office of the Director of Industries and Commerce 819
District Harijan Welfare Committee, Coimbatore—
Question *re* action taken on the resolutions passed by the — at the meeting held on 28th June 1954 477–483
District Irrigation Committee—
Question *re* appointment of special technical staff, recommendation by the — 540
District Medical Officer—
Question *re* appointment of — at Vellore 833
District Munsifs—
Question *re* number of — appointed from Scheduled Castes. 546–547
Doraisami Gounder, Sri A.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 370–371
Dysentery—
Question *re* steps taken for the arrest of — in Maloth, etc., villages in Kasaragod taluk 809

E

Education—
See White Paper on Education.
Electricity—
Question *re*—
Extension of — supply to Kattur, Pennyam, Palayad, etc. 533–534
Madras Electricity Supply Undertaking, assets and liabilities of the — at the time of acquisition by Government 629
Rural electrification, schemes started by Electricity department in 1955 for 314–315
Electrification—
Question *re* number of villages electrified in Kancheepuram taluk 3–4
Elementary Education Reforms Committee Report—
See Papers laid on the table of the House.
Employees' State Insurance Act, 1948—
Question *re* factories exempted from the operation of the — ... 637–638
Employees' State Insurance Fund—
Question *re* collection of contributions for — 822–823
Engineering College, Guindy—
See Colleges.
Epidemics—
Question *re* number of deaths due to — in Agathi Island in the Laccadives and Minicoy Islands 1–3
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956—
See Bills.
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—
Motion *re* amendments to rules under the — 571–572

PAGES

F

Fabricators—
Question *re* allotment of quota to — 820–821

Family-Planning Clinics—
Question *re* number of — opened in slum areas of Madras City —. 4–7

Fee concessions—
See Harijan Christians.

Five-Year Plan (Second)—
Statements *re*—
See Paper laid on the table of the House.

Forest officers—
Question *re* criticism against the conduct of — in Malabar — in a judgment delivered in a case under Preservation of Private Forests Act 108

Forests—
Question *re* representation from people of Sullia Maganes ... 827

G

Gajapathi Reddy—
See Questions and Answers.

General Sales Tax Act—
Question *re* High Court judgment on the validity of proviso to section 3 (1) of — 811–812

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956—
See Bills.

Godowns—
Question *re* taking over of rice godowns in Gopalapuram and Egmore from Central Government 820

Gopalakrishnan, Sri P. K.—
Bill—State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 577–578
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 585–586, 365–367
See Questions and Answers.

Gopalan, Sri K. P.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 13–15
States Reorganization Bill, 1956, Motion *re* 26–28, 156–159, 160–161, 173, 175, 236, 244, 255, 256, 260, 268–269, 276–277, 280
Closure of many plantation estates in Walluvanad and Ernad taluks, calling attention to 291–292
Motion *re* Draft Outline of Second Five-Year Plan 9–10
Question *re* loans, number of applications received for short and long term — by the Block Development Officer since 1954. ... ... 493–496, 311
See Questions and Answers.

Gopalan Unni, Sri K. C.—
See Questions and Answers.

Government advertisements—
Question *re* publication of — in the 'Hindu' 470–472

Government Bus Transport—
Question *re*—
Grant of bonus to the employees of — 622–623
Service rules for drivers, conductors and workshop staff in —. 615–616

Government offices—
Question *re* — and schools in Chingleput district located in rented buildings 612

PAGES

G—*cont.*

Govindan, Sri G.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956, Motion *re* — 186

Govindasamy Nayagar, Sri A.—
Bills—
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 582–584
States Reorganization Bill, 1956 ... ... 41, 89–91, 170, 177, 185, 186, 258, 273
See Questions and Answers.

H

Handicrafts Board—
Question *re* running of branches of All-India — 829–830

Handloom Cess Fund—
Question *re* schemes in Malabar district financed from — ... 474–475

Harijan Christians—
Question *re* grant of fee concessions and residential scholarships to — 618–619

Harijans—
Question *re*—
Alleged harassment of — of Avanipur village by the village manigar 610
Assignment of land to — in Kasaragod taluk 614–615
Eviction of — from Government poramboke land in Meenambakkam 612–614
Extent of house-sites assigned to — in South Arcot district during 1953 611–612
Harassment of — by Caste Hindus in Seruvambur village in Vriddhachalam taluk, allegation *re* 549–550
Housing scheme for — details *re* 545–546
Provision of drinking-water wells for — in Tanjore district in 1954–55 309
Provision of house-sites to — and the extent of land acquired, etc. 540–545
See Block Development Offices.
See Madras Public Service Commission.

High schools—
Question *re* complaint regarding non-payment of salary to staff of — run by Malabar Education Society at Chalapuram, Kallai, Feroke and Tanur 107

Hindustan China Clay Works—
Question *re* non-payment of wages to the workers of — Kannapuram 483

Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956—*See Bills.*

Hospitals—
Question *re*—
Bed-strength in the — of Malabar, increase of 548–549
Construction of new headquarters — for Chingleput 7–8
Number of beds in — of Indigenous Medicine, Madras ... 547–548
Perintalmanna, suggestions of Advisory committee for improvement of — Government 308
Shifting of the Tuberculosis section of the Government Royapetta — at Madras 628
Taluk Headquarters — Badagara, number of in-patients, out-patients, etc. 535–537

PAGES

H—*cont.*

Hospitals and dispensaries—
Question *re*—
Headquarters Hospital, Cuddalore, increase of bed-strength in — 810
Inclusion of Local Fund Dispensary, Hosdrug, in the list of dispensaries to be provincialized under Second Five-Year Plan 212–213
Hospital of Indigenous Medicine, Madras—
See Hospitals.
House-sites—
Question *re* provision of — to Harijans and the extent of land acquired therefor 540–545
See Harijans.
Housing scheme—
Question *re* details of the — for Harijans 545–546

I

Indo-American Technical Aid Programme—
Question *re* sinking of tube-wells under — 832
Industrial disputes—
Question *re* implementation of Industrial Tribunal's award by S.M.R. Tile Works, Limited, Olavakkot 829
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956—
See Papers laid on the table of the House.
Iyanar, Sri A.—
See Questions and Answers.

J

Jagannathan, Sri M.—
See Questions and Answers.
Jayarama Reddiar, Sri S.—
Motion *re* Draft outline of Second Five-Year Plan 502–503
Jeevanandam, Sri P.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 48–55, 164, 196–197, 199

K

Kalari Sanghams—
Question *re* grant of financial aid to — 833
Kalyanasundaram, Sri M.—
See Questions and Answers.
Kanaran, Sri C. H.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 16–17
States Reorganization Bill, 1956 — Motion *re* — 82, 84, 161, 192
Kandasamy, Sri C.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 ... ... 13, 21–22
States Reorganization Bill, 1956 ... ... 91–95, 255, 276
See Questions and Answers.
White Paper on Education, discussion on — 673–678
Kapaleeswarar Temple, Mylapore—
Question *re* appointment of a Harijan as trustee for the —. 550
Kattimuthu, Sri M.—
See Questions and Answers.

PAGES

K—*cont.*

Khadi centres—
Question *re* Government Intensive Khadi Centre, Chinnasalem, value of shortage of stocks in — 833
Khadi Sales Depot—
Question *re* opening of Government — at Hosdrug 831
Kolkebail, Sri S. S.—
Bills States Reorganization Bill, 1966 — Motion *re* — ... 142–143, 222–223, 226–229, 255, 259–260, 282
Motion *re* Draft Outline of Second Five-Year Plan 486–490
Koran, Sri O.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 21
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 578–580
States Reorganization Bill, 1956 — Motion *re* — 130–133, 173, 244, 249
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 360–363
Krishna Ayyar, Sri V. R.—
See Questions and Answers.
White Paper on Education, discussion on — 678–686
Krishnamurthi Gounder, Sri D.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 355–357
Krishnan, Sri R.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 19–20
States Reorganization Bill, 1956 — Motion *re* — 139–141, 192
White Paper on Education, discussion on — 712–714
Krishna Rao, Dr. U.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 — Motion *re* 127
Krishnasami Gopalar, Sri R.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion *re* — ... 498
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—
Bills—
Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956 ... ... 594–595, 596–597, 598
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 ... ... 586–587, 591
Krishnaswamy Naidu, Sri R.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion *re* — ... 559
White Paper on Education, discussion on — 835–838
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 113, 181, 183, 218–219, 221–222, 258–261, 267
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 343–345
See Questions and Answers.
Kunhirama Kidav, Sri P.—
See Questions and Answers.
Kunhirama Kurup, Sri C.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 78–80
See Questions and Answers.
Kuttikrishnan Nayar, Sri K. P.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 85–87, 161, 185, 261–262
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion *re* 490–492

PAGES

P—*cont.*

Plant Protection Assistants—
Question *re* nature of assistance rendered by — to the agriculturists of Tiruvallur taluk 632-633

Police—
Question *re* Sub-Inspector of Police, Valapad, Malabar district, result of enquiry into the conduct of — 610

Police station—
Question *re* opening of — at Edachery amsam 311

Preservation of Private Forests Act—
See Forest Officers.

Prime Minister of India—
Question *re* visit of — to Malabar, expenditure incurred on bandobust arrangements during the — 534-535

Prohibition—
Question *re* number of — offences in Kurumbranad taluk ... 538-539

Privileges Committee—
See Committees.

Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956—
See Bills.

Q

Questions and answers—
Aranganathan, Sri K.—
Question *re* rural electrification schemes started by Electricity department in 1955 for 314-315

Arumugam, Sri S. R.—
Question *re*—
Agricultural Demonstrators, promotion as District Agricultural Officers 818-819
District Harijan Welfare Committee, Coimbatore, action taken on the resolutions passed by the — at the meeting held on 28th June 1954 477-483
Lady Labour Welfare Officer, Coonoor, duties of — ... 476-477
Nursing orderlies, change in the colour of the cap supplied to — 624-625
Strikes and lock-outs, number of — in textile mills in Coimbatore district from December 1955 to middle of February 1956 635

Balakrishnan, Sri V.—
Question *re*—
Barnard Institute of Radiology, Madras, qualifications prescribed for the post of First Physicist in the — ... 607-608
Block Development Advisory Committee, composition of — for Alangudi taluk in Tiruchirappalli district 816-817
Diploma Course in Nursing, particulars *re* 467-469
Loans, grant of — to the agriculturists in cyclone-affected areas relaxing Takkavi loans rules 513-314
Loans, speedy disposal of applications for — to cyclone-affected agriculturists of Pudukottai Division 303-305
Raja's College, Pudukkottai, abolition of Minor Engineering Course in— 552
Venereal diseases, treatment of — 812-813

PAGES

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*
Chellathurai, Sri P.—
Question *re* R. S. Mangalam tank and supply channel in Ramanathapuram district, renovation of — 469

Daivasigamoney, Sri S.—
Question *re*—
Kancheepuram taluk — number of villages electrified in — during 1953-55 and 1954-55 3-4
Supply of drinking water to Kancheepuram from the Palar river 608-609

Dharmalingam, Sri M.—
Question *re*—
Adult Education Centres, grant for opening of — in National Extension Service and Community Project areas 623
Agricultural Co-operative Credit Societies, number of — organized under Block Development Scheme in Chingleput district 471-472
Block Development offices in Tiruvallur taluk, number of Harijans in 466
Civil Supplies Department staff working in the Collector's Office, Saidapet 634-635
District Irrigation Committee, recommendation by the — for the appointment of special technical staff to attend to irrigation tanks in Tiruvallur taluk 540
Government offices and schools in Chingleput district located in rented buildings 612
Land covered by the Black Tank in Nagalapuram, distribution of — to the villagers of Mudiyur 609-610
Libraries, grant of subsidy to and opening of — in Uttukottai, Tiruvallur and Kadambathur blocks, under National Extension Service and Community Project Schemes 311-12
Panchayat roads, amount spent in 1953-55 for improvement of — in Tiruvallur taluk 310
Plant Protection Assistants, nature of assistance rendered by the — to the agriculturists of Tiruvallur taluk ... 632-633
Women's Welfare Department, details of staff and nature of work turned out by the — in Chingleput district during 1953-54 and 1954-55 633-634

Gajapathi Reddi, Sri K.—
Question *re* Rural Electrification Scheme, villages supplied with electricity in Ponneri taluk 537-538

Gopalakrishnan, Sri P. K.—
Question *re*—
National Extension Service Scheme, inclusion of Nattika firka in — 822
Protected water-supply to villages in Nattika Firka, Malabar, provision of — 614
Sub-Inspector of Police, Valapad, Malabar district, result of enquiry into the conduct of — 610

Gopalan, Sri K. P.—*cont.*
Question *re*—
Chovva High School, Cannanore, amount given as building grant to — 466
Coir, number of European firms manufacturing — ... 822
Coir, quantity exported from Malabar in 1954-55 821-822
Cottage industries in Malabar, Central Government's grant for — starting of — 473-474
Handloom Cess Fund, schemes in Malabar district financed from — 474-475

PAGES

N

Nagarajan, Sri V. R.—
Bill—State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 ... 575-576
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion re ... 487, 505-507
See Questions and Answers.
Nallasivam, Sri K. R.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956—Motion re 151-152
See Questions and Answers.
Nallaswami, Sri B. K.—
White Paper on Education, discussion on — 696-698
Nanjappa, Sri O. A.—
See Questions and Answers.
Narayana Kurup, Sri M.—
See Questions and Answers.
Narayanan Nambiar, Sri M.—
Bills—
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 572
States Reorganization Bill, 1956 ... ... 96-99, 187
See Questions and Answers.
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—
White Paper on Education, discussion on — 838-842
National Extension Service Schemes—
Question re—
Areas to which — and Community Projects are to be extended during 1956-57 638-639
Inclusion of Nattika firka in — 822
Non-gazetted Government Officers—
Question re number of — drawing the maximum in their time-scale of pay 614
Notification—
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1949—Remission of Court-fees for certain petitions under — ... 201
Nursing—
Question re—Diploma Course in —, particulars re 467-469
Nursing orderlies—
Question re change in the colour of the cap supplied to — ... 624-625

O

Official Language Commission—
Question re English medium in technical and professional colleges till 1965, continuance of 551

P

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—
See Questions and Answers.
Palaniswami Gounder, Sri V. C.—
See Questions and Answers.
Palanisamy, Sri N. K.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 ... ... 15-16, 26-29
States Reorganization Bill, 1956 — Motion re 115, 116, 173, 183, 255, 263-265, 282
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion re ... 560
See Questions and Answers.
White Paper on Education, discussion on — 842-843

PAGES

P—cont.

Palanisamy Gounder, Sri V. C.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 — Motion re 187
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 357-360
Palaniyandi, Sri M.—
Bills—
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 ... ... 574-575, 587-588
States Reorganization Bill, 1956 — Motion re 148-151, 198
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion re ... 503-505
Palar Scheme—
See Water-supply.
Palar waters—
Question re alleged extra draw-off of — by the Mysore Government 630
Palghat Municipal Roads—
See Roads.
Panchayat—
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 — notification re — Remission of court-fees certain petitioners under 201
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956 ... 529
List of Bills passed by Madras Legislature and assented to by the President or the Governor 874
Notification re remission of fees on applications and petitions by Co-operative Societies (Court Fees and Suits Valuation Act, 1955) 301
Notification re remission of court fees for petitions under the Wakf Act, 1954 (Court Fees and Suits Valuation Act, 1955). 301
Papers laid on the table of the House—
Question re Constitution of a — for Madukkarai 814-815
Report of the Elementary Education Reforms Committee and Tamil translation of the recommendation 714
Second Report of the Committee on Government Assurances ... 714
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 529
Statements regarding Second Five-Year Plan 101
State Trading in Food, brochure on 601
Summary statement of main issues of the White Paper on Education 714
White Paper on Education, summary statement of main issues in Tamil 874
Paramasiva Udayar, Sri N.—
See Questions and Answers—
Parameswaran, the Hon. Sri B.—
Bill—Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956 599-600
Pepper—
Question re export of — to foreign countries— 108-109
Pick-pocketing—
Question re steps taken for the prevention of — in Madras City 475
Plantations—
Calling attention to closure of many — in Walluvanad and Ernad taluks 9-10
Question re representations from Anamalai Plantation Workers' Union re payment of retrenchment benefits 817-818

PAGES

P—*cont.*

Plant Protection Assistants—
Question *re* nature of assistance rendered by — to the agriculturists of Tiruvallur taluk 632–633

Police—
Question *re* Sub-Inspector of Police, Valapad, Malabar district, result of enquiry into the conduct of — 610

Police station—
Question *re* opening of — at Edachery amsam 311

Preservation of Private Forests Act—
See Forest Officers.

Prime Minister of India—
Question *re* visit of — to Malabar, expenditure incurred on bandobust arrangements during the — 534–535

Prohibition—
Question *re* number of — offences in Kurumbranad taluk ... 538–539

Privileges Committee—
See Committees.

Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956—
See Bills.

Q

Questions and answers—
Aranganathan, Sri K.—
Question *re* rural electrification schemes started by Electricity department in 1955 for 314–315

Arumugam, Sri S. R.—
Question *re*—
Agricultural Demonstrators, promotion as District Agricultural Officers 818–819
District Harijan Welfare Committee, Coimbatore, action taken on the resolutions passed by the — at the meeting held on 28th June 1954 477–483
Lady Labour Welfare Officer, Coonoor, duties of — ... 476–477
Nursing orderlies, change in the colour of the cap supplied to — 624–625
Strikes and lock-outs, number of — in textile mills in Coimbatore district from December 1955 to middle of February 1956 635

Balakrishnan, Sri V.—
Question *re*—
Barnard Institute of Radiology, Madras, qualifications prescribed for the post of First Physicist in the — ... 607–608
Block Development Advisory Committee, composition of — for Alangudi taluk in Tiruchirappalli district 816–817
Diploma Course in Nursing, particulars *re* 467–469
Loans, grant of — to the agriculturists in cyclone-affected areas relaxing Takkavi loans rules 313–314
Loans, speedy disposal of applications for — to cyclone-affected agriculturists of Pudukottai Division 303–305
Raja's College, Pudukkottai, abolition of Minor Engineering Course in— 552
Venereal diseases, treatment of — 812–813

PAGES

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*
Chellathurai, Sri P.—
Question *re* R. S. Mangalam tank and supply channel in Ramanathapuram district, renovation of — 469

Daivasigamoney, Sri S.—
Question *re*—
Kancheepuram taluk — number of villages electrified in — during 1953–55 and 1954–55 3–4
Supply of drinking water to Kancheepuram from the Palar river 608–609

Dharmalingam, Sri M.—
Question *re*—
Adult Education Centres, grant for opening of — in National Extension Service and Community Project areas 623
Agricultural Co-operative Credit Societies, number of — organized under Block Development Scheme in Chingleput district 471–472
Block Development offices in Tiruvallur taluk, number of Harijans in 466
Civil Supplies Department staff working in the Collector's Office, Saidapet 634–635
District Irrigation Committee, recommendation by the — for the appointment of special technical staff to attend to irrigation tanks in Tiruvallur taluk 540
Government offices and schools in Chingleput district located in rented buildings 612
Land covered by the Black Tank in Nagalapuram, distribution of — to the villagers of Mudiyur 609–610
Libraries, grant of subsidy to and opening of — in Uttukottai, Tiruvallur and Kadambathur blocks, under National Extension Service and Community Project Schemes 311–12
Panchayat roads, amount spent in 1953–55 for improvement of — in Tiruvallur taluk 310
Plant Protection Assistants, nature of assistance rendered by the — to the agriculturists of Tiruvallur taluk ... 632–633
Women's Welfare Department, details of staff and nature of work turned out by the — in Chingleput district during 1953–54 and 1954–55 633–634

Gajapathi Reddi, Sri K.—
Question *re* Rural Electrification Scheme, villages supplied with electricity in Ponneri taluk 537–538

Gopalakrishnan, Sri P. K.—
Question *re*—
National Extension Service Scheme, inclusion of Nattika firka in — 822
Protected water-supply to villages in Nattika Firka, Malabar, provision of — 614
Sub-Inspector of Police, Valapad, Malabar district, result of enquiry into the conduct of — 610

Gopalan, Sri K. P.—*cont.*
Question *re*—
Chovva High School, Cannanore, amount given as building grant to — 466
Coir, number of European firms manufacturing — ... 822
Coir, quantity exported from Malabar in 1954–55 821–822
Cottage industries in Malabar, Central Government's grant for — starting of — 473–474
Handloom Cess Fund, schemes in Malabar district financed from — 474–475

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Narayanan Nambiar, Sri M.—*cont.*

Question *re*—cont.

Local Fund Dispensary, Hosdrug, inclusion of — in the list of dispensaries to be provincialized under Second Five-year Plan 212–213

Murder cases in South Kanara district, numbers reported and convicted 539–540

Village chavadi at Tricarpur, South Kanara, construction of — 609

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Question *re*—

Regional Employees' Insurance Fund, collection of contributions for — 822–823

Slums in Madras City, details of schemes for the improvement of — 631–632

Tube-wells, sinking of — in Tamil Nad under Indo-American Technical Aid Programme 832

Palaniswami Gounder, Sri V. C.—

Question *re* Local Development Works, particulars *re* execution of — in 1954-55 in Coimbatore district 306–308

Palanisamy, Sri N. K.—

Question *re*—

All-India Handicrafts Board, running of branches of — ... 829–830

Anamalai Plantation Workers' Union, representation, re-payment of retrenchment benefits from — 817–818

Chank fishing rights in Ramanathapuram district, lease of. 465–466

Engineering College, Guindy, Central Government's proposal to convert it into a higher technological institute. 550–551

Government Bus Transport employees, grant of bonus to — 622–623

Lignite Mines at Neiveli — present stage of work at — and the area of lands acquired for — 104–107
202–203

Lignite Project at Neiveli — number of villages affected by the 104–107

Lower Bhavani Project area, withdrawal of restrictions on the cultivation of certain crops in the — 636–637

Palar waters, alleged extra draw-off of — by the Mysore Government 630

Panchayat for Madukkarai, constitution of — 814–815

Shencottah taluk, demarcation of boundary between future Madras and Kerala States 810–811

Paramasiva Udayar, Sri N.—

Question *re* bridge, construction of a — across "Nariyan Odai" on the Valikandapuram-Kilpuliyur road 470

Raju, Sri K. T.—

Question *re* Mahajana College, Erode, contribution towards the endowment of the — by the Erode Municipal Council. 628–629

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Ramalingam, Sri S.—

Question *re*— 832

Cashewnut cultivation, improvement of — 110–112

Co-operative Sugar Factory—Proposal to start a — in Tanjore district 615–616

Drivers, conductors and workshop staff in the Government Bus Service, service rules for 312

Labour Gazette, publication of — by State Government, ...

Ramaswami, Sri K. V.—

Question *re*—

Dean, General Hospital, Madras, extension of service of ... 832

District Medical Officer, Vellore, appointment of 833

Labour Gazette, publication of — by State Government, ... 312

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question *re* Headquarters Hospital — construction of new — at Chingleput 7–8

Rangaswamy Reddiar, Sri P.—

Question *re*—

Aurooran Sugar Factory, Limited, Tanjore, supply of water to 830–831

Defalcation, alleged — of the correspondent of Aided Secondary and Elementary Grade Teachers' Training School, Kumbakonam, and the action taken against him ... 208

Refund vouchers issued by Civil Courts, difficulties of clients in the encashment of 624

Todas, alleged eviction from Wenlock Downs, Ootacamund and assignment of alternative land to — 627–628

Upper subordinates in Agricultural Department, selection of, — in 1956 315–318

Ratnaswamy, Sri A. M.—

Question *re*—

College girls, robbing of — in the City and the measures taken to put an end to them 103–104

Co-operative credit societies registered and liquidated during 1955-56 610–611

Co-operative stores and societies, number of — liquidated on account of maladministration 632

Deputy Collectors, recruitment of — 616–617

District Munsifs, number appointed from Scheduled Castes. 546–547

Employees' State Insurance Act, 1948, factories exempted from the operation of the — 637–638

Fabricators, allotment of quota to — 820–821

Family Planning Clinics, number of — opened in slum areas of Madras City 4–7

Government Royapettah Hospital, Madras, shifting of the Tuberculosis section of the — 628

Honorary Medical Officers, absorption of — in permanent service 830

Housing scheme for Harijans, details *re* 545–546

Hospital of Indigenous Medicine, Madras, number of beds in 547–548

Madras Corporation's application for ex-gratia grant to make improvement to roads to relieve traffic congestion .. 550

Medical Colleges to be opened during 1956–57 and their location 619–622

Questions and Answers—*cont.*

Ratnaswamy, Sri A. M.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Museum in Madras City, conversion into a national museum 626

Office of the Director of Controlled Commodities, amalgamation with the office of the Director of Industries and Commerce 819

Official Language Commission, use of English medium in technical and professional colleges till 1965, continuance of 551

Pension Scheme, extension of — to teachers other than elementary school teachers 816

Pick-pocketing, steps taken for the prevention of — in Madras City 475

Rice-godowns in Gopalapuram and Egmore, taking over from Central Government 820

Salvage Farm, Vettambedu, grant of subsidy to Madras Milk Supply Union for maintenance of — 821

Ratnam, Sri A.—

Question *re*—

Alleged harassment of Harijans of Avanipur village by the village manigar 610

Eviction of Harijans from Government poramboke land in Meenambakkam 612–614

Harijan Christians, grant of fee concessions and residential scholarships to 618–619

Kapaleeswarar temple, Mylapore, appointment of a Harijan as trustee for the 550

Madras Electricity Supply Undertaking, assets and liabilities of the — at the time of acquisition by Government. 629

Road from trunk road to Avanipur in Tindivanam taluk, length and cost of repair of — 814

Unemployment, representation by the workers and unemployed people to the Government to take steps to relieve — 205–208

Sambandam, Sri K. R.—

Question *re* drinking-water wells for Harijans, provision of in 1954–55 in Tanjore district 309

Sreedharan, Sri K. T.—

Question *re* Electricity, extension of supply to Katturar, Pennyam, Palayad, etc. 533–534

Vadivelu, Sri S.—

Question *re* cyclone relief in the State, allotment by the State and the Central Government for — 635–636

Veloo, Sri A.—

Question *re*—

Government Intensive Khadi Centre, value of shortage of stocks in — at Chinnasalem 833

Khadi Sales Depot, Madras, theft in 313

Madras Public Service Commission, appointment of a Harijan as a member of the — 629

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Question *re*—

Cyclone, number of applications received for rebuilding houses affected by — in Mannargudi taluk 209–212

Dam-*cum*-water flow, construction of — near Lakshmangudi in Vennar 8–9

Palayoor channel — number of pipes and sluices put up in — 7

Questions and Answers—*cont.*

Venkatramana Gowda, Sri K.—

Question *re* forests, representation from people of Sullia Maganes 827

Vinayakam, Sri K.—

Question *re* burial ground for Ammapet village, hamlet of Nellikuppam, provision of 531–533

Viswanathan, Sri K. R.—

Question *re*—

Backward Classes Commission Report, recommendations of Government on — 213–217

Water supply to Jayankondam area, sanctioning of the scheme for — 629

R

Raghava Mudaliar, Sri E. L.—

Motion *re* draft outline of Second Five-Year Plan 570

Raja Chidambaram, Sri P. B. K.—

White Paper on Education, discussion on — 705–709

Rajam Ramaswamy, Sri C.—

Draft outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 345–348

Rajan, Sri P. T.—

Bills—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 284–290, 299

Rajaram Naidu, Sri K.—

Bills—States Reorganization Bill, 1956—Motion *re* — ... 195

Raja's College, Pudukkottai—

See Colleges.

Raju, Sri K. T.—

Bills—

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 ... ... 26, 31

States Reorganization Bill, 1956 ... ... 152–155, 196, 217, 248, 293

State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 573–574

Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of ... 339–343

See Questions and Answers.

Ramalingam, Sri S.—

Bills—

Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956 597

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 .. ... 14, 27, 28

State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 ... ... 580–582, 591

States Reorganization Bill, 1956—Motion *re* 117, 175, 168, 173, 176, 243–245, 280

See Questions and Answers.

White Paper on Education, discussion on — 698–701

Ramamurthi, Sri P.—

Bills—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 228–229, 235–237, 248–249, 252, 260, 262, 277–278, 281–283, 294–298

Draft Outline of Second Five-Year Plan—Motion *re* 514–529

White Paper on Education, discussion on — 862–867

PAGES

R—*cont.*

Ramaswami, Sri K. V.—
See Questions and Answers.

Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—
Amendments to rules under Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—Motion *re* 571-572
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of . 339, 353-355
Harassment in recovering well loans, prevention of, calling attention to — 318-320
See Questions and Answers.
White Paper on Education, discussion on — 844-846

Rangaswamy Reddiar, Sri P.—
See Questions and Answers.
White Paper on Education, discussion on— 693-696

Rathina Gounder, Sri N.—
Bill — States Re-organization Bill, 1956—Motion *re* — ... 146-148
White Paper on Education, discussion on — 851-852

Rathnaswamy, Sri A. M.—
See Questions and Answers.

Ratnam, Sri A.—
Bills—
Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956 595
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 . ... 588-589, 590
States Reorganisation Bill, 1956 ... ... 95-96, 179, 180, 190-192, 207-229, 244, 246, 253-255, 263 264, 266-267
Draft Outline of Second Five-Year Plan — Motion *re* ... 509-511
See Questions and Answers.

Refund vouchers—
Question *re* difficulties of clients in the encashment of — issued by Civil Courts 624

Rent courts—
Question *re* opening of — in Malabar 617-618

Roads—
Question *re*—
Amount spent in 1953-55 for improvement of — Panchayat — in Tiruvallur taluk 310
Length and cost of repair of — from trunk road to Avanipur in Tindivanam taluk 814
Palghat municipal—black-topping of 539

Rulings—
Bills—
An amendment is out of order if it is contained in another amendment in a more comprehensive form on which a vote has been taken 234
Every hon. Member has got the right to second every proposition, amendment or resolution moved in the House irrespective of its merits ... ... [illegible]
It is not in order to move any amendment to the Motion for the consideration of the State Reorganisation Bill after the consideration of the clauses is over 281
Members should refer only to matters which are public and not to anything which they overheard 246

PAGES

R—*cont.*

Rulings—*cont.*
Debate — an hon. Member should not address another hon Member as a friend unless he belongs to the same party ... 232
Language of the House — a Member who has chosen to speak in his mother tongue even though he knows English cannot be compelled to give a gist of his speech. But it is open to him to do so if he is anxious that what he says should be made understandable to other Members 489
Questions — a supplementary question must be put for eliciting further information and not to instruct the Minister to get particulars from other sources and reply to him later on ... 813

Rural Electrification Scheme—
Question *re* — villages supplied with electricity under — in Ponneri taluk 537-538

S

Salvage farm—
Question *re* grant of subsidy to the Madras Milk Supply Union for maintenance of — at Vattambedu village 521

Sambandam, Sri K. R.—
See Questions and Answers.

Sambasivam, Sri A.—
White Paper on Education, discussion on — 686-691

Samia Koorayar, Sri G.—
White Paper on Education, discussion on — 691-693

Sankara Varma Raja, Sri E. K.—
Bill—States Reorganisation Bill, 1956 69-72

Schools—
Question *re*—
Chovva High School, Cannanore, amount given as building grant to— 466
Number of high — managed by Government, etc., in Malabar 306
See defalcation.

Second Five-Year Plan—
Draft outline of and consideration of — 321-371, 484-529, 553-571

Senapathi Gounder, Sri A.—
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of .. 363-65

Service stamps—
Question *re* supply of — to village officers 622

Shanmuga Rajeswara Sethupathi, the Hon. Sri R.—
Bills—Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956 12

Shencottah taluk—
See Boundary disputes.

Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956—
See Bills.

Slums—
Question *re* details of schemes for the improvement of — in Madras City 631-632

Smallpox—
Question *re* number of attacks and deaths in Malabar during January and February, 1956 due to — 817

S.M.R. Tile Works, Limited, Olavakkot—
See Industrial Disputes.

PAGES

S—*cont.*

Somayajulu, Sri S. N.—
Motion *re* Draft outline of Second Five-Year Plan 484-486
Spoaker, Mr.—
Announcement *re*—
Appropriation Bill, 1956—Message from the Council *re* ... 9
Appropriation (No. 2) Bill, 1956, message from the Council. 9
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956—Message from the Council *re* 112
Message from the Council *re*—
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 320
Message from the Governor *re*—
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 320
Nomination of Members to the Committee on Government Assurances 640
Nomination of Members to the Committee on Subordinate Legislation 639-640
Privileges Committee, report of 571
Bills—
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956 11-12
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 13-14
States Reorganization Bill 1956 25-30
31, 32
48, 74, 77, 101,
158, 161-162, 166
172-173, 176-177
180-181, 183, 186
191, 192, 194-196, 200-201, 217-220
220-223, 225-226, 231-238, 243-248, 253-261,
263, 266-269, 271-277, 279-284, 301
Closure of many Plantation Estates in Valluvanad and Ernad taluks — calling attention to — 9-10
Draft Outline of Second Five-Year Plan, consideration of
Motion *re* 339, 487
488-489, 570-571
Harassment in recovering well loans, prevention of — calling attention to — 318
Motion *re* Government business — transaction of — on a non-official day 112
See Rulings.
Statistics *re* sittings and legislative business during eighth session 874
Sreedharan, Sri K. T.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 — Motion *re*— 172, 174
176, 182, 217, 242,
See Questions and Answers. 244-245, 261, 268, 271
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956—
See Bills.
Message from the Council *re* 320, 321
See Message from the Governor.
See Papers laid on the table of the House.
State Trading in Food—
See Paper laid on the table of the House.
States Reorganization Bill, 1956—
See Bills.

PAGES

S—*cont.*

Strikes and lock-outs—
Question *re* number of — in textile mills in Coimbatore district from December 1955 to middle of February 1956 635
Subramaniam, the Hon. Sri C.—
Bills—
Compulsory Labour (Amendment) Bill, 1956 593-594
597, 598, 599
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 ... 12, 14
23-25, 28, 30
Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956 601
Pudukkottai (Settlement of Inams) Amendment Bill, 1956 ... 592-593
State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 ... ... 572, 584
585, 586, 589, 591-592
States Reorganization Bill, 1956 32-48
52, 61-62, 64, 66, 68, 69, 115, 116
121, 127, 129, 133-136, 138, 142, 143,
148, 152, 156, 159, 162-163, 164, 172,
173, 175, 176, 179, 180, 181, 183, 193, 198-200, 219, 220-221,
229-231, 234-236, 242-246, 250-253, 256-259, 262, 265
-268, 270-273, 275-281, 283-284, 287-289
298-301.
834-835
Business of the House, change in the order of— 321-339
Draft Outline of Second Five-Year Plan 567-570
349, 553-558, 559, 560-566,
601
Change of non-official day into official day (Rule 23) 112
Government Business — transaction of — on a non-official day.
Motion *re*—
Amendments to rules under Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 571
White Paper on Education, discussion on — 640-669
861, 867-873
Subramanian, Sri M. P.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 17-19
States Reorganization Bill, 1956—Motion *re*— 133, 177
181, 183, 188-190, 272
Sugar factories—
Question *re*—
Starting of a Co-opeartive — in Tanjore district 110-112
Supply of water to Aurooran Sugar Factory, Limited. Tanjore 830-831
Swaminathan, Sri R. V.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956—Motion *re*— 127, 195
274-275
White Paper on Education, discussion on — 846-848
Swayamprakasam, Sri S.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 ... ... 31, 63
120, 122, 163, 166, 175, 183
225, 249-250, 293-294
511-514
Draft Outline of Second Five-Year Plan—Motion *re* 667-669
White Paper on Education, discussion on— 858-862

T

Taluk boards—
Question *re* Revival of — 305
Tanks—
Question *re* R.S. Mangalam tank and supply channel in Ramanathapuram district, renovation of 469

PAGES

T—*cont.*

Tapioca Research Station—
Question *re* starting of — in Malabar district 227-659

Teachers—
Question *re*—
Extension of Pension Scheme to — other than elementary school teachers 816
Pension rules for aided school — 562
See High schools.

Thangavelu, Sri S. P.—
Bills—States Reorganisation Bill, 1956 72-74
173, 176, 189, 187-188, 197
257, 240-241, 258, 271-272

Theft(s)—
Question *re* theft of stocks in Khadi Sales Depot., Madras ... 313

Todas—
Question *re* alleged eviction from Wenlock Downs, Ootacamund, and provision of alternative land to — 627-628

Toll(s)—
Question *re* right to collect tolls at the ferry and bridge at Baliapatam in 1954-55, sale of — 469-470

Traffic congestion—
Question *re* ex-gratia grant to Madras Corporation to make arrangements to relieve — 550

Tuberculosis—
Question *re* financial aid to patients undergoing domiciliary treatment 209

U

Unemployment—
Question *re* representation by the workers and unemployed people to the Government to take steps to relieve — ... 205-208

V

Vadivelu, Sri S.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956—Motion *re*— 188
See Questions and Answers.

Vagheesam Pillai, Sri G.—
Motion *re* Draft Outline of Second Five-Year Plan 496-498

Vaikunta Baliga, Sri B.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 55-60

Veloo, Sri A.—
Bills—States Reorganization Bill, 1956 81-85
See Questions and Answers. 271

Venkataswamy Naidu, Sri K.—
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1956 600-601

Venkatesa Sholagar, Sri P.—
Bills—State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1956 580
See Questions and Answers.

Venereal diseases—
Question *re* treatment of — 812-813

Venkatramana Gowda, Sri K.—
See Questions and Answers.

PAGES

V—*cont.*

Vinayakam, Sri K.—
Bills—
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 ... ... 14, 22-23
27
States Reorganization Bill, 1956 ... ... 32, 34-35
60-70, 161, 173
177-179, 182, 184
194-196, 199, 219-221
226, 229, 233-235, 239-240, 243-244
246-247, 254, 260-270, 274-275
See Questions and Answers.

Virupakshiah, Sri S. C.—
Bill—States Reorganization Bill, 1956 87-89
225-226

Viswanathan, Sri K. R.—
See Questions and Answers.

W

Water-supply—
Question *re*—
Provision of protected — to villages in Nattika Firka, Malabar 614
Sanctioning of the scheme for — to Jayankondam area ... 629
Supply of drinking water to Kancheepuram from the Palar river 608-609

Wells—
Question *re* sinking of tube-wells under Indo-American Technical Aid Programme 832
See Harijans.

White Paper on Education— 640-714
Discussion on — 835-874
See Papers laid on the table of the House.

Women's Welfare Department—
Question *re* details of staff and nature of work turned out by the — in Chingleput district during 1953-54 and 1954-55 ... 633-634

Y

Yaws—
See Venereal diseases.

63252